مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْفَاتِحَةِ — آيَاتُهَا ٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

Allah'ın adıyla [başlarım] — Rahman olan — Rahim olan

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَۙ ﴿٢﴾

Bütün hamdler — Allah içindir (Öyle Allah ki?) — Alemlerin Rabbi olan

اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِۙ ﴿٣﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِۜ ﴿٤﴾

(Yine öyle Allah ki?) Rahman olan (Yine öyle Allah ki?) — Rahim olan (Yine öyle Allah ki?) — Din gününün sahibi olan

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُۜ ﴿٥﴾

Yalnız sana — İbadet ederiz — Yalnız senden — Yardım dileriz

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَۙ ﴿٦﴾

Hidayet eyle bizi (Neye?) — Yola (Öyle yol ki?) — Dosdoğru (O dosdoğru yoldan bedel?)

صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْۙ

O kimselerin yoluna ki — Sen nimet verdin (Kime?) — Onlara (Onlardan bedel?)

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّٓالِّينَ ﴿٧﴾

Gazaba uğramışların [yoluna] değil (Daha?) — Sapmışların da [yoluna] değil

FÂTİHA SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
7 âyet-i kerimedir

1. Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

2. Hamd, o âlemlerin Rabbi,

3. O Rahmân, Rahîm,

4. O, din gününün sahibi Allah'ındır.

5. Sadece sana ederiz kulluğu, ibadeti; sadece senden dileriz yardımı, inâyeti, ya Rab!

6. Hidâyet eyle bizi doğru yola,

7. O kendilerine nimet verdiğin mutlu kimselerin yoluna; ne o gazaba uğramışların, ne de o sapkınların yoluna.

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ الْبَقَرَةِ آيَاتُهَا ٢٨٦

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

الٓمٓ ﴿١﴾	ذٰلِكَ	الْكِتَابُ	لَا رَيْبَ	فِيهِ
Elif, Lam, Mim	İşte bu	O kitap	Şüphe yoktur (Nerede?)	Onda

هُدًى	لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾	اَلَّذِينَ	يُؤْمِنُونَ	بِالْغَيْبِ
Bir hidayettir *(Kim için ?)*	Muttakiler için	[Müttakiler] O kimselerdir ki	İnanırlar *(Neye inanırlar?)*	Gayba *(Daha?)*

وَيُقِيمُونَ	الصَّلٰوةَ	وَمِمَّا	رَزَقْنَاهُمْ	يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾
Ve dosdoğru kılarlar *(Neyi?)*	Namazı	Ve o şeylerden ki	Onları rızıklandırdık	İnfak ederler

وَالَّذِينَ	يُؤْمِنُونَ	بِمَا	اُنْزِلَ	اِلَيْكَ	وَمَا	اُنْزِلَ
[Müttakiler] yine o kimselerdir ki	İnanırlar *(Neye?)*	O şeye ki	İndirildi *(Kime?)*	Sana *(Daha neye inanırlar?)*	Ve o şeye ki	İndirildi *(Ne zaman?)*

مِنْ قَبْلِكَ	وَبِالْاٰخِرَةِ	هُمْ	يُوقِنُونَ ﴿٤﴾	اُولٰٓئِكَ
Senden önce	Ve ahirete de	Onlar	Yakinen inanırlar	İşte onlar *(Nedir?)*

عَلٰى هُدًى	مِنْ رَبِّهِمْ	وَاُولٰٓئِكَ	هُمُ	الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾
Bir hidayet üzeredir *(Kim tarafından?)*	Rableri tarafından	Ve işte onlar	Asıl onlar *(Nedir?)*	Felaha erenlerdir

BAKARA SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
286 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. İşte o kitap… Onda şüphe yok. Takva sahipleri için hidâyettir.

3. Onlar, gaybe iman edip, namazı dürüst kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden harcarlar.

4. Ve onlar ki, hem sana indirilene iman ederler, hem senden önce indirilene… Ahirete kesin olarak da bunlar iman ederler.

5. İşte bunlar, Rablerinden bir hidâyet üzeredirler ve işte bunlar, kurtuluşa erenlerdir.

6. Ama o küfre saplananları; ha uyarmışsın bunları ha uyarmamışsın, onlar için aynıdır, imana gelmezler.

7. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Ve onların gözlerine bir perde inmiştir. Ve bunların hakkı büyük bir azaptır.

8. İnsanlar içinden kimisi vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe iman ettik derler. Oysa mü'min değillerdir.

9. Onlar (akıllarınca) Allah'ı ve mü'minleri aldatmaya çalışırlar. Hâlbuki sırf kendilerini aldatırlar da farkına varmazlar.

10. Kalplerinde bir hastalık vardır. Allah onların hastalığını arttırmıştır. Yalancılık ettikleri için bunlara acıklı bir azap vardır.

11. Hem bunlara: "Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın." denildiği zaman: "Biz ancak düzelticileriz." derler.

12. Dikkat edin! Doğrusu bunlar bozguncülardır bunlar. Fakat bilinçleri yok, bunun farkında da değillerdir.

13. Yine bunlara: "İnsanların iman ettiği gibi iman edin." denildiği zaman; "Ya biz o akılsızların iman ettikleri gibi iman eder miyiz?" derler. İyi biliniz ki, doğrusu akılsız kendileridir, lâkin bilmezler.

14. Bir de iman edenlerle karşılaştılar mı, "Biz de inandık." derler. Ve kendi şeytanları ile baş başa kaldılar mı: "Emin olun, biz sizinle beraberiz, biz ancak alay eden kimseleriz." derler.

15. Allah onlarla alay ediyor ve azgınlıkları içinde bocalarken, kendilerini sürüklüyor.

16. Bunlar işte öyle kimselerdir ki, hidâyet karşılığında sapıklığı satın almışlardır da alışverişleri kâr etmemiştir. Kâr yolunu tutmuş da değillerdir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ

Muhakkak o kimseler ki | Kafir oldular | Eşittir (Kime?) | Onlara | Korkutsan da onları | Korkutmasan da onları

لَا يُؤْمِنُونَ ۝٦ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ

İman etmezler | Mühür vurdu (Kim?) | Allah (Nereye?) | Onların kalplerine (Daha nereye?) | Onların kulaklarına

وَعَلٰٓى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝٧ وَمِنَ النَّاسِ

Ve onların gözlerinde de vardır (Ne?) | Bir perde | Ve onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Pek büyük | Ve insanlar içinden vardır (Kim vardır?)

مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۝٨

O kimse ki | Der (Ne der?) | Biz iman ettik [der] (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve ahiret gününe | Halbuki onlar değildir (Ne değildir?) | İman etmiş kimseler

يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ

Onlar aldat[maya çalış]ıyorlar (Kimi?) | Allah'ı (Daha kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler | Halbuki onlar aldatmıyorlar | Ancak kendilerini [aldatıyorlar]

وَمَا يَشْعُرُونَ ۝٩ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا

Ama [bunun] farkına varmıyorlar | Onların kalplerinde vardır (Ne?) | Hastalık | Onları artırdı (Kim?) | Allah (Ne yönden?) | Hastalık yönünden

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝١٠ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ

Ve onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Can yakıcı (Ne sebebiyle?) | Olmaları sebebiyle (Ne olmaları sebebiyle?) | Yalan söylüyorlar | Dendiğinde (Kime?) | Onlara (Ne dendiğinde?)

لَا تُفْسِدُوا فِى الْاَرْضِ قَالُوا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝١١ اَلَٓا

Fesat çıkarmayın (Nerede?) | Yeryüzünde | Derler | Biz ancak (Neyiz?) | Islah edicileriz | İyi bilin ki!

اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۝١٢ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ

Muhakkak onlar | Asıl onlar (Nedir?) | Fesat çıkaranlardır | Fakat | [Bunun] farkına varmazlar | Dendiğinde (Kime?) | Onlara (Ne dendiğinde?)

اٰمِنُوا كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوا اَنُؤْمِنُ كَمَا اٰمَنَ السُّفَهَٓاءُ اَلَٓا

İman edin! (Ne gibi?) | İman ettiği gibi (Kim?) | İnsanlar | Derler | İman mı edelim? (Ne gibi?) | İman ettiği gibi (Kim?) | Sefihler /Akılsızlar | İyi bilin ki

اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَٓاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ۝١٣ وَاِذَا لَقُوا الَّذِينَ

Şüphesiz onlar | Asıl onlar (Nedir?) | Sefihlerdir | Fakat | [Bunu] Bilmezler | Onlar karşılaştıklarında (Kimle?) | O kimselerle ki

اٰمَنُوا قَالُوٓا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوٓا اِنَّا

İman ettiler | Derler: (Ne derler?) | Biz iman ettik [derler] | Ve yalnız kaldıklarında (Kimle?) | Şeytanlarıyla | Derler (Ne derler?) | Muhakkak biz (Neyiz?)

مَعَكُمْ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُنَ ۝١٤ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ

Sizinle birlikteyiz | Biz ancak (Neyiz?) | [Onlar] alay edicileriz | Allah | Alay ediyor (Kimle?) | Onlarla (Daha ne yapıyor?) | Ve onlara süre veriyor (Onlar ne ne oldukları halde?)

فِى طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝١٥ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ

Azgınlıklarında | Şaşkınca dolaşır oldukları halde | İşte bunlar | O kimselerdir ki | Satın aldılar (Neyi?) | Sapkınlığı (Ne karşılığında?)

بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝١٦

Hidayet karşılığında | Ama kâr getirmedi (Ne?) | Onların ticareti | Ve onlar olmadılar da (Ne?) | Hidayete eren kimseler

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَاراً فَلَمَّا اَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ

Onların misali (Nedir?) | O kimsenin misali gibidir ki | Tutuşturdu (Ne?) | Bir ateş | Ne zaman ki ateş aydınlattı (Neyi?) | Çevresindekileri

ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِى ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

Götürdü (Kim?) | Allah (Neyi?) | Nurlarını (Daha ne yaptı?) | Onları bıraktı (Nerede?) | Kat kat karanlıkların içinde (Ne halde?) | [Hiçbir şeyi] göremez oldukları halde

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ اَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ

[Onlar] sağırdırlar | Dilsizdirler | Kördürler | Bu sebeple onlar | Dönmezler | Ya da [Onların misali] (Ne gibidir?) | Sağanak yağmur gibidir (Öyle yağmur ki) | Gökten [boşalan]

فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فِى اٰذَانِهِمْ

Onda vardır (Ne?) | Kat kat karanlık (Daha ne vardır?) | Ve gök gürültüsü (Daha ne vardır?) | Ve yıldırım | Tıkarlar (Neyi?) | Parmaklarını (Nereye?) | Kulaklarına (Neden dolayı?)

مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللّٰهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

Yıldırımlardan dolayı (Niçin tıkarlar?) | Ölümden korktukları için | Halbuki Allah (Nedir?) | [İlmiyle] Kuşatıcıdır (Kimi?) | Kafirleri

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا اَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا

Az daha | Şimşek | Ansızın alıverecek (Neyi?) | Gözlerini | Şimşek [ortalığı] her aydınlattığında (Kim için?) | Onlar için | Yürürler (Nerede?)

فِيهِ وَاِذَا اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ

O aydınlıkta | Ve karanlık çöktüğünde de (Kim üzerine?) | Onlar üzerine | Kalakalırlar | Ve şayet isteseydi (Kim?) | Allah | Elbette gideriverirdi (Neyi?) | Onların işitmesini (Daha neyi giderivirdi?)

وَاَبْصَارِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا

Ve gözlerini | Muhakkak ki Allah | Her şey üzerine (Nedir?) | Gücü yetendir | Ey insanlar! | İbadet edin! (Kime?)

رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

Rabbinize | Öyle Rabbiniz ki | Sizi yarattı (Daha kimi yarattı?) | O kimseleri ki | Sizden öncedir | Ki böylece siz | [Azaptan] korunasınız

اَلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشاً وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَاَنْزَلَ

Öyle Rabbiniz ki | Kıldı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Yeryüzünü (Ne kıldı?) | Döşek (Daha neyi kıldı?) | Göğü (Ne kıldı?) | Bina (Daha ne yaptı?) | Ve indirdi (Nereden?)

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقاً لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا

Gökten (Ne indirdi?) | Su | Ve çıkardı (Ne ile?) | Onunla (Nereden?) | Mahsullerden (Ne çıkardı?) | Bir rızık (Öyle rızık ki) | Sizin için | Öyleyse kılmayın (Kim için?)

لِلّٰهِ اَنْدَاداً وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِى رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا

Allah için (Ne kılmayın?) | Ortaklar | Halbuki siz | Biliyorsunuz | Ve siz iseniz (Nerede?) | Şüphe içerisinde (Neden şüphe içerisinde?) | O şeyden ki | İndirdik (Kim üzerine?)

عَلٰى عَبْدِنَا فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ

Bizim kulumuz üzerine | Öyleyse getirin (Neyi?) | Bir sureyi (Öyle sure ki) | Onun benzeri | Ve çağırın (Kimi?) | Şahitlerinizi (O şahitleriniz ne olduğu halde?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا

Allah'tan başka | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyen kimseler | Şayet yapamazsanız | Ki asla yapamayacaksınız

فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِى وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

Artık sakının (Neden sakının?) | Öyle bir ateşten ki | Onun yakacağı (Nedir?) | İnsanlardır (Daha nedir?) | Taşlar [putlar]dır | O ateş hazırlanmıştır (Kim için?) | Kafirler için

17. Bunların durumu, bir ateş yakmak isteyen kimsenin durumuna benzer. Ateş çevresindekileri aydınlattığında, Allah nurlarını gideriverip kendilerini karanlıklar içinde bıraktı. Artık bunlar görmezler.

18. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık bunlar dönmezler.

19. Yahut gökten boşalan bir yağmur hali gibidir ki, onda karanlıklar var, bir gürleme, bir şimşek var. Yıldırımlardan ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkıyorlar ve Allah kâfirleri kuşatmıştır.

20. Şimşek nerede ise gözlerini kapıverecek; önlerini aydınlattığında ışığında yürüyorlar, karanlık üzerlerine çöktüğünde dikilip kalıyorlar, Allah dilemiş olsa idi, elbette işitmelerini de, görmelerini de alıverirdi. Şüphe yok ki, Allah her şeye gücü yetendir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratmış olan Rabbinize kulluk ve ibadet ediniz ki, korunur muttakilerden olasınız.

22. O, öyle bir lütfedicidir ki, sizin için yeri bir döşek, göğü bir bina yaptı ve sizin için gökten bir su indirdi de onunla çeşitli mahsullerden size bir rızık çıkardı. Siz de artık bile bile tutup da Allah'a ortaklar koşmayın.

23. Ve eğer kulumuza parça parça indirdiğimiz Kur'an'dan şüphede iseniz, haydi onun ayarında bir sure meydana getirin ve Allah'tan başka güvendiklerinizin hepsini çağırın, eğer doğru sözlü iseniz bunu yapın.

24. Yok yapamazsanız- ki hiçbir zaman yapamayacaksınız- o halde yakıtı insanlarla o taşlar olan o ateşten sakının, o kâfirler için hazırlandı.

25. İman edip salih ameller işleyenlere ise müjdele: Kendileri için altlarından ırmaklar akan cennetler var. Onlar herhangi bir meyveden bir rızıkla rızıklandıkça, her defasında: "Haa! Bu bizim önceden rızıklandığımız şey." diyecekler. Ve Bunlar, söylediklerinin benzerleri olarak sunulmuştur. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Hem onlar orada ebedî kalacaklar.

26. Bilmeli ki, Allah bir sivrisineği, hatta daha büyüğünü örnek vermekten çekinmez.. İman edenler bilirler ki, o şüphesiz haktır, Rablerindendir. Ama küfre saplananlar: "Allah böyle bir örnek ile ne demek istemiş?" derler. Evet, Allah onunla birçoklarını şaşırtır, yine onunla birçoklarını yola getirir. Hem onunla ancak o fasıkları şaşırtır.

27. Ki, Allah'a kesin söz verdikten sonra bozarlar, Allah'ın riâyet edilmesini emrettiği ilişkileri keser ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte onlar, hep o zarara uğrayanlardır.

28. Allah'ı nasıl inkâr ediyorsunuz ki, ölü idiniz sizleri diriltti. Sonra sizleri yine öldürecek, sonra sizleri yine diriltecek. Sonra da döndürülüp ona götürüleceksiniz.

29. O öyle bir yaratıcıdır ki, yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yarattı. Sonra göğe yöneldi, onları yedi gök olarak düzenledi. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ

Ve müjdele! (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?) | Salih işleri (Şununla müjdele ki) | Muhakkak onlar için vardır (Ne vardır?)

جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا

Cennetler (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?) | Altlarından (Ne akıyor?) | Nehirler | Kendilerine her verildiğinde (Neden?) | O cennetlerden (Cennetlerden bedel?)

مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًاۙ قَالُوا هٰذَا الَّذِى رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا

Meyvelerden (Ne olarak verildiğinde?) | Rızık olarak | Derler | Bu (Nedir?) | O şeydir ki | Biz rızıklandırıldık (Ne zaman?) | Daha önce | Halbuki onlara verilmiştir

بِهٖ مُتَشَابِهًاۜ وَلَهُمْ فِيهَٓا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا

O şey (O şey ne olduğu halde?) | Benzeyici olduğu halde | Ve onlar için vardır (Nerede?) | Orada (Ne?) | Eşler (Öyle eşler ki) | Tertemiz | Ve onlar | Orada (Nedirler?)

خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا

Ebedi kalıcıdırlar | Muhakkak ki Allah | Haya etmez (Neden?) | Vermekten (Ne vermekten?) | Misal (Neyi misal vermekten?) | O şeyi ki (O şeyden bedel?)

بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَاۜ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ

Dişi sivri sineği (Daha neyi misal vermekten çekinmez?) | Ve daha büyük bir şeyi | İşte o kimseler ki | İman ettiler | Onlar bilirler ki | Şüphesiz o (Nedir?)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْۚ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَٓا

Haktır (Kim tarafından olan hak?) | Rableri tarafından | Ve o kimseler ki | Kafir oldular | Derler | Ne

اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًاۢ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيرًا وَيَهْدِى بِهٖ كَثِيرًاۜ

Murad etti (Kim?) | Allah (Ne ile?) | Bununla (Ne olarak?) | Misal olarak | Saptırır (Ne ile?) | Bununla (Kimi saptırır?) | Çoğunu (Daha?) | Ve hidayet verir (Ne ile?) | Bununla (Kime?) | Çoğuna

وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفَاسِقِينَۙ ﴿٢٦﴾ اَلَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ

Gerçekte o saptırmaz (Ne ile?) | Bununla | Ancak fasıkları [saptırır] | Öyle kimselerdir ki onlar | Bozarlar (Neyi?) | Allah'ın ahdini (Ne vakit bozarlar?)

مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهٖۖ وَيَقْطَعُونَ مَٓا اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُوصَلَ

Onu kesin olarak taahhüd ettikten sonra (Daha?) | Ve keserler (Neyi?) | O şeyi ki | Emretti (Kim?) | Allah (Ne emretti?) | Onu (Ondan bedel?) | Birleştirilmesini (Daha ne yaparlar?)

وَيُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِۜ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾

Ve fesat çıkarırlar (Nerede?) | Yeryüzünde | İşte onlar | Asıl onlar (Nedir?) | Hüsrana uğrayanlardır

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْۚ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

Nasıl inkar ediyorsunuz? (Kimi?) | Allah'ı | Halbuki siz idiniz (Ne idiniz?) | Ölüler | O sizi diriltti | Sonra da | O sizi öldürür

ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِى خَلَقَ

Sonra da | Size hayat verir | Daha sonra | Ona | Döndürülürsünüz | O (Nedir?) | O zattır ki | Yarattı (Kim için?)

لَكُمْ مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ

Sizin için (Neyi yarattı?) | O şeyi ki (Nerededir?) | Yeryüzünde | Hepsini | Sonra | Yöneldi (Nereye yöneldi?) | Gökyüzüne

فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍۜ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

Onları düzenledi (Ne olarak?) | Yedi kat gök olarak | Ve O | Herşeyi (Nedir?) | Ziyade bilendir

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَل۪يفَةً قَالُٓوا

Ve o vakit ki | Demişti (Kim?) | Rabbin (Kime?) | Meleklere | Muhakkak ki ben (Neyim?) | Yaratıcıyım (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne yaratıcıyım?) | Bir halife | Dediler

اَتَجْعَلُ ف۪يهَا مَنْ يُفْسِدُ ف۪يهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَٓاءَۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ

Yaratacak mısın? (Nerede?) | Orada (Kimi?) | O kimseyi ki | Fesat çıkaracak (Nerede?) | Orada (Daha ne yapacak?) | Ve dökecek (Neyi dökecek?) | Kanları | Halbuki biz | Tesbih ediyoruz (Neyle birlikte?)

بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۜ قَالَ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

Sana hamd ile birlikte (Daha ne yapıyoruz?) | Ve takdis ediyoruz (Kimi?) | Seni | Dedi | Muhakkak ki ben | Bilirim (Neyi?) | O şeyi ki | Siz bilmezsiniz

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ

Ve öğretti (Kime?) | Adem'e (Neyi?) | İsimleri | Hepsini | Sonra da | Onları arzetti (Kime arzetti?) | Meleklere | Ve dedi ki

اَنْبِـُٔون۪ي بِاَسْمَٓاءِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ

Bildirin bana (Neyi?) | Şunların isimlerini | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyen kimseler | Dediler ki | Seni tesbih ederiz

لَا عِلْمَ لَنَٓا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ

İlim yok (Kim için?) | Bizim için | Ancak o şey var ki | Sen onu bize öğrettin | Muhakkak sen | Asıl sen (Nesin?) | Ziyade bilensin | Hikmet sahibisin | Dedi

يَٓا اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۚ فَلَمَّٓا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ

Ey Adem | Onlara bildir (Neyi bildir?) | Eşyanın isimlerini | Ne zaman ki onlara bildirdi (Neyi?) | Eşyanın isimlerini | Dedi | Ben demedim mi? (Kime?)

لَكُمْ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا

Size | Muhakkak ki ben | Bilirim (Neyi?) | Göklerin gaybını (Daha?) | Ve yerin de [gaybını] (Daha ne demedim mi?) | Ve bilirim (Neyi?) | O şeyi ki | Açığa çıkarırsınız | Ve o şeyi ki (Daha neyi bilirim?)

كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا

Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | Gizliyor oldunuz | Ve o vakit ki | Biz demiştik (Kime?) | Meleklere | Secde edin (Kime secde edin?) | Adem'e | Onlar da secde ettiler

اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ

Ancak iblis hariç! | O yüz çevirdi (Daha ne yaptı?) | Ve kibirlendi | Ve oldu (Kimlerden?) | Kafirlerden | Ve dedik | Ey Adem

اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَاۖ

Otur | Sen (Daha kim?) | Ve zevcen (Nerede oturun?) | Cennette (Daha?) | Ve ikiniz yiyin (Nereden?) | Oradan | Bol bol (Nereden?) | Dilediğiniz yerden

وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ

Ve siz ikiniz yaklaşmayın (Neye?) | Şu ağaca | Yoksa siz ikiniz olursunuz (Ne olursunuz?) | Zalimlerden | O ikisini kaydırdı (Kim?) | Şeytan (Nereden?)

عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا ف۪يهِۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ

Oradan | Böylece o ikisini çıkardı (Nereden?) | O şeyden ki | İdiler (Nerede?) | İçinde | Ve dedik ki | İnin (Ne olduğunuz halde?) | Sizin bazınız

لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقّٰٓى

Bazınıza (Nedir?) | Düşmandır | Ve sizin için vardır (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne vardır?) | Yerleşim (Daha ne vardır?) | Ve bir geçimlik (Ne zamana kadar?) | Bir zamana kadar | Ve aldı (Kim?)

اٰدَمُ مِنْ رَبِّه۪ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِۜ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿٣٧﴾

Adem (Kimden?) | Rabbinden (Ne aldı?) | Bir kısım kelimeler | Allah da onun tevbesini kabul etti | Zira o | Yalnızca O (Nedir?) | Tevbeleri çokça kabul edendir (Daha nedir?) | Ziyade merhamet edendir

30. Düşün ki, Rabbin meleklere: “Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife yaratacağım.” dediği zaman, “Âaa!.. Biz seni tesbih ve takdis edip dururken orada fesat çıkaracak ve kanlar akıtacak bir yaratık mı yaratacaksın?” dediler. (Allah da onlara); “Şüphesiz ben sizin bilmeyeceğiniz şeyleri bilirim!” buyurdu.

31. Ve Âdem’e bütün isimleri öğretti. Sonra o âlemleri meleklere gösterip: “Haydi davanızda sadıksanız bana şunları isimleriyle haber verin.” buyurdu.

32. Onlar da: “Seni bütün eksikliklerden tenzih ederiz ya Rab! Bizim için, senin bize bildirdiğinden başka ilim ne mümkün? Şüphesiz alîm ve hakîm olan sensin.” dediler.

33. “Ey Âdem! Bunlara, onları isimleriyle haber ver.” buyurdu. Bu emir üzerine Âdem onlara isimleriyle onları haber veriverince de buyurdu ki: “Demedim mi size ben şüphesiz göklerin ve yerin gaybını bilirim, ve biliyorum neyi açıkladığınızı ve neyi gizlediğinizi.

34. Ve o zaman meleklere: “Âdem için secde edin.” dedik, hemen secde ettiler. Ancak İblis dayattı, kibrine yediremedi, kâfirlerden oldu.

35. Ve dedik ki: “Ey Âdem! Sen ve eşin cenneti ev edinin, ikiniz de ondan dilediğiniz yerde bol bol yiyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın ki, haddini aşan zalimlerden olmayasınız.”

36. Bunun üzerine şeytan onları oradan kaydırdı, ikisini de bulundukları o rahatlık ve bolluk içindeki yerden çıkardı. Biz de: “Haydi dedik, kiminiz kiminize düşman olarak inin. Ve size yeryüzünde bir zamana kadar bir yerleşme ve bir nasip alma var.”

37. Derken Âdem Rabbinden bir takım kelimeler aldı, yalvardı. O da tevbesini kabul buyurup ona yine baktı. Muhakkak ki Allah, tevbeleri çokça kabul eden ve merhameti bol olandır.

38. Dedik ki: "İnin oradan hepiniz. Sonra benden size ne zaman bir yol gösterici gelir de; kim o yol göstericinin izinde giderse, onlara bir korku yoktur ve üzülecekler onlar değildir.

39. Küfre sapanlar ve âyetlerimize yalan diyenler ise, işte bunlar ateşin arkadaşlarıdır, onlar orada ebedi kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi hatırlayın, bana verdiğiniz sözü tutun ki, ben de size verdiğim sözü tutayım ve benden korkun artık benden.

41. Ve beraberinizdekini tasdik edici olarak indirdiğim Kur'an'a iman edin. O'na inanmayanların ilki olmayın. Âyetlerimi de bir kaç paraya değişmeyin ve benden sakının.

42. Hakkı batıla karıştırmayın ve bile bile hakkı gizlemeyin.

43. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin!

44. İnsanlara iyiliği emreder de kendinizi unutur musunuz? Hâlbuki kitabı (Tevrat'ı) okuyorsunuz. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

45. Bir de sabır ve namazla yardım isteyin. Gerçi bu ağır gelir; fakat saygılı kimselere değil.

46. Onlar ki, kendilerinin gerçekten Rablerine kavuşacaklarını ve gerçekten ona döneceklerini bilirler.

47. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimeti ve bir zamanlar sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

48. Ve öyle bir günden korunun ki, kimse kimsenin yerine bir şey ödeyemez. Kimseden şefaat da kabul edilmez, kimseden fidye de alınmaz. Onlara hiçbir yönden yardım da yapılmaz.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعاً فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنّ۪ي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
Dedik ki | İnin (Nereden?) | Oradan (Ne olduğunuz halde?) | Hepiniz | Ya | Size gelir (Nereden?) | Benden (Ne?) | Bir hidayet | Her kim ki | Tabi olursa (Neye?)

هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا
Benim hidayetime | Korku yoktur (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Daha?) | Ve onlar değillerdir de (Ne?) | Üzülecekler | Ve o kimseler ki | Kafir oldular (Daha?)

وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
Ve yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi | İşte onlar (Nedir?) | Ateş halkıdır | Onlar (Nerede?) | Orada (Nedir?) | (Ebedi) kalıcıdırlar

يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا
Ey İsrailoğulları | Hatırlayın (Neyi?) | Benim nimetimi | Öyle nimetim ki | Ben ihsan ettim (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Daha?) | Ve yerine getirin (Neyi?)

بِعَهْد۪ٓي اُو۫فِ بِعَهْدِكُمْۚ وَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَاٰمِنُوا بِمَٓا اَنْزَلْتُ
Bana olan sözünüzü | Ki ben de yerine getireyim | Size verdiğim sözü | Ve yalnız benden | Benden korkun! | Ve iman edin! (Neye?) | O şeye ki | Ben indirdim (O şey ne olduğu halde?)

مُصَدِّقاً لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُٓوا اَوَّلَ كَافِرٍ بِه۪ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيَات۪ي
Doğrulayıcı (Neyi?) | O şeyi ki | Sizinle birliktedir | Ve olmayın da (Ne?) | İlk inkar eden (Neyi?) | Onu | Ve satın almayın! (Neyi?) | Benim ayetlerime karşılık (Neyi satın almayın?)

ثَمَناً قَل۪يلاًۘ وَاِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا
Bir değeri ki | Az | Ve ancak benden | Benden sakının | Ve karıştırmayın da (Neyi?) | Hakkı (Neyle karıştırmayın?) | Batılla (Daha?) | Ve gizlemeyin de (Neyi?)

الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوا
Hakkı | Halbuki siz | Biliyorsunuz | Ve dosdoğru kılın (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Verin (Neyi?) | Zekatı (Daha?) | Ve rükû edin! (Kimle birlikte?)

مَعَ الرَّاكِع۪ينَ ﴿٤٣﴾ اَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ
Rükû edenlerle birlikte | Siz emrediyormusunuz? (Kime?) | İnsanlara (Neyi?) | İyiliği (Daha?) | Ve unutuyormusunuz? (Kimi?) | Kendinizi

وَاَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَع۪ينُوا بِالصَّبْرِ
Halbuki sizler | Okuyorsunuz (Neyi?) | Kitabı | Hiç düşünmüyor musunuz? | Yardım isteyin! (Neyle yardım isteyin?) | Sabırla (Daha neyle yardım isteyin?)

وَالصَّلٰوةِۜ وَاِنَّهَا لَكَب۪يرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخَاشِع۪ينَۙ ﴿٤٥﴾ اَلَّذ۪ينَ يَظُنُّونَ
Ve namazla | Muhakkak ki o Namaz (Nedir?) | Elbette büyüktür | Ancak kalbi saygıyla ürperenler hariç! | Onlar öyle kimselerdir ki | Bilirler

اَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
Ki elbette onlar (Nedir?) | Rableriyle karşılaşıcıdırlar | Ve de onlar | Sadece Ona (Nedirler?) | Dönücüdürler | Ey İsrailoğulları

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ
Hatırlayın! (Neyi?) | Benim nimetimi | Öyle nimetim ki | Ben ihsan etmiştim (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize | Ve elbette ben | Sizi üstün kılmıştım (Kim üzerine?)

عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْماً لَا تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـٔاً
Alemler üzerine | Ve korkun | Bir günden ki | Ödeyemez (Kim?) | Hiç kimse (Kimin yerine?) | Hiçbir kimsenin yerine (Ne ödeyemez?) | Hiçbir şey

وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾
Ve de kabul edilmez (Kimden kabul edilmez?) | Hiç kimseden (Ne?) | Hiçbir şefaat | Ve alınmaz da (Kimden?) | Hiç kimseden (Ne?) | Hiçbir fidye | Ve onlar olmazlar da (Ne?) | Yardım edilirler

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ

O vakit ki | Sizi kurtarmıştık (Kimden kurtarmıştık?) | Firavun ailesinden (Onlar ne halde idi?) | Sizi uğratıyorlardı (Neye?) | Azabın kötüsüne

يُذَبِّحُونَ اَبْنَاۤءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاۤءَكُمْ وَفٖي ذٰلِكُمْ بَلَاۤءٌ

Boğazlıyorlardı (Kimi boğazlıyorlardı?) | Erkek çocuklarınızı (Daha ne yapıyorlardı?) | Ve sağ bırakıyorlardı (Kimi?) | Kadınlarınızı | Ve bunda vardır (Ne?) | Bir imtihan (Kim tarafından?)

مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ

Rabbiniz tarafından (Öyle bir imtihan ki) | Büyük | O vakit ki | Yarmıştık (Kim için?) | Sizin için (Neyi yarmıştık?) | Denizi | Böylece sizi kurtardık

وَاَغْرَقْنَا اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وَاعَدْنَا مُوسٰٓى

Ve boğduk (Kimi?) | Firavun ailesini | Halbuki siz | Bakıyordunuz | Ve o vakit ki | Biz vaatleşmiştik (Kimle vaatleşmiştik?) | Musa'yla (Neyi vaatleşmiştik?)

اَرْبَعٖينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ

Kırk geceyi | Sonra | Siz edindiniz (Neyi?) | Buzağıyı (Ne vakit?) | Ondan sonra | Halbuki siz (Nesiniz?) | Zalimlersiniz

﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ

Sonra da | Biz affettik (Kimden?) | Sizden (Ne zaman?) | Bundan sonra | Ta ki siz | Şükredesiniz | Ve o vakit ki

اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ

Biz vermiştik (Kime?) | Musa'ya (Neyi?) | Kitab'ı (Daha?) | Ve Furkan'ı | Ta ki siz | Hidayete eresiniz | Ve o vakit ki

قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ

Demişti (Kim?) | Musa (Kime?) | Kavmine | Ey Kavmim! | Muhakkak siz | Zulmettiniz (Kime?) | Nefislerinize (Neyle zulmettiniz?) | [İlah] edinmenizle (Neyi?)

الْعِجْلَ فَتُوبُوا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ

Buzağıyı | Onun için tevbe edin! (Kime?) | Yaratıcınıza | Ve öldürün (Kimi?) | Birbirinizi | İşte bu (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Kim için?)

لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ

Sizin için (Nerede?) | Yaratıcınız katında | Bunun üzerine tövbenizi kabul etti | Zira O | Yalnızca O (Nedir?) | Tevbeleri çokça kabul edendir (Daha nedir?) | Ziyade merhamet edendir

﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً

Ve o vakit ki | Demiştiniz | Ey Musa! | İnanmayacağız! (Kime?) | Sana | Görünceye kadar (Kimi?) | Allah'ı (Nasıl?) | Açıkça

فَاَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ

O yüzden sizi yakalayıvermişti (Ne?) | Yıldırım | Halbuki siz | Bakıyordunuz | Sonra | Sizi dirilttik (Ne vakit?)

مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ

Siz öldükten sonra | Ta ki siz | Şükredesiniz | Ve de gölgelik yaptık (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Neyi?) | Bulutu

وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا

Ve indirmiştik (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Neyi indirmiştik?) | Kudret helvasını (Daha?) | Bıldırcını | Yiyin! (Neden?) | O şeyin temizlerinden ki

رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

Sizi rızıklandırdık | Ve onlar bize zulmetmediler | Şu kadarı var ki | Onlar oldular (Kime?) | Kendilerine | Zulmediyorlar

49. Hem hatırlayın ki, bir zamanlar sizi Firavun ailesinden kurtardık. Sizi en kötü azap ile cezalandırıyorlardı. Oğullarınızı boğazlıyor ve kızlarınızı sağ bırakıyorlardı. Ve bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

50. Hani bir zamanlar, sizin için denizi yardık, sizi kurtardık da Firavun ailesini suda boğduk, sizler de bakıp duruyordunuz.

51. Hani bir zamanlar, Musa ile kırk gecelik süre için sözleşmiştik. Sonra siz onun arkasından danaya tutuldunuz, zulmediyordunuz.

52. Sonra bunun arkasından da şükredersiniz diye sizi affettik.

53. Ve bir zamanlar, Musa'ya doğru yolda gidesiniz diye o kitabı ve Furkan'ı verdik.

54. Ve yine bir zamanlar, Musa kavmine dedi ki: "Ey kavmim! Gerçekten siz o buzağıyı ilah edinmekle zalimlerden oldunuz. Gelin Yaratıcı'nıza dönün, tevbe edin de nefislerinizi öldürün. Böyle yapmanız Yaratıcınız katında sizin için hayırlıdır. Böylece tevbenizi kabul buyurdu. Gerçekten de O, tevbeleri çok kabul eden ve çok merhametli olandır."

55. Hani bir zamanlar, "Ey Musa! Biz Allah'ı açıkça görmedikçe senin sözüne asla inanmayacağız." demiştiniz. Bunun üzerine, sizler bakınıp dururken o yıldırım sizi yakalayıvermişti.

56. Sonra şükredesiniz diye sizi ölümünüzün ardından yeniden diriltmiştik.

57. Ve üstünüze o bulutu gölge yaptık ve size ihsan ettiğimiz hoş rızıklardan yiyin diye, üzerinize hem kudret helvası hem de bıldırcın indirdik. Onlar bize zulmetmediler, lâkin kendilerine zulmediyorlardı.

58. Hani bir zamanlar, "Şu şehre girin de onun nimetlerinden dilediğiniz şekilde bol bol yiyin ve kapıdan secde ederek girin ve "hıtta" (bizi bağışla!) deyin ki, hatalarınızı bağışlayıverelim. İyilik yapanlara ise, nimetlerimizi daha da arttıracağız." dedik.

59. Derken o zulmedenler sözü değiştirdiler, kendilerine söylenildiğinden başka bir şekle soktular. Biz de kötülük yaptıkları için o zalimlere korkunç bir azap indirdik.

60. Bir zamanlar Musa kavmi için su istemişti, biz de "Asanla taşa vur." demiştik. Bunun üzerine ondan on iki pınar fışkırdı. Her kısım insanlar kendi su alacağı kaynağı bildi. Allah'ın rızkından yiyin, için de, bozgunculuk ve saldırganlık yaparak yeryüzünü fesada vermeyin.

61. Bir zamanlar, "Ey Musa! Biz tek çeşit yemeğe artık katlanamayacağız. Bizim için Rabbine dua et de bize yerin yetiştirdiği şeylerden; sebzesinden, kabağından, sarımsağından, mercimeğinden ve soğanından çıkarsın." dediniz. O da: "O hayırlı olanı daha aşağı olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Bir kasabaya inin, o zaman orada size istediğiniz şeyler vardır." dedi. Üzerlerine zillet ve meskenet damgası vuruldu ve sonunda Allah'tan bir gazaba uğradılar. Evet öyle, çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Evet öyle, çünkü isyana dalıp aşırı gidiyorlardı.

وَاِذْ	قُلْنَا	ادْخُلُوا	هٰذِهِ الْقَرْيَةَ	فَكُلُوا	مِنْهَا	حَيْثُ شِئْتُمْ
O vakit ki	Demiştik (Ne demiştik?)	Girin! (Nereye?)	Şu şehre	Ve yiyin (Nereden?)	Oradan	Dilediğiniz yerden (Nasıl?)

رَغَدًا	وَادْخُلُوا	الْبَابَ	سُجَّدًا	وَقُولُوا	حِطَّةٌ	نَغْفِرْ	لَكُمْ
Bolca	Ve girin (Nereye?)	Kapıya (Ne halde?)	Secde eder olduğunuz halde	Ve deyin	Hıtta/ Bağışlanma	Ki bağışlayalım (Kim için?)	Sizin için (Neyi bağışlayalım?)

خَطَايَاكُمْ	وَسَنَزٖيدُ	الْمُحْسِنٖينَ ﴿٥٨﴾	فَبَدَّلَ	الَّذٖينَ	ظَلَمُوا
Hatalarınızı	Ve arttıracağız da (Neyi?)	İyilik yapanları[n mükâfatını]	Fakat değiştirdi (Kim?)	O kimseler ki	Zulmettiler (Neyle değiştirdiler?)

قَوْلًا	غَيْرَ الَّذٖى	قٖيلَ	لَهُمْ	فَاَنْزَلْنَا	عَلَى الَّذٖينَ	ظَلَمُوا
Bir sözle	O şeyin dışında ki	Denildi (Kime?)	Onlara	Biz de indirdik (Kim üzerine?)	O kimseler üzerine ki	Zulmettiler (Ne indirdik?)

رِجْزًا	مِنَ السَّمَاءِ	بِمَا كَانُوا	يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾	وَاِذِ	اسْتَسْقٰى
Pislik (Nereden?)	Gökten (Ne sebebiyle?)	Olmaları sebebiyle (Ne?)	Fasıklık ediyorlar	O vakit ki	Su istedi (Kim?)

مُوسٰى	لِقَوْمِهٖ	فَقُلْنَا	اضْرِبْ	بِعَصَاكَ	الْحَجَرَ	فَانْفَجَرَتْ
Musa (Kim için?)	Kavmi için	Biz de dedik	Vur (Neyle?)	Asan ile (Neye vur?)	Taşa	Bunun üzerine fışkırdı (Neden?)

مِنْهُ	اثْنَتَا عَشْرَةَ	عَيْنًا	قَدْ عَلِمَ	كُلُّ اُنَاسٍ	مَشْرَبَهُمْ	كُلُوا
Ondan (Ne?)	On iki (Ne cihetten?)	Göze cihetinden	Şüphesiz bildi (Kim?)	Her insan (Neyi?)	İçeceği yeri	Yiyiniz (Daha?)

وَاشْرَبُوا	مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ	وَلَا تَعْثَوْا	فِى الْاَرْضِ	مُفْسِدٖينَ
Ve içiniz (Neden?)	Allah'ın rızkından	Ve bozgunculuk yapmayın (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?)	Fesat çıkarıcılar olduğunuz halde

﴿٦٠﴾ وَاِذْ	قُلْتُمْ	يَا مُوسٰى	لَنْ نَصْبِرَ	عَلٰى طَعَامٍ	وَاحِدٍ	فَادْعُ
O vakit ki	Siz demiştiniz	Ey Musa	Artık sabredemeyeceğiz (Neye?)	Bir yemeğe (Öyle yemeğe ki?)	Tek	Dua et (Kim için?)

لَنَا	رَبَّكَ	يُخْرِجْ	لَنَا	مِمَّا	تُنْبِتُ	الْاَرْضُ	مِنْ بَقْلِهَا	وَقِثَّائِهَا
Bizim için (Kime?)	Rabbine	Çıkarsın (Kim için?)	Bizim için (Neden?)	O şeyden ki	Bitiriyor (Ne?)	Toprak (Toprağın çıkardığı şeyden bedel?)	Onun sebzesinden (Daha?)	Kabağından (Daha?)

وَفُومِهَا	وَعَدَسِهَا	وَبَصَلِهَا	قَالَ	اَتَسْتَبْدِلُونَ	الَّذٖى	هُوَ	اَدْنٰى
Sarımsağından (Daha?)	Mercimeğinden (Daha?)	Ve soğanından	[Musa] Dedi	Değiştirmek mi istiyorsunuz? (Neyi?)	O şeyi ki	O (Nedir?)	Daha aşağı (Ne ile?)

بِالَّذٖى	هُوَ	خَيْرٌ	اِهْبِطُوا	مِصْرًا	فَاِنَّ لَكُمْ	مَا	سَاَلْتُمْ
O şeyle ki	O (Nedir?)	Daha hayırlıdır	İnin (Nereye?)	Bir şehre	Zira sizin için vardır (Ne?)	O şey ki	siz istediniz

وَضُرِبَتْ	عَلَيْهِمُ	الذِّلَّةُ	وَالْمَسْكَنَةُ	وَبَاۤؤُ	بِغَضَبٍ
Ve vuruldu (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Ne?)	Zillet (Daha?)	Ve miskinlik	Ve döndüler (Neyle birlikte?)	Bir gazapla birlikte (Öyle gazap ki)

مِنَ اللّٰهِ	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ كَانُوا	يَكْفُرُونَ	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	وَيَقْتُلُونَ
Allah'tan	Bu (Ne sebebiyledir?)	Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları?)	İnkar ediyorlar (Neyi?)	Allah'ın ayetlerini (Daha?)	Ve öldürüyor olmaları sebebiyle (Kimi?)

النَّبِيّٖنَ	بِغَيْرِ الْحَقِّ	ذٰلِكَ	بِمَا عَصَوْا	وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾
Peygamberleri (Nasıl?)	Haksızca	Bu (Ne sebebiyledir?)	Asi olmaları (Daha?)	Ve haddi aşmaları sebebiyledir

إِنَّ الَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَالَّذِينَ	هَادُوا	وَالنَّصَارٰى	وَالصَّابِئِينَ
Muhakkak o kimseler ki	İman ettiler (Daha?)	Ve o kimseler ki	Yahudi oldular (Daha?)	Ve Hıristiyanlar (Daha?)	Ve Sâbiîler

مَنْ	اٰمَنَ	بِاللّٰهِ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	وَعَمِلَ	صَالِحًا	فَلَهُمْ	اَجْرُهُمْ
Kim ki	İman etti (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve ahiret gününe (Daha?)	Ve işledi (Neyi?)	İyi iş (Ne?)	Onlar için vardır	Ecirleri (Nerede?)

عِنْدَ رَبِّهِمْ	وَلَا خَوْفٌ	عَلَيْهِمْ	وَلَا هُمْ	يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾	وَاِذْ
Rableri katında	Ve korku da yoktur (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Daha?)	Ve onlar değillerdir (Ne?)	Üzülücekler	O vakit ki

اَخَذْنَا	مِيثَاقَكُمْ	وَرَفَعْنَا	فَوْقَكُمُ	الطُّورَ	خُذُوا	مَا	اٰتَيْنَاكُمْ
Biz almıştık (Neyi?)	Sizin sözünüzü	Ve kaldırmıştık (Nereye?)	Üstünüze (Neyi?)	Tur Dağı'nı	Alın (Neyi?)	O şeyi ki	Size verdik (Neyle alın?)

بِقُوَّةٍ	وَاذْكُرُوا	مَا	فِيهِ	لَعَلَّكُمْ	تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾	ثُمَّ	تَوَلَّيْتُمْ
Kuvvetle	Ve hatırlayın! (Neyi?)	Ol Şey ki	Onun içindedir	Ta ki siz	Sakınasınız	Sonra	Siz dönmüştünüz (Ne vakit?)

مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ	فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ	عَلَيْكُمْ	وَرَحْمَتُهُ	لَكُنْتُمْ
Bundan sonra	Allah'ın lütfu olmasaydı (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Daha ne olmasaydı?)	Ve onun rahmeti	Elbette siz olurdunuz (Kimlerden?)

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾	وَلَقَدْ	عَلِمْتُمُ	الَّذِينَ	اعْتَدَوْا	مِنْكُمْ
Hüsrana uğrayanlardan	Andolsun ki	Bildiniz (Kimi?)	O kimseleri ki	Haddi aştılar (Kimden?)	Sizden (Nerede?)

فِي السَّبْتِ	فَقُلْنَا	لَهُمْ	كُونُوا	قِرَدَةً	خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾	فَجَعَلْنَاهَا
Cumartesi gününde	Biz de demiştik (Kime?)	Onlara	Oluverin! (Ne?)	Maymunlar (Ne olduğunuz halde?)	Aşağılıklar	Ve biz bu cezayı yaptık (Ne yaptık?)

نَكَالًا	لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا	وَمَا خَلْفَهَا	وَمَوْعِظَةً	لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾
Bir ibret (Kim için bir ibret?)	Onların önündekiler için (Daha?)	Ve arkasındakiler için (Daha ne yaptık?)	Bir va'z u nasihat (Kim için?)	Takva sahibi olanlar için

وَاِذْ	قَالَ	مُوسٰى	لِقَوْمِهِ	اِنَّ اللّٰهَ	يَأْمُرُكُمْ	اَنْ تَذْبَحُوا	بَقَرَةً
O vakit ki	Demişti (Kim?)	Musa (Kime?)	Kavmine	Muhakkak ki Allah	Size emrediyor (Neyi?)	Kesmenizi (Ne?)	Bir sığır

قَالُوا	اَتَتَّخِذُنَا	هُزُوًا	قَالَ	اَعُوذُ	بِاللّٰهِ	اَنْ اَكُونَ	مِنَ الْجَاهِلِينَ
Demişlerdi ki	Bizi alıyor musun? (Neye?)	Alaya	Demişti ki	Ben sığınırım (Kime sığınırım?)	Allah'a (Neden?)	Olmaktan (Ne olmaktan?)	Cahillerden

﴿٦٧﴾ قَالُوا	ادْعُ	لَنَا	رَبَّكَ	يُبَيِّنْ	لَنَا	مَا هِيَ	قَالَ	اِنَّهُ	يَقُولُ
Demişlerdi ki	Dua et (Kim için?)	Bizim için (Kime?)	Rabbine	Açıklasın (Kime?)	Bize	O nedir ?	Demişti ki	Muhakkak ki O	Diyor ki

اِنَّهَا	بَقَرَةٌ	لَا فَارِضٌ	وَلَا بِكْرٌ	عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَ	فَافْعَلُوا
Elbette o (Nedir?)	Bir sığırdır ki	Kart değildir (Daha?)	Körpe de değildir	Bunun ikisinin arasıdır	Haydi yapın (Neyi?)

مَا	تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾	قَالُوا	ادْعُ	لَنَا	رَبَّكَ	يُبَيِّنْ	لَنَا	مَا لَوْنُهَا	قَالَ
Ol Şey ki	Emrolunuyorsunuz	Demişlerdi ki	Dua et (Kim için?)	Bizim için (Kime?)	Rabbine	Açıklasın (Kim için?)	Bizim için	Onun rengi nedir?	Demişti ki

اِنَّهُ	يَقُولُ	اِنَّهَا	بَقَرَةٌ	صَفْرَاءُ	فَاقِعٌ	لَوْنُهَا	تَسُرُّ	النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾
Muhakkak ki O	Diyor ki	Elbette o (Nedir?)	Bir sığırdır ki	Sarı	Halistir (Ne?)	Onun rengi	Haz verir (Kime?)	Bakanlara

62. Şüphe yok ki, iman edenler, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiîler, bunlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman eder ve salih amel işlerse; elbette bunların Rableri yanında mükâfatları vardır, bunlara bir korku yoktur, bunlar üzülecek değillerdir.

63. Bir zamanlar sizden söz almıştık. Tur Dağı'nı üstünüze kaldırıp: "Size verdiğimiz kitaba kuvvetle tutunun ve içindekilerden gafil olmayın ki, takva sahiplerinden olasınız." demiştik.

64. Sonra onun arkasından yüz çevirdiniz, eğer üzerinizde Allah'ın lütuf ve rahmeti olmasa idi, muhakkak zarara uğrayanlardan olurdunuz.

65. İçinizden cumartesi günü yasağını çiğneyenleri elbette biliyorsunuz. Biz onlara: "Sefil sefil maymunlar olun!" dedik.

66. Bu cezayı hem onlarla birlikte olanlara, hem sonradan gelecek olanlara bir ibret dersi, takva sahipleri için de bir öğüt kıldık.

67. Bir zamanlar Musa kavmine: "Allah, size bir sığır boğazlamanızı emrediyor." demişti. Onlar da "Sen bizimle eğleniyor musun?" dediler. O da: "Öyle cahillere katılmaktan Allah'a sığınırım." dedi.

68. Onlar: "Bizim için Rabbine dua et de, bunun ne olduğunu bize açıklasın." dediler. O da: "Rabbim buyuruyor ki, ne yaşlı, ne de genç, ikisi arası dinç bir inekdir. Haydi, emrolunduğunuz işi yapın." dedi.

69. Dediler ki: "Bizim için Rabbine dua et, rengi ne ise onu bize açıklasın." O da: "Rabbim buyuruyor ki, o bakanlara sevinç veren, sapsarı bir inekdir." dedi.

70. Dediler ki: "Bizim için Rabbine dua et, nedir o, bize iyice açıklasın, çünkü sığırlar birbirine benzer. Bununla beraber, Allah dilerse onu elbette buluruz."

71. Musa: "Rabbim şöyle buyuruyor: O ne çifte koşulup tarla süren, ne ekin sulayan, salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır." dedi. Onlar da: "İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun." dediler. Sonunda onu bulup boğazladılar. Az kaldı yapmayacaklardı.

72. Bir zamanlar siz bir adam öldürmüştünüz de, onun hakkında birbirinizle atışmış ve onu üstünüzden atmıştınız. Hâlbuki Allah, sakladığınızı ortaya çıkaracaktı.

73. Onun için: "O sığırın bir parçası ile o ölüye vurun." dedik. İşte böyle Allah ölüleri diriltir ve akıllanasınız diye size âyetlerini gösterir.

74. Sonra bunun ardından kalpleriniz katılaştı. Şimdi onlar taşlar gibi, hatta daha da katı.... Çünkü taşlardan öylesi var ki; içinden nehirler kaynıyor, yine öylesi var ki, çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi de var ki, Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor... Sizlerin neler yaptığından Allah habersiz değildir.

75. Şimdi bunların, size inanacaklarını ümit mi ediyorsunuz? Hâlbuki bunlardan bir zümre vardı ki; Allah'ın sözünü işitip de ona akılları erdikten sonra, onu bile bile değiştirirlerdi.

76. Hem iman edenlerle karşılaştıklarında: "Biz de iman ettik." derler. Birbirleriyle baş başa kaldıkları zaman ise: "Rabbinizin huzurunda aleyhinize delil olarak kullansınlar diye mi tutup Allah'ın size açtığı gerçekleri onlara söylüyorsunuz. Hiç aklınız yok mu be?" derler.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۜ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ
Demişlerdi ki | Dua et (Kim için?) | Bizim için (Kime?) | Rabbine | Açıklasın (Kime açıklasın?) | Bize | O nedir? | Muhakkak ki sığır | Benzeşti (Kim üzerine?)

عَلَيْنَاۜ وَاِنَّٓا اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا
Bizim üzerimize | Muhakkak ki biz | Şayet dilerse (Kim?) | Allah (Neyiz?) | Elbette [murad-ı ilahîye] erişenlerdeniz | Demişti ki | Muhakkak ki O | Diyor ki | Elbette o (Nedir?)

بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَۚ مُسَلَّمَةٌ
Bir sığırdır ki | Boyunduruğa alınmış değildir (Öyle ki) | Sürüyor (Neyi?) | Toprağı (Daha?) | Ve sulamıyor da (Neyi?) | Ekini | Kusursuz

لَا شِيَةَ فِيهَاۜ قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّۜ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا
Alaca yok (Nerede?) | Onda | Demişlerdi ki | İşte şimdi | Getirdin (Neyi?) | Hakikati | Hemen onu boğazladılar | Ve az daha olmuyorlardı

يَفْعَلُونَۚ ﴿٧١﴾ وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيهَاۜ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ
Yapabiliyorlar | Ve o vakit ki | Öldürmüştünüz (Neyi?) | Bir canı | Ve de çekişmiştiniz (Ne hususta?) | Kıyılan can hususunda | Allah (Nedir?) | Çıkartıcıdır (Neyi?)

مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَۚ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَاۜ كَذٰلِكَ يُحْيِ
O şeyi ki | Siz idiniz | Gizliyorsunuz | Bunun üzerine demiştik ki: | Ona [maktûle] vurun! (Neyle?) | Onun [sığırın] bir parçasıyla | İşte böyle | Diriltir (Kim?)

اللّٰهُ الْمَوْتٰى وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِه۪ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ
Allah (Kimi?) | Ölüleri (Daha?) | Ve size gösterir (Neyi?) | Ayetlerini | Ta ki siz | Akledesiniz | Sonra | Katılaştı (Ne?)

قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةًۜ
Sizin kalpleriniz (Ne zaman?) | Bundan sonra | Onlar (Ne gibidir?) | Taşlar gibidir | Ya da | Daha şiddetli (Ne bakımdan?) | Sertlik bakımından

وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُۜ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا
Muhakkak ki taşlardan vardır (Ne?) | Elbette öyle taş ki | Fışkırır (Neden?) | Ondan (Ne?) | Nehirler | Ve muhakkak ki onlardan vardır (Ne?) | Elbette öyle taş ki

يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَٓاءُۜ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۜ
Çatlar/yarılır da | Çıkar (Neden?) | Ondan (Ne?) | Su | Muhakkak ki onlardan vardır (Ne?) | Öyle taş ki | Yuvarlanıyor (Neden yuvarlanıyor?) | Allah korkusundan

وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ
Allah değildir | Gafil (Neden?) | O şeyden ki | Yapıyorsunuz | Umut ediyor musunuz? (Neyi?) | İnanmalarını (Kime?) | Size

وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ
Halbuki idi (Ne?) | Bir fırka (Öyle fırka ki) | Onlardan (Onlardan bir fırka ne idi?) | İşitiyorlardı (Neyi?) | Allah'ın kelamını | Sonra da | Onu tahrif ediyorlardı (Ne vakit?)

مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا
Onu akılları aldıktan sonra | Halbuki onlar | Biliyorlar | Ve karşılaştıklarında (Kimle karşılaştıklarında?) | O kimselerle ki | İman ettiler

قَالُٓوا اٰمَنَّاۚ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُٓوا اَتُحَدِّثُونَهُمْ
Derler | Biz iman ettik | Ve baş başa kaldığında (Kim?) | Onların bazısı (Kimle?) | Bazısıyla | Derler | Onlara söylüyor musunuz? (Neyi?)

بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَٓاجُّوكُمْ بِه۪ عِنْدَ رَبِّكُمْۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾
O şeyi ki | Açtı (Kim?) | Allah (Kime?) | Size | Ta ki size karşı delil getirsinler diye (Neyle?) | Onunla (Kimin yanında?) | Rabbinizin yanında | Hiç akıl edemiyor musunuz?

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

Açığa vuruyorlar | Ve o şeyi ki | Gizliyorlar (Daha?) | O şeyi ki | Bilir (Neyi?) | Elbette Allah | Ya bilmezler mi ki?

وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّٓا اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ

Ve onlar olmadı | Ancak bir kısım kuruntuları [bilirler] | Kitabı | Bilmezler (Neyi?) | Ümmiler vardır ki | Onlardan

اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِاَيْدِيهِمْ

Elleriyle | Kitabı (Neyle?) | Yazıyorlar (Neyi?) | O kimselere ki | Veyl olsun (Kime?) | Ancak zannediyor [oldu]lar

ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًاۜ

Az | Bir değeri ki | Bununla (Neyi?) | Satın almak için (Neyle?) | Allah tarafındandır (Niçin elleriyle yazdıklarının Allah'tan olduğunu söylüyorlar?) | Bu (Nedir?) | Diyorlar ki | Sonra da

فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

Kazanıyorlar | O şeyden ki | Onlara (Neden?) | Ve veyl olsun (Kime?) | Onların elleri | Yazdı (Ne?) | O şeyden ki | Onlara (Neden?) | Veyl olsun (Kime?)

﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّٓا اَيَّامًا مَعْدُودَةًۜ قُلْ

De ki | Ancak sayılı birkaç gün hariç! | Ateş | Dokunmayacak bize (Ne?) | Ve dediler

اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُٓ اَمْ

Yoksa | Sözünden | Allah (Neden?) | Öyleyse caymayacaktır (Kim?) | Bir söz | Allah katından (Ne aldınız mı?) | Aldınız mı? (Nereden aldınız mı?)

تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ

Kazandı (Neyi?) | Her kim | Hayır! [Durum sizin düşündüğünüz gibi değil] | Siz bilmiyorsunuz | O şeyi ki | Allah üzerine (Neyi?) | Diyor musunuz? (Kim üzerine?)

سَيِّئَةً وَاَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ

Ateş halkıdır | İşte onlar (Nedir?) | Onun hatası | Onu (Ne?) | Ve kuşattı (Kimi?) | Bir kötülük (Daha?)

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

İyi işleri | Ve işlediler (Neyi?) | İman ettiler (Daha?) | Ve o kimseler ki | Ebedi kalıcıdırlar | Orada (Nedirler?) | Onlar

اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا

Biz almıştık (Neyi?) | O vakit ki | Ebedi kalıcıdırlar | Orada (Nedirler?) | Onlar | Cennet halkıdır | İşte onlar (Nedir?)

مِيثَاقَ بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ

Ve ana-babaya | Ancak Allah'a | İbadet etmeyeceksiniz | İsrailoğullarının sözünü

اِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ

Miskinlere de [iyilik etmekle söz almıştık] (Daha?) | Yetimlere de (Daha?) | Akrabalara da (Daha?) | İyilik etmekle (Daha kime?)

وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ

Zekatı | Ve verin (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Dosdoğru kılın (Neyi?) | Güzel söz (Daha?) | İnsanlara (Ne?) | Ve diyin: (Kime?)

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

Yüz çeviricilersiniz | Halbuki siz (Nesiniz?) | Sizden | Ancak azı hariç (Öyle azı ki) | Yüz çevirdiniz | Sonra da

77. Peki onlar, gizlediklerini de, açıkladıklarını da Allah'ın bildiğini bilmiyorlar mı?

78. Bunların bir de okuma yazma bilmeyen bir kesimi vardır; kitabı, yazıyı bilmezler. Ancak birtakım kuruntu yığınına, boş saplantılara kapılır ve sırf zan peşinde dolaşırlar.

79. Artık o kimselerin vay haline ki, kendi elleriyle kitap yazarlar da sonra biraz para almak için: "Bu Allah tarafındandır." derler. Artık vay o elleriyle yazdıkları yüzünden onlara, vay o kazandıkları günah yüzünden ohlara!..

80. Bir de dediler ki: "Bize sayılı birkaç günden başka asla ateş dokunmaz". De ki; "Siz Allah'tan bir söz mü aldınız? Böyle ise, Allah asla sözünden dönmez. Yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

81. Evet, kim bir günah işlemiş de, günahı kendisini her yandan kuşatmış ise, işte öyleleri ateş ehlidirler ve orada ebedî kalıcıdırlar.

82. İman edip salih ameller işleyenler, işte öyleleri de cennet ehlidirler ve orada ebedî kalıcıdırlar.

83. Bir zamanlar İsrailoğulları'ndan şöyle söz almıştık: "Allah'tan başkasına tapmayacaksınız, ana-babaya, akrabaya, öksüzlere, çaresizlere iyilik yapacaksınız. İnsanlara güzel söz söyleyiniz, namazı kılınız, zekâtı veriniz." Sonra çok azınız hariç sözünüzden döndünüz, hâlâ da dönüyorsunuz.

84. Yine bir zamanlar sizden söz almıştık: "Birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarından çıkarmayacaksınız. Sonra siz bunu kabul de ettiniz ve kabulünüze şahit de oldunuz.

85. Sonra sizler öyle kimselersiniz ki, birbirinizi öldürüyorsunuz ve sizden olan bir kesimi yurtlarından çıkarıyorsunuz, aleyhlerinde günah ve düşmanlıkta birleşip yardımlaşıyorsunuz. Şayet size esir olarak gelirlerse, fidyelerini verip kurtarmaya kalkıyorsunuz. Hâlbuki yurtlarından çıkarılmaları size haram kılınmış idi. Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Şu halde içinizden böyle yapanlar, sonuç olarak dünya hayatında rezillikten başka ne kazanırlar? Kıyamet gününde de en şiddetli azaba uğratılırlar. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

86. Bunlar ahireti, dünya hayatı karşılığında satmış kimselerdir. Onun için bunlardan azap hafifletilmez ve kendilerine bir yardım da yapılmaz.

87. Andolsun ki, Musa'ya o kitabı verdik, arkasından birtakım peygamberler de gönderdik. Hele Meryem oğlu İsa'ya apaçık deliller verdik, onu Rûhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Size nefislerinizin hoşlanmayacağı bir emir ile bir peygamber geldikçe; her defasında ona kafa tutar, kibrinize dokunduğu için kimini yalanlar, kimini de öldürür müsünüz?

88. "Bizim kalplerimiz kılıflıdır" dediler. Öyle değil, Allah onları kâfirlikleri sebebiyle lanetledi; onun için pek az imana gelirler.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاۤءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ

Ve o vakit ki | Biz almıştık (Neyi?) | Sizin sözünüzü | Dökmeyeceksiniz (Neyi?) | Kanlarınızı (Daha?) | Ve çıkarmayacaksınız (Kimi?)

اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

Birbirinizi (Nereden?) | Yurdunuzdan | Sonra da | Siz ikrar ettiniz | Halbuki siz | Şahitlik ediyordunuz

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰۤؤُلَاۤءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ

Sonra | Siz | Şu kimseler! | Öldürüyorsunuz (Kimi?) | Birbirinizi | Ve çıkarıyorsunuz (Kimi?) | Bir fırkayı (Kimden?) | Sizden (Nereden çıkarıyorsunuz?)

مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

Yurtlarından (Ne olduğunuz halde?) | Yardımlaşıyor/sırt çıkıyor olduğunuz halde (Kim aleyhine?) | Onların aleyhine (Neyle?) | Günahla (Daha?) | Ve düşmanlıkla

وَاِنْ يَأْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ

Şayet size gelirlerse (Ne oldukları halde?) | Esirler olarak | Onlara fidye veriyorsunuz | Oysa bu | Haram kılınmıştır (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne?)

اِخْرَاجُهُمْ اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ

Onları çıkarmak | Siz inanıyor musunuz? (Neye?) | Kitabın bazısına | Ve inkar mı ediyorsunuz? (Neyi?) | Diğer bir kısmını

فَمَا جَزَاۤءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

O kimsenin cezası değildir | Ki o yapıyor (Neyi?) | Bunu | Sizden | Ancak alçaklıktır (Nerede alçaklık?) | Dünya hayatında

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰۤى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

Ve kıyamet gününde de | Çevrilirler (Nereye?) | Azabın en şiddetlisine | Allah değildir (Ne?) | Gafil (Neden gafil?)

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ اُولٰۤئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

O şeyden ki | Yapıyorsunuz | İşte onlar | O kimselerdir ki | Satın aldılar (Neyi?) | Dünya hayatını (Neye karşılık?)

بِالْاٰخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾

Ahirete karşılık | Hafifletilmez de (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | Azap | Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar da?) | Yardım ediliyorlar

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ

Andolsun ki biz verdik (Kime?) | Musa'ya (Neyi verdik?) | Kitabı | Ve peşpeşe gönderdik (Ne vakit?) | Ondan sonra (Kimi?) | Peygamberleri

وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

Ve verdik (Kime?) | İsa'ya (Öyle İsa ki) | Meryem oğlu (Neyi verdik?) | Açık delilleri | Onu teyit de ettik (Neyle?) | Rûhu'l-kudüs ile

اَفَكُلَّمَا جَاۤءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰۤى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ

Size her geldiğinde (Kim geldiğinde?) | Bir peygamber (Neyle?) | O şeyle ki | Hoşlanmıyor (Ne?) | Sizin nefisleriniz | Büyüklük mü taslayacaksınız?

فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا

Bunun üzerine peygamberlerden bir kısmını | Yalanlamıştınız (Daha?) | Bir kısmını da | Öldürüyordunuz | Ve dediler | Bizim kalplerimiz (Nedir?)

غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

Perdelidir | Bilakis | Onlara lanet etti (Kim?) | Allah (Ne sebebiyle?) | Küfürleri sebebiyle | Ne kadar da az! | İman ediyorlar

لِمَا مَعَهُمْ	مُصَدِّقٌ	مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	كِتَابٌ	وَلَمَّا جَٓاءَهُمْ
Onlarla birlikte olanı	Doğrulayıcı (Neyi?)	Allah katından (Öyle kitap ki)	Bir kitap (Nereden?)	Ne zaman ki geldi onlara (Ne?)

كَفَرُوا	عَلَى الَّذِينَ	يَسْتَفْتِحُونَ	مِنْ قَبْلُ	وَكَانُوا
Kafir oldular	O kimselere karşı ki	Fetih/zafer istiyorlardı (Kime karşı?)	Bundan önce (Ne idiler?)	Ve idiler (Ne vakit?)

عَلَى الْكَافِرِينَ	فَلَعْنَةُ اللّٰهِ	بِهِ	كَفَرُوا	عَرَفُوا	مَا	فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ
Kafirler üzerinedir	Artık Allah'ın laneti (Nedir?)	Onu	İnkar ettiler (Neyi?)	Bildiler	O şey ki	Ne zaman ki onlara geldi (Ne?)

اللّٰهُ	اَنْزَلَ	بِمَٓا	اَنْ يَكْفُرُوا	اَنْفُسَهُمْ	بِهِ	اشْتَرَوْا	بِئْسَمَا ۝٨٩
Allah (Niçin inkar ettiler?)	İndirdi (Kim?)	O şeyi ki	İnkar etmeleri [Ne kötü şeydir!] (Neyi?)	Kendilerini (Ondan bedel)	Ona karşılık (Neyi?)	Sattılar (Neye karşılık?)	Ne kötü şeydir o ki

مِنْ عِبَادِهِ	يَشَٓاءُ	عَلَى مَنْ	مِنْ فَضْلِهِ	اللّٰهُ	اَنْ يُنَزِّلَ	بَغْيًا
Kullarından	Diliyor (Kimlerden?)	O kimse üzerine ki	Fazlından (Kim üzerine?)	Allah (Neden?)	İndirmesine (Kim?)	Hasetten dolayı (Neye?)

مُهِينٌ	عَذَابٌ	وَلِلْكَافِرِينَ	عَلَى غَضَبٍ	بِغَضَبٍ	فَبَٓاؤُ
Küçük düşürücü	Bir azap ki	Kafirler için vardır (Ne?)	Gazap üzerine	Gazaba (Ne üzerine olan gazap?)	Bu sebeple uğradılar (Neye?)

نُؤْمِنُ	قَالُوا	اللّٰهُ	اَنْزَلَ	بِمَٓا	اٰمِنُوا	لَهُمْ	وَاِذَا قِيلَ ۝٩٠
İman ederiz (Neye?)	Derler	Allah	İndirdi (Kim?)	O şeye ki	İman edin! (Neye?)	Onlara	Ve dendiğinde (Kime?)

الْحَقُّ	وَهُوَ	بِمَا وَرَٓاءَهُ	وَيَكْفُرُونَ	عَلَيْنَا	اُنْزِلَ	بِمَٓا
Haktır (Ne olduğu halde?)	Halbuki o (Nedir?)	Onun ötesindekini	Ve inkar ediyorlar (Neyi inkar ediyorlar?)	Bizim üzerimize	İndirildi (Kim üzerine?)	O şeye ki

اَنْبِيَٓاءَ اللّٰهِ	فَلِمَ تَقْتُلُونَ	قُلْ	مَعَهُمْ	لِمَا	مُصَدِّقًا
Allah'ın peygamberlerini (Ne vakit?)	Öyleyse niye öldürüyordunuz? (Kimi?)	De ki	Onlarla birliktedir	Ol Şey ki	Doğrulayıcı (Neyi doğrulayıcı?)

مُوسٰى	وَلَقَدْ جَٓاءَكُمْ ۝٩١	مُؤْمِنِينَ	اِنْ كُنْتُمْ	مِنْ قَبْلُ
Musa (Neyi?)	Andolsun ki size getirdi (Kim?)	İnananlar	Şayet iseniz (Ne iseniz?)	Bundan önce

وَاَنْتُمْ	مِنْ بَعْدِهِ	الْعِجْلَ	اتَّخَذْتُمُ	ثُمَّ	بِالْبَيِّنَاتِ
Halbuki siz (Nesiniz?)	Ondan sonra	Buzağıyı (Ne vakit?)	Siz [ilah] edindiniz (Neyi?)	Sonra da	Açık delilleri

فَوْقَكُمُ	وَرَفَعْنَا	مِيثَاقَكُمْ	اَخَذْنَا	وَاِذْ ۝٩٢	ظَالِمُونَ
Üstünüze (Neyi?)	Ve kaldırmıştık (Nereye?)	Sizin sözünüzü	Biz almıştık (Neyi?)	O vakit ki	Zalimlersiniz

سَمِعْنَا	قَالُوا	وَاسْمَعُوا	بِقُوَّةٍ	اٰتَيْنَاكُمْ	مَٓا	خُذُوا	الطُّورَ
İşittik	Demişlerdi ki	Ve de dinleyin!	Kuvvetle	Size verdik (Nasıl alın?)	Ol Şeyki	Alın (Neyi?)	Tur'u

قُلْ	بِكُفْرِهِمْ	الْعِجْلَ	فِي قُلُوبِهِمُ	وَاُشْرِبُوا	وَعَصَيْنَا
De ki	Küfürleri sebebiyle	Buzağı (Ne sebebiyle içirildiler?)	Kalplerinin içine (Neyi)	Ve içirildiler (Nereye?)	Ve de isyan ettik

۝٩٣ مُؤْمِنِينَ	اِنْ كُنْتُمْ	اِيمَانُكُمْ	بِهِ	يَأْمُرُكُمْ	بِئْسَمَا
İnananlar	Şayet siz iseniz (Ne?)	Sizin imanınız	Onu (Ne emre-diyor?)	Size emrediyor (Neyi?)	O ne kötü şeydir ki

89. Yanlarındakini tasdik etmek üzere onlara Allah katından bir kitap gelince, önceden inanmayanlara karşı onunla yardım isteyip durdukları halde, o tanıdıkları kendilerine gelince, bu sefer kendileri onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti kâfirlerin boynuna olsun...

90. Uğruna kendilerini sattıkları şey ne kadar çirkindir. Allah'ın kullarından dilediğine kendi lütuf ve kereminden vahiy indirmesini çekemeyerek, Allah ne indirdiyse hepsini inkâr ettiler. Bu yüzden de gazap üstüne gazaba uğradılar. O kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.

91. Onlara: "Allah ne indirdiyse iman edin." denildiği zaman: "Biz kendimize indirilene iman ederiz." derler de, ötekini inkâr ederler. Hâlbuki beraberlerindekini doğrulayacak gerçek odur. De ki: "Mademki iman ediyordunuz, niçin Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?"

92. Andolsun ki, Musa size delillerle gelmişti de, onun arkasından tuttunuz buzağıya taptınız. Siz o zalimlersiniz.

93. Bir zamanlar size: "Verdiğimiz kitaba kuvvetle sarılın ve dinleyin." diye Tûr'u tepenize kaldırıp sizden söz almıştık. Onlar da: "Duyduk, dinledik, isyan ettik." dediler. Ve inkârları yüzünden buzağı sevgisi iliklerine kadar işledi. De ki: " Eğer siz mü'min kimseler iseniz, imanınız size ne çirkin şeyler emrediyor!

94. De ki: "Allah yanında Ahiret yurdu (cennet) başkalarının değil de yalnız sizin ise, bu iddianızda da samimi iseniz, haydi ölümü temenni edin, canınıza minnet bilin."

95. Fakat elleriyle işledikleri yüzünden onu hiç bir zaman temenni edemezler. Allah bilir zâlimleri!

96. Onları insanların hayata en düşkünü, müşriklerden de daha düşkünü bulacaksın. Onların her biri bin sene ömür sürmeyi arzular. Hâlbuki uzun yaşamak kendisini azaptan uzaklaştıracak değildir. Allah, onların neler yaptıklarını görüyor.

97. De ki: "Her kim Cebrail'e düşman ise bilsin ki o; Allah'ın izniyle o Kuran'ı, kendisinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minlere bir hidâyet ve müjde olmak üzere senin kalbine indirdi."

98. Her kim Allah'a, Allah'ın meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e, Mikâil'e düşman olursa; bilsin ki, Allah da kâfirlerin düşmanıdır.

99. Andolsun ki; biz sana elbette apaçık ayetler indirdik. Fasıklardan başkası onları inkar etmez.

100. O fasıklar, ne zaman bir anlaşma yapsalar kendi içlerinden bir grup onu bozacak öyle mi? Doğrusu onların çoğu iman etmezler.

101. Üstelik onlara Allah tarafından beraberlerindekini tasdik edici bir peygamber gelince; daha önce kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı, Allah'ın kitabını sanki bilmiyorlarmış gibi arkalarına attılar.

خَالِصَةً	عِنْدَ اللّٰهِ	الدَّارُ الْاٰخِرَةُ	لَكُمُ	اِنْ كَانَتْ	قُلْ
Has ise	Allah katında (Ne ise?)	Ahiret yurdu (Nerede?)	Size (Ne?)	Şayet ise (Kime?)	De ki

صَادِقِينَ	اِنْ كُنْتُمْ	الْمَوْتَ	فَتَمَنَّوُا	مِنْ دُونِ النَّاسِ
Doğru kimseler	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)	Ölümü	Öyleyse isteyin (Neyi?)	İnsanlara değil

عَلِيمٌ	وَاللّٰهُ	اَيْدِيهِمْ	قَدَّمَتْ	بِمَا	اَبَدًا	وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ	﴿٩٤﴾
Ziyade bilendir (Kimi?)	Allah (Nedir?)	Onların elleri	Takdim etti (Ne?)	O şey sebebiyle ki	Ebedi olarak (Ne sebebiyle?)	Onu asla temenni etmeyecekler	

عَلٰى حَيٰوةٍ	اَحْرَصَ النَّاسِ	وَلَتَجِدَنَّهُمْ	﴿٩٥﴾	بِالظَّالِمِينَ
Hayat üzerine (Daha kimden hırslı?)	İnsanların en hırslısı (Ne üzerine?)	Andolsun ki onları bulursun (Ne bulursun?)		Zalimleri

اَلْفَ سَنَةٍ	لَوْ يُعَمَّرُ	اَحَدُهُمْ	يَوَدُّ	اَشْرَكُوا	وَمِنَ الَّذِينَ
Bin sene	Yaşatılmak	Onlardan her biri (Neyi ister?)	İster (Kim?)	Şirk koştular	Ve o kimselerden ki

بَصِيرٌ	وَاللّٰهُ	اَنْ يُعَمَّرَ	مِنَ الْعَذَابِ	بِمُزَحْزِحِهِ	وَمَا هُوَ
Görendir (Neyi?)	Allah (Nedir?)	Uzun ömürlü yapılması	Azaptan (Ne onu uzaklaştırıcı değildir?)	Onu uzaklaştırıcı (Neden uzaklaştırıcı?)	Halbuki o değildir (Ne değildir?)

نَزَّلَهُ	فَاِنَّهُ	لِجِبْرِيلَ	عَدُوًّا	كَانَ	مَنْ	قُلْ	﴿٩٦﴾	يَعْمَلُونَ	بِمَا
Onu indirdi (Ne üzerine?)	Muhakkak o	Cibril'e	Düşman (Kime?)	İse (Ne ise ?)	Her kim	De ki		Yapıyorlar	O şeyi ki

وَهُدًى	لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ	مُصَدِّقًا	بِاِذْنِ اللّٰهِ	عَلٰى قَلْبِكَ
Ve de hidayet olduğu halde (Daha ne olduğu halde?)	Önünde bulunanları (Daha ne olduğu halde?)	Doğrulayıcı olduğu halde (Neyi?)	Allah'ın izni ile (O ne olduğu halde?)	Senin kalbin üzerine (Neyle indirdi?)

وَمَلٰٓئِكَتِهِ	لِلّٰهِ	عَدُوًّا	كَانَ	مَنْ	﴿٩٧﴾	لِلْمُؤْمِنِينَ	وَبُشْرٰى
Ve onun meleklerine (Daha?)	Allah'a	Düşman (Kime?)	İse (Ne ise ?)	Her kim ki		Müminler için	Ve müjde olduğu halde (Kim için müjde?)

﴿٩٨﴾	لِلْكَافِرِينَ	عَدُوٌّ	فَاِنَّ اللّٰهَ	وَمِيكَالَ	وَجِبْرِيلَ	وَرُسُلِهِ
	Kafirlere	Düşmandır (Kime?)	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Ve Mîkâil'e	Ve Cibril'e (Daha kime düşman ise?)	Ve onun peygamberlerine (Daha?)

بِهَا	وَمَا يَكْفُرُ	بَيِّنَاتٍ	اٰيَاتٍ	اِلَيْكَ	وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا
O ayetleri	İnkar etmez (Neyi?)	Çok açık	Ayetler (Öyle ayetler ki)	Sana (Ne indirdik?)	Andolsun ki biz indirdik (Kime?)

مِنْهُمْ	فَرِيقٌ	نَبَذَهُ	عَهْدًا	اَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا	﴿٩٩﴾	اِلَّا الْفَاسِقُونَ
Onlardan [Öyle mi!]	Bir fırka (Kimden?)	Onu atacak (Kim?)	Bir ahdi	Her ahitleştiklerinde (Neyi?)		Ancak fasıklar

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	رَسُولٌ	وَلَمَّا جَٓاءَهُمْ	﴿١٠٠﴾	لَا يُؤْمِنُونَ	اَكْثَرُهُمْ	بَلْ
Allah katından (Öyle Peygamber ki?)	Bir peygamber (Nereden?)	Ne zaman ki geldi onlara (Kim?)		İman etmezler	Onların çoğu	Bilakis

اُوتُوا	مِنَ الَّذِينَ	فَرِيقٌ	نَبَذَ	لِمَا مَعَهُمْ	مُصَدِّقٌ
Onlar verildiler (Neyi?)	Öyle kimselerden ki	Bir fırka (Kimden olan bir fırka?)	Attı (Kim?)	Onlarla birlikte olanı	Doğrulayıcı (Neyi?)

﴿١٠١﴾	لَا يَعْلَمُونَ	كَاَنَّهُمْ	وَرَٓاءَ ظُهُورِهِمْ	كِتَابَ اللّٰهِ	الْكِتَابَ
	Bilmiyorlar	Sanki onlar	Sırtlarının arkasına (Ne gibi?)	Allah'ın kitabını (Nereye attılar?)	Kitabı (Neyi attılar?)

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ

Ve onlar tabi oldular *(Neye tabi oldular?)* | O Şeye ki | Uydurup söylüyor *(Kimin?)* | Şeytanlar *(Ne vakit?)* | Süleyman'ın mülkünde

وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ

Kafir olmadı *(Kim?)* | Süleyman | Ancak | Şeytanlar | Kafir oldular *(Ne oldukları halde kafir oldular?)* | Öğretiyor oldukları halde *(Kime?)*

النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ

İnsanlara *(Neyi?)* | Sihri *(Daha neyi öğretiyorlardı?)* | O Şeye ki | İndirildi *(Kim üzerine?)* | İki melek üzerine *(Nerede bulunan?)* | Babil'de *(O iki melekten bedel?)*

هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَٓا

Harut ile Marut | O ikisi öğretmiyor *(Kime?)* | Hiç kimseye | Deyinceye kadar

اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ

Biz ancak *(Neyiz?)* | Bir fitneyiz | Sakın kafir olma! | Öğreniyorlardı *(Kimden?)* | O ikisinden *(Neyi?)* | O şeyi ki | Ayırıyorlar *(Neyle?)*

بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ وَمَا هُمْ بِضَٓارّ۪ينَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ

Onunla *(Neyi ayırıyorlar?)* | Kişiyle | Eşinin arasını | Ve onlar olmadı *(Ne olmadı?)* | Zarar verici *(Neyle?)* | Onunla *(Kime zarar verici?)* | Hiç kimseye

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ

Ancak Allah'ın izniyle | Ve öğreniyorlardı *(Neyi?)* | O şeyi ki | Onlara zarar veriyor | Ama onlara fayda vermiyor | Andolsun ki

عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰيهُ مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ

Bildiler *(Kimi?)* | Elbette o kimse ki | Onu satın aldı *(Ne bildiler?)* | Onun için yoktur *(Nerede?)* | Ahirette *(Ne yoktur?)* | Bir nasip

وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

Ve gerçekten ne kötüdür *(Ne?)* | O şey ki | Sattılar *(Neye karşılık?)* | Ona karşılık *(Neyi sattılar?)* | Kendilerini | Bir olsalardı | Biliyorlar

وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ

Şayet onlar | İman etselerdi *(Daha?)* | Ve sakınsalardı | Andolsun ki bir sevap *(Öyle sevap ki)* | Allah katından olan *(Nedir?)* | Daha hayırlıdır

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا

Bir olsalardı | Biliyorlar | Ey o kimseler ki | İman ettiler | Demeyin *(Ne demeyin?)*

رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ

Râ'inâ [Bizi gözet] demeyin | Deyin *(Ne deyin?)* | Unzurna [Bize bak, deyin] *(Daha?)* | Ve dinleyin | Ve kafirler için vardır *(Ne?)* | Bir azap ki

اَل۪يمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ

Can yakıcı | İstemez *(Kim?)* | O kimseler ki | Kafir oldular *(Öyle kafirler ki)* | Ehli kitaptan olan *(Daha hangi kafirler istemez?)*

وَلَا الْمُشْرِك۪ينَ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ

Müşriklerden olan kafirler de istemez *(Neyi istemez?)* | İndirilmesini *(Kim üzerine?)* | Sizin üzerinize *(Neyin indirilmesini?)* | Bir hayır *(Kim tarafından?)* | Rabbiniz tarafından

وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿١٠٥﴾

Allah | Has kılar *(Neye?)* | Rahmetine *(Kimi?)* | O kimseyi ki | Diliyor | Ve Allah *(Nedir?)* | Lütuf sahibidir *(Öyle lütuf ki?)* | Büyük

102. Tuttular Süleyman'ın mülküne dair şeytanların uydurduğu şeylerin ardına düştüler. Hâlbuki Süleyman inkâr etmedi, lâkin o şeytanlar inkâr ettiler. Çünkü insanlara sihri ve Bâbil'de Harut ve Marut adlı iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Hâlbuki o ikisi "Biz ancak bir imtihan için gönderildik, sakın sihir yapmayı caiz görüp de kâfir olma." demeden kimseye bir şey öğretmezlerdi. İşte bunlardan kişi ile eşinin arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Fakat Allah'ın izni olmadıkça bununla kimseye zarar veremezlerdi. Kendi kendilerine zarar verecek ve bir fayda sağlamayacak bir şey öğreniyorlardı. Andolsun ki, onu her kim satın alırsa, onu alanın ahirette bir nasibi olmayacağını da çok iyi biliyorlardı. Ama karşılığında canlarını sattıkları o şey, ne çirkin bir şeydi. Keşke bilselerdi.

103. Evet, iman edip de korunmuş olsalardı, elbette Allah tarafından verilecek bir sevap, onlar için daha hayırlı olacaktı. Keşke bunu bilselerdi.

104. Ey iman edenler! "râi'na" (bizi gözet) demeyin, "unzurna" (bize bak) deyin ve iyi dinleyin, kâfirler için acı verici bir azap vardır.

105. Ne Ehli Kitap'tan, ne de müşriklerden hiçbir kâfir, size Rabbinizden bir hayır indirilsin istemez. Allah ise, dilediğini rahmeti ile seçkin kılar ve Allah çok büyük lütuf sahibidir.

106. Biz bir âyet(in hükmünü) kaldırır veya onu unutturursak, ondan daha iyisini yahut benzerini getiririz. Bilmez misin ki, Allah her şeye kâdir.

107. Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, hepsi O'nundur. Sizin için de, Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

108. Yoksa sizde, bundan önce Musa'ya sorulduğu gibi Peygamberinize sorular sormak mı istiyorsunuz? Her kim imanı küfre değişirse, şüphesiz doğru yoldan sapmış olur.

109. Ehli Kitap'tan birçoğu, hak kendilerine apaçık belli olduktan sonra, sırf nefsaniyetlerinden ve kıskançlıktan ötürü, sizi imanınızdan sonra çevirip kâfirler yapmayı istemektedir. Şimdi siz Allah emrini verinceye kadar, af ve hoşgörüyle davranın. Şüphesiz Allah her şeye kâdir.

110. Hem namazı doğru kılın ve zekâtı verin. Nefisleriniz için her ne hayır yaparsanız, Allah yanında onu bulursunuz. Şüphesiz, Allah bütün yaptıklarınızı görüyor.

111. Ehli Kitap; "Yahudi ve Hıristiyanlardan başkası asla cennete giremeyecek" dediler. Bu onların kendi kuruntularıdır. De ki: "Eğer doğru iseniz, haydi delilinizi getirin!"

112. Her kim, bir muhsin olarak kendini Allah'a teslim ederse işte onun ecri Rabbi katındadır. Onlar için bir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَٓا اَوْ مِثْلِهَاۜ
Şayet neshedersek (Neyi?) | Bir ayeti | Ya da | Unuttu-rursak | Getiririz (Neyi?) | Daha hayırlısını (Neden?) | Ondan | Ya da benzerini

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ
Bilmez misin? | Muhakkak ki Allah | Her şey üzerine | Gücü yetendir | Bilmez misin?

اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
Muhakkak ki Allah | Onundur (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin [mülkü] | Ve sizin için yoktur | Allah'tan başka

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُر۪يدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ
Ne bir veli | Ve ne de bir yardımcı | Yoksa | İstiyor musunuz? (Neyi?) | Sorular sormayı (Kime?) | Peygamberinize (Ne gibi?)

كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْا۪يمَانِ
Sorulduğu gibi (Kime?) | Musa'ya (Ne zaman?) | Bundan önce | Her kim | Değiştirirse (Neyi?) | Küfrü (Neye karşılık?) | İmana karşılık

فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَث۪يرٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
Şüphe yok sapmış olur (Neden?) | Doğru yoldan | İstedi (Kim?) | Çoğu (Kimden?) | Ehl-i Kitaptan (Neyi istediler?)

لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ ا۪يمَانِكُمْ كُفَّاراًۚ حَسَداً
Sizi döndürmek/çevirmek (Neden sonra?) | Siz iman ettikten sonra (Neye çevirmek istediler?) | Kafirlere (Niçin kafirlere döndürmek istediler?) | Hasetten dolayı (Nereden olan haset?)

مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّۚ فَاعْفُوا
Kendi nefislerinden (Ne vakit sizi çevirmeyi istediler?) | Açığa çıktıktan sonra (Kim için?) | Onlar için (Ne açığa çıktıktan sonra?) | Hak | Şimdi siz affedin (Daha?)

وَاصْفَحُوا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
Ve geçin! (Ne vakte değin?) | Getirinceye değin (Kim?) | Allah (Neyi?) | Emrini | Muhakkak ki Allah | Her şey üzerine (Nedir?)

قَد۪يرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ وَمَا تُقَدِّمُوا
Gücü yetendir | Ve dosdoğru kılın! (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Ve verin (Neyi?) | Zekatı | Ve [ahirete] her ne gönderirseniz (Kim için?)

لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
Kendiniz için (Ne gönderirseniz?) | Bir hayır | Onu bulursunuz (Nerede bulursunuz?) | Allah katında | Muhakkak ki Allah | Yaptıklarınızı (Nedir?)

بَص۪يرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوداً
Hakkıyla görendir | Ve dediler ki | Asla giremeyecek (Nereye?) | Cennete | Ancak o kimse ki | Oldu (Ne oldu?) | Yahudi

اَوْ نَصَارٰىۜ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
Ya da | Hıristiyan | Bu (Nedir?) | Onların boş kuruntularıdır | De ki | Getirin (Neyi?) | Delilinizi | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)

صَادِق۪ينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُٓ
Doğru söyleyen kimseler | Bilakis (Kim girecektir Cennete?) | Her kim | Teslim etti (Neyi?) | Yüzünü (Kime?) | Allah'a (Ne olduğu halde teslim etti?) | O ihsan sahibi olduğu halde | İşte onun için vardır (Ne?)

اَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّه۪ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾
Onun mükafatı (Nerede?) | Rabbinin katında | Ve korku da yoktur (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Daha?) | Ve onlar değillerdir de | Üzülecekler

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ

Ve dedi (Kim?) | Yahudiler | Değildir (Kim?) | Hıristiyanlar (Ne değildir?) | Hiçbir şey üzerine | Ve dedi (Kim?)

النَّصَارٰى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ

Hıristiyanlar | Değildir (Kim?) | Yahudiler (Ne değildir?) | Hiçbir şey üzerine (Ne oldukları halde?) | Halbuki onlar | Okuyorlar (Neyi?) | Kitabı

كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ

İşte bunun gibi | Dedi (Kim?) | O kimseler ki | [Kitabı] Bilmiyorlar (Ne dediler?) | Onların dediği gibi | Allah | Hükmeder (Nerede?)

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ

Aralarında (Ne vakit?) | Kıyamet gününde (Hangi konuda hükmeder?) | O konuda ki | Onlar idiler | O konuda | İhtilaf ediyorlar | Ve kimdir?

اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى

Daha zalim! (Kimden?) | O kimseden ki | Engelledi (Neyi?) | Allah'ın mescitlerini (Neden?) | Zikredilmesinden (Nerede?) | Orada (Neyin?) | Onun isminin (Daha o kimse ki?) | Ve çalıştı (Neye?)

فِي خَرَابِهَا اُو۬لٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَا اِلَّا خَٓائِفِينَ

Onların harap olmasına | İşte onlar | Olmadı (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Oraya girmeleri | Ancak korkarak

لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

Onlar için vardır (Nerede?) | Dünyada (Ne vardır?) | Rezillik | Ve onlar için vardır (Nerede?) | Ahirette (Ne?) | Bir azap ki | Büyük

وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ

Ve Allah içindir (Ne?) | Doğu | Ve de batı | Bundan dolayı her nereye | [Yüzünüzü] Çevirirseniz | Oradadır (Ne?) | Allah'ın vechi | Muhakkak ki Allah (Nedir?)

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا

[Rahmeti] Geniştir (Daha nedir?) | Ziyade bilendir | Ve dediler | Edindi (Kim?) | Allah (Ne edindi?) | Çocuk | O münezzehtir | Bilakis | Onundur (Ne?) | O şey ki (Nerededir?)

فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ

Göklerde (Daha?) | Ve yerdedir | Hepsi de | Ona (Nedirler?) | Boyun eğicidirler | [O] gökleri yoktan var edendir (Daha neyi yoktan var edendir?)

وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

Yeryüzünü | Ve hükmettiğinde (Neye hükmettiğinde?) | Bir şeye | Ancak | Der (Neye?) | Ona | Ol! | O da hemen oluverir

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِينَٓا اٰيَةٌ

Ve dedi (Kim?) | O kimseler ki | Bilmiyorlar | Değil miydi? | Bizimle konuşmalı (Kim?) | Allah | Ya da | Bize gelmeli değil miydi? (Ne?) | Bir mucize

كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ

İşte böyle | Dedi (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan önce yaşadılar (Ne dedi?) | Onların dediği gibi | Benzeşti (Ne?) | Onların kalpleri

قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

Elbette biz apaçık gösterdik (Neyi?) | Ayetleri (Kime?) | Bir kavme ki | Yakinen inanıyorlar | Muhakkak ki biz | Seni gönderdik (Neyle gönderdik?) | Hak ile (Ne olduğun halde?)

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

Müjdeleyici | Ve uyarıcı olduğun halde | Ve sen sorumlu tutulmazsın (Kimden?) | Cehennem halkından

113. Yahudiler dediler ki: "Hıristiyanlar hiçbir şey üzerinde değildirler." Hıristiyanlar da: "Yahudiler hiçbir şey üzerinde değildirler." dediler. Hâlbuki hepsi de kitabı okuyorlar. İlmi olmayanlar da tıpkı öyle onların dedikleri gibi dediler. Bundan dolayı Allah, görüş ayrılığına düştükleri davada, kıyamet gününde aralarında hüküm verecektir.

114. Allah'ın mescitlerini, içlerinde Allah'ın ismi anılıyor diye engelleyen ve onların yıkımı için uğraşan kişiden daha zalim kim olabilir! İşte bunların o mescitlere korka korka girmekten başka bir hakları yoktur. Bunlara dünyada zillet, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Bununla beraber, Doğu da Allah'ın, Batı da Allah'ındır. Nereye yönelirseniz, orada Allah'a doğru durulacak bir yön vardır. Şüphe yok ki, Allah'ın rahmeti geniştir. O, her şeyi bilendir.

116. Hem o zalimler, "Allah çocuk edindi." dediler. Hâşâ! O, bundan münezzehtir. Doğrusu, göklerde ve yerde ne varsa hep O'nundur, hepsi O'na boyun eğmiştir.

117. O, göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır ve O, bir işin olmasını dilerse, ona yalnızca "ol!" der, o da oluverir.

118. İlmi olmayanlar da: "Allah bizimle konuşsa ya, veya bize de bir mucize gelse ya!" dediler. Bunlardan öncekiler de tıpkı böyle, bunların dedikleri gibi demişlerdi. Kalpleri birbirine benzedi. Gerçekten biz, kesin bir imanla inanacak bir toplum için mucizeleri apaçık bir şekilde gösterdik.

119. Şüphe yok ki, biz seni hak ile rahmetimizin müjdecisi ve azabımızın habercisi olarak gönderdik. Sen, o cehennemliklerden sorumlu değilsin.

120. Onların dinlerine tabi olmadıkça ne Yahudiler, ne de Hıristiyanlar senden asla hoşnut olmazlar. De ki: "Şüphesiz doğru yol, ancak Allah'ın yoludur." Şânım hakkı için, sana vahiyle gelen bu kadar ilimden sonra, kalkıp da onların arzularına uyacak olursan, sana Allah'tan ne bir dost bulunur, ne de bir yardımcı.

121. Kendilerine kitabı verdiğimiz ehliyetli kimseler onu, tilavetinin hakkını vererek okurlar. İşte onlar, ona iman ederler. Her kim de onu inkâr ederse, işte onlar gerçekten zarara uğrayanlardır.

122. Ey İsrailoğulları! Sizlere ihsan ettiğim nimetimi ve sizi bir zamanlar âlemdeki ümmetlere üstün kıldığımı hatırlayın!

123. Ve öyle bir günden sakının ki, o gün kimse, kimsenin yerine bir şey ödeyemez, kimseden fidye kabul edilmez ve ona şefaat de fayda vermez, hem de onlara hiçbir taraftan yardım da edilmez.

124. Şunu da unutmayın ki, bir zamanlar İbrahim'i Rabbi, birtakım kelimeler ile imtihan etti. O, onları tamamlayınca, "Ben seni bütün insanlara önder yapacağım." buyurdu. İbrahim, Ey Rabbim: "Soyumdan da!.." dedi. Buyurdu ki: "Zalimler benim ahdime erişemez."

125. Ve o zaman Kâbe'yi, insanlar için dönüp varılacak bir sevap kazanma ve güvenli bir yer kıldık. Siz de Makamı İbrahim'den kendinize bir namaz kılma yeri edinin. Ve İbrahim ile İsmail'e şöyle emrettik: "Beytimi, hem tavaf edenler için, hem ibadete kapananlar için, hem de rükû ve secde edenler için tertemiz tutun!"

126. Ve o zaman İbrahim, "Ey Rabbim! Burasını güvenli bir belde kıl, halkından Allah'a ve ahiret gününe iman edenleri çeşitli meyvelerle rızıklandır" dedi. Allah buyurdu ki: "İnkâr edeni dahi rızıklandırır, az bir zaman hayattan nasip aldırırım, sonra da onu ateş azabına uğratırım. O ne kötü bir son ve ona gidiş ne kötü bir gidiştir.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ

Asla hoşnut olmayacak (Kimden?) – Senden (Kim?) – Yahudiler (Daha?) – Hıristiyanlar da hoşnut olmayacak (Ne zamana kadar?) – Sen uyuncaya kadar (Neye?) – Onların dinine – De ki

اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ بَعْدَ الَّذٖى جَٓاءَكَ

Muhakkak ki Allah'ın hidayeti (Nedir?) – Odur asıl hidayet – Ve andolsun ki, şayet – Sen uyarsan (Neye?) – Onların isteklerine (Neden sonra?) – O şeyden sonra ki – Sana geldi (Nedir o gelen?)

مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ

İlim – Sana olmaz (Kim tarafından?) – Allah tarafından (Ne olmaz?) – Ne bir veli (Daha?) – Ve ne de bir yardımcı – O kimseler ki – Biz onlara verdik (Ne verdik?)

الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ وَمَنْ يَكْفُرْ

Kitab verdik (Onlar ne oldukları halde?) – Onu okur oldukları halde (Nasıl?) – Hakkıyla okumayla – İşte onlar – İman ederler (Neye?) – Ona – Ve her kim de – İnkar ederse (Neyi?)

بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ

Onu – İşte onlar (Nedir?) – Onlar hüsrana uğrayanlardır – Ey İsrailoğulları! – Hatırlayın! (Neyi?) – Benim nimetimi

الَّتٖٓى اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّٖى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا

Öyle nimetim ki – Ben ihsan ettim (Kime?) – Size (Daha?) – Ve muhakkak ki ben – Sizi üstün kıldım (Ne üzerine?) – Alemler üzerine – Ve korkun (Neden?)

يَوْمًا لَا تَجْزٖى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ

Bir günden ki – Ödeyemez (Kim?) – Hiçbir nefis (Kimden?) – Hiçbir nefisten (Neyi ödeyemez?) – Hiçbir şeyi (Daha?) – Ve kabul de edilmez (Kimden?) – O nefisten (Ne?) – Hiç bir fidye

وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ رَبُّهُ

Ve ona fayda da vermez (Ne?) – Hiçbir şefaat (Daha?) – Ve onlar olmazlar da (Ne?) – Yardım ediliyorlar – O vakit ki – İmtihan etti (Kimi?) – İbrahim'i (Kim imtihan etti?) – Onun Rabbi (Neyle imtihan etti?)

بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنّٖى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتٖى

Bir takım kelimelerle – O da onları tamamladı – Dedi ki – Muhakkak ki ben (Neyim?) – Seni kılıcıyım (Kime?) – İnsanlara (Ne kılıcıyım?) – İmam – Dedi ki – Benim zürriyetimden de

قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى الظَّالِمٖينَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ

Dedi ki – Erişmez (Ne?) – Benim ahdim (Kime erişmez?) – Zalimlere – Ve o vakit ki – Biz kıldık (Neyi?) – O evi (Ne kıldık?) – Dönüp varılacak yer (Kim için?) – İnsanlar için

وَاَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰهٖيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَٓا اِلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ

Ve emniyetli kıldık – Ve edinin (Nereden?) – İbrahim'in makamından (Ne edinin?) – Namazgah – Ve ahit verdik (Kime?) – İbrahim'e (Daha?)

وَاِسْمٰعٖيلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّٓائِفٖينَ وَالْعَاكِفٖينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

Ve İsmail'e (Neyle?) – Şununla ki – İkiniz temiz tutun (Neyi?) – Benim evimi (Kim için?) – Tavaf edenler için (Daha?) – Ve itikaf yapanlar için (Daha?) – Ve rükû edenler için (Öyle rükû edenler ki?) – Secde eden

﴿١٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهُ

Ve o vakit ki – Demişti (Kim?) – İbrahim – Rabbim! – Kıl (Neyi?) – Burayı (Ne kıl?) – Bir belde ki – Emin – Rızıklandır (Kimi?) – Oranın ahalisini (Neden rızıklandır?)

مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ

Meyvelerden (Oranın ahalisinden bedel, kimi rızıklandır?) – O kimseyi ki – İman etti (Kimden dir bu kimse?) – Onlardan (Kime iman etti?) – Allah'a (Daha?) – Ve ahiret gününe – Dedi – Ve o kimse ki – Kafir oldu

فَاُمَتِّعُهُ قَلٖيلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿١٢٦﴾

Onu faydalandırırım – Biraz – Sonra da – Onu uğratırım (Neye uğratırım?) – Ateş azabına – Ne kötü! – Varacak yer

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ

O vakit ki yükseltiyordu (Kim?) | İbrahim (Neyi?) | Temelleri (Öyle temeller ki?) | Beytullaha ait (Daha kim yükseltiyordu?) | İsmail | Ey Rabbimiz | Kabul et (Kimden?)

مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ

Bizden | Şüphesiz sen (Nesin?) | Ziyade işiten ancak sensin (Daha nesin?) | Ziyade bilensin | Rabbimiz! | Bizi kıl! (Ne?) | Teslim olmuş iki kişi (Kime?)

لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا

Sana (Daha?) | Bizim zürriyetimizin bir kısmından (Ne kıl?) | Bir ümmet (Öyle ümmet ki) | Teslim olmuş (Kime?) | Sana | Ve bize göster (Neyi?) | İbadet usullerimizi | Tevbemizi kabul et

اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولاً

Şüphesiz sen (Nesin?) | Sen çokça tevbe kabul edensin (Daha nesin?) | Ziyade merhamet edensin | Ey! Rabbimiz! | Gönder (Nereye?) | Onların arasına (Kimi?) | Bir peygamber ki

مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

Onlardan (Öyle Peygamber ki) | Okuyor (Kime?) | Onlara (Neyi okuyor?) | Senin ayetlerini (Daha?) | Ve onlara öğretiyor (Neyi?) | Kitabı (Daha neyi öğretiyor?) | Ve hikmeti (Daha ne yapıyor?)

وَيُزَكِّيهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ

Ve onları arındırıyor | Şüphesiz sen | Yüce olan asıl sensin (Daha?) | Hikmet sahibi olan da asıl sensin | Kim Yüz çevirebilir! (Neden?)

عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا

İbrahim'in milletinden | Ancak bilmeyen yüz çevirebilir (Kimi?) | Kendini | Andolsun ki biz onu seçtik (Nerede?) | Dünyada

وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلِمْ

Ve elbette o | Ahirette (Nedir?) | Şüphesiz iyilerdendir | O vakit ki | Dedi (Kime?) | Ona (Kim?) | Onun Rabbi | Teslim ol!

قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى بِهَا اِبْرٰهِيمُ بَنِيهِ

Dedi ki | Ben teslim oldum (Kime?) | Alemlerin Rabbine | Ve vasiyet etti (Neyi vasiyet etti?) | Onu (Kim?) | İbrahim (Kime?) | Oğullarına (Daha kim?)

وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ

Ve Yakup | Ey oğullarım! | Muhakkak ki Allah | Seçti (Kim için?) | Sizin için (Neyi seçti?) | Dini | Öyleyse sakın ölmeyin!

اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ

Ancak siz Müslümanlar olduğunuz halde ölün | Yoksa | Siz idiniz mi? (Ne?) | Şahitler (Ne vakit?) | O vakit ki | Geldi (Kime?) | Yakub'a

الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ

Ölüm | O vakit ki (O vakitten bedel?) | Dedi (Kime?) | Oğullarına | Neye kulluk edeceksiniz? (Ne vakit?) | Benden sonra | Dediler ki | Biz kulluk edeceğiz (Kime?)

اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَائِكَ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًا

Senin ilahına (Daha?) | Ve babalarının ilahına (O babalarından bedel?) | İbrahim'in (Daha?) | Ve İsmail'in (Daha?) | Ve İshak'ın [ilahına] (Senin ilahından bedel?) | Bir ilaha ki | Tek

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

Ve biz | Ona (Neyiz?) | Teslim olanlarız | Onlar (Nedir?) | Bir ümmettir ki | Geçip gitmiştir | Onlar için vardır (Ne?) | O şey ki | Kazandılar

وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

Ve sizin için de vardır (Ne vardır?) | O şey ki | Siz kazandınız | Ve siz sorumlu tutulmazsınız da (Neden?) | O şeyden ki | Onlar idiler | Yapıyor

127. Ve o zaman İbrahim, Kâbe'nin temellerini yükseltirken, İsmail ile birlikte şöyle dua ettiler: "Ey bizim Rabbimiz! Bizden kabul buyur, hiç şüphesiz daima işiten, daima bilen sensin ancak sen.

128. Ey bizim Rabbimiz! Hem bizi yalnız senin için boyun eğen Müslümanlar kıl, hem de soyumuzdan yalnız senin için boyun eğen Müslüman bir ümmet meydana getir ve bizlere ibadetimizin yollarını göster, tevbe ettikçe üzerimize rahmetinle bak. Tevbeleri çokça kabul eden ve çok merhamet eden sensin ancak sen.

129. Ey bizim Rabbimiz! Hem de onlara içlerinden öyle bir peygamber gönder ki, onlara senin âyetleriniokusun, kendilerine kitabı ve hikmeti öğretsin, içlerini ve dışlarını tertemiz eylesin. Çünkü üstün gelen, herşeyi yerli yerince yapan ancak sensin sen.

130. İbrahim'in dininden, kendine kıyan beyinsizden başka kim yüz çevirir? Gerçekten biz onu dünyada seçtik, hiç şüphesiz o, ahirette de iyilerdendir.

131. Rabbi ona, "Müslüman ol!" emrini verince, o: "Ben âlemlerin Rabbine teslim oldum." dedi.

132. Bu dini İbrahim kendi oğullarına vasiyet ettiği gibi, Yakub da vasiyet etti. Ve: "Oğullarım! Allah, sizin için bu dini seçti, başka dinlerden sakının, yalnızca Müslüman olarak can verin!" dedi.

133. Yoksa Yakub'a ölüm hali gelip çattığında sizler yanında mı idiniz? O, oğullarına: "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" dediği zaman, onlar da: "Senin Allah'ına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın Allah'ına, tek olan O Allah'a ibadet edeceğiz. Biz ancak O'na boyun eğen Müslümanlarız." demişlerdi.

134. O bir ümmetti, gelip geçti. Ona kendi kazandığı, size de kendi kazandığınız. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilecek değilsiniz.

135. Bir de: «Yahudi veya Hıristiyan olunuz ki, hidâyet bulasınız." dediler. De ki: "Hayır! Hakk'a tapan hanifler olarak İbrahim'in dinindeniz. O hiçbir zaman müşriklerden olmadı."

136. Ve deyin ki: "Biz, Allah'a iman ettiğimiz gibi, bize ne indirildiyse İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına ne indirildiyse, Musa'ya ve İsa'ya ne verildiyse ve bütün peygamberlere Rablerinden ne verildiyse hepsine iman ettik. O'nun peygamberlerinden birini diğerinden ayırmayız. Ve biz ancak onun için boyun eğen Müslümanlarız."

137. Eğer, onlar da sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse, muhakkak doğru yolu bulmuş olurlar. Yok, eğer yüz çevirirlerse, onlar sadece bir anlaşmazlık ve çekişme içindedirler. Allah da senin için onların haklarından geliverecektir. Ve O, işitendir, O bilendir.

138. Allah'ın boyasına bak! (Vaftiz de ne ki?) Kim Allah'tan daha güzel boya vurabilir? Biz işte, O'na ibadet edenleriz.

139. De ki: "Allah hakkında bizimle mücadele mi edeceksiniz? Oysa O, bizim de Rabbimiz, sizin de... Ve bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size. Ancak biz O'na gönülden bağlanmış olanlarız."

140. "Yoksa siz, İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakup da ve torunları da hep Yahudi ve Hıristiyan idiler mi diyorsunuz? De ki: "Sizler mi daha iyi bileceksiniz, yoksa Allah mı?" Allah'ın şahitlik ettiği bir gerçeği bile bile gizleyenden daha zâlim kim olabilir? Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

141. O bir ümmetti, gelip geçti. Ona kendi kazandığı, size de kendi kazandığınız. Ve siz onların yaptıklarından sorguya çekilecek değilsiniz.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُواۜ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ

Ve dediler | Olun! (Ne olun?) | Yahudi | Ya da Hıristiyan | Ki hidayet bulasınız | De ki | Bilakis | İbrahim'in dinine uyun (O İbrahim ne olduğu halde?)

حَنٖيفًاۜ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُٓوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَٓا

Hanîf olduğu halde | Ve o olmadı (Kimlerden?) | Müşriklerden | Deyin ki | Biz iman ettik (Kime?) | Allah'a (Daha neye iman ettik?) | Ve o şeye ki

اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ

İndirildi (Kime?) | Bize [Kuran'a] (Daha neye iman ettik?) | Ve o şeye ki | İndirildi (Kime?) | İbrahim'e (Daha kime indirilene iman ettik?) | Ve İsmail'e | Ve İshak'a (Daha?)

وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَٓا اُوتِيَ مُوسٰى وَعٖيسٰى وَمَٓا اُوتِيَ

Ve Yakup'a (Daha?) | Ve torunlarına (Daha neye iman ettik?) | Ve o şeye ki | Verildi (Kim?) | Musa (Daha kim verildi?) | Ve İsa (Daha neye iman ettik?) | O şeye ki | Verildi (Kim?)

النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْۘ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Peygamberler (Kim tarafından?) | Rableri tarafından | Ayırmayız (Neyi?) | Hiç birisinin arasını (Kimden?) | Onlardan | Ve biz | Ona (Neyiz?) | Teslim olanlarız

﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَٓا اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْاۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا

Eğer iman ederlerse (Neye?) | O şeyin aynısına ki | Siz iman ettiniz (Neye?) | Ona | Muhakkak ki o zaman doğru yola ermiş olurlar | Ve eğer yüz çevirirlerse

فَاِنَّمَا هُمْ فٖي شِقَاقٍۚ فَسَيَكْفٖيكَهُمُ اللّٰهُۚ وَهُوَ السَّمٖيعُ

Onlar ancak (Neredediler?) | Anlaşmazlık içindedirler | O halde onlara karşı sana yetecektir (Kim?) | Allah | Ve o (Nedir?) | Hakkıyla işitendir (Daha nedir?)

الْعَلٖيمُۜ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةًۘ وَنَحْنُ

Ziyade bilendir | Asıl Allah'ın verdiği renge [bak!] | Kim? | Daha güzeldir (Kimden?) | Allah'tan (Ne yönden?) | Verdiği renk yönünden | Ve biz de

لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَٓاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْۚ

Ona (Neyiz?) | İbadet edenleriz | De ki | Bizimle tartışmaya mı giriyorsunuz (Kim hakkında?) | Allah hakkında | Halbuki o (Nedir?) | Bizim rabbimizdir (Daha?) | Ve sizin de rabbinizdir

وَلَنَٓا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْۚ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَۙ ﴿١٣٩﴾ اَمْ

Halbuki bizim için vardır (Ne?) | Bizim amellerimiz | Ve sizin için de vardır (Ne?) | Sizin amelleriniz | Halbuki biz | Ona (Neyiz?) | Gönülden bağlananlarız | Yoksa

تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطَ

Diyorlar mı? | Muhakkak ki İbrahim (Daha?) | Ve İsmail (Daha?) | Ve İshak (Daha?) | Ve Yakup (Daha?) | Ve torunları

كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰىۜ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُۜ وَمَنْ

İdiler (Ne idiler?) | Yahudi | Ya da Hıristiyan | De ki | Siz mi? | Daha iyi bilirsiniz | Yoksa Allah mı? | Kim?

اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

Daha zalimdir (Kimden?) | O kimseden ki | Gizledi (Neyi?) | Bir şahadeti ki | Onun yanındadır (Kim tarafından olan şahadet?) | Allah tarafından | Ve Allah olmadı (Ne olmadı?) | Gafil (Neden?)

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ

O şeyden ki | Siz yapıyorsunuz | Onlar (Nedir?) | Bir ümmettir ki | Gelip geçmiştir | Onlar için vardır (Ne?) | O şey ki | Kazandılar

وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

Ve sizin için de vardır (Ne?) | O şey ki | Siz kazandınız | Ve siz sorumlu tutulmazsınız da (Neden?) | O şeyden ki | Onlar idiler | Yapıyor

سَيَقُولُ السُّفَهَٓاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتٖى

Diyecek (Kim?) | Beyinsizler (Ne oldukları halde onlar?) | İnsanlardan (Ne diyecektir?) | Onları ne çevirdi? (Neden?) | Kıblelerinden | Öyle kıbleleri ki

كَانُوا عَلَيْهَاۜ قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُۜ يَهْدٖى مَنْ يَشَٓاءُ

Onlar idiler | Onun üzerine | De ki | Allah'ındır (Ne?) | Doğu (Daha?) | Ve batı | Eriştirir (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Nereye eriştirir?)

اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا

Bir yola ki | Dosdoğru | Ve işte böyle | Sizi kıldık (Ne kıldık?) | Bir ümmet ki | Orta (Niçin orta ümmet kıldık?)

لِتَكُونُوا شُهَدَٓاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

Olmanız için (Ne?) | Şahitler (Kim üzerine?) | İnsanlar üzerine (Daha niçin?) | Ve olsun diye (Kim?) | Peygamber (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne olsun diye?)

شَهٖيدًاۜ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتٖى كُنْتَ عَلَيْهَٓا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ

Şahit | Ve biz kılmadık (Ne kılmadık?) | Kıble (Neyi kılmadık?) | O ciheti ki | Sen önceleri idin (Ne idin?) | O cihet üzere idin (Niçin böyle yaptık?) | Ancak bilip ayırmamız için (Kimi?) | O kimseyi ki

يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِۜ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبٖيرَةً

Tabi oluyor (Kime?) | Peygambere (Kimden ayırmamız için?) | O kimseden ki | Dönüp gidiyor (Ne üzerine?) | İki ökçesi üzerine | Doğrusu | Bu [durum] oldu (Ne oldu?) | Elbette ağır oldu

اِلَّا عَلَى الَّذٖينَ هَدَى اللّٰهُۜ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضٖيعَ اٖيمَانَكُمْۜ

Ancak o kimseler hariç ki | Onları doğru yola eriştirdi (Kim?) | Allah | Ve olmadı (Kim?) | Allah (Ne olmadı?) | Zayi edecek (Neyi?) | Sizin imanınızı

اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحٖيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ

Muhakkak ki Allah | İnsanlara (Nedir?) | Elbette çok şefkat gösterendir (Daha?) | Ve çok merhamet edendir | Elbette | Görüyoruz (Neyi?) | Yüzünün çevrilip durduğunu (Nereye?)

فِى السَّمَٓاءِۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰيهَاۖ فَوَلِّ وَجْهَكَ

Semaya | Muhakkak seni döndüreceğiz (Nereye?) | Bir kıbleye ki | Sen ondan hoşnut oluyorsun | Artık çevir (Neyi?) | Yüzünü (Nereye?)

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۜ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۜ

Mescid-i haram tarafına | Ve her nerede olursanız | Çevirin (Neyi?) | Yüzlerinizi (Nereye çevirin?) | Onun tarafına

وَاِنَّ الَّذٖينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْۜ

Muhakkak o kimseler ki | Onlar verildiler (Neyi verildiler?) | Kitabı | Elbette onlar bilirler | Ki o (Nedir?) | Haktır (Kimden?) | Rablerinden

وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذٖينَ اُو۫تُوا

Ve Allah olmadı (Ne olmadı ?) | Gafil (Neden?) | O şeyden ki | Yapıyorlar | Andolsun ki şayet | Sen getirsen (Kime?) | O kimselere ki | Onlara verildi (Ne verildi?)

الْكِتَابَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَۚ وَمَٓا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْۚ

Kitabı (Neyi getirsen?) | Bütün ayetleri/delilleri | Tabi olmazlar (Neye?) | Senin kıblene | Ve sen de değilsin (Ne değilsin?) | Tabi olucu (Neye?) | Onların kıblesine

وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍۜ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ

Onların bazısı da değildir (Ne değildir?) | Tabi olucu (Neye?) | Diğer bazısının kıblesine | Ve andolsun ki şayet sen | Sen tabi olursun (Neye?) | Onların arzularına (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِۙ اِنَّكَ اِذًا لَمِنَ الظَّالِمٖينَ ﴿١٤٥﴾

O şeyden sonraki | Sana geldi (O şey de nedir?) | İlimdendir | Elbette o zaman sen (Nesin?) | Şüphesiz zalimlerdensin

142. İnsanlardan bir kısım beyinsizler: "Bunları bulundukları kıbleden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da, Batı da Allah'ındır. O, kimi dilerse doğru yola çıkarır."

143. Ve işte böyle, sizi doğru bir caddeye çıkarıp ortada yürüyen bir ümmet kıldık ki, siz bütün insanlar üzerine adalet örneği ve hakkın şahitleri olasınız. Peygamber de sizin üzerinize şahit olsun. Daha önce içinde durduğun Kâbe'yi kıble yapışımız da sırf şunun içindir; Peygamber'in izinden gidecekleri, iki ökçesi üzerinde geri döneceklerden ayıralım. Bu elbette, Allah'ın hidâyet ettiği kimselerden başkasına mutlaka ağır gelecekti. Allah imanınızı zayi edecek değildir. Hiç şüphesiz Allah, insanlara karşı çok şefkatli ve merhametlidir.

144. Gerçekten, yüzünün gökyüzünde aranıp durduğunu görüyoruz. Artık için rahat olsun, seni hoşnut olacağın bir kıbleye çevireceğiz. Haydi, yüzünü Mescidi Haram'a doğru çevir. Siz de ey mü'minler, nerede olursanız olun, yüzünüzü o tarafa doğru çevirin! Kendilerine kitap verilmiş olanlar da kesinlikle bilirler ki, o Rablerinden gelen bir gerçektir. Ve Allah, onların yaptıklarından ve yapacaklarından habersiz değildir.

145. Andolsun ki, sen o kitap verilmiş olanlara, bütün delilleri de getirsen, yine de senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uymazsın. Onlar da birbirlerinin kıblelerine uymazlar. Andolsun ki, sana gelen bunca ilimden sonra, sen tutar da onların arzularına uyacak olursan, o zaman hiç şüphesiz sen de zalimlerden olursun.

146. Kendilerine kitap verdiğimiz o kimseler, onu (Muhammed)'i kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Buna rağmen onlardan bir grup gerçeği bile bile gizler.

147. O hak, Rabbindendir. Artık şüpheye düşenlerden olma sakın!

148. Herkesin yöneldiği bir kıblesi vardır. Hayır işlerinde yarışınız. Her nerede olursanız olun, Allah sizi buraya getirir. Şüphesiz ki Allah her şeye kâdirdir.

149. Hem her nereden yola çıkarsan hemen Mescidi Haram'a doğru yüzünü çevir. Bu emir şüphesiz haktır, Rabbinden olduğu kesindir. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

150. Her nereden yola çıkarsan yüzünü Mescidi Haram'a doğru çevir ve her nerede olsanız yüzünüzü ona doğru çevirin ki, insanlar için aleyhinizde bir delil olmasın. Ancak içlerinden haksızlık edenler başka. Siz de onlardan korkmayın, benden korkun. Hem üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım, hem de böylece doğru yolu bulasınız.

151. Nitekim içinizden size bir peygamber gönderdik. O size âyetlerimizi okuyor, sizi temizliyor, size kitabı, hikmeti ve bilmediğiniz şeyleri öğretiyor.

152. O halde beni anın, ben de sizi anayım. Ve bana şükredin, nankörlük etmeyin.

153. Ey iman edenler! Sabır ve namazla Allah'tan yardım isteyin. Şüphe yok ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

اَلَّذِينَ	اٰتَيْنَاهُمُ	الْكِتَابَ	يَعْرِفُونَهُ	كَمَا يَعْرِفُونَ	اَبْنَاءَهُمْ
O kimseler ki	Biz onlara verdik (Neyi?)	Kitabı	Onu bilirler (Ne gibi bilirler?)	Bildikleri gibi (Kimi?)	Oğullarını

وَاِنَّ فَرِيقًا	مِنْهُمْ	لَيَكْتُمُونَ	الْحَقَّ	وَهُمْ	يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾	اَلْحَقُّ
Ve muhakkak ki bir fırka (Öyle fırka ki)	Onlardan olan	Elbette gizlerler (Neyi?)	Hakkı (Ne oldukları halde?)	Halbuki onlar	Biliyorlar	(Senin üzerinde bulunduğun şey nedir?) Haktır (Kim tarafından?)

مِنْ رَبِّكَ	فَلَا تَكُونَنَّ	مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾	وَلِكُلٍّ	وِجْهَةٌ	هُوَ
Rabbin tarafından	Artık sakın olma (Kimden?)	Şüpheye düşenlerden	Ve herkes için vardır (Ne vardır?)	Bir yön	Ki o (Nedir?)

مُوَلِّيهَا	فَاسْتَبِقُوا	الْخَيْرَاتِ	اَيْنَ مَا تَكُونُوا	يَأْتِ	بِكُمُ	اللّٰهُ
Oraya dönücüdür	Artık koşun/yarışın (Neye?)	Hayırlara	Her nerede olursanız	Getirir (Kimi?)	Sizi (Kim?)	Allah (Ne olduğunuz halde?)

جَمِيعًا	اِنَّ اللّٰهَ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾	وَمِنْ حَيْثُ	خَرَجْتَ
Hepiniz toplanmış olduğu halde	Muhakkak ki Allah	Her şey üzerine (Nedir?)	Gücü yetendir	Ve her nereden	Çıkarsan

فَوَلِّ	وَجْهَكَ	شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	وَاِنَّهُ	لَلْحَقُّ	مِنْ رَبِّكَ
Çevir (Neyi?)	Yüzünü (Nereye?)	Mescid-i Haram tarafına	Ve muhakkak ki O (Nedir?)	Elbette haktır (Ne olduğu halde?)	Rabbinden olduğu halde

وَمَا اللّٰهُ	بِغَافِلٍ	عَمَّا	تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾	وَمِنْ حَيْثُ	خَرَجْتَ	فَوَلِّ
Ve Allah olmadı (Ne olmadı?)	Gafil (Neden?)	O şeyden ki	Siz yapıyorsunuz	Ve her nereden	Çıkarsan	Çevir (Neyi?)

وَجْهَكَ	شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ	فَوَلُّوا
Yüzünü (Nereye?)	Mescid-i Haram tarafına	Ve her nerede olursanız	Çevirin (Neyi?)

وُجُوهَكُمْ	شَطْرَهُ	لِئَلَّا يَكُونَ	لِلنَّاسِ	عَلَيْكُمْ	حُجَّةٌ
Yüzlerinizi (Nereye?)	Onun tarafına (Niçin?)	Olmasın diye (Kim lehine?)	Diğer insanlar lehine (Kim aleyhine?)	Sizin aleyhinize (Ne olmasın?)	Bir delil

اِلَّا الَّذِينَ	ظَلَمُوا	مِنْهُمْ	فَلَا تَخْشَوْهُمْ	وَاخْشَوْنِي	وَلِاُتِمَّ	نِعْمَتِي
Ancak o kimseler hariç ki (Öyle kimseler ki)	Zulmettiler	Onlardan olan	Onlardan korkma	Benden kork (Daha niçin yüzlerinizi oraya çevirin?)	Ve tamamlamam için (Neyi tamamlamam için?)	Nimetimi (Kime?)

عَلَيْكُمْ	وَلَعَلَّكُمْ	تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾	كَمَا اَرْسَلْنَا	فِيكُمْ	رَسُولًا
Size	Ve ta ki siz	Hidayete eresiniz	(Size nimetimi ne gibi tamamlamak için?) Göndermemiz gibi (Nereye?)	Sizin aranıza (Kimi?)	Bir peygamber (Öyle Peygamber ki)

مِنْكُمْ	يَتْلُوا	عَلَيْكُمْ	اٰيَاتِنَا	وَيُزَكِّيكُمْ	وَيُعَلِّمُكُمُ	الْكِتَابَ
Sizden olan (Yine öyle peygamber ki)	Okuyor (Kime?)	Size (Neyi?)	Bizim ayetlerimizi (Yine öyle Peygamber ki)	Ve sizi arındırıyor (Yine öyle Peygamber ki)	Ve size öğretiyor (Neyi?)	Kitabı (Daha neyi öğretiyor?)

وَالْحِكْمَةَ	وَيُعَلِّمُكُمْ	مَا	لَمْ تَكُونُوا	تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾	فَاذْكُرُونِي
Ve hikmeti (Daha?)	Ve size öğretiyor (Neyi?)	O şeyi ki	Siz daha önce olmadınız	Biliyor	O halde beni anın

اَذْكُرْكُمْ	وَاشْكُرُوا	لِي	وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾	يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
Ki ben de sizi anayım	Ve şükredin (Kime?)	Bana	Ve bana nankörlük etmeyin	Ey iman edenler!

اسْتَعِينُوا	بِالصَّبْرِ	وَالصَّلٰوةِ	اِنَّ اللّٰهَ	مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾
Yardım dileyin (Ne ile yardım dileyin?)	Sabırla (Daha ne ile?)	Namazla	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Sabredenlerle beraberdir

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاءٌ وَلٰكِنْ

Ve demeyin (Kime?) | O kimseye ki | Öldürülüyor (Nerede?) | Allah yolunda (Ne demeyin?) | [Onlar] Ölülerdir [demeyin] | Bilakis (Onlar nedir?) | Dirilerdir | Şu kadarı var ki

لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ

Siz sezmezsiniz | Ve elbette sizi imtihan edeceğiz (Ne ile?) | Bir şey ile (Öyle bir şey ki?) | Korku türünden olan (Daha?) | Açlık türünden olan (Daha?)

وَنَقْصٍ مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

Ve eksilme türünden olan (Neden eksiltme?) | Mallardan (Daha neden?) | Canlardan (Daha neden?) | Ürünlerden | Müjdele (Kimi?) | Sabredenleri

﴿١٥٥﴾ اَلَّذِينَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ

O sabredenler öyle kimselerdir ki | Onların başına geldiğinde (Ne?) | Bir musibet | Derler | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | Allah'a aitiz | Ve muhakkak ki biz | Yalnız O'na (Neyiz?)

رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ اُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ

Dönücüleriz | İşte onlar | Onların üzerinedir | Salavât (Kim tarafından?) | Rableri tarafından (Daha ne onların üzerinedir?) | Ve rahmet

وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللّٰهِ

Ve işte onlar (Nedir?) | Asıl hidayete erenlerdir | Muhakkak ki Safa (Daha?) | Ve Merve (Nedirler?) | Allah ın alametlerindendir

فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا

Her kim | Hac ederse (Nereyi?) | Beytullah'ı | Ya da | Umre yaparsa | Hiç bir günah yoktur (Kim üzerine?) | Onun üzerine (Ne konuda?) | Tavaf etme konusunda (Neyi tavaf etme konusunda?) | O ikisini

وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ

Ve her kim | Gönlünden yaparsa (Ne?) | Bir iyilik | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Mükafatlandırandır (Daha nedir?) | Ziyade bilendir | Muhakkak o kimseler ki | Gizliyorlar (Neyi?)

مَا اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ

O şeyi ki | Biz indirdik (İndirdiğimiz şey de nedendir?) | Açık delillerden (Daha neyi gizliyorlar?) | Hidayeti (Ne vakit?) | Onu açıkça beyan ettikten sonra (Kime?) | İnsanlara (Nerede?)

فِى الْكِتَابِ اُولٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

Kitapta | İşte onlar | Onlara lanet ediyor (Kim?) | Allah (Daha?) | Ve onlara lanet ediyor (Kim?) | Lanet ediciler

﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولٰئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ

Ancak o kimseler hariç ki | Tevbe ettiler (Daha?) | Ve hallerini düzelttiler (Daha?) | Ve beyan ettiler | İşte onlar | Onların tövbelerini kabul ederim

وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

Ve ben (Neyim?) | Çokça tövbe kabul edenim (Daha neyim?) | Çokça merhamet edenim | Muhakkak o kimseler ki | Kafir oldular (Daha?) | Ve öldüler (Ne oldukları halde?) | Halbuki Onlar | Kafirdirler

اُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

İşte onlar | Onların üzerinedir (Ne?) | Allah'ın laneti (Daha?) | Ve meleklerin de (Daha?) | Ve insanların da laneti | Hepsinin

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

(Onlar ne oldukları halde?) Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?) | Orada | Hafifletilmez (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | Azap | Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar da?) | Mühlet veriliyorlar

﴿١٦٢﴾ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

Sizin ilahınız (Nedir?) | Tek bir ilahtır | Hiçbir ilah yoktur | Ancak o vardır | Ziyade bağışlayandır | Ziyade merhamet edendir

154. Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Fakat siz sezmezsiniz.

155. Çaresiz sizleri biraz korku, biraz açlık, biraz maldan, candan ve ürünlerden eksiklik ile imtihan edeceğiz. Müjdele o sabredenleri!

156. Ki onlar başlarına bir musibet geldiği zaman: "Biz Allah'a aidiz ve sonunda O'na döneceğiz." derler.

157. İşte onlar, Rablerinden bağışlamalar ve rahmet hep onlaradır. Ve doğru yolu bulanlar da onlardır.

158. Gerçekten Safâ ile Merve Allah'ın alâmetlerindendir. Onun için her kim hac veya umre niyetiyle Kâ'be'yi ziyaret ederse, bunları tavaf etmesinde ona bir günah yoktur. Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse, şüphesiz Allah şükrün karşılığını veren ve her şeyi bilendir.

159. İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidâyetin kendisi olan âyetleri, insanlar için biz kitapta açıkladıktan sonra, gizleyenlere Allah lanet eder. Lanet edebilecek olanlar da lanet ederler.

160. Ancak tevbe edip halini düzelterek gerçeği söyleyenler başka. Ben onları bağışlarım. Ben tevbeyi çokça kabul eden ve çokça bağışlayanım.

161. Ama âyetlerimizi inkar etmiş ve kâfir olarak can vermiş olanlara gelince, işte Allah'ın laneti, meleklerin laneti ve insanların laneti hep onların üzerinedir.

162. Ebedi olarak onun altında kalırlar, ne azapları hafifletilir, ne de kendilerine göz açtırılır.

163. Hepinizin ilahı bir tek ilahtır. O'ndan başka ilah yok,ancak O. O rahmândır, rahîmdir.

164. Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara fayda veren şeylerle yüklü olarak denizde akıp giden gemide, Allah'ın yukarıdan bir su indirip de onunla yeri ölümünden sonra diriltmesinde, diriltip de üzerinde deprenen hayvanları yaymasında, rüzgârları evirip çevirmesinde, gök ile yer arasında emre hazır olan bulutta, şüphesiz akıllı olan bir ümmet için elbette Allah'ın birliğine deliller vardır.

165. İnsanlardan kimi de, Allah'tan başka şeyleri O'na eş tutuyorlar da onları, Allah'ı sever gibi seviyorlar. Oysa iman edenlerin Allah sevgisi daha kuvvetlidir. O zulmedenler, azabı gördükleri zaman gerçekten bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve gerçekten Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu görselerdi!

166. O zaman kendilerine uyulan kimseler, azabı görerek kendilerine uyanlardan kaçıp uzaklaşmışlar ve aralarındaki bütün bağlar didik didik olup kopmuştur.

167. Onlara uyanlar da şöyle demektedirler: "Ah, bizim için dünyaya bir dönüş olsaydı da, onların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık!" İşte böylece, Allah onlara bütün amellerini, üzerlerine yığılmış pişmanlıklar halinde gösterecektir. Ve onlar o ateşten çıkacak değillerdir.

168. Ey insanlar! Bütün yeryüzündeki nimetlerimden helal olmak, temiz olmak şartıyla yiyin. Fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için açık bir düşmandır.

169. O size hep çirkin ve pis işleri emreder, Allah'a karşı bilmediğiniz şeyler söylemenizi ister.

وَالنَّهَارِ	وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ	وَالْاَرْضِ	اِنَّ ف۪ي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ
Ve gündüzün (Daha nede vardır?)	Ve gecenin değişmesinde (Daha neyin değişmesinde?)	Ve yeryüzünün (Daha nede vardır?)	Muhakkak göklerin yaratılışında vardır (Daha neyin yaratılışında?)

اَنْزَلَ	وَمَٓا	النَّاسَ	يَنْفَعُ	بِمَا	فِي الْبَحْرِ	تَجْر۪ي	الَّت۪ي	وَالْفُلْكِ
İndirdi (Kim?)	O şey de ki	İnsanlara (Daha nede vardır?)	Fayda veriyor (Kime?)	O şey sebebiyle ki	Denizde (Ne sebebiyle?)	Akıp gidiyor (Nerede?)	Öyle gemiler ki	Gemilerde

وَبَثَّ	بَعْدَ مَوْتِهَا	الْاَرْضَ	بِهِ	فَاَحْيَا	مِنْ مَٓاءٍ	مِنَ السَّمَٓاءِ	اللّٰهُ
Ve yaymasında (Nerede?)	Yeryüzü öldükten sonra (Daha nede vardır?)	Yeryüzüne (Ne vakit?)	O suyla (Neye?)	Ve de hayat vermesinde (Neyle?)	Sudur (Daha nede vardır?)	Gökten (O indirdiği şey de nedir?)	Allah (Nereden indirdi?)

الْمُسَخَّرِ	وَالسَّحَابِ	وَتَصْر۪يفِ الرِّيَاحِ	مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍۖ	ف۪يهَا
Boyun eğdirilmiş (Nerede boyun eğdirilmiş?)	Ve bulutta (Öyle bulut ki)	Ve rüzgarların yönlendirilmesinde (Daha nede vardır?)	Her çeşit canlıyı (Daha nede vardır?)	O yeryüzünde (Neyi yaymasında?)

وَمِنَ النَّاسِ	١٦٤	يَعْقِلُونَ	لِقَوْمٍ	لَاٰيَاتٍ	وَالْاَرْضِ	بَيْنَ السَّمَٓاءِ
Ve insanlar içinden vardır		Akıl ediyorlar	Bir kavim için ki	Elbette ayetler/deliller vardır (Kim için?)	Yer arasında (Ne vardır?)	Gök ile (Daha?)

وَالَّذ۪ينَ	كَحُبِّ اللّٰهِۜ	يُحِبُّونَهُمْ	اَنْدَادًا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	يَتَّخِذُ	مَنْ
Ve o kimseler ki	Allah'ı sever gibi	Onları seviyorlar (Ne gibi seviyorlar?)	Allah'a denkler/ortaklar (Öyle denkler ki)	Allah'tan başka olduğu halde (O şeyleri ne ediniyor?)	Ediniyor (Edindiği şey ne olduğu halde?)	Öyle kimse ki

الْعَذَابَۙ	اِذْ يَرَوْنَ	ظَلَمُٓوا	الَّذ۪ينَ	وَلَوْ يَرَى	لِلّٰهِۜ	حُبًّا	اَشَدُّ	اٰمَنُٓوا
Azabı	Gördükleri vakit (Neyi gördükleri vakit?)	Zulmettiler (Ne vakit?)	O kimseleri ki	Şayet görseydi (Kim?)	Allah'a	Sevgi yönünden (Kime sevgi?)	Daha şiddetlidir (Ne yönden?)	İman ettiler (Nedir onlar?)

تَبَرَّاَ	اِذْ	١٦٥	شَد۪يدُ الْعَذَابِ	وَاَنَّ اللّٰهَ	جَم۪يعًاۙ	لِلّٰهِ	اَنَّ الْقُوَّةَ
Uzaklaşıp kaçıyor (Kim?)	(O vakitten bedel?) O zaman ki		Azabı şiddetli olandır	Ve muhakkak ki Allah (Nedir?)	Bütün hepsi (Daha?)	Allah'a aittir	Muhakkak ki kudret (Nedir?)

وَتَقَطَّعَتْ	الْعَذَابَ	وَرَاَوُا	اتَّبَعُوا	مِنَ الَّذ۪ينَ	اتُّبِعُوا	اَلَّذ۪ينَ
Ve halbuki kopmuş olacaktır (Kimler arasında?)	Azabı (Daha?)	Ve halbuki görmüş olacaklar (Neyi?)	(Onlara) tabi olmuşlardı	O kimselerden ki	Kendilerine [dünyada] tabi olunmuştu (Kimden kaçıyor?)	O kimseler ki

كَرَّةً	لَنَا	لَوْ اَنَّ	اتَّبَعُوا	الَّذ۪ينَ	وَقَالَ	١٦٦	الْاَسْبَابُ	بِهِمُ
Bir fırsat daha	Bizim için (Ne?)	Eğer olsaydı da (Kim için?)	Tabi oldular	O kimseler ki	Ve dedi (Kim?)		Bağlar	Onlar arasında (Ne?)

اَعْمَالَهُمْ	اللّٰهُ	يُر۪يهِمُ	كَذٰلِكَ	مِنَّاۜ	كَمَا تَبَرَّؤُ۫ا	مِنْهُمْ	فَنَتَبَرَّاَ
Amellerini (O ameller ne oldukları halde?)	Allah (Neyi?)	Onlara gösterir (Kime?)	İşte böyle	Bizden	Onlar uzaklaştıkları gibi (Kimden?)	Onlardan (Ne gibi?)	Böylece uzaklaşsaydık (Kimden?)

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	١٦٧	مِنَ النَّارِ	بِخَارِج۪ينَ	وَمَا هُمْ	عَلَيْهِمْۜ	حَسَرَاتٍ
Ey insanlar		Ateşten	Çıkıcı (Neden çıkıcı?)	Ve onlar olmadı (Ne olmadı?)	Onlar üzerine	Pişmanlıklar (Kim üzerine?)

وَلَا تَتَّبِعُوا	طَيِّبًاۘ	حَلَالًا	فِي الْاَرْضِ	مِمَّا	كُلُوا
Ve tâbi olmayın (Neye?)	Temiz	Helal olduğu halde (Öyle ki)	Yeryüzündedir (O şeyler ne olduğu halde yiyin?)	O şeyden ki	Yiyin (Neden yiyin?)

اِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ	١٦٨	عَدُوٌّ مُب۪ينٌ	لَكُمْ	اِنَّهُ	خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ
O ancak size emrediyor (Neyi?)		Apaçık düşmandır	Sizin için (Nedir?)	Muhakkak ki o	Şeytanın adımlarına

١٦٩	لَا تَعْلَمُونَ	مَا	عَلَى اللّٰهِ	وَاَنْ تَقُولُوا	وَالْفَحْشَٓاءِ	بِالسُّٓوءِ
	Siz bilmiyorsunuz	O şeyleri ki	Allah ile ilgili (Ne demenizi?)	Ve demenizi (Kimle ilgili?)	Pis işleri/hayâsızlığı (Daha neyi emrediyor?)	Çirkini/kötüyü (Daha neyi emrediyor?)

مَٓا	بَلْ نَتَّبِعُ	قَالُوا	اللّٰهُ	اَنْزَلَ	مَٓا	اتَّبِعُوا	لَهُمُ	وَاِذَا قِيلَ
O şeye ki	Bilakis biz tabi oluruz *(Neye?)*	Derler	Allah	İndirdi *(Kim?)*	O şeye ki	Tabi olun *(Neye?)*	Onlara *(Ne dendiğinde?)*	Ve dendiğinde *(Kime?)*

شَيْـٔاً	لَا يَعْقِلُونَ	اٰبَٓاؤُ۬هُمْ	اَوَلَوْ كَانَ	اٰبَٓاءَنَا	عَلَيْهِ	اَلْفَيْنَا
Hiçbir şeyi *(Daha ne olduysalar bile?)*	Akıl etmiyor olduysalar (bile mi?) *(Neyi?)*	Onların babaları *(Ne?)*	Olduysa bile mi? *(Kim olduysa bile mi?)*	Babalarımızı	O şey üzerine *(Kimi bulduk?)*	Biz bulduk *(Ne üzerine?)*

يَنْعِقُ	كَمَثَلِ الَّذِي	كَفَرُوا	وَمَثَلُ الَّذِينَ	﴿١٧٠﴾	وَلَا يَهْتَدُونَ
Haykırıyor *(Neyle?)*	O kimsenin misali gibidir ki	Onlar kafir oldular *(Nedir onların misali?)*	O kimselerin misali ki		Doğru yolu bulamıyor olduysalar (bile mi?)

فَهُمْ	عُمْيٌ	بُكْمٌ	صُمٌّ	وَنِدَٓاءًۜ	اِلَّا دُعَٓاءً	لَا يَسْمَعُ	بِمَا
Bundan dolayı onlar	Kördürler	Dilsizdirler	Onlar sağırdırlar	Ve bir nida	Ancak bir çağırma [işitiyor] *(Daha ne işitiyor?)*	İşitmiyor	O kulakla ki

مَا رَزَقْنَاكُمْ	مِنْ طَيِّبَاتِ	كُلُوا	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	﴿١٧١﴾	لَا يَعْقِلُونَ
biz sizi rızıklandırdık	O şeylerin temizlerinden ki	Yiyin *(Neden?)*	Ey iman edenler		Düşünmezler

عَلَيْكُمُ	اِنَّمَا حَرَّمَ	﴿١٧٢﴾	تَعْبُدُونَ	اِيَّاهُ	اِنْ كُنْتُمْ	لِلّٰهِ	وَاشْكُرُوا
Sizin üzerinize *(Neyi haram kıldı?)*	Ancak haram kıldı *(Kim üzerine?)*		İbadet ediyor iseniz	O'na *(Ne iseniz?)*	Şayet siz iseniz *(Kime?)*	Allah'a	Ve şükredin *(Kime?)*

لِغَيْرِ اللّٰهِۚ	بِهِ	اُهِلَّ	وَمَٓا	وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ	وَالدَّمَ	الْمَيْتَةَ
Allah'dan başkası için	Onda [Onun kesimi sırasında] *(Kim için bağırıldı?)*	Bağırıldı *(Nerede bağırıldı?)*	O şeyi ki	Domuz etini *(Daha neyi haram kıldı?)*	Kanı *(Daha neyi haram kıldı?)*	Leşi *(Daha neyi haram kıldı?)*

اِنَّ اللّٰهَ	عَلَيْهِ	فَلَٓا اِثْمَ	وَلَا عَادٍ	غَيْرَ بَاغٍ	فَمَنِ اضْطُرَّ
Muhakkak ki Allah *(Nedir?)*	Onun üzerine	O zaman günah yoktur *(Kim üzerine?)*	Ve de haddi aşıcı olmadığı halde	Bâği olmadığı halde *(Daha ne olduğu halde?)*	Her kim mecbur kalırsa *(Ne olduğu halde mecbur kalırsa?)*

اللّٰهُ	اَنْزَلَ	مَٓا	يَكْتُمُونَ	اِنَّ الَّذِينَ	﴿١٧٣﴾	رَحِيمٌ	غَفُورٌ
Allah *(O gizledikleri şey de nedendir?)*	İndirdi *(Kim?)*	O şeyi ki	Gizliyorlar *(Neyi?)*	Muhakkak o kimseler ki		Ve ziyade merhamet edendir	Ziyade mağfiret edendir *(Daha nedir?)*

مَا يَأْكُلُونَ	اُو۬لٰٓئِكَ	قَلِيلاًۙ	ثَمَناً	بِهِ	وَيَشْتَرُونَ	مِنَ الْكِتَابِ
Yemiyorlar/ bırakmıyorlar *(Nereye?)*	İşte onlar	Az	Bir değeri ki	Onunla *(Neyi satın alıyorlar?)*	Ve satın alıyorlar *(Neyle?)*	Kitaptan *(Daha ne yapıyorlar?)*

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	اللّٰهُ	وَلَا يُكَلِّمُهُمُ	اِلَّا النَّارَ	فِي بُطُونِهِمْ
Kıyamet günü *(Daha?)*	Allah *(Ne vakit?)*	Ve onlarla konuşmaz *(Kim?)*	Ancak ateş yiyorlar	Karınlarına

اشْتَرَوُا	الَّذِينَ	اُو۬لٰٓئِكَ	﴿١٧٤﴾	اَلِيمٌ	عَذَابٌ	وَلَهُمْ	وَلَا يُزَكِّيهِمْۚ
Satın aldılar *(Neyi?)*	O kimselerdir ki	İşte onlar		Can yakıcı	Bir azap ki	Ve onlar için vardır *(Ne?)*	Ve onları temize çıkarmaz

فَمَٓا اَصْبَرَهُمْ	بِالْمَغْفِرَةِۚ	وَالْعَذَابَ	بِالْهُدٰى	الضَّلَالَةَ
Onlar ne kadar da dayanıklılar! *(Neye?)*	Mağfirete karşılık	Azabı *(Neye karşılık?)*	Doğru yola karşılık *(Daha neyi satın aldılar?)*	Sapıklığı *(Neye karşılık?)*

بِالْحَقِّۜ	الْكِتَابَ	نَزَّلَ	بِاَنَّ اللّٰهَ	ذٰلِكَ	﴿١٧٥﴾	عَلَى النَّارِ
Hak ile	Kitab'ı *(Nasıl indirmiş?)*	İndirmiş olması *(Neyi?)*	Allah'ın olması sebebiyledir	İşte bu *(Ne sebebiyledir?)*		Ateşe

﴿١٧٦﴾	بَعِيدٍ	لَفِي شِقَاقٍ	فِي الْكِتَابِ	اخْتَلَفُوا	وَاِنَّ الَّذِينَ
	Uzak	Elbette onlar bir ayrılık içindedirler *(Öyle ayrılık ki)*	Kitap'ta	İhtilaf ettiler *(Nerede?)*	Ve muhakkak o kimseler ki

170. Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun." denildiği zaman da: "Yok, atalarımızı neyin üzerinde bulduysak ona uyarız." dediler. Ya ataları bir şeye akıl erdiremez ve doğruyu seçemez idiyseler de mi?

171. O kâfirlerin örneği, sadece bir çağırma veya bağırmadan başkasını duymaz bir kulakla haykıranın haline benzer. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, akılda etmezler.

172. Ey o bütün iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin ve Allah›a şükredin, eğer ancak O›na tapıyorsanız

173. O, size yalnız şunları haram kıldı: Ölü hayvan, kan, domuz eti, bir de Allah'tan başkası adına kesilen hayvanlar. Sonra kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına tecavüz etmemek ve zaruret miktarını geçmemek şartıyla, ona da bir günah yükletilmez. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

174. Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip de bununla biraz para alanlar, gerçekten karınları dolusu ateşten başka bir şey yemezler. Ve kıyamet günü Allah onlarla ne konuşur, ne de kendilerini temize çıkarır. Onlara sadece acı veren bir azap vardır.

175. İşte onlar, hidâyeti verip sapıklığı, bağışlanmayı bırakıp azabı satın alan kimselerdir. Bunlar, ateşe karşı ne kadar da sabırlılar!

176. Şüphesiz ki, Allah kitabı hak bir sebep ile indirdi. Kitap hakkında ayrılığa düşenler ise, şüphesiz haktan uzak, bir anlaşmazlık içindedirler.

177. Yüzlerinizi bazen Doğu, bazen Batı tarafına çevirmeniz iyilik değildir. Fakat asıl iyilik o kimsenin yaptığıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve bütün peygamberlere iman edip, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere ve esirler uğruna seve seve mal verir, hem namazı kılar, hem zekâtı verir, bir de sözleştikleri zaman sözlerini yerine getirirler. Hele sıkıntı ve hastalık durumlarında ve harbin şiddetli zamanında sabır ve kararlılık gösterirler. İşte bunlardır o doğru kimseler ve işte bunlardır o korunan muttakiler.

178. Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre hür, köleye köle, dişiye dişi... Bunun üzerine her kim, ölenin kardeşi tarafından bir şey karşılığı bağışlanırsa, o zaman örfe uyması, ona diyeti güzellikle ödemesi gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Her kim bunun arkasından yine haddi aşarsa, artık ona can yakıcı bir azap vardır.

179. Ey akıl sahipleri! Sizin için kısasta hayat vardır. Umulur ki (suç işlemekten) sakınırsınız.

180. Birinize ölüm geldiği zaman, bir hayır -bir mal- bırakmışsa, babası, anası ve en yakın akrabası için meşru bir surette vasiyet etmek, Allah'tan korkan kimseler üzerine, yerine getirilmesi gerekli bir hak olarak size farz kılındı.

181. Şimdi her kim, bunu duyduktan sonra onu değiştirirse, kesinlikle günahı, sırf o değiştirenlerin boynunadır. Şüphe yok ki Allah, işitir ve bilir.

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ

- لَيْسَ — Değildir (Ne değildir?)
- الْبِرَّ — İyilik (Ne iyilik değildir?)
- اَنْ تُوَلُّوا — Çevirmeniz (Neyi?)
- وُجُوهَكُمْ — Yüzlerinizi (Nereye çevirmeniz?)
- قِبَلَ الْمَشْرِقِ — Doğu tarafına (Daha?)
- وَالْمَغْرِبِ — Batı tarafına
- وَلٰكِنَّ الْبِرَّ — Lakin iyilik [sahibi] (Kimdir?)

مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيّٖنَۚ

- مَنْ — O kimsedir ki
- اٰمَنَ — İman etti (Kime?)
- بِاللّٰهِ — Allah'a (Daha?)
- وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ — Ve ahiret gününe (Daha?)
- وَالْمَلٰٓئِكَةِ — Ve Meleklere (Daha?)
- وَالْكِتَابِ — Ve kitaba (Daha?)
- وَالنَّبِيّٖنَ — Ve Peygamberlere (Daha kimdir?)

وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكٖينَ

- وَاٰتَى — Verendir (Neyi?)
- الْمَالَ — Malı (Neye rağmen?)
- عَلٰى حُبِّهٖ — Onu sevmesine rağmen (Kime verendir?)
- ذَوِي الْقُرْبٰى — Yakınlarına (Daha?)
- وَالْيَتَامٰى — Ve yetimlere (Daha?)
- وَالْمَسَاكٖينَ — Ve miskinlere (Daha?)

وَابْنَ السَّبٖيلِ وَالسَّٓائِلٖينَ وَفِي الرِّقَابِۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى

- وَابْنَ السَّبٖيلِ — Ve yolda kalanlara (Daha?)
- وَالسَّٓائِلٖينَ — Ve isteyenlere (Daha ne uğrunda verendir?)
- وَفِي الرِّقَابِ — Köleler[i azad etme] uğrunda (Daha kimdir?)
- وَاَقَامَ — Ve dosdoğru kılandır (Neyi?)
- الصَّلٰوةَ — Namazı (Daha kimdir?)
- وَاٰتَى — Ve verendir (Neyi?)

الزَّكٰوةَۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عَاهَدُواۚ وَالصَّابِرٖينَ فِي الْبَأْسَٓاءِ

- الزَّكٰوةَ — Zekatı (Daha kimdir?)
- وَالْمُوفُونَ — Yerine getirenlerdir (Neyi?)
- بِعَهْدِهِمْ — Sözlerini (Ne vakit?)
- اِذَا عَاهَدُوا — Sözleştikleri vakit (Özellikle de)
- وَالصَّابِرٖينَ — Sabredenlerdir (Nerede?)
- فِي الْبَأْسَٓاءِ — Sıkıntıda (Daha nerede sabredenlerdir?)

وَالضَّرَّٓاءِ وَحٖينَ الْبَأْسِۜ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ صَدَقُواۜ وَاُولٰٓئِكَ

- وَالضَّرَّٓاءِ — Hastalıkta (Daha nerede?)
- وَحٖينَ الْبَأْسِ — Ve savaş zamanında
- اُولٰٓئِكَ — İşte onlar (Kimdir?)
- الَّذٖينَ — O kimselerdir ki
- صَدَقُوا — Doğru oldular
- وَاُولٰٓئِكَ — Ve işte onlar (Nedir?)

هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ

- هُمُ الْمُتَّقُونَ — Onlar asıl takva sahipleridir
- يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا — Ey iman edenler!
- كُتِبَ — Yazıldı/farz kılındı (Kim üzerine?)
- عَلَيْكُمُ — Sizin üzerinize (Ne?)
- الْقِصَاصُ — Kısas (Nerede?)

فِي الْقَتْلٰىۜ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰىۜ

- فِي الْقَتْلٰى — Öldürülenler hakkında
- اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ — Hüre karşı hür
- وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ — Köleye karşı köle
- وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى — Dişiye karşı dişi

فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ اَخٖيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَاَدَٓاءٌ

- فَمَنْ — Her kim ki
- عُفِيَ — Afta bulunuldu (Kim için?)
- لَهُ — Kendisi için (Neden?)
- مِنْ اَخٖيهِ — Kardeşinden (Ne?)
- شَيْءٌ — Bir şey
- فَاتِّبَاعٌ — Artık uymak [gerekir] (Nasıl?)
- بِالْمَعْرُوفِ — Marufla (Affedildiği takdirde daha ne gerekir?)
- وَاَدَٓاءٌ — Ve ödeme [gerekir] (Kime?)

اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍۜ ذٰلِكَ تَخْفٖيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌۜ فَمَنِ اعْتَدٰى

- اِلَيْهِ — Ona (Nasıl ödemesi gerekir?)
- بِاِحْسَانٍ — İyilikle
- ذٰلِكَ — İşte bu (Nedir?)
- تَخْفٖيفٌ — Bir hafifletmedir (Kim tarafından?)
- مِنْ رَبِّكُمْ — Rabbiniz tarafından (Daha nedir?)
- وَرَحْمَةٌ — Ve bir rahmettir
- فَمَنِ — Artık her kim
- اعْتَدٰى — Haddi aşarsa (Ne vakit?)

بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ

- بَعْدَ ذٰلِكَ — Bundan sonra
- فَلَهُ — Onun için vardır (Ne?)
- عَذَابٌ — Bir azap ki
- اَلٖيمٌ — Can yakıcıdır
- وَلَكُمْ — Ve sizin için vardır (Nerede?)
- فِي الْقِصَاصِ — Kısasta (Ne vardır?)
- حَيٰوةٌ — Hayat

يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ

- يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ — Ey akıl sahipleri!
- لَعَلَّكُمْ — Ta ki siz
- تَتَّقُونَ — Sakınasınız
- كُتِبَ — Yazıldı/farz kılındı (Kim üzerine?)
- عَلَيْكُمْ — Sizin üzerinize (Ne vakit?)
- اِذَا حَضَرَ — Geldiği vakit (Kime?)

اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًاۚ اَلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَ

- اَحَدَكُمُ — Sizden birisine (Ne?)
- الْمَوْتُ — Ölüm
- اِنْ تَرَكَ — Şayet bırakmışsa (Ne?)
- خَيْرًا — Bir hayır/mal (Ne yazıldı?)
- اَلْوَصِيَّةُ — Vasiyet (Kime vasiyet?)
- لِلْوَالِدَيْنِ — Ana babaya (Daha?)
- وَالْاَقْرَبٖينَ — Ve akrabalara (Neyle vasiyet?)

بِالْمَعْرُوفِۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقٖينَۜ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ

- بِالْمَعْرُوفِ — Maruf ile (Bu vasiyet nasıl vaciptir?)
- حَقًّا — Hak olarak (Kim üzerine hak?)
- عَلَى الْمُتَّقٖينَ — Müttakîler üzerine
- فَمَنْ — Her kim
- بَدَّلَهُ — Onu [vasiyeti] değiştirirse (Ne vakit değiştirirse?)
- بَعْدَ مَا سَمِعَهُ — Onu duyduktan sonra

فَاِنَّمَٓا اِثْمُهُ عَلَى الَّذٖينَ يُبَدِّلُونَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌۜ ﴿١٨١﴾

- فَاِنَّمَٓا اِثْمُهُ — Artık onun günahı (Nedir?)
- عَلَى الَّذٖينَ — O kimseler üzerinedir ki
- يُبَدِّلُونَهُ — Onu değiştiriyorlar
- اِنَّ اللّٰهَ — Muhakkak ki Allah (Nedir?)
- سَمٖيعٌ — Ziyade işitendir (Daha nedir?)
- عَلٖيمٌ — Ziyade bilendir

فَمَنْ	Her kim de
خَافَ	Korkarsa (Kimden?)
مِنْ مُوصٍ	Vasiyet edenden (Ne konuda?)
جَنَفًا	Meyletmesi konusunda (Daha?)
اَوْ اِثْمًا	Ya da günaha girmesi konusunda
فَاَصْلَحَ	Ve de ıslahta bulunursa (Nerede?)
بَيْنَهُمْ	Aralarında
فَلَٓا اِثْمَ	Günah yoktur (Kim üzerine?)
عَلَيْهِ	Onun üzerine
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir (Daha nedir?)
رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾	Çok merhamet edendir
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
كُتِبَ	Yazıldı/farz kılındı (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمُ	Sizin üzerinize (Ne farz kılındı?)
الصِّيَامُ	Oruç (Ne gibi?)
كَمَا كُتِبَ	Yazıldığı gibi (Kim üzerine?)
عَلَى الَّذِينَ	O kimseler üzerine ki
مِنْ قَبْلِكُمْ	Sizden önce idiler
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾	Takva sahibi olasınız (Ne vakit oruç tutun?)
اَيَّامًا	Bazı günlerde (Öyle günler ki)
مَعْدُودَاتٍ	Sayılı
فَمَنْ	Her kim
كَانَ	Oldu (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Ne olursa?)
مَرِيضًا	Hasta
اَوْ عَلٰى سَفَرٍ	Ya da yolculuk üzerinde
فَعِدَّةٌ	Onun üzerine sayılı günler vardır (Neden sayılı günler?)
مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَ	Diğer günlerden
وَعَلَى الَّذِينَ	Ve o kimseler üzerine de vardır ki
يُطِيقُونَهُ	Oruca güç yetiremiyorlar (Ne vardır?)
فِدْيَةٌ	Bir fidye (Nedir o?)
طَعَامُ مِسْكِينٍ	Bir yoksulun yemeği
فَمَنْ	Her kim
تَطَوَّعَ	Nafile olarak/gönlünden koparak yaparsa (Ne yaparsa?)
خَيْرًا	Bir hayır
فَهُوَ	İşte o (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kime?)
لَهُ	Ona
وَاَنْ تَصُومُوا	Ve sizin oruç tutmanız
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)
تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾	Biliyor iseniz
شَهْرُ رَمَضَانَ	Ramazan ayı
الَّذِٓي	Öyle Ramazan ayı ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Nerede?)
فِيهِ	Onda (Ne indirildi?)
الْقُرْاٰنُ	Kuran (O Kuran ne olduğu halde?)
هُدًى	Hidayet olduğu halde (Kim için hidayet?)
لِلنَّاسِ	İnsanlar için (Daha ne olduğu halde?)
وَبَيِّنَاتٍ	Apaçık deliller (Öyle deliller ki)
مِنَ الْهُدٰى	Hidayetten olan (Daha neden?)
وَالْفُرْقَانِ	Furkandan olan
فَمَنْ	Her kim
شَهِدَ	Erişirse (Kimden?)
مِنْكُمُ	Sizden (Neye erişirse?)
الشَّهْرَ	O aya
فَلْيَصُمْهُ	Onu oruçla geçirsin
وَمَنْ	Ve her kim de
كَانَ	Olursa (Ne olursa?)
مَرِيضًا	Hasta
اَوْ	Ya da
عَلٰى سَفَرٍ	Yolculuk üzere olursa
فَعِدَّةٌ	Onun üzerine sayılı günler vardır (Öyle günler ki?)
مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَ	Diğer günlerden olan
يُرِيدُ	İstiyor (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
بِكُمُ	Size (Neyi istiyor?)
الْيُسْرَ	Kolaylığı (Daha?)
وَلَا يُرِيدُ	Ve istemiyor (Kime?)
بِكُمُ	Size (Neyi istemiyor?)
الْعُسْرَ	Zorluğu (Niçin kolaylık dileyip zorluk dilemiyor?)
وَلِتُكْمِلُوا	Tamamlamanız için (Neyi tamamlamanız?)
الْعِدَّةَ	Sayıyı (Daha niçin?)
وَلِتُكَبِّرُوا	Ve yüceltmeniz için (Kimi?)
اللّٰهَ	Allah'ı (Neye karşılık?)
عَلٰى مَا	O şeye ki
هَدٰيكُمْ	Sizi eriştirdi (Daha niçin kolaylık diliyor, zorluk dilemiyor?)
وَلَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾	Şükredesiniz
وَاِذَا سَاَلَكَ	Ve sana sordukları zaman (Kim?)
عِبَادِي	Benim kullarım (Kimden sordukları zaman?)
عَنِّي	Benden
فَاِنِّي	Muhakkak ki ben (Neyim?)
قَرِيبٌ	Yakınım
اُجِيبُ	İcabet ederim (Neye?)
دَعْوَةَ الدَّاعِ	Dua edenin duasına (Ne vakit?)
اِذَا دَعَانِ	Bana dua ettiği vakit
فَلْيَسْتَجِيبُوا	Artık icabet etsinler (Kim için?)
لِي	Benim için (Daha ne yapsınlar?)
وَلْيُؤْمِنُوا	Ve iman etsinler (Kime?)
بِي	Bana
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾	Doğru yola erişmiş olsunlar

182. Her kim de vasiyet edenin, bir hata etmesinden veya bir günaha girmesinden endişe eder, tarafların arasını düzeltirse, ona bir günah yoktur. Şüphesiz ki, Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

183. Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Tâ ki korunabilesiniz.

184. Sayılı günlerdedir... İçinizden hasta olan veya yolculukta bulunan ise, diğer günlerde, tutamadığı günler sayısınca tutar. Ona gücü yetmeyenler ise, bir yoksul doyumu fidye vermesi gerekir. Her kim de hayrına fidyeyi artırırsa, hakkında daha hayırlıdır. Bununla beraber eğer bilirseniz, oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. O Ramazan ayı ki, Kur'an insanları irşad için, hak ile batılı ayırt edici ve yol gösterici deliller olarak onda indirildi. Onun için sizden her kim bu aya erişirse oruç tutsun. Kim de hasta veya yolculukta ise, tutamadığı günler sayısınca diğer günlerde kaza etsin. Allah size kolaylık diliyor, zorluk dilemiyor. Hem buyuruyor ki; sayıyı tamamlayasınız da, size öğrettiği şekil üzere Allah'ı tekbir ile yüceltesiniz. Tâ ki, şükredesiniz.

186. Şâyet kullarım, sana benden sordularsa, gerçekten ben çok yakınımdır. Bana dua edince, duacının duasını kabul ederim. O halde onlar da benim davetime koşsunlar ve bana hakkıyla iman etsinler ki, doğru yolda yürüyenlerden olsunlar.

187. Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmanız, size helâl kılındı. Onlar, sizin için bir örtü, siz de onlar için bir örtü durumundasınız. Allah, nefsinize güvenemeyeceğinizi (kötülük edeceğinizi) bildiği için müracaatınızı kabul buyurdu ve sizi bağışladı. Şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizler için yazdığını isteyin. Ve taa fecrin beyaz ipliği siyah iplikten size seçilinceye kadar yiyin, için. Sonra da ertesi geceye kadar orucu tam tutun. Bununla beraber siz mescitlerde itikâf halinde iken onlara yaklaşmayın. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır, sakın onlara yaklaşmayın. Allah, âyetlerini insanlara böyle açıklıyor ki, sakınıp korunsunlar.

188. Bir de aranızda mallarınızı batıl sebeplerle yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günah ile yemek için, o malları hakimlere rüşvet olarak vermeyin.

189. Sana hilâllerden soruyorlar. De ki: "Onlar insanlar için de, hac için de vakit ölçüleridir." Bununla beraber iyilik, evlere arkalarından gelmeniz değildir. Fakat iyiliğe eren, kötülükten korunan kimsedir. Evlere kapılarından gelin, Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

190. Size karşı şavaş açanlara, sizde Allah yolunda svaş açın. Sakın aşırı gitmeyin, çünkü aşırı gidenleri Allah sevmez.

أُحِلَّ	Helal kılındı (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Ne vakit?)
لَيْلَةَ الصِّيَامِ	Oruç günü gecesinde (Ne helal kılındı?)
الرَّفَثُ	Yaklaşmak (Kime?)
اِلٰى نِسَآئِكُمْ	Kadınlarınıza
هُنَّ	Onlar (Nedir?)
لِبَاسٌ	Örtüdür (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Daha?)
وَاَنْتُمْ	Siz de (Nesiniz?)
لِبَاسٌ	Örtüsünüz (Kim için?)
لَهُنَّ	Onlar için
عَلِمَ	Bildi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
اَنَّكُمْ	Ki elbette siz
كُنْتُمْ	Oldunuz
تَخْتَانُونَ	Kötülük ediyor (oldunuz) (Kime?)
اَنْفُسَكُمْ	Kendinize
فَتَابَ عَلَيْكُمْ	O da tevbenizi kabul etti (Daha?)
وَعَفَا	Ve [kusurlarınızı] affetti (Kimden?)
عَنْكُمْ	Sizden
فَالْـٰٔنَ	Bundan böyle
بَاشِرُوهُنَّ	Hanımlarınıza yaklaşın (Daha?)
وَابْتَغُوا	Ve isteyin (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
كَتَبَ	Yazdı (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
وَكُلُوا	Ve yiyin! (Daha?)
وَاشْرَبُوا	İçin (Ne vakte değin?)
حَتّٰى يَتَبَيَّنَ	Ayırt edilinceye değin (Kim için?)
لَكُمُ	Sizin için (Ne?)
الْخَيْطُ	İplik (Öyle iplik ki)
الْاَبْيَضُ	Beyaz (Neden ayırt edilinceye değin?)
مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ	Siyah iplikten (O beyaz iplik ki)
مِنَ الْفَجْرِ	O fecirdir
ثُمَّ	Sonra
اَتِمُّوا	tamamlayın (Neyi?)
الصِّيَامَ	Orucu (Ne zamana kadar?)
اِلَى الَّيْلِ	Geceye kadar
وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ	Hanımlarınıza yaklaşmayın (Ne olduğunuz halde?)
وَاَنْتُمْ	Halbuki siz
عَاكِفُونَ	İtikafta yapanlarsınız (Nerede?)
فِي الْمَسَاجِدِ	Mescitlerde
تِلْكَ	İşte bu (Nedir?)
حُدُودُ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarıdır
فَلَا تَقْرَبُوهَا	Sakın o sınırlara yaklaşmayın
كَذٰلِكَ	İşte böyle
يُبَيِّنُ	Beyan eder (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
اٰيَاتِهِ	Ayetlerini (Kim için beyan eder?)
لِلنَّاسِ	İnsanlar için
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾	Takva sahibi olsunlar
وَلَا تَاْكُلُوا	Yemeyin (Neyi?)
اَمْوَالَكُمْ	Mallarınızı (Nerede?)
بَيْنَكُمْ	Aranızda (Neyle yemeyin?)
بِالْبَاطِلِ	Batıl yolla (Daha?)
وَتُدْلُوا	Ve vermeyin (Neyi?)
بِهَا	Onları [Malları] (Kime?)
اِلَى الْحُكَّامِ	Hakimlere (Ne gayeyle vermeyin?)
لِتَاْكُلُوا	Yemek gayesiyle (Neyi?)
فَرِيقًا	Bir kısmını (Neyin bir kısmını?)
مِنْ اَمْوَالِ النَّاسِ	İnsanların mallarının bir kısmını (Nasıl yemek için?)
بِالْاِثْمِ	Günah ile (Ne olduğunuz halde?)
وَاَنْتُمْ	Halbuki siz
تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾	Biliyorsunuz
يَسْـَٔلُونَكَ	Sana soruyorlar (Neden?)
عَنِ الْاَهِلَّةِ	Hilallerden
قُلْ	De ki
هِيَ	Onlar (Nedirler?)
مَوَاقِيتُ	Vakit ölçüleridir (Kim için?)
لِلنَّاسِ	İnsanlar için (Daha ne için?)
وَالْحَجِّ	Ve Hacc için
وَلَيْسَ الْبِرُّ	Ve iyilik değildir (Neyle değildir?)
بِاَنْ تَاْتُوا	Gelmenizle (Nereye?)
الْبُيُوتَ	Evlere (Nereden gelmenizle?)
مِنْ ظُهُورِهَا	Arkalarından
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ	Ancak iyilik [sahibi] (Kimdir?)
مَنِ	O kimsedir ki
اتَّقٰى	Takva sahibi oldu
وَاْتُوا	Gelin (Nereye?)
الْبُيُوتَ	Evlere (Nereden gelin?)
مِنْ اَبْوَابِهَا	Kapılarından
وَاتَّقُوا	Ve korkun (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾	Kurtuluşa eresiniz
وَقَاتِلُوا	Savaşın (Ne uğurda?)
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	Allah yolunda (Kimle savaşın?)
الَّذِينَ	O kimselerle ki
يُقَاتِلُونَكُمْ	Sizinle savaşıyorlar
وَلَا تَعْتَدُوا	Haddi aşmayın
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
لَا يُحِبُّ	Sevmez (Kimi?)
الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾	Haddi aşanları

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ

Onları öldürün | Onları nerede yakalarsanız (Daha?) | Ve onları çıkarın (Nereden?) | Sizi çıkardıkları yerden | Fitne (Nedir?)

اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقَاتِلُوكُمْ

Daha beterdir (Neden?) | Öldürmekden | Onlarla savaşmayın (Nerede?) | Mescid-i Haramın yanında (Ne vakte değin?) | Onlar sizinle savaşana değin (Nerede?)

فِيهِ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا

Orada | Şayet sizinle savaşırlarsa | Artık onlarla savaşın | İşte böyledir | Kafirlerin cezası | Eğer vazgeçerlerse

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

Şüphe yok ki Allah (Nedir?) | Ziyade mağfiret eden- dir (Daha nedir?) | Ziyade merhamet edendir | Ve savaşın onlarla (Ne vakte değin?) | Kalmayıncaya değin (Ne?) | Fitne (Daha ne vakte değin?) | Ve oluncaya değin (Ne?) | Din (Kime ait?)

لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ

Allah'a ait | Şayet vazgeçerlerse | Düşmanlık yoktur | Ancak zalimlere vardır | Ay (Öyle ay ki) | Haram ay (Neye mukabildir?)

بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا

Haram aya mukabildir | Hürmetler de (Nedir?) | [Birbirine] karşılıktır | Her kim | Saldırırsa (Kime?) | Size | Siz de saldırın (Kime?)

عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

Ona (Neyle saldırın?) | O şeyin misliyle ki | O saldırdı (Kime?) | Size | Ve korkun (Kimden?) | Allah'tan | Ve bilin ki | Allah (Nedir?) | Muttakilerle beraberdir

﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ وَاَحْسِنُوا

Ve harcayın (Nerede?) | Allah yolunda | Atmayın (Neyi?) | Ellerinizi/kendinizi (Nereye atmayın?) | Tehlikeye | Ve iyilik yapın

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ

Muhakkak ki Allah | Sever (Neyi?) | İyilik yapanları | Tamamlayın (Neyi?) | Haccı (Daha?) | Umreyi (Kim için tamamlayın?) | Allah için | Eğer alıkonursanız [Sizin üzerinize vaciptir] (Ne vaciptir?)

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ

O şey ki | Kolay oldu (Neden?) | Kurbandan | Traş etmeyin (Neyi?) | Saçlarınızı (Ne vakte değin?) | Varıncaya değin (Ne?) | Kurban (Nereye varıncaya değin?)

مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ بِهِ اَذًى مِنْ رَاْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ

Mahalline | Her kim de | Olursa (Kimden?) | Sizden (Ne olursa?) | Hasta | Ya da | onda bulunursa (Ne?) | Bir eziyet (Öyle eziyet ki?) | Başından kaynaklanan | Onun üzerine bir fidye vardır (Öyle bir fidye ki) | O oruçtur

اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ فَاِذَا اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا

Ya sadakadır | Ya kurbandır | Emniyet bulduğunuzda | Her kim | Faydalanmak isterse (Neyle faydalanmak isterse?) | Umre ile (Nereye kadar?) | Hacc'a kadar [Onun üzerine vardır] (Ne vardır?) | O şey ki

اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ

Kolay oldu (Neden?) | Kurbandan | Ve her kim de | Bunu bulamadıysa | Onun üzerine üç günlük oruç vardır (Nerede?) | Hac'da (Daha ne vardır?) | Bir de yedi günlük oruç vardır (Ne vakit?)

اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلُهُ

Döndüğünüzde | Bu oruçların sayısı (Nedir?) | Ondur (Öyle ki) | Tam | Bu (Kim içindir?) | O kimse için ki | Olmadı (Kim olmadı?) | Onun ailesi (Ne olmadı?)

حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

Mescid-i Haram'da oturanlar olmadı | Ve sakının (Kimden?) | Allah'tan | Ve bilin ki | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Azabı şiddetli olandır

191. Ve onları nerede yakalarsanız öldürün ve sizi çıkardıkları yerden onları çıkarın. O fitne, öldürmekten daha beterdir. Yalnız Mescidi Haram yanında onlar sizinle savaşmadıkça siz de onlarla savaşmayın. Fakat sizi öldürmeye kalkışırlarsa, hemen onları öldürün. Kâfirlerin cezası böyledir.

192. Ama eğer onlar, (kafirlikten ve savaşmaktan) vazgeçerlerse şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.

193. Hem bir fitne kalmayıp, din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Vazgeçerlerse, artık düşmanlık ancak zalimlere karşıdır.

194. Haram ay haram aya karşılıktır. Hürmetler (dokunulmazlıklar) karşılıklıdır. O halde kim size saldırdıysa, siz de ona yaptığı saldırının ayniyle saldırın, Allah'tan korkun. Ve bilin ki Allah, muttakilerle beraberdir.

195. Ve Allah yolunda mal harcayın da kendinizi ellerinizle tehlikeye atmayın ve güzel hareket edin. Çünkü Allah güzellik edenleri sever.

196. Hac ve umreyi de Allah için tamam yapın. Eğer bunlardan alıkonursanız, o zaman kolayınıza gelen bir kurban gönderin. Bununla beraber bu kurban, kesim yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olana veya başından bir rahatsızlığı bulunana tıraş için oruç veya sadaka ya da kurbandan ibaret bir fidye gerekir. Engellemeden kurtulduğunuz zaman da her kim hacca kadar umre ile sevap kazanmak isterse, ona da kolayına gelen bir kurban gerekir. Bunu bulamayana ise üç gün hacda, yedi de döndüğünüzde olmak üzere tam on gün oruç tutmak gerekir. Ve bu hüküm, ailesi Mescidi Haram civarında oturmayanlar içindir. Sonuç olarak Allah'tan korkun ve bilin ki Allah'ın azabı gerçekten çok şiddetlidir.

197. Hac, bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca başlarsa, artık hacda kadına yaklaşmak, günah işlemek ve de kavga etmek yoktur. Hayırdan ne işlerseniz, Allah onu bilir. Azık hazırlayın, çünkü azığın en hayırlısı Allah korkusudur. Ve bana takva ile gelin ey akıl sahipleri.

198. Rabbinizin lütfundan kazanç elde etmeye çalışmanız size günah değildir. Arafat'tan indiğiniz zaman Meş'ari Haram yanında (Müzdelife'de) Allah'ı zikredin. Hem O'nu, size doğrusunu öğrettiği gibi zikredin. Doğrusu siz, bundan önce gerçekten sapmışlardandınız.

199. Sonra insanların akıp geldiği yerden siz de akıp gelin. Allah'tan bağışlanmanızı isteyin. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

200. Sonunda hac ibadetlerinizi bitirdiğinizde, önceleri babalarınızı andığınız gibi, hatta daha güçlü bir anışla Allah'ı anın, zikredin. Çünkü insanlardan kimisi: "Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver!" der. Böyle kimselerin ahirette nasibi yoktur.

201. Kimisi de: "Ey Rabbimiz! Bize dünyada bir güzellik ver, ahirette de bir güzellik ver ve bizi ateş azabından koru!" der.

202. İşte bunlara kazandıklarından bir nasip vardır. Allah'ın hesabı da çabuktur.

الْحَجُّ	اَشْهُرٌ	مَعْلُومَاتٌ	فَمَنْ	فَرَضَ	فِيهِنَّ	الْحَجَّ
Hac [hac vakti] (Nedir?)	Bazı aylardır (Öyle aylar ki)	Belirli	Her kim	Farz kılarsa (Nerede?)	O aylarda (Neyi farz kılarsa?)	Haccı

فَلَا رَفَثَ	وَلَا فُسُوقَ	وَلَا جِدَالَ	فِي الْحَجِّ	وَمَا تَفْعَلُوا
Yaklaşmak yoktur (Daha?)	Günah işlemek de yoktur (Daha?)	Tartışma da yoktur (Nerede?)	Hacda	Her ne yaparsanız (Neden?)

مِنْ خَيْرٍ	يَعْلَمْهُ	اللّٰهُ	وَتَزَوَّدُوا	فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
Hayırdan	Onu bilir (Kim?)	Allah	Azık edinin	Zira azığın en hayırlısı (Nedir?)

التَّقْوٰى	وَاتَّقُونِ	يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾	لَيْسَ	عَلَيْكُمْ
Takvadır	Ve benden sakının	Ey akıl sahipleri!	Yoktur (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Ne yoktur?)

جُنَاحٌ	اَنْ تَبْتَغُوا	فَضْلًا	مِنْ رَبِّكُمْ	فَاِذَٓا اَفَضْتُمْ
Günah (Ne konuda?)	İstemeniz konusunda (Neyi?)	Lütuf/rızık (Kim tarafından?)	Rabbiniz tarafından	Akın ettiğinizde (Nereden?)

مِنْ عَرَفَاتٍ	فَاذْكُرُوا	اللّٰهَ	عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
Arafat'tan	Zikredin (Kimi?)	Allah'ı (Nerede zikredin?)	Meş'ar-i Haram'da

وَاذْكُرُوهُ	كَمَا هَدٰيكُمْ	وَاِنْ كُنْتُمْ	مِنْ قَبْلِهِ
Ve onu anın (Niçin?)	Size doğrusunu gösterdiği için	Şüphesiz siz idiniz (Ne vakit?)	Bundan önce (Ne idiniz?)

لَمِنَ الضَّٓالّٖينَ ﴿١٩٨﴾	ثُمَّ	اَفٖيضُوا	مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ
Yoldan çıkmışlardan idiniz	Sonra	Akın edin (Nereden?)	Akın ettiği yerden (Kim?)

النَّاسُ	وَاسْتَغْفِرُوا	اللّٰهَ	اِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَحٖيمٌ ﴿١٩٩﴾
İnsanlar	Ve mağfiret dileyin (Kimden?)	Allah'tan	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Ziyade mağfiret edendir (Daha nedir?)	Ziyade merhamet edendir

فَاِذَا قَضَيْتُمْ	مَنَاسِكَكُمْ	فَاذْكُرُوا	اللّٰهَ	كَذِكْرِكُمْ
Bitirdiğinizde (Neyi?)	Hac ibadetlerinizi	Zikredin (Kimi?)	Allah'ı (Ne gibi?)	Zikrettiğiniz gibi (Kimi?)

اٰبَٓاءَكُمْ	اَوْ	اَشَدَّ ذِكْرًا	فَمِنَ النَّاسِ	مَنْ	يَقُولُ	رَبَّنَٓا
Atalarınızı (Zikriniz ne olduğu halde?)	Ya da	Daha şiddetli zikir ile	İnsanlar içinde vardır	Öyle kimse ki	Der	Ey Rabbimiz

اٰتِنَا	فِي الدُّنْيَا	وَمَا لَهُ	فِي الْاٰخِرَةِ	مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾
Bize ver (Nerede?)	[Sadece] dünyada ver	Halbuki onun için yoktur (Nerede?)	Ahirette (Ne yoktur?)	Bir nasib

وَمِنْهُمْ	مَنْ	يَقُولُ	رَبَّنَٓا	اٰتِنَا	فِي الدُّنْيَا	حَسَنَةً
Yine onlar içinde vardır	Öyle kimse ki	Der	Ey rabbimiz	Bize ver (Nerede?)	Dünyada (Ne ver?)	İyilik (Daha nerede ver?)

وَفِي الْاٰخِرَةِ	حَسَنَةً	وَقِنَا	عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾	اُولٰٓئِكَ
Ahirette de ver (Ne ver?)	İyilik	Ve bizi koru (Neden?)	Ateşin azabından	İşte onlar

لَهُمْ	نَصٖيبٌ	مِمَّا	كَسَبُوا	وَاللّٰهُ	سَرٖيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾
Onlar için vardır (Ne?)	Bir nasip (Neden?)	Ol şeylerden ki	Kazandılar	Allah (Nedir?)	Hesabı seri olandır

وَاذْكُرُوا	Ve zikredin (Kimi?)
اللّٰهَ	Allah'ı (Nerede zikredin?)
فٖٓي اَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ	Sayılı günlerde
فَمَنْ	Her kim
تَعَجَّلَ	Acele ederse (Nerede?)
فٖي يَوْمَيْنِ	İki gün içerisinde
فَلَٓا اِثْمَ	Günah yoktur (Kim üzerine günah yoktur?)
عَلَيْهِ	Onun üzerine
وَمَنْ	Ve her kim de
تَاَخَّرَ	Geri kalırsa
فَلَٓا اِثْمَ	Günah yoktur (Kim üzerine günah yoktur?)
عَلَيْهِ	Onun üzerine (Kim içindir bu günahın kaldırılması?)
لِمَنِ	O kimse içindir ki
اتَّقٰى	Sakındı
وَاتَّقُوا	Ve sakının (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
وَاعْلَمُٓوا	Ve bilin ki
اَنَّكُمْ	Şüphesiz siz
اِلَيْهِ	Onun huzuruna
تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾	Toplanacaksınız
وَمِنَ النَّاسِ	Ve insanlardan bazıları vardır
مَنْ	O kimse ki
يُعْجِبُكَ	Senin hoşuna gider (Ne?)
قَوْلُهُ	Onun sözü (Neredeki sözü?)
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	Dünya hayatındaki
وَيُشْهِدُ	Ve şahit de tutar (Kimi?)
اللّٰهَ	Allah'ı (Neye şahit tutar?)
عَلٰى مَا	O şeye ki
فٖي قَلْبِهٖ	Kalbindedir
وَهُوَ	Halbuki o (Nedir?)
اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾	En azılı düşmandır
وَاِذَا تَوَلّٰى	Ve o kişi dönüp gittiğinde
سَعٰى	Çalışır (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Niçin?)
لِيُفْسِدَ	Fesat çıkarmak için (Nerede?)
فٖيهَا	Orada (Daha ne için çalışır?)
وَيُهْلِكَ	Ve helak etmek için (Neyi?)
الْحَرْثَ	Ekini (Daha?)
وَالنَّسْلَ	Ve nesli
وَاللّٰهُ	Allah ise
لَا يُحِبُّ	Sevmez (Neyi?)
الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾	Bozgunculuğu
وَاِذَا قٖيلَ	Denildiğinde de (Kime?)
لَهُ	Ona (Ne denildiğinde?)
اتَّقِ	Kork (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
اَخَذَتْهُ	Onu tutar (Ne?)
الْعِزَّةُ	İzzet-i nefis/gurur (Neyle tutar?)
بِالْاِثْمِ	Günahla
فَحَسْبُهُ	Ona yeter
جَهَنَّمُ	Cehennem
وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾	O ne kötü yataktır
وَمِنَ النَّاسِ	İnsanlar içinde vardır
مَنْ	Öyle kimse ki
يَشْرٖي	Satıyor (Neyi?)
نَفْسَهُ	Kendini (Niçin satıyor?)
ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın rızasına kavuşmak için
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
رَؤُ۫فٌ	Şefkatlidir (Kime?)
بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾	Kullarına
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
ادْخُلُوا	Girin (Nereye?)
فِي السِّلْمِ	İslam'a (Ne olduğunuz halde?)
كَٓافَّةً	Topluca olduğunuz halde
وَلَا تَتَّبِعُوا	Ve uymayın (Neye?)
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ	Şeytanın adımlarına
اِنَّهُ	Muhakkak o
لَكُمْ	Sizin için (Nedir?)
عَدُوٌّ	Bir düşmandır ki
مُبٖينٌ ﴿٢٠٨﴾	Apaçık
فَاِنْ زَلَلْتُمْ	Şayet kayarsanız (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ مَا	O şeyden sonra ki
جَٓاءَتْكُمُ	Size geldi (Ne?)
الْبَيِّنَاتُ	Açık deliller
فَاعْلَمُٓوا	Bilin ki
اَنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah (Nedir?)
عَزٖيزٌ	Yücedir
حَكٖيمٌ ﴿٢٠٩﴾	Mutlak hikmet sahibidir
هَلْ يَنْظُرُونَ	Onlar beklemiyorlar
اِلَّٓا اَنْ يَاْتِيَهُمُ	Ancak kendilerine gelmesini (Neyin gelmesini?)
اللّٰهُ	Allah'ın (Nerede gelmesini?)
فٖي ظُلَلٍ	Gölgeler içinde (Öyle gölgeler ki)
مِنَ الْغَمَامِ	Buluttan olan (Daha neyin gelmesini bekliyorlar?)
وَالْمَلٰٓئِكَةُ	Ve meleklerin (Daha neyi bekliyorlar)
وَقُضِيَ	Bitiriverilmesini (Neyin?)
الْاَمْرُ	İşin
وَاِلَى اللّٰهِ	Ve yalnız Allah'a
تُرْجَعُ	Döndürülür (Ne?)
الْاُمُورُ ﴿٢١٠﴾	Bütün işler

203. Bir de sayılı günlerde Allah'ı zikredin-tekbir alın. Bunlardan iki gün içinde (Mina'dan) geri dönmek için acele edene günah yoktur. Geri kalana da günah yoktur. Ama bu, takva sahipleri içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki, siz ancak O'nun huzurunda toplanacaksınız.

204. İnsanlardan kimi de vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine Allah'ı şahit tutar. Hâlbuki o, İslâm düşmanlarının en azılısıdır.

205. İş başına geçti mi yeryüzünde fesat çıkarmak, ekini ve nesli helak etmek için çalışır. Allah ise bozgunculuğu sevmez.

206. Ona: "Allah'tan kork!" denildiği zaman da gururu kendisini günaha sevkeder. Cehennem de onun hakkından gelir. Gerçekten ne kötü yataktır o!

207. Yine insanlardan kimi de vardır ki, Allah'ın rızasına ermek için kendini feda eder. Allah ise kullarına çok merhametlidir.

208. Ey iman edenler! Hepiniz barışa/İslâm'a girin. Şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o sizin aranızı açan belli bir düşmandır.

209. Size bunca deliller geldikten sonra yine kayarsanız, iyi bilin ki, Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

210. Onlar, sadece Allah'ın bulut-tan gölgelikler içinde meleklerle birlikte gelivermesini ve işlerinin bitirilmesini gözetiyorlar. Hâlbuki bütün işler Allah'a götürülür.

211. İsrailoğullarına sor: “Biz onlara ne kadar açık âyetler/mucizeler vermiştik.” Fakat Allah’ın nimetini her kim kendisine geldikten sonra değiştirirse, şüphe yok ki, Allah’ın azabı çok şiddetlidir.

212. İnkâr edenlere o dünya hayatı süslü gösterildi de iman edenlerle eğleniyorlar. Hâlbuki takva sahibi olan o mü’minler, kıyamet günü onların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız nimetler verir.

213. İnsanlar tek bir ümmet idi. Ayrılmaları üzerine Allah, rahmetinin müjdecileri ve azabının habercileri olmak üzere peygamberler gönderdi. Ve beraberlerinde hak ile kitabı indirdi ki; insanların aralarında anlaşmazlığa düştükleri noktada hakem olsun. Ancak o kitap verilenler, kendilerine bunca deliller geldikten sonra tuttular, aralarındaki ihtiras yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah doğrudan doğruya bu iman edenleri ilahi izniyle, onların anlaşmazlığa düştükleri gerçeğe eriştirdi. Öyle ya, Allah dilediğini doğru yola çıkarır.

214. Yoksa siz, kendinizden önce gelip geçenlerin örnek olmuş halleri başınıza gelmeksizin cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle ezici sıkıntılar, kımıldatmaz hastalıklar dokundu ve öyle sarsıldılar ki; hatta peygamber ve beraberindeki iman edenler: “Ne zaman Allah’ın yardımı?” diyeceklerdi. Bak işte! Allah’ın yardımı yakındır.

215. Sana neye infak edeceklerini soruyorlar. De ki: “Verdiğiniz nafaka, ana baba, en yakınlar, öksüzler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir.” Hayır olarak daha her ne yaparsanız şüphesiz Allah onu bilir.

سَلْ بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ كَمْ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ

Sor (Kime sor?) | İsrailoğullarına (Şunu sor ki) | Onlara ne kadar verdik? (Neden?) | Açık mucizelerden | Her kim | Değiştirirse (Neyi?) | Allah’ın nimetini (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ لِلَّذٖينَ

O zamandan sonra ki | O nimet ona geldi | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Cezası şiddetli olandır | Süslendirildi (Kim için?) | O kimseler için ki

كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَالَّذٖينَ اتَّقَوْا

Kafir oldular (Ne süslendirildi?) | Dünya hayatı | Oysa onlar alay ederler (Kimle?) | O kimselerle ki | İman ettiler | Yine o kimselerle ki | Takva sahibi oldular (Nedir bu kimseler?)

فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Onların üstündedir (Ne vakit?) | Kıyamet gününde | Allah | Rızık verir (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Nasıl?) | Hesapsız

﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرٖينَ

İnsanlar idi (Ne idi?) | Tek bir ümmet | Ve gönderdi (Kim?) | Allah (Kimi?) | Peygamberleri (Ne oldukları halde?) | Müjdeleyiciler (Daha ne oldukları halde?)

وَمُنْذِرٖينَ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

Ve korkutucular | Ve indirdi (Kimle birlikte?) | Onlarla birlikte (Neyi indirdi?) | Kitabı (Neyle indirdi?) | Hak ile (Niçin peygamber gönderdi?) | Hükmetmesi için (Nerede?) | İnsanlar arasında (Hangi konuda hükmetmesi için?)

فٖيمَا اخْتَلَفُوا فٖيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فٖيهِ اِلَّا الَّذٖينَ اُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا

O konulardaki ki | İhtilaf ettiler (Nerede ihtilaf ettiler?) | O konularda | İhtilaf etmedi (Nerede?) | O konuda | Ancak o kimseler hariç ki | Kendilerine kitap verildi (Ne vakit ihtilaf ettiler?) | O şeyden sonra ki

جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا لِمَا

Onlara geldi (Ne?) | Açık deliller (Niçin ihtilaf ettiler?) | İhtirastan dolayı (Neredeki ihtirastan dolayı?) | Aralarındaki | Ve gösterdi (Kim?) | Allah (Kime?) | O kimselere ki | İman ettiler (Neyi gösterdi?) | O şeyi ki

اخْتَلَفُوا فٖيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ وَاللّٰهُ يَهْدٖى مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ

İhtilaf ettiler (Nerede?) | O şeyde (O ihtilafa düştükleri şey de nedendir?) | Haktandır (Neyle gösterdi?) | Kendi izniyle | Allah | İletir (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Neye iletir?) | Bir yola ki

مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ

Dosdoğru | Yoksa | Zannettiniz mi? (Neyi?) | Gireceğinizi (Nereye?) | Cennete | Sizin başınıza gelmeden (Ne?)

مَثَلُ الَّذٖينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَٓاءُ وَالضَّرَّٓاءُ وَزُلْزِلُوا

O kimselerin hali ki | Gelip geçtiler (Ne vakit?) | Sizlerden önce | Onlara isabet etti (Ne?) | Sıkıntı (Daha?) | Ve hastalık | Ve onlar sarsıldılar

حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ اَلَٓا

Hatta diyecek kadar (Kim?) | Peygamber (Daha kim?) | Ve o kimseler ki | İman ettiler (Kimle birlikte iman ettiler?) | Onunla birlikte (Şunu diyecek kadar:) | Ne zaman | Allah’ın yardımı | İyi bilin ki

اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرٖيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَٓا اَنْفَقْتُمْ

Muhakkak ki Allah’ın yardımı (Nedir?) | Yakındır | Sana soruyorlar | Ne[re]ye | İnfak edecekler | De ki | O şey ki | İnfak ettiniz (Neden?)

مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَ وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكٖينِ

Bir hayırdan | Ana baba içindir (Daha?) | Ve yakınlar içindir (Daha?) | Ve yetimler içindir (Daha?) | Ve miskinler içindir (Daha?)

وَابْنِ السَّبٖيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلٖيمٌ ﴿٢١٥﴾

Ve yolda kalanlar içindir | Her ne yaparsanız (Neden?) | Hayırdan | Muhakkak ki Allah | Onu (Nedir?) | Ziyade bilendir

أَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا	وَعَسٰى	لَكُمْ	كُرْهٌ	وَهُوَ	الْقِتَالُ	عَلَيْكُمُ	كُتِبَ
Bir şeyi çirkin görürsünüz de	Olur ki	Size	Hoş gelmez (Kime?)	Halbuki O (Nedir?)	Savaş	Size (Ne?)	Farz kılındı (Kime?)

شَرٌّ	وَهُوَ	شَيْـًٔا	أَنْ تُحِبُّوا	وَعَسٰى	لَكُمْ	خَيْرٌ	وَهُوَ
Şerdir (Kime?)	Halbuki O (Nedir?)	Bir şeyden	Hoşlanırsınız da (Neden?)	Ve olur ki	Sizin için	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Halbuki o şey (Nedir?)

يَسْـَٔلُونَكَ	لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾	وَأَنْتُمْ	يَعْلَمُ	وَاللّٰهُ	لَكُمْ
Sana soruyorlar (Neden?)	Bilmiyorsunuz	Oysa siz	Bilir	Allah	Size

وَصَدٌّ	كَبِيرٌ	فِيهِ	قِتَالٌ	قُلْ	قِتَالٍ فِيهِ	عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ
Ama engellemek (Neden?)	Büyük günahtır	O ay içinde (Nedir?)	Savaşmak (Nerede?)	De ki	O ay içinde savaşmaktan soruyorlar	Haram aydan (Haram aydan bedel?)

وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ	وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	بِهِ	وَكُفْرٌ	عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
Ve oranın halkını çıkarmak (Nereden?)	Mescid-i Haramdan	O'nu (Daha neden engellemek?)	Ve inkar etmek (Kimi?)	Allah yolundan (Daha?)

وَلَا يَزَالُونَ	مِنَ الْقَتْلِ	أَكْبَرُ	وَالْفِتْنَةُ	عِنْدَ اللّٰهِ	أَكْبَرُ	مِنْهُ
Onlar hala	Öldürmekten	Daha büyüktür (Neden?)	Fitne ise (Nedir?)	Allah katında	Daha büyük günahtır (Nerede?)	Oradan

إِنِ اسْتَطَاعُوا	عَنْ دِينِكُمْ	حَتّٰى يَرُدُّوكُمْ	يُقَاتِلُونَكُمْ
Şayet güç yetirirlerse	Dininizden	Sizi döndürmek için (Neden?)	Sizinle savaşırlar (Niçin savaşırlar?)

فَأُولٰٓئِكَ	كَافِرٌ	وَهُوَ	فَيَمُتْ	عَنْ دِينِهِ	مِنْكُمْ	وَمَنْ يَرْتَدِدْ
İşte onlar	Kafirdir	Halbuki o	Ve ölürse (Ne olduğu halde?)	Dininden	Sizin içinizden biri olduğu halde (Neden dönerse?)	Ve her kim de dönerse (Ne olduğu halde?)

أَصْحَابُ النَّارِ	وَأُولٰٓئِكَ	وَالْاٰخِرَةِ	فِي الدُّنْيَا	أَعْمَالُهُمْ	حَبِطَتْ
Ateş halkıdır	Ve işte onlar (Kimdir?)	Ve ahirette	Dünyada (Daha?)	Amelleri (Nerede boşa çıkmıştır?)	Boşa çıkmıştır (Ne?)

وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	إِنَّ الَّذِينَ	خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾	فِيهَا	هُمْ
Ve o kimseler ki	İman ettiler	Muhakkak o kimseler ki	Ebedi kalıcıdırlar	Orada (Nedirler?)	Onlar

يَرْجُونَ	أُولٰٓئِكَ	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	وَجَاهَدُوا	هَاجَرُوا
Umarlar (Neyi?)	İşte onlar	Allah yolunda	Ve cihat ettiler (Nerede?)	Hicret ettiler

عَنِ الْخَمْرِ	يَسْـَٔلُونَكَ	رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾	غَفُورٌ	وَاللّٰهُ	رَحْمَتَ اللّٰهِ
Şaraptan (Daha neden?)	Sana soruyorlar (Neden?)	Ve çok merhamet edendir	Çok mağfiret edendir (Daha?)	Allah (Nedir?)	Allah'ın rahmetini

وَإِثْمُهُمَا	لِلنَّاسِ	وَمَنَافِعُ	كَبِيرٌ	إِثْمٌ	فِيهِمَا	قُلْ	وَالْمَيْسِرِ
Ve o ikisinin günahı (Nedir?)	İnsanlar için	Ve menfaatler (Kim için?)	Büyük (Daha ne vardır?)	Bir günah ki	O ikisinde vardır (Ne?)	De ki	Ve kumardan

الْعَفْوَ	قُلِ	يُنْفِقُونَ	مَاذَا	وَيَسْـَٔلُونَكَ	مِنْ نَفْعِهِمَا	أَكْبَرُ
İhtiyaç fazlasını	De ki	İnfak edecekler	Neyi?	Ve sana soruyorlar ki	Faydasından	Daha büyüktür (Neden?)

تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾	لَعَلَّكُمْ	الْاٰيَاتِ	لَكُمُ	اللّٰهُ	يُبَيِّنُ	كَذٰلِكَ
Tefekkür edesiniz	Ta ki siz	Ayetleri	Size (Neyi?)	Allah (Kime?)	Beyan eder (Kim?)	İşte böyle

216. Savaş hoşunuza gitmese de, size farz kılındı. Fakat olur ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız; hâlbuki hakkınızda o bir hayırdır. Ve olur ki, siz bir şeyi seversiniz, hâlbuki hakkınızda o bir şerdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217. Sana haram aydan ve onda savaşmaktan soruyorlar. De ki: "Onda yapılacak bir savaş, büyük bir günahtır. Bununla beraber Allah yolundan alıkoymak, O'nu inkâr etmek, insanları Mescidi Haram'dan menetmek ve halkını oradan çıkarmak, Allah yanında daha büyük bir günahtır. Ve fitne çıkarmak, öldürmekten daha büyüktür." Onlar, güçleri yeterse, sizi dininizden döndürmek için sizinle savaşmaktan hiçbir zaman geri durmazlar. Sizden de her kim, dininden döner ve kâfir olarak can verirse artık onların bütün amelleri, dünyada ve ahirette boşa gitmiştir. İşte onlar, cehennemliktirler. Orada ebedi olarak kalacaklardır.

218. Şüphesiz iman edenler ve Allah yolunda hicret edip de cihad edenler; kuşkusuz bunlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

219. Sana şarap ve kumardan soruyorlar. De ki: "Bu ikisinde büyük bir günah, bir de insanlar için bazı yararlar vardır. Fakat günahları yararlarından daha büyüktür." Yine sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "İhtiyaçtan fazlasını..." Böylece Allah, düşünesiniz diye size âyetlerini açıklıyor.

220. Dünya ve âhiret hakkında... Bir de sana yetimlerden soruyorlar. De ki: "Onların işlerini düzene koymak, karışmamaktan daha hayırlıdır. Kendilerine karışırsanız, onlar sizin kardeşlerinizdirler. Allah, yararlı iş yapanı bozguncudan ayırır. Eğer Allah dileseydi, sizi mutlak sarpa sardırırdı. Şüphesiz ki Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir."

221. Bununla beraber müşrik kadınları, iman etmedikçe nikâhlamayın. Bir müşrik kadın sizin hoşunuza gitse bile, iman etmiş olan bir cariye kuşkusuz ondan daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman etmedikçe mü'min kadınlarla nikâhlamayın. Bir müşrik erkek sizin hoşunuza gitse bile, mü'min bir köle elbette daha hayırlıdır. Onlar sizi ateşe davet ederler. Allah ise, kendi izniyle cennete ve mağfirete davet ediyor ve âyetlerini insanlara açıklıyor. Tâ ki hatırda tutsunlar.

222. Sana kadınların aybaşı halinden de soruyorlar. De ki: "O bir eziyettir." Onun için aybaşı halinde oldukları zaman kadınlardan çekilin ve temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. İyice temizlendikleri zaman Allah'ın emrettiği yerden onlara varın. Şüphesiz ki Allah çok tevbe edenleri de sever, çok temizlenenleri de sever.

223. Kadınlarınız, sizin için bir tarladır. O halde tarlanıza dilediğiniz gibi varın ve kendiniz için ileriye hazırlık yapın. Allah'tan korkun ve mutlaka O'nun huzuruna varacağınızı bilin. Mü'minleri müjdele!

224. Bir de sözünüzde durmanız, takva sahibi olmanız ve insanların arasını düzeltmeniz için, Allah'ı yeminlerinize hedef veya siper edip durmayın. Allah, her şeyi işitir ve bilir.

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ	وَيَسْـَٔلُونَكَ	عَنِ الْيَتَامٰى	قُلْ	اِصْلَاحٌ
(Ne hakkında tefekkür edesiniz?) Dünya ve ahiret hakkında	Sana soruyorlar (Neden soruyorlar?)	Yetimlerden	De ki	Islah (Kim için?)

لَهُمْ	خَيْرٌ	وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ	فَاِخْوَانُكُمْ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ	الْمُفْسِدَ
Onlar için (Nedir?)	Daha hayırlıdır	Ve eğer onlarla birlikte yaşarsanız	Onlar sizin kardeşlerinizdir	Allah	Ayırır (Neyi?)	Bozanı (Kimden ayırteder?)

مِنَ الْمُصْلِحِ	وَلَوْ شَٓاءَ	اللّٰهُ	لَاَعْنَتَكُمْ	اِنَّ اللّٰهَ	عَزِيزٌ	حَكِيمٌ
Düzeltenden	Ve eğer dileseydi (Kim?)	Allah	Elbette sizi zora sokardı	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Azizdir (Daha nedir?)	Son derece hikmet sahibidir

﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا	الْمُشْرِكَاتِ	حَتّٰى يُؤْمِنَّ	وَلَاَمَةٌ	مُؤْمِنَةٌ	خَيْرٌ
Nikahlamayın (Kimi nikahlamayın?)	Müşrik kadınları (Ne vakte değin?)	Onlar iman edinceye değin	Ve elbette bir cariye (Öyle cariye ki)	Mümine olan (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kimden?)

مِنْ مُشْرِكَةٍ	وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ	وَلَا تُنْكِحُوا	الْمُشْرِكِينَ
Müşrike bir kadından	Velev hoşunuza gitse bile o kadın	Ve [Müslüman hanımları] nikahlamayın (Kimle?)	Müşrik erkeklerle (Ne vakte değin?)

حَتّٰى يُؤْمِنُوا	وَلَعَبْدٌ	مُؤْمِنٌ	خَيْرٌ	مِنْ مُشْرِكٍ	وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ	اُولٰٓئِكَ
Onlar iman edinceye kadar	Ve elbette bir köle (Öyle köle ki)	Mümin (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kimden?)	Bir müşrikten	Velev sizin hoşunuza gitse bile o [müşrik erkek]	İşte onlar

يَدْعُونَ	اِلَى النَّارِ	وَاللّٰهُ	يَدْعُٓوا	اِلَى الْجَنَّةِ	وَالْمَغْفِرَةِ	بِاِذْنِهِ
Çağırırlar (Nereye?)	Ateşe	Allah ise	Çağırır (Nereye?)	Cennete (Daha?)	Ve mağfirete (Neyle çağırır?)	Kendisinin izniyle

وَيُبَيِّنُ	اٰيَاتِهِ	لِلنَّاسِ	لَعَلَّهُمْ	يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾	وَيَسْـَٔلُونَكَ
Allah açıklıyor (Neyi?)	Ayetlerini (Kime?)	İnsanlara	Ta ki onlar	Hatırda tutsunlar	Ve sana soruyorlar (Neden soruyorlar?)

عَنِ الْمَحِيضِ	قُلْ	هُوَ	اَذًى	فَاعْتَزِلُوا	النِّسَٓاءَ	فِى الْمَحِيضِ
Hayızdan	De ki	O (Nedir?)	Bir eziyettir	Uzak durun (Kimden?)	Kadınlardan (Nerede?)	Hayız vaktinde

وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ	حَتّٰى يَطْهُرْنَ	فَاِذَا تَطَهَّرْنَ	فَاْتُوهُنَّ	مِنْ حَيْثُ
Ve onlara yaklaşmayın (Ne vakte değin?)	Onlar temiz oluncaya kadar	Ve temizlendiklerinde de	Onlara varın (Nereden varın?)	O yerden ki

اَمَرَكُمُ	اللّٰهُ	اِنَّ اللّٰهَ	يُحِبُّ	التَّوَّابِينَ	وَيُحِبُّ	الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾
Size emretti (Kim?)	Allah	Muhakkak ki Allah	Sever (Kimi sever?)	Çokça Tevbe edenleri	Yine sever (Kimi?)	Çokça temizlenenleri

نِسَٓاؤُكُمْ	حَرْثٌ	لَكُمْ	فَاْتُوا	حَرْثَكُمْ	اَنّٰى	شِئْتُمْ
Kadınlarınız (Nedir?)	Ekim yeridir (Kim için?)	Sizin için	O halde varın (Neye?)	Ekim yerinize	Nasıl	İsterseniz

وَقَدِّمُوا	لِاَنْفُسِكُمْ	وَاتَّقُوا	اللّٰهَ	وَاعْلَمُوا	اَنَّكُمْ	مُلَاقُوهُ
Ve [Salih ameller] takdim edin (Kim için?)	Kendiniz için	Ve sakının (Kimden?)	Allah'tan	Ve bilin ki	Şüphesiz siz (Nesiniz?)	Onunla karşılaşıcılarsınız

وَبَشِّرِ	الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾	وَلَا تَجْعَلُوا	اللّٰهَ	عُرْضَةً	لِاَيْمَانِكُمْ
Müjdele (Kimi?)	Müminleri	Kılmayın (Kimi?)	Allah'ı (Ne kılmayın?)	Engelleyici bir sebep (Ne için?)	Yeminleriniz için (Neye sebep kılmayın?)

اَنْ تَبَرُّوا	وَتَتَّقُوا	وَتُصْلِحُوا	بَيْنَ النَّاسِ	وَاللّٰهُ	سَمِيعٌ	عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾
Sözünüzde durmanıza (Daha?)	Ve sakınmanıza (Daha neye sebep kılmayın?)	Islah etmenize (Neyi?)	İnsanların arasını	Allah (Nedir?)	Hakkıyla işitendir (Daha nedir?)	Ve hakkıyla bilendir

لَا يُؤَاخِذُكُمُ	اللّٰهُ	بِاللَّغْوِ	فٖٓى اَيْمَانِكُمْ	وَلٰكِنْ	يُؤَاخِذُكُمْ	بِمَا
Sizi sorumlu tutmaz *(Kim?)*	Allah *(Neyle sorumlu tutmaz?)*	Kasıtsız sözle *(Neredeki?)*	Yeminlerinizdeki	Şu kadarı var ki	Sizi sorumlu tutar *(Neyle?)*	O şeyleki

كَسَبَتْ	قُلُوبُكُمْ	وَاللّٰهُ	غَفُورٌ	حَلٖيمٌ ٢٢٥	لِلَّذٖينَ	يُؤْلُونَ	مِنْ نِسَٓائِهِمْ
Kazandı *(Ne?)*	Sizin kalpleriniz	Allah *(Nedir?)*	Çok mağfiret edendir *(Daha nedir?)*	Halîmdir	O kimseler için vardır ki	Yaklaşmamaya yemin ediyorlar *(Kime yaklaşmamaya?)*	Kadınlarına *(Onlar için ne vardır?)*

تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ	فَاِنْ فَٓاؤُ	فَاِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَحٖيمٌ ٢٢٦	وَاِنْ عَزَمُوا
Dört ay beklemek vardır	Şayet dönerlerse	Muhakkak ki Allah *(Nedir?)*	Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir	Ve eğer karar verirlerse *(Neye?)*

الطَّلَاقَ	فَاِنَّ اللّٰهَ	سَمٖيعٌ	عَلٖيمٌ ٢٢٧	وَالْمُطَلَّقَاتُ	يَتَرَبَّصْنَ	بِاَنْفُسِهِنَّ
Boşamaya	Muhakkak ki Allah *(Nedir?)*	Hakkıyla işitendir *(Daha nedir?)*	Hakkıyla bilendir	Boşanmış kadınlar	Beklerler *(Nasıl beklerler?)*	Kendi başlarına *(Ne kadar?)*

ثَلٰثَةَ قُرُوٓءٍ	وَلَا يَحِلُّ	لَهُنَّ	اَنْ يَكْتُمْنَ	مَا	خَلَقَ	اللّٰهُ	فٖٓى اَرْحَامِهِنَّ
Üç hayız müddeti	Ve helal olmaz *(Kim için?)*	O kadınlar için *(Ne?)*	Gizlemeleri *(Neyi?)*	O şeyi ki	Yarattı *(Kim?)*	Allah *(Nerede yarattı?)*	Onların rahimlerinde *(Ne vakit helal olmaz?)*

اِنْ كُنَّ	يُؤْمِنَّ	بِاللّٰهِ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	وَبُعُولَتُهُنَّ	اَحَقُّ	بِرَدِّهِنَّ
Şayet onlar iseler *(Ne iseler?)*	İman ediyorlar *(Kime?)*	Allah'a *(Daha neye iman ediyorlar ise?)*	Ahiret gününe	Ve onların kocaları da *(Nedirler?)*	Hak sahibidirler *(Neye?)*	Onları döndürmeye *(Nerede daha hak sahibidirler?)*

فٖى ذٰلِكَ	اِنْ اَرَادُٓوا	اِصْلَاحًا	وَلَهُنَّ	مِثْلُ الَّذٖى	عَلَيْهِنَّ	بِالْمَعْرُوفِ
Bu süre içerisinde	Şayet isterlerse *(Ne isterlerse?)*	Islah	Ve o kadınlar için haklar vardır *(Ne?)*	O şeyin aynısı ki	O kadınlar üzerine vazifedir *(Ne surette?)*	Maruf surette

وَلِلرِّجَالِ	عَلَيْهِنَّ	دَرَجَةٌ	وَاللّٰهُ	عَزٖيزٌ	حَكٖيمٌ ٢٢٨	اَلطَّلَاقُ	مَرَّتَانِ
Ve erkeklerin vardır *(Kim üzerine?)*	O kadınlar üzerine *(Ne vardır?)*	Bir derece	Allah *(Nedir?)*	Azizdir	Hikmet sahibidir	Talak *(Nedir?)*	İki defadır

فَاِمْسَاكٌ	بِمَعْرُوفٍ	اَوْ	تَسْرٖيحٌ	بِاِحْسَانٍ	وَلَا يَحِلُّ	لَكُمْ
Bundan sonrası ya hanımını tutmaktır *(Nasıl tutmaktır?)*	İyilikle	Ya da	onu salıvermektir *(Nasıl salıvermektir?)*	İhsan/ güzellik ile	Ve helal olmaz *(Kime?)*	Size *(Ne helal olmaz?)*

اَنْ تَأْخُذُوا	مِمَّٓا	اٰتَيْتُمُوهُنَّ	شَيْـًٔا	اِلَّٓا اَنْ يَخَافَٓا	اَلَّا يُقٖيمَا	حُدُودَ اللّٰهِ
Almanız *(Neden almanız?)*	O şeylerden ki	Hanımlarınıza vermiştiniz *(Neyi almanız helal olmaz?)*	Hiçbir şeyi	Ancak o ikisinin korkmaları durumu hariç *(Neden korkmaları?)*	Yerine getiremeyeceklerinden *(Neyi?)*	Allah'ın sınırlarını

فَاِنْ خِفْتُمْ	اَلَّا يُقٖيمَا	حُدُودَ اللّٰهِ	فَلَا جُنَاحَ	عَلَيْهِمَا	فٖيمَا	افْتَدَتْ
Şayet korkarsanız *(Neden?)*	Karı-kocanın yerine getiremeyeceklerinden *(Neyi?)*	Allah'ın sınırlarını	O vakit günah yoktur *(Kim üzerine?)*	O ikisi üzerine *(Ne konuda günah yoktur?)*	O şeyde ki	O kadın fidye verdi *(Ne ile?)*

بِهٖ	تِلْكَ	حُدُودُ اللّٰهِ	فَلَا تَعْتَدُوهَا	وَمَنْ	يَتَعَدَّ	حُدُودَ اللّٰهِ	فَاُولٰٓئِكَ
O şeyle	İşte bunlar *(Nedir?)*	Allah'ın sınırlarıdır	Onları aşmayın	Ve her kim de	Aşarsa *(Neyi?)*	Allah'ın sınırlarını	İşte onlar *(Nedir?)*

هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٢٩	فَاِنْ طَلَّقَهَا	فَلَا تَحِلُّ	لَهُ	مِنْ بَعْدُ	حَتّٰى تَنْكِحَ
Zalimlerin ta kendisidir	Eğer koca bundan sonra hanımını bir daha boşarsa	Artık helal olmaz [o kadın] *(Kime?)*	O erkeğe	Bundan sonra *(Ne vakte kadar helal olmaz?)*	O kadın nikahlanıncaya kadar *(Kimle nikahlanıncaya kadar?)*

زَوْجًا	غَيْرَهُ	فَاِنْ طَلَّقَهَا	فَلَا جُنَاحَ	عَلَيْهِمَٓا	اَنْ يَتَرَاجَعَٓا	اِنْ ظَنَّٓا
Bir kocayla ki	Birinci kocadan başka	Eğer o kadını ikinci koca da boşarsa	O takdirde günah yoktur *(Kim üzerine?)*	O ikisi üzerine *(Nede günah yoktur?)*	O ikisinin dönmesinde *(Neyi?)*	Şayet umarlarsa *(Neyi?)*

اَنْ يُقٖيمَا	حُدُودَ اللّٰهِ	وَتِلْكَ	حُدُودُ اللّٰهِ	يُبَيِّنُهَا	لِقَوْمٍ	يَعْلَمُونَ ٢٣٠
Yerine getireceklerini *(Neyi yerine getireceklerini?)*	Allah'ın sınırlarını	Ve işte bunlar *(Nedir?)*	Allah'ın sınırlarıdır *(Öyle sınırlar ki)*	Onları açıklıyor *(Kime?)*	Bir kavme ki	Bilirler

225. Allah sizi ağız alışkanlığı sonucu yaptığınız yeminlerden sorumlu tutmaz. Lâkin kalplerinizin kazandığı yeminlerden sorumlu tutar. Ve Allah bağışlayıcıdır, halîmdir.

226. Kadınlarından îlâ edenler (onlara yaklaşmamaya yemin edenler) için dört ay beklemek vardır. Eğer bu yeminlerinden dönerlerse, şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

227. Yok eğer boşamaya karar vermişlerse, şüphesiz Allah söyledikleri ni işitir, kurduklarını bilir.

228. Ve boşanan kadınlar, kendi kendilerine üç adet süresi beklerler ve Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri kendilerine helâl olmaz. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa gizlemezler. Kocaları da barışmak istedikleri takdirde, o süre içersinde onları geri almaya daha layıktırlar. Erkeklerin kadınlar üzerindeki hakları gibi, kadınların da erkekler üzerinde hakları vardır. Yalnız erkekler kadınlara göre bir derece üstünlüğe sahiptirler. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

229. O boşama iki defadır. Ondan sonrası ya iyilikle tutmak ya da güzellikle salmaktır. Onlara verdiklerinizden bir şey almanız da sizlere helâl olmaz. Erkekle kadın Allah'ın çizdiği sınırlarda duramayacaklarından korkarlarsa, o müstesna. Eğer siz de bunların, Allah'ın çizdiği sınırda duramayacaklarından korkarsanız, kadının ayrılmak için hakkından vazgeçmesinde artık ikisine de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın çizdiği sınırlardır. Sakın bunları aşmayın, Her kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, işte onlar zalimlerdir.

230. Derken kadını bir daha boşarsa, bundan sonra artık başka bir kocaya varıncaya kadar ona helâl olmaz. Eğer bu (diğer koca) da onu boşarsa, Allah'ın sınırlarını sağlam tutacaklarını ümit ettikleri takdirde, öncekilerin birbirlerine dönmeleri kendilerine günah değildir. İşte bunlar, Allah'ın tayin ettiği sınırlardır. İlim ehli olanlar için bunları açıklıyor.

231. Hem kadınları boşadığınız zaman iddetlerini bitirdiklerinde, artık kendilerini ya iyilikle tutun veya güzellikle salın. Yoksa haklarına tecavüz için zararlarına olarak onları tutmayın. Bunu kim yaparsa nefsine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın âyetlerini alaya almayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini, size kendisiyle öğüt vermek üzere indirdiği kitap ve hikmeti unutmayın, düşünün. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah her şeyi bilir.

232. Kadınları boşadığınız zaman iddetlerini bitirdiklerinde, aralarında meşru bir şekilde rızalaştıkları takdirde, kendilerini kocalarıyla nikâhlayacaklar diye sıkıştırıp engel olmayın. İşte bu, içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere verilen bir öğüttür. Bu, sizin hakkınızda daha hayırlı ve daha nezihtir. Allah bilir, siz bilemezsiniz.

233. Anneler çocuklarını, emzirmenin tamamlanmasını isteyenler için iki tam yıl emzirirler. Çocuk kendisine ait olan babaya da, emzirenlerin yiyecekleri ve giyecekleri imkânlarına uygun olarak bir borçtur. Bununla beraber herkes ancak gücüne göre mükellef olur. Ne çocuğu sebebiyle bir anne, ne de çocuğu sebebiyle bir baba zarara uğratılmasın. Varise düşen de yine aynı borçtur. Eğer baba ve ana birbirleriyle istişare edip, her ikisinin de rızasıyla çocuğu memeden ayırmak isterlerse, kendilerine bir günah yoktur. Eğer çocuklarınızı başkalarına emzirtmek isterseniz vereceğinizi güzel güzel verdikten sonra yine size günah yoktur. Bununla beraber Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah her ne yaparsanız görür.

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ

Boşadığınızda (Kimi?) | Kadınları | Ve onlar da ulaştıklarında (Neye?) | Müddetlerine | Artık onları ya tutun (Nasıl tutun?) | İyilikle

اَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ

Ya da onları salıverin (Nasıl?) | İyilikle | Onları tutmayın (Niçin tutmayın?) | Zarar vermek için (Niye?) | Haddi aşmanız için | Ve her kim | Yaparsa (Neyi?)

ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُٓوا اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا

Bunu | Elbette zulmetmiştir (Kime?) | Kendine | Edinmeyin (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Ne edinmeyin?) | Eğlence | Ve hatırlayın (Neyi?)

نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَٓا اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ

Allah'ın nimetini (Kim üzerine olan?) | Sizin üzerinize olan (Daha neyi hatırlayın?) | Ve o şeyi ki | İndirdi (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (O şey de nedendir?) | Kitaptan (Daha nedendir?) | Ve hikmetten (Öyle kitap ki)

يَعِظُكُمْ بِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾

Size öğüt veriyor (Neyle?) | Onunla | Ve sakının (Kimden?) | Allah'tan | Ve bilin ki | Şüphesiz Allah | Her şeyi (Nedir?) | Hakkıyla bilendir

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ

Boşadığınızda (Kimi?) | Kadınları | Ve onlar da ulaştıklarında (Neye?) | Müddetlerine | Onlara engel olmayın (Ne konuda?) | Evlenmeleri konusunda (Kimle?)

اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ

Kocalarıyla (Ne vakit engel olmayın?) | Anlaştıklarında (Nerede?) | Aralarında (Neyle anlaştıklarında?) | Maruf ile | İşte bu | Öğütlenir (Neyle?) | Bununla (Kim?) | O kimse ki | Oldu (Kimden?)

مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

Sizden (Ne oldu?) | İman ediyor (Kime?) | Allah'a (Daha neye iman ediyor?) | Ahiret gününe | İşte size bu (Nedir?) | En iyisidir (Kim için?) | Sizin için (Daha nedir?) | Ve de en temizidir | Allah | Bilir

وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ

Halbuki siz | Bilmezsiniz | Anneler | Emzirecekler (Kimi?) | Çocuklarını (Ne kadar?) | İki sene (Öyle iki sene ki?) | Tam (Kim içindir bu?)

لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ

O kimse için ki | İstedi (Neyi?) | Tamamlamayı (Neyi tamamlamayı?) | Emzirme müddetini | Ve doğmuş üzerine de vardır (Kim için doğmuş?) | Kendisi için [baba] (Ne vardır?) | O annelerin rızıkları (Daha ne vardır?) | Ve onların giysileri (Bunlar nasıl vardır?)

بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَٓارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا

Maruf ile | Sorumlu tutulmaz (Kim?) | Hiç kimse | Ancak gücünün yettiğiyle | Zarara uğratılmasın (Kim?) | Hiçbir anne (Neyle?) | Çocuğu sebebiyle (Daha?) | Ve uğratılmasın da (Kim?)

مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا

Doğmuş olan (Kim için doğmuş olan?) | Kendisi için [baba] (Neyle zarara uğratılmasın?) | Çocuğu sebebiyle | Ve varis üzerine de vardır (Ne vardır?) | Bunun benzeri | Eğer [karı-koca] isterlerse (Neyi isterlerse?) | Kesmeyi (Neyden sadır olan kesmek?)

عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَاِنْ اَرَدْتُمْ

Anlaşmadan / rızadan (Öyle anlaşma ki) | Karşılıklı ikisinden olan (Daha neden sadır olan kesme?) | Ve karşılıklı danışmadan | O vakit günah yoktur (Kim üzerine?) | O ikisi üzerine | Ve eğer isterseniz (Neyi isterseniz?)

اَنْ تَسْتَرْضِعُٓوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَٓا اٰتَيْتُمْ

Emzirtmek isterseniz (Kimi?) | Çocuklarınızı | Öyleyse günah yoktur (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne vakit günah yoktur?) | Teslim ettiğinizde (Neyi teslim ettiğinizde?) | O şeyi ki | Siz verdiniz (Nasıl teslim ettiğinizde?)

بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

İyilikle | Ve sakının (Kimden?) | Allah'tan | Ve bilin ki | Şüphesiz Allah | O şeyleri ki | Siz yapıyorsunuz (Nedir?) | Hakkıyla görücüdür

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ

O kimseler ki | Vefat ediyorlar (Kimden?) | Sizden (Daha?) | Ve geride bırakıyorlar (Ne bırakıyorlar?) | Eşler | O eşler beklerler (Nasıl?) | Kendi başlarına (Ne kadar beklerler?)

اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

Dört ay (Daha?) | Ve on gün | Ve ulaştıklarında da (Neye?) | Müddetlerine | Günah yoktur (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne şeyde günah yoktur?)

فِيمَا فَعَلْنَ فِي اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

O şeyde ki | Yaptılar (Nerede?) | Kendilerinde (Kendilerine nasıl yaptıklarında size bir günah yoktur?) | Maruf ile | Allah | O şeyi ki | Siz yapıyorsunuz (Nedir?) | Haberdardır

﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ

Ve günah yoktur (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne konuda?) | Ol sözlerde ki | Siz tarizde bulundunuz | O sözlerle (O sözler de nedendir?) | Böyle kadınlara nikah teklif etme türündendir (Daha nerede üzerinize günah yoktur?)

اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِي اَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ

Ya da | Gizlemenizde (Nerede gizlemenizde?) | İçinizde | Bildi (Kim?) | Allah | Şüphesiz siz | Onları anacaksınız

وَلٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّا اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا

Şu kadarı var ki | Onlarla vaatleşmeyin (Neyi vaatleşmeyin?) | Gizliyi/nikahı | Ancak müstesna | Sizin demeniz (Neyi?) | Bir sözü (Öyle söz ki) | Maruf

وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُ وَاعْلَمُوا

Ve kalkışmayın (Neye?) | Nikah akdine (Ne vakte kadar?) | Ulaşıncaya kadar (Ne?) | Yazı (Neye ulaşıncaya dek?) | Müddetine | Ve bilin ki

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ

Şüphesiz ki Allah | Bilir (Neyi?) | O şeyi ki | Sizin içinizdedir | Ondan sakının | Ve yine bilin ki | Şüphesiz Allah (Nedir?)

غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ

Çok mağfiret edendir (Daha nedir?) | Ve halimdir | Günah yoktur (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize | Eğer boşarsanız (Kimi?) | Kadınları

مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ

Onlara el sürmeden (Daha ne yapmadan?) | Ya da | Belirlemeden (Kim için?) | O kadınlar için (Neyi belirlemeden?) | Bir mehir | Onları yararlandırın/hediye verin | Eli geniş olan üzerine vardır (Ne vardır?)

قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا

Gücü kadar | Ve eli dar olan üzerine de vardır (Ne vardır?) | Gücü kadar (Nasıl faydalandırın onları?) | Faydalandırmakla (Öyle faydalandırmak ki) | Maruf suretle olan (Bu nasıldır?) | Hak olarak [tahakkuk etti] (Kim üzerine?)

عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ

Muhsin kullar üzerine | Eğer onları boşarsanız (Ne vakit?) | Onlara el sürmeden önce

وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّا اَنْ يَعْفُونَ اَوْ

Siz belirlemiştiniz de (Kime?) | Onlara (Ne belirlemiştiniz?) | Bir mehir | Bu durumda üzerine o şeyin yarısı vardır ki | Siz onu belirlediniz | Ancak onların affetmeleri hariç | Ya da

يَعْفُوَا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَاَنْ تَعْفُوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى

Affetmesi (Kimin?) | O kimsenin ki | Onun elindedir (Ne?) | Nikah bağı | Ve siz [erkekler]in affetmesi | Daha yakındır (Neye?) | Takvaya

وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

Ve unutmayın (Neyi?) | İyiliği (Neredeki?) | Aranızdaki | Muhakkak ki Allah | O şeyi ki | Siz yapıyorsunuz (Nedir?) | Hakkıyla görücüdür

234. İçinizden ölenlerin bırakmış olduğu eşler, kendi kendilerine dört ay on gün beklerler. İddet sürelerini bitirdiklerinde, artık kendileri hakkında seçip yaptıkları meşru işlerde size bir sorumluluk yoktur. Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

235. Böyle kadınlara evlenme isteğinizi üstü kapalı biçimde çıtlatmanızda veya gönlünüzde tutmanızda size bir günah yoktur. Allah biliyor ki, siz onları mutlaka anacaksınız. Ancak meşru bir söz söylemekten başka bir şekilde kendileriyle gizlice sözleşmeyin. Farz olan iddet sona erinceye kadar da nikâh kıymaya karar vermeyin. Bilin ki, Allah gönlünüzde ne varsa bilir. Bunu bilin de, O'ndan sakının. Yine bilin ki, Allah çok bağışlayıcıdır, halîmdir.

236. Eğer kadınları, kendilerine el sürmeden veya onlara bir mehir takdir etmeden boşadınızsa size sorumluluk yoktur. Şu kadar var ki, onları faydalandırın. Eli geniş olan hâline göre, eli dar olan da hâline göre ve güzellikle bir geçimlik verin. Bu, iyilik yapanlar üzerine borç olan bir haktır.

237. Eğer onları, kendilerine dokunmadan önce boşar ve mehri de belirlemişseniz, o zaman borç, o belirlemiş olduğunuz miktarın yarısıdır. Ancak kadınlar veya nikâh akdini elinde bulunduran erkek bağışlarsa başka. Erkekler! Sizin bağışlamanız ise takvaya daha yakındır. Aranızdaki fazileti unutmayın. Şüphesiz ki Allah, her ne yaparsanız görür.

238. Namazlara dikkat edin hele orta namaza... Ve kalkın, Allah için divan durun.

239. Eğer bir korku hâlindeyseniz, yaya veya binek üstünde giderken kılın. Güvenlik ortamını bulduğunuz vakit de böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi, hemen Allah'ı zikredin.

240. Ve içinizden hanımlarını geride bırakarak ölecek olanlar, eşleri için, bir yıla kadar evlerinden çıkarılmaksızın kendilerine yetecek bir malı vasiyet ederler. Bunun üzerine eğer kendileri çıkarlarsa, kendi haklarında yaptıkları meşru bir hareketten dolayı size bir sorumluluk yoktur. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

241. Boşanmış kadınların da meşru ve geleneğe uygun şekilde bir yararlanma hakları vardır ki; verilmesi, Allah'tan korkanlar üzerine bir vazifedir.

242. İşte akıllarınız ersin diye, Allah size âyetlerini böylece açıklıyor.

243. Bakmaz mısın o kimselere ki; kendileri binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıktılar. Allah da kendilerine "ölün!" dedi. Sonra da onlara bir hayat verdi. Şüphesiz ki Allah, insanlara karşı bir ihsan sahibidir. Fakat insanların pek çokları şükretmiyorlar.

244. O halde Allah yolunda çarpışın ve bilin ki Allah, her şeyi işitir ve bilir.

245. Kimdir o yiğit ki, Allah'a güzel bir ödünç versin de, Allah da ona birçok katlarını katlayıversin. Allah hem sıkar, hem açar. Hepiniz de döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا

Muhafazada bulunun *(Neye?)* | Namazlara *(Daha neye?)* | Ve orta namaza | Ve ayakta durun *(Kim için?)*

لِلّٰهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا فَاِذَٓا اَمِنْتُمْ

Allah için *(Ne olduğunuz halde?)* | Boyun eğici olduğunuz halde | Şayet korku halinde iseniz *(Ne olduğunuz halde kılın?)* | Yaya olduğunuz halde | Ya da | Süvari olduğunuz halde [kılın] | Emin olduğunuzda

فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا

Zikredin *(Kimi?)* | Allah'ı *(Ne gibi Allah'ı zikredin?)* | O namaz gibi ki | Size öğretti *(Size öğrettiği şeyden bedel?)* | O şeyi ki | Siz önceden değildiniz

تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا

Biliyor | Ve o kimseler ki | Vefat ediyorlar *(Kimden?)* | Sizden *(Daha?)* | Ve bırakıyorlar *(Ne?)* | Eşler

وَصِيَّةً لِاَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ

Vasiyetle [vasiyet etsinler] *(Kime?)* | Eşlerine *(Ve onlara versinler. Neyi?)* | Bir geçimlik *(Ne vakte kadar?)* | Bir yıla kadar *(O eşler ne oldukları halde?)* | Evlerinden çıkarılmadıkları halde

فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِٓي اَنْفُسِهِنَّ

Şayet kendileri çıkarlarsa | O vakit günah yoktur *(Kim üzerine?)* | Sizin üzerinize *(Ne konuda?)* | O konuda ki | [O kadınlar] yaptılar *(Ne hususta?)* | Kendi haklarında *(O yaptıkları şey de nedir?)*

مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ

Meşrudur | Allah *(Nedir?)* | Azizdir *(Daha nedir?)* | Hikmet sahibidir | Boşanmış kadınlar için vardır *(Ne?)* | Menfaat hakları *(Nasıl?)*

بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

Maruf surette | [Bu] Hak olarak [tahakkuk etti] *(Kim üzerine hak olarak?)* | Muttaki kullar üzerine | İşte böylece | Açıklar *(Kim?)* | Allah *(Kim için açıklar?)*

لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ

Sizin için *(Neyi açıklar?)* | Ayetlerini | Ta ki siz | Akıl erdiresiniz | Görmedin mi? *(Kimi?)* | O kimseleri ki

خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ

Çıktılar *(Nereden?)* | Yurtlarından *(Ne oldukları halde?)* | Halbuki onlar | Binlerce dirler *(Niçin çıktılar?)* | Ölümden korktukları için | Dedi *(Kime?)*

لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

Onlara *(Kim?)* | Allah *(Ne dedi?)* | Ölün | Sonra da | Diriltti onları | Muhakkak ki Allah *(Nedir?)* | Elbette ihsan sahibidir *(Kime?)* | İnsanlara

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا

Şu kadarı var ki insanların çoğu | Şükretmezler | Ve siz de savaşın *(Hangi yolda?)*

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ

Allah yolunda | Ve bilin ki | Muhakkak ki Allah *(Nedir?)* | Hakkıyla işitendir *(Daha nedir?)* | Hakkıyla bilendir | Kimdir

ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُٓ اَضْعَافًا

O kimse ki | Borç verir *(Kime?)* | Allah'a *(Nasıl borç verir?)* | Güzel bir borç vermekle | Ki bu sebeple onu katlasın *(Kime katlasın?)* | O kişiye *(Neye katlasın?)* | Katlara *(Öyle katlara ki)*

كَثِيرَةً وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

Bir çok | Allah | Daraltır *(Daha?)* | Ve açar | Ve yalnız ona | Döndürüleceksiniz

أَلَمْ تَرَ	إِلَى الْمَلَإِ	مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ	مِنْ بَعْدِ مُوسَى
Görmedin mi? (Kimi?)	O ileri gelenleri (Öyle ileri gelenler ki)	İsrailoğullarından (Ne vakit?)	Musa'nın ardından

إِذْ	قَالُوا	لِنَبِيٍّ	لَهُمُ	ابْعَثْ	لَنَا	مَلِكًا	نُقَاتِلْ
O vakit ki	Demişlerdi (Kime?)	Bir peygambere (Kim için olan peygamber?)	Onlar için olan	Gönder (Kime?)	Bize (Kimi?)	Bir hükümdar	Ki savaşalım (Nerede savaşalım?)

فِي سَبِيلِ اللَّهِ	قَالَ	هَلْ عَسَيْتُمْ	إِنْ كُتِبَ	عَلَيْكُمُ
Allah yolunda	Dedi	Umulur mu ki siz?	Şayet yazılsa (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Ne?)

الْقِتَالُ	أَلَّا تُقَاتِلُوا	قَالُوا	وَمَا لَنَا	أَلَّا نُقَاتِلَ
Savaş (Ne umulur mu?)	Savaşmamanız?	Dediler ki	Bize ne oluyor ki	Savaşmayalım (Nerede?)

فِي سَبِيلِ اللَّهِ	وَقَدْ أُخْرِجْنَا	مِنْ دِيَارِنَا	وَأَبْنَائِنَا
Allah yolunda	Halbuki biz çıkarıldık (Nereden?)	Yurtlarımızdan (Daha neden çıkarıldık?)	Oğullarımızdan

فَلَمَّا كُتِبَ	عَلَيْهِمُ	الْقِتَالُ	تَوَلَّوْا	إِلَّا قَلِيلًا	مِنْهُمْ	وَاللَّهُ
Ne zaman ki yazıldı (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Ne?)	Savaş	Yüz çevirdiler	Ancak azı hariç (Kimden?)	Onlardan	Allah (Nedir?)

عَلِيمٌ	بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾	وَقَالَ	لَهُمْ	نَبِيُّهُمْ	إِنَّ اللَّهَ
Hakkıyla bilendir (Kimdir?)	Zalimleri	Ve dedi (Kime?)	Onlara (Kim?)	Peygamberleri	Şüphesiz ki Allah

قَدْ بَعَثَ	لَكُمْ	طَالُوتَ	مَلِكًا	قَالُوا	أَنَّى	يَكُونُ	لَهُ
Gönderdi (Kim için?)	Sizin için (Kimi gönderdi?)	Talut'u (O ne olduğu halde?)	Hükümdar olduğu halde	Dediler ki	Nasıl	Olur (Kim için?)	Onun için (Ne?)

الْمُلْكُ	عَلَيْنَا	وَنَحْنُ	أَحَقُّ	بِالْمُلْكِ	مِنْهُ	وَلَمْ يُؤْتَ	سَعَةً
Hükümdarlık (Kim üzerine?)	Bizim üzerimize	Halbuki biz (Neyiz?)	Daha layıkız (Neye?)	Hükümdarlığa (Kimden daha layıkız?)	Ondan	Halbuki ona verilmedi (Ne verilmedi?)	Genişlik (Nerede?)

مِنَ الْمَالِ	قَالَ	إِنَّ اللَّهَ	اصْطَفَاهُ	عَلَيْكُمْ	وَزَادَهُ
Maldan	Dedi	Muhakkak ki Allah	Onu seçti (Kim üzerine seçti?)	Sizin üzerinize (Daha?)	Ve onu artırdı (Ne yönden?)

بَسْطَةً	فِي الْعِلْمِ	وَالْجِسْمِ	وَاللَّهُ	يُؤْتِي	مُلْكَهُ	مَنْ
Genişlik olarak (Nerede?)	İlimde (Daha?)	Ve cisimde	Allah	Verir (Neyi?)	Mülkünü (Kime verir?)	O kimseye ki

يَشَاءُ	وَاللَّهُ	وَاسِعٌ	عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾	وَقَالَ	لَهُمْ	نَبِيُّهُمْ
Diliyor	Allah (Nedir?)	Lütfu geniştir (Daha nedir?)	Hakkıyla bilendir	Dedi (Kime?)	Onlara (Kim?)	Peygamberleri (Ne dedi?)

إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ	أَنْ يَأْتِيَكُمُ	التَّابُوتُ	فِيهِ	سَكِينَةٌ
Şüphesiz onun hükümdarlığının alameti (Nedir?)	Size gelmesidir (Ne?)	Tabut	Onda vardır (Ne?)	Sükunet (Kimden olan sükunet?)

مِنْ رَبِّكُمْ	وَبَقِيَّةٌ	مِمَّا	تَرَكَ	آلُ مُوسَى	وَآلُ هَارُونَ	تَحْمِلُهُ
Rabbinizden (Daha?)	Ve bir kalıntı (Neden?)	O şeyden ki	Bıraktı (Kim?)	Musa'nın ailesi (Daha?)	Ve Harun'un ailesi (O tabut ne olduğu halde?)	Onu taşıyor (Kim?)

الْمَلَائِكَةُ	إِنَّ فِي ذَلِكَ	لَآيَةً	لَكُمْ	إِنْ كُنْتُمْ	مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾
Melekler	Şüphesiz bunda vardır (Ne vardır?)	Bir alamet (Kim için?)	Sizin için	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)	İnananlar

246. Baksana, İsrailoğullarının Musa'dan sonra ileri gelenlerine! Hani onlar, bir peygamberlerine: "Bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım." dediler. O da: "Size savaş farz kılınır da, ya savaşmazsanız?" dedi. "Biz yurtlarımızdan çıkarılmış, çocuklarımızdan ayrı bırakıldığımız halde niye savaşmayalım?" dediler. Bunun üzerine savaş kendilerine farz kılınınca da, onlardan pek azı hariç yüz çevirdiler. Allah, o zalimleri bilir.

247. Peygamberleri onlara: "İşte Allah, size hükümdar olmak üzere Talût'u gönderdi." demişti. Onlar: "Aaa o nasıl bize hükümdar olabilir? Oysa hükümdarlığa biz ondan daha lâyıkız, ona malca bir bollukta verilmemiştir." dediler. Peygamberleri de "Onu sizin başınıza Allah seçmiş ve ona ilim ve vücut bakımından bir güç, bir üstünlük vermiştir." dedi. Hem Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah'ın rahmeti geniştir, o her şeyi bilir.

248. Peygamberleri, onlara söylemişti: "Haberiniz olsun, onun hükümdarlığının alâmeti, size o tabutun gelmesi olacaktır ki; onda Rabbinizden size bir güven duygusu ve huzur, Musa ve Harun ailelerinin bıraktıklarından bir kalıntı vardır. Onu melekler getirecektir. Eğer iman etmiş kimselerden iseniz, elbette bunda sizin için kesin bir alâmet vardır."demişti.

249. Talut, ordu ile hareket edince dedi ki: "Allah sizi mutlaka bir nehirle imtihan edecek. Kim ondan içerse, benden değildir, kim de onu tatmazsa, işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan müstesna." Derken içlerinden pek azı hariç, varır varmaz ondan içtiler. Talut ve beraberindeki iman eden kimseler nehri geçtiklerinde: "Bizim bugün, Calut ile ordusuna karşı duracak gücümüz yok." dediler. Allah'a kavuşacaklarını bilenler ise şu cevabı verdiler: "Nice az bir topluluk, Allah'ın izniyle nice çok topluluklara galip gelmiştir. Allah, sabredenlerle beraberdir."

250. Calut ve ordusuna karşı savaş meydanına çıktıklarında da şöyle dediler: "Ey bizleri yetiştiren Rabbimiz! Üzerlerimize sabır dök, ayaklarımıza sebat ver ve bizi kâfirler topluluğuna karşı zafere ulaştır."

251. Derken, Allah'ın izniyle onları tamamen bozguna uğrattılar. Davud, Calut'u öldürdü ve Allah, kendisine hükümdarlık ve hikmet verdi. Ve daha ona dilediği şeylerden de öğretti. Eğer Allah'ın insanları birbirleriyle savuşturması olmasaydı, yeryüzü mutlaka bozulup gitmişti. Ve lâkin Allah'ın bütün akıl sahibi varlıklara karşı bir iyiliği vardır.

252. İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Onları sana hakkıyla okuyoruz. Muhakkak ki, sen o gönderilen peygamberlerdensin.

فَلَمَّا فَصَلَ	طَالُوتُ	بِالْجُنُودِ	قَالَ	اِنَّ اللّٰهَ	مُبْتَل۪يكُمْ
Ne zaman ki ayrıldı (Kim?)	Talût (Neyle birlikte?)	Ordusuyla birlikte	Dedi ki	Şüphesiz Allah (Nedir?)	Sizi imtihan edicidir (Neyle imtihan edicidir?)

بِنَهَرٍ	فَمَنْ شَرِبَ	مِنْهُ	فَلَيْسَ	مِنّ۪ي	وَمَنْ	لَمْ يَطْعَمْهُ
Bir nehirle	Her kim içerse (Neden?)	Ondan	Değildir (Kimden?)	Benden	Ve her kim de	Onu tatmazsa

فَاِنَّهُ	مِنّ۪ي	اِلَّا	مَنِ	اغْتَرَفَ	غُرْفَةً	بِيَدِه۪	فَشَرِبُوا
Şüphesiz o (Nedir?)	Bendendir	Ancak müstesna	O kimse ki	Avuçladı (Neyi avuçladı?)	Bir avucu [suyu] (Neyle avuçladı?)	Eliyle	İçtiler (Neden?)

مِنْهُ	اِلَّا قَل۪يلًا	مِنْهُمْ	فَلَمَّا جَاوَزَهُ	هُوَ	وَالَّذ۪ينَ
Ondan	Ancak azı hariç (Kimden?)	Onlardan	Ne zaman ki nehri geçti (Kim?)	O (Daha?)	Ve o kimseler ki

اٰمَنُوا	مَعَهُ	قَالُوا	لَا طَاقَةَ	لَنَا	الْيَوْمَ	بِجَالُوتَ
İman ettiler (Öyle kimseler ki)	Onunla birlikteler	Dediler	Takat yoktur (Kim için?)	Bizim için (Ne zaman?)	Bugün (Kime karşı?)	Calut'a karşı (Daha kime karşı?)

وَجُنُودِه۪	قَالَ	الَّذ۪ينَ	يَظُنُّونَ	اَنَّهُمْ	مُلَاقُوا اللّٰهِ	كَمْ
Ve onun ordusuna karşı	Dedi (Kim?)	O kimseler ki	İnanıyorlar ki	Şüphesiz onlar (Nedirler?)	Allah ile karşılaşıcıdırlar	Nice

مِنْ فِئَةٍ	قَل۪يلَةٍ	غَلَبَتْ	فِئَةً	كَث۪يرَةً	بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ
Topluluk vardır (Öyle topluluklar ki)	Az	Galip gelmiştir (Kime?)	Bir topluluğa ki	Çok (Neyle galip gelmiş?)	Allah'ın izniyle	Allah (Nedir?)

مَعَ الصَّابِر۪ينَ ﴿٢٤٩﴾	وَلَمَّا بَرَزُوا	لِجَالُوتَ	وَجُنُودِه۪
Sabredenlerle beraberdir	Ne zaman ki meydana çıktılar (Kim için?)	Calut için (Daha?)	Ve onun ordusu için

قَالُوا	رَبَّنَا	اَفْرِغْ	عَلَيْنَا	صَبْرًا	وَثَبِّتْ	اَقْدَامَنَا
Dediler	Ey Rabbimiz	Boşalt (Kim üzerine?)	Bizim üzerimize (Neyi boşalt?)	Sabrı (Daha?)	Ve sabit kıl (Neyi?)	Ayaklarımızı

وَانْصُرْنَا	عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ ﴿٢٥٠﴾	فَهَزَمُوهُمْ
Ve bize yardım et (Kime karşı?)	Kafirler olan kavime karşı	Sonunda onları hezimete uğrattılar (Neyle?)

بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَقَتَلَ	دَاوُدُ	جَالُوتَ	وَاٰتٰيهُ	اللّٰهُ	الْمُلْكَ
Allah'ın izniyle	Ve öldürdü (Kim?)	Davut (Kimi?)	Calut'u	Ve ona verdi (Kim?)	Allah (Neyi?)	Hükümdarlığı (Daha neyi?)

وَالْحِكْمَةَ	وَعَلَّمَهُ	مِمَّا	يَشَاءُ	وَلَوْلَا	دَفْعُ اللّٰهِ
Hikmeti	Ve ona öğretti (Neden öğretti?)	O şeyden ki	Diliyor	Ve eğer olmasaydı (Ne?)	Allah'ın savuşturması (Kimi?)

النَّاسَ	بَعْضَهُمْ	بِبَعْضٍ	لَفَسَدَتِ	الْاَرْضُ	وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
İnsanları (İnsanlardan bedel?)	Onların bazısını (Kimle defetmesi olmasaydı?)	Bazısıyla	Elbette bozulurdu (Ne?)	Yeryüzü	Şu kadarı var ki Allah (Nedir?)

ذُو فَضْلٍ	عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٥١﴾	تِلْكَ	اٰيَاتُ اللّٰهِ
Lütuf sahibidir (Kime?)	Alemlere	İşte bunlar (Nedir?)	Allah'ın ayetleridir

نَتْلُوهَا	عَلَيْكَ	بِالْحَقِّ	وَاِنَّكَ	لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٢٥٢﴾
Biz onları okuyoruz	Sana (Ne olduğu halde o ayetler?)	Hak ile olduğu halde	Ve şüphesiz ki sen (Nesin?)	Elbette gönderilen peygamberlerdensin

تِلْكَ الرُّسُلُ	فَضَّلْنَا	بَعْضَهُمْ	عَلٰى بَعْضٍ	مِنْهُمْ	مَنْ	كَلَّمَ
İşte bu peygamberler	Biz üstün kılmışızdır (Kimi?)	Onların bazısını (Kim üzerine?)	Bazısı üzerine	Onların arasında vardır (Kim?)	Öyle kimse ki	[Onunla] Konuştu (Kim konuştu?)

اللّٰهُ	وَرَفَعَ	بَعْضَهُمْ	دَرَجَاتٍ	وَاٰتَيْنَا	عِيسَى	ابْنَ مَرْيَمَ	الْبَيِّنَاتِ
Allah (Daha?)	Ve de yükseltmiştir (Kimi?)	Onlardan bazısını (Neyini yükseltmiştir?)	Derecelerini [yükseltmiştir]	Biz verdik (Kime?)	İsa'ya (Öyle İsa ki)	Meryem'in oğlu (Neyi verdik?)	Açık delilleri (Daha?)

وَاَيَّدْنَاهُ	بِرُوحِ الْقُدُسِ	وَلَوْ شَاءَ	اللّٰهُ	مَا اقْتَتَلَ	الَّذِينَ
Ve onu destekledik (Neyle destekledik?)	Ruhu'l-kudüs'le	Ve eğer isteseydi (Kim?)	Allah	Birbirini öldürmezdi (Kim?)	O kimseler ki

مِنْ بَعْدِهِمْ	مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ	الْبَيِّنَاتُ	وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا
Peygamberlerden sonradır (Ne vakit öldürmezdi?)	Onlara gelmesinin ardından (Ne?)	Açık deliller	Fakat ihtilaf ettiler

فَمِنْهُمْ	مَنْ	اٰمَنَ	وَمِنْهُمْ	مَنْ	كَفَرَ	وَلَوْ شَاءَ	اللّٰهُ	مَا اقْتَتَلُوا
Bundan dolayı onların içinde vardır	Öyle kim-se ki	İman etti	Ve yine onların içinde vardır	Öyle kimse ki	Kafir oldu	Ve eğer isteseydi (Kim?)	Allah	Birbirlerini öldürmezlerdi

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ	يَفْعَلُ	مَا	يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾	يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	اَنْفِقُوا
Velakin Allah	Yapar (Neyi?)	O şeyi ki	Diliyor	Ey iman edenler	İnfak edin (Neden?)

مِمَّا	رَزَقْنَاكُمْ	مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ	يَوْمٌ	لَا بَيْعٌ	فِيهِ	وَلَا خُلَّةٌ
O şey-den ki	Sizi [onunla] rızıklandırdık (Ne zaman?)	Gelmeden önce (Ne?)	Bir gün ki	Alışveriş yok (Nerede?)	O günde (Daha?)	Ve dostluk da yok (Daha?)

وَلَا شَفَاعَةٌ	وَالْكَافِرُونَ	هُمُ	الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾	اَللّٰهُ	لَا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ
Ve şefaat de yok	Kafirler	Onlar (Nedirler?)	Zalimlerdir	Allah	Hiçbir ilah yok	Ancak o vardır (Allah nedir?)

اَلْحَيُّ	الْقَيُّومُ	لَا تَاْخُذُهُ	سِنَةٌ	وَلَا نَوْمٌ	لَهُ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا
Hayy'dır	Kayyum'dur (Ne?)	Onu almaz	Uyuklama (Daha ne almaz?)	Uyku da [almaz]	Onundur (Ne?)	O şey ki (Neredir?)	Göklerdedir (Daha?)	Ve o şey ki

فِي الْاَرْضِ	مَنْ	ذَا الَّذِي	يَشْفَعُ	عِنْدَهُ	اِلَّا بِاِذْنِهِ	يَعْلَمُ	مَا
Yerdedir	Kimdir!	O kimse ki	Şefaat edecek olsun! (Nerede?)	Allah katında	Ancak onun izniyle etmesi müstesna	Bilir (Neyi?)	O şe-yi ki

بَيْنَ اَيْدِيهِمْ	وَمَا	خَلْفَهُمْ	وَلَا يُحِيطُونَ	بِشَيْءٍ	مِنْ عِلْمِهِ	اِلَّا بِمَا
Onların önlerindedir (Daha neyi bilir?)	Ve o şeyi ki	Onların arkasındadır	Halbuki onlar kuşatamazlar (Neyi?)	Hiç birşeyi (Neden?)	Allah'ın ilminden	Ancak o şeyi kuşatırlar ki

شَاءَ	وَسِعَ	كُرْسِيُّهُ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	وَلَا يَؤُدُهُ	حِفْظُهُمَا
[Allah] diledi	Kuşatmış-tır (Ne?)	Allah'ın kürsüsü (Neyi içine aldı?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri	Ve ona zor gelmez (Ne zor gelmez?)	O ikisinin korunması

وَهُوَ	الْعَلِيُّ	الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾	لَا اِكْرَاهَ	فِي الدِّينِ	قَدْ تَبَيَّنَ	الرُّشْدُ
O Allah (Nedir?)	Pek yücedir	Pek büyüktür	Zorlama yoktur (Nerede?)	Dinde	Şüphesiz ayrılmıştır (Ne?)	Doğruluk (Neden ayrılmıştır?)

مِنَ الْغَيِّ	فَمَنْ	يَكْفُرْ	بِالطَّاغُوتِ	وَيُؤْمِنْ	بِاللّٰهِ	فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
Sapkınlıktan	Artık her kim	İnkar ederse (Kimi?)	Tağutu	Ve iman ederse (Kime?)	Allah'a	Şüphesiz sımsıkı sarılmıştır (Neye?)

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى	لَا انْفِصَامَ	لَهَا	وَاللّٰهُ	سَمِيعٌ	عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾
Sağlam bir kulpa	Kopmak yoktur (Ne için?)	O kulp için	Allah (Nedir?)	Her şeyi işitendir (Daha nedir?)	Her şeyi bilendir

253. O işaret olunan peygamberler; biz onların bazısını bazısından üstün kıldık. İçlerinden kimi var ki, Allah kendisiyle konuştu, bazısını da derecelerle daha yükseklere çıkardı. Meryem oğlu İsa'ya da o delilleri verdik ve kendisini Rûhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Eğer Allah dileseydi bunlardan sonraki ümmetler, kendilerine o deliller geldikten sonra birbirlerinin kanına girmezlerdi. Fakat ihtilâfa düştüler, kimi iman etti, kimi inkâr etti. Yine Allah dileseydi, birbirlerinin kanına girmezlerdi. Ve lâkin Allah, ne isterse yapar.

254. Ey o bütün iman edenler! Kendisinde hiçbir alış verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin bulunmadığı bir gün gelmeden önce, size verdiğimiz rızıklardan infak edin. Kâfirler ise, zalimlerin ta kendileridirler.

255. Allah, O'ndan başka ilâh yok, ancak O... O daima yaşayan, daima duran, bütün varlıkları ayakta tutandır. O'nu ne gaflet basar, ne de uyku. Göklerdeki ve yerdeki her şey O'nundur. O'nun izni olmaksızın huzurunda şefaat etmek kimin haddine? Onların önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bilir. Onlar ise, O'nun dilediği kadarından başka ilminden hiç bir şey kavrayamazlar. O'nun kürsüsü (hükümranlığı), bütün gökleri ve yeri kucaklamıştır. Her ikisini de görüp gözetmek O'na bir ağırlık da vermez. O pek yücedir, pek büyüktür.

256. Dinde zorlama yoktur. Doğruluk, sapıklıktan gerçekten ayrıldı. Artık her kim tâğutu inkar edip, Allah'a iman ederse, o işte, kopmayan en sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, işitir ve bilir.

257. Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlerin ise velileri, tağuttur. Onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Onlar hep orada kalacaklardır.

258. Baksana ona; Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye, Rabbi hakkında İbrahim ile delil yarışına kalkana. İbrahim ona: "Benim Rabbim odur ki, hem diriltir, hem öldürür." dediği zaman: "Ben de diriltir ve öldürürüm." demişti. İbrahim: "Allah güneşi doğudan getiriyor, haydi sen onu batıdan getir!" deyiverince, o inkâr eden herif dona kaldı. Allah zalimler topluluğunu başarılı kılmaz.

259. Yahut, altı üstüne gelmiş ıpıssız bir şehre uğrayıp: "Allah, bunu bu ölümünden sonra nerden diriltecek?" diyen kimse gibi. Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl öldürdü, sonra diriltti ve: "Ne kadar kaldın?" diye sordu. O: "Bir gün yahut bir günden daha az kaldım." dedi. Allah buyurdu ki: "Hayır, yüz yıl kaldın. Öyle iken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış. Bir de eşeğine bak! Hem bunlar, seni insanlara karşı kudretimizin canlı bir işareti kılalım diyedir. Hele o kemiklere bak, onları nasıl birbirinin üzerine kaldırıyor, sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?" Bu şekilde hak kendisine apaçık belli olduğunda: "Allah'ın her şeye gücü yettiğini şimdi biliyorum." dedi.

اَللّٰهُ	Allah	(Nedir?)
وَلِيُّ الَّذِينَ	O kimselerin velisidir ki	
اٰمَنُوا	Onlar iman ettiler	
يُخْرِجُهُمْ	Allah onları çıkartır	(Nereden?)
مِنَ الظُّلُمَاتِ	Karanlıklardan	(Nereye çıkartır?)
اِلَى النُّورِ	Nura/Aydınlığa	
وَالَّذِينَ	Ve o kimseler ki	
كَفَرُوا	Kafir oldular	
اَوْلِيَاؤُهُمُ	Onların dostları	(Kimdir?)
الطَّاغُوتُ	Tağuttur	
يُخْرِجُونَهُمْ	Tağutlar onları çıkartırlar	(Nereden?)
مِنَ النُّورِ	Nurdan	(Nereye?)
اِلَى الظُّلُمَاتِ	Karanlıklara	
اُولٰئِكَ	İşte onlar	(Nedir?)
اَصْحَابُ النَّارِ	Ateş halkıdır	
هُمْ	Onlar	(Nerede?)
فِيهَا	Orada	(Nedirler?)
خَالِدُونَ ٢٥٧	Ebedi kalıcıdırlar	
اَلَمْ تَرَ	Görmedin mi	(Kimi?)
اِلَى الَّذِى	O kimseyi ki	
حَاجَّ	Tartıştı	(Kimle tartıştı?)
اِبْرٰهِيمَ	İbrahim'le	(Kim hakkında?)
فِى رَبِّهِ	Onun rabbi hakkında	(Niçin tartıştı?)
اَنْ اٰتٰيهُ	Ona [İbrahim'le tartışana] verdiği için	(Kim?)
اللّٰهُ	Allah	(Ne verdiği için?)
الْمُلْكَ	Mülk	(Ondan bedel ne vakit tartıştı?)
اِذْ	O vakit ki	
قَالَ	Demişti	(Kim?)
اِبْرٰهِيمُ	İbrahim	(Ne demişti?)
رَبِّىَ	Benim rabbim	(Kimdir?)
الَّذِى	O zattır ki	
يُحْيِى	Diriltir	(Daha?)
وَيُمِيتُ	Ve öldürür	
قَالَ	Dedi	
اَنَا اُحْيِى	Ben de diriltirim	(Daha?)
وَاُمِيتُ	Ve öldürürüm	
قَالَ	Dedi	(Kim?)
اِبْرٰهِيمُ	İbrahim	
فَاِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz ki Allah	
يَأْتِى	Getirir	(Neyi?)
بِالشَّمْسِ	Güneşi	(Nereden getirir?)
مِنَ الْمَشْرِقِ	Doğudan	
فَأْتِ	Sen de getir	(Neyi?)
بِهَا	Onu	(Nereden getir?)
مِنَ الْمَغْرِبِ	Batıdan	
فَبُهِتَ	Dona kaldı	(Kim?)
الَّذِى	O kimse ki	
كَفَرَ	Kafir oldu	
وَاللّٰهُ	Allah	
لَا يَهْدِى	Hidayet etmez	(Kime?)
الْقَوْمَ	Bir kavme ki	
الظَّالِمِينَ ٢٥٨	Zalimlerdir	
اَوْ	Ya da görmedin mi?	(Kimi?)
كَالَّذِى	O kimse gibisini ki	
مَرَّ	Uğradı	(Nereye?)
عَلٰى قَرْيَةٍ	Bir kasabaya	
وَهِىَ	Oysa o kasaba	(Neydi?)
خَاوِيَةٌ	Çökmüştü	(Ne üzerine çökmüştü?)
عَلٰى عُرُوشِهَا	Tavanları üzerine	
قَالَ	Dedi ki	
اَنّٰى	Nasıl!	
يُحْيِى	Diriltir	(Neyi?)
هٰذِهِ	Bu kasabayı	(Kim?)
اللّٰهُ	Allah	(Ne vakit?)
بَعْدَ مَوْتِهَا	Öldükten sonra	
فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ	Allah da onu öldürdü	
مِائَةَ عَامٍ	Yüz sene	
ثُمَّ بَعَثَهُ	Sonra da onu diriltti	
قَالَ	Dedi ki	
كَمْ	Kaç sene?	
لَبِثْتَ	Kaldın	
قَالَ	Dedi ki	
لَبِثْتُ	Kaldım	(Ne kadar?)
يَوْمًا	Bir gün	
اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ	Ya da günün bir kısmı	
قَالَ	Dedi ki	
بَلْ لَبِثْتَ	Bilakis kaldın	(Ne kadar?)
مِائَةَ عَامٍ	Yüz sene	
فَانْظُرْ	İstersen bak	(Neye?)
اِلٰى طَعَامِكَ	Yemeğine	(Daha neye bak?)
وَشَرَابِكَ	Ve içeceğine	
لَمْ يَتَسَنَّهْ	Henüz bozulmamış	
وَانْظُرْ	Bir de bak	(Neye?)
اِلٰى حِمَارِكَ	Merkebine	(Niçin yaptık bunu?)
وَلِنَجْعَلَكَ	Ve seni kılmak için	(Ne kılmak için?)
اٰيَةً	Bir mucize	(Kime?)
لِلنَّاسِ	İnsanlara	
وَانْظُرْ	Ve bak	(Neye?)
اِلَى الْعِظَامِ	Kemiklere	(Ondan bedel?)
كَيْفَ نُنْشِزُهَا	Onları nasıl da kaldırıp birleştiriyoruz	
ثُمَّ نَكْسُوهَا	Ve sonra nasıl da o kemiklere giydiriyoruz	(Neyi?)
لَحْمًا	Eti	
فَلَمَّا تَبَيَّنَ	Ne zaman ki [işin aslı] açığa çıktı	(Kim için?)
لَهُ	Onun için	
قَالَ	Dedi	
اَعْلَمُ	Ben biliyorum ki	
اَنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah	
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ	Her şeye	(Nedir?)
قَدِيرٌ ٢٥٩	Güç yetirendir	

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اَرِنِى كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى قَالَ

O vakit ki | Demişti (Kim?) | İbrahim | Ey Rabbim | Bana göster | Nasıl | Diriltiyorsun (Neyi?) | Ölüyü | [Allah] dedi ki

اَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِى قَالَ فَخُذْ

Yoksa iman etmedin mi? | [İbrahim] dedi ki | Hayır, iman ettim | Fakat (Neden sordum?) | Tatmin olsun diye (Ne?) | Kalbim | [Allah] dedi ki | Öyleyse tut! (Ne tut?)

اَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ

Dört kuş | Onları çevir (Kime?) | Kendine | Sonra da koy (Ne üzerine?) | Her dağın üstüne (Neden?)

مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ

O kuşlardan (Ne koy?) | Bir parça | Sonra da onları çağır | Sana gelecekler (Ne halde?) | Koşar halde | Ve bil ki | Şüphesiz Allah (Nedir?) | Azizdir

حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ

Son derece hikmet sahibidir | O kimselerin örneği ki | Harcıyorlar (Neyi?) | Mallarını (Nerede?) | Allah yolunda (Nedir örneği?)

كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِى كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ

Bir dane gibidir ki | Bitirdi (Neyi bitirdi?) | Yedi başak (Öyle başaklar ki) | Her bir başakta vardır (Ne?) | Yüz dane

وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذِينَ

Allah | Kat kat verir (Kime kat kat verir?) | O kimseye ki | Diliyor | Allah (Nedir?) | [Mülkü/Rahmeti] geniştir (Daha nedir?) | Hakkıyla her şeyi bilendir | O kimseler ki

يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا

Harcarlar (Neyi?) | Mallarını (Nerede?) | Allah yolunda | Sonra da | Peşine takmazlar (Neyin?) | O şeyin ki | Allah yolunda harcadılar (Neyi takmazlar?)

مَنًّا وَلَا اَذًى لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

Ne bir başa kakma | Ve ne de bir eziyet | Onlar için vardır (Ne?) | Onların mükafatları (Nerede vardır?) | Rableri katında | Ve korku da yoktur (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Daha?)

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ

Ve onlar değillerdir de (Ne değillerdir?) | Üzülecekler | Bir söz (Öyle söz ki) | Güzel (Daha?) | Ve bağışlama (Nedir bunlar?) | Daha hayırlıdır (Neden?) | Bir sadakadan ki

يَتْبَعُهَا اَذًى وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

Onun peşinden geliyor (Ne?) | Bir eziyet | Allah (Nedir?) | Son derece zengindir (Daha nedir?) | Halimdir | Ey iman edenler

لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى كَالَّذِى يُنْفِقُ مَالَهُ

Boşa çıkarmayın (Neyi?) | Sadakalarınızı (Neyle?) | Başa kakma ile (Daha?) | Ve eziyet ile (Kim gibi?) | O kimse gibi ki | Harcıyor (Neyi?) | Malını (Ne için?)

رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

İnsanlara gösteriş için (O kimse daha ne yapar?) | Ve iman da etmez (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve ahiret gününe | Onun durumu (Ne gibidir?) | Kaygan bir kaya gibidir ki

عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ

Onun üzerinde vardır (Ne?) | Toprak | Ve ona isabet etmiştir (Ne?) | Sağanak yağmur | Böylece onu bırakmıştır (Nasıl?) | Dümdüz/kaygan ve sert bir halde | Onların güç yetiremezler (Neye?)

عَلٰى شَىْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

Hiçbir şeye | O şeylerden ki | Kazandılar | Allah | Doğruya eriştirmez (Kimi?) | O kavmi ki | Kafirlerdir

260. Bir zamanlar İbrahim de: "Ey Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!" demişti. Allah: "İnanmadın mı ki?" buyurdu. İbrahim: "İnandım, fakat kalbimin iyice yatışması için" dedi. Allah buyurdu ki: "Öyle ise kuşlardan dördünü tut da onları kendine çevir, iyice tanıdıktan sonra (kesip parçalara ayır) her dağın başına onlardan birer parça dağıt, sonra da onları çağır, koşa koşa sana geleceklerdir ve bil ki, Allah gerçekten çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir."

261. Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, bir tanenin durumu gibidir ki, yedi başak bitirmiş ve her başakta yüz tane var. Allah, dilediğine daha da katlar. Allah'ın rahmeti geniştir. O, her şeyi bilir.

262. Allah yolunda mallarını infak eden, sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayı, gönül incitmeyi uygun görmeyen kimselerin Rableri yanında ecirleri vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar, üzülmeyeceklerdir.

263. Bir tatlı dil, bir bağışlama, arkasından incitmenin geldiği sadakadan daha hayırlıdır. Allah, ganîdir, halîmdir.

264. Ey iman edenler! Sadakalarınızı başa kakmak, gönül kırmakla boşa çıkarmayın. O adam gibi ki, insanlara gösteriş için malını dağıtır da ne Allah'a inanır, ne ahiret gününe. Artık onun durumu, bir kayanın durumuna benzer ki; üzerinde biraz toprak varmış, derken şiddetli bir sağanak inmiş de onu yalçın bir kaya halinde bırakıvermiş. Öyle kimseler, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, kâfirler topluluğunu doğru yola iletmez.

265. Allah'ın rızasını aramak, kendilerini veya kendilerinden bir kısmını Allah yolunda sabit kılmak (kalplerindekini sağlamlaştırmak) için mallarını Allah yolunda harcayanların durumu ise, bir tepedeki güzel bir bahçenin durumuna benzer ki, ona kuvvetli bir sağanak düşmüş de yemişlerini iki kat vermiştir. Böyle bir bahçeye sağanak düşmese bile mutlaka bir çisenti vardır. Allah yaptıklarınızı gözetliyor.

266. Hiç biriniz ister mi ki, kendisinin hurmalık ve üzümlüklerden bir bahçesi olsun, altından ırmaklar aksın, içinde de her türlü ürünü bulunsun da, kendi üzerine ihtiyarlık çökmüş ve elleri ermez, güçleri yetmez bir takım çocukları olsun. Derken ona ateşli bir kasırga isabet ediversin de, o bahçe yanıversin. İşte Allah, âyetlerini size böylece açıklıyor. Umulur ki, düşünürsünüz.

267. Ey iman edenler! İnfakı gerek kazandıklarınızın, gerek sizin için yerden çıkardıklarımızın temizlerinden yapın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olamayacağınız bayağı şeyleri vermeye yeltenmeyin. Allah'ın hiçbir şeye muhtaç olmayıp, bütün övgülere layık olduğunu bilin.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutup çirkin çirkin şeylere teşvik ediyor. Allah ise lütfundan bir bağışlama ve fazla bir kâr vaat ediyor. Allah'ın kudreti geniş, ilmi çoktur.

269. Dilediğine hikmet verir, hikmet verilene ise pek çok hayır verilmiş demektir. Ancak akıl sahipleri düşünüp ibret alırlar.

وَمَثَلُ الَّذِينَ	Ve o kimselerin durumu ki
يُنْفِقُونَ	Harcıyorlar *(Neyi?)*
اَمْوَالَهُمُ	Mallarını *(Niçin harcıyorlar?)*
ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın rızasını aramak için *(Daha ne için?)*
وَتَثْبِيتًا	Sabit kılmak için *(Neyi?)*
مِنْ اَنْفُسِهِمْ	Kendilerini *(Bu kişinin durumu ne gibidir?)*
كَمَثَلِ جَنَّةٍ	Bir bahçe gibidir *(Nerede olan?)*
بِرَبْوَةٍ	Bir tepede
اَصَابَهَا	Ona yağmış *(Ne?)*
وَابِلٌ	Sağanak yağmur
فَاٰتَتْ	Ve vermiş *(Neyi?)*
اُكُلَهَا	Yemişlerini *(O yemişler ne olduğu halde?)*
ضِعْفَيْنِ	İki katı olduğu halde
فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا	Şayet ona yağmazsa *(Ne?)*
وَابِلٌ	Sağanak yağmur
فَطَلٌّ	O vakit çisenti [düşer]
وَاللّٰهُ	Allah
بِمَا تَعْمَلُونَ	Yaptıklarınızı *(Nedir?)*
بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾	Hakkıyla görücüdür
اَيَوَدُّ	İster mi? *(Kim?)*
اَحَدُكُمْ	Sizden biri *(Neyi?)*
اَنْ تَكُونَ	Olmasını *(Kim için?)*
لَهُ	Kendisi için *(Ne olmasını?)*
جَنَّةٌ	Bir bahçe ki
مِنْ نَخِيلٍ	Hurma ağaçlarından *(Daha?)*
وَاَعْنَابٍ	Ve üzümlerden *(Öyle bahçe ki)*
تَجْرِي	Akıyor *(Nereden?)*
مِنْ تَحْتِهَا	O bahçenin altından *(Ne?)*
الْاَنْهَارُ	Nehirler
لَهُ	Onun için vardır *(Nerede?)*
فِيهَا	O bahçede *(Ne vardır?)*
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ	Her türlü meyvelerden
وَاَصَابَهُ	Halbuki ona isabet etmiştir *(Ne?)*
الْكِبَرُ	Yaşlılık
وَلَهُ	Ve onun için vardır *(Ne?)*
ذُرِّيَّةٌ	Bir zürriyet ki
ضُعَفَاءُ	Acizdirler
فَاَصَابَهَا	Ve o bahçeye isabet etmiştir *(Ne?)*
اِعْصَارٌ	Bir kasırga *(Öyle ki)*
فِيهِ	Onda vardır *(Ne vardır?)*
نَارٌ	Ateş [Yıldırım]
فَاحْتَرَقَتْ	Ve yanıp kül olmuştur
كَذٰلِكَ	İşte böylece
يُبَيِّنُ	Açıklıyor *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Kime?)*
لَكُمُ	Size *(Neyi açıklıyor?)*
الْاٰيَاتِ	Ayetleri
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾	Düşünesiniz
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler
اَنْفِقُوا	Harcayın *(Neden?)*
مِنْ طَيِّبَاتِ مَا	O şeylerin temizlerinden ki
كَسَبْتُمْ	Siz kazandınız *(Daha neden harcayın?)*
وَمِمَّا	Ve o şeyler den ki
اَخْرَجْنَا	Biz çıkardık *(Kim için?)*
لَكُمْ	Sizin için *(Nereden çıkardık?)*
مِنَ الْاَرْضِ	Yerden
وَلَا تَيَمَّمُوا	Yeltenmeyin *(Neye?)*
الْخَبِيثَ	Kötüsüne *(Neden olan kötü?)*
مِنْهُ	Ondan *(Ne olduğunuz halde?)*
تُنْفِقُونَ	İnfak ediyor olduğunuz halde
وَلَسْتُمْ	Halbuki siz değilsiniz *(Ne değilsiniz?)*
بِاٰخِذِيهِ	Onu alıcı
اِلَّا	Ancak müstesna
اَنْ تُغْمِضُوا	Göz yummanız *(Neye?)*
فِيهِ	O kötü şeye
وَاعْلَمُوا	Ve bilin ki
اَنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah *(Nedir?)*
غَنِيٌّ	Ganidir *(Daha nedir?)*
حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾	Övgüye layıktır
اَلشَّيْطَانُ	Şeytan
يَعِدُكُمُ	Size vaat ediyor *(Neyi vaat ediyor?)*
الْفَقْرَ	Fakirliği
وَيَاْمُرُكُمْ	Ve size emrediyor *(Neyi emrediyor?)*
بِالْفَحْشَاءِ	Kötü şeyleri
وَاللّٰهُ	Allah ise
يَعِدُكُمْ	Size vaat ediyor *(Neyi?)*
مَغْفِرَةً	Bir bağışlanma *(Kimden olan bağışlanma?)*
مِنْهُ	Kendisinden *(Daha ne vaat ediyor?)*
وَفَضْلًا	Ve bir ihsan
وَاللّٰهُ	Allah *(Nedir?)*
وَاسِعٌ	[Mülkü/Kudreti] geniştir *(Daha nedir?)*
عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾	Hakkıyla her şeyi bilendir
يُؤْتِي	Verir *(Neyi?)*
الْحِكْمَةَ	Hikmeti *(Kime verir?)*
مَنْ	O kimseye ki
يَشَاءُ	Diliyor
وَمَنْ	Ve her kim de
يُؤْتَ	Kendisi verilirse *(Neyi?)*
الْحِكْمَةَ	Hikmeti
فَقَدْ اُوتِيَ	Elbette ona verilmiştir *(Ne verilmiştir?)*
خَيْرًا كَثِيرًا	Çok hayır
وَمَا يَذَّكَّرُ	Ve düşünmez
اِلَّا اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾	Ancak akıl sahipleri [düşünür]

وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ	مِنْ نَفَقَةٍ	اَوْ نَذَرْتُمْ	مِنْ نَذْرٍ	فَاِنَّ اللّٰهَ
Her ne harcadıysanız *(Ne olarak?)*	Bir harcama olarak	Ya da her ne adadıysanız *(Ne olarak?)*	Bir adak olarak	Şüphesiz ki Allah

يَعْلَمُهُ	وَمَا لِلظَّالِمٖينَ	مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾	اِنْ تُبْدُوا
Onu bilir	Ve zalimler için yoktur *(Ne yoktur?)*	Yardımcılar	Eğer açıktan verirseniz *(Neyi?)*

الصَّدَقَاتِ	فَنِعِمَّا هِيَۚ	وَاِنْ تُخْفُوهَا	وَتُؤْتُوهَا	الْفُقَرَٓاءَ
Sadakaları	Bu ne güzeldir!	Ve eğer onları gizlerseniz *(Daha?)*	Ve onları verirseniz *(Kime?)*	Fakirlere

فَهُوَ	خَيْرٌ	لَكُمْۜ	وَيُكَفِّرُ	عَنْكُمْ	مِنْ سَيِّـَٔاتِكُمْۜ
İşte o *(Nedir?)*	Daha hayırlıdır *(Kim için?)*	Sizin için	Ve örter *(Kimden?)*	Sizden *(Neyi örter?)*	Günahlarınızı

وَاللّٰهُ	بِمَا تَعْمَلُونَ	خَبٖيرٌ ﴿٢٧١﴾	لَيْسَ	عَلَيْكَ	هُدٰيهُمْ
Allah	Yaptıklarınızdan *(Nedir?)*	Hakkıyla haberdardır	Vazife değildir *(Kim üzerine?)*	Senin üzerine *(Ne?)*	Onların hidayeti

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ	يَهْدٖي	مَنْ	يَشَٓاءُۜ	وَمَا تُنْفِقُوا
Velakin Allah	Hidayet eder *(Kime?)*	O kimseyi ki	Diliyor	Her ne harcarsanız *(Ne olarak?)*

مِنْ خَيْرٍ	فَلِاَنْفُسِكُمْۜ	وَمَا تُنْفِقُونَ	اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ اللّٰهِۜ
Hayır olarak	Kendiniz içindir	Ve harcamıyorsunuz	Ancak Allah'ın vechini aramak için

وَمَا تُنْفِقُوا	مِنْ خَيْرٍ	يُوَفَّ	اِلَيْكُمْ	وَاَنْتُمْ	لَا تُظْلَمُونَ
Ve her ne harcarsanız *(Ne olarak?)*	Hayır olarak	Karşılığı tam verilir *(Kime?)*	Size	Ve siz	Haksızlığa uğramazsınız da

﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَٓاءِ	الَّذٖينَ	اُحْصِرُوا	فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ
[Sadakalarınız] Fakirler için olsun	Öyle fakirler ki	Adandılar *(Nereye?)*	Allah yoluna

لَا يَسْتَطٖيعُونَ	ضَرْبًا	فِي الْاَرْضِ	يَحْسَبُهُمُ
Onlar güç yetiremezler *(Neye?)*	Dolaşmaya *(Nerede dolaşmaya?)*	Yeryüzünde	Onları sanır *(Kim?)*

الْجَاهِلُ	اَغْنِيَٓاءَ	مِنَ التَّعَفُّفِۚ	تَعْرِفُهُمْ	بِسٖيمٰيهُمْۚ
Bilmeyen *(Ne sanır?)*	Zenginler [sanır] *(Neden dolayı böyle sanır?)*	İffetlerinden dolayı	Sen onları tanırsın *(Neyle tanırsın?)*	Simalarıyla

لَا يَسْـَٔلُونَ	النَّاسَ	اِلْحَافًاۜ	وَمَا تُنْفِقُوا	مِنْ خَيْرٍ
Onlar istemezler *(Kimden?)*	İnsanlardan *(Nasıl?)*	Israrlıca	Her ne harcarsanız *(Ne olarak?)*	Hayır olarak

فَاِنَّ اللّٰهَ	بِهٖ	عَلٖيمٌ ﴿٢٧٣﴾	اَلَّذٖينَ	يُنْفِقُونَ	اَمْوَالَهُمْ
Şüphesiz ki Allah	Onu *(Nedir?)*	Hakkıyla bilendir	O kimseler ki	İnfak ediyorlar *(Neyi?)*	Mallarını *(Ne vakit harcıyorlar?)*

بِالَّيْلِ	وَالنَّهَارِ	سِرًّا	وَعَلَانِيَةً	فَلَهُمْ	اَجْرُهُمْ
Geceleyin *(Daha?)*	Ve gündüzleyin *(Nasıl harcıyorlar?)*	Gizlice *(Daha?)*	Ve açıkca	İşte onlar için vardır *(Ne?)*	Mükafatları *(Nerede?)*

عِنْدَ رَبِّهِمْۚ	وَلَا خَوْفٌ	عَلَيْهِمْ	وَلَا هُمْ	يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾
Rableri katında *(Daha?)*	Ve korku da yoktur *(Kime?)*	Onlara *(Daha?)*	Ve onlar değillerdir de *(Ne değillerdir?)*	Üzülecekler

270. Her ne harcama yaptınızsa veya ne adak adadınızsa, şüphesiz Allah onu bilir. Fakat zalimlerin yardımcıları yoktur

271. Sadakaları açıktan verirseniz, o ne iyi, yok eğer onları gizler de fakirlere öyle verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Ve günahlarınızın bir kısmının bağışlanmasına sebep olur. Hem Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

272. Onları yola getirmek senin boynuna borç değildir. Ancak Allah dilediğini doğru yola eriştirir. Ve hayır namına her ne infak ederseniz, hep kendi lehinizedir. Ancak sırf Allah'ın rızasını kazanmak için verirsiniz. Bu şekilde hayra dair her ne verirseniz, karşılığı size tamamen ödenir. Size hiçbir şekilde de haksızlık yapılmaz.

273. Sadakalarınızı, kendilerini Allah yoluna adamış olan fakirlere veriniz. Onlar yeryüzünde gezip dolaşmaya güç yetiremezler. İstemekten çekindikleri için, bilmeyenler onları zengin zanneder. Oysa sen onları simalarından tanırsın. Yüzsüzlük ederek kimseden bir şey de isteyemezler. İşe yarar her ne verirseniz, hiç şüphesiz Allah onu bilir.

274. Mallarını gece ve gündüz, gizlice ve açıkça sarfeden kimseler, işte onların Rableri katında ecirleri sırf kendilerinindir. Ve onlara bir korku yoktur ve üzülecek değildir onlar.

275. Faiz yiyen kimseler, şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa öyle kalkarlar. Bu, onların: "Alışveriş de tıpkı faiz gibidir." demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi de haram kılmıştır. Bundan böyle her kim, Rabbinden kendisine bir öğüt gelir de, faizden vaz geçerse, geçmişte olanlar kendisine ve hakkındaki hüküm de Allah'a kalmıştır. Her kim de döner, yeniden alırsa işte onlar cehennem ehlidirler ve hep orada kalacaklardır.

276. Allah faizi mahveder, sadakaları artırır. Allah günah ve küfürde ısrar eden hiç kimseyi sevmez.

277. İman edip iyi işler yapan, namazı kılıp zekâtı verenlerin Rableri katında ecirleri şüphesiz kendilerinindir. Ve onlara bir korku yoktur ve üzülecek değildir onlar..

278. Ey o bütün iman edenler! Allah'tan korkun ve faiz hesabından artakalanı bırakın, eğer gerçekten mü'minlerseniz.

279. Yok eğer böyle yapmazsanız, o halde mutlaka Allah ve Resulü tarafından size savaş açılmış olduğunu bilin. Eğer tevbe ederseniz, sermayeleriniz sizindir. Ne zalşm olursunuz, ne de zulme uğrarsınız.

280. Ve şâyet borçlu sıkıntıda ise, o halde bir kolaylığa kadar bekleyin. Bununla beraber tasadduk etmeniz hakkınızda daha hayırlıdır.

281. Hem öyle bir günden korunun ve ona hazırlanın ki, o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra da herkese kazandığı tamamıyla ödenecek ve hiç kimse haksızlığa uğramayacaktır.

اَلَّذِينَ	O kimseler ki
يَأْكُلُونَ	Yiyorlar *(Neyi?)*
الرِّبٰوا	Faizi
لَا يَقُومُونَ	Kalkmazlar
اِلَّا	Ancak [kalkarlar]
كَمَا يَقُومُ	Kalktığı gibi *(Kim?)*
الَّذِى	O kimse ki
يَتَخَبَّطُهُ	Onu çarpıyor *(Kim çarpıyor?)*
الشَّيْطَانُ	Şeytan *(Neden kalkıyorlar?)*
مِنَ الْمَسِّ	Delilikten
ذٰلِكَ	İşte bu *(Ne sebebiyledir?)*
بِاَنَّهُمْ	Onların...
قَالُوا	Demiş olmaları sebebiyledir *(Ne demiş olmaları?)*
اِنَّمَا الْبَيْعُ	Alışveriş ancak *(Nedir?)*
مِثْلُ الرِّبٰوا	Faiz gibidir
وَاَحَلَّ	Halbuki helal kıldı *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Neyi?)*
الْبَيْعَ	Alışverişi
وَحَرَّمَ	Ve haram kıldı *(Neyi?)*
الرِّبٰوا	Faizi
فَمَنْ	Artık her kim
جَاءَهُ	Ona gelirse *(Ne?)*
مَوْعِظَةٌ	Bir öğüt *(Kimden?)*
مِنْ رَبِّهِ	Rabbinden
فَانْتَهٰى	Ve vazgeçerse
فَلَهُ	Onun için vardır *(Ne?)*
مَا	O şey ki
سَلَفَ	Geçti
وَاَمْرُهُ	Ve onun işi de *(Kimedir?)*
اِلَى اللّٰهِ	Allah'adır
وَمَنْ	Ve her kim de
عَادَ	Dönerse
فَاُولٰئِكَ	İşte onlar *(Kimdir?)*
اَصْحَابُ النَّارِ	Ateş halkıdır
هُمْ	Onlar *(Nerede?)*
فِيهَا	Orada *(Nedirler?)*
خَالِدُونَ	Ebedi kalıcıdırlar
﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ	Mahveder *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Neyi?)*
الرِّبٰوا	Faizi
وَيُرْبِى	Ve artırır *(Neyi?)*
الصَّدَقَاتِ	Sadakaları
وَاللّٰهُ	Allah
لَا يُحِبُّ	Sevmez *(Kimi?)*
كُلَّ كَفَّارٍ	Bütün ısrarcı kafirleri *(Öyle kafirlerki)*
اَثِيمٍ	Tam bir günahkar olan
﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ	Şüphesiz o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler *(Daha?)*
وَعَمِلُوا	Ve işlediler *(Neyi?)*
الصَّالِحَاتِ	İyi işleri *(Daha?)*
وَاَقَامُوا	Ve dosdoğru kıldılar *(Neyi?)*
الصَّلٰوةَ	Namazı *(Daha?)*
وَاٰتَوُا	Ve verdiler *(Neyi?)*
الزَّكٰوةَ	Zekatı
لَهُمْ	Onlar için vardır *(Ne?)*
اَجْرُهُمْ	Onların ecirleri *(Nerede?)*
عِنْدَ رَبِّهِمْ	Rableri katında
وَلَا خَوْفٌ	Ve korku da yoktur *(Kim üzerine?)*
عَلَيْهِمْ	Onlar üzerine *(Daha?)*
وَلَا هُمْ	Ve onlar değillerdir de *(Ne değillerdir?)*
يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾	Üzülecekler
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler
اتَّقُوا	Korkun *(Kimden?)*
اللّٰهَ	Allah'tan
وَذَرُوا	Ve bırakın *(Neyi bırakın?)*
مَا	O şeyi ki
بَقِىَ	Kaldı *(Nedendir o kalan şey?)*
مِنَ الرِّبٰوا	Faizden
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet iseniz
مُؤْمِنِينَ	Müminler
﴿٢٧٨﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا	Şayet yapmazsanız
فَاْذَنُوا	Kesin olarak bilin *(Neyi?)*
بِحَرْبٍ	Bir harbi *(Öyle harp ki)*
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan olan *(Daha?)*
وَرَسُولِهِ	Ve onun rasulünden olan
وَاِنْ تُبْتُمْ	Ve eğer tevbe ederseniz
فَلَكُمْ	Sizin için vardır *(Ne?)*
رُؤُسُ اَمْوَالِكُمْ	Ana paralarınız
لَا تَظْلِمُونَ	Zulmetmezsiniz *(Daha?)*
وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾	Ve zulme de uğramazsınız
وَاِنْ كَانَ	Eğer bulunursa *(Kim?)*
ذُو عُسْرَةٍ	Eli darda olan [bir borçlu]
فَنَظِرَةٌ	O zaman [alacaklıya] beklemek düşer *(Ne vakte kadar?)*
اِلٰى مَيْسَرَةٍ	Eli genişleyinceye kadar
وَاَنْ تَصَدَّقُوا	Ve alacağınızı sadakaya saymanız *(Nedir?)*
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır *(Kim için?)*
لَكُمْ	Sizin için
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾	Biliyorsunuz
وَاتَّقُوا	Sakının *(Neden?)*
يَوْمًا	Bir günden ki
تُرْجَعُونَ	Döndürüleceksiniz *(Ne zaman?)*
فِيهِ	O gün *(Kime döndürüleceksiniz?)*
اِلَى اللّٰهِ	Allah'a
ثُمَّ تُوَفّٰى	Sonra da tam ödenecek *(Kim?)*
كُلُّ نَفْسٍ	Her kimse *(Neyi ödenecek?)*
مَا كَسَبَتْ	Kazandığı şey
وَهُمْ	Ve onlar
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾	Haksızlığa uğramayacaklar

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا	اِذَا تَدَايَنْتُمْ	بِدَيْنٍ	اِلٰٓى اَجَلٍ	مُسَمًّى
Ey iman edenler	Borçlandığınız zaman *(Neyle borçlandığınız zaman?)*	Bir borçla *(Ne vakte kadar?)*	Bir müddete kadar *(Öyle ki)*	Tayin edilmiş

فَاكْتُبُوهُۜ	وَلْيَكْتُبْ	بَيْنَكُمْ	كَاتِبٌ	بِالْعَدْلِ	وَلَا يَأْبَ	كَاتِبٌ
Onu yazın	Ve yazsın *(Nerede?)*	Aranızda *(Kim yazsın?)*	Bir katip *(Nasıl yazsın?)*	Adaletle	Ve kaçınmasın *(Kim?)*	Bir katip *(Neden kaçınmasın?)*

اَنْ يَكْتُبَ	كَمَا عَلَّمَهُ	اللّٰهُ	فَلْيَكْتُبْ	وَلْيُمْلِلِ	الَّذ۪ي	عَلَيْهِ
Yazmaktan *(Ne gibi yazmaktan?)*	Ona öğrettiği gibi *(Kim?)*	Allah	Yazsın	Yazdırsın *(Kim?)*	O kimse ki	Üzerinde vardır *(Ne?)*

الْحَقُّ	وَلْيَتَّقِ	اللّٰهَ	رَبَّهُ	وَلَا يَبْخَسْ	مِنْهُ	شَيْـٔاًۜ	فَاِنْ كَانَ
Hak	Ve korksun *(Kimden?)*	Allah'tan *(Öyle Allah ki)*	Onun Rabbidir	Ve eksiltmesin *(Neden?)*	Ondan *(Neyi eksiltmesin?)*	Hiçbir şeyi	Şayet ise *(Kim?)*

الَّذ۪ي	عَلَيْهِ	الْحَقُّ	سَف۪يهاً	اَوْ ضَع۪يفاً	اَوْ لَا يَسْتَط۪يعُ
O kimse ki	Üzerinde vardır *(Ne?)*	Hak *(Ne ise?)*	Bunak ise	Ya da zayıf ise	Ya da güç yetiremiyorsa *(Neye?)*

اَنْ يُمِلَّ	هُوَ	فَلْيُمْلِلْ	وَلِيُّهُ	بِالْعَدْلِۜ	وَاسْتَشْهِدُوا	شَه۪يدَيْنِ
Yazdırmaya *(Kim?)*	Bizzat o	O vakit yazdırsın *(Kim?)*	Onun velisi *(Nasıl yazdırsın?)*	Adaletle	Ve şahit tutun *(Kimi?)*	İki şahidi ki

مِنْ رِجَالِكُمْۚ	فَاِنْ لَمْ يَكُونَا	رَجُلَيْنِ	فَرَجُلٌ	وَامْرَاَتَانِ
Sizin erkeklerinizden	Şayet şahitler olmazlarsa *(Ne olmazlarsa?)*	İki erkek	O zaman bir erkek *(Daha?)*	Ve iki kadın olsunlar *(Öyle kimseler ki)*

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ	مِنَ الشُّهَدَٓاءِ	اَنْ تَضِلَّ	اِحْدٰيهُمَا	فَتُذَكِّرَ
Sizin razı olduklarınızdan *(Kimdendir onlar?)*	Şahitlerden *(Kadınlar niçin iki tane olsun?)*	Sapmasından / unutmasından [korkulduğu için] *(Kim?)*	O ikisinden birisi	Böylece hatırlatır *(Kimi?)*

اِحْدٰيهُمَا	الْاُخْرٰىۜ	وَلَا يَأْبَ	الشُّهَدَٓاءُ	اِذَا مَا دُعُواۜ
İkisinden biri *(Kime?)*	Diğerine	Ve kaçınmasın *(Kim?)*	Şahitler *(Ne vakit?)*	Çağrıldıkları vakit

وَلَا تَسْـَٔمُٓوا	اَنْ تَكْتُبُوهُ	صَغ۪يراً	اَوْ كَب۪يراً	اِلٰٓى اَجَلِه۪ۜ	ذٰلِكُمْ
Usanmayın *(Neden usanmayın?)*	Onu yazmaktan *(O borç ne olduğu halde?)*	Küçük	Ya da büyük *(Nereye kadar yazmaktan?)*	Müddetine kadar	İşte size bu *(Nedir?)*

اَقْسَطُ	عِنْدَ اللّٰهِ	وَاَقْوَمُ	لِلشَّهَادَةِ	وَاَدْنٰٓى	اَلَّا تَرْتَابُٓوا
Daha adaletlidir *(Nerede?)*	Allah katında *(Daha nedir?)*	Ve daha sağlamdır *(Ne için?)*	Şahadet için *(Daha nedir?)*	Ve daha yakındır *(Neye?)*	Şüpheye düşmemenize

اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ	تِجَارَةً	حَاضِرَةً	تُد۪يرُونَهَا	بَيْنَكُمْ	فَلَيْسَ
Ancak olması hariç *(Ne olması?)*	Bir ticaret ki	Peşin *(Öyle ki?)*	Onu yapıp bitiriyorsunuz *(Nerede?)*	Aranızda	Yoktur *(Kim üzerine?)*

عَلَيْكُمْ	جُنَاحٌ	اَلَّا تَكْتُبُوهَاۜ	وَاَشْهِدُٓوا	اِذَا تَبَايَعْتُمْ
Sizin üzerinize *(Ne yoktur?)*	Günah *(Ne hususta?)*	Onu yazmamanız hususunda	Şahit tutun *(Ne vakit?)*	Alış veriş yaptığınız vakit

وَلَا يُضَٓارَّ	كَاتِبٌ	وَلَا شَه۪يدٌۜ	وَاِنْ تَفْعَلُوا	فَاِنَّهُ	فُسُوقٌ	بِكُمْۜ
Zarara uğratılmasın *(Kim?)*	Hiçbir katip *(Daha?)*	Ve hiçbir şahit	Şayet yaparsanız	Şüphesiz ki o *(Nedir?)*	Fasıklıktır *(Kime?)*	Size

وَاتَّقُوا	اللّٰهَۜ	وَيُعَلِّمُكُمُ	اللّٰهُۜ	وَاللّٰهُ	بِكُلِّ شَيْءٍ	عَل۪يمٌ ﴿٢٨٢﴾
Ve korkun *(Kimden?)*	Allah'tan	Size öğretiyor *(Kim?)*	Allah	Allah	Her şeyi *(Nedir?)*	Ziyade bilendir

282. Ey iman edenler! Belli bir vade ile borçlaştığınız zaman onu yazın. Hem aranızda doğruluğuyla tanınmış yazı bilen biri yazsın. Yazı bilen, Allah'ın, kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın da yazsın. Bir de hak kendi üzerinde olan adam söyleyip yazdırsın ve her biri Rabbi olan Allah Zülcelâl'den korksun da haktan bir şey eksiltmesin. Şayet borçlu bir bunak veya küçük bir çocuk veya söyleyip yazdıramayacak durumda ise, velisi dosdoğru söyleyip yazdırsın. Erkeklerinizden hazırda olan iki kişiyi şahit de yapın. Şayet ikisi de erkek olamıyorsa, o zaman doğruluğuna güvendiğiniz şahitlerden bir erkekle iki kadın ki, biri unutunca diğeri hatırlatsın. Şahitler de çağrıldıklarında kaçınmasınlar. Siz yazanlar da az olmuş, çok olmuş, onu vadesine kadar yazmaktan usanmayın. Bu, Allah katında adalete daha uygun olduğu gibi; hem şahitlik için daha sağlam, hem şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir. Aranızda hemen devredeceğiniz bir ticaret olduğunda, o zaman bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alım satım yaptığınız zaman da şahit tutun. Bir de ne yazan, ne de şahitlik eden zarar görmesin. Eğer zarar verirseniz bu mutlaka kendinize dokunacak bir günah olur. Hem Allah'tan korkun. Allah size ilim öğretiyor ve Allah her şeyi bilir.

283. Ve eğer yolculukta iseniz, bir yazan da bulamazsanız, o zaman alınmış rehinler yeterlidir. Eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güvenilen adam Rabbi olan Allah'tan korksun da üzerindeki emaneti ödesin. Bir de şahitliği gizlemeyin, onu kim gizlerse mutlaka onun kalbi günah içindedir. Ve Allah her ne yaparsanız bilir.

284. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Siz içinizdekileri açığa vursanız da gizli tutsanız da Allah onunla sizi hesaba çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Ve Allah her şeye kadirdir.

285. Peygamber, Rabbinden kendisine ne indirildiyse ona iman etti. Mü'minlerin de her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler. "Biz Allah'ın peygamberlerinden hiç birisinin arasını ayırmayız, duyduk ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Bağışlamanı dileriz, dönüş ancak sanadır." dediler.

286. Allah kimseye gücünün yeteceğinden başka yük yüklemez. Herkesin kazandığı lehine, yaptığı kötülük aleyhinedir. Ey Rabbimiz! Eğer unuttuk ya da yanıldıysak bizi hesaba çekme! Ey Rabbimiz! Hem de bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme! Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmeyeceği yükü de yükleme! Bağışla bizi, mağfiret et bize, rahmet et bize! Sen bizim mevlamızsın. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et.

وَاِنْ كُنْتُمْ	عَلٰى سَفَرٍ	وَلَمْ تَجِدُوا	كَاتِبًا	فَرِهَانٌ	مَقْبُوضَةٌ
Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)	Yolculukta iseniz	Ve de bulamadı iseniz (Ne?)	Bir katip	O vakit rehinler [yeter] (Öyle rehinler ki)	Alınmış

فَاِنْ اَمِنَ	بَعْضُكُمْ	بَعْضًا	فَلْيُؤَدِّ	الَّذِى	اؤْتُمِنَ	اَمَانَتَهُ
Şayet emin olursa (Kim?)	Sizin bazınız (Neden emin olursa?)	Bazınızdan	Öyleyse ödesin (Kim?)	O kimse ki	Güvenildi (Neyi ödesin?)	Emanetini [güvenle aldığı borcunu]

وَلْيَتَّقِ	اللّٰهَ	رَبَّهُ	وَلَا تَكْتُمُوا	الشَّهَادَةَ	وَمَنْ يَكْتُمْهَا	فَاِنَّهُ
Ve korksun (Kimden?)	Allah'tan (Öyle Allah ki)	Rabbi olan	Gizlemeyin (Neyi?)	Şahitliği	Ve her kim onu gizlerse	Şüphesiz ki o

اٰثِمٌ	قَلْبُهُ	وَاللّٰهُ	بِمَا تَعْمَلُونَ	عَلِيمٌ ۝٢٨٣	لِلّٰهِ	مَا	فِى السَّمٰوَاتِ
Günahkardır (Ne?)	Onun kalbi	Allah	Yaptıklarınızı (Nedir?)	Ziyade bilendir	Allah'ındır (Ne?)	O şeyler ki	Göklerdedir (Daha?)

وَمَا	فِى الْاَرْضِ	وَاِنْ تُبْدُوا	مَا	فِى اَنْفُسِكُمْ	اَوْ تُخْفُوهُ
Ve o şeyler ki	Yerdedir	Ve eğer açığa çıkarırsanız (Neyi?)	O şeyi ki	İçinizdedir	Ya da onu gizlerseniz

يُحَاسِبْكُمْ	بِهِ	اللّٰهُ	فَيَغْفِرُ	لِمَنْ	يَشَاءُ	وَيُعَذِّبُ	مَنْ	يَشَاءُ
Sizi hesaba çeker (Neyle?)	Onunla (Kim?)	Allah	Ve de mağfiret eder (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor	Ve azap eder (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor

وَاللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرٌ ۝٢٨٤	اٰمَنَ	الرَّسُولُ	بِمَا	اُنْزِلَ
Allah	Her şeye (Nedir?)	Güç yetirendir	İman etti (Kim?)	Peygamber (Neye iman etti?)	O şeye ki	İndirildi (Kime?)

اِلَيْهِ	مِنْ رَبِّهِ	وَالْمُؤْمِنُونَ	كُلٌّ	اٰمَنَ	بِاللّٰهِ	وَمَلٰٓئِكَتِهِ	وَكُتُبِهِ
Ona (Kim tarafından indirildi?)	Rabbi tarafından (Daha kim iman etti?)	Müminler de	Hepsi	İman etti (Kime?)	Allah'a (Daha kime?)	Ve meleklerine (Daha neye?)	Ve kitaplarına (Daha kime iman etti?)

وَرُسُلِهِ	لَا نُفَرِّقُ	بَيْنَ اَحَدٍ	مِنْ رُسُلِهِ	وَقَالُوا	سَمِعْنَا
Onun peygamberlerine	Biz ayırmayız (Neyi?)	Hiç kimsenin arasını (Kimden?)	Onun peygamberlerinden	Ve dediler ki	Biz işittik (Daha?)

وَاَطَعْنَا	غُفْرَانَكَ	رَبَّنَا	وَاِلَيْكَ	الْمَصِيرُ ۝٢٨٥	لَا يُكَلِّفُ
Ve itaat ettik	Senin mağfiretini [isteriz]	Ey Rabbimiz!	Ve yalnız sanadır (Ne?)	Dönüş	Sorumlu tutmaz (Kim?)

اللّٰهُ	نَفْسًا	اِلَّا وُسْعَهَا	لَهَا	مَا	كَسَبَتْ	وَعَلَيْهَا	مَا	اكْتَسَبَتْ
Allah (Kimi?)	Hiç bir kimseyi	Ancak gücü nisbetinde	O kimsenin yararınadır (Ne?)	O şey ki	[Hayır olarak] kazandı	Ve onun zararınadır (Ne?)	O şey ki	[Şer olarak] kazandı

رَبَّنَا	لَا تُؤَاخِذْنَا	اِنْ نَسِينَا	اَوْ اَخْطَاْنَا	رَبَّنَا	وَلَا تَحْمِلْ
Ey Rabbimiz!	Bizi sorumlu tutma	Eğer unutursak	Ya da hata edersek	Ey Rabbimiz	Ve yükleme de (Kim üzerine?)

عَلَيْنَا	اِصْرًا	كَمَا حَمَلْتَهُ	عَلَى الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِنَا	رَبَّنَا
Bizim üzerimize (Neyi?)	Bir yükü (Ne gibi yükleme?)	Onu yüklediğin gibi (Kim üzerine?)	O kimselerin üzerine ki	Bizden öncedir	Ey Rabbimiz!

وَلَا تُحَمِّلْنَا	مَا	لَا طَاقَةَ	لَنَا	بِهِ	وَاعْفُ	عَنَّا	وَاغْفِرْ	لَنَا
Ve bize yükleme (Neyi?)	O şeyi ki	Takat yok (Kim için?)	Bizim için (Neye takat yok?)	Ona	Ve affet (Kimden?)	Bizden	Ve mağfiret et (Kime?)	Bize (Daha?)

وَارْحَمْنَا	اَنْتَ	مَوْلٰينَا	فَانْصُرْنَا	عَلَى الْقَوْمِ	الْكَافِرِينَ ۝٢٨٦
Ve rahmet et	Sen (Nesin?)	Bizim Mevlamızsın	Bize yardım et (Kime karşı?)	O kavme karşı ki	Kafirlerdir

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ — آيَاتُهَا ٢٠٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓمٓ ﴿١﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

Elif lam mim | Allah (Nedir?) | Hiçbir ilah yoktur | Ancak o vardır (Daha nedir?) | Diridir | Kayyum'dur | İndirdi (Kime?) | Sana (Neyi indirdi?) | Kitabı (Ne ile?)

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ﴿٣﴾

Hak ile (Kitap ne olduğu halde?) | Doğrulayıcı (Neyi?) | O şeyi ki | Onun önündedir | Ve indirdi (Neyi?) | Tevratı (Daha?) | Ve incili (Ne vakit Tevrat ve İncili indirdi?)

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

Bundan önce (Ne olduğu halde onları indirdi?) | Hidayet oldukları halde (Kim için hidayet?) | İnsanlar için | Ve indirdi (Neyi?) | Furkan'ı | Şüphesiz o kimseler ki | İnkar ettiler (Neyi?)

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ

Allah'ın ayetlerini | Onlar için vardır (Ne?) | Bir azap | Şiddetli | Allah (Nedir?) | Aziz'dir (Daha nedir Allah?) | İntikam alıcıdır | Şüphesiz ki Allah

لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي

Gizli kalmaz (Kim üzerine?) | Onun üzerine (Ne gizli kalmaz?) | Hiçbir şey (Nerede?) | Yerde (Daha?) | Ve göklerde olan da [gizli] kalmaz | O | Öyle zattır ki

يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَٓاءُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Sizi şekillendirir (Nerede?) | Rahimlerde | Nasıl dilerse | Hiçbir ilah yoktur | Ancak o vardır | [O] yücedir (Daha nedir?) | Son derece hikmet sahibidir

﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ اٰيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ

O (Kimdir?) | O zattır ki | İndirdi (Kime?) | Sana (Neyi indirdi?) | Kitabı | O kitaptan bazıları (Nedir?) | Bir kısım ayetlerdir ki | Muhkemdirler | Onlar (Nedir?)

اُمُّ الْكِتَابِ وَاُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَاَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ

Kitab'ın anasıdır | Ve diğerleri de (Nedir?) | Müteşabihtirler | O kimselere gelince ki | Kalplerinde vardır (Ne?) | Eğrilik | Tabi olurlar (Neye?)

مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَٓاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَٓاءَ تَاْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيلَهُ

O şeye ki | Müteşabih oldu | O Kur'an'dan (Niçin tabi olurlar?) | Fitne aramak için (Daha ne için?) | Onun tevilini aramak için | Halbuki bilmez (Neyi?) | Onun tevilini

اِلَّا اللّٰهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ اٰمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا

Ancak Allah bilir | Kök salanlar (Nerede?) | İlimde | Derler | Biz iman ettik (Neye?) | Ona | Hepsi (Nedir?) | Rabbimiz katındandır

وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّٓا اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا

Düşünüp öğüt almaz | Ancak akıl sahipleri alır | Ey Rabbimiz | Kaydırma (Neyi?) | Kalplerimizi (Neden sonra?) | O vakitten sonra ki | Bizi hidayete eriştirdin

وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا اِنَّكَ

Ve hibe et (Kime?) | Bize (Nereden?) | Senin katından (Neyi hibe et?) | Bir rahmet | Şüphesiz ki sen | Sadece sen (Ne?) | Çokça hibe edensin | Ey Rabbimiz! | Şüphesiz ki sen (Nesin?)

جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٩﴾

İnsanları toplayıcısın (Ne için?) | Bir gün için ki | Hiç şüphe yoktur (Nerede?) | O günde | Şüphesiz ki Allah | Caymaz (Neden?) | Sözünden

ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 200 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm Mîm,

2. Allah... başka ilah yok, ancak O... Hayy O, kayyum O...

3-4. O sana kitabı hakkıyla indirmekte, önündekileri tasdik etmek üzere. Önceden insanları doğru yola iletmek için Tevrat'ı ve İncil'i indirmişti. Bir de ayırt eden Furkan'ı indirdi. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için çetin bir azap vardır. Öyle ya, Allah'ın izzeti var, intikamı var.

5. Şüphesiz ki, ne yerde, ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6. Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillendiren O'dur. Başka ilah yok, ancak O... Aziz O, hâkim O...

7. Sana bu muazzam kitabı indiren O'dur. Bunun âyetlerinden bir kısmı muhkemdir ki, bu âyetler, kitabın anasıdır. Diğer bir kısmı da müteşabih âyetlerdir. Ama kalplerinde bir yamukluk bulunanlar, sırf fitne çıkarmak ve te'vilini aramak için, onun müteşabih olanlarının peşine düşerler. Hâlbuki onun te'vilini ancak Allah bilir. İlimde derinliği olanlar da: "Biz buna inandık, hepsi Rabbimiz katındandır." derler. Bunları özü temiz olanlardan başkası düşünemez

8. Ey Rabbimiz! Bize ihsan ettiğin hidâyetten sonra kalplerimizi haktan saptırma, bize kendi katından rahmet ihsan eyle! Şüphesiz sensin, bütün dilekleri veren Vahhab sensin.

9. Ey Rabbimiz! Muhakkak ki, sen, geleceğinde hiç şüphe olmayan bir günde insanları toplayacaksın. Şüphesiz ki Allah, sözünden dönmez.

10. O inkâr edenler, kesinlikle onlara ne malları, ne evlatları Allah'a karşı zerrece fayda vermeyecektir. Onlar o ateşin çırasıdırlar.

11. Tıpkı Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidişatı gibi ki; onlar âyetlerimizi yalan saydılar. Allah da onları günahları yüzünden tutup yakaladı. Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

12. O inkâr edenlere de ki: "Siz mutlaka yenileceksiniz ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz. O ise, ne kötü bir döşektir.

13. Şüphesiz çarpışan iki topluluğun durumlarında sizin için bir ibret vardır. Bunlardan bir topluluk Allah yolunda vuruşuyordu, diğeri ise kâfirdi ve onları gözleriyle kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da gönderdiği yardımla dilediğini destekliyordu. Gören gözleri olanlar için elbette bunda şüphesiz bir ibret vardır.

14. İnsanlara kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar, ekinlerden aşırı sevgiyle bağlanılan şeyler süslü gösterildi. Fakat bunlar dünya hayatının geçici menfaatleridir. Hâlbuki varılacak güzel yer, Allah'ın katındadır

15. De ki: "Size, o istediklerinizden daha hayırlısını haber vereyim mi? Korunan kullar için Rablerinin yanında altlarından ırmaklar akan, içlerinde temelli kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve hele Allah'ın rızası vardır. Allah, o kulları görür.

إِنَّ الَّذِينَ	كَفَرُوا	لَنْ تُغْنِيَ	عَنْهُمْ	اَمْوَالُهُمْ	وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ	
Muhakkak o kimseler ki	Kafir oldular	Asla sağlamayacaktır (Kime?)	Onlara (Ne?)	Onların malları	Ve evlatları da (Kime karşı fayda sağlamayacaktır?)	
مِنَ اللّٰهِ	شَيْـًٔا	وَاُولٰٓئِكَ	هُمْ	وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾	كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ	
Allah'a karşı (Ne sağlamayacaktır?)	Hiç bir şeyi	Ve işte onlar	Onlar (Nedirler?)	Ateş yakıtıdırlar (Ne gibidir onların tutumu?)	Firavun hanedanının tutumu gibidir (Daha ne gibidir?)	
وَالَّذِينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	كَذَّبُوا	بِاٰيَاتِنَا	فَاَخَذَهُمُ	اللّٰهُ	
O kimseler gibidir ki	Onlardan öncedir	Onlar yalanladılar (Neyi?)	Bizim ayetlerimizi	Böylece onları yakalayıverdi (Kim?)	Allah (Ne sebebiyle?)	
بِذُنُوبِهِمْ	وَاللّٰهُ	شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾	قُلْ	لِلَّذِينَ	كَفَرُوا	
Günahları sebebiyle	Allah (Nedir?)	Azabı şiddetli olandır	De (Kime?)	O kimselere ki	Kafir oldular (Ne de?)	
سَتُغْلَبُونَ	وَتُحْشَرُونَ	اِلٰى جَهَنَّمَ	وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾			
Yakında mağlup olacaksınız (Daha?)	Ve toplanıp sürüleceksiniz (Nereye?)	Cehennem'e	Ve o ne kötü döşektir			
قَدْ كَانَ	لَكُمْ	اٰيَةٌ	فِي فِئَتَيْنِ	الْتَقَتَا	فِئَةٌ	تُقَاتِلُ
Şüphesiz ki oldu (Kim için?)	Sizin için (Ne oldu?)	Bir ayet (Nerede?)	İki fırkada (Öyle iki fırka ki)	Karşılaştılar	Bir fırka	Savaşıyor (Ne yolunda?)
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	وَاُخْرٰى	كَافِرَةٌ	يَرَوْنَهُمْ	مِثْلَيْهِمْ	رَاْيَ الْعَيْنِ	
Allah yolunda	Ve diğeri de (Nedir?)	Kafirdir (Öyle ki)	Onları [Müslümanları] görüyorlardı (Ne olarak?)	Kendilerinin iki katı (Nasıl görüyorlardı?)	Göz görmesiyle	
وَاللّٰهُ	يُؤَيِّدُ	بِنَصْرِهِ	مَنْ	يَشَٓاءُ	اِنَّ فِي ذٰلِكَ	لَعِبْرَةً
Allah	Destekler (Neyle?)	Yardımıyla (Kimi?)	O kimseyi ki	Diliyor	Şüphesiz ki bunda vardır (Ne vardır?)	Elbette ibret vardır (Kim için?)
لِاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿١٣﴾	زُيِّنَ	لِلنَّاسِ	حُبُّ الشَّهَوَاتِ	مِنَ النِّسَٓاءِ		
Basiret sahipleri için	Bezendi (Kim için?)	İnsanlar için (Ne?)	Şehvetlerin sevgisi (Nedendir o şehvetler de?)	Kadınlardan (Daha?)		
وَالْبَنِينَ	وَالْقَنَاطِيرِ	الْمُقَنْطَرَةِ	مِنَ الذَّهَبِ	وَالْفِضَّةِ		
Ve oğullardan (Daha?)	Ve yığınlar (Öyle yığınlar ki)	Yığılmış (Nedendir o yığınlar)	Altından (Daha?)	Ve gümüşten (Daha neden olan şehvetler?)		
وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ	وَالْاَنْعَامِ	وَالْحَرْثِ	ذٰلِكَ			
Güzel cins atlar (Daha neden olan şehvetler?)	Davarlardan (Daha neden olan?)	Ekinlerden	İşte bu (Nedir?)			
مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	وَاللّٰهُ	عِنْدَهُ	حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾	قُلْ		
Dünya hayatının metâıdır	Allah	Onun yanındadır (Ne?)	Varılacak yerin güzeli	De ki		
اَؤُنَبِّئُكُمْ	بِخَيْرٍ	مِنْ ذٰلِكُمْ	لِلَّذِينَ	اتَّقَوْا	عِنْدَ رَبِّهِمْ	
Size bildireyim mi? (Neyi?)	Daha hayırlı bir şeyi (Neden daha hayırlı?)	İşte bunlardan	O kimseler için vardır ki	Onlar takva sahibi oldular (Nerede vardır?)	Rableri katında (Ne vardır?)	
جَنَّاتٌ	تَجْرِي	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ	خَالِدِينَ	فِيهَا	وَاَزْوَاجٌ
Cennetler (Öyle cennetler ki)	Akıyor (Nereden?)	Onların altından (Ne akıyor?)	Nehirler (O kimseler ne oldukları halde?)	Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)	Orada (Daha ne vardır?)	Ve eşler (Öyle eşler ki)
مُطَهَّرَةٌ	وَرِضْوَانٌ	مِنَ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ	بَصِيرٌ	بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾	
Tertemiz (Daha ne vardır?)	Ve rıza vardır (Kimden olan?)	Allah'tan	Allah (Nedir?)	Hakkıyla görendir (Kimi?)	Kullarını	

اَلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اِنَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا

Öyle kimseler ki onlar | Derler | Ey rabbimiz! | Şüphesiz ki biz | İman ettik | Bağışla (Kim için?) | Bizim için (Neyi bağışla?) | Günahlarımızı (Daha?) | Ve bizi koru (Neden?)

عَذَابَ النَّارِ ۝١٦ اَلصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ

Ateş azabından | (Yine öyle kimselerdir ki onlar) Sabredenler (Daha?) | Doğru olanlar (Daha?) | Ve boyu eğenler (Daha?)

وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْاَسْحَارِ ۝١٧ شَهِدَ اللّٰهُ

Ve infak edenler (Daha?) | Ve bağışlanma dileyenler (Ne zaman?) | Seher vakitlerinde | Şahit oldu (Kim?) | Allah

اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَٓائِمًا

Şüphesiz durum şu ki | Hiçbir ilah yoktur | Ancak o vardır (Daha kim şahit oldu?) | Melekler de (Daha?) | Ve ilim sahipleri de (O Allah ne olduğu halde?) | Kaim olduğu halde (Ne ile?)

بِالْقِسْطِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١٨ اِنَّ الدِّينَ

Adaletle | Hiçbir ilah yoktur | Ancak o vardır (O nedir?) | Yücedir (Daha?) | Son derece hikmet sahibidir | Şüphesiz ki din (Nerede?)

عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ

Allah katında (Nedir?) | İslamdır | Ve ihtilaf etmedi (Kim?) | O kimseler ki | Kendilerine verildi (Ne?) | Kitab

اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ

Ancak o vakitten sonra ihtilaf etti ki | Onlara gelmişti (Ne?) | İlim (Niçin ihtilaf ettiler?) | İhtirastan dolayı (Öyle ihtiras ki) | Aralarındaki | Ve her kim | İnkar ederse (Neyi?)

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝١٩ فَاِنْ حَٓاجُّوكَ

Allah'ın ayetlerini | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Hesabı çabuk görendir | Seninle tartışmaya girişirlerse

فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ اُوتُوا

De ki | Ben teslim ettim (Neyi?) | Yüzümü (Kime?) | Allah'a (Daha kim teslim etti?) | Ve o kimse ki | Bana tabi oldu | Ve de (Kime?) | O kimselere ki | Onlar verildiler (Neyi?)

الْكِتَابَ وَالْاُمِّيِّينَ ءَاَسْلَمْتُمْ فَاِنْ اَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا

Kitabı (Daha kime de?) | Ve ümmilere de (Ne de?) | Müslüman oldunuz mu? | Şayet Müslüman olurlarsa | Elbette doğruya erişmişlerdir

وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Ve eğer yüz çevirirlerse | Senin üzerine ancak vardır (Ne?) | Ulaştırmak | Allah (Nedir?) | Hakkıyla görendir (Kimi?) | Kullarını

۝٢٠ اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ

Şüphesiz o kimseler ki | İnkar ediyorlar (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Daha?) | Ve öldürüyorlar (Kimi?) | Peygamberleri (Nasıl?)

بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَاْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ

Haksız yere (Daha?) | Ve öldürüyorlar (Kimi?) | O kimseler ki | Emrediyorlar (Neyle?) | Adaletle (Kimdendir onlar?) | İnsanlardan

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۝٢١ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ

Onları müjdele (Neyle müjdele onları?) | Bir azapla ki | Can yakıcı | İşte onlar | O kimselerdir ki | Boşa çıkmıştır (Ne?)

اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝٢٢

Onların amelleri (Nerede boşa çıkmıştır?) | Dünyada (Daha?) | Ve ahirette | Ve onlar için de yoktur (Ne?) | Yardımcılar

16–17. Onlar ki, "Ey Rabbimiz! Biz inandık, iman getirdik, artık bizim suçlarımızı bağışla ve o ateş azabından koru bizleri!" diyen o sabredenler, o doğruluktan şaşmayanlar, o divan duranlar, o nafaka verenler ve seher vakitlerinde o istiğfar edenlerdir.

18. Allah şahitlik eyledi şu gerçeğe ki: "Başka ilah yok, ancak O vardır. Bütün melekler ve ilim büyükleri de adalet ve doğruluğu ayakta tutarak şahittir ki, başka ilah yok, ancak O... Aziz O, hakîm O...

19. Doğrusu Allah katında din, İslâm'dır. O kitap verilenlerin anlaşmazlıkları ise sırf kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki taşkınlık ve ihtirastan dolayıdır. Her kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, şüphe yok ki, Allah hesabı çabuk görendir.

20. Buna karşı seninle tartışmaya kalkışırlarsa de ki: «Ben, bana uyanlarla birlikte kendi özümü Allah'a teslim ettim." O kitap verilenlerle kitap verilmeyen ümmîlere de ki: "Siz İslâm'ı kabul ettiniz mi?" Eğer tartışmayı kesip İslâm'a girerlerse doğru yolu tutmuşlardır. Eğer yüz çevirirlerse, sana da düşen ancak tebliğ etmektir. Allah kullarını çok iyi görmektedir.

21. Şüphesiz Allah'ın âyetlerini inkâr edenleri, haksız yere peygamberleri öldürenleri, insanlar içinde adaleti emredenleri öldürenleri acıklı bir azapla müjdele!

22. İşte bunlar, dünyada da ahirette de yaptıkları boşa gitmiş kimselerdir. Ve onları kurtaracak da yoktur.

23. Baksana o kendilerine kitaptan bir nasip verilmiş olanlara; aralarında hakem olması için Allah'ın kitabına davet olunuyorlar da, sonra içlerinden bir kısmı yüz çevirerek dönüp gidiyorlar.

24. Bunun sebebi onların: "Belli günlerden başka bize asla ateş dokunmaz." demeleridir. Ve uydura geldikleri yalanlar dinlerinde kendilerini aldatmaktadır.

25. Bakalım o geleceğinde hiç şüphe olmayan günde, kendilerini bir araya topladığımız ve hiç kimseye haksızlık edilmeden herkese ne kazandıysa tamamen ödendiği zaman nasıl olacak?

26. De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım! Dilediğine mülk verirsin, dilediğinden de mülkü çeker alırsın. Dilediğini azîz edersin, dilediğini zelil edersin, hayır yalnız senin elindedir, muhakkak ki sen her şeye kadirsin."

27. "Geceyi gündüzün içine sokarsın, gündüzü gecenin içine sokarsın; ölüden diri çıkarırsın, diriden ölü çıkarırsın. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin."

28. Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler. Ve onu her kim yaparsa Allah'tan ilişiği kesilmiş olur. Ancak onlardan bir korunma yapmanız başka. Bununla birlikte Allah sizi kendisinden sakındırır. Nihâyet önüş Allah'adır.

29. De ki: "Göğüslerinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Ve bütün göklerde ne var, yerde ne varsa bilir. Allah her şeye kadirdir."

اَلَمْ تَرَ	اِلَى الَّذ۪ينَ	اُو۫تُوا	نَص۪يبًا	مِنَ الْكِتَابِ	يُدْعَوْنَ
Bakmaz mısın? (Kime?)	O kimselere ki	Kendilerine verildi (Ne verildi?)	Bir nasib (Neden olan bir nasib?)	Kitaptan olan (Ne oldukları halde?)	Çağırılıyor oldukları halde (Neye?)

اِلٰى كِتَابِ اللّٰهِ	لِيَحْكُمَ	بَيْنَهُمْ	ثُمَّ يَتَوَلّٰى	فَر۪يقٌ	مِنْهُمْ
Allah'ın kitabına (Niçin?)	Hükmetmesi için (Nerede?)	Aralarında	Sonra da dönüp gidiyor (Kim?)	Bir fırka (Öyle fırka ki)	Onlardan

وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ قَالُوا	لَنْ تَمَسَّنَا	النَّارُ
Onlar yüz çevirici oldukları halde	İşte bu (Ne sebebiyledir?)	Onların demeleri sebebiyledir (Ne demeleri sebebiyledir?)	Bize değmeyecek (Ne?)	Ateş

اِلَّٓا اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ	وَغَرَّهُمْ	ف۪ي د۪ينِهِمْ	مَا	كَانُوا	يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾	فَكَيْفَ
Ancak sayılı günler [değecek]	Ve onları aldattı	Dinleri konusunda (Ne aldattı?)	O sözler ki	Onlar idiler	[O sözleri] uyduruyorlardı	Nasıldır? (Ne vakit?)

اِذَا جَمَعْنَاهُمْ	لِيَوْمٍ	لَا رَيْبَ	ف۪يهِ	وَوُفِّيَتْ	كُلُّ نَفْسٍ	مَا	كَسَبَتْ
Onları topladığımızda (Niçin?)	Bir gün için ki	Hiç şüphe yok (Nerede?)	O günde (Daha ne vakit?)	Ve ödendiği vakit (Kim?)	Her nefis (Ne ödendiği zaman?)	O şey ki	Kazandı

وَهُمْ	لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾	قُلِ	اللّٰهُمَّ	مَالِكَ الْمُلْكِ	تُؤْتِي	الْمُلْكَ	مَنْ
Halbuki onlar	Zulmedilmezler	De ki	Allah'ım! (O Allah'tan bedel)	Mülkün sahibi	Sen verirsin (Neyi?)	Mülkü (Kime?)	O kimseye ki

تَشَٓاءُ	وَتَنْزِعُ	الْمُلْكَ	مِمَّنْ	تَشَٓاءُ	وَتُعِزُّ	مَنْ	تَشَٓاءُ	وَتُذِلُّ
Sen diliyorsun (Daha?)	Ve de çekip alırsın (Neyi?)	Mülkü (Kimden çekip alırsın?)	O kimseden ki	Sen diliyorsun (Daha ne yaparsın?)	Ve yüceltirsin (Kimi?)	O kimseyi ki	Diliyorsun	Ve alçaltırsın (Kimi?)

مَنْ	تَشَٓاءُ	بِيَدِكَ	الْخَيْرُ	اِنَّكَ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَد۪يرٌ ﴿٢٦﴾	تُولِجُ
O kimseyi ki	Sen diliyorsun	Ancak senin elindedir (Ne?)	Hayır	Şüphesiz ki sen	Her şey üzerine (Nesin?)	Kudreti olansın	Geçirirsin (Neyi?)

الَّيْلَ	فِي النَّهَارِ	وَتُولِجُ	النَّهَارَ	فِي الَّيْلِ	وَتُخْرِجُ	الْحَيَّ
Geceyi (Nereye?)	Gündüzün içine (Daha?)	Ve geçirirsin (Neyi?)	Gündüzü (Nereye?)	Gecenin içine	Ve çıkarırsın (Neyi?)	Diriyi (Neden çıkarırsın?)

مِنَ الْمَيِّتِ	وَتُخْرِجُ	الْمَيِّتَ	مِنَ الْحَيِّ	وَتَرْزُقُ	مَنْ	تَشَٓاءُ
Ölüden (Daha?)	Ve çıkarırsın (Neyi?)	Ölüyü (Neden çıkarırsın?)	Diriden (Daha?)	Ve rızık verirsin (Kime?)	O kimseye ki	Diliyorsun (Nasıl rızık verirsin?)

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾	لَا يَتَّخِذِ	الْمُؤْمِنُونَ	الْكَافِر۪ينَ	اَوْلِيَٓاءَ
Hesapsızca	Edinmesin! (Kim?)	Müminler (Kimi?)	Kafirleri (Ne edinmesin?)	Dostlar (Öyle dostlar ki)

مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَ	وَمَنْ يَفْعَلْ	ذٰلِكَ	فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ	ف۪ي شَيْءٍ
Müminlerden başka	Ve her kim de yaparsa (Neyi?)	Bunu	Allah katında değildir (Nerede değildir?)	Hiçbir değerde

اِلَّٓا اَنْ تَتَّقُوا	مِنْهُمْ	تُقٰيةً	وَيُحَذِّرُكُمُ	اللّٰهُ	نَفْسَهُ	وَاِلَى اللّٰهِ	الْمَص۪يرُ ﴿٢٨﴾
Ancak sakınmanız hariç (Kimden?)	Onlardan (Nasıl?)	Sakınmakla	Ve sizi sakındırıyor (Kim?)	Allah (Neden sakındırıyor?)	Kendisinden	Ve yalnız Allah'adır (Ne?)	Dönüş

قُلْ	اِنْ تُخْفُوا	مَا	ف۪ي صُدُورِكُمْ	اَوْ تُبْدُوهُ	يَعْلَمْهُ	اللّٰهُ	وَيَعْلَمُ	مَا
De ki	Eğer gizlerseniz (Neyi?)	O şeyi ki	Sinelerinizdedir	Ya da onu açığa çıkarırsanız	Onu bilir (Kim?)	Allah (Daha?)	Ve de bilir (Neyi?)	O şeyi ki

فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِي الْاَرْضِ	وَاللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَد۪يرٌ ﴿٢٩﴾
Göklerdedir (Daha?)	Ve o şeyi ki	Yeryüzündedir	Allah	Her şeye (Nedir?)	Güç yetirendir

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ	مَا	عَمِلَتْ	مِنْ خَيْرٍ	مُحْضَرًا	وَمَا	عَمِلَتْ
Her nefsin bulacağı günü [yâd et] (Neyi bulacağı günü?)	O şeyi ki	İşledi (O işlediği şey nedendir?)	Hayırdan (O şey ne olduğu halde?)	Hazırlanmış olduğu halde	Ve o şey ki	İşledi (Neden?)

مِنْ سُوٓءٍ	تَوَدُّ	لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا	وَبَيْنَهُٓ	اَمَدًا بَعِيدًا	وَيُحَذِّرُكُمُ	اللّٰهُ
Kötülükten	İster [o nefis]	Keşke kendisinin arasıyla olsaydı	O kötülük arasında (Ne olsaydı?)	Uzun bir mesafe	Ve sizi sakındırıyor (Kim?)	Allah (Kimden sakındırıyor?)

نَفْسَهُ	وَاللّٰهُ	رَؤُفٌ	بِالْعِبَادِ ۝٣٠	قُلْ	اِنْ كُنْتُمْ	تُحِبُّونَ	اللّٰهَ	فَاتَّبِعُونِى
Kendisinden	Allah (Nedir?)	Çok şefkatlidir (Kime?)	Kullarına	De ki	Şayet siz iseniz	Seviyor iseniz (Kimi?)	Allah'ı	Bana tabi olun

يُحْبِبْكُمُ	اللّٰهُ	وَيَغْفِرْ	لَكُمْ	ذُنُوبَكُمْ	وَاللّٰهُ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ ۝٣١	قُلْ
Ki sizi sevsin (Kim?)	Allah	Ve de bağışlasın (Kim için?)	Sizin için (Neyi bağışlasın?)	Günahlarınızı	Allah (Nedir?)	Ziyade mağfiret edendir (Daha nedir?)	Ziyade merhamet edendir	De ki

اَطِيعُوا	اللّٰهَ	وَالرَّسُولَ	فَاِنْ تَوَلَّوْا	فَاِنَّ اللّٰهَ	لَا يُحِبُّ	الْكَافِرِينَ
İtaat edin (Kime?)	Allah'a (Daha kime itaat edin?)	Ve resulüne	Şayet yüz çevirirlerse	Şüphesiz ki Allah	Sevmez (Kimi?)	Kafirleri

۝٣٢ اِنَّ اللّٰهَ	اصْطَفٰٓى	اٰدَمَ	وَنُوحًا	وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ	وَاٰلَ عِمْرٰنَ
Muhakkak ki Allah	Seçkin kıldı (Kimi?)	Ademi (Daha kimi?)	Ve Nuhu (Daha kimi?)	Ve İbrahim ailesini (Daha kimi?)	Ve İmran ailesini (Kim üzerine seçkin kıldı?)

عَلَى الْعَالَمِينَ ۝٣٣	ذُرِّيَّةً	بَعْضُهَا	مِنْ بَعْضٍ	وَاللّٰهُ	سَمِيعٌ	عَلِيمٌ ۝٣٤
Alemler üzerine	(Onları ne oldukları halde seçkin kıldı?) Bir zürriyet ki	Onun bazısı (Nedir?)	Bazısındandır	Allah (Nedir?)	Her şeyi işitendir (Daha nedir?)	Her şeyi bilendir

اِذْ	قَالَتِ	امْرَاَتُ عِمْرٰنَ	رَبِّ	اِنِّى	نَذَرْتُ	لَكَ	مَا	فِى بَطْنِى
Yad et o vakti ki	O vakit demişti (Kim?)	İmran'ın hanımı	Rabbim!	Şüphesiz ben	Adadım (Kim için?)	Senin için (Neyi?)	O şeyi ki (Nerededir?)	Benim karnımdadır (O şey ne olduğu halde?)

مُحَرَّرًا	فَتَقَبَّلْ	مِنِّى	اِنَّكَ	اَنْتَ السَّمِيعُ	الْعَلِيمُ ۝٣٥	فَلَمَّا وَضَعَتْهَا
Hür bırakılmış olduğu halde	Sen kabul buyur (Kimden?)	Benden	Zira şüphesiz ki sen (Nesin?)	Sensin hakkıyla işiten (Daha nesin?)	Hakkıyla bilen	Ne zaman ki onu doğurdu

قَالَتْ	رَبِّ	اِنِّى	وَضَعْتُهَٓا	اُنْثٰى	وَاللّٰهُ	اَعْلَمُ	بِمَا	وَضَعَتْ
Dedi	Rabbim!	Şüphesiz ki ben	Onu doğurdum (O ne olduğu halde?)	Dişi	Ki Allah (Nedir?)	En iyi bilendir (Neyi?)	O şeyi ki	Doğurdu

وَلَيْسَ	الذَّكَرُ	كَالْاُنْثٰى	وَاِنِّى	سَمَّيْتُهَا	مَرْيَمَ	وَاِنِّٓى	اُعِيذُهَا	بِكَ
Ve değildir (Ne?)	Erkek (Ne gibi değildir?)	Kız gibi	Ve ben	Onu isimlendirdim (Ne diye?)	Meryem diye	Ve yine ben	Onu sığındırırım (Kime?)	Sana (Daha kimi sığındırırım?)

وَذُرِّيَّتَهَا	مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝٣٦	فَتَقَبَّلَهَا	رَبُّهَا	بِقَبُولٍ حَسَنٍ
Ve onun zürriyetini (Kimden?)	Kovulmuş şeytandan	Onu kabul etti (Kim?)	Onun rabbi (Nasıl kabul etti?)	Güzel kabul ile (Daha?)

وَاَنْبَتَهَا	نَبَاتًا حَسَنًا	وَكَفَّلَهَا	زَكَرِيَّا	كُلَّمَا دَخَلَ	عَلَيْهَا	زَكَرِيَّا
Ve onu yetiştirdi (Nasıl?)	Güzel bir yetiştirmekle	Onu himayesine bıraktı (Kimin?)	Zekeriya'nın	Her ne vakit girse (Kimin yanına?)	Meryem'in yanına (Kim?)	Zekeriya (Nerede?)

الْمِحْرَابَ	وَجَدَ	عِنْدَهَا	رِزْقًا	قَالَ	يَا مَرْيَمُ	اَنّٰى	لَكِ هٰذَا	قَالَتْ
Mihrabda	Bulurdu (Nerede?)	Meryem'in yanında (Ne bulurdu?)	Rızık	Dedi ki	Ey Meryem	Nereden?	Sana bu rızıklar	Dedi ki

هُوَ	مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	اِنَّ اللّٰهَ	يَرْزُقُ	مَنْ	يَشَٓاءُ	بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٣٧
O (Nedir?)	Allah katındandır	Şüphesiz ki Allah	Rızık verir (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor (Nasıl verir?)	Hesapsızca

30. Her nefis ne hayır işlemiş ve ne kötülük yapmışsa, onları önüne konmuş bulacağı gün, onlarla arasında uzak bir mesafe bulunmasını ister. Yine Allah sizi kendisinden sakındırıyor. Ve Allah kullarını çok esirgiyor.

31. De ki: "Eğer siz Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizleri sevsin ve suçlarınızı bağışlasın." Allah Mağfiret edendir, merhamet edendir.

32. De ki: "Allah'a ve Rasülune itaat edin." Eğer aksine giderlerse, şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez.

33. Gerçekten Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini seçti, âlemlere üstün kıldı.

34. Bir soy olarak (hep tevhit dini üzere) birbirinden gelmişlerdir. Allah işitendir, bilendir.

35. İmran'ın karısı: " Ey Rabbim! Karnımdakini her türlü bağımlılıktan kurtulmuş olarak sana adadım. Hemen kabul et bunu benden; çünkü hakkıyla işiten ve bilen sensin" demişti.

36. Derken karnındaki çocuğu doğurdu. Allah onun ne doğurduğunu bilip dururken şöyle dedi: " Ey Rabbim! Onu kız doğurdum. Erkek kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Ve işte ben onu ve soyunu kovulmuş şeytanın şerrinden sana ısmarlıyorum."

37. Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabul ile kabul buyurdu ve güzel bir şekilde yetiştirdi ve Zekeriyya'nın himayesine verdi. Zekeriyya ne zaman kızın bulunduğu mihraba girse, onun yanında yeni bir rızık bulurdu. "Ey Meryem! Bu sana nereden geldi?" deyince, o da: "Bu, Allah katındandır." derdi. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

38. O sırada Zekeriyya Rabbine dua etti: "Rabbim! Bana katından bir temiz soy ihsan eyle. Şüphesiz sen, duayı hakkıyle işitensin." dedi.

39. Derken, o kalkmış mihrabda namaz kılarken, melekler kendisine şöyle seslendiler: "Haberin olsun, Allah sana, Allah'tan bir kelimeyi doğrulayacak, hem bir efendi, hem son derece zahit ve iyilerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeliyor."

40. Zekeriyya: "Ey Rabbim! Bana ihtiyarlık gelip çatmış, karım da kısırken benim nasıl oğlum olur?" dedi. Allah buyurdu ki: "İşte böyle, Allah ne dilerse yapar."

41. Zekeriyya: "Ey Rabbim! Bana bir alâmet ver" dedi. Allah da buyurdu ki: "Senin için alâmet, insanlara üç gün, sadece işaretten başka söz söyleyemememendir. Bununla beraber Rabbini çok zikret, sabah akşam tesbih et."

42. Hani melekler şöyle demişti : "Ey Meryem! Kuşkusuz Allah seni süzüp seçti ve seni tertemiz kıldı. Hem seni dünya kadınlarına üstün kıldı.

43. Ey Meryem! Rabbine gönülden boyun eğ, secdeye kapan ve rükû edenlerle beraber rükû et."

44. İşte bu, sana gayb haberlerindendir. Onu sana vahiy ile bildiriyoruz. Ey Muhammed! "Meryem'i kim himayesine alıp koruyacak?" diye kalemleriyle kura atarlarken de çekişirlerken de sen yanlarında değildin.

45. Hani melekler şöyle demişti: "Ey Meryem! Haberin olsun, Allah seni tarafından bir kelime ile müjdeliyor. Adı Mesih, Meryem oğlu İsâ'dır; dünyada da ahirette de itibarlı, aynı zamanda Allah'a çok yakın olanlardandır.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِى مِنْ لَدُنْكَ

Oracıkta | Dua etti (Kim?) | Zekeriya (Kime?) | Rabbine | Dedi ki | Rabbim! | Hibe et (Kime?) | Bana (Nereden?) | Katından (Ne hibe et?)

ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ

Bir zürriyet ki | Tertemiz | Şüphe siz ki sen (Nesin?) | Duayı ziyade işitensin | Ona nida etti (Kim?) | Melekler | Halbuki O (Nedir?) | Ayakta (Ayakta ne olduğu halde?)

يُصَلِّى فِى الْمِحْرَابِ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ

Namaz kılıyor (Nerede?) | Mihrapta | Şüphesiz Allah | Seni müjdeliyor (Neyle müjdeliyor?) | Yahya ile (O Yahya ne olduğu halde?) | Doğrulayıcı (Neyi?) | Bir kelimeyi (Kim tarafından olan bir kelime?)

مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ

Allah tarafından (Daha ne olduğu halde?) | Ve de efendi (Daha ne olduğu halde?) | Nefsine/şehvetine hakim (Daha ne olduğu halde?) | Ve nebi (Öyle nebi ki) | Salihlerden | Dedi ki | Rabbim!

اَنّٰى يَكُونُ لِى غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِىَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِى عَاقِرٌ قَالَ

Nasıl (Kim için?) | Olur | Benim için (Ne?) | Bir çocuk | Halbuki bana ulaştı (Ne?) | Yaşlılık | Ve benim hanımım da (Nedir?) | Kısırdır | Dedi

كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِى اٰيَةً قَالَ

Böyledir | Allah yapar (Neyi?) | O şeyi ki | Diliyor | Dedi ki | Rabbim! | Kıl (Kim için?) | Benim için (Ne kıl?) | Bir işaret | Dedi ki

اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ

Senin işaretin | Konuşamamandır (Kimle?) | İnsanlarla (Ne kadar?) | Üç gün | Ancak işaretle konuşman hariç | Zikret (Kimi?) | Rabbini (Nasıl?)

كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِىِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ

Çokça (Daha?) | Ve tesbih et (Ne vakit?) | Akşam (Daha?) | Ve sabah | O vakti ki (Yâd et) | Demişti (Kim?) | Melekler

يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰيكِ

Ey Meryem | Muhakkak ki Allah | Seni seçti (Daha?) | Ve seni temiz yaptı (Daha?) | Ve seni seçkin kıldı (Kim üzerine?)

عَلٰى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِى لِرَبِّكِ وَاسْجُدِى

Bütün alemlerin kadınları üzerine | Ey Meryem | Boyun eğ! (Kim için?) | Rabbin için (Daha?) | Ve secde et (Daha?)

وَارْكَعِى مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ

Ve ruku et (Kimle birlikte?) | Ruku edenlerle birlikte | İşte bu (Nedir?) | Gayb haberlerindendir | Biz vahyediyoruz onu (Kime?) | Sana

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ

Ve sen olmadın (Nerede?) | Onların yanında (Ne vakit?) | Attıkları vakit (Neyi?) | Kalemlerini | Ki onların hangisi | Himaye edecek (Kimi?) | Meryemi

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ

Ve sen değildin de (Nerede?) | Onların yanında (Ne vakit?) | Çekiştikleri vakit | O vakti ki [Yâd et] | Demişti (Kim?) | Melekler

يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ

Ey Meryem! | Şüphesiz ki Allah | Seni müjdeliyor (Neyle?) | Bir kelimeyle (Öyle kelime ki) | Kendisinden | Onun ismi (Nedir?) | Mesihtir [Ondan bedel?]

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

Meryem oğlu İsa'dır | İtibarlı (Nerede?) | Dünyada (Daha nerede?) | Ve ahirette (Daha ne olduğu halde?) | Ve Allah katında yakın kılınanlardan olduğu halde

Arapça	Türkçe
وَيُكَلِّمُ	(O kelime daha ne olduğu halde?) Ve konuşacak olduğu halde (Kimle?)
النَّاسَ	İnsanlarla (Ne vakit konuşacak?)
فِى الْمَهْدِ	Beşikte iken (Daha ne vakit?)
وَكَهْلًا	Ve yetişkin iken (Yine o kelime ne olduğu halde?)
وَمِنَ الصَّالِحِينَ	Salihlerden olduğu halde
﴿٤٦﴾ قَالَتْ	Dedi ki
رَبِّ	Rabbim!
اَنّٰى	Nasıl?
يَكُونُ	Olur (Kim için?)
لِى	Benim için (Ne?)
وَلَدٌ	Bir çocuk
وَلَمْ يَمْسَسْنِى	Halbuki bana dokunmadı (Kim?)
بَشَرٌ	Hiçbir insan
قَالَ	Dedi ki
كَذٰلِكِ	Böyledir!
اللّٰهُ	Allah
يَخْلُقُ	Yaratır (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
يَشَٓاءُ	Diliyor
اِذَا قَضٰٓى	Hükmettiği zaman (Neye?)
اَمْرًا	Bir işe
فَاِنَّمَا يَقُولُ	Ancak der (Kime?)
لَهُ	Ona
كُنْ	Ol
فَيَكُونُ	Hemen oluverir
﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ	Ve ona öğretecek (Neyi öğretecek?)
الْكِتَابَ	Yazmayı (Daha neyi öğretecek?)
وَالْحِكْمَةَ	Ve hikmeti (Daha?)
وَالتَّوْرٰيةَ	Ve Tevratı (Daha?)
وَالْاِنْجِيلَ	Ve İncili (Allah onu daha ne kılacak?)
﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا	Peygamber kılacak (Kime?)
اِلٰى بَنٖٓى اِسْرَٓائِيلَ	İsrailoğullarına
اَنّٖى	Şüphesiz ben
قَدْ جِئْتُكُمْ	Size getirdim (Ne?)
بِاٰيَةٍ	Bir mucize (Kimden?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbinizden
اَنّٖٓى	Şüphesiz ki ben
اَخْلُقُ	Yaparım (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Neden yaparım?)
مِنَ الطّٖينِ	Çamurdan (Ne yaparım?)
كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ	Kuş suretinde bir şey
فَاَنْفُخُ	Sonra da üflerim (Neye?)
فٖيهِ	Ona
فَيَكُونُ	O da oluverir
طَيْرًا	Kuş (Neyle kuş olur?)
بِاِذْنِ اللّٰهِ	Allah'ın izniyle
وَاُبْرِئُ	Ve iyileştiririm (Kimi?)
الْاَكْمَهَ	Körü (Daha kimi?)
وَالْاَبْرَصَ	Alacalıyı (Daha ne yaparım?)
وَاُحْيِ	Ve diriltirim (Kimi?)
الْمَوْتٰى	Ölüyü (Neyle diriltirim?)
بِاِذْنِ اللّٰهِ	Allah'ın izniyle (Daha ne yaparım?)
وَاُنَبِّئُكُمْ	Ve size bildiririm (Neyi?)
بِمَا	O şeyi ki
تَاْكُلُونَ	Siz yiyorsunuz (Daha neyi bildiririm?)
وَمَا	Ve o şeyi ki
تَدَّخِرُونَ	Saklıyorsunuz (Nerede?)
فٖى بُيُوتِكُمْ	Evlerinizde
اِنَّ فٖى ذٰلِكَ	Şüphesiz ki bunda vardır (Ne vardır?)
لَاٰيَةً	Elbette ayet/delil (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz
مُؤْمِنٖينَ	İnananlar (Ben size daha ne olduğum halde geldim?)
﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا	Doğrulayıcı olduğum halde
لِمَا	O şeyi ki
بَيْنَ يَدَىَّ	Benim önümdedir (Nedir o benim önümdeki?)
مِنَ التَّوْرٰيةِ	Tevrat (Daha niçin geldim?)
وَلِاُحِلَّ	Ve helal kılmak için (Kime?)
لَكُمْ	Size (Neyi?)
بَعْضَ الَّذٖى	O şeyin bir kısmını ki
حُرِّمَ	Haram kılındı (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize
وَجِئْتُكُمْ	Ve size getirdim (Ne?)
بِاٰيَةٍ	Bir ayet (Kimden?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbinizden
فَاتَّقُوا	Artık korkun (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'dan (Daha?)
وَاَطٖيعُونِ	Ve bana itaat edin
﴿٥٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz ki Allah (Nedir?)
رَبّٖى	Benim rabbimdir (Daha nedir?)
وَرَبُّكُمْ	Ve sizin de rabbinizdir
فَاعْبُدُوهُ	Artık ona ibadet edin!
هٰذَا	İşte bu (Nedir?)
صِرَاطٌ	Bir yoldur ki
مُسْتَقٖيمٌ	Dosdoğru
﴿٥١﴾ فَلَمَّٓا اَحَسَّ	Ne zaman ki hissetti (Kim?)
عٖيسٰى	İsa (Kimden?)
مِنْهُمُ	Onlardan (Ne hissetti?)
الْكُفْرَ	Küfür/inkar
قَالَ	Dedi ki
مَنْ	Kimdir
اَنْصَارٖٓى	Benim yardımcılarım (Neye doğru?)
اِلَى اللّٰهِ	Allah'a doğru
قَالَ	Dedi (Kim?)
الْحَوَارِيُّونَ	Havariler
نَحْنُ	Biz (Neyiz?)
اَنْصَارُ اللّٰهِ	Allah'ın yardımcılarıyız
اٰمَنَّا	Biz iman ettik (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a
وَاشْهَدْ	Ve şahit ol
بِاَنَّا	Şüphesiz ki biz (Neyiz?)
مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾	Müslümanlarız

46. İnsanlara hem beşikte iken, hem de yetişkin iken söz söyleyecektir. Ve o salihlerdendir.

47. (Meryem): "Ey Rabbim, bana bir erkek eli değmediği halde nasıl çocuğum olur?" dedi. Allah şöyle buyurdu; "işte böyledir, Allah dilediğini yaratır. Allah bir şeyin olmasını dilediğinde ona sadece "Ol" der, o da oluverir.

48. Ve ona hem yazıyı, hem hikmeti, hem de Tevrat ve İncil'i öğretecek.

49. Onu İsrailoğullarına Peygamber olarak gönderecek; onlara diyecek ki: "Ben, size Rabbinizden bir mucize ile geldim. Ben size çamurdan kuş biçimi gibi bir yaratık yaparım, içine üflerim de; Allah'ın izniyle hemen bir kuş olur. Yine Allah'ın izniyle, körü ve alaca hastasını iyi eder, ölüleri diriltirim. Ve size evlerinizde yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi haber veririm. Eğer inanan kimseler iseniz, bunda sizin için bir ibret vardır."

50. Hem Tevrat'tan önümde bulunanı doğrulayıcı olarak ve hem de size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılayım diye, Rabbinizden size bir âyet ile geldim. O halde Allah'tan korkun, bana da itaat edin.

51. Şüphesiz Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Onun için hep O'na ibadet edin! İşte bu, doğru yoldur.

52. Bunun üzerine İsa onların inkârlarını hissettiğinde: "Allah yolunda yardımcılarım kim?" dedi. Havariler: "Allah yolunda yardımcılar biziz. Allah'a iman ettik. Şahit ol ki, biz imanı lekesiz Müslümanlarız." dediler.

53. Ey Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik, peygamberin ardınca gittik. Artık bizi şahitlerle beraber yaz.

54. Bununla beraber tuzak kurdular, Allah da tuzaklarına tuzak kurdu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.

55. O zaman Allah şöyle buyurdu: "Ey İsa! Emin ol senin hayatına son verecek olan Ben'im, seni kendime yükselteceğim ve seni inkârcılardan temizleyeceğim. Ve hem sana uyanları, kıyamete kadar o inkâr edenlerin üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz banadır. İhtilafa düştüğünüz şeyler hakkında o zaman aranızda hükmü ben vereceğim.

56. İnkâr edenlere gelince, onlara dünyada da, ahirette de şiddetli bir şekilde azap edeceğim, onların hiçbir yardımcıları da olmayacaktır."

57. Ancak İman edip iyi işler yapanlara gelince, onlara ecirlerini tamamıyla öder. Allah zalimleri sevmez.

58. İşte o hüküm, biz onu sana bu âyetlerden ve hikmetli zikirden parça parça okuyoruz.

59. Doğrusu Allah katında İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra da ona "ol!" dedi, o da oluverdi.

60. Bu gerçek senin Rabbindendir, o halde şüphe edenlerden olma.

61. Sana gelen ilimden sonra artık her kim bu konuda seninle tartışacak olursa, haydı de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım, sonra da lanetleşelim. Allah'ın lanetini yalancıların boynuna geçirelim."

Arapça	Türkçe
رَبَّنَا	Ey rabbimiz
اٰمَنَّا	Biz iman ettik (Neye?)
بِمَا	O şeye ki
اَنْزَلْتَ	Sen indirdin (Daha?)
وَاتَّبَعْنَا	Ve tabi olduk (Kime?)
الرَّسُولَ	Rasule
فَاكْتُبْنَا	Sen de bizi yaz (Kimlerle birlikte?)
مَعَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿٥٣﴾	Şahitlerle birlikte
وَمَكَرُوا	Ve tuzak kurdular
وَمَكَرَ	Tuzaklarına karşılık verdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
خَيْرُ الْمَاكِر۪ينَ	Tuzakları boşa çıkaranların en hayırlısıdır
﴿٥٤﴾ اِذْ	O vakit ki
قَالَ	Demişti (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne demişti:)
يَا ع۪يسٰٓى	Ey İsa!
اِنّ۪ي	Muhakkak ki ben (Neyim?)
مُتَوَفّ۪يكَ	Seni vefat ettiriciyim (Daha?)
وَرَافِعُكَ	Ve seni yükseltiyim (Nereye?)
اِلَيَّ	Kendime (Daha neyim?)
وَمُطَهِّرُكَ	Ve seni temizleyiciyim (Kimden?)
مِنَ الَّذ۪ينَ	O kimselerden ki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Daha neyim?)
وَجَاعِلُ الَّذ۪ينَ	Ve o kimseleri kılıcıyım ki
اتَّبَعُوكَ	Sana tabi oldular (Ne kılıcıyım?)
فَوْقَ الَّذ۪ينَ	O kimselerin üstünde ki
كَفَرُٓوا	İnkar ettiler (Ne vakte kadar?)
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününe kadar
ثُمَّ اِلَيَّ	Sonra da yalnız banadır (Ne?)
مَرْجِعُكُمْ	Sizin dönüşünüz
فَاَحْكُمُ	Ve [o vakit] ben hükmedeceğim (Nerede?)
بَيْنَكُمْ	Aranızda (Ne konuda?)
ف۪يمَا	O konuda ki
كُنْتُمْ	Siz oldunuz (Nerede?)
ف۪يهِ	O konuda (Ne oldunuz?)
تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾	İhtilaf ediyor
فَاَمَّا الَّذ۪ينَ	O kimselere gelince ki
كَفَرُوا	Kafir oldular
فَاُعَذِّبُهُمْ	Onlara azap edeceğim (Nasıl?)
عَذَابًا	Bir azapla ki
شَد۪يدًا	Şiddetli (Nerede azap edeceğim?)
فِي الدُّنْيَا	Dünyada (Daha nerede azap edeceğim?)
وَالْاٰخِرَةِ	Ve ahirette
وَمَا لَهُمْ	Ve onlar için yoktur (Ne?)
مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٥٦﴾	Yardım ediciler
وَاَمَّا الَّذ۪ينَ	Ve o kimselere gelince ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve de işlediler (Neyi?)
الصَّالِحَاتِ	İyi işleri
فَيُوَفّ۪يهِمْ	Tam olarak verecektir onlara (Neyi tam olarak verecektir?)
اُجُورَهُمْ	Ecirlerini
وَاللّٰهُ	Allah
لَا يُحِبُّ	Sevmez (Kimi?)
الظَّالِم۪ينَ ﴿٥٧﴾	Zalimleri
ذٰلِكَ	İşte bu
نَتْلُوهُ	Onu anlatıyoruz (Kime?)
عَلَيْكَ	Sana (O ne olduğu halde?)
مِنَ الْاٰيَاتِ	Ayetlerden (Daha ne olduğu halde?)
وَالذِّكْرِ الْحَك۪يمِ ﴿٥٨﴾	Hikmetli öğütlerden olduğu halde
اِنَّ مَثَلَ ع۪يسٰى	Şüphesiz ki İsa'nın durumu (Nerede?)
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah katında (Ne gibidir?)
كَمَثَلِ اٰدَمَ	Adem'in durumu gibidir
خَلَقَهُ	Onu yarattı (Neden?)
مِنْ تُرَابٍ	Topraktan
ثُمَّ قَالَ	Sonra da dedi (Kime?)
لَهُ	Ona (Ne dedi?)
كُنْ	Ol
فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾	O da oldu
اَلْحَقُّ	Hak (Nedir?)
مِنْ رَبِّكَ	Rabbindendir
فَلَا تَكُنْ	Artık olma (Kimlerden?)
مِنَ الْمُمْتَر۪ينَ ﴿٦٠﴾	Şüpheye düşenlerden
فَمَنْ حَٓاجَّكَ	Her kim seninle tartışacak olursa (Ne konuda?)
ف۪يهِ	Bu konuda (Ne vakit?)
مِنْ بَعْدِ مَا	O şeyden sonra ki
جَٓاءَكَ	Sana geldi (O gelen şey de nedendir?)
مِنَ الْعِلْمِ	İlimdendir
فَقُلْ	De ki
تَعَالَوْا	Haydi gelin
نَدْعُ	Çağıralım (Kimi?)
اَبْنَٓاءَنَا	Çocuklarımızı (Daha?)
وَاَبْنَٓاءَكُمْ	Ve sizin çocuklarınızı (Daha?)
وَنِسَٓاءَنَا	Ve kadınlarımızı (Daha?)
وَنِسَٓاءَكُمْ	Sizin de kadınlarınızı (Daha?)
وَاَنْفُسَنَا	Ve kendimizi (Daha?)
وَاَنْفُسَكُمْ	Sizin de kendinizi
ثُمَّ نَبْتَهِلْ	Sonra beddua edelim
فَنَجْعَلْ	Ve kılalım (Neyi?)
لَعْنَتَ اللّٰهِ	Allah'ın lanetini (Kim üzerine kılalım?)
عَلَى الْكَاذِب۪ينَ ﴿٦١﴾	Yalancılar üzerine

Arapça	Türkçe
اِنَّ هٰذَا	Şüphesiz ki bu (Nedir?)
لَهُوَ الْقَصَصُ	Elbette onlar kıssalardır (Öyle kıssalar ki)
الْحَقُّ	Hak olan
وَمَا مِنْ اِلٰهٍ	Ve hiçbir ilah yoktur
اِلَّا اللّٰهُ	Ancak Allah vardır
وَاِنَّ اللّٰهَ	Ve muhakkak ki Allah
لَهُوَ	Elbette o (Nedir?)
الْعَزٖيزُ	Çok güçlüdür (Daha nedir?)
الْحَكٖيمُ ﴿٦٢﴾	Son derece hikmet sahibidir
فَاِنْ تَوَلَّوْا	Şayet yüz çevirirlerse
فَاِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz ki Allah (Nedir?)
عَلٖيمٌ	Ziyade bilendir (Kimi?)
بِالْمُفْسِدٖينَ	Bozgunculuk yapanları
﴿٦٣﴾ قُلْ	De ki
يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	Ey kitap ehli!
تَعَالَوْا	Gelin (Neye?)
اِلٰى كَلِمَةٍ	Bir kelimeye ki
سَوَٓاءٍ	Adildir/doğrudur (Nerede?)
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ	Bizimle sizin aranızda (Nedir o kelime?)
اَلَّا نَعْبُدَ	İbadet etmemizdir
اِلَّا اللّٰهَ	Ancak Allah'a ibadet etmemiz müstesna (Daha?)
وَلَا نُشْرِكَ	Ve şirk koşmamızdır (Kime?)
بِهٖ	O'na (Neyi?)
شَيْـًٔا	Hiçbir şeyi (Daha?)
وَلَا يَتَّخِذَ	Ve edinmemesidir (Kimin?)
بَعْضُنَا	Bizden birinin (Kimi?)
بَعْضًا	Diğer birini (Ne edinmemesi?)
اَرْبَابًا	Rabler (Öyle rabler ki)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'dan başka
فَاِنْ تَوَلَّوْا	Şayet yüz çevirirlerse
فَقُولُوا	O vakit deyin
اشْهَدُوا	Şahit olun ki
بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾	Şüphesiz biz Müslümanlarız
يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	Ey Kitap ehli
لِمَ تُحَٓاجُّونَ	Niçin tartışıyorsunuz (Ne konuda?)
فٖٓي اِبْرٰهٖيمَ	İbrahim hakkında
وَمَٓا اُنْزِلَتِ	Halbuki indirilmedi (Ne?)
التَّوْرٰيةُ	Tevrat (Daha?)
وَالْاِنْجٖيلُ	Ve İncil
اِلَّا مِنْ بَعْدِهٖ	Ancak ondan sonra indirildi
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾	Hala akıl etmiyor musunuz?
هَٓا	İşte
اَنْتُمْ	Siz
هٰٓؤُلَٓاءِ	O kimselersiniz ki
حَاجَجْتُمْ	Tartışırsınız (Nerede?)
فٖيمَا	O konuda ki
لَكُمْ	Sizin için vardır (Neye dair?)
بِهٖ	O konuya dair (Ne vardır?)
عِلْمٌ	Bir bilgi
فَلِمَ تُحَٓاجُّونَ	Peki neden tartışıyorsunuz (Nerede?)
فٖيمَا	O şeyde ki
لَيْسَ لَكُمْ	Sizin için yoktur (Neye dair?)
بِهٖ	O şeye dair (Ne yoktur?)
عِلْمٌ	Bir bilgi
وَاللّٰهُ	Allah
يَعْلَمُ	Bilir
وَاَنْتُمْ	Ve halbuki siz
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾	Bilmezsiniz
مَا كَانَ اِبْرٰهٖيمُ	Ve İbrahim olmadı (Ne olmadı?)
يَهُودِيًّا	Yahudi (Daha?)
وَلَا نَصْرَانِيًّا	Ve Hıristiyan da olmadı
وَلٰكِنْ	Şu kadarı var ki
كَانَ	O idi (Ne idi?)
حَنٖيفًا	Hanif idi (Ne olduğu halde?)
مُسْلِمًا	Müslüman olduğu halde
وَمَا كَانَ	Ve o olmadı da (Kimlerden?)
مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿٦٧﴾	Müşriklerden
اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ	Şüphesiz ki insanların en yakını (Kime?)
بِاِبْرٰهٖيمَ	İbrahim'e (Kimdir?)
لَلَّذٖينَ	Elbette o kimselerdir ki
اتَّبَعُوهُ	Ona tabi oldular (Daha kimdir?)
وَهٰذَا النَّبِيُّ	Ve bu peygamberdir (Daha kimdir?)
وَالَّذٖينَ	Ve o kimselerdir ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
وَلِيُّ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٦٨﴾	Müminlerin dostudur
وَدَّتْ	İstedi (Kim?)
طَٓائِفَةٌ	Bir taife (Öyle taife ki)
مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ	Kitap ehlinden olan
لَوْ يُضِلُّونَكُمْ	Sizi bir saptırabilseler!
وَمَا يُضِلُّونَ	Halbuki saptırmıyorlar
اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ	Ancak kendilerini
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾	Fakat onlar farkına varmazlar
يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	Ey kitap ehli!
لِمَ تَكْفُرُونَ	Niçin inkar ediyorsunuz (Neyi?)
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın ayetlerini
وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾	Halbuki siz görüp duruyorsunuz

62. Doğrusu işte budur, o kıssanın gerçek ifadesi... Allah'tan başka bir ilah yoktur. Ve muhakkak ki Allah, evet O, mutlak güç ve hikmet sahibidir.

63. Eğer yüz çevirirlerse, muhakkak ki Allah bozguncuları bilir.

64. De ki: "Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir kelimeye geliniz. Şöyle ki; Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim. O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın." Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, o zaman şöyle deyin: "Şahit olun ki, biz gerçekten Müslümanız, sulh taraftarıyız."

65. Ey Kitap ehli! İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz? Oysa Tevrat da, İncil de ondan sonra indirilmiştir. Bunu da mı kavrayamıyorsunuz?

66. İşte siz böylesiniz. Haydi, biraz bilginiz olan şey hakkında tartıştınız, ya hiç ilminiz olmayan şey hakkında niçin tartışıyorsunuz? Hâlbuki Allah bilir, siz bilmezsiniz.

67. İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hıristiyan ve fakat Allah'ı bir tanıyan lekesiz bir Müslümandı, müşriklerden de değildi.

68. Doğrusu insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar, şu peygamber ve iman edenlerdir. Allah da mü'minlerin dostudur.

69. Kitap ehlinden bir grup sizi şaşırtmak istediler. Hâlbuki sırf kendilerini şaşırtıyorlar da farkına varmıyorlar.

70. Ey kitap ehli! Allah'ın âyetlerini niçin inkâr ediyorsunuz? Hâlbuki görüp duruyorsunuz.

71. Ey kitap ehli! Niçin hakkı batıla karıştırıyorsunuz ve bildiğiniz halde gerçeği gizliyorsunuz?

72. Kitap ehlinden bir grup da şöyle dedi: "Varın o Mü'minlere indirilene günün başlangıcında inanın, sonunda da inkâr edin, belki onlar da dönerler."

73. Ve kendi dininize uyanlardan başkasına eman vermeyin. De ki: "Şüphesiz hidâyet, Allah'ın hidâyetidir. Size verilenin benzeri birine veriliyor veya Rabbinizin huzurunda size galebe edecekler diye mi bu?" De ki: "Lütuf Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah, rahmeti bol olan, her şeyi hakkıyla bilendir."

74. Rahmetiyle ayrıcalığı dilediğine bahşeder. Allah, çok büyük lütuf ve kerem sahibidir.

75. Kitap ehlinden öylesi vardır ki, ona yüklerle mal emanet etsen, onu sana geri verir. Fakat öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet etsen, tepesine dikilip durmadıkça onu sana geri vermez. Çünkü bunlar: "Ümmilere karşı yaptıklarımızdan dolayı (kötülükten) bize vebal yoktur" demelerindendir. Ve Allah'a karşı bile bile yalan söylerler.

76. Hayır yol var, her kim sözünü yerine getirir ve kötülükten korunursa, şüphesiz Allah o muttakileri sever.

77. Fakat onlar, o Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir paraya satanlar, işte onların ahirette hiç nasibi yoktur. Allah onlarla konuşmayacak, onlara kıyamet günü bakmayacak ve kendilerini temize çıkartmayacaktır. Onların hakkı acı bir azaptır.

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
Ey kitap ehli! | Niçin karıştırıyorsunuz? (Neyi?) | Hakkı (Neyle?) | Batılla (Daha?) | Ve gizliyorsunuz (Neyi?)

الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
Hakkı | Halbuki siz | Biliyorsunuz | Ve dedi (Kim?) | Bir taife (Öyle taife ki) | Ehl-i kitaptan olan

اٰمِنُوا بِالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ عَلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوٓا
İman edin (Kime?) | O şeye ki | İndirildi (Kim üzerine?) | O kimseler üzerine ki | İman ettiler (Ne vakit iman ettiler?) | Günün başında | Ve inkar edin (Ne vakit?)

اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ د۪ينَكُمْ
Gündüzün sonunda | Umulur ki onlar | Dönerler | Ve inanmayın | Ancak o kimse hariç ki | Tabi oldu (Neye?) | Sizin dininize

قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰٓى اَحَدٌ مِثْلَ مَٓا اُو۫ت۪يتُمْ
De ki | Şüphesiz ki hidayet (Nedir?) | Allah'ın hidayetidir (Neye inanmayın?) | Kendisine verilmesine (Kimin?) | Hiçbir kimsenin (Ne verilmesine?) | O şeyin benzeri ki | Size verildi (Daha neye inanmayın?)

اَوْ يُحَٓاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ
Ya da aleyhinize delil getireceklerine (Nerede?) | Rabbiniz katında | De ki | Şüphesiz ki lütuf (Nedir?) | Allah'ın elindedir | Onu verir (Kime?)

مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَل۪يمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِه۪ مَنْ يَشَٓاءُ
O kimseye ki | Diliyor | Allah (Nedir?) | [Lütfu] geniştir (Daha nedir?) | Her şeyi bilendir | Ayırır (Neyi?) | Rahmetini (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor

وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ
Allah (Nedir?) | Lütuf sahibidir (Öyle lütuf ki) | Çok büyük | Ehl-i kitap içinde vardır | O kimse ki | Şayet ona emanet etsen (Neyi?)

بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّه۪ٓ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِد۪ينَارٍ لَا يُؤَدِّه۪ٓ
Kantarlarca [altını] | Onu öder (Kime?) | Sana | Yine onların içinde vardır | O kimse ki | Şayet ona emanet versen (Neyi?) | Bir dinarı | Ödemez

اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَٓائِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا
Onu sana | Ancak o durum hariç ki | Sen daim oldun (Kim üzerinde?) | Onun üzerinde (Ne olduğun halde?) | Ayakta | İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Onların demeleri sebebiyledir

لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّ۪نَ سَب۪يلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
Bizim üzerimize yoktur (Nerede?) | Ümmilerde (Ne yoktur?) | Yol/hak | Ve söylüyorlar (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Yalanı

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِه۪ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
Halbuki onlar biliyorlar | Hayır, [yol var] | Her kim | Vefa gösterirse (Neye?) | Ahdine (Daha ne yaparsa?) | Ve sakınırsa | Şüphesiz ki Allah | Sever (Kimi?)

الْمُتَّق۪ينَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَل۪يلًا
Muttakileri | O kimseler ki | Satıyorlar (Neyi?) | Allah'ın ahdini (Daha neyi satıyorlar?) | Ve yeminleri (Neye karşılık satıyorlar?) | Az bir bedele

اُو۬لٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ
İşte onlar | Nasip yoktur (Kim için?) | Onlar için (Nerede?) | Ahirette | Ve konuşmayacaktır onlarla (Kim?) | Allah (Daha?)

وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكّ۪يهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٧٧﴾
Ve bakmayacaktır (Kime?) | Onlara (Ne vakit?) | Kıyamet gününde (Daha?) | Ve onları temize çıkarmayacaktır | Ve de onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Can yakıcı

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَر۪يقًا يَلْوُ۫نَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ

Şüphesiz onlardan vardır | Elbette bir fırka ki | Eğip bükerler (Neyi?) | Dillerini (Neyle?) | Kitap ile (Niçin dillerini eğip bükerler?) | Onu sanasınız diye (Neden sanasınız diye?)

مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِۚ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ

Kitaptan | Halbuki o değildir (Neden değildir?) | Kitaptan | Ve derler | O (Nedir?) | Allah katındandır

وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ

Halbuki o değildir (Nereden?) | Allah katından | Ve söylerler (Kim üzerine?) | Allah üzerine (Neyi söylerler?) | Yalanı

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ

Halbuki onlar | Biliyorlar | [Mümkün] Olmadı (Kim için?) | Hiçbir beşer için (Ne mümkün olmadı?) | Ona vermesi (Kimin?) | Allah'ın (Neyi?) | Kitabı (Daha neyi?)

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا ل۪ي

Ve hükmü (Daha neyi?) | Ve peygamberliği | Sonra da o beşerin demesi [mümkün olmadı] (Kime demesi?) | İnsanlara | Olun (Ne olun?) | Kullar (Kim için?) | Benim için (Ben ne olduğum halde?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيّ۪نَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ

Allah'dan başka olduğum halde | Şu kadarı var ki (Bir peygamber şöyle der?) | Olun (Ne olun?) | Rabbâniler (Ne sebebiyle Rabbaniler olunuz?) | Olmanız sebebiyle (Ne olmanız?) | Öğretiyorsunuz (Neyi öğretiyor olmanız?)

الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا

Kitabı (Daha ne sebebiyle?) | Ve olmanız sebebiyle (Ne olmanız sebebiyle?) | Ders alıyor olmanız sebebiyle | Ve size emretmesi de [mümkün olmaz] (Neyi emretmesi?) | Edinmenizi (Kimi?)

الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّ۪نَ اَرْبَابًاۜ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ

Melekleri (Daha?) | Ve peygamberleri (Ne edinmenizi?) | Rabler | Size emreder mi? (Neyle?) | Küfürle (Neden sonra?) | O vakitten sonra ki | Siz (Nesiniz?)

مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ م۪يثَاقَ النَّبِيّ۪نَ لَمَا اٰتَيْتُكُمْ

Müslümanlarsınız | Ve o vakit ki almıştı (Kim?) | Allah (Neyi?) | Peygamberlerin sözünü | Andolsun o şey ki | Size verdim (Nedir o verdiğim şey de?)

مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ

Kitaptır (Daha?) | Ve hikmettir | Sonra da size geldiğinde (Kim?) | Bir peygamber (Öyle peygamber ki) | Doğrulayıcı (Neyi?) | O şeyi ki | Sizinle beraberdir

لَتُؤْمِنُنَّ بِه۪ وَلَتَنْصُرُنَّهُۜ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ

Elbette iman edeceksiniz (Kime?) | Ona (Daha?) | Ve ona yardım edeceksiniz | Dedi | İkrar ettiniz mi? (Daha?) | Ve aldınız mı? (Ne üzerine?)

عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْر۪يۜ قَالُٓوا اَقْرَرْنَاۜ قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا۬ مَعَكُمْ

Bunun üzerine (Neyi aldınız mı?) | Benim sözümü | Dediler ki | Biz ikrar ettik | Dedi ki | Öyleyse şahit olun | Ve ben de (Kimle birlikte?) | Sizinle birlikte (Neyim?)

مِنَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ

Şahitlerdenim | Ve her kim de | Yüz çevirirse (Ne vakit?) | Bundan sonra | İşte onlar (Nedir?)

هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ اَفَغَيْرَ د۪ينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهُٓ اَسْلَمَ مَنْ

Fasıkların ta kendisidir | Allah'ın dininden başkasını mı? | Arıyorlar | Halbuki yalnız ona | Teslim oldu (Kim?) | O kimseler ki (Neredekir?)

فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

Göklerde (Daha?) | Ve yerde (Nasıl teslim oldu?) | İsteyerek (Daha?) | Ve istemeyerek | Ve yalnız ona | Döndürülecekler

78. Bir de onlardan bir grup vardır, siz onu kitaptan sanasınız diye, dillerini kitaba doğru eğip bükerler. Hâlbuki o kitaptan değildir. Hem "O Allah tarafındandır." derler; oysa o, Allah tarafından değildir. Allah adına bile bile yalan söylerler.

79. Hiçbir insanın, Allah kendisine kitap, hüküm ve peygamberlik verdikten sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kul olun." deme yetkisi yoktur. Fakat: "Kitap öğretmekte olduğunuz ve ders alıp vermekte olduğunuz için rabbaniler olunuz." der.

80. Ve hiçbir zaman size: "Melekleri ve peygamberleri ilahlar edinin." diye de emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra, size inkârı emreder mi?

81. Hem Allah bir zamanlar peygamberlerden şöyle söz almıştır: "Andolsun ki, size kitab ve hikmet verdim, sonra size beraberinizdekini doğrulayıcı bir peygamber geldiğinde ona mutlaka iman edeceksiniz ve kesinlikle ona yardım edeceksiniz! Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu hususta ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?" buyurdu. Onlar: "Kabul ettik" dediler. Allah da: "Öyleyse şahit olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım." buyurdu.

82. Demek ki bundan sonra her kim dönerse, artık onlar dinden çıkmış fasıklardır.

83. Onlar, Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Hâlbuki göklerde ve yerde ne varsa hepsi, ister istemez O'na boyun eğmiştir. Ve O'na döndürülüp götürüleceklerdir.

84. De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere inandık, iman getirdik. Onlardan hiçbirinin arasını ayırmayız. Biz ancak O'na boyun eğen Müslümanlarız."

85. Her kim İslâm'dan başka bir din ararsa, artık imkânı yok, ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette de hüsrana uğrayanlardan olur.

86. Kendilerine açık deliller gelmiş ve peygamberin hak olduğuna şahadet getirmişlerken, imanlarının arkasından nankörlük edip inkâra sapan bir kavmi, Allah nasıl hidayet nasip eder? Hâlbuki Allah zalimler güruhunu doğru yola iletmez.

87. İşte onların cezaları, Allah'ın, meleklerin, insanların hepsinin lanetinin üzerlerinde olmasıdır.

88. Sonsuza kadar onun içindedirler, azapları hafifletilmez, kendilerine zaman tanınmaz.

89. Ancak bundan sonra tevbe edip kendini düzeltenler başka... Çünkü Allah mağfiret edendir, çok merhamet edendir.

90. İmanlarının arkasından inkâr eden, sonra da inkârında ileri gitmiş olanların tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. Ve işte onlar, sapıkların ta kendisidirler.

91. İnkâr edip kâfir olarak ölenler, kuşkusuz bunların her biri; kendini kurtarmak için dünya dolusu altın fidye verseler bile, hiç birinden kabul edilme ihtimali yoktur. Bunların hakkı can yakıcı bir azaptır ve kendilerini kurtaracak da yoktur.

Arapça	Türkçe
قُلْ	De ki
اٰمَنَّا	Biz iman ettik (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha neye?)
وَمَٓا	O şeye ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Kim üzerine?)
عَلَيْنَا	Bizim üzerimize (Daha neye?)
وَمَٓا	Ve o şeye ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Kim üzerine?)
عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ	İbrahim'in üzerine (Daha kimin üzerine indirildi?)
وَاِسْمٰعِيلَ	Ve İsmail'in (Daha kimin üzerine?)
وَاِسْحٰقَ	Ve İshak'ın (Daha kimin üzerine?)
وَيَعْقُوبَ	Ve Yakup'un (Daha kimin üzerine?)
وَالْاَسْبَاطِ	Ve torunlarının (Daha neye iman ettik?)
وَمَٓا	Ve o şeye ki
اُوتِيَ	Verildi (Kim?)
مُوسٰى	Musa (Daha kim verildi?)
وَعِيسٰى	Ve İsa (Daha kim verildi?)
وَالنَّبِيُّونَ	Ve peygamberler (Kim tarafından verildi?)
مِنْ رَبِّهِمْ	Rableri tarafından
لَا نُفَرِّقُ	Biz ayırmayız (Neyi?)
بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ	Onlardan hiç birinin arasını
وَنَحْنُ	Ve de biz
لَهُ	Ona (Neyiz?)
مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾	Teslim olanlarız
وَمَنْ يَبْتَغِ	Ve her kim de ararsa (Neden başka?)
غَيْرَ الْاِسْلَامِ	İslam'dan başka (Ne ararsa?)
دِينًا	Bir din
فَلَنْ يُقْبَلَ	Asla kabul edilmeyecektir (Kimden?)
مِنْهُ	Ondan
وَهُوَ	Ve de o (Nerede?)
فِي الْاٰخِرَةِ	Ahirette (Nedir?)
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾	Hüsrana uğrayanlardandır
كَيْفَ	Nasıl?
يَهْدِي	Doğru yola eriştirir (Kimi?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
قَوْمًا	Bir kavmi ki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Ne vakit?)
بَعْدَ اِيمَانِهِمْ	İmanlarından sonra (Daha neden sonra?)
وَشَهِدُوا	Ve şahit olduktan sonra (Neye şahit olduktan sonra?)
اَنَّ الرَّسُولَ	Şüphesiz ki Resul (Nedir?)
حَقٌّ	Haktır
وَجَٓاءَهُمُ	Halbuki onlara gelmişti (Ne?)
الْبَيِّنَاتُ	Açık deliller
وَاللّٰهُ	Allah
لَا يَهْدِي	Doğru yola eriştirmez (Kimi?)
الْقَوْمَ	Bir kavmi ki
الظَّالِمِينَ	Zalimlerdir
﴿٨٦﴾ اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
جَزَٓاؤُهُمْ	Onların cezaları (Nedir?)
اَنَّ عَلَيْهِمْ	Şüphesiz onların üzerinedir (Ne?)
لَعْنَةَ اللّٰهِ	Allah'ın laneti (Daha kimin laneti?)
وَالْمَلٰٓئِكَةِ	Ve Meleklerin (Daha kimin?)
وَالنَّاسِ	Ve insanların laneti vardır
اَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾	Hepsinin (Onlar ne oldukları halde ?)
خَالِدِينَ	Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)
فِيهَا	Orada
لَا يُخَفَّفُ	Hafifletilmez (Kimden?)
عَنْهُمُ	Onlardan (Ne?)
الْعَذَابُ	Azap (Daha?)
وَلَا هُمْ	Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar da?)
يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾	Kendilerine mühlet veriliyor [olmazlar]
اِلَّا الَّذِينَ	Ancak o kimseler hariç ki
تَابُوا	Tövbe ettiler (Ne vakit?)
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ	Bundan sonra (Daha?)
وَاَصْلَحُوا	Ve hallerini düzelttiler
فَاِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz ki Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir (Daha nedir?)
رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾	Çok merhamet edendir
اِنَّ الَّذِينَ	Şüphesiz o kimseler ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Ne vakit?)
بَعْدَ اِيمَانِهِمْ	İnanmalarından sonra
ثُمَّ ازْدَادُوا	Sonra arttılar (Ne yönden?)
كُفْرًا	Küfür yönünden
لَنْ تُقْبَلَ	Asla kabul edilmeyecektir (Ne?)
تَوْبَتُهُمْ	Onların tövbesi
وَاُولٰٓئِكَ	Ve işte onlar (Nedir?)
هُمُ الضَّٓالُّونَ ﴿٩٠﴾	Sapıkların ta kendileridir
اِنَّ الَّذِينَ	Şüphesiz o kimseler ki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Daha?)
وَمَاتُوا	Ve öldüler (Ne oldukları halde?)
وَهُمْ كُفَّارٌ	Kafirler oldukları halde
فَلَنْ يُقْبَلَ	Asla kabul edilmeyecektir (Kimden?)
مِنْ اَحَدِهِمْ	Onların hiç birinden (Ne?)
مِلْءُ الْاَرْضِ	Yeryüzü dolusu (Ne olarak?)
ذَهَبًا	Altın olarak
وَلَوِ افْتَدٰى	Velev ki fidye verse bile (Neyle?)
بِهِ	O altınlarla
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azap ki
اَلِيمٌ	Can yakıcı
وَمَا لَهُمْ	Ve onlar için yoktur da (Ne?)
مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾	Hiçbir yardımcı

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ

Asla eremezsiniz (Neye?) | Tam bir iyilik vasfına (Ne vakte kadar?) | Harcayıncaya kadar (Neden?) | O şeylerden ki | Siz seviyorsunuz | Ve her ne şey harcarsanız

فَاِنَّ اللّٰهَ بِه۪ عَل۪يمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ

Şüphesiz ki Allah | O şeyi (Nedir?) | Hakkıyla bilendir | Bütün yiyecekler | İdi (Ne idi?) | Helal idi (Kime?) | İsrailoğullarına

اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَٓائ۪يلُ عَلٰى نَفْسِه۪ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُ

Ancak o şey hariç ki | Haram kıldı (Kim?) | İsrail (Kime?) | Kendisine (Ne vakit?) | İndirilmesinden önce (Ne?) | Tevrat

قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرٰيةِ فَاتْلُوهَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٩٣﴾

De ki | Öyleyse getirin (Neyi?) | Tevrat'ı | Ve onu okuyun | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyen kimseler

فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ

Her kim | İftira etmişse (Kime?) | Allah'a (Ne iftira ederse?) | Yalanı (Ne vakit?) | Bundan sonra | İşte onlar (Nedir?)

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ حَن۪يفًاۜ

Zalimlerin ta kendileridir | De ki | Doğru söyledi (Kim?) | Allah | Artık tabi olun (Neye?) | İbrahim'in dinine (İbrahim ne olduğu halde?) | Hanif olduğu halde

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذ۪ي

Ve o İbrahim olmadı da (Kimlerden olmadı?) | Müşriklerden | Şüphesiz ki ilk ev (Öyle ki) | Yapılmış (Kim için?) | İnsanlar için (Nedir?) | O evdir ki

بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَم۪ينَۚ ﴿٩٦﴾ ف۪يهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

Mekke'dedir (O ev ne olduğu halde?) | Mübarek (Daha ne olduğu halde?) | Ve de bir hidayet (Kim için?) | Alemler için | Orada vardır (Ne vardır?) | Ayetler (Öyle ayetler ki?) | Apaçık (Ondan bedel?)

مَقَامُ اِبْرٰه۪يمَۚ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًاۜ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

İbrahim'in makamı vardır | Her kim | Oraya girerse | Olur (Ne olur?) | Emniyette | Ve Allah için vardır (Kime?) | İnsanlara (Ne vardır?) | Beytullah'ı haccetmek (İnsanlardan bedel?)

مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَب۪يلًاۜ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَم۪ينَ

O kimseye ki | Güç yetirdi (Neye?) | Ona (Ne cihetinden güç yetirdi?) | Yol cihetinden | Her kim | inkar ederse | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | İhtiyaçsızdır (Neden?) | Alemlerden

﴿٩٧﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِۗ وَاللّٰهُ شَه۪يدٌ

De ki | Ey kitap ehli | Niçin inkar ediyorsunuz (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini | Allah (Nedir?) | Şahittir (Neye şahittir?)

عَلٰى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ

O şeye ki | Siz işliyorsunuz | De ki | Ey kitap ehli | Niçin alıkoyuyorsunuz? (Neden?)

عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَٓاءُۜ وَمَا اللّٰهُ

Allah yolundan (Kimi?) | O kimseyi ki | İman etti (Ne olduğunuz halde alıkoyuyorsunuz?) | Onda arıyor olduğunuz halde (Ne?) | Eğrilik | Halbuki siz (Nesiniz?) | Şahitler | Ve Allah olmadı (Ne olmadı?)

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُط۪يعُوا فَر۪يقًا

Gafil (Neden?) | O şeyden ki | Yapıyorsunuz | Ey iman edenler | Şayet itaat ederseniz (Kime?) | Bir fırkaya

مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ ا۪يمَانِكُمْ كَافِر۪ينَ ﴿١٠٠﴾

O kimselerden ki | Kendilerine verildi (Ne verildi?) | Kitab | Sizi çevirirler (Ne vakit?) | İman etmenizden sonra (Neye çevirirler?) | Kafirlere

92. Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça, iyiliğe erişemezsiniz. Bununla birlikte her ne harcarsanız Allah onu da bilir.

93. Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in (Yakub'un) kendisine haram kıldığından başka bütün yiyecekler, İsrailoğullarına helal idi. De ki: "Eğer doğru sözlü iseniz, haydi Tevrat'ı getirip okuyun."

94. Bundan sonra Allah adına o yalanı kim uydurmuşsa artık onlar, zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki: "Allah doğru söylemiştir. Öyle ise dosdoğru bir hanif olarak İbrahim'in dinine uyun. O, hiçbir zaman müşriklerden olmadı."

96. Doğrusu insanlar için kurulan ilk mabed, elbette Mekke'deki o çok mübarek ve bütün âlemlere hidâyet kaynağı olan Beyt (Kâbe)tir.

97. Onda açık âyetler, İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren güvenlik içinde olur. Yoluna gücü yeten herkesin o Beyt'i haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstagnidir.

98. De ki: "Ey kitap ehli! Allah yaptıklarınızı görüp dururken niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?"

99. De ki: "Ey kitap ehli! Niçin Allah'ın doğru yolundan iman edenleri engelliyorsunuz? Görüp durduğunuz halde niçin onun çarpıklığını istiyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."

100. Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar.

101. Size Allah'ın âyetleri okunup dururken ve Allah'ın elçisi de aranızda iken nasıl inkâra dönersiniz? Her kim Allah'a sımsıkı tutunursa, muhakkak bir doğru yola çıkarılmıştır.

102. Ey iman edenler! Allah'tan nasıl korunmak gerekse öyle korunun, gerçekten takva sahibi olun ve ancak Müslüman olarak can verin.

103. Hepiniz birlikte Allah'ın ipine sımsıkı sarılın. Birbirinizden ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Sizler birbirinize düşmanlar iken, O sizin kalplerinizin arasında kaynaşma meydana getirip birleştirdi. Onun nimeti sayesinde uyanıp kardeş oldunuz. Hem sizler ateşten bir çukurun tam kenarında iken, O tuttu sizi ondan kurtardı. Şimdi Allah'a doğru gidebilmeniz için size âyetlerini böyle açıklıyor.

104. Ayrıca sizden meydana gelmiş, önde giden, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa eren onlardır.

105. Ve şunlar; şu kendilerine apaçık deliller geldikten sonra ayrılık çıkarıp, ihtilâf edenler gibi olmayın. Onlar için büyük bir azap vardır.

106. O bir takım yüzlerin ağaracağı ve bir takım yüzlerin kararacağı gün, o zaman o yüzleri kara çıkanlara şöyle denecek: "Yaa... İmanınızdan sonra inkâr ettiniz haa! Öyleyse yaptığınız nankörlüğün cezası olarak tadın azabı!"

107. Yüzleri ağaranlar hep Allah'ın rahmeti içindeler. Onlar onun içinde ebedî kalacaklardır.

108. Bunlar Allah'ın âyetleridir. Bunları sana hak bir sebeple okuyoruz. Yoksa Allah âlemlere bir haksızlık yapmak istemez.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ

Nasıl inkar ediyorsunuz? | Halbuki siz | Okunuyor (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne?) | Allah'ın ayetleri | Halbuki sizin aranızda vardır (Kim?)

رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Onun Resulü | Her kim | Sarılırsa (Kime?) | Allah'a | Elbette çıkarılmıştır (Neye?) | Bir yola ki | Dosdoğru

(١٠١) يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ

Ey iman edenler | Sakının (Kimden?) | Allah'dan (Nasıl?) | Hakkıyla sakınmakla | Ve sakın ölmeyin

اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (١٠٢) وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

Ancak | Siz (Nesiniz?) | Müslümanlar | Ve sarılın (Neye?) | Allah'ın ipine (Nasıl?) | Topluca (Daha?) | Ve de parçalanmayın (Daha?)

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

Ve hatırlayın (Neyi?) | Allah'ın nimetini (Kime?) | Size (Ne vakit?) | O vakit ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Birbirinize düşman | Öyle iken birleştirdi (Neyi?) | Kalplerinizin arasını

فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ

Bunun üzerine oldunuz (Ne sebebiyle?) | Onun nimeti sebebiyle (Ne oldunuz?) | Kardeşler | Ve siz idiniz (Ne üzerinde?) | Bir çukurun kenarı üzerinde (Neden olan bir çukur?) | Ateşten

فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Böyleyken sizi kurtardı (Neden?) | O çukurdan | İşte böylece | Açıklar (Kim?) | Allah (Kime?) | Size (Neyi?) | Ayetlerini | Ta ki sizler | Doğru yola erişesiniz

(١٠٣) وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

Olsun (Kimden?) | Sizin bir kısmınızdan (Ne olsun?) | Bir topluluk (Öyle topluluk ki) | Çağırıyorlar (Neye?) | Hayra (Daha?) | Ve emrediyorlar (Neyle?) | İyilikle (Daha?)

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (١٠٤) وَلَا تَكُونُوا

Ve nehyediyorlar (Neden?) | Kötülükten | Ve işte onlar (Nedirler?) | Onlardır | Kurtuluşa erenler | Olmayın (Kim gibi?)

كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ

O kimseler gibi ki | Ayrılığa düştüler (Daha?) | Ve ihtilaf ettiler (Ne vakit?) | O vakitten sonra ki | Onlara geldi (Ne?) | Apaçık deliller

وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (١٠٥) يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ

Ve işte onlar | Onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Büyük | O günü ki (Yâd edin) | Ağarıyor (Ne?) | Bir kısım yüzler (Daha?) | Ve kararıyor (Ne?)

وُجُوهٌ فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ

Diğer bir kısım yüzler | O kimselere gelince ki | Karardı (Ne?) | Onların yüzleri [Yüzü kararanlara şöyle denir] | İnkar mı ettiniz? (Ne vakit?) | İman ettikten sonra

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (١٠٦) وَاَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

Öyleyse tadın (Neyi?) | Azabı (Ne sebebiyle?) | Olmanız sebebiyle (Ne olmanız sebebiyle?) | İnkar ediyorsunuz | Ve o kimselere gelince ki | Ağardı (Ne?)

وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (١٠٧) تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ

Onların yüzleri (Neredir onlar?) | Allah'ın rahmetindedirler | Onlar (Nerede?) | Orada (Nedirler?) | Ebedi kalıcıdırlar | İşte bunlar (Nedir?) | Allah'ın ayetleridir (Öyle ayetler ki)

نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ (١٠٨)

Biz onları okuyoruz (Kime?) | Sana (O ayetler ne olduğu halde?) | Hak ile olduğu halde | Allah olmadı | İstiyor (Ne istiyor olmadı?) | Zulüm (Ne için?) | Alemler için

وَلِلّٰهِ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِي الْاَرْضِ	وَاِلَى اللّٰهِ	تُرْجَعُ
Allah'ındır (Ne?)	O şeyler ki	Göklerdedir (Daha?)	Ve yine o şeyler ki	Yeryüzündedir	Ve yalnız Allah'a	Döndürülür (Ne?)

الْاُمُورُ ۝١٠٩	كُنْتُمْ	خَيْرَ اُمَّةٍ	اُخْرِجَتْ	لِلنَّاسِ	تَأْمُرُونَ
Bütün işler	Siz oldunuz (Ne oldunuz?)	En hayırlı ümmet (Öyle ümmet ki)	Çıkarılmış (Kim için?)	İnsanlar için (Öyle ümmet ki)	Emrediyorsunuz (Neyle?)

بِالْمَعْرُوفِ	وَتَنْهَوْنَ	عَنِ الْمُنْكَرِ	وَتُؤْمِنُونَ	بِاللّٰهِ
İyilikle (Daha?)	Ve de nehyediyorsunuz (Neden?)	Kötülükten (Daha?)	Ve inanıyorsunuz (Kime?)	Allah'a

وَلَوْ اٰمَنَ	اَهْلُ الْكِتَابِ	لَكَانَ	خَيْرًا	لَهُمْ	مِنْهُمُ	الْمُؤْمِنُونَ
Ve eğer iman etseydi (Kim?)	Kitap ehli	Elbette olurdu (Ne olurdu?)	Daha hayırlı (Kim için?)	Onlar için	Onların içinden vardır (Ne vardır?)	Müminler

وَاَكْثَرُهُمُ	الْفَاسِقُونَ ۝١١٠	لَنْ يَضُرُّوكُمْ	اِلَّا اَذًى
Ve onların çoğu da (Nedir?)	Fasıklardır	Size asla zarar veremezler	Ancak eziyetle

وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ	يُوَلُّوكُمُ	الْاَدْبَارَ	ثُمَّ	لَا يُنْصَرُونَ ۝١١١	ضُرِبَتْ
Şayet sizinle savaşacak olsalar	Size dönerler (Neyi?)	Arkalarını	Sonra da	Yardım olunmazlar	Vuruldu (Kim üzerine?)

عَلَيْهِمُ	الذِّلَّةُ	اَيْنَ مَا ثُقِفُوا	اِلَّا	بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ
Onların üzerine (Ne?)	Zillet (Nerede?)	Her nerede bulunursa	Ancak hariç (Ne olmaları?)	Allah'tan bir ipe/ahde [sarılmış olmaları] (Daha kimden olan bir ahde?)

وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ	وَبَٓاؤُ	بِغَضَبٍ	مِنَ اللّٰهِ	وَضُرِبَتْ	عَلَيْهِمُ
Ve insanlardan bir ahde	Ve döndüler (Neyle birlikte?)	Bir gazap ile birlikte (Kimden olan gazap?)	Allah'dan	Ve vuruldu (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Ne vuruldu?)

الْمَسْكَنَةُ	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ كَانُوا	يَكْفُرُونَ	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	وَيَقْتُلُونَ
Zillet	İşte bu (Ne sebebiyledir?)	Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları sebebiyledir?)	İnkar ediyorlar (Neyi?)	Allah'ın ayetlerini (Daha ne sebebiyledir?)	Ve öldürmeleri sebebiyledir (Kimi?)

الْاَنْبِيَٓاءَ	بِغَيْرِ حَقٍّ	ذٰلِكَ	بِمَا عَصَوْا	وَكَانُوا	يَعْتَدُونَ ۝١١٢
Peygamberleri (Nasıl öldürmeleri?)	Haksızca	İşte bu da (Ne sebebiyledir?)	Asi olmaları sebebiyledir (Daha ne sebebiyledir?)	Ve olmaları sebebiyledir (Ne olmaları?)	Haddi aşıyorlar

لَيْسُوا	سَوَٓاءً	مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ	اُمَّةٌ	قَٓائِمَةٌ	يَتْلُونَ	اٰيَاتِ اللّٰهِ
Onlar olmadılar (Ne olmadılar?)	Eşit	Ehl-i kitap içinde vardır (Ne vardır?)	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)	Doğru	Onlar okurlar (Neyi?)	Allah'ın ayetlerini (Ne vakit?)

اٰنَٓاءَ اللَّيْلِ	وَهُمْ	يَسْجُدُونَ ۝١١٣	يُؤْمِنُونَ	بِاللّٰهِ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
Gece vakitlerinde (Ne oldukları halde?)	Onlar	Secde ediyorlar	(Yine öyle topluluk ki) İman ederler (Kime?)	Allah'a (Daha neye?)	Ve ahiret gününe (Daha ne yaparlar?)

وَيَأْمُرُونَ	بِالْمَعْرُوفِ	وَيَنْهَوْنَ	عَنِ الْمُنْكَرِ	وَيُسَارِعُونَ
Ve emrederler (Neyle?)	İyilikle (Daha?)	Ve nehyederler (Neden?)	Kötülükten (Daha ne yaparlar?)	Ve koşuşurlar (Ne hususta?)

فِي الْخَيْرَاتِ	وَاُولٰٓئِكَ	مِنَ الصَّالِحِينَ ۝١١٤	وَمَا يَفْعَلُوا
Hayır işleri hususunda	Ve işte onlar (Nedir?)	Salihlerdendir	Ve her ne yaparlarsa (O yaptıkları şey de nedendir?)

مِنْ خَيْرٍ	فَلَنْ يُكْفَرُوهُ	وَاللّٰهُ	عَلِيمٌ	بِالْمُتَّقِينَ ۝١١٥
Hayırdan	Ondan mahrum bırakılmayacaklar	Allah (Nedir?)	Ziyade bilendir (Neyi?)	Muttakileri

109. Hem göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Bütün işler de Allah'a döndürülür.

110. Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmet olarak varlığa geldiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeğe çalışır ve Allah'a inanır, iman getirirsiniz. Kitap ehli de inansaydı haklarında elbette hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler varsa da, çoğu dinden çıkmış fasıklardır.

111. Onlar size eziyetten başka bir zarar veremezler. Eğer sizinle çarpışacak olsalar, size arkalarını dönerler. Sonra da kendilerine yardım edilmez.

112. Nerede bulunsalar; Allah'ın ve inanan insanların güvencesine sığınmadıkça zillet altında kalmaya mahkûmdurlar. Onlar döne dolaşa Allah'ın gazabını hak ettiler ve miskinlik altında ezilmeye mahkum oldular. Çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlardı ve peygamberleri bile bile haksız yere öldürüyorlardı. Çünkü isyan etmişlerdi ve aşırı gidiyorlardı.

113. Hepsi bir değildirler. Kitap ehli içinde, geceleyin Allah'ın âyetlerini okuyarak secdeye kapanan, doğruluk üzere bulunan bir topluluk vardır.

114. Allah'a inanırlar, ahiret gününe inanırlar, iyiliği emrederler, kötülükten menederler ve hayırlara koşuşurlar. İşte bunlar salihlerdendir.

115. Ve hayır olarak ne yaparlarsa hiçbir zaman karşılıksız bırakılmayacaktır. Allah, o muttakileri bilir.

116. İnkâr edenlerin ne malları, ne de çocukları, kendilerini Allah'tan kurtaracak değildir. Onlar cehennemliklerdir; hep orada kalacaklardır.

117. Bu dünya hayatında yapmakta oldukları harcamaların durumu, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinlerine isabet edip, onu mahveden kavurucu ve soğuk bir rüzgâra benzer. Allah onlara zulmetmemişti. Fakat kendilerine zulmediyorlardı.

118. Ey iman edenler! Sizden başkalarından dost tutmayın. Onlar sizi şaşırtmakta kusur etmezler, sıkıntıya düşmenizi isterler. Görmüyor musunuz kinleri ağızlarından taşmakta, içlerinin gizlediği ise daha büyüktür. Eğer akıllarınızı kullanırsanız, size âyetleri açık olarak bildirdik.

119. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz; onlar ise bütün kitaplara iman ettiğiniz halde sizi sevmezler. Onlarsa sizinle buluştukları zaman "inandık" derler. Baş başa kaldıkları zaman da kinlerinden dolayı aleyhinizde parmaklarını ısırırlar. De ki: "Kininizle ölün!" Şüphesiz ki, Allah bütün sinelerin özünü bilir.

120. Size bir iyilik dokunsa fenalarına gider, başınıza bir kötülük gelse onunla sevinirler. Ve eğer sabreder ve Allah'tan gereğince korkarsanız, onların hileleri size hiçbir zarar vermez. Çünkü Allah onları kendi amelleriyle kuşatmıştır.

121. Hani bir zamanlar, erkenden mü'minleri savaş için elverişli yerlere yerleştirmek üzere ailenden ayrılmıştın. Allah, hakkıyla işiten ve bilendir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ

Şüphesiz o kimseler ki | Kafir oldular | Asla sağlamayacaktır | Onlara (Ne?) | Onların malları (Daha?) | Ve evlatları da (Kime karşı sağlamayacaktır?)

مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Allah'a karşı (Ne sağlamayacaktır?) | Hiçbir fayda | İşte onlar (Nedirler?) | Ateş halkıdırlar | Onlar (Nerede?) | Orada (Nedirler?) | Ebedi kalıcıdırlar

﴿١١٦﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا

O şeyin durumu ki | Harcıyorlar (Nerede?) | Şu dünya hayatında (Nedir bu harcadıklarının durumu?) | Bir rüzgar gibidir (Öyle rüzgar ki) | Onda vardır (Ne?)

صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ

Kasıp kavuruculuk (Yine öyle rüzgar ki) | Vurmuştur (Neye?) | Bir kavmin ekinine (Öyle kavim ki) | Zulmettiler (Kime?) | Kendilerine | Ve onu helak etmiştir | Onlara zulmetmedi (Kim?)

اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

Allah | Şu kadarı var ki | Kendilerine | Zulmediyorlar | Ey iman edenler

لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا

Edinmeyin (Ne edinmeyin?) | Sırdaş (Kimden başka?) | Sizden başka | Onlar size karşı kusur etmezler (Ne konuda?) | Size kötülük bulaştırmada

وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَٓاءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي

Ve onlar isterler (Neyi?) | Sıkıntıya düşmenizi | Elbette ortaya çıktı (Ne?) | Buğzları (Nereden ortaya çıktı?) | Ağızlarından | O şey ki | Gizliyor (Ne?)

صُدُورُهُمْ اَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾

Onların içleri (Nedir bu şey?) | Daha büyüktür | Biz beyan ettik (Kim için?) | Sizin için (Neyi beyan ettik?) | Ayetleri | Şayet siz iseniz | Akıl ediyor iseniz

هَٓا اَنْتُمْ اُو۬لَٓاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ

Size bildiriyorum işte onlar ki | Onları seviyorsunuz | Halbuki onlar sizi sevmiyorlar (Daha?) | Ve siz inanırsınız (Neye?) | Bütün kitaba

وَاِذَا لَقُوكُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ

Sizinle karşılaştıklarında da | Derler | Biz iman ettik | Yalnız kaldıklarında da | Isırırlar | Sizin aleyhinize (Neyi?)

الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ

Parmaklarını (Neden ısırırlar?) | Kızgınlıklarından | De ki | Geberin (Neyle?) | Kin ve öfkenizle | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Hakkıyla bilendir (Neyi?)

بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾ اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِنْ تُصِبْكُمْ

Sinelerin özünü | Şayet size erişirse (Ne?) | Bir iyilik | Onların fenasına gider | Şayet size isabet etse (Ne?)

سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ

Bir kötülük | Sevinirler (Neyle?) | O kötülükle | Ve eğer sabrederseniz (Daha?) | Ve de sakınırsanız | Size zarar vermez (Ne zarar vermez?) | Onların hileleri (Neyle zarar vermez?)

شَيْـًٔا اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ

Hiçbir şeyle | Şüphesiz ki Allah | Yaptıklarını (Nedir?) | Kuşatıcıdır | O vakit ki | Sen erkenden ayrılmıştın (Kimden?) | Ailenden (Ne olduğun halde?)

تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

Yerleştiriyor olduğun halde (Kimi?) | Müminleri (Nereye?) | Oturacakları yerlere (Niçin oturacakları?) | Savaş için | Allah (Nedir?) | Her şeyi işitendir (Daha nedir?) | Her şeyi bilendir

وَلِيُّهُمَا	وَاللّٰهُ	اَنْ تَفْشَلَا	مِنْكُمْ	طَائِفَتَانِ	هَمَّتْ	اِذْ
O ikisinin velisidir	Allah (Nedir?)	Dağılmaya	Sizden (Neye niyet etmişti?)	İki bölük (Öyle iki bölük ki)	Niyet etmişti (Kim?)	(Senin erkenden ayrıldığın vakitten bedel?) O vakit ki

بِبَدْرٍ	اللّٰهُ	وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ	الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾	فَلْيَتَوَكَّلِ	وَعَلَى اللّٰهِ
Bedir'de	Allah (Nerede?)	Ve andolsun ki size yardım etmişti (Kim?)	Müminler	Tevekkül etsin (Kim?)	Ve yalnız Allah'a

تَقُولُ	اِذْ	تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾	لَعَلَّكُمْ	اللّٰهَ	فَاتَّقُوا	اَذِلَّةٌ	وَاَنْتُمْ
Sen diyordun (Kime?)	(Allah size ne vakit yardım etmişti?) O vakit ki	Şükredesiniz	Ta ki siz	Allah'dan	Artık sakının (Kimden?)	Siz zayıftınız	Halbuki siz

بِثَلٰثَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ	رَبُّكُمْ	اَنْ يُمِدَّكُمْ	اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ	لِلْمُؤْمِنِينَ
Üç bin melek ile (O melekler ne oldukları halde?)	Rabbinizin (Neyle yardım etmesi?)	Size yardım etmesi (Kimin?)	Size yetmeyecek mi? (Ne?)	Müminlere

مِنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا	وَيَأْتُوكُمْ	وَتَتَّقُوا	اِنْ تَصْبِرُوا	بَلٰى	مُنْزَلِينَ ﴿١٢٤﴾
Hemen şu anda	Ve de size [müşrikler] gelirlerse (Ne vakit?)	Ve de sakınırsanız (Daha?)	Eğer sabredeseniz (Daha?)	Evet [size yeter]	İndirilmişler

مُسَوِّمِينَ	بِخَمْسَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ	رَبُّكُمْ	يُمْدِدْكُمْ
Alametliler	Beş bin melek ile (Onlar ne oldukları halde?)	Rabbiniz (Neyle?)	Size yardım eder (Kim?)

بِهِ	قُلُوبُكُمْ	وَلِتَطْمَئِنَّ	لَكُمْ	اِلَّا بُشْرٰى	اللّٰهُ	﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ
Bununla	Sizin kalpleriniz (Neyle?)	Ve de mutmain olsun için (Ne?)	Sizin için (Daha ne için yaptı?)	Ancak bir müjde (Kim için?)	Allah	Ve bunu yapmadı (Kim?)

لِيَقْطَعَ	﴿١٢٦﴾ الْحَكِيمِ	الْعَزِيزِ	اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	وَمَا النَّصْرُ
(Daha niçin yardım etti?) Kessin diye (Neyi?)	Hakim olanlar	Aziz olan	Ancak Allah katındandır (Öyle Allah ki)	Ve zafer değildir

﴿١٢٧﴾ خَائِبِينَ	فَيَنْقَلِبُوا	اَوْ يَكْبِتَهُمْ	كَفَرُوا	مِنَ الَّذِينَ	طَرَفًا
Umutları boşa çıkmışlar	Ki geri dönsünler (Ne oldukları halde?)	Ya da onları perişan etsin diye	Kafir oldular (Daha niçin?)	O kimselerden ki	Bir tarafı (Kimden?)

اَوْ يُعَذِّبَهُمْ	اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ	شَيْءٌ	مِنَ الْاَمْرِ	لَكَ	لَيْسَ
Ya da onlara azap edinceye kadar	Tevbelerini kabul edinceye kadar	Hiçbir şey (Ne vakte kadar?)	Bu durumla alakalı (Ne olmadı?)	Senin için (Ne ile alakalı?)	Olmadı (Kim için?)

فِي الْاَرْضِ	وَمَا	فِي السَّمٰوَاتِ	مَا	وَلِلّٰهِ	﴿١٢٨﴾ ظَالِمُونَ	فَاِنَّهُمْ
Yeryüzündedir	Ve o şeyler ki (Neredeydir?)	Göklerdedir (Daha?)	O şeyler ki (Neredeydir?)	Ve Allah içindir (Ne?)	Zalimdir	Zira onlar (Nedir?)

﴿١٢٩﴾ رَحِيمٌ	غَفُورٌ	وَاللّٰهُ	يَشَاءُ	مَنْ	وَيُعَذِّبُ	يَشَاءُ	لِمَنْ	يَغْفِرُ
Çok merhamet edendir	Çok mağfiret edendir (Daha nedir?)	Allah (Nedir?)	Diliyor	O kimseye ki	Ve de azap eder (Kime?)	Diliyor (Daha?)	O kimseye ki	Mağfiret eder (Kime?)

مُضَاعَفَةً	اَضْعَافًا	الرِّبٰوا	لَا تَأْكُلُوا	يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
Katlanmış	Kat kat olduğu halde (Öyle kat kat ki)	Faizi (O faiz ne olduğu halde?)	Yemeyin (Neyi?)	Ey iman edenler

اُعِدَّتْ	الَّتِي	النَّارَ	وَاتَّقُوا	﴿١٣٠﴾ تُفْلِحُونَ	لَعَلَّكُمْ	اللّٰهَ	وَاتَّقُوا
Hazırlandı (Kim için?)	Öyle ateş ki	Ateşten	Sakının (Neden?)	Felaha kavuşasınız	Ta ki siz	Allah'dan	Ve sakının (Kimden?)

﴿١٣٢﴾ تُرْحَمُونَ	لَعَلَّكُمْ	وَالرَّسُولَ	اللّٰهَ	وَاَطِيعُوا	﴿١٣١﴾ لِلْكَافِرِينَ
Merhamet olunasınız	Ta ki siz	Ve Resul'e	Allah'a (Daha?)	Ve itaat edin (Kime?)	Kafirler için

122. O zaman içinizden iki gurup, Allah onların yardımcıları olduğu halde yılmak istemişlerdi. Demek ki, mü'minler ancak Allah'a dayanmalıdırlar.

123. Gerçekte sizler bir kaç çaresiz iken, Allah sizi Bedir'de sırf yardımı ile zafere eriştirdi. O halde Allah'tan korkun ki, şükretmiş olasınız.

124. O zaman sen mü'minlere: "Rabbinizin indirilmiş üç bin melek ile size yardım etmesi yetmez mi?" diyordun.

125. Evet, sabır ve sebat eder, itaatsizlikten sakınırsanız, onlar da ansızın üzerinize gelseler, Rabbiniz size nişanlı nişanlı beş bin melekle yardım edecek.

126. Ve bunu size Allah, sırf bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatışsın diye yaptı. Yoksa yardım ancak Allah'tandır. Aziz O, hakîm O.

127. O inanmayanlardan bir kolu kessin veya perişan etsin de umutsuz olarak dönüp gitsinler.

128. Senin elinde yapacak bir şey yok. Allah ya onların tevbesini kabul eder ya da onlara azap eder. Çünkü onlar zalimlerdir.

129. Hem göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

130. Ey o bütün iman edenler! Öyle kat kat katlayarak faiz yemeyin. Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

131. Kâfirler için hazırlanmış olan ateşten korunun.

132. Size merhamet edilmesi için, Allah'a ve Peygamber'e itaat edin.

133. Ve Rabbinizin mağfiretine ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, takva sahipleri için hazırlanmış olan cennete koşuşun!

134. O takva sahipleri, bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, kızdıklarında öfkelerini yutarlar, insanların kusurlarını affederler. Allah (güzel davranışta) bulunanları sever.

135. Ve onlar kötü bir şey yaptıkları veya nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayarak hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Allah'tan başka günahları kim bağışlayabilir? Hem onlar işledikleri kötülüklerde bile bile ısrar etmezler.

136. İşte bunların mükâfatı Rablerinden bir bağışlanma ve altından ırmaklar akan, içlerinde ebedî kalacakları cennetlerdir. Çalışanların mükâfatı ne de güzeldir!

137. Sizden önce nice ilahi kanunlar gelip geçmiştir. Onun için yeryüzünde gezin, dolaşın, peygamberleri yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.

138. Bu işte bütün insanlar için bir açıklama, takva sahipleri için de bir hidâyet ve bir öğüttür.

139. Eğer sizler gerçek mü'minlerseniz, daha yükselecekken gevşemeyin ve üzülmeyin!

140. Eğer size bir yara dokunduysa, o topluluğa da öyle bir yara dokundu. Biz, Allah'ın gerçek mü'minleri ortaya çıkarması ve içinizden şahitler edinmesi için, bu günleri insanlar arasında evirir çeviririz. Allah zulmedenleri sevmez.

وَسَارِعُٓوا Ve koşuşun *(Neye koşuşun?)*	اِلٰى مَغْفِرَةٍ Bir mağfirete *(Öyle mağfiret ki)*	مِنْ رَبِّكُمْ Rabbinizden olan *(Daha neye koşuşun?)*	وَجَنَّةٍ Ve de cennete *(Öyle cennet ki)*	عَرْضُهَا Onun eni *(Nedir?)*	السَّمٰوَاتُ Göklerdir *(Daha?)*	
وَالْاَرْضُۙ Ve de yeryüzüdür *(Yine öyle cennet ki)*	اُعِدَّتْ Hazırlandı *(Kim için ?)*	لِلْمُتَّقِينَۙ ﴿١٣٣﴾ Muttakiler için	اَلَّذِينَ Onlar o kimselerdir ki	يُنْفِقُونَ Allah yolunda harcıyorlar *(Ne zaman?)*	فِي السَّرَّٓاءِ Bollukta *(Daha?)*	
وَالضَّرَّٓاءِ Ve darlıkta *(Daha kimdirler?)*	وَالْكَاظِمِينَ Ve zaptedenlerdir *(Neyi?)*	الْغَيْظَ Öfkesini *(Daha kimdirler?)*	وَالْعَافِينَ Ve affedenlerdir *(Kimden?)*	عَنِ النَّاسِۜ İnsanlardan		
وَاللّٰهُ Allah	يُحِبُّ Sever *(Kimi?)*	الْمُحْسِنِينَۚ ﴿١٣٤﴾ İyilik edenleri	وَالَّذِينَ Ve o kimselerdir ki	اِذَا فَعَلُوا İşledikleri vakit *(Neyi?)*	فَاحِشَةً Bir kötülüğü	
اَوْ ظَلَمُٓوا Ya da zulmettikleri vakit *(Kime?)*	اَنْفُسَهُمْ Kendilerine	ذَكَرُوا Hatırlarlar *(Kimi?)*	اللّٰهَ Allah'ı	فَاسْتَغْفَرُوا Ve de tövbe ederler *(Ne için?)*	لِذُنُوبِهِمْۖ Günahları için	
وَمَنْ Kimdir?	يَغْفِرُ Mağfiret edecek *(Neye?)*	الذُّنُوبَ Günahlarına	اِلَّا اللّٰهُۖ Ancak Allah'tır	وَلَمْ يُصِرُّوا Ve de ısrar etmezler *(Neye?)*	عَلٰى مَا فَعَلُوا Yaptıklarına	
وَهُمْ Onlar	يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ Bilirler	اُولٰٓئِكَ İşte onlar	جَزَٓاؤُ۬هُمْ Onların mükafatları *(Nedir?)*	مَغْفِرَةٌ Mağfirettir *(Öyle mağfiret ki)*	مِنْ رَبِّهِمْ Rablerinden olan *(Daha nedir?)*	
وَجَنَّاتٌ Ve cennetlerdir *(Öyle cennetler ki)*	تَجْرِي Akıyor *(Nereden?)*	مِنْ تَحْتِهَا Altlarından *(Ne akıyor?)*	الْاَنْهَارُ Nehirler *(Onlar ne oldukları halde?)*	خَالِدِينَ Ebedi kalıcılar oldukları halde *(Nerede?)*	فِيهَاۜ Orada	وَنِعْمَ Ve ne güzeldir *(Ne?)*
اَجْرُ الْعَامِلِينَۜ ﴿١٣٦﴾ Çalışanların mükafatı	قَدْ خَلَتْ Gelip geçti *(Ne vakit?)*	مِنْ قَبْلِكُمْ Sizden önce *(Ne?)*	سُنَنٌۙ Sünnetler	فَسِيرُوا Artık dolaşın *(Nerede?)*		
فِي الْاَرْضِ Yeryüzünde	فَانْظُرُوا Ve bakın	كَيْفَ كَانَ Nasıl oldu *(Ne?)*	عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ Yalanlayanların akibeti			
هٰذَا İşte bu *(Nedir?)*	بَيَانٌ Bir beyandır *(Kim için?)*	لِلنَّاسِ İnsanlar için *(Daha nedir?)*	وَهُدًى Ve hidayettir *(Daha nedir?)*	وَمَوْعِظَةٌ Ve bir nasihattir *(Kim için?)*	لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ Muttakiler için	
وَلَا تَهِنُوا Gevşemeyin *(Daha?)*	وَلَا تَحْزَنُوا Ve üzülmeyin	وَاَنْتُمُ Ve siz *(Nesiniz?)*	الْاَعْلَوْنَ En üstünsünüz	اِنْ كُنْتُمْ Eğer siz iseniz *(Ne iseniz?)*	مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ Müminler	
اِنْ يَمْسَسْكُمْ Şayet size dokundu ise *(Ne?)*	قَرْحٌ Bir yara	فَقَدْ مَسَّ Elbette dokunmuştur *(Kime?)*	الْقَوْمَ Kavme/müşriklere *(Ne?)*	قَرْحٌ Bir yara ki	مِثْلُهُۜ Onun benzeridir	وَتِلْكَ الْاَيَّامُ İşte bu günler
نُدَاوِلُهَا Onları döndürürüz *(Nerede?)*	بَيْنَ النَّاسِۚ İnsanlar arasında *(Niçin?)*	وَلِيَعْلَمَ Ve de bilsin diye *(Kim?)*	اللّٰهُ Allah *(Kimi?)*	الَّذِينَ O kimseleri ki	اٰمَنُوا İman ettiler *(Daha niçin?)*	
وَيَتَّخِذَ Ve edinmesi için *(Kimden?)*	مِنْكُمْ Sizden *(Ne edinmesi?)*	شُهَدَٓاءَۜ Şahitler	وَاللّٰهُ Allah	لَا يُحِبُّ Sevmez *(Kimi?)*	الظَّالِمِينَۙ ﴿١٤٠﴾ Zalimleri	

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾

Kafirleri | Ve mahvetmesi için (Kimi?) | İman ettiler (Daha niçin?) | O kimse-leri ki | Allah (Kimi?) | (Daha ne içindir bu döndürme?) Ve arındırması için (Kim?)

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا

Cihat ettiler (O kimseler kimdendir?) | O kimse-leri ki | Allah (Kimi?) | Henüz [diğer-lerinden] ayırma-mışken (Kim?) | Cennete | Gireceğinizi (Nereye?) | Yoksa zanneti-niz mi? (Neyi?)

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ

Ölümü (Ne vakit?) | Temenni ediyor idiniz (Neyi?) | Andolsun ki siz idiniz | Sabredenleri | Yine [diğerlerinden] ayırmamışken (Kimi?) | Sizden (Daha?)

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ

Ve Muhammed olmadı | Bakıyorsunuz | Siz | Şüphesiz ki onu gör-dünüz (Ne olduğunuz halde?) | Onunla karşılaşmadan önce

اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَائِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ

Ya da öldürülse | Eğer o ölse | Peygamberler | Ondan önce (Kim?) | Elbette geçmiştir | Ancak bir pey-gamber oldu

انْقَلَبْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ

Asla zarar ve-remez (Kime?) | Topukları üzerine | Dönerse (Ne üzerine?) | Her kim | Topuklarınız üzerine | Dönüverecek misiniz? (Ne üzerine?)

اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ

Ve hiçbir nefis için olmadı (Ne?) | Şükredenleri | Allah (Kimi?) | Ve mükafatlan-dıracaktır (Kim?) | Hiçbir şeyle | Allah'a (Neyle?)

اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ

İsterse (Neyi isterse?) | Her kim | Süresi belirli | Yazmakla yazdı (Öyle yazmakla ki) | Ancak Allah'ın izniyle (Allah bunu nasıl yazdı?) | Ölmesi

ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا

O ahi-retten | Onaveririz (Nereden veririz?) | Ahiretin mükafatını | İsterse (Neyi isterse?) | Her kim | O dün-yadan | Ona veririz (Nereden?) | Dünya mükafatını

وَسَنَجْزِى الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ

Rabbaniler (Öyle rabbaniler ki) | Onunla birlikte vardır (Kim vardır?) | Savaştı (Öyle pey-gamber ki) | Ve nice Peygamber vardır ki | Şükredenleri | Ve biz mükafat-landıracağız (Kimi?)

كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا اَصَابَهُمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوا

Ve de zayıf düş-mediler (Daha?) | Allah yolunda (Daha?) | Kendilerine isabet edenden dolayı (Nerede?) | Onlar gevşeklik göstermediler (Neden dolayı?) | Çok

وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ

Ve onların sözleri olmadı | Sabredenleri | Sever (Kimi?) | Allah | Ve boyun eğmediler de

اِلَّا اَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِى اَمْرِنَا وَثَبِّتْ

Ve sabit kıl (Neyi?) | İşimizdeki (Daha?) | Ve aşırılığı-mızı (Neredeki aşırılığımızı?) | Günahlarımızı (Daha neyi bağışla?) | Bizim için (Neyi bağışla?) | Bağışla (Kim için?) | Rabbi-miz! | Ancak şöyle demeleri oldu

اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰيهُمُ اللّٰهُ

Allah (Neyi verdi?) | Sonuç olarak onlara verdi (Kim?) | Kafirlerdir | Bir kavme ki | Ve bize yardım et (Kime karşı?) | Ayaklarımızı (Daha?)

ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

Muhsinleri | Sever (Kimi?) | Allah | Ve de ahiret mükafatının güzelliğini | Dünya mükafatını (Daha neyi verdi?)

141. Ve Allah'ın iman edenleri iyice seçip arındırması, kâfirleri mahvetmesi içindir.

142. Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri hiç belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun ki, siz ölümle karşılaşmadan önce onu arzuluyordunuz. Fakat işte onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz.

144. Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse siz ardınıza dönüverecek misiniz? Her kim ardına dönerse, elbette Allah'a bir zarar verecek değildir. Fakat Allah şükredenlerin mükâfatını verecektir.

145. Hem Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kimseye ölmek yok. O vadesi ile yazılmış şaşmaz bir yazıdır. Bununla beraber kim dünya menfaatini isterse, ona ondan veririz. Kim de ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Şükredenleri ise, şüphesiz mükâfatlandıracağız.

146. Nice peygamberin yanında Rabbe kul olmuş birçok erenler savaştılar. Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı yılgınlık göstermediler, zaaf göstermediler, miskinlik etmediler. Allah da sabredenleri sever.

147. Başka bir şey söyledikleri de yoktu, sadece: "Ey Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla, cihad meydanında ayaklarımızı sabit kıl, kâfirler güruhuna karşı da bize yardım et!" diyorlardı.

148. Sonuç olarak Allah da kendilerine hem dünya sevabını, hem de ahiretin güzel sevabını verdi. Öyle ya, Allah güzel iş yapan muhsinleri sever.

149. Ey o bütün iman edenler! Eğer kâfirlere itaat edecek olursanız, sizi tersinize çevirirler. Öyle bir değişime uğrarsınız ki, büsbütün zarar içinde kalırsınız

150. Doğrusu sizin mevlanız sadece Allah'tır. Ve O, yardım edeceklerin en hayırlısıdır

151. Allah'ın hakkında hiçbir kesin delil indirmediği şeyleri O'na ortak koştukları için, biz o kâfirlerin kalplerine korku düşüreceğiz. Onların varacakları yer cehennemdir. Ne de kötüdür o zalimler yatağı!

152. Gerçek şu ki, Allah'ın size verdiği söz doğru çıktı. O sırada onları kesip doğruyordunuz. Allah size arzuladığınız zaferi gösterdikten sonra isyan edip verilen emirde çekiştiniz, yılgınlık gösterdiniz. Kiminiz dünyayı istiyordu, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra Allah sizi denemek için onlardan çevirdi. Ve bununla beraber sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı çok lütufkârdır.

153. O sırada siz boyuna uazaklaşıyordunuz, kimseye dönüp bakmıyordunuz. Peygamber ise arkanızdan sizleri çağırıp duruyordu. Bunun üzerine Allah, ne elinizden giden zafere, nede başınıza gelen musibete üzülmeyesiniz diye, sizi kederden kedere uğrattı. Allah ne yaptığınızı biliyor.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا	Ey iman edenler
اِنْ تُطٖيعُوا	Eğer itaat ederseniz (Kime?)
الَّذٖينَ	O kimselere ki
كَفَرُوا	Kafir oldular
يَرُدُّوكُمْ	Sizi çevirirler (Ne üzerine çevirirler?)
عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ	Topuklarınız üzerine
فَتَنْقَلِبُوا	Ve de geri dönmüş olursunuz (Ne olduğunuz halde?)
خَاسِرٖينَ	Hüsrana uğrayıcılar
﴿١٤٩﴾ بَلِ اللّٰهُ	Bilakis Allah (Nedir?)
مَوْلٰيكُمْ	Sizin mevlanızdır
وَهُوَ	O (Nedir?)
خَيْرُ النَّاصِرٖينَ ﴿١٥٠﴾	Yardımcıların en hayırlısıdır
سَنُلْقٖى	Yakında atacağız (Nereye?)
فٖى قُلُوبِ الَّذٖينَ	O kimselerin kalplerinin içine ki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Neyi atacağız?)
الرُّعْبَ	Korkuyu
بِمَٓا اَشْرَكُوا	Şirk koşmaları sebebiyle (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Neyi şirk koşmaları sebebiyle?)
مَا	O şeye ki
لَمْ يُنَزِّلْ	İndirmedi (Neye dair?)
بِهٖ	O şeye dair (Ne indirmedi?)
سُلْطَانًا	Bir delil
وَمَاْوٰيهُمُ	Onların varacağı yer (Nedir?)
النَّارُ	Ateştir
وَبِئْسَ	Ne kötüdür!
مَثْوَى الظَّالِمٖينَ ﴿١٥١﴾	Zalimlerin kalacağı yer
وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ	Andolsun ki size karşı yerine getirdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
وَعْدَهُٓ	Vaadini (Ne vakit?)
اِذْ	O vakit ki
تَحُسُّونَهُمْ	Kesip doğruyordunuz onları (Neyle?)
بِاِذْنِهٖ	Onun izniyle
حَتّٰٓى اِذَا فَشِلْتُمْ	Nihayet yılgınlık gösterdiğiniz vakit (Daha?)
وَتَنَازَعْتُمْ	Ve de çekiştiğiniz vakit (Ne konuda?)
فِى الْاَمْرِ	İşiniz konusunda
وَعَصَيْتُمْ	Ve de isyan ettiğiniz vakit (Neden sonra olan isyan?)
مِنْ بَعْدِ مَٓا	O şeyden sonra ki
اَرٰيكُمْ	Size gösterdi (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
تُحِبُّونَ	Siz seviyorsunuz
مِنْكُمْ	Sizin içinizde vardır
مَنْ	O kimse ki
يُرٖيدُ	İstiyor (Neyi istiyor?)
الدُّنْيَا	Dünyayı
وَمِنْكُمْ	Ve yine sizin içinizde vardır
مَنْ	O kimse ki
يُرٖيدُ	İstiyor (Neyi istiyor?)
الْاٰخِرَةَ	Ahireti
ثُمَّ صَرَفَكُمْ	Sonra sizi çevirdi (Kimden çevirdi?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Niçin?)
لِيَبْتَلِيَكُمْ	Sizi sınamak için
وَلَقَدْ عَفَا	Ve elbette bağışladı (Kimden?)
عَنْكُمْ	Sizden
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
ذُو فَضْلٍ	Lütuf sahibidir (Kime?)
عَلَى الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٥٢﴾	Müminlere
اِذْ	O vakit ki
تُصْعِدُونَ	Kaçıp uzaklaşıyordunuz (Daha?)
وَلَا تَلْوُنَ	Ve dönüp bakmıyordunuz (Kime?)
عَلٰٓى اَحَدٍ	Hiç kimseye
وَالرَّسُولُ	Ve peygamber de
يَدْعُوكُمْ	Sizi çağırıyordu (Nereden?)
فٖٓى اُخْرٰيكُمْ	Sizin arkanızdan
فَاَثَابَكُمْ	Sizi cezalandırdı (Ne ile?)
غَمًّا	Gam ile (Ne sebebiyle?)
بِغَمٍّ	[Verdiğiniz] gam sebebiyle (Niçin böyle yaptı?)
لِكَيْلَا تَحْزَنُوا	Üzülmeyesiniz diye (Neye?)
عَلٰى مَا فَاتَكُمْ	Kaçırdığınız şeylere (Daha neye?)
وَلَا مَٓا اَصَابَكُمْ	Ve size isabet edene
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
خَبٖيرٌ	Ziyade haberdardır (Neden?)
بِمَا	Ol şeyler ki
تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾	Siz yapıyorsunuz

ثُمَّ اَنْزَلَ	Sonra indirdi (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size (Neden sonra?)
مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ	Gamdan sonra (Neyi indirdi?)
اَمَنَةً	Bir emniyet (Emniyetten bedel?)
نُعَاسًا	Bir uyuklama (Öyle uyuklama ki)
يَغْشٰى	Kaplıyor (Kimi kaplıyor?)
طَٓائِفَةً	Bir taifeyi (Öyle taife ki)
مِنْكُمْ	Sizden
وَطَٓائِفَةٌ	Ve bir diğer taife de
قَدْ اَهَمَّتْهُمْ	Onları kaygılandırmıştı (Ne?)
اَنْفُسُهُمْ	Kendi canları
يَظُنُّونَ	Zanda bulunuyorlar (Kim hakkında?)
بِاللّٰهِ	Allah hakkında
غَيْرَ الْحَقِّ	Hak olmayan (Ne gibi?)
ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ	Cahiliye zannı gibi
يَقُولُونَ	Diyorlar
هَلْ لَنَا	Bizim için var mıdır? (Neden?)
مِنَ الْاَمْرِ	İşten (Ne var mıdır?)
مِنْ شَيْءٍ	Bir şey
قُلْ	De ki
اِنَّ الْاَمْرَ	Şüphesiz ki iş
كُلَّهُ	Onun hepsi (Kim içindir?)
لِلّٰهِ	Allah içindir
يُخْفُونَ	Gizliyorlar (Nerede?)
فٖٓي اَنْفُسِهِمْ	Nefislerinde (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
لَا يُبْدُونَ	Açığa çıkarmıyorlar (Kime?)
لَكَ	Sana
يَقُولُونَ	Diyorlar
لَوْ كَانَ	Şayet olsaydı (Kim için?)
لَنَا	Bizim için
مِنَ الْاَمْرِ	İşten (Ne olsaydı?)
شَيْءٌ	Bir şey
مَا قُتِلْنَا	Öldürülmezdik (Nerede?)
هٰهُنَا	Burada
قُلْ	De ki
لَوْ كُنْتُمْ	Şayet siz olsaydınız (Nerede?)
فٖي بُيُوتِكُمْ	Evlerinizde
لَبَرَزَ	Elbette çıkardı (Kim?)
الَّذٖينَ	O kimseler ki
كُتِبَ	Yazıldı (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمُ	Onlar üzerine (Ne yazıldı?)
الْقَتْلُ	Öldürülme (Nereye çıkarlardı?)
اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ	Uzanacakları yere (Niçin?)
وَلِيَبْتَلِيَ	Sınaması için yaptı (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
مَا	O şeyi ki
فٖي صُدُورِكُمْ	Sinelerinizdedir (Daha niçin yaptı?)
وَلِيُمَحِّصَ	Ve de ayırt etmesi için (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
فٖي قُلُوبِكُمْ	Kalplerinizin içindedir
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
عَلٖيمٌ	Ziyade bilendir (Neyi?)
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾	Sine sahiplerini
اِنَّ الَّذٖينَ	Şüphesiz o kimseler ki
تَوَلَّوْا	Dönüp gittiler (Kimden olan kimseler?)
مِنْكُمْ	Sizden (Ne vakit?)
يَوْمَ الْتَقَى	Karşılaştığı gün (Kim?)
الْجَمْعَانِ	İki topluluk
اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ	Ancak onları kaydırmak istedi (Kim?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan
بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا	Kazandıklarının bazıları sebebiyle
وَلَقَدْ عَفَا	Elbette affetti (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz ki Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir (Daha nedir?)
حَلٖيمٌ ﴿١٥٥﴾	Halimdir
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
لَا تَكُونُوا	Olmayın (Kim gibi?)
كَالَّذٖينَ	O kimseler gibi ki
كَفَرُوا	Kafir oldular
وَقَالُوا	Ve de dediler (Kime?)
لِاِخْوَانِهِمْ	Kardeşlerine
اِذَا ضَرَبُوا	Onlar yolculuğa çıktıklarında (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde
اَوْ كَانُوا	Ya da olduklarında (Ne olduklarında?)
غُزًّى	Gaziler (Şöyle dediler:)
لَوْ كَانُوا	Şayet olsalardı (Nerede?)
عِنْدَنَا	Bizim yanımızda
مَا مَاتُوا	Ölmezlerdi (Daha?)
وَمَا قُتِلُوا	Ve de öldürülmezlerdi (Allah bunları niçin yaptı?)
لِيَجْعَلَ	Yapması için (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
ذٰلِكَ	Bunu
حَسْرَةً	Bir pişmanlık (Nerede?)
فٖي قُلُوبِهِمْ	Kalplerinde
وَاللّٰهُ	Allah
يُحْيٖي	Diriltir (Daha?)
وَيُمٖيتُ	Ve de öldürür
وَاللّٰهُ	Allah
بِمَا تَعْمَلُونَ	Yaptıklarınızı (Nedir?)
بَصٖيرٌ ﴿١٥٦﴾	Görücüdür
وَلَئِنْ	Andolsun ki eğer
قُتِلْتُمْ	Öldürülürseniz (Nerede?)
فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ	Allah yolunda
اَوْ مُتُّمْ	Ya da ölürseniz
لَمَغْفِرَةٌ	Elbette bir mağfiret (Kimden olan?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'dan (Daha?)
وَرَحْمَةٌ	Ve de bir rahmet (Bu mağfiret ve rahmet nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Neden daha hayırlıdır?)
مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾	Toplayacaklarından

154. Sonra o kederin arkasından Allah size bir güven indirdi. Bir uyku ki, içinizden bir zümreyi sarıyordu. Bir zümre de nefislerinin sevdasına düşmüş; Allah'a karşı cahiliyet zannı gibi, hakka aykırı bir zan besliyorlar ve: "Var mı bize o emirden bir şey?" diyorlardı. De ki: Şüphesiz emrin hepsi Allah'ındır. Onlar içlerinde sana açıklayamadıkları bir şey gizliyorlar. " Bizim emirden bir payımız olsaydı, burada öldürülmezdik." diyorlar. De ki: "Evlerinizde de olsaydınız, haklarında ölüm yazılmış olan kimseler; yine çıkacak, düşüp kaldıkları yerleri çaresiz boylayacaklardı. Allah içinizdekileri yoklamak ve yüreğinizdekini meydana çıkarmak için bunu başınıza getirdi. Allah göğüslerin özünü bilir.

155. (Uhad'da) O iki topluluk çarpıştığı gün; içinizden arkasını dönenler, gerçekten sırf yaptıkları bazı hatalardan dolayı, şeytan onların ayaklarını kaydırmak istedi. Bununla beraber, Allah onları affetti. Allah çok mağfiret edendir, halimdir.

156. Ey o bütün iman edenler! Sakın inkâr edip de, yeryüzünde yolculuğa çıktıkları veya savaşa gittiklerinde kardeşleri için: "Eğer bizim yanımızda olsalardı ne ölürlerdi ne de öldürülürlerdi." diyenler gibi olmayın. Allah bunu onların kalplerinde bir pişmanlık olarak bıraksın diyedir. Hâlbuki hayatı veren de Allah, ölümü veren de... Ve Allah, her ne yaparsanız görüp duruyor.

157. Andolsun ki, eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, kuşkusuz Allah'ın bağışlaması ve rahmeti, onların dünyada kalıp toplayacakları şeylerden daha hayırlıdır.

158. Andolsun ki, ölseniz de öldürülseniz de kesinlikle hep Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. Sen, sırf Allah'ın rahmeti ile onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı kalpli biri olsaydın, elbette etrafından dağılıp giderlerdi. O halde kusurlarını bağışla, günahlarının bağışlanmasını dile, yapılacak işlerde onların görüşlerini de al. Sonra da azmettin mi artık Allah'a tvekkül et. Çünkü Allah tevekkül edenleri sever.

160. Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, kimin haddinedir ki ondan sonra size yardım etsin? O halde Mü'minler ancak Allah'a dayansınlar.

161. Bir peygamber için, emanete hıyanet etmek olur şey değildir. Her kim ganimet ve hâsılattan bir şey aşırırsa, boynuna aldığını kıyamet günü yüklenerek getirir. Sonra da herkese kazandığı ödenir, hiçbirine haksızlık edilmez.

162. Ya o zaman Allah'ın rızası peşinden giden kimse, Allah'ın hışmına uğrayan ve yatağı cehennem olan kimseye benzer mi? O ne kötü bir varış yerdir!

163. Onlar Allah katında derece derecedirler. Ve Allah onların yaptıklarını görmektedir.

164. Gerçekten içlerinden kendilerine Allah'ın âyetlerini okuyan, onları arındıran ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle Allah mü'minlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Hâlbuki onlar, daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

165. Böyle iken, (Bedir'de)düşmanlarınızın başına iki katını getirdiğiniz bir musibet size isabet ediverince: "Bu nereden ?" mi dediniz? De ki: "O, kendi tarafınızdandır." Çünkü Allah, her şeye kâdirdir.

فَبِمَا رَحْمَةٍ	تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾	لَاِلَى اللّٰهِ	اَوْ قُتِلْتُمْ	مُتُّمْ	وَلَئِنْ
Ve bir rahmetten dolayı (Kimden olan rahmet?)	Haşrolunursunuz	Elbette yalnız Allah'a	Ya da öldürülürseniz	Ölürseniz	Ve andolsun ki eğer

لَانْفَضُّوا	غَلِيظَ الْقَلْبِ	فَظًّا	وَلَوْ كُنْتَ	لَهُمْ	لِنْتَ	مِنَ اللّٰهِ
Elbette dağılırlardı (Nereden?)	Katı kalpli	Kaba	Ve eğer sen olsaydın (Ne olsaydın?)	Onlara	Yumuşak davrandın (Kime?)	Allah'dan

فِي الْاَمْرِ	وَشَاوِرْهُمْ	لَهُمْ	وَاسْتَغْفِرْ	عَنْهُمْ	فَاعْفُ	مِنْ حَوْلِكَ
İşinde	Ve de onlarla müşavere et (Nerede?)	Onlar için	Ve de bağışlanma dile (Kim için?)	Onlardan (Daha?)	Affet (Kimden?)	Senin çevrenden

الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾	يُحِبُّ	اِنَّ اللّٰهَ	عَلَى اللّٰهِ	فَتَوَكَّلْ	فَاِذَا عَزَمْتَ
Tevekkül edenleri	Sever (Kimi?)	Şüphesiz ki Allah	Allah'a	Tevekkül et (Kime?)	Ve kesin karar verdiğinde de

ذَا الَّذِي	فَمَنْ	وَاِنْ يَخْذُلْكُمْ	لَكُمْ	فَلَا غَالِبَ	اللّٰهُ	اِنْ يَنْصُرْكُمُ
O kimse ki	Kimdir?	Ve eğer sizi yüzüstü bırakırsa	Size	Galip gelecek yoktur (Kime galip gelecek?)	Allah	Eğer size yardım ederse (Kim?)

الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾	فَلْيَتَوَكَّلِ	وَعَلَى اللّٰهِ	مِنْ بَعْدِهِ	يَنْصُرُكُمْ
Müminler	Tevekkül etsin (Kim?)	Ve yalnız Allah'a	Ondan sonra	Size yardım edecek (Ne vakit?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	بِمَا غَلَّ	يَاْتِ	وَمَنْ يَغْلُلْ	اَنْ يَغُلَّ	لِنَبِيٍّ	وَمَا كَانَ
Kıyamet gününde	Hıyanet ettiği ile birlikte (Ne vakit gelir?)	Gelir (Neyle birlikte?)	Ve her kim hıyanet ederse	Hıyanet etmesi	Hiçbir peygamber için (Ne olmadı?)	Ve olmadı (Kim için?)

اَفَمَنِ اتَّبَعَ	لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾	وَهُمْ	مَا كَسَبَتْ	كُلُّ نَفْسٍ	ثُمَّ تُوَفّٰى
Tabi olan kişi benzer mi? (Neye tabi olan?)	Zulme uğramıyorlar	Onlar	Kazandığı (Ne oldukları halde?)	Herkes (Ne verilir?)	Sonra tam olarak verilir (Kim?)

جَهَنَّمُ	وَمَاْوٰيهُ	مِنَ اللّٰهِ	بِسَخَطٍ	بَٓاءَ	كَمَنْ	رِضْوَانَ اللّٰهِ
Cehennem'dir	Onun varacağı yer (Nedir?)	Allah'dan	Bir kızgınlıkla birlikte (Öyle kızgınlık ki)	Döndü (Neyle birlikte?)	O kimseye ki	Allah'ın rızasına (Kime benzer mi?)

بَصِيرٌ	وَاللّٰهُ	عِنْدَ اللّٰهِ	دَرَجَاتٌ	هُمْ ﴿١٦٢﴾	وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
Hakkıyla görendir (Neyi?)	Allah	Allah katında	Derece derecedirler (Nerede?)	Onlar (Nedir?)	Ve ne kötü varacak yerdir

فِيهِمْ	اِذْ بَعَثَ	عَلَى الْمُؤْمِنِينَ	اللّٰهُ	لَقَدْ مَنَّ ﴿١٦٣﴾	يَعْمَلُونَ	بِمَا
Onların içine (Gönderdiği vakit?)	Gönderdiği vakit (Nereye?)	Müminlere (Ne vakit?)	Allah (Kime?)	Andolsun ki iyilikte bulunmuştur (Kim?)	Yapıyorlar	Ol şeyki

وَيُعَلِّمُهُمُ	وَيُزَكِّيهِمْ	اٰيَاتِهِ	عَلَيْهِمْ	يَتْلُوا	مِنْ اَنْفُسِهِمْ	رَسُولًا
Ve onlara öğretiyor (Neyi öğretiyor?)	Ve onları arındırıyor (Daha?)	Onun ayetlerini (Daha?)	Onlara (Neyi okuyor?)	Okuyor (Kime?)	Kendilerinden (Yine öyle peygamber ki)	Bir peygamber (Öyle peygamber ki)

مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾	لَفِي ضَلَالٍ	مِنْ قَبْلُ	وَاِنْ كَانُوا	وَالْحِكْمَةَ	الْكِتَابَ
Apaçık	Sapıklıkta (Öyle sapıklık ki)	Bundan önce (Ne olsalar bile?)	Olsalar bile (Ne vakit?)	Ve de hikmeti	Kitabı (Daha neyi?)

هٰذَا	اَنّٰى	قُلْتُمْ	مِثْلَيْهَا	قَدْ اَصَبْتُمْ	مُصِيبَةٌ	اَوَلَمَّا اَصَابَتْكُمْ
Bu	Nerden? (Ne?)	Dediniz	Onun iki katını	Halbuki siz isabet ettirmiştiniz (Neyi?)	Bir musibet	Size gelince mi? (Ne?)

قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾	عَلَى كُلِّ شَيْءٍ	اِنَّ اللّٰهَ	مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ	هُوَ	قُلْ
Gücü yetendir	Her şeye (Nedir?)	Şüphesiz ki Allah	Sizin kendinizdendir	O (Nedir?)	De ki

وَلِيَعْلَمَ	فَبِاِذْنِ اللّٰهِ	الْجَمْعَانِ	يَوْمَ الْتَقَى	وَمَٓا اَصَابَكُمْ
Ve de [Allah] bilsin/ayırt etsin içindir *(Kimi?)*	Allah'ın izniyledir	İki topluluk *(Nedir size isabet eden?)*	Karşılaştığı gün *(Kim?)*	Size isabet eden *(Ne vakit?)*

قَاتِلُوا	تَعَالَوْا	لَهُمْ	وَقِيلَ	نَافَقُوا	الَّذِينَ	وَلِيَعْلَمَ ۝١٦٦	الْمُؤْمِنِينَ
Savaşın *(Nerede?)*	Gelin	Onlara *(Ne dendi?)*	Dendi *(Kime?)*	Münafıklık ettiler	O kimseler ki	Yine [Allah] bilsin/ayırt etsin içindir *(Kimi?)*	Müminleri *(Daha ne içindir?)*

لَاتَّبَعْنَاكُمْ	قِتَالًا	لَوْ نَعْلَمُ	قَالُوا	اَوِ ادْفَعُوا	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
Elbette size tabi olurduk	Savaşmayı	Şayet bilseydik *(Neyi?)*	Dediler ki	Ya da müdafaa yapın [dendi]	Allah yolunda

يَقُولُونَ	لِلْاِيمَانِ	مِنْهُمْ	اَقْرَبُ	يَوْمَئِذٍ	لِلْكُفْرِ	هُمْ
Diyorlar *(Ne ile?)*	İmana	Onların [yakın] oluşundan *(Neye yakın oluşundan?)*	Daha yakındır *(Neden daha yakındır?)*	O gün *(Nedir?)*	Küfre	Onlar *(Neye?)*

۝١٦٧ يَكْتُمُونَ	بِمَا	اَعْلَمُ	وَاللّٰهُ	فِي قُلُوبِهِمْ	لَيْسَ	مَا	بِاَفْوَاهِهِمْ
Gizliyorlar	Ol şeyki	En iyi bilendir *(Neyi?)*	Allah *(Nedir?)*	Kalplerinde	Değildir *(Nerede?)*	O şeyi ki	Ağızlarıyla *(Ne diyorlar?)*

قُلْ	مَا قُتِلُوا	لَوْ اَطَاعُونَا	وَقَعَدُوا	لِاِخْوَانِهِمْ	قَالُوا	اَلَّذِينَ
De ki	Öldürülmezlerdi	Eğer bize uysalardı	Halbuki oturmuşlardı	Kardeşlerine	Dediler *(Kime?)*	*(O münafıklık yapan kimselerden bedel?)* O kimseler ki

وَلَا تَحْسَبَنَّ	۝١٦٨ صَادِقِينَ	اِنْ كُنْتُمْ	الْمَوْتَ	عَنْ اَنْفُسِكُمُ	فَادْرَؤُا
Sakın zannetme *(Kimi?)*	Doğru kimseler	Eğer iseniz *(Ne iseniz?)*	Ölümü	Kendinizden *(Neyi?)*	Artık savın *(Kimden?)*

عِنْدَ رَبِّهِمْ	اَحْيَاءٌ	بَلْ	اَمْوَاتًا	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	قُتِلُوا	الَّذِينَ
Rableri katında	Diridirler *(Nerede?)*	Bilakis *(Nedirler?)*	Ölüler	Allah yolunda *(Ne zannetme?)*	Öldürüldüler *(Nerede öldürüldüler?)*	O kimseleri ki

وَيَسْتَبْشِرُونَ	مِنْ فَضْلِهِ	بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ	فَرِحِينَ	۝١٦٩ يُرْزَقُونَ
Üstelik sevinirler *(Ne ile?)*	Lütfundan	Allah'ın onlara verdikleri sebebiyle *(Neden verdiği?)*	*(Onlar ne oldukları halde rızıklanıyorlar?)* Hoşnut oldukları halde *(Ne sebebiyle?)*	Rızıklanıyorlar

وَلَا هُمْ	عَلَيْهِمْ	اَلَّا خَوْفٌ	مِنْ خَلْفِهِمْ	بِهِمْ	لَمْ يَلْحَقُوا	بِالَّذِينَ
Ve onların olmamasıyla *(Ne olmamasıyla?)*	Onlar üzerine *(Daha ne ile sevinirler?)*	Korkunun olmamasıyla *(Kim üzerine?)*	Arkalarında oldukları halde *(Onlardan bedel neyle sevinirler?)*	Onlara *(O kimseler ne oldukları halde?)*	Henüz katılmadı *(Kime?)*	O kimselerle ki

وَاَنَّ اللّٰهَ	وَفَضْلٍ	مِنَ اللّٰهِ	بِنِعْمَةٍ	يَسْتَبْشِرُونَ	۝١٧٠ يَحْزَنُونَ
Şüphesiz Allah	Ve bir lütuf ile *(Bir de şununla sevinirler ki?)*	Allah tarafından olan *(Daha ne ile sevinirler?)*	Bir nimetle ki *(Kim tarafından olan nimet?)*	Sevinirler *(Ne ile?)*	Üzülecekler

وَالرَّسُولَ	لِلّٰهِ	اسْتَجَابُوا	اَلَّذِينَ	۝١٧١ اَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ	لَا يُضِيعُ
Ve Resule *(Ne zaman icabet ettiler?)*	Allah'a *(Daha?)*	İcabet ettiler *(Kime?)*	O kimseler ki	Müminlerin mükafatını	Zayi etmez *(Neyi?)*

اَجْرٌ	وَاتَّقَوْا	مِنْهُمْ	اَحْسَنُوا	لِلَّذِينَ	الْقَرْحُ	مِنْ بَعْدِ مَٓا اَصَابَهُمُ
Bir ecir ki	Ve sakındılar *(Ne vardır?)*	Onlardan olduğu halde *(Daha?)*	İyilikte bulundular *(O kimseler ne olduğu halde?)*	O kimseler için vardır ki	Yara	Onlara isabet ettikten sonra *(Ne?)*

لَكُمْ	قَدْ جَمَعُوا	اِنَّ النَّاسَ	النَّاسُ	لَهُمُ	قَالَ	اَلَّذِينَ	۝١٧٢ عَظِيمٌ
Size karşı	Elbette [orduları] topladılar *(Kime karşı?)*	Şüphesiz insanlar	İnsanlar [dedi] *(Ne dedi?)*	Onlara *(Kim dedi?)*	Dedi *(Kime?)*	*(Allah ve Resulüne icabet edenlerden bedel)* O kimseler ki	Büyük

۝١٧٣ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ	اللّٰهُ	حَسْبُنَا	وَقَالُوا	اِيمَانًا	فَزَادَهُمْ	فَاخْشَوْهُمْ
Ve o ne güzel vekildir [dediler]	Allah	Bize yeter *(Kim yeter?)*	Ve onlar dediler *(Ne dediler?)*	İman bakımından	Bu söz onları artırdı *(Ne bakımdan?)*	Şu halde onlardan korkun [dediler]

166-167. O iki topluluk çarpıştığı gün başınıza gelen de yine Allah'ın izniyledir. Bu hem mü'minleri belirlemesi ve hem de münafıklık yapanları ayırt etmesi içindir. Ve bunlara: "Geliniz, Allah yolunda savaşınız veya hiç olmazsa savunmada bulunun." denilmişti. Onlar ise: "Biz savaşmasını bilseydik arkanızdan gelirdik." dediler. Onlar o gün, imandan çok küfre yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah neyi gizlediklerini daha iyi bilendir.

168. Onlar evlerinde oturdular da, savaşa giden kardeşleri için: "Eğer bizi dinleselerdi öldürülmezlerdi." dediler. De ki: "Eğer iddianızda doğru iseniz, haydin kendinizden ölümü savın öyleyse."

169. Ve sakın Allah yolunda öldürülenleri ölmüşler sanma. Hayır! Onlar hayattadırlar, Rab'leri katında yaşarlar.

170. Allah'ın lütfundan kendilerine bağışladığı mutlulukla sevinç içinde rızıklanırlar. Arkalarından şahadetle kendilerine yetişemeyen mücahitler için de şu müjdeyi verirler: "Onlara bir korku yok, onlar da üzülecek değillerdir."

171. Allah'ın nimetini, keremini ve Allah'ın mü'minlerin ecrini zayi etmeyeceğini müjdelerler.

172. Hele o kendileri bir yara aldıktan sonra, Allah ve peygamberin emrine uyanlara; mü'minler içinden özellikle böyle iyilik edip sakınanlar için çok büyük bir ecir vardır.

173. Onlar ki, insanlar kendilerine: "Haberiniz olsun, insanlar size karşı ordu topladı, onun için onlardan korkun!" dediklerinde bu onların imanını artırdı. Onlar da: "Allah yetişir bize; O ne güzel vekildir." dediler.

174. Sonra da kendilerine hiç bir keder dokunmaksızın Allah'tan bir nimet ve bir lütufla geri döndüler ve Allah'ın rızasına uydular. Allah çok büyük bir lütuf sahibidir.

175. Size o haberi getiren şeytan sadece kendi dostlarını korkutur, siz ondan korkmayın da bana isyandan korkun, eğer inanıyorsanız.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Çünkü onlar, Allah'a bir zarar verebilecek değillerdir. Allah onlara ahirette bir pay vermemek istiyor. Onlara büyük bir azap vardır.

177. Şüphesiz iman karşılığında inkârı satın alanlar, Allah'a zerrece zarar verecek değiller ve onlar için acı bir azap vardır.

178. Bir de o inkâr edenler; kendilerine mühlet vermemizin, asla kendileri için bir iyilik olduğunu sanmasınlar. Biz onları sırf günahları artsın diye bırakıyoruz. Hem onlara alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah, mü'minleri bulunduğunuz durum üzere bırakacak değildir. Sonunda pis olanı temizden ayıracaktır. Allah sizleri gayba vakıf kılacak da değildir. Fakat Allah peygamberlerinden dilediğini seçer. O halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin. Eğer iman eder ve korunursanız, sizin için büyük bir ecir vardır.

180. Allah'ın, kendilerine lütfundan verdiği şeye karşı cimrilik edenler, sakın onun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır o, kendileri için bir şerdir. Yarın kıyamet günü, o kıskandıkları mal boyunlarına dolanacak. Kaldı ki, göklerin ve yerin mirası hep Allah'ındır ve Allah her ne yaparsanız haberdardır.

فَانْقَلَبُوا	بِنِعْمَةٍ	مِنَ اللّٰهِ	وَفَضْلٍ	لَمْ يَمْسَسْهُمْ	سُوٓءٌ	وَاتَّبَعُوا
Onlar döndüler (Neyle?)	Bir nimetle ki	Allah'tandır (Daha neyle döndüler?)	Bir lütufla (Ne oldukları halde?)	Onlara erişmediği halde (Ne?)	Herhangi bir kötülük (Daha?)	Tabi oldular (Neye?)

رِضْوَانَ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ	ذُو فَضْلٍ	عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾	اِنَّمَا ذٰلِكُمُ	الشَّيْطَانُ
Allah'ın rızasına	Allah (Nedir?)	Bir lütuf sahibidir ki	Pek büyük	Ancak size bu (Nedir?)	Şeytandır (Öyle şeytan ki)

يُخَوِّفُ	اَوْلِيَٓاءَهُ	فَلَا تَخَافُوهُمْ	وَخَافُونِ	اِنْ كُنْتُمْ	مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
Korkutuyor (Kimi korkutuyor?)	Dostlarını	Onlardan korkmayın	Benden korkun	Eğer siz iseniz (Ne iseniz?)	İnananlar

وَلَا يَحْزُنْكَ	الَّذِينَ	يُسَارِعُونَ	فِي الْكُفْرِ	اِنَّهُمْ	لَنْ يَضُرُّوا	اللّٰهَ
Ve seni üzmesin (Kim üzmesin?)	O kimseler ki	Yarışıyorlar (Nerede?)	Küfürde	Şüphesiz ki onlar	Zarar veremeyecekler (Kime?)	Allah'a (Ne ile?)

شَيْـًٔا	يُرِيدُ اللّٰهُ	اَلَّا يَجْعَلَ	لَهُمْ	حَظًّا	فِي الْاٰخِرَةِ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ
Hiçbir şey ile	Allah istiyor (Neyi?)	Kılmamayı (Kim için?)	Onlar için (Ne kılmamayı?)	Bir pay (Nerede?)	Ahirette	Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki

عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾	اِنَّ الَّذِينَ	اشْتَرَوُا	الْكُفْرَ	بِالْاِيمَانِ	لَنْ يَضُرُّوا	اللّٰهَ
Büyük	Muhakkak o kimseler ki	Satın aldılar (Neyi?)	Küfrü (Ne karşılığında?)	İman karşılığında	Zarar veremeyeceklerdir (Kime?)	Allah'a (Neyle zarar veremeyeceklerdir?)

شَيْـًٔا	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	اَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾	وَلَا يَحْسَبَنَّ	الَّذِينَ	كَفَرُوٓا
Hiçbir şeyle	Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap	Can yakıcı	Ve sakın zannetmesin (Kim?)	O kimseler	Kafir oldular (Şunu zannetmesinler ki)

اَنَّمَا نُمْلِي	لَهُمْ	خَيْرٌ	لِاَنْفُسِهِمْ	اِنَّمَا نُمْلِي	لَهُمْ	لِيَزْدَادُوٓا	اِثْمًا
Bizim mühlet verişimiz (Kime?)	Onlara (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Kendileri için	Bizim mühlet verişimiz ancak (Kime?)	Onlara (Niyedir?)	Artsınlar diyedir (Ne bakımdan?)	Günah bakımından

وَلَهُمْ	عَذَابٌ	مُهِينٌ ﴿١٧٨﴾	مَا كَانَ اللّٰهُ	لِيَذَرَ	الْمُؤْمِنِينَ	عَلٰى مَٓا
Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Küçük düşürücü	Allah olmadı (Ne olmadı?)	Bırakacak (Kimi?)	Müminleri (Ne üzerine?)	O şey üzerine ki

اَنْتُمْ	عَلَيْهِ	حَتّٰى يَمِيزَ	الْخَبِيثَ	مِنَ الطَّيِّبِ	وَمَا كَانَ	اللّٰهُ
Siz (Nesiniz?)	Onun üzerinesiniz (Ne vakte kadar?)	Ayırıncaya kadar (Neyi ayırıncaya kadar?)	Pisi (Neden?)	Temizden	Ve olmadı (Kim?)	Allah (Ne olmadı?)

لِيُطْلِعَكُمْ	عَلَى الْغَيْبِ	وَلٰكِنَّ اللّٰهَ	يَجْتَبِي	مِنْ رُسُلِهِ	مَنْ	يَشَٓاءُ
Sizi muttali edecek (Neye?)	Gayb'a	Şu kadarı var ki Allah	Seçer (Kimden?)	Resullerinden (Kimi seçer?)	O kimseyi ki	Diliyor

فَاٰمِنُوا	بِاللّٰهِ	وَرُسُلِهِ	وَاِنْ تُؤْمِنُوا	وَتَتَّقُوا	فَلَكُمْ	اَجْرٌ	عَظِيمٌ
Artık iman edin (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve de peygamberlerine	Ve eğer iman eder de (Daha?)	Bir de sakınırsanız	Sizin için vardır (Ne?)	Bir mükafat ki	Büyük

﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ	الَّذِينَ	يَبْخَلُونَ	بِمَٓا	اٰتٰيهُمُ	اللّٰهُ	مِنْ فَضْلِهِ هُوَ
Ve sakın zannetmesin (Kim?)	O kimseler	Cimrilik yapıyorlar (Nede?)	O şeyde ki	Onlara verdi (Kim?)	Allah (Neden verdi?)	Lütfundan (Ne zannetmesinler?)

خَيْرًا	لَهُمْ	بَلْ هُوَ	شَرٌّ	لَهُمْ	سَيُطَوَّقُونَ	مَا	بَخِلُوا	بِهِ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
O daha hayırlı (Kim için?)	Kendileri için	Bilakis O (Nedir?)	Şerdir	Onlar için (Kim için?)	Boyunlarına dolanacak (Ne?)	O şey ki	Cimrilik yaptılar (Nede?)	O şeyde (Ne vakit boyunlarına dolanacak?)	Kıyamet gününde

وَلِلّٰهِ	مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَاللّٰهُ	بِمَا	تَعْمَلُونَ	خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾
Ve Allah içindir (Ne?)	Göklerin mirası (Daha?)	Ve de yerin	Allah	Öyle ki	Siz yapıyorsunuz	Haberdardır

لَقَدْ سَمِعَ	اللّٰهُ	قَوْلَ الَّذِينَ	قَالُوا	إِنَّ اللّٰهَ	فَقِيرٌ	وَنَحْنُ
Elbette işitti *(Kim?)*	Allah *(Neyi ?)*	O kimselerin sözünü ki	Dediler	Şüphesiz ki Allah *(Nedir?)*	Fakirdir	Halbuki biz *(Neyiz?)*

أَغْنِيَاءُ	سَنَكْتُبُ	مَا قَالُوا	وَقَتْلَهُمُ	الْأَنْبِيَاءَ	بِغَيْرِ حَقٍّ
Zenginleriz [dediler]	Yazacağız *(Neyi?)*	Dediklerini *(Daha neyi yazacağız?)*	Ve öldürmelerini de *(Kimi öldürmelerini?)*	Peygamberleri *(Nasıl?)*	Haksız yere

وَنَقُولُ	ذُوقُوا	عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾	ذٰلِكَ	بِمَا	قَدَّمَتْ
Ve diyeceğiz	Tadın *(Neyi?)*	Yakıcı azabı	İşte bu *(Ne sebebiyledir?)*	O şey sebebiyledir ki	Takdim etti *(Ne?)*

أَيْدِيكُمْ	وَأَنَّ اللّٰهَ	لَيْسَ	بِظَلَّامٍ	لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾	الَّذِينَ
Sizin elleriniz	Ve şüphesiz ki Allah	Değildir *(Ne değildir?)*	Zulmeden *(Kime?)*	Kullarına	*(O sözü diyenler kimdir?)* Öyle kimselerdir ki

قَالُوا	إِنَّ اللّٰهَ	عَهِدَ	إِلَيْنَا	أَلَّا نُؤْمِنَ	لِرَسُولٍ	حَتّٰى يَأْتِيَنَا
Dediler	Şüphesiz ki Allah	Ahdetti *(Kime?)*	Bize *(Neyi ahdetti?)*	İman etmememizi *(Kime?)*	Bir peygambere *(Ne vakte değin?)*	Bize getirinceye değin *(Neyi?)*

بِقُرْبَانٍ	تَأْكُلُهُ	النَّارُ	قُلْ	قَدْ جَاءَكُمْ	رُسُلٌ	مِنْ قَبْلِي
Bir kurbanı *(Öyle kurban ki)*	Onu yiyor *(Ne?)*	Ateş	De ki	Elbette size getirdi *(Kim?)*	Peygamberler *(Ne zaman?)*	Benden önce *(Ne getirdi?)*

بِالْبَيِّنَاتِ	وَبِالَّذِي	قُلْتُمْ	فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ	إِنْ كُنْتُمْ
Açık deliller *(Daha ne getirdi?)*	Ve o şeyi ki	Siz dediniz	Niçin öldürdünüz onları	Eğer siz iseniz *(Ne?)*

صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾	فَإِنْ كَذَّبُوكَ	فَقَدْ كُذِّبَ	رُسُلٌ	مِنْ قَبْلِكَ
Doğru sözlü kimseler	Eğer seni yalanlarlarsa	Elbette yalanlandı *(Kim?)*	Peygamberler *(Ne vakit?)*	Senden önce

جَاؤُ	بِالْبَيِّنَاتِ	وَالزُّبُرِ	وَالْكِتَابِ	الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾
Onlar geldiler *(Neyle birlikte?)*	Açık delillerle birlikte *(Daha neyle birlikte?)*	Ve sayfalarla birlikte *(Daha?)*	Ve kitapla *(Öyle kitap ki)*	Aydınlatıcı

كُلُّ نَفْسٍ	ذَائِقَةُ الْمَوْتِ	وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ	أُجُورَكُمْ
Her nefis *(Nedir?)*	Ölümü tadıcıdır	Ve ancak siz tam olarak verileceksiniz *(Neyi?)*	Mükafatlarınızı *(Ne vakit?)*

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	فَمَنْ	زُحْزِحَ	عَنِ النَّارِ	وَأُدْخِلَ	الْجَنَّةَ	فَقَدْ فَازَ
Kıyamet gününde	Her kim	Uzaklaştırılırsa *(Neden?)*	Ateşten *(Daha?)*	Ve girdirilirse *(Nereye?)*	Cennete	Elbette kurtulmuştur

وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾	لَتُبْلَوُنَّ
Dünya hayatı olmadı	Ancak aldatıcı bir meta oldu	Elbette imtihan olunacaksınız *(Nerede?)*

فِي أَمْوَالِكُمْ	وَأَنْفُسِكُمْ	وَلَتَسْمَعُنَّ	مِنَ الَّذِينَ	أُوتُوا
Mallarınızda *(Daha nerede?)*	Ve canlarınızda *(Daha?)*	Ve elbette işiteceksiniz *(Kimden?)*	O kimselerden ki	Kendilerine verildi *(Ne verildi?)*

الْكِتَابَ	مِنْ قَبْلِكُمْ	وَمِنَ الَّذِينَ	أَشْرَكُوا	أَذًى	كَثِيرًا
Kitab *(Ne vakit?)*	Sizden önce *(Daha kimden işiteceksiniz?)*	Ve o kimselerden ki	Şirk koştular *(Neyi işiteceksin?)*	Eziyet *(Öyle eziyet ki?)*	Çok

وَإِنْ تَصْبِرُوا	وَتَتَّقُوا	فَإِنَّ ذٰلِكَ	مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾
Ve eğer sabrederseniz *(Daha?)*	Ve takva sahibi olursanız	Şüphesiz bu *(Nedir?)*	Azmedilecek işlerdendir

181. Elbette Allah, "Şüphesiz Allah fakirdir, bizler zenginiz." diyenlerin boş sözlerini işitti. O dediklerini peygamberleri haksız yere öldürmeleri ile birlikte yazacağız ve şöyle diyeceğiz: "Tadın o yakıcı azabı!"

182. Bu, sizin ellerinizle yaptığınızın karşılığıdır ve Allah kullarına haksızlık yapan değildir.

183. "Allah bize, ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir peygambere iman etmememizi emretti." diyenlere de ki: "Benden önce size bazı peygamberler açık delillerle gelmiş ve o dediğinizi de getirmişti. Eğer doğru söylüyorsanız, onları niçin öldürdünüz?"

184. Eğer seni yalanladılarsa, senden önce açık deliller, hikmetli sayfalar ve aydınlatıcı kitap getiren birçok peygamber de yalanlanmıştı.

185. Her canlı ölümü tadacaktır. Ecirleriniz ancak kıyamet günü tamamlanacaktır. O zaman kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa, işte o, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı bir metadan başka bir şey değildir.

186. Mallarınız ve canlarınız hususunda mutlaka imtihan olunacaksınız. Ve kuşkusuz sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a ortak koşanlardan size eziyet verici birçok sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder, takva yoluna gider ve korunursanız; işte bu, azmi gerektiren işlerdendir.

187. Bir zamanlar Allah, kendilerine kitap verilen okuryazarlardan: "Andolsun ki, onu mutlaka insanlara anlatacaksınız, gizlemeyeceksiniz." diye söz almıştı. Onlar ise onu arkalarına attılar, karşılığında biraz para aldılar. Bakın, bu ne kötü bir alışveriş?

188. O yaptıklarına sevinen ve yapmadıkları şeylerle de övülmeyi seven kimselerin de, sakın azaptan kurtulacaklarını sanma! Hem onlara can yakıcı bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah her şeye kâdirdir.

190. (Vicdanları temiz) akıl sahipleri için; göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde şüphesiz âyetler vardır.

191. Onlar gerek ayaktayken, gerek otururken ve gerekse yanları üzerine yatarken Allah'ı zikrederler; göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. Ve: "Ey Rabbimiz! Sen bunu boş yere yaratmadın. Sen münezzehsin. O halde bizleri o ateş azabından koru." derler.

192. "Ey Rabbimiz! Çünkü sen kimi o ateşe sokarsan muhakkak onu rezil ve perişan etmişsindir. Zalimlerin de yardımcıları yoktur."

193. "Ey Rabbimiz! Gerçekten biz, "Rabbinize iman edin." diye imana çağıran bir çağırıcı işittik, dinledik, iman ettik. Ey Rabbimiz! Mağfiretinle artık günahlarımızı bizlere bağışla, kötülüklerimizi ört. Ve bizleri sana ermiş kullarınla beraber yanına al."

194. "Ey Rabbimiz! Hem peygamberlerine vaad ettiklerini bizlere ver. Kıyamet günü yüzlerimizi kara çıkarma. Şüphesiz sen, verdiğin sözden dönmezsin."

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذٖينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ

Ve o vakit ki | Almıştı (Kim?) | Allah (Neyi?) | O kimselerin sözünü ki | Onlara verildi (Ne verildi?) | Kitab | Elbette onu [Kitab'ı] açıklayacaksınız (Kime açıklayacaksınız?)

لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

İnsanlara (Daha?) | Ve onu gizlemeyeceksiniz | Onu attılar (Nereye?) | Omuzlarının arkasına (Daha?) | Ve satın aldılar (Neyle?)

بِهٖ ثَمَنًا قَلٖيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذٖينَ

Onunla (Neyi?) | Az bir karşılığı | Ne kötüdür! | Satın aldıkları | Sakın sanma (Kimi?) | O kimseleri ki

يَفْرَحُونَ بِمَا اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا

Şımarıyorlar (Neyle?) | Yaptıklarıyla (Daha?) | Ve de seviyorlar (Neyi?) | Övülmeyi (Neyle?) | Yapmadıklarıyla

فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١٨٨﴾

Artık onları sakın sanmayasın! (Nerede?) | Bir kurtuluşta (Neden kurtuluşta?) | Azaptan | Ve onlar için vardır | Bir azap ki | Can yakıcı

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١٨٩﴾

Ve yalnız Allah içindir (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve de yerin | Allah | Her şey üzerine (Nedir?) | Gücü yetendir

اِنَّ فٖى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ

Şüphesiz ki göklerin yaratılışında vardır (Daha neyin yaratılışında?) | Yerin (Daha nerede vardır?) | Ve de gecenin değişmesinde (Daha?) | Ve gündüzün değişmesinde (Ne vardır?)

لَاٰيَاتٍ لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ اَلَّذٖينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا

Elbette ayetler vardır (Kim için ayetler vardır?) | Akıl sahipleri için | Onlar öyle kimselerdir ki | Zikrederler (Kimi?) | Allah'ı (Ne oldukları halde?) | Ayakta oldukları halde (Daha?)

وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فٖى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

Ve oturucu oldukları halde (Daha?) | Ve yanları üzere oldukları halde (Daha?) | Ve tefekkür ederler (Ne konuda?) | Göklerin yaratılışı konusunda (Daha neyin yaratılışı?) | Ve yerin (Ve şöyle derler:)

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Rabbimiz! | Sen yaratmadın (Neyi?) | Bunu (Nasıl?) | Boş yere | Sen noksan sıfatlardan münezzehsin | Bizi koru (Neden?) | Ateş azabından

﴿١٩١﴾ رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمٖينَ

Rabbimiz! | Şüphesiz sen | Her kimi | Girdirirsen (Neye?) | Ateşe | Elbette sen onu perişan etmişsindir | Ve zalimler için yoktur (Ne yoktur?)

مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادٖى لِلْاٖيمَانِ

Hiçbir yardımcı | Rabbimiz! | Şüphesiz ki biz | İşittik (Kimi?) | Bir çağırıcıyı ki | Çağırıyor (Neye çağırıyor?) | İmana (Ne diye çağırıyor?)

اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا

İman edin diye (Kime iman edin?) | Rabbinize | Biz de iman ettik | Rabbimiz! | Affet (Kim için?) | Bizim için (Neyi affet?) | Günahlarımızı (Daha?) | Ve de ört (Kimden?) | Bizden (Neyi ört?)

سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا

Kötülüklerimizi (Daha?) | Ve bizleri vefat ettir! (Kimle birlikte?) | İyilerle birlikte | Rabbimiz! | Ve bize ver (Neyi?) | Bize vaat ettiğin şeyleri (Kim üzerinden vaat ettiğin şeyler?)

عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمٖيعَادَ ﴿١٩٤﴾

Resullerinin üzerinden | Ve bizi rezil etme (Ne vakit?) | Kıyamet günü | Şüphesiz ki sen | Caymazsın (Neden?) | Sözünden

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنّ۪ي لَٓا اُض۪يعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ

Kabul etti (Kim için?) | Onlar için (Kim?) | Rableri | Şüphesiz ki ben | Zayi etmem (Neyi?) | Hiçbir iş yapanın işini (Öyle iş yapan ki) | Sizden olan (Sizden bedel?)

مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰىۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍۚ فَالَّذ۪ينَ هَاجَرُوا

Erkek | Yada | Dişi | Sizin bazınız (Nedir?) | Bazınızdandır | O kimseler ki | Hicret ettiler (Daha?)

وَاُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُو۫ذُوا ف۪ي سَب۪يل۪ي وَقَاتَلُوا

Ve çıkarıldılar (Nereden?) | Yurtlarından | Ve eziyete uğradılar (Ne yolunda?) | Benim yolumda (Daha?) | Ve de savaştılar (Daha?)

وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ

Ve de öldürüldüler | Elbette örteceğim (Kimden?) | Onlardan (Neyi?) | Kötülüklerini (Daha?) | Ve de onları elbette girdireceğim (Nereye?) | Bir kısım cennetlere ki

تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ

Akıyor (Nereden?) | Onların altlarından (Ne?) | Nehirler (Nasıl sevap verilecek onlara?) | Bir sevap ki | Allah katındandır | Allah | Onun yanındadır (Ne?)

حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِۜ

Sevabın güzeli | Seni sakın aldatmasın! (Ne?) | O kimselerin dolaşıp durmaları ki | Kafir oldular (Nerede dolaşmaları?) | Şehirlerde

مَتَاعٌ قَل۪يلٌ ﴿١٩٦﴾ ثُمَّ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ

(Nedir bu?) Az bir metadır | Sonra onların varacakları yer (Nedir?) | Cehennemdir | Ne kötü döşektir o! | Şu kadarı var ki

الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ

O kimseler ki | Korkarlar (Kimden?) | Rablerinden | Onlar için vardır (Ne?) | Cennetler (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?) | Onların altlarından (Ne?) | Nehirler (Ne oldukları halde?)

خَالِد۪ينَ ف۪يهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ

Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada (o cennetler ne olduğu halde?) | Bir ziyafet olduğu halde (Kim tarafından?) | Allah katından | Allah katında olan (Nedir Allah katında olan ?) | Daha hayırlıdır (Kim için?)

لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَٓا

İyiler için | Şüphesiz kitap ehli içinde vardır | O kimse ki | İman ediyor (Kime?) | Allah'a (Daha neye iman ediyor?) | O şeye ki

اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِع۪ينَ لِلّٰهِۙ لَا يَشْتَرُونَ

İndirildi (Kime?) | Size (Daha neye?) | O şeye ki | İndirildi (Kime?) | Onlara (Ne oldukları halde?) | Boyun eğiciler oldukları halde (Kim için?) | Allah için | Satın almazlar (Ne ile?)

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَل۪يلًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ

Allah'ın ayetleri ile (Neyi satın almazlar?) | Az bir karşılığı | İşte onlar | Onları için vardır (Ne?) | Onların ecri (Nerede?) | Rableri katında

اِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اصْبِرُوا

Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Hesabı seri olandır | Ey iman edenler! | Sabredin! (Daha?)

وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

Ve de sabırda yarış edin (Daha?) | Ve de nöbet bekleyin! (Daha?) | Ve de sakının (Kimden?) | Allah'tan | Ta ki siz | Felaha kavuşasınız

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ النِّسَاءِ آيَاتُهَا ١٧٦

195. Rableri de dualarına şöyle karşılık verdi: "Kuşkusuz ben, içinizden gerek erkek ve gerek kadın hiçbir iyilik yapanın yaptığını boşa çıkarmam. Hep birbirinizdensiniz. Benim için hicret edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, benim yolumda işkenceye uğrayanların, cihada gidenlerin ve bu uğurda öldürülenlerin günahlarını elbette örteceğim. Onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Allah tarafından tasavvur edemeyeceğiniz bir sevaba kavuşacaklar. Sevabın da en güzeli Allah yanındadır.

196. O Allah'ı tanımayanların refah içinde diyar diyar dönüp dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

197. Bu az bir zevkten ibarettir; sonra varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir döşektir o...

198. Fakat o Allah'tan korkan, korunan kullar için; içlerinde ebedi kalmak ve Allah tarafından konuk edilmek üzere, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah katındaki ise ermişler için daha hayırlıdır.

199. Şüphesiz kitap ehlinden kimi de vardır ki; Allaha iman ettikleri gibi Allah için hakka boyun eğerek kendilerine indirilene de, size indirilene de iman ederler. Allah'ın âyetlerini bir kaç paraya satmazlar. İşte bunların Rablerinin yanında ecirleri vardır. Şüphe yok ki, Allah hesabını çabuk yapar.

200. Ey o bütün iman edenler! Sabredin ve sabır yarışında düşmanlarınızı geçin ve cihad için hazır ve tetikte bulunun ve Allah'tan korunun ki, kurtuluşa eresiniz.

NİSÂ SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
176 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o bütün insan kümeleri! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden sakının. O Allah'a karşı gelmekten sakının ki, O'nun hürmetine ve akrabalık hürmetine birbirinizden isteklerde bulunursunuz. Şüphesiz ki, Allah sizin üzerinizde gözeticidir

2. Allah'tan korkun da, yetimlere mallarını verin ve temizi pis olanla (helâlı haramla) değişmeyin. Onların mallarını, kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü o, büyük bir günahtır.

3. Eğer yetimlerin haklarını gözetemeyeceğinizden korkarsanız, size helâl olan kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikâh edin. Eğer bu şekilde adil davranamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir tane veya sahip olduğunuz bir cariye alın. Doğru yoldan sapmamanız için bu daha uygundur.

4. Ve aldığınız kadınlara mehirlerini gönül hoşluğuyla verin. Eğer kendileri ondan birazını gönül rızasıyla size bağışlarlarsa, onu da içinize sine sine yiyin.

5. Bununla beraber Allah'ın sizi başına diktiği mallarınızı aklı ermezlere vermeyin. Bunlarda yapacağınız tasarruf ile onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6. Ve yetimleri nikâh çağına ermelerine kadar gözetip deneyin. Onların akılca olgunlaştıklarını gördüğünüzde, hemen mallarını kendilerine teslim edin. "Büyüyecekler de mallarını ellerine alacaklar." diye onları israfla yemeye kalkmayın. İhtiyacı olmayan tenezzül etmesin. Muhtaç olan ise, meşru surette bir şey yesin. Mallarını kendilerine teslim ettiğiniz zaman da karşılarında şahit bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
Ey insanlar | Korkun (Kimden?) | Rabbinizden | O Rabbiniz ki | Sizi yarattı (Neden?) | Nefisten (Öyle nefis ki) | Tek bir olan | Ve yarattı (Neyden?)

مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَث۪يرًا وَنِسَٓاءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذ۪ي
O nefisten (Kimi?) | Eşini | Ve türetti (Kimden?) | O ikisinden (Ne türetti?) | Erkekler (Öyle erkekler ki) | Pek çok olan (Daha?) | Ve kadınları [türetti] | O halde korkun (Kimden?) | Allah'tan | O Allah ki

تَسَٓاءَلُونَ بِه۪ وَالْاَرْحَامَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَق۪يبًا ﴿١﴾ وَاٰتُوا
İstekte bulunuyorsunuz (Kim ile?) | Onunla | Ve akrabanın da [hakkına riayetsizlikten korkun] | Kuşkusuz Allah | Daima olmuştur (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne?) | Gözetici | Verin (Kime?)

الْيَتَامٰٓى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَب۪يثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَهُمْ
Yetimlere (Neyi verin?) | Mallarını | Ve değişmeyin (Neyi?) | Pisi (Neyle?) | Temizle | Ve yemeyin (Neyi?) | Onların mallarını (Nasıl?)

اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ اِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَب۪يرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامٰى
Kendi mallarınıza katarak | Kuşkusuz bu | Olmuştur (Ne?) | Bir günah ki | Büyük | Eğer korkarsanız (Neden?) | Adaletli olamayacağınızdan (Kimler hakkında?) | Yetimler hakkında

فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَٓاءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَ فَاِنْ خِفْتُمْ
Bu durumda nikahlayın (Kimi?) | O kimseyi ki | Temiz olmuştur (Kime karşı?) | Size karşı (Kimden?) | Kadınlardan (Nasıl nikahlayın?) | İkişer (Daha?) | Üçer (Daha?) | Ve dörder tane | Eğer korkarsanız (Neden?)

اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾
Onlara adaletli olamayacağınızdan | O zaman bir tane [ile evlenin] | Ya da | O şeyle [yetinin] ki | [ona] Sahip oldu (Ne sahip oldu?) | Sağ elleriniz | İşte bu | Daha yakındır (Neye?) | Adaletten şaşmamanıza

وَاٰتُوا النِّسَٓاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا
Verin (Kime?) | Kadınlara (Neyi?) | Mehirlerini (Ne olarak?) | Bir hibe olarak | Şayet onlar hoşnut olurlarsa (Kim için?) | Sizin için (Neden?) | Herhangi bir şeyden (Öyle şey ki?) | O mehirden olan | Gönül bakımından

فَكُلُوهُ هَن۪ٓيـًٔا مَر۪يٓـًٔا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَٓاءَ اَمْوَالَكُمُ الَّت۪ي جَعَلَ اللّٰهُ
Bu durumda onu yiyin (Nasıl?) | Afiyetle | Ve iç rahatlığıyla | Vermeyin (Kime?) | Sefihlere (Neyi vermeyin?) | Mallarınızı | O mallar ki | Kılmıştır (Kim?) | Allah [o malları] (Kim için?)

لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ ف۪يهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾
Sizin için (Ne kılmıştır?) | [Geçiminizi] ayakta tutan şey | Ve onları rızıklandırın (Nerede?) | O mallarda (Daha?) | Ve onları giydirin (Kimi?) | Ve söyleyin (Kime?) | Onlara (Ne söyleyin?) | Söz (Öyle söz ki) | Güzel

وَابْتَلُوا الْيَتَامٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا
Deneyin (Kimi?) | Yetimleri | Ta ki | Onlar ulaşıncaya kadar (Neye?) | Nikaha | Şayet hissederseniz (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | Rüşd

فَادْفَعُٓوا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَٓا اِسْرَافًا وَبِدَارًا اَنْ يَكْبَرُوا
Bu durumda teslim edin (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Mallarını | Onları yemeyin (Ne olarak?) | İsraf olarak | Ve çarçabuk (Neden?) | Büyümeleri korkusundan

وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَق۪يرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ
Her kim | Zengin Olursa (Ne olursa?) | İffetli olsun | Her kim de | Olursa (Ne olursa?) | Fakir | Yesin (Neyle?) | Hakkaniyetle

فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَس۪يبًا ﴿٦﴾
Geri verdiğiniz zaman (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Mallarını | Şahit bulundurun (Kim üzerine?) | Onlar üzerine | Yeter (Kim?) | Allah (Ne olarak yeter?) | Hesap edici

لِلرِّجَالِ	نَصِيبٌ	مِمَّا	تَرَكَ	الْوَالِدَانِ	وَالْاَقْرَبُونَ	وَلِلنِّسَاءِ
Erkekler için vardır *(Ne?)*	Bir nasip *(Neden?)*	O şey-den ki	Bıraktı *(Kim?)*	Anne-baba *(Daha?)*	Ve akrabalar	Kadınlar için de vardır *(Ne?)*

نَصِيبٌ	مِمَّا	تَرَكَ	الْوَالِدَانِ	وَالْاَقْرَبُونَ	مِمَّا	قَلَّ	مِنْهُ
Bir pay vardır *(Neden?)*	O şey-den ki	Bıraktı *(Kim?)*	Anne-baba *(Daha?)*	Ve akrabalar *(Ondan bedel?)*	O şey-den ki	Az olmuş-tur *(Neden?)*	Ondan

اَوْ	كَثُرَ	نَصِيبًا	مَفْرُوضًا ۝٧	وَاِذَا حَضَرَ	الْقِسْمَةَ	اُولُوا الْقُرْبٰى
Ya da	Çok ol-muştur	Bir hisse olarak *(Öyle hisse ki)*	Farz kılınmış	Hazır bulunursa *(Neye?)*	Bölüşüme *(Kim?)*	Yakınlar *(Daha kim hazır bulunursa?)*

وَالْيَتَامٰى	وَالْمَسَاكِينُ	فَارْزُقُوهُمْ	مِنْهُ	وَقُولُوا	لَهُمْ
Yetimler *(Daha?)*	Ve miskinler	Bu durumda onları rızıklandırın *(Neyden?)*	Maldan	Ve deyin *(Kime?)*	Onlara *(Ne?)*

قَوْلًا	مَعْرُوفًا ۝٨	وَلْيَخْشَ	الَّذِينَ	لَوْ تَرَكُوا	مِنْ خَلْفِهِمْ
Söz *(Öyle söz ki)*	İyi	Korksun *(Kim?)*	O kimseler ki	Sayet bıraksalardı *(Nerede?)*	Arkalarında *(Ne bıraksalardı?)*

ذُرِّيَّةً	ضِعَافًا	خَافُوا	عَلَيْهِمْ	فَلْيَتَّقُوا	اللّٰهَ	وَلْيَقُولُوا
Bir zürriyet *(Öyle zürriyet ki)*	Zayıf	Korkacaklardı *(Kim üzerine?)*	Onlar üzerine	Öyleyse sakınsınlar *(Kimden?)*	Allah'tan	Ve desinler *(Ne?)*

قَوْلًا	سَدِيدًا ۝٩	اِنَّ الَّذِينَ	يَأْكُلُونَ	اَمْوَالَ الْيَتَامٰى	ظُلْمًا
Söz *(Öyle söz ki)*	Münasip	Kuşkusuz o kimseler ki	Yiyorlar *(Neyi?)*	Yetimlerin mallarını *(Nasıl?)*	Haksızca

اِنَّمَا	يَأْكُلُونَ	فِي بُطُونِهِمْ	نَارًا	وَسَيَصْلَوْنَ	سَعِيرًا ۝١٠
Ancak şöyle ki	Onlar yerler *(Nerede?)*	Karınlarında *(Neyi?)*	Ateşi	Ve yakında gireceklerdir *(Nereye?)*	Alevlenmiş ateşe

يُوصِيكُمُ	اللّٰهُ	فِي اَوْلَادِكُمْ	لِلذَّكَرِ	مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ
Size vasiyet ediyor *(Kim?)*	Allah *(Ne konuda?)*	Çocuklarınız konusunda *(Ne diye?)*	Erkek olan için vardır *(Ne vardır?)*	İki kadının hissesi kadarı vardır

فَاِنْ كُنَّ	نِسَاءً	فَوْقَ اثْنَتَيْنِ	فَلَهُنَّ	ثُلُثَا	مَا	تَرَكَ	وَاِنْ كَانَتْ
Eğer onlar ise *(Ne ise?)*	Kadınlar ise *(Ne kadar?)*	İkiden fazla	Bu taktirde o kadınlar için vardır *(Ne vardır?)*	üçte ikisi	O şeyin	[Onu (ölen kişi)] bıraktı	Şayet kız ise *(Ne ise?)*

وَاحِدَةً	فَلَهَا	النِّصْفُ	وَلِاَبَوَيْهِ	لِكُلِّ وَاحِدٍ	مِنْهُمَا	السُّدُسُ	مِمَّا
Tek	Bu durumda ona vardır *(Ne vardır?)*	[Terekenin] yarısı	Onun ana-babası için vardır	Her biri için vardır *(Kimden?)*	İkisinden *(Ne vardır?)*	Altıda bir *(Neden?)*	O şey-den ki

تَرَكَ	اِنْ كَانَ	لَهُ	وَلَدٌ	فَاِنْ لَمْ يَكُنْ	لَهُ	وَلَدٌ	وَوَرِثَهُ	اَبَوَاهُ
[Ölen kişi] Geriye bıraktı *(Hangi durumda?)*	Eğer var ise *(Kim için?)*	Onun için *(Ne var ise?)*	Bir çocuk	Şayet yoksa *(Kim için?)*	Onun için *(Ne yoksa?)*	Bir çocuk	Ve ona varis olduysa *(Kim?)*	Ana-babası

فَلِاُمِّهِ	الثُّلُثُ	فَاِنْ كَانَ	لَهُ	اِخْوَةٌ	فَلِاُمِّهِ	السُّدُسُ	مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
Bu durumda annesi için vardır *(Ne vardır?)*	Üçte bir	Eğer var ise *(Kim için?)*	Onun için *(Ne var ise?)*	Kardeşler	Bu durumda annesi için vardır *(Ne vardır?)*	Altıda bir *(Neden sonra?)*	Vasiyetten sonra *(Öyle vasiyet ki)*

يُوصِي	بِهَا	اَوْ	دَيْنٍ	اٰبَاؤُكُمْ	وَاَبْنَاؤُكُمْ	لَا تَدْرُونَ	اَيُّهُمْ	اَقْرَبُ
Vasiyet olarak ediyor *(Neyi?)*	Onu *(Daha neden sonra?)*	Ya da	Borçtan sonra	Babalarınız	Ve çocuklarınızdır	Bilemezsiniz ki	Onların hangisi *(Nedir?)*	Daha yakındır *(Kime?)*

لَكُمْ	نَفْعًا	فَرِيضَةً	مِنَ اللّٰهِ	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ عَلِيمًا	حَكِيمًا ۝١١
Size *(Hangi bakımdan?)*	Menfaat bakımından *(Tüm bunlar ne olduğu halde?)*	Bir fariza olduğu halde *(Kimden?)*	Allah'tan	Kuşkusuz Allah *(Nedir?)*	Daima bilendir	Ve hikmet sahibidir

7. Ana, baba ve en yakın akrabanın miras olarak bıraktıklarında erkeklere bir pay vardır. Ana, baba ve en yakın akrabanın bıraktıklarında kadınlara da bir pay vardır. Azından da çoğundan da, farz kılınmış birer pay vardır.

8. Miras bölüştürülürken uzak akrabalığı bulunanlar, yetimler ve yoksullar da hazır bulunurlarsa; hem kendilerine ondan bir şey verin, hem de gönüllerini alacak sözler söyleyin.

9. Titresin o kimseler ki, arkalarında elleri ermez, güçleri yetmez çocuklar bırakacak olsalardı, onlar için endişe duyacaklardı. O halde Allah'tan korksunlar ve sağlam söz söylesinler.

10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, muhakkak ki karınlarında sırf bir ateş yerler ve yarın bir çılgın ateşe yaslanırlar.

11. Allah size miras paylaşımını şöyle emrediyor: "Çocuklarınız için erkeğe iki kadının payı kadar, eğer hepsi kadın olmak üzere ikiden de fazla iseler, bunlara mirasın üçte ikisi ve eğer bir tek kız ise o zaman ona mirasın yarısı vardır. Eğer ölenin çocuğu varsa, ana-babasından her birine, ölenin kalan malından altıda bir hisse vardır. Ama çocuğu yok da anası babası varis bulunuyorsa, anasına üçte bir; eğer ölenin kardeşleri de varsa o zaman anasına altıda bir pay vardır. Bunların hepsi ölenin yapmış olduğu vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır." Babalarınız ve oğullarınızdan hangisinin yarar açısından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Bütün bunlar Allah'tan birer farizadır. Kuşkusuz Allah alîmdir, hakîmdir..

12. Eğer hanımlarınızın çocukları yoksa, bıraktıkları mirasın yarısı sizindir. Ve eğer bir çocukları varsa, o zaman mirasın dörtte biri sizindir. Bu vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır. Eğer siz çocuk bırakmadan ölürseniz, geriye bıraktığınız mirasın dörtte biri hanımlarınızındır. Şayet bir çocuğunuz varsa, o zaman bıraktığınız mirasın sekizde biri hanımlarınızındır. Bu, yaptığınız vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır. Ve eğer ölen bir erkek veya kadının, (çocuğu ve babası yok da) kelâle olarak (yan koldan) mirasına konuluyor ve (ana) bir erkek veya kız kardeşi bulunuyorsa, bunlardan her birine altıda bir; ve eğer kardeşler bundan daha çok iseler, bu takdirde kardeşler mirasın üçte birine ortaklar. Bu da zarar verme kastı olmaksızın, yapılan vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır. Bunlar, Allah tarafından bir emirdir. Allah ise hem alîmdir, hem halîm...

13. İşte bütün bu hükümler, Allah'ın çizdiği sınırlardır. Kim Allah'a ve peygamberine itâat ederse Allah onu altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. Bu ise, o büyük kurtuluştur.

14. Her kim de Allah'a ve peygamberine isyan eder ve Allah'ın koyduğu sınırları aşarsa, Allah onu da ebedî kalacağı bir ateşe sokar. Hem ona alçaltıcı bir azap vardır.

وَلَكُمْ	Sizin için vardır (Ne vardır?)
نِصْفُ مَا	O şeyin yarısı ki
تَرَكَ	Onu terk etti [bıraktı] (Kim?)
اَزْوَاجُكُمْ	Eşleriniz (Hangi durumda?)
اِنْ لَمْ يَكُنْ	Eğer yoksa (Kimin?)
لَهُنَّ	Onların (Neyi yoksa?)
وَلَدٌ	Çocuğu
فَاِنْ كَانَ	Eğer varsa (Kimin?)
لَهُنَّ	Onların (Neyi varsa?)
وَلَدٌ	Çocuğu
فَلَكُمُ	Bu durumda size vardır (Ne vardır?)
الرُّبُعُ	Dörtte bir (Neden?)
مِمَّا	O şeyden ki
تَرَكْنَ	Onlar geriye bıraktı (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ	Vasiyetten sonra (Öyle vasiyet ki?)
يُوصِينَ	Onlar vasiyet olarak yaparlar (Neyi?)
بِهَا	O vasiyeti
اَوْ	Ya da
دَيْنٍ	Borçtan sonra
وَلَهُنَّ	Onlar için vardır (Ne vardır?)
الرُّبُعُ	Dörtte bir (Neden?)
مِمَّا	O şeyden ki
تَرَكْتُمْ	Siz geriye bıraktınız (Hangi durumda?)
اِنْ لَمْ يَكُنْ	Şayet yoksa (Kimin?)
لَكُمْ	Sizin (Neyiniz?)
وَلَدٌ	Çocuğunuz
فَاِنْ كَانَ	Eğer varsa (Kimin?)
لَكُمْ	Sizin (Neyiniz?)
وَلَدٌ	Çocuğunuz
فَلَهُنَّ	Bu durumda onlar için vardır (Ne vardır?)
الثُّمُنُ	Sekizde biri (Neyden?)
مِمَّا تَرَكْتُمْ	Bıraktığınızın (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ	Vasiyetten sonra (Öyle vasiyet ki?)
تُوصُونَ	Siz vasiyet olarak yaparsınız (Neyi?)
بِهَا	O vasiyeti
اَوْ	Ya da
دَيْنٍ	Borçtan sonra
وَاِنْ كَانَ	Şayet olursa (Kim?)
رَجُلٌ	Adam (Ne olursa?)
يُورَثُ	Varis olunuyor (Ne suretle?)
كَلَالَةً	Kelale suretiyle
اَوِ	Veya
امْرَاَةٌ	Kadın olursa
وَلَهُ	Onun için vardır (Ne?)
اَخٌ	Erkek
اَوْ	Ya da
اُخْتٌ	Kız kardeş
فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا	Bu durumda her biri için vardır (Ne?)
السُّدُسُ	Altıda bir
فَاِنْ كَانُوا	Eğer onlar olursa (Ne olursa?)
اَكْثَرَ	Daha fazla (Neden?)
مِنْ ذٰلِكَ	Bundan
فَهُمْ	Bu durumda onlar (Nedirler?)
شُرَكَاءُ	Ortaktırlar (Nede?)
فِي الثُّلُثِ	Üçte birde (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ	Vasiyetten sonra (Öyle vasiyet ki?)
يُوصٰى	Vasiyet olarak ediliyor (Ne?)
بِهَا	O vasiyet
اَوْ	Ya da
دَيْنٍ	Borçtan sonra
غَيْرَ مُضَارٍّ	Zarar vermeyici olduğu halde (Bunlar ne olduğu halde?)
وَصِيَّةً	Vasiyet olduğu halde (Kimden?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
عَلِيمٌ	Her şeyi bilendir
حَلِيمٌ ﴿١٢﴾	Halim'dir
تِلْكَ	İşte bu (Nedir?)
حُدُودُ اللّٰهِ	Allah'ın hudûdudur
وَمَنْ	Her kim
يُطِعِ	İtaat ederse (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a (Daha kime?)
وَرَسُولَهُ	Ve Resûlüne
يُدْخِلْهُ	Allah onu koyar (Nereye?)
جَنَّاتٍ	Cennetlere (Öyle cennetler ki?)
تَجْرِي	Akıyor (Nereden?)
مِنْ تَحْتِهَا	Altlarından (Ne akıyor?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler (Onlar ne oldukları halde?)
خَالِدِينَ	Ebedi kalıcılar oldukları halde (Nerede?)
فِيهَا	Orada
وَذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
الْفَوْزُ	Bir kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki)
الْعَظِيمُ	Büyük
﴿١٣﴾ وَمَنْ	Her kim de
يَعْصِ	Asi olursa (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a (Daha kime?)
وَرَسُولَهُ	Ve Resulüne
وَيَتَعَدَّ	Ve aşarsa (Neyi?)
حُدُودَهُ	Onun hudûdunu
يُدْخِلْهُ	Allah onu koyar (Nereye koyar?)
نَارًا	Ateşe (Ne olduğu halde?)
خَالِدًا	Ebedi kalıcı olduğu halde (Nerede?)
فِيهَا	Orada
وَلَهُ	Ve onun için vardır (Ne vardır?)
عَذَابٌ	Bir azap (Öyle bir azap ki?)
مُهِينٌ ﴿١٤﴾	Alçaltıcı

وَالّٰت۪ي يَأْت۪ينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَٓائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ

O kadınlar ki | İşliyorlar (Neyi?) | Fuhşu (Kimden?) | Kadınlarınızdan | Bu durumda şahit getirin (Kime karşı?) | Onlara karşı (Kimi?)

اَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ

Dört kişiyi (Kimden?) | Sizden | Şayet şahitlik ederlerse (Neye?) | Bu taktirde onları tutun (Nerede?) | Evlerde

حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ

Ta ki onları alıp götürünceye kadar (Ne?) | Ölüm | Ya da | Kılıncaya kadar (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara (Ne kılıncaya kadar?)

سَب۪يلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَا فَاِنْ تَابَا

Bir yol | O iki kişi ki | Onlar onu işliyorlar (Öyle iki kişi ki?) | Sizden | O ikisine eziyet edin | Eğer tövbe ederlerse

وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَح۪يمًا ﴿١٦﴾

Ve hallerini düzeltirlerse | Yüz çevirin (Kimden?) | Onlardan | Kuşkusuz Allah | Daima tevbeleri kabul edendir | Ve merhamet edendir

اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

Ancak | Tövbe (Kim üzerine?) | Allah üzerine (Kim içindir?) | O kimseler içindir ki | Onlar işlerler (Neyi?) | Kötülüğü (Neyle işleyen?) | Cehaletle | Sonra

يَتُوبُونَ مِنْ قَر۪يبٍ فَاُو۬لٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ

Onlar tövbe ederler (Nereden?) | Yakından | İşte bunlar var ya | Tevbesini kabul eder (Kim?) | Allah (Kimin?) | Onların | Ve Allah daima (Nedir?)

عَل۪يمًا حَك۪يمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ

Bilendir | Hikmet sahibidir | Olmaz (Ne?) | Tövbe (Kim için olmaz?) | O kimseler için ki | Onlar işler-ler (Neyi?) | Kötülükleri

حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنّ۪ي تُبْتُ

Ta ki | Gelip çatınca (Kime?) | Onlardan birine (Ne?) | Ölüm | O kimse der (Ne der?) | Şüphesiz ben | Tövbe ettim (Ne zaman?)

الْـٰٔنَ وَلَا الَّذ۪ينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ اُو۬لٰٓئِكَ

Şimdi (Daha kim için olmaz?) | Ve o kimseler için ki | Onlar ölürler (Ne oldukları halde ölenler?) | Onlar | Kafirlerdir | İşte bunlar var ya

اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿١٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا

Biz hazırladık (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Ey iman edenler

لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَٓاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ

Helal olmaz (Kime?) | Size (Ne?) | Mirasçı olmanız (Kime?) | Kadınlara (Nasıl?) | Zorla | Onları sıkıştırmayınız (Niçin?)

لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ بِفَاحِشَةٍ

Alıp götürmeniz için (Neyi?) | O şeylerin bir kısmını ki | Siz onlara verdiniz | Ancak müstesna | İşlemeleri (Neyi?) | Bir fuhşu (Öyle fuhuş ki?)

مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى

İspatlanmış olan | Ve onlarla geçinin (Nasıl?) | İyilikle | Eğer onları kerih görürseniz | Umulur (Ne umulur?)

اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ ف۪يهِ خَيْرًا كَث۪يرًا ﴿١٩﴾

Kerih görmeniz (Neyi?) | Bir şeyi | Kılar (Kim?) | Allah (Nede?) | O şeyde (Ne kılar?) | Bir hayır (Öyle hayır ki?) | Çokça

15. Kadınlarınızdan fuhşu işleyenlerin aleyhlerine sizden dört şahit getirin. Eğer onlar, şahitlik yaparlarsa; o kadınları ölüm alıp götürünceye kadar veya Allah onlara bir çıkış yolu açıncaya kadar evlerde hapsedin.

16. Sizlerden onu işleyenlerin her ikisini de eziyete koşun. Eğer onlar tevbe edip hallerini düzeltirlerse onlardan vazgeçin. Çünkü Allah tevbeleri çokça kabul eden ve çok merhamet edendir.

17. Fakat Allah'ın kabul etme sözü verdiği tevbe, o kimseler içindir ki, bilmeyerek bir günah işlerler de sonra çok geçmeden tevbe ederler. İşte Allah bunların tevbelerini kabul eder. Ve Allah alîmdir, hakîmdir..

18. Yoksa günah işleyip işleyip de kendisine ölüm gelince: "İşte ben şimdi tevbe ettim." diyen kimselere tevbe yok. Kâfir olarak ölenlere de tevbe yok. Bunlara işte bunlara, biz can yakıcı bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey o bütün iman edenler! Kadınlara zorla varis olmanız size helal olmadığı gibi, verdiğiniz mehrin bir kısmını kurtaracaksınız diye, onları sıkıştırmanız da helal değildir. Ancak arayı açacak bir fuhuş yapmış olmaları müstesna... Haydin onlarla iyi geçinin. Eğer kendilerinden hoşlanmadınızsa, olabilir ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız da Allah onda birçok hayırlar takdir etmiş bulunur.

20. Ve şâyet bir eşi bırakıp da yerine diğer bir eş almak istiyorsanız, öncekine yüklerle mehir vermiş de bulunsanız, içinden bir şey almayın. Ne diye alacaksınız, bir iftira ederek ve açık bir günah yüklenerek mi?

21. Nasıl alırsınız ki, birbirinize karıştınız ve onlar sizden kuvvetli bir söz almışlardı.

22. Bir de babalarınızın evlenmiş olduğu kadınları nikâhlamayın. Geçen geçti, şüphe yok ki o pek çirkindi, iğrenç idi, o ne fena âdetti.

23. Sizlere şunlar haram kılındı: Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, hâlâlarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerinizin kızları, kız kardeşlerinizin kızları, sizi emziren sütanneleriniz, süt kız kardeşleriniz ve karılarınızın anneleri, kendileri ile zifafa girdiğiniz kadınlarınızdan olan ve evlerinizde bulunan üvey kızlarınız. Eğer üvey kızlarınızın anneleri ile zifafa girmemişseniz, onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Sulbünüzden gelen öz oğullarınızın hanımları ile evlenmeniz ve iki kız kardeşi birlikte nikâhlamanız da haramdır. Geçen geçti. Şüphesiz Allah gafurdur, rahîmdir.

وَاِنْ اَرَدْتُمُ	Ve eğer arzu ederseniz *(Neyi?)*
اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ	Eş değiştirmeyi *(Ne yerine?)*
مَكَانَ زَوْجٍ	Bir eş yerine
وَاٰتَيْتُمْ	Ve de vermişseniz *(Kime?)*
اِحْدٰيهُنَّ	O eşlerden birine *(Ne vermişseniz?)*
قِنْطَارًا	Kantarlarca mal
فَلَا تَأْخُذُوا	O halde almayın *(Kimden?)*
مِنْهُ	Ondan *(Ne almayın?)*
شَيْـًٔا	Herhangi bir şey
اَتَأْخُذُونَهُ	Yoksa onu alacak mısınız? *(Ne olarak?)*
بُهْتَانًا	İftira olarak *(Daha ne olarak?)*
وَاِثْمًا	Ve bir günah olarak *(Öyle günah ki)*
مُبِينًا ٢٠	Apaçık
وَكَيْفَ	Nasıl
تَأْخُذُونَهُ	Onu alırsınız?
وَقَدْ اَفْضٰى	Halbuki varmıştır *(Kim?)*
بَعْضُكُمْ	Sizden biriniz *(Kime?)*
اِلٰى بَعْضٍ	Diğerinize
وَاَخَذْنَ	Ve onlar almıştı *(Kimden?)*
مِنْكُمْ	Sizden *(Ne?)*
مِيثَاقًا	Söz *(Öyle söz ki)*
غَلِيظًا ٢١	Ağır
وَلَا تَنْكِحُوا	Nikahlamayın *(Kimi?)*
مَا	O kimseyi ki
نَكَحَ	Nikahlanmıştır *(Kim?)*
اٰبَاؤُكُمْ	Babalarınız *(Neden?)*
مِنَ النِّسَاءِ	Kadınlardan
اِلَّا مَا	Ancak o şey müstesna ki
قَدْ سَلَفَ	Geçmişte yaptınız
اِنَّهُ	Kuşkusuz bu
كَانَ فَاحِشَةً	Kötülüktü *(Daha nedir?)*
وَمَقْتًا	Ve kindi
وَسَاءَ	Bu ne çirkindi *(Ne bakımından?)*
سَبِيلًا ٢٢	Yol bakımından
حُرِّمَتْ	Haram kılınmıştır *(Kime?)*
عَلَيْكُمْ	Size *(Kim?)*
اُمَّهَاتُكُمْ	Anneleriniz *(Daha ne haram kılınmıştır?)*
وَبَنَاتُكُمْ	Kızlarınız *(Daha?)*
وَاَخَوَاتُكُمْ	Ve kız kardeşleriniz *(Daha?)*
وَعَمَّاتُكُمْ	Ve halalarınız *(Daha?)*
وَخَالَاتُكُمْ	Ve teyzeleriniz *(Daha?)*
وَبَنَاتُ الْاَخِ	Erkek kardeş kızları *(Daha?)*
وَبَنَاتُ الْاُخْتِ	Ve kız kardeş kızları *(Daha?)*
وَاُمَّهَاتُكُمُ	Ve anneleriniz *(Daha?)*
الّٰتِى	Öyle anneleriniz ki
اَرْضَعْنَكُمْ	Sizi emzirmişlerdir *(Daha kim haram kılınmıştır?)*
وَاَخَوَاتُكُمْ	Kız kardeşleriniz *(Öyle kız kardeşleriniz ki?)*
مِنَ الرَّضَاعَةِ	Sütten olan *(Daha kim haram kılınmıştır?)*
وَاُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ	Hanımlarınızın anneleri *(Daha?)*
وَرَبَائِبُكُمُ	Ve üvey kızlarınız
الّٰتِى	O kızlarınız ki
فِى حُجُورِكُمْ	Sizin evlerinizdedir *(O kızlarınız kimdendir?)*
مِنْ نِسَائِكُمُ	Kadınlarınızdan
الّٰتِى	Öyle ki
دَخَلْتُمْ	Gerdeğe girdiniz *(Kimle?)*
بِهِنَّ	Onlarla
فَاِنْ لَمْ تَكُونُوا	Eğer olmadı iseniz *(Ne?)*
دَخَلْتُمْ	Gerdeğe girmiş *(Kimle?)*
بِهِنَّ	Onlarla
فَلَا جُنَاحَ	Bu durumda günah yoktur *(Kime?)*
عَلَيْكُمْ	Size
وَحَلَائِلُ اَبْنَائِكُمُ	Çocuklarınızın helalleri de size haram kılınmıştır
الَّذِينَ	O çocuklar ki
مِنْ اَصْلَابِكُمْ	Onlar sizin sulbünüzdendir *(Daha ne haram kılınmıştır?)*
وَاَنْ تَجْمَعُوا	Bir nikahta toplamanız *(Neyi?)*
بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ	İki kızkardeşi
اِلَّا مَا	Ancak o şey müstesna ki
قَدْ سَلَفَ	Geçmişte yaptınız
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
كَانَ غَفُورًا	Daima çok affedicidir
رَحِيمًا ٢٣	Ve çok merhametlidir

Arapça	Türkçe
وَالْمُحْصَنَاتُ	Evli olanlar da haram kılınmıştır (Kimden?)
مِنَ النِّسَٓاءِ	Kadınlardan
اِلَّا مَا	Ancak onlar müstesna ki
مَلَكَتْ	Sahip oldu (Ne sahip oldu?)
اَيْمَانُكُمْۚ	Sağ elleriniz
كِتَابَ اللّٰهِ	Bunlar Allah'ın emridir (Kime?)
عَلَيْكُمْۚ	Size
وَاُحِلَّ	Ve helal kılındı (Kime helal kılındı?)
لَكُمْ	Size (Ne?)
مَا وَرَٓاءَ ذٰلِكُمْ	Bunların dışındakiler (Ondan bedel ne helal kılındı?)
اَنْ تَبْتَغُوا	Aramanız (Neyle?)
بِاَمْوَالِكُمْ	Mallarınızla (Nasıl?)
مُحْصِنِينَ	İffetliler olduğunuz halde (Daha?)
غَيْرَ مُسَافِحِينَۜ	Ve fuhuş yapmayıcılar olduğunuz halde
فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ	Hangi şey ki siz faydalanmak istediniz (Neyle?)
بِهٖ	Onunla
مِنْهُنَّ	O kadınlardan (Kimlerden?)
فَاٰتُوهُنَّ	Onlara veriniz (Neyi?)
اُجُورَهُنَّ	Mehirlerini (Ne olarak?)
فَرِيضَةًۜ	Bir farz olarak
وَلَا جُنَاحَ	Ve günah yoktur (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size (Hangi konuda?)
فِيمَا	O konuda ki
تَرَاضَيْتُمْ	Anlaştınız (Neyle?)
بِهٖ	O şeyle (Neden sonra?)
مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِۜ	Takdir edilen şeyden sonra
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
كَانَ عَلِيمًا	Daima bilendir
حَكِيمًا ﴿٢٤﴾	Ve hikmet sahibidir
وَمَنْ	Her kim ki
لَمْ يَسْتَطِعْ	Bulamazsa (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Ne?)
طَوْلًا	Malî kudret (Niçin?)
اَنْ يَنْكِحَ	Nikahlamak için (Kimi?)
الْمُحْصَنَاتِ	Hür kadınları (Öyle kadınlar ki)
الْمُؤْمِنَاتِ	Mümin olan
فَمِنْ مَا	Bu durumda o kimselerden [evlenin] ki
مَلَكَتْ	Sahip oldu (Ne sahip oldu?)
اَيْمَانُكُمْ	Sağ elleriniz (Kimlerden olan?)
مِنْ فَتَيَاتِكُمُ	Genç cariyelerinizden (Öyle genç cariyeleriniz ki)
الْمُؤْمِنَاتِۜ	Müslüman olan
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
اَعْلَمُ	Daha iyi bilendir (Neyi?)
بِاِيمَانِكُمْۜ	İmanınızı
بَعْضُكُمْ	Bazınız (Nesiniz?)
مِنْ بَعْضٍۚ	Bazınızdansınız
فَانْكِحُوهُنَّ	Onları nikahlayın (Neyle?)
بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ	Velilerinin izniyle
وَاٰتُوهُنَّ	Ve onlara verin (Neyi?)
اُجُورَهُنَّ	Mehirlerini (Nasıl?)
بِالْمَعْرُوفِ	İyilikle (Onlar ne oldukları halde?)
مُحْصَنَاتٍ	Namuslular
غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ	Ve fuhuş yapmayıcılar oldukları halde
وَلَا مُتَّخِذَاتِ اَخْدَانٍۚ	Gizli dost da tutmadıkları halde
فَاِذَٓا اُحْصِنَّ	Onlar nikahlanırlar da
فَاِنْ اَتَيْنَ	İfa ederlerse (Neyi?)
بِفَاحِشَةٍ	Fuhşu
فَعَلَيْهِنَّ	Bu durumda onlar üzerine vardır (Ne?)
نِصْفُ مَا	O şeyin yarısı ki
عَلَى الْمُحْصَنَاتِ	Hür kadınlara gerekmiştir (Neden ?)
مِنَ الْعَذَابِۜ	Azabdan
ذٰلِكَ	Bu (Kim içindir?)
لِمَنْ	O kimse içindir ki
خَشِيَ	O sakınmıştır (Neden?)
الْعَنَتَ	Zordan (Kimden?)
مِنْكُمْۜ	Sizden
وَاَنْ تَصْبِرُوا	Sabretmeniz (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْۜ	Sizin için
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾	Ve çok merhametlidir
يُرِيدُ	Diliyor (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
لِيُبَيِّنَ	Açıklamayı (Kime?)
لَكُمْ	Size
وَيَهْدِيَكُمْ	Ve sizi ulaştırmayı (Neye?)
سُنَنَ الَّذِينَ	O kimselerin yollarına ki
مِنْ قَبْلِكُمْ	[Onlar] sizden öncedir (Allah daha ne diliyor?)
وَيَتُوبَ	Tevbenizi kabul ederek yönelmeyi (Kime?)
عَلَيْكُمْۜ	Size
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
عَلِيمٌ	Her şeyi bilendir
حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾	Ve pek hikmet sahibidir

24. Bir de harp esiri olarak sahibi bulunduğunuz cariyeler müstesna, evli kadınlarla evlenmeniz de size haram kılındı. İşte bütün bunlar size Allah'ın yazısı olarak haramdır. Bunların dışında kalanlar ise zinadan kaçınarak namuslu yaşamak üzere, mallarınızla isteyesiniz diye size helâl kılındı. O halde hangilerinden nikah ile faydalandınızsa, mehirlerini kendilerine verin ki, bu farzdır. O mehri belirledikten sonra karşılıklı anlaşmanızda size bir günah yoktur. Şüphesiz Allah alîmdir, hakîmdir.

25. İçinizden her kim hür mü'min kadınları nikâh edecek bir zenginliğe gücü yetmiyorsa, ona da ellerinizin altındaki mü'min cariyelerinizden var. Allah değerinizi imanınızla bilir. Mü'minler! Hep birbirinizdensiniz. O halde zina etmeyen, gizli dost edinmeyen, namuslu yaşamakta olan cariyeleri sahiplerinin izniyle nikâhlayınız ve mehirlerini güzellikle kendilerine veriniz. Evlendikten sonra bir zina suçu işlerlerse, o zaman hür kadınlara verilecek cezanın yarısı lazım gelir. Bu şekil günah işlemekten korkanlarınız içindir. Yoksa sabretmeniz sizin için daha hayırlıdır. Bununla beraber Allah gafûrdur, rahîmdir.

26. Allah, sizlere bilmediklerinizi bildirmek, sizden öncekilerin yollarını size göstermek ve iyi hale döndüğünüzü görerek günahlarınızı bağışlamak istiyor. Şüphesiz Allah alîmdir, hakîmdir.

27. Allah tevbekâr olduğunuzu görerek size (rahmet) nazarıyla bakmak isterken, o şehvetleri peşinde koşanlar sizin büyük bir sapma ile sapmanızı istiyorlar.

28. Allah sizden ağır yükümlülükleri hafifletmek istiyor. Öyle ya, insan zayıf yaratılmıştır.

29. Ey o bütün iman edenler! Mallarınızı aranızda haksız bahanelerle yemeyin. Ancak kendiliğinizden rıza ile yaptığınız bir alışveriş bunun dışındadır. Kendi kendinizi de öldürmeyin! Allah size karşı gerçekten merhametlidir.

30. Her kim de sınırı aşarak ve haksızlık yaparak bunu yaparsa, yarın onu bir ateşe yaslayacağız. Allaha göre bu kolaydır.

31. Eğer yasaklandığınız büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi hoş bir yere koyarız.

32. Bir de Allah'ın bazınıza diğerinden fazla verdiği şeyleri temenni etmeyin. Erkeklere çalışmalarından bir pay vardır. Kadınlara da çalışmalarından bir pay vardır. Çalışın da Allah'tan lütfunu isteyin. Gerçekten Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

33. Erkek ve kadından her biri için, baba ve ananın, en yakın akrabanın ve kendileriyle sözleşme yapıp yeminlerinizin bağladığı kimselerin terekelerinden varislere de ayırdık. Onlara da paylarını verin. Çünkü Allah her şeye şahittir.

وَاللّٰهُ يُر۪يدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُر۪يدُ الَّذ۪ينَ

Allah | Diliyor (Neyi?) | Tevbenizi kabul ederek yönelmeyi (Kime?) | Size | Oysa diliyor (Kim?) | O kimseler ki

يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ اَنْ تَم۪يلُوا مَيْلاً عَظ۪يماً ﴿٢٧﴾ يُر۪يدُ اللّٰهُ

Onlar tabi oluyorlar (Neye?) | Şehvetlerine (Ne diliyorlar?) | Haktan sapmanızı (Nasıl?) | Bir sapışla (Öyle sapış ki) | Büyük | Halbuki diliyor (Kim?) | Allah (Neyi?)

اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَع۪يفاً ﴿٢٨﴾

Hafifletmeyi (Kimden?) | Sizden | Ve yaratılmıştır (Kim?) | İnsan (Ne olarak?) | Zayıf olarak

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

Ey iman edenler | Yemeyin (Neyi?) | Mallarınızı (Nerede?) | Kendi aranızda (Neyle?) | Haksız yolla

اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ

Ancak | Olması müstesna (Ne olması?) | Ticaret (Öyle ticaret ki?) | Karşılıklı rızadan doğan (Kimden olan rıza?) | Sizden

وَلَا تَقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَح۪يماً ﴿٢٩﴾

Ve kıymayın (Neye?) | Canlarınıza | Kuşkusuz Allah (Nedir?) | Olmuştur (Kime karşı?) | Size karşı (Ne olmuştur?) | Merhametli

وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَاناً وَظُلْماً فَسَوْفَ نُصْل۪يهِ نَاراً

Her kim | Yaparsa (Neyi?) | Bunu (Ne olarak?) | Haddi aşarak | Ve zulmederek | Yakında onu salacağız (Neye?) | Ateşe

وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يراً ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَٓائِرَ مَا

Ve olmuştur (Ne?) | Bu (Kime?) | Allah'a (Ne olmuştur?) | Kolay | Şayet kaçınırsanız (Neden?) | O şeylerin büyüklerinden ki

تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلاً

Siz yasaklanıyorsunuz (Neyden?) | Onlardan | Sileriz (Kimden?) | Sizden (Neyi?) | [Küçük] günahlarınızı | Ve sizi girdiririz (Nereye?) | Bir yere ki

كَر۪يماً ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِه۪ بَعْضَكُمْ

Kıymetli/cömert | Arzu etmeyin (Neyi?) | O şeyi ki | Üstün kıldı (Kim?) | Allah (Ne ile?) | O şeyle (Kimi üstün kıldı?) | Sizin bir kısmınızı (Kime üstün kıldı?)

عَلٰى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَص۪يبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَٓاءِ

Diğer bir kısmınıza | Erkekler için vardır (Ne vardır?) | Bir pay vardır (Nelerden?) | O şeylerden ki | Onları [dünyada] işlediler | Kadınlar için de vardır (Ne vardır?)

نَص۪يبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِه۪ اِنَّ اللّٰهَ

Bir pay (Nelerden?) | O şeylerden ki | Onları [dünyada] işlediler | Ve isteyin (Kimden?) | Allah'tan (Neden isteyin?) | Onun lütfundan isteyin | Kuşkusuz Allah

كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يماً ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ

Daima olmuştur (Neyi?) | Her şeyi (Ne olmuştur?) | Ziyadesiyle bilen olmuştur | Herkesi | Kıldık (Ne kıldık?) | Varisler (Nelere varisler kıldık?)

مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَۜ وَالَّذ۪ينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ

Geride bıraktıklarına (Kimin geride bıraktıklarına?) | Ana-babanın (Daha kimin?) | Akrabanın | O kimseler ki | Bağladı (Ne bağladı?) | Yeminleriniz | Onlara verin (Neyi?)

نَص۪يبَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يداً ﴿٣٣﴾

Nasiplerini | Kuşkusuz Allah | Daima olmuştur | Her şeye (Ne olmuştur?) | Şahit olmuştur

اَلرِّجَالُ	Erkekler (Nedir?)
قَوَّامُونَ	Hakimdirler (Kime?)
عَلَى النِّسَاءِ	Kadınlara (Ne sebebiyle?)
بِمَا	O şey sebebiyle ki
فَضَّلَ	Üstün kılmıştır (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
بَعْضَهُمْ	Onların bir kısmını (Kim üzerine?)
عَلٰى بَعْضٍ	Diğer bir kısmı üzerine (Daha ne sebebiyle?)
وَبِمَا	Ve o şey sebebiyle ki
اَنْفَقُوا	O erkekler harcamışlardır (Neden?)
مِنْ اَمْوَالِهِمْ	Mallarından
فَالصَّالِحَاتُ	İyi kadınlar (Nedir?)
قَانِتَاتٌ	İtaatkardırlar (Daha nedir?)
حَافِظَاتٌ	Koruyucudurlar (Ne vakit?)
لِلْغَيْبِ	Erkeklerinin gıyabında [namuslarını] (Ne sebebiyle?)
بِمَا	O şey sebebiyle ki
حَفِظَ	[Kendilerini] muhafaza etmiştir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
وَالّٰت۪ي	O kadınlar ki
تَخَافُونَ	Siz korkuyorsunuz (Neden?)
نُشُوزَهُنَّ	Onların itaatsizliğinden
فَعِظُوهُنَّ	Bu durumda onlara öğüt verin
وَاهْجُرُوهُنَّ	Ve onları terk edin (Nerede?)
فِي الْمَضَاجِعِ	Yataklarında
وَاضْرِبُوهُنَّ	Ve onlara vurun
فَاِنْ	Yok eğer
اَطَعْنَكُمْ	Size itaat ederlerse (Kime?)
فَلَا تَبْغُوا	Bu durumda aramayın (Kime karşı?)
عَلَيْهِنَّ	Onlara karşı (Ne?)
سَب۪يلًا	Bir başka yol
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
كَانَ	Daima (Nedir?)
عَلِيًّا	Çok yüce
كَب۪يرًا ﴿٣٤﴾	Ve pek büyüktür
وَاِنْ خِفْتُمْ	Şayet korkarsanız (Neden korkarsanız?)
شِقَاقَ بَيْنِهِمَا	Karı-kocanın arasının açılmasından
فَابْعَثُوا	Bu durumda gönderin (Ne?)
حَكَمًا	Hakem (Kimlerden?)
مِنْ اَهْلِه۪	Erkeğin ailesinden (Daha?)
وَحَكَمًا	Ve bir hakem (Kimlerden?)
مِنْ اَهْلِهَا	Kadının da ailesinden
اِنْ يُر۪يدَا	Şayet onlar dilerlerse (Neyi?)
اِصْلَاحًا	Arayı düzeltmeyi
يُوَفِّقِ	Birleştirir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
بَيْنَهُمَا	Onların arasını
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
كَانَ عَل۪يمًا	Herşeyi bilendir
خَب۪يرًا ﴿٣٥﴾	Ve herşeyden haberdar olandır
وَاعْبُدُوا	Kulluk edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
وَلَا تُشْرِكُوا	Ve ortak koşmayın (Kime?)
بِه۪	Ona (Neyi)
شَيْـًٔا	Hiçbir şeyi
وَبِالْوَالِدَيْنِ	Ve ana-babaya da [iyilikte bulunun] (Nasıl?)
اِحْسَانًا	İyilikte bulunmakla (Daha kime iyilikte bulunun?)
وَبِذِي الْقُرْبٰى	Akrabalara (Daha?)
وَالْيَتَامٰى	Yetimlere (Daha?)
وَالْمَسَاك۪ينِ	Fakirlere (Daha?)
وَالْجَارِ	Komşuya (Öyle komşu ki?)
ذِي الْقُرْبٰى	Yakınlık sahibi (Daha?)
وَالْجَارِ	Ve komşuya (Öyle komşu ki)
الْجُنُبِ	Uzak olan (Daha?)
وَالصَّاحِبِ	Ve arkadaşa (Öyle arkadaş ki)
بِالْجَنْبِ	[Yolculukta ya da işte] yandaki (Daha?)
وَابْنِ السَّب۪يلِ	Ve yolda kalmışa (Daha?)
وَمَا	Ve o şeye ki
مَلَكَتْ	Sahip olmuştur (Ne sahip olmuştur)
اَيْمَانُكُمْ	Sağ ellerinizin [kölelerinize]
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
لَا يُحِبُّ	Sevmez (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
كَانَ	Oldu (Ne oldu?)
مُخْتَالًا	Kendini beğenmiş biri oldu (Daha ne oldu?)
فَخُورًا ﴿٣٦﴾	Ve sürekli övünen biri oldu
اَلَّذ۪ينَ	O kimseler ki
يَبْخَلُونَ	Cimrilik ediyorlar (Daha?)
وَيَأْمُرُونَ	Ve emrediyorlar (Kime?)
النَّاسَ	İnsanlara (Neyi?)
بِالْبُخْلِ	Cimriliği (Daha?)
وَيَكْتُمُونَ	Ve gizliyorlar (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
اٰتٰيهُمُ	O şeyi onlara verdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neden verdi?)
مِنْ فَضْلِه۪	Lütfundan
وَاَعْتَدْنَا	Biz hazırladık (Kime?)
لِلْكَافِر۪ينَ	Kafirlere (Ne hazırladık?)
عَذَابًا	Bir azab (Öyle azab ki?)
مُه۪ينًا ﴿٣٧﴾	Alçaltıcı

34. Erkekler kadınlar üzerinde hâkim dururlar. Çünkü bir kere Allah birini diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler mallarından infak etmektedirler. Onun için iyi kadınlar itaatkârdırlar. Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri kocalarının yokluğunda da korurlar. Baş kaldırmalarından endişe ettiğiniz kadınlara gelince; önce kendilerine nasihat edin. Sonra yataklarında onları yalnız bırakın. Yine dinlemezlerse dövün. Dinlediklerinde incitmeye bahane aramayın. Çünkü Allah çok ulu, çok büyüktür.

35. Eğer karıkoca arasının açılmasından endişeye düşerseniz, bir hakem erkek tarafından, bir hakem de kadın tarafından gönderin. Bunlar gerçekten barıştırmak isterlerse Allah aralarındaki dargınlık yerine geçim verir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilen ve haberdar olandır.

36. Hem Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Sonra anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya da, uzak komşuya da, arkadaşa da, yolda kalanlara da, sahip olduğunuz kölelere de iyilik edin. Şüphesiz Allah, kibirli ve övünenlerin hiçbirini sevmez.

37. Onlar ki, hem cimrilik ederler, hem de herkese cimriliği tavsiye ederler. Ve Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği şeyleri gizlerler. Biz de öyle nankörlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

38. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman etmedikleri halde, mallarını insanlara gösteriş yapmak için harcarlar. Her kim de şeytan kendine arkadaş olursa, o ne kötü bir arkadaştır!

39. Ne olurdu sanki, bunlar Allah'a ve ahiret gününe iman etseler ve Allah'ın kendilerine verdiği rızktan infak etselerdi? Zarar mı ederlerdi? Allah kendilerini bilendir.

40. Şüphesiz ki Allah, zerre ağırlığınca haksızlık yapmaz. Eğer bir iyilik olursa onun sevabını kat kat artırır. Ayrıca katından büyük bir ecir verir.

41. Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onların üzerine bir şahit yaptığımız zaman bakalım nasıl olacak!

42. Kişte o gün Allah'ı inkar edip peygambere isyan edenler şöyle arzu edecekler; keşke yerle bir edilselerdi de Allah'tan hiçbir sözü gizlemeselerdi..

43. Ey o bütün iman edenler! Sarhoş iken ne söylediğinizi bilinceye kadar ve cünüp iken de yolcu olanlar müstesna gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya yolculukta bulunursanız veyahut biriniz abdest bozmaktan gelince veya kadınlara dokunursanız da suya güç yetiremezseniz, o zaman temiz bir toprak ile teyemmüm edin. Niyetle yüzlerinizi ve ellerinizi mesh edin. Gerçekten Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

44. Şu kendilerine kitaptan bir nasip verilmiş olanlara bakmaz mısın? Onlar sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.

وَالَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَٓاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
O kimseler ki | Harcıyorlar (Neyi?) | Mallarını (Niçin?) | İnsanlara gösteriş yapmak için | Ve inanmıyorlar (Kime?) | Allah'a

وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرٖينًا فَسَٓاءَ قَرٖينًا
Ahiret gününe de inanmıyorlar | Her kim ki | Olursa (Kim?) | Şeytan (Kim için olursa?) | Onun için (Ne olursa?) | Arkadaş | O ne kötüdür (Ne cihetinden) | Arkadaş olma cihetinden

﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوا مِمَّا
Ne olurdu (Kime?) | Onlara | Şayet iman etselerdi (Kime?) | Allah'a (Daha neye iman etselerdi?) | Ahiret gününe | Ve harcasalardı (Neden?) | O şeyden ki

رَزَقَهُمُ اللّٰهُ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلٖيمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ
Onlara onu rızık olarak verdi (Kim?) | Allah | Olmuştur (Kim?) | Allah (Kimi?) | Onları (Nedir?) | Ziyadesiyle bilen | Kuşkusuz Allah | Zulmetmez (Ne kadar?)

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
Zerre miktarınca | Şayet o zerre miktarı olursa (Ne olursa?) | Bir iyilik | Onu katlar | Ve verir (Nereden?) | Kendi katından (Ne verir?)

اَجْرًا عَظٖيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهٖيدٍ
Bir mükafat (Öyle mükafat ki?) | Büyük | Hali nasıl olur? (Ne zaman?) | Biz getirdiğimiz zaman (Neden?) | Her ümmetten (Ne getirdiğimiz zaman?) | Bir şahit

وَجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ شَهٖيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذٖينَ كَفَرُوا
Ve getirdiğimiz zaman (Kimi?) | Seni de (Kime?) | Bunlara (Ne olarak?) | Şahit olarak | O gün | Temenni eder (Kim?) | O kimseler ki | Onlar küfrettiler

وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللّٰهَ حَدٖيثًا
Ve asi oldular (Kime?) | Peygambere (Neyi temenni ederler?) | Düzlenmesini (Kimle?) | Kendileriyle beraber (Neyin düzlenmesini?) | Yeryüzünün | Onlar gizleyemeyecekler (Kimden?) | Allah'tan (Neyi?) | Hiçbir haberi

﴿٤٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَارٰى
Ey iman edenler | Yaklaşmayın (Neye?) | Namaza (Ne olduğunuz halde?) | Siz | Sarhoşlar olduğunuz halde (Ne zamana kadar?)

حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرٖى سَبٖيلٍ
Bilinceye kadar (Neyi?) | O şeyi ki | Siz [onu] söylüyorsunuz (Daha ne olduğunuz halde namaza yaklaşmayın?) | Cünup olduğunuz halde de namaza yaklaşmayın | Yolcu olmanız müstesna (Ne zamana dek namaza yaklaşmayın?)

حَتّٰى تَغْتَسِلُوا وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ
Ta ki yıkanıncaya dek | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Hasta | Ya da | Sefer üzerinde iseniz | Veya | Gelmişse (Kim?)

اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
Bir kimse (Kimden?) | Sizden (Nereden?) | Ayak yolundan | Veya | Dokunduysanız/ilişkiye girdiyseniz (Kime?) | Kadınlara | Ve de bulamamışsanız (Ne bulamamışsanız?)

مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا صَعٖيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدٖيكُمْ
Su | O zaman teyemmüm edin | Yere (Öyle yer ki?) | Temiz | Ve meshedin (Neyi?) | Yüzlerinizi (Daha neyi?) | Ellerinizi

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ اُوتُوا نَصٖيبًا
Kuşkusuz Allah | Olmuştur (Ne oldu?) | Çok affedici (Daha ne oldu?) | Çok mağfiret edici | Bakmadın mı ki? (Kime?) | O kimselere ki | Kendilerine verilmiştir (Ne verilmiştir?) | Bir pay (Neden?)

مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرٖيدُونَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبٖيلَ ﴿٤٤﴾
Kitaptan | İşte onlar satın alırlar (Neyi?) | Sapıklığı | Ve isterler (Neyi?) | Sapmanızı (Nerden?) | Yoldan

Arapça	Türkçe
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
اَعْلَمُ	En iyi bilendir (Neyi?)
بِاَعْدَائِكُمْ	Düşmanlarınızı
وَكَفٰى	Yeter (Kim?)
بِاللّٰهِ	Allah (Ne olarak?)
وَلِيًّا	Veli olarak
وَكَفٰى	Yine yeter (Kim?)
بِاللّٰهِ	Allah (Ne olarak?)
نَصِيرًا	Yardımcı olarak
٤٥ مِنَ الَّذِينَ	O kimselerden vardır ki
هَادُوا	Onlar Yahudi olmuşlardır
يُحَرِّفُونَ	Onlar değiştirirler (Neyi?)
الْكَلِمَ	Kelimeleri (Neden değiştirirler?)
عَنْ مَوَاضِعِهِ	Asıl yerlerinden
وَيَقُولُونَ	Ve şöyle derler
سَمِعْنَا	İşittik
وَعَصَيْنَا	Ve isyan ettik
وَاسْمَعْ	Dinle (Ne olduğun halde?)
غَيْرَ مُسْمَعٍ	Dinlenmez olduğun halde (Daha ne yaparlar?)
وَرَاعِنَا	Ve <Râinâ> derler (Nasıl derler?)
لَيًّا	Eğerek (Neyi?)
بِاَلْسِنَتِهِمْ	Dillerini (Daha?)
وَطَعْنًا	Ve saldırarak (Neye?)
فِي الدِّينِ	Dine
وَلَوْ اَنَّهُمْ	Şayet onlar
قَالُوا	Şöyle demiş olsalardı
سَمِعْنَا	İşittik
وَاَطَعْنَا	Ve itaat ettik (Daha ne demiş olsalardı?)
وَاسْمَعْ	'Dinle'
وَانْظُرْنَا	Ve bize bak
لَكَانَ	Elbette olurdu (Ne olurdu?)
خَيْرًا	Daha hayırlı (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için
وَاَقْوَمَ	Ve daha doğru olurdu
وَلٰكِنْ	Fakat
لَعَنَهُمُ	Onlara lanet etmiştir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne sebebiyle?)
بِكُفْرِهِمْ	Küfürleri sebebiyle
فَلَا يُؤْمِنُونَ	Artık onlar iman edemezler
اِلَّا	Ancak
قَلِيلًا	Azı müstesna
٤٦ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ	Ey o kimseler ki
اُوتُوا	Onlar verildiler (Ne?)
الْكِتَابَ	Kitabı
اٰمِنُوا	İman edin (Neye?)
بِمَا	O şeye ki
نَزَّلْنَا	Biz [onu] indirdik (Ne olduğu halde?)
مُصَدِّقًا	Doğrulayıcı olduğu halde (Neyi?)
لِمَا	O kitabı ki
مَعَكُمْ	O sizin yanınızdadır (Ne zaman iman edin?)
مِنْ قَبْلِ اَنْ نَطْمِسَ	Biz silmeden önce (Neyi?)
وُجُوهًا	Bir kısım yüzleri
فَنَرُدَّهَا	Ve onları çevirmeden önce (Ne üzerine?)
عَلٰى اَدْبَارِهَا	Arkaları üzerine
اَوْ	Ya da
نَلْعَنَهُمْ	Onlara lanet etmeden önce (Ne gibi?)
كَمَا لَعَنَّا	Lanet etmemiz gibi (Kime?)
اَصْحَابَ السَّبْتِ	Cumartesi ashabına
وَكَانَ	Ve daima oldu (Ne?)
اَمْرُ اللّٰهِ	Allah'ın emri (Ne oldu?)
مَفْعُولًا	Yapılmış oldu
٤٧ اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
لَا يَغْفِرُ	Bağışlamaz (Neyi?)
اَنْ يُشْرَكَ	Şirk koşulmasını (Kime?)
بِهِ	Kendisine
وَيَغْفِرُ	Ve bağışlar (Neyi?)
مَا	O şeyleri ki
دُونَ ذٰلِكَ	[Onları] Bunun dışında kalmıştır (Kim için?)
لِمَنْ	O kimse için ki
يَشَاءُ	[Onu] Dilemiştir
وَمَنْ	Her kim de
يُشْرِكْ	Şirk koşarsa (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a
فَقَدِ	Kuşkusuz
افْتَرٰى	İftira etmiş olur (Ne?)
اِثْمًا	Bir günah (Öyle günah ki?)
عَظِيمًا	Ağır olan
٤٨ اَلَمْ تَرَ	Bakmadın mı (Kime?)
اِلَى الَّذِينَ	O kimselere ki
يُزَكُّونَ	Onlar temize çıkarıyorlar (Kimi?)
اَنْفُسَهُمْ	Kendilerini
بَلِ	Bilakis
اللّٰهُ	Allah
يُزَكِّي	Temizler (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
يَشَاءُ	[onu] Diliyor
وَلَا يُظْلَمُونَ	Ve onlar zulüm görmezler (Ne kadar?)
فَتِيلًا	Çekirdeğin ipçiği kadar
٤٩ اُنْظُرْ	Bak ki
كَيْفَ	Nasıl
يَفْتَرُونَ	Uyduruyorlar (Kim hakkında?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah hakkında (Neyi?)
الْكَذِبَ	Yalanı
وَكَفٰى	Ve yeter (Ne?)
بِهِ	Bu (Ne olarak?)
اِثْمًا	Bir günah olarak (Öyle günah ki)
مُبِينًا	Apaçık
٥٠ اَلَمْ تَرَ	Bakmadın mı (Kime?)
اِلَى الَّذِينَ	O kimselere ki
اُوتُوا	Kendilerine verildi (Ne verildi?)
نَصِيبًا	Bir pay (Neden bir pay?)
مِنَ الْكِتَابِ	Kitaptan
يُؤْمِنُونَ	Onlar inanıyorlar (Neye?)
بِالْجِبْتِ	Cipte/Puta (Daha neye?)
وَالطَّاغُوتِ	Tağut'a/Şeytana
وَيَقُولُونَ	Ve onlar derler (Kim için?)
لِلَّذِينَ	O kimseler için ki
كَفَرُوا	Onlar inkar ettiler (Ne derler?)
هٰؤُلَاءِ	İşte bunlar (Nedir?)
اَهْدٰى	Daha doğrudur (Kimden?)
مِنَ الَّذِينَ	O kimselerden ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
سَبِيلًا ٥١	Yol bakımından (Ne bakımından?)

45. Allah düşmanlarınızı sizden daha iyi biliyor. Dost olarak da Allah yeter, yardımcı olarak da Allah yeter.

46. O Yahudî olanlardan bir kısmı kelimelerin yerlerini değiştiriyorlar. Ve dillerini eğerek, dine saldırarak "Dinledik isyan ettik.", "Dinle, dinlemez olası!", "Râinâ" diyorlar. Böyle diyeceklerine "İşittik itaat ettik.", "Dinle ve bizi gözet." deselerdi elbette haklarında daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat inkârları yüzünden Allah kendilerini lânetlemiştir. Onun için pek azı müstesna, iman etmezler.

47. Ey o kendilerine kitap verilenler! Gelin o beraberinizdekini tasdik etmek üzere indirdiğimiz bu kitaba iman edin. Biz birtakım yüzleri silip de enselerine çevirmezden veya onlar, cumartesi halkını lanetlediğimiz gibi lanetlenmeden önce iman edin. Yoksa Allah'ın emri daima yapılagelmiştir.

48. Doğrusu Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Ondan başkasını ise, dilediği kimseler için bağışlar. Kim de Allah'a ortak koşarsa, pek büyük bir günah ile iftira etmiş olduğunda şüphe yoktur.

49. Bakmaz mısın şu kendilerini temize çıkarıp duranlara! Hayır! Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Onlar da kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.

50. Bak Allaha karşı nasıl yalan uyduruyorlar, açık günah olarak da bu yeter.

51. Bakmaz mısın şu kendilerine okuyup yazmaktan biraz nasip verilmiş olanlara! Onlar puta ve şeytana inanıyorlar da Allah'ı tanımayanlara: "Bunlar, mü'minlerden daha doğru yoldadır." diyorlar.

52. Onlar, Allah'ın lanet ettiği kimselerdir. Her kimi de Allah lanetlerse, artık onu kurtaracak birini bulamazsın.

53. Yoksa onlara mülkten bir pay mı var? Eğer öyle olsaydı, insanlara bir çekirdek bile vermezler.

54. Yoksa o insanlara Allah'ın lütfundan verdiği nimeti çekemiyorlar da haset mi ediyorlar? Evet, biz İbrahim ailesine kitap ve hikmet verdik. Ayrıca büyük bir mülk de verdik.

55. Onun için onlardan kimi ona iman etmekte, kimi de ondan alıkoymaktadır. Ona da cehennem alevi yeter.

56. Şüphesiz ki âyetlerimizi inkâr eden kâfirleri biz yarın bir ateşe yaslayacağız. Derileri piştikçe azabı duysunlar diye değiştirerek kendilerine başka deriler vereceğiz. Çünkü Allah izzetinin sonu olmayan bir hakîmdir.

57. İman edip iyi işler yapan mü'minlere gelince, bunları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Orada ebedî olarak kalacaklar. Onlara orada temiz, gâyet temiz eşler vardır. Hem onları, gölgeleyecek koyu bir gölgeye koyacağız.

58. Allah size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Gerçekten Allah size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz ki Allah, işitendir ve görendir.

59. Ey o bütün iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan ülu'l-emre (idarecilere) de itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz; Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resulüne arz edin. O hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir.

أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا

İşte onlar | O kimseler ki | Onlara lanet etmiştir (Kim?) | Allah | Ve her kim ki | [Ona] lanet ederse (Kim?) | Allah | Sen asla bulamazsın (Kim için?) | Onun için (Ne bulamazsın?) | Bir yardımcı

﴿٥٢﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

Yoksa | Onlar için var mıdır? (Ne?) | Bir pay (Neden?) | Mülkten | Bu durumda | Onlar vermezlerdi (Kime?) | İnsanlara (Ne vermezlerdi?) | Bir çekirdek parçası

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلٰى مَا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ اٰتَيْنَا

Yoksa | Haset mi ediyorlar? (Kime?) | İnsanlara (Ne üzerine?) | O şey üzerine | Onlara verdi (Kim verdi?) | Allah (Neden verdi?) | Lütfundan verdi | Kuşkusuz | Biz verdik (Kime verdik?)

اٰلَ اِبْرٰهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

İbrahim'in ailesine (Ne verdik?) | Kitap (Daha?) | Ve hikmeti | Ve onlara bağışladık (Ne bağışladık?) | Bir mülk (Öyle mülk ki?) | Büyük

فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا

Onlardan vardır (Kim?) | O kimse ki | İman etti (Kime?) | Ona | Yine onlardan vardır (Kim?) | O kimse ki | Yüz çevirdi | Ondan | Yeter (Ne ?) | Cehennem yeter (Ne olarak?) | Harıl harıl yanan bir alev olarak

﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ

Elbette o kimseler ki | İnkar ettiler (Neyi?) | Ayetlerimizi | Yakında onları yaslayacağız (Neye?) | Ateşe | Her piştiğinde (Ne?)

جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَا هُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

Onların derileri | Değiştirip vereceğiz (Kime?) | Onlara (Neyi vereceğiz?) | Derileri (Öyle deriler ki) | O derilerden başka (Niçin?) | Tatsınlar için | Azabı | Kuşkusuz Allah | Oldu (Ne oldu?)

عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ

Aziz | Ve hikmet sahibi | O kimseler ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri | Çok yakında onları girdireceğiz (Nereye?)

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَهُمْ فِيهَا

Cennetlere (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?) | Altlarından (Ne akıyor?) | Nehirler (Onlar ne oldukları halde?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada (Nasıl?) | Ebedi olarak | Onlar için vardır (Nerede?) | Orada (Ne vardır?)

اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ

Eşler (Öyle eşler ki) | Tertemiz | Ve onları girdireceğiz (Nereye?) | Bir gölgeye ki | Gölgelikli | Kuşkusuz Allah | Emrediyor (Kime?) | Size (Neyi?)

اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمَانَاتِ اِلٰى اَهْلِهَا وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ

Vermenizi (Neyi?) | Emanetleri (Kime vermenizi emrediyor?) | Ehline | Ve hükmettiğiniz zaman (Nerede?) | İnsanlar arasında [emrediyor] (Neyi?)

اَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيعًا

Hükmetmenizi (Ne ile?) | Adaletle | Kuşkusuz Allah | Ne güzeldir o şey ki | Size öğüt veriyor (Ne ile?) | Onunla | Muhakkak Allah | İşitendir

بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ

Ve görendir | Ey iman eden kimseler | İtaat edin | Allah'a | İtaat edin (Daha kime?) | Ve Peygambere (Daha kime?)

وَاُولِي الْاَمْرِ مِنْكُمْ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ

Ve emir sahiplerine [de itaat edin] (Kimden?) | İçinizden | Ayrılığa düşerseniz (Nerede?) | Bir konuda | Onu havale edin (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve Resûle [havale edin]

اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

Şayet iseniz (Ne iseniz?) | İnanıyor [iseniz] (Neye?) | Allah'a (Daha?) | Ve ahiret gününe | İşte bu (Nedir?) | [Sizin için] daha hayırlıdır (Daha?) | Ve daha güzeldir (Ne bakımdan?) | Sonuç bakımından

اِلَيْكَ	اُنْزِلَ	بِمَٓا	اٰمَنُوا	اَنَّهُمْ	يَزْعُمُونَ	اِلَى الَّذ۪ينَ	اَلَمْ تَرَ
Sana	İndirilmiştir (Kime?)	O şeye ki	İman etmektedirler (Neye?)	Onlar	İddia ediyorlar ki	O kimseleri	Görmedin mi? (Kimi?)

اِلَى الطَّاغُوتِ	اَنْ يَتَحَاكَمُٓوا	يُر۪يدُونَ	مِنْ قَبْلِكَ	اُنْزِلَ	وَمَٓا
Tağut'un hükmüne göre	Mahkemeleşmeyi (Neye göre?)	Arzuluyor oldukları halde (Neyi?)	Senden önce (Ne oldukları halde?)	İndirilmiştir (Kimden önce?)	Ve yine o şeye iman etmektedirler ki

الشَّيْطَانُ	وَيُر۪يدُ	بِه۪	اَنْ يَكْفُرُوا	وَقَدْ اُمِرُٓوا
Şeytan (Neyi?)	Ve arzuluyor (Kim?)	Onu	İnkar etmekle (Neyi?)	Halbuki onlar emrolundular (Neyle?)

تَعَالَوْا	لَهُمْ	وَاِذَا ق۪يلَ	٦٠	بَع۪يدًا	ضَلَالًا	اَنْ يُضِلَّهُمْ
Gelin (Neye?)	Onlara (Ne?)	Dendiği zaman (Kime?)		Uzak	Bir sapmayla ki	Onları saptırmayı (Nasıl?)

الْمُنَافِق۪ينَ	رَاَيْتَ	وَاِلَى الرَّسُولِ	اللّٰهُ	اَنْزَلَ	اِلٰى مَٓا
Münafıkları (Nasıl?)	Görürsün (Kimi?)	Peygambere	Allah (Daha neye gelin?)	İndirmiştir (Kim?)	O şeye ki

اِذَٓا اَصَابَتْهُمْ	فَكَيْفَ	٦١	صُدُودًا	عَنْكَ	يَصُدُّونَ
Onlara isabet ettiğinde (Ne?)	Onların hali nasıl olur? (Ne zaman?)		Tam bir sırt dönmekle	Senden (Neyle?)	Sırt dönüyorlar olarak (Kimden?)

بِاللّٰهِ	يَحْلِفُونَ	جَٓاؤُ۫كَ	ثُمَّ	اَيْد۪يهِمْ	بِمَا قَدَّمَتْ	مُص۪يبَةٌ
Allah'a (Ne diye?)	Yemin eder oldukları halde (Kime?)	Sana geldiklerinde (Ne oldukları halde?)	Sonra	Ellerinin	İşlediği şeyler sebebiyle (Neyin?)	Bir musibet (Ne sebebiyle?)

اللّٰهُ	يَعْلَمُ	الَّذ۪ينَ	اُو۬لٰٓئِكَ	٦٢	وَتَوْف۪يقًا	اِحْسَانًا	اِلَّٓا	اِنْ اَرَدْنَٓا
Allah (Neyi?)	Bilir (Kim?)	O kimselerdir ki	İşte onlar		Ve ara bulmayı [amaçladık]	Güzelliği (Daha?)	Ancak	Biz amaçlamadık

لَهُمْ	وَقُلْ	وَعِظْهُمْ	عَنْهُمْ	فَاَعْرِضْ	ف۪ي قُلُوبِهِمْ	مَا
Onlara (Ne hakkında?)	Ve söyle (Kime?)	Ve onlara vaaz et	Onlardan	Artık yüz çevir (Kimden?)	Onların kalplerindedir	O şeyi ki

مِنْ رَسُولٍ	وَمَٓا اَرْسَلْنَا	٦٣	بَل۪يغًا	قَوْلًا	ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ
Hiçbir peygamberi	Biz göndermedik (Kimi?)		Beliğ/etkili	Söz (Öyle söz ki)	Kendileri hakkında (Ne söyle?)

اَنْفُسَهُمْ	ظَلَمُٓوا	اِذْ	وَلَوْ اَنَّهُمْ	بِاِذْنِ اللّٰهِ	لِيُطَاعَ	اِلَّا
Kendilerine	Zulmettiler (Kime?)	O vakit ki	Şayet onlar	Allah'ın izniyle	İtaat edilsin diye [gönderdik] (Neyle itaat edilsin?)	Ancak

الرَّسُولُ	لَهُمُ	وَاسْتَغْفَرَ	اللّٰهَ	فَاسْتَغْفَرُوا	جَٓاؤُ۫كَ
Peygamber	Onlar için (Kim?)	Ve mağfiret diledi (Kim için?)	Allah'tan (Daha?)	Ve mağfiret dilediler (Kimden?)	Sana gelseler

لَا يُؤْمِنُونَ	وَرَبِّكَ	فَلَا	٦٤	رَح۪يمًا	تَوَّابًا	اللّٰهَ	لَوَجَدُوا
Onlar iman etmiş olmazlar	Rabbine yemin olsun ki	Hayır!		Ve merhamet edici olarak [bulurlardı]	Tevbeleri kabul edici	Allah'ı (Ne olarak?)	Elbette bulurlardı (Kimi?)

ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ	لَا يَجِدُوا	ثُمَّ	بَيْنَهُمْ	ف۪يمَا شَجَرَ	حَتّٰى يُحَكِّمُوكَ
Nefislerinde (Ne bulmayıncaya kadar?)	Bulmayıncaya kadar (Nerede?)	Sonra	Aralarında	Tartıştıkları konuda (Nerede?)	Ta ki seni hakem tayin edinceye kadar (Ne konuda?)

٦٥	تَسْل۪يمًا	وَيُسَلِّمُوا	قَضَيْتَ	مِمَّا	حَرَجًا
	Tam bir teslimiyetle	Ve onlar teslim oluncaya kadar (Nasıl?)	Sen hükmettin (Daha nezamana kadar?)	O şeyden ki	Bir sıkıntı (Neden ötürü?)

60. Bakmaz mısın o hem sana indirilene, hem de senden önce indirilene iman ettiklerini söyleyip gezen kimselere? Ki o tağutun (o azgın şeytanın) önünde muhakeme olmak istiyorlar. Hâlbuki onu tanımamakla emrolunmuşlardı. O şeytan da onları bir daha dönemeyecekleri kadar uzak bir sapıklığa düşürmek istiyor.

61. Onlara: "Allah'ın indirdiği hükme gelin, peygambere gelin." denildiği zaman da o münafıkların senden çekindikçe çekindiklerini görürsün.

62. Ya ellerinin yaptığı yüzünden başlarına bir musibet geldiği zaman nasıl olur? Sonra gelmişler de sana: Allah'a yemin olsun ki, maksadımız sırf bir iyilik yapmak ve arabulmaktan ibaret idi." diye yemin ediyorlar.

63. Onlar, Allah'ın kalplerindekini bildiği kimselerdir. Onun için sen onlara aldırma. Onlara öğüt ver ve onların içlerine tesir edecek beliğ, etkili söz söyle!

64. Biz hangi peygamberi gönderdikse, sırf Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan günahlarının bağışlanmasını dileselerdi, peygamber de onların bağışlanmasını dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri çokça kabul eden ve çok merhametli bulacaklardı.

65. Hayır! Hayır! Rabbine andolsun ki, onlar aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem yapıp sonra da verdiğin hükümden nefislerinde hiç bir darlık duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.

66. Eğer biz onlara: "Kendinizi öldürün veya yurtlarınızdan çıkın." diye yazmış olsaydık, içlerinden pek azı hariç, bunu yapmazlardı. Fakat kendilerine verilen öğütleri tutsalardı, elbette haklarında çok hayırlı ve kalıcı olmak yönünden de en sağlam bir hareket olurdu.

67. Elbette o zaman katımızdan kendilerine pek büyük bir ecir de verirdik.

68. Ve elbette kendilerini dosdoğru bir yola çıkarırdık.

69. Öyle ya, her kim Allah'a ve peygambere itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, sıddıklar, şehitler ve salihler ile birliktedirler. Bunlar ne güzel arkadaştır!

70. İşte bu lütuf Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

71. Ey o bütün iman edenler! Hazırlığınızı yapın da bölükler halinde harekete geçin. Veya toplu olarak seferber olun.

72. Bununla beraber içinizden öylesi vardır ki, kesinlikle ağırdan alacaktır. Eğer size bir musibet isabet ederse: " Gerçekten Allah bana lütfetti, zira onlarla beraber bulunmadım." der.

73. Ve eğer size Allah'tan bir lütuf nasip olursa, sanki kendisiyle aranızda hiç bir ülfet olmamış gibi mutlaka şöyle diyecektir: "Ah ne olurdu, onlarla beraber olaydım da büyük bir murada ereydim."

74. O halde seferber olun da, geçici dünya hayatını, ebedî ahiret hayatı karşılığında satacak olanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Her kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, her iki durumda da biz ona yarın pek büyük bir ecir vereceğiz.

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ

Şayet biz yazacak olsaydık (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne diye?) | Öldürün diye (Kimi?) | Nefislerinizi/Kendinizi | Veya | Çıkın diye (Nereden?) | Bölgelerinizden

مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا

Onu yapmazlardı | Ancak | Pek azı [hariç] (Kimden?) | Onlardan | Eğer | Onlar | Yapsalardı (Neyi?) | Ol şeyi ki

يُوعَظُونَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾

Vaaz olunuyorlar (Neyle?) | Kendisiyle | Elbette olurdu (Ne olurdu?) | Daha hayırlı (Kim için?) | Onlar için (Daha ne olurdu?) | Ve daha kuvvetli olurdu (Ne bakımından?) | [İmanlarını] pekiştirme bakımından

وَاِذًا لَاٰتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ

Bu durumda | Elbette onlara verirdik (Nereden?) | Tarafımızdan (Ne?) | Bir mükafat (Öyle mükafat ki) | Büyük | Ve elbette onları kavuştururduk (Neye?)

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ

Yola (Öyle yol ki) | Dosdoğru | Her kim ki | İtaat ederse (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne | İşte onlar (Nedir?) | O kimselerle birliktedir ki

اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَٓاءِ

Nimet vermiştir (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara (Onlar kimden oldukları halde?) | Nebilerden (Daha?) | Ve sıddıklardan (Daha?) | Ve şehitlerden (Daha?)

وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ

Ve Salihlerden [oldukları halde] | Ne güzel oldu | Onlar (Ne bakımından?) | Arkadaş bakımından | İşte bu | Bir lütuftur (Kim katından?) | Allah katından

وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ

Yeter (Kim?) | Allah (Ne olarak?) | Bilen olarak | Ey iman edenler! | Alın (Neyi?) | Tedbirinizi

فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ

Savaşa çıkın (Nasıl?) | Dağınık cemaatler olarak | Ya da | Savaşa çıkın (Nasıl?) | Topluca | Kuşkusuz | İçinizden vardır (Kim?) | And olsun o kimse ki

لَيُبَطِّئَنَّ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ

Elbette ağır davranıyor | Şayet size isabet ederse (Ne?) | Bir musibet | O der ki | Kuşkusuz nimetlendirdi (Kim?) | Allah (Kimi?) | Beni (Niçin?)

اِذْ لَمْ اَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ

Çünkü | Ben olmadım (Kimle beraber?) | Onlarla beraber (Ne?) | Şahit | Ve yemin olsun şayet | Size isabet etse (Ne?) | Bir lûtuf (Kimden?)

مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِى

Allah'tan | Elbette der (Nasıl der?) | Sanki | Hiç olmamıştır (Nerede olmamıştır?) | Sizin aranızla | Onun arasında (Ne olmamıştır?) | Bir dostluk (Ne der?) | Ne olaydı da!

كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ

Olaydım (Kimle beraber?) | Onlarla | Böylelikle kurtulaydım (Nasıl?) | Bir kurtuluşla (Öyle kurtuluş ki) | Büyük | O halde savaşsın (Nerede?) | Allah yolunda (Kim?)

الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ

O kimseler ki | Satıyorlar (Neyi?) | Dünya hayatını (Ne karşılığında?) | Ahiret karşılığında | Her kim ki | Savaşırsa (Nerede?) | Allah yolunda

فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

Ve öldürülürse | Ya da | Galip gelirse | Yakında ona vereceğiz (Ne?) | Bir mükafat (Öyle mükafat ki) | Büyük

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

Size ne oluyor da? | Savaşmıyorsunuz *(Nerede?)* | Allah yolunda *(Daha nerede?)* | Ve zor durumda olanlar uğrunda *(Kimlerdendir onlar?)*

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ

Erkeklerden *(Daha?)* | Kadınlardan *(Daha?)* | Ve çocuklardandır | Ki onlar | Derler *(Ne derler?)* | Ey Rabbimiz! | Bizi çıkar *(Nereden?)* | Bu şehirden *(Öyle şehir ki)*

الظَّالِمِ اَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ

Zalim olan *(Kim?)* | Ahalisi | Ve kıl *(Kim için?)* | Bizim için *(Nereden?)* | Tarafından *(Ne kıl?)* | Bir sahip | Ve kıl *(Kim için?)* | Bizim için *(Kim katından?)* | Kendi katından *(Ne?)*

نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

Bir yardımcı [derler] | O kimseler ki | İman ettiler | Savaşırlar *(Nerede?)* | Allah yolunda | Ve o kimseler ki | Kafir oldular

يُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا اَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ

Onlar savaşırlar *(Nerede?)* | Tağût'un yolunda | Öyleyse savaşın *(Kimle?)* | Şeytanın dostlarıyla | Şüphesiz şeytanın hilesi

كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا اَيْدِيَكُمْ

Zayıftır | Görmedin mi? *(Kimi?)* | O kimseleri ki | Dendi *(Kime?)* | Onlara *(Ne dendi?)* | [Savaştan] çekin *(Neyi?)* | Ellerinizi *(Daha ne dendi?)*

وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيقٌ

Dosdoğru kılın *(Neyi?)* | Namazı | Ve verin *(Neyi?)* | Zekatı [dendi] | Ne zaman ki | Farz kılındı *(Kime?)* | Onlara *(Ne?)* | Cihad | Bir de bakarsın ki | Bir grup *(Kimden?)*

مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا

Onlardan | Korkar oldular *(Kimden?)* | İnsanlardan *(Nasıl korkar oldular?)* | Allah'tan korkmaları gibi | Veya | Daha büyük bir korkuyla [korkar oldular] | Ve dediler | Ey Rabbimiz!

لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا اَخَّرْتَنَا اِلَى اَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا

Niçin farz kıldın *(Kime?)* | Bize *(Neyi?)* | Cihadı | Ne olurdu bize mühlet vereydin *(Nereye kadar?)* | Bir süreye kadar *(Öyle süre ki)* | Yakın | De ki | Dünya geçimliği *(Nedir?)*

قَلِيلٌ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ اَيْنَمَا تَكُونُوا

Azdır | Ahiret ise *(Nedir?)* | Daha hayırlıdır *(Kim için?)* | O kimse için ki | Takva sahibi olmuştur | Ve size zulmedilmez *(Ne kadar?)* | Kıl kadar | Nerede olursanız [olun]

يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِى بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَاِنْ تُصِبْهُمْ

Size erişir *(Ne?)* | Ölüm | Olsanız bile *(Nerede?)* | Kalelerde *(Öyle kaleler ki)* | Sağlamlaştırılmış | Şayet onlara isabet etse *(Ne?)*

حَسَنَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ

Bir iyilik | Derler ki: | Bu *(Kimdendir?)* | Allah'tandır | Şayet onlara isabet etse *(Ne?)* | Bir kötülük | Derler ki: | Bu *(Kimdendir?)* | Senden kaynaklanmaktadır

قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ فَمَالِ هٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ

De ki: | Hepsi *(Nedir?)* | Allah katındandır | Şu kavme ne oluyor ki | Nerdeyse olmuyorlar *(Ne olmuyorlar?)* | Anlıyorlar *(Neyi?)*

حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَمَا اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ

Hiçbir sözü | Her ne şey ki | Sana isabet etmiştir *(Ne olarak?)* | İyilik olarak | O Allah'tandır | Ve her ne şey ki | Sana isabet etmiştir *(Ne olarak?)* | Kötülük olarak

فَمِنْ نَفْسِكَ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

O da nefsindendir | Biz seni gönderdik *(Kime?)* | İnsanlara *(Ne olarak?)* | Peygamber olarak | Yeter *(Kim?)* | Allah *(Ne olarak?)* | Şahit olarak

75. Hem size ne oluyor da Allah yolunda: "Ey Rabbimiz! Bizleri bu halkı zâlim olan memleketten çıkar, tarafından bize bir sahip gönder, tarafından bize bir yardımcı gönder." diye yalvarıp duran o ezilmiş erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz?

76. İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tağutun yolunda savaşırlar. O halde siz şeytanın dostlarını öldürmeye bakın. Kuşkusuz şeytanın hilesi çürüktür.

77. Bakmaz mısın o kendilerine ellerinizi (savaştan) çekin ve namaz kılın, zekât verin denilmiş olan kimselere? Şimdi onlara savaş farz kılındığında insanlardan Allah'tan korkarcasına veya daha çok korkuyorlar. Ve şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Niçin bize bu savaşı farz kıldın? Ne olurdu bizi yakın bir zamana erteleseydin? De ki: "Dünya zevki ne olsa azdır. Ahiret ise, Allah'tan korkanlar için sırf hayırdır. Hem kıl kadar da hakkınız yenmez."

78. Her nerede olursanız olun ölüm size yetişir. Göklere uzanmış burçlarda da olsanız... Bununla beraber onlara bir iyilik erişirse "Bu Allah'tandır" derler, bir kötülüğe uğrarlarsa, "Bu senin yüzündendir." derler. De ki: "Hepsi Allah tarafındandır." Niçin bu adamlar söz anlamaya yanaşmıyorlar.

79. Sana güzellikten her ne ulaşırsa bil ki, Allah'tandır; kötülükten de başına her ne gelirse anla ki, sendendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik. Şahit olarak da Allah yeter.

80. Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, üzerlerine seni gözcü de göndermedik.

81. Bâş üstüne diyorlar. Sonra da yanından çıktıklarında, içlerinden birtakımı dediklerinin aksine yalan dolan şeyler söylüyorlar. Allah da söyledikleri bu yalan dolan şeyleri yazıyor. Onun için sen yüzlerine vurmaktan vazgeç, Allah'a havale et. Allah vekil olarak yeter.

82. Hâlâ Kur'an'ı iman ile iyice düşünmezler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından olsaydı, elbette içinde birçok çelişkiler bulacaklardı.

83. Kendilerine güven veya korku hususunda bir haber geldiğinde onu hemen yayıveriyorlar. Hâlbuki onu peygambere ve içlerinden yetkili kimselere arzetseler, onlardan sonuç çıkarmaya gücü yetenler onu anlar, bilirlerdi. Eğer Allah'ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, pek azınız hariç, şeytana uymuş gitmiştiniz.

84. Onun için Allah yolunda savaş! Sen kendinden başkasından sorumlu değilsin. Mü'minleri de savaşmaya teşvik et. Umulur ki Allah, o kâfirlerin baskısını uzaklaştırır. Allah sıkıştırmada da daha şiddetli, cezası da daha çetindir.

85. Her kim güzel bir şefaatte bulunursa, ona ondan bir pay vardır. Kim de kötü bir şefaatte bulunursa ona da ondan bir benzeri vardır. Allah ise her şeyi görüp gözetmektedir.

86. Size herhangi bir şekilde selam verildiği zaman, siz de ondan daha güzeli ile selam verin veya aynısıyla karşılık verin. Şüphesiz Allah, her şeyi hesaba çekendir.

مَنْ	يُطِعِ	الرَّسُولَ	فَقَدْ اَطَاعَ	اللّٰهَ	وَمَنْ	تَوَلّٰى	فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
Her kim ki	İtaat ederse (Kime?)	Peygambere	Kuşkusuz itaat etmiştir (Kime?)	Allah'a	Her kim de	Yüz çevirirse [bil ki]	Biz seni göndermedik (Kime?)

عَلَيْهِمْ	حَفٖيظًا ﴿٨٠﴾	وَيَقُولُونَ	طَاعَةٌ	فَاِذَا بَرَزُوا	مِنْ عِنْدِكَ
Onlara (Ne olarak?)	Muhafız olarak	Derler (Ne derler?)	[Bizim işimiz] itaattir [derler]	Ayrıldıklarında (Nereden?)	Senin yanından

بَيَّتَ	طَٓائِفَةٌ	مِنْهُمْ	غَيْرَ الَّذٖى	تَقُولُ	وَاللّٰهُ	يَكْتُبُ	مَا	يُبَيِّتُونَ
Gizler (Kim?)	Bir kısmı (Kimden?)	Onlardan (Neyi?)	O şeyin başkasını ki	[Onu] diyor	Allah	Yazıyor (Neyi?)	O şeyi ki	[Onu] gizliyorlar

فَاَعْرِضْ	عَنْهُمْ	وَتَوَكَّلْ	عَلَى اللّٰهِ	وَكَفٰى	بِاللّٰهِ	وَكٖيلًا ﴿٨١﴾
O halde yüz çevir (Kimden?)	Onlardan	Ve tevekkül et (Kime?)	Allah'a	Yeter (Kim?)	Allah (Ne olarak?)	Vekil olarak

اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ	الْقُرْاٰنَ	وَلَوْ كَانَ	مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ	لَوَجَدُوا	فٖيهِ
Hala tefekkür etmeyecekler mi? (Neyi?)	Kur'an'ı	Şayet o olsaydı (Nereden?)	Allah'dan başkası katından	Elbette bulurlardı (Nerede?)	Onda (Ne bulurlardı?)

اخْتِلَافًا	كَثٖيرًا ﴿٨٢﴾	وَاِذَا جَٓاءَهُمْ	اَمْرٌ	مِنَ الْاَمْنِ	اَوِ	الْخَوْفِ
İhtilaf/çelişki (Öyle ihtilaf ki)	Pek çok	Onlara geldiği vakit (Ne?)	Bir iş [haber] (Nasıl haber?)	Emniyetle ilgili haber	Ya da	Korku ile ilgili haber

اَذَاعُوا	بِهٖ	وَلَوْ رَدُّوهُ	اِلَى الرَّسُولِ	وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ	مِنْهُمْ
İfşa ederler (Neyi?)	Onu	Şayet onu bıraksalardı (Kime?)	Peygamber'e (Daha?)	Ve emir sahiplerine (Kimden?)	İçlerinden

لَعَلِمَهُ	الَّذٖينَ	يَسْتَنْبِطُونَهُ	مِنْهُمْ	وَلَوْلَا	فَضْلُ اللّٰهِ	عَلَيْكُمْ
Elbette onu bilirdi (Kim bilirdi?)	O kimseler ki	Onunla ilgili [karar] çıkarabiliyorlar (Kimden?)	Onlardan	Eğer olmasaydı (Ne?)	Allah'ın lûtfu (Kime?)	Üzerinize (Daha?)

وَرَحْمَتُهُ	لَاتَّبَعْتُمُ	الشَّيْطَانَ	اِلَّا	قَلٖيلًا ﴿٨٣﴾	فَقَاتِلْ	فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ
Ve rahmeti [olmasaydı]	Elbette uyardınız (Kime?)	Şeytana	Ancak hariç	Pek azı[nız]	O halde savaş (Nerede?)	Allah yolunda

لَا تُكَلَّفُ	اِلَّا	نَفْسَكَ	وَحَرِّضِ	الْمُؤْمِنٖينَ	عَسَى	اللّٰهُ	اَنْ يَكُفَّ
Sen sorumlu tutulmazsın	Ancak	Kendinden [sorumlu tutulursun]	Ve teşvik et (Kimi?)	Mü'minleri	Umulur ki	Allah (Ne umulur?)	Defetmesi (Neyi?)

بَأْسَ الَّذٖينَ	كَفَرُوا	وَاللّٰهُ	اَشَدُّ	بَأْسًا	وَاَشَدُّ	تَنْكٖيلًا
O kimselerin şiddetini ki	Onlar kafir oldular	Allah (Nedir?)	Daha üstündür (Ne bakımından?)	Güç bakımından	Ve daha üstündür (Ne bakımından?)	Cezalandırma bakımından

﴿٨٤﴾ مَنْ	يَشْفَعْ	شَفَاعَةً	حَسَنَةً	يَكُنْ	لَهُ	نَصٖيبٌ	مِنْهَا
Kim ki	Şefaat/aracılık ederse (Nasıl?)	Aracılık etmekle (Öyle aracılık ki)	İyi	Olur (Kim için?)	Onun için (Ne?)	Bir pay (Neden?)	O şefaatten

وَمَنْ	يَشْفَعْ	شَفَاعَةً	سَيِّئَةً	يَكُنْ	لَهُ	كِفْلٌ	مِنْهَا	وَكَانَ اللّٰهُ
Her kim de	Şefaat/aracılık ederse (Nasıl?)	Aracılık etmekle (Öyle aracılık ki)	Kötü	Olur (Kim için?)	Onun için (Ne olur?)	Bir sorumluluk (Neden sorumluluk olur?)	O şefaatten	Ve Allah daima

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	مُقٖيتًا ﴿٨٥﴾	وَاِذَا حُيّٖيتُمْ	بِتَحِيَّةٍ	فَحَيُّوا
Her şeyi (Nedir?)	Görüp gözeten	Size selam verildiği zaman (Neyle?)	Bir selamla	Hemen karşılık verin (Neyle?)

بِاَحْسَنَ	مِنْهَٓا	اَوْ	رُدُّوهَا	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	حَسٖيبًا ﴿٨٦﴾
Daha güzeliyle (Neden?)	O selamdan	Ya da	O selamı aynısını iade edin	Kuşkusuz Allah	Her şeyi daima (Nedir?)	Gözetleyici

Arapça	Türkçe
اَللّٰهُ	Allah ki
لَٓا اِلٰهَ	Hiçbir ilah yoktur
اِلَّا	Ancak
هُوَۜ	O [vardır]
لَيَجْمَعَنَّكُمْ	O sizi muhakkak toplayacaktır (Nereye toplayacak?)
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününe ki
لَا رَيْبَ	Şüphe yoktur (Nede?)
فٖيهِۜ	Onda
وَمَنْ	Kimdir?
اَصْدَقُ	Daha doğru (Kimden?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan (Ne bakımından?)
حَدٖيثًا ﴿٨٧﴾	Söz bakımından
فَمَا لَكُمْ	Size ne oluyor da (Kim hakkında?)
فِي الْمُنَافِقٖينَ	Münafıklar hakkında (Ne oluyorsunuz?)
فِئَتَيْنِ	İki grub[a ayrılıyorsunuz]
وَاللّٰهُ	Allah ise
اَرْكَسَهُمْ	Onları geri döndürmüştür (Ne sebebiyle?)
بِمَا	Ol bir şey sebebiyle ki
كَسَبُواۜ	Elde ettiler
اَتُرٖيدُونَ	İstiyor musunuz? (Neyi?)
اَنْ تَهْدُوا	Hidayete erdirmeyi (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
اَضَلَّ	Saptırmıştır (Kim?)
اللّٰهُۜ	Allah
وَمَنْ	Kimi ki
يُضْلِلِ	Saptırmışsa (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
فَلَنْ تَجِدَ	Asla bulamazsın
لَهُ	Onun için (Ne?)
سَبٖيلًا ﴿٨٨﴾	Yol
وَدُّوا	Onlar temenni ettiler ki
لَوْ تَكْفُرُونَ	Siz de inkar etseniz (Ne gibi?)
كَمَا كَفَرُوا	Onların inkar ettiği gibi
فَتَكُونُونَ	Ve olsanız (Ne?)
سَوَٓاءً	Eşit
فَلَا تَتَّخِذُوا	O halde edinmeyin (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Ne edinmeyin?)
اَوْلِيَٓاءَ	Dostlar (Ne zamana dek?)
حَتّٰى يُهَاجِرُوا	Hicret etmelerine dek (Nerede?)
فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِۜ	Allah yolunda
فَاِنْ تَوَلَّوْا	Şayet yüz çevirirlerse
فَخُذُوهُمْ	Bu durumda onları yakalayın
وَاقْتُلُوهُمْ	Ve onları öldürün (Nerede?)
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ	Onları bulduğunuz yerde
وَلَا تَتَّخِذُوا	Ve edinmeyin (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Ne edinmeyin?)
وَلِيًّا	Dost
وَلَا نَصٖيرًا ﴿٨٩﴾	Yardımcı da edinmeyin
اِلَّا	Ancak müstesna
الَّذٖينَ	O kimseler ki
يَصِلُونَ	Ulaşıyorlar (Kime?)
اِلٰى قَوْمٍ	Bir topluluğa ki
بَيْنَكُمْ	Sizin aranızla
وَبَيْنَهُمْ	Onlar arasında vardır (Ne vardır?)
مٖيثَاقٌ	Anlaşma
اَوْ	Ya da
جَٓاؤُ۫كُمْ	Size geldiler
حَصِرَتْ	Ve sıkışmıştır (Ne?)
صُدُورُهُمْ	Göğüsleri (Neden?)
اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ	Sizinle savaşmaktan
اَوْ	Veya
يُقَاتِلُوا	Savaşmaktan (Kiminle?)
قَوْمَهُمْۜ	Kendi kavmiyle
وَلَوْ	Şayet
شَٓاءَ	Dileseydi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
لَسَلَّطَهُمْ	Elbette onları musallat ederdi (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size
فَلَقَاتَلُوكُمْۚ	Ve onlar elbette sizinle muharebe ederlerdi
فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ	Şayet onlar sizi bırakıp çekilirlerse
فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ	Ve sizinle savaşmazlarsa
وَاَلْقَوْا	Ve verirlerse (Kime?)
اِلَيْكُمُ	Size (Ne?)
السَّلَمَ	Selam/barış
فَمَا جَعَلَ	Bu durumda kılmamıştır (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Kime karşı?)
عَلَيْهِمْ	Onlara karşı (Ne kılmamıştır?)
سَبٖيلًا ﴿٩٠﴾	Yol
سَتَجِدُونَ	Yakında bulacaksınız (Kimi?)
اٰخَرٖينَ	Başkalarını (Nasıl oldukları halde?)
يُرٖيدُونَ	Onlar ister oldukları halde (Neyi?)
اَنْ يَأْمَنُوكُمْ	Size karşı güvende olmayı (Daha neyi?)
وَيَأْمَنُوا	Güvende olmayı (Kime karşı?)
قَوْمَهُمْۜ	Kavimlerine karşı
كُلَّمَا رُدُّٓوا	Onlar ne zaman döndürüldülerse (Nereye?)
اِلَى الْفِتْنَةِ	Fitneye
اُرْكِسُوا	Baş aşağı çevrilirler (Nereye baş aşağı çevrilirler?)
فٖيهَاۚ	Onun içine
فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ	Eğer sizden uzak durmazlarsa
وَيُلْقُٓوا	Ve vermezlerse (Kime?)
اِلَيْكُمُ	Size (Ne?)
السَّلَمَ	Selam/barış
وَيَكُفُّٓوا	Ve [fitneden] çekmezlerse (Neyi?)
اَيْدِيَهُمْ	Ellerini
فَخُذُوهُمْ	Bu durumda onları yakalayın (Daha?)
وَاقْتُلُوهُمْ	Ve onları öldürün (Nerede?)
حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْۜ	Onları bulduğunuz yerde
وَاُو۬لٰٓئِكُمْ	İşte onlar var ya!
جَعَلْنَا	Biz kıldık (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine (Ne?)
سُلْطَانًا	Bir yetki (Öyle yetki ki)
مُبٖينًا ﴿٩١﴾	Apaçık

87. Allah, başka tapılacak yok, ancak O. Andolsun ki, kendisinde hiç bir şüphe olmayan kıyamet gününde o sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

88. O halde, siz niçin münafıklar hakkında iki grup oluyorsunuz? Allah onları kazandıkları günah yüzünden terslerine döndürdüğü halde, Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Her kimi Allah saptırırsa, artık sen ona bir yol bulamazsın.

89. Kendileri inkâra saptıkları gibi, siz de sapasınız da beraber olasınız diye arzu ettiler. Onun için onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden dost edinmeyin; yok aldırmazlarsa o zaman bulduğunuz yerde kendilerini yakalayın ve öldürün. Ve onlardan ne bir dost ne de bir yardımcı edinmeyin.

90. Ancak sizinle aralarında anlaşma olan bir kavme sığınmış olanlar veya ne sizinle, ne de kendi kavimleriyle savaşmayı akılları kabul edemeyerek size gelenlere dokunmayın. Eğer Allah dileseydi, bunları üzerlerinize musallat ederdi, onlar da sizinle savaşırlardı. O halde, sizi bırakıp bir tarafa çekildikleri ve sizinle savaşmayarak barışa yanaştıkları takdirde de, Allah aleyhlerinde size bir yol vermemiştir

91. Diğer birtakım kimseleri de bulacaksınız ki; hem sizden emin olmak, hem de kavimlerinden emin olmak isterler. Fitneye sürüklendikçe de döner döner içine atılırlar. Eğer bunlar sizden çekinmez ve barışa yanaşıp saldırıdan geri durmazlarsa, kendilerini bulduğunuz yerde yakalayın ve öldürün. İşte bunlar aleyhinde size açık bir yetki verdik.

92. Hata dışında bir mü'min, bir mü'mini öldüremez. Ve kim bir mü'mini yanlışlıkla öldürürse, mü'min bir köle azad etmesi ve ölenin varislerine teslim edilecek bir diyet vermesi gerekir. Ancak mirasçıların bunu sadaka olarak bağışlamaları müstesna. Eğer öldürülen, kendi mü'min olmakla beraber size düşman bir kavimden ise, o zaman, öldürenin bir köle azad etmesi gerekir. Ve eğer kendileriyle aranızda bir antlaşma olan bir kavimden ise, o zaman vârislerine teslim edilecek bir diyet vermek ve mü'min bir köle azad etmek gerekir. Bunlara gücü yetmeyenin de Allah tarafından tevbesinin kabulü için arka arkaya iki ay oruç tutması gerekir. Allah alîmdir, hakîmdir.

93. Her kim bir mü'mini kasten öldürürse, artık onun cezası, içinde ebedî olarak kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, lanet etmiş ve büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey o bütün iman edenler! Allah yolunda adım attığınız zaman, iyi anlayın dinleyin. Size İslâm selamı veren kimseye, dünya hayatının geçici malına göz dikerek, "Sen mü'min değilsin." demeyin. Allah yanında çok ganimetler var. Önce siz de öyle idiniz. Sonra Allah size lütufta bulundu da sizleri iman ile tanıştırdı. Onun için iyice anlayın, dinleyin. Muhakkak ki Allah, ne yaparsanız haberdardır.

وَمَا كَانَ	لِمُؤْمِنٍ	اَنْ يَقْتُلَ	مُؤْمِنًا	اِلَّا	خَطَـًٔا
Ve olmaz (Kim için?)	Hiçbir mümin için (Ne?)	Öldürmesi (Kimi?)	Bir mümini	Ancak müstesna	Hata ile [öldürülmesi]

وَمَنْ	قَتَلَ	مُؤْمِنًا	خَطَـًٔا	فَتَحْر۪يرُ رَقَبَةٍ	مُؤْمِنَةٍ
Kim	Öldürürse (Kimi?)	Bir mümini (Nasıl?)	Hatayla	Bu durumda ona bir köleyi hür bırakması [gerekir] (Öyle köle ki?)	Mümin (Daha?)

وَدِيَةٌ	مُسَلَّمَةٌ	اِلٰٓى اَهْلِه۪ٓ	اِلَّٓا	اَنْ يَصَّدَّقُوا	فَاِنْ كَانَ
Ve bir diyet [gerekir]	Teslim edilmiş (Kime?)	Onun ailesine	Ancak müstesna	Tasadduk etmeleri	Şayet olursa (Kimlerden?)

مِنْ قَوْمٍ	عَدُوٍّ	لَكُمْ	وَهُوَ	مُؤْمِنٌ	فَتَحْر۪يرُ رَقَبَةٍ	مُؤْمِنَةٍ
Bir kavimden (Öyle kavim ki)	Düşman olan (Kime?)	Size	Halbuki o (Nedir?)	Mümindir	Bu durumda bir kölenin azadı gerekir (Öyle köle ki?)	Mümin

وَاِنْ كَانَ	مِنْ قَوْمٍ	بَيْنَكُمْ	وَبَيْنَهُمْ	م۪يثَاقٌ	فَدِيَةٌ
Şayet [maktûl] olursa (Kimden?)	Bir kavimden (Öyle kavim ki)	Sizin aranızla	Onlar arasında vardır (Ne?)	Anlaşma	O zaman bir diyet [gerekir] (Öyle diyet ki)

مُسَلَّمَةٌ	اِلٰٓى اَهْلِه۪	وَتَحْر۪يرُ رَقَبَةٍ	مُؤْمِنَةٍ	فَمَنْ	لَمْ يَجِدْ
Ödenmiş (Kime?)	Ailesine (Daha ne gerekir?)	Bir kölenin azadı (Öyle köle ki)	Mümin	Kim	Bulamazsa

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ	مُتَتَابِعَيْنِ	تَوْبَةً	مِنَ اللّٰهِ	وَكَانَ	اللّٰهُ
O halde iki ay oruç gerekir (Öyle iki ay ki?)	Peş peşe (Tüm bunlar ne olarak?)	Bir tövbe [yolu] olarak (Kimden?)	Allah tarafından	Ve daima (Kim?)	Allah (Nedir?)

عَل۪يمًا	حَك۪يمًا ﴿٩٢﴾	وَمَنْ	يَقْتُلْ	مُؤْمِنًا	مُتَعَمِّدًا
Herşeyi bilendir	Ve hikmet sahibidir	Kim	Öldürürse (Kimi?)	Bir mümini (Nasıl?)	Kasıtlı olarak

فَجَزَٓاؤُهُ	جَهَنَّمُ	خَالِدًا	ف۪يهَا	وَغَضِبَ	اللّٰهُ	عَلَيْهِ
Onun cezası (Nedir?)	Cehennemdir (Ne olduğu halde?)	[Ebedi] kalıcı olduğu halde	Orada	Ve gazap etmiştir (Kim?)	Allah (Kime?)	Ona

وَلَعَنَهُ	وَاَعَدَّ	لَهُ	عَذَابًا	عَظ۪يمًا ﴿٩٣﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
Ve ona lanet etmiştir	Ve hazırlamıştır (Kim için?)	Onun için (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki?)	Büyük	Ey iman edenler!

اِذَا ضَرَبْتُمْ	ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ	فَتَبَيَّنُوا
Sefere çıktığınız zaman (Nerede?)	Allah yolunda	İyice araştırın

وَلَا تَقُولُوا	لِمَنْ	اَلْقٰٓى	اِلَيْكُمُ	السَّلَامَ	لَسْتَ	مُؤْمِنًا
Ve demeyin (Kime?)	O kimseye ki	Veriyor (Kime?)	Size (Neyi veriyor?)	Selamı (Ne demeyin?)	Sen olmadın (Ne olmadın?)	Mümin (Ne olarak?)

تَبْتَغُونَ	عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	فَعِنْدَ اللّٰهِ	مَغَانِمُ	كَث۪يرَةٌ
Umduğunuz halde (Neyi?)	Dünya hayatının menfaatini	Zira Allah katında vardır (Ne?)	Ganimetler (Öyle ganimetler ki)	Pek çok

كَذٰلِكَ	كُنْتُمْ	مِنْ قَبْلُ	فَمَنَّ	اللّٰهُ	عَلَيْكُمْ
İşte böyle	Siz oldunuz (Ne zaman?)	Bundan önce	Ve lütfetti (Kim?)	Allah (Kime?)	Size

فَتَبَيَّنُوا	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ	بِمَا	تَعْمَلُونَ	خَب۪يرًا ﴿٩٤﴾
Öyleyse iyice araştırıp anlayın	Kuşkusuz Allah	Daima olmuştur	Ol birşeylerden ki	Yapıyorsunuz (Ne olmuştur?)	Haberdar

لَا يَسْتَوِى الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ اُولِى الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ

Eşit olmaz (Kim?) | Oturanlar (Kimlerden?) | Müminlerden [savaştan geri kalanlar] (Öyle oturanlar ki) | Özür sahiplerinin dışında (Daha kim eşit olmaz?) | Cihad edenler (Nerede?)

فِى سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِاَمْوَالِهِمْ

Allah yolunda (Neyle?) | Mallarıyla (Daha?) | Ve canlarıyla | Üstün kılmıştır (Kim?) | Allah (Kimi?) | Cihat edenleri (Neyle cihat edenler?) | Mallarıyla (Daha neyle?)

وَاَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى

Ve canlarıyla (Kime üstün kılmıştır?) | Oturanlara (Ne bakımından üstün kılmıştır?) | Derece bakımından | Hepsine | Vaat etmiştir (Kim?) | Allah (Neyi?) | En güzeli

وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾

Ve üstün kılmıştır (Kim?) | Allah (Kimi?) | Mücahitleri (Kim üzerine?) | Oturanlar üzerine (Ne bakımından üstün kıldı?) | Ecir bakımından (Öyle ecir ki) | Büyük

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾

Dereceler bakımından [da üstün kılmıştır] | Kendi katından (Daha ne bakımından?) | Mağfiret (Daha?) | Ve rahmet bakımından [da üstün kılmıştır] | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Çok mağfiret eden | Çok merhamet eden

اِنَّ الَّذِينَ تَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِٓى اَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا

Muhakkak o kimseler ki | Onların canlarını almıştır (Kim canlarını almıştır?) | Melekler (Onlar ne oldukları halde?) | Nefislerine zulmedici oldukları halde (Kime?) | Melekler [onlara] derler (Ne derler?) | Nerede | İdiniz | Onlar da derler (Ne derler?)

كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِى الْاَرْضِ قَالُٓوا اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا

Biz idik (Ne idik?) | Zayıf kimselerdik (Nerede?) | Yeryüzünde | Melekler onlara der (Ne der?) | Olmadı mı? (Ne?) | Allah'ın arzı (Ne?) | Geniş | Ki hicret etseydiniz (Nereye?)

فِيهَا فَاُولٰٓئِكَ مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَسَٓاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ

Oraya | İşte onlar var ya! | Onların sığınağı (Nedir?) | Cehennemdir | Ne kötü oldu (Ne bakımından?) | Varılacak yer bakımından | Ancak zayıf sayılanlar müstesna (Kimlerden?)

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَٓاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

Erkeklerden (Daha?) | Ve kadınlardan (Daha?) | Ve çocuklardan | Onlar güç yetiremezler (Neye?) | Bir çareye (Daha?) | Ve bulamazlar (Ne?) | Bir çıkış yolu

فَاُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾

İşte onlar | Umulur ki | Allah (Neyi umulur?) | Bağışlaması (Kimi?) | Onları | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Çok affeden | Ve çok bağışlayan [olmuştur]

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِى الْاَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً

Ve her kim | Hicret ederse (Nerede?) | Allah yolunda | Bulur (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne?) | Barınacak yer (Ne kadar?) | Pek çok (Daha?) | Ve bolluk [bulur]

وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ

Kim de | Çıkarsa (Nereden?) | Evinden (Ne olarak?) | Muhacir olarak (Nereye?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne | Sonra | Ona yetişirse (Ne?) | Ölüm

فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا ضَرَبْتُمْ

Kuşkusuz | Vaki olmuştur (Ne?) | Onun mükafatı (Kime?) | Allah'a | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Çok mağfiret edendir | Ve çok merhamet eden olmuştur | Sefere çıktığınız zaman (Nerede?)

فِى الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ اِنْ خِفْتُمْ

Yeryüzünde | Yoktur (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne yoktur?) | Bir günah (Ne konuda?) | Kısaltmanız konusunda (Neden?) | Namazdan | Şayet korkarsanız (Neden?)

اَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

Size kötülük etmesinden (Kimin kötülük etmesinden?) | O kimselerin ki | Onlar kafir oldular | Kuşkusuz kafirler | Daima oldular (Kim için?) | Sizin için (Ne oldular?) | Bir düşman (Öyle düşman ki) | Apaçık

95. Mü'minlerden özür sahibi olmaksızın oturanlarla Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler eşit olamazlar. Allah, mallarıyla, canlarıyla cihad edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kıldı. Gerçi Allah her ikisine de cenneti vaad etmiştir. Bununla beraber Allah mücahitlere oturanların üzerinde büyük bir ecir ihsan etmiştir.

96. Tarafından derece derece rütbeler, bir mağfiret ve rahmet... Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

97. Melekler, kendilerine zulmeden kişilerin canlarını aldıklarında onlara: "Ne işte idiniz?" dediler. Onlar da: "Biz yeryüzünde zayıf kimselerdik." dediler. Melekler: "Allah'ın arzı geniş değil miydi, siz de oraya hicret etseydiniz ya?" dediler. İşte bunların varacakların yer cehennemdir. Ona gidiş de ne kötü şeydir.

98. Ancak gerçekten güçsüz olanlar, hiçbir çareye gücü yetmeyen ve hicret için yol bulamayan erkekler, kadın ve çocuklar hariç...

99. Çünkü bunlardan Allah'ın o günahı bağışlaması umulur. Allah gafurdur, rahîmdir.

100. Her kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer de bulur, genişlik de bulur. Ve her kim Allah'a ve peygambere hicret etmek amacıyla evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse, kuşkusuz onun ecri Allah'a düşer. Allah gafurdur, rahîmdir.

101. Yeryüzünde yolculuğa çıktığınızda, o inkâr edenlerin size bir kötülük yapmalarından korkuyorsanız, namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Kuşkusuz kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.

102. Sen onların aralarında bulunup da onlara namaz kıldırdığında, içlerinden bir kısmı seninle beraber namaza dursun, silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında diğer kısım arkanızda beklesinler. Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin seninle beraber kılsınlar ve ihtiyatlı bulunsunlar ve silahlarını yanlarına alsınlar. Kâfirler size birdenbire bir baskın yapmak için silahlarınızdan ve eşyanızdan gafil olmanızı arzu ederler. Eğer yağan yağmurdan gelen bir sıkıntı varsa veya hasta olursanız silahlarınızı bırakmanızda bir sakınca yoktur. Bununla beraber ihtiyatı elden bırakmayın. Çünkü Allah kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. O korkulu zamanda namazı kıldınız mı gerek ayakta, gerek oturrken ve gerek yanlarınız üzerinde hep Allah'ı zikredin. Korkudan kurtulduğunuzda namazı bütün rükünleriyle dosdoğru kılın. Çünkü namaz mü'minler üzerine belirli vakitlerde yazılı bir farzdır.

104. Düşman olan topluluğu takip etmede gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı çekiyorsanız, kuşkusuz onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Kaldı ki siz Allah'tan onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz. Kuşkusuz Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

105. Gerçekten biz sana kitabı, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hükmedesin diye hak olarak indirdik. Hainlerin savunucusu olma.

وَاِذَا كُنْتَ	فِيهِمْ	فَاَقَمْتَ	لَهُمُ	الصَّلٰوةَ	فَلْتَقُمْ	طَٓائِفَةٌ	مِنْهُمْ
Sen de olduğunda (Nerede olduğunda?)	Onların arasında	Ve kıldırdığında (Kime?)	Onlara (Neyi?)	Namazı	Namaza dursun (Kim?)	Bir kısmı (Kimden?)	Onlardan (Kiminle?)

مَعَكَ	وَلْيَاْخُذُٓوا	اَسْلِحَتَهُمْ	فَاِذَا سَجَدُوا	فَلْيَكُونُوا
Seninle	Ve alsınlar (Neyi alsınlar?)	Silahlarını	Onlar secde ettiğinde	Olsunlar (Nerede?)

مِنْ وَرَٓائِكُمْ	وَلْتَاْتِ	طَٓائِفَةٌ	اُخْرٰى	لَمْ يُصَلُّوا	فَلْيُصَلُّوا	مَعَكَ
Arkanızda	[Sonra] gelsin (Kim?)	Kısım (Öyle kısım ki)	Diğeri olan	Ki onlar henüz namaz kılmadılar	Ve onlar namaz kılsınlar (Kim ile?)	Seninle birlikte

وَلْيَاْخُذُوا	حِذْرَهُمْ	وَاَسْلِحَتَهُمْ	وَدَّ	الَّذِينَ	كَفَرُوا
Ve alsınlar (Neyi?)	Tedbirlerini (Daha?)	Ve silahlarını	İstedi (Kim?)	O kimseler ki	Onlar inkar ettiler (Neyi istediler?)

لَوْ تَغْفُلُونَ	عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ	وَاَمْتِعَتِكُمْ	فَيَمِيلُونَ	عَلَيْكُمْ
Keşke gafiller olsanız (Neden?)	Silahlarınızdan (Daha?)	Ve mallarınızdan	Bu şekilde saldırsalar (Kime?)	Size (Neyle?)

مَيْلَةً	وَاحِدَةً	وَلَا جُنَاحَ	عَلَيْكُمْ	اِنْ كَانَ	بِكُمْ	اَذًى	مِنْ مَطَرٍ
Bir saldırışla (Öyle saldırış ki)	Tek	Bir günah yoktur (Kime?)	Size (Ne zaman?)	Eğer varsa (Nerede?)	Sizde (Ne?)	Bir güçlük (Neden dolayı?)	Yağmurdan ötürü

اَوْ	كُنْتُمْ	مَرْضٰى	اَنْ تَضَعُٓوا	اَسْلِحَتَكُمْ	وَخُذُوا	حِذْرَكُمْ
Ya da	Siz iseniz (Ne iseniz?)	Hasta (Ne konuda bir günah yoktur?)	Koymanızda (Neyi?)	Silahlarınızı	Ama alın (Neyi?)	Tedbirinizi

اِنَّ اللّٰهَ	اَعَدَّ	لِلْكَافِرِينَ	عَذَابًا	مُهِينًا	١٠٢	فَاِذَا قَضَيْتُمُ	الصَّلٰوةَ
Kuşkusuz Allah	Hazırlamıştır (Kim için?)	Kafirler için (Ne hazırlamıştır?)	Bir azap (Öyle azap ki?)	Aşağılayıcı		Bitirdiğinizde (Neyi?)	Namazı

فَاذْكُرُوا	اللّٰهَ	قِيَامًا	وَقُعُودًا	وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ
Zikredin (Kimi?)	Allah'ı (Hangi durumda?)	Ayakta (Daha?)	Ve otururken	Ve yanlarınız üzerine iken

فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ	فَاَقِيمُوا	الصَّلٰوةَ	اِنَّ الصَّلٰوةَ	كَانَتْ	عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
Emniyete kavuştuğunuzda	Artık [tam] ikame edin (Neyi?)	Namazı	Kuşkusuz namaz (Nedir?)	Olmuştur (Kim üzerine?)	Müminler üzerine (Ne?)

كِتَابًا	مَوْقُوتًا	١٠٣	وَلَا تَهِنُوا	فِي ابْتِغَٓاءِ الْقَوْمِ
Farz (Öyle farz ki)	Vakitli		Gevşek davranmayın (Ne konuda?)	O kavmi takip konusunda

اِنْ تَكُونُوا	تَاْلَمُونَ	فَاِنَّهُمْ	يَاْلَمُونَ	كَمَا تَاْلَمُونَ	وَتَرْجُونَ
Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)	Acı çekiyor iseniz	[Bilin ki] Onlar da	Acı çekiyorlar	Sizin acı çektiğiniz gibi	Üstelik siz umuyorsunuz (Kimden?)

مِنَ اللّٰهِ	مَا	لَا يَرْجُونَ	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَلِيمًا	حَكِيمًا
Allah'tan (Neyi?)	O şeyi ki	Onlar [onu] ummuyorlar	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Her şeyi bilen	Ve hikmet sahibi [olmuştur]

١٠٤	اِنَّا	اَنْزَلْنَا	اِلَيْكَ	الْكِتَابَ	بِالْحَقِّ	لِتَحْكُمَ	بَيْنَ النَّاسِ
	Kuşkusuz biz	İndirdik (Kime?)	Sana (Neyi?)	Kitabı (Neyle indirdik?)	Hak ile (Niçin?)	Hükmetmen için (nerede?)	İnsanlar arasında (Neyle?)

بِمَٓا	اَرٰيكَ	اللّٰهُ	وَلَا تَكُنْ	لِلْخَٓائِنِينَ	خَصِيمًا	١٠٥
O şeyle ki	Sana gösterdi (Kim?)	Allah	Sen olma (Kim için?)	Hainler için (Ne olma?)	Koruyucu	

﴿١٠٦﴾ رَحٖيمًا	غَفُورًا	كَانَ	اِنَّ اللّٰهَ	اللّٰهَ	وَاسْتَغْفِرِ
Çok merhamet eden	Çok mağfiret eden	Daima olmuştur (Ne olmuştur?)	Kuşkusuz Allah	Allah'tan	Mağfiret dile (Kimden?)

لَا يُحِبُّ	اِنَّ اللّٰهَ	اَنْفُسَهُمْ	يَخْتَانُونَ	عَنِ الَّذٖينَ	وَلَا تُجَادِلْ
Sevmez (Kimi?)	Kuşkusuz Allah	Kendilerine	İhanet ediyorlar (Kime?)	O kimselerden yana ki	Mücadele etme

مِنَ النَّاسِ	يَسْتَخْفُونَ	﴿١٠٧﴾ اَثٖيمًا	خَوَّانًا	كَانَ	مَنْ
İnsanlardan	Onlar gizliyorlar (Kimden?)	Ve fazlasıyla günahkar	Çok hain	Oldu (Ne oldu?)	O kimseyi ki

مِنَ الْقَوْلِ	لَا يَرْضٰى	مَا	يُبَيِّتُونَ	اِذْ	مَعَهُمْ	وَهُوَ	مِنَ اللّٰهِ	وَلَا يَسْتَخْفُونَ
Sözden	[Allah ona] razı olmaz (O da nedendir?)	O şeyi ki	Onlar gizliyordu (Neyi?)	O vakit ki	Onlarladır (Ne vakit?)	Halbuki Allah	Allah'tan	Ama gizlemezler (Kimden?)

هٰۤؤُلَاۤءِ	هَاۤ اَنْتُمْ	﴿١٠٨﴾ مُحٖيطًا	يَعْمَلُونَ	بِمَا	اللّٰهُ	وَكَانَ
O kimseler ki	İşte siz!	Kuşatıcı olmuştur	Onlar yapıyorlar (Ne olmuştur?)	O şeyleri ki	Allah	Ve daima olmuştur (Kim?)

اللّٰهَ	يُجَادِلُ	فَمَنْ	فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	عَنْهُمْ	جَادَلْتُمْ
Allah'a karşı (Kimi?)	Savunacak (Kime karşı?)	Ya kim	Dünya hayatında	Onları (Nerede?)	Savundunuz (Kimi?)

يَعْمَلْ	وَمَنْ	﴿١٠٩﴾ وَكٖيلًا	عَلَيْهِمْ	يَكُونُ	مَنْ	اَمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	عَنْهُمْ
İşlerse (Ne?)	Her kim	Vekil	Onlar üzerine (Ne?)	Olacak (Kim üzerine?)	Kim	Yahut	Kıyamet gününde	Onları (Ne zaman?)

اللّٰهَ	يَجِدِ	اللّٰهَ	يَسْتَغْفِرِ	ثُمَّ	نَفْسَهُ	يَظْلِمْ	اَوْ	سُوۤءًا
Allah'ı (Ne olarak?)	Bulur (Kimi?)	Allah'tan	Af dilerse (Kimden?)	Sonra	Kendine	Zulmederse (Kime?)	Ya da	Bir kötülük

عَلٰى نَفْسِهٖ	يَكْسِبُهُ	فَاِنَّمَا	اِثْمًا	يَكْسِبْ	وَمَنْ	﴿١١٠﴾ رَحٖيمًا	غَفُورًا
Kendi aleyhine	Onu işler	Hemen ancak	Bir günahı	İşlerse (Neyi?)	Kim de	Çok merhamet eden	Çok mağfiret eden

خَطٖيۤئَةً	يَكْسِبْ	وَمَنْ	﴿١١١﴾ حَكٖيمًا	عَلٖيمًا	اللّٰهُ	وَكَانَ
Bir hata	İşlerse (Ne?)	Her kim	Ve hikmet sahibi olmuştur	Her şeyi bilen	Allah (Ne olmuştur?)	Ve daima olmuştur (Kim?)

مُبٖينًا	وَاِثْمًا	بُهْتَانًا	فَقَدِ احْتَمَلَ	بَرٖيۤـًٔا	بِهٖ	يَرْمِ	ثُمَّ	اِثْمًا	اَوْ
Apaçık	Ve bir günahı (Öyle günah ki)	Bir iftirayı	Kuşkusuz yüklenmiştir (Neyi?)	Suçsuz birine	Onu (Kime?)	Atarsa (Neyi?)	Sonra	Bir günah	Ya da

مِنْهُمْ	طَۤائِفَةٌ	لَهَمَّتْ	وَرَحْمَتُهُ	عَلَيْكَ	وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ ﴿١١٢﴾
Onlardan (Ne istemişti?)	Bir topluluk	Elbette istemişti (Kim?)	Ve onun rahmeti olmasaydı	Senin üzerine	Şayet Allah'ın lütfu olmasaydı (Kim üzerine?)

وَمَا يَضُرُّونَكَ	اِلَّاۤ اَنْفُسَهُمْ	وَمَا يُضِلُّونَ	اَنْ يُضِلُّوكَ
Ve sana zarar veremezler (Neyle?)	Ancak kendilerini saptırırlar	Ama onlar saptıramazlar	Seni saptırmak (Kimi?)

وَعَلَّمَكَ	وَالْحِكْمَةَ	الْكِتَابَ	عَلَيْكَ	اللّٰهُ	وَاَنْزَلَ	مِنْ شَيْءٍ
Ve sana öğretti (Neyi?)	Ve hikmeti	Kitabı (Daha?)	Sana (Neyi?)	Allah (Kime?)	Ve indirdi (Kim?)	Hiçbir şeyle

﴿١١٣﴾ عَظٖيمًا	عَلَيْكَ	فَضْلُ اللّٰهِ	وَكَانَ	تَعْلَمُ	لَمْ تَكُنْ	مَا
Büyük	Senin üzerine (Ne oldu?)	Allah'ın lütfu (Kim üzerine)	Ve oldu (Ne?)	Bilir olmadın	Sen olmadın (Ne olmadın?)	O şeyi ki

106. Ve Allah'tan mağfiret dile. Çünkü Allah gafûrdur, rahimdir.

107. Kendilerine hiyanet edip duranlar adına mücadeleye kalkışma. Çünkü Allah günahkâr, hain olan kimseleri sevmez.

108. İnsanlardan gizlemeye çalışırlar da Allah'tan gizlemeyi düşünmezler. Hâlbuki O'nun razı olmayacağı yalan dolan şeyleri düzenlerken O yanı başlarında... Hem Allah yapmakta olduklarını kuşatandır.

109. Haydi siz öyle yaptınız; bu dünya hayatında, tuttunuz onlar için mücadele verdiniz. Fakat kıyamet gününde onlar için kim mücadele verecek? Veya onlara kim vekil olacak?

110. Hâlbuki kim bir kötülük yapar veya nefsine zulmeder, sonra da Allah'ın mağfiretine sığınırsa, Allah'ı çok affedici, çok merhametli bulur.

111. Bununla beraber kim bir günah kazanırsa, onu sırf kendi aleyhine kazanır. Allah alîmdir, hakîmdir.

112. Her kim bir hata veya bir günah kazanır da sonra onu bir günahsızın üzerine atarsa, şüphesiz bir iftira ve açık bir günah yüklenmiş olur.

113. Allah'ın lütfu ve merhameti üzerinizde olmasaydı, onlardan bir gurup vereceğin hükümde seni bile haktan şaşırtmayı kurmuşlardı. Bununla beraber onlar ancak kendilerini saptırırlar; sana hiçbir zarar edemezler. Nasıl edebililer ki; Allah sana Kitap ve hikmet indirdi ve sana bilmediğin şeyleri bildirdi. Hem Allah'ın senin üzerindeki lütfu çok büyüktür.

114. Onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur. Ancak sadaka vermeyi veya iyilik yapmayı veya insanların arasını düzeltmeyi emreden başka... Ve her kim bunu Allah'ın rızasını arayarak yaparsa, yarın biz ona büyük bir ecir vereceğiz.

115. Her kim de gerçek kendisine apaçık belli olduktan sonra peygambere muhalefette bulunur ve mü'minlerin yolundan başka bir yola giderse, onu gittiği o yolda bırakır ve kendisini cehenneme boylatırız ki, o ne kötü gidiştir!

116. Doğrusu Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Ondan başkasını ise dilediğine bağışlar. Kim de Allah'a ortak koşarsa, gerçekten çok uzak bir dalalete sapmıştır.

117. Onlar onu bırakıp da yalnız dişilere (dişi putlara) tapıyorlar ve sadece yalabık (kaypak) bir şeytana tapıyorlar.

118. Allah onu lanetledi, o da şöyle dedi: "Andolsun ki, kullarından belirlenmiş bir pay alacağım."

119. "Ve mutlaka onları saptıracağım ve kesinlikle onları kuruntulara düşürüp, olmayacak kuruntularla aldatacağım. Mutlaka onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar ve yine mutlaka onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler." Ve her kim Allah'ı bırakıp şeytanı dost edinirse, şüphesiz apaçık bir zarara uğramıştır.

120. Şeytan onlara vaatte bulunur, kuruntu ve ümitlere düşürür. Fakat şeytan onlara kuru bir aldatmadan başka ne vaad eder?

121. İşte onların varacakları yer cehennemdir. Ve ondan kurtuluşa hiçbir çare bulamayacaklardır.

لَا خَيْرَ فِى كَثِيرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ

Hiçbir hayır yoktur (Nerede?) | Çoğunda | Onların gizli konuşmalarının | Ancak o kimse müstesna ki | O emretti (Neyi?) | Sadakayı

اَوْ مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ

Ya da | Bir iyiliği | Veya | Islah etmeyi (Nerede?) | İnsanlar arasında | Kim | Yaparsa (Neyi?) | Bunu (Niçin?)

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

Allah'ın rızasını istediği için | Yakında | Biz ona vereceğiz (Ne?) | Bir mükafat (Öyle mükâfat ki?) | Büyük

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى

Kim | Karşı çıkarsa (Kime?) | Peygambere (Ne zaman?) | O şeyden sonra ki | Aşikâr oldu (Kime?) | Kendisine (Ne?) | Doğru yol (Daha?)

وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهِ

Ve izlerse (Neyi?) | Müminlerin yolundan başka bir yolu | Biz onu sevk ederiz (Neye?) | O yola ki | O [oraya] döndü | Ve onu sokarız (Nereye?)

جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ

Cehenneme | O ne kötüdür (Ne bakımından?) | Varılacak yer bakımından | Kuşkusuz Allah | Bağışlamaz (Neyi?) | Şirk koşulmasını (Kime?) | Kendisine

وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ

Ve bağışlar (Neyi?) | O şeyi ki | Bunun dışındadır (Kim için?) | O kimse için ki | [onu] Diliyor | Kim | Şirk koşarsa (Kime?) | Allah'a

فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

Kuşkusuz | Yoldan sapmıştır (Nasıl?) | Sapma ile (Öyle sapma ki?) | Büyük | Onlar tapmazlar | Allah'tan başka

اِلَّا اِنَاثًا وَاِنْ يَدْعُونَ اِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللّٰهُ

Ancak dişilere [taparlar] | Ve onlar tapmazlar | Ancak şeytana taparlar (Öyle şeytan ki) | İnatçı | Ona lanet etmiştir (Kim?) | Allah

وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

Ve şeytan dedi (Ne dedi?) | Elbette edineceğim (Kimden?) | Kullarından (Ne?) | Pay (Öyle pay ki) | Belirlenmiş

وَلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ

Elbette onları saptıracağım (Daha?) | Elbette onları kuruntuya düşüreceğim (Daha?) | Elbette onlara emredeceğim | Ve hiç kuşkusuz onlar yaracaklar (Neyi?)

اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ

Hayvanların kulaklarını | Ve elbette onlara emredeceğim | Onlar da kuşkusuz değiştirecekler (Neyi?) | Allah'ın yarattığını | Kim | Edinirse (Kimi?) | Şeytanı (Ne?)

وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا

Dost (Öyle dost ki) | Allah'tan başka | Elbette ziyana uğramıştır (Nasıl?) | Bir ziyanla (Öyle ziyan ki) | Apaçık

﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا

Onlara vaat eder | Ve onlara kuruntular verir | Vaat onlara etmez (Kim?) | Şeytan | Ancak bir aldanış vaat eder

﴿١٢٠﴾ اُولٰئِكَ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

İşte onlar | Onların varacakları yer (Nedir?) | Cehennemdir | Ve bulamazlar (Neden?) | O cehennemden (Ne?) | Kaçacak yer

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

O kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Ne işlediler?) | Salih ameller | Çok yakında onları sokacağız (Nereye?) | Cennetlere (Öyle cennetler ki)

تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَٓا اَبَدًا

Akmaktadır (Nereden?) | Onların altlarından (Ne?) | Nehirler (Ne oldukları halde?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada (Ne olarak?) | Ebedi olarak (Nasıl?)

وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قٖيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ

Allah'ın vaat etmesiyle (Nasıl?) | Hak olarak | Kimdir? | Daha doğru (Kimden?) | Allah'tan (Ne bakımından?) | Söz bakımından | [Bu iş] Olmadı | Ne sizin kuruntularınızla

وَلَٓا اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهٖ

Ne de ehli kitabın kuruntularıyla | Kim | İşlerse (Ne?) | Kötülük | Cezasını görür | Onun

وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ

Ve bulamaz (Kim için?) | Kendisi için (Kimden başka?) | Allah'tan başka (Ne bulamaz?) | Bir dost (Daha?) | Bir yardımcı da bulamaz | Kim | İşlerse (Neden?)

مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ

Salih amellerden (Kimden?) | Erkek | Ya da | Kadınlardan (Ne olduğu halde?) | Ki o olduğu halde | Mümin

فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقٖيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ

İşte onlar | Gireceklerdir (Nereye?) | Cennete | Ve onlar haksızlığa uğramazlar (Ne kadar?) | Zerre kadar | Kimdir?

اَحْسَنُ دٖينًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ

Daha güzel (Ne bakımından?) | Din bakımından (Kimden?) | O kimseden ki | Teslim etti (Neyi?) | Kendini (Kime?) | Allah'a | Halbuki o Allah (Nedir?) | İhsan edicidir | Ve tabi olmuştur (Neye?)

مِلَّةَ اِبْرٰهٖيمَ حَنٖيفًا وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهٖيمَ خَلٖيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ

İbrahim'in dinine (Ne olarak?) | Hanif olarak | Ve edinmiştir (Kim?) | Allah (Kimi?) | İbrahim'i (Ne?) | Dost | Allah'a aittir (Ne?)

مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

O şeyler ki | [Onlar] göklerdedir | Ve o şeyler ki | Onlar yerdedir | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Neyi?) | Her şeyi (Ne olmuştur?)

مُحٖيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَٓاءِ قُلِ اللّٰهُ يُفْتٖيكُمْ

Kuşatıcı | Sana fetva soruyorlar (Ne konuda?) | Kadınlar konusunda | De ki | Allah | Size fetva veriyor (Kim hakkında?)

فٖيهِنَّ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فٖي يَتَامَى النِّسَٓاءِ

Onlar hakkında (Daha ne size fetva veriyor?) | Ve o şey ki | Okunuyor (Kime?) | Size (Nerede?) | Kitapta (Ne konuda?) | Yetim kadınlar konusunda

الّٰتٖي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

O kadınlar ki | Siz onlara vermiyorsunuz (Neyi?) | O şeyi ki | O yazıldı (Kim için?) | Onlar için | Ve siz kaçınıyorsunuz (Neden?) | Onları nikahlamaktan (Daha kimler hakkında okunan ayetler?)

وَالْمُسْتَضْعَفٖينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامٰى

Zayıflar hakkında (Kimlerden?) | Çocuklardan (Daha ne konuda okunan ayetler?) | Hareket etmeniz [konusunda okunan ayetler] (Kim hakkında?) | Yetimler hakkında (Neyle hareket etmeniz?)

بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلٖيمًا ﴿١٢٧﴾

Doğrulukla | Ne şey | Yaparsanız | Hayır adına | Kuşkusuz Allah | Daima olmuştur | Onu (Ne olmuştur?) | Ziyadesiyle bilen olmuştur

122. İman edip de iyi işler yapan kimselere gelince; yarın onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağız, ebedi olarak orada kalacaklar. Bu Allah'ın gerçek vaadidir. Allah'tan başka doğru sözlü kim olabilir?

123. O, ne sizin kuruntularınızla, ne de kitap ehlinin kuruntularıyla değildir. Kim bir kötülük yaparsa onunla cezalanır. Ve Allah'tan başka da ne bir dost bulabilir, ne de bir yardımcı.

124. Erkek olsun, kadın olsun her hangi bir kimse mü'min olarak iyi işlerden bir iş yaparsa, işte böyleleri cennete girerler ve zerrece hakları yenmez.

125. Hem kimdir o kimseden daha güzel dinli ki, özü muhsin olarak yüzünü tertemiz İslâm ile Allaha teslim etmiş ve hanîf (sadece hakka boyun eğen, muvahhid bir Müslüman) olarak İbrahim milletine uymuştur. Allah, İbrahim'i dost edindi.

126. Hâlbuki göklerdeki ve yerdeki olanların hepsi Allah'ındır. Ve Allah her şeyi kuşatandır.

127. Bir de senden kadınlar hakkında fetva istiyorlar. De ki: "Onlar hakkında fetvayı size Allah veriyor. Yazılmış hakları olan mirası kendilerine vermediğiniz ve nikâhlamayı istemediğiniz öksüz kızlar hakkında, mağdur çocuklar hakkında ve yetimlere insaf ile bakmanız hakkında kitapta yüzünüze karşı okunup duran âyetler var!" Daha da hayır olarak ne yaparsanız şüphe yok ki, Allah onu da biliyor.

128. Eğer bir kadın kocasının geçimsizliğinden veya yüz çevirmesinden endişe ediyorsa, bir anlaşma ile aralarını düzeltmelerinde onlara bir günah yoktur. Anlaşma her zaman hayırlıdır. Nefislerse kıskançlığa eğilimlidirler. Eğer arayı düzeltir ve geçimsizlikten sakınırsanız, şüphesiz Allah her ne yaparsanız haberdardır.

129. Kadınlarınız arasında her yönden adil davranmaya ne kadar uğraşsanız yine güç yetiremezsiniz. Bari birisine tamamen kapılıp da diğerini askıya alınmış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve haksızlıktan korunursanız, şüphesiz Allah gafûrdur, rahîmdir.

130. Yok eğer ayrılırlarsa, Allah kudretiyle her birini diğerine muhtaç etmez. Allah kudreti geniş bir hikmet sahibidir.

131. Allah'ındır bütün göklerdeki ve yerdeki... Andolsun ki, sizden önce kendilerine kitap verilenlere de, size de Allah'tan korkmanızı tavsiye ettik. Eğer inkâr ederseniz haberiniz olsun ki; Allah'ındır bütün göklerdeki ve yerdeki... Allah ganîdir, hamîddir.

132. Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Cekil olarak Allah yeter.

133. Allah'ındır bütün göklerdeki ve yerdeki! Dayanılacak (vekil) olarak da Allah yeter!

134. Kim dünya sevabı istiyorsa bilsin ki, dünya sevabı da, ahiret sevabı da Allah'ın yanındadır. Ve Allah işitendir, görendir.

وَاِنِ	Eğer
امْرَاَةٌ	Bir kadın
خَافَتْ	Korkarsa (Kimden?)
مِنْ بَعْلِهَا	Kocasından (Neden korkarsa?)
نُشُوزًا	Geçimsizliğinden
اَوْ	Ya da
اِعْرَاضًا	Yüz çevirmesinden

فَلَا جُنَاحَ	Bu durumda bir günah yoktur (Kime?)
عَلَيْهِمَا	Onlara (Ne konuda?)
اَنْ يُصْلِحَا	Sulh yapmalarında (Nerede sulh yapmaları?)
بَيْنَهُمَا	Aralarında (Nasıl bir sulh?)
صُلْحًا	Tam bir sulh ile
وَالصُّلْحُ	Sulh (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır

وَاُحْضِرَتِ	Ve hazırlandı (Ne?)
الْاَنْفُسُ	Nefisler (Neye?)
الشُّحَّ	Kıskançlığa
وَاِنْ تُحْسِنُوا	Şayet iyi yaparsanız (Daha?)
وَتَتَّقُوا	Ve sakınırsanız

فَاِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
كَانَ	Daima olmuştur (Neyi?)
بِمَا	O şeyleri ki
تَعْمَلُونَ	Yapıyorsunuz (Ne olmuştur?)
خَبِيرًا	Haberdar olmuştur
۱۲۸	
وَلَنْ تَسْتَطِيعُوٓا	Asla güç yetiremezsiniz (Neye?)

اَنْ تَعْدِلُوا	Adaletli olmaya (Nerede?)
بَيْنَ النِّسَٓاءِ	Kadınlar arasında
وَلَوْ حَرَصْتُمْ	Düşkün olsanız da
فَلَا تَمِيلُوا	O halde meyletmeyin (Nasıl?)
كُلَّ الْمَيْلِ	Tam bir meyille

فَتَذَرُوهَا	Ve onu [diğer eşinizi] bırakmayın (Ne gibi?)
كَالْمُعَلَّقَةِ	Askıya alınmış gibi
وَاِنْ تُصْلِحُوا	Şayet arayı düzeltirseniz
وَتَتَّقُوا	Ve sakınırsanız
فَاِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah

كَانَ	Daima olmuştur (Ne olmuştur?)
غَفُورًا	Çok mağfiret eden
رَحِيمًا	Çok merhamet eden
۱۲۹	
وَاِنْ يَتَفَرَّقَا	Şayet onlar ayrılırlarsa
يُغْنِ	İhtiyaçsız kılar (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
كُلًّا	Her birini (Neden?)
مِنْ سَعَتِهِ	Kendi zenginliğinden

وَكَانَ	Ve daima olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olmuştur?)
وَاسِعًا	[Mülkü] geniş
حَكِيمًا	Ve hikmet sahibi olmuştur
۱۳۰	
وَلِلّٰهِ	Allah'a aittir (Ne?)
مَا	O şeyler ki (Nerede?)
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedirler

وَمَا	Ve o şeyler ki
فِي الْاَرْضِ	Yerdedirler
وَلَقَدْ	Elbette
وَصَّيْنَا	Biz emrettik (Kime?)
الَّذِينَ	O kimselere ki
اُوتُوا	Onlar verildi (Neyi?)
الْكِتَابَ	Kitabı (Kimden evvel?)

مِنْ قَبْلِكُمْ	Sizden evvel (Daha kime emrettik?)
وَاِيَّاكُمْ	Size de emrettik (Neyi emrettik?)
اَنِ اتَّقُوا	Korkmanızı [emrettik] (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
وَاِنْ	Eğer
تَكْفُرُوا	İnkar ederseniz
فَاِنَّ لِلّٰهِ	Kuşkusuz Allah'ındır (Ne?)

مَا	O şeyler ki
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir
وَمَا	Ve o şeyler ki
فِي الْاَرْضِ	Yerdedir
وَكَانَ	Ve daima olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olmuştur?)
غَنِيًّا	Son derece ihtiyaçsız
حَمِيدًا	Ve çokça övülmüş
۱۳۱	

وَلِلّٰهِ	Ve Allah'ındır (Ne?)
مَا	O şey ki
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir
وَمَا	Ve o şey ki
فِي الْاَرْضِ	Yerdedir
وَكَفٰى	Ve yeter (Kim?)
بِاللّٰهِ	Allah (Ne olarak?)
وَكِيلًا	Vekil olarak

۱۳۲	
اِنْ يَشَاْ	Eğer dilerse
يُذْهِبْكُمْ	Sizi ortadan kaldırır (Kimi?)
اَيُّهَا النَّاسُ	Ey insanlar
وَيَاْتِ	Ve getirir (Kimi?)
بِاٰخَرِينَ	Başkalarını
وَكَانَ	Ve daima olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neye?)

عَلٰى ذٰلِكَ	Buna (Ne olmuştur?)
قَدِيرًا	Gücü yeten olmuştur
۱۳۳	
مَنْ	Kim
كَانَ	Olursa (Ne?)
يُرِيدُ	Arzuluyor (Neyi?)
ثَوَابَ الدُّنْيَا	Dünyanın mükafatını
فَعِنْدَ اللّٰهِ	Allah katındadır (Ne?)

ثَوَابُ الدُّنْيَا	Dünya mükafatı (Daha?)
وَالْاٰخِرَةِ	Ve ahretin mükafatı
وَكَانَ	Ve daima olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olmuştur?)
سَمِيعًا	Herşeyi işiten
بَصِيرًا	Ve herşeyi gören olmuştur
۱۳۴	

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّام۪ينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَٓاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ

Ey iman edenler! | Olun (Ne?) | Ayakta tutanlar (Neyi?) | Adaleti (Daha ne olun?) | Ve şahitler olun (Kim için?) | Allah için | Velev ki (Kim aleyhine olsun?)

عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَب۪ينَۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَق۪يرًا

Kendiniz aleyhine (Ya da kimin aleyhine olsun?) | Ya da | Ana-babanın | Ve en yakınların aleyhine olsun | [Şahitlik ettiğiniz kimse] ister olsun (Ne?) | Zengin | İster fakir olsun

فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُواۚ وَاِنْ تَلْوُٓا

Allah (Nedir?) | Daha yakındır (Neye?) | O ikisine de | O halde tabi olmayın (Neye?) | Nefsinizin arzusuna (Niçin?) | Sapmanız için | Şayet dilinizi eğip bükerseniz [haktan çevirirseniz]

اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًا ﴿١٣٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا

Ya da | [Haktan] Yüz çevirirseniz | Kuşkusuz Allah | Daima olmuştur (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz yapıyorsunuz (Ne olmuştur?) | Haberdar | Ey iman edenler!

اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَالْكِتَابِ الَّذ۪ي نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِه۪

İman edin (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne (Daha?) | Ve o kitaba | O kitap ki | İndirdi (Kime?) | Resûlüne (Daha neye iman edin?)

وَالْكِتَابِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِه۪

Ve o kitaba | O kitap ki | İndirdi (Neden evvel?) | Bundan evvel | Kim | İnkar ederse (Kimi?) | Allah'ı (Daha?) | Meleklerini (Daha?)

وَكُتُبِه۪ وَرُسُلِه۪ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَع۪يدًا ﴿١٣٦﴾

Kitaplarını (Daha?) | Resûllerini (Daha?) | Ve ahiret gününü | Kuşkusuz yoldan sapmıştır (Nasıl?) | Bir sapışla (Öyle sapış ki?) | Büyük

اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا

Şüphesiz o kimseler ki | İman ettiler | Sonra | Küfre girdiler | Sonra | Tekrar iman ettiler | Sonra | Tekrar inkar ettiler | Sonra da | Arttırdılar (Neyi?) | Küfürleri

لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَب۪يلًاۜ ﴿١٣٧﴾

Değildir (Kim?) | Allah (Ne?) | Mağfiret edecek (Kimi?) | Onları (Daha ne değildir?) | Ve de onları ulaştıracak [değildir] (Neye?) | Yola

بَشِّرِ الْمُنَافِق۪ينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًاۙ ﴿١٣٨﴾ اَلَّذ۪ينَ

Müjde ver (Kime?) | Münafıklara (Neyi?) | Onlar için olduğunu (Ne?) | Bir azap (Öyle azap ki?) | Can yakıcı | O kimseler ki

يَتَّخِذُونَ الْكَافِر۪ينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَۜ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ

Ediniyorlar (Kimi?) | Kafirleri (Ne?) | Dostlar (Kimlerden başka?) | Müminlerden başka | Onlar arıyorlar mı (Nerede?) | Kafirlerin yanında (Neyi?)

الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَم۪يعًاۜ ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ

İzzeti | Zira izzet (Kime aittir?) | Allah'a aittir (Nasıl?) | Bütünüyle | Halbuki kuşkusuz indirdi (Kime?) | Size (Nerede?) | Kitapta (Neyi?)

اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا

Şunu ki | İşittiğinizde (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Ne halde?) | Küfrolunduğu halde (Kime?) | Onlara (Daha?) | Ve alay edildiği halde (Kime?) | Onlarla | Oturmayın (Kim ile?)

مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا ف۪ي حَد۪يثٍ غَيْرِه۪ۘ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْۜ

Onlarla beraber (Ne zamana dek?) | Onlar dalıncaya dek (Neye?) | Bir söze (Öyle söz ki) | Ondan başka | Kuşkusuz siz | Bu durumda (Nesiniz?) | Onlar gibisiniz

اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِق۪ينَ وَالْكَافِر۪ينَ ف۪ي جَهَنَّمَ جَم۪يعًاۙ ﴿١٤٠﴾

Kuşkusuz Allah (Nedir?) | Münafıkları toplayıcıdır (Daha kimi?) | Ve kafirleri (Nerede?) | Cehennemde (Nasıl?) | Toplu halde

135. Ey o bütün iman edenler! Hak ölçülerle hareket edip adaleti yerine getirmeye uğraşan hâkimler, Allah için şahitler olunuz. Gerek kendinizin veya ana-babanız veya en yakınlarınızın aleyhine olsun; gerek zengin ve gerekse fakir olsun... Çünkü Allah, zengine de fakire de daha evladır. (O onları daha iyi gözetir.) Bundan dolayı adaletten uzaklaşıp da nefsin arzusuna uymayın. (Şahitlik yaparken) dilinizi eğer, bükerseniz veya çekinirseniz, şüphe yok ki Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

136. Ey o bütün iman edenler! Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba da ve daha önce indirdiği kitaba da iman edin. Her kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse, uzak pek uzak bir sapıklıkla sapmış, sapmış gitmiştir.

137. İman edip sonra inkâr eden, sonra yine iman edip tekrar inkâr eden, sonra da inkârlarında ileri gidenleri Allah bağışlayacak değildir, doğru bir yola eriştirecek de değildir.

138. Münafıklara, kendileri için acı bir azap olduğunu müjdele!

139. Onlar ki, mü'minleri bırakıp kâfirlerin dostluğuna tutunuyorlar. İzzeti onların yanında mı arıyorlar? Fakat izzet tamamıyla Allah'ındır

140. O size kitabında şunu da indirmiştir: "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla eğlenildiğini işittiğiniz zaman, artık başka bir konuşmaya dalmalarına kadar o heriflerin yanlarında oturmayın. Çünkü o zaman, siz de onlar gibisinizdir. Şüphesiz ki Allah, münafıklar ile kâfirleri, topunu birlikte cehennemde toplayacaktır."

141. Onlar sizi gözetliyorlar. Eğer Allah tarafından size bir fetih nasip olursa: "Beraber değil miydik?" diyecekler. Eğer kâfirlere bir pay düşerse: "Biz sizden üstün gelmedik mi? Sizi mü'minlerden kurtarmadık mı?" diyecekler. Artık kıyamet günü Allah aranızda hükmünü verir. Ve kâfirler için mü'minler aleyhine asla bir yol vermeyecektir.

142. Kuşkusuz münafıklar, Allah'a hile yapmaya çalışırlar. Allah da hilelerini başlarına geçirir. Namaza kalktıkları zaman da üşene üşene kalkarlar, halka gösteriş yaparlar. Allah'ı da pek az hatırlarına getirirler.

143. Arada (iman ile küfür arasında) karasız ve şaşkın bir haldedirler; ne onlara, ne onlara... Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık ona sen bir yol bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Mü'minleri bırakıp da kâfirleri başlarınıza geçirmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a açık bir delil vermek ister misiniz?

145. Şüphesiz münafıklar cehennemin en alt tabakasındadırlar. İhtimal yok, onları buradan kurtaracak bir yardımcı da bulamazsın.

146. Ancak tevbe edip durumlarını düzelten, Allah'a tutunup dinlerini Allah için halis kılan kimseler müstesna. Çünkü bunlar mü'minlerle beraberdirler. Mü'minlere ise, Allah çok büyük bir ecir verecektir.

147. Siz şükreder ve iman ederseniz, Allah size azabı ne yapacak? Hâlbuki Allah şükrü bilir bir alîmdir.

اَلَّذ۪ينَ	يَتَرَبَّصُونَ	بِكُمْۚ	فَاِنْ	كَانَ	لَكُمْ	فَتْحٌ	مِنَ اللّٰهِ	قَالُٓوا
O kimseler ki	Gözetlerler (Kimi?)	Sizi	Eğer	Olursa (Kim için?)	Sizin için (Ne olursa?)	Bir fetih (Kimden?)	Allah tarafından	Derler ki

اَلَمْ نَكُنْ	مَعَكُمْۘ	وَاِنْ	كَانَ	لِلْكَافِر۪ينَ	نَص۪يبٌۙ	قَالُٓوا
Biz değil miydik! (Ne değil miydik?)	Sizinle beraber	Ve eğer	Olursa (Kim için?)	Kafirler için (Ne?)	Bir pay	Derler ki

اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ	عَلَيْكُمْ	وَنَمْنَعْكُمْ	مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَۜ	فَاللّٰهُ	يَحْكُمُ
Biz galip gelmedik mi? (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Daha?)	Ve sizi alıkoymadık mı? (Kimden?)	Müminlerden	Allah	Hükmedecek (Nerede?)

بَيْنَكُمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ	وَلَنْ يَجْعَلَ	اللّٰهُ	لِلْكَافِر۪ينَ
Sizin aranızda (Ne zaman?)	Kıyamet gününde	Ve hiçbir zaman kılmaz (Kim?)	Allah (Kim için?)	Kafirler için (Kim üzerine?)

عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ	سَب۪يلًاࣖ	﴿١٤١﴾	اِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ	يُخَادِعُونَ	اللّٰهَ
Müminler üzerine (Ne?)	Yol		Şüphesiz münafıklar	Aldatmaya kalkarlar (Kimi?)	Allah'ı

وَهُوَ	خَادِعُهُمْۚ	وَاِذَا قَامُٓوا	اِلَى الصَّلٰوةِ	قَامُوا	كُسَالٰىۙ
O Allah da	Onların hilelerine karşılık verendir	Kalktıklarında (Neye?)	Namaza	Kalkarlar (Nasıl?)	Üşene üşene

يُرَٓاؤُ۫نَ	النَّاسَ	وَلَا يَذْكُرُونَ	اللّٰهَ	اِلَّا قَل۪يلًاۙ	﴿١٤٢﴾	مُذَبْذَب۪ينَ	بَيْنَ ذٰلِكَۗ
Gösteriş yaparlar (Kime?)	İnsanlara	Ve zikretmezler (Kimi?)	Allah'ı	Ancak çok az zikrederler		Kararsız oldukları halde (Nerede?)	Bunlar arasında

لَٓا	اِلٰى هٰٓؤُ۬لَٓاءِ	وَلَٓا	اِلٰى هٰٓؤُ۬لَٓاءِۜ	وَمَنْ	يُضْلِلِ	اللّٰهُ	فَلَنْ تَجِدَ	لَهُ
[Ait] değillerdir (Kime?)	Bunlara	Yine [ait] değillerdir (Kime?)	Onlara	Kim ki	[Onu] saptırırsa (Kim?)	Allah	Asla bulamazsın (Kim için?)	Onun için (Ne?)

سَب۪يلًا	﴿١٤٣﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	لَا تَتَّخِذُوا	الْكَافِر۪ينَ	اَوْلِيَٓاءَ
Bir çare		Ey iman edenler!	Edinmeyin (Kimi?)	Kafirleri (Ne edinmeyin?)	Dostlar (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَۜ	اَتُر۪يدُونَ	اَنْ تَجْعَلُوا	لِلّٰهِ	عَلَيْكُمْ
Müminlerden başka	İstiyor musunuz? (Neyi?)	Kılmayı (Kim için?)	Allah için (Kime karşı?)	Size karşı (Ne kılmayı?)

سُلْطَانًا	مُب۪ينًا	﴿١٤٤﴾	اِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ	فِي الدَّرْكِ	الْاَسْفَلِ
Bir delil (Öyle delil ki?)	Apaçık		Kuşkusuz münafıklar (Neredеdir?)	Tabakadadır (Öyle tabaka ki)	En alt (Neden?)

مِنَ النَّارِۚ	وَلَنْ تَجِدَ	لَهُمْ	نَص۪يرًاۙ	﴿١٤٥﴾	اِلَّا الَّذ۪ينَ	تَابُوا	وَاَصْلَحُوا
Cehennemden	Asla bulamazsın (Kim için?)	Onlar için (Ne bulamazsın?)	Yardımcı		O kimseler müstesna ki	Onlar tövbe ettiler	Ve düzelttiler

وَاعْتَصَمُوا	بِاللّٰهِ	وَاَخْلَصُوا	د۪ينَهُمْ	لِلّٰهِ	فَاُو۬لٰٓئِكَ	مَعَ الْمُؤْمِن۪ينَۜ
Sarıldılar (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve halis kıldılar (Neyi?)	Dinlerini (Kime?)	Allah'a	İşte onlar (Kimlerle beraberdir?)	Müminlerle beraberdir

وَسَوْفَ يُؤْتِ	اللّٰهُ	الْمُؤْمِن۪ينَ	اَجْرًا	عَظ۪يمًا	﴿١٤٦﴾	مَا يَفْعَلُ	اللّٰهُ
Ve yakında bahşedecektir (Kim?)	Allah (Kime?)	Müminlere (Ne?)	Mükafat (Öyle mükafat ki?)	Büyük		Ne yapsın? (Kim?)	Allah (Neyi?)

بِعَذَابِكُمْ	اِنْ شَكَرْتُمْ	وَاٰمَنْتُمْۜ	وَكَانَ	اللّٰهُ	شَاكِرًا	عَل۪يمًا	﴿١٤٧﴾
Size azap etmeyi (Ne takdirde?)	Şayet şükrederseniz (Daha?)	Ve iman ederseniz	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Şükredene karşılık veren	Ve herşeyi bilen olmuştur	

لَا يُحِبُّ	اللّٰهُ	الْجَهْرَ	بِالسُّٓوءِ	مِنَ الْقَوْلِ	اِلَّا مَنْ	ظُلِمَ	وَكَانَ	اللّٰهُ
Sevmez (Kim?)	Allah (Neyi?)	Açığa vurmayı (Neyi?)	Kötülüğü (Neden?)	Sözden	Ancak o kimse müstesna ki	Zulme uğradı	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)

سَمِيعًا	عَلِيمًا	۝١٤٨	اِنْ تُبْدُوا	خَيْرًا	اَوْ	تُخْفُوهُ	اَوْ	تَعْفُوا
Her şeyi işiten	Her şeyi bilen		Eğer açıklarsanız (Neyi?)	Bir hayrı	Yahut	Onu gizlerseniz (Neyi?)	Veya	Affederseniz (Neyi?)

عَنْ سُٓوءٍ	فَاِنَّ اللّٰهَ	كَانَ	عَفُوًّا	قَدِيرًا	۝١٤٩	اِنَّ الَّذِينَ	يَكْفُرُونَ
Bir kötülüğü	Kuşkusuz Allah	Daima olmuştur (Ne olmuştur?)	Çok affedici	Ve çok güçlü [olmuştur]		Şüphesiz o kimseler ki	İnkar ediyorlar (Kimi?)

بِاللّٰهِ	وَرُسُلِهِ	وَيُرِيدُونَ	اَنْ يُفَرِّقُوا	بَيْنَ اللّٰهِ	وَرُسُلِهِ	وَيَقُولُونَ
Allah'ı (Daha?)	Ve peygamberlerini	Ve istiyorlar (Neyi?)	Ayırmayı (Neyi?)	Allah'ın arasını (Daha?)	Ve peygamberlerini[n arasını]	Ve şöyle diyorlar

نُؤْمِنُ	بِبَعْضٍ	وَنَكْفُرُ	بِبَعْضٍ	وَيُرِيدُونَ	اَنْ يَتَّخِذُوا	بَيْنَ ذٰلِكَ
Biz inanırız (Neye?)	Bir kısmına	Ve inkar ederiz (Neyi?)	Bir kısmını	Ve istiyorlar (Ne istiyorlar?)	Edinmek (Nerede?)	Bunun arasında (Ne?)

سَبِيلًا	۝١٥٠	اُولٰٓئِكَ	هُمُ	الْكَافِرُونَ	حَقًّا	وَاَعْتَدْنَا	لِلْكَافِرِينَ
Yol		İşte onlar var ya	Onlar (Kimlerdir?)	Kafirlerin ta kendisidir (Nasıl?)	Gerçekten	Ve biz hazırladık (Kime?)	Kafirlere (Ne?)

عَذَابًا	مُهِينًا	۝١٥١	وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	بِاللّٰهِ	وَرُسُلِهِ	وَلَمْ يُفَرِّقُوا
Bir azap (Öyle azap ki)	Alçaltıcı		O kimseler ki (Kime?)	İman ettiler	Allah'a (Daha?)	Ve peygamberlerine	Ve ayırmadılar (Neyi?)

بَيْنَ اَحَدٍ	مِنْهُمْ	اُولٰٓئِكَ	سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ	اُجُورَهُمْ	وَكَانَ	اللّٰهُ
Hiçbirinin arasını (Kimden?)	Onlardan	İşte onlar var ya	Allah onlara yakında verecek (Neyi verecek?)	Mükafatlarını	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)

غَفُورًا	رَحِيمًا	۝١٥٢	يَسْـَٔلُكَ	اَهْلُ الْكِتَابِ	اَنْ تُنَزِّلَ	عَلَيْهِمْ
Çok mağfiret eden	Ve çok merhamet eden [olmuştur]		Senden istiyor (Kim?)	Ehl-i kitap (Ne istiyor?)	İndirmeni (Kime?)	Onlara (Ne?)

كِتَابًا	مِنَ السَّمَٓاءِ	فَقَدْ سَاَلُوا	مُوسٰٓى	اَكْبَرَ	مِنْ ذٰلِكَ
Bir kitap (Nereden?)	Gökten	Elbette onlar istemişlerdi (Kimden?)	Musa'dan (Neyi?)	Daha büyüğünü (Neyden?)	Bundan

فَقَالُٓوا	اَرِنَا	اللّٰهَ	جَهْرَةً	فَاَخَذَتْهُمُ	الصَّاعِقَةُ	بِظُلْمِهِمْ
Ve şöyle demişlerdi:	Bize göster (Kimi?)	Allah'ı (Nasıl?)	Açıkça	Bunun üzerine onları yakalamıştı (Ne?)	Yıldırım (Ne sebebiyle?)	Zulümleri sebebiyle

ثُمَّ	اتَّخَذُوا	الْعِجْلَ	مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ	الْبَيِّنَاتُ	فَعَفَوْنَا	عَنْ ذٰلِكَ
Sonra	[ilah] Edinmişlerdi (Neyi?)	Buzağıyı (Ne zaman?)	Kendilerine gelmelerinden sonra (Ne?)	Açık deliller	Sonra affettik (Neyi?)	Bunu

وَاٰتَيْنَا	مُوسٰى	سُلْطَانًا	مُبِينًا	۝١٥٣	وَرَفَعْنَا	فَوْقَهُمُ	الطُّورَ
Ve verdik (Kime?)	Musa'ya (Ne?)	Bir yetki (Öyle yetki ki)	Apaçık		Ve kaldırdık (Nereye?)	Onların üstüne (Neyi?)	Tûr dağını (Niye?)

بِمِيثَاقِهِمْ	وَقُلْنَا	لَهُمُ	ادْخُلُوا	الْبَابَ	سُجَّدًا	وَقُلْنَا	لَهُمْ
Söz versinler diye	Ve dedik (Kime?)	Onlara (Ne dedik?)	Girin (Nereden?)	Kapıdan (Ne olduğunuz halde?)	Secde ediciler olduğunuz halde	Ve dedik ki: (Kime?)	Onlara (Ne dedik?)

لَا تَعْدُوا	فِي السَّبْتِ	وَاَخَذْنَا	مِنْهُمْ	مِيثَاقًا	غَلِيظًا	۝١٥٤
Haddi aşmayın (Nerede?)	Cumartesi gününde	Ve almıştık (Kimden?)	Onlardan (Ne?)	Bir söz (Öyle söz ki)	Ağır	

148. Allah zulme uğrayanların dışında, çirkin sözün açıklanmasını sevmez. Allah işitendir, bilendir.

149. Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz yahut da bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphe yok ki, Allah çok bağışlayan, her şeye gücü yetendir.

150. O kimseler ki, ne Allah'ı tanırlar ne peygamberlerini... Ve o kimseler ki, Allah'ı tanır ancak peygamberlerini tanımayıp ayırmak isterler. Ve o kimseler ki: "Peygamberlerin bazısına inanırız, bazısını tanımayız." derler. Ve böyle küfür ile iman arasında bir yol tutmak isterler.

151. İşte bunlar gerçekten kâfirdirler. Biz de kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve peygamberlerine iman eden ve peygamberlerinden hiç birinin arasını ayırmayan kimselere gelince; işte bunların yarın kendilerine ecirlerini vereceğiz. Ve Allah gafurdur, rahîmdir.

153. Kitap ehli senden üzerlerine gökten bir kitap indirivermeni istiyorlar. Çok görme... Musa'dan daha da büyüğünü istediler. Ve: "Allah'ı bize açıkça göster." dediler de zulümleri yüzünden kendilerini yıldırım çarptı. Sonra kendilerine o kadar açık mucizeler gelmişken tuttular buzağıya taptılar. Biz bunları bağışladık ve Musa'ya hükmedici bir saltanat verdik.

154. Kesin söz vermeleri için Tûr'u üzerlerine kaldırdık. Onlara: "Kapıdan secde ederek girin." dedik. Hem onlara : "Cumartesi günü yasağını çiğnemeyin." dedik. Ve onlardan sağlam bir söz aldık.

155. Bunun üzerine sözleşmelerini bozmaları, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve "kalplerimiz kılıflı" demeleri, daha doğrusu Allah'ı inkârları yüzünden onların kalplerini mühürlemiştir de onun için pek azı dışındakiler iman etmezler.

156. Yine inkârları ve Meryem'e büyük bir iftirada bulunmaları.

157. Ve: "Biz Allah'ın elçisi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük." demeleri yüzünden. Oysa onu ne öldürdüler, ne de astılar. Fakat kendilerine bir benzetme yapıldı. Gerçekte anlaşmazlığa düşenler bundan dolayı şüphe içindedirler, ona dair tahmin peşinde gitmekten başka hiç bir bilgileri yoktur. Hâlbuki kesinlikle onu öldürmediler.

158. Doğrusu Allah onu (isa'yı) kendine doğru yükseltmiştir. Allah azîzdir, hakîmdir.

159. Andolsun ki, kitap ehlinden ölmeden önce ona inanmayacak hiçbir kimse yoktur. Kıyamet gününde de o, aleyhlerine şahitlik edecektir.

160-161. Hâsılı Yahudilerin zulmetmeleri ve birçok kimseleri Allah yolundan alıkoymaları, yasaklandıkları halde faiz almaları ve halkın mallarını haksız yere yemeleri sebebiyle daha önce onlara helâl kılınmış birçok temiz, hoş nimetleri kendilerine haram kıldık. Ve kâfir kalanlarına can yakıcı bir azap hazırladık.

162. Fakat içlerinden ilimde derinleşmiş olanlar ile mü'minler, senden önce indirilenle birlikte sana indirilene de iman ediyorlar. Özellikle o namaza devam eden kullarıma bak, onlar ve zekât verenler, Allah'a ve ahiret gününe inanan bütün mü'minler; işte hep bunlara yarın büyük bir ecir vereceğiz.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَٓاءَ

Onların bozmaları sebebiyle (Neyi?) | Sözlerini (Daha?) | Ve inkar etmeleri sebebiyle (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Daha?) | Ve katletmeleri sebebiyle (Kimi?) | Peygamberleri (Nasıl?)

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا

Haksız yere (Daha?) | Ve demeleri sebebiyle [onlara lanet ettik] (Ne demeleri?) | Kalplerimiz (Nedir?) | Perdelidir | Bilakis | Mühür vurmuştur (Kim?) | Allah (Neye mühür vurmuştur?) | O kalplere (Ne sebebiyle?)

بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلاً ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ

Küfürleri sebebiyle | Onlar iman etmezler | Pek azı müstesna | (Daha ne sebebiyle onlara lanet ettik?) İnkarları sebebiyle (Daha?) | Ve atmaları sebebiyle (Kime?) | Meryem'e (Ne?)

بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

İftira (Öyle iftira ki) | Büyük | (Daha ne sebeple?) Ve demeleri sebebiyle (Ne demeleri?) | Muhakkak ki biz | Öldürdük (Kimi?) | Mesih'i (Kimdir o?) | Meryemoğlu İsa (Kimdir o?)

رَسُولَ اللّٰهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَاِنَّ الَّذِينَ

Allah'ın Resûlü | Halbuki onu öldüremediler | Ve onu çarmıha germediler | Fakat | O benzetildi (Kime?) | Onlara | Kuşkusuz o kimseler ki

اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِى شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ

İhtilafa düştüler (Nede?) | Onda (Ne içindedirler?) | Elbette şüphe içindedirler (Neyden?) | Ondan | Onlar için yoktur (Neye dair?) | Ona dair (Ne yoktur?) | Hiçbir bilgi | Zanna uymaktan başka

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا

Onu öldüremediler (Nasıl?) | Kesin bir şekilde | Bilakis | Onu yükseltmiştir (Kim?) | Allah (Kime?) | Kendisine | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Aziz

حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ

Ve hikmet sahibi [olmuştur] | Ehl-i kitaptan kimse yoktur | Ancak | Yemin olsun ki inanacaktır (Kime?) | Ona (Ne zaman?) | Ölümünden evvel

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا

Ve kıyamet gününde | Olacaktır (Neye?) | Onların aleyhine (Ne olacaktır?) | Şahit | Zulümleri sebebiyle (Kimin?) | O kimselerin ki | Yahudi oldular

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

Haram kıldık (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Bir kısım güzel şeyleri ki | Daha önce helal kılınmıştı (Kime?) | Onlara (Daha ne sebebiyle?) | Engellemeleri sebebiyle (Neden?) | Allah yolundan (Nasıl?)

كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ

Çokça | (Daha ne sebebiyle?) Ve almaları sebebiyle (Neyi?) | Faizi | Halbuki nehyolunmuşlardı (Neyden?) | Ondan | Ve yemeleri sebebiyle (Neyi?) | İnsanların mallarını (Ne suretle?)

بِالْبَاطِلِ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ الرَّاسِخُونَ

Haksız yolla | Ve biz hazırladık (Kime?) | Kafirlere (Kimden?) | Onlardan (Ne hazırladık?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Lakin | Derinleşmiş olanlar (Nerede?)

فِى الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ

İlimde (Kimden?) | Onlardan (Daha?) | Ve mü'minler (Ne oldukları halde?) | İman ettikleri halde (Neye?) | O şeye ki | O indirildi (Kime?) | Sana (Daha neye iman ettikleri halde?)

وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ

Ve o şeye ki | O indirildi (Kimden önce?) | Senden önce (Daha kim?) | Ve hususen hakkıyla kılanlar (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Ve verenler (Neyi?) | Zekatı (Daha?) | Ve iman edenler (Neye?)

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

Allah'a (Daha?) | Ve ahiret gününe | İşte onlar var ya | Çok yakında onlara vereceğiz (Ne vereceğiz?) | Bir mükafat (Öyle mükafat ki) | Büyük

إِنَّا	Kuşkusuz biz
أَوْحَيْنَا	Vahyettik (Kime?)
إِلَيْكَ	Sana (Ne gibi?)
كَمَا أَوْحَيْنَا	Vahyettiğimiz gibi (Kime?)
إِلٰى نُوحٍ	Nûh'a (Daha kime vahyettiğimiz gibi?)
وَالنَّبِيِّينَ	Peygamberlere (Öyle peygamberler ki)
مِنْ بَعْدِهِ	Ondan sonra gelen
وَاَوْحَيْنَا	Yine vahyettiğimiz gibi (Kime?)
إِلٰى إِبْرٰهِيمَ	İbrahim 'e (Daha?)
وَإِسْمٰعِيلَ	İsmail'e (Daha?)
وَإِسْحٰقَ	İshak'a (Daha?)
وَيَعْقُوبَ	Yakub'a (Daha?)
وَالْاَسْبَاطِ	Ve onun torunlarına (Daha?)
وَعِيسٰى	İsa'ya (Daha?)
وَاَيُّوبَ	Eyyüb'e (Daha?)
وَيُونُسَ	Yunus'a (Daha?)
وَهٰرُونَ	Harun'a (Daha?)
وَسُلَيْمٰنَ	Ve Süleyman'a [vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik]
وَاٰتَيْنَا	Ve verdik (Kime?)
دَاوُدَ	Davud'a (Neyi?)
زَبُورًا ۝١٦٣	Zebûr
وَرُسُلًا	Biz peygamberler [gönderdik]
قَدْ قَصَصْنَاهُمْ	Ki onları anlattık (Kime?)
عَلَيْكَ	Sana (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan evvel
وَرُسُلًا	Bir kısım peygamberler ki [gönderdik]
لَمْ نَقْصُصْهُمْ	Onları anlatmadık (Kime?)
عَلَيْكَ	Sana
وَكَلَّمَ	Ve konuştu (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimle?)
مُوسٰى	Musa ile (Nasıl?)
تَكْلِيمًا ۝١٦٤	Konuşmakla
رُسُلًا	Peygamberler [gönderdik] (Ne oldukları halde?)
مُبَشِّرِينَ	Müjdeleyiciler oldukları halde (Daha?)
وَمُنْذِرِينَ	Ve uyarıcılar oldukları halde (Niye?)
لِئَلَّا يَكُونَ	Olmasın diye (Kim için?)
لِلنَّاسِ	İnsanlar için (Kime karşı?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a karşı (Ne?)
حُجَّةٌ	Bir delil (Ne zaman?)
بَعْدَ الرُّسُلِ	Peygamberlerden sonra
وَكَانَ	Ve daima olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olmuştur?)
عَزِيزًا	Aziz
حَكِيمًا ۝١٦٥	Ve hikmet sahibi olmuştur
لٰكِنِ	Fakat
اللّٰهُ	Allah (Nedir?)
يَشْهَدُ	Şahitlik eder (Neyle?)
بِمَا	O şeyle ki
اَنْزَلَ	[Onu] İndirdi (Kime?)
إِلَيْكَ	Sana
اَنْزَلَهُ	Ki onu indirdi (Neyle?)
بِعِلْمِهِ	İlmiyle
وَالْمَلٰٓئِكَةُ	Melekler de
يَشْهَدُونَ	Şahitlik ediyorlar
وَكَفٰى	Ve yeter (Kim?)
بِاللّٰهِ	Allah (Ne olarak?)
شَهِيدًا ۝١٦٦	Şahit olarak
إِنَّ الَّذِينَ	Muhakkak o kimseler ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Daha?)
وَصَدُّوا	Ve alıkoydular (Neden?)
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	Allah yolundan
قَدْ ضَلُّوا	Kuşkusuz onlar yoldan sapmıştır (Nasıl?)
ضَلَالًا	Bir sapışla (Öyle sapış ki)
بَعِيدًا ۝١٦٧	Uzak olan [Büyük]
إِنَّ الَّذِينَ	Kuşkusuz o kimseler ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Daha?)
وَظَلَمُوا	Ve zulmettiler
لَمْ يَكُنِ	Olmadı (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olmadı?)
لِيَغْفِرَ	Mağfiret edecek olmadı (Kimi?)
لَهُمْ	Onları (Daha?)
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ	Ve onları ulaştıracak olmadı (Neye?)
طَرِيقًا ۝١٦٨	Bir yola
إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ	Ancak cehennem yoluna [ulaştırır] (Ne oldukları halde?)
خَالِدِينَ	Kalıcılar oldukları halde (Nerede?)
فِيهَا	Orada (Nasıl?)
اَبَدًا	Ebediyen
وَكَانَ	Ve daima olmuştur (Kim?)
ذٰلِكَ	Bu (Kim?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a (Ne olmuştur?)
يَسِيرًا ۝١٦٩	Kolay
يَا اَيُّهَا النَّاسُ	Ey insanlar!
قَدْ جَاءَكُمُ	Kuşkusuz size getirmiştir (Kim?)
الرَّسُولُ	Peygamber (Neyi?)
بِالْحَقِّ	Hakkı (Kimden?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbinizden
فَاٰمِنُوا	O halde iman edin (Neye?)
خَيْرًا	Hayırlı olana (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
وَإِنْ تَكْفُرُوا	Şayet inkar ederseniz
فَإِنَّ	Kuşkusuz
لِلّٰهِ	Allah'ındır (Ne?)
مَا	O şeyler ki
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerdedir
وَكَانَ	Ve daima olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olmuştur?)
عَلِيمًا	Ziyadesiyle bilen
حَكِيمًا ۝١٧٠	Ve hikmet sahibi [olmuştur]

163. Gerçekten biz sana ey Muhammed, Nuh'a ve ondan sonra gelen bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi vahyettik. Hem İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettiğimiz ve hem Davud'a Zebur'u verdiğimiz gibi.

164. Hem gerek sana önceden anlattığımız peygamberleri, gerekse anlatmadığımız peygamberleri gönderdiğimiz gibi, hem de Allah'ın Musa'ya kelam söylemesi gibi.

165. Bunlar, artık insanların peygamberlerden sonra Allah'a karşı bir itiraz bahanesi olmasın diye, hep rahmet müjdecileri ve azap habercileri olarak gönderilmiş peygamberlerdir. Allah azîzdir, hakîmdir.

166. Fakat Allah özellikle sana indirdiğini, kendi ilmiyle indirmiş olduğuna şahitlik eder. Melekler de buna şahitlik ediyorlar. Bununla beraber Allah'ın şahit olması kâfidir.

167. Şüphesiz inkâr edip, insanları Allah yolundan alıkoyanlar saptılar, pek uzak bir sapıklıkla saptılar.

168-169. Şüphesiz inkâr edip haksızlık edenleri Allah bağışlayacak değildir, cehennem yolundan başka bir yola da çıkaracak değildir. Onlar orada ebedî kalacaklardır. Bu da Allah için kolaydır.

170. Ey insanlar! Gerçekten Rabbinizden size hak ile peygamber geldi. Hakkınızda hayırlı olması için hemen ona iman edin! Eğer inkâr ederseniz, şüphe yok ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Ve Allah alîmdir, hakîmdir.

171. Ey kitap ehli! Dininizde aşırılığa gitmeyin ve Allah'a karşı gerçek olmayanı söylemeyin! Meryem oğlu Mesih İsa yalnızca Allah'ın peygamberi, Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve O'ndan bir ruhtur; başka bir şey değil. Gelin Allah'a ve peygamberlerine iman getirin ve "üçtür" demeyin. Vazgeçin, hakkınızda hayırlı olur! Allah, ancak bir tek İlah'tır. O sübhandır, bir çocuğu olmaktan münezzehtir. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Vekil olarak da Allah yeter.

172. Hiçbir zaman Mesih de Allah'ın bir kulu olmaktan çekinmez, Allah'a yakın melekler (Melâike-i mukarrebîn) de. Ve her kim O'na ibadet etmekten çekinir ve kibirlenirse bilsin ki, O, yarın onların hepsini huzuruna toplayacaktır.

173. İşte o zaman iman edip güzel işler yapmış olanlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve hem de lütfundan onlara daha fazlasını verecektir. Ama o kibirlerine yedirемeyip çekinenleri, acı bir azap ile cezalandıracak ve Allah'a karşı kendilerine ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

174. Ey insanlar! Bakın size Rabbinizden bir delil geldi, size apaçık bir nur indirdik.

175. Şimdi kimler Allah'a iman edip buna sarılırlarsa, yarın onları kendi tarafından mutlak bir rahmete ve bir de bol nimete kavuşturacak ve onları kendisine varan dosdoğru bir yolun yolcusu edecek.

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	Ey kitap ehli!
لَا تَغْلُوا	Aşırıya kaçmayın (Nerede?)
ف۪ي د۪ينِكُمْ	Dininizde
وَلَا تَقُولُوا	Ve söylemeyin (Kim hakkında?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah hakkında
اِلَّا الْحَقَّ	Ancak doğru olanı söyleyin
اِنَّمَا	Ancak
الْمَس۪يحُ	Mesih (Kimdir o?)
ع۪يسَى ابْنُ مَرْيَمَ	Meryem oğlu İsa'dır (Nedir mesih?)
رَسُولُ اللّٰهِ	Allah'ın resûlüdür
وَكَلِمَتُهُ	Ve onun kelimesidir
اَلْقٰيهَٓا	Ki onu bırakmıştır (Kime?)
اِلٰى مَرْيَمَ	Meryem'e (Daha nedir İsa?)
وَرُوحٌ	Bir ruhtur
مِنْهُ	O'ndan
فَاٰمِنُوا	O halde iman edin (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha?)
وَرُسُلِه۪	Ve peygamberlerine
وَلَا تَقُولُوا	Ve demeyin (Ne?)
ثَلٰثَةٌ	[İlah] Üçtür
اِنْتَهُوا	[Bir vazgeçişle] vazgeçin ki
خَيْرًا	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
اِنَّمَا اللّٰهُ	Allah ancak (Nedir?)
اِلٰهٌ	İlahtır (Öyle ilah ki)
وَاحِدٌ	Tek bir
سُبْحَانَهُٓ	O yücedir (Neden?)
اَنْ يَكُونَ	Olmasından (Kim için?)
لَهُ	Kendisi için (Ne?)
وَلَدٌ	Bir çocuk
لَهُ	Onun içindir (Ne?)
مَا	O şeyler ki
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir
وَمَا	Ve o şeyler ki
فِي الْاَرْضِ	Yerdedir
وَكَفٰى	Yeter (Kim?)
بِاللّٰهِ	Allah (Ne olarak?)
وَك۪يلًا ﴿١٧١﴾	Vekil olarak
لَنْ يَسْتَنْكِفَ	Asla çekinmez (Kim?)
الْمَس۪يحُ	Mesih (Neden çekinmez?)
اَنْ يَكُونَ	Olmaktan (Ne?)
عَبْدًا	Kul (Kime?)
لِلّٰهِ	Allah'a (Daha kim çekinmez?)
وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ	Melekler de çekinmez (Öyle melekler ki)
الْمُقَرَّبُونَ	Mukarreb olanlar
وَمَنْ	Kim
يَسْتَنْكِفْ	Çekinir
عَنْ عِبَادَتِه۪	Ona ibadetten (Daha?)
وَيَسْتَكْبِرْ	Ve böbürlenirse
فَسَيَحْشُرُهُمْ	Yakında onları toplayacaktır (Kime?)
اِلَيْهِ	Kendisine (Nasıl?)
جَم۪يعًا ﴿١٧٢﴾	Hep birlikte
فَاَمَّا الَّذ۪ينَ	O kimselere gelince ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Ne işlediler?)
الصَّالِحَاتِ	Salih ameller
فَيُوَفّ۪يهِمْ	Elbette onlara verecektir (Neyi?)
اُجُورَهُمْ	Mükafatlarını (Daha?)
وَيَز۪يدُهُمْ	Ve onlara fazlaca verecektir (Neden?)
مِنْ فَضْلِه۪	Lütfundan
وَاَمَّا الَّذ۪ينَ	Ve o kimseler ki
اسْتَنْكَفُوا	Çekindiler (Daha?)
وَاسْتَكْبَرُوا	Ve böbürlendiler
فَيُعَذِّبُهُمْ	Azap onlara edecektir (Neyle?)
عَذَابًا	Bir azapla (Öyle azap ki)
اَل۪يمًا	Can yakıcı
وَلَا يَجِدُونَ	Ve bulamayacaklardır (Kim için?)
لَهُمْ	Kendileri için (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Ne?)
وَلِيًّا	Bir dost
وَلَا نَص۪يرًا ﴿١٧٣﴾	Bir yardımcı da [bulamayacaklar]
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	Ey insanlar!
قَدْ جَٓاءَكُمْ	Kuşkusuz size gelmiştir (Ne?)
بُرْهَانٌ	Delil (Kimden?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbinizden
وَاَنْزَلْنَٓا	Ve indirdik (Kime?)
اِلَيْكُمْ	Size (Ne?)
نُورًا	Bir nûr (Öyle nur ki)
مُب۪ينًا ﴿١٧٤﴾	Apaçık
فَاَمَّا الَّذ۪ينَ	O kimselere gelince ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha?)
وَاعْتَصَمُوا	Ve sımsıkı sarıldılar (Neye?)
بِه۪	O'na
فَسَيُدْخِلُهُمْ	Çok yakında onları girdirecektir (Nereye?)
ف۪ي رَحْمَةٍ	Bir rahmet içine (Kimden?)
مِنْهُ	Kendinden (Daha nereye girdirecektir?)
وَفَضْلٍ	Ve lütfun içine (Daha?)
وَيَهْد۪يهِمْ	Ve onları eriştirecektir (Neye?)
اِلَيْهِ	Kendine varan
صِرَاطًا	Yola (Öyle yol ki)
مُسْتَق۪يمًا ﴿١٧٥﴾	Dosdoğru bir yola

هَلَكَ	اِنِ امْرُؤٌا	فِى الْكَلَالَةِ	يُفْتِيكُمْ	اللّٰهُ	قُلِ	يَسْتَفْتُونَكَ
Ölürse	Eğer bir kimse	Kelâle hakkında	Fetva size veriyor (Kim hakkında?)	Allah	De ki	Senden fetva istiyorlar (Kimden?)

يَرِثُهَا	وَهُوَ	تَرَكَ	نِصْفُ مَا	فَلَهَا	اُخْتٌ	وَلَهُ	وَلَدٌ	لَهُ	لَيْسَ
O kıza varis olur	O da	Onu [miras olarak] bıraktı	O şeyin yarısı ki	O kız kardeş için vardır (Ne?)	Bir kız kardeşi	Ve kendisinin varsa (Neyi?)	Çocuğu	Onun (Neyi?)	Ki yoksa (Kimin?)

تَرَكَ	مِمَّا	الثُّلُثَانِ	فَلَهُمَا	اثْنَتَيْنِ	فَاِنْ كَانَتَا	وَلَدٌ	لَهَا	اِنْ لَمْ يَكُنْ
[Adam onu miras olarak] Bıraktı	O şeyden ki	Üçte iki (Neden?)	Bu durumda o ikisi için vardır (Ne vardır?)	İki tane	Eğer kız kardeşler iseler (Ne iseler?)	Bir evlat	O kız kardeş için (Ne?)	Eğer yoksa (Kim için?)

مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ	فَلِلذَّكَرِ	وَنِسَاءً	رِجَالًا	اِخْوَةً	وَاِنْ كَانُوا
İki kadının payına denk hisse	Bu durumda erkek için vardır (Ne?)	Ve kadınlar halinde	Erkekler	Birçok kardeş (Ondan bedel?)	Şayet olurlarsa (Ne?)

﴿١٧٦﴾ عَلِيمٌ	بِكُلِّ شَيْءٍ	وَاللّٰهُ	اَنْ تَضِلُّوا	لَكُمْ	اللّٰهُ	يُبَيِّنُ
Bilendir	Her şeyi (Nedir?)	Allah (Neyi?)	Yoldan sapmanızdan sebep	Size (Niçin?)	Allah (Kime?)	Açıklıyor (Kim?)

اٰيَاتُهَا ١٢٠ سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدَنِيَّةٌ

الرَّحِيمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

بَهِيمَةُ الْاَنْعَامِ	لَكُمْ	اُحِلَّتْ	بِالْعُقُودِ	اَوْفُوا	يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
Sağmal hayvanlar	Sizin için (Ne?)	Helal kılındı (Kim için?)	Akitlerinize	Sadık olun (Neye?)	Ey iman edenler!

اِنَّ اللّٰهَ	حُرُمٌ	وَاَنْتُمْ	غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ	عَلَيْكُمْ	يُتْلٰى	اِلَّا مَا
Kuşkusuz Allah	İhramlılarsınız	Halbuki siz (Nesiniz?)	Avlanmayı helal görmediğiniz halde (Ne olduğunuz halde?)	Size (Ne olduğunuz halde size helal kılındı?)	Okunacak (Kime?)	Ancak o şey müstesna ki

شَعَائِرَ اللّٰهِ	لَا تُحِلُّوا	يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	﴿١﴾ يُرِيدُ	مَا	يَحْكُمُ
Allah'ın şiarlarına (Daha neye?)	Hürmetsizlik etmeyiniz (Neye?)	Ey iman edenler!	Onu diliyor	O şeyi ki	Hükmeder (Neyi?)

الْبَيْتَ	وَلَا اٰمِّينَ	وَلَا الْقَلَائِدَ	وَلَا الْهَدْيَ	وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
Eve (Öyle evki?)	Yönelenlere de [hürmetsizlik etmeyin] (Nereye?)	Gerdanlıklara da (Daha?)	Hedye de (Daha neye?)	Haram aya da (Daha neye?)

فَاصْطَادُوا	وَاِذَا حَلَلْتُمْ	وَرِضْوَانًا	مِنْ رَبِّهِمْ	فَضْلًا	يَبْتَغُونَ	الْحَرَامَ
Avlanın	Ve ihramdan çıktığınız zaman	Ve rızasını	Rablerinden (Daha neyi talep eder halde?)	Bir lütfu (Kimden?)	Talep eder halde (Neyi?)	Mukaddes (Ne halde ona yönelenler?)

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	اَنْ صَدُّوكُمْ	شَنَاٰنُ قَوْمٍ	وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
Mescid-i haram'dan (Neye sevk etmesin?)	Sizi menetmelerinden (Neden?)	Bir kavme olan nefretiniz (Neden doğan nefret?)	Sizi sevk etmesin (Ne?)

وَلَا تَعَاوَنُوا	وَالتَّقْوٰى	عَلَى الْبِرِّ	وَتَعَاوَنُوا	اَنْ تَعْتَدُوا
Ve yardımlaşmayın (Ne üzerine?)	Takva üzerine	İyilik üzerine (Daha ne üzerine?)	Ve yardımlaşın (Ne üzerine?)	Haddi aşmaya

﴿٢﴾ شَدِيدُ الْعِقَابِ	اِنَّ اللّٰهَ	اللّٰهَ	وَاتَّقُوا	وَالْعُدْوَانِ	عَلَى الْاِثْمِ
Azabı şiddetli olandır	Kuşkusuz Allah	Allah'tan	Korkun (Kimden?)	Allah'ın hududunu aşma üzerine	Suç üzerine (Daha?)

176. Senden fetva istiyorlar. De ki: "Allah size kelâle (babası ve çocuğu olmayan) nin mirası hakkında şöyle fetva veriyor: Bir kişi ölür de, çocuğu yoksa bir kız kardeşi varsa, buna kalan malın yarısı verilir. Eğer kız kardeşinin çocuğu yoksa, erkek kardeş ona varis olur. Eğer iki kız kardeşi varsa, bıraktığının üçte ikisi bunlara kalır. Eğer erkekli dişili kardeşleri varsa, o zaman erkeğe iki dişi payı kadar düşer. Allah, size şaşırıyorsunuz diye bunları açıklıyor. Allah, her şeyi bilendir.

MÂİDE SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 120 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o bütün iman edenler! Sözleşmelerinizi yerine getiriniz. İhrama girdiğinizde avlanmayı helal saymamanız şartıyla, şu okunacak olanların dışındaki hayvanlar size helal kılındı. Şüphe yok ki Allah, dilediği hükmü verir.

2. Ey o bütün iman edenler! Ne Allah'ın alâmetlerine, ne haram aya, ne kurbanlık hediyelere, ne gerdanlıklarına, ne de Rablerinden gerek lütfunu ve gerek rızasını arayarak Kâbe'ye yönelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız zaman isterseniz avlanın. Sizi Mescidi Haram'dan engellediler diye, bir takım kimselere karşı beslediğiniz kin, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva sahibi olmada yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın! Allah'tan korkun; çünkü Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3. Size şunlar haram kılındı: Leş (kesilmeksizin kendiliğinden ölen hayvan), kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, bir de boğulmuş yahut vurulmuş yahut yuvarlanmış yahut süsülmüş yahut yırtıcı hayvan tarafından yenmiş olup da henüz canlı iken kesmedikleriniz, dikili taşlar üzerinde boğazlananlar ve fal için çekilen oklarla kısmet paylaşmanız... Hep bunlar birer fısk (yoldan çıkış) tır. Bugün kâfirler dininizi söndürebilmekten ümitlerini kestiler. Onlardan korkmayın, yalnız benden korkun! İşte bugün dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'a razı oldum. Her kim aşırı açlık durumunda çaresiz kalır da günaha eğilim maksadı olmaksızın, onlardan yemek zorunda olursa, elbette Allah gafûrdur, rahîmdir.

4. Sana kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: "Sizin için bütün temiz nimetler helal kılındı. Allah'ın size öğrettiğinden öğreterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların da size tutuverdiklerinden yiyin ve üzerine besmele çekin. Ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah, hesabı çabuk görendir."

5. Bugün temiz nimetler size helal kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yemekleri size, sizin yemekleriniz de onlara helaldir. Hür mü'min kadınlarla, sizden önce kendilerine kitap verilenlerin hür kadınları da; iffetlerinizi muhafaza etmek, zina etmemek, gizli dost tutmamak, kendilerine mehirlerini verip nikâhladığınız takdirde size helaldir. Her kim şeriatın hükümlerini tanımazsa, kesinlikle bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve ahirette o, zarara uğrayacaklardandır.

حُرِّمَتْ	عَلَيْكُمُ	الْمَيْتَةُ	وَالدَّمُ	وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ	وَمَٓا	اُهِلَّ
Haram kılındı (Kime?)	Size (Ne?)	Ölü (Daha?)	Ve kan (Daha?)	Ve hınzır eti	Ve ol hayvan ki	Bağırıldı (Kim için?)

لِغَيْرِ اللّٰهِ	بِهٖ	وَالْمُنْخَنِقَةُ	وَالْمَوْقُوذَةُ	وَالْمُتَرَدِّيَةُ	وَالنَّطِيحَةُ
Allah'tan başkası için (Neye?)	O hayvana (Daha ne haram kılındı?)	Ve boğulmuş hayvan (Daha ne haram kılındı?)	Vurulmuş hayvan (Daha?)	Ve yuvarlanarak ölmüş hayvan (Daha?)	Ve süsülmüş hayvan (Daha?)

وَمَٓا	اَكَلَ	السَّبُعُ	اِلَّا مَا	ذَكَّيْتُمْ	وَمَا	ذُبِحَ	عَلَى النُّصُبِ
Ve o hayvan ki	Onu yemiştir (Ne?)	Yırtıcı hayvan	Ancak o şey müstesna ki (Ne?)	[Ölmeden yetişip] boğazladıklarınız (Daha ne haram kılındı?)	Ve o hayvan ki	Kesildi (Ne üzerine?)	Dikili taşlar üzerine (Daha ne haram kılındı?)

وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا	بِالْاَزْلَامِ	ذٰلِكُمْ	فِسْقٌ	اَلْيَوْمَ	يَئِسَ	الَّذِينَ	كَفَرُوا
Ve kısmet aramanız (Neyle?)	Fal oklarıyla	Bütün bunlar (Nedir?)	Bir fısktır	Bugün	Ümit kesti (Kim?)	Öyle kimseler ki	Küfrettiler (Neden ümit kesti?)

مِنْ دِينِكُمْ	فَلَا تَخْشَوْهُمْ	وَاخْشَوْنِ	اَلْيَوْمَ	اَكْمَلْتُ	لَكُمْ	دِينَكُمْ
Sizin dininizden	Artık onlardan korkmayın	Benden korkun	Bugün	Kemale erdirdim (Kim için?)	Sizin için (Neyi?)	Dininizi

وَاَتْمَمْتُ	عَلَيْكُمْ	نِعْمَتِي	وَرَضِيتُ	لَكُمُ	الْاِسْلَامَ	دِينًا	فَمَنِ	اضْطُرَّ
Ve tamamladım (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Neyi?)	Nimetimi	Ve razı oldum (Kim için?)	Sizin için (Neyi?)	İslam'a (Ne olarak?)	Din olarak	Artık kim	Mecbur kalırsa (Nerede?)

فِي مَخْمَصَةٍ	غَيْرَ مُتَجَانِفٍ	لِاِثْمٍ	فَاِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ ③
Aşırı açlık halinde (Ne olduğu halde?)	Eğilimli olmadığı halde (Neye?)	Günaha	Kuşkusuz Allah	Çok mağfiret edendir	Ve çok merhametlidir

يَسْـَٔلُونَكَ	مَاذَٓا	اُحِلَّ	لَهُمْ	قُلْ	اُحِلَّ	لَكُمُ	الطَّيِّبَاتُ	وَمَا	عَلَّمْتُمْ
Sana soruyorlar (Ne soruyorlar?)	Ne şey	Helal kılındı?	Onlara	De ki	Helal kılındı (Kim için?)	Sizin için (Ne?)	Temiz şeyler	Ve o şey ki	Siz eğittiğiniz (Sizin eğittiğiniz şeyler nelerdir?)

مِنَ الْجَوَارِحِ	مُكَلِّبِينَ	تُعَلِّمُونَهُنَّ	مِمَّا	عَلَّمَكُمُ	اللّٰهُ	فَكُلُوا	مِمَّٓا
Yırtıcı hayvanlar (Ne olduğunuz halde eğittiğiniz?)	Av alıştırıcı olduğunuz halde (Yine ne olduğunuz halde?)	Onlara öğretiyorsunuz (Onlara neden öğretirsiniz?)	O şeyden ki	Size öğretti (Kim?)	Allah	O halde yiyin (Neden?)	O şeyden ki

اَمْسَكْنَ	عَلَيْكُمْ	وَاذْكُرُوا	اسْمَ اللّٰهِ	عَلَيْهِ	وَاتَّقُوا	اللّٰهَ	اِنَّ اللّٰهَ
O hayvanlar tuttular (Kime?)	Size	Ve anın (Neyi?)	Allah'ın adını (Neyin üzerine?)	Onun üzerine	Ve korkun (Kimden?)	Allah'tan	Kuşkusuz Allah

سَرِيعُ الْحِسَابِ ④	اَلْيَوْمَ	اُحِلَّ	لَكُمُ	الطَّيِّبَاتُ	وَطَعَامُ الَّذِينَ	اُوتُوا
Hesabı çok çabuk olandır	Bugün	Helal kılındı (Kim için?)	Sizin için (Ne?)	Temiz şeyler	O kimselerin yiyeceği ki	Onlar verildiler (Neyi?)

الْكِتَابَ	حِلٌّ	لَكُمْ	وَطَعَامُكُمْ	حِلٌّ	لَهُمْ	وَالْمُحْصَنَاتُ	مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ
Kitabı (Nedir o yiyecek?)	Helaldir (Kim için?)	Sizin için	Sizin de yiyeceğiniz (Nedir?)	Helaldir (Kime?)	Onlara (Size daha ne helaldir?)	İffetli olanlar (Kimden?)	Mümin kadınlardan (Size daha ne helaldir?)

وَالْمُحْصَنَاتُ	مِنَ الَّذِينَ	اُوتُوا	الْكِتَابَ	مِنْ قَبْلِكُمْ	اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ
Yine iffetli kadınlar (Kimlerden?)	O kimselerden ki	Onlar verildiler (Neyi?)	Kitabı (Ne zaman?)	Sizden önce	Onlara verdiğiniz zaman (Neyi?)

اُجُورَهُنَّ	مُحْصِنِينَ	غَيْرَ مُسَافِحِينَ	وَلَا مُتَّخِذِي	اَخْدَانٍ	وَمَنْ	يَكْفُرْ
Mehirlerini (Ne olduğunuz halde?)	İffetliler olduğunuz halde (Daha?)	Açıkça fuhuş işlemeyenler	Ve edinmeyenler (Ne?)	Gizli dostlar	Her kim	İnkar ederse (Neyi?)

بِالْاِيمَانِ	فَقَدْ	حَبِطَ	عَمَلُهُ	وَهُوَ	فِي الْاٰخِرَةِ	مِنَ الْخَاسِرِينَ ⑤
İmanı	Elbette	Heba olmuştur (Ne?)	Onun ameli	Ve o	Ahirette de (Kimlerdendir?)	Zarara uğrayanlardandır

Arapça	Türkçe
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا	Ey iman edenler!
اِذَا قُمْتُمْ	Kalktığınız zaman (Neye?)
اِلَى الصَّلٰوةِ	Namaza
فَاغْسِلُوا	Yıkayın (Neyi?)
وُجُوهَكُمْ	Yüzlerinizi (Daha?)
وَاَيْدِيَكُمْ	Ve ellerinizi (Nereye kadar?)
اِلَى الْمَرَافِقِ	Dirseklere kadar (Daha ne yapın?)
وَامْسَحُوا	Ve mesh edin (Neyi?)
بِرُؤُ۫سِكُمْ	Başlarınızı (Daha neyi yıkayın?)
وَاَرْجُلَكُمْ	Ve ayaklarınızı (Nereye kadar?)
اِلَى الْكَعْبَيْنِۜ	Topuklara kadar
وَاِنْ كُنْتُمْ	Şayet iseniz (Ne?)
جُنُبًا	Cünüp
فَاطَّهَّرُواۜ	Tepeden tırnağa temizlenin
وَاِنْ كُنْتُمْ	Şayet iseniz (Ne?)
مَرْضٰٓى	Hastalar
اَوْ	Veya
عَلٰى سَفَرٍ	Yolculuk üzere iseniz
اَوْ	Veya
جَٓاءَ	Geldiyse (Kim?)
اَحَدٌ	Biri
مِنْكُمْ	İçinizden (Nereden?)
مِنَ الْغَٓائِطِ	Heladan
اَوْ	Ya da
لٰمَسْتُمُ	Dokunduysanız (Kime?)
النِّسَٓاءَ	Kadınlara
فَلَمْ تَجِدُوا	Ve [bu durumlarda] bulamadıysanız (Ne?)
مَٓاءً	Su
فَتَيَمَّمُوا	Şu halde teyemmüm edin (Neyle?)
صَعٖيدًا	Toprakla (Öle toprakki)
طَيِّبًا	Temiz
فَامْسَحُوا	Ve meshedin (Neyi?)
بِوُجُوهِكُمْ	Yüzlerinizi (Daha?)
وَاَيْدٖيكُمْ	Ve ellerinizi (Neden meshedin?)
مِنْهُۜ	O topraktan
مَا يُرٖيدُ	İstemiyor (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne istemiyor?)
لِيَجْعَلَ	Kılmayı (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Ne kılmayı?)
مِنْ حَرَجٍ	Bir güçlük
وَلٰكِنْ	Fakat
يُرٖيدُ	Allah istiyor (Neyi?)
لِيُطَهِّرَكُمْ	Sizi arındırmayı (Daha)
وَلِيُتِمَّ	Ve tamamlamayı (Neyi?)
نِعْمَتَهُ	Nimetini (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾	Şükredesiniz
وَاذْكُرُوا	Ve hatırlayın (Neyi?)
نِعْمَةَ اللّٰهِ	Allah'ın nimetini (Kim üzerine olan?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize olan (Daha neyi?)
وَمٖيثَاقَهُ	Ve onun sözünü
الَّذٖى	Öyle söz ki
وَاثَقَكُمْ	Sizi bağladı (Ne ile?)
بِهٖٓۙ	O söz ile (Ne zaman?)
اِذْ قُلْتُمْ	Siz dediğinizde (Ne dediğinizde?)
سَمِعْنَا	İşittik (Daha?)
وَاَطَعْنَاۘ	Ve itaat ettik
وَاتَّقُوا	Sakının (Kimden?)
اللّٰهَۜ	Allah'tan
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
عَلٖيمٌ	Ziyade bilendir (Neyi?)
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾	Kalplerin özünü
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
كُونُوا	Olun (Kim olun?)
قَوَّامٖينَ	Sabit duranlar (Kim için?)
لِلّٰهِ	Allah için (Ne olduğunuz halde?)
شُهَدَٓاءَ	Şahitler (Neyle?)
بِالْقِسْطِۘ	Adaletle
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ	Sizi sevk etmesin (Ne?)
شَنَاٰنُ قَوْمٍ	Bir kavme olan kin (Neye sevk etmesin?)
عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُواۜ	Adil olmamanıza
اِعْدِلُوا	Adil olun
هُوَ	Ki adalet (Nedir?)
اَقْرَبُ	Daha yakındır (Neye?)
لِلتَّقْوٰى	Takvaya
وَاتَّقُوا	Ve sakının (Kimden?)
اللّٰهَۜ	Allah'tan
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
خَبٖيرٌ	Haberdardır (Neden?)
بِمَا	O şeylerden ki
تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾	Siz yapıyorsunuz
وَعَدَ	Va'detti (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
الَّذٖينَ	Öyle kimselere ki (Daha?)
اٰمَنُوا	Onlar iman ettiler
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Ne işlediler?)
الصَّالِحَاتِۙ	Salih ameller
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
مَغْفِرَةٌ	Bağışlanma
وَاَجْرٌ	Ve mükafat (Öyle mükafat ki)
عَظٖيمٌ ﴿٩﴾	Büyük

6. Ey o bütün iman edenler! Namaza kalkacağınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Ve başlarınıza mesh edip her iki topuğa kadar ayaklarınızı (yıkayın). Cünüp iseniz tastamam yıkanın (boy abdesti alın). Eğer hasta veya yolculukta iseniz veya biriniz tuvaletten gelmişse veya kadınlara dokunmuşsanız (onlarla cinsi ilişkide bulunmuşsanız) da suya gücünüz yetmezse, o zaman da temiz bir toprağa teyemmüm edin: niyet edip o topraktan yüzlerinize ve ellerinize mesh eyleyin. Allah'ın muradı sizi sıkıntıya koşmak değildir. Ve lâkin o sizi tertemiz etmek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor ki, şükredesiniz

7. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve "İşittik ve itaat ettik." dediğiniz zaman sizden aldığı sözü unutmayın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, bütün sinelerin özünü bilir.

8. Ey o bütün iman edenler! Allah için duran hâkimler, adalet örneği şahitler olunuz. Ve sakın bir kavme olan kininiz sizi adaletsizliğe sürüklemesin. Adaletli davranın! Takvaya en yakın olan odur. Allah'tan korkun, muttakî olun! Çünkü Allah her ne yaparsanız haberdardır.

9. Allah, iman edip salih ameller işleyen kullarına şöyle söz vermiştir: Hem bağışlanma var onlara, hem büyük bir ecir...

10. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar cehennemin halkıdırlar.

11. Ey o bütün iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki o nimetini anın. Bir zamanlar bir topluluk size el uzatmayı kurmuştu da, O bunların ellerini size dokundurmalarını engellemişti. Siz hep Allah'tan korunun ve mü'minler yalnız Allah'a dayansınlar!

12. Andolsun ki, Allah İsrailoğullarından söz almıştı. Ve içlerinden on iki temsilci göndermiştik ve Allah: "Haberiniz olsun, ben sizinle beraberim. Andolsun ki, eğer siz namazı kılar, zekâtı verir, peygamberlerime inanır, kendilerine kuvvetle yardım eder ve Allah'a güzel bir borç ile borç verirseniz, elbette tarafınızdan olan kusurlarınızı örterim ve mutlaka sizi altından nehirler akan cennetlere koyarım. Bundan sonra da içinizden her kim nankörlük eder inkâra saparsa, artık o, düz yolun ortasında sapmış, kendine yazık etmiş olur." diye buyurmuştu.

13. Sonra verdikleri bu sözde durmadıkları için, biz onları lanetledik ve kalplerini kaskatı ettik. Onlar kelimeleri yerlerinden oynatarak değiştirirler, uyarıldıkları gerçeklerden pay almayı unuttular. İçlerinden pek azı dışında, onlardan sürekli bir hainlik görürsün. Yine sen onları affet ve aldırma. Çünkü Allah, iyilik yapanları sever.

وَالَّذِينَ	كَفَرُوا	وَكَذَّبُوا	بِاٰيَاتِنَا	اُولٰٓئِكَ
O kimseler ki	İnkar ettiler *(Daha?)*	Ve yalanladılar *(Neyi?)*	Ayetlerimizi	İşte onlar

اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	اذْكُرُوا
Cehennem halkıdır	Ey iman edenler!	Hatırlayın *(Neyi?)*

نِعْمَتَ اللّٰهِ	عَلَيْكُمْ	اِذْ	هَمَّ	قَوْمٌ	اَنْ يَبْسُطُوٓا	اِلَيْكُمْ
Allah'ın nimetini *(Öyle nimeti ki)*	Üzerinizde olan	Hani	Yeltenmişti *(Kim?)*	Bir kavim *(Neye?)*	Uzatmaya *(Kime?)*	Size *(Neyi?)*

اَيْدِيَهُمْ	فَكَفَّ	اَيْدِيَهُمْ	عَنْكُمْ	وَاتَّقُوا	اللّٰهَ	وَعَلَى اللّٰهِ
Ellerini	[Allah] da menetmişti *(Neyi?)*	Onların ellerini *(Kimden?)*	Sizden	Ve sakının *(Kimden?)*	Allah'tan	Ve ancak Allah'a

فَلْيَتَوَكَّلِ	الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾	وَلَقَدْ	اَخَذَ	اللّٰهُ	مِيثَاقَ بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ
Güvensin *(Kim?)*	Müminler	Andolsun ki	Aldı *(Kim?)*	Allah *(Neyi?)*	İsrailoğullarının sözünü

وَبَعَثْنَا	مِنْهُمُ	اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا	وَقَالَ	اللّٰهُ	اِنِّي	مَعَكُمْ
Ve gönderdik *(Kimden?)*	Onlardan *(Ne?)*	On iki reis	Ve dedi *(Kim?)*	Allah	Şüphesiz ben	Sizinleyim

لَئِنْ	اَقَمْتُمُ	الصَّلٰوةَ	وَاٰتَيْتُمُ	الزَّكٰوةَ	وَاٰمَنْتُمْ
Yemin olsun, eğer	İkame ederseniz *(Neyi?)*	Namazı	Ve verirseniz *(Neyi?)*	Zekatı	Ve iman ederseniz *(Kime?)*

بِرُسُلِي	وَعَزَّرْتُمُوهُمْ	وَاَقْرَضْتُمُ	اللّٰهَ	قَرْضًا	حَسَنًا
Resûllerime	Ve onlara destek olursanız	Ve ödünç verirseniz *(Kime?)*	Allah'a *(Nasıl?)*	Ödünç vermekle *(Öyle ödünç vermek ki)*	Güzel

لَاُكَفِّرَنَّ	عَنْكُمْ	سَيِّئَاتِكُمْ	وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ	جَنَّاتٍ
Elbette örterim *(Kimden?)*	Sizden *(Neyi?)*	Günahlarınızı	Ve elbette sizi sokarım *(Nereye?)*	Cennetlere *(Öyle cennetler ki)*

تَجْرِي	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ	فَمَنْ	كَفَرَ	بَعْدَ ذٰلِكَ
Akmaktadır *(Nereden?)*	Onların altından *(Ne?)*	Nehirler	Artık kim	Küfrederse *(Ne zaman?)*	Bundan sonra *(Kimden?)*

مِنْكُمْ	فَقَدْ ضَلَّ	سَوَٓاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾	فَبِمَا نَقْضِهِمْ
Sizin içinizden	Elbette sapmıştır *(Neden?)*	Doğru yoldan	Bozmaları sebebiyle *(Neyi?)*

مِيثَاقَهُمْ	لَعَنَّاهُمْ	وَجَعَلْنَا	قُلُوبَهُمْ	قَاسِيَةً	يُحَرِّفُونَ
Sözlerini	Onları lanetledik	Ve biz kıldık *(Neyi?)*	Kalplerini *(Ne?)*	Kaskatı	Onlar oynatırlar *(Neyi?)*

الْكَلِمَ	عَنْ مَوَاضِعِهِ	وَنَسُوا	حَظًّا	مِمَّا	ذُكِّرُوا	بِهِ
Kelimeleri *(Nereden oynatırlar?)*	Asıl yerlerinden	Ve unuttular *(Neyi?)*	Bir payı *(Neden?)*	O şeyden ki	Onlar öğütlendiler *(Neyle?)*	O şeyle

وَلَا تَزَالُ	تَطَّلِعُ	عَلٰى خَٓائِنَةٍ	مِنْهُمْ	اِلَّا قَلِيلًا	مِنْهُمْ
Sen daima	Muttali olacaksın *(Neye?)*	Hainliğe *(Kimden?)*	Onlardan	Ancak azı müstesna *(Kimden?)*	İçlerinden

فَاعْفُ	عَنْهُمْ	وَاصْفَحْ	اِنَّ اللّٰهَ	يُحِبُّ	الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾
O halde affet *(Kimi?)*	Onları	Ve görmezlikten gel	Kuşkusuz Allah	Sever *(Kimi?)*	İyilik edenleri

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّا نَصَارٰى اَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ

O kimselerden ki | Dediler (Ne dediler?) | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | Hıristiyanlarız | Aldık (Neyi?) | Onların sözlerini

فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ

Onlar da unuttular (Neyi?) | Bir kısmını (Neden?) | O şeyden ki | Uyarıldılar (Ne ile?) | Onunla | Sonuçta saldık (Nereye?) | Aralarına (Neyi?)

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَسَوْفَ

Düşmanlığı (Daha?) | Ve kini (Ne zamana kadar?) | Kıyamet gününe kadar | Yakında

يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ

Onlara haber verecektir (Kim?) | Allah (Neye ilişkin haber verecektir?) | O şeye ki | Onlar idiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar | Ey kitap ehli!

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا

Elbette size geldi (Kim?) | Elçimiz | Ki o açıklar (Kime?) | Size (Neyi?) | Bir çoğunu (Neden?) | O şeyden ki

كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | Saklıyorsunuz (Neden?) | Kitaptan | Ve o affeder geçer (Neyi?) | Bir çoğunu

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

Elbette size gelmiştir (Kimden?) | Allah'tan (Ne?) | Bir nûr | Ve kitap (Öyle kitap ki) | Apaçık

يَهْدِي بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ

Eriştirir (Ne ile?) | Onunla (Kim?) | Allah (Kimi?) | O kimseyi ki | O tabi oldu (Neye?) | O'nun rızasına (Nereye eriştirir?) | Selamet yollarına (Daha?)

وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ بِاِذْنِهِ

Ve onları çıkarır (Nereden?) | Karanlıklardan (Nereye?) | Aydınlığa (Neyle?) | İzniyle (Daha?)

وَيَهْدِيهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ

Ve onları ulaştırır (Nereye?) | Yola (Öyle yol ki) | Dosdoğru olan | Andolsun ki küfre girdi (Kim?)

الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ

O kimseler ki | Dediler (Ne dediler?) | Şüphesiz Allah | O (Nedir?) | Mesih'tir (Öyle Mesih ki?) | Meryem oğlu | De ki

فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُهْلِكَ

Her kim | Güç yetirir (Neye karşı?) | Allah'a karşı (Neye güç yetirir?) | Bir şeye | Şayet o dilerse (Neyi?) | Helak etmeyi (Kimi?)

الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا

Mesih'tir (Öyle Mesih ki?) | Meryem oğlu (Daha kimi?) | Ve onun annesini | Ve o kimseleri ki | Onlar yeryüzündedir (Nasıl?) | Hep birlikte

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

Allah'a aittir (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin mülkü (Daha?) | Ve ikisi arasındakiler[in mülkü]

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

O yaratır (Neyi?) | O şeyi ki | Onu diliyor | Allah (Neye?) | Her şeye (Nedir?) | Gücü yetendir

14. "Biz Hıristiyanız." diyenlerden de kesin söz almıştık. Derken bunlar da uyarıldıkları gerçeklerin birçoğunu unuttular. Biz de aralarına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin bıraktık. Yarın Allah onlara yapmakta olduklarını haber verecektir.

15. Ey Kitap Ehli! Şimdi size kitaptan gizlemekte olduğunuz birçok yerlerini açıklayan ve birçoğundan da geçiveren peygamberimiz geldi. İşte size Allah'tan bir nur ve parlak bir kitap geldi.

16. Allah bununla rızası ardınca gideni kurtuluş yollarına eriştirecek ve izni ile onları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp doğru bir yola koyacak.

17. Andolsun ki, "Allah o Meryem'in oğlu Mesih'tir." diyenler kâfir olmuşlardır. De ki: "Eğer Allah, Meryem'in oğlu Mesih'i, annesini ve yeryüzünde bulunanların hepsini yok etmek isterse, ondan kim bir şey kurtarabilir?" Bütün göklerin, yerin ve aralarında ne varsa hepsinin mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır ve Allah her şeye kâdirdir.

18. Bir de Yahudiler ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz." dediler. De ki: "Öyle ise niçin size günahlarınızdan dolayı azap ediyor? Doğrusu siz onun yarattıklarından bir beşersiniz. Dilediğini bağışlıyor, dilediğine azap ediyor. Göklerin, yerin ve aralarındakilerin mülkü bütün Allah'ındır. Sonunda dönüş de O'nadır.

19. Ey Kitap Ehli! Peygamberlerin arasının kesildiği, bilinemez hale geldiği bir fetret zamanında, bakınız size peygamberimiz geldi. Tatlı ve acı hakikatleri size açıklıyor ki: "Bize, ne müjde ile sevindirecek bir müjdeci, ne de uyarı ile kaçındıracak bir uyarıcı gelmedi." demeyesiniz. İşte size hem müjdeci, hem uyarıcı bir peygamber geldi. Ve Allah her şeye kâdirdir.

20. Bir zamanlar da Musa kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Allah'ın size olan nimetini düşünün. Zira içinizden peygamberler var etti. Sizi hükümdarlar yaptı ve âlemlerden hiçbirine vermediği şeyi size verdi.

21. Ey kavmim! Haydi, Allah'ın sizin için yazdığı Arz-ı Mukaddes'e girin ve arkanıza dönmeyin, yoksa zarara uğrayarak perişan olursunuz."

22. "Ey Musa! Orada hepsi de zorba bir topluluk var ve onlar oradan çıkmadıkça biz oraya giremeyiz. Eğer çıkarlarsa biz de gireriz." dediler.

23. (Allah'tan ve Allah'ın emirlerine karşı gelmekten) korkanlardan, Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki er çıkıp şöyle dedi: "Üzerlerine hücum edin, kapıyı tutun. Oraya bir kez girdiniz mi, kesin galipsinizdir. Haydi, gerçekten mü'minlerseniz Allaha tevekkül edin."

وَقَالَتِ	Dedi ki (Kim?)
الْيَهُودُ	Yahudi
وَالنَّصَارٰى	Ve Hıristiyanlar: (Ne dedi?)
نَحْنُ	Biz (Neyiz?)
اَبْنَٓاءُ اللّٰهِ	Allah'ın çocuklarıyız (Daha?)
وَاَحِبَّٓاؤُهُ	Ve onun sevdikleriyiz
قُلْ	De ki

فَلِمَ	O halde niye
يُعَذِّبُكُمْ	Size azap ediyor (Ne sebebiyle?)
بِذُنُوبِكُمْ	Günahlarınız sebebiyle
بَلْ	Bilakis
اَنْتُمْ	Siz (Nesiniz?)
بَشَرٌ	Bir beşersiniz (Kimden olan?)
مِمَّنْ	O kimseden ki
خَلَقَ	Allah yarattı
يَغْفِرُ	O bağışlar (Kimi?)

لِمَنْ	O kimseyi ki
يَشَٓاءُ	Diliyor
وَيُعَذِّبُ	Ve azap eder (Kime?)
مَنْ	O kimseye ki
يَشَٓاءُ	Diliyor
وَلِلّٰهِ	Allah'a aittir (Ne?)
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin mülkü (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerin mülkü (Daha?)

وَمَا بَيْنَهُمَا	Ve ikisi arasındakiler[in mülkü]
وَاِلَيْهِ	Ancak O'nadır (Ne?)
الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾	Varış
يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	Ey kitap ehli!
قَدْ جَٓاءَكُمْ	Elbette size gelmiştir (Kim?)

رَسُولُنَا	Elçimiz
يُبَيِّنُ	Ki o açıklar (Kime?)
لَكُمْ	Size (Ne üzere geldi?)
عَلٰى فَتْرَةٍ	Bir fetret [duraklama devri] üzerine (Neden olan fetret?)
مِنَ الرُّسُلِ	Peygamberlerden (Niye geldi?)
اَنْ تَقُولُوا	Ta ki demeyesiniz diye (Ne demeyesiniz?)

مَا جَٓاءَنَا	Bize gelmedi (Kim?)
مِنْ بَشِيرٍ	Bir müjdeleyici (Daha?)
وَلَا نَذِيرٍ	Ve bir uyarıcı da [gelmedi]
فَقَدْ جَٓاءَكُمْ	Muhakkak size gelmiştir (Kim?)
بَشِيرٌ	Müjdeleyici (Daha)
وَنَذِيرٌ	Ve uyarıcı
وَاللّٰهُ	Allah

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	Her şeye (Nedir?)
قَدِيرٌ ﴿١٩﴾	Gücü yetendir
وَاِذْ	Hani
قَالَ	Demişti (Kim?)
مُوسٰى	Musa (Kime?)
لِقَوْمِهِ	Kavmine (Ne demişti?)
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اذْكُرُوا	Hatırlayın (Neyi?)

نِعْمَةَ اللّٰهِ	Allah'ın nimetini (Kim üzerindeki?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinizdeki
اِذْ	Hani
جَعَلَ	Kılmıştı (Nerede?)
فِيكُمْ	İçinizde (Ne kılmıştı?)
اَنْبِيَٓاءَ	Peygamberler
وَجَعَلَكُمْ	Ve sizi kılmıştı (Kimler?)
مُلُوكًا	Hükümdarlar

وَاٰتٰيكُمْ	Ve size vermişti (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
لَمْ يُؤْتِ	Vermedi
اَحَدًا	Hiç kimseye (Kimlerden?)
مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾	Alemlerden
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
ادْخُلُوا	Girin (Nereye?)

الْاَرْضَ	Topraklara (Öyle topraklar ki)
الْمُقَدَّسَةَ	Mukaddes
الَّتِي	O mukaddes toprak ki
كَتَبَ	Yazdı (Kime?)
اللّٰهُ	Allah
لَكُمْ	Size
وَلَا تَرْتَدُّوا	Sakın dönmeyin (Ne üzere?)

عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ	Arkalarınız üzere
فَتَنْقَلِبُوا	Yoksa dönersiniz (Kimler olarak?)
خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾	Zarara uğrayanlar olarak
قَالُوا	Dediler ki
يَا مُوسٰٓى	Ey Musa!
اِنَّ فِيهَا	Kuşkusuz orada vardır (Ne?)

قَوْمًا	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)
جَبَّارِينَ	Zorbalar olan
وَاِنَّا	Elbette biz
لَنْ نَدْخُلَهَا	Oraya asla giremeyiz (Ne zamana dek?)
حَتّٰى يَخْرُجُوا	Onlar çıkıncaya dek (Nereden?)
مِنْهَا	Oradan
فَاِنْ يَخْرُجُوا	Eğer onlar çıkarlarsa (Nereden?)

مِنْهَا	Oradan
فَاِنَّا	Elbette o zaman biz
دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾	Giricileriz
قَالَ	Dedi (Kim?)
رَجُلَانِ	İki adam (Kimlerden?)
مِنَ الَّذِينَ	O kimselerden ki
يَخَافُونَ	Korkuyorlar

اَنْعَمَ	Ki nimet vermiştir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمَا	O ikisine (Bu ikisi kavmine ne dedi?)
ادْخُلُوا	Girin
عَلَيْهِمُ	Onlar üzerine (Nereden?)
الْبَابَ	Kapıdan
فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ	Oraya girdiğiniz vakit (Nereye?)

فَاِنَّكُمْ	Kuşkusuz siz
غَالِبُونَ	Galip olanlarsınız
وَعَلَى اللّٰهِ	Ancak Allah'a
فَتَوَكَّلُوا	Güvenin
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)
مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾	Müminler

قَالُوا	يَا مُوسٰى	اِنَّا	لَنْ نَدْخُلَهَا	اَبَدًا	مَا دَامُوا	فِيهَا
Dediler ki	Ey Musa!	Muhakkak ki biz	Oraya asla girmeyeceğiz *(Ne zamana dek?)*	Sonsuza dek	Onlar olduğu müddetçe *(Nerede?)*	Orada

فَاذْهَبْ	اَنْتَ	وَرَبُّكَ	فَقَاتِلَٓا	اِنَّا	هٰهُنَا	قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾	قَالَ
O halde git	Sen	Ve Rabbin	Ve savaşın	Elbette biz	Burada *(Neyiz?)*	Otururucularız	Musa dedi ki

رَبِّ	اِنِّى	لَٓا اَمْلِكُ	اِلَّا نَفْسِى	وَاَخِى	فَافْرُقْ	بَيْنَنَا
Ey Rabbim!	Şüphesiz ben	Güç yetiremiyorum	Ancak kendime güç yetiriyorum *(Daha kime?)*	Ve kardeşime	O halde sen ayır *(Nereyi?)*	Bizim aramızla

وَبَيْنَ الْقَوْمِ	الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾	قَالَ	فَاِنَّهَا	مُحَرَّمَةٌ	عَلَيْهِمْ	اَرْبَعِينَ
Kavim arasını *(Öyle kavim ki)*	Fasıklar	Dedi ki	Artık orası *(Nedir?)*	Haram kılınmıştır *(Kime?)*	Onlara *(Ne kadar?)*	Kırk kadar *(Ne cihetinden?)*

سَنَةً	يَتِيهُونَ	فِى الْاَرْضِ	فَلَا تَاْسَ	عَلَى الْقَوْمِ	الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾
Sene cihetinden	Şaşkın vaziyette olacaklardır *(Nerede?)*	Yeryüzünde	O halde tasalanma *(Kim üzerine?)*	Kavim üzerine *(Öyle kavim ki)*	Fasıklar

وَاتْلُ	عَلَيْهِمْ	نَبَاَ ابْنَىْ اٰدَمَ	بِالْحَقِّ	اِذْ	قَرَّبَا	قُرْبَانًا	فَتُقُبِّلَ
Oku *(Kime?)*	Onlara *(Neyi?)*	Adem'in iki oğlunun haberini *(Neyle oku?)*	Hak ile	Hani	Onlar kurban sunmuşlardı *(Neyi?)*	Birer kurbanı	Ve kabul edildi *(Kimden?)*

مِنْ اَحَدِهِمَا	وَلَمْ يُتَقَبَّلْ	مِنَ الْاٰخَرِ	قَالَ	لَاَقْتُلَنَّكَ	قَالَ
İkisinden birinden	Ama kabul edilmedi *(Kimden?)*	Diğerinden	[Kurbanı kabul edilmeyen] dedi ki:	Elbette seni öldüreceğim	[Kurbanı kabul edilen de] dedi ki:

اِنَّمَا	يَتَقَبَّلُ	اللّٰهُ	مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾	لَئِنْ	بَسَطْتَ	اِلَىَّ	يَدَكَ
Ancak	Kabul eder *(Kimi?)*	Allah *(Kimden?)*	Takva sahiplerinden	Andolsun ki şayet	Uzatırsan *(Kime?)*	Bana *(Neyi?)*	Elini *(Niçin?)*

لِتَقْتُلَنِى	مَٓا اَنَا	بِبَاسِطٍ	يَدِىَ	اِلَيْكَ	لِاَقْتُلَكَ	اِنِّىٓ	اَخَافُ
Beni öldürmek için *(Kimi?)*	Ben değilim *(Ne değilim?)*	Uzatıcı *(Neyi?)*	Elimi *(Kime?)*	Sana *(Niçin?)*	Seni öldürmek için *(Kimi?)*	Kuşkusuz ben	Korkarım *(Kimden?)*

اللّٰهَ	رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾	اِنِّىٓ	اُرِيدُ	اَنْ تَبُٓوءَ	بِاِثْمِى	وَاِثْمِكَ
Allah'tan *(Kimdir O?)*	Alemlerin Rabbi	Muhakkak ben	İstiyorum *(Neyi?)*	Dönmeni *(Neyle?)*	Benim günahımla *(Daha?)*	Ve senin günahınla

فَتَكُونَ	مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ	وَذٰلِكَ	جَزٰٓؤُا الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾
Ve sonuçta olmanı *(Kimlerden?)*	Cehennem halkından	İşte bu *(Nedir?)*	Zalimlerin cezasıdır

فَطَوَّعَتْ	لَهُ	نَفْسُهُ	قَتْلَ اَخِيهِ	فَقَتَلَهُ	فَاَصْبَحَ	مِنَ الْخَاسِرِينَ
Sonunda kolaylaştırdı *(Kime?)*	Ona *(Ne?)*	Nefsi *(Neyi?)*	Kardeşini öldürmeyi	Ve onu öldürdü *(Kimi?)*	Bu yüzden oldu *(Kimlerden?)*	Zarar edenlerden

﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ	اللّٰهُ	غُرَابًا	يَبْحَثُ	فِى الْاَرْضِ	لِيُرِيَهُ	كَيْفَ
Ve gönderdi *(Kim?)*	Allah *(Ne?)*	Bir karga	Ki eşiyordu *(Neyi?)*	Yeri *(Niçin gönderdi?)*	Ona göstermesi için *(Neyi?)*	Nasıl

يُوَارِى	سَوْءَةَ اَخِيهِ	قَالَ	يَا وَيْلَتٰٓى	اَعَجَزْتُ	اَنْ اَكُونَ
Gömecek *(Neyi?)*	Kardeşinin ölüsünü	Dedi ki	Yazıklar olsun bana	Aciz mi oldum? *(Neden?)*	Olmaktan *(Ne gibi?)*

مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ	فَاُوَارِىَ	سَوْءَةَ اَخِى	فَاَصْبَحَ	مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾
Şu karga gibi	Ve gömmekten *(Neyi?)*	Kardeşimin cesedini	Sonuçta oldu *(Kimlerden?)*	Pişman olanlardan

24. "Ey Musa! Onlar orada bulundukça biz asla oraya girmeyiz! Haydi, sen Rabbinle git, ikiniz savaşın. Biz işte burada otururuz!" dediler.

25. O şöyle dedi: "Ey Rabbim! Görüyorsun, ben kendimden ve kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Artık bizimle o fasıklar kavminin arasını ayır."

26. Allah şöyle buyurdu: "Artık orası onlara kırk yıl haram kılındı. Oldukları yerde sersem sersem dönüp duracaklardır. Artık o fasık kavme acıma!"

27. Hem onlara Âdem'in iki oğlunun kıssasını hakkıyla oku! Hani ikisi birer kurban sunmuşlardı da birinden kabul edildi, diğerinden kabul edilmedi. (Kabul edilmeyen): "Ben seni mutlaka öldüreceğim!" dedi. Diğeri de dedi ki: "Allah ancak muttakilerden kabul eder.

28. Yemin ederim ki, sen beni öldürmek için bana el uzatsan da, ben seni öldürmek için sana el uzatacak değilim. Ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım.

29. Ben isterim ki, sen benim günahımı da, kendi günahını da yüklenip varasın da, o cehennemi hak edenlerden olasın! Zalimlerin cezası işte budur."

30. Bunun üzerine nefsi ona kardeşini öldürmeyi kolay gösterdi, tuttu onu öldürdü. Artık zarara uğrayanlardan olmuştu.

31. Derken Allah bir karga gönderdi. Ona kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermek için toprağı eşeliyordu. "Eyvah, şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini örtemedim ha!" dedi. Artık pişmanlığa düşenlerden olmuştu.

32. Bunun için İsrailoğullarına kitapta şunu bildirmiştik: "Her kim bir kişiyi, bir kişi karşılığı olmaksızın veya yeryüzünde bir bozgunculuğu olmadığı halde öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir adamın hayatını kurtarırsa, bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur." Andolsun ki, peygamberlerimiz onlara apaçık delillerle geldiler. Sonra içlerinden birçoğu bütün bunların arkasından hâlâ yeryüzünde bozgunculuk ve cinâyette aşırı gitmektedirler.

33. Fakat Allah'a ve peygamberine karşı savaşmaya kalkışan ve yeryüzünde fesat çıkarmaya çalışanların cezası; öldürülmelerinden veya asılmalarından veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesinden veya bulundukları yerden sürülmelerinden başka bir şey olmaz. Bu onların dünyada çekecekleri bir zillettir. Ahirette ise, kendilerine büyük bir azap vardır.

34. Ancak elinize geçirmezden önce tevbe edenleri olursa biliniz ki, Allah, gafurdur, rahîmdir.

35. Ey o bütün iman edenler! Allah'tan korkun, O'na yaklaşmaya vesile arayın. Ve O'nun yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz.

36. Şübhesiz o inkâr edenler, yeryüzündekilerin hepsi ve daha bir o kadarı onların olsa da, kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye verecek olsalar, kendilerinden kabul edilmez. Onlara can yakıcı bir azap vardır.

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَۚ	كَتَبْنَا	عَلٰى بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ	اَنَّهُ	مَنْ
Bundan dolayı	Yazdık (Kime?)	İsrailoğullarına (Neyi?)	Durum o ki;	Her kim

قَتَلَ	نَفْسًا	بِغَيْرِ نَفْسٍ	اَوْ	فَسَادٍ	فِى الْاَرْضِ	فَكَاَنَّمَا
Öldürürse (Kimi?)	Bir kimseyi (Ne olmadan?)	Bir cana karşılık olmadan	Ya da	Bir fesat karşılığı olmadan (Öyle fesat ki?)	Yeryüzünde	Sanki

قَتَلَ	النَّاسَ	جَمٖيعًاؕ	وَمَنْ	اَحْيَاهَا	فَكَاَنَّمَا
O öldürmüştür (Kimi?)	İnsanları (Nasıl?)	Topluca	Her kim de	Bir canı diriltirse (Neyi?)	Sanki

اَحْيَا	النَّاسَ	جَمٖيعًاؕ	وَلَقَدْ	جَٓاءَتْهُمْ	رُسُلُنَا	بِالْبَيِّنَاتِ
O diriltmiştir (Kimi?)	İnsanları (Nasıl?)	Topluca	Andolsun ki	Onlara geldi (Kim?)	Peygamberlerimiz (Neyle?)	Apaçık delillerle

ثُمَّ	اِنَّ كَثٖيرًا	مِنْهُمْ	بَعْدَ ذٰلِكَ	فِى الْاَرْضِ	لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾
Sonra	Bir çoğu (Kimden?)	İçlerinden (Neden sonra?)	Bundan sonra	Yeryüzünde (Nedirler?)	Elbette aşırı gidicidirler

اِنَّمَا	جَزٰٓؤُا الَّذٖينَ	يُحَارِبُونَ	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ	وَيَسْعَوْنَ
Ancak	O kimselerin cezası ki	Onlar muharebe ediyorlar (Kimle?)	Allah	Ve Resûlüyle (Daha?)	Ve koşuyorlar (Nerede?)

فِى الْاَرْضِ	فَسَادًا	اَنْ يُقَتَّلُٓوا	اَوْ	يُصَلَّبُٓوا	اَوْ	تُقَطَّعَ
Yeryüzünde (Niçin?)	Fesat için (Nedir cezası bunların?)	Katledilmeleridir	Veya	Asılmalarıdır	Ya da	Kesilmesidir (Neyin?)

اَيْدٖيهِمْ	وَاَرْجُلُهُمْ	مِنْ خِلَافٍ	اَوْ	يُنْفَوْا	مِنَ الْاَرْضِؕ
Ellerinin (Daha?)	Ve ayaklarının (Nasıl?)	Çaprazlama	Veyahut	Sürülmeleridir (Nereden?)	[Bulundukları] yerden

ذٰلِكَ	لَهُمْ	خِزْيٌ	فِى الدُّنْيَا	وَلَهُمْ	فِى الْاٰخِرَةِ
İşte bu	Onlar için (Nedir?)	Rüsvaylıktır (Nerede?)	Dünyada	Ve onlar için vardır (Nerede?)	Ahirette (Ne vardır?)

عَذَابٌ	عَظٖيمٌۙ ﴿٣٣﴾	اِلَّا الَّذٖينَ	تَابُوا	مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا	عَلَيْهِمْۚ
Azap (Öyle azap ki)	Büyük	O kimseler müstesna ki	Tövbe ettiler (Ne zaman?)	Siz kadir olmadan önce (Kim üzerine?)	Onlar üzerine

فَاعْلَمُٓوا	اَنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَحٖيمٌ ﴿٣٤﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
O halde bilin ki	Muhakkak Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir	Ey iman edenler!

اتَّقُوا	اللّٰهَ	وَابْتَغُٓوا	اِلَيْهِ	الْوَسٖيلَةَ	وَجَاهِدُوا	فٖى سَبٖيلِهٖ
Sakının (Kimden?)	Allah'tan	Ve arayın (Kime?)	Ona (Neyi?)	Vesileyi/yakınlığı	Ve cihat edin (Nerede?)	Onun yolunda

لَعَلَّكُمْ	تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾	اِنَّ الَّذٖينَ	كَفَرُوا	لَوْ	اَنَّ لَهُمْ
Ta ki siz	Kurtuluşa eresiniz	Kuşkusuz o kimseler ki	Küfre düştüler	Şayet olsaydı (Kim için?)	Onlar için (Ne?)

مَا	فِى الْاَرْضِ	جَمٖيعًا	وَمِثْلَهُ	مَعَهُ	لِيَفْتَدُوا	بِهٖ
O şeyler ki	Yeryüzündedir (Nasıl?)	Tümüyle birlikte	Ve onun bir misli daha (Ne ile birlikte?)	Bununla birlikte (Niçin?)	Fidye versinler için (Neyi?)	Onu (Neye karşılık?)

مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ	مَا تُقُبِّلَ	مِنْهُمْۚ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	اَلٖيمٌ ﴿٣٦﴾
Kıyamet gününün azabına karşılık	Kabul edilmezdi (Kimden?)	Onlardan	Ve onlar için vardır (Ne vardır?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Can yakıcı

Arapça	Türkçe
يُرِيدُونَ	Onlar isterler *(Neyi?)*
اَنْ يَخْرُجُوا	Çıkmayı *(Nereden?)*
مِنَ النَّارِ	Ateşten
وَمَا هُمْ	Halbuki onlar değillerdir *(Ne?)*
بِخَارِجِينَ	Çıkıcılar *(Nereden?)*
مِنْهَا	O ateşten
وَلَهُمْ	Ve onlar için vardır *(Ne?)*
عَذَابٌ	Bir azap *(Öyle azap ki)*
مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾	Sürekli
وَالسَّارِقُ	Hırsız erkek *(Daha?)*
وَالسَّارِقَةُ	Ve hırsız kadın
فَاقْطَعُوا	Kesin *(Neyi?)*
اَيْدِيَهُمَا	Onların ellerini *(Ne olarak kesin?)*
جَزَاءً	Bir ceza olarak *(Neye karşılık bir ceza?)*
بِمَا كَسَبَا	Yaptıkları şeye karşılık *(Nasıl?)*
نَكَالًا	Bir caydırıcı ceza olarak *(Kimden?)*
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan
وَاللّٰهُ	Allah *(Nedir?)*
عَزِيزٌ	Azizdir
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾	Ve hikmet sahibidir
فَمَنْ	Kim
تَابَ	Tövbe ederse *(Ne zaman?)*
مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ	Zulmünden sonra
وَاَصْلَحَ	Ve halini düzeltirse
فَاِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
يَتُوبُ عَلَيْهِ	Allah onun tevbesini kabul eder
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah *(Nedir?)*
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾	Ve çok merhamet edendir
اَلَمْ تَعْلَمْ	Bilmedin mi?
اَنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
لَهُ	Ona aittir *(Ne?)*
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin mülkü *(Daha?)*
وَالْاَرْضِ	Ve yerin mülkü
يُعَذِّبُ	O azap eder *(Kime?)*
مَنْ	O kimseye ki
يَشَاءُ	Diliyor
وَيَغْفِرُ	Ve mağfiret eder *(Kime?)*
لِمَنْ	O kimseyi ki
يَشَاءُ	Diliyor
وَاللّٰهُ	Allah
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	Her şeye *(Nedir?)*
قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾	Gücü yetendir
يَا اَيُّهَا الرَّسُولُ	Ey peygamber!
لَا يَحْزُنْكَ	Seni mahzun etmesin *(Kim?)*
الَّذِينَ	O kimseler ki
يُسَارِعُونَ	Yarışıyorlar *(Nerede?)*
فِي الْكُفْرِ	Küfürde *(Bu kimseler kimdendir?)*
مِنَ الَّذِينَ	O kişilerden ki
قَالُوا	Dediler *(Ne dediler?)*
اٰمَنَّا	Biz iman ettik *(Neyle dediler?)*
بِاَفْوَاهِهِمْ	Ağızlarıyla
وَلَمْ تُؤْمِنْ	Halbuki iman etmemiştir *(Ne?)*
قُلُوبُهُمْ	Onların kalpleri
وَمِنَ الَّذِينَ	Yine o kimselerden ki
هَادُوا	Yahudi oldular
سَمَّاعُونَ	Onlar hep dinleyicidirler *(Neyi?)*
لِلْكَذِبِ	Yalanı
سَمَّاعُونَ	Onlar yine hep dinleyicidirler *(Neyi?)*
لِقَوْمٍ	Bir kavmi *(Öyle kavim ki)*
اٰخَرِينَ	Başkadırlar *(Yine öyle kavim ki)*
لَمْ يَأْتُوكَ	Onlar hiç sana gelmediler
يُحَرِّفُونَ	Onlar oynatırlar *(Neyi?)*
الْكَلِمَ	Kelimeleri *(Neden sonra?)*
مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ	Yerlerine konulduktan sonra
يَقُولُونَ	Onlar diyorlar
اِنْ اُوتِيتُمْ	Eğer size verilirse *(Ne?)*
هٰذَا	Şu [hüküm]
فَخُذُوهُ	Onu hemen alın *(Neyi?)*
وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ	Şayet size o [hüküm] verilmezse *(Ne?)*
فَاحْذَرُوا	Bu durumda sakının
وَمَنْ	Kimi ki
يُرِدِ	Dilerse *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Neyi?)*
فِتْنَتَهُ	Onun fitnesini
فَلَنْ تَمْلِكَ	Sen asla yapamazsın *(Kim için?)*
لَهُ	Onun için *(Kime karşı?)*
مِنَ اللّٰهِ	Allah'a karşı *(Ne yapamazsın?)*
شَيْئًا	Hiçbir şey
اُولٰئِكَ	İşte onlar
الَّذِينَ	Öyle kimselerdir ki
لَمْ يُرِدِ	Dilememiştir *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Neyi?)*
اَنْ يُطَهِّرَ	Arındırmayı *(Neyi?)*
قُلُوبَهُمْ	Onların kalplerini
لَهُمْ	Onlar için vardır *(Nerede?)*
فِي الدُّنْيَا	Dünyada *(Ne?)*
خِزْيٌ	Rüsvaylık
وَلَهُمْ	Ve onlar için vardır *(Nerede?)*
فِي الْاٰخِرَةِ	Ahirette *(Ne vardır?)*
عَذَابٌ	Azap *(Öyle azap ki)*
عَظِيمٌ ﴿٤١﴾	Büyük

37. Ateşten çıkmak isteyecekler. Fakat oradan çıkacak değillerdir. Onlar için sürekli bir azap vardır.

38. Hırsızlık eden erkeğin ve hırsızlık eden kadınının (suçları) kesinleşince, kazandıklarına karşılık Allah tarafından caydırıcı bir ceza olmak üzere ellerini kesin. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

39. Böyle iken, her kim de yaptığı zulmün arkasından tevbe edip durumunu düzeltirse, Allah elbette tevbesini kabul eder. Çünkü Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

40. Bütün göklerin ve yerin mülkünün Allah'a ait olduğunu, dilediğine azap edip dilediğini de bağışladığını bilmez misin? Allah her şeye kâdirdir.

41. Ey o şanlı peygamber! Seni üzmesin o inkârda yarış edenler: Gerek o ağızlarıyla "İnandık." deyip de kalpleri inanmamış olanlardan olsun ve gerekse Yahudi olanlardan... Onlar yalancılık etmek için dinlerler, sana gelmeyen diğer bir kavim için dinlerler, yerli yerinde söylenen kelimeleri sonradan değiştirirler. "Size böyle fetva verilirse tutun, verilmezse sakının." derler. Kim ki, Allah onun fitneye düşmesini dilerse, sen imkânı yok, onun lehine Allah'tan zerrece bir şeye sahip olamazsın. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini temizlemek istememiştir. Onların dünyada hakları bir zillet, âhırette de hakları büyük bir azaptır.

42. Sürekli yalancılık için dinlerler, boyuna haram yerler. Artık sana gelirlerse ister aralarında hükmet, ister kendilerinden yüz çevir. Eğer yüz çevirirsen sana hiçbir zarar veremezler. Şayet hükmedersen aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah, adil olanları sever.

43. İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında dururken, seni nasıl hakem yapıyorlar? Sonra arkasından ne diye dönüyorlar? Öylelerin mü'minlerle alakası yoktur.

44. Gerçekten biz, içinde bir hidâyet, bir nur bulunan Tevrat'ı indirdik. Kendilerini Allah'a teslim etmiş peygamberler Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bir de Allah dostları ve ilim adamları da Allah'ın kitabını muhafaza etmekle görevli olmaları ve üzerine bekçi ve gözetici olmaları dolayısıyla onunla hükmederlerdi. Artık insanlardan korkmayın, benden korkun ve benim âyetlerimi birkaç paraya değişmeyin! Ey hakimler! Her kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, onlar hep kâfirlerdir.

45. Onda (Tevrat'ta) onların üzerine (Yahudilere) şöyle yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, dişe diş, yaralamalar birbirine kısastır. Kim de bu hakkını sadakasına sayarsa o, ona keffaret olur. Her kim de Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, onlar hep zalimlerdir.

سَمَّاعُونَ	لِلْكَذِبِ	اَكَّالُونَ	لِلسُّحْتِ	فَاِنْ جَٓاؤُكَ	فَاحْكُمْ	بَيْنَهُمْ
Onlar ziyadesiyle dinleyicidirler (Neyi?)	Yalanı	Ve ziyadesiyle yiyicidirler (Neyi?)	Haramı	Şayet sana gelirlerse	Hükmet (Nerede?)	Aralarında

اَوْ	اَعْرِضْ	عَنْهُمْ	وَاِنْ تُعْرِضْ	عَنْهُمْ	فَلَنْ يَضُرُّوكَ	شَيْـًٔا
Ya da	Yüz çevir (Kimden?)	Onlardan	Şayet yüz çevirirsen (Kimden?)	Onlardan	Sana asla zarar veremezler	En ufak bir şey

وَاِنْ حَكَمْتَ	فَاحْكُمْ	بَيْنَهُمْ	بِالْقِسْطِ	اِنَّ اللّٰهَ
Eğer hükmedersen	Hükmet (Nerede?)	Onlar arasında (Neyle?)	Adaletle	Kuşkusuz Allah

يُحِبُّ	الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾	وَكَيْفَ	يُحَكِّمُونَكَ	وَعِنْدَهُمُ
Sever (Kimi?)	Adil davrananları	Nasıl	Seni hakem kılıyorlar	Halbuki yanlarındadır (Ne?)

التَّوْرٰيةُ	فِيهَا	حُكْمُ اللّٰهِ	ثُمَّ	يَتَوَلَّوْنَ	مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
Tevrat	Ki onda bulunmaktadır (Ne?)	Allah'ın hükmü	Sonra	Dönüyorlar (Ne zaman dönüyorlar?)	Bundan sonra

وَمَٓا اُولٰٓئِكَ	بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾	اِنَّٓا	اَنْزَلْنَا	التَّوْرٰيةَ	فِيهَا	هُدًى
Onlar olmadılar (Ne?)	İman ediciler	Kuşkusuz biz	İndirdik (Neyi?)	Tevrat'ı	Ki onda vardır (Ne vardır?)	Kurtuluş (Daha?)

وَنُورٌ	يَحْكُمُ	بِهَا	النَّبِيُّونَ	الَّذِينَ	اَسْلَمُوا	لِلَّذِينَ	هَادُوا
Ve nur [vardır]	Hükmeder (Ne ile?)	Onunla (Kim?)	Peygamberler	Öyle peygamberler ki	Onlar teslim olmuşlardır (Kime hükmeder?)	O kimselere ki	Yahudi oldular (Daha kimler hükmeder?)

وَالرَّبَّانِيُّونَ	وَالْاَحْبَارُ	بِمَا	اسْتُحْفِظُوا	مِنْ كِتَابِ اللّٰهِ
Rabbaniler (Daha?)	Ve Ahbâr hükmeder (Neyle hükmederler?)	O şeyle ki	Kendilerinden korumaları istendi (Nedir o şey?)	Allah'ın kitabıdır

وَكَانُوا	عَلَيْهِ	شُهَدَٓاءَ	فَلَا تَخْشَوُا	النَّاسَ	وَاخْشَوْنِ
Ve idiler (Ne üzerine?)	Onun üzerine (Ne?)	Şahitler	O halde korkmayın (Kimden?)	İnsanlardan	Benden korkun

وَلَا تَشْتَرُوا	بِاٰيَاتِي	ثَمَنًا	قَلِيلًا	وَمَنْ	لَمْ يَحْكُمْ	بِمَٓا
Ve satmayın (Neyi?)	Benim ayetlerimi (Neye karşılık?)	Bir pahaya (Öyle paha ki)	Az	Her kim	Hükmetmezse (Neyle?)	O şeyle ki

اَنْزَلَ	اللّٰهُ	فَاُولٰٓئِكَ	هُمُ	الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾	وَكَتَبْنَا	عَلَيْهِمْ
İndirdi (Kim?)	Allah	İşte onlar	Asıl onlardır (Kimler?)	Kafirler	Biz yazdık (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Nerede?)

فِيهَٓا	اَنَّ النَّفْسَ	بِالنَّفْسِ	وَالْعَيْنَ	بِالْعَيْنِ	وَالْاَنْفَ
Orada (Ne yazdık?)	Bir can (Neye karşılıktır?)	Bir cana karşılıktır	Göz ise (Neye karşılıktır?)	Göze karşılıktır	Burun da (Neye karşılıktır?)

بِالْاَنْفِ	وَالْاُذُنَ	بِالْاُذُنِ	وَالسِّنَّ	بِالسِّنِّ	وَالْجُرُوحَ
Buruna karşılıktır	Kulak (Neye karşılıktır?)	Kulağa karşılıktır	Diş ise (Neye karşılıktır?)	Dişe karşılıktır	Yaralar da (Nedir?)

قِصَاصٌ	فَمَنْ	تَصَدَّقَ	بِهِ	فَهُوَ	كَفَّارَةٌ	لَهُ	وَمَنْ
Kısastır	Kim	Bağışlarsa (Neyi?)	Onu	Bu durum (Nedir?)	Bir kefarettir (Kim için?)	Onun için	Kim de

لَمْ يَحْكُمْ	بِمَٓا	اَنْزَلَ	اللّٰهُ	فَاُولٰٓئِكَ	هُمُ	الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾
Hükmetmezse (Neyle?)	O şeyle ki	İndirdi (Kim?)	Allah	İşte onlar	Asıl onlardır (Kimler?)	Zalimler

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

Ve Biz tabi kıldık (Ne üzerine?) | Onların izleri üzerine (Kimi?) | İsa'yı (Kimdir O?) | Meryemoğlu (Ne olarak?) | Doğrulayıcı olarak (Neyi?) | O şeyi ki | Ellerinin arasındadır

مِنَ التَّوْرٰيةِ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا

Yani Tevrat'ı | Ve ona verdik (Neyi?) | İncil'i (Öyle İncil ki) | Onda vardır (Ne vardır?) | Hidayet | Ve nur vardır (İncil ne olduğu halde?) | Doğrulayıcı olduğu halde (Neyi?)

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾

O şeyi ki | Ellerinin arasındadır | Yani Tevrat'ı (Daha ne olduğu halde?) | Bir hidayet | Ve bir öğüt (Kim için?) | Takva sahipleri için

وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ

Ve hükmetsin (Kim?) | İncil ehli (Neyle?) | O şeyle ki | İndirdi (Kim?) | Allah (Nerede indirdiğiyle?) | O İncil'de | Kim de | Hükmetmezse (Neyle?)

بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ

O şeyle ki | İndirdi (Kim?) | Allah | İşte onlar | Asıl onlardır (Kimler?) | Fasıklar | Ve indirdik | Sana (Neyi?)

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا

Kitab'ı (Neyle?) | Hakk ile (Ne olduğu halde indirdik?) | Doğrulayıcı olduğu halde (Neyi?) | O şeyi ki | Ellerinin arasındadır (Neden?) | Allah'ın kitaplarından (Daha ne olduğu halde indirdik?) | Ve tanık olarak (Ne üzerine?)

عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ

Onun üzerine | O halde hükmet (Nerede?) | Onlar arasında (Neyle hükmet?) | O şeyle ki | İndirdi (Kim?) | Allah | Ve uyma (Neye?) | Onların arzularına (Bunlara uyarak neden sapma?)

عَمَّا جَٓاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا

Sana gelenden (Nedir o?) | Haktan | Her biri için | Kıldık (Kimden?) | Sizden (Ne kıldık?) | Bir şeriat (Daha?) | Ve yol

وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ

Eğer | Dileseydi (Kim?) | Allah | Elbette sizi yapardı (Ne yapardı?) | Ümmet (Öyle ümmet ki) | Tek bir | Fakat | Sizi [böyle yaptı] imtihan etmek için (Ne konuda imtihan etmek için?)

فِي مَٓا اٰتٰيكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

O şey hakkında ki | Size verdi (Kime?) | O halde yarışın (Neye?) | Hayırlara | Ancak Allah'adır (Ne?) | Sizin dönüşünüz (Nasıl?) | Topyekün halde

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا

Ve size haber verecektir (Neyi?) | O şeyi ki | Siz daima idiniz (Nede?) | Onda (Ne idiniz?) | İhtilaf ediyorsunuz | Ve hükmet (diye indirdik) (Nerede?) | Aralarında (Neyle?) | O şeyle ki

اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَفْتِنُوكَ

İndirdi (Kim?) | Allah | Ve uyma (Neye?) | Onların arzularına | Ve onlardan sakın (Neden?) | Seni saptırmalarından (Neden saptırmalarından?)

عَنْ بَعْضِ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ

O şeyin bazısından ki | İndirdi (Kim?) | Allah (Kime?) | Sana | Eğer yüz çevirirlerse | Bil ki | Ancak | Diliyor (Kim?) | Allah (Neyi?)

اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

Onlara musibet vermeyi (Ne sebebiyle?) | Günahlarının bazısı sebebiyle | Kuşkusuz pek çoğu (Kimden?) | İnsanlardan | Elbette fasıklardır

اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

Cahiliye hükmünü mü? | Arzuluyorlar? | Kim? | Daha güzeldir (Kimden?) | Allah'tan (Ne bakımından?) | Hüküm bakımından (Kim için?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Kesin inanıyorlar

46. Arkadan da o peygamberlerin izleri üzerinde Meryem'in oğlu İsa'yı, önündeki Tevrat'ı bir doğrulayıcı olarak gönderdik. Ve ona içinde bir hidâyet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı ve takva sahipleri için bir yol gösterici ve öğüt olarak, İncil'i verdik.

47. İncil ehli de Allah'ın onun içinde indirdiği ile hükmetsin. Ve kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, hep onlar -dinden çıkmış- fasıklardır.

48. Sana da önünde kitap cinsinden olanı doğrulayıcı ve (diğer kitaplar üzerine) bir gözcü hâkim olmak üzere, bu hak kitabı indirdik. Onun için sen de aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Bu sana gelen haktan ayrılıp da onların arzuları arkasından gitme! Her biriniz için bir şeriat yaptık, bir de yol... Allah dileseydi, hepinizi bir tek ümmet yapardı. Fakat sizi her birinize verdiği şeyde imtihan edecek. O halde durmayın, hayırlı işlerde yarışın. Nihâyet dönüşünüz hep Allah'adır. O zaman O, sizlere nelerde ayrılığa düşüyor olduğunuzu haber verecektir.

49. Ve şu emri indirdik: "Aralarında yalnız Allah'ın indirdiği ile hükmet, keyiflerine uyma ve onlardan sakın. Allah'ın indirdiği hükümlerin bir kısmından seni şaşırtmasınlar. Yine yüz çevirirlerse bil ki Allah, onların bazı günahları sebebiyle, başlarına mutlaka bir bela getirmek istiyor. Ve şüphesiz insanlardan birçoğu fasıktırlar."

50. Durmuşlar da cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kimmiş Allah'tan daha güzel hüküm verecek? Fakat bunu ancak kesin olarak iman eden bir kavim anlar.

51. Ey o bütün iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar ancak birbirlerinin dostlarıdırlar. İçinizden her kim onları dost edinirse, şüphesiz onlardan sayılır. Allah ise, zulmedenleri doğru yola çıkarmaz.

52. Onun için yüreklerinde münafıklık hastalığı olanların: "Ne yapalım, başımıza tersine bir devrin gelmesinden korkuyoruz." diyerek onların içine koşup durduklarını görürsün. Umulur ki Allah, yakında o fethi veya katından bir emir ihsan ediverir de içlerinde gizlediklerine pişman olurlar.

53. İman edenler de: "Ha, şunlar mı o sizinle beraber olduklarına olanca yeminleriyle Allah'a yemin edenler?" derler. Onların bütün çabaladıkları boşuna gitti de zarar içinde kaldılar.

54. Ey o bütün iman edenler! İçinizden kim dininden dönerse, duysun: Allah onun yerine öyle bir kavim getirecek ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler, mü'minlere karşı boyunları aşağıda, kâfirlere karşı başları yukarıda, Allah yolunda cihad ederler, dil uzatanın kınamasından korkmazlar. İşte o Allah'ın lütfudur, onu dilediğine verir ve Allah'ın (lütfu) geniştir, bilendir.

55. Sizin dostunuz önce Allah, sonra peygamberi, sonra o iman etmiş olanlardır. Onlar namaza devam ederler ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek gönül rızalarıyla zekâtlarını verirler.

56. Ve her kim Allah'a, peygamberine ve iman edenlere dost olursa, şüphe yok ki, ancak Allah'tan yana olanlar üstün geleceklerdir.

57. Ey o bütün iman edenler! Ne sizden önce kitap verilenlerden dininizi eğlenceye alıp oyuncak yerine koyanları, ne de kâfirleri dost tutmayın! Allah'tan korkun, eğer mü'minlerseniz.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰٓى اَوْلِيَٓاءَ بَعْضُهُمْ

Ey iman edenler! | Edinmeyin (Kimi?) | Yahudileri (Daha?) | Ve Hıristiyanları (Ne edinmeyin?) | Dostlar | Onların bazısı (Nedir?)

اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْد۪ي

Diğer bazısının dostudur | Kim ki | Onları dost edinirse (Kimden?) | Sizin içinizden | Kuşkusuz o (Nedir?) | Onlardandır | Şüphesiz Allah | Hidayete erdirmez (Kimi?)

الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ ف۪يهِمْ

Kavmi (Öyle kavim ki) | Zalimler | Görürsün (Kimi?) | O kimseleri ki | Kalplerinde vardır (Ne?) | Hastalık (Ne halde görürsün?) | Koşuşturur halde (Ne hakkında?) | Onlar hakkında

يَقُولُونَ نَخْشٰٓى اَنْ تُص۪يبَنَا دَٓائِرَةٌ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ

Onlar derler | Biz korkuyoruz (Neden?) | Bize isabet etmesinden (Ne?) | Bir musibet | Umulur ki | Allah | Getirir (Neyi?) | Fethi

اَوْ اَمْرٍ مِنْ عِنْدِه۪ فَيُصْبِحُوا عَلٰى مَٓا اَسَرُّوا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ نَادِم۪ينَ ﴿٥٢﴾

Veya | Bir emir [getirir] (Nereden?) | Kendi katından | Onlar da olurlar (Ne üzerine?) | O şey üzerine ki | [onu] Gizlediler (Nerede?) | İçlerinde (Ne olurlar?) | Pişmanlar

وَيَقُولُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ الَّذ۪ينَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ اِنَّهُمْ

Ve der: (Kim der?) | O kimseler ki | İman ettiler (Ne der?) | Bunlar mı? | O kimseler ki | Yemin ettiler (Kime?) | Allah'a (Neyle?) | Yeminlerinin en kuvvetlisiyle (Ne diye yemin ettiler?) | Kuşkusuz onlar (Kimle beraberdir?)

لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خَاسِر۪ينَ ﴿٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا

Sizinle beraberdir [diye yemin ettiler] | Heba olmuştur (Ne?) | Onların amelleri | Ve oldular (Ne?) | Hüsrana uğrayanlar | Ey iman edenler!

مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ د۪ينِه۪ فَسَوْفَ يَأْت۪ي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ

Kim | Dönerse (Kimden?) | Sizden (Neden?) | Dininden | Yakında | Getirecektir (Kim?) | Allah (Kimi?) | Bir kavmi ki | [Allah] onları seviyor (Daha?) | Onlar da O'nu seviyorlar

اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِر۪ينَ يُجَاهِدُونَ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ

Alçak gönüllülerdir (Kime karşı?) | Müminlere karşı | Ve izzetlilerdir (Kime karşı?) | Kafirlere karşı | Onlar cihad ederler (Ne uğurda?) | Allah yolunda

وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَٓائِمٍ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ

Ve korkmazlar (Neden?) | Hiçbir kınayanın kınamasından | Bu (Nedir?) | Allah'ın bir lütfudur | Onu verir (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor | Allah['ın mülkü] (Nedir?)

وَاسِعٌ عَل۪يمٌ ﴿٥٤﴾ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا الَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ

Geniştir | Ve O her şeyi bilendir | Ancak | Sizin dostunuz (Kimdir?) | Allah'tır (Daha?) | Ve Resûlüdür | Ve o kimseler ki | İman ettiler | O öyle kimselerdir ki | İkame ederler (Neyi?)

الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

Namazı (Daha?) | Ve verirler (Neyi?) | Zekatı | Ve onlar | Rükû edicilerdir | Kim | Dost edinirse (Kimi?) | Allah (Daha?) | Ve Resûlünü

وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا

Ve o kimseler ki | İman ettiler | Kuşkusuz Allah'ın taraftarları | Asıl onlar (Nedir?) | Galip olanlardır | Ey iman edenler!

لَا تَتَّخِذُوا الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا د۪ينَكُمْ هُزُواً وَلَعِباً مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ

Edinmeyin (Kimleri?) | O kimseleri ki | Edindiler (Neyi?) | Dininizi | Alay konusu (Ne edindiler?) | Ve oyun (Kimden?) | O kimselerden ki | Onlar verildiler (Neyi?) | Kitabı (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَٓاءَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٧﴾

Sizden önce (Daha kimi edinmeyin?) | Ve de kafirleri (Ne edinmeyin?) | Dostlar | Ve korkun (Kimden?) | Allah'tan | Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Müminler

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًاۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ

Ve siz çağırdığınız zaman (Neye?) | Namaza | Onu edinirler (Ne edinirler?) | Alay (Daha?) | Ve oyun konusu | İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Olmaları sebebiyledir | Bir kavim ki

لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا

Akıl etmiyorlar | De ki | Ey ehl-i kitap! | Siz nefret ediyormusunuz (Kimden?) | Bizden | Ancak iman etmemizden ötürü nefret ediyorsunuz (Kime?)

بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾

Allah'a (Daha?) | Ve o şeye ki | İndirildi (Kime?) | Bize (Daha?) | Ve o şeye ki (Ne zaman?) | İndirildi | Önceden | Ve de çoğunuzun olmasından ötürü [nefret ediyorsunuz] | Fasıklar

قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ

De ki | Size haber vereyim mi? (Neyi?) | Daha kötü bir şeyi (Neden kötü?) | Bundan (Ne bakımından daha kötü?) | Karşılık bakımından (Nerede?) | Allah katında (Nedir o kötü şey?) | O kimsedir ki | Ona lanet etmiştir (Kim?) | Allah (Daha?)

وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَۜ اُولٰٓئِكَ

Ve gazap etmiştir (Kime?) | Ona | Ve kılmıştır (Kimden?) | Onlardan (Ne kılmıştır?) | Maymunlar (Daha?) | Ve hınzırlar (Daha?) | Ve puta tapanlar | İşte bunlar

شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَٓاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَٓاؤُكُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا

Daha kötüdür (Ne cihetinden?) | Yer cihetinden (Daha?) | Ve daha fazla sapıcıdır (Neden?) | Doğru yoldan | Size geldikleri vakitte | Derler ki | İman ettik

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهٖۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

Halbuki [yanınıza] girmişlerdi | Küfürle | Ve halbuki onlar | Yine çıkmışlardı (Ne ile?) | O küfürle | Allah (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar daima idiler (Ne idiler?) | Gizliyorlar

وَتَرٰى كَث۪يرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَۜ

Sen görürsün (Kimi?) | Bir çoğunu (Kimden?) | Onlardan (Ne halde görürsün?) | Onlar yarışırlar (Ne konuda?) | Günah konusunda | Ve düşmanlık konusunda (Daha?) | Yemeleri konusunda (Neyi?) | Yasaklanan şeyi

لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰيهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ

Ne kötüdür! (Ne?) | O şey ki | Onlar daima idiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar | Onları alıkoysa ya! (Kim?) | Abidler (Daha?) | Ve alimler (Neden alıkoysa?)

عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَۜ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

Demelerinden (Neyi?) | Günahı (Daha neden?) | Ve yemelerinden (Neyi?) | Haramı | Ne kötüdür! (Ne?) | O şey ki | Onlar daima idiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌۜ غُلَّتْ اَيْد۪يهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا

Dedi (Kim?) | Yahudiler (Ne dedi?) | Allah'ın eli (Nedir?) | Bağlıdır | Bağlansın (Ne?) | Onların elleri | Ve lanetlensinler (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Onlar dediler

بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَٓاءُۜ وَلَيَز۪يدَنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ

Bilakis | Onun iki eli de (Nedir?) | Açıktır | O verir (Nasıl?) | Nasıl | Dilerse | Andolsun ki artırır (Kimi?) | Bir çoğunu (Kimden?) | Onlardan (Ne?)

مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًاۜ وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ

O şey ki | İndirildi (Kime?) | Sana (Kimden?) | Rabbinden (Ne bakımından artırır?) | Azgınlık (Daha?) | Ve küfür bakımından | Biz bıraktık (Nereye?) | Onların arasına (Neyi?)

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَٓاءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۜ كُلَّمَٓا اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ

Düşmanlığı (Daha?) | Ve buğzu (Ne zamana dek?) | Kıyamet gününe dek | Ne zaman | Tutuşturdurlar (Ne?) | Ateş (Niçin?) | Savaş için

اَطْفَاَهَا اللّٰهُۙ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًاۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٦٤﴾

Onu söndürdü (Kim?) | Allah | Onlar koşarlar (Nerede?) | Yeryüzünde (Niçin?) | Bozgunculuk için | Oysa ki Allah | Sevmez (Kimi?) | Bozguncuları

58. Namaz için ezan okuduğunuz zaman, onu bir eğlence ve oyun yerine koyuyorlar. Bu, işte onların akılları ermez bir topluluk olmalarındandır.

59. De ki: "Ey Ehli Kitap! Siz sırf şunun için bizden hoşlanmıyorsunuz: Biz Allah'a iman ettiğimiz gibi hem kendimize indirilene, hem daha önce indirilmiş olana iman etmekteyiz, sizin ise çoğunuz fasıksınız."

60. De ki: "Size Allah yanında cezaca bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? O kimseler ki, Allah kendilerine lanet etmiş, gazabına uğratmış, onlardan maymunlar, domuzlar ve tağuta tapanlar yapmıştır. İşte bunların konumları daha kötüdür ve düz yoldan daha çok sapmışlardır."

61. Size geldiklerinde: "Biz inandık." derler. Hâlbuki kâfir girmiş kâfir çıkmışlardır. Neler gizliyor olduklarını ise, Allah kendilerinden daha iyi bilir.

62. Onlardan birçoğunun günaha girmek, haksızlık yapmak ve haram yemek için yarıştıklarını görürsün. Yaptıkları ne kötüdür!

63. Allah dostları ve ilim adamları bunları yalan söylemekten ve haram yemekten menetselerdi ya... Ne kötü bir sanata alışmışlar!

64. Bir de Yahudiler: "Allah'ın eli bağlı" dediler ve dedikleri yüzünden elleri bağlandı ve lanetlendiler. Hayır, O'nun iki eli de açıktır, dilediği gibi veriyor. Andolsun ki, sana Rabbinden indirilen onlardan birçoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. Bununla birlikte biz aralarına kıyamete kadar sürecek olan bir düşmanlık ve kin bıraktık. Her ne zaman savaş için bir ateş tutuşturdularsa, Allah onu söndürdü. Hep yeryüzünde bozgunculuk için koşarlar; Allah ise bozguncuları sevmez.

65. Eğer Kitap Ehli iman edip Allah'tan korksalardı, şüphesiz kusurlarını örter ve onları sonsuz nimet cennetlerine koyardık.

66. Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden kendilerine diğer indirileni doğru uygulasalardı, hem üstlerinden yerlerdi, hem ayaklarının altından... İçlerinden orta yolu tutan bir ümmet yok değil; lâkin çoğu ne kötü işler yapıyorlar!

67. Ey şanlı peygamber! Sana Rabbinden her indirileni tebliğ et! Eğer yapmazsan onun elçiliğini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Emin ol, Allah kâfirleri muratlarına erdirmeyecektir.

68. De ki: "Ey Ehli Kitap! Siz Tevrat'ı, İncil'i ve daha size Rabbinizden indirileni tutup uygulamadıkça hiçbir şey değilsiniz." Andolsun ki, Rabbinden sana indirilen -bu Kur'an-, onlardan birçoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. O halde kâfirlere acıyacağın tutmasın.

69. Şüphe yok ki, iman edenler, Yahudiler, Sabiiler ve Hıristiyanlar... Bunlar içinden her kim Allah'a ve ahiret gününe iman edip de yararlı iş yaparsa, artık onlara korku yoktur ve onlar üzülecek değillerdir.

70. Andolsun ki, biz İsrailoğullarından kesin söz aldık ve kendilerine peygamberler gönderdik. Canlarının istemediği bir hükümle bir peygamber onlara geldikçe, bir takımına yalancı dediler, bir takımını da öldürüyorlardı.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ

Şayet Ehl-i kitap · İman etseydiler (Daha?) · Ve sakınsa idiler · Elbette silerdik (Kimden?) · Onlardan (Neyi?) · Kötülüklerini (Daha?)

وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَ

Ve elbette onları sokardık (Nereye?) · Nimetlerle dolu cennetlere · Eğer onlar · Dosdoğru tatbik etselerdi (Neyi?) · Tevrat'ı (Daha?) · Ve İncil'i (Daha neyi?)

وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ

Ve o şeyi ki · İndirildi (Kime?) · Kendilerine (Kim tarafından indirilen?) · Rableri tarafından · Elbette yerlerdi (Nereden?) · Üstlerinden

وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَث۪يرٌ مِنْهُمْ سَٓاءَ

Ve ayaklarının altından · Onlardan vardır (Ne?) · Bir ümmet (Öyle ümmet ki) · Orta yolu tutar · Pek çoğu (Kimden?) · Onlardan · Ne kötüdür! (Ne?)

مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ

O şey ki · Onlar işliyorlar · Ey Peygamber · Tebliğ et (Neyi?) · O şeyi ki · İndirildi (Kime?) · Sana (Kimden?)

مِنْ رَبِّكَ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ

Rabbinden · Şayet bunu yapmazsan · Ulaştırmamış olursun (Neyi?) · Allah'ın elçiliğini · Allah · Seni korur (Neden?)

مِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْد۪ي الْقَوْمَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ

İnsanlardan · Kuşkusuz Allah · Hidayet etmez (Kimi?) · Kavmi (Öyle kavim ki) · Kafirler · De ki:

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُق۪يمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَ

Ey Ehl-i kitap! · Siz değilsiniz (Ne üzere?) · Hiçbir şey üzere (Ne zamana dek?) · Ta ki ikame edinceye dek (Neyi?) · Tevrat'ı (Daha?) · Ve İncil'i (Daha?)

وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَز۪يدَنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ

Ve o şeyi ki · İndirildi (Kime?) · Size (Kimden?) · Rabbinizden · Andolsun ki artırır (Kimi?) · Pek çoğunu (Kimden?) · Onlardan (Ne?)

مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَاْسَ

O şey ki · İndirildi (Kime?) · Sana (Kimden?) · Rabbinden (Ne bakımından artırır?) · Azgınlık (Daha?) · Ve küfür bakımından · O halde tasalanma (Kime?)

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَالَّذ۪ينَ هَادُوا

Kavme (Öyle kavim ki ?) · Kafirler · Şüphesiz o kimseler ki · İman ettiler · Ve onlar ki · Yahudi oldular (Daha?)

وَالصَّابِؤُنَ وَالنَّصَارٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ

Ve Sâbiiler (Daha?) · Ve Hıristiyanlar · Kim · İman ederse (Kime?) · Allah'a (Daha?) · Ve ahiret gününe · Ve işlerse (Ne?)

صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ اَخَذْنَا

Amel-i salih · Korku yoktur (Kim üzerine?) · Onlar üzerine · Onlar olmayacaklardır da (Ne olmayacaklar?) · Üzülüyorlar · Andolsun · Biz aldık (Neyi?)

م۪يثَاقَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ وَاَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَٓاءَهُمْ

İsrailoğullarının sözünü (Daha?) · Ve gönderdik (Kime?) · Onlara (Kimler?) · Peygamberler · Ne zaman · Onlara getirdiyse (Kim?)

رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ فَر۪يقًا كَذَّبُوا وَفَر۪يقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

Bir peygamber (Neyi?) · O şeyi ki · Arzu etmiyor (Kim?) · Nefisleri · Onlardan bir grubu · Yalanladılar · Onlardan bir kısmını da · Öldürüyorlardı

وَحَسِبُٓوا	اَلَّا تَكُونَ	فِتْنَةٌ	فَعَمُوا	وَصَمُّوا	ثُمَّ	تَابَ	اللّٰهُ
Sandılar (Neyi?)	Olmayacağını (Ne?)	Bir fitne	Böylece kör oldular (Daha?)	Ve sağır oldular	Sonra	[Kabul ile] Yöneldi (Kim?)	Allah (Kime?)

عَلَيْهِمْ	ثُمَّ	عَمُوا	وَصَمُّوا	كَثٖيرٌ	مِنْهُمْ	وَاللّٰهُ	بَصٖيرٌ
Onlara	Ardından	Yine kör oldular	Ve sağır oldular (Onlardan bedel kim böyle oldu?)	Pek çoğu (Kimden?)	İçlerinden	Allah (Nedir?)	Görendir (Neyi?)

بِمَا	يَعْمَلُونَ	٧١	لَقَدْ	كَفَرَ	الَّذٖينَ	قَالُٓوا	اِنَّ اللّٰهَ
O şeyi ki	Onlar yapıyorlar		Andolsun ki	Küfre girmiştir (Kim?)	O kimseler ki	Onlar dediler (Ne dediler?)	Kuşkusuz Allah

هُوَ	الْمَسٖيحُ	ابْنُ مَرْيَمَ	وَقَالَ	الْمَسٖيحُ	يَا بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ
O (Kimdir?)	Mesih'tir (Kimdir O?)	Meryem oğlu	Oysa ki dedi: (Kim?)	Mesih	Ey İsrailoğulları!

اعْبُدُوا	اللّٰهَ	رَبّٖي	وَرَبَّكُمْ	اِنَّهُ	مَنْ	يُشْرِكْ	بِاللّٰهِ	فَقَدْ حَرَّمَ
İbadet edin (Kime?)	Allah'a	Benim Rabbim (Öyle Allah ki)	Ve sizin Rabbiniz olan	Zira durum şu ki	Kim	Şirk koşarsa (Kime?)	Allah'a	Kuşkusuz haram kılmıştır (Kim?)

اللّٰهُ	عَلَيْهِ	الْجَنَّةَ	وَمَاْوٰيهُ	النَّارُ	وَمَا لِلظَّالِمٖينَ
Allah (Kimin üzerine?)	Onun üzerine (Neyi?)	Cenneti	Onun varacağı yer de (Nedir?)	Ateştir	Zalimler için yoktur (Ne?)

مِنْ اَنْصَارٍ	٧٢	لَقَدْ	كَفَرَ	الَّذٖينَ	قَالُٓوا	اِنَّ اللّٰهَ
Yardımcılar		Andolsun ki	Küfre girmiştir (Kim?)	O kimseler ki	Onlar dediler (Ne dediler?)	Kuşkusuz Allah (Kimdir?)

ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ	وَمَا مِنْ اِلٰهٍ	اِلَّٓا اِلٰهٌ	وَاحِدٌ	وَاِنْ لَمْ يَنْتَهُوا
Üçün üçüncüsüdür	Hiçbir ilah yoktur	Ancak ilah vardır (Öyle ilah ki)	Tek bir olan	Eğer vazgeçmezlerse (Neden?)

عَمَّا	يَقُولُونَ	لَيَمَسَّنَّ	الَّذٖينَ	كَفَرُوا	مِنْهُمْ
O şeyden ki	[Onu] diyorlar	Hiç kuşkusuz dokunacaktır (Kime?)	O kimselere ki	Onlar küfrettiler (Kimden?)	Onlardan (Ne dokunacaktır?)

عَذَابٌ	اَلٖيمٌ	٧٣	اَفَلَا يَتُوبُونَ	اِلَى اللّٰهِ	وَيَسْتَغْفِرُونَهُ
Bir azap (Öyle azap ki)	Can yakıcı		Hala tövbe etmeyecekler mi? (Kime?)	Allah'a	Ve ondan mağfiret dilemeyecekler mi?

وَاللّٰهُ	غَفُورٌ	رَحٖيمٌ	٧٤	مَا الْمَسٖيحُ	ابْنُ مَرْيَمَ	اِلَّا رَسُولٌ
Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir	Ve çok merhametlidir		Mesih değildir (Kimdir O?)	Meryemoğlu	Ancak bir peygamberdir

قَدْ خَلَتْ	مِنْ قَبْلِهِ	الرُّسُلُ	وَاُمُّهُ	صِدّٖيقَةٌ	كَانَا	يَاْكُلَانِ
Kuşkusuz geçti (Ne zaman?)	Ondan önce (Kim?)	Peygamberler	Onun annesi de (Nedir?)	Doğru bir kadındır	İkisi de idiler (Ne idiler?)	Yer idiler (Ne yer idiler?)

الطَّعَامَ	اُنْظُرْ	كَيْفَ	نُبَيِّنُ	لَهُمُ	الْاٰيَاتِ	ثُمَّ	انْظُرْ
Yemek	Bak ki	Nasıl	Açıklıyoruz (Kime?)	Onlara (Neyi?)	Açık delilleri	Sonra	Yine bak ki

اَنّٰى	يُؤْفَكُونَ	٧٥	قُلْ	اَتَعْبُدُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	مَا	لَا يَمْلِكُ
Nasıl da	Döndürülüyorlar?		De ki	Tapıyor musunuz? (Kimin dışında?)	Allah'ın dışında (Neye?)	O şeye ki	Güç yetiremez (Kim için?)

لَكُمْ	ضَرًّا	وَلَا نَفْعًا	وَاللّٰهُ	هُوَ	السَّمٖيعُ	الْعَلٖيمُ	٧٦
Sizin için (Neye?)	Hiçbir zarara (Daha?)	Ve faydaya da [güç yetiremez]	Allah	Asıl O (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir	

71. Hem başlarına bir fitne kopmayacak sandılar da kör ve sağır kesildiler. Sonra Allah tevbelerini kabul buyurdu, sonra içlerinden birçoğu tekrar kör ve sağır kesildiler. Şimdi de Allah, ne yapıyorlar görüyor.

72. "Meryem oğlu Mesih Allah'tır." diyenler kesinlikle kâfir oldular. Oysa Mesih şöyle demişti: "Ey İsrailoğulları! Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk ediniz. Kim Allah'a ortak koşarsa, Allah ona cennetini yasak etmiştir, varacağı yer ateştir ve zalimlerin yardımcıları yoktur."

73. "Allah, üçün üçüncüsüdür." diyenler elbette kâfir oldu. Oysa bir tek ilahtan başka ilah yoktur. Eğer bu dediklerinden vazgeçmezlerse, içlerinden kâfir kalanlara şüphesiz pek acı veren bir azap dokunacaktır.

74. Hâlâ Allah'a tevbe edip bağışlanma dilemeyecekler mi? Allah gafûrdur, rahîmdir.

75. Meryem'in oğlu Mesih, başka bir şey değil sadece bir peygamberdir. Ondan önce de birçok peygamberler gelip geçti. Annesi de gâyet doğru bir kadındır. İkisi de yemek yerlerdi. Bak biz onlara âyetlerimizi nasıl açık anlatıyoruz! Sonra da nasıl çevrildiklerine bir bak!

76. De ki: "Ya, daha siz Allah'ı bırakıp da size kendiliklerinden ne zarar, nede yarar verme gücü bulunmayan şeylere mi tapıyorsunuz? Hâlbuki Allah, işiten ve bilen ancak O.

77. De ki: "Ey Kitap Ehli! Dininizde haksız yere aşırılığa dalmayın. Bundan önce şaşmış, birçoklarını da şaşırtmış ve yolun doğrusundan sapmış bir kavmin arzuları ardından gitmeyin!

78. İsrailoğullarından o inkâr edenler, hem Davud'un hem de Meryem'in oğlu İsa'nın dili ile lanetlendiler. Bu onların isyan etmeleri ve hakkın sınırlarını çiğnemeleri yüzündendi.

79. İşledikleri bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmezlerdi. Gerçekten ne kötü yapıyorlardı!

80. Onlardan birçoğunun Allah'ı tanımayanları dost edindiklerini görürsün. Elbette nefislerinin kendileri için sunduğu hediye ne çirkin! Allah onlara gazap etmiştir ve sonsuza kadar azapta kalacaklardır.

81. Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene inansalardı, o kâfirleri dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu imandan uzak fasıklardır.

82. İnsanların inananlara düşmanlık bakımından en azılısı olarak şüphesiz Yahudilerle Allah'a ortak koşanları bulacaksın. İnananlara sevgi bakımından en yakınları olarak da kuşkusuz "Biz Hıristiyanlarız." diyenleri bulacaksın. Bunun sebebi, onların içinde âlim keşişlerin ve dünyayı terk etmiş rahiplerin bulunmasıdır ve bunlar büyüklük taslamazlar.

قُلْ	De ki
يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	Ey Ehl-i Kitap!
لَا تَغْلُوا	Aşırılığa kaçmayın (Nerede?)
فِي دِينِكُمْ	Dininizde
غَيْرَ الْحَقِّ	Hakkın dışında
وَلَا تَتَّبِعُٓوا	Ve uymayın (Neye?)
اَهْوَٓاءَ قَوْمٍ	O kavmin arzularına ki
قَدْ ضَلُّوا	Onlar sapıtmışlardır (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan evvel (Daha?)
وَاَضَلُّوا	Ve saptırmışlardır (Kimi?)
كَثِيرًا	Bir çoğunu
وَضَلُّوا	Ve sapmışlardı (Neden?)
عَنْ سَوَٓاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾	Doğru yoldan
لُعِنَ	Lanete uğradı (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	Küfre girdiler (Kimlerden?)
مِنْ بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ	İsrailoğullarından (Ne üzerine lanete uğradılar?)
عَلٰى لِسَانِ دَاوُدَ	Davud'un dili üzerine (Daha kimin dili üzere?)
وَعِيسَى	Ve İsa'nın (Kimdir O?)
ابْنِ مَرْيَمَ	Meryem oğlu
ذٰلِكَ	İşte bu (Ne sebebiyledir?)
بِمَا عَصَوْا	İsyan etmeleri sebebiyledir (Daha?)
وَكَانُوا	Ve olmaları sebebiyledir (Ne olmaları?)
يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾	Haddi aşıyorlar
كَانُوا	Onlar idiler (Ne idiler?)
لَا يَتَنَاهَوْنَ	Vazgeçirmeye çalışmaz idiler (Neden?)
عَنْ مُنْكَرٍ	Kötülükten (Öyle kötülük ki)
فَعَلُوهُ	Onu yaptılar
لَبِئْسَ	Ne kötü-dür (Ne?)
مَا	O şey ki
كَانُوا	Onlar idiler (Ne idiler?)
يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾	[Onu] yapıyorlar
تَرٰى	Sen görürsün (Kimi?)
كَثِيرًا	Bir çoğunu (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Ne halde?)
يَتَوَلَّوْنَ	Dost edinir oldukları halde (Kimi?)
الَّذِينَ	O kimseleri ki
كَفَرُوا	Küfrettiler İnkar ettiler
لَبِئْسَ	Ne kötüdür (Ne?)
مَا	O şey ki!
قَدَّمَتْ	Hazırladı (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Kim hazırladı?)
اَنْفُسُهُمْ	Nefisleri (O kötü şey nedir?)
اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ	Allah'ın gazabı (Kime gazabı?)
عَلَيْهِمْ	Onlara
وَفِي الْعَذَابِ	Azapta ise
هُمْ	Onlar (Nedir?)
خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾	Ebedi kalıcıdırlar
وَلَوْ	Şayet
كَانُوا	Olsalardı
يُؤْمِنُونَ	İman ediyorlar (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha?)
وَالنَّبِيِّ	Ve peygambere (Daha?)
وَمَٓا	Ve o şeye ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Kime?)
اِلَيْهِ	Ona
مَا اتَّخَذُوهُمْ	Onları edinmezlerdi (Ne edinmezlerdi?)
اَوْلِيَٓاءَ	Dostlar
وَلٰكِنَّ	Fakat
كَثِيرًا	Pek çoğu (Kimden?)
مِنْهُمْ	İçlerinden
فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾	Fasıklardır
لَتَجِدَنَّ	Elbette bulursun (Neyi?)
اَشَدَّ النَّاسِ	İnsanların en şiddetlisini (Ne bakımından?)
عَدَاوَةً	Düşmanlık bakımından (Kime?)
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Kim bulursun?)
الْيَهُودَ	Yahudiler bulursun (Daha kimi bulursun?)
وَالَّذِينَ	Ve o kimseler ki
اَشْرَكُوا	Şirk koştular
وَلَتَجِدَنَّ	Ve elbette bulursun (Neyi?)
اَقْرَبَهُمْ	Onların en yakınını (Ne bakımından?)
مَوَدَّةً	Sevgi bakımından (Kime?)
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Kimler bulursun?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
قَالُٓوا	Dediler (Ne dediler?)
اِنَّا	Elbette biz (Neyiz?)
نَصَارٰى	Hıristiyanlarız [diyen]
ذٰلِكَ	İşte bu (Ne sebebiyledir?)
بِاَنَّ مِنْهُمْ	İçlerinden olması sebebiyledir (Kimler olması?)
قِسِّيسِينَ	Keşişler (Daha?)
وَرُهْبَانًا	Ve rahipler (Daha ne olması sebebiyledir?)
وَاَنَّهُمْ	Ve kuşkusuz onların olmaları sebebiyledir (Ne?)
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾	Büyüklenmiyorlar

وَاِذَا سَمِعُوا	مَٓا	اُنْزِلَ	اِلَى الرَّسُولِ	تَرٰٓى	اَعْيُنَهُمْ	تَفٖيضُ
Onlar işittiklerinde (Neyi?)	O şeyi ki	İndirildi (Kime?)	Peygambere	Sen görürsün (Neyi?)	Onların gözlerini (Ne halde?)	Dolup taşıyor halde (Neden?)

مِنَ الدَّمْعِ	مِمَّا	عَرَفُوا	مِنَ الْحَقِّ	يَقُولُونَ	رَبَّنَٓا	اٰمَنَّا	فَاكْتُبْنَا
Yaştan (Neden sebep?)	O şeyden sebep ki	Anladılar (Neden?)	Haktan	Şöyle derler:	Ey Rabbimiz	Biz iman ettik	Bizi yaz (Kimlerle?)

مَعَ الشَّاهِدٖينَ ﴿٨٣﴾	وَمَا لَنَا	لَا نُؤْمِنُ	بِاللّٰهِ	وَمَا	جَٓاءَنَا	مِنَ الْحَقِّ
Şahitlerle beraber	Ve bize ne oluyor da	İman etmeyelim (Kime?)	Allah'a (Daha neye iman etmeyelim?)	Ve o şeye ki	Bize geldi (Neden?)	Haktan

وَنَطْمَعُ	اَنْ يُدْخِلَنَا	رَبُّنَا	مَعَ الْقَوْمِ	الصَّالِحٖينَ ﴿٨٤﴾	فَاَثَابَهُمُ	اللّٰهُ
Ve ummayalım	Bizi sokmasını (Kimin?)	Rabbimizin (Kimlerle beraber?)	Kavimle beraber (Öyle kavim ki)	Salihler olan	Bunun üzerine onları mükafatlandırmıştır (Kim?)	Allah (Ne sebebiyle?)

بِمَا قَالُوا	جَنَّاتٍ	تَجْرٖي	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ	خَالِدٖينَ
Demeleri sebebiyle (Neyle mükafatlandırmıştır?)	Cennetlerle (Öyle cennetler ki)	Akıyor (Nereden?)	Onların altından (Ne?)	Nehirler (Ne oldukları halde?)	Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)

فٖيهَا	وَذٰلِكَ	جَزَٓاءُ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٨٥﴾	وَالَّذٖينَ	كَفَرُوا	وَكَذَّبُوا
Orada	İşte bu (Nedir?)	Muhsinlerin mükafatıdır	Ve o kimseler ki	İnkar ettiler (Daha?)	Ve yalanladılar (Neyi?)

بِاٰيَاتِنَٓا	اُو۬لٰٓئِكَ	اَصْحَابُ الْجَحٖيمِ ﴿٨٦﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
Ayetlerimizi	İşte onlar (Nedir?)	Cehennem halkıdır	Ey iman edenler!

لَا تُحَرِّمُوا	طَيِّبَاتِ مَٓا	اَحَلَّ	اللّٰهُ	لَكُمْ	وَلَا تَعْتَدُوا	اِنَّ اللّٰهَ
Haram kılmayın (Neyi?)	O şeyin temizlerini ki	Helal kıldı (Kim?)	Allah (Kime?)	Size	Aşırılığa da kaçmayın	Kuşkusuz Allah

لَا يُحِبُّ	الْمُعْتَدٖينَ ﴿٨٧﴾	وَكُلُوا	مِمَّا	رَزَقَكُمُ	اللّٰهُ	حَلَالًا	طَيِّبًا
Sevmez (Kimi?)	Haddi aşanları	Ve yiyin (Neden?)	O şeyden ki	Size rızık verdi (Kim?)	Allah (Neyi yiyin?)	Helali (Öyle helal ki)	Tertemiz

وَاتَّقُوا	اللّٰهَ	الَّذٖٓي	اَنْتُمْ	بِهٖ	مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾	لَا يُؤَاخِذُكُمُ	اللّٰهُ
Ve sakının (Kimden?)	Allah'tan	Öyle Allah ki	Siz (Kime?)	Ona (Nesiniz?)	İnanıcılarsınız	Sizi sorumlu tutmaz (Kim?)	Allah (Neyle?)

بِاللَّغْوِ	فٖٓي اَيْمَانِكُمْ	وَلٰكِنْ	يُؤَاخِذُكُمْ	بِمَا	عَقَّدْتُمُ	الْاَيْمَانَ
Lağv ile (Nerede?)	Yeminlerinizde	Fakat	Sizi sorumlu tutar (Neyle?)	O şey sebebiyle ki	Siz bağladınız (Neyi bağladınız?)	Yeminleri

فَكَفَّارَتُهُٓ	اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكٖينَ	مِنْ اَوْسَطِ مَا	تُطْعِمُونَ
İşte onun keffareti (Nedir?)	On miskini doyurmaktır (Neden?)	O şeyin orta hallisinden ki	Yediriyorsunuz (Kime?)

اَهْلٖيكُمْ	اَوْ	كِسْوَتُهُمْ	اَوْ	تَحْرٖيرُ رَقَبَةٍ	فَمَنْ	لَمْ يَجِدْ
Ailenize	Yahut	Onları giydirmektir	Ya da	Bir kölenin azadıdır	Her kim	Bulamazsa

فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ	ذٰلِكَ	كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ	اِذَا حَلَفْتُمْ	وَاحْفَظُٓوا
Bu durumda üç gün oruçtur	Bu (Nedir?)	Yeminlerinizin keffaretidir (Ne zaman?)	Yemin ettiğinizde	Koruyun (Neyi?)

اَيْمَانَكُمْ	كَذٰلِكَ	يُبَيِّنُ	اللّٰهُ	لَكُمْ	اٰيَاتِهٖ	لَعَلَّكُمْ	تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾
Yeminlerinizi	İşte böylece	Beyan ediyor (Kim?)	Allah (Kime?)	Size (Neyi?)	Ayetlerini	Ta ki siz	Şükredesiniz

83. Peygambere indirileni dinledikleri zaman onun hak olduğuna aşinalıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup boşandığını görürsün. Onlar şöyle derler: "Ey Rabbimiz! İnandık iman getirdik, şimdi sen bizi şahitlerle beraber yaz!

84. Hem biz, bütün isteğimiz Rabbimizin bizi iyilerle birlikte bulundurması iken, ne diye Allah'a ve bize gelen gerçeğe inanmayalım."

85. Böyle demelerine karşılık Allah da kendilerine sevap olarak, içlerinde ebedi kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetler verdi. İşte iyilik yapanların mükâfatı odur.

86. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar hep cehennem ehlidirler.

87. Ey o bütün iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı nimetlerin hoşlarını kendinize haram etmeyin, aşırı da gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.

88. Hem Allah'ın size rızık olarak verdiği nimetlerden helal ve temiz olarak yiyin, hem de kendisine inanmış olduğunuz Allah'tan korkun!

89. Allah, bilmeyerek yaptığınız boş yeminlerinizden sizi sorumlu tutmaz. Ancak bile bile kendinizi bağladığınız yeminlerle sizi sorumlu tutar. Bunun da keffareti çoluk-çocuğunuza yedirdiğinizin orta derecesinden on fakiri doyurmak yahut giydirmek yahut bir köle azad etmektir. Bunlara gücü yetmeyen üç gün oruç tutar. İşte yemin ettiğiniz zaman yeminlerinizin keffareti bu. Bununlar beraber, yeminlerinizi gözetin. Allah size âyetlerini böylece açıklıyor ki, şükredesiniz.

90. Ey o bütün iman edenler! İçki, kumar, putlar ve kısmet çekilen zarlar (fal okları), hep şeytan işi, murdar bir şeydir. Onun için siz ondan kaçının ki, yakayı kurtarasınız.

91. Şeytan, içki ve kumarla sadece aranıza düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'ı anmaktan ve namazı kılmaktan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyorsunuz değil mi?

92. Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin ve sakının. Eğer kulak asmazsanız bilin ki, elçimize düşen sadece açık bir tebliğden ibarettir.

93. İman edip yararlı işler yapan kimseler bundan böyle sakındıkları, imanlarında sebat ettikleri, yararlı işler yapmaya devam ettikleri, sonra takvalarında ve imanlarında kökleştikleri, bundan sonra bu takva ile beraber her yaptığını güzel yapan ihsan mertebesine erdikleri takdirde, daha önce tatmış olmalarından ötürü kendilerine bir günah yoktur. Allah iyi davrananları sever.

94. Ey o bütün iman edenler! Haberiniz olsun, Allah gıyabında kendisinden korkanlar meydana çıksın diye, sizi elleriniz ve mızraklarınızın erişeceği bolluk içinde bir avla muhakkak sınayacak. Kim bundan sonra haddi aşarsa, ona can yakıcı bir azap vardır.

95. Ey o bütün iman edenler! Sizler ihramda iken avı öldürmeyin. İçinizden her kim onu kasten öldürürse, Kâbe'ye ulaşacak bir kurbanlık olmak üzere, ona öldürdüğü hayvanın dengi bir ceza vardır. Buna aranızdan adalet sahibi iki kişi hükmeder. Veya bir keffaret vardır ki, ya o nisbette fakirleri doyurmak veya onun dengi oruç tutmaktır. Ta ki, bu şekilde yaptığının cezasını tatmış olsun. Allah geçmişi affetmiştir. Fakat kim bir daha yaparsa, Allah ondan onun intikamını alacak. Allah azizdir, intikamı vardır.

Arapça	Türkçe
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا	Ey iman edenler!
اِنَّمَا	Ancak
الْخَمْرُ	İçki (Daha?)
وَالْمَيْسِرُ	Ve kumar (Daha?)
وَالْاَنْصَابُ	Ve dikili taşlar (Daha?)
وَالْاَزْلَامُ	Ve fal okları (Nedir?)
رِجْسٌ	Pisliktir (Neden?)
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ	Şeytanın amelinden
فَاجْتَنِبُوهُ	O halde ondan kaçının (Neyden?)
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾	Felaha kavuşasınız
اِنَّمَا	Ancak
يُر۪يدُ	İster (Kim?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan (Neyi?)
اَنْ يُوقِعَ	Düşürmeyi (Nereye?)
بَيْنَكُمُ	Aranıza (Ne düşürmek ister?)
الْعَدَاوَةَ	Düşmanlık (Daha?)
وَالْبَغْضَٓاءَ	Ve nefret (Nede?)
فِي الْخَمْرِ	İçkide
وَالْمَيْسِرِ	Ve kumarda (Daha ne ister?)
وَيَصُدَّكُمْ	Ve sizi alıkoymayı [ister] (Neden?)
عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ	Allah'ın zikrinden (Daha?)
وَعَنِ الصَّلٰوةِ	Ve namazdan
فَهَلْ اَنْتُمْ	Artık sizsiniz değil mi?
مُنْتَهُونَ	Vazgeçenler
﴿٩١﴾ وَاَط۪يعُوا	Ve itaat edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
وَاَط۪يعُوا	Ve itaat edin (Kime?)
الرَّسُولَ	Peygambere
وَاحْذَرُوا	Geri durun
فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ	Şayet yüz çevirirseniz
فَاعْلَمُٓوا	Bilin ki
اَنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا	Peygamberimize düşen ancak (Nedir?)
الْبَلَاغُ	Tebliğdir (Öyle tebliğ ki)
الْمُب۪ينُ ﴿٩٢﴾	Apaçık
لَيْسَ	Yoktur (Kim üzerine?)
عَلَى الَّذ۪ينَ	O kimseler üzerine ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Ne işlediler?)
الصَّالِحَاتِ	Salih ameller (Ne yoktur?)
جُنَاحٌ	Bir günah (Nerede?)
ف۪يمَا	O şeyde ki
طَعِمُٓوا	[Onu] Yediler (Hangi takdirde?)
اِذَا مَا اتَّقَوْا	Sakındıkları takdirde
وَاٰمَنُوا	Ve iman ettiler
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Ne işlediler?)
الصَّالِحَاتِ	Salih ameller
ثُمَّ	Sonra
اتَّقَوْا	Tekrar sakındılar
وَاٰمَنُوا	Ve iman ettiler
ثُمَّ	Sonra
اتَّقَوْا	Tekrar sakındılar
وَاَحْسَنُوا	Ve ihsan sahibi oldular
وَاللّٰهُ	Allah
يُحِبُّ	Sever (Kimi?)
الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٩٣﴾	Muhsin kullarını
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
لَيَبْلُوَنَّكُمُ	Elbette sizi imtihan edecek (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyle?)
بِشَيْءٍ	Bir şeyle (Öyle şey ki?)
مِنَ الصَّيْدِ	Av türünden (Öyle av ki)
تَنَالُهُٓ	Ona erişiyor (Ne?)
اَيْد۪يكُمْ	Elleriniz (Daha?)
وَرِمَاحُكُمْ	Mızraklarınız (Niçin imtihan edecek?)
لِيَعْلَمَ	Bilsin için (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
يَخَافُهُ	O kendisinden korkuyor (Nasıl?)
بِالْغَيْبِ	Gayben
فَمَنِ	Artık kim
اعْتَدٰى	Haddi aşarsa (Ne zaman?)
بَعْدَ ذٰلِكَ	Bundan sonra
فَلَهُ	Onun için vardır (Ne vardır?)
عَذَابٌ	Azap (Öyle azap ki)
اَل۪يمٌ ﴿٩٤﴾	Can yakıcı
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
لَا تَقْتُلُوا	Öldürmeyin (Neyi?)
الصَّيْدَ	Avı (Ne halde?)
وَاَنْتُمْ	Sizler iken (Ne iken?)
حُرُمٌ	İhramlılar iken
وَمَنْ	Kim
قَتَلَهُ	Onu öldürürse (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Nasıl?)
مُتَعَمِّدًا	Kasıtlı olarak
فَجَزَٓاءٌ	Bu durumda ceza vardır (Nedir o ceza?)
مِثْلُ	O şeyin muadili (Neden?)
مَا قَتَلَ	Öldürdü
مِنَ النَّعَمِ	Hayvandan
يَحْكُمُ	Ki hükmediyor (Neye?)
بِه۪	Ona (Kim?)
ذَوَا عَدْلٍ	Adalet sahibi iki kişi (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Ne olarak?)
هَدْيًا	Bir kurbanlık olarak (Öyle kurbanlık ki)
بَالِغَ الْكَعْبَةِ	Kabe'ye varacak
اَوْ	Ya da
كَفَّارَةٌ	Keffaret [Gerekir] (O keffaret de nedir?)
طَعَامُ مَسَاك۪ينَ	Miskinlere yedirmektir
اَوْ	Ya da
عَدْلُ ذٰلِكَ	Buna denk bir bedeldir (Ne bakımından?)
صِيَامًا	Oruç bakımından (Niçin?)
لِيَذُوقَ	Tatsın için (Neyi?)
وَبَالَ اَمْرِه۪	Fiilinin vebalini
عَفَا	Affetti (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
عَمَّا	O şeyi ki
سَلَفَ	O geçti
وَمَنْ	Her kim
عَادَ	Dönerse
فَيَنْتَقِمُ	İntikam alır (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimden?)
مِنْهُ	Ondan
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
عَز۪يزٌ	Azizdir (Daha nedir?)
ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾	Ve intikam sahibidir

أُحِلَّ	لَكُمْ	صَيْدُ الْبَحْرِ	وَطَعَامُهُ	مَتَاعًا	لَكُمْ	وَلِلسَّيَّارَةِ
Helal kılındı (Kime?)	Size (Ne?)	Deniz avı	Ve deniz ürünü yiyecek (Niçin helal kıldı?)	Geçimlik olsun için (Kime geçimlik olsun?)	Size (Daha kime geçimlik olsun?)	Yolculara

وَحُرِّمَ	عَلَيْكُمْ	صَيْدُ الْبَرِّ	مَا دُمْتُمْ	حُرُمًا	وَاتَّقُوا	اللّٰهَ	الَّذٖٓى	اِلَيْهِ
Ve haram kılındı (Kime?)	Size (Ne?)	Kara avı (Ne sürece?)	Siz olduğunuz sürece (Ne?)	İhramlılar	Sakının (Kimden?)	Allah'tan	Öyle Allah ki	Yalnız ona

تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾	جَعَلَ	اللّٰهُ	الْكَعْبَةَ	الْبَيْتَ الْحَرَامَ	قِيَامًا	لِلنَّاسِ
Diriltilip toplanacaksınız	Kıldı (Kim?)	Allah (Neyi?)	Kabe'yi (Ondan bedel?)	Beyt-i haram'ı (Ne kıldı?)	Kıyam [sebebi] (Kim için?)	İnsanlar için (Daha neyi kıldı?)

وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ	وَالْهَدْيَ	وَالْقَلَٓائِدَ	ذٰلِكَ	لِتَعْلَمُوٓا
Haram ayı	Ve hediye hac kurbanını (Daha?)	Ve gerdanlıkları	İşte bu (Niçindir?)	Bilmeniz içindir ki

اَنَّ اللّٰهَ	يَعْلَمُ	مَا	فِى السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِى الْاَرْضِ	وَاَنَّ اللّٰهَ
Kuşkusuz Allah	Bilir (Neyi?)	O şeyleri ki	Onlar göklerdedir	Ve o şeyleri ki	Onlar yerdedir	Ve kuşkusuz Allah

بِكُلِّ شَیْءٍ	عَلٖيمٌ ﴿٩٧﴾	اِعْلَمُوٓا	اَنَّ اللّٰهَ	شَدٖيدُ الْعِقَابِ	وَاَنَّ اللّٰهَ
Her şeyi (Nedir?)	Ziyadesiyle bilendir	Bilin ki	Şüphesiz Allah (Nedir?)	Azabı çok şiddetli olandır	Ve şüphesiz Allah

غَفُورٌ	رَحٖيمٌ ﴿٩٨﴾	مَا عَلَى الرَّسُولِ	اِلَّا الْبَلَاغُ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ
Çok mağfiret edendir	Ve çok merhametlidir	Peygamber üzerine vazife değildir	Ancak tebliğ	Allah	Bilir (Neyi?)

مَا	تُبْدُونَ	وَمَا	تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾	قُلْ	لَا يَسْتَوِى	الْخَبٖيثُ	وَالطَّيِّبُ
O şeyleri ki	Siz açıklıyorsunuz	Ve o şeyleri ki (Daha?)	Gizliyorsunuz	De ki	Eşit olmaz (Ne?)	Pis (Daha?)	Ve temiz

وَلَوْ اَعْجَبَكَ	كَثْرَةُ الْخَبٖيثِ	فَاتَّقُوا	اللّٰهَ	يَٓا اُولِى الْاَلْبَابِ
Seni hoşnut kılsa da (Ne?)	Pis olanın çokluğu	O halde sakının (Kimden?)	Allah'tan	Ey akıl sahipleri!

لَعَلَّكُمْ	تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	لَا تَسْـَٔلُوا	عَنْ اَشْيَٓاءَ
Ta ki siz	Felaha kavuşasınız	Ey iman edenler!	Sormayın (Neden?)	Bir takım şeylerden ki

اِنْ تُبْدَ	لَكُمْ	تَسُؤْكُمْ	وَاِنْ تَسْـَٔلُوا	عَنْهَا	حٖينَ يُنَزَّلُ	الْقُرْاٰنُ
Şayet açıklanırsa (Kime?)	Size	Sizi üzer	Şayet sorarsanız (Kimden?)	Onlardan (Ne zaman?)	İndirilirken (Ne?)	Kuran

تُبْدَ	لَكُمْ	عَفَا	اللّٰهُ	عَنْهَا	وَاللّٰهُ	غَفُورٌ	حَلٖيمٌ ﴿١٠١﴾	قَدْ سَاَلَهَا
Onlar açıklanır (Kime?)	Size	Kuşkusuz affetmiştir (Kim?)	Allah (Neden?)	Onlardan	Allah	Çok mağfiret edendir (Nedir?)	Halimdir	Ki onlardan sormuştu (Kim?)

قَوْمٌ	مِنْ قَبْلِكُمْ	ثُمَّ	اَصْبَحُوا	بِهَا	كَافِرٖينَ ﴿١٠٢﴾	مَا جَعَلَ
Bir kavim (Öyle kavim ki)	Sizden önce olan	Sonra	Oldular	Onları (Ne oldular?)	İnkar ediciler	Kılmadı (Kim?)

اللّٰهُ	مِنْ بَحٖيرَةٍ	وَلَا سَٓائِبَةٍ	وَلَا وَصٖيلَةٍ	وَلَا حَامٍ	وَلٰكِنَّ	الَّذٖينَ
Allah (Neyi?)	Bahireyi (Daha?)	Saibeyi (Daha?)	Vasîleyi (Daha?)	Ve Hamı	Fakat	O kimseler ki

كَفَرُوا	يَفْتَرُونَ	عَلَى اللّٰهِ	الْكَذِبَ	وَاَكْثَرُهُمْ	لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾
Küfre girdiler	İftira ediyorlar (Kime?)	Allah'a (Neyi?)	Yalanı	Ve onların çoğu	Akletmezler

96. Deniz avı ve onu yemek, size ve yolcu olanlarınıza geçimlik olmak üzere helal kılındı. Kara avı ise, ihramlı bulunduğunuz sürece size haram kılındı. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun!

97. Allah Ka'be'yi, o Beyt-i Haram'ı insanlar için hayat kaynağı yaptı. O haram ayı da, boyunları bağsız ve bağlı kurbanlıkları da. Bütün bunlar Allah'ın göklerdekini ve yerde olanları bildiğini, sizin de bilmeniz içindir. Gerçekten Allah her şeyi bilendir.

98. Biliniz ki, Allah gerçekten azabı çok şiddetli olandır. Hem de gerçekten bağışlayan ve merhamet edendir Allah.

99. Peygamberin üzerine düşen ancak bir tebliğdir. Açıkladığınız ve gizlediğiniz şeylerin hepsini bilecek olan ise, ancak Allah'tır.

100. Deki:"Pis ve temiz bir olmaz, pis olanın çokluğu hoşuna gitse bile. O halde ey temiz özü, düşünür beyni olanlar, Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz."

101. Ey o bütün iman edenler! Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın! Oysa Kur'an indirildiği esnada sorarsanız, onlar size açıklanır. Allah onları şimdilik affetmiştir. Allah gafurdur, halîmdir.

102. Nitekim öyle meseleleri sizden önce bir kavim sordu da sonra o yüzden kâfir oldular.

103. Allah ne kulağı yarılan, ne salıverilen, ne erkek-dişi ikizler doğuran, ne de on defa doğurması yüzünden yük vurulmayan hayvanların hiçbirinin (adanmasını) meşru kılmadı. Fakat küfreden kimseler, Allah adına yalan söyleyerek O'na iftira ediyorlar. Çoklarının da aklı ermez.

104. Bunlara: "Gelin Allah'ın indirdiği hükümlere ve peygambere..." denildiği zaman da: "Bize, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey yeter!" diyorlar. Ya ataları bir şey bilmez ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler de mi?

105. Ey o bütün iman edenler! Sizler kendinizi düzeltmeye bakın, siz doğru gittikten sonra öte taraftan sapıtanlar size bir zarar veremez. Hepinizin varışı sonunda Allah'adır. O zaman, O size neler yapıyor olduğunuzu haber verecektir.

106. Ey o bütün iman edenler! Herhangi birinize ölüm hali geldiği o vasiyet zamanında aranızdaki şahitlik; ya kendi içinizden adalet sahibi iki adam veya yolculukta olup da ölüm musibeti başınıza geldiyse sizden olmayan diğer iki şahit tutmaktır. Bunları namazdan sonra alıkorsunuz. Şüphelendiğiniz takdirde de şöyle yemin ederler: "Vallahi akraba da olsa yeminimizi hiçbir bedele değişmeyiz, Allah için şahitliği de gizlemeyiz. Yoksa biz o zaman şüphesiz günaha girenlerden oluruz."

107. Eğer bunların bir günah işledikleri anlaşılırsa o zaman tercihe şayan olan bu iki kişinin yerine, bunların aleyhlerinde bulundukları karşı taraftan iki şahit dikilir, bunlar da şöyle yemin ederler: "Vallahi bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden daha doğrudur ve hakkı çiğnemedik, şüphesiz biz o takdirde zalimlerden oluruz."

108. İşte bu, şahitliği olduğu gibi yerine getirmelerine veya yeminlerinden sonra yeminlerinin redddilmesinden korkmalarına en yakın bir çaredir. Allah'tan korkun ve iyi dinleyin! Çünkü Allah fasıklar topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

Arapça	Türkçe
وَاِذَا قِيلَ	Dendiğinde (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne?)
تَعَالَوْا	Gelin (Neye?)
اِلٰى مَٓا	O şeye ki
اَنْزَلَ	İndirmiştir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Daha kime gelin?)
وَاِلَى الرَّسُولِ	Peygambere
قَالُوا	Derler ki:
حَسْبُنَا	Bize yeter (Ne?)
مَا	O şey ki
وَجَدْنَا	Biz bulduk (Ne üzerine?)
عَلَيْهِ	Onun üzerine (Kimi?)
اٰبَٓاءَنَا	Babalarımızı
اَوَلَوْ كَانَ	Olsa bile mi? (Kim?)
اٰبَٓاؤُ۬هُمْ	Babaları (Ne?)
لَا يَعْلَمُونَ	Bilmezler
شَيْـًٔا	Hiçbir şey
وَلَا يَهْتَدُونَ ۝١٠٤	Ve hiçbir şeye erişemez
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
عَلَيْكُمْ	Dikkat edin (Neye?)
اَنْفُسَكُمْ	Kendinize
لَا يَضُرُّكُمْ	Size zarar veremez (Kim?)
مَنْ	O kimse ki
ضَلَّ	Saptı
اِذَا اهْتَدَيْتُمْ	Siz doğru yolda olduğunuz zaman
اِلَى اللّٰهِ	Ancak Allah'adır (Ne?)
مَرْجِعُكُمْ	Dönüşünüz (Nasıl?)
جَم۪يعاً	Hep birlikte
فَيُنَبِّئُكُمْ	Ve size o haber verecektir (Neyi?)
بِمَا	O şeyi ki
كُنْتُمْ	Siz oldunuz (Ne oldunuz?)
تَعْمَلُونَ ۝١٠٥	İşler oldunuz
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ	Aranızdaki şahitlik (Ne zaman?)
اِذَا حَضَرَ	Gelip çattığında (Kime?)
اَحَدَكُمُ	Sizden birine (Ne?)
الْمَوْتُ	Ölüm (Ne zaman?)
ح۪ينَ الْوَصِيَّةِ	Vasiyet esnasında (Nedir?)
اثْنَانِ	İki kişidir (Öyle iki kişi ki)
ذَوَا عَدْلٍ	Adalet sahipleri olan
مِنْكُمْ	İçinizden
اَوْ	Yahut
اٰخَرَانِ	Diğer iki kişi (Kimden?)
مِنْ غَيْرِكُمْ	Sizin dışınızdakinden
اِنْ اَنْتُمْ	Eğer siz
ضَرَبْتُمْ	Sefere çıktıysanız (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde
فَاَصَابَتْكُمْ	Ve size isabet ettiyse (Ne?)
مُص۪يبَةُ الْمَوْتِ	Ölüm musibeti
تَحْبِسُونَهُمَا	Onları alıkoyarsınız (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ	Namazdan sonra
فَيُقْسِمَانِ	Ve onlar yemin ederler (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Hangi durumda?)
اِنِ ارْتَبْتُمْ	Eğer kuşkulanırsanız
لَا نَشْتَر۪ي	Biz satın almayacağız (Kime?)
بِه۪	Ona karşılık (Neyi satın almayacağız?)
ثَمَناً	Hiçbir pahayı
وَلَوْ	Şayet
كَانَ	Olsa da (Ne?)
ذَا قُرْبٰى	Yakınlık sahibi
وَلَا نَكْتُمُ	Ve biz gizlemeyeceğiz (Neyi?)
شَهَادَةَ اللّٰهِ	Allah'ın şahitliğini
اِنَّٓا	Kuşkusuz biz
اِذاً	Bu durumda (Kimlerdeniz?)
لَمِنَ الْاٰثِم۪ينَ ۝١٠٦	Elbette günahkarlardanız
فَاِنْ	Şayet
عُثِرَ	Haberdar olunursa (Neye dair?)
عَلٰٓى اَنَّهُمَا	Şöyle ki onlar
اسْتَحَقَّٓا	Hak ettiler (Neyi?)
اِثْماً	Bir günahı
فَاٰخَرَانِ	Bu durumda diğer iki kişi
يَقُومَانِ	Geçerler (Nereye?)
مَقَامَهُمَا	Onların yerlerine (Kimlerden diğer iki kişi?)
مِنَ الَّذ۪ينَ	O kimselerden ki
اسْتَحَقَّ	Müstehak oldu (Kime?)
عَلَيْهِمُ	Onlara (Diğer iki kişiden bedel?)
الْاَوْلَيَانِ	Yakın olan iki kişi
فَيُقْسِمَانِ	Böylece o ikisi yemin ederler (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Ne diye?)
لَشَهَادَتُنَٓا	Elbette bizim şehadetimiz (Nedir?)
اَحَقُّ	Daha doğrudur (Neden?)
مِنْ شَهَادَتِهِمَا	O ikisinin şehadetinden
وَمَا اعْتَدَيْنَٓا	Biz sınırı aşmadık
اِنَّٓا	Kuşkusuz biz
اِذاً	O halde (Kimlerden oluruz?)
لَمِنَ الظَّالِم۪ينَ ۝١٠٧	Elbette zalimlerden
ذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
اَدْنٰٓى	Daha uygundur (Neye?)
اَنْ يَأْتُوا	Yerine getirmelerine (Neyi?)
بِالشَّهَادَةِ	Şehadeti[n gereğini] (Ne üzere?)
عَلٰى وَجْهِهَٓا	Layık-ı vech ile
اَوْ	Ya da (Neye daha uygundur?)
يَخَافُٓوا	Korkmalarına (Neden?)
اَنْ تُرَدَّ	[Davacı varislere] Verilmesinden (Ne?)
اَيْمَانٌ	Yemin hakkı (Ne zaman?)
بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ	Kendi yeminlerinden sonra
وَاتَّقُوا	Sakının (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan (Daha?)
وَاسْمَعُوا	Ve dinleyin
وَاللّٰهُ	Allah
لَا يَهْد۪ي	Hidayet etmez (Kimi?)
الْقَوْمَ	Kavmi (Öyle kavim ki)
الْفَاسِق۪ينَ ۝١٠٨	Fasıklar

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَٓا اُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ

O gün ki | Toplar (Kim?) | Allah (Kimi?) | Peygamberleri | Ve der: | Neyle | Size cevap verildi | Onlar derler ki: | Hiç bir bilgi yoktur (Kim için?)

لَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى

Bizim için | Kuşkusuz sen | Asıl sen (Kimsin?) | Bütün gizlilikleri hakkıyla bilen | Hani | Demişti (Kim?) | Allah | Ey İsa! (Kimdir O?)

ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَۢ اِذْ

Meryemoğlu | Hatırla (Neyi?) | Benim nimetimi (Kime olan?) | Sana | Ve annene olan | Hani

اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًاۚ

Seni desteklemiştim (Neyle?) | Ruhul Kudüs ile | Konuşuyordun (Kimle?) | İnsanlarla (Nerede konuşuyordun?) | Beşikte (Daha?) | Ve yetişkinken

وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَۚ

Ve hani | Sana öğretmiştim (Neyi?) | Kitabı (Daha?) | Hikmeti (Daha?) | Tevrat'ı (Daha?) | Ve İncil'i (Daha?)

وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا

Ve hani | Sen yapıyordun (Neden?) | Çamurdan (Ne?) | Kuş sureti gibi bir şey (Neyle yapıyordun?) | Benim iznimle | Sonra üflüyordun (Neye?) | Ona

فَتَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيۚ وَاِذْ

O da oluyordu (Ne?) | Kuş (Neyle?) | Benim iznimle | Ve sen iyileştiriyordun (Kimi?) | Anadan doğma körü (Daha?) | Ve alacalıyı (Neyle?) | Benim iznimle | Ve hani

تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِيۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِي اِسْرَٓائِيلَ عَنْكَ

Çıkarıyordun (Neyi?) | Ölüleri (Neyle?) | Benim iznimle | Ve hani | Ben engellemiştim (Kimi?) | İsrailoğullarını (Kimden?) | Senden (Hangi vakitte?)

اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَٓا

Onlara getirdiğin vakitte (Neyi?) | Açık delilleri | Bunun üzerine dedi (Kim?) | O kimseler ki | Küfre girdiler (Kimlerden?) | Onlardan (Ne dedi?) | Bu değildir

اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيِّنَ اَنْ اٰمِنُوا

Ancak bir sihirdir (Öyle sihir ki?) | Apaçık | Ve hani | Vahyetmiştim (Kime?) | Havarilere (Ne diye?) | İman edin diye (Kime?)

بِي وَبِرَسُولِيۚ قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

Bana (Daha?) | Ve Resûlüme | Onlar da demişti ki | İman ettik | Şahit ol ki | Şüphesiz biz (Neyiz?) | Müslümanlarız

اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ

Hani | Demişti ki (Kim?) | Havariler | Ey İsa! (Kimdir O?) | Meryem oğlu | Güç yetirebilir mi? (Kim?) | Senin Rabbin (Neye?)

اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَٓائِدَةً مِنَ السَّمَٓاءِۜ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ

İndirmeye (Nereye?) | Üzerimize (Ne?) | Bir sofra (Nereden?) | Gökten | Dedi | Korkun (Kimden?) | Allah'tan | Şayet iseniz (Ne iseniz?)

مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ اَنْ نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا

Müminler | Dediler ki: | Biz istiyoruz (Ne istiyoruz?) | Yemeyi (Neyden?) | Ondan (Daha neyi istiyoruz?) | Ve mutmain olsun (Ne?) | Kalplerimiz (Daha neyi istiyoruz?)

وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

Ve bilelim ki | Şunu | Kuşkusuz sen bize doğru söyledin (Daha neyi istiyoruz?) | Ve biz olalım | Onun üzerine (Kimlerden?) | Şahitlerden

109. O gün ki, Allah bütün peygamberleri toplayacak da "Size ne cevap verildi?" buyuracak. Onlar da: "Bizim bilgimiz yok, gaybları en iyi bilen sensin sen." diyecekler.

110. Allah o günde şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve anana olan nimetimi düşün, hani seni Cebrail ile destekledim, insanlarla hem beşikte hem de yetişkin iken konuşuyordun. Ve hani sana yazı yazmayı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. Ve hani benim iznimle çamurdan kuş biçimi gibi bir şey tasarlıyordun, içine üflüyordun da benim iznim ile bir kuş oluveriyordu. Hem anadan doğma körü ve alaca hastasını benim iznimle iyi ediyordun ve hani ölüleri benim iznimle hayata çıkarıyordun. Ve hani onlara o açık mucizeleri getirdiğinde, içlerinden inkâr edenler: "Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir." demişlerdi de, senden İsrailoğullarını savuşturmuştum.

111. Ve hani Havarilere: "Bana ve peygamberime iman edin!" diye emretmiştim, onlar da: "İman ettik, bizim şüphesiz Müslüman olduğumuza şahit ol!" demişlerdi.

112. Bir zamanlar Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. İsa da: "İnanıyorsanız, Allah'tan korkun!" dedi.

113. Onlar: "Biz istiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz yatışsın da senin bize doğru söylediğini bilelim ve ona şahitlik edenlerden olalım." dediler.

114. Meryem oğlu İsa şöyle yalvardı: "Allahım! Ey bizim yegâne Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir ki, bizim için, önce ve sonra gelenlerimiz için, bir bayram ve kudretinden bir nişane olsun! Bizleri rızıklandır. Sen rızık verenlerin en hayırlısısın!"

115. Allah buyurdu ki: "Ben onu sizlere elbette indiririm. Fakat bundan sonra içinizden her kim nankörlük ederse, ben ona kâinatta hiç kimseye yapmayacağım bir azap ile azap ederim.

116. Allah şöyle buyurduğu zaman: "Ey Meryem oğlu İsa, sen mi dedin o insanlara "Beni ve o anamı Allah yanında iki ilah edinin." diye? "Haşa, dedi, sen her türlü eksikliklerden münezzehsin ya Rab! Benim için gerçek olmayan bir sözü söylemem bana yakışmaz. Eğer söyledimse elbette bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin, ben ise senin zatında olanı bilmem! Şüphesiz ki sen, gaybları en iyi bilensin.

117. Sen bana ne emrettinse, ben onlara ancak onu söyledim. Hep "Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin!" dedim. Ve aralarında bulunduğum müddetçe üzerlerinde şahit idim. Ne zaman ki beni içlerinden aldın, onları gözetleyen yalnız sen kaldın. Zaten sen her şeye şahitsin.

118. Eğer onlara azap edersen, şüphe yok ki, onlar senin kullarındırlar. Eğer onları bağışlarsan yine şüphe yok ki, sen çok güçlü ve hikmet sahibisin."

119. Allah buyurur ki: "İşte bu, doğrulara, doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlar için altlarından ırmaklar akan, içlerinde ebedi kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı. İşte o büyük kurtuluş budur.

120. Bütün o göklerin, yerin ve bunlarda ne varsa hepsinin mülkü Allah'ındır. Ve O, her şeye kâdir, daima kâdirdir.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ

Dedi (Kim?) | İsa (Kimdir O?) | Meryem oğlu | Ey Allahım! | Ey Rabbimiz! | İndir (Nereye?) | Üzerimize (Ne?) | Bir sofra (Nereden?) | Gökten (Öyle ki)

تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ

Olacak (Kim için?) | Bizim için (Ne olacak?) | Bayram (Kim için?) | Önce gelenlerimiz için (Daha kim için?) | Sonra gelenlerimiz için (Daha ne olacak?) | Ve açık bir delil (Kim tarafından?) | Senin tarafından | Ve bizi rızıklandır | Zaten sen (Kimsin?)

خَيْرُ الرَّازِق۪ينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنّ۪ي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ

Rızık verenlerin en hayırlısısın | Dedi ki (Kim?) | Allah | Şüphesiz ben (Neyim?) | Onu indiriciyim (Kime?) | Sizin üzerinize | Artık kim | Küfrederse (Ne zaman?) | Bundan sonra (Kimden?) | Sizin içinizden

فَاِنّ۪ي اُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا اُعَذِّبُهُ اَحَدًا مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ

Muhakkak ki ben | Gerçekten ona azap edeceğim (Nasıl?) | Öyle bir azapla ki | Onunla azap etmem (Kime?) | Hiç kimseye (Neden?) | Alemlerden | Ve hani | Demişti: (Kim?) | Allah

يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُون۪ي وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ

Ey İsa! (Kimdir O?) | Meryem oğlu | Sen mi | Dedin? (Kime?) | İnsanlara (Ne diye?) | Beni edinin diye (Daha kimi?) | Ve annemi (Ne edinin?) | İki ilah (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ ل۪ي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ ل۪ي بِحَقٍّۜ

Allah'tan başka | Dedi ki: | Seni bütün noksanlıktan tenzih ederim | Doğru olmaz (Kime?) | Bana (Ne?) | Demem (Neyi?) | O şeyi ki (Kim için?) | Olmadı | Benim için (Ne?) | Hak

اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُۜ تَعْلَمُ مَا ف۪ي نَفْس۪ي وَلَا اَعْلَمُ مَا

Eğer ben isem (Ne?) | Onu söylemişsem | Kuşkusuz | Onu bilmişsindir | Sen bilirsin (Neyi?) | O şeyi ki | İçimdedir | Halbuki ben bilemem (Neyi?) | O şeyi ki (Neredir?)

ف۪ي نَفْسِكَۜ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَا اَمَرْتَن۪ي بِه۪

Senin zatındadır | Kuşkusuz sen | Sensin (Kimsin?) | Bütün gizlilikleri hakkıyla bilen | Ben demedim (Kime?) | Onlara | Ancak o şeyi [dedim] ki | Bana sen emrettin (Neyi?) | Onu

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبَّكُمْۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَه۪يدًا مَا دُمْتُ ف۪يهِمْۚ

İbadet edin diye (Kime?) | Allah'a (Öyle Allah ki) | Benim Rabbim (Daha?) | Ve sizin Rabbiniz olan | Ve ben idim (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne?) | Şahit (Ne müddetçe?) | Olduğum müddetçe (Nerede?) | Onların içinde

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَن۪ي كُنْتَ اَنْتَ الرَّق۪يبَ عَلَيْهِمْۜ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

Ne zaman ki | Beni [Katına] aldın | Sen oldun (Ne oldun?) | Gözetleyici (Kimi?) | Onları | Ve sen (Neye?) | Her şeye (Nesin?)

شَه۪يدٌ ﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ

Şahitsin | Eğer onlara azap edersen | Kuşkusuz onlar (Nedir?) | Senin kullarındır | Eğer sen mağfiret edersen (Kime?) | Onlara | Kuşkusuz sen

اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِق۪ينَ

Asıl sen (Kimsin?) | Aziz olan | Hikmet sahibisin | Dedi ki; (Kim?) | Allah | Bu (Nedir?) | Fayda verdiği gündür (Kime?) | Sadık kimselere (Ne fayda verecek?)

صِدْقُهُمْۜ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا

Doğrulukları | Onlar için vardır (Ne?) | Cennetler | Ki akmaktadır (Nereden?) | Onların altlarından (Ne?) | Nehirler (Ne oldukları halde?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada (Ne kadar?)

اَبَدًاۜ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ

Ebediyyen | Razı olmuştur (Kim?) | Allah (Kimden?) | Onlardan | Onlar da razı olmuştur (Kimden?) | Ondan | İşte bu (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki?) | Büyük | Allah'a aittir (Ne?)

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا ف۪يهِنَّۜ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٢٠﴾

Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin mülkü | Ve o şeylerin mülkü ki (Neredir?) | Onların içindedir | Ve O (Neye?) | Her şeye (Nedir?) | Gücü yetendir

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاَنْعَامِ — آيَاتُهَا ١٦٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ

Bütün hamdler (Kime aittir?) | Allah'a aittir | Öyle Allah ki | Yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri | Ve kıldı (Neyi?) | Karanlıkları (Daha?)

وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ

Ve aydınlığı | Sonra | O kimseler ki | İnkar ettiler (Kimi?) | Rablerini | [Putları] Denk tutarlar | O | Öyle Allah'tır ki | Sizi yarattı (Neden?)

مِنْ ط۪ينٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلاًۜ وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

Çamurdan | Sonra | Belirledi (Ne?) | Bir müddet | Bir müddet ki | Tayin edilmiş (Nerede?) | Onun katında | Sonra | Siz | Kuşkuya kapılırsınız

﴿٢﴾ وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَفِي الْاَرْضِۜ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ

O (Nedir?) | Allah'tır (Nerede Allah'tır?) | Göklerde (Daha?) | Ve yerde | O bilir (Neyi?) | Sizin gizlinizi (Daha?) | Ve sizin aşikarınızı

وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا تَأْت۪يهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا

Ve O bilir (Neyi?) | O şeyi ki | Siz işliyorsunuz | Onlara gelmiyor (Ne?) | Bir ayet (Öyle ayet ki) | Rablerinin ayetlerinden | Ancak onlar oldular

عَنْهَا مُعْرِض۪ينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْۜ فَسَوْفَ يَأْت۪يهِمْ

O ayetlerden (Ne oldular?) | Yüz çeviriciler | Muhakkak ki yalanladılar (Neyi?) | Hakkı (Ne zaman?) | Onlara geldiği zaman | Yakında onlara gelecektir (Ne?)

اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا

O şeyin haberleri ki | Onlar idiler | Onu (Ne idiler?) | Alaya alıyorlardı | Onlar görmediler mi? | Nicesini helak ettik (Neden?)

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ

Onlardan öncekilerden (Neden olan öncekiler?) | Kavimlerden | Onları yerleştirdik (Nerede?) | Yeryüzünde | Yerleştirmediğimiz kadar (Kimi?) | Sizi

وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَاراًۖ وَجَعَلْنَا الْاَنْهَارَ تَجْر۪ي

Ve gönderdik (Neyi?) | Yağmuru | Onların üzerine (Ne halde?) | Sağanak halinde | Ve kıldık (Neyi?) | Nehirleri (Ne kıldık?) | Akar (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْناً اٰخَر۪ينَ

Altlarından | Ve onları helak ettik (Ne sebebiyle?) | Günahları sebebiyle | Ve yetiştirdik | Onlardan sonra (Ne?) | Bir topluluk (Öyle topluluk ki) | Başkaları olan

﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَاباً ف۪ي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِاَيْد۪يهِمْ لَقَالَ

Eğer indirseydik | Senin üzerine (Ne?) | Bir kitap (Nerede?) | Kağıtta | Sonra ona dokunsalardı (Ne ile?) | Elleriyle | Muhakkak derdi (Kim?)

الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ

O kimseler ki | İnkar ettiler (Ne derlerdi?) | Bu değildir | Ancak bir sihirdir (Öyle sihir ki) | Apaçık | Ve onlar dediler (Ne dediler?) | Keşke indirilseydi

عَلَيْهِ مَلَكٌۜ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكاً لَقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

Onun üzerine (Ne?) | Bir melek | Ve eğer indirseydik (Ne?) | Bir melek | Elbette bitirilmiş olurdu (Ne?) | İş | Sonra da | Göz açtırılmazlardı

EN'ÂM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
165 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Sonra da hakkı tanımayanlar bunları kendilerini yaratana denk tutuyorlar.

2. Sizi çamurdan yaratan, sonra size bir ecel takdir eden O'dur. Tayin edilmiş bir ecel de O'nun katındadır. Sonra da siz daha şüphe mi ediyorsunuz!

3. Hâlbuki O, göklerde de Allah, yerde de... Sizin içinizi de bilir, dışınızı da. Daha ne kazanacaksınız onu da bilir.

4. Böyle iken, onlara Rablerinin âyetlerinden bir âyet gelmeyiversin, mutlaka ondan yüz çevirirler.

5. İşte apaçık gerçek kendilerine geldiği zaman da: " Yalan" dediler. Fakat yakında onlara ne ile alay etmekte olduklarının haberleri gelecek.

6. Onlardan önce kaç nesil helak ettiğimizi görmediler mi? Bu yerde onlara size vermediklerimizi vermiş, üzerlerine göğü bol bol salıvermiştik, ırmakları ayaklarının altından akar bir hale getirmiştik. Öyle iken onları günahları yüzünden helak ettik de arkalarından yeni bir nesil olarak, başkalarını var ettik.

7. Sana kâğıt üzerine yazılmış olarak bir kitap indirseydik, onlar da onu elleriyle yoklasaydılar, kuşkusuz o küfürlerinde inat edenler yine: "Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir." diyeceklerdi.

8. Bir de: "Şuna bir melek indirilse de görsek?" diyorlar. Eğer öyle bir melek indirseydik, muhakkak iş bitirilmiş olur, kendilerine bir an bile göz açtırılmazdı.

9. Kendisini bir melek de yapsaydık, yine onu bir erkek kılacak ve onları yine düştükleri şüpheye düşürecektik.

10. Andolsun ki, (Ey Muhammed!), senden önce gönderilen peygamberlerle de eğlenildi. Fakat o eğlendikleri hak, o maskaralığı yapanları çepeçevre kuşatıverdi.

11. De ki: “Yeryüzünde dolaşın da o peygamberlere yalancı diyenlerin sonunun nasıl olduğuna bir bakın!”

12. De ki: “Şu göklerdeki ve yerdeki kimin?” “Allah’ındır!” de. O, rahmeti kendi üzerine yazdı. Kuşkusuz sizi kıyamet gününde toplayacak. Bunda şüpheye yer yok. Kendilerine yazık edenler iman etmezler.

13. Hâlbuki gecede, gündüzde barınan ne varsa O’nundur. Ve işiten, bilen ancak O.

14. De ki: “O göklerin ve yerin yaratanı olan Allah’tan başkasını mı dost edineceğim? Hâlbuki, O besliyor, kendisi ise beslenmekten münezzehtir.” De ki: “Ben gerçekten Müslümanların birincisi olmakla emrolundum ve sakın Allah’a ortak koşanlardan olma!” (buyruldu.)

15. De ki: “Ben Rabbime isyan edecek olursam, gerçekten büyük bir günün azabından korkarım.”

16. O gün kimden azap giderilirse, işte Allah onu rahmetiyle bağışlamıştır. Ve işte apaçık kurtuluş budur.

17. Eğer Allah sana bir keder dokundurursa, onu O’ndan başka giderecek yoktur. Ve eğer sana bir iyilik dokundurursa, yine O, her şeye gücü yetendir!

18. Kullarının üstünde yegâne tasarruf sahibi O, hakîm (hikmet sahibi) O, habîr (herşeyden haberdar) O.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا

Şayet onu kılsaydık (Ne kılsaydık?) | Bir melek | Onu elbet kılardık (Ne kılardık?) | Bir adam | Ve elbet karıştırırdık (Kime?) | Onlara (Neyi?) | O şeyi ki

يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ

Onlar [onu] karıştırıyorlar | Muhakkak ki alay edildi (Kimle?) | Peygamberlerle | Senden önceki | Çepeçevre kuşattı (Kimi?) | O kimseleri ki

سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا

Alay ettiler (Kimlerden?) | Onlardan (Ne kuşattı?) | O şey ki | Onlar idiler (Ne idiler?) | O şeyi | Alaya alıyorlar | De ki | Dolaşın (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

Yeryüzünde | Sonra | Bakın | Nasıl olmuş (Ne?) | Yalanlayanların akıbeti

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ

De ki | Kime aittir (Ne?) | Ol şey ki | Göklerdedir (Daha?) | Ve yerdedir | De ki | Allah’a aittir | [O Allah] yazdı

عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ

Kendisine (Neyi yazdı?) | Rahmeti | Sizi elbette toplayacaktır | Kıyamet gününe | Şüphe yoktur (Nerede?) | Onda

اَلَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ

O kimseler ki | Yazık ettiler (Kime?) | Kendilerine | İşte onlar | İman etmezler | Onun için vardır (Ne?) | O şey ki | Barındı

فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ

Gecede (Daha?) | Ve gündüzde | O [Allah] (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir | De ki | Allah’tan başkasını mı?

اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ

Edineyim (Ne?) | Dost/sahip (Öyle Allah ki?) | Göklerin yaratıcısı (Daha?) | Ve yerin | O [Allah] | Doyurur | Ama kendisi doyurulmaz

قُلْ اِنِّي اُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ

De ki | Muhakkak ki ben | Emredildim (Ne ile?) | Olmamla (Ne?) | O kimselerin ilki ki | Müslüman oldu | Sakın olmayasın (Kimlerden?)

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ اِنِّي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي

Şirk koşanlardan | De ki | Muhakkak ki ben | Korkarım | Şayet isyan edersem (Kime?) | Rabbime (Neden korkarım?)

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ

Bir günün azabından ki | Pek büyük | Her kim ki | Döndürülür (Kimden?) | O azaptan (Ne zaman?) | O günde | Muhakkak ki Allah ona rahmet etmiştir | İşte bu (Nedir?)

الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ

Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Apaçık | Eğer sana dokundurursa (Kim?) | Allah (Ne?) | Bir zararı | Açan olmaz (Neyi?)

لَهُ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Onu | Ancak O [Allah] olur | Eğer sana dokundurursa (Ne?) | Bir hayrı | O (Nedir?) | Her şeye | Gücü yetendir

﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

O (Nedir?) | Kâhirdir (Nerede?) | Kullarının üstünde | O | Hikmet sahibidir | Her şeyden haberdardır

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةًۜ قُلِ اللّٰهُ شَه۪يدٌ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ وَاُوحِيَ

De ki / Hangi şey / Daha büyüktür? (Ne bakımdan?) / Şahitlik bakımından / De ki / Allah (Nedir?) / Şahittir (Nerede?) / Benim aramla / Sizin aranızda / Ve vahyedildi (Kime?)

اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِه۪ وَمَنْ بَلَغَۜ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ

Bana (Ne?) / Bu Kur'an (Niçin?) / Sizi uyarmam için (Ne ile?) / Onunla (Daha kimi uyarmam için?) / Ve o kimseyi ki / [Kendisine] Ulaştı / Yoksa siz mi? / Şahitlik ediyorsunuz (Neye?)

اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰىۜ قُلْ لَٓا اَشْهَدُۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّن۪ي

Allah ile birlikte olduğuna (Ne?) / İlahlar (Öyle ilahlar ki) / Başkaca / De ki / Ben şahitlik etmem / De ki / Muhakkak ki o [Allah] (Nedir?) / Bir ilahtır ki / Tek / Ve muhakkak ki ben

بَر۪يٓءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَۢ ﴿١٩﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ

Uzağım (Neden?) / O şeyden ki / Siz ortak koşuyorsunuz / O kimseler ki / Biz onlara verdik (Neyi verdik?) / Kitabı / Onlar onu tanırlar / Tanıdıkları gibi (Kimi?)

اَبْنَٓاءَهُمْۢ اَلَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ

Çocuklarını / O kimseler ki / Yazık ettiler (Kime?) / Kendilerine / İşte onlar / İman etmezler / Kim? / Daha zalimdir (Kimden?)

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِه۪ۜ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

O kimseden ki / İftira attı (Kime?) / Allah'a (Neyi?) / Bir yalanı / Ya da / Yalanladı (Neyi?) / Onun ayetlerini / Durum şu ki / Kurtuluşa eremez (Kim?) / Zalimler

﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَم۪يعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذ۪ينَ اَشْرَكُٓوا اَيْنَ شُرَكَٓاؤُكُمُ

Onları toplayacağımız günü [hatırla] (Nasıl toplayacağımız?) / Hep birlikte / Sonra / Diyeceğiz (Kime?) / O kimselere ki (Ne diyeceğiz?) / Ortak koştular / Nerede ortak koştuklarınız?

الَّذ۪ينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا

Onlar ki / Siz sürekli idiniz (Ne idiniz?) / [Ortak olduğunu] iddia ediyordunuz / Sonra / Olmadı / Onların fitneleri / Ancak demeleri oldu (Ne demeleri?)

وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِك۪ينَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ

Vallahi ey Rabbimiz / Biz olmadık (Ne?) / Müşrikler / Bak! / Nasıl yalan söylediler / Nefisleri aleyhine / Ve zail oldu

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَۚ وَجَعَلْنَا

Onlardan (Ne?) / O şey ki / Onlar idiler (Ne idiler?) / İftira ediyorlar / Ve onlardan vardır (Kim?) / O kimse ki / Kulak verir (Kime?) / Sana / Ve kıldık

عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ

Onların kalpleri üzerinde (Ne?) / Örtüler / Onu anlamalarına [engel olmak için] / Ve kulaklarında da (Ne kıldık?) / Ağırlık / Şayet onlar görse (Neyi?) / Her ayeti

لَا يُؤْمِنُوا بِهَاۜ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫كَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا

İnanmazlar (Neye?) / Onlara / Sana geldikleri zaman da / Seninle tartışırlar / Derler (Kim?) / O kimseler ki / Kafir oldular / Olmadı (Ne?) / Bu

اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُۚ وَاِنْ يُهْلِكُونَ

Ancak / Öncekilerin masalları [oldu] / Onlar / Engelliyorlar / Ondan / Ve uzaklaşırlar / Ondan / Helak etmiyorlar

اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا

Ancak / Kendilerini [helak ediyorlar] / Ve bunun farkına varmıyorlar / Şayet bir görseydin / O zaman ki / Durduruldular (Neye karşı?) / Ateşe karşı / Ve dediler

يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٧﴾

Ne olaydı bize! / Döndürüleydik / Yalanlamayaydık (Neyi?) / Rabbimizin ayetlerini / Ve olaydık (Kimlerden?) / Müminlerden

19. De ki: "Şahitliği en büyük olan hangi şeydir?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahittir. Ve bu Kur'an bana vahyolundu ki, sizi ve her kime ulaşırsa onu bununla uyarayım. Siz Allah ile beraber diğer ilâhlar olduğuna gerçekten şahitlik mi ediyorsunuz? De ki: "Ben şahitlik etmem!" De ki, gerçek ancak şu: "O bir tek ilahtır ve şüphesiz ben sizin ortak koştuklarınızdan tamamen uzağım!"

20. Kendilerine kitap verdiğimiz ümmetlerin bilginleri, o peygamberi kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Ancak kendilerine yazık edenler iman getirmezler.

21. Allah'a iftira ederek yalan uyduran veya O'nun âyetlerine yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Şüphe yok ki zalimler kurtuluşa ermezler.

22. Hele hepsini mahşerde toplayacağımız, sonra da o Allah'a ortak koşanlara: "Hani nerede o sizin iddia ettiğiniz ortaklarınız?" diyeceğimiz gün.

23. Sonra başka bahane bulamayacaklar, sadece şöyle diyecekler: "Rabbimiz Allah'a yemin ederiz ki, vallahi bizler müşrik değildik."

24. Bak vicdanlarına karşı nasıl yalan söylediler! O uydurdukları ilahlar da kendilerinden kaybolup gitti!

25. İçlerinden kimi de seni Kur'an okurken dinlerler. Fakat biz kalplerine onu zevkiyle anlamalarına engel kabuklar geçirmişizdir. Kulaklarında da bir ağırlık vardır. Her mucizeyi görseler de iman etmezler. Hatta sana geldiklerinde, seninle tartışmaya kalkışarak, o hak tanımaz kâfirler: "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir." derler.

26. Diğerleri ise, hem ona yaklaşmaktan alıkoyarlar, hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Ve böylece sadece kendilerini helak ederler de farkına varmazlar!

27. Ateşin başında durdurulup da: "Ah! Ne olurdu geri döndürülsek de Rabbimizin âyetlerini inkâr etmeyip, mü'minlerden olsaydık!" dediklerini bir görsen!

28. Hayır! Daha önce gizleyip durdukları karşılarına çıktı da ondan. Geri çevirselerdi yine o yasklandıkları o kötülüğe mutlaka döneceklerdi. Şüphesiz onlar yine yalancılardır.

29. Yine dönüp: “Hayat sadece dünya hayatımızdan ibaret, biz bir daha dirilecek değiliz.” diyeceklerdi.

30. Hem görsen onları, Rablerinin huzuruna durdukları zaman! O: Nasıl, şu gördüğünüz gerçek değilmiymiş? diyecek. Onlar da: “Rabbimize yemin olsun ki, evet !” diyecekler. O zaman: “İnkâr etmenizin cezası olarak azabı tadın!” buyuracak.

31. Allah’ın karşısına çıkacaklarını inkâr eden kimseler, gerçekten zarara uğramışlardır. Nihâyet kıyamet günü gelip ansızın kendilerini bastırıverince: “Hayatta yaptığımız hatalardan dolayı eyvah bize!” derler. İşte o zaman günahlarını sırtlanmış götürüyorlardır. Bak ne kötü yükler götürüyorlar!

32. Dünya hayatı bir oyundan, bir oyalanmadan başka nedir? Ahiret yurdu ise elbette korunan muttakiler için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

33. Andolsun ki, söyledikleri sözün seni gerçekten incittiğini biliyoruz. Bununla beraber onların yalancı dedikleri sen değilsin. Fakat zalimler Allah’ın âyetlerini inkâr ediyorlar.

34. Andolsun ki, senden önce gönderilen peygamberler de yalanlandılar. Kendilerine yardımımız gelinceye kadar yalanlanmalarına ve eziyete uğramalarına karşı sabrettiler. Öyle ya, Allah’ın sözlerini ve vaadlerini değiştirebilecek hiçbir kuvvet yoktur! Andolsun ki, sana peygamberlerin kıssalarından haber de geldi.

35. Eğer onların sırt çevirmeleri sana çok ağır geliyorsa; haydi, kendine yerin dibine inecek bir baca veya göklere çıkacak bir merdiven arayıp da onlara bambaşka bir mucize getirmeye gücün yettiği takdirde hiç durma! Allah dileseydi, elbette onları hidâyet üzere toplardı. O halde sakın cahillerden olma!

Arapça	Türkçe
بَلْ	Bilakis
بَدَا	Açığa çıktı (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Ne?)
مَا	O şey ki
كَانُوا	Onlar idiler (Ne?)
يُخْفُونَ	Saklıyorlar (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce
وَلَوْ رُدُّوا	Şayet onlar döndürülseler
لَعَادُوا	Onlar elbette dönerlerdi (Neye?)
لِمَا	O şeye ki
نُهُوا	Nehyedildiler (Neden?)
عَنْهُ	O şeyden
وَاِنَّهُمْ	Ve muhakkak ki onlar (Nedir?)
لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾	Elbette yalancılardır
وَقَالُوا	Ve onlar dediler
اِنْ	Olmadı
هِيَ	O
اِلَّا	Ancak
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا	Bizim dünya hayatımız [oldu]
وَمَا نَحْنُ	Ve biz olmadık (Ne?)
بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾	Dirilecek kimseler
وَلَوْ تَرٰى	Şayet sen görseydin (Neyi?)
اِذْ	O anı ki
وُقِفُوا	Durduruldular
عَلٰى رَبِّهِمْ	Rablerinin huzurunda
قَالَ	Der
اَلَيْسَ هٰذَا	Bu değil miymiş? (Ne?)
بِالْحَقِّ	Hak
قَالُوا	Onlar derler ki
بَلٰى	Evet, öyledir
وَرَبِّنَا	Rabbimize yemin olsun
قَالَ	O der
فَذُوقُوا	Tadın o zaman (Neyi?)
الْعَذَابَ	Azabı (Ne sebebiyle?)
بِمَا كُنْتُمْ	Olmanız sebebiyle (Ne olmanız?)
تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾	İnkar ediyorsunuz
قَدْ خَسِرَ	Muhakkak ki hüsrana uğradı (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
كَذَّبُوا	Yalanladılar (Neyi?)
بِلِقَاءِ اللّٰهِ	Allah’la karşılaşmayı
حَتّٰى	Tâ ki
اِذَا جَاءَتْهُمُ	Onlara geldiğinde (Ne?)
السَّاعَةُ	Vakit
بَغْتَةً	Ansızın
قَالُوا	Onlar derler
يَا حَسْرَتَنَا	Ey hasretimiz (Neye?)
عَلٰى مَا فَرَّطْنَا	Yaptığımız kusurlara (Nerede?)
فِيهَا	Orada
وَهُمْ	Halbuki onlar
يَحْمِلُونَ	Yükler (Neyi?)
اَوْزَارَهُمْ	Günahlarını (Nereye?)
عَلٰى ظُهُورِهِمْ	Sırtlarının üzerine
اَلَا	Agah olun!
سَاءَ	Ne kötü oldu! (Ne?)
مَا	O şey ki
يَزِرُونَ ﴿٣١﴾	Yükleniyorlar [onu]
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	Dünya hayatı olmadı
اِلَّا	Ancak
لَعِبٌ	Bir oyun
وَلَهْوٌ	Ve bir oyalanma [oldu]
وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ	Ve elbette ahiret yurdu (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لِلَّذِينَ	O kimseler için ki
يَتَّقُونَ	Takva sahibi oluyorlar
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾	Hala akıl etmiyor musunuz?
قَدْ	Muhakkak ki
نَعْلَمُ	Biz biliyoruz
اِنَّهُ	Durum şu ki
لَيَحْزُنُكَ	Gerçekten seni üzüyor (Ne?)
الَّذِي	O şey ki
يَقُولُونَ	Onlar diyorlar
فَاِنَّهُمْ	Halbuki onlar
لَا يُكَذِّبُونَكَ	Seni yalanlamıyorlar
وَلٰكِنَّ الظَّالِمِينَ	Şu kadarı var ki zalimler
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	Allah’ın ayetlerini
يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾	İnkar ediyorlar
وَلَقَدْ	And olsun ki
كُذِّبَتْ	Yalanlandı (Kim?)
رُسُلٌ	Peygamberler (Öyle peygamberler ki?)
مِنْ قَبْلِكَ	Senden önceki
فَصَبَرُوا	Onlar sabrettiler (Neye?)
عَلٰى مَا كُذِّبُوا	Yalanlanmalarına
وَاُو۫ذُوا	Ve eziyet edilmelerine
حَتّٰى اَتٰيهُمْ	Nihayet onlara geldi (Ne?)
نَصْرُنَا	Bizim yardımımız
وَلَا مُبَدِّلَ	Değiştirebilecek kimse yoktur (Neyi?)
لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ	Allah’ın kelimelerini
وَلَقَدْ	And olsun ki
جَاءَكَ	Sana geldi (Neden?)
مِنْ نَبَاِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾	Peygamberlerin haberlerinden [bir kısmı]
وَاِنْ كَانَ كَبُرَ	Şayet ağır geldiyse (Kime?)
عَلَيْكَ	Sana (Ne?)
اِعْرَاضُهُمْ	Onların yüz çevirmeleri
فَاِنِ اسْتَطَعْتَ	Bu durumda güç yetirirsen (Neye?)
اَنْ تَبْتَغِيَ	Arayıp-bulmaya (Ne bulmaya?)
نَفَقًا	Bir tünel (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde
اَوْ	Ya da
سُلَّمًا	Bir merdiven [bulmaya] (Nereye?)
فِي السَّمَاءِ	Gökyüzüne
فَتَاْتِيَهُمْ	Ki böylece onlara getiresin (Ne?)
بِاٰيَةٍ	Bir mucize
وَلَوْ شَاءَ	Şayet dileseydi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
لَجَمَعَهُمْ	Elbette onları toplardı
عَلَى الْهُدٰى	Hidayet üzerine
فَلَا تَكُونَنَّ	Sakın olmayasın (Kimlerden?)
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾	Cahillerden

اِنَّمَا يَسْتَجٖيبُ الَّذٖينَ يَسْمَعُونَۜ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ

Allah'ın davetini ancak kabul eder (Kim?) | O kimseler ki | Dinlerler | Ölüler ise | Onları diriltir (Kim?) | Allah | Sonra

اِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖۜ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ

O'na | Döndürülürler | Ve dediler ki | Keşke indirilseydi ya! | Onun üzerine (Ne?) | Bir mucize (Nereden?) | Rabbinden | De ki | Allah elbette (Nedir?)

قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُنَزِّلَ اٰيَةً وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَٓابَّةٍ

Kadirdir (Neye?) | İndirmeye (Ne indirmeye?) | Bir ayet | Fakat onların çoğu | Bilmezler | Hiçbir canlı yoktur

فِي الْاَرْضِ وَلَا طَٓائِرٍ يَطٖيرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّٓا اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْۜ

Yeryüzünde | Ve hiçbir kuş da yoktur (Öyle kuş ki?) | Uçuyor (Ne ile?) | İki kanadıyla | Ancak onlar (Nedir?) | Ümmetlerdir (Öyle ümmetler ki?) | Sizler gibi

مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾

Biz eksik etmedik | Kitapta | Hiçbir şeyi | Sonra nihayet | Rablerine | Toplanacaktırlar

وَالَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِۜ مَنْ يَشَاِ

O kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?) | Ayetlerimizi | Onlar sağırdırlar | Ve dilsizdirler (Onlar ne oldukları halde?) | Karanlıklarda | Her kimi | Dilerse (Kim dilerse?)

اللّٰهُ يُضْلِلْهُۜ وَمَنْ يَشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ

Allah | Onu saptırır | Her kimi de | Dilerse | Onu kılar | Bir yol üzere (Öyle yol ki?) | Dosdoğru | De ki

اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ

Kendiniz için ne dersiniz? | Şayet size gelse (Ne?) | Allah'ın azabı | Ya da | Size gelse (Ne?) | Kıyamet | Allah'tan başkasına mı?

تَدْعُونَۚ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا

Yakarırsınız? | Şayet siz iseniz (Ne?) | Doğru kimseler | Bilakis | Yalnız O'na | Yakarırsınız | O da kaldırır (Neyi?) | O şeyi [belayı] ki

تَدْعُونَ اِلَيْهِ اِنْ شَٓاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَٓا

Dua ediyorsunuz (Kime?) | Ona | Eğer isterse | Unutursunuz | O şeyleri ki | [Onları Allah'a] ortak koşuyorsunuz | And olsun ki | Gönderdik (Kime?)

اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنَاهُمْ بِالْبَاْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ لَعَلَّهُمْ

Ümmetlere (Öyle ümmetler ki?) | Senden önceki | Biz onları yakalayıverdik (Neyle?) | Sıkıntılarla (Daha?) | Zorluklarla | Tâ ki onlar

يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَٓا اِذْ جَٓاءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلٰكِنْ قَسَتْ

Yalvarsınlar | Hiç olmazsa | Onlara geldiğinde | Azabımız | Yalvarsaydılar ya! | Şu kadarı var ki | Kaskatı oldu (Ne?)

قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

Onların kalpleri | Ve süsledi (Kime?) | Onlara (Kim?) | Şeytan (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar idiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍۜ

Ne zaman ki unuttular (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar hatırlatıldılar (Ne ile?) | O şey ile | Böylece biz açtık | Onların üzerine (Neyi?) | Her şeyin kapısını

حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوا بِمَٓا اُوتُٓوا اَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

Nihayet ferahlandıkları vakit (Ne ile?) | O şeyle ki | Kendilerine verildi | Onları yakalayıverdik (Nasıl?) | Ansızın | Birde bakarsın ki onlar (Nedir?) | Ümitsizdirler

36. Sadece işitmesi olanlar davete icabet ederler. Ölülere gelince, onları Allah diriltir, sonra hepsi O'nun huzuruna çıkarılırlar.

37. Durmuşlar da: "Ona bambaşka bir âyet indirilse ya!" diyorlar. De ki: "Şüphesiz Allah öyle bir mucizeyi indirip durmaya gücü yeter, fakat çoğu bilmezler!"

38. Hem yerde debelenen hiçbir hayvan ve iki kanadı ile uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi birer ümmet olmasınlar! Biz kitapta hiçbir eksik bırakmamışızdır. Sonra hepsi Rablerinin huzurunda toplanırlar.

39. Âyetlerimize yalan diyenler, karanlıklar içinde kalmış birtakım sağırlar ve dilsizlerdir. Allah, kimi dilerse onu şaşırtır, kimi de dilerse bir doğru yol üzerinde bulundurur.

40. De ki: "Bir düşünür müsünüz kendinizi? Allah'ın azabı başınıza gelse veya kıyamet başınıza kopsa, Allah'tan başkasına mı dua edersiniz? Eğer doğru söylüyorsanız söyleyin bakalım!"

41. Doğrusu yalnız O'na dua edersiniz de dilerse O, feryat ettiğiniz belayı üzerinizden kaldırır. Ve o an siz, o ortak koştuklarınızın hepsini unutursunuz.

42. Andolsun ki, senden önce bir takım ümmetlere de peygamberler gönderdik; dinlemediler. Yalvarsınlar diye onları yokluk ve sıkıntı ile sıktık.

43. Hiç olmazsa, kendilerine böyle baskımız geldiği zaman yalvarsaydılar bari. Ve lâkin kalpleri katılaşmış, şeytan da her ne yapıyorlarsa kendilerine süslü göstermişti.

44. Bu nedenle yapılan uyarıları unuttular, üzerlerine her şeyin kapılarını açıverdik. Nihâyet kendilerine verilen bu genişlik ve serbestlik ile tam ferahlandıkları sırada, ansızın tuttuk kendilerini yakalayıverdik! Bir de bakarsın ki, hepsi bir anda bütün ümitlerinden mahrum kaldılar.

45. Artık o zulmedip duran kavmin kökü kesilmişti. Hamdolsun Allah'a, o âlemlerin Rabbine…

46. De ki: "Söyleyin bakayım, eğer Allah kulaklarınızı ve gözlerinizi alıverir ve kalplerinizi mühürleyiverirse, kimdir Allah'tan başka bir ilâh ki, onu size getirip verecek?" Bak biz âyetlerimizi nasıl evirip çevirip türlü biçimlere sokuyoruz? Sonra da onlar (bu âyetlerden) nasıl yüz çeviriyorlar?

47. De ki: "Söyleyin bakayım, şayet Allah'ın azabı ansızın yahut açıktan başınıza geliverse, zalimler topluluğundan başkası mı helak olacak?"

48. Biz o gönderilen peygamberleri ancak rahmetimizin müjdecileri ve azabımızın habercileri olmak üzere göndeririz. Onun için kim iman edip iyilik yolunu tutarsa, onlara korku yoktur ve üzülecekler onlar değildir.

49. Âyetlerimize yalan diyenler, fasıklığı adet edindikleri için kendilerine azap dokunacaktır.

50. De ki: "Ben size, "Allah'ın hazineleri benim yanımdadır." Demem, gaybı da bilmem. Size: "Ben meleğim." de demem. Ben ancak bana verilen vahyе uyarım." De ki: "Kör ile gören bir olur mu? Artık bir düşünmez misiniz?

51. Hem bununla Rablerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları uyar. Öyle ki, kendileri için O'nun huzurunda ne bir dost ne de bir şefaatçi yok. Umulur ki onlar korunurlar.

52. Ve Rablerinin rızasını (cemalini) isteyerek, sabah-akşam O'na dua edenleri yanından kovayım deme! Sana onların hesabından bir şey yok, senin hesabından da onlara bir şey yok ki, çaresizleri kovup da zalimlerden olasın.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذ۪ينَ ظَلَمُواۜ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ

Kesildi (Ne?) | Kavmin ardı | Öyle kavim ki | Zulmettiler | Ve hamd (Nedir?) | Allah'a aittir (Öyle Allah ki?) | Alemlerin rabbi olan

﴿٤٥﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

De ki | Ne dersiniz? | Eğer Allah alsa (Neyi?) | Kulaklarınızı (Daha?) | Ve gözlerinizi | Ve mühür vursa (Nereye?)

عَلٰى قُلُوبِكُمْ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْت۪يكُمْ بِه۪ۜ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ

Kalplerinizin üstüne | Hangi ilah | Allah'tan gayrı | Size getirir | O şeyi | Bak | Nasıl | [Türlü türlü] açıklıyoruz (Neyi?)

الْاٰيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ

Ayetleri | Sonra onlar | Uzaklaşıyorlar | De ki | Kendiniz için ne dersiniz? | Şayet gelse (Ne?) | Allah ın azabı

بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾

Ansızın | Ya da açıkça | Helak olur mu? | Ancak [helak olur] | Kavim (Öyle kavim ki) | Zalimler

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَل۪ينَ اِلَّا مُبَشِّر۪ينَ وَمُنْذِر۪ينَۚ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ

Biz göndermiyoruz (Kimi?) | Peygamberleri | Ancak müjdeleyiciler olarak [gönderiyoruz] | Ve uyarıcılar olarak | Her kim iman ederse | Ve halini düzeltirse

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا

Korku yoktur (Kime?) | Onlara | Ve onlar olmazlar (Ne olmazlar?) | Üzülürler | O kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi

يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَٓا اَقُولُ لَكُمْ

Onlara dokunur (Ne?) | Azap (Ne sebebiyle?) | Olmaları sebebiyle (Ne olmaları?) | Fasıklık ediyorlar | De ki | Ben demiyorum (Kime?) | Size (Ne demiyorum?)

عِنْد۪ي خَزَٓائِنُ اللّٰهِ وَلَٓا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَٓا اَقُولُ لَكُمْ اِنّ۪ي مَلَكٌۚ

Benim yanımdadır (Ne?) | Allah'ın hazineleri | Yine demiyorum (Ne?) | Biliyorum (Neyi?) | Gaybı | Ve yine demiyorum (Kime?) | Size | Elbette ben | Bir meleğim

اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى اِلَيَّۜ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَص۪يرُۜ

Ben uymam | Ancak uyarım (Neye?) | Ol şeye ki | Vahyediliyor | Bana | De ki | Bir olur mu? (Kim?) | Kör | Ve gören

اَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذ۪ينَ يَخَافُونَ اَنْ يُحْشَرُٓوا

Hala düşünmüyor musunuz? | Ve uyar | Onunla [Kuran'la] (Kimi?) | O kimseleri ki | Onlar korkuyorlar (Neden?) | Toplanacaklarından

اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِه۪ وَلِيٌّ وَلَا شَف۪يعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

Rablerine | Onlar için yoktur | Ondan başka (Ne?) | Ne bir dost | Ve ne de bir şefaatçi | Ta ki onlar | Sakınsınlar/ korunsunlar

وَلَا تَطْرُدِ الَّذ۪ينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُر۪يدُونَ

Ve kovma! (Kimi?) | O kimseleri ki | Dua ederler (Kime?) | Rablerine (Ne zaman?) | Sabah (Daha?) | Ve akşam | Onlar isterler

وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ

Onun vechini | Senin üzerine yoktur | Onların hesabından | Hiçbir şey | Senin hesabından da yoktur

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٥٢﴾

Onlar üzerine | Hiçbir şey | Ki onları kovasın | Aksi halde olursun | Zalimlerden

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُٓوا اَهٰٓؤُلَٓاءِ مَنَّ اللّٰهُ

Ve böylece | Fitneye düşürdük (Kimi?) | Onlardan bazısını (Kim ile?) | Diğer bazısıyla (Niye?) | Desinler diye (Ne desinler?) | Şunlar mıdır? | Lütfetti (Kim?) | Allah

عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَاۜ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

Kendilerine | Bizim aramızdan | Değil midir? (Kim?) | Allah (Ne değil midir?) | Daha iyi bilen (Kimi?) | Şükredenleri

وَاِذَا جَٓاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ

Ve sana geldiği zaman (Kim?) | O kimseler ki | İman ediyorlar (Neye?) | Bizim ayetlerimize | De ki | Selam | Üzerinize olsun | Yazdı (Kim?)

رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَۙ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوٓءًا

Sizin Rabbiniz (Kime?) | Kendisine (Neyi?) | Rahmeti | Durum şu ki | Her kim | İşlerse | Sizden (Ne işlerse?) | Bir kötülük (Nasıl?)

بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

Cahillikle | Sonra da | Tevbe etse | İşledikten sonra | Ve halini düzeltse | Muhakkak ki Allah | Çok mağfiret edicidir | Çok merhamet edicidir

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

Ve yine böylece | [Türlü türlü] açıklıyoruz (Neyi?) | Ayetleri | Açıkça belli olsun için (Ne?) | Suçluların yolu

قُلْ اِنِّي نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قُلْ

De ki | Muhakkak ki ben | Men olundum (Neden?) | İbadet etmekten (Kime?) | O kimselere ki | Siz yakarıyorsunuz | Allah'tan başka | De ki

لَٓا اَتَّبِعُ اَهْوَٓاءَكُمْۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَٓا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

Ben uymam (Neye?) | Sizin hevalarınıza | Yoldan sapmış olurum ben | O zaman | Ve ben olmamış olurum (Kimlerden?) | Hidayete erenlerden

﴿٥٦﴾ قُلْ اِنِّي عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِۜ مَا عِنْدِي مَا

De ki | Muhakkak ki ben | Açık bir delil üzerindeyim | Rabbimden | Ve siz yalanladınız (Neyi?) | Onu | Benim yanımda yoktur (Ne?) | O şey [azab] ki

تَسْتَعْجِلُونَ بِهِۜ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِۜ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ

Hemen istiyorsunuz (Neyi?) | O şeyi | Olmadı (Ne?) | Hüküm | Ancak | Allah'a ait [oldu] | O anlatır (Neyi?) | Hak olanı | O [Allah] (Nedir?)

خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ

Hüküm verenlerin en hayırlısıdır | De ki | Şayet benim yanımda olsaydı (Ne?) | O şey [azab] ki | Hemen istiyorsunuz (Ne?) | O şeyi | Elbette sonuçlanmıştı (Ne?)

الْاَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ

İş (Öyle iş ki) | Benim aramla | Sizin aranızda olan | Allah (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | Zalimleri | Ve O'nun katındadır (Ne?)

مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَٓا اِلَّا هُوَۜ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ

Gaybın anahtarları | Onu bilmez | Ancak O [bilir] | Ve O bilir (Neyi?) | O şeyi ki (Neredir?) | Karadadır (Daha?) | Ve denizdedir

وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ

Düşmez (Ne?) | Hiç bir yaprak | Ancak Allah onu bilir | Ve tek bir tane yoktur (Nerede?) | Yerin karanlıklarında (Daha?)

وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

Ve hiçbir yaş da yoktur (Daha?) | Ve hiçbir kuru da yoktur | Ancak bunların hepsi | Kitaptadır (Öyle kitap ki) | Apaçık

53. Böylece onların bir kısmını diğer kısmiyle: "Aa!... Şunlar mı o Allah'ın aramızdan lütfuna layik gördüğü kimseler?" desinler diye imtihan ettik. Allah şükreden kullarını daha iyi bilen değil midir?

54. Âyetlerimize iman ediyor olanlar yanına geldikleri zaman da de ki: "Selam sizlere! Rabbiniz kendine rahmeti yazdı. Sizden kim bir cahillikle bir kötülük yapmış, sonra arkasından tevbe edip düzelmiş ise, ona karşı çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

55. Böylece suçluların yolu seçilip belli olsun diye âyetlerimizi iyice açıklayacağız.

56. De ki: "Ben sizin Allah'tan başka taptıklarınıza ibadet etmekten men edildim!" De ki: "Ben sizin arzularınıza uymam. O takdirde şaşırmış ve ben hidâyete erenlerden değilmişim demek olur."

57. De ki: "Ben Rabbimden apaçık bir delil üzerindeyim. Siz ise O'nu yalanladınız. Çabuk gelmesini istediğiniz azap benim elimde değil; hüküm ancak Allah'ındır. Gerçeği O anlatır. Hem O, davaları hükme bağlayanların en hayırlısıdır.

58. De ki: "O çabuk gelmesini istediğiniz benim elimde olsaydı, sizinle aramızdaki iş çoktan hükme bağlanmıştı. Bununla beraber haksızları Allah daha iyi bilir."

59. Gaybın anahtarları O'nun yanındadır. Onları ancak O bilir. Karada ve denizde ne varsa yine O bilir. Bir yaprak düşmez ve yerin karanlıklarına bir tane gitmez ki, O bilmesin. Ne bir yaş, ne de bir kuru hiçbir şey yoktur ki, kesinlikle o apaçık kitapta bulunmasın.

60. Sizleri geceleyin kendinizden geçirip alan, bununla beraber gündüz kazandıklarınızı bilip tutan, sonra belirlenmiş olan bir ecel tamamlansın diye sizi onun içinde dirilten O'dur. Sonra O'nadır yine en sonunda dönüşünüz. Sonra size neler yaptığınızı haber verecektir.

61. Kulları üzerinde yegâne kudret sahibi O. Üzerinize hareketlerinizi kaydeden koruyucular gönderir. Sonunda birinize ölüm geldiği zaman, gönderdiğimiz melekler canını alırlar. Ve onlar görevlerinde kusur yapmazlar.

62. Sonra o vefat edenler gerçek Mevlaları olan Allah'a götürülüp teslim edilirler. İyi bilin ki, hüküm O'nundur ve O, hesap görenlerin en hızlı olanıdır.

63. De ki: "Gizliden gizliye, yalvara yalvara, "Yemin olsun eğer bizi bundan kurtarırsan, hiç şüphesiz şükredenlerden oluruz." diye dualar ettiğiniz zamanlarda, o karanın, denizin karanlıklarından kim kurtarır sizi?

64. De ki: "Allah kurtarır sizi ondan ve her sıkıntıdan, sonra da siz müşriklik edersiniz."

65. De ki: "O'nun size üstünüzden veya altınızdan bir azap salıvermeye yahut sizi birbirinize katıp, kiminizin kiminize hıncını tattırmaya da gücü yeter. Bak, anlasınlar diye âyetleri nasıl açıklıyoruz!"

66. Bu böyle gerçek iken, kavmin buna yalan dedi. De ki: "Üzerinize vekil değilim."

67. Her haberin kararlaştırılmış bir zamanı vardır, artık ilerde bilirsiniz.

68. Âyetlerimiz hakkında münasebetsizliğe dalanları gördüğün zaman da kendilerinden yüz çevir, ta ki başka bir söze dalsınlar... Eğer şeytan bunu sana bir an unutturursa, hatırladıktan sonra hemen kalk, o zalimler topluluğu ile beraber oturma!

وَهُوَ الَّذٖى يَتَوَفّٰيكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ

O (Nedir?) | O zattır ki | Sizi alır | Geceleyin | Ve bilir (Neyi?) | O şeyi ki | İşlediniz | Gündüz | Sonra | Sizi diriltir (Nerede?)

فٖيهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

Onda [gündüz vaktinde] | Tamamlansın için (Ne?) | Müddet (Öyle müddet ki?) | Belirlenmiş | Sonra | O'nadır (Ne?) | Dönüşünüz | Sonra | O size haber verecektir (Neyi?) | O şeyi ki | Siz idiniz (Ne idiniz?)

تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً

Yapıyor idiniz | O (Nedir?) | Kahirdir | Kulları üzerine | Ve gönderir | Üzerinize (Neyi?) | Koruyucu

حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ

Nihayet geldiğinde (Kime?) | Sizden birinize (Ne?) | Ölüm | Onu vefat ettirir | Elçilerimiz | Onlar | Eksik bırakmazlar/kusur etmezler | Sonra

رُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِبٖينَ

Döndürülürler | Allah'a (Öyle Allah ki?) | Onların mevlası | Gerçek | Agah olun ki | Yalnız O'nundur (Ne?) | Hüküm | O (Nedir?) | Hesaba çekenlerin en hızlısıdır

﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجّٖيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا

De ki | Kim | Sizi kurtarır? (Neden?) | Karanın karanlıklarından (Daha?) | Ve denizin | Dua edersiniz ona (Nasıl?) | Aleni olarak (Daha?)

وَخُفْيَةً لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ

Ve gizli olarak | Vallahi şayet | Bizi kurtarırsa | Bu karanlıklardan | Biz elbette oluruz | Şükredenlerden [dersiniz] | De ki

اللّٰهُ يُنَجّٖيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ

Allah | Sizi kurtarır (Neden?) | O karanlıklardan | Ve her sıkıntıdan | Sonra | Siz | Ona ortak koşarsınız | De ki | O (Nedir?)

الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ

Kâdirdir (Neye?) | Göndermeye (Nereye?) | Üzerinize (Neyi?) | Bir azabı (Nereden?) | Tepenizden | Ya da (Nereden?)

مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذٖيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ

Ayaklarınızın altından | Ya da (Neye kadirdir?) | Sizi birbirine katmaya (Ne olarak?) | Karşıt fırkalar olarak (Daha neye kadirdir?) | Ve tattırmaya (Kime?) | Bazınıza (Neyi?) | Bazınızın hıncını/azabını

اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ

Bak | Nasıl | [Türlü türlü] açıklıyoruz (Neyi?) | Ayetleri | Ta ki onlar | Anlasınlar | Ve yalanladı (Neyi?) | Onu | Senin kavmin

وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكٖيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ مُسْتَقَرٌّ

Halbuki o (Nedir?) | Haktır | De ki | Ben değilim | Üzerinize (Ne değilim?) | Vekil | Her haber için vardır (Ne vardır?) | Kararlaştırılmış bir zaman

وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذٖينَ يَخُوضُونَ فٖٓى اٰيَاتِنَا

Ve yakında bileceksiniz | Ve gördüğün zaman (Kimi?) | O kimseleri ki | Dalıyorlar/ileri geri konuşuyorlar (Ne hakkında?) | Ayetlerimiz hakkında

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فٖى حَدٖيثٍ غَيْرِهٖ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ

İşte yüz çevir (Kimden?) | Onlardan | Dalıncaya kadar (Neye?) | Bir konuşmaya (Öyle konuşma ki) | O ayetlerden başka | Şayet | Unutturursa sana (Kim?)

الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿٦٨﴾

Şeytan | Sakın oturma (Ne zaman?) | Hatırlamandan sonra (Kimlerle birlikte?) | Kavim ile birlikte (Öyle kavim ki) | Zalimler

وَمَا عَلَى الَّذِينَ	يَتَّقُونَ	مِنْ حِسَابِهِمْ	مِنْ شَيْءٍ	وَلٰكِنْ
Yoktur o kimseler üzerine ki	Korkuyorlar (Neden?)	Onların [inanmayanların] hesabından (Ne yoktur?)	Hiçbir şey [sorumluluk]	Şu kadarı var ki

ذِكْرٰى	لَعَلَّهُمْ	يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾	وَذَرِ	الَّذِينَ	اتَّخَذُوا	دِينَهُمْ
Hatırlatma [vardır]	Ta ki onlar	Sakınsınlar	Bırak	O kimseleri ki	Edindiler (Neyi?)	Dinlerini (Ne edindiler?)

لَعِبًا	وَلَهْوًا	وَغَرَّتْهُمُ	الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	وَذَكِّرْ	بِهِ	أَنْ تُبْسَلَ
Bir oyun	Ve bir oyalanma	Ve onları aldattı (Ne?)	Dünya hayatı	Ve hatırlat	Onunla [Kuran'la] (Niçin?)	Helaka düşme [korkusun]-dan dolayı

نَفْسٌ	بِمَا	كَسَبَتْ	لَيْسَ	لَهَا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	وَلِيٌّ	وَلَا شَفِيعٌ
Hiçbir nefis (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	[O nefis] kazandı	Yoktur	O nefis için	Allah'tan başka (Ne yoktur?)	Ne bir dost/sahip	Ve ne de bir şefaatçi

وَإِنْ تَعْدِلْ	كُلَّ عَدْلٍ	لَا يُؤْخَذْ	مِنْهَا	أُولٰئِكَ	الَّذِينَ
Ve denkleştirse de (Neyi?)	Her fidyeyi	Kabul edilmez (Kimden?)	Ondan	İşte onlar	O kimseler ki

أُبْسِلُوا	بِمَا	كَسَبُوا	لَهُمْ	شَرَابٌ	مِنْ حَمِيمٍ	وَعَذَابٌ
[Helaka] teslim olmuşlardır (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar kazandılar	Onlar için vardır (Ne?)	Bir içecek (Neden?)	Kaynar sudan (Daha ne vardır?)	Ve bir azap ki

أَلِيمٌ	بِمَا كَانُوا	يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾	قُلْ	أَنَدْعُوا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ
Can yakıcı (Ne sebebiyle?)	Olmaları sebebiyle (Ne olmaları?)	İnkar ediyorlar	De ki	Yakaralım mı?	Allah'tan başka (Kime?)

مَا	لَا يَنْفَعُنَا	وَلَا يَضُرُّنَا	وَنُرَدُّ	عَلٰى أَعْقَابِنَا	بَعْدَ إِذْ هَدٰينَا
O şeylere ki	Bize fayda vermiyor	Ve bize zarar da vermiyor	Döndürülelim mi?	Ökçelerimiz üzerine	Bize hidayet ettikten sonra (Kim?)

اللّٰهُ	كَالَّذِي	اسْتَهْوَتْهُ	الشَّيَاطِينُ	فِي الْأَرْضِ
Allah (Ne olduğumuz halde?)	O kimse gibi ki	Onu düşürdü/ayarttı (Kim?)	Şeytanlar (Nerede?)	Yeryüzünde (O kişi ne olduğu halde?)

حَيْرَانَ	لَهُ	أَصْحَابٌ	يَدْعُونَهُ	إِلَى الْهُدَى	ائْتِنَا	قُلْ
Şaşkın	O kişi için vardır (Ne?)	Arkadaşlar (Öyle arkadaşlar ki)	O kişiyi çağırır (Neye?)	Hidayete (Ne diye?)	Bize gel [diye]	De ki

إِنَّ هُدَى اللّٰهِ	هُوَ	الْهُدٰى	وَأُمِرْنَا	لِنُسْلِمَ	لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾
Muhakkak ki Allah'ın hidayeti	Odur	Asıl hidayet	Ve biz emrolunduk (Ne ile?)	Teslim olmakla (Kime?)	Alemlerin rabbine

وَأَنْ أَقِيمُوا	الصَّلٰوةَ	وَاتَّقُوهُ	وَهُوَ	الَّذِي	إِلَيْهِ	تُحْشَرُونَ
(Daha ne diye emrolunduk?) Dosdoğru kılın diye (Neyi?)	Namazı (Daha?)	Ve O'ndan korkun diye	O (Nedir?)	O zattır ki	Yalnız O'na	Haşredileceksiniz

﴿٧٢﴾ وَهُوَ	الَّذِي	خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْأَرْضَ	بِالْحَقِّ	وَيَوْمَ
O (Nedir?)	O zattır ki	Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri (Nasıl?)	Hakla	O gün ki

يَقُولُ	كُنْ	فَيَكُونُ	قَوْلُهُ	الْحَقُّ	وَلَهُ	الْمُلْكُ	يَوْمَ	يُنْفَخُ
O der (Ne der?)	Ol!	Hemen oluverir	O'nun sözü (Nedir?)	Haktır	Yalnız O'nundur (Ne?)	Mülk (Nerede?)	O günde ki	Üfürülür (Nereye?)

فِي الصُّورِ	عَالِمُ الْغَيْبِ	وَالشَّهَادَةِ	وَهُوَ	الْحَكِيمُ	الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾
Sura (O Allah nedir?)	Gaybı bilendir (Daha?)	Ve şehadeti de	O Allah (Nedir?)	Hikmet sahibidir	Her şeyden haberdardır

69. Gerçi Allah'tan korkanlara onların hesabından bir şey düşmez. Ancak bir uyarı olur, belki sakınırlar.

70. Dinlerini oyun ve eğlence edinen ve dünya hayatının kendilerini aldattığı kimseleri bırak! Bu vesile ile şunu da hatırlat: "Bir kimse kendi kazandığı yüzünden azabın pençesine düşmeye görsün, o zaman Allah'ın yüce huzurunda ona başka ne bir sahip çıkan, ne de bir şefaatçi bulunur. Her türlü fidyeyi denkleştirse bile kabul edilmez. Onlar azabın pençesine teslim edilmiş kimselerdir. Nankörlük ettiklerinden dolayı onlara, sırf kaynar sudan bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.

71. De ki: "Biz hiç Allah'ı bırakıp da bize ne fayda, ne de zarar veremeyecek nesnelere yalvarır mıyız? Ve Allah bizi hidâyetine kavuşturmuş iken ardımıza döner miyiz? O avanak kimse gibi ki; yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşırken kendini şeytanlar ayartıp uçuruma çekmekte, beride ise arkadaşları: "Bize gel." diye onu doğru yola çağırıp duruyorlar. De ki: "Kuşkusuz hidâyet, Allah'ın hidâyetidir. Ve bize, âlemlerin Rabbine halis Müslümanlar olmamız emredildi.

72. Hem namazı kılın ve O'ndan korkun! Toplanıp huzuruna varacağınız O'dur.

73. Gökleri ve yeri yerli yerince yaratan O! Hem "Ol!" diyeceği gün, o da oluverir. Hak O'nun dediğidir. Sura üfleneceği gün de mülk O'nundur. Görülmeyeni de görüleni de bilir. Hikmet sahibi O'dur, her şeyden haberdar O...

74. Bir zamanlar İbrahim, babası Azer'e: "Sen putları kendine bir sürü ilah ediniyorsun öyle mi? Doğrusu ben seni ve kavmini açık bir sapıklık içinde görüyorum." demişti.

75. Böylece İbrahim'e, kesin bilgiyi elde edenlerden olması için göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk.

76. Üzerini gece kaplayınca bir yıldız gördü: "Bu imiş Rabbim!" dedi. Derken o batıverince de: "Ben böyle batanları sevmem." dedi.

77. Ay'ı doğarken görünce: "Bu imiş Rabbim!" dedi. Derken o batınca da: "Yemin ederim ki, Rabbim bana doğru yolu göstermemiş olsaydı, muhakkak ki, şu şaşkın topluluktan biri olacakmışım." dedi.

78. Güneşi doğmak üzere iken görünce: "Bu imiş Rabbim, bu hepsinden büyük!" dedi. O da batınca: "Ey kavmim! Haberiniz olsun, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım!" dedi.

79. Ben, her dinden geçip yalnız hakka eğilerek yüzümü o gökleri ve yeri yaratmış olan yaratana döndüm. Ve ben müşriklerden değilim.

80. Kavmi de kendisine karşı delil getirmeye kalkıştı. O da dedi ki: "Bana hakikati doğrudan doğruya gösterdiği halde, Allah hakkında bana delil getirmeye mi kalkışıyorsunuz? Sizin O'na ortak koştuğunuz şeylerden ise, ben hiçbir zaman korkmam. Rabbim dilemedikçe onlar bana hiçbir şey yapamaz. Rabbim her şeyi ilim bakımından kuşatmıştır. Artık bir düşünmez misiniz?

81. Hem nasıl olur? Baksanıza, siz Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri O'na ortak koşmaktan korkmuyorsunuz da, ben sizin ortak koştuklarınızdan korkarım! Şu halde korkudan emin olmakta iki taraftan hangisi daha haklıdır? Eğer biliyorsanız (söyleyin.)

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهيمُ لِاَبيهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً اِنّى
Ve o vakit ki | Demişti (Kim?) | İbrahim (Kime?) | Babasına (Kimdir o?) | Azer (Ne demişti?) | Ediniyor musun? (Neyi?) | Putları (Ne?) | İlahlar | Muhakkak ki ben

اَرٰيكَ وَقَوْمَكَ فى ضَلَالٍ مُبينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُرى اِبْرٰهيمَ
Seni görüyorum | Ve senin kavmini (Nerede?) | Sapkınlıkta (Öyle sapkınlık ki) | Aşikar | Ve böylece | Gösteriyorduk (Kime?) | İbrahim'e (Neyi?)

مَلَكُوتَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنينَ ﴿٧٥﴾
Göklerin melekûtunu (Daha?) | Ve yerin melekûtünü (Niçin gösteriyorduk?) | Olsun diye (Neden?) | Kesin inananlardan

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا قَالَ هٰذَا رَبّى فَلَمَّا اَفَلَ
Ne zaman ki çöktü (Kimin üzerinde?) | Onun üzerine (Ne?) | Gece | Gördü (Ne gördü?) | Bir yıldız | Dedi | Bu (Nedir?) | Benim rabbimdir | Ne zaman ki battı

قَالَ لَا اُحِبُّ الْاٰفِلينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا
Dedi ki | Ben sevmem (Kimi?) | Batanları | Ne zaman ki gördü (Neyi?) | Ayı (Nasıl?) | Doğarken | Dedi | Bu

رَبّى فَلَمَّا اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنى رَبّى لَاَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
Benim rabbimdir | Ne zaman ki o da battı | Dedi ki | Şayet bana hidayet etmezse (Kim?) | Benim rabbim | Ben elbette olurum (Ne olurum?) | Kavimden (Öyle kavim ki)

الضَّالّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا
Sapmışlar | Ne zaman ki gördü (Neyi?) | Güneşi (Nasıl?) | Doğarken | Dedi ki | Bu (Nedir?)

رَبّى هٰذَا اَكْبَرُ فَلَمَّا اَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّى بَرىءٌ مِمَّا
Benim rabbimdir | Bu (Nedir?) | Daha büyüktür | Ve ne zaman ki o da battı | Dedi ki | Ey Kavmim! | Muhakkak ki ben (Neyim?) | Uzağım (Neden uzağım?) | O şeyden ki

تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ اِنّى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذى فَطَرَ السَّمٰوَاتِ
Siz ortak koşuyorsunuz | Muhakkak ki ben | Döndürdüm (Neyi?) | Yüzümü | O zata ki | Yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?)

وَالْاَرْضَ حَنيفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ
Ve yeri (Ne olduğum halde?) | Hanif olduğum halde | Ve ben değilim (Kimlerden?) | Ortak koşanlardan | Onunla tartışmaya kalkıştı (Kim?)

قَوْمُهُ قَالَ اَتُحَاجُّونّى فِى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينِ وَلَا اَخَافُ مَا
Kavmi | Dedi ki | Benimle tartışmaya mı yelteniyorsunuz? (Ne konuda?) | Allah konusunda | Halbuki o beni doğru yola iletti | Ve ben korkmam (Neden?) | O şeyden ki

تُشْرِكُونَ بِه اِلَّا اَنْ يَشَاءَ رَبّى شَيْـًٔا وَسِعَ رَبّى كُلَّ شَىْءٍ
Ortak koşuyorsunuz | O'na | Ancak | Dilerse müstesna (Kim?) | Benim rabbim (Ne dilerse?) | Bir şey | Kuşatmıştır (Kim?) | Benim rabbim (Neyi?) | Her şeyi (Ne bakımdan?)

عِلْمًا اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ اَخَافُ مَا اَشْرَكْتُمْ
İlim bakımından | Hiç düşünmüyor musunuz? | Ben nasıl korkarım? (Neden?) | O şeyden ki | Siz ortak koştunuz

وَلَا تَخَافُونَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِه عَلَيْكُمْ
Halbuki siz korkmuyorsunuz | Muhakkak ki siz | Ortak koştunuz (Kime?) | Allah'a | O şeyi ki | Allah indirmedi (Neye dair?) | O şeye dair (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne indirmedi?)

سُلْطَانًا فَاَىُّ الْفَريقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾
Bir delil | Şimdi bu iki fırkadan hangisi | Daha haklıdır (Neye?) | Emin olmaya | Şayet siz iseniz (Ne?) | Biliyorsunuz

الَّذِينَ	O kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَلَمْ يَلْبِسُوا	Ve karıştırmadılar (Neyi?)
إِيمَانَهُمْ	İmanlarını (Ne ile?)
بِظُلْمٍ	Zulüm ile
أُولٰئِكَ	İşte onlar
لَهُمُ	Asıl onlar içindir (Ne?)
الْاَمْنُ	Emniyet
وَهُمْ	Onlar (Nedir?)
مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾	Hidayete erenlerdir
وَتِلْكَ	İşte bu (Bundan bedel?)
حُجَّتُنَا	Bizim huccetimiz
اٰتَيْنَاهَا	Biz onu verdik (Kime?)
اِبْرٰهِيمَ	İbrahim'e (Kime karşı verdik?)
عَلٰى قَوْمِهِ	Kavmine karşı
نَرْفَعُ	Biz yükseltiriz (Nerede yükseltiriz?)
دَرَجَاتٍ	Derecelerde (Kimi yükseltiriz?)
مَنْ	O kimseyi ki
نَشَاءُ	Biz diliyoruz
اِنَّ رَبَّكَ	Muhakkak ki senin rabbin (Nedir?)
حَكِيمٌ	Hikmet sahibidir
عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾	Her şeyi bilendir
وَوَهَبْنَا	Ve biz bağışladık (Kime?)
لَهُ	İbrahim'e (Kimi?)
اِسْحٰقَ	İshak'ı (Daha?)
وَيَعْقُوبَ	Ve Yakub'u
كُلًّا	Hepsini
هَدَيْنَا	Hidayete erdirdik
وَنُوحًا	Ve Nuh'u da
هَدَيْنَا	Hidayete erdirdik (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce
وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ	Ve onun zürriyetinden de erdirdik (Kimi?)
دَاوُدَ	Davut'u (Daha?)
وَسُلَيْمٰنَ	Süleyman'ı (Daha?)
وَاَيُّوبَ	Eyyub'u (Daha?)
وَيُوسُفَ	Yusuf'u (Daha?)
وَمُوسٰى	Musa'yı (Daha?)
وَهٰرُونَ	Ve Harun'u
وَكَذٰلِكَ	Ve böylece
نَجْزِي	Mükâfatlandırırız (Kimi?)
الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾	Muhsin kulları
وَزَكَرِيَّا	(Daha kimi hidayete erdirdik?) Zekeriya'yı (Daha?)
وَيَحْيٰى	Yahya'yı (Daha?)
وَعِيسٰى	İsa'yı (Daha?)
وَاِلْيَاسَ	Ve İlyas'ı
كُلٌّ	Hepsi
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾	Salihlerdendir
وَاِسْمٰعِيلَ	(Daha kimi hidayete erdirdik?) İsmail'i (Daha?)
وَالْيَسَعَ	Elyesa'yı (Daha?)
وَيُونُسَ	Yunus'u (Daha?)
وَلُوطًا	Ve Lut'u
وَكُلًّا	Hepsini
فَضَّلْنَا	Üstün kıldık (Neye?)
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾	Alemlere
وَمِنْ اٰبَائِهِمْ	(Daha kimi üstün kıldık?) Babalarından
وَذُرِّيَّاتِهِمْ	Ve zürriyetlerinden
وَاِخْوَانِهِمْ	Kardeşlerinden [bazılarını]
وَاجْتَبَيْنَاهُمْ	Onları seçtik
وَهَدَيْنَاهُمْ	Ve onları erdirdik (Neye?)
اِلٰى صِرَاطٍ	Bir yola (Öyle yol ki)
مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾	Dosdoğru
ذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
هُدَى اللّٰهِ	Allah'ın hidayetidir (Öyle hidayeti ki)
يَهْدِي	Eriştirir (Ne ile?)
بِهِ	O hidayet ile (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
يَشَاءُ	Diliyor (Kimden?)
مِنْ عِبَادِهِ	Kullarından
وَلَوْ اَشْرَكُوا	Şayet ortak koşsalardı
لَحَبِطَ	Elbette boşa giderdi (Kimden?)
عَنْهُمْ	Kendilerinden (Ne boşa giderdi?)
مَا	O şey ki
كَانُوا	Onlar idiler (Ne?)
يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾	Yapıyorlar
اُولٰئِكَ	İşte onlar (Nedir?)
الَّذِينَ	O kimselerdir ki
اٰتَيْنَاهُمُ	Biz onlara verdik (Neyi?)
الْكِتَابَ	Kitabı (Daha?)
وَالْحُكْمَ	Hükmü (Daha?)
وَالنُّبُوَّةَ	Ve peygamberliği [verdik]
فَاِنْ يَكْفُرْ	Şayet inkar ederlerse
بِهَا	Bunları [Kitap, hüküm ve peygamberlik] (Kim?)
هٰؤُلَاءِ	Onlar
فَقَدْ وَكَّلْنَا	Muhakkak ki sahiplenici kılarız (Neye?)
بِهَا	Bunlara (Kimi?)
قَوْمًا	Bir kavmi ki
لَيْسُوا	Onlar olmadılar (Neyi?)
بِهَا	Bunları (Ne olmadılar?)
بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾	İnkar ediciler
اُولٰئِكَ	İşte onlar
الَّذِينَ	O kimselerdir ki
هَدَى	Hidayete eriştirdi [onları] (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
فَبِهُدٰيهُمُ	Öyleyse onların yoluna
اقْتَدِهْ	Uy!
قُلْ	De ki (Ne de?)
لَا اَسْئَلُكُمْ	Ben sizden istemiyorum (Neye karşılık?)
عَلَيْهِ	Ona karşılık (Ne istemiyorum?)
اَجْرًا	Bir ücret
اِنْ هُوَ	O [Kuran] olmadı
اِلَّا ذِكْرٰى	Ancak bir hatırlatma (Kim için?)
لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾	Alemler için

82. İman edip de imanlarını bir haksızlıkla karıştırmayan kimseler, işte korkudan emin olmak onların hakkıdır ve hidâyete erenler de onlardır.

83. Bu, işte kavmine karşı bizim İbrahim'e vermiş olduğumuz hüccetimizdir. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

84. Bundan başka ona İshak ve Ya'kub'u ihsan ettik ve her birini hidâyete erdirdik. Daha önce Nuh'u hidâyete erdirmiştik. Onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı, Harun'u da... İşte muhsinleri böyle mükâfatlandırırız.

85. Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da... Hepsi de salih kimselerdendir.

86. İsmail'i, Elyesa'yı, Yunus'u ve Lut'u da... Her birini âlemlere üstün kıldık.

87. Atalarından, soylarından ve kardeşlerinden bir kısmını da... Ve hep bunları seçtik ve hep bunları bir doğru yola ilettik.

88. İşte o yol Allah'ın hidâyetidir. O, bunu kullarından dilediğine hidâyet eyler. Eğer bunlar (Allah'a) ortak koşmuş olsalardı, bütün yaptıkları boşa gitmiş olurdu.

89. İşte bunlar, kendilerine kitap, hüküm ve peygamberlik verdiğimiz kimseler! Şimdi şu karşıdakiler buna inkâr ediyorlarsa, yerlerine bunları inkâr etmeyen bir kavmi getirmişizdir.

90. İşte o peygamberler, Allah'ın kendilerini hidâyetine eriştirdiği kimselerdir. Sen de onların gittiği yoldan yürü! De ki: "Ben buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum. O sırf âlemleri irşad için ilahi bir hatırlatmadır."

91. Allah insana hiçbir şey indirmemiştir, demekle Allah'ı gereği gibi tanıyamadılar. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur, bir hidâyet olmak üzere getirdiği o kitabı kim indirdi? Ki siz onu parça parça kağıtlar haline getiriyor ve bunları ortaya atıyorsunuz, bir çoğunu gizliyorsunuz. Bununla beraber şimdi size, ne sizin ne atalarınızın bilmediği hakikatler öğretilmekte. "Allah" de, sonra bırak onları, daldıkları batakta oynayıp dursunlar.

92. İşte bu da bizim indirdiğimiz bir kitap! Bolluk ve bereketi dünyayı tutacak; bu onaylamadıkça önceki kitaplar geçerli olmayacak. Bir de Mekke ve bütün çevresindekileri uyarsın diye ki, ahirete iman edenler, buna da iman ederler. Ve onlar namazlarını devamlı kılarlar.

93. Uydurduğu yalanı Allah'a isnat eden veya kendisine bir şey vahy edilmemişken: "Bana vahyolunuyor!" diyen kimseden, bir de: "Allah'ın indirdiği âyetler gibi ben de indireceğim!" diyenden daha zalim kim olabilir? O zalimleri ölümün şiddetli dalgaları içinde boğulurken bir görsen! Melekler, ellerini uzatmış: "Haydı bakalım çıkarın canlarınızı! Bugün zillet azabı ile cezalandırılacaksınız. Çünkü Allah'a karşı doğru olmayanı söylüyordunuz ve çünkü Allah'ın âyetlerine karşı büyükleniyordunuz." (derler.)

94. Andolsun ki, ilk defa yarattığımız gibi, işte bize teker teker geldiniz. Ve size verip hayaline daldırdığımız servetleri arkalarınıza bıraktınız. Hani o sizin var oluşunuzda Allah'ın ortakları olduğunu iddia ettiğiniz şefaatçılarınızı da yanınızda görmüyoruz. Gördünüz ya aranızdaki bağlar büsbütün koptu ve iddia ettiklerinizin hepsi kaybolup gitti.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِه۪ٓ اِذْ قَالُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ

Takdir edemediler (Kimi?) | Allah'ı | Gerçek kadriyle | Çünkü | Dediler | İndirmedi (Kim?) | Allah (Kime?) | Hiçbir beşere (Ne indirmedi?)

مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذ۪ي جَٓاءَ بِه۪ مُوسٰى نُوراً وَهُدًى

Hiçbir şey | De ki | Kim | İndirdi (Neyi?) | Kitabı | Öyle kitap ki | Getirdi (Neyi?) | Onu (Kim?) | Musa (Ne olarak?) | Bir nur (Daha?) | Ve bir hidayet [olarak] (Kime?)

لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاط۪يسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَث۪يراً وَعُلِّمْتُمْ

İnsanlara | Onu yapıyor/yazıyorsunuz (Nereye?) | Kağıtlara | Onu açığa çıkarıyorsunuz | Ve gizliyorsunuz (Neyi?) | Bir çoğunu | Ve size öğretildi (Ne?)

مَا لَمْ تَعْلَمُٓوا اَنْتُمْ وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬كُمْ قُلِ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ ف۪ي خَوْضِهِمْ

O şey ki | Siz bilmiyordunuz | Ne siz | Ne de babalarınız | De ki | Allah [indirdi] | Sonra | Bırak onları (Nerede?) | Daldıkları [bataklıkları]nda

يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذ۪ي بَيْنَ يَدَيْهِ

Oynayadururlarken | Ve bu (Nedir?) | Bir kitaptır ki | Biz onu indirdik (Daha nedir?) | Mübarektir (Daha nedir?) | O şeyi doğrulayıcıdır ki | Kendisinin önündedir (Onu niçin indirdik?)

وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ

Uyarasın diye (Kimi?) | Mekke'yi | Ve onun çevresindekileri | O kimseler ki | İnanıyorlar (Neye?) | Ahiret'e

يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

İnanırlar (Neye?) | Ona | Onlar | Namazlarını | Muhafaza ederler | Kimdir! | Daha zalim (Kimden?) | O kimseden ki

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِباً اَوْ قَالَ اُو۫حِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ

İftira attı (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Bir yalanı | Ya da | Dedi ki | Vahyedildi (Kime?) | Bana | Halbuki vahyedilmedi (Kime?) | Ona (Ne vahyedilmedi?) | Hiçbir şey

وَمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ

Ve o kimse ki | Dedi | Ben indireceğim (Neyi?) | O şeyin bir benzerini | İndirdi (Kim?) | Allah | Bir görsen | O zamanı ki | O zalimler (Nedir?)

ف۪ي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُٓوا اَيْد۪يهِمْ اَخْرِجُٓوا اَنْفُسَكُمْ

Ölüm acılarındadır | Ve melekler de (Nedir?) | Ellerini uzatıp vurmaktadır | Çıkartın [demektedir] (Neyi?) | Canlarınızı

اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ

Bugün | Cezalandırılırsınız (Ne ile?) | Alçak azapla (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Siz idiniz (Ne?) | Diyor idiniz (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Hak olmayanı

وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيَاتِه۪ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادٰى

Ve siz idiniz (Neden?) | Onun ayetlerinden | Böbürleniyor idiniz | Ve muhakkak ki siz bize gelmişsinizdir (Ne olarak?) | Teker teker

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَٓاءَ ظُهُورِكُمْ

Sizi yarattığımız gibi | İlk başta | Ve bırakmışsınızdır (Neyi?) | O şeyi ki | Size verdik (Nerede bırakmışsınızdır?) | Sırtlarınızın arkasında

وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَٓاءَكُمُ الَّذ۪ينَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ ف۪يكُمْ

Ve biz görmüyoruz | Sizinle birlikte (Neyi?) | Şefaatçilerinizi | Öyle şefaatçileriniz ki | Siz sanmıştınız ki | Onlar (Nerede?) | Sizin kulluğunuzda (Nedir?)

شُرَكٰٓؤُ۬ا لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

Ortaklardır | Elbette kopmuş/gitmiştir (Ne?) | Aranız | Ve kaybolmuştur | Sizden (Ne?) | O şey ki | Siz idiniz | [İlah olduğunu] Sanıyordunuz

اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ

Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Daneyi yarandır (Daha?) | Ve çekirdeği de | Çıkartır (Neyi?) | Diriyi (Neden?) | Ölüden | Ve ölüyü çıkartandır (Neden?)

مِنَ الْحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِ

Diriden | İşte size bu (Nedir?) | Allah'tır | Öyleyse nereden/nasıl | Döndürülüyorsunuz | (O Allah daha nedir?) Sabahı yarandır

وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ

Ve O yarattı (Neyi?) | Geceyi (Ne olarak?) | Dinlenme zamanı (Daha neyi yarattı?) | Güneşi (Daha?) | Ve ayı | Bir hesap [ölçüsü] olarak | Bu (Nedir?)

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا

Aziz olanın takdiridir | Her şeyi bilenin | O | Öyle zattır ki | Yarattı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Yıldızları (Niçin yarattı?) | Doğruya erişesiniz diye (Ne ile?)

بِهَا فِى ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ

O yıldızlarla (Nerede?) | Karanın karanlıklarında (Daha?) | Ve denizin de | Elbette tafsil ettik (Neyi?) | Ayetleri (Kime?) | Bir kavme ki

يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِى اَنْشَاَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ

Onlar bilirler | O | Öyle zattır ki | Sizi yarattı (Neden?) | Bir nefisten (Öyle nefis ki) | Tek | [Sizin için] Yerleşme yeri [vardır]

وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِى

Ve de emanet bırakılacağınız yer | Elbette tafsil ettik (Neyi?) | Ayetleri (Kim için?) | Bir kavim için ki | Onlar anlıyorlar | O (Nedir?) | Öyle zattır ki

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا

İndirdi (Nereden) | Gökten (Neyi?) | Suyu | Ve biz çıkardık | Onunla (Neyi?) | Her şeyin bitkisini | Ve biz çıkardık (Neden?)

مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا

Ondan (Öyle bir şey çıkardık ki) | Yeşil | Çıkartırız (Neden?) | Ondan (Neyi?) | Daneyi (Öyle dane ki) | Üst üste binmiş | Ve Hurma ağacından (Hurma ağacından bedel?) | Onun ilk tomurcuğundan [çıkar] (Ne?)

قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ اَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا

Salkımlar (Öyle salkımlar ki) | Yakın (Daha o suyla ne çıkardık?) | Bahçeler (Neden olan?) | Üzüm (Daha?) | Zeytin (Daha?) | Ve Nardan olan (Bunlar ne olduğu halde?) | Benzeşir (Daha ne olduğu halde?)

وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ اُنْظُرُوا اِلٰى ثَمَرِهِ اِذَا اَثْمَرَ وَيَنْعِهِ اِنَّ فِى ذٰلِكُمْ

Ve benzeşmez olduğu halde | Bakın | Onun meyvesine (Ne zaman?) | Meyve verdiğinde (Daha neye bakın?) | Ve olgunlaşmasına | Size söylüyorum, muhakkak ki bunda vardır (Ne?)

لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ

Ayetler (Kim için?) | Bir kavim için ki | Onlar iman ederler | Ve onlar kıldılar (Kime?) | Allah'a (Ne kıldılar?) | Ortaklar (Kimi?) | Cinleri | Halbuki onları da O yarattı

وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا

Ve onlar yakıştırdılar | O'na [Allah'a] (Ne yakıştırdılar/uydurdular?) | Oğullar (Daha?) | Ve kızlar (Onlar ne oldukları halde?) | Bilgisiz oldukları halde | Münezzehtir O | Yücedir O (Neden?) | O şeyden ki

يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ

Onlar vasıflıyorlar | Göklerin yaratıcısıdır (Daha?) | Ve yerin | Nasıl olur da | Olur (Kim için?) | Onun için (Ne?) | Çocuk

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

Halbuki olmadı (Kim için?) | Onun için (Ne?) | Eş | Ve yarattı (Neyi?) | Her şeyi | O | Her şeyi (Nedir?) | Ziyade bilendir

95. Allâh o dâneleri, çekirdekleri yarandır. Ölüden diri çıkarır, diriden ölü çıkarandır. İşte size söylüyorum Allah O... Şimdi söyleyin nasıl çevriliyorsunuz?

96. Tan attırıp sabahı çıkaran O'dur. Geceyi dinlenme zamanı, güneş ile ayı da birer hesap ölçüsü yapmıştır. O işte, o çok güçlü ve her şeyi bilenin takdiridir.

97. Kara ve denizin karanlıklarında yolunuzu doğrultmanız için size yıldızları sebep kılan O'dur. Şüphesiz ilim ehli olanlar için âyetleri iyice açıkladık.

98. Hem sizi bir tek nefisten yaratan O'dur. Demek ki, bir karar yeri, bir de emanet yeri vardır. Gerçekten âyetleri ince anlayış, fıkıh ehli olanlar için iyice açıkladık.

99. Yine gökten bir su indiren de O'dur. Derken onunla her çeşit bitkiyi çıkardık. Derken ondan bir yeşillik çıkardık. Ondan da birbiri üzerine binmiş taneler çıkarıyoruz; hurma ağacının tomurcuğundan sarkan salkımlar ve üzümlerden bağlar... Zeytini de narı da... Birbirine benzeyeni var, benzemeyeni var. Bakın her birinin meyvesine, bir meyve verdiği zaman, bir de olgunlaşmasına. Şüphesiz şu size gösterilende, inananlar için birçok âyetler vardır.

100. Bir de tutup cinleri (gizli yaratıkları) Allah'a ortak koştular. Hâlbuki O onları yarattı. Bundan başka bir de O'na oğullar ve kızlar uydurdular, ne dediklerini bildikleri yok. O'nun yüce zatı, onların nitelemelerinden münezzeh ve yücedir.

101. Göklerin ve yerin örneksiz yaratıcısı O'dur. Bir eşi olması mümkün değilken, O'nun çocuğu olduğu nasıl düşünülebilir? O her şeyi yaratmıştır ve her şeyi bilendir.

102. İşte size bu vasıflar ile işaret olunan yüce zattır. Allah, Rabbiniz. Başka ilah yok, ancak O. Her şeyin yaratıcısı O. O halde O'na kulluk edin, her şeye karşı dayanılacak vekilde O'dur.

103. O'nu gözler idrak etmez, O ise bütün gözleri idrak eder. O öyle latif ve öyle her şeyden haberdardır.

104. Gerçekten Rabbinizden size birçok basiretler geldi, artık kim gözünü açar, görürse kendi lehine, kim de körlük ederse kendi aleyhinedir. Ve o durumda ben sizin bekçiniz değilim.

105. Yine âyetleri böyle şekilden şekle koyuyoruz ki, hem o körlük edenler sana: "Ders almışsın." desinler, hem de onu bilebilecek olanlar için iyice açıklayalım.

106. Rabbinden sana ne vahyolunuyorsa ona uy! Allah'tan başka ilah yoktur. Müşriklerden yüz çevirir.

107. Allah dileseydi müşrik olmazlardı. Biz seni onların üzerine gözcü göndermedik, sen onlara vekil de değilsin!

108. Bununla beraber onların Allah'tan başka taptıklarına sövmeyin ki, onlar da bilgisizlikle sınırı aşarak Allah'a sövmesinler. Her ümmete yaptıklarını böyle süslemişizdir. Sonra ise hep dönüp Allah'a varacaklar. O zaman kendilerine ne yaptıklarını tamamen haber verecektir.

109. Bir de güçlerinin yettiği en kuvvetli yeminleriyle Allah'a yemin ettiler. Eğer kendilerine bambaşka bir âyet gelseymiş, muhakkak ona inanacaklarmış. De ki: "Âyetler ancak Allah katındadır!" Onlara âyet geldiği zaman da iman etmeyeceklerini siz nereden bileceksiniz.

110. Biz onların kalplerini ve gözlerini ters döndürürüz. Önceden buna iman etmedikleri gibi bırakıverirīz kendilerini de, azgınlıkları içinde körü körüne bocalar giderler.

ذٰلِكُمُ	اللّٰهُ	رَبُّكُمْ	لَآ اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ	خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ	فَاعْبُدُوهُ
İşte size bu (Nedir?)	Allah'tır (Öyle Allah ki)	Sizin rabbiniz olan	Hiçbir ilah yoktur	Ancak O vardır	O her şeyi yaratandır	Şu halde ona ibadet edin

وَهُوَ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾	لَا تُدْرِكُهُ	الْاَبْصَارُ	وَهُوَ	يُدْرِكُ
O	Her şeye (Nedir?)	Vekildir	Onu idrak edemez (Ne?)	Gözler	O ise	İdrak eder (Neyi?)

الْاَبْصَارَ	وَهُوَ	اللَّطِيفُ	الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾	قَدْ جَاءَكُمْ	بَصَائِرُ
Gözleri	O (Nedir?)	Latîftir	Her şeyden haberdardır	Elbette size geldi (Ne?)	Basiretler (Kimden?)

مِنْ رَبِّكُمْ	فَمَنْ	اَبْصَرَ	فَلِنَفْسِهِ	وَمَنْ	عَمِيَ	فَعَلَيْهَا	وَمَا اَنَا
Rabbinizden	Her kim	Görürse	Kendi faydasınadır	Her kim de	Kör olursa	Kendi zararınadır	Ve ben değilim

عَلَيْكُمْ	بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾	وَكَذٰلِكَ	نُصَرِّفُ	الْاٰيَاتِ	وَلِيَقُولُوا
Sizin üzerinize (Ne değilim?)	Muhafız	Ve böylece	[Türlü türlü] açıklıyoruz (Neyi?)	Ayetleri	Ve ta ki [Müşrikler] desinler (Ne desinler?)

دَرَسْتَ	وَلِنُبَيِّنَهُ	لِقَوْمٍ	يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾	اِتَّبِعْ	مَا	اُوحِيَ
Sen bu kitabı [Kitap ehlinden] öğrenmişsin (Daha ne için ayetleri açıklıyoruz?)	Onları beyan etmek için (Kime?)	Bir kavme ki	Onlar bilirler	Tabi ol (Neye?)	O şeye ki	Vahyedildi (Kime?)

اِلَيْكَ	مِنْ رَبِّكَ	لَآ اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ	وَاَعْرِضْ	عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾
Sana (Kimden?)	Rabbin'den	Hiçbir ilah yoktur	Ancak O vardır	Ve yüz çevir (Kimden?)	Müşriklerden

وَلَوْ شَاءَ	اللّٰهُ	مَا اَشْرَكُوا	وَمَا جَعَلْنَاكَ	عَلَيْهِمْ	حَفِيظًا
Şayet dileseydi (Kim?)	Allah	Onlar şirk koşmazlardı	Ve biz kılmadık seni (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Ne kılmadık?)	Koruyucu

وَمَا اَنْتَ	عَلَيْهِمْ	بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾	وَلَا تَسُبُّوا	الَّذِينَ	يَدْعُونَ
Ve sen değilsin (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Ne değilsin?)	Vekil	Ve siz sövmeyin (Kime?)	O kimselere ki	Tapıyorlar

مِنْ دُونِ اللّٰهِ	فَيَسُبُّوا	اللّٰهَ	عَدْوًا	بِغَيْرِ عِلْمٍ	كَذٰلِكَ	زَيَّنَّا
Allah'tan başkasına	Bu durumda onlar da söverler (Kime?)	Allah'a (Nasıl?)	Düşmanlıkla (Daha nasıl?)	Bilgisizce	Ve böylece	Süsledik (Kime?)

لِكُلِّ اُمَّةٍ	عَمَلَهُمْ	ثُمَّ	اِلٰى رَبِّهِمْ	مَرْجِعُهُمْ	فَيُنَبِّئُهُمْ	بِمَا	كَانُوا
Her ümmete (Neyi?)	İşlerini	Sonra da	Rablerine'dir (Ne?)	Onların dönüşü	O onlara haber verecek (Neyi?)	O şeyi ki	Onlar idiler (Ne idiler?)

يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾	وَاَقْسَمُوا	بِاللّٰهِ	جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ	لَئِنْ جَاءَتْهُمْ	اٰيَةٌ
Yapıyorlar	Onlar yemin ettiler (Kime?)	Allah'a (Ne ile?)	Olanca yeminleriyle (Ne diye?)	Şayet onlara gelirse (Ne?)	Bir ayet/mucize

لَيُؤْمِنُنَّ	بِهَا	قُلْ	اِنَّمَا الْاٰيَاتُ	عِنْدَ اللّٰهِ	وَمَا يُشْعِرُكُمْ
Elbette inanacaklar (Neye?)	O ayete	De ki	Muhakkak ki ayetler (Nedir?)	Allah katındadır	Size ne bildirir ki

اَنَّهَا	اِذَا جَاءَتْ	لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾	وَنُقَلِّبُ	اَفْئِدَتَهُمْ	وَاَبْصَارَهُمْ
O ayet	Geldiğinde	Onlar iman etmezler	Ters çeviririz (Neyi?)	Onların kalplerini (Daha?)	Ve onların gözlerini

كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا	بِهِ	اَوَّلَ مَرَّةٍ	وَنَذَرُهُمْ	فِي طُغْيَانِهِمْ	يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾
İman etmedikleri gibi (Neye?)	Ona	İlk defada	Ve onları bırakırız	Azgınlıklarında	Bocalayıp dururlar

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَٓا اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا

Şayet biz | İndirseydik (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Melekleri | Ve onlarla konuşsa (Kim?) | Ölüler | Ve toplasaydık (Kimin üzerine?)

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُٓوا اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ

Onların üzerine (Neyi?) | Her şeyi (O şeyler ne olduğu halde?) | Küme, küme | Olmazlardı (Ne?) | İman eder [olmazlardı] | Ancak | Dilerse (Kim?) | Allah

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ

Fakat onların çoğu (Nedir?) | Bilmezler | Ve böylece | Kıldık (Kim için?) | Her peygamber için (Ne kıldık?)

عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ

Bir düşman (Ondan bedel?) | İnsan şeytanlar | Ve cin şeytanlar kıldık (Öyle şeytanlar ki?) | Telkin eder (Kim?) | Onların bazısı (Kime?) | Bazısına (Neyi?)

زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ

Yaldızlı sözü (Niçin?) | Aldatmak için | Şayet dileseydi (Kim?) | Senin Rabbin | Onu da yapamazlardı | Bırak onları (Ne ile birlikte?)

وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٔدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

O şeyle birlikte ki | İftira ediyorlar | (Daha niçin telkin ederler?) Kansın diye (Neye?) | Buna (Ne?) | O kimselerin kalpleri ki | Onlar iman etmezler (Neye iman etmezler?)

بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ

Ahirete (Daha niye telkin ederler?) | Ondan hoşlansın diye (Daha niçin?) | Ve işlemeye devam etsinler diye (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar (Nedir?) | İşliyorlar | Allah'tan başkasını mı?

اَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِٓي اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

İsteyeyim (Ne yönden?) | Hakem olarak | Halbuki O (Nedir?) | Öyle zattır ki | İndirdi (Kime?) | Size (Neyi?) | Kitabı (Nasıl?) | Tafsil edilmiş olarak

وَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ

O kimseler ki | Biz onlara verdik (Neyi?) | Kitabı | Onlar bilirler ki | Muhakkak ki o (Nedir?) | İndirilmiştir (Kimden?) | Rabbin'den (Ne ile indirilmiştir?)

بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

Hak ile | Öyleyse olma! (Kimlerden?) | Şüphelenenlerden | Ve tamam oldu (Ne?) | Rabbin'in kelimesi (Nasıl tamam oldu?)

صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

Doğru olarak | Ve adil olarak | Değiştirici yoktur (Neyi?) | O'nun kelimelerini | O (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir

وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

Şayet itaat edersen (Kime?) | O kimselerin çoğuna ki | Yeryüzündedirler | Onlar seni saptırırlar (Neden?) | Allah yolundan

اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ

Onlar tabi olmazlar | Ancak zanna [tabi olurlar] | Ve onlar olmadı | Ancak oldu (Ne oldu?) | Yalan söyler oldu | Muhakkak ki senin Rabbin

هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki | Sapıyor (Nereden?) | Yolundan | Ve O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | Doğru yolda gidenleri

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

Yiyin! (Neden?) | O şeyden ki | Zikredildi (Ne?) | Allah'ın ismi (Neye?) | Üzerine | Şayet iseniz (Neye?) | O'nun ayetlerine (Ne iseniz?) | İnanıyor

111. Biz onlara, dedikleri gibi melekler indirmiş olsak da, ölüler kendileriyle konuşsa da, bütün varlıkları karşılarında kitleler halinde toplayarak kefil göstersek de, yine ihtimali yok, Allah dilemedikçe iman edecek değillerdi. Fakat onların çoğu bu gerçeği bilmiyorlar.

112. Ve böylece biz, her peygambere insanların ve cinlerin şeytanlarını düşman kılmışızdır. Bunlar aldatmak için birbirlerine sözün yaldızlısını telkin eder dururlar. Eğer Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. O halde bırak şunları, uydurdukları hurafeler ile toplansınlar!

113. Bir de ahirete inanmayanların gönülleri o yaldızlı söze aksın, ondan hoşlansınlar ve işledikleri kötülükleri işlemeye devam etsinler diye öyle yaparlar.

114. Şimdi de Allah size, iyice açıklanmış olarak kitap indirmiş iken, ben Allah'tan başkasını mı hakem isteyeceğim? Kendilerine kitap verdiklerimiz de bilirler ki, o tamamıyla gerçek olarak senin Rabbinden indirilmiştir. Sakın şüphelenenlerden olma!

115. Rabbinin sözü doğrulukça da adaletçe de tam kemalindedir. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. İşiten O, bilen O...

116. Yeryüzündekilerin çoğunluğuna uyarsan, seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar yalnızca zannın ardından giderler ve sadece atarlar.

117. Şüphesiz en iyi bilen Rabbindir kimin yolundan saptığını... Doğru yoldan gidenleri en iyi bilen de O...

118. O halde eğer O'nun âyetlerine inanan mü'minler iseniz, üzerlerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yiyin.

119. O size mecbur kalmanız dışında, haram kıldığı şeyleri ayrı ayrı bildirmişken, üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan niye yemeyeceksiniz? Evet, birçokları bildiklerinden değil, sırf heva ve hevesleriyle halkı durmadan sapıklığa düşürüyorlar. Şüphesiz haddi aşanları en iyi bilen Rabbindir.

120. Günahın açığını da bırakın, gizlisini de... Çünkü günah kazananlar, yarın kazandıkları günahın cezasını muhakkak çekeceklerdir.

121. Üzerlerine Allah'ın adı anılmamış olanlardan yemeyin. Çünkü o, kesinlikle Allah'ın emrinden çıkmaktır. Bununla beraber şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için mutlaka telkinlerde bulunacaklardır. Eğer onlara itaat ederseniz, şüphesiz siz de müşriksinizdir.

122. Hem ölü iken dirilttiğimiz, insanlar arasında yürümesini sağlayan bir aydınlık verdiğimiz kişi, içinden çıkamayacağı karanlıklarda kalan kişi gibi olur mu hiç? Fakat kâfirlere yaptıkları işler öyle yaldızlı gösterilmektedir.

123. Böylece her memlekette de (o memleketin) ileri gelenlerini, hilekârlık yapsınlar diye, oranın günahkârları kıldık. Hâlbuki onlar hilekârlığı başkalarına değil, kendilerine yapıyorlar da farkına varmıyorlar.

124. Bunlara bir âyet geldiği zaman, "Allah'ın peygamberlerine verilen peygamberlik aynen bizlere verilmedikçe sana asla iman etmeyiz." diyorlar. Allah, peygamberliğini kime vereceğini daha iyi bilir. Hilekârlıklarından dolayı, öyle günahkârlara, yarın Allah yanında hem bir küçüklük hem de pek şiddetli bir azap isabet edecektir.

وَمَا لَكُمْ	اَلَّا تَاْكُلُوا	مِمَّا	ذُكِرَ	اسْمُ اللّٰهِ	عَلَيْهِ	وَقَدْ فَصَّلَ
Size ne oluyor ki	Yemeyesiniz (Neden?)	O şey-den ki	Zikredildi (Ne?)	Allah'ın ismi (Neye?)	Üzerine	Ve halbuki O açıklamıştır (Kime?)

لَكُمْ	مَا	حَرَّمَ	عَلَيْكُمْ	اِلَّا مَا	اضْطُرِرْتُمْ	اِلَيْهِ	وَاِنَّ كَثِيرًا
Size (Neyi?)	O şe-yi ki	Haram kıldı (Kime haram kıldı?)	Size	Ancak o şeyin dışında ki	Mecbur kaldınız (Neye?)	O şeye	Elbette bir çoğu

لَيُضِلُّونَ	بِاَهْوَٓائِهِمْ	بِغَيْرِ عِلْمٍ	اِنَّ رَبَّكَ	هُوَ	اَعْلَمُ	بِالْمُعْتَدِينَ
Sapıyorlar (Ne sebebiyle?)	Hevaları sebebiyle (Nasıl?)	Bilgisizce	Muhakkak ki senin Rabbin	O (Nedir?)	En iyi bilendir (Kimi?)	[Haddi] Aşanları

﴿١١٩﴾ وَذَرُوا	ظَاهِرَ الْاِثْمِ	وَبَاطِنَهُ	اِنَّ الَّذِينَ	يَكْسِبُونَ	الْاِثْمَ
Terk edin (Neyi?)	Günahın açık olanını	Ve gizli olanını	Muhakkak o kimseler ki	Kazanıyorlar (Neyi?)	Günahı

سَيُجْزَوْنَ	بِمَا	كَانُوا	يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾	وَلَا تَاْكُلُوا	مِمَّا	لَمْ يُذْكَرِ
Yakında cezalandırılacaklardır (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar idiler (Ne?)	İşliyorlar	Ve yemeyin (Neden?)	O şey-den ki	Zikredilmedi (Ne?)

اسْمُ اللّٰهِ	عَلَيْهِ	وَاِنَّهُ	لَفِسْقٌ	وَاِنَّ الشَّيَاطِينَ	لَيُوحُونَ
Allah'ın ismi (Neye?)	Üzerine	Muhakkak ki O (Nedir?)	Elbette fısktır	Ve muhakkak ki şeytanlar	Telkin ederler (Kime?)

اِلٰٓى اَوْلِيَٓائِهِمْ	لِيُجَادِلُوكُمْ	وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ	اِنَّكُمْ	لَمُشْرِكُونَ
Dostlarına (Niçin?)	Sizinle mücadele etmeleri için	Eğer onlara itaat ederseniz	Muhakkak ki siz (Nesiniz?)	Elbette müşriklersiniz

﴿١٢١﴾ اَوَمَنْ	كَانَ	مَيْتًا	فَاَحْيَيْنَاهُ	وَجَعَلْنَا	لَهُ	نُورًا	يَمْشِي	بِهِ
O kimse olur mu?	Ki o idi (Ne idi?)	Ölü	Ve biz de onu dirilttik	Ve kıldık (Kim için?)	Onun için (Ne?)	Bir nur (Öyle nur ki)	Yürüyor (Ne ile?)	Onunla (Nerede?)

فِي النَّاسِ	كَمَنْ	مَثَلُهُ	فِي الظُّلُمَاتِ	لَيْسَ بِخَارِجٍ	مِنْهَا
İnsanlar arasında (O kimse ne olur mu?)	O kimse gibi ki	Onun misalî [o kişi] (Neredediir?)	Karanlıklardadır	Çıkacak da değildir (Nereden)	Oradan

كَذٰلِكَ	زُيِّنَ	لِلْكَافِرِينَ	مَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾	وَكَذٰلِكَ
Ve yine böylece	Yaldızlandı (Kime?)	Kafirlere (Ne?)	O şey ki	Onlar idiler	İşliyor	Ve böylece

جَعَلْنَا	فِي كُلِّ قَرْيَةٍ	اَكَابِرَ	مُجْرِمِيهَا	لِيَمْكُرُوا	فِيهَا
Kıldık (Nerede?)	Her beldede (Kimi?)	Büyükleri (Ne kıldık?)	Oranın günahkarları (Niçin?)	Hile yapsınlar diye (Nerede?)	Oralarda

وَمَا يَمْكُرُونَ	اِلَّا	بِاَنْفُسِهِمْ	وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾	وَاِذَا جَٓاءَتْهُمْ
Onlar aldatmıyorlar	Ancak (Kimi aldatıyorlar?)	Kendilerini	Halbuki farkına varmıyorlar	Ve geldiğinde onlara (Ne?)

اٰيَةٌ	قَالُوا	لَنْ نُؤْمِنَ	حَتّٰى نُؤْتٰى	مِثْلَ مَٓا	اُوتِيَ	رُسُلُ اللّٰهِ
Bir ayet	Onlar derler (Ne derler?)	Kesinlikle iman etmeyiz	Bize verilinceye dek (Ne?)	O şeyin misli ki	Verildi (Kime?)	Allah'ın Peygamberlerine

اَللّٰهُ	اَعْلَمُ	حَيْثُ	يَجْعَلُ	رِسَالَتَهُ	سَيُصِيبُ	الَّذِينَ	اَجْرَمُوا
Allah (Nedir?)	En iyi bilendir (Neyi?)	Nereye	Koyacak (Neyi?)	Peygamberliğini	Yakında isabet edecektir (Kime?)	O kimseler ki	Günah işlediler (Ne isabet edecektir?)

صَغَارٌ	عِنْدَ اللّٰهِ	وَعَذَابٌ	شَدِيدٌ	بِمَا	كَانُوا	يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾
Alçaklık (Nerede?)	Allah katında (Daha ne isabet edecektir?)	Ve bir azap ki	Şiddetlidir (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Hile yapıyor idiler

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ

Her kimi dilerse (Kim?) | Allah (Neyi dilerse?) | Onu hidayete eriştirmeyi | Açar (Neyi?) | Onun göğsünü (Ne için?) | İslam için | Her kimi de dilerse (Neyi dilerse?)

اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقاً حَرَجاً كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ

Onu saptırmayı | Kılar (Neyi?) | Onun göğsünü (Ne kılar?) | Dar | Dapdar | Sanki | Yükseliyor

فِى السَّمَاءِ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

Göğe | Aynı böyle | Kılar (Kim?) | Allah (Neyi?) | Pisliği (Kim üzerine?) | O kimseler üzerine ki | İman etmezler

﴿١٢٥﴾ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيماً قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ

Ve bu (Nedir?) | Rabbin'in yoludur (Nasıl?) | Dosdoğru | Muhakkak ki biz tafsil ettik (Neyi?) | Ayetleri (Kim için?) | Bir kavim için ki

يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا

Düşünürler | Onlar için vardır (Ne?) | Selam yurdu (Nerede?) | Rableri katında | O (Nedir?) | Onların velisidir (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعاً يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ

Onlar idiler (Ne idiler?) | Yapıyor | O gün ki | Onları toplar (Nasıl?) | Toplu halde | Ey cinler topluluğu

قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْاِنْسِ وَقَالَ اَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا

Elbette çok kimseler edindiniz (Neden?) | İnsanlardan | Ve dedi (Kim?) | Onların dostları | İnsanlardan (Ne dediler) | Ey rabbimiz!

اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا اَجَلَنَا الَّذِى اَجَّلْتَ لَنَا

Faydalandı (Kim?) | Bazımız (Kimle?) | Bazımızla | Ve biz ulaştık (Neye?) | Vademize | Öyle vade ki | Sen tayin ettin (Kime?) | Bize

قَالَ النَّارُ مَثْوٰيكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ

Dedi ki | Ateş (Nedir?) | Sizin ikametgâhınızdır (Ne olduğunuz halde?) | Ebedi olduğunuz halde (Nerede?) | Orada | Ancak müstesna (Ne?) | O şey ki | Diledi (Kim?) | Allah

اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذٰلِكَ نُوَلِّى بَعْضَ الظَّالِمِينَ

Muhakkak ki senin Rabbin (Nedir?) | Hikmet sahibidir | Her şeyi bilendir | Ve aynı şekilde | Musallat ederiz (Kimi?) | Bazı zalimleri (Kime?)

بَعْضاً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ

Bazısına | O şey sebebiyle ki | Onlar idiler | Kazanıyor | Ey cinler topluluğu | Ve insanlar [topluluğu] | Size gelmedi mi? (Kim?)

رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِى وَيُنْذِرُونَكُمْ

Peygamberler (Öyle peygamberler ki) | Sizden | Anlatıyorlar (Kime?) | Size (Neyi?) | Ayetlerimi | Ve uyarıyorlar sizi (Neyle?)

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلٰى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ

Gününüze kavuşmakla (Öyle gün ki) | Bu | Onlar dediler ki | Biz şehadet ederiz (Kime?) | Kendi aleyhimize | Ve onları aldattı (Ne?)

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾

Dünya hayatı | Ve şahitlik yaptılar | Nefisleri aleyhine | Ki onlar | Olmuşlardı (Ne?) | Kafirler

ذٰلِكَ اَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

Ve işte bu | Şundandır ki | Olmadı (Kim?) | Senin Rabbin (Ne olmadı?) | Ülkeleri helak edici (Ne ile?) | Zulüm ile (Ne oldukları halde?) | O ülkelerin ahalisi (Nedir?) | Gafillerdir

125. Allah, her kimi doğru yola erdirmek isterse, İslam'a göğsünü açar, gönlüne genişlik verir. Her kimi de sapıklığa bırakmak isterse onun kalbini daraltır, öyle sıkıştırır ki, sanırsın öfkesinden göğe çıkacak. İmana gelmeyenleri Allah o pislik içinde hep böyle bırakır.

126. Bu İslamiyet ise, doğrudan doğruya Rabbinin yoludur. Gerçekten aklını başına alacak bir kavim için âyetleri ayrıntılarıyla açıkladık.

127. Rablerinin yanında "Selam yurdu" onlarındır. Bütün yapacakları işlerde kendilerinin velisi de O'dur.

128. O, onların hepsini toplayıp bir araya getireceği gün: "Ey cin topluluğu, gerçekten şu insanlara çok çektirdiniz!" diyecek, insanlardan onların dostları da: "Ey Rabbimiz, biz birbirimizden yararlandık ve bizim için kararlaştırdığın ecele ulaştık." diyecekler. Allah buyuracak ki: "Ateş ikametgâhınızdır. Allah'ın dilediği zamanlar dışında hepiniz ondasınız. Gerçekten Rabbin hikmet sahibidir, her şeyi bilendir."

129. Ve işte biz, kazandıklarından dolayı zalimlerden bazısını bazısına böyle dost ederiz.

130. Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bu gününüzün gelip çatacağını haber veren peygamberler gelmedi mi? Onlar: "Ey Rabbimiz! Kendilerimizin aleyhine şahitleriz." diyecekler. Evet, dünya hayatı onları aldattı ve kâfir olduklarına kendi aleyhlerinde şahitlik ettiler.

131. Bu, halkı habersizken, Rabbin ülkeleri zulüm ile helak edici olmamasındandır.

132. Ve her biri için yaptıklarından ötürü dereceler vardır. Rabbin ne yaptıklarından habersiz de değildir.

133. Rabbin zengindir, merhametlidir. İsterse sizi ortadan kaldırır ve nasıl ki, sizi başka bir kavmin soyundan getirdi ise, arkanızdan yerinize dilediğini getirir.

134. Size yapılan vaad ve tehdit, kesinlikle başınıza gelecektir, siz onun önüne geçemezsiniz.

135. De ki: "Ey kavmim! Yapacağınızı bütün kuvvetinizle yapın, ben görevimi yapıyorum. Artık dünya evinin sonunun kimin olacağını yakında bileceksiniz. Şu kesindir ki, zalimler kurtuluşa eremezler."

136. Tuttular Allah'ın yarattığı ekin ve hayvanlardan ona bir pay ayırdılar ve batıl iddialarınca: "Şu Allah için, şu da ortaklarımız için." dediler. Fakat ortakları için olanlar Allah tarafına geçmez, Allah için olan ise, ortaklarının tarafına geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar!

137. Yine bunun gibi, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi de o taptıkları ortaklar hem kendilerini yok etmek, hem de dinlerini berbat edip şaşırmaları için iyi bir şeymiş gibi gösterdiler. Allah dileseydi bunu yapmazlardı. O halde onları uydurdukları kanunlarla başbaşa bırak, ne halleri varsa görsünler.

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

Herkes için vardır (Ne?) | Dereceler (Neden?) | O şeyden ki | Onlar işledi | Senin Rabbin olmadı (Ne?) | Gafil (Neden?)

عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ

O şeyden ki | Yapıyorlar | Ve senin Rabbin (Nedir?) | Ganîdir | Ve rahmet sahibidir

اِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا

Şayet dilese | Sizi ortadan kaldırır | Ve getirir (Nereden?) | Arkanızdan (Neyi?) | O kavmi ki

يَشَاءُ كَمَا اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِينَ ﴿١٣٣﴾

Onları diliyor (Ne gibi?) | Sizi vücuda getirdiği gibi (Neden?) | Bir kavmin zürriyetinden (Öyle kavim ki) | Başka olan

اِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَاٰتٍ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

Muhakkak o şey ki | Siz vaat ediliyorsunuz | Elbette o şey gelicidir | Ve siz olmadınız (Ne?) | Bunu bertaraf ediciler

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّ۪ي عَامِلٌ

De ki | Ey kavmim | Yapın (Nasıl?) | İktidarınız/durumunuza göre | Muhakkak ki ben de (Neyim?) | Yapıcıyım

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهُ

Yakında bileceksiniz (Neyi?) | O kimseyi ki | Olacaktır (Kim için?) | O kimse için (Ne?) | Yurdun sonu | Muhakkak durum şu ki

لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ

Felaha ermez (Kim?) | Zalimler | Onlar kıldılar (Kim için?) | Allah için (Neden?) | O şeyden ki | Allah yarattı (Nedendir o?)

مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَص۪يبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ

Ekinlerden (Daha neden?) | Ve hayvanlardan (Allah için ne kıldılar/ayırdılar?) | Bir nasip | Ve dediler | Bu (Nedir?) | Allah içindir

بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَٓائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَٓائِهِمْ

Kendilerince | Bu da (Nedir?) | Ortaklarımız içindir | O şey ki | İdi (Kim için?) | Ortakları için

فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ

O şey ulaşmaz (Nereye?) | Allah'a | O şey ki | İdi (Kim için?) | Allah için | O şey | Ulaşır (Nereye?)

اِلٰى شُرَكَٓائِهِمْ سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ

Onların ortaklarına | Ne fena! | O şey ki | Hükmediyorlar | Böylece

زَيَّنَ لِكَث۪يرٍ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ

Hoş gösterdi (Kime?) | Çoğuna (Kimden?) | Müşriklerden (Neyi?) | Çocuklarını öldürmeyi (Kim hoş gösterdi?)

شُرَكَٓاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ د۪ينَهُمْ

Onların ortakları (Niçin?) | Onları helak etsinler diye | Ve karıştırsınlar diye (Kime?) | Onlar üzerine (Neyi?) | Dinlerini

وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

Şayet dileseydi (Kim?) | Allah | Onu yapamazlardı | Onları bırak (Daha neyi bırak?) | O şeyi ki | Onlar iftira ediyorlar

وَقَالُوا هٰذِهِ اَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَٓا اِلَّا مَنْ

Ve dediler ki | İşte bunlar *(Ondan bedel?)* | [Bu] Hayvanlar | [Ve bu] ekin *(Nedir?)* | Yasaktır | Onu yemez | Ancak [yer] | O kimse ki

نَشَٓاءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ

Biz diliyoruz | Kendilerince | Bir takım hayvanlar *(Nedir?)* | Haram kılınmıştır *(Ne?)* | Onların sırtları | Bir takım hayvanlar da [vardır ki]

لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَٓاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ

Onlar zikretmezler *(Neyi?)* | Allah'ın ismini *(Neye?)* | Onların üzerine *(Nasıl?)* | İftira olarak *(Kime?)* | O'na [Allah a] | Yakında onları cezalandıracaktır *(Ne sebebiyle?)*

بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ

O şey sebebiyle ki | Onlar idiler *(Ne?)* | İftira ediyorlar | Ve dediler ki | O şey ki *(Neredir?)* | Bu hayvanların karınlarındadır *(Karınlarındaki hayvanlar nedir?)*

خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا وَاِنْ يَكُنْ

Mahsustur *(Kime?)* | Erkeklerimize | Ve haram kılınmıştır *(Kime?)* | Hanımlarımıza | Şayet olursa/doğarsa *(Ne olursa?)*

مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَٓاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ اِنَّهُ

Ölü | Onlar *(Nerede?)* | Onda *(Nedir?)* | Ortaktırlar | Yakında onları cezalandıracaktır *(Neyi cezalandıracaktır?)* | Onların vasıflamasını | Muhakkak ki O *(Nedir?)*

حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُٓوا اَوْلَادَهُمْ

Hikmet sahibidir | Her şeyi bilendir | Elbette hüsrana uğradı *(Kim?)* | O kimseler ki | Öldürdüler *(Kimi?)* | Çocuklarını *(Neden?)*

سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَٓاءً

Sefihlikten *(Ne oldukları halde?)* | Bilgisiz oldukları halde | Ve haram kıldılar *(Neyi?)* | O şeyi ki | Onlara rızık olarak verdi *(Kim?)* | Allah *(Nasıl?)* | İftira olarak *(Kime?)*

عَلَى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِٓى

Allah'a | Onlar elbette saptılar *(Daha?)* | Onlar olmadılar *(Ne?)* | Hidayete erişmiş | O | O zattır ki

اَنْشَاَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ

Yaratmıştır *(Neyi?)* | Bahçeleri *(Ne oldukları halde?)* | Yere yayılmış | Ve yere yayılmamış *(Daha neyi yaratmıştır?)* | Hurmayı da [yaratmıştır] *(Daha?)*

وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا

Ve ekini de *(Ne oldukları halde?)* | Çeşit çeşit *(Ne?)* | Yemişi *(Daha neyi yaratmıştır?)* | Ve zeytini de [yaratmıştır] *(Daha?)* | Ve narı da *(Ne oldukları halde?)* | Benzeşir

وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِٓ اِذَٓا اَثْمَرَ وَاٰتُوا حَقَّهُ

Ve benzeşmez [oldukları halde] | Yiyin *(Neden?)* | Onun meyvesinden *(Ne zaman?)* | Meyve verdiğinde | Ve verin *(Neyi?)* | Onun hakkını *(Ne zaman?)*

يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

Onun hasat zamanı | Ve israf etmeyin | Muhakkak ki Allah | Sevmez *(Kimi?)* | İsraf yapanları *(Daha neyi yarattı?)*

وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ

Ve hayvanlardan *(Neyi yarattı?)* | Yük taşıyanı *(Daha?)* | Ve yük taşımayanı/küçüklerini | Yiyin *(Neden?)* | O şeyden ki | Sizi rızıklandırdı *(Kim?)* | Allah

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

Ve tabi olmayın *(Neye?)* | Şeytanın adımlarına | Muhakkak ki o | Sizin için | Düşmandır *(Öyle düşman ki)* | Apaçık

138. Batıl iddialarınca: "Şunlar ilişilmez hayvanlar ve ekinlerdir. Bunları ancak dilediğimize yedireceğiz. Şunlar da sırtlarına binilmesi ve yük taşınması haram edilmiş hayvanlardır." dediler. Diğer bir takım hayvanları da Allah'ın adını anmadan boğazlarlar. Hep bunları Allah'a iftira ederek yaparlar. İftira ettikleri için Allah yakında cezalarını verecek.

139. Bir de: "Şu hayvanların karnındaki yavrular, sırf erkeklerimizindir, kadınlarımıza ise haramdır. Eğer ölü doğarsa, o zaman hepsi ona ortaktırlar." dediler. Allah, onlara bu isnatlarının cezasını yakında verecektir. Şüphesiz O, hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

140. Bilgisizlik ve düşüncesizlikle çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği nimetleri, Allah'a iftira ederek haram kılan ve yasaklayanlar, muhakkak zarar ettiler. Şüphesiz yanlış gittiler ve hiçbir zaman başarılı olamadılar.

141. O çardaklı ve çardaksız cennet misali bağları, o tatları ve yemişleri birbirinden farklı ekinleri, o hurmaları, zeytinleri, narları, birbirine hem benzer hem benzemez bir şekilde meydana getiren hep O'dur. Her biri ürün verdiğinde ürününden yiyin, hasat günü hakkını da verin. Bununla beraber israf etmeyin; çünkü O, israf edenleri sevmez.

142. Hayvanlardan gerek yük taşıyanı ve gerekse serileni (yatırılıp kesilen/ döşek yapılan) var eden O... Allah'ın size rızık olarak verdiği nimetlerden yiyin, fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için açık bir düşmandır.

143. Sekiz çift yarattı: Koyundan iki, keçiden iki... De ki: "İki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi? Yoksa iki dişinin rahimlerindekini mi? Eğer doğru sözlü iseniz bana bir ilimle haber verin."

144. Ve deveden iki, sığırdan iki... De ki: "İki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi? Yoksa iki dişinin rahimlerindekini mi? Yoksa Allah size bu yasaklamayı emrederken şahitler miydiniz?" Öyle bilgisizce insanları saptırmak için uydurduğu yalanı Allah'ın üstüne atandan daha zalim kim olabilir? Kuşkusuz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

145. De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyecek bir adama, leş veya dökülen kan veya pisliğin ta kendisi olan domuz eti veya Allah'tan başkasının adı anılarak açık bir günahla kesilmiş olan hayvandan başkasını haram kılınmış bulmuyorum. Her kim çaresiz kalırsa, başka bir çaresizin hakkını çiğnememek ve zorunlu miktarı aşmamak şartıyla, bunlardan yiyebilir. Şüphesiz Rabbin gafûrdur, rahîmdir.

146. Yahudilere her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Bir de bunlara sığır ve koyunun sırtlarında veya bağırsakları üzerinde bulunan veya kemiğe karışmış, kuyruk kısmının dışındaki yağlarını dahi haram kıldık. Fakat bunu onlara azgınlıkları yüzünden bir ceza yaptık. Şüphesiz biz, her hususta doğru söyleriz.

ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ	مِنَ الضَّاْنِ	اثْنَيْنِ	وَمِنَ الْمَعْزِ	اثْنَيْنِ
(O hayvanlardan bedel neyi yarattı?) Sekiz çift yarattı	Koyundan	İki	Keçiden de	İki

قُلْ	آٰلذَّكَرَيْنِ	حَرَّمَ	اَمِ	الْاُنْثَيَيْنِ	اَمَّا	اشْتَمَلَتْ	عَلَيْهِ
De ki	İki erkeği mi?	[Allah] haram kıldı	Yoksa	İki dişiyi mi?	Ya da o şeyi ki	İçerdi (Neyi?)	O şeyleri (Ne?)

اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ	نَبِّؤُنِى	بِعِلْمٍ	اِنْ كُنْتُمْ	صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
İki dişinin rahimleri	Bana haber verin (Ne ile?)	Kesin bir bilgi ile	Şayet siz iseniz (Ne?)	Doğru sözlüler

وَمِنَ الْاِبِلِ	اثْنَيْنِ	وَمِنَ الْبَقَرِ	اثْنَيْنِ	قُلْ	آٰلذَّكَرَيْنِ	حَرَّمَ
Deveden	İki	İnekten de	İki	De ki	İki erkeği mi?	Haram kıldı

اَمِ	الْاُنْثَيَيْنِ	اَمَّا	اشْتَمَلَتْ	عَلَيْهِ	اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ	اَمْ
Yoksa	İki dişiyi mi?	Yoksa ol şeyi mi ki?	İçerdi (Neyi?)	O şeyi (Ne?)	İki dişinin rahimleri	Yoksa

كُنْتُمْ	شُهَدَٓاءَ	اِذْ وَصّٰيكُمُ	اللّٰهُ	بِهٰذَا	فَمَنْ	اَظْلَمُ	مِمَّنِ
Siz oldunuz mu? (Ne?)	Şahitler (Ne vakit?)	Size vasiyet ettiğinde (Kim?)	Allah (Ne ile?)	Bununla	Kim?	Daha zalimdir (Kimden?)	O kimseden ki

افْتَرٰى	عَلَى اللّٰهِ	كَذِبًا	لِيُضِلَّ	النَّاسَ	بِغَيْرِ عِلْمٍ	اِنَّ اللّٰهَ
İftira attı (Kime?)	Allah'a (Neyi?)	Bir yalanı (Niçin?)	Saptırsın diye (Kimi?)	İnsanları (Nasıl?)	Bilgisizce	Muhakkak ki Allah

لَا يَهْدِى	الْقَوْمَ	الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾	قُلْ	لَٓا اَجِدُ	فِى مَٓا	اُوحِىَ
Hidayete eriştirmez (Kimi?)	Bir kavmi ki	Onlar zalimlerlerdir	De ki	Ben bulamıyorum (Nerede?)	O şeyde ki	Vahyedildi (Kime?)

اِلَيَّ	مُحَرَّمًا	عَلٰى طَاعِمٍ	يَطْعَمُهُٓ	اِلَّٓا اَنْ يَكُونَ	مَيْتَةً
Bana (Ne bulamıyorum?)	Haram kılınmış (Kime?)	Yiyene (Öyle yiyen ki)	Onu yiyor	Ancak [o şey] olursa müstesna (Ne olursa)	Murdar

اَوْ دَمًا	مَسْفُوحًا	اَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ	فَاِنَّهُ	رِجْسٌ	اَوْ	فِسْقًا	اُهِلَّ
Ya da kan (Öyle kan ki)	Akıtılmış	Veya domuz eti [olursa]	Zira o domuz (Nedir?)	Pistir	Ya da (Ne olursa?)	Fısk/günah olursa (Öyle günah ki)	Bağırıldı (Kim için?)

لِغَيْرِ اللّٰهِ	بِهٖ	فَمَنِ	اضْطُرَّ	غَيْرَ بَاغٍ	وَلَا عَادٍ	فَاِنَّ رَبَّكَ
Allah'tan başkası için (Neye bağırıldı?)	O hayvana	Her kim ki	Mecbur kalırsa (Ne olduğu halde?)	[Lezzet veya hadde tecavüzü] talep etmediği halde	Ve de haddi aşıcı olmadığı halde	Muhakkak ki senin Rabbin (Nedir?)

غَفُورٌ	رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾	وَعَلَى الَّذِينَ	هَادُوا	حَرَّمْنَا	كُلَّ ذِى ظُفُرٍ
Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir	O kimseler üzerine ki	Onlar yahudi oldular	Haram kıldık (Neyi?)	Her tırnaklı hayvanı

وَمِنَ الْبَقَرِ	وَالْغَنَمِ	حَرَّمْنَا	عَلَيْهِمْ	شُحُومَهُمَٓا	اِلَّا
İnekten de	Koyundan da	Haram kıldık (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Neyi?)	Onların yağlarını	Ancak müstesna

مَا	حَمَلَتْ	ظُهُورُهُمَٓا	اَوِ	الْحَوَايَٓا	اَوْ	مَا	اخْتَلَطَ
O yağ ki	Taşıdı (Ne?)	Onların sırtları	Ya da	Bağırsakları	Ya da	O şey ki	Karıştı (Neye?)

بِعَظْمٍ	ذٰلِكَ	جَزَيْنَاهُمْ	بِبَغْيِهِمْ	وَاِنَّا	لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾
Kemiğe	İşte bu [surette]	Onları cezalandırdık (Ne sebebiyle?)	Haddi aşmaları sebebiyle	Ve elbette biz	Sadıklarız

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُهُ

Şayet seni yalanlarlarsa | De ki | Sizin Rabbiniz (Nedir?) | Rahmet sahibidir (Öyle rahmet ki) | Geniş | Geri çevrilmez (Ne?) | Onun azabı (Kimden?)

عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا

Bir kavimden ki | Günahkar | Yakında diyecektir (Kim?) | O kimseler ki | Şirk koştular (Ne diyecektir?)

لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اَشْرَكْنَا وَلَا اٰبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ

Şayet dileseydi (Kim?) | Allah | Şirk koşmazdık (Daha?) | Babalarımız da şirk koşmazdı (Daha?) | Haram da kılmazdık (Neyi?) | Hiçbir şeyi

كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوا بَاْسَنَا قُلْ

Böylece | Yalanladı (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan öncedir | Onlar tadıncaya dek! (Neyi?) | Azabımızı | De ki

هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ

Sizin yanınızda var mı? (Ne?) | Bir bilgi | Ki onu çıkarasınız (Kime?) | Bize | Siz tabi olmuyorsunuz | Ancak zanna [tabi oluyorsunuz]

وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ

Ve siz değilsiniz | Ancak yanlış tahminler yapıyorsunuz | De ki | Allah için vardır (Ne?) | Huccet (Öyle huccet ki) | Yeterli

فَلَوْ شَاءَ لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ

Şayet dileseydi | Elbette sizi hidayete erdirirdi | Tamamınızı | De ki | Haydi getirin! | Şahitlerinizi

الَّذِينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا فَاِنْ شَهِدُوا

Öyle şahitler ki | Şahitlik ederler ki (Neye?) | Allah | Haram kıldı (Neyi?) | Onu | Şayet şahitlik ederlerse

فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا

Sen şahitlik etme! | Onlarla birlikte | Ve uyma (Neye?) | O kimselerin hevalarına ki | Onlar yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi (Daha kime uyma?)

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

Ve o kimselere ki | Onlar iman etmezler (Neye?) | Ahirete | Ve onlar | Rableri'ne | [Başkasını] denk tutarlar

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ

De ki | Gelin | Okuyayım (Neyi?) | O şeyi ki | Haram kıldı (Kim?) | Sizin Rabbiniz (Kime?) | Size (Ne diye?) | Şirk koşmayın (Kime?) | O'na (Neyi?)

شَيْـًٔا وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ

Hiçbir şeyi | Ve anababanıza | İyilikle [davranın] | Ve öldürmeyin (Kimi?) | Çocuklarınızı (Neden?)

مِنْ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

Yoksulluktan | Biz | Rızıklandırırız sizi | Ve onları | Ve yaklaşmayın (Neye?) | Fuhşiyata (Ondan bedel)

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ

O şeye ki | Zahir oldu (Neden?) | Ondan [fuhşiyattan] (Yine ondan bedel) | O şeye ki | Gizli oldu | Ve kıymayın (Neye?) | Cana | Öyle can ki | Haram kıldı (Kim?)

اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

Allah | Ancak haklı olarak kıymanız müstesna | İşte bu | Size vasiyet ettiğidir (Neyle?) | Kendisiyle | Ta ki siz | Akledesiniz

147. Bunun üzerine seni yalanlamaya yeltenirlerse, de ki: “Rabbiniz bitmez tükenmez bir rahmet sahibidir, fakat suçlular sürüsünden O’nun azabı da geri çevrilmez.”

148. Müşrik olanlar diyecekler ki: “Allah dileseydi ne biz müşrik olurduk, ne atalarımız. Ne de bir şeyi de haram kılabilirdik.” Bunlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Sonunda azabımızı tattılar. De ki: “İlim denilecek bir şeyiniz var mı ki, bize çıkarasınız? Siz sadece bir zannın ardından gidiyorsunuz ve siz yalan söylüyorsunuz.”

149. De ki: “Kesin ve açık delil ancak Allah’ındır. Evet, O dileseydi, sizi hep birden hidâyete erdirirdi.”

150. De ki: “Haydi, Allah’ın bunu haram kıldığına şahitlik edecek şahitlerinizi getirin!” Eğer gelir, şahitlik ederlerse, sen onlarla beraber şahitlik etme, âyetlerimizi yalanlayanların, o ahirete inanmayanların arzularına uyma! Nasıl uyarsın ki, bunlar Rablerine başkasını denk tutuyorlar.

151. De ki: “Gelin, size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın, babanıza annenize iyilikten ayrılmayın, yoksulluk yüzünden çocuklarınızı öldürmeyin, zira sizin de onların da rızkını biz veririz, kötülüklerin açığına da gizlisine de yanaşmayın, Allah’ın muhterem kıldığı cana haksız yere kıymayın. İşte duydunuz ya, O, size aklınızı kullanasınız diye bunları emretti!”

152. Ve yetimin malına, rüştüne erinceye kadar en güzel şekilden başka türlü yaklaşmayın. Ölçeği ve tartıyı tam ve denk tutun. Bir nefse ancak güç yetirebileceği kadar yükümlülük veririz. Söz sahibi olduğunuz zaman akrabanız da olsa, adaleti gözetin. Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. Duydunuz ya, işte O size, düşünüp tutasınız diye bunları emretti.

153. Bir de bu benim dosdoğru yolumdur; hep onu takip edin, başka yolları takip etmeyin ki, sizi onun yolundan saptırıp parçalamasınlar. Duydunuz ya, işte O, korunup takva sahibi olasınız diye size bunları emretti.

154. Sonra biz Musa'ya, güzelce tatbik edene (nimetimizi) tamamlamak, her şeyi detaylı açıklamak ve bir hidâyet, bir rahmet olmak üzere o kitabı verdik ki, Rablerine kavuşacaklarına iman etsinler.

155. Bu ise tam ve çok mübarek bir kitaptır. Onu biz indirdik. Bundan böyle buna uyun ve korunun ki, rahmetimize eresiniz.

156. Ve: "Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa indirildi. Doğrusu biz, onların öğretimlerinden kesinlikle habersiziz." demeyesiniz.

157. Veya: "Eğer bize kitap indirilmiş olsaydı, kuşkusuz onlardan daha çok muvaffak olurduk." dememeniz içindir. İşte size Rabbinizden açık bir belge geldi. Hidâyet de geldi, rahmet de geldi. Artık Allah'ın âyetlerini inkâr edenden ve onlardan engellemeye kalkışandan daha zalim kim olabilir? Elbette biz, o âyetlerimizden engellemeye kalkışanları, bu suçları yüzünden azabın en müthişi ile cezalandıracağız.

وَلَا تَقْرَبُوا	مَالَ الْيَت۪يمِ	اِلَّا بِالَّت۪ي	هِيَ	اَحْسَنُ	حَتّٰى يَبْلُغَ
Ve yaklaşmayın (Neye?)	Yetimin malına	Ancak o şekilde [yaklaşın] ki	O (Nedir?)	En güzeldir (Ne vakte kadar?)	Ta ki onlar erinceye kadar (Neye?)

اَشُدَّهُ ۚ	وَاَوْفُوا	الْكَيْلَ	وَالْم۪يزَانَ	بِالْقِسْطِ ۚ	لَا نُكَلِّفُ
Rüştüne	Ve tam tutun (Neyi?)	Ölçeği (Daha?)	Ve tartıyı (Neyle?)	Adalete	Ve biz mükellef kılmayız (Kimi?)

نَفْسًا	اِلَّا وُسْعَهَا ۚ	وَاِذَا قُلْتُمْ	فَاعْدِلُوا	وَلَوْ كَانَ	ذَا قُرْبٰى ۚ
Hiç kimseyi	Ancak gücünün yettiğiye [mükellef kılarız]	Ve söz söylediğinizde	Adil olun	Olsa bile (Ne?)	Yakınlık sahibi

وَبِعَهْدِ اللّٰهِ	اَوْفُوا ۜ	ذٰلِكُمْ	وَصّٰيكُمْ	بِه۪	لَعَلَّكُمْ	تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
Ve Allah'ın ahdine	Riayet edin	İşte bu size	Vasiyet ettiğidir (Neyle?)	Kendisiyle	Ta ki siz	Düşünesiniz

وَاَنَّ	هٰذَا	صِرَاط۪ي	مُسْتَق۪يمًا	فَاتَّبِعُوهُ ۚ	وَلَا تَتَّبِعُوا	السُّبُلَ
Ve muhakkak ki	Bu (Nedir?)	Benim yolumdur (Ne olduğu halde?)	Dosdoğru olduğu halde	O halde ona uyun	Ve uymayın (Neye?)	Başka yollara

فَتَفَرَّقَ	بِكُمْ	عَنْ سَب۪يلِه۪ ؕ	ذٰلِكُمْ	وَصّٰيكُمْ	بِه۪	لَعَلَّكُمْ	تَتَّقُونَ
Yoksa saptırır (Kimi?)	Sizi (Neden?)	Onun yolundan	İşte bu size	Size vasiyet ettiğidir (Neyle?)	Kendisiyle	Ta ki siz	Sakınasınız

﴿١٥٣﴾ ثُمَّ	اٰتَيْنَا	مُوسَى	الْكِتَابَ	تَمَامًا	عَلَى الَّذ۪ي	اَحْسَنَ
Sonra	Biz verdik (Kime?)	Musa'ya (Neyi?)	Kitabı (Ne olarak verdik?)	Tamamlamak üzere (Kim üzerine tamamlamak?)	O kimse üzerine ki	İyi oldu (Daha ne olarak verdik?)

وَتَفْص۪يلًا	لِكُلِّ شَيْءٍ	وَهُدًى	وَرَحْمَةً	لَعَلَّهُمْ	بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
Ve açıklama olarak (Neyi?)	Her şeyi (Daha ne olarak?)	Ve hidayet olarak (Daha?)	Ve rahmet olarak	Ta ki onlar	Rablerine kavuşacaklarına

يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾	وَهٰذَا	كِتَابٌ	اَنْزَلْنَاهُ	مُبَارَكٌ	فَاتَّبِعُوهُ	وَاتَّقُوا
İnansınlar	Bu (Nedir?)	Bir kitaptır ki	Biz onu indirdik (Daha nedir?)	O mübarektir	Ona uyun	Ve sakının

لَعَلَّكُمْ	تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾	اَنْ تَقُولُوا	اِنَّمَا اُنْزِلَ	الْكِتَابُ
Taki siz	Merhamet edilesiniz	(Ne diye indirdik bu Kuran'ı?) [Şöyle] demenizden dolayı	Muhakkak ki indirildi (Ne?)	Kitap (Kim üzerine?)

عَلٰى طَٓائِفَتَيْنِ	مِنْ قَبْلِنَا	وَاِنْ كُنَّا	عَنْ دِرَاسَتِهِمْ	لَغَافِل۪ينَ ﴿١٥٦﴾
İki taife üzerine (Öyle iki taife ki)	Bizden önce	Ve muhakkak biz idik (Neden?)	Onların okumasından (Ne idik?)	Elbette gafiller (Daha ne diye indirdik bu Kuran'ı?)

اَوْ تَقُولُوا	لَوْ اَنَّا	اُنْزِلَ	عَلَيْنَا	الْكِتَابُ	لَكُنَّا	اَهْدٰى	مِنْهُمْ ۚ
Yahut [şöyle] demenizden dolayı	Şayet biz	İndirilmiş olsaydı (Kim üzerine?)	Bizim üzerimize (Ne?)	Kitap	Elbette biz olurduk	Daha doğru yolda (Kimden?)	Onlardan

فَقَدْ جَٓاءَكُمْ	بَيِّنَةٌ	مِنْ رَبِّكُمْ	وَهُدًى	وَرَحْمَةٌ ۚ	فَمَنْ	اَظْلَمُ
Muhakkak ki size geldi (Ne?)	Bir beyyine (Kimden?)	Rabbinizden (Daha ne geldi?)	Ve bir hidayet (Daha?)	Ve rahmet	Kim?	Daha zalimdir (Kimden?)

مِمَّنْ	كَذَّبَ	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	وَصَدَفَ	عَنْهَا ۜ	سَنَجْزِي	الَّذ۪ينَ
O kimseden ki	Yalanladı (Neyi?)	Allah'ın ayetlerini	Ve yüz çevirdi	O ayetlerden	Yakında cezalandıracağız (Kimi?)	O kimseleri ki

يَصْدِفُونَ	عَنْ اٰيَاتِنَا	سُٓوءَ الْعَذَابِ	بِمَا	كَانُوا	يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾
Yüz çeviriyorlar (Neden?)	Bizim ayetlerimizden (Ne ile cezalandıracağız?)	Azabın kötüsüyle (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Yüz çeviriyor

هَلْ يَنْظُرُونَ	اِلَّآ اَنْ تَأْتِيَهُمُ	الْمَلٰٓئِكَةُ	اَوْ	يَأْتِيَ	رَبُّكَ	اَوْ	يَأْتِيَ
Onlar beklemiyorlar	Ancak onlara gelmesini [bekliyorlar] (Kimin?)	Meleklerin	Ya da	Gelmesini (Kimin?)	Rabbin'in	Ya da	Gelmesini (Neyin?)

بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ	يَوْمَ	يَأْتِي	بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ	لَا يَنْفَعُ	نَفْسًا	اِيمَانُهَا
Rabbin'in ayetlerinden bazısın	O gün ki	Gelir (Ne?)	Rabbin'in ayetlerinin bazısı	O vakit fayda vermez (Kime?)	Hiç kimseye (Ne?)	İmanı (Öyle kimse ki)

لَمْ تَكُنْ	اٰمَنَتْ	مِنْ قَبْلُ	اَوْ	كَسَبَتْ	فِي اِيمَانِهَا	خَيْرًا	قُلِ	انْتَظِرُوٓا	اِنَّا
Değildi (Ne değildi?)	İman etmiş (Ne zaman?)	Bundan önce	Ya da (Ne değildi?)	Kazanmış (Nerede?)	İmanında (Neyi?)	Hayrı	De ki	Bekleyin	Elbette biz de

مُنْتَظِرُونَ	﴿١٥٨﴾	اِنَّ الَّذِينَ	فَرَّقُوا	دِينَهُمْ	وَكَانُوا	شِيَعًا	لَسْتَ	مِنْهُمْ
Bekleyenleriz		Muhakkak o kimseler ki	Parçalara ayırdılar (Neyi?)	Dinlerini	Ve oldular (Ne?)	Fırka fırka	Senin [hiçbir alakan] olmadı	Onlarla (Ne konuda?)

فِي شَيْءٍ	اِنَّمَا	اَمْرُهُمْ	اِلَى اللّٰهِ	ثُمَّ	يُنَبِّئُهُمْ	بِمَا	كَانُوا	يَفْعَلُونَ	﴿١٥٩﴾
Hiçbir konuda	Muhakkak ki	Onların durumu (Nedir?)	Allah'adır	Sonra	Onlara haber verir (Neyi?)	O şeyi ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Yapıyor	

مَنْ	جَٓاءَ	بِالْحَسَنَةِ	فَلَهُ	عَشْرُ اَمْثَالِهَا	وَمَنْ	جَٓاءَ	بِالسَّيِّئَةِ	فَلَا يُجْزٰٓى
Her kim	Gelirse (Ne ile?)	İyilik ile	Onun için vardır (Ne?)	Onun on katı	Her kim de	Gelirse (Ne ile?)	Kötülük ile	Cezalandırılmaz

اِلَّا مِثْلَهَا	وَهُمْ	لَا يُظْلَمُونَ	﴿١٦٠﴾	قُلْ	اِنَّنِي	هَدٰينِي	رَبِّي	اِلٰى صِرَاطٍ
Ancak onun dengiyle	Ve onlar	Zulmedilmezler		De ki	Muhakkak ki ben	Beni iletti (Kim?)	Rabbim (Neye?)	Bir yola ki

مُسْتَقِيمٍ	دِينًا	قِيَمًا	مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ	حَنِيفًا	وَمَا كَانَ	مِنَ الْمُشْرِكِينَ
Doğru (Ondan bedel?)	Bir dine ki	Dosdoğru (O dinden bedel neye iletti?)	İbrahim'in dinine (O İbrahim veya o din ne olduğu halde?)	Hanif olduğu halde	Ve o [İbrahim] olmadı (Ne olmadı?)	Müşriklerden

﴿١٦١﴾	قُلْ	اِنَّ صَلَاتِي	وَنُسُكِي	وَمَحْيَايَ	وَمَمَاتِي	لِلّٰهِ	رَبِّ الْعَالَمِينَ
	De ki	Muhakkak ki benim namazım	Ve İbadetim	Hayatım	Ve ölümüm	Allah içindir (Öyle Allah ki)	Alemlerin rabbi olan

﴿١٦٢﴾	لَا شَرِيكَ	لَهُ	وَبِذٰلِكَ	اُمِرْتُ	وَاَنَا	اَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ	﴿١٦٣﴾	قُلْ
	Hiçbir ortak yoktur (Kime?)	O'na	Ve bununla	Ben emredildim	Ve ben (Neyim?)	Müslümanların ilkiyim		De ki

اَغَيْرَ اللّٰهِ	اَبْغِي	رَبًّا	وَهُوَ	رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ	وَلَا تَكْسِبُ	كُلُّ نَفْسٍ
Allah'tan başkasını mı?	Arayayım (Ne olarak?)	Rab olarak	Halbuki O	Her şeyin Rabbidir	Ve kazanmaz (Kim?)	Her nefis

اِلَّا عَلَيْهَا	وَلَا تَزِرُ	وَازِرَةٌ	وِزْرَ اُخْرٰى	ثُمَّ	اِلٰى رَبِّكُمْ	مَرْجِعُكُمْ
Ancak kendi aleyhine [kazanır]	Ve yüklenmez	Hiçbir günahkar (Neyi?)	Başkasının günahını	Sonra	Yalnızca Rabbinizedir (Ne?)	Dönüşünüz

فَيُنَبِّئُكُمْ	بِمَا	كُنْتُمْ	فِيهِ	تَخْتَلِفُونَ	﴿١٦٤﴾	وَهُوَ	الَّذِي	جَعَلَكُمْ
Size bildirecek (Neyi?)	O şeyleri ki	Siz idiniz (Nerede?)	Onda (Ne idiniz?)	İhtilaf ediyor		O (Nedir?)	Öyle zattır ki	Sizi kıldı (Ne kıldı?)

خَلَٓائِفَ الْاَرْضِ	وَرَفَعَ	بَعْضَكُمْ	فَوْقَ بَعْضٍ	دَرَجَاتٍ	لِيَبْلُوَكُمْ
Yeryüzünün halifeleri	Ve yükseltti (Kimi?)	Bazınızı (Nerede?)	Bazınızın üstünde (Ne ile yükseltti?)	Derecelerle (Niçin?)	Sizi imtihan etmek için

فِي مَٓا	اٰتٰيكُمْ	اِنَّ رَبَّكَ	سَرِيعُ الْعِقَابِ	وَاِنَّهُ	لَغَفُورٌ	رَحِيمٌ	﴿١٦٥﴾
O şeylerde ki	Size verdi	Muhakkak ki senin rabbin (Nedir?)	Cezası seri olandır	Ve elbette O (Nedir?)	Çok mağfiret edendir	Çok merhametli edendir	

158. Onlar, ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini ya da Rablerinin bir takım alametlerinin gelmesini gözetliyorlar. Rabbinin bazı alametleri geldiği gün, önceden iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış bir kişiye o günkü imanı hiçbir yarar sağlamaz. De ki: "Gözetin! Çünkü biz de şüphesiz gözetiyoruz."

159. Dinlerini parçalayıp ayrı ayrı fırka olanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Sonra O, kendilerine ne yaptıklarını haber verir.

160. Kim bir iyilik ile gelirse, ona on katı verilir. Kim de bir kötülük ile gelirse, ona ancak misliyle ceza verilir ve hiçbirine haksızlık edilmez.

161. De ki: "Benim Rabbim, şüphesiz dosdoğru bir yola, doğru ve dimdik ayakta duran bir dine, başka dinlerden sıyrılıp sadece hakka yönelen, hanif olan İbrahim'in dinine iletti. O, hiçbir zaman müşriklerden olmadı.

162. De ki: "Gerçekten benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm kesinlikle hep o âlemlerin Rabbı olan Allah içindir.

163. Ortağı yoktur O'nun...Ben, bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim."

164. De ki: "Allah, her şeyin Rabbı iken ben hiç O'ndan başka Rab mi isterim? Herkesin kazandığı ancak kendi boynuna geçer. Günah yüklenecek hiçbir nefis, başkasının günahını çekmez. Sonra hep dönüp Rabbinize varacaksınız. O zaman O, size ayrılığa düştüğünüz gerçeği haber verecektir.

165. Sizi yeryüzünün halifeleri yapan ve sizleri verdiği şeylerle denemek için kiminizi kiminize üstün kılan O'dur. Şüphe yok ki Rabbin, cezası çok hızlı olandır. Şüphesiz O, yegâne bağışlayan, yegâne merhamet edendir.

A'RÂF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 206 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

2. Bir kitap ki, sana indirildi... Sakın bundan dolayı yüreğinde bir sıkıntı olmasın da bununla uyarasın, mü'minlere şu bir uyarı:

3. "Rabbinizden size indirilene uyun. O'nu bırakıp da başka dostların peşlerinden gitmeyin. Siz pek az düşünüyorsunuz."

4. Biz nice memleketleri helak etmişizdir ki, gece yatarlarken veya gündüz uyurlarken baskınımız onlara gelmiştir.

5. Azabımız kendilerine geldiği zaman da yakarışları: "Bizler gerçekten zalimler idik." demekten başka olmadı.

6. Sonra elbette peygamber gönderilen ümmetlere soracağız, elbette gönderilen peygamberlere de soracağız.

7. Soracağız da kendilerine karşı olan biteni kesin bir ilim ile mutlaka anlatacağız. Öyle ya, biz onlardan uzak değildik.

8. Hem tartı o gün tam hakkıyla yapılacaktır. Artık kimin tartıları ağır basarsa, işte onlardır kurtuluşa erecekler...

9. Kimin de tartıları hafif gelirse, bunlar da âyetlerimize zulmetmeleri yüzünden kendilerine yazık edenlerdir.

10. Andolsun ki, sizi yeryüzünde yerleştirdik ve sizin için onda birçok geçimlikler yaptık. Siz pek az şükrediyorsunuz.

11. Gerçekten önce sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere: "Âdem'e secde edin!" dedik. Hemen secde ettiler, ancak İblis secde edenlerden olmadı.

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاَعْرَافِ — آيَاتُهَا ٢٠٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓمٓصٓ ۝١ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ ف۪ي صَدْرِكَ حَرَجٌ

Elif, Lâm, Mîm, Sâd | Kitaptır (Bu nedir?) (Öyle kitap ki) | İndirildi (Kime?) | Sana | Sakın olmasın (Nerede?) | Göğsünde (Ne olmasın?) | Bir sıkıntı (Öyle sıkıntı ki)

مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِه۪ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِن۪ينَ ۝٢ اِتَّبِعُوا مَٓا اُنْزِلَ

Ondan sebep (Bu Kuran niçin indirilmiştir?) | Uyarasın diye (Ne ile?) | Onunla (Daha?) | Ve öğüt olsun diye (Kime?) | Müminlere | Tabi olun (Neye?) | O şey ki | İndirildi (Kime?)

اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَۜ قَل۪يلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝٣

Size (Kim tarafından?) | Rabbiniz tarafından (Daha?) | Ve tabi olmayın | Ondan başka (Kime?) | Dostlara | Ne kadar da az! | Düşünüyorsunuz

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا فَجَٓاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَٓائِلُونَ

Nice | Memleket vardır ki | Onları helak ettik | O memlekete geldi (Ne?) | Azabımız (Onlar ne oldukları halde?) | Yatıyor oldukları halde | Ya da | Onlar [oldukları halde] | Kaylûle yapanlar

۝٤ فَمَا كَانَ دَعْوٰيهُمْ اِذْ جَٓاءَهُمْ بَأْسُنَٓا اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا

Olmadı (Ne?) | Onların davaları (Ne vakit?) | Onlara geldiğinde (Ne?) | Azabımız | Ancak | Demeleri [oldu] (Ne demeleri?) | Muhakkak ki biz idik (Ne idik?)

ظَالِم۪ينَ ۝٥ فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذ۪ينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ

Zalimler idik | Elbette soracağız (Kime?) | O kimselere ki | Peygamberler gönderildi (Kime?) | Kendilerine (Daha?) | Ve yine elbette soracağız (Kime?)

الْمُرْسَل۪ينَۙ ۝٦ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَٓائِب۪ينَ

Peygamberlere | Sonra elbette haber vereceğiz (Kime?) | Onlara (Neyle?) | Bir ilimle | Ve biz olmadık (Ne olmadık?) | Gaipler olmadık

۝٧ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ

Tartı (Nerede?) | O günde (Nedir?) | Haktır | Her kim ki | Ağır geldi (Ne?) | Tartıları/Sevap kefesi | İşte onlar | Asıl onlardır (Ne?)

الْمُفْلِحُونَ ۝٨ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا

Felaha erenler | Her kim de | Hafif geldi (Ne?) | Tartıları/sevap kefesi | İşte onlar (Kimdir?) | O kimselerdir ki | Yazık ettiler (Kime?)

اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۝٩ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ

Kendilerine (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Onlar oldular | Ayetlerimize (Ne oldular?) | Zulmeder oldular | Ve elbette sizi yerleştirdik (Nereye?)

فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ ف۪يهَا مَعَايِشَۜ قَل۪يلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝١٠

Yeryüzüne (Daha?) | Ve kıldık (Kim için?) | Sizin için (Nerede?) | Orada (Ne kıldık?) | Geçimlikler | Ne de az! | Şükrediyorsunuz

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا

Ve elbette sizi yarattık | Sonra | Size suret verdik | Sonra | Dedik (Kime?) | Meleklere | Secde edin (Kime?)

لِاٰدَمَۗ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِد۪ينَ ۝١١

Adem'e | Hepsi secde etti | Ancak [secde etmedi] (Kim?) | İblis | O olmadı (Kimlerden?) | Secde edenlerden

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَۜ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُۚ خَلَقْتَن۪ي

[Rabbin] dedi ki | Seni ne menetti? (Neden?) | Secde etmekten (Ne zaman?) | Sana emrettiğimde | [İblis] dedi ki | Ben (Neyim?) | Daha hayırlıyım (Kimden?) | Ondan | Sen beni yarattın (Neden?)

مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ ط۪ينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ

Ateşten | Onu ise yarattın (Neden?) | Çamurdan | [Rabbin ona] dedi ki | Aşağı in (Nereden?) | Oradan | Olmaz (Kime?) | Sana (Ne olmaz?) | Kibirlenmen (Nerede?)

ف۪يهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْن۪ٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

Orada | Artık çık | Muhakkak ki sen (Nesin?) | Alçaklardansın | İblis dedi ki | Bana mühlet ver (Ne zamana kadar?) | Diriltilecekleri güne kadar

﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَٓا اَغْوَيْتَن۪ي لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ

Rabbin dedi ki | Muhakkak ki sen (Nesin?) | Mühlet verilenlerdensin | [İblis] dedi ki | Beni azdırmandan dolayı | Elbette oturacağım (Kim için?) | Onlar için (Nereye oturacağım?)

صِرَاطَكَ الْمُسْتَق۪يمَۙ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ

Senin yoluna (Öyle yolun ki) | Dosdoğru | Sonra | Muhakkak onlara geleceğim (Nereden?) | Önlerinden (Daha?) | Arkalarından (Daha?)

وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَٓائِلِهِمْۜ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِر۪ينَ ﴿١٧﴾ قَالَ

Sağlarından (Daha?) | Sollarından | Ve sen bulamazsın (Kimi?) | Onların çoğunu (Ne bulamazsın?) | Şükrediciler | Allah dedi ki

اخْرُجْ مِنْهَا مَذْؤُ۫مًا مَدْحُوراًۜ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ

Çık (Nereden?) | Oradan (Nasıl çık?) | Yerilmiş olarak | Kovulmuş olarak | O kimse ki | Sana tabi oldu (Kimden?) | Onlardan | And olsun ki dolduracağım (Neyi?) | Cehennemi (Kimlerden?) | Sizden

اَجْمَع۪ينَ ﴿١٨﴾ وَيَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

Hepinizden | Ey Adem! | Yerleş | Sen | Ve zevcen (Nereye?) | Cennete | Ve ikiniz yiyin! (Nereden?) | O yerden ki

شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ

İkiniz dilediniz | Ve ikiniz yaklaşmayın (Neye?) | Bu ağaca | Yoksa ikiniz olursunuz (Kimlerden?) | Zalimlerden | Vesvese verdi (Kime?)

لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُ۫رِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ

O ikisine (Kim?) | Şeytan (Niçin?) | Açığa çıkarması için (Kime?) | O ikisine (Neyi?) | O şeyi ki | Gizlendi (Kimden?) | O ikisinden (O gizlenen şey nedir?) | O ikisinin ayıp yerleridir | Ve şeytan dedi ki

مَا نَهٰيكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ اَوْ

İkinizi menetmedi (Kim?) | İkinizin Rabbi (Neden?) | Bu ağaçtan | Ancak menetti | İkinizin olacağı için [men etti] (Ne?) | İki melek | Ya da

تَكُونَا مِنَ الْخَالِد۪ينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَٓا اِنّ۪ي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِح۪ينَۙ ﴿٢١﴾

İkinizin olacağı için [men etti] | Ebedi kalanlardan | O ikisine yemin etti ki | Muhakkak ben | İkiniz için (Neyim?) | Nasihat edenlerdenim

فَدَلّٰيهُمَا بِغُرُورٍۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا

İkisini de aldattı (Ne ile?) | Bir aldatmaca ile | Ne zaman ki tattılar (Neyi?) | O ağacı[n yemişini] | Göründü (Kime?) | O ikisine (Ne?) | İkisinin ayıp yerleri | Derhal koyuldular

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِۜ وَنَادٰيهُمَا رَبُّهُمَٓا اَلَمْ اَنْهَكُمَا

Örtmeye (Neye?) | Üzerlerine (Neden?) | Cennet yapraklarından | Ve ikisine nida etti (Kim?) | O ikisinin Rabbi | Sizi men etmedim mi?

عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَكُمَٓا اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُب۪ينٌ ﴿٢٢﴾

İşte bu ağaçtan (Daha?) | Ve demedim mi? (Kime?) | Siz ikinize ki | Muhakkak ki şeytan | İkinize (Nedir?) | Düşmandır ki | Apaçık

12. (Allah) buyurdu ki: "Sana emrettiğim halde secde etmene ne engel oldu." (İblis): "Ben ondan hayırlıyım, beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." dedi.

13. (Allah) buyurdu ki: "Hemen in oradan, orada büyüklük taslamak ne haddine, haydi çık, çünkü sen alçaklardansın!"

14. (İblis): "Bana yeniden dirilecekleri güne kadar mühlet ver." dedi.

15. (Allah) buyurdu ki: "Haydi mühlet verilenlerdensin."

16. (İblis) dedi ki: "Öyle ise, beni azdırmana karşılık yemin ederim ki, ben de onları saptırmak için mutlaka senin doğru yoluna oturacağım.

17. Sonra onlara önlerinden ve arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sen de çoğunu şükredici bulmayacaksın."

18. (Allah) buyurdu ki: "Çık oradan, yerilmiş, kovulmuş olarak. Andolsun ki, onlardan her kim sana uyarsa, kesinlikle ve tamamen sizin hepinizle cehennemi doldururum."

19. Ve: "Ey Âdem! Sen zevcenle o cennete yerleşin, ikiniz dilediğiniz yerden yiyin ve şu ağaca yaklaşıp da zalimlerden olmayın!" dedi.

20. Derken şeytan bunlara, kendilerinden örtülmüş olan çirkin yerlerini açmak için ikisine de vesvese verdi. Ve: "Rabbiniz başka bir şey için değil, sırf melek olacağınız veya sonsuza dek kalanlardan olacağınız için size bu ağacı yasakladı." dedi.

21. Ve: "Kesinlikle ben sizin hayrınızı isteyenlerdenim." diye ikisine de yemin etti.

22. Böylece onları aldatarak aşağı sarkıttı (önceki mevkilerinden indirdi). Bunun üzerine o ağacın meyvesini tattıklarında, ikisine de çirkin yerleri açılıverdi ve üzerlerini üst üste cennet yapraklarıyla yamamaya başladılar. Rableri de kendilerine: "Ben size bu ağacı yasaklamadım mı?" Ve size: " Haberiniz olsun bu şeytan size açık bir düşmandır, demedim mi?" diye seslendi.

23. Dediler ki: "Ey Rabbimiz! Kendimize zulmettik, eğer sen bizi bağışlamaz, bize merhamet etmezsen kesinlikle zarara uğrayanlardan oluruz."

24. (Allah) buyurdu ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak ininiz. Size bir zamana kadar yeryüzünde yerleşmek ve bir nasip almak takdir edilmiştir."

25. (Allah yine) buyurdu ki: "Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan çıkarılacaksınız."

26. Ey Âdemoğulları! Bakın size çirkin yerlerinizi örtecek elbise indirdik. Bir de hil'at (güzellik ve övünç elbisesi veya servet ve refah) indirdik. Fakat takva elbisesi, o hepsinden hayırlıdır. İşte bu, Allah'ın âyetlerindendir. Gerektir ki, düşünüp ibret alırlar.

27. Ey Âdemoğulları! Şeytan babanızla ananızı, çirkin yerlerini kendilerine göstermek için cennetten çıkardığı gibi, sakın sizi de belaya uğratmasın! Çünkü o ve yandaşları sizi, sizin kendilerini göremeyeceğiniz yönden görürler. Biz, o şeytanları imana gelmeyenlerin dostları kılmışızdır.

28. Ve bir edepsizlik yaptıkları zaman da: "Atalarımızı böyle bulduk ve bize bunu Allah emretti." derler. De ki: "Allah edepsizliği emretmez. Bilmediğiniz şeyleri Allah'ın üzerine mi atıyorsunuz?"

29. De ki: "Rabbim adalet ve insafı emretti. Hem her mescitte yüzlerinizi (kıbleye) doğru tutun ve O'na, dini yalnızca O'na özgü kılarak ibadet edin. Sizi ilkin O yarattığı gibi yine O'na döneceksiniz.

30. Bir kısmını doğru yola iletti, bir kısmına da dalalet hak oldu. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edindiler. Bir de kendilerini hidâyette sanırlar.

قَالَا	İkisi dedi ki
رَبَّنَا	Ey rabbimiz!
ظَلَمْنَا	Zulmettik (Kime?)
اَنْفُسَنَا	Kendimize
وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ	Ve eğer mağfiret etmezsen (Kime?)
لَنَا	Bize (Daha?)
وَتَرْحَمْنَا	Ve bize merhamet etmezsen
لَنَكُونَنَّ	Biz elbette oluruz (Kimlerden?)
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾	Ziyana uğrayanlardan
قَالَ	Allah dedi ki
اهْبِطُوا	İnin! (Ne olduğunuz halde?)
بَعْضُكُمْ	Sizin bazınız (Kime?)
لِبَعْضٍ	Diğer bazınıza (Nedir?)
عَدُوٌّ	Düşman
وَلَكُمْ	Sizin için vardır (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Ne vardır?)
مُسْتَقَرٌّ	İkametgah (Daha?)
وَمَتَاعٌ	Ve geçimlik (Ne vakte kadar?)
اِلٰى حِينٍ ﴿٢٤﴾	Bir zamana kadar
قَالَ	Allah dedi ki
فِيهَا	Orada
تَحْيَوْنَ	Yaşayacaksınız
وَفِيهَا	Orada
تَمُوتُونَ	Öleceksiniz
وَمِنْهَا	Oradan
تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾	Çıkarılacaksınız
يَا بَنِي اٰدَمَ	Ey Ademoğulları!
قَدْ اَنْزَلْنَا	Biz elbette indirdik (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Ne indirdik?)
لِبَاسًا	Elbise (Öyle elbise ki)
يُوَارِي	Örtüyor (Neyi?)
سَوْاٰتِكُمْ	Sizin ayıp yerlerinizi (Daha ne indirdik?)
وَرِيشًا	Süs elbiseleri
وَلِبَاسُ التَّقْوٰى	Ve takva elbisesi
ذٰلِكَ	O (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır
ذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın ayetlerindendir
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾	Düşünsünler
يَا بَنِي اٰدَمَ	Ey Ademoğulları!
لَا يَفْتِنَنَّكُمُ	Sizi fitneye düşürmesin (Kim?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan
كَمَا اَخْرَجَ	Çıkardığı gibi (Kimi?)
اَبَوَيْكُمْ	Ana-babanızı (Nereden?)
مِنَ الْجَنَّةِ	Cennetten (O şeytan ne olduğu halde)
يَنْزِعُ	Çekip atıyor (Kimden?)
عَنْهُمَا	O ikisinden (Neyi?)
لِبَاسَهُمَا	Onların elbiselerini (Niçin?)
لِيُرِيَهُمَا	O ikisine göstermek için (Neyi?)
سَوْاٰتِهِمَا	İkisinin ayıp yerlerini
اِنَّهُ	Muhakkak ki
يَرٰيكُمْ	Sizi görür (Kim?)
هُوَ	O şeytan
وَقَبِيلُهُ	Ve yandaşları (Nereden?)
مِنْ حَيْثُ	O yerden ki
لَا تَرَوْنَهُمْ	Siz onları göremezsiniz
اِنَّا	Muhakkak ki biz
جَعَلْنَا	Kıldık (Kimi?)
الشَّيَاطِينَ	Şeytanları (Ne kıldık?)
اَوْلِيَاءَ	Dostlar (Kime?)
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾	İman etmezler
وَاِذَا فَعَلُوا	Ve yaptıklarında (Neyi?)
فَاحِشَةً	Bir fenalığı
قَالُوا	Derler
وَجَدْنَا	Biz bulduk (Nerede?)
عَلَيْهَا	Onun [o fenalığın] üzerinde (Kimi bulduk?)
اٰبَاءَنَا	Babalarımızı
وَاللّٰهُ	Allah da
اَمَرَنَا	Bize emretti (Neyi?)
بِهَا	Bunu
قُلْ	De ki
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
لَا يَأْمُرُ	Emretmez (Neyi?)
بِالْفَحْشَاءِ	Fenalığı
اَتَقُولُونَ	Siz diyor musunuz? (Kim hakkında?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah hakkında (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾	Siz bilmiyorsunuz
قُلْ	De ki
اَمَرَ	Emretti (Kim?)
رَبِّي	Benim Rabbim (Neyi?)
بِالْقِسْطِ	Adaleti
وَاَقِيمُوا	Ve doğrultun/halis kılın (Neyi?)
وُجُوهَكُمْ	Yüzlerinizi (Nerede?)
عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ	Her secdede
وَادْعُوهُ	Ve ona ibadet edin (Ne olduğunuz halde?)
مُخْلِصِينَ	Katışıksız kılıcılar olarak (Kime?)
لَهُ	O'na (Neyi?)
الدِّينَ	Dini
كَمَا بَدَاَكُمْ	Sizi ilk yarattığı gibi
تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾	Döneceksiniz
فَرِيقًا	Bir kısmını
هَدٰى	Hidayete erdirdi
وَفَرِيقًا	Ve bir kısmı da
حَقَّ	Hak oldu (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمُ	Onlar üzerine (Ne?)
الضَّلَالَةُ	Sapıklık
اِنَّهُمُ	Muhakkak ki onlar
اتَّخَذُوا	Edindiler (Kimi?)
الشَّيَاطِينَ	Şeytanları (Ne edindiler?)
اَوْلِيَاءَ	Dostlar (O dostlar ne olduğu halde?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka olduğu halde
وَيَحْسَبُونَ	Ve sanıyorlar ki
اَنَّهُمْ	Onlar (Nedir?)
مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾	Hidayete ermişlerdir

يَا بَنٖٓي اٰدَمَ	خُذُوا	زٖينَتَكُمْ	عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ	وَكُلُوا	وَاشْرَبُوا
Ey Ademoğulları!	Alın (Neyi?)	Süsünüzü (Nerede?)	Her secde yerinde/ vaktinde	Ve yiyin (Daha?)	Ve için

وَلَا تُسْرِفُوا	اِنَّهُ	لَا يُحِبُّ	الْمُسْرِفٖينَ ﴿٣١﴾	قُلْ	مَنْ	حَرَّمَ	زٖينَةَ اللّٰهِ	الَّتٖٓي
İsraf etmeyin	Muhakkak ki O	Sevmez (Kimi?)	İsraf edenleri	De ki	Kim	Haram kıldı (Neyi?)	Allah'ın yarattığı süsü	Öyle süs ki

اَخْرَجَ	لِعِبَادِهٖ	وَالطَّيِّبَاتِ	مِنَ الرِّزْقِ	قُلْ	هِيَ	لِلَّذٖينَ
Çıkardı (Kim için?)	Kulları için (Daha neyi haram kıldı?)	Temiz şeyleri (Neden?)	Rızktan	De ki	Onlar [süs olan elbiseler ve temiz rızklar] (Kimin içindir?)	O kimseler içindir ki

اٰمَنُوا	فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	خَالِصَةً	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	كَذٰلِكَ	نُفَصِّلُ	الْاٰيَاتِ
Onlar iman ettiler (Nerede?)	Dünya hayatında (Onlar ne olduğu halde?)	Sadece kendilerine has olduğu halde (Nerede?)	Kıyamet gününde	İşte böylece	Tafsil ederiz (Neyi?)	Ayetleri (Kim için?)

لِقَوْمٍ	يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾	قُلْ	اِنَّمَا	حَرَّمَ	رَبِّيَ	الْفَوَاحِشَ	مَا	ظَهَرَ	مِنْهَا
Bir kavim için ki	Bilirler	De ki	Ancak	Haram kıldı (Kim?)	Benim Rabbim (Neyi?)	Fenalıkları (O fenalıklardan bedel?)	O şeyi ki	Zahir oldu (Neden?)	Onlardan (Daha neyi haram kıldı?)

وَمَا	بَطَنَ	وَالْاِثْمَ	وَالْبَغْيَ	بِغَيْرِ الْحَقِّ	وَاَنْ تُشْرِكُوا	بِاللّٰهِ	مَا
O şeyi ki	Onlardan gizli oldu (Daha neyi haram kıldı?)	Ve günahı	Ve haddi aşmayı (Nasıl?)	Haksız yere (Daha neyi haram kıldı?)	Şirk koşmanızı (Kime?)	Allah'a (Neyi?)	O şeyi ki

لَمْ يُنَزِّلْ	بِهٖ	سُلْطَانًا	وَاَنْ تَقُولُوا	عَلَى اللّٰهِ	مَا	لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾	وَلِكُلِّ اُمَّةٍ
Allah indirmedi (Neye?)	O şeye dair (Ne indirmedi?)	Bir delil (Daha neyi haram kıldı?)	Demenizi (Kime?)	Allah'a (Neyi?)	O şeyi ki	Siz bilmiyorsunuz	Her ümmet için vardır (Ne?)

اَجَلٌ	فَاِذَا جَٓاءَ	اَجَلُهُمْ	لَا يَسْتَأْخِرُونَ	سَاعَةً	وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾
Bir ecel	Geldiğinde (Ne?)	Onların eceli	Ertelenmezler	Bir an	Öne de alınmazlar

يَا بَنٖٓي اٰدَمَ	اِمَّا	يَأْتِيَنَّكُمْ	رُسُلٌ	مِنْكُمْ	يَقُصُّونَ	عَلَيْكُمْ	اٰيَاتٖي
Ey Ademoğulları!	Şayet	Size gelirse (Kim?)	Peygamberler (Öyle Peygamberler ki)	Sizden	Anlatırlarsa (Kime?)	Size (Neyi?)	Ayetlerimi

فَمَنِ	اتَّقٰى	وَاَصْلَحَ	فَلَا خَوْفٌ	عَلَيْهِمْ	وَلَا هُمْ	يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾	وَالَّذٖينَ
Kim	Sakınırsa (Daha?)	Ve halini düzeltirse	Korku yoktur (Kime?)	Onlara	Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar da?)	Üzülürler	O kimseler ki

كَذَّبُوا	بِاٰيَاتِنَا	وَاسْتَكْبَرُوا	عَنْهَٓا	اُولٰٓئِكَ	اَصْحَابُ النَّارِ	هُمْ	فٖيهَا
Yalanladılar (Neyi?)	Ayetlerimizi (Daha?)	Ve kibirlendiler (Neye karşı?)	Ayetlerimize karşı	İşte onlar (Nedir?)	Ateş halkıdır	Onlar (Nerede?)	O ateşte (Nedir?)

خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾	فَمَنْ	اَظْلَمُ	مِمَّنِ	افْتَرٰى	عَلَى اللّٰهِ	كَذِبًا	اَوْ	كَذَّبَ
Ebedi kalıcıdırlar	Kim?	Daha zalimdir (Kimden?)	O kimseden ki	İftira etti (Kime?)	Allah'a (Neyi?)	Yalanı	Ya da	Yalanladı (Neyi?)

بِاٰيَاتِهٖ	اُولٰٓئِكَ	يَنَالُهُمْ	نَصٖيبُهُمْ	مِنَ الْكِتَابِ	حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَتْهُمْ
O'nun ayetlerini	İşte onlar	Onlara erişir (Ne?)	Onların nasibi (Neden?)	Kitaptan	Nihayet onlara geldiğinde (Kim?)

رُسُلُنَا	يَتَوَفَّوْنَهُمْ	قَالُوا	اَيْنَ	مَا	كُنْتُمْ	تَدْعُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ
Elçilerimiz (O elçilerimiz ne oldukları halde?)	Onların canlarını alıyor oldukları halde	Onlar derler	Nerede?	O şeyler ki	Siz idiniz	İbadet ediyor idiniz (O şeyler ne olduğu halde?)	Allah'tan başka olduğu halde

قَالُوا	ضَلُّوا	عَنَّا	وَشَهِدُوا	عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ	اَنَّهُمْ	كَانُوا	كَافِرٖينَ ﴿٣٧﴾
Dediler ki	Kayboldular (Kimden?)	Bizden	Ve şahitlik ettiler (Kime?)	Kendi aleyhlerine ki	Onlar	İdiler (Ne idiler?)	Kafirler

31. Ey Âdemoğulları, her mescid huzurunda süslerinizi takının. Ve yiyin, için, ancak israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

32. De ki: "Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz, hoş rızıkları kim haram etmiş?" De ki: "Onlar, dünya hayatında iman edenler içindir. Kıyamet gününde de yalnız (iman edenlere) ait olacaktır." Bu şekilde ilim sahibi olanlar için âyetleri ayrıntılarıyla açıklıyoruz.

33. De ki: "Rabbim, ancak şunları haram kıldı: Açık, gizli bütün hayâsızlıkları ve her türlü günahı, haksız yere isyanı, Allah'a, hiçbir zaman bir delil indirmediği herhangi bir şeyi ortak koşmanızı ve Allah'a bilmediğiniz şeyleri isnad etmenizi haram kıldı."

34. Her ümmet için bir süre belirlenmiştir. Süreleri gelince bir an geri de kalmazlar, öne de geçemezler.

35. Ey Âdemoğulları! Size her ne zaman içinizden benim âyetlerimi anlatan peygamberler gelir de, her kim bunlara karşı gelmekten sakınır ve davranışlarını düzeltirse, artık onlara korku yoktur ve üzülecek olanlar da onlar değildir.

36. Âyetlerimizi yalanlayanlar ve onlara inanmayı kibirlerine yediremeyenlere gelince, böyleleri cehennemliktirler, hep orada sonsuza dek kalıcıdırlar.

37. Zira Allah'a karşı yalan uyduran veya onun âyetlerine yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Bunlara kitaptan nasipleri erişir ve sonunda kendilerine göndereceğimiz melekler gelip canlarını alırken: "Hani o Allah'ı bırakıp da taptıklarınız nerede?" dediklerinde: "Onlar bizi bırakıp kayboldular." derler ve kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerinde şahitlik ederler.

38. (Allah onlara): "Cinlerden ve insanlardan, sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin bakalım." buyurur. Her ümmet girdikçe kardeşine lanet eder. Sonunda hepsi orada birbirleriyle buluşurlar. Sonrakiler öndekileri göstererek: "Ey Rabbimiz! İşte şunlar bizi yoldan çıkardılar. Onun için onlara ateşten iki kat azap ver." derler. (Allah da) buyurur ki: "Her birinize iki kat (azap) var, fakat bilmiyorsunuz."

39. Öndekiler de sonrakilere: "Sizin bize karşı hiçbir üstünlüğünüz olmadı. Artık kendi kazancınızın cezası olarak tadın azabı." derler.

40. Elbette âyetlerimizi yalanlayan ve onlara imanı kibirlerine yediremeyen kimselere göğün kapıları açılmaz ve deve iğnenin deliğinden geçinceye kadar onlar cennete girmezler. İşte suçluları biz böyle cezalandırırız.

41. Onlara cehennemden bir döşek, üstlerine de (cehennem ateşinden) örtüler vardır. Ve işte zalimleri biz böyle cezalandırırız.

42. İman edip iyi işler yapan kimseler ise, -ki kişiye ancak gücünün yeteceği kadar (sorumluluk) yükleriz.- bunlar işte cennetliktirler ve orada sonsuza dek kalacaklardır.

43. Onların içlerinde kin namına ne varsa hepsini söküp atmışızdır, altlarından ırmaklar akar. Onlar: "Hamdolsun Allah'a ki, hidâyetiyle bizi buna muvaffak kıldı. O bize hidâyet etmeseydi, bizim kendiliğimizden bunun yolunu bulmamıza imkân yoktu. Gerçekten Rabbimizin peygamberleri bize gerçeği getirdiler!" demektedirler. Onlara şöyle seslenilmektedir: "İşte bu gördüğünüz, amelleriniz sebebiyle mirasçı kılındığınız cennettir."

قَالَ ادْخُلُوا فٖى اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

[Allah] der ki | Girin (Nerede?) | Ümmetler arasında (Öyle ümmetler ki) | Geçti | Sizden önce (Kimlerden olan ümmetler?) | Cinlerden | Ve insanlardan (Nereye girin?)

فِى النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعَنَتْ اُخْتَهَا حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوا

Ateşe | Her girdiğinde (Kim?) | Bir ümmet | Lanet eder (Kime?) | Kardeşine | Nihayet | Toplandıklarında (Nerede?)

فٖيهَا جَمٖيعًا قَالَتْ اُخْرٰيهُمْ لِاُو۫لٰيهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ اَضَلُّونَا فَاٰتِهِمْ

Orada | Hepsi | Der (Kim?) | Onların arkadakileri (Kime derler?) | Onların öndekilerine (Ne derler?) | Ey Rabbimiz! | İşte şunlar | Bizi saptırdılar | Bundan dolayı onlara ver (Neyi?)

عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

Bir azabı ki | İki kat (Neden?) | Ateşten | [Allah] der ki | Hepsi için vardır (Ne vardır?) | İki kat azap | Fakat | Bilmiyorsunuz

۝٣٨ وَقَالَتْ اُو۫لٰيهُمْ لِاُخْرٰيهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ

Ve der (Kim?) | Onların öndekileri (Kime?) | Onların arkadakilerine | Olmadı (Kim için?) | Sizin için (Kim üzerine?) | Bizim üzerimize (Ne olmadı?) | Bir üstünlük

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝٣٩ اِنَّ الَّذٖينَ كَذَّبُوا

Artık tadın (Neyi?) | Azabı (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Kazanıyorsunuz | Muhakkak o kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?)

بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَٓاءِ

Ayetlerimizi (Daha?) | Ve kibirlendiler (Ne karşısında?) | Ayetlerimiz karşısında | Açılmaz (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Semanın kapıları (Daha?)

وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فٖى سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ

Ve onlar giremezler (Nereye?) | Cennete | Girene dek (Ne?) | Deve (Nereye?) | İğne deliğine | İşte böyle

نَجْزِى الْمُجْرِمٖينَ ۝٤٠ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ

Cezalandırırız (Kimi?) | Suçluları | Onlar için vardır (Neyden?) | Cehennemden (Ne vardır?) | Ateşten döşek (Daha neyden vardır?) | Üstlerinden de vardır (Ne vardır?)

غَوَاشٍ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الظَّالِمٖينَ ۝٤١ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

Ateşten örtüler | İşte böylece | Cezalandırırız (Kimi?) | Zalimleri | O kimseler ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi?)

الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ

Salih amelleri | Biz yüklemeyiz (Kime?) | Hiçbir kimseye | Ancak [yükleriz] (Ne yükleriz?) | Gücünün yettiğini | İşte onlar (Nedir?) | Cennet halkıdır

هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ۝٤٢ وَنَزَعْنَا مَا فٖى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرٖى

Onlar (Nerede?) | Orada (Nedir?) | Ebedidirler | Ve söküp atmışızdır (Neyi?) | O şeyi ki (O şey neredir?) | Onların göğüslerindedir (Onların göğüslerindeki şey de nedir?) | Kin | Akar (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖى هَدٰينَا لِهٰذَا

Altlarından (Ne akar?) | Nehirler | Ve onlar der ki | Hamd (Nedir?) | Allah'ındır | Öyle Allah ki | Bizi eriştirdi (Neye?) | Buna

وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِىَ لَوْلَٓا اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

Ve biz olamazdık | Hidayete erişir | Şayet olmasaydı (Ne?) | Bize olan hidayeti (Kimin?) | Allah'ın | Elbette geldi (Ne?) | Rabbimizin peygamberleri (Ne ile?) | Hak ile

وَنُودُٓوا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝٤٣

Ve onlar nida olundular | Şununla ki | İşte bu (Bundan bedel) | Cennet (Nedir?) | Siz ona varis oldunuz (Ne sebebiyle) | O şey sebebiyle ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Yapıyor idiniz

وَنَادٰٓى	اَصْحَابُ الْجَنَّةِ	اَصْحَابَ النَّارِ	اَنْ قَدْ وَجَدْنَا	مَا	وَعَدَنَا	رَبُّنَا
Ve seslendi (Kim?)	Cennet ashabı (Kime?)	Cehennem ashabına (Ne diye?)	Şöyle ki, elbette biz bulduk (Neyi?)	O şeyi ki	Bize vaat etti (Kim?)	Rabbimiz (Ne bulduk?)

حَقًّا	فَهَلْ وَجَدْتُمْ	مَا	وَعَدَ	رَبُّكُمْ	حَقًّا	قَالُوا	نَعَمْ	فَاَذَّنَ	مُؤَذِّنٌ
Gerçek bulduk	Siz de buldunuz mu? (Neyi?)	O şeyi ki	Vaat etti (Kim?)	Sizin Rabbiniz (Ne buldunuz mu?)	Gerçek	Onlar derler ki	Evet, biz de bulduk	Nida eder (Kim?)	Bir nida edici (Nerede?)

بَيْنَهُمْ	اَنْ	لَعْنَةُ اللّٰهِ	عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾	اَلَّذِينَ	يَصُدُّونَ	عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
Aralarında	Şunu nida eder ki	Allah'ın laneti (Nedir?)	Zalimlerin üzerinedir	Onlar o kimselerdir ki	Men ederler (Neyden?)	Allah yolundan (Daha?)

وَيَبْغُونَهَا	عِوَجًا	وَهُمْ	بِالْاٰخِرَةِ	كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾	وَبَيْنَهُمَا	حِجَابٌ
Ve o yolu istiyorlar (Ne halde istiyorlar?)	Eğri-büğrü	Onlar	Ahireti (Nedirler?)	İnkar edicidirler	Onların arasında vardır (Ne?)	Perde

وَعَلَى الْاَعْرَافِ	رِجَالٌ	يَعْرِفُونَ	كُلًّا	بِسِيمٰيهُمْ	وَنَادَوْا	اَصْحَابَ الْجَنَّةِ
A'râf üzerinde de vardır (Kimler?)	Adamlar (Öyle adamlar ki)	Tanırlar (Kimi?)	Hepsini (Neyle tanırlar?)	Alametleriyle	Onlar seslenirler (Kime?)	Cennet ashabına

اَنْ	سَلَامٌ	عَلَيْكُمْ	لَمْ يَدْخُلُوهَا	وَهُمْ	يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾	وَاِذَا صُرِفَتْ
Şunu derler ki	Selam (Nedir?)	Sizin üzerinizedir	Henüz o cennete girmediler (Ne oldukları halde?)	Onlar oldukları halde	Ümit ediyorlar	Çevrilince (Ne?)

اَبْصَارُهُمْ	تِلْقَٓاءَ اَصْحَابِ النَّارِ	قَالُوا	رَبَّنَا	لَا تَجْعَلْنَا
Onların gözleri (Nereye?)	Cehennem ashabının yönüne	Derler	Ey Rabbimiz	Bizi kılma (Kimle birlikte?)

مَعَ الْقَوْمِ	الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾	وَنَادٰٓى	اَصْحَابُ الْاَعْرَافِ	رِجَالًا
Öyle bir kavimle ki	Zalimlerdir	Ve nida eder (Kim?)	A'râf ashabı (Kime?)	Bir takım adamlara ki

يَعْرِفُونَهُمْ	بِسِيمٰيهُمْ	قَالُوا	مَٓا اَغْنٰى	عَنْكُمْ	جَمْعُكُمْ	وَمَا كُنْتُمْ
Onları tanırlar (Ne ile?)	Alametleriyle	Derler ki	Kurtarmadı (Kimi?)	Sizi (Ne kurtarmadı?)	Sizin çokluğunuz	Ve olmanız

تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾	اَهٰٓؤُلَٓاءِ	اَلَّذِينَ	اَقْسَمْتُمْ	لَا يَنَالُهُمُ	اللّٰهُ	بِرَحْمَةٍ
Kibirleniyorsunuz	Bunlar mı?	O kimseler ki	Siz yemin etmiştiniz ki	Onlara erişmez (Kim?)	Allah (Neyi?)	Rahmeti

اُدْخُلُوا	الْجَنَّةَ	لَا خَوْفٌ	عَلَيْكُمْ	وَلَٓا اَنْتُمْ	تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾	وَنَادٰٓى
Girin (Nereye?)	Cennete	Korku yok (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize	Ve siz değilsiniz de (Ne değilsiniz?)	Üzülecekler	Ve nida eder (Kim?)

اَصْحَابُ النَّارِ	اَصْحَابَ الْجَنَّةِ	اَنْ	اَفِيضُوا	عَلَيْنَا	مِنَ الْمَٓاءِ	اَوْ
Cehennem ashabı (Kime?)	Cennet ashabına	Şöyle nida eder	Döküverin (Kim üzerine?)	Bizim üzerimize (Neden?)	Sudan	Ya da

مِمَّا	رَزَقَكُمُ	اللّٰهُ	قَالُوا	اِنَّ اللّٰهَ	حَرَّمَهُمَا	عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾	اَلَّذِينَ
O şeyden ki	Sizi rızıklandırdı (Kim?)	Allah	Derler ki	Muhakkak Allah	Onları haram kıldı (Kime?)	Kafirlere	O kimseler ki

اِتَّخَذُوا	دِينَهُمْ	لَهْوًا	وَلَعِبًا	وَغَرَّتْهُمُ	الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	فَالْيَوْمَ	نَنْسٰيهُمْ
Edindiler (Neyi?)	Dinlerini (Ne edindiler?)	Eğlence (Daha?)	Ve oyun	Onları aldattı (Ne?)	Dünya hayatı	Bugün de	Onları unutacağız (Ne gibi?)

كَمَا نَسُوا	لِقَٓاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا	وَمَا كَانُوا	بِاٰيَاتِنَا	يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾
Unuttukları gibi (Neyi?)	Bugüne kavuşacaklarını (Daha ne gibi?)	Oldukları gibi (Neyi?)	Bizim ayetlerimizi (Ne oldukları gibi?)	İnkar ediyorlar

44. Bir de cennetlikler, cehennemliklere şöyle seslenirler: "Gerçekten biz, Rabbimizin bize vâdettiğini hak olarak bulduk. Siz de Rabbinizin size vâdettiğini hak olarak buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Derken aralarında bir çağırıcı şöyle seslenmeye başlar: "Allah'ın laneti o zalimlerin üstüne olsun!"

45. Ki, Allah'ı yolundan alıkoyarlar ve onu eğip bükmek isterler ve onlar ahireti de inkâr eden kâfirlerdi.

46. Artık iki taraf arasında bir perde ve A'raf üzerinde bir takım adamlar... Her birini simalarından tanırlar. Ümit etmekle birlikte henüz cennete girmemiş olan bu kimseler, cennetliklere: "Selam size!" diye seslenmektedirler.

47. Gözleri cehennemlikler tarafına çevrildiği zaman da: "Ey Rabbimiz! Bizleri o zalimler güruhu ile beraber kılma!" demektedirler.

48. O A'raf sakinleri, simalarından tanıdıkları bir takım kimselere şöyle seslenirler: "Gördünüz mü, cemiyetinizin, yaptığınız kibir ve büyüklenmenin size hiçbir yararı olmadı!

49. Allah'ın kendilerini rahmetine erdirmeyeceğine dair yemin ettikleriniz şunlar mıydı?" dedikten sonra berikilere dönüp: "Girin cennete, size korku yok, artık siz üzülmeyeceksiniz." derler.

50. Cehennem sakinleri, cennet sakinlerine: "Lütfen suyunuzdan veya Allah'ın size rızık olarak verdiği nimetlerden biraz da bize dökün!" diye bağrışmaktadırlar. Onlar da: "Doğrusu Allah, bunları kâfirlere haram etti." demektedirler.

51. O kâfirlere ki, oyunu ve eğlenceyi kendilerine din edindiler ve o dünya hayatı kendilerini aldattı. Onlar bu günlerine kavuşacaklarını unutup âyetlerimizi inkâr ettikleri gibi, biz de bugün onları öyle unutacağız.

52. Gerçekten biz onlara, iman edecek herhangi bir kavme yol gösterici ve rahmet olması için, tam bir ilim üzere bölüm bölüm açıkladığımız bir kitap gönderdik.

53. Onlar hele bakalım nereye varacak diye, ancak onun te’vilini bekliyorlar. Onun te’vili geleceği gün, önceden onu unutmuş olanlar şöyle diyecekler: “Gerçekten Rabbimizin peygamberleri, hakkı tebliğ etmişlermiş. Bak şimdi bizim şefaatçilerden hiçbiri var mı ki, bize şefaat etsinler? Veya geri döndürülür müyüz ki, yaptığımız işlerden başkasını yapsak?” Doğrusu onlar, kendilerine yazık ettiler ve o uydurdukları şeyler onlardan kaybolup gittiler.

54. Gerçekten Rabbiniz, gökleri ve yeri altı gün içinde yaratan, sonra Arş üzerinde hükümran olan Allah’tır. Geceyi gündüze bürür; o onu kışkırtarak takip eder. Güneş, ay ve yıldızlar O’nun emrine boyun eğmiştir. Bak yaratma O’nun, hüküm O’nun Evet, o âlemlerin Rabbi olan Allah ne ulu!

55. Rabbinize yalvara yalvara ve gizlice dua edin! Kuşkusuz Allah haddi aşanları sevmez.

56. Islahından sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın ve O’na korku ve ümit ile kulluk edin! Kuşkusuz Allah’ın rahmeti, iyilik yapanlara yakındır.

57. Ve O, o Allah’tır ki, rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci olarak gönderir. Sonunda bunlar (rüzgârlar), o ağır ağır bulutları hafif bir şey gibi kaldırıp yüklendiklerinde, bakarsın biz onları ölü bir memlekete sevk edip oraya su indirmişizdir de, orada her türlüsünden ürün çıkarmışızdır. İşte ölüleri böyle çıkaracağız. Gerektir ki, düşünüp ibret alırsınız.

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ	Muhakkak biz onlara getirdik (Neyi?)
بِكِتَابٍ	Bir kitabı (Öyle kitabı ki)
فَصَّلْنَاهُ	Biz onu tafsil ettik (Ne olduğumuz halde tafsil ettik?)
عَلٰى عِلْمٍ	Bir ilim üzerine olduğumuz halde (O kitap ne olduğu halde?)
هُدًى	Hidayet (Daha?)
وَرَحْمَةً	Ve rahmet (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim ki
يُؤْمِنُونَ ۝٥٢	İman ediyorlar
هَلْ يَنْظُرُونَ	Beklerler mi?
اِلَّا	Ancak bekler ler (Neyi?)
تَأْوٖيلَهُ	Onun tevilini
يَوْمَ	O günde ki
يَأْتٖى	Gelir (Ne?)
تَأْوٖيلُهُ	Onun tevili
يَقُولُ	Diyecek (Kim?)
الَّذٖينَ	O kimseler ki
نَسُوهُ	Onu unuttular (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce (Ne diyecekler?)
قَدْ جَٓاءَتْ	Elbette geldi (Kim?)
رُسُلُ رَبِّنَا	Rabbimizin peygamberleri (Ne ile?)
بِالْحَقِّ	Hak ile
فَهَلْ لَنَا	Şimdi bizim için var mıdır? (Ne?)
مِنْ شُفَعَٓاءَ	Şefaatçiler
فَيَشْفَعُوا	Ki şefaat etsinler (Kime?)
لَنَٓا	Bize
اَوْ	Ya da
نُرَدُّ	Döndürülelim
فَنَعْمَلَ	Ki yapalım (Neyi yapalım?)
غَيْرَ الَّذٖى	O şeyden başkasını ki
كُنَّا	Biz [dünyada] idik (Ne idik?)
نَعْمَلُ	Yapıyor idik
قَدْ خَسِرُٓوا	Elbette yazık ettiler (Kime?)
اَنْفُسَهُمْ	Kendilerine
وَضَلَّ	Ve kayboldu
عَنْهُمْ	Onlardan (Ne?)
مَا	O şey ki
كَانُوا	Onlar idiler (Ne idiler?)
يَفْتَرُونَ	İftira atıyor
۝٥٣ اِنَّ رَبَّكُمُ	Muhakkak sizin Rabbiniz (Kimdir?)
اللّٰهُ	Allah’tır
الَّذٖى	Öyle Allah ki
خَلَقَ	Yarattı (Neyi?)
السَّمٰوَاتِ	Gökleri (Daha?)
وَالْاَرْضَ	Ve yeri (Ne kadar zamanda yarattı?)
فٖى سِتَّةِ اَيَّامٍ	Altı günde
ثُمَّ	Sonra
اسْتَوٰى	İstiva etti (Ne üzerine?)
عَلَى الْعَرْشِ	Arş üzerine (Allah ne olduğu halde yarattı?)
يُغْشِى	Örtüyor olduğu halde (Neyi?)
الَّيْلَ	Geceyi (Neyle?)
النَّهَارَ	Gündüzle (Gece ile gündüz ne olduğu halde?)
يَطْلُبُهُ	Biri diğerini takip eder olduğu halde (Nasıl?)
حَثٖيثًا	Hızlıca (Daha neyi yarattı?)
وَالشَّمْسَ	Ve güneşi (Daha?)
وَالْقَمَرَ	Ve ayı (Daha neyi?)
وَالنُّجُومَ	Ve yıldızları (Ne oldukları halde?)
مُسَخَّرَاتٍ	Hizmetçi kılındıkları halde (Ne ile?)
بِاَمْرِهٖ	O’nun emriyle
اَلَا	Âgâh olunuz ki
لَهُ	O’nundur (Ne?)
الْخَلْقُ	Bütün mahlukat (Daha?)
وَالْاَمْرُ	Ve emir de
تَبَارَكَ	Yüce oldu (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Öyle Allah ki)
رَبُّ الْعَالَمٖينَ ۝٥٤	Alemlerin rabbi olan
اُدْعُوا	Dua edin (Kime?)
رَبَّكُمْ	Rabbiniz’e (Nasıl?)
تَضَرُّعًا	Yalvara yakara (Daha?)
وَخُفْيَةً	Gizli gizli
اِنَّهُ	Muhakkak ki O (Nedir?)
لَا يُحِبُّ	Sevmez (Kimi?)
الْمُعْتَدٖينَ ۝٥٥	Haddi aşanları
وَلَا تُفْسِدُوا	Bozgunculuk yapmayın (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Ne zaman?)
بَعْدَ اِصْلَاحِهَا	O düzeltildikten sonra
وَادْعُوهُ	Ve O’na dua edin (Nasıl dua edin?)
خَوْفًا	Korkarak (Daha?)
وَطَمَعًا	Umarak
اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ	Muhakkak ki Allah’ın rahmeti (Nedir?)
قَرٖيبٌ	Yakındır (Kime?)
مِنَ الْمُحْسِنٖينَ ۝٥٦	Muhsinlere
وَهُوَ	O (Nedir?)
الَّذٖى	Öyle zattır ki
يُرْسِلُ	Gönderir (Neyi?)
الرِّيَاحَ	Rüzgârları (Ne olduğu halde gönderir?)
بُشْرًا	Müjde olduğu halde (Nerede gönderir?)
بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهٖ	Rahmetinin önünde
حَتّٰى	Nihayet
اِذَٓا اَقَلَّتْ	Rüzgarlar taşıdığında (Neyi?)
سَحَابًا	Bulutları (Öyle bulutlar ki)
ثِقَالًا	Ağır/yağmur yüklü
سُقْنَاهُ	Onu sevk ederiz (Nereye?)
لِبَلَدٍ	Bir beldeye (Öyle belde ki)
مَيِّتٍ	Ölü
فَاَنْزَلْنَا	Ve indiririz (Nereye?)
بِهِ	Oraya (Neyi?)
الْمَٓاءَ	Suyu
فَاَخْرَجْنَا	Ve çıkarırız (Ne ile?)
بِهٖ	Onunla (Neyi çıkarırız?)
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ	Her türlü meyveyi
كَذٰلِكَ	Yine böyle
نُخْرِجُ	Çıkarırız (Neyi?)
الْمَوْتٰى	Ölüyü
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَذَكَّرُونَ ۝٥٧	Düşünüp-ibret alasınız

Arapça	Türkçe
وَالْبَلَدُ	Memleket (Öyle memleket ki)
الطَّيِّبُ	Güzel
يَخْرُجُ	Çıkar (Ne?)
نَبَاتُهُ	Onun bitkisi (Ne ile?)
بِاِذْنِ رَبِّه۪	Rabbi'nin izniyle
وَالَّذ۪ى	O memleket ki
خَبُثَ	Toprağı kötü oldu
لَا يَخْرُجُ	Çıkmaz (Nasıl?)
اِلَّا	Ancak çıkar
نَكِدًا	Külfetle
كَذٰلِكَ	Böylece
نُصَرِّفُ	Açıklarız (Neyi?)
الْاٰيَاتِ	Ayetleri (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için ki
يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾	Şükrederler
لَقَدْ	Andolsun ki
اَرْسَلْنَا	Biz gönderdik (Kimi?)
نُوحًا	Nuh'u (Kime?)
اِلٰى قَوْمِه۪	Kavmine
فَقَالَ	O dedi
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
مَا لَكُمْ	Sizin için yoktur (Ne?)
مِنْ اِلٰهٍ	Hiçbir ilah (O ilahtan bedel)
غَيْرُهُ	O'ndan başka
اِنّ۪ى	Muhakkak ki ben
اَخَافُ	Korkuyorum (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize korkuyorum (Neden?)
عَذَابَ يَوْمٍ	O günün azabından ki
عَظ۪يمٍ	Büyüktür
﴿٥٩﴾ قَالَ	Dedi (Kim?)
الْمَلَأُ	İleri gelenler (Kimden?)
مِنْ قَوْمِه۪	Onun kavminden
اِنَّا	Muhakkak ki biz
لَنَرٰيكَ	Elbette seni görüyoruz (Nerede?)
ف۪ى ضَلَالٍ	Bir sapıklıkta (Öyle sapıklık ki)
مُب۪ينٍ ﴿٦٠﴾	Apaçık
قَالَ	[Nuh] dedi ki
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
لَيْسَ ب۪ى	Bende yok (Ne?)
ضَلَالَةٌ	Sapıklık
وَلٰكِنّ۪ى	Fakat ben (Neyim?)
رَسُولٌ	Elçiyim (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ	Alemlerin rabbi tarafından
﴿٦١﴾ اُبَلِّغُكُمْ	Size tebliğ ediyorum (Neyi?)
رِسَالَاتِ رَبّ۪ى	Rabbimin vahyettiklerini (Daha?)
وَاَنْصَحُ	Ve nasihat ediyorum (Kime?)
لَكُمْ	Size (Daha?)
وَاَعْلَمُ	Ve biliyorum (Kimden?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾	Siz bilmiyorsunuz
اَوَعَجِبْتُمْ	Şaştınız mı? (Neye?)
اَنْ جَٓاءَكُمْ	Size gelmesine (Ne?)
ذِكْرٌ	Bir öğüt (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından (Kim üzerine?)
عَلٰى رَجُلٍ	Bir adam üzerine (Öyle adam ki)
مِنْكُمْ	Sizden (Niçin?)
لِيُنْذِرَكُمْ	Sizi uyarmak için (Daha niçin?)
وَلِتَتَّقُوا	Sakınasınız diye
وَلَعَلَّكُمْ	Ve ta ki siz
تُرْحَمُونَ	Rahmet edilesiniz
﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ	Bunun üzerine onu yalanladılar
فَاَنْجَيْنَاهُ	Biz de onu kurtardık (Daha kimi?)
وَالَّذ۪ينَ	Ve o kimseleri ki
مَعَهُ	Onunla birliktedir (Nerede?)
فِى الْفُلْكِ	Gemide (Daha ne yaptık?)
وَاَغْرَقْنَا	Ve boğduk (Kimi?)
الَّذ۪ينَ	O kimseleri ki
كَذَّبُوا	Yalanladılar (Neyi?)
بِاٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimizi
اِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar
كَانُوا	İdiler (Ne idiler?)
قَوْمًا	Bir kavim ki
عَم۪ينَ ﴿٦٤﴾	Körler
وَاِلٰى عَادٍ	Ve Âd kavmine gönderdik (Kimi?)
اَخَاهُمْ	Kardeşlerini (Kardeşlerinden bedel)
هُودًا	Hûd'u
قَالَ	Dedi ki
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
مَا لَكُمْ	Sizin için yoktur (Ne yoktur?)
مِنْ اِلٰهٍ	Hiçbir ilah (Öyle ilah ki?)
غَيْرُهُ	Ondan başka
اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾	Hala [Allah'tan] korkmuyor musunuz?
قَالَ	Dedi (Kim?)
الْمَلَأُ	İleri gelenler
الَّذ۪ينَ	Onlar o kimselerdir ki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Kimden?)
مِنْ قَوْمِه۪ٓ	Onun kavminden
اِنَّا	Muhakkak ki biz
لَنَرٰيكَ	Seni elbette görüyoruz (Nerede?)
ف۪ى سَفَاهَةٍ	Bir sefihlik içinde
وَاِنَّا	Ve muhakkak ki biz
لَنَظُنُّكَ	Elbette seni zannediyoruz (Kimlerden?)
مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٦٦﴾	Yalancılardan
قَالَ	Dedi ki
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
لَيْسَ ب۪ى	Bende yoktur (Ne yoktur?)
سَفَاهَةٌ	Sefihlik
وَلٰكِنّ۪ى	Şu kadarı var ki ben (Neyim?)
رَسُولٌ	Elçiyim (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٦٧﴾	Alemlerin rabbi tarafından

58. Güzel memleketin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar. Kötüsünün ise çıkmaz, çıkan da bir şeye yaramaz. Şükredecek bir kavim için âyetlerimizi çeşit çeşit şekillerde böyle açıklarız.

59. Andolsun ki, Nuh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. O da varıp: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, O'ndan başka bir ilahınız daha yoktur. Gerçekten ben, üzerinize büyük bir günün azabının inmesinden korkuyorum." dedi.

60. Kavminden ileri gelenler: "Şüphesiz, biz seni açık bir sapıklık içinde görüyoruz." dediler.

61. (Nuh): "Ey kavmim, bende hiçbir sapıklık yoktur, ancak ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim." dedi.

62. Size, Rabbimin mesajlarını iletiyorum, size öğüt veriyorum ve Allah tarafından (gelen vahiy ile) sizin bilemeyeceklerinizi biliyorum.

63. Size o korkunç sonu bildirmek için, korunmanız için ve belki de rahmete erdirilirsiniz diye, sizden bir adam aracılığı ile Rabbinizden size bir uyarı geldiğine inanmıyor da şaşıyor musunuz?

64. Bunun üzerine onu yalanladılar. Biz de kendisini ve beraberindeki iman edenleri gemide kurtuluşa erdirdik ve âyetlerimize yalan diyenleri suda boğduk. Çünkü onlar basiretleri körelmiş bir toplum idiler.

65. Ad kavmine de kardeşleri Hud peygamberi gönderdik: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, ondan başka hiçbir ilahınız yok. Hâlâ siz O'nun azabından sakınmayacak mısınız?" dedi.

66. Kavminden o inkâra dalmış olan ileri gelenler: "Gerçekten biz, seni bir çılgınlık içinde görüyoruz ve muhakkak seni yalancılardan biri sanıyoruz." dediler.

67. (Hud): "Ey kavmim, bende hiçbir çılgınlık yok. Fakat ben âlemlerin Rabbi tarafından bir peygamberim!" dedi.

68. Size Rabbimin mesajlarını iletiyorum ve ben sizler için güvenilir bir öğütçüyüm.

69. Sizi uyarmak için içinizden bir adam aracılığı ile size Rabbinizden bir ihtar geldiğine inanmıyor da şaşıyor musunuz? Düşünün ki, O sizi Nuh kavminden sonra halifeler kıldı ve size yaratılışta fazlaca bir genişlik verdi. O halde Allah'ın nimetlerini unutmayıp anın ki, kurtuluşa erebilesiniz."

70. "Yaa... Sen bize yalnız Allah'a tapalım ve atalarımızın tapa geldiklerini bırakalım diye mi geldin? Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bize tehdit edip durduğun o azabı başımıza getir de görelim!" dediler.

71. (Hud): "İşte üzerinize Rabbinizden bir azap fırtınası ve bir öfke indi. Siz benimle sizin ve atalarınızın taktığı kuru isimler hakkında mücadele mi ediyorsunuz? Allah onlara hiçbir zaman öyle bir saltanat hakkı indirmedi. Artık gözetin, ben de sizinle beraber gözetenlerdenim." dedi.

72. Bunun üzerine kendisini ve beraberindekileri, yalnız katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Âyetlerimize yalan deyip iman etmeyenlerin kökünü kestik.

73. Semud kavmine de kardeşleri Salih peygamberi (gönderdik). (Salih onlara): "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, ondan başka hiçbir ilahınız yok. İşte size Rabbinizden açık bir mucize geldi. Bu size bir delil olmak üzere Allah'ın dişi devesidir. Bırakın onu, Allah'ın yeryüzünde otlasın. Sakının, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra can yakıcı bir azaba uğrarsınız!" dedi.

Arapça	Türkçe
اُبَلِّغُكُمْ	Size tebliğ ediyorum (Neyi?)
رِسَالَاتِ رَبِّى	Rabbimin vahiylerini
وَاَنَا	Ve ben (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Neyim?)
نَاصِحٌ	Nasihat ediciyim (Öyle nasihat edici ki)
اَمِينٌ ﴿٦٨﴾	Güvenilir
اَوَعَجِبْتُمْ	Şaşırdınız mı? (Neye?)
اَنْ جَاءَكُمْ	Size gelmesine (Ne?)
ذِكْرٌ	Bir öğüt (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından (Kim üzerine gelmesini?)
عَلٰى رَجُلٍ	Bir adam üzerine (Öyle adam ki)
مِنْكُمْ	Sizden (Niçin gelmesini?)
لِيُنْذِرَكُمْ	Sizi uyarmak için
وَاذْكُرُوا	Hatırlayın
اِذْ	O vakti ki
جَعَلَكُمْ	Sizi kıldı (Ne kıldı?)
خُلَفَاءَ	Halifeler (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ	Nuh'un kavminden sonra
وَزَادَكُمْ	Ve sizi arttırdı (Nerede?)
فِى الْخَلْقِ	Yaratılışta (Ne cihetten artırdı?)
بَصْطَةً	Kuvvet olarak
فَاذْكُرُوا	Hatırlayın (Neyi?)
اٰلَاءَ اللّٰهِ	Allah'ın nimetlerini
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾	Felaha eresiniz
قَالُوا	Dediler ki
اَجِئْتَنَا	Bize geldin mi? (Niçin?)
لِنَعْبُدَ	İbadet etmemiz için (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
وَحْدَهُ	Sadece O'na (Daha ne için geldin?)
وَنَذَرَ	Terk etmemiz için (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
كَانَ	İdi (Ne idi?)
يَعْبُدُ	İbadet ediyor (Kim?)
اٰبَاؤُنَا	Bizim babalarımız
فَاْتِنَا	Öyleyse bize getir (Neyi?)
بِمَا	O şeyi ki
تَعِدُنَا	Bizi tehdit ediyorsun
اِنْ كُنْتَ	Eğer sen isen (Ne isen?)
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾	Doğrulardan isen
قَالَ	Dedi ki
قَدْ وَقَعَ	Elbette tahakkuk etti (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından (Ne tahakkuk etti?)
رِجْسٌ	Azap
وَغَضَبٌ	Ve gazap
اَتُجَادِلُونَنِى	Benimle mücadele mi ediyorsunuz? (Ne hakkında?)
فِى اَسْمَاءٍ	Bir takım isimler hakkında ki
سَمَّيْتُمُوهَا	Siz onları isimlendirdiniz (Kim isimlendirdi?)
اَنْتُمْ	Siz
وَاٰبَاؤُكُمْ	Ve babalarınız
مَا نَزَّلَ	İndirmedi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neye?)
بِهَا	O isimlere dair (Ne indirmedi?)
مِنْ سُلْطَانٍ	Bir delil
فَانْتَظِرُوا	Artık bekleyin
اِنِّى	Muhakkak ki ben
مَعَكُمْ	Sizinle birlikte (Neyim?)
مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ	Bekleyenlerdenim
فَاَنْجَيْنَاهُ ﴿٧١﴾	Bunun üzerine onu kurtardık (Daha kimi kurtardık?)
وَالَّذِينَ	O kimseleri ki
مَعَهُ	Onunla birliktedir (Ne ile kurtardık?)
بِرَحْمَةٍ	Bir rahmetle (Öyle bir rahmet ki)
مِنَّا	Bizden
وَقَطَعْنَا	Ve kestik (Neyi?)
دَابِرَ الَّذِينَ	O kimselerin arkalarını ki
كَذَّبُوا	Yalanladılar (Neyi?)
بِاٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimizi
وَمَا كَانُوا	[Ve o kimselerin ki] onlar olmadılar (Ne olmadılar?)
مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾	Müminler
وَاِلٰى ثَمُودَ	Ve Semud'a da [gönderdik] (Kimi gönderdik?)
اَخَاهُمْ	Kardeşlerini (Ondan bedel)
صَالِحًا	Salih'i
قَالَ	Salih dedi ki
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
مَا لَكُمْ	Sizin için olmadı (Ne?)
مِنْ اِلٰهٍ	Hiçbir ilah (Öyle ilah ki)
غَيْرُهُ	Ondan başka
قَدْ جَاءَتْكُمْ	Size elbette geldi (Ne?)
بَيِّنَةٌ	Açık delil (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından
هٰذِهِ	İşte bu (Nedir?)
نَاقَةُ اللّٰهِ	Allah'ın devesidir (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Ne olduğu halde?)
اٰيَةً	Bir ayet olduğu halde
فَذَرُوهَا	Artık onu bırakın
تَاْكُلْ	Otlasın (Nerede?)
فِى اَرْضِ اللّٰهِ	Allah'ın toprağında
وَلَا تَمَسُّوهَا	Ve ona dokunmayın (Ne ile?)
بِسُوءٍ	Bir kötülükle
فَيَاْخُذَكُمْ	Yoksa sizi alır (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azab ki
اَلِيمٌ ﴿٧٣﴾	Can yakıcı

وَاذْكُرُٓوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَٓاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّاَكُمْ

Hatırlayın (Neyi?) | O vakti ki | Sizi kıldı (Ne?) | Halifeler (Ne zaman?) | Âd'dan sonra | Ve sizi yerleştirdi (Nereye?)

فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ

Yeryüzüne | Ediniyorsunuz (Neden?) | Onun düzlüklerinden (Ne ediniyorsunuz?) | Köşkler | Ve oyuyorsunuz (Neyi?)

الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُٓوا اٰلَٓاءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ

Dağları (Ne oldukları halde?) | Evler | Hatırlayın (Neyi?) | Allah'ın nimetlerini (Daha?) | Ve taşkınlık yapmayın (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?)

مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ

Fesat çıkarıcılar | Dedi (Kim?) | O ileri gelenler ki | Büyüklük tasladılar (Kimden?) | Onun kavminden (Kime dediler?)

لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَالِحًا

O kimselere ki | Hor görüldüler (O hor görülenlerden bedel?) | O kimselere ki | İman ettiler (Kimlerden?) | Onlardan (Ne dedi?) | Siz kesin biliyor musunuz? | Muhakkak ki Salih (Nedir?)

مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهٖ قَالُٓوا اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

Gönderilmiştir (Kim tarafından?) | Rabbi tarafından | Dediler ki | Muhakkak ki biz | O şeye ki | O gönderildi (Ne ile?) | Kendisiyle (Kendisiyle gönderildiği şeye biz neyiz?) | İman edenleriz

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا بِالَّذِٓي اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ

Dedi (Kim?) | O kimseler ki | Büyüklük tasladılar (Ne dediler?) | Muhakkak ki biz | O şeyi ki | Siz iman ettiniz (Neye?) | O şeye (Sizin iman ettiğiniz o şeyi biz neyiz?) | İnkar edicileriz

﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا

Ve ayaklarını keserek boğazladılar (Neyi?) | O dişi deveyi (Daha?) | Ve başkaldırdılar (Neye?) | Rableri'nin emrine | Ve dediler

يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

Ey Salih! | Bize getir (Neyi?) | O şeyi ki | Bize vaat ediyorsun | Şayet sen isen (Ne?) | Gönderilmişlerden

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

Onları yakaladı (Ne?) | Sarsıntı | Bunun üzerine oluverdiler (Nerede?) | Evlerinde (Ne oldular?) | Diz üstü çöküvermişler

﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبّ۪ي

Salih yüz çevirdi (Kimden?) | Onlardan | Ve dedi | Ey kavmim! | Elbette size ulaştırdım (Neyi?) | Rabbim'in vahyini

وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِح۪ينَ ﴿٧٩﴾

Ve nasihat ettim (Kime?) | Size | Şu kadarı var ki | Siz sevmiyorsunuz (Kimi?) | Nasihat edenleri

وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ

Ve Lut'u da hatırla (Lut'tan bedel!) | O vakti ki | O demişti (Kime?) | Kavmine (Ne demişti?) | Yaklaşıyor musunuz? (Neye?) | Fuhuşa | Sizi geçmedi (Neye geçmedi?)

بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ

Bu fuhuşa (Kim geçmedi?) | Hiç kimse (Kimden?) | Alemlerden | Muhakkak ki siz | Elbette yanaşıyorsunuz (Kime?) | Erkeklere (Ne olduğunuz halde?)

شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

Şehvetli | Kadınları bırakıp | Bilakis siz (Nesiniz?) | Bir kavimsiniz ki | Haddi aşanlar olan

74. "Ve düşünün ki, O sizi Ad kavminden sonra halifeler yaptı. Ve bu yerde sizi yerleştirdi. Düzlüklerinden köşkler ediniyorsunuz ve dağlardan evler yontuyorsunuz. Artık hep Allah'ın nimetlerini anın da yeryüzünü bozgunculuk yaparak berbat etmeyin!" dedi.

75. Kavminin içinde kibirlerine yediremeyen ileri gelenler, hırpalanmakta olanlardan iman etmiş olanlara: "Siz, Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderilmiş olduğunu biliyor musunuz?" dediler. Onlar: "Doğrusu biz, onun gönderildiği şeye inanıyoruz." dediler.

76. O kibirlerine yediremeyenler: "Doğrusu biz, sizin iman ettiğiniz şeyi inkâr edenleriz." dediler.

77. Derken o dişi deveyi ayaklarını keserek öldürdüler. Rablerinin emrine baş kaldırdılar. Ve: "Hey Salih! Sen gerçekten peygamberlerden isen, bizi tehdit etmekte olduğun azabı, getir de görelim!" dediler.

78. Bunun üzerine onları "o şiddetli sarsıntı" tutuverdi, vatanlarında çöke kaldılar.

79. (Salih) onlardan yüz çevirdi ve: "Ey kavmim! Ben size Rabbimin mesajını tamamen ilettim ve öğüt verdim, hayrınıza çalıştım. Fakat siz öğüt verenleri sevmezsiniz!" dedi.

80. Lut peygamberi de (gönderdik). Bir zamanlar kavmine: "Sizden önce âlemlerden hiçbirinin yapmadığı hayâsızlığı siz mi yapıyorsunuz?" dedi.

81. Gerçekten siz, kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere mi varıyorsunuz. Hayır, siz çok haddi aşan bir kavimsiniz!"

82. Kavminin ise: "Çıkarın şunları memleketinizden, çünkü bunlar, eteklerini çok temiz tutan (fazla temiz olmak isteyen) insanlar!" demelerinden başka cevabı olmadı.

83. Biz de onu ve ailesini kurtardık, ancak karısı kalıp, yere geçenlerden oldu.

84. Onların üzerine bir azap yağmuru yağdırdık. İşte bak suçluların sonu nasıl oldu!

85. Medyen kavmine de kardeşleri Şuayb peygamberi (gönderdik). (Onlara): "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, O'ndan başka bir ilahınız yok. İşte size Rabbinizden apaçık bir delil geldi. Artık ölçü ve tartıyı tam tutun. İnsanların eşyasına haksızlık etmeyin, ıslahından sonra yeryüzünde yine bozgunculuk etmeyin! Eğer bana inanırsanız bu söylediklerim sizin için hayırlıdır." dedi.

86. Hem öyle tehdit ederek, her caddenin başına oturup da Allah'ın yolundan O'na iman edenleri çevirmeyin ve yolun çarpıklığını arzu etmeyin. Düşünün ki, bir zamanlar siz pek azdınız. O sizi çoğalttı ve bakın o bozguncuların sonu nasıl oldu!

87. Eğer içinizden bir kısmı, benim gönderilmiş olduğum gerçeğe inanmış, bir kısmı da inanmamış ise, Allah aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

Arapça	Türkçe
وَمَا كَانَ	Ve olmadı
جَوَابَ قَوْمِهٖٓ	Kavminin cevabı
اِلَّٓا اَنْ قَالُوٓا	Ancak demeleri oldu (Ne demeleri?)
اَخْرِجُوهُمْ	Onları çıkarın (Nereden?)
مِنْ قَرْيَتِكُمْ	Memleketinizden
اِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar (Kimdir?)
اُنَاسٌ	Bir takım insanlardır ki
يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾	Çok temizlenirler
فَاَنْجَيْنَاهُ	Bunun üzerine onu kurtardık
وَاَهْلَهٗٓ	Ve ailesini de
اِلَّا	Ancak kurtarmadık
امْرَاَتَهٗ	Karısını
كَانَتْ	O oldu (Ne oldu?)
مِنَ الْغَابِر۪ينَ ﴿٨٣﴾	Geride kalanlardan
وَاَمْطَرْنَا	Ve yağdırdık (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine (Ne?)
مَطَرًاۜ	Bir yağmur
فَانْظُرْ	Bak
كَيْفَ كَانَ	Nasıl oldu (Ne?)
عَاقِبَةُ الْمُجْرِم۪ينَ	Günahkarların akıbeti
﴿٨٤﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ	Medyen'e de [gönderdik] (Kimi?)
اَخَاهُمْ	Kardeşlerini (Ondan bedel)
شُعَيْبًاۜ	Şuayb'ı
قَالَ	Dedi ki
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
مَا لَكُمْ	Sizin için yoktur (Ne?)
مِنْ اِلٰهٍ	Hiçbir ilah (O ilahtan bedel)
غَيْرُهُۜ	O'ndan başka
قَدْ جَٓاءَتْكُمْ	Elbette size geldi (Ne?)
بَيِّنَةٌ	Açık delil (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından
فَاَوْفُوا	Tam tutun (Neyi?)
الْكَيْلَ	Ölçüyü (Daha?)
وَالْم۪يزَانَ	Ve tartıyı (Daha ne yapın?)
وَلَا تَبْخَسُوا	Eksik vermeyin (Kime?)
النَّاسَ	İnsanlara (Neyi?)
اَشْيَٓاءَهُمْ	Eşyalarını (Daha?)
وَلَا تُفْسِدُوا	Ve bozgunculuk yapmayın (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Ne zaman?)
بَعْدَ اِصْلَاحِهَاۜ	Onun düzeltilmesinden sonra
ذٰلِكُمْ	İşte size bu (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)
مُؤْمِن۪ينَ ﴿٨٥﴾	Müminler iseniz
وَلَا تَقْعُدُوا	Oturmayın (Neye?)
بِكُلِّ صِرَاطٍ	Her yola (Ne olduğunuz halde?)
تُوعِدُونَ	Tehdit ediyor olduğunuz halde (Daha?)
وَتَصُدُّونَ	Ve engelliyor olduğunuz halde (Neden?)
عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ	Allah yolundan (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
اٰمَنَ	İman etti (Kime?)
بِه۪	O'na (Daha ne olduğunuz halde?)
وَتَبْغُونَهَا	Allah yolunun olmasını isteyerek (O yol olduğu halde?)
عِوَجًاۚ	Eğri
وَاذْكُرُٓوا	Ve hatırlayın (Neyi?)
اِذْ	O vakti ki
كُنْتُمْ	Siz idiniz (Ne idiniz?)
قَل۪يلًا	Az
فَكَثَّرَكُمْۖ	Ve sizi çoğalttı
وَانْظُرُوا	Ve bakın
كَيْفَ كَانَ	Nasıl oldu (Ne?)
عَاقِبَةُ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٨٦﴾	Bozgunculuk yapanların akıbeti
وَاِنْ كَانَ	Şayet ise (Kim?)
طَٓائِفَةٌ	Bir taife (Öyle taife ki)
مِنْكُمْ	Sizden (Ne ise?)
اٰمَنُوا	İnanmışlarsa (Neye?)
بِالَّذ۪ٓي	O şeye ki
اُرْسِلْتُ	Ben gönderildim (Ne ile ?)
بِه۪	O şey ile
وَطَٓائِفَةٌ	Ve bir taife de
لَمْ يُؤْمِنُوا	İnanmamışlarsa
فَاصْبِرُوا	Bu durumda sabredin (Ne zamana dek?)
حَتّٰى يَحْكُمَ	Hükmedinceye dek (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Nerede?)
بَيْنَنَاۚ	Bizim aramızda
وَهُوَ	O Allah (Nedir?)
خَيْرُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٨٧﴾	Hükmedenlerin en hayırlısıdır

قَالَ الْمَلَاُ الَّذٖينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ

Dedi ki (Kim?) | İleri gelenler | Öyle ileri gelenler ki | Kibirlendiler (Kimlerden?) | Onun kavminden (Ne dediler?) | Biz elbette seni çıkaracağız | Ey Şuayb! (Daha kimi çıkaracağız?)

وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَٓا اَوْ لَتَعُودُنَّ فٖى مِلَّتِنَاۜ قَالَ

Ve o kimseleri ki | İman ettiler (Kiminle birlikte çıkaracağız?) | Seninle birlikte (Nereden?) | Memleketimizden | Ya da | Kesin olarak döneceksiniz (Nereye?) | Bizim dinimize | Dedi ki

اَوَلَوْ كُنَّا كَارِهٖينَ ۝٨٨ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا

Olsak bile mi? (Ne olsak?) | İstemeyenler | Elbette iftira etmiş oluruz (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Bir yalanı (Ne takdirde?) | Döndüğümüz takdirde (Nereye?)

فٖى مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰينَا اللّٰهُ مِنْهَاۜ وَمَا يَكُونُ لَنَٓا اَنْ نَعُودَ

Sizin dininize (Ne zaman?) | O zamandan sonra ki | Bizi kurtardı (Kim?) | Allah (Neyden?) | O dinden | Ve yaraşmaz (Kime?) | Bize (Ne yaraşmaz?) | Dönmemiz (Nereye?)

فٖيهَٓا اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ رَبُّنَاۜ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًاۜ

O dine | Ancak dilerse (Kim?) | Allah (Kimdir O?) | Rabbimiz'dir | Kuşatmıştır (Kim ?) | Rabbimiz (Neyi?) | Her şeyi (Ne cihetten?) | İlim cihetinden

عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَاۜ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ

Yalnız Allah'a | Tevekkül ettik biz | Ey rabbimiz! | Aç/Hükmet (Nerede?) | Bizim aramızla | Kavmimiz arasında (Neyle?) | Hak ile | Sen (Nesin?)

خَيْرُ الْفَاتِحٖينَ ۝٨٩ وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ

Açanların/Hüküm verenlerin en hayırlısısın | Ve dedi (Kim?) | İleri gelenler | Öyle ileri gelenler ki | Kafir oldular (Kimden?) | Kavminden | Andolsun ki eğer | Siz tabi olursanız (Kime?)

شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ ۝٩٠ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا

Şuayb'a | Muhakkak ki siz | O zaman | Ziyana uğrayanlarsınız | Bunun üzerine onları yakaladı (Ne?) | Sarsıntı | Ve oluverdiler (Nerede?)

فٖى دَارِهِمْ جَاثِمٖينَۚ ۝٩١ اَلَّذٖينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا

Vatanlarında (Ne oldular?) | Diz üstü çöküvermişler | O kimseler ki | Yalanladılar (Kimi?) | Şuayb'ı | Sanki ikamet etmemiş gibiler (Nerede?)

فٖيهَاۚ اَلَّذٖينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرٖينَ ۝٩٢ فَتَوَلّٰى

Orada | O kimseler ki | Yalanladılar (Kimi?) | Şuayb'ı | Oldular | Bizzat onlar (Ne oldular?) | Ziyana uğrayanlar | Şuayb yüz çevirdi (Kimden?)

عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبّٖى وَنَصَحْتُ لَكُمْۚ

Onlardan | Ve dedi ki | Ey kavmim! | Elbette size ulaştırmıştım (Neyi?) | Rabbimin vahiylerini (Daha ne yapmıştım?) | Ve nasihat etmiştim (Kime?) | Size

فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كَافِرٖينَ ۝٩٣ وَمَٓا اَرْسَلْنَا فٖى قَرْيَةٍ

Nasıl | Üzülebilirim ki! (Kime?) | Bir kavme ki | Kafirlerdir | Ve biz göndermedik (Nereye?) | Hiçbir memlekete (Kimi göndermedik?)

مِنْ نَبِىٍّ اِلَّٓا اَخَذْنَٓا اَهْلَهَا بِالْبَاْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ۝٩٤

Hiçbir peygamberi | Ancak [gönderdiysek] | Biz yakaladık (Kimi?) | Oranın ahalisini (Ne ile?) | Şiddetli fakirlikle | Ve hastalıkla | Ta ki onlar | Yalvarıp yakarsınlar

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ

Sonra | Değiştirdik (Neyi?) | Kötülüğün yerini (Neye değiştirdik?) | İyiliğe | Nihayet çoğaldılar | Ve dediler | Elbette dokundu (Kime?)

اٰبَٓاءَنَا الضَّرَّٓاءُ وَالسَّرَّٓاءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٩٥

Babalarımıza (Ne dokundu?) | Darlık (Daha?) | Ve bolluk | Biz de onları yakalayıverdik (Nasıl?) | Ansızın | Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?) | Farketmiyorlar

88. Kavminden büyüklenmek isteyen ileri gelenler: "Ey Şuayb! Kesinlikle seni de, seninle beraber iman edenleri de memleketimizden çıkarırız, ya da mutlaka dinimize döneceksiniz." dediler. Dedi ki: "İstemesek de mi?"

89. Doğrusu Allah bizi ondan kurtarmış iken, sizin dininize dönecek olursak bir yalan söyleyerek Allah'a iftira etmişiz demek olur. Ona tekrar dönmemiz bizim için olacak şey değildir, ancak Rabbimiz Allah dilemiş olsa o başka! Rabbimiz her şeyi ilmiyle kuşatmıştır. Biz Allah'a dayanmışız. Ey bizim Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında hak ile hükmet. Sen hükmedenlerin en hayırlısısın!"

90. Kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki: " Yemin ederiz, eğer Şuayb'a uyarsanız hiç şüphe yok, o durumda siz kesinlikle zarara uğrayacaksınız."

91. Derken onları o dehşetli sarsıntı yakalayıverdi ve hemen vatanlarında çöke kaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orada safa sürmemişlerdi. Şuayb'ı yalanlayanlar, zarara uğrayanlar onlar olmuşlardı.

93. (Şuayb) onlardan yüz çevirdi ve: "Ey kavmim! Allah biliyor ki, size Rabbimin mesajlarını ilettim, size öğüt verdim, şimdi kâfir bir kavme nasıl acırım?" dedi.

94. Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek, yalvarıp yakarsınlar diye önce halkını yoksulluk ve darlıkla sıkmışızdır.

95. Sonra da o kötülük yerine güzellik getirmişizdir. Nihâyet çoğalmışlar ve: "Doğrusu atalarımızın sıkıntılı halleri de olmuş, sevinçli zamanları da..." demişlerdir. Tam o zaman biz de kendilerini, hiç akıllarından geçmezken, ansızın yakalayıverdik.

96. Eğer o memleketlerin halkı iman edip Allah'tan korksaydılar, elbette üzerlerine yerden ve gökten bereketler açardık. Fakat yalanladılar, biz de kendilerini kazandıklarıyla tuttuk alıverdik.

97. Şimdi şu köy, kasaba halkı geceleyin uyurlarken, kendilerine azabımızın baskın halinde gelivermeyeceğinden emin mi oldular?

98. Yine o köy, kasaba halkı, kuşluk vakti oynayıp eğlenip dururlarken, kendilerine azabımızın gelivermeyeceğinden emin mi oldular?

99. Yoksa Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Ancak kendilerine yazık eden kavimlerden başkası Allah'ın tuzağından emin olmaz!

100. Eski sahiplerinden sonra bu yeryüzüne varis olan kimselere hâlâ şu gerçek belli olmadı mı ki, eğer isteseydik onların da günahlarını başlarına çarpardık? Fakat kalplerinin üzerini mühürleriz de onlar gerçeği işitmezler.

101. İşte o memleketler... Bunların başlarına gelenlerden bir kısmını sana kıssa olarak naklediyoruz. Andolsun ki, onlara peygamberleri apaçık deliller ile geldiler. Öyleyken iman etmek istemediler. Çünkü ondan önce inkâr etmeyi âdet edinmişlerdi. Allah kâfirlerin kalplerini işte böyle mühürler.

102. Hem çoğunda ahde vefa görmedik. Şu muhakkak ki, onların çoğunu itaatten çıkmış fasıklar olarak gördük.

103. Sonra onların arkasından Musa'yı âyetlerimizle, Firavun ve topluluğuna gönderdik. Tuttular o âyetlere zulmettiler. Ettiler de bak, o bozguncuların sonu nasıl oldu?

104. Musa: "Ey Firavun! Bil ki, ben âlemlerin Rabbi tarafından bir peygamberim." dedi.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ

Şayet o memleketlerin ahalisi | İman etselerdi (Daha?) | Ve Allah'tan korksalardı | Biz elbette açardık (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Neyi?) | Bereketleri (Öyle bereketler ki?)

مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا

Göklerden olan (Daha?) | Ve yeryüzünden olan | Ne var ki | Onlar yalanladılar | Bunun üzerine onları yakaladık (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Onlar idiler (Ne idiler?)

يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا

İşliyorlar | Yoksa emin mi oldu? (Kim?) | O memleketlerin ahalisi (Neden?) | Onlara gelmesinden (Ne?) | Bizim azabımız (Onlar ne oldukları halde?) | Geceleyici oldukları halde (Daha?)

وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا

Onlar olduğu halde | Uyuyanlar | Ya da emin mi oldu? (Kim?) | O memleketlerin ahalisi (Neden?) | Onlara gelmesinden (Ne?) | Bizim azabımız (Ne vakit?)

ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَأْمَنُ

Kuşluk vakti | Onlar oldukları halde | Eğleniyolar | Onlar emin mi oldular? (Neden?) | Allah'ın tuzağından | Emin olamaz (Neden?)

مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ

Allah'ın tuzağından | Ancak [emin olur] (Kim?) | Bir kavim ki | Hüsrana uğrayanlardır | Ortaya çıkmadı mı? (Kim için?) | O kimseler için ki

يَرِثُونَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَٓا اَنْ لَوْ نَشَٓاءُ اَصَبْنَاهُمْ

Varis oluyorlar (Neye?) | Yeryüzüne | Oranın ahalisinden sonra (Ne ortaya çıkmadı mı?) | Şu ki | Şayet biz dileseydik | Onları musibetlere uğratırdık (Ne sebebiyle?)

بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

Günahları sebebiyle | Ve biz mühürleriz (Neyi?) | Onların kalplerini | Onlar | İşitmezler

تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓائِهَا وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ

İşte o memleketler | Anlatıyoruz (Kime?) | Sana (Neyi anlatıyoruz?) | Onların haberlerinden bazısını | Ve andolsun ki onlara geldi (Kim?)

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ

Onların peygamberleri (Ne ile?) | Açık delillerle | Onlar yine de olmadılar (Ne olmadılar?) | İman eder olmadılar (Neye?) | O şeye ki | Yalanladılar (Ne zaman?) | Bundan önce

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا

İşte böylece | Mühürler (Kim?) | Allah (Neyi?) | Kafirlerin kalplerini | Ve biz bulmadık (Kim için?)

لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَاِنْ وَجَدْنَٓا اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

Onların çoğu için (Ne bulmadık?) | Söze bağlılık | Muhakkak ki biz bulduk (Kimi?) | Onların çoğunu (Ne olarak?) | Fasıklar

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهٖ

Sonra | Biz gönderdik (Ne vakit?) | Onlardan sonra (Kimi?) | Musa'yı (Ne ile gönderdik?) | Ayetlerimizle (Kime?) | Firavun'a (Daha?) | Ve onun avanesine

فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

Onlar zulmettiler (Neye?) | O ayetlere | Artık bak! | Nasıl oldu (Ne?) | Bozguncuların akibeti

وَقَالَ مُوسٰى يَا فِرْعَوْنُ اِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٠٤﴾

Ve dedi (Kim?) | Musa (Ne dedi?) | Ey Firavun! | Muhakkak ki ben (Neyim?) | Bir peygamberim (Kim tarafından gönderilmiş?) | Alemlerin Rabbi tarafından

حَقٖيقٌ عَلٰٓى اَنْ لَٓا اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ

(Daha neyim?) Devamlı sabitim (Ne üzerine?) | Söylememem üzerine (Kime karşı?) | Allah'a karşı | Yalnızca hakkı | Şüphesiz ki ben size getirdim (Neyi?)

بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ

Bir mucizeyi (Kim tarafından olan mucize?) | Rabbiniz tarafından | Artık gönder | Benimle birlikte (Kimi?) | İsrailoğullarını | Dedi ki | Şayet sen isen (Ne isen?)

جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَأْتِ بِهَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿١٠٦﴾ فَاَلْقٰى

Getirdiysen (Ne?) | Bir mucize | Öyleyse getir (Neyi?) | O mucizeyi | Şayet sen isen (Ne isen?) | Doğru söyleyenlerden | Bunun üzerine Musa bıraktı (Neyi?)

عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبٖينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَٓاءُ

Asasını | Bir de o asa (Nedir?) | Ejderhadır (Öyle ejderha ki) | Apaçık | Ve sıyırıp çıkardı (Neyi?) | Elini | Birde o el (Nedir?) | Bembeyazdır (Kim için?)

لِلنَّاظِرٖينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ

Bakanlar için | Dedi (Kim?) | İleri gelenler (Kimden?) | Firavun'un kavminden (Ne dediler) | Muhakkak ki bu [Musa] (Nedir?) | Elbette bir sihirbazdır (Öyle sihirbaz ki)

عَلٖيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرٖيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾

Çok bilgili | İstiyor (Neyi?) | Sizi çıkarmayı (Nereden?) | Yerinizden (Bunun üzerine Firavun dedi ki) | O halde ne | Emredersiniz?

قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِرٖينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ

Dediler ki | Onu alıkoy | Kardeşini de | Ve gönder (Nereye?) | Şehirlere (Kimleri gönder?) | Toplayıcılar | Sana getirsinler (Kimi?)

بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلٖيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَٓاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُٓوا اِنَّ لَنَا

Her sihirbazı (Öyle sihirbaz ki) | Çok bilgili | Ve geldi (Kim?) | Sihirbazlar (Kime?) | Firavun'a | Dediler ki | Elbette bizim için vardır (Ne vardır?)

لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبٖينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ

Bir mükafat | Şayet biz olursak (Ne olursak?) | Galipler | Dedi ki | Evet | Elbette siz

لَمِنَ الْمُقَرَّبٖينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّٓا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّٓا اَنْ نَكُونَ نَحْنُ

Elbette [o zaman] yakınlaştırılmışlardansınız | Dediler ki | Ey Musa! | Ya sen [elindekini] atıver | Ya da | Biz olalım (Ne olalım?)

الْمُلْقٖينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اَلْقُوا فَلَمَّٓا اَلْقَوْا سَحَرُٓوا اَعْيُنَ النَّاسِ

Atanlar | Dedi ki; | Siz atın | Onlar ne zaman ki [ellerindekileri] attılar | Büyülediler (Neyi?) | İnsanların gözlerini

وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَٓاؤُ بِسِحْرٍ عَظٖيمٍ ﴿١١٦﴾ وَاَوْحَيْنَٓا

Onları dehşete düşürdüler | Ve getirdiler | Bir sihri ki | Pek büyük | Biz de vahyettik (Kime?)

اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

Musa'ya (Ne diye?) | At diye (Neyi?) | Asanı | Bir de o! | Yutuveriyor (Neyi?) | O şey- leri ki | [Sihirbazlar] uyduruyorlar

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ

Artık vaki oldu (Ne?) | Hak | Ve batıl oldu (Ne?) | O şey ki | Onlar idi (Ne idi?) | Yapıyorlar | Artık mağlup oldular (Nerede?) | Orada

وَانْقَلَبُوا صَاغِرٖينَ ﴿١١٩﴾ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدٖينَ ﴿١٢٠﴾

Ve ters-yüz çevrildiler (Ne oldukları halde?) | Küçük düşmüş oldukları halde | Yere kapandı (Kim?) | Sihirbazlar (Ne oldukları halde?) | Secde ediciler

105. “Allah’a karşı birinci vazifem, haktan başka bir şey söylemememdir. Gerçekten ben size Rabbinizden apaçık bir delil ile geldim. Artık İsrailoğullarını benimle beraber gönder.”

106. (Firavun): “Eğer bir delil ile geldinse, getir onu bakalım, doğru söyleyenlerden isen!” dedi.

107. Bunun üzerine asasını bırakıverdi. Bir de ne görsün, koskoca bir ejderha kesiliverdi.

108. Ve elini sıyırıp çıkardı. Bir de ne görsün, o bakanlara bembeyaz parlıyor.

109. Firavun’un kavminden o topluluk: “Şüphesiz bu, çok bilgili bir sihirbaz!” dedi.

110. Sizi yerinizden çıkarmak istiyor. O halde ne emredersiniz?

111. (Onlar): “Onu ve kardeşini alıkoy, şehirlere de toplayıcılar gönder.” dediler.

112. Usta sihirbazların hepsini sana getirsinler.

113. Bütün sihirbazlar da Firavun’a geldiler: “Galip gelirsek elbette bize mükâfat var değil mi?” dediler.

114. (Firavun): “Evet, o zaman elbette siz gözdelerden olacaksınız.” dedi.

115. “Ey Musa! Önce sen mi hüneri ortaya atacaksın, yoksa (ilk) atanlar biz mi olacağız?” dediler.

116. (Musa): “Siz atın.” dedi. Ataçaklarını attıkları zaman, halkın gözlerini büyülediler ve onları dehşete düşürdüler. Ve çok büyük bir sihir gösterdiler.

117. Biz de Musa’ya: “Asanı bırakıver!” diye vahyettik. Bir de baktılar ki, o onların bütün uydurduklarını yalayıp yutuyor!

118. Artık gerçek ortaya çıktı ve onların bütün yaptıkları yok olup gitti.

119. Artık orada yenilmişlerdi, küçük düşmüşlerdi.

120. Sihirbazlar hep birden secdeye kapandılar.

121. Dediler ki: "İman ettik o âlemlerin Rabbine.

122. Musa ve Harun'un Rabbine..."

123. Firavun: "Siz, O'na ben izin vermeden iman ettiniz haa? Bu şüphesiz bir hiledir. Siz bu hileyi şehirde kurmuşsunuz. Yerli halkı oradan çıkarmak istiyorsunuz. O halde yakında anlarsınız.

124. Mutlaka sizin ellerinizi, ayaklarınızı çaprazına keseceğim. Mutlaka hepinizi birden asacağım!"

125. Dediler ki: "Biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz!

126. Senin bize kızman da sırf Rabbimizin âyetleri gelince iman etmemizden dolayıdır. Ey bizim Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve canımızı iman selametiyle al!"

127. Firavun'un kavminden yine o topluluk: "Seni ve ilahlarını terk etsinler de yeryüzünde fesat çıkarsınlar diye mi Musa'yı ve kavmini bırakacaksın ya?" dediler. O da: "Oğullarını öldürürüz ve kadınlarını sağ bırakırız. Yine tepelerinde mutlak otoritemizi yürütürüz." dedi.

128. Musa kavmine: "Allah'ın yardımını isteyin ve acıya tahammül edip dayanın. Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır. O'na kullarından dilediğini mirasçı kılar. (Hayırlı) son ise, muttakilerindir." dedi.

129. (Kavmi de ona): "Biz, sen bize gelmeden önce de eziyet gördük, geldikten sonra da." dediler. (Musa da): "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı yok edip de sizi yeryüzünde halife kılacak ve sizin de nasıl işler yapacağınıza bakacaktır."

130. Gerçekten Firavun ailesini düşünüp ibret alsınlar diye senelerce kıtlık ve hâsılat eksikliği ile sıktık.

قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ

Dediler ki; | Biz iman ettik (Kime?) | Alemlerin Rabbi'ne (Öyle Rab ki) | Musa'nın Rabbi (Daha?) | Ve Harun'un Rabbi | Dedi (Kim?)

فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِه۪ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ

Firavun (Ne dedi?) | İman mı ettiniz? (Kime?) | Ona (Ne zaman?) | İzin vermeden önce (Kime?) | Size | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Elbette bir hiledir (Öyle hile ki) | Onu siz planladınız (Nerede?)

فِي الْمَد۪ينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَٓا اَهْلَهَاۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

Şehirde (Niçin planladınız?) | Çıkarasınız diye (Nereden?) | Oradan (Kimi?) | Oranın halkını | Artık yakında bileceksiniz

لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ

Elbette keseceğim (Neyi?) | Sizin ellerinizi (Daha?) | Ve ayaklarınızı (O eller ve ayaklar ne olduğu halde?) | Çaprazlama | Sonra da | Elbette sizi asacağım

اَجْمَع۪ينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُٓوا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَۚ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ

Hepinizi | Dediler ki | Muhakkak ki biz | Rabbimiz'e | Dönücüleriz | Ve intikam almıyorsun (Kimden?)

مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَٓاءَتْنَاۜ رَبَّنَٓا اَفْرِغْ عَلَيْنَا

Bizden | Ancak | İman etmemizden dolayı (Neye?) | Rabbimiz'in ayetlerine (Ne zaman iman etmemizden?) | Bize geldiği zaman | Ey Rabbimiz! | Yağdır (Neyi?) | Bizim üzerimize

صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِم۪ينَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ

Sabrı | Ve bizi öldür (Ne olduğumuz halde?) | Müslümanlar | Ve dedi (Kim?) | İleri gelenler (Kimden?) | Firavun'un kavminden

اَتَذَرُ مُوسٰى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ

Bırakacak mısın? (Kimi?) | Musa'yı (Daha?) | Ve kavmini (Niçin?) | Bozgunculuk yapsınlar diye (Nerede?) | Yeryüzünde (Daha ne için bırakacak mısın?) | Seni bıraksınlar diye (Daha kimi?)

وَاٰلِهَتَكَۜ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَٓاءَهُمْ وَنَسْتَحْي۪ نِسَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ

Ve ilahlarını | Firavun dedi ki | Elbette öldüreceğiz (Kimi?) | Onların oğullarını | Ve diri bırakacağız (Kimi?) | Onların kadınlarını | Muhakkak ki biz | Onların üzerinde (Neyiz?)

قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَع۪ينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُواۚ

Mutlak hakimiyet sahibiyiz | Dedi (Kim?) | Musa (Kime?) | Kavmine (Ne dedi?) | Yardım dileyin (Kimden?) | Allah'tan | Ve sabredin!

اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ قف يُورِثُهَا مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ۜ وَالْعَاقِبَةُ

Muhakkak ki yeryüzü (Nedir?) | Allah'ındır | Onu mirasçı kılar (Kime?) | O kimseye ki | Diledi (O dilediği de kimdendir?) | Kullarından | Akibet (Kimindir?)

لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُٓوا اُو۫ذ۪ينَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا

Müttakîlerindir | [Onlar] Dediler ki | Biz eziyete uğradık (Ne zaman?) | Bize gelmenden önce (Daha?) | Ve o vakitten sonra ki

جِئْتَنَاۜ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ

Bize geldin | Musa dedi ki | Umulur ki | Sizin Rabbiniz (Ne umulur?) | Helak etmesi (Kimi?) | Düşmanlarınızı (Daha ne umulur?) | Ve sizi halef kılması (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَٓا

Yeryüzünde | Ta ki baksın | Nasıl davranacaksınız | Ve andolsun ki biz cezalandırdık (Kimi?)

اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّن۪ينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

Firavun ailesini | Kuraklıkla (Daha ne ile cezalandırdık?) | Ve ürünlerin eksikliğiyle | Ta ki onlar | Öğütlensinler

Arapça	Türkçe
فَاِذَا جَٓاءَتْهُمُ	Onlara geldiğinde (Ne?)
الْحَسَنَةُ	Bir iyilik
قَالُوا	Derler ki
لَنَا	Bizim hakkımızdır (Ne?)
هٰذِهِ	Bu
وَاِنْ تُصِبْهُمْ	Şayet onlara isabet etse (Ne?)
سَيِّئَةٌ	Bir kötülük
يَطَّيَّرُوا	Uğursuz sayarlardı (Kimi?)
بِمُوسٰى	Musa'yı (Daha kimi?)
وَمَنْ	Ve o kimseyi ki
مَعَهُ	Onunla birliktedir
اَلَٓا	Haberiniz olsun ki
اِنَّمَا طَٓائِرُهُمْ	Onların uğursuzlukları ancak (Nedir?)
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah tarafındandır
وَلٰكِنَّ	Şu kadarı var ki
اَكْثَرَهُمْ	Onların çoğu
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾	Bilmezler
وَقَالُوا	Ve dediler
مَهْمَا تَأْتِنَا	Her o şey ki bize getirdin (Neyi?)
بِهِ	Onu (O getireceğin şey de nedir?)
مِنْ اٰيَةٍ	Bir mucizedir (Ne için?)
لِتَسْحَرَنَا	Bizi sihirlemek için (Ne ile?)
بِهَا	Onunla [o mucizeyle]
فَمَا نَحْنُ	Biz olmadık
لَكَ	Sana
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾	İman ediciler
فَاَرْسَلْنَا	Bunun üzerine gönderdik (Kime?)
عَلَيْهِمُ	Onlara (Neyi?)
الطُّوفَانَ	Tufan'ı (Daha?)
وَالْجَرَادَ	Çekirgeyi (Daha?)
وَالْقُمَّلَ	Böcekleri (Daha?)
وَالضَّفَادِعَ	Kurbağaları (Daha?)
وَالدَّمَ	Kanı (Bu sayılanlar ne oldukları halde?)
اٰيَاتٍ	Mucizeler olarak (Öyle mucizeler ki)
مُفَصَّلَاتٍ	Ayrı ayrı
فَاسْتَكْبَرُوا	Yine de böbürlendiler
وَكَانُوا	Ve oldular (Ne oldular?)
قَوْمًا	Bir kavim ki
مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾	Günahkarlar
وَلَمَّا وَقَعَ	Ne zaman ki çöktü
عَلَيْهِمُ	Üzerlerine (Ne?)
الرِّجْزُ	Azab
قَالُوا	Dediler
يَا مُوسَى	Ey Musa!
ادْعُ	Dua et! (Kim için?)
لَنَا	Bizim için (Kime dua et?)
رَبَّكَ	Rabbin'e (Neyle dua et?)
بِمَا عَهِدَ	[Rabbinin] ahdiyle (Neredeki ahdi?)
عِنْدَكَ	Senin katında
لَئِنْ	Andolsun ki şayet
كَشَفْتَ	Kaldırırsan (Kimden?)
عَنَّا	Bizden (Neyi?)
الرِّجْزَ	Azabı
لَنُؤْمِنَنَّ	Elbette iman ederiz (Kime?)
لَكَ	Sana (Daha?)
وَلَنُرْسِلَنَّ	Ve elbette göndeririz
مَعَكَ	Seninle birlikte (Kimi?)
بَنِي اِسْرَٓائِيلَ ﴿١٣٤﴾	İsrailoğullarını
فَلَمَّا كَشَفْنَا	Ne zaman ki kaldırdık (Nereden?)
عَنْهُمُ	Onların üzerinden (Neyi?)
الرِّجْزَ	Azabı (Ne zamana kadar?)
اِلٰٓى اَجَلٍ	Belli bir vakte kadar (Öyle vakit ki)
هُمْ	Onlar (Nedir?)
بَالِغُوهُ	O vakte erişicidirler
اِذَا هُمْ	Bir de bakarsın ki onlar
يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾	Sözlerinden dönüyorlar
فَانْتَقَمْنَا	Artık biz de intikam aldık (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan
فَاَغْرَقْنَاهُمْ	Ve onları boğduk (Nerede?)
فِي الْيَمِّ	Denizde (Ne sebebiyle?)
بِاَنَّهُمْ	Şu sebeple ki onlar
كَذَّبُوا	Yalanladılar (Neyi?)
بِاٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimizi
وَكَانُوا	Ve oldular (Neyden?)
عَنْهَا	Ayetlerimizden (Ne oldular?)
غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾	Gafiller
وَاَوْرَثْنَا	Ve biz de varis kıldık (Kimi?)
الْقَوْمَ الَّذِينَ	O kavmi ki
كَانُوا	Onlar idiler (Ne idiler?)
يُسْتَضْعَفُونَ	Hor görülüyor idiler (Neye varis kıldık?)
مَشَارِقَ الْاَرْضِ	Yeryüzünün doğu yönlerine
وَمَغَارِبَهَا	Ve yeryüzünün batı yönlerine
الَّتِي	Öyle yerler ki
بَارَكْنَا	Biz bereketli kıldık (Nereyi?)
فِيهَا	Orayı
وَتَمَّتْ	Ve tamam oldu (Ne?)
كَلِمَتُ رَبِّكَ	Rabbin'in kelimesi (Öyle kelimesi ki)
الْحُسْنٰى	En güzel (Kim üzerine tamam oldu?)
عَلٰى بَنِي اِسْرَٓائِيلَ	İsrailoğulları üzerine (Ne sebebiyle?)
بِمَا صَبَرُوا	Sabretmeleri sebebiyle
وَدَمَّرْنَا	Ve yerle bir ettik (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
كَانَ يَصْنَعُ	Yapıyordu (Kim?)
فِرْعَوْنُ	Firavun (Daha kim?)
وَقَوْمُهُ	Ve onun kavmi (Daha neyi yerle bir ettik?)
وَمَا	Ve o şeyi ki
كَانُوا	Onlar idiler
يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾	Dikiyor idiler

131. Fakat kendilerine iyilik geldiği zaman: "Ha bu bizim hakkımızdır." dediler. Ve başlarına bir kötülük gelirse, Musa ile yanındakilerin uğursuzluğuna yoruyorlardı. Uğursuzluk kuşları ise Allah'ın yanındadır. Ve lâkin çoğu bilmezlerdi.

132. Ve: "Sen bizi büyülemek için her ne mucize getirirsen getir, imkânı yok sana inanacak değiliz." derlerdi.

133. Biz de kudretimizin ayrı ayrı mucizeleri olmak üzere başlarına tufan gönderdik, çekirge gönderdik, haşereler gönderdik, kurbağalar gönderdik, kan gönderdik. Yine inat ettiler ve çok suçlu bir kavim oldular.

134. Üzerlerine azap çöktüğü zaman dediler ki: "Ey Musa! Sana olan sözü hürmetine bizim için Rabbine dua et! Eğer bu azabı bizden sıyırırsan, andolsun ki, sana kesinlikle iman ederiz ve İsrailoğullarını seninle beraber mutlaka göndeririz."

135. Erişecekleri belirli bir süreye kadar azabı kendilerinden sıyırdığımız zaman, derhal yeminlerini bozdular.

136. Biz de âyetlerimizi yalanladıkları ve onlara kulak asmadıkları için kendilerinden intikam aldık ve hepsini denizde boğduk.

137. Ve o hırpalanıp ezilmekte bulunan kavmi, o bilinen yeryüzünün bereketlerle donattığımız doğusuna, batısına mirasçı kıldık. Ve Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel vaadi, sabretmeleri sebebiyle tamamen gerçekleşti. Ve Firavun ile kavminin yapageldikleri sanat eserlerini ve yükselttikleri binaları yerlere serdik.

138. Ve İsrailoğullarına denizi atlattık. Derken, bir kavme vardılar. Toplanmışlar, kendilerine mahsus bir takım putlara tapıyorlardı. Dediler ki: "Ey Musa! Bunların birçok ilahları olduğu gibi sen de bize bir ilah yap!" (Musa): "Siz gerçekten cahillik ediyorsunuz." dedi.

139. "Çünkü o gördüklerinizin içinde bulundukları din, yok olmaya mahkûmdur ve bütün yaptıkları batıldır!

140. Hiç ben size Allah'tan başka bir ilah mı isterim? Hâlbuki O, sizi âlemlere üstün kıldı." dedi.

141. Hem düşünseniz ya, sizi Firavun'un ailesinden kurtardığımız zamanı, size azabın kötüsünü yapıyorlardı. Oğullarınızı boyuna öldürüyorlar, kadınlarınızı diri tutuyorlardı. Bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan var.

142. Bir de Musa ile otuz gece için sözleştik ve onu bir on ile tamamladık. Bu şekilde Rabbinin tayin ettiği zaman tam kırk gece oldu. Musa kardeşi Harun'a şöyle dedi: "Kavmim içinde benim yerime geç ve ıslaha çalış, bozguncuların yoluna gitme!"

143. Ne zaman ki, Musa tayin ettiğimiz vakitte geldi, Rabbi O'na kelamıyla iltifatta bulundu. (Musa): "Ey Rabbim! Göster bana, bakayım sana." dedi. Buyurdu ki: "Beni kesinlikle göremezsin. Ve lâkin dağa bak, eğer yerinde durursa, demek beni görebileceksin." Derken, Rabbi dağa bir tecelli buyurunca, onu paramparça ediverdi. Musa da baygın düştü. Sonra ne zamanki ayıldı. (Musa): "Münezzehsin, sana tevbe ile döndüm ve ben mü'minlerin ilkiyim." dedi.

وَجَاوَزْنَا بِبَنٖٓي اِسْرَٓائٖلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ

Ve geçirdik (Kime?) | İsrailoğullarına (Neyi?) | Denizi | Geldiler (Kime?) | Bir kavme ki | İbadette bulunuyorlar (Neye?)

عَلٰٓى اَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَٓا اِلٰهًا

Putlara (Öyle putlar ki) | Kendilerine ait olan | Dediler ki | Ey Musa! | Yap (Kim için?) | Bizim için (Ne yap?) | Bir ilah (Ne gibi?)

كَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ مُتَبَّرٌ

Onlar için olduğu gibi (Ne olduğu gibi?) | İlahlar | Dedi ki; | Muhakkak siz | Bir kavimsiniz ki | Cahillik ediyorsunuz | Muhakkak ki bunlar (Nedir?) | Mahvolucudur (Ne?)

مَا هُمْ فٖيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ

O şey ki | Onlar (Nedir?) | O şeyin içerisindedir (Daha nedir?) | Ve batıldır (Ne?) | O şey ki | Onlar idi (Ne idiler?) | Yapıyorlar | [Musa] dedi ki | Allah'tan başkasını mı?

اَبْغٖيكُمْ اِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٤٠﴾ وَاِذْ

Size arayacakmışım!? (Ne olarak ?) | İlah olarak | Oysa O | Sizi üstün kıldı (Kim üzerine?) | Alemler üzerine | O vakti hatırlayın ki

اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ

Biz sizi kurtarmıştık (Kimden?) | Firavun hanedanından (Öyle Firavun hanedanı ki) | Sizi uğratıyorlardı (Neye?) | Azabın en kötüsüne

يُقَتِّلُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفٖي ذٰلِكُمْ

Öldürüyorlardı (Kimi?) | Oğullarınızı (Daha?) | Ve diri bırakıyorlardı (Kimi?) | Kadınlarınızı | Bunda vardır (Ne vardır?)

بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَاعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثٖينَ لَيْلَةً

Bir imtihan (Kimden?) | Sizin Rabbiniz'den (Öyle imtihan ki) | Pek büyük | Ve biz vaatleştik (Kiminle?) | Musa ile (Neye vaatleştik?) | Otuz geceye

وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مٖيقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعٖينَ لَيْلَةً وَقَالَ

Ve o geceleri tamamladık (Neyle?) | On ile [kırka tamamladık] | Artık tamam oldu (Ne?) | Rabbin'in tayin ettiği vakit (o vakit ne olduğu halde?) | Kırk gece | Ve dedi (Kim?)

مُوسٰى لِاَخٖيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنٖي فٖي قَوْمٖي وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ

Musa (Kime dedi?) | Kardeşi Harun'a dedi (Ne dedi?) | Benim yerime geç (Nerede?) | Kavmim arasında | Ve ıslah et | Ve tabi olma (Neye?)

سَبٖيلَ الْمُفْسِدٖينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَٓاءَ مُوسٰى لِمٖيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ

Bozguncuların yoluna | Ve ne zaman ki geldi (Kim?) | Musa (Ne zaman geldi?) | Belirlediğimiz vakitte (Daha?) | Ve onunla konuştu (Kim?)

رَبُّهُ قَالَ رَبِّ اَرِنٖٓي اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرٰينٖي وَلٰكِنِ

Rabbi | Musa dedi ki | Ey Rabbim! | Bana kendini göster de | Bakayım (Kime?) | Sana | Allah dedi ki; | Sen beni göremeyeceksin | Şu kadarı var ki

انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰينٖي

Bak (Nereye?) | Dağa | Şayet o durursa (Nerede?) | Yerinde | O zaman beni görürsün

فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا

Ne zaman ki tecelli etti (Kim?) | Onun Rabbi (Neye?) | Dağa | Dağı yaptı (Ne yaptı?) | Yerle bir | Ve yere düştü (Kim?) | Musa (Ne olduğu halde?) | Baygın

فَلَمَّٓا اَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٤٣﴾

Ne zaman ki ayıldı | Dedi ki | Seni tenzih ederim | Tevbe ettim (Kime?) | Sana | Ve ben (Neyim?) | İman edenlerin ilkiyim

Arapça	Türkçe
قَالَ	Allah dedi ki
يَا مُوسٰٓى	Ey Musa!
اِنّ۪ى	Muhakkak ki ben
اصْطَفَيْتُكَ	Seni seçtim *(Kim üzerine?)*
عَلَى النَّاسِ	İnsanlar üzerine *(Ne ile?)*
بِرِسَالَاتٖى	Risaletlerimle/vahiylerimle *(Daha ne ile?)*
وَبِكَلَامٖى	Kelamımla
فَخُذْ	Şimdi al! *(Neyi?)*
مَٓا	O şeyi ki
اٰتَيْتُكَ	Sana verdim
وَكُنْ	Ve ol *(Kimlerden?)*
مِنَ الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٤﴾	Şükredenlerden
وَكَتَبْنَا	Ve biz yazdık *(Kim için?)*
لَهُ	Onun için *(Nerede?)*
فِى الْاَلْوَاحِ	Levhalarda *(Neden yazdık?)*
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	Her şeyden *(O her şeyden bedel?)*
مَوْعِظَةً	Bir öğüt *(Daha?)*
وَتَفْص۪يلًا	Ve bir açıklama *(Ne için?)*
لِكُلِّ شَيْءٍ	Her şey için
فَخُذْهَا	Onları al *(Ne ile al?)*
بِقُوَّةٍ	Kuvvetle *(Daha?)*
وَاْمُرْ	Ve emret *(Kime?)*
قَوْمَكَ	Kavmine
يَاْخُذُوا	Alsınlar *(Neyi?)*
بِاَحْسَنِهَا	Onların en güzelini
سَاُر۪يكُمْ	Elbette göstereceğim size *(Neyi?)*
دَارَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿١٤٥﴾	Fasıkların yurdunu
سَاَصْرِفُ	Elbette çevireceğim *(Neden?)*
عَنْ اٰيَاتِيَ	Ayetlerimden *(Kimi çevireceğim?)*
الَّذ۪ينَ	O kimseleri ki
يَتَكَبَّرُونَ	Büyükleniyorlar *(Nerede?)*
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde *(Nasıl?)*
بِغَيْرِ الْحَقِّ	Haksız yere
وَاِنْ يَرَوْا	Şayet görseler *(Neyi?)*
كُلَّ اٰيَةٍ	Her ayeti
لَا يُؤْمِنُوا	İman etmezler *(Neye?)*
بِهَا	O ayetlere
وَاِنْ يَرَوْا	Şayet görseler *(Neyi?)*
سَب۪يلَ الرُّشْدِ	Doğru yolu
لَا يَتَّخِذُوهُ	Onu edinmezler *(Ne edinmezler?)*
سَب۪يلًا	Yol
وَاِنْ يَرَوْا	Şayet görseler *(Neyi?)*
سَب۪يلَ الْغَيِّ	Azgınlık yolunu
يَتَّخِذُوهُ	Onu edinirler *(Ne edinirler?)*
سَب۪يلًا	Yol
ذٰلِكَ	İşte bu *(Ne sebebiyledir?)*
بِاَنَّهُمْ	Onların olmaları sebebiyledir *(Ne olmaları?)*
كَذَّبُوا	Yalanlamış olmaları *(Neyi?)*
بِاٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimizi *(Daha ne sebebiyledir?)*
وَكَانُوا	Ve yine olmaları *(Neden?)*
عَنْهَا	O ayetlerden *(Ne olmaları?)*
غَافِل۪ينَ ﴿١٤٦﴾	Gafiller
وَالَّذ۪ينَ	O kimseler ki
كَذَّبُوا	Yalanladılar *(Neyi?)*
بِاٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimizi *(Daha neyi?)*
وَلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ	Ve ahirete kavuşmayı
حَبِطَتْ	Boşa gitmiştir *(Ne?)*
اَعْمَالُهُمْ	Onların amelleri
هَلْ يُجْزَوْنَ	Cezalandırılmayacaklardır
اِلَّا	Ancak
مَا	O şeyin cezasıyla ki
كَانُوا	Onlar idiler
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾	Yapıyorlar
وَاتَّخَذَ	Ve edindi *(Kim?)*
قَوْمُ مُوسٰى	Musa'nın kavmi *(Ne zaman?)*
مِنْ بَعْدِه۪	Ondan sonra *(Neden edindiler?)*
مِنْ حُلِيِّهِمْ	Ziynet takılarından *(Ne edindiler?)*
عِجْلًا	Bir buzağı *(O buzağıdan bedel)*
جَسَدًا	Bir heykel *(Öyle heykel ki)*
لَهُ	Onun için vardır *(Ne?)*
خُوَارٌ	Böğürme
اَلَمْ يَرَوْا	Onlar görmediler mi?
اَنَّهُ	Muhakkak ki o
لَا يُكَلِّمُهُمْ	Onlarla konuşmuyor
وَلَا يَهْد۪يهِمْ	Onlara göstermiyor da *(Ne?)*
سَب۪يلًا	Yol
اِتَّخَذُوهُ	Onu edindiler
وَكَانُوا	Ve oldular *(Ne oldular?)*
ظَالِم۪ينَ ﴿١٤٨﴾	Zalimler
وَلَمَّا	Ne zaman ki
سُقِطَ	Düşürüldü *(Nereye?)*
ف۪ٓى اَيْد۪يهِمْ	Elleri arasına [yani pişman oldular]
وَرَاَوْا	Ve gördüler ki
اَنَّهُمْ	Muhakkak onlar
قَدْ ضَلُّوا	Elbette saptılar
قَالُوا	Dediler
لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا	Şayet bize merhamet etmezse *(Kim?)*
رَبُّنَا	Rabbimiz *(Daha?)*
وَيَغْفِرْ	Ve mağfiret etmezse *(Kime?)*
لَنَا	Bize
لَنَكُونَنَّ	Elbette biz oluruz *(Kimlerden?)*
مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿١٤٩﴾	Hüsrana uğrayanlardan

144. (Allah) buyurdu ki: "Ey Musa! Haberin olsun, ben mesajlarımla ve kelamımla seni o insanların üzerine seçtim. Şimdi şu sana verdiğimi al ve şükrünü bilenlerden ol!"

145. Ve onun için levhâlârda her şeyden yazdık, öğüt ve hükümlerin ayrıntılarına dair her şeyi... Dedik ki: "Haydi bunları kuvvetle tut, kavmine de emret, onları en güzeliyle tutsunlar! İleride size o fasıkların yurdunu göstereceğim."

146. Yeryüzünde o haksızlıkla büyüklenenleri, âyetlerimden uzaklaştıracağım. Onlar her âyeti görseler de ona iman etmezler. Doğru yolu görseler de, onu yol tutmazlar. Eğer sapıklık yolunu görürlerse, onu yol edinirler. Çünkü onlar âyetlerimizi yalanlamayı âdet edinmişler ve onlardan gafil olagelmişlerdir.

147. Hâlbuki âyetlerimizi ve ahirete kavuşacaklarını yalanlayanların bütün amelleri boşa gitmiştir. Onlar ancak yapa geldiklerinin cezasını çekerler.

148. Musa'nın arkasından ise, kavmi tutmuş takılarından bir dana; böğüren bir heykel edinmişlerdi. Onun kendilerine bir söz söyleyemediğini ve bir yol da gösteremediğini görmemişler miydi? Fakat onu (ilah) edindiler ve zalim idiler.

149. Ne zaman ki ellerine kırağı düşürüldü (şiddetli bir pişmanlığa düştüler), gerçekten sapıtmış olduklarını görünce: "Andolsun ki, eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bağışlamazsa kesinlikle zararda kalanlardan olacağız!" dediler.

150. Musa kızgın ve üzgün olarak kavmine döndüğü zaman: "Bana arkamdan ne kötü halef oldunuz. Rabbinizin emrine acele mi ettiniz?" dedi. Ve levhâlârı bırakıp kardeşinin başından tuttu ve kendine doğru çekiyordu. (Harun): "Anamın oğlu! İnan ki, bu adamlar beni hırpaladılar, az daha beni öldürüyorlardı. Sen de bana düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalim kavimle bir tutma." dedi.

151. (Musa): "Ey Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetinin içine koy. Sen ki, merhamet edenlerin en merhametlisisin." dedi.

152. Şüphesiz o buzağıyı (ilah) edinenlere Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında da bir zillet erişecektir. Ve işte iftira edenleri böyle cezalandırırız.

153. O kötü amelleri işleyip de sonra arkasından tevbe edip iman edenler ise, hiç şüphesiz, Rabbin ondan sonra elbette gafurdur, rahimdir.

154. Musa'nın öfkesi geçince levhâlârı aldı. Onlardaki yazıda sadece Rablerinden korkanlar için bir hidâyet ve bir rahmet vardı.

155. Bir de Musa tayin ettiğimiz vakitte huzurumuzda bulunmak üzere kavminden yetmiş adam seçmişti. Ne zaman ki bunları o sarsıntı yakaladı. (Musa) dedi ki: "Rabbim, dileseydin bunları ve beni daha önce helak ederdin. Şimdi bizi içimizdeki o beyinsizlerin yaptıkları yüzünden helak mi edeceksin? O sırf senin imtihanın. Sen bununla dilediğini saptırır, dilediğine hidâyet edersin! Sen bizim velimizsin, artık bizi bağışla, bize merhamet eyle, bağışlayanların en hayırlısı sensin.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًاۙ قَالَ بِئْسَمَا
Ne zaman ki döndü (Kim?) | Musa (Nereye?) | Kavmine (Ne olduğu halde?) | Kızgın | Ve kederli bir halde | Dedi ki | Ne kötü şeyle!

خَلَفْتُمُونٖى مِنْ بَعْدٖيۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ
Halef oldunuz bana (Ne zaman?) | Benden sonra | Acele mi ediverdiniz? (Nede?) | Rabbinizin emrinde | Ve Musa attı (Neyi?) | Levhaları | Ve tuttu (Neyi?)

بِرَاْسِ اَخٖيهِ يَجُرُّهُٓ اِلَيْهِۜ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونٖى
Kardeşinin başını (Ne olduğu halde?) | Onu çekiyor olduğu halde (Kime doğru?) | Kendisine doğru | Harun dedi | Ey anamın oğlu! | Muhakkak ki kavim | Beni hor gördüler

وَكَادُوا يَقْتُلُونَنٖيۘ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَٓاءَ وَلَا تَجْعَلْنٖى
Az daha onlar | Beni öldürüyorlardı | Artık sevindirme (Kiminle?) | Benimle (Kimi?) | Düşmanları | Beni kılma (Kimle birlikte?)

مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لٖى وَلِاَخٖى وَاَدْخِلْنَا
O kavimle ki | Zalimlerdir | Musa dedi ki | Ey Rabbim! | Bağışla (Kimi?) | Beni (Daha kimi?) | Ve kardeşimi | Ve bizi dahil et (Nereye?)

فٖى رَحْمَتِكَۘ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١٥١﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اتَّخَذُوا
Rahmetinin içine | Ve sen (Nesin?) | Merhametlilerin en merhametlisisin | Muhakkak o kimseler ki | Edindiler (Neyi?)

الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ
Buzağıyı | Onlara erişecektir (Ne?) | Bir gazap (Öyle gazap ki) | Rablerinden olan (Daha ne erişecek?) | Ve bir zillet (Nerede?) | Dünya hayatında

وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُفْتَرٖينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذٖينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ
Ve aynı şekilde | Cezalandırırız (Kimi?) | İftira atanları | O kimseler ki | İşlediler | Kötülükleri | Sonra da

تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَاٰمَنُواۘ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١٥٣﴾
Tevbe ettiler (Ne zaman?) | O kötülüklerden sonra (Daha ne yaptılar?) | Ve iman ettiler | Muhakkak ki senin Rabbin | O tövbeden sonra (Nedir?) | Elbette çok mağfiret edicidir | Çok merhamet edicidir

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَۚ وَفٖى نُسْخَتِهَا
Ne zaman ki dindi (Kimden?) | Musa'dan (Ne?) | Gazap | Aldı (Neyi?) | Levhaları | Onun nüshasında vardır (Ne vardır?)

هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذٖينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسٰى
Hidayet (Daha?) | Ve rahmet vardır (Kim için?) | O kimseler için ki | Onlar | Rablerin'den | Korkarlar | Seçti (Kim?) | Musa (Kimden?)

قَوْمَهُ سَبْعٖينَ رَجُلًا لِمٖيقَاتِنَاۚ فَلَمَّٓا اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ
Kavminden | Yetmiş adam (Niçin?) | Tayin ettiğimiz vakit için | Ne zaman ki onları yakaladı (Ne?) | Sarsıntı | Musa dedi ki | Ey Rabbim!

لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِيَّايَۜ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَٓاءُ
Şayet isteseydin | Onları helak ederdin (Ne vakit?) | Bundan önce (Daha kimi helak ederdin?) | Beni de | Bizi helak eder misin? (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Onu yaptı (Kim?) | Beyinsizler (Kimden?)

مِنَّاۚ اِنْ هِىَ اِلَّا فِتْنَتُكَۜ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَٓاءُ وَتَهْدٖى مَنْ تَشَٓاءُۜ
Bizden | Bu olmadı | Ancak oldu (Ne oldu?) | Senin imtihanın oldu | Sen saptırırsın (Ne ile?) | O imtihanla (Kimi?) | O kimseyi ki | Dilersin | Ve hidayete ulaştırırsın (Kimi?) | O kimseyi ki | Dilersin

اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرٖينَ ﴿١٥٥﴾
Sen (Nesin?) | Bizim sahibimizsin | Mağfiret et (Kime?) | Bize | Ve bize merhamet et | Sen (Nesin?) | Mağfiret edenlerin en hayırlısısın

Arapça	Türkçe
وَاكْتُبْ	Yaz (Kim için?)
لَنَا	Bizim için (Nerede?)
فِى هٰذِهِ الدُّنْيَا	Bu dünya hayatında (Ne yaz?)
حَسَنَةً	Bir iyilik
وَفِى الْاٰخِرَةِ	Ahirette de iyilik yaz
اِنَّا	Muhakkak biz
هُدْنَا	Tevbe ettik
اِلَيْكَ	Sana
قَالَ	Allah dedi ki;
عَذَابِى	Benim azabım
اُصِيبُ	Uğratırım (Neyi?)
بِهِ	Onu (Kime?)
مَنْ	O kimseye ki
اَشَاءُ	Diliyorum
وَرَحْمَتِى	Ve benim rahmetim
وَسِعَتْ	Kuşatmıştır (Neyi?)
كُلَّ شَيْءٍ	Her şeyi
فَسَاَكْتُبُهَا	Elbette rahmetimi yazacağım (Kime?)
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
يَتَّقُونَ	Onlar Allah'tan korkarlar
وَيُؤْتُونَ	Ve verirler (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı (Daha kime yazacağım?)
وَالَّذِينَ	O kimselere ki
هُمْ	Onlar
بِاٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimize
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾	İman ederler
اَلَّذِينَ	(Onlar) O kimselerdir ki
يَتَّبِعُونَ	Tabi olurlar (Kime?)
الرَّسُولَ	Rasûl'e (O Rasulden bedel)
النَّبِيَّ	Nebi'ye (Öyle nebi ki)
الْاُمِّيَّ	Ümmî
الَّذِى	Öyle nebi ki
يَجِدُونَهُ	Onu bulurlar (Ne olarak?)
مَكْتُوبًا	Yazılmış olarak
عِنْدَهُمْ	Yanlarında (Nerede yazılmış?)
فِى التَّوْرٰيةِ	Tevrat'ta (Daha?)
وَالْاِنْجِيلِ	Ve İncil'de
يَاْمُرُهُمْ	Onlara emreder (Ne yi?)
بِالْمَعْرُوفِ	İyiliği
وَيَنْهٰيهُمْ	Ve onları men eder (Neden?)
عَنِ الْمُنْكَرِ	Kötülükten
وَيُحِلُّ	Helal kılar (Kime?)
لَهُمُ	Onlara (Neyi?)
الطَّيِّبَاتِ	Temiz şeyleri (Daha?)
وَيُحَرِّمُ	Haram kılar (Kime?)
عَلَيْهِمُ	Onlara (Neyi?)
الْخَبَائِثَ	Pis şeyleri (Daha?)
وَيَضَعُ	Ve kaldırır (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Neyi?)
اِصْرَهُمْ	Yüklerini (Daha neyi kaldırır?)
وَالْاَغْلَالَ الَّتِى	Ve o bağlarını ki
كَانَتْ عَلَيْهِمْ	Onların üzerindeydi
فَالَّذِينَ	Artık o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Kime?)
بِهِ	Ona (Daha?)
وَعَزَّرُوهُ	Ona saygı gösterdiler
وَنَصَرُوهُ	Ve ona yardım ettiler (Daha?)
وَاتَّبَعُوا	Ve tabi oldular (Neye?)
النُّورَ الَّذِى	O nura ki
اُنْزِلَ	İndirildi
مَعَهُ	Onunla birlikte
اُولٰئِكَ	İşte onlar
هُمُ	Asıl onlardır (Kim?)
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾	Kurtuluşa erenler
قُلْ	De ki
يَا اَيُّهَا النَّاسُ	Ey insanlar!
اِنِّى	Muhakkak ki ben (Neyim?)
رَسُولُ اللّٰهِ	Allah'ın Resulüyüm (Kime?)
اِلَيْكُمْ	Size
جَمِيعًا	Hepinize
الَّذِى	Öyle Allah ki
لَهُ	O'nun içindir (Ne?)
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin mülkü
وَالْاَرْضِ	Ve yerin mülkü
لَا اِلٰهَ	Hiçbir ilah yoktur
اِلَّا هُوَ	Ancak O vardır
يُحْيِى	O hem diriltir
وَيُمِيتُ	Hem de öldürür
فَاٰمِنُوا	Artık iman edin (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha kime?)
وَرَسُولِهِ	Ve Resulü'ne (O Rasulden bedel)
النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ	Ümmî Nebi'ye
الَّذِى	Öyle nebi ki
يُؤْمِنُ	İman eder (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha neye iman eder?)
وَكَلِمَاتِهِ	Ve O'nun kelimelerine
وَاتَّبِعُوهُ	Ona tabi olun
لَعَلَّكُمْ	Tâ ki siz
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾	Hidayete eresiniz
وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰى	Musa'nın kavminden de vardır (Kim?)
اُمَّةٌ	Bir ümmet (Öyle ümmet ki)
يَهْدُونَ	Hidayete erdirirler (Ne ile?)
بِالْحَقِّ	Hak ile
وَبِهِ	Ve o Hak ile
يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾	Adil olurlar

156. Ve bize hem bu dünyada bir iyilik yaz, hem ahirette… Biz gerçekten tevbe edip sana yöneldik." (Allah) buyurdu ki: "Kimi dilersem onu azabıma uğratırım, rahmetim ise her şeyi kuşatır. İleride onu özellikle korunanlara, zekât verenlere ve âyetlerimize iman edenlere yazacağım.

157. Onlar ki yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı bulacakları o elçiye, o ümmi peygambere uyarlar. O, onlara iyiliği emreder ve onlara kötülüğü yasaklar. Ve temiz, hoş şeyleri kendileri için helal, murdar şeyleri üzerlerine haram kılar. Sırtlarından ağır yüklerini, üzerlerindeki bağları ve zincirleri indirir atar. İşte o zaman ona iman eden, ona kuvvetle saygı gösteren, ona yardımcı olan ve onun peygamberliği ile birlikte indirilen nuru izleyen kimseler, işte o murada eren kurtulmuşlar onlardır.

158. De ki: "Ey insanlar! Haberiniz olsun, ben size, sizin hepinize Allah'ın peygamberiyim. O Allah ki, bütün göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Hem diriltir, hem öldürür. Onun için gelin Allah'a ve peygamberine iman edin. Allah'a ve Allah'ın bütün sözlerine iman getiren o ümmi peygambere… Ve uyun ona ki, hidâyete erebilesiniz."

159. Evet! Musa'nın kavminden bir topluluk var ki, doğruya yöneltirler ve onunla adaletli davranırlar.

Arapça	Türkçe
وَقَطَّعْنَاهُمُ	Ve biz onları ayırdık (Onlar ne oldukları halde?)
اثْنَتَيْ عَشْرَةَ	On iki oldukları halde (O on ikiden bedel)
اَسْبَاطًا	Sıbtlar oldukları halde (O sıbtlardan bedel)
اُمَمًا	Topluluklar oldukları halde
وَاَوْحَيْنَا	Ve biz vahyettik (Kime?)
اِلٰى مُوسٰٓى	Musa'ya (Ne vakit?)
اِذِ	O vakit ki
اسْتَسْقٰيهُ	Ondan su istedi (Kim?)
قَوْمُهُٓ	Kavmi (Ne diye vahyettik?)
اَنِ اضْرِبْ	Vur diye (Neyle?)
بِعَصَاكَ	Âsan ile (Neye vur?)
الْحَجَرَ	Taşa
فَانْبَجَسَتْ	Kaynayıp-akmaya başladı (Neden?)
مِنْهُ	Taştan (Ne akmaya başladı?)
اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا	On iki pınar
قَدْ عَلِمَ	Muhakkak ki bildi (Kim?)
كُلُّ اُنَاسٍ	Bütün insanlar (Neyi bildi?)
مَشْرَبَهُمْ	İçeceği yeri
وَظَلَّلْنَا	Ve biz gölgelik yaptık (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمُ	Onların üzerine (Neyi?)
الْغَمَامَ	Bulutları (Daha?)
وَاَنْزَلْنَا	Ve indirdik (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمُ	Onlar üzerine (Neyi indirdik?)
الْمَنَّ	Kudret helvası (Daha?)
وَالسَّلْوٰى	Ve bıldırcın
كُلُوا	Yiyin (Neden?)
مِنْ طَيِّبَاتِ مَا	O şeyin temizlerinden ki
رَزَقْنَاكُمْ	Biz sizi rızıklandırdık
وَمَا ظَلَمُونَا	Bize zulmetmediler
وَلٰكِنْ	Şu kadarı var ki
كَانُوٓا	Onlar oldu
اَنْفُسَهُمْ	Kendilerine (Ne oldular?)
يَظْلِمُونَ	Zulmediyorlar
١٦٠ وَاِذْ	Ve o vakit ki
قٖيلَ	Denildi (Kime?)
لَهُمُ	Onlara (Ne denildi?)
اسْكُنُوا	Oturun (Nerede?)
هٰذِهِ الْقَرْيَةَ	Bu beldede
وَكُلُوا	Ve yiyin (Neden?)
مِنْهَا	Ondan [o beldenin mahsülünden]
حَيْثُ شِئْتُمْ	Dilediğiniz gibi
وَقُولُوا	Ve deyin
حِطَّةٌ	[İsteğimiz]Hıttadır/ hatalarımızın bağışlanmasıdır
وَادْخُلُوا	Ve girin (Nereye?)
الْبَابَ	Kapıya (Ne olduğunuz halde?)
سُجَّدًا	Secde eder olduğunuz halde
نَغْفِرْ	Ki bağışlayalım (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Neyi bağışlayalım?)
خَطٖيٓـَٔاتِكُمْ	Sizin hatalarınızı
سَنَزٖيدُ	Elbette [mükafatları] artıracağız (Kime?)
الْمُحْسِنٖينَ ١٦١	Muhsinlere
فَبَدَّلَ	Fakat değiştirdi (Kim?)
الَّذٖينَ	O kimseler ki
ظَلَمُوا	Zulmettiler (Kimlerden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Neyi değiştirdiler?)
قَوْلًا	Sözü (Neyle değiştirdiler?)
غَيْرَ الَّذٖى	O şeyden başkasıyla ki
قٖيلَ	Denildi (Kime?)
لَهُمْ	Onlara
فَاَرْسَلْنَا	Biz de gönderdik (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara (Neyi?)
رِجْزًا	Azabı (Nereden?)
مِنَ السَّمَٓاءِ	Semadan (Ne sebebiyle?)
بِمَا	O şey sebebiyle ki
كَانُوا	Onlar oldu (Ne oldu?)
يَظْلِمُونَ ١٦٢	Zulmediyorlar
وَسْـَٔلْهُمْ	Ve onlara sor (Neden?)
عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتٖى	O memleketten ki
كَانَتْ	İdi (Ne idi?)
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ	Deniz kıyısında idi
اِذْ	O vakit ki
يَعْدُونَ	Haddi aşıyorlardı (Nerede?)
فِى السَّبْتِ	Cumartesi gününde (Ne vakit haddi aşıyorlardı?)
اِذْ	O vakit ki
تَأْتٖيهِمْ	Onlara geliyordu (Ne?)
حٖيتَانُهُمْ	Balıkları (Nerede gelirdi?)
يَوْمَ سَبْتِهِمْ	Cumartesi günleri (O balıklar ne olduğu halde?)
شُرَّعًا	Suyun üzerinde oldukları halde
وَيَوْمَ	Ve o günde ki
لَا يَسْبِتُونَ	Cumartesi tatili yapmıyorlar
لَا تَأْتٖيهِمْ	Onlara gelmezlerdi
كَذٰلِكَ	İşte böylece
نَبْلُوهُمْ	Onları imtihan ediyorduk (Ne sebebiyle?)
بِمَا	O şey sebebiyle ki
كَانُوا	Onlar oldu
يَفْسُقُونَ ١٦٣	Fasıklık ediyorlar

160. Bununla beraber biz onları on iki kabileye, o kadar ümmete ayırdık ve Musa'ya kavmi kendisinden su istediği zaman şöyle vahyettik: "Vur asan ile taşa!" O zaman ondan on iki pınar akmaya başladı. Halkın her kesimi kendi su alacağı yeri öğrendi. Bulutu da üzerlerine gölgelik çektik, kendilerine kudret helvası ile bıldırcın da indirdik ve: "Size rızık olarak verdiğimiz nimetlerin temizlerinden yiyin!" (dedik). Bununla beraber onlar zulmü bize yapmadılar, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı.

161. Ve o zaman onlara denilmişti ki: "Şu şehre yerleşin ve ondan dilediğiniz yerde yiyin ve "hıtta" (bağışla bizi) deyin ve secde ederek kapıya girin ki, size suçlarınızı bağışlayalım, iyilere ileride daha fazlasını vereceğiz."

162. Derken içlerinden zulmedenler, sözü değiştirdiler, kendilerine söylenenden başka bir şekle soktular. Zulmü adet haline getirmeleri nedeniyle, biz de üzerlerine gökten bir azap salıverdik.

163. Onlara, o denizin kıyısında bir iskelesi olan, o şehrin başına geleni sor! O zaman Cumartesi yasağını çiğniyorlardı. O zaman Cumartesi tatili yaptıkları gün balıklar, yanlarına akın akın geliyorlardı. Cumartesi tatili yapmayacakları gün ise, gelmiyorlardı. İşte biz onları fasıklıkları sebebiyle böyle imtihana çekiyorduk!

مُعَذِّبُهُمْ	اَوْ	مُهْلِكُهُمْ	اللّٰهُ	قَوْماًۙ	تَعِظُونَ	لِمَ	مِنْهُمْ	اُمَّةٌ	قَالَتْ	وَاِذْ
Onlara azap edicidir (Nasıl?)	Ya da	Onları helak edicidir	Allah (Nedir?)	Bir kavme ki	Niçin vaaz ediyorsunuz? (Kime?)		Onlardan (Ne dediler)	Bir ümmet (Kimden?)	Dedi (Kim?)	Ve o vakit ki

﴿١٦٤﴾ يَتَّقُونَ	وَلَعَلَّهُمْ	رَبِّكُمْ	اِلٰى	مَعْذِرَةً	قَالُوا	شَدٖيداًۜ	عَذَاباً
Allah'tan korksunlar	Ta ki onlar	Rabbiniz'e		Bir özür olsun diye vaaz ediyoruz (Kime?)	Dediler ki	Şiddetli	Bir azapla ki

عَنِ السُّٓوءِ	يَنْهَوْنَ	الَّذٖينَ	اَنْجَيْنَا	بِهٖٓ	ذُكِّرُوا	مَا	فَلَمَّا نَسُوا
Kötülükten (Daha ne yaptık?)	Men ederlerdi (Neden?)	O kimseleri ki	Biz kurtardık (Kimi?)	O şeyle	Hatırlatıldılar (Ne ile?)	O şeyi ki	Ne zaman ki unuttular (Neyi?)

يَفْسُقُونَ	كَانُوا	بِمَا	بَٓئٖيسٍ	بِعَذَابٍ	ظَلَمُوا	الَّذٖينَ	وَاَخَذْنَا
Fasıklık ediyorlar	Onlar idi	O şey sebebiyle ki	Şiddetli (Ne sebebiyle?)	Bir azapla (Öyle azap ki)	Zulmettiler (Ne ile yakaladık?)	O kimseleri ki	Ve yakaladık (Kimi?)

خَاسِئٖينَ	قِرَدَةً	كُونُوا	لَهُمْ	قُلْنَا	عَنْهُ	نُهُوا	عَنْ مَا	فَلَمَّا عَتَوْا ﴿١٦٥﴾
Zeliler olan	Maymunlar (Öyle maymunlar ki)	Olun (Ne olun?)	Onlara (Ne dedik?)	Biz dedik (Kime?)	O şeyden	Men edildiler (Neden?)	O şeyden ki	Ne zaman ki büyüklendiler (Neden?)

مَنْ	اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ	عَلَيْهِمْ	لَيَبْعَثَنَّ	رَبُّكَ	تَاَذَّنَ	وَاِذْ ﴿١٦٦﴾
O kimseyi ki	Kıyamet gününe kadar (Kimi?)	Onlar üzerine (Ne zamana kadar?)	Elbette gönderecek (Kim üzerine?)	Senin Rabbin	İlan etti (Kim?)	O vakit ki

لَغَفُورٌ	وَاِنَّهُ	لَسَرٖيعُ الْعِقَابِۚ	اِنَّ رَبَّكَ	سُٓوءَ الْعَذَابِۜ	يَسُومُهُمْ
Çok mağfiret edendir	Ve Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Elbette cezayı çabuk verendir	Muhakkak ki senin Rabbin (Nedir?)	Azabın kötüsünü	Onlara tattıracak (Neyi?)

الصَّالِحُونَ	مِنْهُمُ	اُمَماًۚ	فِي الْاَرْضِ	وَقَطَّعْنَاهُمْ ﴿١٦٧﴾	رَحٖيمٌ
Salih kimseler	Onlardan vardır	Ümmetlere	Yeryüzünde (Neye ayırdık?)	Onları ayırdık (Nerede?)	Çok merhamet edendir

لَعَلَّهُمْ	وَالسَّيِّـَٔاتِ	بِالْحَسَنَاتِ	وَبَلَوْنَاهُمْ	دُونَ ذٰلِكَۘ	وَمِنْهُمْ
Tâ ki onlar	Ve kötülüklerle	İyiliklerle (Daha?)	Onları imtihan ettik (Ne ile?)	Bundan aşağı olan	Yine onlardan vardır (Kim?)

الْكِتَابَ	وَرِثُوا	خَلْفٌ	مِنْ بَعْدِهِمْ	فَخَلَفَ ﴿١٦٨﴾	يَرْجِعُونَ
Kitab'a	Varis oldular (Neye?)	Sonraki nesiller (Öyle nesiller ki)	Onlardan sonra (Kim?)	Varis oldu (Ne zaman?)	Dönsünler

وَاِنْ يَاْتِهِمْ	لَنَاۚ	سَيُغْفَرُ	وَيَقُولُونَ	عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى	يَاْخُذُونَ
Halbuki onlara gelecek olsa (Ne?)	Bizim için	Yakında mağfiret edilecek (Kim için?)	Ve derler ki	Bu alçak [dünyan]ın geçici malını	Onlar alırlar (Neyi?)

مٖيثَاقُ الْكِتَابِ	عَلَيْهِمْ	اَلَمْ يُؤْخَذْ	يَاْخُذُوهُۜ	مِثْلُهُ	عَرَضٌ
Kitaptaki söz (Ne diye?)	Onlardan (Ne alınmamış mı idi?)	Alınmamış mı idi? (Kimden?)	Onu alırlar	Onun benzeri	Bir geçici mal (Öyle geçici mal ki)

وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ	فٖيهِۜ	مَا	وَدَرَسُوا	اِلَّا الْحَقَّ	عَلَى اللّٰهِ	اَنْ لَا يَقُولُوا
Ahiret yurdu (Nedir?)	Tevrat'tadır	O şeyi ki (Neredir?)	Ve okumamışlar mıydı? (Neyi?)	Ancak Hakkı desinler diye (Daha ne olmamış mıydı?)	Allah'a karşı	Demesinler diye

يُمَسِّكُونَ	وَالَّذٖينَ ﴿١٦٩﴾	اَفَلَا تَعْقِلُونَ	يَتَّقُونَۜ	لِلَّذٖينَ	خَيْرٌ
Sarılırlar (Neye?)	O kimseler ki	Hala akıl edemiyor musunuz?	Onlar Allah'tan korkarlar	O kimseler için ki	Daha hayırlıdır (Kim için?)

﴿١٧٠﴾ اَجْرَ الْمُصْلِحٖينَ	لَا نُضٖيعُ	اِنَّا	الصَّلٰوةَۜ	وَاَقَامُوا	بِالْكِتَابِ
Islah edicilerin mükafatını	Zayi etmeyiz (Neyi?)	Muhakkak ki biz	Namazı	Ve dosdoğru kılarlar (Neyi?)	Kitab'a (Daha?)

164. Ve içlerinden bir ümmet: "Niçin Allah'ın helak edeceği veya çetin bir azapla cezalandıracağı bir kavme vaaz ediyorsunuz?" dediği zaman o vaizler dediler ki: "Rabbinize karşı bir mazeret olması için. Bir de ne bilirsiniz, belki Allah'tan korkar sakınırlar."

165. Kendilerine yapılan nasihatleri unuttukları zaman, o kötülükten alıkoyanları kurtarıp, o zulmedenleri de yaptıkları fasıklık sebebiyle şiddetli bir azaba uğrattık.

166. Artık o yasaklandıkları şeylerden dolayı kızıp haddi aşmaya başladıkları zaman biz de onlara: "Aşağılık maymunlar olun!" dedik.

167. Ve o zaman, Rabbin mutlaka kıyamet gününe kadar, onları, hep o kötü azaba uğratacak kimseleri üzerlerine göndereceğini bildirmişti. Şüphesiz ki, Rabbin cezayı çok çabuk veren, yine şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

168. Ve onları yeryüzünde birçok ümmetlere parçaladık. İçlerinde iyi olanları da vardı, onlardan daha aşağı derecede bulunanları da. Belki dönerler diye, onları bazen nimet, bazen de musibet ile imtihan ettik.

169. Derken, arkalarından Kitab'ı (Tevrat'ı) miras alan bozuk bir güruh, bunların yerine geçti. Onlar şu alçak dünya malını (günah işleyerek) alırlar, bir de: "Biz bağışlanacağız!" derler. Karşı taraftan da kendilerine öyle bir şey gelse, onu da alırlar. Allah'a karşı haktan başka bir şey söylemeyeceklerine dair kendilerinden kitapta söz alınmadı mı? Ve onun içindekileri ders edinip okumadılar mı? Hâlbuki ahiret yurdu Allah'tan korkanlar için daha hayırlıdır, hâlâ akıllanmayacak mısınız?

170. Kitaba sarılan ve namazı dosdoğru kılan o iyi kimselerin mükâfatını biz hiçbir zaman zayi etmeyiz!

171. Hem bir zamanlar biz o dağı bir gölgelik gibi tepelerine çekmiştik de üzerlerine düşüyor zannetikleri bir sırada demiştik ki: "Size verdiğimizi kuvvetle tutun ve içindekini hatırınızdan çıkarmayın, umulur ki korunursunuz!"

172. Hem Rabbin Âdemoğullarından, bellerinden zürriyetlerini alıp da onları nefislerine karşı şahit tutarak: "Rabbiniz değil miyim?" diye şahit gösterdiği zaman "Evet, şahidiz !" dediler. Kıyamet günü: "Bizim bundan haberimiz yoktu!" demeyesiniz.

173. Yahut: "Ancak önceden atalarımız şirk koştular, biz ise onlardan sonra gelen bir nesil idik. Şimdi o batılı tesis edenlerin yaptıklarıyla bizi helak mi edeceksiniz?" demeyesiniz.

174. Ve işte biz âyetleri böyle ayrıntılı olarak açıklıyoruz, umulur ki dönerler.

175. Onlara o herifin kıssasını da oku ki, ona âyetlerimizi vermiştik, ama o, onlardan sıyrıldı çıktı. Derken onu şeytan arkasına taktı da, sapkınlardan oldu.

176. Eğer dileseydik biz onu o âyetlerle yükseltirdik. Ve lâkin o, yere (alçaklığa) saplandı ve arzularının ardına düştü. Artık onun durumu, o köpeğin durumuna benzer ki, üzerine varsan dilini sarkıtıp solur, bıraksan yine dilini salar solur. Bu, işte âyetlerimizi yalanlayan o kavmin durumudur. Kıssayı kendilerine bir aktar, belki bir düşünürler.

177. Ne çirkin durumu var, âyetlerimizi yalanlayan ve sırf kendilerine zulmeden o kavmin durumu!

178. Allah kime hidâyet ederse, hidâyet bulan o, kimi de sapıklıkta bırakırsa, zarara düşenler de işte onlardır.

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا اَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ

Ve o vakit ki | Koparıp-kaldırmıştık (Neyi?) | Dağı (Nereye?) | Üzerlerine | Sanki o dağ (Nedir?) | Gölgeliktir | Ve zannettiler ki | Dağ (Nedir?) | Düşecektir (Kime?) | Onlara

خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فٖيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Alın, [dedik] (Neyi?) | O şeyi ki | Size verdik (Ne ile alın?) | Kuvvetle | Ve zikredin (Neyi?) | O şeyi ki (O şey nerededir?) | Kitaptadır | Ta ki siz | Allah'tan korkasınız

(171) وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنٖۤي اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

Ve o vakit ki | Aldı-çıkardı (Kim?) | Senin Rabbin (Kimden?) | Adem oğullarından (Ondan bedel?) | Onların sırtlarından (Neyi çıkardı?) | Zürriyetlerini (Daha ne yaptı?)

وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰى شَهِدْنَا

Ve onları şahit tuttu (Kime?) | Kendi nefislerine | Ben değil miyim? (Ne?) | Sizin Rabbiniz | Dediler ki | Evet, [sen Rabbimiz'sin] | Biz şahit olduk/tuttuk (Ne diye?)

اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلٖينَ (172) اَوْ

Demenizden dolayı (Ne zaman?) | Kıyamet gününde (Ne demeyesiniz?) | Muhakkak biz | İdik (Neden?) | Bundan (Ne idik?) | Gafiller | Ya da

تَقُولُوٓا اِنَّمَٓا اَشْرَكَ اٰبَٓاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ

Demenizden dolayı | Muhakkak ki | Şirk koştu (Kim?) | Bizim babalarımız (Ne zaman?) | Bundan önce | Ve biz olduk | Bir zürriyet | Onlardan sonra gelen

اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ (173) وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ

Sen bizi helak eder misin? (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Yaptı (Kim?) | Batıl işleyenler | Böylece | Açıklarız (Neyi?) | Ayetleri

وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (174) وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذٖٓي اٰتَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا

Ta ki onlar | Dönsünler | Oku (Kime?) | Onlara (Neyi?) | O kimsenin haberini ki | Biz ona verdik (Neyi?) | Ayetlerimizi

فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوٖينَ (175)

Sonra sıyrılıp-ayrıldı (Neyden?) | O ayetlerden | Ve onu [kendisine] tabi kıldı (Kim?) | Şeytan | Ve o da oldu (Ne oldu?) | Sapkınlardan

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ

Şayet biz dileseydik | Elbette onu yükseltirdik (Ne ile?) | O ayetlerle | Şu kadarı var ki o | Çakılıp kaldı (Neye?) | Yeryüzüne (Daha?) | Ve tabi oldu (Neye?) | Hevasına

فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ

Onun misali (Nedir?) | Köpeğin misali gibidir ki | Şayet varırsan | Üzerine | Dilini çıkarıp solur | Ya da | Onu bırakırsan

يَلْهَثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاقْصُصِ

Yine dilini çıkarıp solur | İşte bu (Nedir?) | O kavmin durumudur ki | Yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi | Anlat (Neyi?)

الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (176) سَٓاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذٖينَ

Kıssayı | Ta ki onlar | Düşünsünler | Ne kötüdür! (Ne cihetten?) | Misal cihetinden (Ne?) | Kavim | Öyle kavim ki

كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ (177) مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ

Yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi | Ve kendi nefislerine | Onlar oldular (Ne oldular?) | Zulmeder oldular | Her kimi | Hidayete erdirdi (Kim?) | Allah

فَهُوَ الْمُهْتَدٖي وَمَنْ يُضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (178)

İşte o kimse (Nedir?) | Hidayete erendir | Ve her kimi de | Saptırırsa | İşte onlar (Kim?) | Asıl onlardır | Hüsrana uğrayanlar

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَث۪يرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِۘ لَهُمْ قُلُوبٌ

Andolsun ki biz yarattık (Ne için?) | Cehennem için (Kimi?) | Bir çoğunu (Kimlerden?) | Cinlerden | Ve insanlardan | Onlar için vardır (Ne?) | Kalpler (Öyle kalpler ki)

لَا يَفْقَهُونَ بِهَاۘ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَاۘ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ

Anlayamazlar (Ne ile?) | Onlarla | Ve onlar için vardır (Ne?) | Gözler (Öyle gözler ki) | Göremezler (Ne ile?) | Onlarla | Onlar için vardır (Ne?) | Kulaklar (Öyle kulaklar ki) | İşitmezler (Ne ile?)

بِهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾

okulaklarla | İşte onlar (Nedir?) | Hayvanlar gibidir | Bilakis onlar (Nedir?) | Daha aşağıdır | İşte onlardır | Asıl onlardır | Gafiller

وَلِلّٰهِ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَاۖ وَذَرُوا الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ

Allah'a mahsustur (Ne?) | İsimler (Öyle isimler ki) | En güzel | Ona dua edin (Ne ile?) | O isimlerle (Daha?) | Ve terk edin (Kimi?) | O kimseleri ki | Haktan ayrılıyorlar (Ne konuda?)

ف۪ٓي اَسْمَٓائِه۪ۜ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَٓا اُمَّةٌ

Onun isimleri konusunda | Yakında cezalandırılacaktır (Neyin cezasıyla?) | O şeyin ki | Onlar idiler (Ne idiler?) | Yapıyor idiler | Yarattığımız kimselerden de vardır (Ne?) | Bir ümmet ki

يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِه۪ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا

Rehberlik ederler (Neye?) | Hakka | Ve hak ile | Adalette bulunurlar | O kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi

سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَۚ ﴿١٨٢﴾ وَاُمْل۪ي لَهُمْۜ اِنَّ كَيْد۪ي

Yavaş yavaş onları helaka yaklaştıracağız (Nereden?) | O yerden ki | Bilmiyorlar | Ben süre veririm (Kime?) | Onlara | Muhakkak ki benim tuzağım (Nedir?)

مَت۪ينٌ ﴿١٨٣﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍۜ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذ۪يرٌ

Sağlamdır | Düşünmediler mi? | Onların arkadaşlarında yoktur (Ne yoktur?) | Bir delilik | O değildir | Ancak bir uyarıcıdır (Öyle uyarıcı ki)

مُب۪ينٌ ﴿١٨٤﴾ اَوَلَمْ يَنْظُرُوا ف۪ي مَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ

Apaçık | Düşünmezler mi? (Nerede?) | Göklerin muazzam mülkünde (Daha nerede?) | Ve yeryüzünde (Daha nerede?) | Ve o şeyde ki | Yarattı (Kim?) | Allah (Nedir o yarattığı?)

مِنْ شَيْءٍۙ وَاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْۚ فَبِاَيِّ حَد۪يثٍ

Herhangi bir şeydir (Daha nede düşünmezler mi?) | Şunda ki | Umulur | Olması (Ne olması?) | Yaklaşmış olması (Ne?) | Onların ecelleri | Artık hangi söze

بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُۜ وَيَذَرُهُمْ

Bundan sonra | İnanacaklar | Her kimi | Saptırırsa (Kim?) | Allah | Hidayete erdirecek yoktur (Kim için?) | O kişi için | Ve onları bırakır (Nerede?)

ف۪ي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَاۜ

Azgınlıkları içinde (Ne oldukları halde bırakır?) | Bocalayıp-duruyor oldukları halde | Sana soruyorlar (Neden?) | Kıyametten | Ne zamandır? (Ne?) | Onun meydana gelişi

قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّ۪يۚ لَا يُجَلّ۪يهَا لِوَقْتِهَٓا اِلَّا هُوَۜ ثَقُلَتْ

De ki | Onun ilmi ancak (Nerededir?) | Rabbimin katındadır | Onu açığa çıkaramaz (Nerede?) | Vakti geldiğinde | Ancak O çıkarır | O [kıyamet] ağır geldi (Nerede?)

فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ لَا تَأْت۪يكُمْ اِلَّا بَغْتَةًۜ يَسْـَٔلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ

Semalarda (Daha?) | Ve yeryüzünde | Size gelmez | Ancak Ansızın (Nasıl gelir?) | Sana soruyorlar | Sanki sen (Nesin?) | Çokça soru sorup öğrenmişsin de (Neden?)

عَنْهَاۜ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

O kıyametten | De ki | Onun ilmi ancak (Nedir?) | Allah katındadır | Fakat insanların çoğu | Bilmezler

179. Andolsun ki, cin ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların öyle kalpleri vardır ki, onunla duyup anlamazlar. Ve öyle gözleri vardır ki, onlarla görmezler. Ve öyle kulakları vardır ki, onlarla işitmezler. İşte bunlar hayvanlar gibidirler, hatta daha şaşkındırlar. İşte bunlar hep o gafillerdir.

180. Hâlbuki en güzel isimler (esma-i hüsna) Allah'ındır. Onun için siz O'nu onlarla çağırın. Ve O'nun isimleri konusunda eğriliğe sapanları bırakın. Yarın onlar yaptıklarının cezasını çekeceklerdir.

181. Yine bizim yarattıklarımızdan öyle bir ümmet de var ki, hakka rehberlik ederler ve onunla adaleti yerine getirirler.

182. Âyetlerimizi yalanlamakta olanları ise, bilemeyecekleri yönden yavaş yavaş yuvarlayacağız.

183. Ve ben onların ipini uzatırım (onlara mühlet veririm), çünkü benim tuzağım pek sağlamdır.

184. Bunlar hiç düşünmediler mi ki, kendilerine söz söyleyen zatta delilikten bir eser yoktur. O, ancak ilerideki tehlikeyi açık bir şekilde haber veren bir uyarıcıdır.

185. Bunlar göklerin, yerin ve Allah'ın yarattığı her hangi bir şeyin bütün tedbir ve hükümranlığı hakkında bir fikir yürütmediler mi? Ve şu ecellerinin gerçekten yaklaşmış olması ihtimalini hiç düşünmediler mi? O halde buna iman etmedikten sonra hangi söze inanırlar.

186. Allah kimi saptırırsa, artık onu yola getirecek yoktur. O, onları bırakır, azgınlıkları içinde körü körüne yuvarlanır giderler.

187. "Ne zaman demir atacak?" diye sana kıyametten soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi yalnız Rabbimin katındadır. Onu vakti vaktine gerçekleştirecek olan ancak O'dur! O öyle ağır bir meseledir ki, bütün göklerde ve yerde dayanacak yok. O size ancak ansızın gelecektir." Sanki sen ondan inceden inceye araştırarak haberdar imişsin gibi soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi ancak Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

188. De ki: "Ben kendi kendime, Allah'ın dilediğinden başka herhangi bir fayda sağlama (gücüne) de sahip değilim, bir zarar vermeye de... Eğer ben bütün gaybı bilseydim, daha çok hayır yapardım ve kötülük denilen şey yanıma uğramazdı. Ben o değil, ancak iman edecek bir kavmi uyarmak ve müjdelemek için görevli bir peygamberim."

189. O, odur ki, sizi bir tek nefisten yarattı, eşini de ondan yaptı ki, gönlü buna ısınsın. Onun için ne zaman ki bunu kucaklayıp sardı, bu hafifçe bir yük yüklendi. Bir müddet bununla geçti, derken ağırlaştı. O vakit ikisi birden kendilerini yetiştiren Allah'a şöyle dua ettiler: "Bize yaraşıklı (salih) bir çocuk ihsan edersen, yemin ederiz ki, elbette şükreden kullarından oluruz!"

190. Fakat Allah kendilerine yaraşıklı (salih) bir çocuk verince, erkeği dişisi tuttular, kendilerine verdiği üzerine, O'na bir takım ortaklar koşmaya başladılar. Allah ise onların koştukları ortaklardan yücedir.

191. O'na, o hiçbir şey yaratamayan ve kendileri yaratılıp durmakta olan yaratıkları mı ortak koşuyorlar?

192. Hâlbuki onlar, onların imdadına yetişemezler, hatta kendilerini bile kurtaramazlar.

193. Ve eğer siz onları doğru yola çağıracak olsanız, size uymazlar. Ha onları çağırmışsınız, ha susmuşsunuz, sizin için aynıdır.

194. Çünkü Allah'tan başka taptıklarınızın hepsi sizin gibi kullardır. Eğer iddianızda doğru iseniz haydi, onları çağırın da size cevap versinler!

195. Ya, onların yürüyecek ayakları veya tutacak elleri veya görecek gözleri veya işitecek kulakları mı var? De ki: "Haydi çağırın ortak koştuklarınızı, sonra bana istediğiniz tuzağı kurun, elinizden gelirse bana bir an bile göz açtırmayın."

Arapça	Türkçe
قُلْ	De ki
لَٓا اَمْلِكُ	Ben sahip değilim (Neye?)
لِنَفْسٖي	Kendime (Ne yönden?)
نَفْعًا	Menfaat (Daha?)
وَلَا ضَرًّا	Ve zarar yönünden
اِلَّا مَا	Ancak o şey hariç ki
شَٓاءَ	Diledi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
وَلَوْ كُنْتُ	Şayet ben olsaydım
اَعْلَمُ	Biliyor (Neyi?)
الْغَيْبَ	Gaybı
لَاسْتَكْثَرْتُ	Elbette çokça yapardım
مِنَ الْخَيْرِ	Hayrı
وَمَا مَسَّنِيَ	Ve bana dokunmazdı (Ne?)
السُّٓوءُ	Kötülük
اِنْ اَنَا	Ben değilim
اِلَّا نَذٖيرٌ	Ancak bir uyarıcıyım (Daha neyim?)
وَبَشٖيرٌ	Ve müjdeleyiciyim (Kimi?)
لِقَوْمٍ	O kavmi ki
يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾	İman ediyorlar
هُوَ	O
الَّذٖي	Öyledir zattır ki
خَلَقَكُمْ	Sizi yarattı (Neyden?)
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ	Tek bir nefisten (Daha?)
وَجَعَلَ	Ve yarattı (Neden?)
مِنْهَا	O nefisten (Kimi yarattı?)
زَوْجَهَا	O nefsin eşini (Niçin yarattı?)
لِيَسْكُنَ	Sükünet bulsun diye (Kimle?)
اِلَيْهَا	Onunla
فَلَمَّا تَغَشّٰيهَا	Ne zamanki [erkek] onu sarıp-bürüdü
حَمَلَتْ	[Kadın] yüklendi (Neyi yüklendi?)
حَمْلًا خَفٖيفًا	Hafif bir yük
فَمَرَّتْ	Gidip-geldi [bir müddet]
بِهٖ	Onunla birlikte
فَلَمَّٓا اَثْقَلَتْ	Ne zaman ki ağırlaştı
دَعَوَا	İkisi dua etti (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a (Ondan bedel)
رَبَّهُمَا	Rableri'ne (Ne diye?)
لَئِنْ اٰتَيْتَنَا	Şayet bize verirsen (Ne?)
صَالِحًا	Salih bir evlat
لَنَكُونَنَّ	Elbette biz oluruz (Kimlerden?)
مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿١٨٩﴾	Şükredenlerden
فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمَا	Ne zamanki o ikisine verdi
صَالِحًا	Salih bir evlat
جَعَلَا	O ikisi koştular (Kime?)
لَهُ	Allah'a (Ne koştu?)
شُرَكَٓاءَ	Ortaklar (Nerede ortaklar koştular?)
فٖيمَٓا اٰتٰيهُمَا	O ikisine verdiklerinde
فَتَعَالَى	Pek yücedir! (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyden?)
عَمَّا	O şeyden ki
يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾	Şirk koşuyorlar
اَيُشْرِكُونَ	Ortak mı koşuyorlar? (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
لَا يَخْلُقُ	O şey yaratamaz (Neyi?)
شَيْـًٔا	Hiçbir şeyi
وَهُمْ	Halbuki kendileri
يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾	Yaratılmaktadırlar
وَلَا يَسْتَطٖيعُونَ	Ve oysa onlar güç de yetiremezler (Kim için?)
لَهُمْ	Ortak koşanlar için (Neye?)
نَصْرًا	Bir yardıma
وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ	Ve kendilerine de olmadılar (Ne olmadılar?)
يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾	Yardım ediyorlar
وَاِنْ تَدْعُوهُمْ	Şayet onları çağırsanız (Neye?)
اِلَى الْهُدٰى	Doğru yola
لَا يَتَّبِعُوكُمْ	Size tabi olmazlar
سَوَٓاءٌ	Eşittir (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size (Ne eşittir?)
اَدَعَوْتُمُوهُمْ	Onları çağırmanız da
اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾	Susmanız da
اِنَّ الَّذٖينَ	Muhakkak o kimseler ki
تَدْعُونَ	İbadet ediyorsunuz (Onlar ne oldukları halde?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka oldukları halde (O ibadet ettikleriniz nedir?)
عِبَادٌ	Kullardır (Öyle kullar ki)
اَمْثَالُكُمْ	Sizin gibi
فَادْعُوهُمْ	Haydi onları çağırın da
فَلْيَسْتَجٖيبُوا	Onlar da icabet etsinler (Kime?)
لَكُمْ	Size
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz
صَادِقٖينَ ﴿١٩٤﴾	Doğru sözlüler
اَلَهُمْ	Onlar için var mıdır?
اَرْجُلٌ	Ayaklar (Öyle ayaklar ki)
يَمْشُونَ	Yürüyorlar (Ne ile?)
بِهَٓا	Onlarla
اَمْ	Ya da
لَهُمْ	Onlar için var mıdır?
اَيْدٍ	Eller (Öyle eller ki?)
يَبْطِشُونَ	Tutuyorlar (Ne ile?)
بِهَٓا	O ellerle
اَمْ	Ya da
لَهُمْ	Onlar için var mıdır?
اَعْيُنٌ	Gözler (Öyle gözler ki)
يُبْصِرُونَ	Görüyorlar (Ne ile ?)
بِهَٓا	O gözlerle
اَمْ	Ya da
لَهُمْ	Onlar için var mıdır?
اٰذَانٌ	Kulaklar (Öyle kulaklar ki)
يَسْمَعُونَ	İşitiyorlar (Ne ile?)
بِهَا	O kulaklarla
قُلِ	De ki
ادْعُوا	Çağırın (Kimi?)
شُرَكَٓاءَكُمْ	Ortaklarınızı
ثُمَّ	Sonra da
كٖيدُونِ	Bana bir tuzak kurun
فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾	Bana göz açtırmayın

اِنَّ وَلِيِّـيَ اللّٰهُ الَّذٖى نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحٖينَ

Şüphesiz benim sahibim *(Kimdir?)* | Allah'tır | Öyle Allah ki | İndirdi *(Neyi?)* | Kitabı | O sahip çıkar *(Kime?)* | Salihlere

١٩٦ وَالَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ لَا يَسْتَطٖيعُونَ نَصْرَكُمْ

O kimseler ki | İbadet ediyorsunuz *(O kimseler ne olduğu halde?)* | Allah'tan başka olduğu halde | Güç yetiremezler *(Neye?)* | Size yardıma

وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ١٩٧ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوا

Ve kendilerine de olmazlar *(Ne olmazlar?)* | Yardım ediyorlar | Şayet çağırsan onları *(Neye?)* | Hidayete | Duymazlar

وَتَرٰيهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ١٩٨ خُذِ الْعَفْوَ

Ve sen onları görürsün | Bakarlar *(Kime?)* | Sana | Halbuki onlar | Görmezler | Tut *(Neyi?)* | Affı

وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلٖينَ ١٩٩ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ

Ve emret! *(Neyi?)* | İyiliği | Ve yüz çevir *(Kimden?)* | Cahillerden | Şayet | Kışkırtacak olursa seni *(Kim tarafından?)*

مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ٢٠٠

Şeytan tarafından *(Ne?)* | Bir vesvese | Hemen sığın *(Kime?)* | Allah'a | Muhakkak ki O *(Nedir?)* | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir

اِنَّ الَّذٖينَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طَٓائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا

Muhakkak o kimseler ki | Allah'tan korktular | Onlara dokunduğunda *(Ne?)* | Bir vesvese *(Kimden?)* | Şeytandan | Allah'ın azabını hatırlarlar

فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ٢٠١ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى الْغَىِّ ثُمَّ

Ve derhal onlar | [Gerçeği] görücüler olurlar | Şeytanların kardeşleri [olan kafirler] | Şeytanlara yardım ederler *(Ne konuda?)* | Sapıklık konusunda | Sonra

لَا يُقْصِرُونَ ٢٠٢ وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا

Bundan bir türlü vaz geçmezler | Getirmediğin zaman onlara *(Neyi?)* | Bir ayeti/ mucizeyi | Derler ki; | O ayeti/mucizeyi kendinden getirmeli değil miydin?

قُلْ اِنَّمَا اَتَّبِعُ مَا يُوحٰى اِلَىَّ مِنْ رَبّٖى هٰذَا بَصَٓائِرُ

De ki | Ben ancak | Uyarım *(Neye?)* | O şeye ki *(Kime?)* | Vahyediliyor | Bana *(Kimden?)* | Rabbim'den | Bu *(Nedir?)* | Delillerdir *(Kimden?)*

مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٠٣ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ

Rabbiniz'den *(Daha nedir?)* | Ve bir hidayettir *(Daha?)* | Ve rahmettir *(Kim için?)* | Bir kavim için ki | İman ediyorlar | Ve okunduğunda *(Ne?)* | Kuran

فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَاَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٢٠٤ وَاذْكُرْ رَبَّكَ

Hemen dinleyin *(Neyi?)* | Onu | Ve susun | Ta ki siz | Rahmet edilesiniz | Ve zikret! *(Kimi?)* | Rabbin'i *(Nerede?)*

فٖى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخٖيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ

İçinde *(Ne olduğun halde?)* | Yalvarır halde *(Daha?)* | Ve korkar halde | Ve seslinin altında *(O seslinin altında olan ne olduğu halde)* | Söz olduğu halde *(Ne vakit?)* | Sabahları *(Daha?)*

وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلٖينَ ٢٠٥ اِنَّ الَّذٖينَ عِنْدَ رَبِّكَ

Ve akşamları | Ve olma *(Kimlerden?)* | Gafillerden | Muhakkak o kimseler ki *(Neredeydir?)* | Rabbin'in yanındadır

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ٢٠٦

Kibirlenmezler *(Neden?)* | O'na ibadetten *(Daha?)* | Ve O'nu tesbih ederler | Ve yalnız O'na | Secde ederler

السجدة

196. Zira benim velim o Kitab'ı indiren Allah'tır. Ve O, hep salih kullarına velilik eder.

197. Sizin O'ndan başka taptıklarınız ise, ne size yardım edebilir, ne de kendilerine yardımları dokunur!

198. Siz onları, doğru yolu göstermeye çağıracak olsanız, işitmezler. Onların sana baktıklarını görürsün, ama görmezler.

199. Sen af yolunu tut, iyilikle emret ve kendilerini bilmezlerden yüz çevir!

200. Eğer şeytanın fitlemesi seni dürtüyorsa hemen Allah'a sığın. Çünkü Allah, işitendir, bilendir.

201. Kuşkusuz Allah'tan korkanlar, kendilerine şeytandan bir vesvese ilişmediği zaman, bir düşünürler, hemen basiretlerine sahip olurlar.

202. Şeytanların kardeşleri ise, bunları sapıklığa sürüklerler, sonra da yakalarını bırakmazlar.

203. Ve sen onlara bir âyet getirmediğin zaman: "Derleyip toplasaydın ya." dediler. De ki: "Ben ancak Rabbimden bana ne vahyolunuyorsa ona uyarım. Bütünüyle bu Kur'an Rabbinizden gelen basiretler (gönül gözlerini açan, gerçekleri gösteren nurlar)dir. İman edecek bir kavim için hidâyet ve rahmettir.

204. Kur'an okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun! Umulur ki, rahmete erdirilirsiniz!

205. Hem de sabahleyin ve akşamları içinden yalvarıp yakararak, gizlice ve çok yüksek olmayan bir sesle Rabbini zikret de gafillerden olma!

206. Zira Rabbinin yakınında olanlar, O'na ibadet etmekten asla kibirlenmezler. Hep O'nu tespih ederler, hem yalnız O'na secde ederler!

ENFÂL SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 75 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Sana ganimetlerin bölüştürülmesinden soruyorlar. De ki: "Ganimetleri bölüştürmek Allah'a ve Resulüne aittir. Onun için siz gerçekten iman etmişseniz, Allah'tan korkun, birbirinizle aranızı düzeltin, Allah ve Resulüne itaat edin!"

2. Gerçek mü'minler ancak o mü'minlerdir ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir, karşılarında âyetleri okunduğu zaman, imanlarını artırır ve Rablerine tevekkül ederler.

3. O kimseler ki, namazı dürüst kılarlar ve kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden infak ederler.

4. İşte gerçek mü'minler onlardır! Onlara Rablerinin katında dereceler var, bir mağfiret ve bol bir rızık var.

5. Nitekim Rabbin seni hak uğruna evinden çıkardı. Oysa mü'minlerden bir kısmı ise istemiyorlardı.

6. Gerçek ortaya çıkmışken hakta seninle tartışıyorlardı. Sanki göre göre ölüme sevk olunuyorlardı.

7. Ve o zaman Allah, size iki topluluktan birinin sizin olduğunu vaad ediyordu. Siz ise güçsüz olanın sizin olmasını arzu ediyordunuz. Oysa Allah kelimeleriyle hakkı gerçekleştirmek ve kâfirlerin arkasını kesmek istiyordu.

8. Ki hakkı, hak olarak tanıtsın ve batılı ortadan kaldırsın, varsın suçlular istemesinler!

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْاَنْفَالِ — آيَاتُهَا ٧٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا

Sana soruyorlar *(Neden?)* | Ganimetlerden | De ki | Ganimetler *(Kim içindir?)* | Allah içindir *(Daha?)* | Ve Resulü içindir | Artık korkun *(Kimden?)*

اللّٰهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اِنْ كُنْتُمْ

Allah'tan | Ve ıslah edin *(Neyi?)* | Birbirlerinizle aranızı | Ve itaat edin *(Kime?)* | Allah'a *(Daha?)* | Ve O'nun Resulü'ne | Şayet siz iseniz *(Ne iseniz?)*

مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ

İnananlar | Müminler ancak *(Kimdir?)* | O kimselerdir ki | Zikredildiğinde *(Kim?)* | Allah | Ürperir *(Ne?)*

قُلُوبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيَاتُهُ زَادَتْهُمْ اِيمَانًا

Onların kalpleri | Ve okunduğunda *(Kime?)* | Onlara *(Ne?)* | O'nun ayetleri | Onları artırır *(Ne yönden?)* | İman yönünden

وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ اَلَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

Ve Rableri'ne de | Tevekkül ederler | Onlar o kimselerdir ki | Dosdoğru kılarlar *(Neyi?)* | Namazı | Ve o şeyden ki | Onlara rızık olarak verdik

يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ

İnfak ederler | İşte onlar | Asıl onlardır *(Kim?)* | İman edenler *(Nasıl?)* | Hakikaten | Onlar için vardır *(Ne?)* | Dereceler *(Nerede?)*

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ كَمَا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ

Rableri katında *(Daha ne vardır?)* | Ve mağfiret vardır | Ve rızık *(Öyle rızık ki)* | Kıymetli | *(Müslümanlardan bazılarının hoşnut olmaksızın ganimetler ile ilgili hükmü kabulü ne gibidir?)* Seni çıkardığı gibidir *(Kim?)* | Rabbin *(Nereden?)* | Evinden *(Ne ile?)*

بِالْحَقِّ وَاِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ

Hak ile | Halbuki elbette bir fırka *(Kimden?)* | Müminlerden *(Nedir?)* | Hoş görmeyicilerdi | Seninle mücadele ediyorlardı *(Ne konuda?)*

فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُونَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ

Hakta | Ortaya çıktıktan sonra *(Nasıl?)* | Sanki sevk ediliyorlarmış gibi *(Neye?)* | Ölüme *(Ne oldukları halde?)* | Onlar

يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّٓائِفَتَيْنِ اَنَّهَا

Bakıyorlar | O vakti [hatırla] ki | Size vaat etmişti *(Kim?)* | Allah *(Neyi?)* | İki taifeden birini *(Ne diye vaat etmişti?)* | Muhakkak ki onlardan biri *(Nedir?)*

لَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ

Sizindir | Ve siz de istiyordunuz ki | Güç sahibi olmayan | Olsun *(Kimin?)* | Sizin | ve oysa istiyordu *(Kim?)*

اللّٰهُ اَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾

Allah *(Neyi?)* | Ortaya çıkarmayı *(Neyi?)* | Hakkı *(Ne ile?)* | Sözleriyle *(Daha ne istiyordu?)* | Ve kesmeyi *(Neyi?)* | Kafirlerin arkasını

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

(Niçin kafirlerin arkasını kesmek istiyordu?) Gerçekleştirmek için *(Neyi?)* | Hakkı | Ve iptal etmek için *(Neyi?)* | Batılı | Hoşnut olmasalar da *(Kim?)* | Günahkarlar

بِاَلْفٍ	مُمِدُّكُمْ	اَنّ۪ي	لَكُمْ	فَاسْتَجَابَ	رَبَّكُمْ	تَسْتَغ۪يثُونَ	اِذْ
Bin ile (Neden olan?)	Size yardım ediciyim (Ne ile?)	Ki muhakkak ben (Neyim?)	Sizin için (Ne diye?)	O da kabul buyurdu (Kim için?)	Rabbiniz'den	Siz yardım diliyordunuz (Kimden?)	O vakit ki

اِلَّا بُشْرٰى	اللّٰهُ	وَمَا جَعَلَهُ	(٩)	مُرْدِف۪ينَ	مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
Ancak bir müjde [olarak yaptı] (Daha niye yaptı?)	Allah	Ve bunu yapmadı (Kim?)		Peşpeşe oldukları halde	Meleklerden (Melekler ne oldukları halde?)

اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	وَمَا النَّصْرُ	قُلُوبُكُمْ	بِه۪	وَلِتَطْمَئِنَّ
Ancak Allah katındandır	Yardım değildir	Sizin kalpleriniz	Bununla (Ne yatışsın?)	Ve mutmain olsun/ yatışsın diye (Ne ile?)

مِنْهُ	اَمَنَةً	النُّعَاسَ	يُغَشّ۪يكُمُ	اِذْ	(١٠)	حَك۪يمٌ	عَز۪يزٌ	اِنَّ اللّٰهَ
Kendi katından (Daha?)	Bir güven olması için (Kim tarafından?)	Uykuya (Niçin?)	Sizi bürüyordu (Neye?)	O vakit ki		Hikmet sahibidir	Pek azizdir	Muhakkak ki Allah (Nedir?)

وَيُذْهِبَ	بِه۪	لِيُطَهِّرَكُمْ	مَٓاءً	مِنَ السَّمَٓاءِ	عَلَيْكُمْ	وَيُنَزِّلُ
Ve gidermek için (Kimden?)	Onunla (Daha niçin?)	Sizi temizlemek için (Ne ile?)	Su (Niçin?)	Gökten (Ne indiriyordu?)	Sizin üzerinize (Nereden?)	Ve indiriyordu (Kim üzerine?)

وَيُثَبِّتَ	عَلٰى قُلُوبِكُمْ	وَلِيَرْبِطَ	رِجْزَ الشَّيْطَانِ	عَنْكُمْ
Ve sabit kılmak için (Ne ile?)	Kalpleriniz üzerine	Ve [yakini] bağlamak için (Ne üzerine?)	Şeytanın vesvesesini (Daha ne için su indiriyordu?)	Sizden (Neyi?)

مَعَكُمْ	اَنّ۪ي	اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ	رَبُّكَ	اِذْ يُوح۪ي	(١١)	الْاَقْدَامَ	بِه۪
Sizinle birlikteyim	Muhakkak ben (Neyim?)	Meleklere (Ne diye?)	Senin Rabbin (Kime?)	Hani vahyediyordu (Kim?)		Ayakları	Onunla [su ile] (Neyi?)

كَفَرُوا	ف۪ي قُلُوبِ الَّذ۪ينَ	سَاُلْق۪ي	اٰمَنُوا	الَّذ۪ينَ	فَثَبِّتُوا
Kafir oldular (Ne salacağım?)	O kimselerin kalplerine ki	Yakında ben salacağım (Nereye?)	İman ettiler	O kimseler ki	Haydi destek olun! (Kime?)

مِنْهُمْ	وَاضْرِبُوا	فَوْقَ الْاَعْنَاقِ	فَاضْرِبُوا	الرُّعْبَ
Onlardan [onlara ait olan] (Neye vurun?)	Vurun	Boyunların üstüne (Daha?)	Haydi vurun!	Korku

يُشَاقِقِ	وَمَنْ	وَرَسُولَهُ	اللّٰهَ	شَٓاقُّوا	بِاَنَّهُمْ	ذٰلِكَ	(١٢)	كُلَّ بَنَانٍ
Karşı çıkarsa (Kime?)	Ve her kim	Ve Resulü'ne	Allah'a (Daha kime?)	Karşı çıkmış (Kime?)	Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları sebebiyledir?)	İşte bu (Ne sebebiyledir?)		Bütün parmaklara

فَذُوقُوهُ	ذٰلِكُمْ	(١٣)	شَد۪يدُ الْعِقَابِ	فَاِنَّ اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ	اللّٰهَ
Şimdi tadın onu	İşte size bu!		Azabı şiddetli olandır	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Ve Resulü'ne	Allah'a (Daha?)

اِذَا لَق۪يتُمُ	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا	(١٤)	عَذَابَ النَّارِ	وَاَنَّ لِلْكَافِر۪ينَ
Karşılaştığınızda (Kimle?)	Ey iman edenler!		Cehennem azabı	Ve şüphesiz kafirler için vardır (Ne vardır?)

يَوْمَئِذٍ	يُوَلِّهِمْ	وَمَنْ	(١٥)	الْاَدْبَارَ	فَلَا تُوَلُّوهُمُ	زَحْفًا	كَفَرُوا	الَّذ۪ينَ
O günde (Neyi çevirirse?)	Onlara çevirirse	Ve her kim de		Arkalarınızı	Onlara dönmeyin (Neyi?)	Ağır ağır ilerliyor oldukları halde	Kafir oldular (Onlar ne oldukları halde?)	O kimselerle ki

اِلٰى فِئَةٍ	مُتَحَيِّزًا	اَوْ	لِقِتَالٍ	مُتَحَرِّفًا	اِلَّا	دُبُرَهُ
[Savaşan] bir başka gruba	Katılıcı olarak [dönen müstesna] (Neye katılıcı?)	Ya da	[Onlarla] savaşmak için	Dönen kişi (Niçin dönen?)	Ancak müstesna	Arkasını

(١٦)	الْمَص۪يرُ	وَبِئْسَ	جَهَنَّمُ	وَمَاْوٰيهُ	مِنَ اللّٰهِ	بِغَضَبٍ	فَقَدْ بَٓاءَ
	Bir varılacak yer	Ve ne kötü!	Cehennemdir	Onun yurdu (Nedir?)	Allah'tan	Bir gazapla (Kimden?)	Muhakkak ki dönmüş olur (Ne ile?)

9. O zaman siz Rabbinizden yardım istiyordunuz da size: "İşte ben birbiri ardınca bin melekle yardım ediyorum." diye cevap vermişti.

10. Ve bunu Allah size sırf bir müjde olsun ve bununla kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yoksa zafer Allah'ın kendindendir. Gerçekten Allah, azizdir, hakîmdir.

11. O zaman size, tarafından bir güven olmak üzere, bir uyku sardırıyordu ve üzerinize gökten su indiriyordu ki, bununla sizi temizlesin, şeytanın pisliğini sizden gidersin, kalplerinize güç versin ve bununla ayaklarınızı sağlamlaştırsın.

12. O zaman Rabbin meleklere şu vahyi veriyordu: "Ben sizinle beraberim. Haydi, iman edenleri destekleyin. Kâfirlerin yüreklerine dehşet bırakacağım, hemen boyunlarının üstüne vurun, vurun onların parmaklarına..."

13. Böyle, çünkü onlar Allah'a ve peygamberine karşı geldiler. Kim Allah'a ve peygamberine karşı gelirse, bilsin ki Allah'ın azabı şiddetlidir.

14. İşte bunu gördünüz ya, şimdi onu tadın, kafirlere bir de cehennem azabı vardır!

15. Ey o bütün iman edenler! Ordu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman, artık onlara arkalarınızı dönmeyin.

16. Her kim böyle bir günde onlara -dönüp çarpışmak için pırlanmak (kaçar gibi yapmak) veya diğer bir takımda mevzilenmek halleri hariç- arkasını dönerse, muhakkak Allah'tan bir gazaba uğramış olur. Ve varacağı yer cehennemdir, o ise ne kötü bir sondur.

17. Sonra onları siz öldürmediniz, fakat onları Allah öldürdü, attığın zaman da sen atmadın, lâkin Allah attı. Bu da mü'minlere güzel bir imtihan geçirtmek içindi. Gerçekten Allah işitendir, bilendir!

18. Bunu gördünüz, bir de kâfirlerin tedbirini Allah'ın zayıf düşürmesi var.

19. Fetih istiyorsanız (ey kâfirler), işte size fetih. Ve eğer vazgeçerseniz, hakkınızda daha hayırlı olur. Eğer döner yine başlarsanız, biz de başlarız. O zaman askerleriniz çok da olsa, size zerre kadar fayda vermez, çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

20. Ey o bütün iman edenler! Allah'a ve Resulüne itaat edin. İşitip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin.

21. Ve işitmedikleri halde: "İşittik." diyenler gibi olmayın!

22. Çünkü yeryüzünde debelenenlerin, Allah katında en kötüsü, hakkı akıllarına koymayan o sağır ve dilsizlerdir.

23. Allah onlarda bir hayır görseydi, elbette kulaklarına sokardı. Ve bu durumlarında kulaklarına soksaydı, yine de aldırmazlar, döner giderlerdi.

24. Ey o bütün iman edenler! Sizi kendinize hayat verecek şeylere davet ettiği zaman peygamberi ile Allah'a icabet edin. Ve bilin ki, Allah gerçekten kişi ile kalbinin arasına girer ve siz gerçekten O'nun huzurunda toplanacaksınız!

25. Ve öyle bir fitneden sakının ki, içinizden yalnız zulmedenlere dokunmakla kalmaz. Ve bilin ki, Allah'ın azabı şiddetlidir.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ	وَلٰكِنَّ اللّٰهَ	قَتَلَهُمْ	وَمَا رَمَيْتَ	اِذْ رَمَيْتَ
Sonra [gerçekte] onları siz öldürmediniz	Lakin Allah	Onları öldürdü	Ve [gerçekte] sen atmadın *(Ne zaman?)*	Sen attığın vakit

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ	رَمٰى	وَلِيُبْلِيَ	الْمُؤْمِنِينَ	مِنْهُ	بَلَٓاءً	حَسَنًا
Lakin Allah	Attı *(Niçin?)*	İmtihan etmek için *(Kimi?)*	Müminleri *(Kimden?)*	Kendi katından *(Nasıl?)*	İmtihan ile *(Öyle imtihan ki)*	Güzel bir imtihanla

اِنَّ اللّٰهَ	سَمِيعٌ	عَلِيمٌ ﴿١٧﴾	ذٰلِكُمْ	وَاَنَّ اللّٰهَ	مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ
Muhakkak ki Allah *(Nedir?)*	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir	İşte size bu	Ve muhakkak ki Allah *(Nedir?)*	Kafirlerin tuzağını zayıf düşürücüdür

﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا	فَقَدْ جَٓاءَكُمُ	الْفَتْحُ	وَاِنْ تَنْتَهُوا
Şayet fetih istiyorsanız	İşte geldi size *(Ne?)*	Fetih	Eğer [küfürden ve harpten] vazgeçerseniz

فَهُوَ	خَيْرٌ	لَكُمْ	وَاِنْ تَعُودُوا	نَعُدْ	وَلَنْ تُغْنِيَ	عَنْكُمْ
Artık o *(Nedir?)*	Daha hayırlıdır *(Kim için?)*	Sizin için	Ve eğer dönerseniz	Biz de döneriz	Ve defedemeyecek	Sizden *(Ne?)*

فِئَتُكُمْ	شَيْـًٔا	وَلَوْ كَثُرَتْ	وَاَنَّ اللّٰهَ	مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
Sizin topluluğunuz *(Neyi?)*	Hiçbir şeyi	[Cemaatiniz] kalabalık da olsa	Zira muhakkak ki Allah *(Nedir?)*	Müminlerle birliktedir

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	اَطِيعُوا	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ	وَلَا تَوَلَّوْا	عَنْهُ
Ey iman edenler!	İtaat edin *(Kime?)*	Allah'a *(Daha kime?)*	Ve Resulü'ne	Ve yüz çevirmeyin! *(Kimden?)*	O'ndan

وَاَنْتُمْ	تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾	وَلَا تَكُونُوا	كَالَّذِينَ	قَالُوا	سَمِعْنَا
Halbuki siz	İşitiyorsunuz	Ve olmayın *(Kim gibi?)*	O kimseler gibi ki	Onlar dediler	Biz işittik

وَهُمْ	لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾	اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ	عِنْدَ اللّٰهِ	الصُّمُّ
Halbuki onlar	İşitmezler	Şüphesiz ki canlıların en kötüsü *(Kim katında?)*	Allah katında	Sağırlardır

الْبُكْمُ	الَّذِينَ	لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾	وَلَوْ عَلِمَ	اللّٰهُ	فِيهِمْ	خَيْرًا
Dilsizlerdir	Öyle sağır ve dilsizler ki	Akıl erdiremezler	Ve şayet bilseydi *(Kim?)*	Allah *(Nerede?)*	Onlarda *(Ne bilseydi?)*	Bir hayır

لَاَسْمَعَهُمْ	وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ	لَتَوَلَّوْا	وَهُمْ	مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
Elbette onlara işittirirdi	Ve şayet onlara işittirseydi	Elbette onlar yüz çevirirlerdi *(Ne oldukları halde?)*	Onlar oldukları halde *(Ne?)*	Kaçınanlar

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	اسْتَجِيبُوا	لِلّٰهِ	وَلِلرَّسُولِ	اِذَا دَعَاكُمْ
Ey iman edenler!	İcabet edin! *(Kime?)*	Allah'a	Ve Resul'e *(Ne zaman?)*	Sizi çağırdığında *(Neye?)*

لِمَا	يُحْيِيكُمْ	وَاعْلَمُٓوا	اَنَّ اللّٰهَ	يَحُولُ	بَيْنَ الْمَرْءِ	وَقَلْبِهِ
O şeye ki	Size hayat veriyor	Ve bilin ki	Muhakkak ki Allah	Girer *(Nereye?)*	Kişinin arasıyla	Kalbi arasına

وَاَنَّهُ	اِلَيْهِ	تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾	وَاتَّقُوا	فِتْنَةً	لَا تُصِيبَنَّ	الَّذِينَ
Ve şüphesiz durum şu ki	Yalnız O'na	Toplanacaksınız	Ve sakınınız! *(Neden?)*	Bir fitneden ki	Elbette o isabet etmeyecektir *(Kime?)*	O kimselere ki

ظَلَمُوا	مِنْكُمْ	خَٓاصَّةً	وَاعْلَمُٓوا	اَنَّ اللّٰهَ	شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾
Zulmettiler *(Kimden?)*	Sizden *(O fitne ne olduğu halde?)*	Onlara has olduğu halde	Ve bilin ki	Muhakkak ki Allah *(Nedir?)*	Azabı şiddetli olandır

وَاذْكُرُوا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ تَخَافُونَ

Ve hatırlayın! | O vakti ki | Siz (Neydiniz?) | Az idiniz (Daha ne idiniz?) | Ve zayıf sayılanlardınız (Nerede?) | Yeryüzünde (Daha ne idiniz?) | Korkuyordunuz (Neden?)

اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰيكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ

Sizi tutup-çarpıvermesinden (Kimin?) | İnsanların | İşte [o] sizi sığındırdı | Ve sizi destekledi (Ne ile?) | Yardımıyla (Daha?) | Ve sizi rızıklandırdı (Ne ile?)

مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

Temiz rızıklarla | Ta ki siz | Şükredesiniz | Ey iman edenler!

لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا اَمَانَاتِكُمْ وَاَنْتُمْ

İhanet etmeyin (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve Resul'e | Ve ihanet [etmeyin] (Neye?) | Emanetlerinize de | Halbuki siz (Nesiniz?)

تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا اَنَّمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ

Biliyorsunuz | Ve biliniz ki | Muhakkak ki | Sizin mallarınız (Daha?) | Ve sizin çocuklarınız (Nedir?) | Bir fitnedir [imtihandır]

وَاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ تَتَّقُوا

Ve muhakkak ki Allah | O'nun yanındadır (Ne?) | Bir mükafat ki | Pek büyük | Ey iman edenler! | Eğer korkarsanız (Kimden?)

اللّٰهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ

Allah'tan | Kılar-verir (Kime?) | Size (Ne kılar?) | Bir furkan-ayırt edici | Ve örter (Kimden?) | Sizden (Neyi?) | Günahlarınızı

وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ

Ve bağışlar | Sizin için | Allah (Nedir?) | Lütuf sahibidir (Öyle lütuf ki) | Pek büyük | Ve o vakti [hatırla] ki | Tuzak kuruyordu (Kime?)

بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ

Sana (Kim?) | O kimseler ki | Kafir oldular (Niçin?) | Seni hapsetmek için | Ya da | Seni öldürmek için | Ya da | Seni sürmek için

وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا تُتْلٰى

Tuzak kuruyorlardı | Allah da tuzak kuruyordu | Allah (Nedir?) | Tuzak kuranların en hayırlısıdır | Ve okunduğunda (Kime?)

عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَا

Onlara (Ne?) | Bizim ayetlerimiz | Derler | Elbette işittik | Şayet biz dilesek | Elbette söyleriz (Neyi?) | Bunun benzerini

اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا

Bu değildir | Ancak öncekilerin masallarıdır | Ve o vakti [hatırla] ki | Dediler | Ey Allah'ım! | Şayet bu ise

هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ

O (Ne ise?) | Hak ise (Nereden?) | Senin katından | Bu durumda yağdır (Nereye?) | Bizim üzerimize (Ne?) | Taşlar (Nereden?) | Gökten

اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ

Ya da | Bize getir (Neyi?) | Bir azabı ki | Can yakıcı | Ve olmadı (Kim?) | Allah (Ne olmadı?) | Onlara azap edecek olmadı | Sen olduğun halde (Nerede?)

فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

Onların arasında | Ve olmadı (Kim?) | Allah (Ne olmadı?) | Onlara azap edici | Onlar oldukları halde (Ne?) | İstiğfar ediyorlar

26. Ve düşünün ki, siz bir vakit yeryüzünde hırpalanıp duran bir azlıktınız, insanların sizi çarpıvereceğinden korkardınız. Öyle iken O sizi barındırdı, O sizi yardımıyla destekledi, O size temizlerinden rızıklar verdi ki, şükredesiniz.

27. Ey o bütün iman edenler! Allah ve Resulüne hainlik etmeyin ki, bile bile emanetlerinize hainlik etmiş olmayasınız.

28. Ve iyi bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız bir imtihandan ibarettir. Allah yanında ise büyük bir mükâfat vardır.

29. Ey iman edenler! Allah'tan korkarsanız, O size furkan (iyiyi kötüden ayırt eden bir anlayış) verir, günahlarınızı örter, sizin için de bağışlar. Allah büyük bir lütuf sahibidir.

30. Hani bir zaman da o kâfirler, seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri ya da sürüp çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarlarken Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Öyle ya Allah tuzakların hayırlısını kurar.

31. Ve onlara âyetlerimiz okunacağı zaman: "Artık işittik, dilesek bunun gibisini biz de söyleriz. Bu eskilerin masallarından başka bir şey değil." diyorlardı.

32. Bir zaman da: "Ey Allah, eğer bu senin tarafından gelmiş bir hak kitap ise, durma üzerimize gökten taşlar yağdır veya bize daha can yakıcı bir azap ver." demişlerdi.

33. Hâlbuki sen içlerinde iken, Allah onlara azap edecek değildi. İstiğfar ederlerken de Allah onlara azap edecek değil...

34. Şimdi ise Allah'ın kendilerine azap etmemesi için neleri var? Mü'minleri Mescid-i Haram'dan alıkoyuyorlar, oysa onun hizmetine ehil de değiller, onun hizmetine ehil olanlar ancak muttakilerdir, fakat onların çoğu bunu bilmezler.

35. Kâbe'nin huzurunda namazları ise, ıslık çalıp el çırpmaktan başka bir şey değil. O halde inkâr ve nankörlüğünüzden dolayı tadın azabı.

36. Şüphesiz Allah yolundan alıkoymak için mallarını harcayanlar, onu yine harcayacaklar, sonra bu kendilerine yürek acısı olacak, nihâyet mağlup olacaklar. Ve küfürlerinde ısrar edenler toplanıp cehenneme götürüleceklerdir.

37. Ki, Allah pisi temizden ayırsın ve pis kısmı birbirinin üzerine bindirip bir yığın haline getirsin ve hepsini cehenneme koysun! İşte bunlar, o zarar içinde kalanlar!

38. O inkâr edenlere de ki: "Eğer vazgeçerlerse geçmişteki günahları bağışlanır, yok yine isyana dönerlerse, kendilerinden önceki ümmetlere uygulanan ilahi kanun geçmişti. Artık onu beklesinler."

39. Siz de, ortalıkta bir fitne kalmayıp, din tamamıyla Allah'ın dini oluncaya kadar onlara karşı cihad edin. Eğer vazgeçerlerse kuşkusuz Allah yaptıklarını görür.

40. Yok, vazgeçmezlerse, artık bilin ki, Allah sizin dostunuzdur. O, ne güzel dost, ne güzel yardımcıdır.

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

Onlara ne oluyor ki? | Onlara azap etmesin (Kim?) | Allah | Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?) | Men ediyorlar (Neden?) | Mescid-i Haram'dan

وَمَا كَانُوا اَوْلِيَٓاءَهُ اِنْ اَوْلِيَٓاؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُونَ

Halbuki onlar değillerdir (Ne?) | Onun koruyucuları/hizmetlileri | Onun [gerçek ve layık] koruyucuları/hizmetlileri olmadı | Ancak muttakiler oldu

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ

Fakat onların çoğu | Bunu bilmezler | Ve onların namazları olmadı (Neredeki?)

عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَٓاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ

Beyt-i Şerif'in yanındaki | Ancak ıslık çalmak (Daha?) | Ve el çırpmak [oldu] | Öyleyse tadın (Neyi?) | Azabı

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ

O şey sebebiyle ki | Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | İnkâr ediyorsunuz | Muhakkak o kimseler ki | Kafir oldular | Harcarlar (Neyi?)

اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ

Mallarını (Niçin?) | Men etmek için (Neden?) | Allah yolundan | Artık o malları yine harcayacaklardır | Sonra

تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُٓوا

[O mallar] olur (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne olur?) | Bir pişmanlık | Sonra mağlup olacaklardır | Ve o kimseler ki | Kafir oldular

اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللّٰهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

Cehenneme | Toplanacaklardır | (Niçin pişmanlık olacaktır?) Ayırt etsin diye (Kim?) | Allah (Neyi?) | Pis olanı (Neden?) | Temiz olandan

وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا

Ve kılsın diye (Neyi?) | Pis olanı (Ondan bedel?) | Onun bazısını kılsın diye (Ne kılsın?) | Diğer bazısı üzerine | Böylece pis olanı yığsın | Hepsini

فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ

Sonra da onu koysun (Nereye?) | Cehenneme | İşte onlar | Asıl onlardır (Ne?) | Hüsrana uğrayanlar | De (Kime?)

لِلَّذِينَ كَفَرُٓوا اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ

O kimselere ki | Kafir oldular | Şayet vazgeçerlerse | Bağışlanır (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | O şey ki | Geçmiştir

وَاِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ

Ve şayet dönerlerse | Şüphe yok ki geçmiştir (Ne?) | Evvelkilerin sünneti/kanunu | Savaşın onlarla (Ne zamana kadar?)

حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلّٰهِ

Kalmayıncaya dek (Ne?) | Fitne (Daha ne zamana kadar?) | Ve oluncaya dek (Ne?) | Din | Onun hepsi (Kim için?) | Allah için

فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوٓا

Şayet vazgeçerlerse | Muhakkak ki Allah | O şeyi ki | Yapıyorlar (Nedir?) | Görendir | Ve şayet vazgeçecek olurlarsa | Biliniz

اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰيكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Sizin mevlanızdır | O ne güzel! | Mevladır | Ve O ne güzel! | Yardımcıdır

وَاعْلَمُوا	اَنَّمَا	غَنِمْتُمْ	مِنْ شَيْءٍ	فَاَنَّ لِلّٰهِ	خُمُسَهُ	وَلِلرَّسُولِ
Ve biliniz	Muhakkak o şey ki	Siz ganimet edindiniz *(O ganimet ne olduğu halde?)*	Herhangi bir şey olduğu halde	Muhakkak Allah içindir *(Ne?)*	Onun beşte biri *(Daha?)*	Ve Resulü içindir *(Daha?)*

وَلِذِي الْقُرْبٰى	وَالْيَتَامٰى	وَالْمَسَاكِينِ	وَابْنِ السَّبِيلِ
Ve [Resulü'nün] yakınları içindir *(Daha?)*	Ve yetimler içindir *(Daha?)*	Miskinler içindir *(Daha?)*	Ve yolda kalmışlar içindir

اِنْ كُنْتُمْ	اٰمَنْتُمْ	بِاللّٰهِ	وَمَٓا	اَنْزَلْنَا	عَلٰى عَبْدِنَا	يَوْمَ الْفُرْقَانِ
Şayet iseniz *(Ne iseniz?)*	İman etmiş *(Kime?)*	Allah'a *(Daha neye?)*	Ve o şeye ki	Biz indirdik *(Kime?)*	Kulumuza *(Ne vakit?)*	Furkan gününde *(Ondan bedel)*

يَوْمَ الْتَقَى	الْجَمْعَانِ	وَاللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرٌ ﴿٤١﴾
Karşılaştığı günde *(Kim?)*	İki topluluk	Allah	Her şeye *(Nedir?)*	Gücü yetendir

اِذْ	اَنْتُمْ	بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا	وَهُمْ	بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى
(Yine o günden bedel) O vakit ki	Siz *(Nerede idiniz?)*	Yakın vadinin kenarında idiniz	Onlar da	Uzak vadinin kenarında idiler

وَالرَّكْبُ	اَسْفَلَ مِنْكُمْ	وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ	لَاخْتَلَفْتُمْ
Ve kervan da	Sizden daha aşağıda idi	Şayet siz vaatleşmiş olsaydınız	Anlaşmazlığa düşerdiniz *(Nerede?)*

فِي الْمِيعَادِ	وَلٰكِنْ	لِيَقْضِيَ	اللّٰهُ	اَمْرًا	كَانَ	مَفْعُولًا	لِيَهْلِكَ
Anlaşma yerinde	Şu kadarı var ki *(Onları niçin topladı?)*	Yerine getirmesi için *(Kim?)*	Allah *(Neyi?)*	Bir işi ki	[O iş] idi	Yapılmış/ kesinleşmiş *(Niçin?)*	Helak olsun diye *(Kim?)*

مَنْ هَلَكَ	عَنْ بَيِّنَةٍ	وَيَحْيٰى	مَنْ حَيَّ	عَنْ بَيِّنَةٍ	وَاِنَّ اللّٰهَ
Helak olan *(Neden sonra?)*	Apaçık bir delilden sonra	Ve yaşasın diye *(Kim?)*	Yaşayan kimse *(Neden sonra?)*	Apaçık bir delilden sonra	Ve muhakkak ki Allah *(Nedir?)*

لَسَمِيعٌ	عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾	اِذْ	يُرِيكَهُمُ	اللّٰهُ	فِي مَنَامِكَ	قَلِيلًا
Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir	O vakit ki	Gösteriyordu sana onları *(Kim?)*	Allah *(Nerede?)*	Uykunda *(Ne gösteriyordu?)*	Az

وَلَوْ اَرٰيكَهُمْ	كَثِيرًا	لَفَشِلْتُمْ	وَلَتَنَازَعْتُمْ	فِي الْاَمْرِ
Şayet gösterseydi sana onları *(Ne gösterseydi?)*	Çok	Elbette ihtilaf edecektiniz *(Daha?)*	Ve anlaşmazlığa düşecektiniz *(Hangi konuda?)*	Bu işte

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ	سَلَّمَ	اِنَّهُ	عَلِيمٌ	بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾	وَاِذْ
Şu kadar var ki Allah	Kurtardı	Muhakkak ki O *(Nedir?)*	Ziyade bilendir *(Neyi?)*	Sinelerin özünü/ içini	Ve o vakit ki

يُرِيكُمُوهُمْ	اِذِ	الْتَقَيْتُمْ	فِي اَعْيُنِكُمْ	قَلِيلًا	وَيُقَلِّلُكُمْ
Size gösteriyordu onları *(Ne zaman?)*	O zaman ki	Siz karşılaşmıştınız *(Nerede gösteriyordu?)*	Gözlerinizde *(Ne gösteriyordu?)*	Az	Ve sizi de az gösteriyordu *(Nerede?)*

فِي اَعْيُنِهِمْ	لِيَقْضِيَ	اللّٰهُ	اَمْرًا	كَانَ	مَفْعُولًا	وَاِلَى اللّٰهِ
Onların gözlerinde *(Niçin?)*	Yerine getirsin diye *(Kim ?)*	Allah *(Neyi?)*	Bir işi ki	İdi *(Ne idi?)*	Yapılmış/ kesinleşmiş	Ve yalnız Allah'a

تُرْجَعُ	الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا	اِذَا لَقِيتُمْ	فِئَةً
Döndürülür *(Ne?)*	Bütün işler	Ey iman edenler!	Siz karşılaştığınızda *(Kiminle?)*	Bir toplulukla

فَاثْبُتُوا	وَاذْكُرُوا	اللّٰهَ	كَثِيرًا	لَعَلَّكُمْ	تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾
Sebat edin *(Daha?)*	Ve zikredin *(Kimi?)*	Allah'ı *(Nasıl zikirle?)*	Çokça	Ta ki siz	Felaha eresiniz

41. Bir de biliniz ki, ganimet olarak aldığınız her hangi bir şeyin mutlaka beşte biri Allah içindir. Ki, (bu da) peygambere ve ona akrabalığı olanlarla yetimler, miskinler ve yolda kalmışlaradır. Eğer siz Allah'a iman etmiş ve o furkan günü (hak ile batılın ayrıldığı gün), o iki topluluğun çarpıştığı gün, kulumuza indirdiklerimize iman etmiş iseniz, bunu böyle bilin. Allah her şeye kâdirdir.

42. O zaman siz vadinin beri yamacında idiniz, onlarsa öte yamacında. Süvarileri de sizden tam aşağıda idiler. Şayet onlarla önceden sözleşmiş olsaydınız, kesinlikle buluşma vaktinde görüş ayrılığına düşerdiniz. Fakat Allah, yok olacak olan, açık delil ile yok olsun. Yaşayacak olan da, açık delil ile yaşasın diye, takdir edilmiş bir işi yerine getirmek için o yapılmış idi. Çünkü kuşkusuz Allah her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

43. O zaman ki, Allah sana onları rüyanda az gösteriyordu. Eğer sana onları çok gösterseydi korkacaktınız ve komuta etmede tartışacaktınız. Fakat Allah, selamete bağladı, çünkü O, bütün sinelerin özünü bilir.

44. Ve o zaman ki, kendileriyle karşılaştığınız sıra, onları sizin gözlerinizde azaltıyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Çünkü Allah, o takdir edilmiş olan emri yerine getirecekti. Öyle ya, bütün işler Allah'a döndürülecektir.

45. Ey o bütün iman edenler! Bir düşman topluluğu ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok anın ki, kurtuluşa erebilesiniz.

46. Allah'a ve peygamberine itaat etmekten ayrılmayın, birbirinizle çekişmeyin, sonra içinize korku düşer ve devletiniz elden gider. Ve sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47. Yurtlarından çalım satarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve Allah yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Oysa Allah bütün yaptıklarını çember içine almıştı.

48. O zaman şeytan kendilerine yaptıklarını güzel göstermiş ve: "Bugün insanlardan size galip gelecek yok, ben de size yardımcıyım." demişti. Fakat iki taraf karşılaşınca ardına dönüverdi ve: "Ben kesinlikle sizden uzağım, sizin göremeyeceğiniz şeyleri görüyorum ve ben Allah'tan korkarım. Öyle ya, Allah'ın cezalandırması çok şiddetlidir." dedi.

49. O sırada münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar: "Şunları dinleri aldattı." diyorlardı. Oysa her kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, azizdir, hikmet sahibidir.

50. Bir de meleklerin, yüzlerine ve arkalarına vura vura: "Tadın bakalım yangın azabını." diyerek o kâfirlerin canlarını alırken görseydin.

51. Bu, işte sizin kendi ellerinizin sunduğu yüzündendir ve Allah'ın kullarına haksızlık etmemesindendir.

52. Tıpkı Firavun hanedanı ve öncekilerin gidişi gibidir. Allah'ın âyetlerini tanımadılar da, Allah onları günahları ile tutup alıverdi. Çünkü Allah çok güçlüdür, cezalandırması pek şiddetlidir.

وَتَذْهَبَ	فَتَفْشَلُوا	وَلَا تَنَازَعُوا	وَرَسُولَهُ	اللّٰهَ	وَاَطِيعُوا
Gider (Ne?)	Yoksa yılarsınız da	Ve çekişmeyin	Ve Resulü'ne	Allah'a (Daha kime?)	Ve itaat edin! (Kime?)

وَلَا تَكُونُوا	﴿٤٦﴾ مَعَ الصَّابِرِينَ	اِنَّ اللّٰهَ	وَاصْبِرُوا	رِيحُكُمْ
Ve olmayın (Ne gibi?)	Sabredenlerle beraberdir	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Ve sabredin	Rüzgarınız/ gücünüz

وَرِئَاءَ النَّاسِ	بَطَرًا	مِنْ دِيَارِهِمْ	خَرَجُوا	كَالَّذِينَ
Ve insanlara gösteriş yapmak için (Daha?)	Çalım satmak için (Daha ne için?)	Yurtlarından (Niçin?)	Onlar çıktılar (Nereden?)	O kimseler gibi ki

وَاِذْ	﴿٤٧﴾ مُحِيطٌ	يَعْمَلُونَ	بِمَا	وَاللّٰهُ	عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	وَيَصُدُّونَ
Ve o vakti [hatırla] ki	Kuşatıcıdır	Yapıyorlar (Nedir?)	O şeyi ki	Allah	Allah yolundan	Ve engellemek için (Neden?)

لَكُمُ	لَا غَالِبَ	وَقَالَ	اَعْمَالَهُمْ	الشَّيْطَانُ	لَهُمُ	زَيَّنَ
Size (Ne vakit?)	Galip gelecek yoktur (Kime?)	Ve onlara demişti ki	İşlerini	Şeytan (Neyi?)	Onlara (Kim?)	Süslemişti (Kime?)

الْفِئَتَانِ	فَلَمَّا تَرَاءَتِ	لَكُمْ	جَارٌ	وَاِنِّي	مِنَ النَّاسِ	الْيَوْمَ
İki topluluk	Ne zaman ki görünmeye başladı (Kim?)	Size	Yardımcıyım (Kime?)	Ve muhakkak ki ben (Neyim?)	İnsanlardan	Bugün (Kimden?)

اَرٰى	اِنِّي	مِنْكُمْ	بَرِيٓءٌ	اِنِّي	وَقَالَ	عَلٰى عَقِبَيْهِ	نَكَصَ
Görüyorum (Neyi?)	Muhakkak ben	Sizden	Uzağım (Kimden?)	Muhakkak ben (Neyim?)	Ve dedi ki	Topukları üzerine	Geri döndü (Ne üzerine?)

﴿٤٨﴾ شَدِيدُ الْعِقَابِ	وَاللّٰهُ	اللّٰهَ	اَخَافُ	اِنِّي	لَا تَرَوْنَ	مَا
Azabı şiddetli olandır	Allah (Nedir?)	Allah'tan	Korkarım (Kimden?)	Muhakkak ben	Siz görmüyorsunuz	O şeyleri ki

هٰٓؤُلَٓاءِ	غَرَّ	مَرَضٌ	فِي قُلُوبِهِمْ	وَالَّذِينَ	الْمُنَافِقُونَ	اِذْ يَقُولُ
Bunları (Ne aldattı?)	Aldattı (Kimi?)	Hastalık (Ne diyordu?)	Kalplerinde vardır (Ne?)	O kimseler ki	Münafıklar (Daha kim diyordu?)	O vakit ki diyordu (Kim?)

﴿٤٩﴾ حَكِيمٌ	عَزِيزٌ	فَاِنَّ اللّٰهَ	عَلَى اللّٰهِ	يَتَوَكَّلْ	وَمَنْ	دِينُهُمْ
Hikmet sahibidir	Azizdir	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Allah'a	Tevekkül ederse (Kime?)	Ve her kim	Dinleri

يَضْرِبُونَ	الْمَلٰٓئِكَةُ	كَفَرُوا	الَّذِينَ	يَتَوَفَّى	اِذْ	وَلَوْ تَرٰٓى
Vuruyorlarken (Nereye?)	Melekler (O melekler ne oldukları halde?)	Kafir oldular (Kim?)	O kimselerin ki	Canlarını alıyordu (Kimin?)	O vakti ki	Şayet görseydin

ذٰلِكَ	﴿٥٠﴾ عَذَابَ الْحَرِيقِ	وَذُوقُوا	وَاَدْبَارَهُمْ	وُجُوهَهُمْ
Bu (Ne sebebiyledir?)	Yakıcı azabı	[Onlara] "Tadın" [diyorken] (Neyi?)	Ve arkalarına	Onların yüzlerine

﴿٥١﴾ لِلْعَبِيدِ	لَيْسَ بِظَلَّامٍ	وَاَنَّ اللّٰهَ	اَيْدِيكُمْ	قَدَّمَتْ	بِمَا
Kullara (Bunların hali ne gibidir?)	Zulmedici değildir (Kime?)	Yoksa Allah kesinlikle	Sizin elleriniz	Takdim etti (Ne?)	O şey sebebiyledir ki

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	كَفَرُوا	مِنْ قَبْلِهِمْ	وَالَّذِينَ	كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ
Allah'ın ayetlerini	Onlar inkar etmişlerdi (Neyi?)	Onlardan önceydiler	Ve o kimselerin hali gibi ki	Firavun hanedanının hali gibidir (Daha ne gibidir?)

﴿٥٢﴾ شَدِيدُ الْعِقَابِ	قَوِيٌّ	اِنَّ اللّٰهَ	بِذُنُوبِهِمْ	اللّٰهُ	فَاَخَذَهُمُ
Azabı şiddetli olandır	Çok güçlüdür	Şüphe yok ki Allah	Günahları sebebiyle	Allah (Ne sebebiyle?)	Bunun üzerine onları yakalayıvermişti (Kim?)

عَلٰى قَوْمٍ	اَنْعَمَهَا	نِعْمَةً	مُغَيِّرًا	لَمْ يَكُ	بِاَنَّ اللّٰهَ	ذٰلِكَ
Bir topluluğa (Ne zamana kadar?)	Onu verdi (Kime?)	Bir nimeti ki	Değiştirici (Neyi?)	Olmadı (Ne olmadı?)	Şu sebeptendir ki muhakkak Allah	Bu

عَلٖيمٌ ۝٥٣	سَمٖيعٌ	وَاَنَّ اللّٰهَ	بِاَنْفُسِهِمْ	مَا	حَتّٰى يُغَيِّرُوا
Her şeyi bilendir (Onların hali ne gibidir?)	Her şeyi işitendir	Ve muhakkak ki Allah (Nedir?)	Onların kendilerindedir	O şeyi ki (O şey neredir?)	Onlar değiştirinceye kadar (Neyi?)

بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ	كَذَّبُوا	مِنْ قَبْلِهِمْ	وَالَّذٖينَ	كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ
Rablerinin ayetlerini	Onlar yalanladılar (Neyi?)	Onlardan öncedir	O kimselerin ki	Firavun hanedanının hali gibidir (Daha kimin?)

ظَالِمٖينَ ۝٥٤	كَانُوا	وَكُلٌّ	اٰلَ فِرْعَوْنَ	وَاَغْرَقْنَا	بِذُنُوبِهِمْ	فَاَهْلَكْنَاهُمْ
Zalimler	İdiler (Ne idiler?)	Ve onların hepsi	Firavun hanedanını	Ve boğduk (Kimi?)	Günahları sebebiyle (Daha ne yaptık?)	Biz de helak ettik onları (Ne sebebiyle?)

لَا يُؤْمِنُونَ ۝٥٥	فَهُمْ	كَفَرُوا	الَّذٖينَ	عِنْدَ اللّٰهِ	اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ
İman etmezler	Artık onlar	Kafir oldular	O kimselerdir ki	Allah katında (Kimdir?)	Muhakkak ki canlıların en kötüsü (Nerede?)

فٖى كُلِّ مَرَّةٍ	عَهْدَهُمْ	يَنْقُضُونَ	ثُمَّ	مِنْهُمْ	عَاهَدْتَ	اَلَّذٖينَ
Her defasında	Anlaşmalarını	Bozarlar (Neyi?)	Sonra	Onlardan bazılarıyla	Sen anlaşma yaptın (Kimle?)	(O kimselerden bedel) Onlar ki

بِهِمْ	فَشَرِّدْ	فِى الْحَرْبِ	فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ	۝٥٦ لَا يَتَّقُونَ	وَهُمْ
Onlarla (Kimi?)	Korkutup def et (Kimle?)	Harpte	Bulursan onları (Nerede?)	Sakınmazlar	Halbuki onlar

خِيَانَةً	مِنْ قَوْمٍ	وَاِمَّا تَخَافَنَّ	۝٥٧ يَذَّكَّرُونَ	لَعَلَّهُمْ	خَلْفَهُمْ	مَنْ
Hıyanetinden	Bir kavimden (Neyinden?)	Kesin olarak korkarsan (Kimden?)	Öğütlenirler	Ta ki onlar	Onların ardındadır	O kimseleri ki (Onlar neredεdir?)

الْخَائِنٖينَ ۝٥٨	لَا يُحِبُّ	اِنَّ اللّٰهَ	عَلٰى سَوَاءٍ	اِلَيْهِمْ	فَانْبِذْ
Hainleri	Sevmez (Kimi?)	Muhakkak ki Allah	[Anlaşmanın geçersiz olduğunu bilme konusunda sizlerle onlar] Eşit olduğunuz halde	Onlara (Sizler ne olduğunuz halde?)	Anlaşmalarını at (Kime?)

لَا يُعْجِزُونَ ۝٥٩	اِنَّهُمْ	سَبَقُوا	كَفَرُوا	الَّذٖينَ	وَلَا يَحْسَبَنَّ
Aciz bırakamayacaklardır	Şüphesiz ki onlar	Geçip gittiklerini [Allah'tan kurtulduklarını]	Kafir oldular (Ne zannetmesin?)	O kimseler ki	Sakın zannetmesin (Kim?)

وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ	مِنْ قُوَّةٍ	اسْتَطَعْتُمْ	مَا	لَهُمْ	وَاَعِدُّوا
Cihat için bağlanıp-beslenmiş atlar (Ne olduğunuz halde?)	Kuvvettir (Daha ne hazırlayın?)	Siz güç yetirdiniz (Nedir o?)	O şeyi ki	Onlara karşı (Ne hazırlayın?)	Ve hazırlayın (Kime karşı?)

مِنْ دُونِهِمْ	وَاٰخَرٖينَ	وَعَدُوَّكُمْ	عَدُوَّ اللّٰهِ	بِهٖ	تُرْهِبُونَ
Onlardan başka olduğu halde ki	Ve başkalarını (Daha kimi?)	Ve sizin düşmanınızı	Allah'ın düşmanını (Daha?)	Bununla (Kimi?)	Korkutuyor olduğunuz halde (Neyle?)

فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ	مِنْ شَيْءٍ	وَمَا تُنْفِقُوا	يَعْلَمُهُمْ	اَللّٰهُ	لَا تَعْلَمُونَهُمْ
Allah yolunda	Herhangi bir şeydendir (Nerede?)	Her ne infak ederseniz (O infak ettikleriniz de nedendir?)	Onları bilir	Allah	Siz onları bilmezsiniz

لِلسَّلْمِ	وَاِنْ جَنَحُوا	۝٦٠ لَا تُظْلَمُونَ	وَاَنْتُمْ	اِلَيْكُمْ	يُوَفَّ
Barışa	Şayet meylederlerse (Neye?)	Zulme uğramıyor olduğunuz halde	Siz olduğunuz halde (Ne?)	Size	[Karşılığı] ödenir (Kime?)

الْعَلٖيمُ ۝٦١	السَّمٖيعُ	هُوَ	اِنَّهُ	عَلَى اللّٰهِ	وَتَوَكَّلْ	لَهَا	فَاجْنَحْ
Her şeyi bilendir	Her şeyi işitendir	O (Nedir?)	Muhakkak ki O	Allah'a	Ve tevekkül et (Kime?)	Barışa	Sen de razı ol (Neye?)

53. Bu şundandır: Bir kere Allah bir kavme verdiği bir nimeti, onlar kendilerindeki nedeni değiştirinceye kadar değiştirmiş değildir ve Allah işitir, bilir.

54. Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin gidişi gibi ki, onlar, Rablerinin âyetlerini yalanladılar. Biz de kendilerini günahları yüzünden helak ettik. Ve Firavun hanedanını suda boğduk. Hepsi de zalim idiler.

55. Bütün o debelenenlerin Allah katında en kötüsü inkâr etmiş olanlardır. Onlar imana gelmezler.

56. Onlar ki, kendileriyle anlaşma yaptığın halde her defasında antlaşmalarını bozar ve hiç çekinmezler.

57. Onun için onları ne zaman savaşta yakalarsan kendileri ile arkalarındakileri ürküt, belki ibret alırlar.

58. Eğer herhangi bir kavmin ihanet etmesinden endişe edersen, hemen doğrudan doğruya antlaşmayı bozduğunu kendilerine bildir. Çünkü Allah hainleri sevmez.

59. Ve inkâr edenler asla ileri gittiklerini zannetmesinler. Çünkü onlar aciz bırakamazlar.

60. Sizler de onlara karşı gücünüzün yettiği her çeşit kuvvetten ve cihad için beslenen atlardan hazırlık yapın. Onunla hem Allah'ın düşmanını korkutursunuz, hem sizin düşmanınızı, hem de onlardan başka sizin bilmediğiniz sadece Allah'ın bildiği diğerlerini. Allah yolunda her ne harcarsanız, mükâfatı size tamamen ödenir ve hiç de zarar etmezsiniz.

61. Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Allah'a tevekkül et. Çünkü işiten, bilen ancak O'dur.

62. Ve eğer sana hile yapmak isterlerse, sana yetişecek Allah'tır. Seni yardımı ile ve inananlarla destekleyen O'dur.

63. Ve kalplerinin arasını uzlaştırdı. Yoksa yeryüzünde ne varsa hepsini harcasaydın yine de onların kalplerini uzlaştıramazdın. Ancak Allah, onların arasını uzlaştırdı. Çünkü O, azizdir, hikmet sahibidir.

64. Ey o peygamber! Yetişir sana Allah, arkandan gelen o mü'minlerle.

65. Ey o peygamber! Mü'minleri cihada teşvik eyle. Eğer sizden sabredecek yirmi kişi olursa, iki yüz kişiyi yenerler. Ve eğer sizden yüz kişi olursa o inkâr edenlerden bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar, gerçeği ve sonu iyi kavrayamayan anlayışsız bir kavimdirler.

66. Şimdi Allah sizden yükü hafifletti ve sizde bir zaaf olduğunu bildi. Şimdi sizden sabredecek yüz kişi olursa, iki yüz kişiyi yenerler. Sizden bin kişi olursa, Allah'ın izniyle iki bin kişiye galip gelirler. Allah sabredenlerle beraberdir.

67. Hiçbir peygamber için yeryüzünde ağır basmadıkça esirlerinin olması doğru değildir. Siz dünya malını istiyorsunuz. Allah ise ahireti kazanmanızı istiyor. Allah, güçlüdür, hikmet sahibidir.

68. Eğer Allah'tan bir yazı (ilahi bir hüküm) geçmiş olmasaydı, aldığınız fidyeden dolayı kesinlikle size büyük bir azap dokunurdu.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve hoş olarak yiyin ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah, gafurdur, rahimdir.

وَاِنْ يُر۪يدُٓوا	اَنْ يَخْدَعُوكَ	فَاِنَّ حَسْبَكَ	اللّٰهُ	هُوَ	الَّذ۪ٓي	اَيَّدَكَ
Şayet isterlerse *(Neyi?)*	Seni aldatmayı	Bu durumda şüphesiz ki sana yeter *(Kim?)*	Allah	O *(Nedir?)*	Öyle zattır ki	Seni destekledi *(Neyle?)*

بِنَصْرِه۪	وَبِالْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٢﴾	وَاَلَّفَ	بَيْنَ قُلُوبِهِمْ	لَوْ اَنْفَقْتَ
Yardımıyla *(Daha ne ile?)*	Ve müminlerle	Ve birleştirdi *(Neyi?)*	Onların kalplerinin arasını	Şayet sen infak etsen *(Neyi?)*

مَا	فِي الْاَرْضِ	جَم۪يعاً	مَٓا اَلَّفْتَ	بَيْنَ قُلُوبِهِمْ	وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
O şeyi ki *(O şey neredir?)*	Yeryüzündeki	Hepsini	Birleştiremezdin *(Neyi?)*	Onların kalplerinin arasını	Fakat Allah

اَلَّفَ	بَيْنَهُمْ	اِنَّهُ	عَز۪يزٌ	حَك۪يمٌ ﴿٦٣﴾	يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ	حَسْبُكَ
Birleştirdi *(Neyi?)*	Onların arasını	Muhakkak ki o *(Nedir?)*	Azizdir	Hikmet sahibidir	Ey Nebi!	Sana yeter *(Kim?)*

اللّٰهُ	وَمَنِ	اتَّبَعَكَ	مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٤﴾	يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ	حَرِّضِ
Allah *(Daha kim?)*	Ve o kimse ki	Sana tabi oldu *(Kimlerden?)*	Müminlerden	Ey Nebi!	Teşvik et *(Kimi?)*

الْمُؤْمِن۪ينَ	عَلَى الْقِتَالِ	اِنْ يَكُنْ	مِنْكُمْ	عِشْرُونَ	صَابِرُونَ
Müminleri *(Neye?)*	Savaşa	Şayet olursa *(Kimden?)*	Sizden *(Ne olursa?)*	Yirmi kişi *(Öyle yirmi kişi ki)*	Sabredenler

يَغْلِبُوا	مِائَتَيْنِ	وَاِنْ يَكُنْ	مِنْكُمْ	مِائَةٌ	يَغْلِبُٓوا	اَلْفاً
Galip gelir *(Kime?)*	İki yüz kişiye	Ve şayet olursa *(Kimden?)*	Sizden *(Ne olursa?)*	Yüz kişi	Galip gelir *(Kime?)*	Bin kişiye *(Kimlerden?)*

مِنَ الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	بِاَنَّهُمْ	قَوْمٌ	لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾	اَلْـٰٔنَ	خَفَّفَ	اللّٰهُ
O kimselerden ki	Kafir oldular *(Bu ne sebebiyledir?)*	Onların olması sebebiyledir *(Ne olması?)*	Bir kavim ki	Anlamıyorlar	Şimdi	Hafifletti *(Kim?)*	Allah *(Kimden?)*

عَنْكُمْ	وَعَلِمَ	اَنَّ ف۪يكُمْ	ضَعْفاً	فَاِنْ يَكُنْ	مِنْكُمْ	مِائَةٌ	صَابِرَةٌ
Sizden	Ve bildi ki	Elbette sizde vardır *(Ne?)*	Zayıflık	Şayet olursa *(Kimden?)*	Sizden *(Ne olursa?)*	Yüz kişi *(Öyle yüz kişi ki)*	Sabreden

يَغْلِبُوا	مِائَتَيْنِ	وَاِنْ يَكُنْ	مِنْكُمْ	اَلْفٌ	يَغْلِبُٓوا	اَلْفَيْنِ
Galip gelir *(Kime?)*	İki yüz kişiye	Ve şayet olursa *(Kimden?)*	Sizden *(Ne olursa?)*	Bin kişi	Galip gelir *(Kime?)*	İkibin kişiye *(Ne ile?)*

بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ	مَعَ الصَّابِر۪ينَ ﴿٦٦﴾	مَا كَانَ	لِنَبِيٍّ	اَنْ يَكُونَ	لَهُٓ
Allah'ın izniyle	Ve Allah *(Nedir?)*	Sabredenlerle beraberdir	Doğru değildir *(Kim için?)*	Hiçbir Peygamber için *(Ne?)*	Olması *(Kim için?)*	Onun için *(Ne olması?)*

اَسْرٰى	حَتّٰى يُثْخِنَ	فِي الْاَرْضِ	تُر۪يدُونَ	عَرَضَ الدُّنْيَا
Esirler *(Ne zamana dek?)*	Ağır basıncaya/güç kazanıncaya kadar *(Nerede?)*	Yeryüzünde	Siz istiyorsunuz *(Neyi?)*	Dünyanın geçici yararını

وَاللّٰهُ	يُر۪يدُ	الْاٰخِرَةَ	وَاللّٰهُ	عَز۪يزٌ	حَك۪يمٌ ﴿٦٧﴾	لَوْلَا كِتَابٌ
Ve Allah da	İstiyor *(Neyi?)*	Ahireti	Ve Allah *(Nedir?)*	Azizdir	Hikmet sahibidir	Bir yazı olmasaydı *(Kimden?)*

مِنَ اللّٰهِ	سَبَقَ	لَمَسَّكُمْ	ف۪يمَٓا	اَخَذْتُمْ	عَذَابٌ	عَظ۪يمٌ ﴿٦٨﴾	فَكُلُوا
Allah'tan *(Ne olmasaydı?)*	Geçmiş	Elbette dokunurdu size *(Nelerde?)*	O şeylerde ki	Siz aldınız *(Ne dokunurdu?)*	Bir azap ki	Pek büyük	Artık yiyin *(Neden?)*

مِمَّا	غَنِمْتُمْ	حَلَالاً	طَيِّباً	وَاتَّقُوا	اللّٰهَ	اِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَح۪يمٌ ﴿٦٩﴾
O şeylerden ki	Ganimet olarak aldınız *(Nasıl yiyiniz?)*	Helal *(Öyle helal ki?)*	Temiz	Ve korkun *(Kimden?)*	Allah'tan	Muhakkak ki Allah *(Nedir?)*	Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ ف۪ٓي اَيْد۪يكُمْ مِنَ الْاَسْرٰٓى اِنْ يَعْلَمِ

Ey Peygamber! | De (Kime?) | O kimseye ki (O kimse nerededir?) | Sizin ellerinizde (Onlar ne oldukları halde?) | Esirlerden oldukları halde | Şayet bilirse (Kim?)

اللّٰهُ ف۪ي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّٓا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ

Allah (Nerede?) | Sizin kalplerinizde (Neyi bilirse?) | Hayrı/ihlası | Size verir (Neyi?) | Daha hayırlısını (Neyden?) | O şeyden ki (Kimden?) | Alındı | Sizden (Daha ne yapar?) | Ve mağfiret eder (Kime?)

لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُر۪يدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا

Size | Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Ve eğer esirler isterlerse (Ne isterlerse?) | Sana ihanet etmek | Muhakkak ki ihanet etmişlerdi (Kime?)

اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ

Allah'a da (Ne vakit?) | Bundan önce | Böylece O da imkan verdi (Kime karşı?) | Onlara karşı | Allah (Nedir?) | Hakkıyla bilendir | Hikmet sahibidir | Muhakkak o kimseler ki

اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ

İman ettiler (Daha?) | Ve hicret ettiler (Daha?) | Ve cihat ettiler (Ne ile?) | Malları ile (Daha ne ile?) | Ve canları ile (Nerede?) | Allah yolunda

وَالَّذ۪ينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ وَالَّذ۪ينَ

Ve o kimseler ki | Barındırdılar (Daha?) | Ve yardım ettiler | İşte onlar (Onlardan bedel) | Onların bazısı (Nedir?) | Diğer bazısının velileridir | Ve o kimseler ki

اٰمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

İman ettiler (Daha?) | Hicret etmediler | Sizin için yoktur (Neyden?) | Onların velayetlerinden (Ne yoktur?) | Hiçbir şey (Ne zamana dek?)

حَتّٰى يُهَاجِرُواۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدّ۪ينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا

Hicret edene dek | Ve şayet yardım isterlerse sizden (Ne konuda?) | Din hususunda | Size gerekir (Ne?) | Yardım etmek | Ancak [müstesna]

عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ م۪يثَاقٌۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٧٢﴾

Bir kavim aleyhine ki | Sizin aranızda | Onların arasında vardır (Ne?) | Anlaşma | Allah | O şeyi ki | Siz işliyorsunuz (Nedir?) | Görücüdür

وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ

Ve o kimseler ki | Kafir oldular | Onların bazısı | Diğer bazısının velileridir | Şayet siz yapmazsanız bunu | Olur (Ne?) | Bir fitne (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَب۪يرٌۜ ﴿٧٣﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا

Yeryüzünde (Daha ne olur?) | Ve bir fesat ki | Büyük | Ve o kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve hicret ettiler (Daha?) | Ve cihat ettiler (Nerede?)

ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَالَّذ۪ينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّاۜ

Allah yolunda | Ve o kimseler ki | Barındırdılar (Daha?) | Ve yardım ettiler | İşte onlar | Asıl onlardır (Kim?) | Müminler | Gerçek

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا

Onlar için vardır (Ne?) | Mağfiret (Daha?) | Ve bir rızık ki | Değerli | Ve o kimseler ki | İman ettiler (Ne vakit?) | Bundan sonra (Daha?) | Ve hicret ettiler (Daha?)

وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُو۬لٰٓئِكَ مِنْكُمْۜ وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ

Ve cihat ettiler (Kimle birlikte?) | Sizinle birlikte | İşte onlar (Nedir?) | Sizdendir | Ve rahim sahipleri/akrabalar (Nedir?) | Onların bazısı

اَوْلٰى بِبَعْضٍ ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٧٥﴾

Diğer bazısına daha yakındır (Nerede?) | Allah'ın kitabında | Muhakkak ki Allah | Her şeyi (Nedir?) | Ziyade bilendir

70. Ey peygamber! Elinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah sizin kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse, size, sizden alınandan daha hayırlısını verir ve günahlarınızı bağışlar. Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.

71. Ve eğer sana ihanet etmek isterlerse, unutmasınlar ki, bundan önce Allah'a ihanet ettiler de kahredilmelerine imkân verdi. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

72. İman edip yurtlarından hicret eden ve mallarıyla canlarıyla Allah yolunda savaşanlar ile onları barındıranlar ve yardıma koşanlar, işte bunlar birbirlerinin dostlarıdırlar. İman edip de hicret etmeyenler ise, hicret edinceye kadar sizin için onlara velâyet namına bir şey yoktur. Bununla beraber dinde yardımınızı isterlerse, aranızda antlaşma bulunan bir topluluk aleyhinde olmamak şartıyla, yardım etmek de üzerinize borçtur. Allah, yaptıklarınızı gözetiyor.

73. İnkâr edenler de birbirlerinin dostlarıdırlar. Böyle yapmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur.

74. İman edip hicret edenler ve Allah yolunda cihada gidenlerle, onları barındırıp yardıma koşanlar, işte bunlar gerçek mü'minlerdir. Onlara bir mağfiret var ve bol bir rızık var.

75. Sonradan iman edenler ve hicret edip sizinle beraber cihad edenler, bunlar da sizdendir. Akrabalar ise, Allah'ın kitabına göre birbirlerine daha yakındırlar. Şüphe yok ki, Allah her şeyi bilir.

TEVBE SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 129 âyet-i kerimedir

1. Bu, Allah ve peygamberinden antlaşma yaptığınız müşriklere bir ültimatomdur.

2. Bundan böyle yeryüzünde dört ay istediğiniz gibi dolaşın. Şunu da bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz ve şüphesiz Allah, kâfirleri rezil edecek.

3. Bir de (bu) Allah ve peygamberinden Hacc-ı Ekber günü insanlara bir ilandır ki, Allah müşriklerden uzaktır, peygamberi de... Hemen tevbe ederseniz, o hakkınızda daha hayırlıdır. Yok, eğer aldırmazsanız, bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Allah'ı ve peygamberi tanımayanlara can yakıcı bir azabı müjdele!

4. Ancak antlaşma yaptığınız müşriklerden daha sonra antlaşmalarında hiçbir eksiklik yapmamış ve aleyhinizde hiçbir kimseye arka çıkmamış olanlar müstesna. Bunlarla yaptığınız antlaşmayı süresine kadar tamamen yerine getirin. Muhakkak ki Allah, takva sahiplerini sever.

5. O haram aylar çıkınca artık müşrikleri nerede bulursanız öldürün, yakalayın, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun. Eğer tevbe ederler ve namaz kılıp zekâtı verirlerse, yollarını açın. Çünkü Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.

6. Ve eğer müşriklerden biri senden aman dileyerek yakınına gelmek isterse, Allah'ın kelamını dinleyebilmesi için ona aman ver. Sonra da onu güven duyacağı yere kadar ulaştır. Çünkü bunlar hakikati bilmez bir kavimdirler.

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ التَّوْبَةِ — آيَاتُهَا ١٢٩

بَرَاءَةٌ	Bir berâattir/ihtardır (Kimden?) (Bu ayetler nedir?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan (Daha kimden?)
وَرَسُولِهِ	Ve Resulü'nden (Kime?)
اِلَى الَّذِينَ	O kimselere ki
عَاهَدْتُمْ	Siz anlaşma yaptınız (O anlaşma yaptıklarınız da kimlerdendir?)
مِنَ الْمُشْرِكِينَۜ	Müşriklerdendir
﴿١﴾ فَسِيحُوا	Artık [özgürce] dolaşın (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Ne kadar?)
اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ	Dört ay (Daha?)
وَاعْلَمُوا	Ve bilin ki
اَنَّكُمْ	Muhakkak siz (Nesiniz?)
غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِۙ	Allah'ı aciz bırakıcı değilsiniz
وَاَنَّ اللّٰهَ	Ve muhakkak Allah (Nedir?)
مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾	Kafirleri rezil edicidir (Daha nedir bu ayetler?)
وَاَذَانٌ	Ve bir duyurudur (Kimden?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan (Daha kimden?)
وَرَسُولِهِ	Ve Resulü'nden (Kime?)
اِلَى النَّاسِ	İnsanlara (Ne vakit?)
يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ	En büyük Hac gününde
اَنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
بَرِيٓءٌ	Uzaktır (Kimden?)
مِنَ الْمُشْرِكِينَۙ	Müşriklerden
وَرَسُولُهُۜ	Ve O'nun Resulü de uzaktır
فَاِنْ تُبْتُمْ	Artık tövbe ederseniz
فَهُوَ	Bu (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْۚ	Sizin için
وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ	Ve eğer yüz çevirirseniz
فَاعْلَمُوا	Biliniz ki
اَنَّكُمْ	Muhakkak siz (Nesiniz?)
غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِۜ	Allah'ı aciz bırakıcı değilsiniz
وَبَشِّرِ	Ve müjdele (Kimi?)
الَّذِينَ	O kimseleri ki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Neyle müjdele?)
بِعَذَابٍ	Bir azapla ki
اَلِيمٍۙ ﴿٣﴾	Can yakıcı
اِلَّا الَّذِينَ	Ancak o kimseler [müstesna] ki
عَاهَدْتُمْ	Siz anlaşma yaptınız (Kimlerden?)
مِنَ الْمُشْرِكِينَ	Müşriklerden
ثُمَّ	Sonra da
لَمْ يَنْقُصُوكُمْ	Size eksik yapmadı (Neyi?)
شَيْـًٔا	Hiçbir şeyi (Daha?)
وَلَمْ يُظَاهِرُوا	Ve arka çıkmadı da (Kime karşı?)
عَلَيْكُمْ	Size karşı (Kime arka çıkmadı?)
اَحَدًا	Hiç kimseye
فَاَتِمُّوا	O halde tamamlayın (Kime?)
اِلَيْهِمْ	Onlara (Neyi?)
عَهْدَهُمْ	Anlaşmalarını (Ne vakte kadar?)
اِلٰى مُدَّتِهِمْۜ	Sürelerine kadar
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak Allah
يُحِبُّ	Sever (Kimi?)
الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾	Müttakîleri
فَاِذَا انْسَلَخَ	Artık sıyrılıp-bitince (Ne?)
الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ	Haram aylar
فَاقْتُلُوا	Öldürün (Kimi?)
الْمُشْرِكِينَ	Müşrikleri
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ	Onları nerede bulursanız
وَخُذُوهُمْ	Ve onları yakalayın (Daha?)
وَاحْصُرُوهُمْ	Ve onları hapsedin (Daha?)
وَاقْعُدُوا	Ve oturup bekleyin (Kimi?)
لَهُمْ	Onları (Nereye oturup bekleyin?)
كُلَّ مَرْصَدٍۚ	Her geçit yerine
فَاِنْ تَابُوا	Fakat tövbe ederlerse (Daha?)
وَاَقَامُوا	Ve dosdoğru kılarlarsa (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı (Daha ne yaparlarsa?)
وَاٰتَوُا	Ve verirlerse (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı
فَخَلُّوا	Artık serbest bırakın (Neyi?)
سَبِيلَهُمْۜ	Onların yollarını
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
رَحِيمٌ ﴿٥﴾	Çok merhamet edendir
وَاِنْ اَحَدٌ	Ve şayet biri (Kimlerden?)
مِنَ الْمُشْرِكِينَ	Müşriklerden
اسْتَجَارَكَ	Senden eman isterse
فَاَجِرْهُ	Ona eman ver
حَتّٰى يَسْمَعَ	Ta ki dinlesin (Neyi?)
كَلَامَ اللّٰهِ	Allah'ın kelamını
ثُمَّ	Sonra da
اَبْلِغْهُ	Onu ulaştır (Nereye?)
مَاْمَنَهُۜ	Emin olacağı yere
ذٰلِكَ	Bu (Ne sebebiyledir?)
بِاَنَّهُمْ	Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları?)
قَوْمٌ	Bir kavim ki
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾	Bilmiyorlar

كَيْفَ	يَكُونُ	لِلْمُشْرِكِينَ	عَهْدٌ	عِنْدَ اللّٰهِ
Nasıl	Olur (Kim için?)	Müşrikler için (Ne?)	Bir antlaşma (Nerede?)	Allah katında (Daha nerede?)

وَعِنْدَ رَسُولِهِ	اِلَّا الَّذِينَ	عَاهَدْتُمْ	عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
Ve Resulü'nün katında	Ancak o kimseler müstesna ki	Siz anlaşma yaptınız (Nerede?)	Mescid-i Haram'ın yanında

فَمَا اسْتَقَامُوا	لَكُمْ	فَاسْتَقِيمُوا	لَهُمْ	اِنَّ اللّٰهَ	يُحِبُّ
Dürüst oldukları müddetçe (Kime karşı?)	Size karşı	Siz de dürüst olun (Kime karşı?)	Onlara karşı	Muhakkak Allah	Sever (Kimi?)

الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾	كَيْفَ	وَاِنْ يَظْهَرُوا	عَلَيْكُمْ	لَا يَرْقُبُوا
Muttakileri	Nasıl	Halbuki, eğer galip gelirlerse (Kime?)	Size	Gözetmezler (Kim hakkında?)

فِيكُمْ	اِلًّا	وَلَا ذِمَّةً	يُرْضُونَكُمْ	بِاَفْوَاهِهِمْ	وَتَاْبٰى	قُلُوبُهُمْ
Sizin hakkınızda (Neyi gözetmezler?)	Ne bir yakınlık	Ne de bir anlaşma	Sizi razı ederler (Ne ile?)	Ağızlarıyla	Halbuki karşı çıkıyor (Ne?)	Onların kalpleri

وَاَكْثَرُهُمْ	فَاسِقُونَ ﴿٨﴾	اِشْتَرَوْا	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	ثَمَنًا قَلِيلًا
Onların çoğu (Nedir?)	Fasıklardır	Satın aldılar (Neye karşı?)	Allah'ın ayetlerine karşı (Neyi?)	Az bir değeri

فَصَدُّوا	عَنْ سَبِيلِهِ	اِنَّهُمْ	سَٓاءَ	مَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾
Böylece alıkoydular (Neden?)	O'nun yolundan	Muhakkak ki onlar	Ne kötüdür! (Ne?)	O şey ki	Onlar o şeyi idiler (Ne idiler?)	Yapıyor idiler

لَا يَرْقُبُونَ	فِي مُؤْمِنٍ	اِلًّا	وَلَا ذِمَّةً	وَاُولٰٓئِكَ	هُمُ	الْمُعْتَدُونَ
Gözetmiyorlar (Nerede?)	Hiçbir müminde	Ne bir yakınlık	Ne de bir anlaşma	Ve işte onlar	Asıl onlardır (Kim?)	Haddi aşanlar

﴿١٠﴾ فَاِنْ تَابُوا	وَاَقَامُوا	الصَّلٰوةَ	وَاٰتَوُا	الزَّكٰوةَ
Şayet tövbe ederlerse	Ve dosdoğru kılarlarsa (Neyi?)	Namazı	Ve verirlerse (Neyi?)	Zekatı

فَاِخْوَانُكُمْ	فِي الدِّينِ	وَنُفَصِّلُ	الْاٰيَاتِ	لِقَوْمٍ	يَعْلَمُونَ
Artık sizin kardeşlerinizdir (Nerede?)	Dinde	Ve açıklarız (Neyi?)	Ayetleri (Kim için?)	Bir kavim için ki	Bilirler

﴿١١﴾ وَاِنْ نَكَثُوا	اَيْمَانَهُمْ	مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ	وَطَعَنُوا
Ve şayet bozarlarsa (Neyi?)	Yeminlerini (Ne vakit?)	Anlaşmalarından sonra (Daha ne yaparlarsa?)	Ve saldırırlarsa (Nereye?)

فِي دِينِكُمْ	فَقَاتِلُوا	اَئِمَّةَ الْكُفْرِ	اِنَّهُمْ	لَا اَيْمَانَ	لَهُمْ
Dininize	Artık savaşın (Kimle?)	Küfrün önderleriyle	Muhakkak onlar	Yeminler yoktur (Kim için?)	Onlar için

لَعَلَّهُمْ	يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾	اَلَا تُقَاتِلُونَ	قَوْمًا	نَكَثُوا	اَيْمَانَهُمْ
Belki onlar	Vazgeçerler	Savaşmaz mısınız? (Kimle?)	Bir kavimle ki	Bozdular (Neyi?)	Yeminlerini

وَهَمُّوا	بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ	وَهُمْ	بَدَؤُكُمْ	اَوَّلَ مَرَّةٍ
Ve kalkıştılar (Neye?)	Peygamberi yurdundan çıkarmaya	Üstelik onlar	Size karşı savaşı başlatanlardır	İlk defa

اَتَخْشَوْنَهُمْ	فَاللّٰهُ	اَحَقُّ	اَنْ تَخْشَوْهُ	اِنْ كُنْتُمْ	مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾
Korkuyor musunuz onlardan?	Allah (Nedir?)	Daha layıktır (Neye?)	Kendisinden korkmanıza	Şayet iseniz (Ne iseniz?)	İnananlar

7. O müşriklerin Allah yanında, peygamber yanında bir antlaşması nasıl olabilir? Ancak Mescid-i Haram'ın yanında antlaşma yaptıklarınız müstesna. Onlar size karşı doğru davrandıkça, siz de onlara karşı doğru davranın. Allah hainlikten sakınanları elbette sever.

8. Evet nasıl olabilir ki, eğer size karşı bir zafer kazansalar hakkınızda ne bir yemin gözetirler, ne de bir antlaşma. Ağızlarıyla sizi hoşnut etmeye çalışırlar, kalpleri ise karşı çıkar durur. Zaten çoğu insanlıktan çıkmış fasıklardır.

9. Allah'ın âyetlerini az bir değer karşılığında sattılar ve Allah yolundan alıkoydular. Gerçekten bunlar, ne kötü şeyler yapmaktalar!

10. Bir mü'min hakkında ne bir yemin gözetirler, ne de antlaşma... Bunlar öyle haddi aşanlardır.

11. Bundan böyle eğer tevbe ederler, namazı kılarlar, zekâtı verirlerse dinde kardeşleriniz olurlar. Bilecek bir kavim için biz âyetlerimizi ayrıntılı olarak açıklarız.

12. Ve eğer antlaşma yaptıktan sonra yeminlerini bozar ve dininize saldırmaya kalkarlarsa, o küfür öncülerini hemen öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur, belki vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozup, peygamberi yurdundan çıkarmayı tasarlayan bir kavimle savaşmaz mısınız? Hem de ilk önce size saldırmaya onlar başladılar, yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer mü'minseniz, daha önce Allah'tan korkmalısınız!

14. Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onlara azap etsin, rezil etsin, yardımıyla sizi onlara karşı zafere erdirsin ve mü'min bir kavmin yüreklerine su serpsin.

15. Ve kalplerindeki kini gidersin. Hem Allah, dilediğine tevbe de nasip eder. Allah alîmdir, hakîmdir.

16. Yoksa siz, kendi halinize bırakılacağınızı, içinizden cihad edenleri ve Allah'tan, peygamberinden ve mü'minlerden başka sokulacak bir locaya tutunmayanları, Allah'ın hiç de bilip görmeyeceğini mi sandınız? Hâlbuki Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

17. Müşrikler vicdanlarına karşı kendi küfürlerine kendileri şahit olup dururlarken, Allah'ın mescitlerini imar etmeleri mümkün değildir. Onların hayır namına bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve ateş içinde onlar ebedi olarak kalacaklardır.

18. Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaza devam eden, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte bunların başarılı olmaları umulur.

19. Ya siz, hacılara su temin etmeyi ve Mescid-i Haram'da umreciliği Allah'a ve ahiret gününe iman edip de Allah yolunda cihad etmekte olanlar gibi mi tuttunuz? Bunlar Allah katında eşit olmazlar. Allah zalimler güruhuna hidâyet vermez.

20. İman edip hicret etmiş ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmekte bulunmuş olan kimseler, Allah yanında derece bakımından daha büyüktür ve bunlar işte o murada eren kazançlılardır.

قَاتِلُوهُمْ	يُعَذِّبْهُمُ	اللّٰهُ	بِاَيْدِيكُمْ	وَيُخْزِهِمْ	وَيَنْصُرْكُمْ	عَلَيْهِمْ
Onlarla savaşın ki	Onları azap-landırsın (Kim?)	Allah (Ne ile?)	Sizin elleri-nizle (Daha?)	Ve zelil etsin onları (Daha?)	Ve size yardım etsin (Kime karşı?)	Onlara karşı (Daha?)

وَيَشْفِ	صُدُورَ قَوْمٍ	مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾	وَيُذْهِبْ	غَيْظَ قُلُوبِهِمْ	وَيَتُوبُ
Ve şifa versin (Neye?)	Bir kavmin kalplerine ki	Onlar mümindir-ler (Daha ne yapsın?)	Ve gidersin (Neyi?)	Kalplerinin öfkesini	Ve tövbe nasip eder (Kim?)

اللّٰهُ	عَلٰى مَنْ	يَشَٓاءُ	وَاللّٰهُ	عَلِيمٌ	حَكِيمٌ ﴿١٥﴾	اَمْ	حَسِبْتُمْ
Allah (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor	Allah (Nedir?)	Her şeyi bilendir	Hikmet sahibidir	Yoksa	Sandınız mı ki?

اَنْ تُتْرَكُوا	وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ	الَّذِينَ	جَاهَدُوا	مِنْكُمْ	وَلَمْ يَتَّخِذُوا
Bırakılacaksınız	Allah bilmeden (Kimi bilmeden?)	O kimseleri ki	Cihat ettiler (Kimden?)	Sizden (Daha kimi?)	Ve edinmeyenleri (Kimi?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ	وَلَا رَسُولِهِ	وَلَا الْمُؤْمِنِينَ	وَلِيجَةً	وَاللّٰهُ	خَبِيرٌ
Allah'tan başka (Daha kimden başkasını?)	Ve Resulü'nden başka (Daha?)	Ve müminlerden başka (Ne edinmeyenleri?)	Sırdaş	Allah (Nedir?)	Haberdar olandır (Neden?)

بِمَا	تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾	مَا كَانَ	لِلْمُشْرِكِينَ	اَنْ يَعْمُرُوا	مَسَاجِدَ اللّٰهِ
O şey-den ki	Siz işliyorsunuz	Olmadı (Kim için?)	Müşrikler için (Ne olmadı?)	Mamur etmeleri (Neyi?)	Allah'ın mescitlerini (Ne oldukları halde?)

شَاهِدِينَ	عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ	بِالْكُفْرِ	اُولٰٓئِكَ	حَبِطَتْ	اَعْمَالُهُمْ
Şahitler olarak (Kime?)	Kendilerine (Ne ile?)	Küfürle	İşte onlar	Boşa çıkmıştır (Ne?)	Onların amelleri

وَفِي النَّارِ	هُمْ	خَالِدُونَ ﴿١٧﴾	اِنَّمَا يَعْمُرُ	مَسَاجِدَ اللّٰهِ	مَنْ
Ve ateşte de	Onlar (Nedir?)	Ebedi kalıcıdırlar	Ancak mamur eder (Neyi?)	Allah'ın mescitlerini (Kim?)	O kim-se ki

اٰمَنَ	بِاللّٰهِ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	وَاَقَامَ	الصَّلٰوةَ	وَاٰتَى	الزَّكٰوةَ
İman etti (Kime?)	Allah'a	Ve ahiret gününe (Daha?)	Ve dosdoğru kıldı (Neyi?)	Namazı (Daha?)	Ve verdi (Neyi?)	Zekatı

وَلَمْ يَخْشَ	اِلَّا اللّٰهَ	فَعَسٰٓى	اُولٰٓئِكَ	اَنْ يَكُونُوا	مِنَ الْمُهْتَدِينَ
Ve kork-madı	Ancak Allah'tan [korktu]	Artık umulur ki	Onlar (Ne umulur?)	Olmaları (Kimlerden?)	Hidayete erenlerden

﴿١٨﴾ اَجَعَلْتُمْ	سِقَايَةَ الْحَٓاجِّ	وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
Siz kıldınız mı? (Neyi?)	Hacılara su vermeyi	Ve Mescid-i Haram'ı onarmayı (Ne kıldınız mı?)

كَمَنْ	اٰمَنَ	بِاللّٰهِ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	وَجَاهَدَ	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
O kimse gibi ki	O iman etti (Kime?)	Allah'a (Daha neye iman etti?)	Ve ahiret gününe (Daha ne yaptı?)	Ve cihat etti (Nerede?)	Allah yolunda

لَا يَسْتَوُونَ	عِنْدَ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ	لَا يَهْدِي	الْقَوْمَ	الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾
Bunlar eşit ol-mazlar (Nerede?)	Allah katında	Allah	Hidayet etmez (Kime?)	Kavme (Öyle kavim ki?)	Zalimler

اَلَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَهَاجَرُوا	وَجَاهَدُوا	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	بِاَمْوَالِهِمْ
O kimseler ki	İman ettiler (Daha?)	Ve hicret ettiler (Daha ne yaptılar?)	Ve cihat ettiler (Nerede?)	Allah yolunda (Neyle cihat ettiler?)	Malları (Daha neyle?)

وَاَنْفُسِهِمْ	اَعْظَمُ	دَرَجَةً	عِنْدَ اللّٰهِ	وَاُولٰٓئِكَ	هُمُ	الْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾
Ve canlarıyla (Onlar nedir?)	Daha büyüktür (Ne yönden?)	Rutbe yönünden (Nerede?)	Allah katında	Ve işte onlar	Asıl onlardır (Kim?)	Kurtuluşa erenler

يُبَشِّرُهُمْ	رَبُّهُمْ	بِرَحْمَةٍ	مِنْهُ	وَرِضْوَانٍ	وَجَنَّاتٍ	لَهُمْ	فِيهَا
Onları müjdeler (Kim?)	Rableri (Neyle?)	Bir rahmetle (Öyle rahmet ki)	Kendi katından olan (Daha ne ile müjdeler?)	Ve hoşnutlukla (Daha ne ile?)	Ve cennetlerle	Onlar için vardır (Nerede?)	O cennetlerde (Ne vardır?)

نَعِيمٌ	مُقِيمٌ ۝٢١	خَالِدِينَ	فِيهَٓا	اَبَدًا	اِنَّ اللّٰهَ	عِنْدَهُٓ	اَجْرٌ
Çok nimet (Öyle çok nimet ki?)	Kalıcı	(Ne oldukları halde?) Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)	O cennetlerde	Sonsuza kadar	Muhakkak ki Allah	O'nun katındadır (Ne?)	Bir mükafat ki

عَظِيمٌ	۝٢٢ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	لَا تَتَّخِذُوٓا	اٰبَٓاءَكُمْ	وَاِخْوَانَكُمْ
Pek büyük	Ey iman edenler!	Edinmeyin (Kimi?)	Babalarınızı (Daha kimi?)	Ve kardeşlerinizi (Ne edinmeyin?)

اَوْلِيَٓاءَ	اِنِ اسْتَحَبُّوا	الْكُفْرَ	عَلَى الْاِيمَانِ	وَمَنْ	يَتَوَلَّهُمْ
Dostlar	Şayet sevip tercih ederlerse (Neyi?)	Küfrü (Neye?)	İmana	Ve her kim	Onları dost tutarsa (Kimden?)

مِنْكُمْ	فَاُولٰٓئِكَ	هُمُ	الظَّالِمُونَ ۝٢٣	قُلْ	اِنْ كَانَ	اٰبَٓاؤُكُمْ
Sizden	İşte onlar	Asıl onlar (Nedir?)	Zalimlerdir	De ki	Şayet ise	Sizin babalarınız (Daha?)

وَاَبْنَٓاؤُكُمْ	وَاِخْوَانُكُمْ	وَاَزْوَاجُكُمْ	وَعَشِيرَتُكُمْ
Ve oğullarınız (Daha?)	Ve kardeşleriniz (Daha?)	Ve eşleriniz (Daha?)	Ve aşiretiniz (Daha?)

وَاَمْوَالٌ	اقْتَرَفْتُمُوهَا	وَتِجَارَةٌ	تَخْشَوْنَ	كَسَادَهَا	وَمَسَاكِنُ
Ve mallar (Öyle mallar ki)	Onları elde ettiniz (Daha ne ise?)	Ve bir ticaret ki	Siz korkuyorsunuz (Neden?)	Kesat gitmesinden (Daha ne ise?)	Ve evler (Öyle evler ki)

تَرْضَوْنَهَٓا	اَحَبَّ	اِلَيْكُمْ	مِنَ اللّٰهِ	وَرَسُولِهِ	وَجِهَادٍ
Onlardan hoşnut oluyorsunuz (Bütün bunlar ne ise?)	Daha sevgili ise (Kime?)	Size (Kimden?)	Allah'tan (Daha kimden?)	Ve Resulü'nden (Daha neden?)	Ve cihat etmekten (Nerede?)

فِي سَبِيلِهِ	فَتَرَبَّصُوا	حَتّٰى يَأْتِيَ	اللّٰهُ	بِاَمْرِهِ	وَاللّٰهُ	لَا يَهْدِي
O'nun yolunda	Artık bekleyin (Ne zamana dek?)	Getirinceye dek (Kim?)	Allah (Neyi?)	Emrini/ azabını	Allah (Nedir?)	Hidayete erdirmez (Kimi?)

الْقَوْمَ	الْفَاسِقِينَ	۝٢٤ لَقَدْ نَصَرَكُمُ	اللّٰهُ	فِي مَوَاطِنَ
Kavmi (Öyle kavim ki)	Fasıklar	Andolsun, muhakkak ki size yardım etti (Kim?)	Allah (Nerede?)	Yerlerde (Öyle yerlerde ki)

كَثِيرَةٍ	وَيَوْمَ حُنَيْنٍ	اِذْ	اَعْجَبَتْكُمْ	كَثْرَتُكُمْ	فَلَمْ تُغْنِ
Çok (Daha nerede yardım etti?)	Huneyn gününde de (O günden bedel)	O vakit ki	Sizi gururlandırmıştı (Ne?)	Sizin çokluğunuz	Fakat savmamıştı (Kimden?)

عَنْكُمْ	شَيْـًٔا	وَضَاقَتْ	عَلَيْكُمُ	الْاَرْضُ	بِمَا رَحُبَتْ
Sizden (Neyi?)	Hiçbir şeyi	Ve dar gelmişti (Kime?)	Size (Ne?)	Yeryüzü (Yeryüzü ne olduğu halde?)	O kadar geniş olduğu halde

ثُمَّ وَلَّيْتُمْ	مُدْبِرِينَ ۝٢٥	ثُمَّ	اَنْزَلَ	اللّٰهُ	سَكِينَتَهُ
Sonra dönüp kaçmıştınız (Nasıl?)	Arkalarınızı dönücüler olduğunuz halde	Sonra	İndirdi (Kim?)	Allah (Neyi?)	Sekinetini (Kim üzerine?)

عَلٰى رَسُولِهِ	وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ	وَاَنْزَلَ	جُنُودًا	لَمْ تَرَوْهَا
Resulü üzerine (Daha kim üzerine?)	Ve müminler üzerine (Daha ne yaptı?)	Ve indirdi (Neyi?)	Orduları ki	Siz onları görmediniz (Daha ne yaptı?)

وَعَذَّبَ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	وَذٰلِكَ	جَزَٓاءُ الْكَافِرِينَ ۝٢٦
Ve azap etti (Kime?)	O kimselere ki	Kafir oldular	İşte bu (Nedir?)	Kafirlerin cezasıdır

21. Rableri onlara kendinden bir rahmet ve bir hoşnutluk ve onlar için içlerinde tükenmez nimet bulunan cennetler müjdeler.

22. Ebedî kalmak üzere orada onlar... Çünkü büyük ecir, ancak Allah yanındadır.

23. Ey o bütün iman edenler! Eğer babalarınız ve kardeşleriniz imana karşı küfürden hoşlanıyorlarsa, onları dostlar edinmeyiniz. Sizden her kim onları dost tanıyacak olursa, işte bunlar kendilerine zulmedenlerdir.

24. De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, kadınlarınız, hısımınız, kabileniz, ele geçirdiğiniz mallar, durgunlaşmasından korktuğunuz bir ticaret ve hoşunuza giden evler size Allah ve peygamberinden ve onun yolunda cihaddan daha sevgili ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah öyle fasıklar güruhunu hidâyete erdirmez.

25. İnkâra yer yoktur ki, Allah size birçok yerlerde yardım etti. "Hüneyn" günü de... O andaki, çokluğunuz size güven vermişti de bir yararı olmamıştı. Yeryüzü o genişliğiyle başınıza dar gelmişti, sonra da bozularak arkanıza dönmüştünüz

26. Sonra Allah, peygamberinin üzerine ve mü'minlerin üzerine sekinetini (kalplere sükûnet veren rahmetini) indirdi ve görmediğiniz ordular indirip kendisini tanımayanları azaba uğrattı. Ve işte bu kâfirlerin cezası...

27. Sonra Allah, bunun ardından dilediğine tevbe nasip eder. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

28. Ey o bütün iman edenler! Müşrikler bir pislikten ibarettirler. Artık bu yıllardan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız, Allah sizi lütfu ile zenginleştirecektir. Kuşkusuz Allah alîmdir, hakîmdir.

29. O kendilerine kitap verilenlerden oldukları halde, ne Allah'a ne ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve peygamberinin haram ettiğini haram tanımayan ve hak dinini din edinmeyen kimselerle, küçülmüş oldukları halde, kendi elleriyle cizye verecekleri duruma kadar savaşın.

30. Yahudiler: "Üzeyr Allah'ın oğludur." dediler. Hıristiyanlar da: "Mesih, Allah'ın oğludur." dediler. Bu, onların önceden Allah'ı inkâr edenlerin sözlerine benzeterek ağızlarıyla söyledikleri sözleridir. Allah kahrediseler, nereden saptırılıyorlar?

31. Hahamlarını, papazlarını Allah'dan başka rablar edindiler, Meryem'in oğlu Mesîhi de... Hâlbuki hepsi ancak bir ilâha kulluk ile emrolunmuşlardır ki, başka ilâh yok ancak O... O, .onların ortak koştukları şirkten münezzehtir.

ثُمَّ	يَتُوبُ	اللّٰهُ	مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ	عَلٰى مَنْ	يَشَٓاءُ
Sonra	Tövbe nasip eder (Kim?)	Allah (Ne vakit?)	Bundan sonra (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor

وَاللّٰهُ	غَفُورٌ	رَحٖيمٌ ﴿٢٧﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا
Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir	Ve çok merhamet edendir	Ey iman edenler!

اِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ	نَجَسٌ	فَلَا يَقْرَبُوا	الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
Müşrikler ancak (Nedir?)	Pisliktir	Artık yaklaşmasınlar (Nereye?)	Mescid-i Haram'a (Ne vakit?)

بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا	وَاِنْ خِفْتُمْ	عَيْلَةً	فَسَوْفَ يُغْنٖيكُمُ
Onların bu senelerinden sonra	Şayet korkarsanız (Neden?)	Yoksul düşmekten	Sizi zenginleştirecektir (Kim?)

اللّٰهُ	مِنْ فَضْلِهٖٓ	اِنْ شَٓاءَ	اِنَّ اللّٰهَ	عَلٖيمٌ	حَكٖيمٌ ﴿٢٨﴾
Allah (Neden zenginleştirecektir?)	Lütfundan	Şayet dilerse	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Her şeyi bilendir	Hikmet sahibidir

قَاتِلُوا	الَّذٖينَ	لَا يُؤْمِنُونَ	بِاللّٰهِ	وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
Savaşın (Kimle?)	O kimselerle ki	Onlar iman etmiyorlar (Kime?)	Allah'a (Daha neye iman etmiyorlar?)	Ahiret gününe de (Daha ne yapmıyorlar?)

وَلَا يُحَرِّمُونَ	مَا	حَرَّمَ	اللّٰهُ	وَرَسُولُهُ	وَلَا يَدٖينُونَ
Ve haram görmüyorlar (Neyi?)	O şeyi ki	Haram kıldı (Kim?)	Allah (Daha kim haram kıldı?)	Ve Resulü	Ve din de edinmezler (Neyi?)

دٖينَ الْحَقِّ	مِنَ الَّذٖينَ	اُوتُوا	الْكِتَابَ	حَتّٰى يُعْطُوا
Hak dini (Bu sayılan kişiler kimlerdendir?)	O kimselerdendir ki	Onlar verildi (Ne verildi?)	Kitabı (Ne vakte kadar savaşın?)	Verinceye dek (Ne?)

الْجِزْيَةَ	عَنْ يَدٍ	وَهُمْ	صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾	وَقَالَتِ	الْيَهُودُ
Cizye (Onlar ne oldukları halde?)	Elden veriyor oldukları halde (Daha?)	Onlar yine oldukları halde (Ne oldukları halde?)	Alçak	Ve dedi (Kim?)	Yahudiler (Ne dediler?)

عُزَيْرٌ	ابْنُ اللّٰهِ	وَقَالَتِ	النَّصَارَى	الْمَسٖيحُ	ابْنُ اللّٰهِ
Uzeyr (Nedir?)	Allah'ın oğludur, dediler	Ve dedi (Kim?)	Hıristiyanlar (Ne dediler?)	Mesih (Nedir?)	Allah'ın oğludur, dediler

ذٰلِكَ	قَوْلُهُمْ	بِاَفْوَاهِهِمْ	يُضَاهِؤُنَ	قَوْلَ الَّذٖينَ
İşte bu (Nedir?)	Onların söyledikleridir (Neyle?)	Ağızlarıyla	Benzeşiyorlar (Neye?)	O kimselerin sözlerine ki

كَفَرُوا	مِنْ قَبْلُ	قَاتَلَهُمُ	اللّٰهُ	اَنّٰى	يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾
Kafir oldular (Ne vakit?)	Bundan önce	Kahretsin onları! (Kim?)	Allah	Nasıl da	[Haktan] Döndürülüyorlar

اِتَّخَذُوٓا	اَحْبَارَهُمْ	وَرُهْبَانَهُمْ	اَرْبَابًا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ
Onlar edindiler (Kimi?)	Hahamlarını (Daha?)	Ve rahiplerini (Ne edindiler?)	Rabler (Onlar ne oldukları halde)	Allah'tan başka oldukları halde (Daha kimi rab edindiler?)

وَالْمَسٖيحَ	ابْنَ مَرْيَمَ	وَمَٓا اُمِرُوٓا	اِلَّا لِيَعْبُدُوٓا	اِلٰهًا
Mesihi de Rab edindiler (Öyle Mesih ki)	Meryem oğlu	Halbuki kendilerine emredilmemişti	Ancak ibadet etmeleri emredilmişti (Kime?)	Bir ilaha (Öyle ilah ki)

وَاحِدًا	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ	سُبْحَانَهُ	عَمَّا	يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾
Tek (Yine öyle ilah ki)	Hiçbir ilah yok	Ancak O var	O münezzehtir (Neden?)	O şeylerden ki	Şirk koşuyorlar

Arapça	Türkçe
يُرِيدُونَ	İstiyorlar (Neyi?)
اَنْ يُطْفِؤُا	Söndürmeyi (Neyi söndürmeyi?)
نُورَ اللّٰهِ	Allah'ın nurunu (Neyle?)
بِاَفْوَاهِهِمْ	Ağızlarıyla
وَيَاْبَى	Oysa başka birşey istemiyor (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
اِلَّا اَنْ يُتِمَّ	Ancak tamamlamayı (Neyi tamamlamayı?)
نُورَهُ	Nurunu
وَلَوْ كَرِهَ	Hoşlanmasa da (Kim?)
الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾	Kafirler
هُوَ	O
الَّذِى	Öyle Allah'tır ki
اَرْسَلَ	Gönderdi (Kimi?)
رَسُولَهُ	Resulü'nü (Neyle?)
بِالْهُدٰى	Hidayetle (Daha ne ile?)
وَدِينِ الْحَقِّ	Ve hak dinle (Niçin gönderdi?)
لِيُظْهِرَهُ	Onu üstün kılmak için (Ne üzerine?)
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ	Bütün dinler üzerine
وَلَوْ كَرِهَ	Hoş görmese bile (Kim?)
الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾	Müşrikler
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
اِنَّ كَثِيرًا	Muhakkak ki bir çoğu (Kimden?)
مِنَ الْاَحْبَارِ	Hahamlardan (Daha?)
وَالرُّهْبَانِ	Ve Rahiplerden
لَيَاْكُلُونَ	Elbette yerler (Neyi?)
اَمْوَالَ النَّاسِ	İnsanların mallarını (Ne ile yemeyin?)
بِالْبَاطِلِ	Batıl yolla (Daha ne yaparlar?)
وَيَصُدُّونَ	Ve alıkoyarlar (Nereden?)
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	Allah yolundan
وَالَّذِينَ	Ve o kimseler ki
يَكْنِزُونَ	Biriktirirler (Neyi?)
الذَّهَبَ	Altını (Daha?)
وَالْفِضَّةَ	Ve gümüşü (Daha?)
وَلَا يُنْفِقُونَهَا	Ve onları harcamazlar (Nerede?)
فِى سَبِيلِ اللّٰهِ	Allah yolunda
فَبَشِّرْهُمْ	Artık onları müjdele (Ne ile müjdele?)
بِعَذَابٍ	Bir azabla ki
اَلِيمٍ ﴿٣٤﴾	Can yakıcı
يَوْمَ	O günde ki
يُحْمٰى	Kızdırılır
عَلَيْهَا	Bu altın ve gümüşlerin üzeri (Nerede?)
فِى نَارِ جَهَنَّمَ	Cehennem ateşinde
فَتُكْوٰى	Ve dağlanır (Neyle?)
بِهَا	Bu altın ve gümüşlerle (Ne dağlanır?)
جِبَاهُهُمْ	Alınları (Daha?)
وَجُنُوبُهُمْ	Ve yanları (Daha?)
وَظُهُورُهُمْ	Ve sırtları
هٰذَا	İşte bu (Nedir?)
مَا	O şeydir ki
كَنَزْتُمْ	Biriktirmiştiniz (Kim için?)
لِاَنْفُسِكُمْ	Kendiniz için
فَذُوقُوا	Artık tadın (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
كُنْتُمْ	Siz idiniz (Ne idiniz?)
تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾	Biriktiriyor idiniz
اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ	Muhakkak ki ayların sayısı (Nerede?)
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah katında (Nedir?)
اثْنَا عَشَرَ	On ikidir (Ne cihetten?)
شَهْرًا	Ay cihetinden (Öyle on iki ay ki)
فِى كِتَابِ اللّٰهِ	Allah'ın yazısında olan
يَوْمَ خَلَقَ	Yarattığı günkü (Neyi?)
السَّمٰوَاتِ	Gökleri (Daha?)
وَالْاَرْضَ	Ve yeri
مِنْهَا	Onlardan
اَرْبَعَةٌ	Dördü (Nedir?)
حُرُمٌ	Haram aylardır
ذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
الدِّينُ الْقَيِّمُ	Dosdoğru dindir
فَلَا تَظْلِمُوا	Artık zulmetmeyin (Nerede?)
فِيهِنَّ	O aylarda (Kime?)
اَنْفُسَكُمْ	Kendinize
وَقَاتِلُوا	Ve savaşın (Kimle?)
الْمُشْرِكِينَ	Müşriklerle
كَافَّةً	Top yekun
كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ	Sizinle savaştıkları gibi
كَافَّةً	Top yekun
وَاعْلَمُوا	Ve bilin ki
اَنَّ اللّٰهَ	Muhakkak Allah (Nedir?)
مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾	Muttakilerle beraberdir

32. İstiyorlar ki, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürsünler. Allah da razı olnuyor,ancak nurunu tamamlamak diliyor. Kâfirler isterlerse hoşlanmasınlar.

33. O Allah'tır ki O, peygamberini hidâyet kanunu ve hak dini ile bütün dinlerin üzerine geçirmek için gönderdi. Müşrikler isterlerse hoşlanmasınlar.

34. Ey iman edenler! Haberiniz olsun ki, hahamlardan ve rahiplerden birçoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah yolundan çevirirler. Altını ve gümüşü hazineye tıkıp da onu Allah yolunda harcamayanları ise, işte onları acı veren bir azap ile müjdele!

35. O gün ki, bunların üzeri cehennem ateşinde kızdırılacak da kendilerinin alınları, böğürleri ve sırtları dağlanacak: "İşte bu, sizin kendiniz için toplayıp tıktıklarınız, haydi, tadın bakalım ne toplayıp tıkıyor idiyseniz!" (denilecek.)

36. Doğrusu Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günkü Allah yazısında on iki aydır. Bunlardan dördü haram olanlardır. Bu, işte en sağlam, en doğru dindir. Onun için bunlar hakkında kendinize zulmetmeyin. Müşrikler sizinle topyekûn savaştıkları gibi siz de onlara karşı topyekûn savaşın ve bilin ki Allah, korunanlarla beraberdir.

37. O "nesi" (denilen haram ayları geciktirme adeti) ancak küfürde ileri gitmektir ki, onunla kâfirler şaşırtılır. Onu bir yıl helâl, bir yıl haram sayarlar ki, Allah'ın haram kıldığının sayısına uydursunlar da, Allah'ın haram kıldığını helâl kılsınlar. Bu şekilde kötü işleri kendilerine süslenip güzel gösterildi. Allah kâfirlerden ibaret bir kavmi hidâyete erdirmez.

38. Ey o bütün iman edenler! Ne oldu ki size, "Allah yolunda seferber olun." denilince yerinize yığıldınız kaldınız. Yoksa ahiretten geçip dünya hayatına mı razı oldunuz? Fakat o dünya hayatının zevki ahiretin yanında ancak pek az bir şeydir.

39. Eğer toplanıp seferberlik etmezseniz, O size can yakıcı bir azapla azap eder. Yerinize başka bir kavim getirir ve siz de ona zerrece zarar veremezsiniz. Allah her şeye kâdirdir.

40. Eğer siz ona yardım etmezseniz, biliyorsunuz ya, o küfredenler onu çıkardıkları sırada, mağarada bulunan ikinin biri iken Allah ona yardım etmişti ki, o anda arkadaşına: "Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir!" diyordu. Derken Allah onun üzerine sekinetini (kalplere sükûnet veren rahmetini) indirdi. Onu da görmediğiniz ordularla destekledi. Öyle yaptı ki, o küfredenlerin sözünü en alçak etti. Allah'ın kelimesi ise,en yüksek o. Öyle ya, Allah bir azîz hakîmdir.

الَّذِينَ كَفَرُوا	بِهِ	يُضَلُّ	فِي الْكُفْرِ	زِيَادَةٌ	اِنَّمَا النَّسِيٓءُ
Kafir olanlar *(Şöyle ki)*	Onunla *(Kim?)*	Saptırılır *(Neyle?)*	Küfürde	Artıştır *(Nerede?)*	Muhakkak ki Nesî/ erteleme *(Nedir?)*

عِدَّةَ مَا	لِيُوَاطِؤُا	عَامًا	وَيُحَرِّمُونَهُ	عَامًا	يُحِلُّونَهُ
O şeyin sayısına ki	Uygunluk sağlasınlar diye *(Neye?)*	Bir başka yıl *(Niçin böyle yaparlar?)*	Ve onu haram kılarlar	Bir yıl	Onu helal kılarlar

سُوٓءُ اَعْمَالِهِمْ	لَهُمْ	زُيِّنَ	اللّٰهُ	حَرَّمَ	مَا	فَيُحِلُّوا	اللّٰهُ	حَرَّمَ
Kötü işleri	Onlar için *(Ne?)*	Süslendi *(Kim için?)*	Allah	Haram kıldı *(Kim?)*	O şeyi ki	Böylece helal kılmış olsunlar *(Neyi?)*	Allah	Haram kıldı *(Kim?)*

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	﴿٣٧﴾	الْكَافِرِينَ	الْقَوْمَ	لَا يَهْدِي	وَاللّٰهُ
Ey İman edenler!		Kafirlerdir	Bir kavme ki	Hidayet etmez *(Kime?)*	Allah

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	انْفِرُوا	لَكُمُ	اِذَا قِيلَ	مَا لَكُمْ
Allah yolunda	Savaşa çıkın, dendiği vakit *(Nerede?)*	Size *(Ne dendiği vakit?)*	Dendiği vakit *(Kime?)*	Size ne oluyor? *(Ne vakit?)*

بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	اَرَضِيتُمْ	اِلَى الْاَرْضِ	اثَّاقَلْتُمْ
Dünya hayatına	Razı mı oldunuz? *(Neye?)*	Yere	Ki yığılıp kaldınız *(Nereye?)*

فِي الْاٰخِرَةِ	فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	مِنَ الْاٰخِرَةِ
Ahiretin yanında	Dünya hayatının geçimliği değildir	Ahiret yerine

اَلِيمًا	عَذَابًا	يُعَذِّبْكُمْ	اِلَّا تَنْفِرُوا	﴿٣٨﴾	قَلِيلٌ	اِلَّا
Can yakıcı	Bir azapla ki	Allah size azap eder *(Neyle?)*	Şayet [savaşa] çıkmazsanız		Azdır	Ancak

شَيْـًٔا	وَلَا تَضُرُّوهُ	غَيْرَكُمْ	قَوْمًا	وَيَسْتَبْدِلْ
Hiçbir şey	Ve ona zarar da veremezsiniz	Sizden başkadır	Bir kavimle ki	Ve [sizi] değiştirir *(Kimle?)*

فَقَدْ نَصَرَهُ	اِلَّا تَنْصُرُوهُ	﴿٣٩﴾	قَدِيرٌ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	وَاللّٰهُ
Muhakkak ki ona yardım etmiştir *(Kim?)*	Şayet ona yardım etmezseniz		Ziyade gücü yetendir	Her şeye *(Nedir?)*	Allah

ثَانِيَ اثْنَيْنِ	كَفَرُوا	الَّذِينَ	اَخْرَجَهُ	اِذْ	اللّٰهُ
İkinin ikincisi iken *(O vakitten bedel)*	Kafir oldular *(O ne olduğu halde?)*	O kimseler ki	Onu çıkarmıştı *(Kim?)*	O vakit ki	Allah *(Ne vakit?)*

لَا تَحْزَنْ	لِصَاحِبِهِ	يَقُولُ	اِذْ	فِي الْغَارِ	هُمَا	اِذْ
Üzülme	Arkadaşına *(Ne diyordu?)*	Diyordu *(Kime?)*	O zaman ki *(Yine o vakitten bedel)*	Mağaradaydı	O ikisi *(Neredeydi?)*	Şu vakit ki

بِجُنُودٍ	وَاَيَّدَهُ	عَلَيْهِ	سَكِينَتَهُ	اللّٰهُ	فَاَنْزَلَ	مَعَنَا	اِنَّ اللّٰهَ
Bir takım ordularla ki	Ve onu destekledi *(Neyle?)*	Onun üzerine *(Daha?)*	Sekinetini *(Kim üzerine?)*	Allah *(Neyi?)*	Bunun üzerine indirdi *(Kim?)*	Bizimle beraberdir	Muhakkak ki Allah *(Nedir?)*

السُّفْلٰى	كَفَرُوا	كَلِمَةَ الَّذِينَ	وَجَعَلَ	لَمْ تَرَوْهَا
En alçak	Onlar kafir oldular *(Ne kıldı?)*	O kimselerin kelimesini ki	Ve kıldı *(Neyi?)*	Siz onları görmediniz

﴿٤٠﴾	حَكِيمٌ	عَزِيزٌ	وَاللّٰهُ	الْعُلْيَا	هِيَ	وَكَلِمَةُ اللّٰهِ
	Hikmet sahibidir	Azizdir	Allah *(Nedir?)*	En yücedir	O kelime *(Nedir?)*	Ve Allah'ın kelimesi

Arapça	Türkçe
اِنْفِرُوا	Seferber olun *(Ne olduğunuz halde?)*
خِفَافًا	Hafif
وَثِقَالًا	Ve ağır olduğunuz halde *(Daha?)*
وَجَاهِدُوا	Ve cihat edin *(Neyle?)*
بِاَمْوَالِكُمْ	Mallarınızla *(Daha?)*
وَاَنْفُسِكُمْ	Ve canlarınızla *(Nerede?)*
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	Allah yolunda
ذٰلِكُمْ	İşte size bu *(Nedir?)*
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır *(Kim için?)*
لَكُمْ	Sizin için
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz *(Ne?)*
تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾	Biliyor iseniz
لَوْ كَانَ	Şayet [çağırdığın şey] olsaydı *(Ne olsaydı?)*
عَرَضًا	Geçici bir meta *(Öyle ki)*
قَرِيبًا	Yakın *(Daha?)*
وَسَفَرًا	Ve bir yolculuk olsaydı ki
قَاصِدًا	Orta
لَاتَّبَعُوكَ	Elbette tabi olurlardı sana
وَلٰكِنْ	Şu kadarı var ki
بَعُدَتْ	Uzak oldu *(Kime?)*
عَلَيْهِمُ	Onların üzerine *(Ne?)*
الشُّقَّةُ	Meşakkat
وَسَيَحْلِفُونَ	Ve yakında yemin edecekler *(Kime?)*
بِاللّٰهِ	Allah'a
لَوِ اسْتَطَعْنَا	Şayet güç yetirseydik
لَخَرَجْنَا	Elbette çıkardık *(Kimle?)*
مَعَكُمْ	Sizinle birlikte
يُهْلِكُونَ	Helak ediyorlar *(Kimi?)*
اَنْفُسَهُمْ	Kendilerini
وَاللّٰهُ	Allah ise
يَعْلَمُ	Bilir ki
اِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar *(Nedir?)*
لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾	Elbette yalancılardır
عَفَا	Affetti *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Kimi?)*
عَنْكَ	Seni
لِمَ اَذِنْتَ	Niçin izin verdin *(Kime?)*
لَهُمْ	Onlara *(Ne vakte kadar?)*
حَتّٰى يَتَبَيَّنَ	Ortaya çıkıncaya kadar *(Kime?)*
لَكَ	Sana *(Kim?)*
الَّذِينَ	O kimseler ki
صَدَقُوا	Doğru söylediler *(Daha ne vakte kadar?)*
وَتَعْلَمَ	Ve bilinceye dek *(Kimi?)*
الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾	Yalancıları
لَا يَسْتَاْذِنُكَ	Senden izin istemez *(Kim?)*
الَّذِينَ	O kimseler ki
يُؤْمِنُونَ	İnanırlar *(Kime?)*
بِاللّٰهِ	Allah'a
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	Ve ahiret gününe *(Hangi konuda izin istemezler?)*
اَنْ يُجَاهِدُوا	Cihat etmeleri konusunda *(Neyle cihat?)*
بِاَمْوَالِهِمْ	Malları *(Daha?)*
وَاَنْفُسِهِمْ	Ve canlarıyla
وَاللّٰهُ	Allah *(Nedir?)*
عَلِيمٌ	Ziyade bilendir *(Kimi?)*
بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾	Muttakileri
اِنَّمَا	Ancak
يَسْتَاْذِنُكَ	Senden izin ister *(Kim?)*
الَّذِينَ	O kimseler ki
لَا يُؤْمِنُونَ	İnanmazlar *(Kime?)*
بِاللّٰهِ	Allah'a *(Daha?)*
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	Ve ahiret gününe *(Daha ne olmuştur?)*
وَارْتَابَتْ	Ve şüpheye düşmüştür *(Ne?)*
قُلُوبُهُمْ	Onların kalpleri
فَهُمْ	Artık onlar
فِي رَيْبِهِمْ	Şüphelerinde
يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾	Çalkalanır dururlar
وَلَوْ اَرَادُوا	Şayet isteselerdi *(Neyi?)*
الْخُرُوجَ	Çıkmayı
لَاَعَدُّوا	Elbette hazırlarlardı *(Ne için?)*
لَهُ	Onun için *(Ne hazırlarlardı?)*
عُدَّةً	Bir hazırlık
وَلٰكِنْ	Ne var ki
كَرِهَ	İstemedi *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Neyi?)*
انْبِعَاثَهُمْ	Savaşa koyulmalarını
فَثَبَّطَهُمْ	Bundan dolayı alıkoydu onları
وَقِيلَ	Ve onlara dendi
اقْعُدُوا	Oturun *(Kimle?)*
مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾	Oturanlarla birlikte
لَوْ خَرَجُوا	Şayet çıksalardı *(Nerede?)*
فِيكُمْ	Sizin aranızda
مَا زَادُوكُمْ	Sizi artırmazlardı
اِلَّا خَبَالًا	Bozgunculuktan öte *(Daha?)*
وَلَاَوْضَعُوا	Ve elbette koşturdurlardı *(Nerede?)*
خِلَالَكُمْ	Aranızda *(Ne oldukları halde?)*
يَبْغُونَكُمُ	İsteyerek size *(Neyi?)*
الْفِتْنَةَ	Fitneyi
وَفِيكُمْ	Ve aranızda da vardır *(Ne?)*
سَمَّاعُونَ	Dinleyenler *(Kimi?)*
لَهُمْ	Onları
وَاللّٰهُ	Allah *(Nedir?)*
عَلِيمٌ	Hakkıyla bilendir *(Kimi?)*
بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾	Zalimleri

41. Sizler gerek hafif, gerekse ağırlıklı olarak seferber olunuz. Ve mallarınızla canlarınızla Allah yolunda cihad ediniz! Eğer bilir takımından iseniz, bu sizin için hayırlıdır.

42. O, yakın bir ganimet ve orta bir yolculuk olsaydı, mutlaka arkana düşerlerdi. Fakat o meşakkatli mesafe kendilerine uzak geldi. Bununla beraber: "Eğer gücümüz olsaydı, elbette sizinle beraber (savaşa) çıkardık." diye yakında yemin edecekler ve kendilerini helake sürükleyecekler. Çünkü Allah biliyor ki, onlar kesinlikle yalancılardır.

43. Allah seni affetti ya! Neden doğru söyleyenler sana iyice belli oluncaya ve yalancıları öğreninceye kadar beklemedin de onlara izin verdin?

44. Allah'a ve ahiret gününe imanlı kimseler, mallarıyla ve canlarıyla cihad edeceklerinden dolayı senden izin istemezler. Ve Allah, o takva sahiplerini bilir.

45. Ancak o kimseler senden isterler ki, Allah'a ve ahiret gününe inanmazlar ve kalpleri işkillidir de, işkilleri içinde çalkanır dururlar.

46. Eğer cihada çıkmayı isteselerdi, mutlaka onun için hazırlık yaparlardı. Fakat Allah davranmalarını istemedi de onları alıkoydu ve: "Oturun, oturanlarla beraber!" denildi.

47. Eğer sizin aranızda (cihada) çıkmış olsalardı, bozgunculuk çıkarmaktan başka bir faydaları olmayacak ve sizi fitneye düşürmek maksadıyla aralarınıza saldıracaklardı. İçinizde de onları dinleyecekler vardı. Allah o zalimleri bilir.

48. Gerçekte bunlar, fitneyi daha önce çıkarmak istediler ve sana karşı türlü işler çevirdiler. Sonunda, onların hoşuna gitmemesine rağmen, hak yerini buldu ve Allah'ın emri üstün geldi.

49. İçlerinden: "Aman bize izin ver, başımı derde sokma!" diyen de var. Bilmiş ol ki, derde asıl kendileri düştüler ve kuşkusuz cehennem kâfirleri kesinlikle kaplar.

50. Sana bir güzellik kısmet olursa, fenalarına gider ve eğer bir musibet gelirse: "Biz tedbirimizi önceden almıştık!" derler ve sevine sevine döner giderler.

51. De ki: "Hiç bir zaman bize, Allah'ın bizim için yazdığından başka bir şey dokunmaz. O, bizim Mevlâmızdır ve mü'minler onun için yalnız Allah'a tevekkül etsinler."

52. De ki: "Siz bizim için ancak iki güzel şeyden birini bekleyebilirsiniz. Biz ise size, Allah'ın kendi tarafından veya bizim elimizle bir azap indirmesini bekliyoruz. O halde bekleyin, biz de sizinle birlikte bekliyoruz!"

53. De ki: "Gerek isteyerek infak edin, gerek istemeyerek... (Verdikleriniz) sizden hiçbir zaman kabul edilmeyecektir, çünkü siz fasık bir kavim oldunuz."

54. Kendilerinden, harcamalarının kabul olunmasına engel olan da sırf şudur: Çünkü bunlar Allah'ı ve peygamberini inkâr ettiler. Ve namaza ancak üşene üşene geliyorlar, verdiklerini de ancak istemeyerek veriyorlar.

لَقَدِ ابْتَغَوُا	Andolsun ki istemişlerdi *(Neyi?)*
الْفِتْنَةَ	Fitne çıkarmayı *(Ne vakit?)*
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce *(Daha ne yapmışlardı?)*
وَقَلَّبُوا	Ve altüst etmişlerdi *(Kime?)*
لَكَ	Sana *(Neyi?)*
الْاُمُورَ	İşleri
حَتّٰى جَٓاءَ	Nihayet geldi *(Ne?)*
الْحَقُّ	Hak *(Daha?)*
وَظَهَرَ	Ve zahir oldu *(Ne?)*
اَمْرُ اللّٰهِ	Allah'ın emri
وَهُمْ	Onlar oldukları halde *(Ne oldukları halde?)*
كَارِهُونَ	Hoş görmezler
﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ	Onların arasında vardır *(Kim?)*
مَنْ	O kimse ki
يَقُولُ	Diyor
ائْذَنْ	İzin ver *(Kime?)*
لِي	Bana *(Daha?)*
وَلَا تَفْتِنِّي	Ve beni fitneye düşürme
اَلَا	Haberiniz olsun ki
فِي الْفِتْنَةِ	Fitneye
سَقَطُوا	Düştüler
وَاِنَّ جَهَنَّمَ	Muhakkak ki cehennem *(Nedir?)*
لَمُحِيطَةٌ	Elbette kuşatıcıdır *(Kimi?)*
بِالْكَافِرِينَ	Kafirleri
﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِبْكَ	Şayet isabet ederse sana *(Ne?)*
حَسَنَةٌ	Bir iyilik
تَسُؤْهُمْ	Onları üzer
وَاِنْ تُصِبْكَ	Ve isabet ederse sana *(Ne?)*
مُصِيبَةٌ	Musibet
يَقُولُوا	Derler
قَدْ اَخَذْنَا	Elbette almıştık *(Neyi?)*
اَمْرَنَا	Tedbirimizi *(Ne vakit?)*
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce *(Daha ne yaparlardı?)*
وَيَتَوَلَّوْا	Ve dönüp giderler
وَهُمْ	Onlar oldukları halde *(Ne?)*
فَرِحُونَ	Seviniciler
﴿٥٠﴾ قُلْ	De ki
لَنْ يُصِيبَنَا	Bize asla isabet etmez
اِلَّا مَا	Ancak o şey isabet eder ki
كَتَبَ	Yazdı *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Kime?)*
لَنَا	Bize
هُوَ	O *(Nedir?)*
مَوْلٰينَا	Bizim mevlamızdır
وَعَلَى اللّٰهِ	Ve yalnız Allah'a
فَلْيَتَوَكَّلِ	Tevekkül etsin *(Kim?)*
الْمُؤْمِنُونَ	Müminler
﴿٥١﴾ قُلْ	De ki
هَلْ تَرَبَّصُونَ	Bekliyor musunuz *(Kime?)*
بِنَا	Bize
اِلَّا اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ	Ancak iki güzel akıbetten birini [bekliyorsunuz]
وَنَحْنُ	Ve biz de
نَتَرَبَّصُ	Bekliyoruz *(Kim için?)*
بِكُمْ	Sizin için *(Neyi?)*
اَنْ يُصِيبَكُمُ	Size isabet ettirmesini *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Neyi?)*
بِعَذَابٍ	Bir azabı *(Öyle azab ki?)*
مِنْ عِنْدِهٖ	Kendi katından
اَوْ	Ya da *(Öyle azap ki?)*
بِاَيْدِينَا	Bizim ellerimizle olan
فَتَرَبَّصُوا	Artık bekleyedurun
اِنَّا	Muhakkak ki biz
مَعَكُمْ	Sizinle birlikte *(Neyiz?)*
مُتَرَبِّصُونَ	Bekleyenleriz
﴿٥٢﴾ قُلْ	De ki
اَنْفِقُوا	İnfakta bulunun *(Nasıl?)*
طَوْعًا	İsteyerek
اَوْ	Ya da
كَرْهًا	İstemeyerek
لَنْ يُتَقَبَّلَ	Asla kabul edilmeyecektir *(Kimden?)*
مِنْكُمْ	Sizden
اِنَّكُمْ	Muhakkak ki siz
كُنْتُمْ	Oldunuz *(Ne oldunuz?)*
قَوْمًا	Bir kavim *(Öyle kavim ki)*
فَاسِقِينَ	Fasıklar
﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ	Onlara mani olmadı *(Neden?)*
اَنْ تُقْبَلَ	Kabul olmasından *(Kimden?)*
مِنْهُمْ	Onlardan *(Neyin kabul olmasından?)*
نَفَقَاتُهُمْ	Onların infak ettiklerinin
اِلَّا اَنَّهُمْ	Ancak şu mani oldu ki, onlar
كَفَرُوا	İnkar ettiler *(Kimi?)*
بِاللّٰهِ	Allah'ı
وَبِرَسُولِهٖ	Ve Resulü'nü *(Daha?)*
وَلَا يَأْتُونَ	Ve gelmiyorlardı *(Neye?)*
الصَّلٰوةَ	Namaza
اِلَّا	Ancak geliyorlardı *(Ne oldukları halde?)*
وَهُمْ	Onlar
كُسَالٰى	Tembel oldukları halde *(Daha?)*
وَلَا يُنْفِقُونَ	Ve infak etmiyorlardı
اِلَّا	Ancak ediyorlardı *(Ne oldukları halde?)*
وَهُمْ	Onlar
كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾	Kerih görücü oldukları halde

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْۜ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ

İmrendirmesin seni (Ne?) | Onların malları (Daha ne imrendirmesin?) | Ve onların çocukları | Ancak diliyor (Kim?) | Allah (Neyi?)

لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ

Onlara azap etmeyi (Ne sebebiyle?) | O nimetler sebebiyle (Nerede?) | Dünya hayatında | Ve çıkmasını (Neyin?) | Onların canlarının | Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?)

كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْۜ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ

Kafirler | Ve yemin ederler (Kime?) | Allah'a (Ne diye?) | Muhakkak ki onlar (Nedir?) | Sizdendir | Halbuki onlar değildir (Ne?) | Sizden

وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَاً اَوْ مَغَارَاتٍ

Fakat onlar (Nedir?) | Bir kavimdir ki | Korkuyorlar | Şayet bulsalar (Ne?) | Bir sığınak | Ya da (Ne bulsalar?) | Mağaralar

اَوْ مُدَّخَلاً لَوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ

Ya da | Girecek bir delik | Elbette dönerlerdi (Nereye?) | Oraya | Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?) | Koşuyor oldukları halde | Onların arasında vardır | O kimse ki

يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَاِنْ اُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَاِنْ لَمْ يُعْطَوْا

Seni ayıplıyor (Ne konuda?) | Sadakalar konusunda | Şayet kendilerine verilirse (Neden?) | O sadakalardan | Memnun olurlar | Ve eğer verilmezse (Neden?)

مِنْهَا اِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوا مَٓا

O sadakalardan | Bir de bakarsın onlar | Öfkelenirler | Ve şayet onlar | Razı olsaydılar (Neye?) | O şeye ki

اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِينَا اللّٰهُ

Onlara verdi (Kim?) | Allah | Ve Resulü (Daha?) | Ve deselerdi | Bize yeter (Kim?) | Allah | Bize verecektir (Kim?) | Allah (Nereden?)

مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُٓۙ اِنَّٓا اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ

Lütfundan (Daha kim verecektir?) | Ve onun Resulü de | Muhakkak ki biz | Allah'a (Neyiz?) | Rağbet edenleriz | Muhakkak ki sadakalar (Kim içindir?)

لِلْفُقَرَٓاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ

Fakirler içindir (Daha?) | Miskinler içindir (Daha?) | Ve memur olanlar içindir (Neye?) | Sadakalar üzerine (Daha kim içindir?) | Ve ısındırılanlar içindir (Ne?)

قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيلِۜ

Kalpleri (Sadakalar daha kim içindir?) | Köleler içindir (Daha?) | Ve borçlular içindir (Daha?) | Ve Allah yolundaki [gazi]ler içindir (Daha?) | Ve yolda kalanlar içindir (Bu sadakalar ne olduğu halde?)

فَرِيضَةً مِنَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ

Bir farz olduğu halde (Kimden?) | Allah'tan | Allah (Nedir?) | Her şeyi bilendir | Hikmet sahibidir | Yine onlar arasında vardır

الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌۜ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ

Öyleleri ki | Eziyet ederler (Kime?) | Peygamber'e (Daha?) | Ve derler | O (Nedir?) | Kulaktır | De ki (Nedir o?) | Hayır kulağıdır (Kim için?)

لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا

Sizin için | İnanır (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve güvenir (Kime?) | Müminlere (Daha nedir?) | Ve rahmettir (Kim için?) | O kimseler için ki | İman ettiler (Kimden?)

مِنْكُمْۜ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٦١﴾

Sizden | Ve o kimseler ki | Eziyet ediyorlar (Kime?) | Allah Resulü'ne | Onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Can yakıcı

55. Sakın onların malları da çocukları da seni imrendirmesin. O hiçbir şey değil. Ancak Allah, onları dünya hayatında bunlar nedeniyle azaba çarptırmayı ve canlarının kâfir oldukları halde çıkmasını istiyor.

56. Şeksiz şüphesiz sizden olduklarına dair Allah'a yemin de ederler. Oysa sizden değildirler. Fakat onlar öyle bir topluluk ki, ödleri patlıyor.

57. Eğer sığınacak bir yer veya barınacak mağaralar ya da sokulacak bir delik bulsalardı, başlarını diker ona doğru koşarlardı.

58. İçlerinden sadakalar hakkında sana imalı söz söyleyenler de var. Çünkü ondan kendilerine verilmişse, hoşnut olurlar;,verilmemişse hemen kızarlar.

59. Ne olurdu bunlar, Allah ve peygamberi kendilerine ne verdiyse ona razı olsaydılar da: "Bize Allah yeter, Allah bize lütfundan yine verir, peygamberi de. Bizim bütün rağbetimiz Allah'adır." deselerdi.

60. Sadakalar, ancak şunlar içindir: Fakirler, miskinler, zekât toplama görevlileri, kalpleri İslam'a ısındırılmak istenenler (müellefe-i kulup), köleler, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmışlar... Allah tarafından kesin olarak böyle farz buyruldu. Allah alîmdir, hakîmdir.

61. Yine içlerinden öyleleri var ki, peygamberi incitiyorlar ve: "O her söyleneni dinler bir kulak." diyorlar. De ki: "O, sizin için bir hayır kulağıdır, Allah'a inanır, mü'minlere inanır ve iman edenleriniz için bir rahmettir. Allah'ın peygamberini incitenler için ise, can yakıcı bir azap vardır."

62. Size gelir hoşnutluğunuzu kazanmak için Allah'a yemin ederler, eğer bunlar mü'min iseler, daha önce Allah'ın ve peygamberinin rızasını düşünmeleri gerekir.

63. Ya, henüz şunu bilmediler mi? Her kim Allah ve peygamberiyle yarış etmeye kalkarsa ona muhakkak cehennem ateşi var. Sonsuza kadar onda kalmak üzere... İşte rezilliğin büyüğü o...

64. Münafıklar, bütün kalplerindekilerle kendilerini haber verecek bir surenin tepelerine inmesinden çekinirler. De ki: "Eğlenin bakalım, çünkü Allah o sizin çekindiklerinizi meydana çıkaracaktır."

65. Şayet kendilerine sorsan "Biz, sadece lafa dalmış, şakalaşıyorduk." derler. De ki: "Siz Allah ile, âyetleriyle ve peygamberiyle mi eğleniyordunuz?"

66. Boşuna özür dilemeyin. Siz iman ettiğinizi söyledikten sonra küfrünüzü açığa vurdunuz. İçinizden bir kısmını affetsek bile, suçlarında ısrar etiklerinden dolayı bir kısmını azabımıza uğratacağız.

67. Münafıkların erkekleri de kadınları da birbirlerinin tıpkısıdırlar. Kötülüğü emreder, iyilikten alıkoyarlar ve ellerini sıkı tutarlar. Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. Gerçekten münafıklar hep fasıktırlar.

68. Allah, münafık erkeklere, münafık kadınlara ve bütün kâfirlere ebedi olarak cehennem ateşini vaad etti. O, onlara yeter. Allah onları rahmetinin alanından uzaklaştırdı. Ve onlar için sürekli bir azap vardır.

يَحْلِفُونَ	بِاللّٰهِ	لَكُمْ	لِيُرْضُوكُمْ	وَاللّٰهُ	وَرَسُولُهُ	اَحَقُّ
Yemin ediyorlar (Kime?)	Allah'a (Kim için?)	Sizin için (Niçin?)	Sizi hoşnut etmek için	Allah	Ve Resulü (Nedir?)	Daha layıktır (Neye?)

اَنْ يُرْضُوهُ	اِنْ كَانُوا	مُؤْمِنِينَ ۝٦٢	اَلَمْ يَعْلَمُوا	اَنَّهُ	مَنْ
O'nu razı etmelerine	Şayet iseler (Ne?)	Müminler	Bilmediler mi?	Durum şu ki	Her kim

يُحَادِدِ	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ	فَاَنَّ لَهُ	نَارَ جَهَنَّمَ	خَالِدًا	فِيهَا
Karşı koyarsa (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve Resulü'ne	Elbette onun için vardır (Ne?)	Cehennem ateşi (O kişi ne olduğu halde)	[Ebedi] kalıcı olduğu halde (Nerede?)	Orada

ذٰلِكَ	الْخِزْيُ	الْعَظِيمُ ۝٦٣	يَحْذَرُ	الْمُنَافِقُونَ	اَنْ تُنَزَّلَ
İşte bu (Nedir?)	Rezillik (Öyle rezillik ki)	Büyük	Korkuyor (Kim?)	Münafıklar (Neden?)	İnmesinden (Kim üzerine?)

عَلَيْهِمْ	سُورَةٌ	تُنَبِّئُهُمْ	بِمَا	فِي قُلُوبِهِمْ	قُلِ	اسْتَهْزِؤُا
Onlar üzerine (Ne inmesinden?)	Bir sure ki	Onlara bildiriyor (Neyi?)	O şeyi ki (O şey neredir?)	Onların kalplerindedir	De ki	Alay edin bakalım

اِنَّ اللّٰهَ	مُخْرِجٌ	مَا	تَحْذَرُونَ ۝٦٤	وَلَئِنْ	سَاَلْتَهُمْ	لَيَقُولُنَّ
Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Çıkarıcıdır (Neyi?)	O şeyi ki	Çekiniyorsunuz	Andolsun ki eğer	Soracak olursan onlara	Elbette onlar derler

اِنَّمَا كُنَّا	نَخُوضُ	وَنَلْعَبُ	قُلْ	اَبِاللّٰهِ	وَاٰيَاتِهِ	وَرَسُولِهِ
Muhakkak ki biz idik	[Söze] dalmış	Ve şakalaşıyorduk	De ki	Allah'la mı?	Ve onun ayetleriyle mi?	Resulü'yle mi?

كُنْتُمْ	تَسْتَهْزِؤُنَ ۝٦٥	لَا تَعْتَذِرُوا	قَدْ كَفَرْتُمْ
Siz idiniz	Alay ediyorsunuz	Özür beyan etmeyiniz	Muhakkak ki siz kafir oldunuz (Neden sonra?)

بَعْدَ اِيمَانِكُمْ	اِنْ نَعْفُ	عَنْ طَائِفَةٍ	مِنْكُمْ	نُعَذِّبْ	طَائِفَةً
İman etmenizden sonra	Şayet biz affedersek (Kimden?)	Bir topluluktan (Kimden olan?)	Sizden olan	Azap ederiz (Kime?)	Diğer bir topluluğa (Ne sebebiyle?)

بِاَنَّهُمْ كَانُوا	مُجْرِمِينَ ۝٦٦	اَلْمُنَافِقُونَ	وَالْمُنَافِقَاتُ
Onların olmaları sebebiyle (Ne olmaları?)	Suçlu-günahkarlar	Münafık erkekler	Ve Münafık kadınlar (Nedir?)

بَعْضُهُمْ	مِنْ بَعْضٍ	يَاْمُرُونَ	بِالْمُنْكَرِ	وَيَنْهَوْنَ
Onların bazıları	Bazılarındandır	Emrederler (Neyi?)	Kötülüğü	Ve nehyederler (Neden?)

عَنِ الْمَعْرُوفِ	وَيَقْبِضُونَ	اَيْدِيَهُمْ	نَسُوا	اللّٰهَ	فَنَسِيَهُمْ
İyilikten (Daha?)	Ve sıkı tutarlar (Neyi ?)	Ellerini	Unuttular (Kimi?)	Allah'ı	O da onları unuttu

اِنَّ الْمُنَافِقِينَ	هُمُ	الْفَاسِقُونَ ۝٦٧	وَعَدَ	اللّٰهُ	الْمُنَافِقِينَ
Muhakkak ki münafıklar	Asıl onlardır (Kim?)	Fasıklar	Vaat etti (Kim?)	Allah (Kime?)	Münafık erkekler

وَالْمُنَافِقَاتِ	وَالْكُفَّارَ	نَارَ جَهَنَّمَ	خَالِدِينَ	فِيهَا
Ve münafık kadınlara (Daha kime?)	Ve kafirlere (Neyi vaat etti?)	Cehennem ateşini (Ne oldukları halde?)	[Ebedi] kalıcı oldukları halde (Nerede?)	Orada

هِيَ	حَسْبُهُمْ	وَلَعَنَهُمُ	اللّٰهُ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	مُقِيمٌ ۝٦٨
O [cehennem] (Nedir?)	Onlara yeter	Ve lanet etti onlara (Kim?)	Allah	Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Kalıcı

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَاَكْثَرَ

O kimseler gibisiniz ki | Sizden önce olan | Onlar idiler | Daha şiddetli *(Kimden?)* | Sizden *(Ne olarak?)* | Güç olarak *(Daha ne idiler?)* | Ve daha çoktular *(Ne olarak?)*

اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ

Mallar *(Daha?)* | Ve çocuklar olarak | Artık onlar nasiplendiler *(Neyle?)* | Nasipleriyle | Artık siz de nasiplendiniz

بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ

Nasibinizle *(Kim gibi?)* | Faydalandığı gibi *(Kim?)* | O kimseler ki | Sizden öncedir *(Neyle?)* | Kendi nasipleriyle

وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ

Ve dalıverdiniz *(Kim gibi?)* | O kimse gibi ki | Daldılar | İşte onlar | Boşa çıkmıştır *(Ne?)* | Onların amelleri *(Nerede?)*

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾

Dünyada *(Daha?)* | Ve ahirette | Ve işte onlar | Asıl onlardır | Hüsrana uğrayanlar

اَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ

Gelmedi mi onlara? *(Ne?)* | O kimselerin haberi ki | Onlardan öncedir *(O kimselerden bedel)* | Nuh'un kavminin *(Daha?)* | Ve Ad kavminin | Ve Semud kavminin haberi *(Daha?)*

وَقَوْمِ اِبْرٰهِيمَ وَاَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ اَتَتْهُمْ

İbrahim'in kavminin haberi *(Daha?)* | Medyen halkının haberi *(Daha?)* | Alt üst edilmiş şehirlerin haberi | Onlara getirmişti *(Kim?)*

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا

Peygamberleri *(Neyi?)* | Apaçık delilleri | Olmadı *(Kim?)* | Allah *(Ne olmadı?)* | Onlara zulmeder | Ne var ki | Onlar oldular

اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ

Kendilerine *(Ne oldular?)* | Zulmeder oldular | Mümin erkekler *(Daha?)* | Ve mümin kadınlar *(Nedir?)* | Onların bazısı

اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

Bazısının dostudur | Emrederler *(Neyi?)* | İyiyi | Ve nehyederler *(Neden?)* | Kötüden *(Daha ne yaparlar?)*

وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

Ve dosdoğru kılarlar *(Neyi?)* | Namazı | Ve verirler *(Neyi?)* | Zekatı *(Daha?)* | Ve itaat ederler *(Kime?)* | Allah'a *(Daha kime?)* | Ve Resulü'ne

اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ

İşte onlar | Rahmet edecektir onlara *(Kim?)* | Allah | Muhakkak ki Allah *(Nedir?)* | Azizdir | Hikmet sahibidir | Vaat etmiştir *(Kim?)*

اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

Allah *(Kime?)* | Mümin erkeklere *(Daha?)* | Ve mümin kadınlara *(Neyi?)* | Cennetleri *(Öyle cennetler ki)* | Akıyor *(Nereden?)* | Altlarından *(Ne akıyor?)*

الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ

Nehirler *(Onlar ne oldukları halde?)* | [Ebedi] kalıcı oldukları halde *(Nerede?)* | Orada *(Daha ne vaat etti?)* | Bir takım meskenler ki | Hoş *(Öyle meskenler ki)* | Adn cennetlerinde olan

وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

Ve hoşnutluk *(Öyle hoşnutluk ki)* | Allah'tan olan *(Nedir?)* | Daha büyüktür | İşte bu | Asıl budur *(Ne?)* | Kurtuluş *(Öyle kurtuluş ki)* | Pek büyük

69. Sizden öncekiler gibi ki, kuvvetçe sizden daha çetin, mal ve çocukları bakımından sizden daha çok idiler. Dünya hayatından kısmetleriyle zevk sürmeye bakmışlardı. O sizden öncekiler kısmetleriyle nasıl zevk sürmek istedilerse, siz de öyle kısmetinizle zevk sürmeye baktınız. Siz de o batağa dalanlar gibi daldınız. İşte bunların dünya ve ahirette bütün yaptıkları boşa gitti. İşte bunlar, hep o zarar içinde kalanlardır.

70. Bunlara o kendilerinden öncekilerin: Nuh kavminin, Ad'ın, Semud'un, İbrahim kavminin, Medyen halkının ve alt üst olmuş şehirlerin haberi gelmedi mi? Bunların hepsine peygamberleri apaçık delillerle gelmişti. Demek ki Allah, onlara zulmetmiş değildi. Ve lâkin kendileri kendilerine zulmediyorlardı.

71. Erkek, dişi bütün mü'minler birbirlerinin dostudurlar. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar, namazı dürüst kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve peygamberine itaat ederler. İşte bunları Allah yarın rahmeti ile bağışlayacaktır. Çünkü Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

72. Allah mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara altından ırmaklar akan cennetler vaad etti. İçlerinde sonsuza kadar kalacaklar. Hem Adn cennetlerinde hoş hoş evler... Allah'ın bir hoşnutluğu ise hepsinden büyüktür. İşte asıl büyük kurtuluş da budur.

73. Ey şanlı peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı kalın ol (yumuşak davranma). Onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir!

74. Allah'a söylemediklerine dair yemin ediyorlar. Andolsun ki, o küfür sözünü söylediler. İslâm'a geldikten sonra yine kâfirlik ettiler ve o başaramadıkları cinâyeti kurdular. Oysa öç almaya kalkmaları için, kendilerini Allah'ın peygamberiyle ilahî lütfundan zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer tevbe ederlerse haklarında hayırlı olur. Yok yan çizerlerse, Allah onlara dünyada ve ahirette can yakıcı bir azap ile azap eder. Ve yeryüzünde onlar için ne koruyacak, ne yardım edecek kimse bulunmaz.

75. Yine onlardan kimi de Allah'a şöyle söz vermişlerdi: "Eğer bize lütfundan ihsan ederse, mutlaka zekâtını veririz ve kesinlikle salihlerden oluruz!"

76. Ne zaman ki Allah lütfundan istediklerini verdi, cimrilik edip yüz çevirdiler ve zaten yan çizip duruyorlardı.

77. Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söylemeyi adet edindikleri için, O da bu yaptıklarının sonucunu kalplerinde kıyamet gününe kadar sürecek bir nifaka çeviriverdi.

78. Hâlâ bilmediler mi ki, Allah onların sırlarını da bilir, fısıltılarını da. Ve Allah gaybları çok iyi bilendir.

79. Sadakalarda farz olan zekâttan fazla olarak kendi gönülleriyle bağışlarda bulunanlara bir türlü ve güçlerinin yetebildiğinden başkasını bulmayanlara başka türlü laf atarak, bunlarla eğlenenleri Allah maskaraya çevirdikten başka, bir de kendileri için can yakıcı bir azap vardır.

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ	جَاهِدِ	الْكُفَّارَ	وَالْمُنَافِقِينَ	وَاغْلُظْ
Ey Peygamber!	Cihat et! (Kimle?)	Kafirlerle (Daha kime?)	Ve münafıklarla (Daha?)	Ve sert ol (Kime karşı?)

عَلَيْهِمْ	وَمَأْوٰيهُمْ	جَهَنَّمُ	وَبِئْسَ	الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾	يَحْلِفُونَ
Onlara	Onların varacakları yer (Nedir?)	Cehennemdir	Ve ne kötü!	Varılacak yerdir	Yemin ederler (Kime?)

بِاللّٰهِ	مَا قَالُوا	وَلَقَدْ قَالُوا	كَلِمَةَ الْكُفْرِ	وَكَفَرُوا
Allah'a ki	Demediler	Oysa andolsun ki, dediler (Neyi?)	Küfür sözünü	Ve kafir oldular

بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ	وَهَمُّوا	بِمَا	لَمْ يَنَالُوا	وَمَا نَقَمُوا	اِلَّا اَنْ اَغْنٰيهُمُ
İslamiyeti kabullerinden sonra	Ve yeltendiler (Neye?)	O şeye ki	Nail olamadılar	İnkar etmediler	Ancak onları zenginleştirdi diye (Kim?)

اللّٰهُ	وَرَسُولُهُ	مِنْ فَضْلِهِ	فَاِنْ يَتُوبُوا	يَكُ	خَيْرًا	لَهُمْ
Allah (Daha kim?)	Ve Resulü (Neden zenginleştirdi?)	Lütfundan	Eğer tövbe ederlerse	Olur (Ne olur?)	Daha hayırlı (Kim için?)	Onlar için

وَاِنْ يَتَوَلَّوْا	يُعَذِّبْهُمُ	اللّٰهُ	عَذَابًا	اَلِيمًا	فِي الدُّنْيَا	وَالْاٰخِرَةِ
Ve eğer yüz çevirirlerse	Onlara azap eder (Kim?)	Allah (Nasıl?)	Bir azapla ki	Can yakıcı (Nerede?)	Dünyada (Daha?)	Ve ahirette

وَمَا لَهُمْ	فِي الْاَرْضِ	مِنْ وَلِيٍّ	وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾	وَمِنْهُمْ	مَنْ
Ve onlar için olmadı (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne olmadı?)	Ne bir veli	Ve ne de bir yardımcı	Ve onların arasında vardır	O kimse ki

عَاهَدَ	اللّٰهَ	لَئِنْ اٰتٰينَا	مِنْ فَضْلِهِ	لَنَصَّدَّقَنَّ	وَلَنَكُونَنَّ
Ahitleşmişti (Kimle?)	Allah'la ki	Şayet verirse bize (Neden?)	Lütfundan	Elbette sadaka vereceğiz (Daha?)	Ve elbette olacağız (Kimlerden?)

مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾	فَلَمَّا اٰتٰيهُمْ	مِنْ فَضْلِهِ	بَخِلُوا	بِهِ	وَتَوَلَّوْا
Salih kimselerden	Ne zaman ki verdi onlara (Neden verdi?)	Lütfundan	Cimrilik yaptılar (Nede?)	Onda (Daha?)	Ve döndüler

وَهُمْ	مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾	فَاَعْقَبَهُمْ	نِفَاقًا	فِي قُلُوبِهِمْ	اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?)	Yüz çeviriciler	Böylece [akibetlerini] döndürdü (Neye?)	Nifaka (Öyle nifak ki)	Onların kalplerinde olan (Ne vakte kadar?)	Kendisiyle karşılaşacakları güne kadar (Ne sebebiyle?)

بِمَٓا اَخْلَفُوا	اللّٰهَ	مَا وَعَدُوهُ	وَبِمَا	كَانُوا	يَكْذِبُونَ
Caymaları sebebiyle (Ne karşısında?)	Allah karşısında (Neden?)	Vaat ettiklerinden (Daha ne sebebiyle?)	Ve o şey sebebiyle ki	Onlar idiler	Yalan söylüyor

﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوا	اَنَّ اللّٰهَ	يَعْلَمُ	سِرَّهُمْ	وَنَجْوٰيهُمْ	وَاَنَّ اللّٰهَ
Hâlâ bilmediler mi ki?	Muhakkak ki Allah	Bilir (Neyi?)	Onların gizlisini (Daha?)	Ve onların fısıltılarını (Daha neyi bilmediler mi ki?)	Muhakak ki Allah (Nedir?)

عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾	اَلَّذِينَ	يَلْمِزُونَ	الْمُطَّوِّعِينَ
Gaypleri pek iyi bilendir	O kimseler ki	Ayıplıyorlar (Kimi?)	Hayrına verenleri (Kimden?)

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	فِي الصَّدَقَاتِ	وَالَّذِينَ	لَا يَجِدُونَ	اِلَّا جُهْدَهُمْ
Müminlerden (Ne hususta?)	Sadakalarda (Daha kimi ayıplıyorlar?)	Ve o kimseleri ki	Bulamıyorlar	Ancak güçlerinin yettiğini buluyorlar

فَيَسْخَرُونَ	مِنْهُمْ	سَخِرَ	اللّٰهُ	مِنْهُمْ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	اَلِيمٌ ﴿٧٩﴾
Ve alayda bulunuyorlar (Kimle?)	Onlarla	Alaylarına karşılık vermiştir (Kim?)	Allah (Kimin?)	Onların	Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Can yakıcı

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْۜ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً

İstiğfarda bulun (Kim için?) | Onlar için | Ya da | İstiğfarda bulunma (Kim için?) | Onlar için | İstiğfar etsen bile (Kim için?) | Onlar için (Nasıl?) | Yetmiş defa

فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖۜ وَاللّٰهُ

Kesinlikle mağfiret etmeyecektir (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara | İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Onların inkar etmeleri sebebiyledir (Kimi?) | Allah'ı (Daha kimi?) | Ve Resulü'nü | Allah

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ

Hidayet etmez (Kime?) | Bir kavme ki | Fasıklardır | Sevindi (Kim?) | Geri kalanlar (Neye?) | Evlerinde oturmalarına

خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

Resulullah'tan sonra (Daha ne yaptılar?) | Ve hoş görmediler (Neyi?) | Cihat etmeyi (Neyle?) | Mallarıyla (Daha?) | Ve canlarıyla (Nerede?)

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّۜ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ

Allah yolunda | Ve dediler | Seferber olmayın (Nerede?) | Bu sıcakta | De ki | Cehennem ateşi (Nedir?) | Daha şiddetlidir (Ne yönden?)

حَرًّاۜ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًاۚ

Sıcak yönünden | Şayet olsalardı | Anlıyorlar | Artık gülsünler | Az | Ve ağlasınlar | Çok (Ne olarak?)

جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَٓائِفَةٍ

Ceza olarak (Neye?) | Olmalarına (Ne olmalarına?) | Kazanıyorlar | Şayet döndürürse seni (Kim?) | Allah (Nereye?) | Bir topluluğa ki

مِنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ اَبَدًا

Onlardandır | Ve eğer izin isterlerse (Ne için?) | Çıkmak için | De ki | Artık asla çıkamayacaksınız | Benimle birlikte | Ebedi olarak

وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّاۜ اِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ

Ve asla savaşamayacaksınız | Benimle birlikte (Kimle?) | Düşmanla | Muhakkak ki siz | Razı oldunuz (Neye?) | Evlerinizde oturmaya (Ne vakit?) | İlk defasında

فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا

Artık oturun (Kimle birlikte?) | Geri kalanlarla birlikte | Cenaze namazını kılma (Kim üzerine?) | Biri üzerine (Öyle biri ki) | Onlardan olan (Yine öyle birisi ki) | Öldü | Ebediyyen [kılma]

وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖۜ اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَمَاتُوا وَهُمْ

Ve durma (Nerede?) | Onun kabri başında | Muhakkak ki onlar | İnkar ettiler (Kimi?) | Allah'ı (Daha kimi?) | Ve Resulü'nü | Ve öldüler | Onlar oldukları halde

فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْۜ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ

Fasıklar | İmrendirmesin seni (Ne?) | Onların malları | Ve evlatları da | Ancak istiyor (Kim?) | Allah (Neyi?)

اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

Onlara azap etmeyi | O mallar ve evlatlarla (Nerede?) | Dünyada (Daha neyi istiyor?) | Ve çıkmasını (Neyin çıkmasını?) | Canlarının | Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?) | Kafirler

وَاِذَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَاْذَنَكَ

Ve indiği zaman (Ne?) | Bir sure | Şöyle ki | İman edin (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve cihat edin (Kimle?) | Onun Resulü'yle | Senden izin ister (Kim?)

اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

Güç ve servet sahipleri (Öyle kimseler ki) | Onlardan olan (Daha ne yaparlar?) | Ve derler | Bırak bizi | Olalım (Kimle birlikte?) | Evlerinde oturanlarla birlikte

80. Onlar için ister bağışlanma dile, ister dileme, onlar için yetmiş defa bağışlanma da dilesen, Allah onları hiç de bağışlayacak değildir. Böyle... Çünkü onlar Allah'ı ve peygamberini tanımadılar. Allah ise, öyle baştan çıkmış fasıklar sürüsüne hidâyet etmez.

81. Arkada kalanlar, Resûlullah'ın aksine olarak, oturup kalmalarına sevindiler. Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla mücahid olmaktan hoşlanmadılar. "Bu sıcakta seferber olmayın!" dediler. De ki: "Cehennem ateşi daha sıcak!" Keşke duysalardı!

82. Artık kazandıkları günahın cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar!

83. Bundan böyle Allah seni onlardan bir kısmının yanına döndürür de, başka bir cihada çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Artık siz benim beraberimde sonsuza kadar (savaşa) çıkamayacaksınız ve hiçbir düşmana karşı benimle birlikte savaşamayacaksınız. Daha önce de oturup kalmayı arzu ettiniz, şimdi de geri kalanlarla beraber oturun!"

84. Ve onlardan ölen birinin sonsuza kadar namazını kılma ve kabri başında da durma. Çünkü onlar Allah'ı ve peygamberini tanımadılar ve kâfir olarak can verdiler.

85. Hem onların ne malları, ne de evlatları senin gözüne batmasın. O hiçbir şey değil. Ancak Allah onlara dünyada bunlarla azap etmeyi ve kâfir olarak canlarının çıkmasını diliyor.

86. "Allah'a iman edin ve peygamberinin beraberinde cihada gidin!" diye bir sûre indirildiği zaman, onlardan servet sahibi olanlar senden izin istediler ve: "Bırak bizi oturanlarla beraber olalım!" dediler.

رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ

Razı oldular (Neye?) | Kendilerinin olmasına (Kimle birlikte?) | Geri kalan[kadın]larla birlikte | Ve mühür vuruldu (Ne üzerine?) | Kalpleri üzerine

فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝٨٧ لٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ

Artık onlar | Anlamazlar | Şu kadarı var ki | Peygamber (Daha?) | Ve o kimseler ki | İman ettiler (Kimle birlikte?) | Onunla birlikte

جَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ

Cihat ettiler (Neyle?) | Malları (Daha?) | Ve canlarıyla | İşte onlar | Onlar içindir (Ne?) | Bütün hayırlar

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٨٨ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

İşte onlar | Asıl onlardır (Kim?) | Kurtuluşa erenler | Hazırladı (Kim?) | Allah (Kim için?) | Onlar için (Neyi?) | Cennetleri (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Onların altından (Ne akıyor?) | Nehirler (Onlar ne olduğu halde?) | [Ebedi] kalıcı oldukları halde (Nerede?) | Orada | İşte bu (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Büyük

۝٨٩ وَجَٓاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ

Ve geldi (Kim?) | Özür beyan edenler (Onlar ne oldukları halde?) | Bedevilerden (Niçin geldiler?) | İzin verilsin diye (Kime?) | Onlara | Ve oturup-kaldı (Kim?)

الَّذِينَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

O kimseler ki | Yalan söylediler (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve Resulü'ne | Yakında isabet edecektir (Kime?) | O kimselere ki | Kafir oldular (Ne oldukları halde?) | Onlardan (Ne isabet edecektir?)

عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝٩٠ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَٓاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى

Bir azap ki | Can yakıcı! | Yoktur (Kim üzerine?) | Zayıflar üzerine (Daha?) | Ve hastalar üzerine de (Daha?)

وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوا

Ve o kimselerin üzerine de yoktur ki | Onlar bulamıyorlar (Neyi?) | İnfak edecek şeyi (Ne yoktur?) | Sorumluluk (Ne vakit?) | Nasihat ettikleri vakit (Kim için?)

لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللّٰهُ غَفُورٌ

Allah için (Daha?) | Ve rasülü için | İyilik edenler aleyhine yoktur (Ne yoktur?) | Sorgulanma yolu | Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir

رَحِيمٌ ۝٩١ وَلَا عَلَى الَّذِينَ اِذَا مَٓا اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ

Çok merhamet edendir | (Daha kime sorumluluk yoktur?) Ve o kimselere ki | Sana geldikleri vakit (Niçin?) | Kendilerine binek temin edesin diye | Sen demiştin

لَٓا اَجِدُ مَٓا اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ

Bulamıyorum (Neyi?) | O şeyi ki | Sizi bindireyim | Onun üzerine | Geri dönüp-gitmişlerdi | Gözleri olduğu halde (Ne olduğu halde?) | Döker olduğu halde (Ne döker olduğu halde?)

مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ۝٩٢ اِنَّمَا السَّبِيلُ

Gözyaşı (Niçin gözyaşı döküyorlar?) | Üzüntüden (Niçin üzüntülüler?) | Bulamadıkları için (Neyi?) | O şeyi ki | Harcayacaklar | Sorgulanma yolu ancak (Kim üzerinedir?)

عَلَى الَّذِينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ وَهُمْ اَغْنِيَٓاءُ رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا

O kimseler üzerinedir ki | Senden izin isterler | Halbuki onlar | Zenginlerdir | Razı oldular (Neye?) | Olmaya (Kimlerle birlikte?)

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝٩٣

Geriye kalan[kadın]larla birlikte | Ve mühür vurdu (Kim?) | Allah (Ne üzerine?) | Kalpleri üzerine | Bundan dolayı onlar | Bilmezler

87. Kadınlarla beraber olmaya razı oldular, kalplerinin üzeri mühürlendi. Artık onlar gayeyi anlamazlar.

88. Fakat Peygamber ve beraberindeki mü'minler, mallarıyla canlarıyla cihad ettiler. Bunları görüyor musun, bütün hayırlar işte onlar içindir ve işte bunlar murada eren kurtulmuş kimselerdir.

89. Allah onlara altından nehirler akan cennetler hazırladı, içlerinde sonsuza dek kalacaklar. İşte o büyük kurtuluş bu!

90. Bedevilerden özür bahane edenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve peygamberine yalan söyleyenler de oturdular. Muhakkak bunların kâfir olanlarına can yakıcı bir azap dokunacak.

91. Allah ve peygamberi için öğüt verdikleri takdirde ne güçsüzlere, ne hastalara ne de harcayacak bir şey bulamayanlara bir günah yoktur. İyi davrananları sorumlu tutmak için bir yol yoktur. Allah bağışlayan, merhamet edendir.

92. Bir de kendilerini bindirip göndermen için her ne zaman sana geldilerse: "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum." dediğin için, bu uğurda harcayacak şeyi bulamadıklarından dolayı üzüntülerinden gözleri yaş döke döke dönenlere de günah yoktur.

93. Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde kalmak için senden izin isteyenleredir. Bunlar, kadınlarla beraber olmaya razı oldular. Allah da kalplerini mühürledi. Artık başlarına geleceği bilmezler.

يَعْتَذِرُونَ	اِلَيْكُمْ	اِذَا رَجَعْتُمْ	اِلَيْهِمْ	قُلْ	لَا تَعْتَذِرُوا
Özür beyan ederler (Kime?)	Size (Ne vakit?)	Döndüğünüz vakit (Kime?)	Onlara	De ki	Özür beyan etmeyin

لَنْ نُؤْمِنَ	لَكُمْ	قَدْ نَبَّاَنَا	اللّٰهُ	مِنْ اَخْبَارِكُمْ	وَسَيَرَى
Asla inanmayız (Kime?)	Size	Elbette bize bildirdi (Kim?)	Allah (O bildirdiği de nedendir?)	Sizin haberlerinizdendir	Ve görecektir (Kim?)

اللّٰهُ	عَمَلَكُمْ	وَرَسُولُهُ	ثُمَّ تُرَدُّونَ	اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ
Allah (Neyi?)	Sizin amelenizi (Daha kim görecektir?)	Ve Resulü de görecektir	Sonra döndürüleceksiniz (Kime?)	Gayb'ı/gizliyi bilene (Daha neyi bilene?)

وَالشَّهَادَةِ	فَيُنَبِّئُكُمْ	بِمَا	كُنْتُمْ	تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾	سَيَحْلِفُونَ
Ve şehadet'i/aşikârı bilene	Sonra da size bildirecek (Neyi?)	O şeyi ki	Siz idiniz	Yapıyorsunuz	Yemin edecekler (Kime?)

بِاللّٰهِ	لَكُمْ	اِذَا انْقَلَبْتُمْ	اِلَيْهِمْ	لِتُعْرِضُوا	عَنْهُمْ	فَاَعْرِضُوا
Allah'a (Kim için?)	Sizin için (Ne vakit?)	Döndüğünüz vakit (Kime?)	Onlara (Niçin yemin edecekler?)	Vazgeçesiniz diye (Kimden?)	Onlardan	Artık yüzçevirin (Kimden?)

عَنْهُمْ	اِنَّهُمْ	رِجْسٌ	وَمَاْوٰيهُمْ	جَهَنَّمُ	جَزَٓاءً	بِمَا	كَانُوا
Onlardan	Muhakkak ki onlar (Nedir?)	Pisliktir	Ve onların varacağı yer (Nedir?)	Cehennemdir (Nasıl?)	Ceza olarak (Neye?)	O şeye ki	Oldular (Ne oldular?)

يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾	يَحْلِفُونَ	لَكُمْ	لِتَرْضَوْا	عَنْهُمْ	فَاِنْ تَرْضَوْا
Kazanıyorlar	Yemin ederler (Kim için?)	Sizin için (Niçin?)	Razı olmanız için (Kimden?)	Onlardan	Eğer razı olursanız (Kimden?)

عَنْهُمْ	فَاِنَّ اللّٰهَ	لَا يَرْضٰى	عَنِ الْقَوْمِ	الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾
Onlardan	Şüphe yok ki Allah	Razı olmaz (Kimden?)	O topluluktan ki	Fasıktırlar

اَلْاَعْرَابُ	اَشَدُّ	كُفْرًا	وَنِفَاقًا	وَاَجْدَرُ	اَلَّا يَعْلَمُوا
Bedeviler (Nedir?)	Daha şiddetli/beterdir (Ne yönden?)	Küfür yönünden (Daha?)	Ve nifak yönünden (Daha nedirler?)	Ve daha yatkındırlar (Neye?)	Bilmemeye (Neyi?)

حُدُودَ مَٓا اَنْزَلَ	اللّٰهُ	عَلٰى رَسُولِهِ	وَاللّٰهُ	عَلِيمٌ	حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾
İndirdiğinin sınırlarını (Kimin indirdiğinin?)	Allah'ın (Kime?)	Resulü'ne	Allah (Nedir?)	Her şeyi bilendir	Hikmet sahibidir

وَمِنَ الْاَعْرَابِ	مَنْ	يَتَّخِذُ	مَا	يُنْفِقُ	مَغْرَمًا	وَيَتَرَبَّصُ	بِكُمُ
Bedevilerden bazısı vardır	O kimse ki	Ediniyor (Neyi?)	O şeyi ki	İnfak ediyor (İnfak ettiğini ne ediniyor?)	Angarya (Daha?)	Ve bekliyor (Kime?)	Size (Neyi?)

الدَّوَٓائِرَ	عَلَيْهِمْ	دَٓائِرَةُ السَّوْءِ	وَاللّٰهُ	سَمِيعٌ	عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾
Belaları	Onlar üzerine olsun! (Ne?)	O kötü bela	Allah (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir

وَمِنَ الْاَعْرَابِ	مَنْ	يُؤْمِنُ	بِاللّٰهِ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	وَيَتَّخِذُ	مَا
Bedevilerden bazıları da vardır	O kimse ki	İman ediyor (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve ahiret gününe (Daha ne yapıyor?)	Ve ediniyor (Neyi?)	O şeyi ki

يُنْفِقُ	قُرُبَاتٍ	عِنْدَ اللّٰهِ	وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ	اَلَٓا	اِنَّهَا	قُرْبَةٌ
İnfak ediyor (İnfağını ne ediniyor?)	Yakınlıklar (Nerede?)	Allah katında (Daha ne ediniyor?)	Ve Resulün duaları	Agah olun ki	O infak ettikleri (Nedir?)	Bir yakınlıktır (Kim için?)

لَهُمْ	سَيُدْخِلُهُمُ	اللّٰهُ	فِي رَحْمَتِهِ	اِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾
Onlar için	Girdirecektir onları (Kim?)	Allah (Nereye?)	Rahmetine	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir

94. Yanlarına döndüğünüzde size özür beyan edecekler. De ki: "Özür beyan etmeyin, ihtimali yok, size inanmayacağız! Doğrusu Allah bize durumunuzdan birçok haberler verdi. Bundan böyle de Allah ve peygamberi yaptıklarınızı görecektir. Sonra hepiniz o görüneni ve görünmeyeni bilen (Allah'ın) huzuruna götürüleceksiniz. O zaman O, size neler yaptığınızı haber verecektir.

95. Yanlarına döndüğünüz zaman, kendilerinden yüz çeviresiniz diye, Allah'a yemin edecekler. Siz de onlardan yüz çeviriniz, çünkü onlar pis şeylerdir. Kazandıklarının cezası olarak varacakları yer de cehennemdir.

96. Siz kendilerinden razı olasınız diye, size yemin edecekler. Fakat siz onlardan razı olsanız da, kuşkusuz Allah, fasıklar sürüsünden razı olmaz.

97. Bedeviler küfür ve nifak bakımından daha şiddetlidirler. Bununla beraber Allah'ın peygamberine indirdiği hükümlerin sınırlarını bilmemeye daha layıktırlar. Allah alîmdir, hakîmdir.

98. Bedevilerden kimi de vardır ki, verdiğini angarya sayar ve sizin için zamanın türlü türlü belalarını gözetir. Kötü devir kendi başlarına olsun! Allah her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

99. Yine bedevilerden öyleleri vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır. Ve harcadığını Allah yanında yakınlıklara ve peygamberin dualarına vesile sayar. Gerçekten onlar kendileri için yakınlıklardır. İleride Allah, onları rahmeti içine koyacaktır, çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

100. Sabikûnun (öne geçenlerin) birincileri, muhacirler ve ensar ve ihsan ile onların ardınca gidenlerden Allah razı oldu, onlar da Allah'tan razı oldular. Ve onlara altlarından nehirler akan cennetler hazırladı ki, içlerinde sonsuza kadar kalacaklar. İşte büyük kurtuluş budur.

101. Hem çevrenizdeki bedevilerden münafıklar var, hem de Medine halkından münafıklık üzerine idman yapanlar vardır. Sen onları bilemezsin, biz biliriz. Biz onları iki kere azaba uğratacağız. Sonra da büyük bir azaba itilecekler.

102. Diğer bir kısmı ise günahlarını itiraf ettiler ve iyi bir amel ile diğer bir kötüsünü karıştırdılar. Ola ki Allah tevbelerini kabul eder. Çünkü Allah gafurdur, rahimdir.

103. Bunların mallarından bir sadaka al ki, onunla kendilerini hem temizler, hem de arındırırsın. Bir de haklarında dua ediver. Çünkü senin duan onların kalplerini yatıştırır. Allah işitendir, bilendir.

104. Bilmediler mi ki, şüphesiz Allah, O, kullarından tevbeyi kabul eder ve sadakaları alır. Ve gerçekten Allah tevbeleri çokça kabul edendir, rahmeti çok çok olan O'dur.

105. Ve de ki: "Çalışın! Çünkü yaptıklarınızı hem Allah görecek, hem peygamberi, hem mü'minler. Ve hepiniz mutlaka o görünmeyeni ve görüneni bilen Hakk'ın huzuruna götürüleceksiniz. O zaman O, size neler yaptığınızı haber verecek."

106. Diğer bir kısmı da Allah'ın emrine bırakılmışlardır, ya onlara azap eder veya tevbelerini kabul buyurur. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

Arabic	Türkçe
وَالسَّابِقُونَ	Öne geçenler (Öyle öne geçenler ki)
الْاَوَّلُونَ	İlkler (Kimlerden?)
مِنَ الْمُهَاجِرِينَ	Muhacirler'den (Daha?)
وَالْاَنْصَارِ	Ve Ensar'dan
وَالَّذِينَ	Ve o kimseler ki
اتَّبَعُوهُمْ	Onlara tabi oldu (Neyle?)
بِاِحْسَانٍ	İyilikle (İşte bunlar nedir?)
رَضِيَ	Razı olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Daha?)
وَرَضُوا	Ve onlar da razı olmuşlardır (Kimden?)
عَنْهُ	O'ndan
وَاَعَدَّ	Ve hazırlamıştır (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Neyi?)
جَنَّاتٍ	Cennetleri ki
تَجْرِي	Akıyor (Nereden?)
تَحْتَهَا	Onların altından (Ne?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler (Onlar ne oldukları halde?)
خَالِدِينَ	Kalıcı oldukları halde
فِيهَا	Orada
اَبَدًا	Ebedi olarak
ذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
الْفَوْزُ	Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki)
الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾	Büyük
وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ	Çevrenizdekiler içinden vardır (Kimlerden?)
مِنَ الْاَعْرَابِ	Bedevilerden (Ne vardır?)
مُنَافِقُونَ	Münafıklar vardır
وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِينَةِ	Ve Medinelilerden de
مَرَدُوا	Direnenler vardır (Ne üzerine?)
عَلَى النِّفَاقِ	Nifak üzerine
لَا تَعْلَمُهُمْ	Sen bilmezsin onları
نَحْنُ	Ancak biz
نَعْلَمُهُمْ	Biliriz onları
سَنُعَذِّبُهُمْ	Azap edeceğiz onlara
مَرَّتَيْنِ	İki defa
ثُمَّ	Sonra da
يُرَدُّونَ	Döndürülürler (Neye?)
اِلٰى عَذَابٍ	Bir azaba ki
عَظِيمٍ	Pek büyük
﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُونَ	(Daha kim vardır?) Ve diğer [bedeviler] (Öyle diğerleri ki)
اعْتَرَفُوا	İtiraf ettiler (Neyi?)
بِذُنُوبِهِمْ	Günahlarını
خَلَطُوا	Karıştırdılar (Neyi?)
عَمَلًا صَالِحًا	Salih ameli (Neyle?)
وَاٰخَرَ سَيِّئًا	Diğer kötü ile
عَسَى	Umulur ki
اللّٰهُ	Allah
اَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ	Onların tövbelerini kabul eder
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾	Çok merhamet edendir
خُذْ	Al (Nereden?)
مِنْ اَمْوَالِهِمْ	Onların mallarından (Ne al?)
صَدَقَةً	Sadaka (Ne olduğun halde?)
تُطَهِّرُهُمْ	Onları temizler olduğun halde (Daha?)
وَتُزَكِّيهِمْ	Ve onları arındırır olduğun halde (Neyle?)
بِهَا	O sadakayla (Daha ne yap?)
وَصَلِّ	Ve dua et (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara
اِنَّ صَلٰوتَكَ	Muhakkak ki senin duan (Nedir?)
سَكَنٌ	Bir sükunettir (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
سَمِيعٌ	Her şeyi işiten
عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾	Her şeyi bilendir
اَلَمْ يَعْلَمُوا	Bilmediler mi ki?
اَنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
هُوَ	Ancak O
يَقْبَلُ	Kabul eder (Neyi?)
التَّوْبَةَ	Tövbeyi (Kimden?)
عَنْ عِبَادِهِ	Kullarından (Daha?)
وَيَاْخُذُ	Ve alır (Neyi?)
الصَّدَقَاتِ	Sadakaları
وَاَنَّ اللّٰهَ	Ve elbette Allah
هُوَ	Ancak O
التَّوَّابُ	Tövbe kabul edicidir
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾	Çok merhametli olandır
وَقُلِ	Ve de ki
اعْمَلُوا	Amel ediniz
فَسَيَرَى	Elbette görecektir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
عَمَلَكُمْ	Amelinizi (Daha kim görecektir?)
وَرَسُولُهُ	Ve Resulü de (Daha kim?)
وَالْمُؤْمِنُونَ	Ve müminler de [göreceklerdir]
وَسَتُرَدُّونَ	Ve elbette döndürüleceksiniz
اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ	Gaybı bilene (Daha neyi bilene?)
وَالشَّهَادَةِ	Ve şehadeti de bilene
فَيُنَبِّئُكُمْ	O da bildirecektir size (Neyi?)
بِمَا	O şeyi ki
كُنْتُمْ	Siz daima oldunuz (Ne oldunuz?)
تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾	Yapıyorsunuz
وَاٰخَرُونَ	Ve diğerleri de
مُرْجَوْنَ	Bırakılmışlardır (Neye?)
لِاَمْرِ اللّٰهِ	Allah'ın emrine
اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ	Ya azap eder onlara
وَاِمَّا	Ya da
يَتُوبُ عَلَيْهِمْ	Onların tövbelerini kabul eder
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
عَلِيمٌ	Her şeyi bilendir
حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾	Hikmet sahibidir

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا

Ve o kimseler ki | Edindiler (Ne edindiler?) | Bir mescit (Niçin?) | Zarar vermek için (Daha ne için?) | Ve küfr için (Daha?) | Ve ayırmak için (Neyi?)

بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ

Müminlerin arasını (Daha niçin?) | Ve gözlemek için (Kimi?) | O kimseyi ki | Savaş açtı (Kime?) | Allah'a karşı (Daha kime?) | Ve Resulü'ne karşı (Ne vakit?) | Bundan önce

وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ

Ve yemin de edeceklerdir (Ne diye?) | Biz istemedik | Ancak güzellik [istedik] | Allah | Şehadet eder ki | Muhakkak ki onlar (Nedir?)

لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ

Elbette yalancıdırlar | Namaz kılma (Nerede?) | Orada | Ebedi olarak | Bir Mescit ki | Kuruldu (Ne üzerine?)

عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ

Takva üzerine (Ne vakit?) | İlk günden beri (İşte bu mescit nedir?) | Daha layıktır (Neye?) | Namaz kılmana (Nerede?) | İçerisinde | Orada vardır (Kim?) | Bir takım adamlar ki

يُحِبُّونَ اَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ اَفَمَنْ

Severler (Neyi severler?) | Çok temizlenmeyi | Allah | Sever (Kimi?) | Çok temizlenenleri | O kimse mi ki

اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ

Kurdu (Neyi?) | Binasını (Ne üzere?) | Korku üzere (Kimden?) | Allah'tan (Daha ne üzerine?) | Ve hoşnutluk üzerine | Daha hayırlıdır? | Yoksa

مَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ

O kimse mi ki | Kurdu (Neyi?) | Binasını (Ne üzerine?) | Altı oyulmuş bir yarın kenarı üzerine (Öyle yar ki) | Yıkılmak üzere | Düşürmüştür (Neyi?) | O binayı (Nereye düşürmüştür?)

فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ

Cehennem ateşine | Allah | Hidayet etmez (Kime?) | Bir kavme ki | Zalimlerdir | Süregelir (Ne?)

بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ اِلَّا اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ

Onların binaları | Öyle binaları ki | Kurdular (Ne olarak süregelir?) | Bir şüphe olarak (Nerede?) | Kalplerinde | Ancak parçalanmadıkça/ölmedikçe (Ne?) | Onların kalpleri

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Allah | Her şeyi bilendir | Hikmet sahibidir | Muhakkak ki Allah | Satın aldı (Kimden?) | Müminlerden (Neyi?)

اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

Canlarını (Daha neyi?) | Ve mallarını (Neye karşılık?) | Onlar için olmasına karşılık (Ne?) | Cennet | Savaşırlar (Nerede?) | Allah yolunda

فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰيةِ

Öldürürler (Daha?) | Ve öldürülürler (Allah onlara nasıl vaat etti?) | Vaat etmekle (Kim üzerine?) | Kendisi üzerine (Nasıl bir vaat) | Hak olan vaat (Nerede vaat etti?) | Tevrat'ta (Daha nerede?)

وَالْاِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا

Ve İncil'de (Daha?) | Ve Kuran'da | Kimdir ki? | Daha vefakar (Neye?) | Ahdine (Kimden daha vefakar?) | Allah'tan | O halde seviniz (Neye?)

بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

Alışverişinize | Öyle alışveriş ki | Siz alışveriş yaptınız (Neyle?) | Onunla | Ve işte bu | Asıl budur (Ne?) | Kurtuluş (Öyle kurtuluş ki) | Büyük olan

107. Bir de şunlar var ki, inadına zarar vermek, kâfirlik etmek, mü'minlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve peygamberine karşı savaş açan bir herife pusu yapıvermek için tuttular bir mescit yaptılar. Bununla beraber, "İyi niyetten başka bir maksadımız yoktu." diye yemin edecekler. Fakat Allah şahit ki, bunlar şeksiz şüphesiz yalancıdırlar.

108. Orada asla namaza durma! Ta ilk günden temeli takva üzerine kurulan mescit, içinde namaz kılmana elbette daha layık ve uygundur. Onun içerisinde öyle adamlar var ki, çok temizlenmeyi severler. Allah da çok temizlenenleri sever.

109. O halde binasını, Allah korkusu ve Allah rızası üzerine kurmuş olan mı daha hayırlıdır, yoksa binasını yıkılmak üzere olan bir uçurum kenarına kurup da onunla birlikte cehenneme yuvarlanan mı? Allah zalimler sürüsünü hidâyete erdirmez!

110. Onların kurmuş oldukları yapıları, kalpleri parçalanıncaya kadar kalplerinde bir nifak düğümü olup kalacaktır. Allah alîmdir, hakîmdir.

111. Allah mü'minlerden canlarını ve mallarını, cennet muhakkak kendilerinin olması karşılığında satın aldı. Allah yolunda çarpışacaklar, öldürecekler ve öldürülecekler. (Bu), Tevrat'ta da, İncil'de de, Kur'an'da da kesin söz verdiği bir vaaddir. Allah'tan daha çok verdiği sözü yerine getirecek kim? O halde yaptığınız bu sözleşmeden dolayı size müjdeler olsun! Ve işte o büyük kurtuluş budur.

112. O tevbe edenler, o ibadet edenler, o hamdedenler, o oruç tutanlar, o rukua varanlar, o secdeye kapananlar, o iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın koyduğu sınırları koruyanlar... Müjdele o bütün mü'minleri!

113. Ne peygambere, ne iman edenlere, akraba bile olsalar, cehennemlik oldukları onlara iyice belli olduktan sonra müşrikler için bağışlanma dilemek yoktur.

114. İbrahim'in babası hakkındaki bağışlanma dilemesi de sadece ona vermiş olduğu bir sözden dolayı idi. Böyle iken onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine belli olunca, ondan yüz çevirdi. Gerçekten İbrahim, çok ince kalpli, çok halim idi.

115. Allah bir kavmi hidâyete erdirdikten sonra nelerden sakınacaklarını kendilerine açıklamadıkça onları sapıklığa düşürme ihtimali yoktur. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir.

116. Muhakkak ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Diriltir de öldürür de. Ve size O'ndan başka ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

117. Andolsun ki, Allah peygambere ve o güçlük saatinde ona uyan Muhacirlere ve Ensara yine lütfetti, içlerinden bir kısmının kalpleri az kalsın eğilecek gibi olmuşken, sonra tevbelerinin kabul edilmesi ile kendilerine ihsanda bulundu. Gerçekten O, onlara karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

اَلتَّٓائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّٓائِحُونَ الرَّاكِعُونَ

Onlar tövbe edenlerdir | İbadet edenlerdir | Hamd edenlerdir | Oruç tutanlardır | Rüku edenlerdir

السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ

Secde edenlerdir | Emredenlerdir *(Neyi?)* | İyiliği *(Daha?)* | Ve nehyedenlerdir *(Neden?)*

عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنٖينَ

Kötülükten | Ve koruyanlardır *(Neyi?)* | Allah'ın hududunu | Ve müjdele *(Kimi?)* | O mü'minleri

﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوٓا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا

Layık olmadı *(Kim için?)* | Peygamber için *(Daha?)* | Ve o kimseler için ki | İman ettiler *(Ne layık olmadı?)* | İstiğfar etmeleri *(Kim için?)*

لِلْمُشْرِكٖينَ وَلَوْ كَانُوٓا اُو۬لٖي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ

Müşrikler için | Onlar olsalar bile *(Ne?)* | Akrabaları *(Ne vakit?)* | O şeyden sonra ki | Açığa çıktı *(Kim için?)* | Onlar için

اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحٖيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهٖيمَ

Ki muhakkak onlar *(Nedir?)* | Ateş halkıdır | Ve değildi *(Ne?)* | İbrahim'in istiğfarı *(Kim için olan?)*

لِاَبٖيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَٓا اِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ

Babası için olan | Ancak bir vaatten dolayı idi *(Öyle vaat ki)* | Onu vaat etmişti *(Kime?)* | Babasına | Ne zaman ki ortaya çıktı *(Kim için?)*

لَهُٓ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ اِنَّ اِبْرٰهٖيمَ لَاَوَّاهٌ حَلٖيمٌ ﴿١١٤﴾

Onun için | Ki muhakkak o *(Nedir?)* | Düşmandır *(Kime?)* | Allah'a | Uzaklaştı *(Kimden?)* | Ondan | Muhakkak ki İbrahim *(Nedir?)* | Çok yumuşak huylu | Halim biriydi

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ

Ve değildir *(Kim?)* | Allah *(Ne değildir?)* | Saptıracak *(Kimi?)* | Bir kavmi *(Ne vakit?)* | O vakitten sonra ki | Onlara hidayet etti | Açıklayıncaya kadar *(Kime?)*

لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ

Onlara *(Neyi?)* | Sakınacakları şeyi | Muhakkak ki Allah | Her şeyi *(Nedir?)* | Ziyade bilendir | Muhakkak ki Allah

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُحْيٖي وَيُمٖيتُ وَمَا لَكُمْ

O'na aittir *(Ne?)* | Göklerin mülkü *(Daha?)* | Ve yerin mülkü | Diriltir | Ve öldürür | Ve olmadı sizin için

مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ

Allah'tan başka *(Ne olmadı?)* | Ne bir dost | Ne de bir yardımcı | Andolsun ki Tevbe kabulü ihsanında bulundu *(Kim?)* | Allah *(Kime?)*

عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرٖينَ وَالْاَنْصَارِ الَّذٖينَ اتَّبَعُوهُ

Peygambere *(Daha kime?)* | Muhacirlere *(Daha kime?)* | Ensara | O kimseler ki onlar | O peygambere tabi oldular *(Nerede?)*

فٖي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزٖيغُ قُلُوبُ فَرٖيقٍ

Güçlük anında *(Ne vakit?)* | O vakitten sonra ki | Az daha kayıyordu *(Ne?)* | Bir kısmının kalpleri *(Kimden olan?)*

مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ اِنَّهُ بِهِمْ رَؤُفٌ رَحٖيمٌ ﴿١١٧﴾

Onlardan | Sonra | Onların tevbelerini kabul buyurdu | Muhakkak ki o | Onlara karşı *(Nedir?)* | Çok şefkatlidir | Çok merhametlidir

عَلَيْهِمُ	حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ	خُلِّفُواۜ	الَّذِينَ	وَعَلَى الثَّلٰثَةِ
Onlar üzerine (Ne?)	Nihayet dar gelmişti (Kim üzerine?)	[Tövbeleri] Geriye bırakıldı	Öyle üç kişi ki	(Daha kime tevbe kabulü ihsanında bulundu?) Ve üç kişiye de

وَظَنُّٓوا	اَنْفُسُهُمْ	عَلَيْهِمْ	وَضَاقَتْ	بِمَا رَحُبَتْ	الْاَرْضُ
Ve anlamışlardı (Neyi?)	Canları (Daha ne olmuştu?)	Onlar üzerine (Ne?)	Ve dar gelmişti (Kim üzerine?)	Genişliğiyle beraber (Daha?)	Yeryüzü

لِيَتُوبُواۜ	عَلَيْهِمْ	ثُمَّ تَابَ	اِلَّٓا اِلَيْهِۜ	مِنَ اللّٰهِ	اَنْ لَا مَلْجَاَ
Tevbe etmeleri için	Onlara (Niçin?)	Sonra tevbe nasip etti (Kime?)	Ancak O'na sığınmak vardı	Allah'tan	Sığınacak yer olmadığını (Kimden sığınacak?)

اتَّقُوا	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	﴿١١٨﴾ الرَّحِيمُ	التَّوَّابُ	هُوَ	اِنَّ اللّٰهَ
Korkun (Kimden?)	Ey iman edenler!	Çokça merhamet edendir	Tevbeleri çokça kabul edendir	O (Nedir?)	Muhakkak ki Allah

لِاَهْلِ الْمَدِينَةِ	مَا كَانَ	﴿١١٩﴾ مَعَ الصَّادِقِينَ	وَكُونُوا	اللّٰهَ
Medineliler için (Daha kim için?)	Yakışmaz (Kim için?)	Sadık kullarla birlikte	Ve olun (Kimlerle birlikte?)	Allah'tan

عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ	اَنْ يَتَخَلَّفُوا	مِنَ الْاَعْرَابِ	وَمَنْ حَوْلَهُمْ
Allah'ın resulünden (Daha ne yakışmaz?)	Geri kalmaları (Kimden?)	Bedevilerden (Ne yakışmaz?)	Ve onların etrafındakiler için (Kimden?)

لَا يُصِيبُهُمْ	بِاَنَّهُمْ	ذٰلِكَ	عَنْ نَفْسِهٖۜ	بِاَنْفُسِهِمْ	وَلَا يَرْغَبُوا
Onlara isabet etmiyor (Ne?)	Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları?)	İşte bu (Nedir?)	Onun canından [Peygamberin nefsinin çektiği sıkıntılardan]	Kendi canları sebebiyle (Neden yüz çevirmeleri?)	Ve yüz çevirmeleri de (Ne sebebiyle?)

مَوْطِئًا	وَلَا يَطَؤُنَ	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	وَلَا مَخْمَصَةٌ	وَلَا نَصَبٌ	ظَمَاٌ
Çiğnemekle (Öyle çiğnemekle ki)	Ve çiğnemeleri sebebiyledir (Nasıl?)	Allah yolunda (Daha ne sebebiyledir?)	Ve bir açlık (Bunlar nerede isabet etmiyor?)	Ve bir yorgunluk (Daha?)	Susuzluk (Daha?)

لَهُمْ	اِلَّا كُتِبَ	نَيْلًا	مِنْ عَدُوٍّ	وَلَا يَنَالُونَ	الْكُفَّارَ	يَغِيظُ
Onlar için (Ne sebebiyle?)	Ancak yazılır (Kim için?)	Bir başarı	Düşmandan (Ne elde etmezler?)	Ve elde etmemeleri sebebiyledir (Kimden?)	Kafirleri (Daha ne sebebiyledir?)	[O çiğnemek] Kızdırır (Kimi?)

اَجْرَ الْمُحْسِنِينَۙ	لَا يُضِيعُ	اِنَّ اللّٰهَ	صَالِحٌۜ	عَمَلٌ	بِهٖ
İyilik yapanların mükafatını	Zayi etmez (Neyi?)	Muhakkak ki Allah	Salih	Bir amel ki	Bu başarı sebebiyle (Ne yazılır?)

وَلَا يَقْطَعُونَ	وَلَا كَبِيرَةً	صَغِيرَةً	نَفَقَةً	وَلَا يُنْفِقُونَ ﴿١٢٠﴾
Ve aşmazlar (Neyi?)	Ne de büyük (Daha?)	[Ne] küçük	Bir nafaka ki	Ve infak etmezler (Neyi?)

كَانُوا	اَحْسَنَ مَا	اللّٰهُ	لِيَجْزِيَهُمُ	لَهُمْ	اِلَّا كُتِبَ	وَادِيًا
Onlar sürekli idiler (Ne idiler?)	O şeyin en güzelini ki	Allah (Neyi vermesi için?)	Onlara karşılığını vermesi için (Kim?)	Onlara (Niçin?)	Ancak yazılır (Kime?)	Bir vadiyi

فَلَوْلَا نَفَرَ	كَٓافَّةًۜ	لِيَنْفِرُوا	الْمُؤْمِنُونَ	وَمَا كَانَ	﴿١٢١﴾ يَعْمَلُونَ
Çıkmalı değil miydi? (Kimden?)	Top yekun	Sefere çıkmaları [doğru] olmaz (Ne olarak?)	Müminler (Ne olmaz?)	Olmaz	Yapıyorlar

فِي الدِّينِ	لِيَتَفَقَّهُوا	طَٓائِفَةٌ	مِنْهُمْ	مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ
Dinde (Daha ne için?)	Fakih olmak için (Nerede?)	Bir grup (Niçin?)	Onlardan olan (Kim çıkmalı değil miydi?)	Her fırkadan (Kimden olan?)

﴿١٢٢﴾ يَحْذَرُونَ	لَعَلَّهُمْ	اِلَيْهِمْ	اِذَا رَجَعُٓوا	قَوْمَهُمْ	وَلِيُنْذِرُوا
Sakınırlar	Ta ki onlar	Onlara	Döndükleri vakit (Kime?)	Kavimlerini (Ne vakit?)	Ve uyarmaları için (Kimi?)

118. Geri bırakılmış o üç kişiye de... Nihâyet o derece bunalmışlardı ki, yeryüzü bütün genişliğiyle başlarına dar geldi, vicdanları da kendilerini sıktı ve Allah'tan yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anladılar. Evet, tam o zaman, o tevbe edenler arasına dönmeleri için Allah tevbelerini kabul ederek tekrar ihsanda bulundu. Şüphesiz ki Allah, O'dur öyle tevbeleri çokça kabul eden, öyle çok merhamet eden...

119. Ey o bütün iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun!

120. Ne Medine halkının, ne de etrafındaki bedevilerin Allah'ın peygamberinden geri kalmaları ve onun nefsinde ne yaptığına bakmayıp da kendi canlarının derdine düşmeleri yaraşmaz. Çünkü onların, Allah yolunda ne bir susuzluk, ne bir yorgunluk, ne bir açlık çekmeleri ve ne kâfirleri kızdıracak bir yeri çiğnemeleri, ne de düşmana karşı bir başarı elde etmeleri olmaz ki, karşılığında kendileri için kesin bir salih amel yazılmış bulunmasın. Çünkü Allah, güzel iş yapanların ecrini zayi etmez.

121. Ve küçük, büyük bir harcama yapmazlar ve bir vadi geçmezler ki, yaptıklarının daha güzeliyle Allah kendilerini mükâfatlandırmak için, (yaptıkları) hesaplarına yazılmış olmasın

122. Bununla beraber mü'minlerin hepsi birden toplanıp seferber olacak değillerdir. Fakat her topluluktan bir grup toplansa da, dinde fıkıh tahsil etseler ve döndükleri zaman kavimlerini uyarsalar, umulur ki sakınırlar.

123. Ey o bütün iman edenler! Kâfirlerin size yakın olanlarıyla çarpışın, onlar sizde sert bir kuvvet olduğunu görsünler. Ve bilin ki, Allah korunanlarla beraberdir.

124. Bir sure indirildiğinde, içlerinden biri çıkar: "Bu hanginizin imanını artırdı bakalım?" der. Evet, imanı olanların imanını artırmıştır ve onlar müjdelenip duruyorlar.

125. Kalplerinde bir hastalık olanlara gelince, onların da küfürlerine küfür katmıştır ve kâfir olarak ölüp gitmişlerdir.

126. Her yıl bir veya iki kere (çeşitli belalarla) imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Sonra da tevbe etmezler, ibret almazlar.

127. Bir sure indirildiğinde: "Sizi birisi görüyor mu?" diye birbirlerine göz ederler. Sonra da sıvışır giderler. Allah kalplerini burkmuştur. Çünkü bunlar anlamayı istemez kimselerdir.

128. Andolsun ki, size kendinizden gâyet izzetli bir peygamber geldi, zorlanmanız ona ağır geliyor, üstünüze hırs ile titriyor, mü'minlere karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

129. Eğer aldırmazlarsa de ki: "Bana Allah yetişir! O'ndan başka ilah yoktur! Ben O'na dayanmaktayım ve O, o büyük Arş'ın sahibidir!"

Arapça	Türkçe
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
قَاتِلُوا	Savaşın (Kimle?)
الَّذ۪ينَ	O kimselerle ki
يَلُونَكُمْ	Sizin yakınınızda oluyor (Onlar ne oldukları halde?)
مِنَ الْكُفَّارِ	Kafirlerden
وَلْيَجِدُوا	Ve bulsunlar (Nerede?)
ف۪يكُمْ	Sizde (Ne bulsunlar?)
غِلْظَةً	Sertlik
وَاعْلَمُٓوا	Ve bilin ki
اَنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
مَعَ الْمُتَّق۪ينَ ۝١٢٣	Muttakilerle birliktedir
وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ	Ve indirildiğinde (Ne?)
سُورَةٌ	Bir sure
فَمِنْهُمْ	Onlardan vardır
مَنْ	O kimse ki
يَقُولُ	Diyor
اَيُّكُمْ	Sizden hanginizi
زَادَتْهُ	Kendisini arttırdı (Ne?)
هٰذِه۪ٓ	Bu ayet (Ne yönden?)
ا۪يمَانًاۚ	İman yönünden
فَاَمَّا الَّذ۪ينَ	Ama o kimselere gelince ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
فَزَادَتْهُمْ	Onları artırmıştır (Ne yönden?)
ا۪يمَانًا	İman yönünden
وَهُمْ	Ve onlar
يَسْتَبْشِرُونَ ۝١٢٤	Müjdelenirler
وَاَمَّا الَّذ۪ينَ	Ve o kimselere gelince ki
ف۪ي قُلُوبِهِمْ	Onların kalplerinde vardır (Ne?)
مَرَضٌ	Hastalık
فَزَادَتْهُمْ	Onları da artırdı (Ne yönden?)
رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ	Pisliklerine pislik yönünden
وَمَاتُوا	Ve öldüler
وَهُمْ	Halbuki onlar (Nedirler?)
كَافِرُونَ ۝١٢٥	Kafirlerdir
اَوَلَا يَرَوْنَ	Görmezler mi ki
اَنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar
يُفْتَنُونَ	Fitneye tutuluyorlar (Ne vakit?)
ف۪ي كُلِّ عَامٍ	Her sene
مَرَّةً	Bir kere
اَوْ	Ya da
مَرَّتَيْنِ	İki kere
ثُمَّ	Sonra da
لَا يَتُوبُونَ	Tevbe etmiyorlar
وَلَا هُمْ	Ve onlar olmuyor (Ne olmuyor?)
يَذَّكَّرُونَ ۝١٢٦	Düşünüp ibret alıyorlar
وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ	Ve indirildiğinde (Ne?)
سُورَةٌ	Bir sure
نَظَرَ	Bakar (Kim?)
بَعْضُهُمْ	Onların bazısı (Kime?)
اِلٰى بَعْضٍ	Bazısına
هَلْ يَرٰيكُمْ	Sizi görüyor mu? (Kim?)
مِنْ اَحَدٍ	Bir kimse
ثُمَّ	Sonra da
انْصَرَفُوا	Sıvışıp giderler
صَرَفَ	Çevirmiştir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
قُلُوبَهُمْ	Onların kalplerini (Ne sebebiyle?)
بِاَنَّهُمْ	Onların olmaları sebebiyle (Ne?)
قَوْمٌ	Bir kavim ki
لَا يَفْقَهُونَ ۝١٢٧	Anlamıyorlar
لَقَدْ جَٓاءَكُمْ	Andolsun ki size geldi (Kim?)
رَسُولٌ	Bir resul ki
مِنْ اَنْفُسِكُمْ	Kendi içinizden (Öyle Resul ki)
عَز۪يزٌ	Ağırdır (Kimin üzerine?)
عَلَيْهِ	Onun üzerine (Ne?)
مَا عَنِتُّمْ	Sizin sıkıntıya düşmeniz (Yine öyle Resul ki)
حَر۪يصٌ	Düşkündür (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize
بِالْمُؤْمِن۪ينَ	Müminlere de (Nedir?)
رَؤُ۫فٌ	Çok şefkatlidir
رَح۪يمٌ ۝١٢٨	Çok merhametlidir
فَاِنْ تَوَلَّوْا	Eğer yüz çevirirlerse
فَقُلْ	Artık de ki
حَسْبِيَ	Yeter bana (Kim yeter?)
اللّٰهُ	Allah
لَٓا اِلٰهَ	Hiçbir ilah yoktur
اِلَّا هُوَۜ	Ancak O [vardır]
عَلَيْهِ	Yalnız O'na
تَوَكَّلْتُ	Ben tevekkül ettim
وَهُوَ	Ve O (Nedir?)
رَبُّ الْعَرْشِ	Arşın Rabbi'dir (Öyle arş ki)
الْعَظ۪يمِ ۝١٢٩	Pek büyük

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ يُونُسَ — آيَاتُهَا ١٠٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

Elif, Lâm, Râ | İşte bu (Nedir?) | Kitab'ın ayetleridir (Öyle kitap ki) | Hikmetli | Oldu mu ki? (Kim için olduğu halde oldu mu?) | İnsanlar için olduğu halde (Ne oldu mu?) | Şaşılacak bir şey (O şaşılacak şey ne oldu?)

اَنْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ

Bizim vahy etmemiz (Kime?) | Bir adama (Öyle adam ki) | Onlardan (Nasıl vahyetmemiz?) | Şöyle ki | Korkut (Kimi korkut?) | İnsanları | Ve müjdele (Kimi?) | O kimseleri ki

اٰمَنُٓوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ هٰذَا

İman ettiler (Ne diye müjdele?) | Şüphesiz ki | Onlar için vardır (Ne?) | Güzel ecir (Nerede?) | Rableri katında | Dedi (Kim?) | Kafirler (Ne dediler?) | Muhakkak ki bu (Nedir?)

لَسَاحِرٌ مُب۪ينٌ ﴿٢﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ

Bir sihirbazdır (Öyle ki) | Apaçık | Muhakkak ki sizin Rabbi'niz (Kimdir?) | Allah'tır | Öyle Allah ki | Yarattı (Neyi yarattı?) | Gökleri (Daha?)

وَالْاَرْضَ ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَۜ

Ve yeri (Ne kadar sürede?) | Altı günde | Sonra da | İstiva etti (Neye?) | Arşa (Allah ne olduğu halde istiva etti?) | İdare ediyor olduğu halde (Neyi?) | İşleri

مَا مِنْ شَف۪يعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِه۪ۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُۜ

Hiçbir şefaatçi yoktur | Ancak onun izninden sonra vardır | İşte bu (Kimdir?) | Allah'tır (Öyle Allah ki) | Sizin Rabbiniz | Öyleyse ona ibadet edin

اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَم۪يعًاۜ وَعْدَ اللّٰهِ

Hâlâ düşünmez misiniz? | Ancak O'nadır (Ne?) | Sizin dönüşünüz | Hepinizin (Size bunu vaat etti, Nasıl?) | Allah'ın vaadi olarak (Allah'ın bu vaadi hak oldu, nasıl?)

حَقًّاۜ اِنَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا

Hak olarak | Muhakkak ki O | İlk olarak var eder (Neyi?) | Yarattıklarını | Sonra da onu iade eder (Niçin?) | Karşılık versin diye (Kime?) | O kimselere ki | İman ettiler (Daha?)

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِۜ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ

Ve işlediler (Neyi işlediler?) | Salih amelleri (Neyle karşılık vermek için?) | Adaletle | Ve o kimseler ki | Kafir oldular | Onlar için vardır (Ne?) | İçecek (Neden?)

مِنْ حَم۪يمٍ وَعَذَابٌ اَل۪يمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ

Kaynar sudan (Daha ne vardır?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Elem veren (Ne sebebiyle?) | Olmaları sebebiyle (Ne olmaları?) | İnkar ediyorlar | O [Allah] (Nedir?) | Öyledir ki | Yaptı (Neyi?)

الشَّمْسَ ضِيَٓاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا

Güneşi (Ne yaptı?) | Bir ışık | Ve ayı da [yaptı] (Ne yaptı?) | Bir nur | Ve ona [aya] belirledi (Ne belirledi?) | Menziller (Niçin?) | Bilesiniz diye (Neyi?)

عَدَدَ السِّن۪ينَ وَالْحِسَابَۜ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّۚ يُفَصِّلُ

Senelerin sayısını (Daha neyi ?) | Ve hesabı | Yaratmadı (Kim?) | Allah (Neyi?) | Bunu | Ancak hak ile [yarattı] | Tek tek açıklar (Neyi?)

الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اِنَّ ف۪ي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ

Ayetleri (Kim için?) | Bir kavim için ki | Bilirler | Muhakkak ki gecenin değişmesinde vardır (Daha neyin değişmesinde?) | Ve gündüzün de (Daha nerede vardır?)

وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

O şeyde ki | Yarattı (Kim?) | Allah (Nerede yarattı?) | Göklerde (Daha nerede yarattı?) | Yeryüzünde (Bunlarda ne vardır?) | Elbette ayetler vardır (Kim için?) | Bir kavim için ki | Sakınırlar

YÛNUS SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
109 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Ra. İşte bunlar, o hikmetli kitabın âyetleridir.

2. İnsanlar için, içlerinden bir adama: "Bütün insanları uyar ve iman edenleri müjdele. Kendileri için Rablerinin katında güzel bir ecir var!" diye vahyedişimiz hiç duyulmadık bir şey mi oldu? Kâfirler: "Kesinlikle bu bir sihirbazdır!" dediler.

3. Rabbiniz O Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arş üzerine istiva etti (hâkimiyeti altına aldı), işi idare ediyor. Hiç şefaatçi yok, ancak O'nun izninden sonra. İşte Rabbiniz bu vasıfların sahibi olan Allah'tır! O halde O'na ibadet ediniz! Artık düşünmez misiniz?

4. Dönüşünüz hep O'nadır! Allah'ın vaadi haktır. Çünkü O, yaratmaya başlar, sonra iman edip iyi iyi işler yapan kimseleri, adaletle karşılık vermek için geri çevirecektir. Küfredenlere ise inkârda bulunmaları yüzünden kaynar sudan bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.

5. Güneşi bir ziya, ayı bir nur yapan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona (aya) bir takım menziller takdir eden O'dur. Allah bunu ancak gerçek hikmet ile yarattı. Bilecek bir kavim için âyetlerini iyice açıklıyor.

6. Elbette gece ile gündüzün birbiri ardınca değişip durmasında ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde sakınan bir kavim için elbette bir çok âyetler vardır.

7. Onlar ki, bize kavuşmayı arzu (veya ümit) etmezler ve dünya hayatına razı olup onunla tatmin olmuşlardır ve onlar ki, bizim âyetlerimizden gafildirler.

8. İşte bunların kazandıkları sebebiyle varacakları yer ateştir!

9. Ama iman edip güzel güzel işler yapan kimseleri, onların Rabbi kendilerini imanları sebebiyle hidâyete erdirir. Naim cennetlerinde onların altlarından ırmaklar akar.

10. Orada duaları: "Subhaneke Allahumme"; (Münezzehsin her türlü eksikliklerden Allah'ım!); sağlık dilekleri: "Selam!" ; dualarının sonu da gerçekten: "Elhamdulillahi rabbilalemîn"dir. (Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun!)

11. Eğer Allah insanlara şerri, hayra ulaşmak için acele ettikleri gibi, çabuklaştırsaydı, ecelleri bitirilmiş olurdu. Fakat bize kavuşmayı arzu etmeyenleri bırakırız, azgınlıkları içinde körü körüne giderler.

12. İnsana bir sıkıntı dokundu mu, gerek yan yatarken gerek otururken, gerek dikilirken, bize dua eder durur. Derken kendisinden sıkıntısını açıverdik mi sanki kendisine dokunan o sıkıntı için bize yalvarmamış gibi geçer gider. İşte o müsriflere yaptıkları işler, böyle süslü gösterilmektedir.

13. Andolsun ki, biz sizden önceki çağların nesillerini, kendilerine peygamberleri açık deliller ile geldikleri halde, zulmettikleri ve iman etme ihtimalleri kalmadığı zaman helak ettik. İşte suçlu kavimleri biz böyle cezalandırırız.

14. Sonra onların ardından sizi yeryüzünde halifeler yaptık ki, bakalım nasıl ameller işleyeceksiniz.

اِنَّ الَّذِينَ	Muhakkak o kimseler ki
لَا يَرْجُونَ	Ummuyorlar (Neyi?)
لِقَاءَنَا	Bizimle karşılaşmayı (Ne halde bırakırız?)
وَرَضُوا	Ve razı oldular (Neye?)
بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	Dünya hayatına (Daha?)
وَاطْمَاَنُّوا	Ve tatmin oldular (Neyle?)
بِهَا	O dünya hayatıyla (Daha?)
وَالَّذِينَ	Ve o kimseler ki
هُمْ	Onlar
عَنْ اٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimizden (Nedirler?)
غَافِلُونَ ۷	Gafillerdir
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
مَاْوٰيهُمُ	Onların varacakları yer (Nedir?)
النَّارُ	Ateştir (Ne sebebiyle?)
بِمَا كَانُوا	Olmaları sebebiyle (Ne olmaları?)
يَكْسِبُونَ ۸	Kazanıyorlar
اِنَّ الَّذِينَ	Muhakkak o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Neyi?)
الصَّالِحَاتِ	Salih amelleri
يَهْدِيهِمْ	Onlara hidayet eder (Kim?)
رَبُّهُمْ	Onların Rabbi (Ne sebebiyle?)
بِاِيمَانِهِمْ	İmanları sebebiyle
تَجْرِي	Akar (Nereden?)
مِنْ تَحْتِهِمُ	Onların altından (Ne?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler (Nerede?)
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۹	Naim cennetlerinde
دَعْوٰيهُمْ	Onların duaları (Neredeki duaları?)
فِيهَا	Cennetteki (Nedir?)
سُبْحَانَكَ	Tenzih ederiz seni bütün noksanlıklardan
اللّٰهُمَّ	Ey Allah'ım!
وَتَحِيَّتُهُمْ	Ve dirlik temennileri de (Nerede olan?)
فِيهَا	Cennette (Nedir?)
سَلَامٌ	Selamdır
وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ	Ve onların dualarının sonu da
اَنِ	Şudur ki
الْحَمْدُ	Bütün hamdler (Kim içindir?)
لِلّٰهِ	Allah içindir (Öyle Allah ki)
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۰	Alemlerin rabbi olan
وَلَوْ يُعَجِّلُ	Şayet çabuklaştırsaydı (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
لِلنَّاسِ	İnsanlara (Neyi?)
الشَّرَّ	Şerri (Ne gibi?)
اسْتِعْجَالَهُمْ	Onların acele istemeleri gibi (Neyi?)
بِالْخَيْرِ	Hayrı
لَقُضِيَ	Elbette bitirilmiş olurdu (Kime?)
اِلَيْهِمْ	Onlara (Ne bitirilmiş olurdu?)
اَجَلُهُمْ	Onların ecelleri
فَنَذَرُ	Bırakırız (Kimi?)
الَّذِينَ	O kimseleri ki
لَا يَرْجُونَ	Ummuyorlar (Neyi?)
لِقَاءَنَا	Bizimle karşılaşmayı
فِي طُغْيَانِهِمْ	Azgınlıkları içerisinde
يَعْمَهُونَ ۱۱	Körü körüne giderler
وَاِذَا مَسَّ	Ve dokunduğunda (Kime?)
الْاِنْسَانَ	İnsana (Ne dokunduğunda?)
الضُّرُّ	Bir zarar
دَعَانَا	Bize dua eder (Nasıl?)
لِجَنْبِهِ	Yanı üzere olduğu halde
اَوْ قَاعِدًا	Ya da oturarak
اَوْ قَائِمًا	Ya da ayakta
فَلَمَّا كَشَفْنَا	Ama ne zaman ki biz gideririz (Kimden?)
عَنْهُ	Ondan (Neyi?)
ضُرَّهُ	Zararını
مَرَّ	Dönüp gider
كَاَنْ	Sanki
لَمْ يَدْعُنَا	Bize dua etmemiş gibi (Neye dair?)
اِلٰى ضُرٍّ	O zarara dair ki
مَسَّهُ	Ona dokundu
كَذٰلِكَ	İşte böylece
زُيِّنَ	Süslendi (Kim için?)
لِلْمُسْرِفِينَ	Müsrifler için (Ne süslendi?)
مَا	O şey ki
كَانُوا	Onlar idiler
يَعْمَلُونَ ۱۲	Yapıyor idiler
وَلَقَدْ	Ve andolsun ki, elbette
اَهْلَكْنَا	Biz helak ettik (Kimi?)
الْقُرُونَ	Nesilleri (Öyle nesiller ki)
مِنْ قَبْلِكُمْ	Sizden önceki (Ne vakit helak ettik?)
لَمَّا ظَلَمُوا	Zulmettikleri vakit
وَجَاءَتْهُمْ	Halbuki onlara getirmişti (Kim?)
رُسُلُهُمْ	Onların peygamberleri (Neyi?)
بِالْبَيِّنَاتِ	Açık delilleri (Daha ne vakit helak ettik?)
وَمَا كَانُوا	Ve olmadıkları vakit (Ne olmadıkları?)
لِيُؤْمِنُوا	İman eder olmadıkları vakit
كَذٰلِكَ	İşte böyle
نَجْزِي	Cezalandırırız (Kimi?)
الْقَوْمَ	Bir kavmi ki
الْمُجْرِمِينَ ۱۳	Günahkardırlar
ثُمَّ	Sonra
جَعَلْنَاكُمْ	Sizi kıldık (Ne kıldık?)
خَلَائِفَ	Halifeler (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِهِمْ	Onlardan sonra (Niçin?)
لِنَنْظُرَ	Bakalım diye
كَيْفَ	Nasıl
تَعْمَلُونَ ۱۴	Amel ediyorsunuz

وَاِذَا تُتْلٰى	Ve okunduğunda *(Kime?)*
عَلَيْهِمْ	Onlara *(Ne?)*
اٰيَاتُنَا	Bizim ayetlerimiz *(O ayetler ne olduğu halde?)*
بَيِّنَاتٍ	Apaçık oldukları halde
قَالَ	Dedi *(Kim?)*
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki
لَا يَرْجُونَ	Ummuyorlar *(Neyi?)*
لِقَٓاءَنَا	Bizimle karşılaşmayı *(Ne dediler?)*
ائْتِ	Getir *(Neyi?)*
بِقُرْاٰنٍ	Bir Kuranı ki
غَيْرِ هٰذَٓا	Bundan başka
اَوْ بَدِّلْهُ	Ya da değiştir onu
قُلْ	De ki
مَا يَكُونُ	Olmaz *(Kim için?)*
ل۪ٓي	Benim için *(Ne olmaz?)*
اَنْ اُبَدِّلَهُ	Onu değiştirmem
مِنْ تِلْقَٓائِ نَفْس۪ي	Kendi tarafımdan
اِنْ اَتَّبِعُ	Ben uymam
اِلَّا مَا	Ancak o şeye [uyarım] ki
يُوحٰٓى	Vahyolunuyor *(Kime?)*
اِلَيَّ	Bana
اِنّ۪ٓي	Muhakkak ki ben
اَخَافُ	Korkarım
اِنْ عَصَيْتُ	Şayet asi olursam *(Kime?)*
رَبّ۪ي	Rabbime *(Neden korkarım?)*
عَذَابَ يَوْمٍ	Bir günün azabından ki
عَظ۪يمٍ	Büyüktür
﴿١٥﴾ قُلْ	De ki
لَوْ شَٓاءَ	Şayet dileseydi *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah
مَا تَلَوْتُهُ	Onu okumazdım *(Kime?)*
عَلَيْكُمْ	Size *(Daha?)*
وَلَٓا اَدْرٰيكُمْ	Ve size bildirmezdi *(Neyi?)*
بِه۪	Onu
فَقَدْ لَبِثْتُ	Muhakkak ki ben kaldım *(Nerede?)*
ف۪يكُمْ	Aranızda *(Ne kadar?)*
عُمُراً	Bir ömür *(Ne zaman?)*
مِنْ قَبْلِه۪	Bundan önce
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾	Hala akıl etmiyor musunuz?
فَمَنْ	Kim!
اَظْلَمُ	Daha zalimdir *(Kimden?)*
مِمَّنِ	O kimseden ki
افْتَرٰى	İftira attı *(Kime?)*
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a *(Neyi?)*
كَذِباً	Bir yalanı
اَوْ	Ya da
كَذَّبَ	Yalanladı *(Neyi?)*
بِاٰيَاتِه۪	Onun ayetlerini
اِنَّهُ	Muhakkak durum şu ki
لَا يُفْلِحُ	Kurtuluşa ermez *(Kim?)*
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾	Günahkarlar
وَيَعْبُدُونَ	Ve ibadet ediyorlar *(Ne olduğu halde?)*
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka olduğu halde *(Neye?)*
مَا	O şeye ki
لَا يَضُرُّهُمْ	Onlara zarar vermez
وَلَا يَنْفَعُهُمْ	Ve onlara fayda da vermez
وَيَقُولُونَ	Ve derler
هٰٓؤُ۬لَٓاءِ	İşte bunlar *(Nedir?)*
شُفَعَٓاؤُ۬نَا	Bizim şefaatçilerimizdir *(Nerede?)*
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah katında
قُلْ	De ki
اَتُنَبِّؤُ۫نَ	Yoksa siz bildiriyor musunuz? *(Kime?)*
اللّٰهَ	Allah'a *(Neyi?)*
بِمَا	O şeyi ki
لَا يَعْلَمُ	O bilmiyor *(Nerede?)*
فِي السَّمٰوَاتِ	Ne gökler de
وَلَا فِي الْاَرْضِ	Ve ne de yeryüzünde
سُبْحَانَهُ	O münezzehtir
وَتَعَالٰى	Ve yücedir *(Neden?)*
عَمَّا	O şeyden ki
يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾	Ortak koşuyorsunuz
وَمَا كَانَ	Ve değildi *(Kim?)*
النَّاسُ	İnsanlar
اِلَّٓا اُمَّةً وَاحِدَةً	Ancak tek ümmetti
فَاخْتَلَفُوا	Sonra ihtilafa düştüler
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ	Şayet o kelime olmasaydı *(Öyle kelime ki)*
سَبَقَتْ	Geçti *(Kim tarafından?)*
مِنْ رَبِّكَ	Rabbin tarafından
لَقُضِيَ	Elbette hüküm verilirdi *(Nerede?)*
بَيْنَهُمْ	Aralarında *(Ne konuda?)*
ف۪يمَا	O şeyde ki
ف۪يهِ	O şeyde
يَخْتَلِفُونَ	İhtilafa düşüyorlar
﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ	Ve derler
لَوْلَٓا	Keşke
اُنْزِلَ	İndirilseydi *(Kim üzerine?)*
عَلَيْهِ	Onun üzerine *(Ne?)*
اٰيَةٌ	Bir mucize *(Kimden?)*
مِنْ رَبِّه۪	Rabbinden
فَقُلْ	De ki
اِنَّمَا الْغَيْبُ	Gayb ancak *(Kime aittir?)*
لِلّٰهِ	Allah'a aittir
فَانْتَظِرُوا	Artık bekleyin
اِنّ۪ي	Elbette ben de
مَعَكُمْ	Sizinle birlikte *(Neyim?)*
مِنَ الْمُنْتَظِر۪ينَ ﴿٢٠﴾	Bekleyenlerdenim

15. Böyle iken âyetlerimiz birer açık delil olarak karşılarında okunduğu zaman bize kavuşmayı arzu etmeyenler: "Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir!" dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir! Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Ben Rabbime isyan edersem, şüphesiz büyük bir günün azabından korkarım."

16. De ki: "Eğer Allah dileseydi ben onu size okumazdım, hiçbir şekilde de size onu bildirmezdi. Bilirsiniz ki, ben sizin içinizde bundan önce bir ömür boyu durdum. Artık bir kere olsun aklınıza müracaat etmez misiniz?"

17. Artık Allah'a bir yalanı iftira eden veya O'nun âyetlerine yalan diyenden daha zalim kim olabilir? Şüphe yok ki, suçlular kurtuluşa eremez.

18. Allah'ı bırakıyorlar da kendilerine ne zarar, ne de fayda vermeyecek şeylere tapıyorlar ve: "Ha, onlar bizim Allah yanında şefaatçilerimiz!" diyorlar. De ki: "Siz Allah'a göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber verecek siniz?" Hâşâ! O, onların isnad ettikleri ortaklardan münezzeh, yüksek çok yüksektir.

19. İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden ezelde geçmiş bir kelime (hüküm) olmasaydı, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında şimdiye kadar aralarında hüküm verilmiş bitmişti.

20. Bir de: "Ona Rabbinden bambaşka bir âyet indirilse ya!" diyorlar. Sen de de ki: "Gayb ancak Allah'a aittir! Bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"

21. İnsanlara dokunan bir sıkıntıdan sonra, bir rahmet tattırdığımız zaman, âyetlerimiz hakkında derhal bir hileleri vardır. De ki: "Allah'ın hilesi daha çabuktur!" Haberiniz olsun: elçilerimiz yaptığınız hileleri yazıp duruyorlar!

22. O, odur ki, sizleri karada ve denizde gezdirtir. Hatta gemilerde bulunduğunuz ve içindekileri alıp hoş bir hava ile akıp gittikleri ve tam onunla sevindikleri sırada ona şiddetli bir fırtına gelir çatar. Ve her yerden onlara dalga gelmeye başlar. Ve tamamen kuşatılıp bittiklerini sanırlar. O zaman dini Allah'a halis kılarak dua ederler. Ve: " Söz veriyoruz ki, derler, eğer bizi bundan kurtarırsan şeksiz şüphesiz şükreden kullarından oluruz!"

23. Derken, onları ne zaman ki kurtarır, çıkar çıkmaz yeryüzünde haksız olarak azgınlığa başlarlar. Ey insanlar! Bu azgınlığınız sadece kendi aleyhinizedir. O alçak hayatın biraz zevkini sürersiniz, sonra döner bize gelirsiniz. Biz de bütün yaptıklarınızı size haber veririz.

24. O dünya hayatının misali ancak bir su gibidir, biz onu gökten indirmişiz. Derken onunla yeryüzünün otu, insan ve hayvan yiyeceği birbirine girmiştir. Sonunda yeryüzü bütün süsünü takınıp süslendiği ve sahipleri de onun üzerinde kendilerini güçlü sandıkları bir sırada, geceleyin veya gündüzün ona emrimiz gelivermiş, bir anda ona öyle bir tırpan atıvermiştir ki, sanki dün hiçbir şenlik yokmuş gibi olmuştur. İşte düşünecek bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

25. Allah barış yurduna çağırıyor ve dilediğini bir doğru yola eriştiriyor.

وَإِذَآ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ

Ve tattırdığımızda (Kime?) | İnsanlara (Neyi?) | Bir rahmeti (Neden sonra?) | Bir sıkıntıdan sonra (Öyle sıkıntı ki) | Onlara dokunmuş olan | Derhal onlar için vardır (Ne?) | Bir hile/tuzak (Nerede?)

فِىٓ اٰيَاتِنَا قُلِ اللّٰهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

Ayetlerimiz hakkında | De ki | Allah (Nedir?) | Daha hızlıdır (Ne yönden?) | Tuzak yönünden | Muhakkak ki bizim elçilerimiz | Yazarlar (Neyi?) | Kurduğunuz tuzakları

هُوَ الَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتّٰىٓ إِذَا كُنْتُمْ فِى الْفُلْكِ

O (Nedir?) | O zattır ki | Yürütür sizi (Nerede?) | Karada (Daha nerede?) | Ve denizde | Hatta siz olduğunuzda (Nerede?) | Gemilerde (Daha?)

وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ

Ve götürdüklerinde [o gemiler] (Kimi?) | Onları (Neyle?) | Bir rüzgarla ki | Tatlı | Ve ferahlandıklarında (Neyle?) | Bununla | Gemiye gelir (Ne gelir?) | Bir rüzgar ki | Şiddetli

وَجَآءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوٓا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا

Ve geldiğinde onlara (Ne?) | Dalgalar (Nereden?) | Her yerden | Ve sandıklarında ki | Onlar | Kuşatıldı (Ne?) | Kendileri/etrafları | Dua ederler (Kime?)

اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهِ لَنَكُونَنَّ

Allah'a (Ne oldukları halde?) | Halis kılıcı oldukları halde (Kim için?) | O Allah için (Neyi?) | Dini | Andolsun ki, eğer | Bizi kurtarırsan (Neden?) | Bundan | Elbette oluruz (Kimlerden?)

مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّآ أَنْجٰيهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى الْأَرْضِ

Şükredenlerden | Ne zaman ki onları kurtarmıştır | Bir de bakarsın ki onlar | Azgınlık yaparlar (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne oldukları halde?)

بِغَيْرِ الْحَقِّ يَآ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰىٓ أَنْفُسِكُمْ

Haksız oldukları halde | Ey insanlar! | Sizin taşkınlığınız ancak (Nedir?) | Kendinizedir

مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Dünya hayatının metaıyla [faydalanırsınız] | Sonra da bizedir (Ne?) | Sizin dönüşünüz | Artık o zaman bildiririz size (Neyi?) | O şeyi ki | Siz idiniz | Yapıyor idiniz

﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ

Dünya hayatının misali ancak (Ne gibidir?) | Su gibidir (Öyle su ki) | Biz onu indirdik (Nereden?) | Gökten | Sonra karıştı

بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتّٰىٓ إِذَآ أَخَذَتِ

Onunla (Ne karıştı?) | Yeryüzünün otu (O yeryüzünün otu da nedendir?) | O şeyden ki | Yiyor (Kim?) | İnsanlar (Daha?) | Ve hayvanlar | Ta ki aldığında (Ne?)

الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَآ أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَآ

Yer (Neyi?) | Zinetini | Ve süslendiğinde | Ve zannettiğinde (Kim?) | Oranın ahalisi | Ki muhakkak onlar (Nedir?) | Kadirlerdir (Ne üzerine?) | O yer üzerine

أَتٰيهَآ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَ

O yere gelir (Ne?) | Emrimiz/azabımız (Ne vakit?) | Geceleyin | Ya da gündüzleyin | Biz de onu kılarız (Ne kılarız?) | Kökünden biçilmiş (Ne gibi?) | Sanki | Olmamış/hiç yokmuş (Ne zaman?)

بِالْأَمْسِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُوٓا

Bir gün evvel | İşte böyle | Açık açık anlatırız (Neyi?) | Ayetleri (Kim için ?) | Bir kavim için ki | Tefekkür ederler | Allah | Çağırır (Nereye?)

إِلٰى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِى مَنْ يَشَآءُ إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

Selam yurduna | Ve ulaştırır (Kimi?) | O kimseyi ki | Allah diliyor (Neye hidayet eder?) | Bir yola ki | Dosdoğru

لِلَّذِينَ	اَحْسَنُوا	الْحُسْنٰى	وَزِيَادَةٌ	وَلَا يَرْهَقُ	وُجُوهَهُمْ	قَتَرٌ
O kimseler için vardır ki	İhsanda bulundular *(Ne vardır?)*	Cennet *(Daha ne vardır?)*	Fazlası vardır	Ve kaplamaz *(Neyi?)*	Onların yüzlerini *(Ne?)*	Ne bir leke

وَلَا ذِلَّةٌ	اُو۬لٰٓئِكَ	اَصْحَابُ الْجَنَّةِ	هُمْ	فِيهَا	خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾	وَالَّذِينَ
Ne de bir zillet	İşte onlar *(Nedir?)*	Cennet halkıdır	Onlar *(Nerede?)*	Orada *(Nedirler?)*	Ebedi kalıcıdırlar	Ve o kimseler için de [vardır ki]

كَسَبُوا	السَّيِّـَٔاتِ	جَزَٓاءُ سَيِّئَةٍ	بِمِثْلِهَا	وَتَرْهَقُهُمْ	ذِلَّةٌ	مَا لَهُمْ
Onlar işlediler *(Neyi?)*	Kötülükleri *(Ne vardır?)*	Kötülüğün karşılığı *(Neyle?)*	Misliyle	Ve onları kuşatır *(Ne?)*	Bir alçaklık	Onlar için olmadı *(Kimden?)*

مِنَ اللّٰهِ	مِنْ عَاصِمٍ	كَاَنَّمَٓا اُغْشِيَتْ	وُجُوهُهُمْ	قِطَعًا	مِنَ الَّيْلِ	مُظْلِمًا
Allah'tan *(Ne olmadı?)*	Bir koruyucu	Sanki örtülmüş gibidir *(Ne?)*	Onların yüzleri *(Neyle?)*	Bir parçayla *(Neden?)*	Geceden *(O gece ne olduğu halde?)*	Karanlık

اُو۬لٰٓئِكَ	اَصْحَابُ النَّارِ	هُمْ	فِيهَا	خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾	وَيَوْمَ	نَحْشُرُهُمْ
İşte onlar *(Nedir?)*	Ateş halkıdır	Onlar	Orada *(Nedirler?)*	Ebedi kalıcıdırlar	O gün	Onları toplarız *(Nasıl?)*

جَمِيعًا	ثُمَّ نَقُولُ	لِلَّذِينَ	اَشْرَكُوا	مَكَانَكُمْ	اَنْتُمْ	وَشُرَكَٓاؤُكُمْ
Toplu halde	Sonra deriz *(Kime?)*	O kimselere ki	Şirk koştular *(Ne deriz?)*	Yerinize!	Siz	Ve [koştuğunuz] ortaklar

فَزَيَّلْنَا	بَيْنَهُمْ	وَقَالَ	شُرَكَٓاؤُهُمْ	مَا كُنْتُمْ	اِيَّانَا	تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾	فَكَفٰى
Artık ayırmışızdır *(Neyi?)*	Aralarını	Ve dedi *(Kim dedi?)*	[Koştukları] ortaklar	Siz olmadınız	Bize	Tapıyorsunuz	Bu yüzden yeter *(Kim?)*

بِاللّٰهِ	شَهِيدًا	بَيْنَنَا	وَبَيْنَكُمْ	اِنْ	كُنَّا	عَنْ عِبَادَتِكُمْ	لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾
Allah *(Ne olarak?)*	Şahit olarak *(Nerede?)*	Bizimle	Sizin aranızda	Muhakkak ki	Biz idik	Sizin ibadetinizden *(Ne idik?)*	Elbette habersiz idik

هُنَالِكَ	تَبْلُوا	كُلُّ نَفْسٍ	مَٓا	اَسْلَفَتْ	وَرُدُّٓوا	اِلَى اللّٰهِ
İşte orada	Bulur *(Kim?)*	Her canlı *(Neyi?)*	O şeyi ki	Önceden yaptı *(Daha?)*	Ve döndürüldüler	Allah'a *(Öyle Allah ki)*

مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ	وَضَلَّ	عَنْهُمْ	مَا	كَانُوا	يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾	قُلْ	مَنْ	يَرْزُقُكُمْ
Onların hak olan mevlası *(Daha?)*	Ve kayboldu *(Kimden?)*	Onlardan *(Ne?)*	O şey ki	Onlar idiler	İftira atıyor idiler	De ki	Kim	Sizi rızıklandırıyor *(Nereden?)*

مِنَ السَّمَٓاءِ	وَالْاَرْضِ	اَمَّنْ	يَمْلِكُ	السَّمْعَ	وَالْاَبْصَارَ	وَمَنْ	يُخْرِجُ
Gökten *(Daha?)*	Ve yerden	Ya da kim?	Malik oluyor *(Neye?)*	Kulağa *(Daha?)*	Ve gözlere	Ve kim	Çıkarıyor *(Kimi?)*

الْحَيَّ	مِنَ الْمَيِّتِ	وَيُخْرِجُ	الْمَيِّتَ	مِنَ الْحَيِّ	وَمَنْ	يُدَبِّرُ	الْاَمْرَ
Diriyi *(Neyden?)*	Ölüden *(Daha?)*	Ve çıkarıyor *(Neyi?)*	Ölüyü *(Neyden?)*	Diriden	Ve kim	Yönetiyor *(Neyi?)*	İşi

فَسَيَقُولُونَ	اللّٰهُ	فَقُلْ	اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾	فَذٰلِكُمُ	اللّٰهُ	رَبُّكُمُ الْحَقُّ
Derhal diyeceklerdir	O Allah'tır	Artık de ki	Hala korkmaz sakınmaz mısınız?	İşte bu! *(Kimdir?)*	Allah'tır *(Öyle Allah ki)*	Sizin hak Rabbiniz

فَمَاذَا	بَعْدَ الْحَقِّ	اِلَّا الضَّلَالُ	فَاَنّٰى	تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾	كَذٰلِكَ
Artık ne vardır?	Haktan sonra	Ancak sapkınlık [vardır]	O halde nasıl?	Döndürülüyorsunuz	İşte böyle

حَقَّتْ	كَلِمَتُ رَبِّكَ	عَلَى الَّذِينَ	فَسَقُوٓا	اَنَّهُمْ	لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾
Gerçekleşmiş oldu *(Ne?)*	Rabbi'nin kelimesi *(Kim üzerine?)*	O kimseler üzerine ki	Fasık oldular	Muhakkak ki onlar	İman etmezler

26. İyi işler yapanlara daha güzeli, bir de fazlası var. Ve yüzlerine ne bir kara bulaşır, ne zillet. Onlar cennet ehlidirler, hep orada ebedi kalacaklardır.

27. Kötülükler kazananlara gelince, kötülüğün cezası misliyledir. Ve onları bir zillet kaplar. Allah'tan kendilerini kurtaracak yoktur. Sanki yüzleri gece parçalarından kaplanmış kapkaranlık! Onlar cehennem ehlidirler, hep orada ebedi kalacaklardır.

28. Ve o gün ki, hepsini mahşere toplayacağız, sonra ortak koşanlara: "Haydi yerinize! Siz de, ortaklarınız da..." diyeceğiz. Artık aralarını açmışızdır. Ortakları da şöyle demektedir: "Siz bize tapmıyordunuz!

29. Şimdi sizinle bizim aramızda şahit olarak Allah yeter! Doğrusu sizin ibadetinizden bizim asla haberimiz yoktu."

30. İşte burada her nefis geçmişte yaptığını deneyecek ve hepsi gerçek Mevlaları olan Allah'a döndürülmüş ve uydurdukları şeyler kendilerinden kaybolup gitmiş olacaktır!

31. De ki: "Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya o kulak ve gözlere kim sahiptir? Kim ölüden diriyi çıkarıyor ve diriden ölü çıkarıyor? Ve işi kim düzenliyor?" Hemen diyecekler: "Allah!" De ki: "O halde sakınmaz mısınız?

32. İşte o Allah, sizin gerçek Rabbinizdir. Haktan sonra da sapıklıktan başka ne vardır? O halde nasıl olup da döndürülüyorsunuz?

33. Öyle büsbütün hak yoldan çıkmış fasıklara Rabbinin sözü şöyle gerçekleşti: "Onlar artık imana gelmezler."

34. De ki: "Sizin ortaklarınızdan, yaratmayı ilkin yapacak, sonra da çevirip yapacak var mı?" De ki: "Allah yaratmayı başta yapar, sonra çevirir yine yapar. Artık nasıl saptırılıyorsunuz?"

35. De ki: "Sizin ortak koştuklarınızdan hakka hidâyet eden var mı?" De ki: "Allah hakka hidâyet eder. O halde hakka hidâyet eden mi uyulmaya daha layıktır yoksa hidâyet olunmadıkça kendi kendine hidâyete ereme-yen mi? O halde ne oluyorsunuz? Nasıl hüküm veriyorsunuz?"

36. Bununla beraber çoğu, sadece bir zan peşinde gider. Ama zan gerçek olarak hiçbir şey ifade etmez! Şüphesiz Allah onların ne yaptıklarını bilip duruyor.

37. Bu Kur'an Allah'ın dışındakilerce uydurulamaz. Ancak o, önündekini doğrulayan ve Kitab'ı açıklayıcı olarak âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir. Bunda hiç şüphe yoktur!

38. Yaa: "Onu uydurdu!" mu diyorlar? De ki: "Öyle ise, haydi onun benzeri bir sure getirin ve Allah'tan başka kime gücünüz yeterse çağırın, eğer doğru sözlü iseniz bunu yapın!"

39. Hayır, onlar ilmini kuşatamadıkları ve yorumu kendilerine hiç gelmemiş olan bir şeyi yalanladılar. Bunlardan önce gelip geçenler de böyle yalanlamışlardı. Ancak bak zalimlerin sonu nasıl oldu.

40. İçlerinden buna inanacaklar da var, inanmayacaklar da var. Rabbin o bozguncuları en iyi bilendir.

41. Eğer seni yalanlamakta ısrar ederlerse de ki: "Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız da size! Siz benim yapacağımdan uzaksınız, ben de sizin yapacağınızdan uzağım."

42. İçlerinden seni dinlemeye gelenler de var. Fakat akılları da yokken sağırlara sen mi duyuracaksın?

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ قُلِ اللّٰهُ

De ki | [Koştuğunuz] ortaklardan var mıdır? | O kimse ki | İlkin/yoktan yapacak (Neyi?) | Yaratmayı | Sonra da | Onu [öldükten sonra hayata] döndürecek | De ki | Allah

يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ

İlkin/yoktan yapacak (Neyi?) | Yaratmayı | Sonra da | Onu döndürür | Artık nasıl | Saptırılıyorsunuz | De ki | [Koştuğunuz] ortaklarınızdan var mıdır? | O kimse ki

يَهْدٓي اِلَى الْحَقِّ قُلِ اللّٰهُ يَهْدٖي لِلْحَقِّ اَفَمَنْ يَهْدٓي اِلَى الْحَقِّ

Ulaştırıyor (Neye?) | Hakka | De ki | Allah | Ulaştırır (Neye?) | Hakka | O kimse mi ki | Ulaştırıyor (Neye?) | Hakka

اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ اَمَّنْ لَا يَهِدّٓي اِلَّٓا اَنْ يُهْدٰى فَمَا لَكُمْ

Daha hak sahibidir (Neye?) | Tabi olunmaya | Yoksa o kimse mi ki | Doğruya ulaşamıyor | Ancak doğruya ulaştırıldığında [ulaşabiliyor] | Size ne oluyor?

كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنٖي

Nasıl | Hükmediyorsunuz? | Uymuyor (Kim?) | Onların çoğu | Ancak | Bir zanna [uyuyor] | Muhakkak ki zan | Yerini tutmaz (Neyin yerini tutmaz?)

مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ

Haktan | Hiçbir şeyin [yerini tutmaz] | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Ziyade bilendir (Neyi?) | O şeyi ki | Yapıyorlar | Ve olmadı (Ne?) | Bu Kuran (Ne olmadı?)

اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدٖيقَ الَّذٖي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصٖيلَ الْكِتَابِ

İftira/Uydurma (Kimden?) | Allah'ın gayrısından | Ancak [bu Kuran] indirilmiştir] (Ne olarak indirilmiştir?) | O şeyin/kitapların doğrulaması olarak ki | Kendinden öncedir (Daha ne olarak indirilmiştir?) | Ve yazılan hükümlerin açıklaması olarak (O hükümler ne olduğu halde?)

لَا رَيْبَ فٖيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٣٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ

Şüphe olmadığı halde (Nerede?) | Kendilerinde (Kim tarafından indirilmiştir?) | Alemlerin Rabbi tarafından | Yoksa | Diyorlar mı? | Onu uydurdu

قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهٖ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

De ki | Öyleyse getirin (Neyi?) | Bir sureyi (Öyle sure ki) | Onun misli olan | Ve çağırın (Kimi?) | O kimseyi ki | Siz güç yetirdiniz (O kimse ne olduğu halde?) | Allah'tan başka

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحٖيطُوا بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ

Şayet iseniz (Ne?) | Doğru kimseler | Bilakis | Yalanladılar (Neyi?) | O şeyi ki | Kuşatamadılar (Neyi?) | Onun ilmini | Ve halbuki gelmedi onlara (Ne gelmedi?)

تَأْوٖيلُهُ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

Onun tevili | İşte böyle | Yalanladı (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan öncedir | Bak! | Nasıl oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهٖ

Zalimlerin akibeti! | Onlardan vardır | O kimse ki | İnanacak (Neye?) | Ona | Ve onlardan yine vardır (Kim?) | O kimse ki | İnanmayacak (Neye?) | Ona

وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدٖينَ ﴿٤٠﴾ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لٖي عَمَلٖي وَلَكُمْ

Ve Rabbin (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | Fesatçıları | Ve eğer seni yalanlarsalar | De ki (Ne?) | Bana aittir | Benim amelim | Ve size aittir (Ne?)

عَمَلُكُمْ اَنْتُمْ بَرٖيۤـُٔونَ مِمَّٓا اَعْمَلُ وَاَنَا بَرٖيٓءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ

Sizin ameliniz | Siz (Nesiniz?) | Berisiniz (Neden?) | O şeyden ki | Ben yapıyorum | Ve ben de | Beriyim (Neden?) | O şeyden ki | Siz yapıyorsunuz | Ve onlardan vardır

مَنْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

O kimseler ki | Kulak veriyorlar | Sana | Sen mi? | İşittireceksin (Kime?) | Sağırlara | Onlar olsalar bile (Ne olsalar bile?) | Akıl etmiyorlar

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تَهْدِى الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا

Ve onlardan vardır | O kimse ki | Bakıyor (Kime?) | Sana | Sen misin? | Hidayete erdirecek (Kimi?) | Körleri | Onlar olsalar bile

لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ

Görmüyorlar | Muhakkak ki Allah | Zulmetmez (Kime?) | İnsanlara (Nasıl?) | Hiç bir şeyle | Fakat insanlar

اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُوا اِلَّا سَاعَةً

Kendilerine | Zulmederler | Ve o günde ki | Toplar onları (Ne gibi?) | Sanki | Beklemediler | Ancak bir vakit beklediler (Neden?)

مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْۜ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللّٰهِ

Gündüzden | Onlar tanışırlar | Aralarında | Elbette hüsrana uğradı (Kim?) | O kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?) | Allah'ın huzuruna çıkışı

وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِى نَعِدُهُمْ اَوْ

Ve olmadılar (Ne olmadılar?) | Hidayete erenler | Eğer | Gösterirsek sana (Neyi?) | O şeyin bazısını ki | Onlara vaat ediyoruz | Ya da

نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

Vefat ettirirsek seni | Bizedir (Ne?) | Onların dönüşü | Sonra | Allah (Nedir?) | Şahittir (Neye?) | O şey üzerine ki | Yapıyorlar

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَسُولٌۚ فَاِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

Ve her ümmet için vardır (Ne vardır?) | Bir peygamber | Geldiğinde (Kim?) | Onların Peygamberi | Hükmedilir (Nerede?) | Aralarında (Neyle hükmedilir?) | Adaletle | Halbuki onlar

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

Zulmedilmezler | Ve derler ki | Ne zamandır | Bu vaat | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Doğru kimseler

قُلْ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِى ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُۜ لِكُلِّ اُمَّةٍ

De ki | Sahip değilim (Kim için?) | Kendim için (Neye?) | Ne bir zarara | Ve ne de bir faydaya | Ancak o şeye [sahibim] ki | Diledi (Kim?) | Allah | Her ümmet için vardır (Ne?)

اَجَلٌۜ اِذَا جَاءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾

Bir ecel/süre | Geldiğinde (Ne?) | Onların eceli | Ertelenmezler (Ne kadar?) | Bir an | Ve öne alınmazlar da

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ

De ki | Ne dersiniz? | Şayet gelse size (Ne?) | Onun azabı (Ne vakit?) | Geceleyin | Ya da gündüzleyin | Neyi? | Acele istiyor (Neden?)

مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖۜ اٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ

O azaptan (Kim?) | Günahkarlar | Sonra mı? (Neden sonra mı?) | Meydana geldiğinden | İman etmiş olacaksınız (Neye?) | Ona | Şimdi mi? | Halbuki siz idiniz (Neyi?)

بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِۚ

Onu (Ne idiniz?) | Acele istiyor idiniz | Sonra da denilir (Kime?) | O kimselere ki | Zulmettiler (Ne denir?) | Tadın! (Neyi?) | Ebedi azabı

هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِـُٔونَكَ

Siz cezalandırılacak mısınız? | Ancak | O şey sebebiyle ki | Siz idiniz | İşliyor idiniz | Senden haber almak istiyorlar ki

اَحَقٌّ هُوَۜ قُلْ اِى وَرَبِّى اِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

Hak mıdır? | O | De ki | Evet | Rabbime yemin olsun ki | Muhakkak ki o (Nedir?) | Elbette haktır | Ve siz değilsiniz (Ne değilsiniz?) | Aciz bırakıcılar

43. İçlerinden sana bakanlar da var. Fakat basiretleri de yokken körlere sen mi hidâyet edeceksin?

44. Şüphesiz Allah insanlara zerre kadar zulmetmez, fakat insanlar kendilerine zulmediyorlar.

45. Sanki gündüzün bir saatinden başka kalmamışlar gibi hepsini mahşere sevk edeceği gün, aralarında tanışacaklar. Allah'ın huzuruna çıkacaklarını yalanlayıp da doğru yolu tutmamış olanlar, gerçekten zarara uğramış olacaklar.

46. Onlara vaad ettiğimizin bir kısmını sana hemen göstersek de, veya seni tamamen alsak da, her iki durumda da, sonunda onların dönüşü bizedir. Sonra Allah, ne yapacaklarına da şahittir!

47. Her ümmet için bir peygamber vardır. O peygamberleri geldiği zaman aralarında adaletle hüküm verilir, hiçbirine zulmedilmez.

48. "Eğer doğru sözlü kimseler iseniz, ne zamandır bu vaad,?" diyorlar.

49. De ki: "Ben kendi kendime Allah'ın dilediğinden başka ne bir yarar, ne de bir zarar verme gücüne sahip değilim." Her ümmet için bir ecel vardır. Ecelleri geldiği zaman artık bir saat geri de kalamazlar, ileri de gidemezler.

50. De ki: "Söyleyin bakayım, şayet size O'nun azabı yatarken veya gündüzün gelecek olsa, suçlular bunun hangisini acele istiyorlar?"

51. Yoksa sonra gerçekleştiği zaman mı ona iman edeceksiniz? Ya... Şimdi öyle mi? Hani siz bunu acele istiyordunuz yâ!

52. Sonra o zulmedenlere denilecek ki: "Tadın bakalım ebedi azabı... Zamanında kazandığınızdan başka bir sebeple cezalandırılacak değilsiniz?"

53. "Gerçekten doğru mu bu?" diye senden soruyorlar. De ki: "Evet, Rabbime yemin ederim ki, o dosdoğru ve siz bundan yakayı kurtaramazsınız."

54. Zulmetmiş olan her nefis, bütün yeryüzüne sahip olsa idi, azabı gördükleri zaman hepsi içten içe pişmanlık duyarak, kendini kurtarmak için onu feda ederdi. Fakat aralarında hüküm adalet ile imza edilmiştir, hiçbirine zulmedilmez!

55. Uyan! Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Uyan! Allah'ın vaadi muhakkak gerçektir, fakat çoğu bilmezler.

56. O hem diriltir, hem öldürür ve hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz!

57. Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, gönüller derdine bir şifa ve mü'minler için bir hidâyet ve rahmet geldi.

58. De ki: "Allah'ın lütfuyla, rahmetiyle, ancak onunla artık sevinç duyun. O, onların toplayıp durdukları şeylerden hayırlıdır!"

59. De ki: "Baksanıza, Allah sizin için rızık olarak neler indirdi de siz ondan bir kısmını haram, bir kısmını da helal yaptınız!" De ki: "Size Allah mı izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

60. Allah'a karşı yalan uyduranlar kıyamet gününü ne sanıyorlar? Muhakkak Allah insanlara karşı lütuf sahibidir, fakat çoğu şükretmezler.

61. Hangi durumda bulunsan, Kur'an'dan her ne okusan ve herhangi bir iş yapsanız, siz ona dalıp coşarken mutlaka biz üzerinizde şahidiz. Rabbinden ne yerde, ne gökte zerre kadar ve ondan daha küçük ve daha büyük hiçbir şey kaçmaz, hepsi apaçık bir kitaptadır.

Arapça	Türkçe
وَلَوْ اَنَّ	Elbette şayet
لِكُلِّ نَفْسٍ	Her kişi için olsaydı (Öyle kişi ki)
ظَلَمَتْ	Zulmetmiş (Ne olsaydı?)
مَا	O şey ki (O şey neredir?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzündedir
لَافْتَدَتْ	Elbette fidye olarak verirdi (Neyi?)
بِهٖ	Onu
وَاَسَرُّوا	Gizlerler (Neyi?)
النَّدَامَةَ	Pişmanlığı (Ne vakit?)
لَمَّا رَاَوُا	Gördüklerinde (Neyi?)
الْعَذَابَ	Azabı
وَقُضِىَ	Ve hükmedilir
بَيْنَهُمْ	Aralarında (Neyle?)
بِالْقِسْطِ	Adaletle
وَهُمْ	Onlar oldukları halde (Ne?)
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾	Zulmedilmez oldukları halde
اَلَٓا	Uyanınız!
اِنَّ لِلّٰهِ	Muhakkak ki Allah içindir (Ne?)
مَا	O şeyki (Neredir?)
فِى السَّمٰوَاتِ	Göklerde (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yeryüzündedir
اَلَٓا	Uyanınız!
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ	Muhakkak ki Allah'ın vaadi (Nedir?)
حَقٌّ	Haktır
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ	Fakat onların çoğu
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾	Bilmezler
هُوَ	O
يُحْيٖ	Diriltir
وَيُمِيتُ	Ve öldürür
وَاِلَيْهِ	Ve yalnız ona
تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾	Döndürüleceksiniz
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	Ey insanlar!
قَدْ جَٓاءَتْكُمْ	Elbette size geldi (Ne?)
مَوْعِظَةٌ	Bir öğüt (Kimden?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbinizden (Daha?)
وَشِفَٓاءٌ	Ve şifa (Neye?)
لِمَا	O şeye ki (O şey neredir?)
فِى الصُّدُورِ	Sinelerde (Daha nedir o gelen?)
وَهُدًى	Ve bir hidayet (Daha?)
وَرَحْمَةٌ	Ve bir rahmet (Kim için?)
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾	İnananlar için
قُلْ	De ki
بِفَضْلِ اللّٰهِ	Allah'ın lütfuyla (Daha?)
وَبِرَحْمَتِهٖ	Ve onun rahmetiyle [dir bunlar]
فَبِذٰلِكَ	İşte bununla
فَلْيَفْرَحُوا	Sevinin
هُوَ	O (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Neden?)
مِمَّا	O şeyden ki
يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾	Biriktiriyorlar
قُلْ	De ki
اَرَاَيْتُمْ	Ne dersiniz?
مَٓا	O şeye ki
اَنْزَلَ	İndirdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Nedir o indirdiği?)
مِنْ رِزْقٍ	Rızıktır
فَجَعَلْتُمْ	Ve siz de kıldınız (Neden?)
مِنْهُ	Ondan (Ne kıldınız?)
حَرَامًا	Haram (Daha?)
وَحَلَالًا	Ve helal
قُلْ	De ki
آٰللّٰهُ	Allah mı?
اَذِنَ	İzin verdi (Kime?)
لَكُمْ	Size
اَمْ	Yoksa
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a
تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾	İftira mı atıyorsunuz
وَمَا ظَنُّ الَّذٖينَ	O kimselerin zannı nedir ki?
يَفْتَرُونَ	İftira atıyorlar (Kime?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a (Neyi?)
الْكَذِبَ	Yalanı (Ne konudaki zanları?)
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet günü hakkındaki
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
لَذُو فَضْلٍ	Lütuf sahibidir (Kime?)
عَلَى النَّاسِ	İnsanlara
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ	Fakat onların çoğu
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾	Şükretmezler
وَمَا تَكُونُ	Ve sen olmazsın (Nerede?)
فٖى شَاْنٍ	Herhangi bir durumda (Daha?)
وَمَا تَتْلُوا	Ve okumazsın (Neye dair?)
مِنْهُ	O durumuna dair (Neden?)
مِنْ قُرْاٰنٍ	Kuran'dan
وَلَا تَعْمَلُونَ	Ve işlemiyorsunuz (Ne?)
مِنْ عَمَلٍ	Bir iş ki
اِلَّا كُنَّا	Ancak bütün bunlar hakkında biz olduk
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Ne olduk?)
شُهُودًا	Şahitler (Ne vakit?)
اِذْ	O vakit ki
تُفٖيضُونَ	Dalıyorsunuz (Nereye?)
فٖيهِ	Onlara
وَمَا يَعْزُبُ	Ve kaçmaz (Kimden?)
عَنْ رَبِّكَ	Rabbinden (Ne kaçmaz?)
مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ	Zerre miskali (Neredeki?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzündeki (Daha?)
وَلَا فِى السَّمَٓاءِ	Ve gökteki (Daha ne kaçmaz Rabbinden?)
وَلَٓا اَصْغَرَ	Ve daha küçük olan da [kaçmaz] (Neden daha küçük?)
مِنْ ذٰلِكَ	Bundan
وَلَٓا اَكْبَرَ	Ve daha büyük olan da
اِلَّا فٖى كِتَابٍ	Ancak bütün bunlar kitaptadır (Öyle kitap ki)
مُبٖينٍ ﴿٦١﴾	Apaçık

أَلَآ	إِنَّ أَوْلِيَآءَ اللّٰهِ	لَا خَوْفٌ	عَلَيْهِمْ	وَلَا هُمْ	يَحْزَنُونَ
Uyanın!	Muhakkak ki Allah'ın dostları	Korku yoktur (Kime?)	Onlara	Ve onlar değildirler	Üzülecekler

﴿٦٢﴾ اَلَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَكَانُوا	يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾	لَهُمُ	الْبُشْرٰى
(Kimdir onlar?) O kimselerdir ki	İman ettiler	Ve oldular (Ne oldular?)	Takva sahibi oldular	Onlar için vardır (Ne?)	Müjde (Nerede?)

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	وَفِي الْاٰخِرَةِ	لَا تَبْدِيلَ	لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ
Dünya hayatında (Daha?)	Ve ahirette de	Değişiklik yoktur (Ne için?)	Allah'ın kelimeleri için

ذٰلِكَ	هُوَ	الْفَوْزُ	الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾	وَلَا يَحْزُنْكَ	قَوْلُهُمْ
İşte bu	Asıl o	Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki)	Çok büyük olan	Seni mahzun etmesin (Ne?)	Onların sözü

إِنَّ	الْعِزَّةَ	لِلّٰهِ	جَمِيعًا	هُوَ	السَّمِيعُ	الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾	أَلَآ	إِنَّ لِلّٰهِ
Muhakkak ki	İzzet	Allah içindir	Hepsi	O (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir	Ve iyi bilin ki	Muhakkak ki Allah'ındır (Kim?)

مَنْ	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَنْ	فِي الْأَرْضِ	وَمَا يَتَّبِعُ	الَّذِينَ
O kimseler ki (Nerededir?)	Göklerdedir (Daha?)	Ve o kimseler ki (Nerededir?)	Yerdedir	Ve tabi olmaz (Kim?)	O kimseler ki

يَدْعُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	شُرَكَآءَ	إِنْ يَتَّبِعُونَ	إِلَّا الظَّنَّ
Tapıyorlar (Ne olduğu halde?)	Allah'tan başka olduğu halde (Kime tabi olmaz?)	Ortaklara	Tabi olmuyorlar onlar	Ancak zanna [tabi oluyorlar]

وَإِنْ هُمْ	إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾	هُوَ	الَّذِي	جَعَلَ	لَكُمُ	الَّيْلَ
Ve onlar olmadı	Ancak tahminde bulunuyorlar	O (Nedir?)	O zattır ki	Yarattı (Kim için?)	Sizin için (Neyi yarattı?)	Geceyi (Niçin yarattı?)

لِتَسْكُنُوا	فِيهِ	وَالنَّهَارَ	مُبْصِرًا	إِنَّ فِي ذٰلِكَ	لَاٰيَاتٍ
Durup-dinlenesiniz diye yarattı (Nerede?)	Onda (Daha neyi yarattı?)	Ve gündüzü de yarattı (O gündüz ne olduğu halde)	Gösterici/ aşikar	Muhakkak ki bunda vardır (Ne?)	Elbette ayetler (Kim için?)

لِقَوْمٍ	يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾	قَالُوا	اتَّخَذَ	اللّٰهُ	وَلَدًا	سُبْحَانَهُ
Bir kavim için ki	Dinliyorlar	Dediler ki	Edindi (Kim?)	Allah (Ne edindi?)	Çocuk	O bundan münezzehtir!

هُوَ	الْغَنِيُّ	لَهُ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِي الْأَرْضِ
O (Nedir?)	Ganîdir	O'nundur (Ne?)	O şey ki	Göklerdedir (Daha?)	Ve o şey ki	Yerdedir

إِنْ عِنْدَكُمْ	مِنْ سُلْطَانٍ	بِهٰذَا	أَتَقُولُونَ	عَلَى اللّٰهِ	مَا
Sizin yanınızda yoktur (Ne yoktur?)	Bir delil (Neye delil?)	Buna	Siz diyor musunuz? (Kim hakkında?)	Allah hakkında (Ne?)	O şey ki

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾	قُلْ	إِنَّ الَّذِينَ	يَفْتَرُونَ	عَلَى اللّٰهِ	الْكَذِبَ
Bilmiyorsunuz	De ki	Muhakkak o kimseler ki	İftira ediyorlar (Kime?)	Allah'a (Neyi?)	Yalanı

لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾	مَتَاعٌ	فِي الدُّنْيَا	ثُمَّ	إِلَيْنَا	مَرْجِعُهُمْ
Onlar kurtuluşa eremezler	[Onlar için] az bir geçimlik vardır (Nerede?)	Dünyada	Sonra da	Bizedir (Ne?)	Onların dönüşü

ثُمَّ	نُذِيقُهُمُ	الْعَذَابَ	الشَّدِيدَ	بِمَا	كَانُوا	يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾
Sonra da	Onlara tattırırız (Neyi?)	O azabı ki	Şiddetli (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	İnkar ediyorlar

62. Uyan! Allah'ın evliyasına ne korku vardır, ne de onlar üzülürler!

63. Onlar ki, Allah'a iman etmişlerdir ve hep takva ile korunur dururlar.

64. Onlara dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Allah'ın sözlerinde değişme yoktur, işte bu büyük kurtuluş o.

65. Ötekilerin lafları seni üzmesin! Çünkü izzet Allah'ındır. O, hepsini işitiyor, hepsini biliyor!

66. Uyan! göklerde kim var ve yerde kim varsa hep Allah'ındır! Allah'tan başkasına tapanlar dahi, ortak koştukları şeylerin uyruğu olmazlar. Ancak zanna uyarlar ve sadece kendi mızraklarıyla ölçer yalan söylerler.

67. O, odur ki, içinde durup dinlenesiniz diye sizin için geceyi yaptı, gündüzü de göz açıcı kıldı. Elbette bunda dinleyecek bir kavim için birçok âyetler vardır.

68. Dediler ki: "Allah çocuk edindi!" Hâşâ! O, münezzehtir. Zengin O... Göklerdeki ve yerdeki hep O'nun... Elinizde ona dair hiçbir delil yoktur. Allah'a karşı ilim ile kanıtlayamayacağınız bir şey mi söylüyorsunuz?

69. De ki: " Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluş bulmazlar."

70. Dünyada az bir zevk, sonra dönüşleri bizedir, sonra da biz onlara, inkâr ettiklerinden dolayı azabı tattıracağız!

71. Bir de onlara Nuh'un kıssasını oku: Bir zamanlar kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Eğer benim duruşum ve Allah'ın âyetlerini hatırlatışım size ağır geliyorsa, bilin ki, ben Allah'a dayanmışım. Artık siz ve ortaklarınız her ne yapacaksanız, toplanıp bütün azminizle karar verin. Sonra yapacağınız sizi asla tasaya da düşürmesin. Sonra hükmünüzü bana uygulayın ve elinizden gelirse, bana bir an göz de açtırmayın.

72. Eğer aldırmazsanız, ben de sizden bir ücret istemedim ya! Benim ecrim ancak Allah'adır. Ve ben O'nun birliğine boyun eğen Müslümanlardan olmakla emrolundum!"

73. Bunun üzerine yine onu yalanladılar. Biz de onu ve beraberindekileri gemide kurtuluşa çıkarıp, bunları yeryüzünün halifeleri kıldık. Âyetlerimizi yalanlayanları ise boğduk. Bak işte uyarılanların sonu nasıl oldu?

74. Sonra onun arkasından birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik. Onlara açık mucizelerle vardılar. Fakat önce yalan dediklerine yine de bir türlü inanmak istemediler. İşte biz sınırı aşmayı alışkanlık haline getirenlerin kalplerini böyle mühürleriz.

75. Sonra bunların arkasından Musa ile Harun'u Firavun ve cemaatine âyetlerimizle gönderdik. İman etmeyi kibirlerine yediremediler. Suçlu bir toplum idiler.

76. Tarafımızdan kendilerine hak geldiği zaman: "Kesinlikle bu açık bir sihir!" dediler.

77. Musa dedi ki: "Ya! Size bir gerçek gelince böyle mi diyorsunuz? Bu sihir midir?" Hâlbuki sihirbazlar kurtuluşa eremezler.

78. Dediler ki: "Sen, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan çeviresin de, bu yerde devlet ikinizin olsun diye mi geldin. Biz ikinize de inanamayız."

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍۢ اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ يَا قَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
Oku (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Nuh'un haberini (Ondan bedel) | O vakti ki (Kime?) | Demişti | Kavmine | Ey Kavmim! | Şayet ağır geldi ise (Kime?) | Size (Ne?)

مَقَام۪ي وَتَذْك۪ير۪ي بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُٓوا اَمْرَكُمْ
Benim makamım (Daha?) | Ve benim öğüt verişim (Neyle?) | Allah'ın ayetleriyle | Allah'a | Ben tevekkül ettim | Siz de toplayın (Neyi?) | İşinizi (Kimle birlikte?)

وَشُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُٓوا اِلَيَّ
Ortaklarınızla birlikte | Sonra | Olmasın (Ne?) | Sizin işiniz (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne olmasın?) | Kapalı | Sonra | İcra edin (Kime?) | Bana

وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ
Ve bana göz açtırmayın | Eğer yüz çevirirseniz | Zaten ben istemedim sizden (Ne istemedim?) | Bir mükafat | Benim mükafatım olmadı

اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ
Ancak Allah'a ait [oldu] | Ve ben emrolundum (Neyle?) | Olmakla (Kimlerden?) | Müslümanlardan | Yine de yalanladılar onu | Biz de onu kurtardık (Daha kimi kurtardık?)

وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَٓائِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذ۪ينَ
Ve o kimseleri ki | Onunla birliktedirler (Onlar ne oldukları halde?) | Gemide | Aynı zamanda onları yaptık (Ne yaptık?) | Halifeler (Daha ne yaptık?) | Ve boğduk (Kimi?) | O kimseleri ki

كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا
Yalanladılar (Neyi?) | Ayetlerimizi | Artık bak! | Nasıl oldu? (Ne?) | Uyarılanların akıbeti | Sonra | Gönderdik (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِه۪ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَٓاؤُ۫هُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
Ondan sonra (Kimi?) | Peygamberleri (Kime?) | Kavimlerine | Onlar da onlara getirdi (Neyi?) | Açık delilleri | Olmadılar (Ne?) | İman ederler (Neye?)

بِمَا كَذَّبُوا بِه۪ مِنْ قَبْلُۜ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِ الْمُعْتَد۪ينَ
O şeye ki | Yalanladılar (Neyi?) | Onu (Ne vakit?) | Bundan önce | İşte böyle | [Mühür] basarız (Ne üzerine?) | Haddi aşanların kalpleri üzerine

﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى وَهٰرُونَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪
Sonra | Gönderdik (Ne zaman?) | Onlardan sonra (Kimi?) | Musa'yı (Daha?) | Ve Harun'u (Kime?) | Firavun'a (Daha kime?) | Ve avanesine (Neyle gönderdik?)

بِاٰيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِم۪ينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمُ
Ayetlerimizle | Kibirlendiler | Ve oldular (Ne?) | Bir kavim ki | Suçlu-günahkarlar | Ne vakit ki | Geldi onlara (Ne?)

الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُٓوا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسٰٓى
Hak (Nereden?) | Katımızdan | Dediler | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Elbette bir sihirdir (Öyle sihir ki) | Apaçık | Dedi ki (Kim?) | Musa

اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَكُمْؕ اَسِحْرٌ هٰذَاؕ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ
Siz der misiniz? (Ne için?) | Hak için (Ne vakit?) | Size geldiği vakit | Bir sihir midir? | Bu | Halbuki felaha ermez (Kim?) | Sihirbazlar

﴿٧٧﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَا وَتَكُونَ
Dediler | Bize geldin mi? (Niçin?) | Bizi döndürmek için (Neden?) | O şeyden ki | Biz bulduk (Ne üzerine?) | O şey üzerine (Kimi?) | Babalarımızı (Daha niçin geldin mi?) | Ve olması için

لَكُمَا الْكِبْرِيَٓاءُ فِي الْاَرْضِؕ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٧٨﴾
Siz ikiniz için (Ne?) | Büyüklük (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve biz değiliz (Kim için?) | Siz ikiniz için (Ne değiliz?) | İnananlar

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ

Ve dedi (Kim?) | Firavun | Bana getirin (Kimi?) | Her sihirbazı (Öyle sihirbaz ki) | Bilgili | Ne zaman ki geldi

السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا

Sihirbazlar | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim?) | Musa | Atın ! (Neyi?) | O şeyi ki | Siz | Atıcılarsınız | Ne zaman ki attılar

قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ

Dedi (Kim?) | Musa | O şey ki | Siz getirdiniz (Neyi?) | Onu (Nedir o şey?) | Sihirdir | Muhakkak ki Allah | Onu iptal edecektir | Muhakkak ki Allah

لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

Düzeltmez (Neyi?) | Fesatçıların işini | Ve ihkak edecek | Allah (Neyi?) | Hakkı (Neyle?) | Kelimeleriyle

وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ

Velev ki hoş görmese bile (Kim?) | Günahkarlar | İman da etmedi (Kime?) | Musa'ya | Ancak bir zürriyet (Neden?) | [Firavun'un] Kavminden (O zürriyet ne olduğu halde?)

عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ

Korku üzere olduğu halde (Kimden?) | Firavun'dan (Daha kimden?) | Ve onların adamlarından (O Firavundan bedel?) | Onları belaya uğratmasından | Muhakkak ki Firavun (Nedir?) | Elbette hakimdi (Nerede?)

فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ

O yerde | Ve elbette o (Nedir?) | Elbette aşırı gidenlerdendir | Dedi (Kim?) | Musa | Ey Kavmim! | Şayet iseniz (Ne iseniz?)

آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا

İman etmiş (Kime?) | Allah'a | Artık ona | Tevekkül edin | Şayet iseniz (Ne?) | Müslümanlar | Onlar da dediler

عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا

Ancak Allah'a | Tevekkül ettik | Ey Rabbimiz! | Bizi yapma (Ne?) | Bir fitne (Kim için?) | Bir kavim için ki | Zalimlerdir | Ve bizi kurtar (Neyle?)

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى

Rahmetinle (Kimden?) | Bir kavimden ki | Kafirlerdir | Ve biz vahyettik (Kime?) | Musa'ya (Daha kime?)

وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ

Ve onun kardeşine (Neyi?) | Şunu ki | Hazırlayın! (Kim için?) | Kavminiz için (Nerede?) | Mısır'da (Ne hazırlayın?) | Evler (Daha?) | Ve yapın (Neyi?) | Evlerinizi (Ne yapın?)

قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا

Kıble/namazgah | Ve dosdoğru kılın (Neyi?) | Namazı | Ve müjdele (Kimi?) | Müminleri | Ve dedi (Kim?) | Musa | Ey Rabbimiz!

إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

Muhakkak ki sen | Verdin (Kime?) | Firavun'a (Daha kime?) | Ve onun avanesine (Ne verdin?) | Bir zinet (Daha?) | Ve mallar (Nerede?) | Dünya hayatında

رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ

Ey Rabbimiz (Niçin verdin?) | Nihayetinde saptırsınlar diye (Neden?) | Senin yolundan | Ey Rabbimiz! | Sil süpür (Neyi?) | Mallarını (Daha?) | Ve şiddetle mühürle (Neyi?)

عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

Kalplerini | Ki iman etmesinler | Görünceye dek (Neyi?) | Azabı (Öyle azabı ki) | Can yakıcı

79. Firavun da: "Bana bütün bilgiç sihirbazları getirin!" dedi.

80. Bunun üzerine sihirbazlar geldiği zaman Musa onlara: "Ne ortaya atacaksanız siz atın." dedi.

81. Attıklarında Musa dedi ki: "Bu sizin yaptığınız sihirdir. Muhakkak Allah onu iptal edecektir. Şüphesiz ki, Allah fesatçıların işini düzeltmez."

82. Allah kelimeleriyle gerçeğin gerçekliğiniortaya koyacaktır. İsterse suçlular hoşlanmasınlar!

83. Özetle, Firavun ve topluluğunun belası korkusundan, önceleri Musa'ya kavminin bir soyundan başka, iman eden olmadı. Çünkü Firavun, o yerde çok üstün ve çok aşırı giden müsriflerden idi.

84. Musa da: "Ey kavmim! Siz gerçekten Allah'a iman ettiyseniz, O'nun birliğine ihlâs ile teslim olmuş Müslümanlar iseniz, artık O'na güvenin!" dedi.

85. Onlar da dediler ki: "Biz Allah'a güvendik. Ey Rabbimiz! Bizi o zalim kavmin fitnesine düşürme!

86. Ve rahmetinle bizi o kâfir kavimden kurtar!"

87. Biz ise Musa'ya ve kardeşine şöyle vahyettik: "Kavminiz için Mısır'da bir takım evler hazırlayın ve evlerinizi kıble tarafına yapın ve namaz kılın! Hem de mü'minleri müjdele."

88. Musa dedi ki: "Ya Rab! Sen Firavun'a ve toplumuna dünya hayatında bir zinet, ihtişam ve nice nice mallar verdin. Yolundan saptırsınlar diye mi ya Rab? Ya Rab! Mallarını sil, süpür ve kalplerini sıktıkça sık ki, o can yakıcı azabı görmedikçe iman etmeyecekler."

89. Allah buyurdu ki: "Peki, duanız kabul olundu, siz yine dosdoğru yolda olmaya devam edin ve kendini bilmeyenlerin yoluna uymayın."

90. Derken İsrailoğullarına denizi geçirdik. Hemen Firavun askerleriyle takip etmek ve saldırmak için arkalarına düştü. Sonunda boğulmak üzere iken: "İnandım, gerçekten de İsrailoğullarının iman ettiğinden başka ilah yok, ben de O'na teslim olanlardanım." dedi.

91. Yâ... Şimdi ha? (iman ettin) Hâlbuki bundan önce isyan etmiştin, bozgunculuk yapanlardan idin.

92. Biz de bugün seni bedeninle bir tepeye atacağız ki, arkandan gelecek-lere bir ibret olasın. Bununla beraber insanların birçoğu âyetlerimizden gerçekten habersizdirler.

93. Gerçekte İsrailoğullarını cidden güzel bir yurda yerleştirdik ve hoş nimetlerden rızıklandırdık. Sonunda ayrılığa düşmeleri de kendilerine ilim geldikten sonra oldu. Şüphe yok ki, o ayrılığa düşüp durdukları şeylerde, Rabbin kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

94. Şimdi şu sana indirdiğimiz şeylerde şüphe edecek olursan, senden önce kitap (Tevrat'ı) okuyanlara sor. Andolsun ki, sana Rabbinden gerçek geldi, sakın şüphe edenlerden olma.

95. Ve sakın Allah'ın âyetlerini yalanlayanlardan olma ki, zarara uğrayanlardan olmayasın.

96. Gerçekten aleyhlerinde Rabbinin kelimesi gerçekleşmiş olanlar imana gelmezler.

97. İsterse kendilerine her âyet gelmiş olsun, tâ o can yakıcı azabı görecekleri ana kadar...

قَالَ	قَدْ اُجِيبَتْ	دَعْوَتُكُمَا	فَاسْتَقِيمَا	وَلَا تَتَّبِعَانِّ
Dedi	Elbette kabul edildi (Ne?)	Siz ikinizin duası	Dosdoğru olun (Daha?)	Ve sakın tabi olmayın

سَبِيلَ الَّذِينَ	لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾	وَجَاوَزْنَا	بِبَنِي اِسْرَآئِلَ	الْبَحْرَ
O kimselerin yoluna ki?	Bilmiyorlar	Ve geçirdik (Kime?)	İsrailoğullarına (Neyi?)	Denizi

فَاَتْبَعَهُمْ	فِرْعَوْنُ	وَجُنُودُهُ	بَغْيًا	وَعَدْوًا	حَتّٰى اِذَا اَدْرَكَهُ
Onların peşine düştü (Kim?)	Firavun (Daha?)	Ve ordusu (Niçin?)	Zulüm için (Daha?)	Ve düşmanlık için	Nihayet ona geldiğinde (Ne?)

الْغَرَقُ	قَالَ	اٰمَنْتُ	اَنَّهُ	لَا اِلٰهَ	اِلَّا الَّذِى	اٰمَنَتْ	بِهِ	بَنُوا اِسْرَآئِلَ
Boğulma	Dedi	Ben iman ettim	Şuna ki	Hiçbir ilah yoktur	Ancak o zat vardır ki	İman etti (Kime?)	O'na (Kim?)	İsrailoğulları

وَاَنَا	مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾	آٰلْـٰٔنَ	وَقَدْ عَصَيْتَ	قَبْلُ	وَكُنْتَ
Ve ben de (Neyim?)	Müslümanlardanım	Şimdi mi?	Halbuki sen isyan etmiştin (Ne vakit?)	Bundan önce	Ve idin (Ne idin?)

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾	فَالْيَوْمَ	نُنَجِّيكَ	بِبَدَنِكَ	لِتَكُونَ	لِمَنْ	خَلْفَكَ
Bozgunculardan	Bugün	Seni kurtarırız (Nasıl?)	Bedeninle birlikte (Niçin?)	Olman için (Kime?)	O kimselere ki	Senin arkandadır (Ne olman için?)

اٰيَةً	وَاِنَّ كَثِيرًا	مِنَ النَّاسِ	عَنْ اٰيَاتِنَا	لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾	وَلَقَدْ
Bir ayet/ ibret	Muhakkak ki çoğu	İnsanların	Bizim ayetlerimizden (Nedir?)	Elbette gafillerdir	Ve andolsun elbette

بَوَّاْنَا	بَنِي اِسْرَآئِلَ	مُبَوَّاَ صِدْقٍ	وَرَزَقْنَاهُمْ	مِنَ الطَّيِّبَاتِ
Biz yerleştirdik (Kimi?)	İsrailoğullarını (Nereye?)	Doğru bir yurda (Daha?)	Ve onları rızıklandırdık (Neden?)	Temiz şeylerden

فَمَا اخْتَلَفُوا	حَتّٰى جَآءَهُمُ	الْعِلْمُ	اِنَّ رَبَّكَ	يَقْضِى	بَيْنَهُمْ
Anlaşmazlığa düşmediler (Ne vakte kadar?)	Onlara gelinceye kadar (Ne?)	İlim	Muhakkak ki Rabbin	Hüküm verecektir	Aralarında (Ne vakit?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	فِيمَا	كَانُوا	فِيهِ	يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾	فَاِنْ كُنْتَ	فِى شَكٍّ
Kıyamet gününde (Ne hususta?)	O hususta ki	Onlar idiler (Nede?)	O hususta (Ne idiler?)	İhtilaf ediyor idiler	Şayet sen isen (Nerede?)	Şüphede (Neden?)

مِمَّا	اَنْزَلْنَا	اِلَيْكَ	فَسْـَٔلِ	الَّذِينَ	يَقْرَؤُنَ	الْكِتَابَ	مِنْ قَبْلِكَ
O şeyden ki	Biz indirdik (Kime?)	Sana	Sor o zaman! (Kime?)	O kimselere ki	Okuyorlar (Neyi?)	Kitabı (O kimseler ne olduğu halde?)	Senden öncekilerden

لَقَدْ جَآءَكَ	الْحَقُّ	مِنْ رَبِّكَ	فَلَا تَكُونَنَّ	مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾
Elbette geldi sana (Ne?)	Hak (Kimden ?)	Rabbinden	Artık sakın olma! (Kimlerden?)	Şüpheye düşenlerden

وَلَا تَكُونَنَّ	مِنَ الَّذِينَ	كَذَّبُوا	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	فَتَكُونَ	مِنَ الْخَاسِرِينَ
Ve kesinlikle olma da (Kimlerden?)	O kimselerden ki	Yalanladılar (Neyi?)	Allah'ın ayetlerini	Bundan dolayı olursun (Kimlerden?)	Hüsrana uğrayanlardan

﴿٩٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ	حَقَّتْ	عَلَيْهِمْ	كَلِمَتُ رَبِّكَ	لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
Muhakkak o kimseler ki	Hak oldu (Kime?)	Onlara (Ne?)	Rabbinin kelimesi	Onlar iman etmezler

وَلَوْ جَآءَتْهُمْ	كُلُّ اٰيَةٍ	حَتّٰى يَرَوُا	الْعَذَابَ	الْاَلِيمَ ﴿٩٧﴾
Velev gelse bile onlara (Ne?)	Her türlü ayet (Ne vakte kadar?)	Onlar görünceye kadar (Neyi?)	Azabı (Öyle azap ki?)	Can yakıcı

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَٓا اِيمَانُهَٓا اِلَّا قَوْمَ يُونُسَۜ

Olsaydı ya! (Ne?) | Bir memleket (Ne olsaydı?) | İman etmiş de | Onlara memleket [ahalisin]e fayda etmiş (Ne?) | İmanları | Ancak Yunus'un kavmi [hariç]

لَمَّٓا اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

Onlar ne zaman ki iman ettiler | Kaldırdık (Kimden?) | Onlardan (Neyi?) | Rezillik azabını (Nerede?) | Dünya hayatında

وَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ

Ve onları [dünya nimetlerinden] faydalandırdık (Neye kadar?) | Bir müddete kadar | Şayet dileseydi (Kim?) | Rabbin | Elbette iman ederdi (Kim?) | O kimseler ki | Yeryüzündedir

كُلُّهُمْ جَمِيعًاۜ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

Onların hepsi | Hep birlikte [iman ederdi] | Sen mi | Zorlayacaksın (Kimi?) | İnsanları (Ne vakte kadar?) | Oluncaya kadar | Müminler

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ

Olmadı (Kim için?) | Hiçbir nefis için (Ne olmadı?) | İman etmesi | Ancak | Allah'ın izniyle | Ve O kılar (Neyi?) | Pisliği (Kim üzerine?)

عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوَاتِ

O kimseler üzerine ki | Akletmiyorlar | De ki | Bakın! | Ne var ? (Nerede?) | Göklerde (Daha?)

وَالْاَرْضِۜ وَمَا تُغْنِي الْاٰيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Ve yerde | Fakat fayda sağlamaz (Ne?) | Ayetler (Daha?) | Ve uyarıcılar (Kime?) | Bir kavme ki | İman etmezler

﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْۜ قُلْ

Bekliyorlar mı? | Ancak o kimselerin günlerinin benzerini ki | Geçtiler (Ne vakit?) | Onlardan önce | De ki

فَانْتَظِرُٓوا اِنّ۪ي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجّ۪ي رُسُلَنَا

O halde bekleyin! | Muhakkak ki ben de | Sizinle birlikte (Neyim?) | Bekleyenlerdenim | Sonra | Biz kurtarırız (Kimi?) | Elçilerimizi (Daha kimi?)

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا كَذٰلِكَۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ

Ve o kimseler ki | İman ettiler | Aynı şekilde (Nasıl?) | Hak olarak (Kim üzerine?) | Bizim üzerimize | Kurtarırız (Kimi?) | Müminleri | De ki

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ ف۪ي شَكٍّ مِنْ د۪ين۪ي فَلَٓا اَعْبُدُ الَّذِينَ

Ey insanlar! | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Bir şüphe içinde (Neden?) | Benim dinimden | Ben ibadet etmem (Neye?) | O şeyler ki

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذ۪ي يَتَوَفّٰيكُمْۚ وَاُمِرْتُ

Siz ibadet ediyorsunuz (Onlar ne olduğu halde?) | Allah'tan başka | Fakat | İbadet ederim (Kime?) | Allah'a | Öyle Allah ki | Sizi alıverir/vefat ettirir | Ve ben emrolundum

اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَۙ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدّ۪ينِ حَن۪يفًاۚ

Olmakla (Kimlerden?) | Müminlerden (Daha ne diye emrolundum?) | Ve doğrult diye (Neyi?) | Yüzünü (Ne için?) | Din için (Ne olduğun halde?) | Hanif olduğun halde

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا

Ve sakın olma [diye] (Kimlerden?) | Müşriklerden | Ve tapma [diye] | Allah'tan başka olduğu halde (Neye tapma?) | O şeyler ki

لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٠٦﴾

Sana fayda vermiyor | Ve zarar da vermiyor | Ve eğer yaparsan | Elbette sen o vakit | Zalimlerdensin

98. Fakat o zaman iman edip de imanları kendilerine fayda vermiş bir memleket olsaydı yâ! Ancak Yunus'un kavmi iman ettikleri zaman, dünya hayatında o rezillik azabını kendilerinden açmış ve belirli bir zamana kadar onları faydalandırmıştık.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa hepsi toptan iman ederlerdi. O halde insanları hep mü'min olsunlar diye sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadıkça hiç bir kimsenin iman etmesi mümkün değildir. Akıllarını güzelce kullanmayanları Allah pislik içinde bırakır.

101. De ki: "Bakın göklerde ve yerde neler var." Fakat o âyetler, o uyarılar iman etmeyecek bir kavme ne yarar sağlar.

102. Onun için onlar, sırf kendilerinden öncekilerin günleri gibi bir gün gözlerler. De ki: "Gözleyin, ben de sizinle beraber gözleyenlerdenim."

103. Sonra peygamberlerimizi ve iman edenleri kurtarırız. Biz böyle üzerimizde bir hak olarak mü'minleri kurtarırız.

104. De ki: "Ey insanlar, benim dinimden bir şüphe ediyorsanız, haberiniz olsun ki, ben sizin Allah'tan başka taptıklarınıza tapmam. Ben ancak sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk ederim ve ben mü'minlerden olmakla emrolundum."

105. Hem sırf hakka yönelmiş hanif olarak yüzünü dine çevir ve sakın müşriklerden olma.

106. Ve Allah'tan başka, sana kendi kendine ne fayda ve ne zarar veremeyecek şeylere tapma. Eğer bunu yaparsan o zaman sen şüphesiz kendine zulmedenlerden olursun.

107. Ve eğer Allah sana bir üzüntü dokunduracak olursa, onu O'ndan başka açacak yoktur. Ve eğer O sana bir hayır dilerse, o zaman da O'nun lütfunu geri çevirecek yoktur. O, onu kullarından dilediğine nasip eder. O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

108. De ki: "Ey insanlar! İşte size Rabbinizden hak geldi. Artık hidâyeti kabul eden kendi nefsi için kabul etmiş olur, sapkınlık eden de kendi aleyhine sapmış olur. Ve ben sizin üzerinize vekil değilim."

109. Ve sana ne vahyolunursa ona uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret, hâkimlerin en hayırlısı O'dur.

HÛD SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
123 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Ra. Bu, hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından, âyetleri kesin kılınmış, sonra da ayrıntılı olarak açıklanmış bir kitaptır.

2. Şöyle ki, Allah'tan başkasına kul olmayın. Ben size, O'nun tarafından müjdelemek ve uyarmak için gönderilmiş bir peygamberim.

3. Bir de Rabbinizin mağfiretini isteyin. Sonra O'na tevbe edin ki, sizi belirli bir süreye kadar güzel bir şekilde yaşatsın ve her fazilet sahibine, mükâfatını versin. Ve eğer yüz çevirirseniz, haberiniz olsun ki, ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım!

4. Hep dönüşünüz Allah'adır. O ise, her şeye gücü yetendir.

5. Evet ama onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büküyorlar. Evet, ama onlar örtülerine bürünürlerken, Allah onların neyi gizlediklerini ve neyi açığa vurduklarını bilir. Çünkü O, bütün sinelerin özünü bilir.

وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُٓ اِلَّا هُوَۚ وَاِنْ يُرِدْكَ

Şayet sana dokunursa (Kim?) | Allah (Neyi?) | Bir zararı | Artık kaldırıcı yoktur (Neyi?) | Onu | Ancak O vardır | Ve şayet sana dilerse (Neyi?)

بِخَيْرٍ فَلَا رَٓادَّ لِفَضْلِهٖؕ يُصٖيبُ بِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖؕ

Bir hayrı | Artık çevirecek yoktur (Neyi?) | Onun lütfunu | İsabet ettirir (Neyi?) | Hayrı (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (O kimseler ne olduğu halde?) | Kullarından

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحٖيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمُ الْحَقُّ

O (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | De ki | Ey insanlar! | Elbette size geldi (Ne?) | Hak (Kimden?)

مِنْ رَبِّكُمْۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدٖي لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ ضَلَّ

Rabbi'nizden | Artık her kim | Doğru yola gelirse | Ancak doğru yola gelir (Kim için?) | Kendisi için | Ve her kim de | Saparsa

فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۚ وَمَٓا اَنَا۬ عَلَيْكُمْ بِوَكٖيلٍؕ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى

Ancak sapar (Kim aleyhine?) | Kendi aleyhine | Ve ben değilim | Sizin üzerinize (Ne değilim?) | Bir vekil | Tabi ol! (Neye?) | O şeye ki | Vahyediliyor (Kime?)

اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمٖينَ ﴿١٠٩﴾

Sana (Daha?) | Ve sabret (Ne vakte kadar?) | Hükmedinceye kadar (Kim?) | Allah | O (Nedir?) | Hakimlerin en hayırlısıdır

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ هُودٍ — آيَاتُهَا ١٢٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓرٰ كِتَابٌ اُحْكِمَتْ اٰيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكٖيمٍ خَبٖيرٍۙ ﴿١﴾

Elif Lâm Râ | [Bu] bir kitaptır (Öyle kitap ki) | Muhkem kılındı (Ne?) | Ayetleri | Sonra beyan edildi (Kim tarafından?) | Son derece hikmet sahibi zat tarafından (Öyle zat ki) | Her şeyden haberdar olan

اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَؕ اِنَّنٖي لَكُمْ مِنْهُ نَذٖيرٌ وَبَشٖيرٌۙ ﴿٢﴾ وَاَنِ اسْتَغْفِرُوا

İbadet etmeyesiniz diye (Ne diye beyan edildi?) (Kimden başkasına?) | Allah'dan başkasına | Muhakkak ki ben | Size | O Allah tarafından (Neyim?) | Bir uyarıcıyım (Daha?) | Ve müjdeciyim | Mağfiret dileyesiniz diye (Kimden?) (Daha ne diye beyan edilmiştir?)

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى

Rabbinizden (Daha?) | Sonra tövbe edesiniz diye (Kime?) | O Allah'a | Ki sizi faydalandırsın (Nasıl?) | Faydalanmakla (Öyle faydalanmak ki) | Güzel olan (Ne zamana kadar?) | Belirli bir vakte kadar (Daha?)

وَيُؤْتِ كُلَّ ذٖي فَضْلٍ فَضْلَهُؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنّٖٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ

Ve versin diye (Kime?) | Her fazilet sahibine (Neyi?) | Lütfunu | Eğer yüz çevirirseniz | Muhakkak ki ben | Korkarım (Kim için?) | Sizin için (Neden korkarım?)

عَذَابَ يَوْمٍ كَبٖيرٍ ﴿٣﴾ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٤﴾

Bir günün azabından (Öyle gün ki) | Son derece büyük olan | Yalnız Allah'adır (Ne?) | Dönüşünüz | O Allah | Her şey üzerine (Nedir?) | Ziyade gücü yetendir

اَلَٓا اِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُۜ اَلَا حٖينَ يَسْتَغْشُونَ

Uyanın! | Muhakkak ki onlar | Bükerler (Neyi?) | Göğüslerini (Niye?) | Gizlenmek için | O'ndan | İyi bilin ki (Ne zamanda?) | Büründükleri zamanda (Neye?)

ثِيَابَهُمْۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۚ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

Elbiselerine | Allah bilir (Neyi?) | Gizlediklerini (Daha?) | Açığa çıkardıklarını | Çünkü O Allah (Nedir?) | Ziyade bilendir (Neyi?) | Sinelerin özünü/içini

Arapça	Türkçe
وَمَا مِنْ دَٓابَّةٍ	Hiçbir canlı yoktur ki *(Nerede?)*
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde
اِلَّا عَلَى اللّٰهِ	Ancak Allah'a aittir *(Ne?)*
رِزْقُهَا	Onların rızkı
وَيَعْلَمُ	Ve Allah bilir *(Neyi?)*
مُسْتَقَرَّهَا	O canlının durduğu yeri *(Daha?)*
وَمُسْتَوْدَعَهَا	Ve emanet bulunduğu yeri
كُلٌّ	Bunların tamamı *(Neredir?)*
فِي كِتَابٍ	Kitaptadır *(Öyle kitap ki?)*
مُبِينٍ ﴿٦﴾	Apaçık olan
وَهُوَ الَّذِي	O öyle bir Allah'tır ki
خَلَقَ	Yarattı *(Neyi?)*
السَّمٰوَاتِ	Gökleri *(Daha?)*
وَالْاَرْضَ	Ve yeri *(Ne kadar zamanda?)*
فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ	Altı günde
وَكَانَ عَرْشُهُ	Ve Arş'ı idi *(Ne üzerinde idi?)*
عَلَى الْمَٓاءِ	Su üzerinde idi *(Niçin yarattı?)*
لِيَبْلُوَكُمْ	Sizi sınamak için
اَيُّكُمْ	Hanginiz
اَحْسَنُ	Daha güzeldir *(Ne bakımdan?)*
عَمَلًا	Amel bakımından
وَلَئِنْ قُلْتَ	Andolsun şayet dersen *(Ne dersen?)*
اِنَّكُمْ	Muhakkak ki siz
مَبْعُوثُونَ	Diriltileceksiniz *(Neden sonra?)*
مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ	Öldükten sonra
لَيَقُولَنَّ	Elbette der *(Kim?)*
الَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوٓا	İnkar ettiler *(Ne derler?)*
اِنْ هٰذَٓا	Bu değildir
اِلَّا	Ancak
سِحْرٌ	Bir büyüdür ki
مُبِينٌ ﴿٧﴾	Apaçık
وَلَئِنْ	Andolsun ki şayet
اَخَّرْنَا	Ertelesek *(Kimden?)*
عَنْهُمُ	Onlardan *(Neyi?)*
الْعَذَابَ	Azabı *(Ne zamana kadar?)*
اِلٰٓى اُمَّةٍ	Bir müddete kadar *(Öyle müddet ki)*
مَعْدُودَةٍ	Sayılı
لَيَقُولُنَّ	Elbette derler *(Ne derler?)*
مَا يَحْبِسُهُ	Bu [azabı] alıkoyan da nedir?
اَلَا	Şunu bilsinler ki
يَوْمَ يَأْتِيهِمْ	Onlara [azap] geldiği günde
لَيْسَ مَصْرُوفًا	Çevrilecek değildir *(Kimden?)*
عَنْهُمْ	Onlardan
وَحَاقَ	Ve kuşatır *(Kimi kuşatır?)*
بِهِمْ	Onları *(Ne?)*
مَا	O şeyler ki
كَانُوا	Onlar sürekli idiler *(Ne ile?)*
بِهِ	Onunla *(Ne idiler?)*
يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٨﴾	Alay ediyorlardı
وَلَئِنْ اَذَقْنَا	Andolsun ki tattıracak olsak *(Kime?)*
الْاِنْسَانَ	İnsana *(Kimden?)*
مِنَّا	Tarafımızdan *(Ne?)*
رَحْمَةً	Bir rahmet
ثُمَّ نَزَعْنَاهَا	Sonra o rahmeti alıversek *(Kimden?)*
مِنْهُ	Ondan
اِنَّهُ	Muhakkak ki o insan *(Ne olur?)*
لَيَؤُسٌ	Tamamen ümitsiz
كَفُورٌ ﴿٩﴾	Ve nankör
وَلَئِنْ اَذَقْنَا	Ve andolsun ki tattıracak olsak *(Kime?)*
هُ	İnsana *(Ne?)*
نَعْمَٓاءَ	Nimet *(Neden sonra?)*
بَعْدَ ضَرَّٓاءَ	Sıkıntıdan sonra *(Öyle sıkıntı ki?)*
مَسَّتْهُ	Başına gelmiş olan
لَيَقُولَنَّ	Elbette diyecektir *(Ne diyecektir?)*
ذَهَبَ	Gitti *(Ne?)*
السَّيِّـَٔاتُ	Kötülükler *(Kimden?)*
عَنِّي	Benden
اِنَّهُ	Çünkü o[insan] *(Nedir?)*
لَفَرِحٌ	Çok şımarık
فَخُورٌ ﴿١٠﴾	Ve kibirlidir
اِلَّا	Ancak hariç
الَّذِينَ	O kimseler ki
صَبَرُوا	Sabrettiler *(Daha?)*
وَعَمِلُوا	Ve işlediler *(Neyi?)*
الصَّالِحَاتِ	İyi işleri
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
لَهُمْ	Onlar için vardır *(Ne?)*
مَغْفِرَةٌ	Bağışlanma *(Daha?)*
وَاَجْرٌ	Mükâfat *(Öyle mükâfat ki)*
كَبِيرٌ ﴿١١﴾	Pek büyük olan
فَلَعَلَّكَ	Belki de sen *(Nesin?)*
تَارِكٌ	Terk edici olacaksın *(Neyi?)*
بَعْضَ مَا	O şeyin bazısını ki
يُوحٰٓى	Vahyolunuyor *(Kime?)*
اِلَيْكَ	Sana
وَضَٓائِقٌ	Ve daralacak *(Ne sebebiyle?)*
بِهِ	Bu sebeple *(Ne?)*
صَدْرُكَ	Ruhun *(Niçin terk edeceksin?)*
اَنْ يَقُولُوا	Dedikleri için *(Ne dedikleri için?)*
لَوْلَٓا اُنْزِلَ	İndirilmeli değil miydi? *(Kime?)*
عَلَيْهِ	O'na *(Ne?)*
كَنْزٌ	Bir hazine
اَوْ جَٓاءَ	Ya da gelmeli değil miydi?
مَعَهُ	O'nunla birlikte *(Ne?)*
مَلَكٌ	Bir melek
اِنَّمَٓا اَنْتَ	Sen ancak *(Nesin?)*
نَذِيرٌ	Bir uyarıcısın
وَاللّٰهُ	Allah ise *(Neye?)*
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	Her şeye *(Nedir?)*
وَكِيلٌ ﴿١٢﴾	Vekildir

6. Yeryüzünde hiç bir debelenen yoktur ki rızkı Allaha ait olmasın. O, onun karar ettiği yeri de bilir, emanet bulunduğu yeri de... Hepsi açık bir kitaptadır.

7. Hem hanginizin daha güzel amel yapacağını ortaya koymak için, gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Arşı su üzerinde idi. Böyle iken Allah bilir ya, "Siz öldükten sonra dirilecek-siniz." dersen, inkâr edenler mutlaka şöyle derler: "Bu apaçık bir aldatmadan başka bir şey değildir."

8. Ve eğer ilerideki sayılı bir süreye kadar kendilerinden azabı ertelersek o zaman da mutlaka şöyle derler: "Onu ne engelliyor?" O, onlara geleceği gün, kendilerinden çevrilecek değildir ve alay ettikleri şey kendilerini sarmış olacaktır.

9. Ve şayet insana tarafımızdan bir rahmet tattırır, sonra da onu kendisinden çekip alırsak, şüphesiz ki o, çok ümitsizdir ve çok nankördür.

10. Şayet ona dokunan bir sıkıntıdan sonra bir mutluluk tattırıverirsek: "Kuşkusuz benden bütün kötülükler gitti." der ve şüphesiz sevinir, övünür.

11. Ancak her iki durumda da sabredip iyi işler yapanlar başka. İşte onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır.

12. Şimdi belki de sen: "Ona bir hazine indirilse veya beraberinde bir melek gelse ya!" diyorlar diye göğsün daralarak, sana vahyolunanın bir kısmını terk edecek olursun. Fakat sen, ancak bir uyarıcısın. Allah ise, her şeye karşı vekildir.

13. Yoksa: "Onu kendi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Öyle ise, haydi onun gibi uydurma on sure getirin. Allah'tan başka gücünüzün yettiğini de çağırın, eğer doğru söylüyorsanız bunu yaparsınız.

14. Yok eğer bunun üzerine size cevap veremedilerse, artık bilin ki, o ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka ilah yoktur. Nasıl artık teslim oluyor, İslam'ı kabul ediyorsunuz değil mi?

15. Her kim dünya hayatını ve onun süsünü arzu ederse, biz onlara dünyada yaptıklarının karşılığını tamamen öderiz ve bu konuda kendilerine hiçbir haksızlık yapılmaz.

16. Fakat onlar ahirette öyle olurlar ki, kendilerine ateşten başka bir şey yoktur ve orada yaptıkları bütün iyilikler boşa gitmiştir ve bütün yaptıkları boştur.

17. Rabbinden açık bir delil üzerinde bulunan, hem kendisini O'ndan bir şahidin takip ettiği, hem de ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (yanında) bulunan kimse onlara benzer mi? İşte bunlar, ona iman ederler. Gruplardan her kim onu inkâr ederse, artık ateş, onun varacağı yerdir. Sakın bunda şüpheye düşme. Çünkü bu bir gerçektir, Rabbindendir. Fakat insanların çoğu imana gelmezler.

18. Hem Allah'a karşı bir yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Bunlar, Rablerine sunulacaklar, şahitler de şöyle diyecekler: "İşte şunlar, Rablerine karşı yalan söyleyenlerdir." Haberiniz olsun, Allah'ın laneti zalimlerin üstünedir.

19. Onlar ki, Allah yolundan alıkoyarlar ve onu eğriltmek isterler. Hem de ahireti onlar inkâr ederler.

اَمْ يَقُولُونَ	افْتَرٰيهُ	قُلْ	فَأْتُوا	بِعَشْرِ سُوَرٍ	مِثْلِهِ	مُفْتَرَيَاتٍ
Yoksa diyorlar mı? *(Ne diyorlar mı?)*	O'nu uydurdu	Ey Habibim söyle	O halde getirin *(Ne getirin?)*	On sûre *(Öyle on sûre ki?)*	O'nun benzeri olan *(O on sure ne olduğu halde?)*	Uydurmalar olduğu halde *(Daha ne söyle?)*

وَادْعُوا	مَنِ اسْتَطَعْتُمْ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	اِنْ كُنْتُمْ	صَادِقِينَ
Ve çağırın *(Kimi?)*	Gücünüzün yettiği kişileri *(Onlar ne olduğu halde?)*	Allah'tan başka	Eğer iseniz *(Ne?)*	Doğru söyleyenler

﴿١٣﴾ فَاِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا	لَكُمْ	فَاعْلَمُوا	اَنَّمَا اُنْزِلَ	بِعِلْمِ اللّٰهِ
Yok eğer karşılık veremezlerse *(Kime?)*	Size	O halde bilin *(Neyi bilin?)*	[Kuran] ancak indirildi *(Ne ile?)*	Allah'ın ilmiyle *(Daha neyi bilin?)*

وَاَنْ لَا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ	فَهَلْ اَنْتُمْ	مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾	مَنْ	كَانَ	يُرِيدُ
İlah olmadığını	Ancak O'nun [ilah] olduğunu	Artık sizlersiniz değil mi? *(Ne?)*	Müslümanlar	Kim ise *(Ne ise?)*	Oldu *(Ne?)*	İstiyor oldu

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا	وَزِينَتَهَا	نُوَفِّ	اِلَيْهِمْ	اَعْمَالَهُمْ	فِيهَا	وَهُمْ
Dünya hayatını *(Daha?)*	Ve dünya süsünü	Biz veririz *(Kime?)*	Onlara *(Neyi?)*	Yaptıklarını[n karşılığını] *(Nerede?)*	O dünyada	Ve onlar

فِيهَا	لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾	اُولٰٓئِكَ	الَّذِينَ	لَيْسَ	لَهُمْ	فِي الْاٰخِرَةِ
Orada/ dünyada	Haksızlığa uğratılmazlar	İşte onlar	Öyle kimselerdir ki	Yoktur *(Kim için?)*	Onlar için *(Nerede?)*	Ahirette

اِلَّا النَّارُ	وَحَبِطَ	مَا	صَنَعُوا	فِيهَا	وَبَاطِلٌ	مَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ
Ancak ateş vardır	Ve boşa gitmiştir *(Ne boşa gitmiştir?)*	O şeyler ki	Yaptılar *(Nerede boşa gitmiştir?)*	Orada/ ahirette	Ve heder olmuştur *(Ne?)*	O şeyler ki	Onlar sürekli	Yapıyorlar

﴿١٦﴾ اَفَمَنْ	كَانَ	عَلٰى بَيِّنَةٍ	مِنْ رَبِّهِ	وَيَتْلُوهُ	شَاهِدٌ	مِنْهُ
O kimse midir?	Ki o olmuştur *(Ne üzere?)*	Açık bir delil üzere [olan] *(Kim tarafından?)*	Rabbi tarafından *(Daha?)*	Ve [ayrıca] kendisini takip ediyor *(Ne takip ediyor?)*	Bir şahit *(Kimden?)*	Rabbi'nden

وَمِنْ قَبْلِهِ	كِتَابُ مُوسٰٓى	اِمَامًا	وَرَحْمَةً	اُولٰٓئِكَ	يُؤْمِنُونَ	بِهِ	وَمَنْ
Ve [ayrıca] ondan önce vardır *(Ne?)*	Musa'nın kitabı [elinde bulunan] *(Bu kitap ne olduğu halde?)*	Önder *(Daha?)*	Ve rahmet olduğu halde [inkarcılar gibi midir?]	İşte onlar	İman ederler *(Neye?)*	Ona	Kim

يَكْفُرْ	بِهِ	مِنَ الْاَحْزَابِ	فَالنَّارُ	مَوْعِدُهُ	فَلَا تَكُ	فِي مِرْيَةٍ
İnkâr ederse *(Neyi?)*	Onu *(Kimlerden?)*	Topluluklardan	İşte cehennem ateşi *(Nedir?)*	Ona vaat edilen yerdir	O halde bulunma *(Ne içerisinde?)*	Şüphe içerisinde *(Neden?)*

مِنْهُ	اِنَّهُ	الْحَقُّ	مِنْ رَبِّكَ	وَلٰكِنَّ	اَكْثَرَ النَّاسِ	لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾
Ondan	Çünkü O [Kuran] *(Nedir?)*	Haktır *(Kim tarafından?)*	Rabbin tarafından	Fakat	İnsanların çoğu *(Nedirler?)*	İman etmezler

وَمَنْ	اَظْلَمُ	مِمَّنِ	افْتَرٰى	عَلَى اللّٰهِ	كَذِبًا	اُولٰٓئِكَ	يُعْرَضُونَ
Kim	Daha zalimdir *(Kimden?)*	O kimseden ki	Uydurdu *(Kim hakkında?)*	Allah hakkında *(Neyi?)*	Yalanı	İşte onlar	Sunulacaklar *(Kime?)*

عَلٰى رَبِّهِمْ	وَيَقُولُ	الْاَشْهَادُ	هٰٓؤُلَٓاءِ	الَّذِينَ	كَذَبُوا
Rablerine	Ve diyecek *(Kim?)*	Şahitler *(Ne diyecek?)*	İşte bunlar	O kimselerdir ki	Yalan söylediler *(Kim hakkında?)*

عَلٰى رَبِّهِمْ	اَلَا	لَعْنَةُ اللّٰهِ	عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾	الَّذِينَ	يَصُدُّونَ
Rableri hakkında	Şunu bilin ki	Allah'ın laneti *(Kimedir?)*	Zalimleredir	Bunlar öyle zalimlerdir ki	Alıkoyarlar *(Neden?)*

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	وَيَبْغُونَهَا	عِوَجًا	وَهُمْ	بِالْاٰخِرَةِ	هُمْ	كَافِرُونَ ﴿١٩﴾
Allah'ın yolundan *(Daha?)*	Ve o yolu isterler *(O yol ne olduğu halde?)*	Eğri	İşte onlar	Ahireti	Onlar *(Nedirler?)*	İnkâr edicidirler

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ

İşte bunlar | Olmadılar (Ne olmadılar?) | Aciz bırakanlar (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve yine olmadı | Onlar için (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا

Allah'tan başka (Ne olmadı?) | Sahipler/yardım ediciler | Katlanacak (Kim için?) | Onlar için (Ne katlanacak?) | Azap | Çünkü onlar değildiler (Ne değildiler?)

يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ

Tahammül ederler (Neye?) | Dinlemeye | Ve onlar değildiler | Görenler | İşte bunlar öyle kimselerdir ki

خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ

Yazık ettiler (Kime?) | Kendilerine | Ve kayboldu (Kimden?) | Kendilerinden (Neler?) | O şeyler ki | Onlar idiler | Uyduruyorlar | Şüphe yok ki

اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا

Muhakkak ki onlar | Ahirette | Onlar (Nedirler?) | En çok zararda olanlardır | Muhakkak o kimseler ki | İman ettiler (Daha?)

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاَخْبَتُٓوا اِلٰى رَبِّهِمْ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ

Ve işlediler (Neyi?) | İyi işleri (Daha?) | Ve boyun eğenler (Kime?) | Rablerine | İşte bunlar (Nedir?) | Cennet ehlidir

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ

Onlar | O cennette (Nedirler?) | Ebedi kalıcıdırlar | Bu iki grubun durumu (Ne gibidir?) | Kör ve sağır gibidir (Daha ne gibidir?)

وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

Gören ve duyan gibidir | Bu iki grup hiç eşit olur mu? (Ne bakımından?) | Durum bakımından | Hala düşünmez misiniz?

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهِ اِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾

Andolsun ki biz gönderdik (Kimi?) | Nuh'u (Nereye?) | Kavmine | Muhakkak ki ben (Kime?) | Size karşı (Neyim?) | Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki) | Apaçık olan

اَنْ لَا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

(Ne diye uyarıcıyım?) İbadet etmeyin diye (Kimden başkasına?) | Allah'tan başkasına | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Kim için?) | Sizin için (Neden korkuyorum?) | Bir günün azabından (Öyle birgün ki) | Can yakıcı

فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرٰيكَ اِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا

Ve dedi (Kim?) | O topluluk ki | İnkar ettiler (Kimden?) | Kavminden (Ne dediler?) | Biz seni görmüyoruz | Ancak bir insan olarak [görüyoruz] | Bizim gibi

وَمَا نَرٰيكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِينَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ وَمَا نَرٰى

Ve biz yine seni görmüyoruz | Sana tabi oldu[ğunu] | Ancak o kimseler [tabi oluyorlar ki] | Onlar | Bizim alt tabakalarımızdandır (Ne zamanda?) | İlk nazarda | Ve biz görmüyoruz

لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ

Sizin için (Kime karşı?) | Bize karşı (Ne görmüyoruz?) | Bir üstünlük | Bilakis biz sizi görüyoruz (Ne?) | Yalancılar | Dedi (Ne dedi?) | Ey kavmim!

اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَاٰتٰينِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ

Ne dersiniz (Şu hususta ki) | Eğer ben isem (Ne üzerine isem?) | Açık bir delil üzerine isem (Kim tarafından?) | Rabbim tarafından (Daha?) | Ve o bana vermişse (Ne?) | Bir rahmet (Kim tarafından?) | Kendi tarafından

فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ اَنُلْزِمُكُمُوهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

Ve bu kapalı kalmışsa (Kime?) | Size | Biz sizi bu işe zorlayacak mıyız? (Ne olduğunuz halde?) | Siz | O rahmeti | Kerih görücülersiniz

20. Bunlar yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir. Kendilerini Allah'tan kurtaracak bir koruyucuları da yoktur. Onlara azap kat kat olacaktır. Hem dinlemeye katlanamıyorlardı, hem de görmüyorlardı.

21. İşte bunlar kendilerine yazık etmiş kimselerdir ve o iftira ettikleri uydurmaları da hep kendilerini bırakarak kaybolup gitmişlerdir.

22. Şüphe yok ki bunlar, ahirette en fazla zarara uğrayanlardır.

23. Fakat iman edip salih ameller yapanlar ve Rablerine edeple gönülden itaat edenler, işte bunlar, cennetliklerdir, hep orada sonsuza dek kalacaklardır.

24. Bu iki grubun durumu, kör ve sağır ile gören ve işitenin durumu gibidir. Bunlar hiç eşit olurlar mı? Artık düşünmez misiniz?

25. Andolsun ki, bir zamanlar Nuh'u kavmine gönderdik ki, onlara şunu desin: "Haberiniz olsun! Ben size azabın sebeplerini ve kurtuluşun yolunu açıklayan bir uyarıcıyım.

26. Allah'tan başkasına ibadet etmeyin! Gerçekten ben sizin için can yakıcı bir günün azabından korkuyorum."

27. Buna karşı kavminden inkâr eden ileri gelenler: "Biz seni sadece bizim gibi bir insan olarak görüyoruz, sana uyanları ise ilk bakışta en aşağılık olanlarımızdan ibaret görüyoruz. Sizin bizden fazla bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Hatta sizi yalancılar sanıyoruz." dediler.

28. (Nuh) dedi ki: "Ey kavmim! Ne dersiniz? Eğer ben Rabbimden açık bir delil üzerinde isem ve bana katından bir rahmet bahşetmiş de size onu görecek göz verilmemiş ise, biz size onu istemediğiniz halde zorlayacak mıyız?

29. Ey kavmim! Buna karşı ben sizden bir mal istemiyorum. Benim ecrim ancak Allah'a aittir ve ben, o iman edenleri kovacak değilim. Kesinlikle onlar Rablerine kavuşacaklar, ama ben sizi cahillik eden bir topluluk olarak görüyorum.

30. Ey kavmim! Ben onları kovarsam, beni Allah'tan kim kurtaracak? Artık bir düşünmez misiniz?

31. Ben size ne, "Allah'ın hazineleri benim yanımda..." ne de gaybı bilirim demiyorum. "Ben bir meleğim." de demiyorum. O sizin gözlerinizin horladığı kişiler hakkında: "Allah onlara hiçbir hayır vermez." de demem. Onların içlerindekini en iyi bilen Allah'tır. Ben o zaman zalimlerden olmuş olurum.

32. Onlar: "Ey Nuh, gerçekten bizimle çok mücadele ettin ve bizimle yaptığın mücadelede çok ileri gittin. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bizi tehdit edip durduğun azabı getir de görelim." dediler.

33. (Nuh) dedi ki: "Onu size ancak dilerse Allah getirir ve siz onu aciz bırakacak değilsiniz.

34. Ben size öğüt vermek istemiş isem de, Allah sizi helak etmeyi diliyorsa, benim öğüdüm size fayda vermez. Rabbiniz O, ve siz sonunda O'na döndürüleceksiniz."

35. Yoksa: "Onu uydurdu mu?" diyorlar? De ki: "Eğer uydurdumsa günahı benim boynumadır. Oysa ben, sizin yüklendiğiniz günahtan uzağım."

36. Bir de Nuh'a vahyolunmuştu ki: "Haberin olsun, kavminden iman etmiş olanlardan başka hiçbiri iman etmeyecek. Onun için her ne yaparlarsa üzülme.

37. Bizim gözetimimiz altında ve vahyimiz çerçevesinde gemi yap. Ayrıca o zulmedenler hakkında bana bir şey söyleme, çünkü onlar boğulacaklar."

وَيَا قَوْمِ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًاۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَٓا اَنَا

Ey kavmim! | Ben sizden istemiyorum | Buna karşı (Ne istemiyorum?) | Bir mal | Benim mükâfatım olmadı | Ancak Allah'a ait oldu | Ve ben değilim de (Ne değilim?)

بِطَارِدِ الَّذٖينَ اٰمَنُواۜ اِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلٰكِنّٖٓي اَرٰيكُمْ

O kimseleri kovan ki | Onlar iman ettiler | Zira onlar | Rablerine kavuşacaklardır | Fakat ben | Sizi görüyorum (Ne olarak?)

قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنٖي مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُهُمْۜ

Bir kavim olarak (Öyle kavim ki) | Cahillik ediyorsunuz | Ey kavmim! | Beni kim kurtarır (Kimden?) | Allah'tan | Eğer onları kovarsam

اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَٓا اَقُولُ لَكُمْ عِنْدٖي خَزَٓائِنُ اللّٰهِ وَلَٓا

Hâlâ düşünmez misiniz? | Ben demiyorum (Kime?) | Size (Ne demiyorum?) | Benim yanımdadır (Ne?) | Allah'ın hazineleri | Ve yine [demiyorum] (Ne demiyorum?)

اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَٓا اَقُولُ اِنّٖي مَلَكٌ وَلَٓا اَقُولُ لِلَّذٖينَ تَزْدَرٖٓي

Ben bilirim (Neyi?) | Gaybı | Ve demiyorum (Ne demiyorum?) | Muhakkak ki ben meleğim | Ve yine demiyorum | O kimselere ki | Hor görüyor (Ne hor görüyor?)

اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًاۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فٖٓي اَنْفُسِهِمْۚ اِنّٖٓي

Sizin gözleriniz (Ne demiyorum?) | Onlara asla vermeyecektir (Kim?) | Allah (Ne vermeyecektir?) | Hiçbir hayır | Allah | En iyi bilendir (Neyi?) | O şeyi ki | Onların nefislerindedir | Kesinlikle ben

اِذًا لَمِنَ الظَّالِمٖينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ

O takdirde [olurum] (Kimlerden olurum?) | Elbette Zalimlerden | Dediler ki | Ey Nuh! | Elbette sen bizimle mücadele ettin | Ve çokça yaptın (Neyi?)

جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ

Bize karşı mücadeleyi | Öyleyse bize getir (Neyi?) | O şeyi ki | Bizi tehdit ediyorsun | Eğer isen (Kimlerden isen?) | Doğru söyleyenlerden | Dedi (Ne dedi?)

اِنَّمَا يَاْتٖيكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَٓاءَ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزٖينَ ﴿٣٣﴾

Ancak size getirir (Neyi?) | Onu (Kim?) | Allah | Eğer dilerse | Ve siz değilsiniz de (Ne değilsiniz?) | Aciz bırakanlar

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحٖٓي اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرٖيدُ

Size fayda sağlamaz (Ne?) | Benim nasihatim | İstesem de (Neyi?) | Nasihat etmeyi (Kime?) | Size | Eğer Allah ise (Ne?) | Diliyor ise (Neyi?)

اَنْ يُغْوِيَكُمْۜ هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَۜ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ

Sizi helak etmeyi | O | Sizin rabbinizdir | Ve yalnız O'na | Döndürüleceksiniz | Yoksa diyorlar mı? (Ne diyorlar mı?) | O'nu uydurdu

قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ اِجْرَامٖي وَاَنَا بَرٖٓيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾

De ki | Eğer ben O'nu uydurduysam | Bana aittir (Ne?) | Günahım | Ve ben | Beriyim (Neden?) | O suçtan ki | Siz onu işliyorsunuz

وَاُو۫حِيَ اِلٰى نُوحٍ اَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ

Ve vahyolundu (Kime?) | Nuh'a | Şöyle ki | Asla iman etmeyecek (Kimden?) | Kavminden | Ancak o kimse hariç ki | O önceden iman etmişti

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَۚ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا

O halde üzülme (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Onlar idiler (Ne?) | Yapıyorlardı | Ve yap (Neyi?) | Gemiyi (Ne ile?) | Nezaretimizle

وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنٖي فِي الَّذٖينَ ظَلَمُواۚ اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

Ve vahyimizle | Ve bana hitapta bulunma (Kimler hakkında?) | O kimseler hakkında ki | Onlar zulmettiler | Çünkü onlar | Suda boğdurulmuşlardır

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِنْ قَوْمِه۪ سَخِرُوا مِنْهُۜ

Onunla | Eğleniyorlardı | Kavmi içinden | Bir topluluk (Kimin içinden olan?) | Nuh'a (Kim?) | Ve her uğradığında (Kime?) | Gemiyi | Ve [Nuh] yapıyordu (Neyi?)

قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَۜ ﴿٣٨﴾

Sizin eğlendiğiniz gibi | Sizinle (Ne gibi?) | Eğleneceğiz | Muhakkak ki biz de | Bizimle | Eğer siz eğleniyorsanız | [Nuh] dedi ki

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَۙ مَنْ يَأْت۪يهِ عَذَابٌ يُخْز۪يهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ

Bir azap (Öyle azap ki) | Kendisi üzerine (Ne inecek?) | Ve inecek (Kim üzerine?) | O'nu rezil edecek | Bir azap (Öyle azap ki) | O'na gelecek (Ne?) | O kimseyi ki | Yakında bileceksiniz (Kimi?)

مُق۪يمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُۙ قُلْنَا احْمِلْ ف۪يهَا

O gemiye | Yükle (Nereye?) | Biz dedik ki | Tandır | Ve fışkırdığında (Ne?) | Emrimiz/hükmümüz | Nihayet geldiği zaman (Ne?) | Devamlı

مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

Allah'ın hükmü (Daha kimi yükle?) | Kendisi hakkında (Ne geçti?) | Geçti (Kim hakkında?) | Ancak o kimseden başkasını ki | Ve aileni de yükle (Kimden başkasını yükle?) | İki tane (Daha?) | Her bir çiftten [canlıdan] (Neyi yükle?)

وَمَنْ اٰمَنَۜ وَمَٓا اٰمَنَ مَعَهُٓ اِلَّا قَل۪يلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا ف۪يهَا بِسْمِ اللّٰهِ

Allah'ın adıyladır (Ne?) | O gemiye | Binin (Nereye?) | Ve dedi ki | Ancak çok az kişi müstesna | O'nunla birlikte | Ama iman etmedi | İman edenleri

مَجْر۪يهَا وَمُرْسٰيهَاۜ اِنَّ رَبّ۪ي لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْر۪ي

Götürüyordu | Gemi | Çok merhamet edendir | Çok mağfiret edendir | Muhakkak ki Rabbim (Nedir?) | Ve durması | Geminin yürümesi

بِهِمْ ف۪ي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ ف۪ي مَعْزِلٍ

Ayrı bir yerde (Ne diye seslendi?) | Oğlu idi (Nerede?) | Oğluna | Nuh (Kime?) | Ve seslendi (Kim?) | Dağlar gibi | Dalgalar içinde (Ne gibi dalgalar?) | Onları (Ne içinde?)

يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَاٰو۪ٓي

Sığınacağım (Nereye?) | [Oğlu] dedi | Kafirlerle beraber | Ve olma (Kim ile beraber?) | Bizimle birlikte | Bin | Ey oğulcuğum

اِلٰى جَبَلٍ يَعْصِمُن۪ي مِنَ الْمَٓاءِۜ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ

Allah'ın emrinden | Bugün (Neden?) | Koruyucu yoktur | [Nuh] dedi | Sudan | O beni koruyacak (Neden koruyacak?) | Bir dağa ki

اِلَّا مَنْ رَحِمَۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَق۪ينَ

Boğdurulanlardan | Ve [oğlu] oldu (Kimlerden?) | Dalga | İkisinin arasına (Ne girdi?) | Ve girdi | Allah [ona] merhamet etti | Ancak o kimse hariç ki

﴿٤٣﴾ وَق۪يلَ يَٓا اَرْضُ ابْلَع۪ي مَٓاءَكِ وَيَا سَمَٓاءُ اَقْلِع۪ي وَغ۪يضَ

Ve çekildi (Ne?) | Tut | Ey gök! | Suyunu (Daha ne denildi?) | Yut (Neyi?) | Ey yer! | Ve denildi (Ne?)

الْمَٓاءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَق۪يلَ بُعْدًا

Uzak olsun (Kime denildi?) | Ve denildi ki | Cudi üzerine | [Gemi] Yerleşti (Ne üzerine?) | İş | Ve bitirildi (Ne?) | Su

لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادٰى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْن۪ي

Benim oğlum | Ey Rabbim! | Ve dedi ki | Rabbine | Nuh (Kime?) | Niyazda bulundu (Kim?) | Zalimlerdir | O kavme ki

مِنْ اَهْل۪ي وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٤٥﴾

Hükmedenlerin en iyi hükmedenisin | Ve sen (Nesin?) | Haktır | Ve kesinlikle senin sözün | Ailemdendir

38. O, gemiyi yapıyordu, kavminden herhangi bir grup da yanından geçtikçe onunla eğleniyorlardı. (Nuh) dedi ki: “Bizimle eğleniyorsanız, biz de sizinle sizin eğlendiğiniz gibi eğleneceğiz.”

39. İleride rezil edecek azabın kime geleceğini ve sonsuz azabın da kimin başına ineceğini bileceksiniz.

40. Sonunda emrimiz gelip de tennur (geminin kazanı) kaynadığı zaman dedik ki: “Her birinden ikişer çift alıp, aleyhinde hüküm geçmiş olanların dışında aileni ve iman edenleri gemiye yükle.” Bununla beraber, ancak pek azı onunla birlikte iman etmişti.

41. (Nuh) dedi ki: “Binin içine, yüzüp gitmesi de durması da Allah'ın adıyladır. Şüphe yok ki, Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.”

42. Gemi, içindekilerle birlikte dağlar gibi dalgalar içinde akıp gidiyordu ve Nuh ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna bağırdı: “Ay oğlum, gel bizimle beraber bin, kâfirlerle beraber olma!” dedi.

43. O: “Ben, beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım.” dedi. (Nuh) dedi ki: “Bugün Allah'ın emrinden koruyacak yoktur. Ancak O, rahmet buyurursa başka.” Derken dalga aralarına giriverdi ve o da boğulanlardan oldu.

44. Bir de: “Ey yer! Yut suyunu ve ey gök! Açıl.” denildi. Su çekildi, iş bitirildi ve gemi Cudi üzerinde durdu ve o zalim kavme: “Defolun!” denilmişti.

45. Nuh Rabbine seslendi: “Ey Rabbim! Kuşkusuz oğlum benim ailemdendir ve kuşkusuz senin vaadin gerçektir ve sen hüküm verenlerin en iyisisin!” dedi.

46. (Allah) buyurdu ki: "Ey Nuh! O senin ailenden değildir. O, doğru olmayan bir iştir. Öyle ise bilmediğin şeyi benden isteme, ben seni cahillerden olmaktan sakındırırım."

47. (Nuh): "Ey Rabbim! Senden bilmediğim şeyi istemekten sana sığınırım. Sen beni bağışlamaz ve bana merhamet etmezsen kaybedenlerden olurum." dedi.

48. Denildi ki: "Ey Nuh! Sana ve beraberindeki kimselerden birçok ümmetlere bizden bir selam ve birçok bereketlerle (gemiden) in. Daha birçok ümmetleri de ileride faydalandıracağız. Sonra bizden onlara can yakıcı bir azap dokunacaktır.

49. İşte bunlar gayb haberlerindendir. Sana bunları vahiyle bildiriyoruz. Bundan önce onları ne sen bilirdin, ne kavmin. O halde sabret, kuşkusuz iyi sonuç muttakilerindir.

50. Ad'a kardeşleri Hud' u gönderdik. Onlara: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilahınız daha yoktur. Siz sadece iftira edip duruyorsunuz." dedi.

51. Ey kavmim! Ben sizden buna karşılık bir ücret istemiyorum. Benim ecrim, ancak beni yaratana aittir. Artık akıllanmayacak mısınız?

52. Hem ey kavmim! Rabbinizin mağfiretini isteyin, sonra O'na tevbe ile başvurun ki, üzerinize bol bol göğün bereketini indirsin ve sizin kuvvetinize kuvvet katsın. Gelin suçlu suçlu dönüp gitmeyin.

53. Dediler ki: "Ey Hud! Sen bize apaçık bir delil getirmedin. Biz ise senin sözünle ilahlarımızı bırakmayız ve biz sana inanmayız."

Arapça	Türkçe
قَالَ	Buyurdu (Ne buyurdu?)
يَا نُوحُ	Ey Nuh!
اِنَّهُ	Muhakkak ki O
لَيْسَ	Değildir (Neden?)
مِنْ اَهْلِكَ	Senin ailenden
اِنَّهُ	Muhakkak ki o (Nedir?)
عَمَلٌ	Bir ameldir (Öyle amel ki)
غَيْرُ صَالِحٍ	Salih olmayan
فَلَا تَسْـَٔلْنِ	Bu yüzden benden isteme (Neyi isteme?)
مَا	O şeyi ki
لَيْسَ لَكَ	Senin için yoktur
بِهِ	Onun hakkında (Ne yoktur?)
عِلْمٌ	Hiçbir bilgi
اِنّ۪ٓي	Muhakkak ki ben
اَعِظُكَ	Sana öğüt veriyorum (Neyi?)
اَنْ تَكُونَ	Olmamanı
مِنَ الْجَاهِل۪ينَ ﴿٤٦﴾	Cahillerden
قَالَ	Dedi
رَبِّ	Ey rabbim
اِنّ۪ٓي	Kesinlikle ben
اَعُوذُ	Sığınırım (Kime?)
بِكَ	Sana (Neden?)
اَنْ اَسْـَٔلَكَ	Senden istemekten (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
لَيْسَ لِي	Benim için yoktur
بِهِ	Onun hakkında (Ne yoktur?)
عِلْمٌ	Hiçbir bilgi
وَاِلَّا تَغْفِرْ	Eğer bağışlamazsan (Kimi?)
لِي	Beni
وَتَرْحَمْن۪ٓي	Ve bana merhamet etmezsen
اَكُنْ	Ben olurum (Kimlerden?)
مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٤٧﴾	Hüsrana uğrayanlardan
قِيلَ	Denildi
يَا نُوحُ	Ey Nuh
اهْبِطْ	İn (Ne ile?)
بِسَلَامٍ	Selametle (Kim tarafından selametle?)
مِنَّا	Bizim tarafımızdan
وَبَرَكَاتٍ	Ve bereketlerle (Kim üzerine olan?)
عَلَيْكَ	Senin üzerine (Daha kimin üzerine?)
وَعَلٰٓى اُمَمٍ	Ve topluluklar üzerine
مِمَّنْ	O kimselerden ki
مَعَكَ	Seninle birliktedir
وَاُمَمٌ	Ve nice ümmetler
سَنُمَتِّعُهُمْ	Onları faydalandıracağız
ثُمَّ يَمَسُّهُمْ	Sonra onlara dokunacak (Kim tarafından?)
مِنَّا	Bizim tarafımızdan (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azap (Öyle azap ki)
اَل۪يمٌ ﴿٤٨﴾	Can yakıcı
تِلْكَ	İşte bunlar (Nedendir?)
مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ	Gayb haberlerindendir (Öyle gayb haberleri ki)
نُوح۪يهَٓا	Biz onları vahyediyoruz (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana
مَا كُنْتَ	Sen değildin (Ne değildin?)
تَعْلَمُهَٓا	Onu bilir
اَنْتَ	Ne sen
وَلَا قَوْمُكَ	Ne de kavmin
مِنْ قَبْلِ هٰذَا	Bundan önce
فَاصْبِرْ	O halde sabret
اِنَّ الْعَاقِبَةَ	Çünkü [güzel] son (Kim içindir?)
لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٤٩﴾	Müttakiler içindir
وَاِلٰى عَادٍ	Ve Âd [kavmine de gönderdik] (Kimi?)
اَخَاهُمْ	Kardeşlerini (Ondan bedel?)
هُودًا	Hûd'u [gönderdik]
قَالَ	[Hûd] dedi
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
مَا لَكُمْ	Sizin için yoktur
مِنْ اِلٰهٍ	Hiçbir ilah (Öyle ilah ki?)
غَيْرُهُ	O'ndan başka
اِنْ اَنْتُمْ	Siz olmadınız
اِلَّا	Ancak [oldunuz]
مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾	İftira edenler
يَا قَوْمِ	Ey kavmim
لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ	Sizden istemiyorum (Neye karşılık?)
عَلَيْهِ	Buna karşılık (Ne istemiyorum?)
اَجْرًا	Hiçbir ücret
اِنْ اَجْرِيَ	Benim ücretim olmadı
اِلَّا عَلَى الَّذ۪ي	Ancak o zata ait oldu ki
فَطَرَن۪ي	O beni yoktan var etti
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾	Hala akıllanmayacak mısınız?
وَيَا قَوْمِ	Ey kavmim
اسْتَغْفِرُوا	Mağfiret dileyin (Kimden?)
رَبَّكُمْ	Rabbinizden
ثُمَّ تُوبُٓوا	Sonra tövbe edin (Kime?)
اِلَيْهِ	O'na
يُرْسِلِ	Ki göndersin (Neyi?)
السَّمَٓاءَ	Göğü (Kimin üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Nasıl?)
مِدْرَارًا	Bol yağmurlu olarak
وَيَزِدْكُمْ	Ve size katsın (Ne katsın?)
قُوَّةً	Güç (Neye?)
اِلٰى قُوَّتِكُمْ	Gücünüze
وَلَا تَتَوَلَّوْا	Ve yüz çevirmeyin (Ne olduğunuz halde?)
مُجْرِم۪ينَ ﴿٥٢﴾	Günah işleyenler olduğunuz halde
قَالُوا	Dediler
يَا هُودُ	Ey Hûd
مَا جِئْتَنَا	Sen bize getirmedin (Ne?)
بِبَيِّنَةٍ	Açık bir delil
وَمَا نَحْنُ	Ve biz değiliz (Ne değiliz?)
بِتَارِك۪ٓي اٰلِهَتِنَا	İlahlarımızı terk edenler (Neden sebep?)
عَنْ قَوْلِكَ	Senin sözünden sebep
وَمَا نَحْنُ	Ve biz olmadık (Ne olmadık?)
لَكَ	Sana
بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٣﴾	İnananlar

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرٰيكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوٓءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللّٰهَ

Biz demeyiz | Ancak seni çarpmıştır [deriz] (Kim?) | İlahlarımızdan bazısı (Ne ile) | Fenalıkla | [Hûd] dedi ki | Muhakkak ki ben | Şahit tutuyorum (Kimi?) | Allah'ı

وَاشْهَدُوٓا أَنِّي بَرِيٓءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي

Ve siz de şahit olun (Neye?) | Muhakkak ki ben (Neyim?) | Uzağım (Neden?) | O şeyden ki | Siz ortak koşuyorsunuz | (Neden başka?) O'ndan başka | O halde bana tuzak kurun (Nasıl?)

جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ

Topluca | Sonra | Bana süre de tanımayın | Muhakkak ben | Tevekkül ettim (Kime?) | Allah'a (Ondan bedel?) | Benim Rabbim | Ve sizin Rabbinize

مَا مِنْ دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

Hiçbir canlı yoktur | Ancak O Allah (Nedir?) | Tutucudur (Neyi?) | Onun perçemini | Muhakkak ki benim Rabbim | Bir yol üzerinedir ki | Dosdoğru

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَآ أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي

Eğer yüz çevirirseniz | Kesinlikle ben size tebliğ ettim (Neyi?) | O şeyi ki | Ben gönderildim (Ne ile?) | Onunla (Kime?) | Size | Ve peşinden getirir (Kim?) | Rabbim (Neyi?)

قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْـًٔا إِنَّ رَبِّي عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

Bir kavmi (Öyle kavim ki) | Sizden başka olan | Ve O'na zarar veremezsiniz | Ufacık bir şey bile | Muhakkak ki benim Rabbim | Her şeyi (Nedir?) | Koruyucudur/gözeticidir

﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا

Ne zaman ki geldi (Ne?) | Bizim emrimiz | Kurtardık (Kimi?) | Hûd'u | Ve o kimseleri ki | İman ettiler (Kimle birlikte?) | Onunla birlikte (Ne ile kurtardık?) | Bir rahmetle (Kim tarafından?) | Bizim tarafımızdan

وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ

Ve biz onları kurtardık (Neden?) | Bir azaptan (Öyle azap ki) | Çetin olan | İşte bu (Kimdir?) | Âd kavmidir | İnkar ettiler (Neyi?) | Rablerinin ayetlerini (Daha?)

وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوٓا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَأُتْبِعُوا

Ve asi oldular (Kime?) | Peygamberlerine (Daha?) | Ve tabi oldular (Neye?) | Her zorbanın emrine (Öyle zorba ki) | İnatçı olan | Tabi tutuldular (Nerede?)

فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَلَآ إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا

Bu dünyada (Neye?) | Lanete (Daha nerede?) | Ve kıyamet gününde | Şunu bilin ki | Muhakkak ki Âd kavmi | İnkar ettiler (Kimi?) | Rablerini | Şunu da bilin ki | Uzak olsun (Kim için?)

لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلٰى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا

Ad (Ondan bedel?) | Hûd'un kavmi için | Semud kavmine [de gönderdik] (Kimi?) | Kardeşlerini [gönderdik] (O da kimdir?) | Salih'tir | [Salih] dedi ki | Ey kavmim | İbadet edin (Kime?)

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ

Allah'a | Sizin için yoktur (Ne?) | Hiçbir ilah (Öyle ilah ki?) | O Allah'tan başka | O | Sizi yaratmıştır (Neden yaratmıştır?) | Topraktan (Daha?) | Ve size hayat vermiştir (Nerede?)

فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا

O yeryüzünde | O halde O'ndan mağfiret dileyin | Sonra | Tövbe edin (Kime?) | O Allah'a | Muhakkak ki Rabbim (Nedir?) | Son derece yakındır | Ve [dualara] icabet edendir | Dediler ki

يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ أَتَنْهٰينَآ أَنْ نَعْبُدَ

Ey Salih | Sen idin (Nerede?) | Aramızda (Ne idin?) | Ümit beslenen biri (Ne zaman ümit beslenilen idin?) | Bundan önce | Bize yasaklıyor musun (Neyi?) | Tapmamızı (Neye?)

مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَآ إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

O şeye ki | Tapıyordu (Kim?) | Babalarımız | Muhakkak ki biz | Şüphe içindeyiz (Neden?) | Bizi çağırdığın şeyden (Neye?) | Kendisine (Öyle şüphe ki?) | Çok kuşkuya götüren

54-55. Biz yalnız: "İlahlarımızın bazısı seni kötü çarpmış." deriz. (Hud) dedi ki: "İşte ben Allah'ı şahit gösteriyorum, siz de şahit olun ki, işte ben O'ndan başka ortak koştuklarınızdan hiçbirini tanımıyorum. Artık hepiniz toplanın bana istediğiniz tuzağı kurun, sonra da bana bir an bile süre tanımayın.

56. Kuşkusuz hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a dayanmışım. Yerde kımıldayan hiçbir canlı yoktur ki, perçemini O tutmuş olmasın. Şüphe yok ki Rabbim doğru bir yol üzerindedir.

57. Şimdi siz yüz çevirirseniz, ben işte size gönderilmiş olduğum vazifemi tebliğ ettim. Hem Rabbim sizin yerinize başka bir topluluk da getirir ve siz ona zerrece zarar veremezsiniz. Rabbim kesinlikle her şeyi gözetip koruyandır.

58. Emrimiz geldiği zaman, Hud'u ve beraberinde iman etmiş olanları tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Hem onları çetin bir azaptan kurtardık.

59. İşte Ad kavmi, Rablerinin âyetlerini inkâr ettiler, peygamberlerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca gittiler.

60. Hem bu dünyada bir lanetle takip edildiler, hem kıyamet gününde... Baksana, Âd kavmi Rablerini gerçekten inkar ettiler. Baksana, defoldu gitti o Hud'un kavmi Âd.

61. Semud'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilahınız daha yoktur. Sizi yerden O meydana getirdi. Onda imar yapmaya ve onu bayındır kılmaya size O güç verdi ve görevlendirdi. Onun için O'nun mağfiretini isteyin, sonra O'na tevbe ile müracaat edin. Şüphe yok ki Rabbiniz yakındır, duaları kabul edendir."

62. Onlar: "Ey Salih! Bundan önce sen, bizim içimizde ümit beslenen bir kişiydin. Şimdi bizi babalarımızın tapındığına tapmaktan yasaklıyor musun? Şüphesiz biz, senin bizi davet ettiğin şey hakkında, çok kuşkulandıran bir şüphe içindeyiz." dediler.

63. (Salih): “Ey kavmim! Söyleyin bakayım, düşünceniz nedir? Eğer Rabbimden açık bir delil üzerinde isem ve bana katından bir rahmet bahşetmiş ise, ben Allah’a isyan ettiğim takdirde beni O’ndan kim kurtarabilir? Demek ki siz, bana zarar vermekten başka bir şey yapmayacaksınız.

64. Hem ey kavmim! İşte şu, “Allah’ın dişi devesi” sizin için bir mucizedir, bırakın onu, Allah’ın yeryüzünde yayılsın ve ona kötü bir amaçla el sürmeyin. Yoksa sizi yakın bir azap yakalar.” dedi.

65. Derken onu tepelediler. Bunun üzerine (Salih) dedi ki: “Evinizde üç gün yaşayın. İşte bu, yalan çıkarılmamış bir vaaddir.”

66. Emrimiz geldiği zaman Salih’i ve beraberinde iman etmiş olanları, tarafımızdan bir rahmet ile kurtardık, hem de o günün zilletinden... Çünkü Rabbin öyle güçlü, öyle aziz olandır.

67. O zulmedenleri ise sayha (korkunç ses) tutuverdi de yurtlarında çöke kaldılar.

68. Sanki orada bir şenlik kurmamışlardı. Bak, Semûd (halkı) gerçekten Rablerini inkâr ettiler, bak işte defoldu gitti Semud!

69. Andolsun ki, İbrahim’e de elçilerimiz müjde ile geldiler ve: “selam” dediler. O da: “selam” dedi ve durmadan gidip kızartılmış bir buzağı getirdi.

70. Baktı ki, ona ellerini uzatmıyorlar, o zaman bunları garipsedi ve içinde onlara karşı bir çeşit korku duydu. Onlar: “Korkma, çünkü biz Lut kavmine gönderildik!” dediler.

71. Eşi dinliyordu ve bunu duyunca güldü. Bunun üzerine ona İshak’ı müjdeledik, İshak’ın arkasından da Yakub’u.

قَالَ	يَا قَوْمِ	اَرَاَيْتُمْ	اِنْ كُنْتُ	عَلٰى بَيِّنَةٍ	مِنْ رَبّ۪ي	وَاٰتٰين۪ي	مِنْهُ
[Salih] dedi ki	Ey kavmim!	Ne dersiniz	Eğer ben isem (Ne üzerine?)	Açık bir delil üzere (Kim tarafından?)	Rabbim tarafından	Ve bana vermişse (Kimden?)	Kendisinden (Ne vermişse?)

رَحْمَةً	فَمَنْ	يَنْصُرُن۪ي	مِنَ اللّٰهِ	اِنْ عَصَيْتُهُ	فَمَا تَز۪يدُونَن۪ي
Bir rahmet	O halde kim	Beni kurtarır (Neden?)	Allah’tan	Eğer O’na asi olursam	O takdirde siz beni artırmış olmayacaksınız (Neden başka?)

غَيْرَ تَخْس۪يرٍ ﴿٦٣﴾	وَيَا قَوْمِ	هٰذِه۪	نَاقَةُ اللّٰهِ	لَكُمْ	اٰيَةً	فَذَرُوهَا
Hüsrandan başka	Ey kavmim	İşte şu (Nedir?)	Allah’ın dişi devesi (Kime?)	Size (Ne olarak?)	Bir mucize olarak	O halde o deveyi bırakın

تَأْكُلْ	ف۪ٓي اَرْضِ اللّٰهِ	وَلَا تَمَسُّوهَا	بِسُٓوءٍ	فَيَأْخُذَكُمْ	عَذَابٌ
Ki yesin (Nerede?)	Allah’ın yeryüzünde	Ve ona el sürmeyin (Ne ile?)	Kötülükle	Yoksa sizi yakalar (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki)

قَر۪يبٌ ﴿٦٤﴾	فَعَقَرُوهَا	فَقَالَ	تَمَتَّعُوا	ف۪ي دَارِكُمْ	ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ
Çok yakın olan	O deveyi ayaklarını keserek boğazladılar	Ve [Salih] dedi (Ne dedi?)	Faydalanın (Nerede?)	Yurdunuzda (Ne kadar?)	Üç gün

ذٰلِكَ	وَعْدٌ	غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾	فَلَمَّا جَٓاءَ	اَمْرُنَا	نَجَّيْنَا
İşte bu (Nedir?)	Bir vaaddir (Öyle vaad ki?)	Yalanlanamayan	Ne zaman ki geldi (Ne?)	Bizim emrimiz/azabımız	Kurtardık (Kimi?)

صَالِحًا	وَالَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا	مَعَهُ	بِرَحْمَةٍ	مِنَّا	وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ
Salih’i (Daha kimi?)	Ve o kimseleri ki	Onlar iman ettiler (Kim ile birlikte?)	Onunla birlikte (Ne ile kurtardık?)	Bir rahmetle (Kim tarafından?)	Tarafımızdan (Daha neden kurtardık?)	Ve o günün zilletinden

اِنَّ رَبَّكَ	هُوَ	الْقَوِيُّ	الْعَز۪يزُ ﴿٦٦﴾	وَاَخَذَ	الَّذ۪ينَ	ظَلَمُوا
Muhakkak ki senin Rabbin (Nedir?)	Odur	Güç sahibi olan	Aziz olan	Yakaladı (Kimi?)	O kimseleri ki	Onlar zulmettiler (Ne yakaladı?)

الصَّيْحَةُ	فَاَصْبَحُوا	ف۪ي دِيَارِهِمْ	جَاثِم۪ينَ ﴿٦٧﴾	كَاَنْ
Çığlık	Ve oluverdiler (Nerede?)	Yurtlarında (Ne oluverdiler?)	Dizleri üzerine çöküvermişler	Sanki

لَمْ يَغْنَوْا	ف۪يهَا	اَلَٓا	اِنَّ ثَمُودَا۬	كَفَرُوا	رَبَّهُمْ	اَلَا	بُعْدًا	لِثَمُودَ
İkamet etmemişlerdi (Nerede?)	Orada	Şunu bilin ki	Muhakkak ki Semud	İnkar ettiler (Kimi?)	Rablerini	Ve şunu da bilin ki	Uzak olsun (Kim için?)	Semud

﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ	جَٓاءَتْ	رُسُلُنَٓا	اِبْرٰه۪يمَ	بِالْبُشْرٰى	قَالُوا	سَلَامًا
Andolsun, muhakkak ki	Geldi (Kim?)	Bizim elçilerimiz [melekler] (Kime?)	İbrahim’e (Ne ile?)	Müjdeyle	Dediler (Ne dediler?)	Selam olsun

قَالَ	سَلَامٌ	فَمَا لَبِثَ	اَنْ جَٓاءَ	بِعِجْلٍ	حَن۪يذٍ ﴿٦٩﴾	فَلَمَّا رَاٰ
[İbrahim] dedi (Ne dedi?)	Selam olsun	Geri durmadı (Neden?)	Getirmekten (Neyi?)	Buzağıyı (Öyle buzağı ki)	Kızartılmış	Ne zaman ki gördü (Neyi?)

اَيْدِيَهُمْ	لَا تَصِلُ	اِلَيْهِ	نَكِرَهُمْ	وَاَوْجَسَ	مِنْهُمْ	خ۪يفَةً
Onların ellerini (Nasıl gördü?)	İlişmiyordu (Neye?)	Yemeğe	Onları yadırgadı	Ve duydu (Kimden?)	Onlardan dolayı (Ne?)	Korku

قَالُوا	لَا تَخَفْ	اِنَّٓا	اُرْسِلْنَٓا	اِلٰى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾	وَامْرَاَتُهُ	قَٓائِمَةٌ
Dediler ki	Korkma	Muhakkak ki biz	Gönderildik (Nereye?)	Lut’un kavmine	Ve O’nun hanımı	Ayaktaydı

فَضَحِكَتْ	فَبَشَّرْنَاهَا	بِاِسْحٰقَ	وَمِنْ وَرَٓاءِ اِسْحٰقَ	يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾
Ve güldü	Biz de O’nu müjdeledik (Kiminle?)	İshak’la (Daha kiminle?)	İshak’ın ardından da	Yakup ile

قَالَتْ	يَا وَيْلَتٰٓى	ءَاَلِدُ	وَاَنَا	عَجُوزٌ	وَهٰذَا بَعْلٖى	شَيْخًاۜ	اِنَّ هٰذَا
Hanımı dedi	Vay başıma gelenler!	Ben doğuracak mıyım? (Ne olduğum halde?)	Ben	Yaşlı bir kadın olduğum halde	Ve şu kocam da	İhtiyar iken	Muhakkak ki bu (Nedir?)

لَشَيْءٌ	عَجٖيبٌ ﴿٧٢﴾	قَالُٓوا	اَتَعْجَبٖينَ	مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ	رَحْمَتُ اللّٰهِ
Bir şeydir (Öyle ki)	Şaşılacak	Dediler ki	Şaşıyor musun? (Neye?)	Allah'ın emrine	Allah'ın rahmeti

وَبَرَكَاتُهُ	عَلَيْكُمْ	اَهْلَ الْبَيْتِۜ	اِنَّهُ	حَمٖيدٌ	مَجٖيدٌ ﴿٧٣﴾	فَلَمَّا ذَهَبَ
Ve bereketleri	Sizin üzerinize olsun	Ey ev halkı	Muhakkak ki O Allah (Nedir?)	Son derece övülmeye layıktır	Ve lütfü çok olandır	Ne zaman ki gitti (Kimden?)

عَنْ اِبْرٰهٖيمَ	الرَّوْعُ	وَجَٓاءَتْهُ	الْبُشْرٰى	يُجَادِلُنَا	فٖى قَوْمِ لُوطٍۜ ﴿٧٤﴾
İbrahim'den (Ne?)	Korku	Ve ona geldi (Ne?)	Müjde	Bizimle/meleklerle [adeta] mücadele etmeye başladı (Ne hakkında?)	Lut kavmi hakkında

اِنَّ اِبْرٰهٖيمَ	لَحَلٖيمٌ	اَوَّاهٌ	مُنٖيبٌ ﴿٧٥﴾	يَٓا اِبْرٰهٖيمُ	اَعْرِضْ	عَنْ هٰذَاۚ
Muhakkak ki İbrahim (Nedir?)	Ziyade yumuşak huylu (Daha nedir?)	Pek duygulu (Daha nedir?)	Ve Allah'a yönelendir	Ey İbrahim	Vazgeç (Neden?)	Bundan

اِنَّهُ قَدْ جَٓاءَ	اَمْرُ رَبِّكَۚ	وَاِنَّهُمْ	اٰتٖيهِمْ	عَذَابٌ	غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾
Çünkü kesinlikle gelmiştir (Ne?)	Rabbinin emri	Ve muhakkak ki onlar	Onlara gelmiştir (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Geri çevrilemeyen

وَلَمَّا جَٓاءَتْ	رُسُلُنَا	لُوطًا	سٖٓيءَ	بِهِمْ	وَضَاقَ	بِهِمْ	ذَرْعًا	وَقَالَ	هٰذَا
Ne zaman ki geldi (Kim?)	Elçilerimiz (Kime?)	Lut'a	Fenalaştı	Onlardan sebep	Ve daraldı	Onlardan sebep (Ne yönden?)	Göğüs yönünden	Ve dedi ki	Bu (Nedir?)

يَوْمٌ	عَصٖيبٌ ﴿٧٧﴾	وَجَٓاءَهُ	قَوْمُهُ	يُهْرَعُونَ	اِلَيْهِ	وَمِنْ قَبْلُ	كَانُوا	يَعْمَلُونَ
Bir gündür (Öyle gün ki)	Zor olan	Ve O'na geldi (Kim?)	Kavmi (Nasıl geldi?)	Koşarak (Kime?)	Kendisine	Bundan önce	Sürekli idiler (Ne idiler?)	Yapar idiler (Ne?)

السَّيِّـَٔاتِۜ	قَالَ	يَا قَوْمِ	هٰٓؤُلَٓاءِ	بَنَاتٖى	هُنَّ	اَطْهَرُ	لَكُمْ	فَاتَّقُوا	اللّٰهَ
Kötü işler	Dedi ki	Ey kavmim	İşte şunlar (Nedir?)	Benim kızlarımdır	Onlar (Nedir?)	Daha temizdir (Kim için?)	Sizin için	Ve korkun (Kimden?)	Allah'tan

وَلَا تُخْزُونِ	فٖى ضَيْفٖىۜ	اَلَيْسَ	مِنْكُمْ	رَجُلٌ	رَشٖيدٌ ﴿٧٨﴾	قَالُوا
Beni de rezil etmeyin (Kimin yanında?)	Misafirlerimin yanında	Yok mu?	Sizin içinizde (Kim?)	Bir adam (Öyle adam ki)	Doğru [aklı başında]	Dediler ki

لَقَدْ عَلِمْتَ	مَا لَنَا	فٖى بَنَاتِكَ	مِنْ حَقٍّۚ	وَاِنَّكَ	لَتَعْلَمُ	مَا نُرٖيدُ
Kesinlikle sen biliyorsun (Neyi?)	Bizim için olmadığını (Kimde?)	Senin kızlarında (Ne olmadığını?)	Bir hak [ilgi]	Ve sen (Nesin?)	Elbette bilirsin (Neyi?)	İstediğimizi

﴿٧٩﴾ قَالَ	لَوْ اَنَّ لٖى	بِكُمْ	قُوَّةً	اَوْ اٰوٖٓى	اِلٰى رُكْنٍ	شَدٖيدٍ ﴿٨٠﴾	قَالُوا
Lut dedi ki	Keşke benim için olsaydı (Kime karşı?)	Size karşı (Ne olsaydı?)	Bir kuvvet	Ya da sırtımı verseydim (Nereye?)	Bir kaleye (Öyle kale ki)	Sağlam	Dediler ki

يَا لُوطُ	اِنَّا	رُسُلُ رَبِّكَ	لَنْ يَصِلُٓوا	اِلَيْكَ	فَاَسْرِ	بِاَهْلِكَ	بِقِطْعٍ
Ey Lut	Muhakkak ki biz (Neyiz?)	Rabbinin elçileriyiz	Asla ilişemeyecekler (Kime?)	Sana	O halde yola çık (Kim ile birlikte?)	Ailenle birlikte (Ne zamanda?)	Bir kısmında (Neyin bir kısmında?)

مِنَ الَّيْلِ	وَلَا يَلْتَفِتْ	مِنْكُمْ	اَحَدٌ	اِلَّا امْرَاَتَكَۜ	اِنَّهُ	مُصٖيبُهَا
Gecenin	Geri kalmasın (Kim?)	Sizden	Kimse (O kimseden bedel?)	Karından başka	Durum şu ki	O karına isabet edecektir (Ne?)

مَٓا اَصَابَهُمْۜ	اِنَّ مَوْعِدَهُمُ	الصُّبْحُۜ	اَلَيْسَ	الصُّبْحُ	بِقَرٖيبٍ ﴿٨١﴾
Onlara isabet edecek olan [azap]	Onlara vaat edilen vakit (Nedir?)	Sabah vaktidir	Değil midir? (Ne?)	Sabah (Ne değil midir?)	Yakın

72. (Eşi) v, doğuracak mıyım? Ben bir kocakarı, bu kocam da biay dedir ihtiyar iken... Kuşkusuz bu çok şaşılacak bir şey!

73. (Elçiler): "Sen Allah'ın işine şaşıyor musun? Allah'ın rahmeti ve bereketi var üzerinizde ey ev halkı! Şüphe yok ki O, övgüye layık olandır, lütfu çok olandır." dediler.

74. Ne zaman ki İbrahim'den korku geçti ve kendine müjde geldi. Lut kavmi hakkında bizimle mücadeleye girişti.

75. Çünkü İbrahim, çok yumuşak huyludur, bağrı yanıktır ve (Allah'a) çok sığınandır.

76. (Elçiler): "Ey İbrahim! Bundan vazgeç! Çünkü Rabbinin emri geldi ve kesinlikle onlara geri döndürülemeyecek bir azap gelecektir.

77. Ne zaman ki elçilerimiz Lut'a vardılar, onların yüzünden fenalaştı, eli ayağı dolaştı. "Bu, çok zor bir gün!" dedi.

78. Kavmi ona koşarak gelmişlerdi ve bundan önce de kötü kötü işler yapıyorlardı. (Lut) dedi ki: "Ey kavmim! İşte kızlarım, onlar sizin için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun, beni misafirlerim içinde rezil etmeyin. Hiç içinizde aklı başında bir adam yok mu?

79. (Onlar) dediler ki: "Senin kızlarına karşı bizim hiçbir ilgimizin olmadığını bilirsin ve sen bizim ne istediğimizi pekâlâ bilirsin."

80. (Lut): "Keşke benim size karşı bir kuvvetim olsaydı veya çok sarp bir kaleye sığınabilseydim!" dedi.

81. (Elçiler): "Ey Lut! Emin ol, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana imkânı yok el uzatamazlar. Sen hemen ailenle gecenin bir bölümünde yürü, içinizden hiçbir kimse geri kalmasın. Ancak karın hariç... Çünkü ona da, onlara gelen bela gelecektir. Haberin olsun, onlara vaadedilen zaman sabahtır. Sabah yakın değil mi?" dediler.

82. Emrimiz geldiğinde, o memleketin üstünü altına geçirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş istif taşlar yağdırdık.

83. Ki (bu taşlar), Rabbinin katında damgalanmışlar ve bunlar zalimlerden uzak değildir.

84. Medyen'e de kardeşleri Şu'ayb'ı gönderdik. (Şu'ayb onlara): "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilahınız daha yoktur. Hem ölçüyü, tartıyı eksik tutmayın. Ben sizi bir hayır (nimet) içinde görüyorum ve ben sizi kuşatacak bir günün azabından korkuyorum.

85. Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı dengi dengine tam tutun. İnsanlara eşyaları konusunda haksızlık etmeyin ve yeryüzünde bozgunculuk ederek kötülük yapmayın.

86. Allah'ın helalinden bıraktığı kâr, sizin için daha hayırlıdır, eğer mü'min iseniz. Bununla beraber, ben sizin üzerinizde bir gözcü değilim.

87. (Onlar): "Ey Şu'ayb! Atalarımızın taptıklarını bırakmamızı veya mallarımız hususunda dilediğimizi yapmaktan (vazgeçmemizi) sana namazın mı emrediyor? Kuşkusuz sen çok uslu ve akıllısın." dediler.

88. (Şu'ayb): "Ey kavmim! Söyleyin bakayım, eğer ben Rabbimden açık bir delil üzerinde bulunuyorsam ve O, kendisinden bana güzel bir rızık ihsan etmişse ne yapmalıyım? Ben size muhalefet etmemle, sizi men ettiğim şeylere kendim düşmek istemiyorum. Ben, yalnızca gücümün yettiği kadar düzeltmeyi istiyorum. Başarım da ancak Allah iledir. Ben yalnız O'na dayandım ve ancak O'na yönelirim." dedi.

فَلَمَّا جَٓاءَ — Ne zaman ki geldi (Ne?)
اَمْرُنَا — Emrimiz/ azabımız
جَعَلْنَا — Biz yaptık (Neyi?)
عَالِيَهَا — Memleketlerinin üstünü (Ne yaptık?)
سَافِلَهَا — Memleketlerinin altı yaptık
وَاَمْطَرْنَا — Ve yağdırdık (Kim üzerine?)
عَلَيْهَا — Memleketlerinin üzerine (Ne yağdırdık?)

حِجَارَةً — Taş (Neden?)
مِنْ سِجّ۪يلٍ — Pişirilmiş çamurdan (Öyle pişirilmiş çamur ki)
مَنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ — İstif edilmiş
مُسَوَّمَةً — (O taş ne olduğu halde?) İşaretlenmiş olduğu halde (Kimin katında işaretlenmiş?)
عِنْدَ رَبِّكَ — Rabbinin katında
وَمَا هِيَ — O taşlar olmadı (Kimden?)

مِنَ الظَّالِم۪ينَ — Zalimlerden (Ne olmadı?)
بِبَع۪يدٍ ﴿٨٣﴾ — Uzak
وَاِلٰى مَدْيَنَ — Ve Medyen halkına [gönderdik] (Kimi?)
اَخَاهُمْ — Kardeşleri
شُعَيْبًا — Şuayb'ı

قَالَ — Dedi ki
يَا قَوْمِ — Ey kavmim
اعْبُدُوا — İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ — Allah'a
مَا لَكُمْ — Sizin için yoktur (Ne yoktur?)
مِنْ اِلٰهٍ — Hiçbir ilah yoktur (Öyle ilah ki)
غَيْرُهُ — O'ndan başka
وَلَا تَنْقُصُوا — Eksik tutmayın (Neyi?)

الْمِكْيَالَ — Ölçeği (Daha?)
وَالْم۪يزَانَ — Ve teraziyi
اِنّ۪ٓي — Çünkü ben
اَرٰيكُمْ — Sizi görüyorum (Nerede?)
بِخَيْرٍ — Hayır içerisinde
وَاِنّ۪ٓي — Muhakkak ki ben
اَخَافُ — Korkuyorum (Kim üzerine?)

عَلَيْكُمْ — Sizin üzerinize (Neden?)
عَذَابَ يَوْمٍ — O günün azabından ki
مُح۪يطٍ ﴿٨٤﴾ — Kuşatıcı olan
وَيَا قَوْمِ — Ey kavmim
اَوْفُوا — Tam tutun (Neyi?)
الْمِكْيَالَ — Ölçeği (Daha?)

وَالْم۪يزَانَ — Ve teraziyi (Ne ile?)
بِالْقِسْطِ — Adaletle
وَلَا تَبْخَسُوا — Ve eksik vermeyin
النَّاسَ — İnsanlara (Neyi?)
اَشْيَٓاءَهُمْ — Onların mallarını

وَلَا تَعْثَوْا — Fenalık yapmayın (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ — Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?)
مُفْسِد۪ينَ ﴿٨٥﴾ — Bozguncu olduğunuz halde
بَقِيَّتُ اللّٰهِ — Allah'ın bıraktığı (Nedir?)
خَيْرٌ — Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْ — Sizin için

اِنْ كُنْتُمْ — Eğer iseniz (Ne iseniz?)
مُؤْمِن۪ينَ — Müminler iseniz
وَمَٓا اَنَا — Ben de değilim (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ — Sizin üzerinize (Ne değilim?)
بِحَف۪يظٍ ﴿٨٦﴾ — Koruyucu
قَالُوا — Dediler (Ne dediler?)

يَا شُعَيْبُ — Ey Şuayb
اَصَلٰوتُكَ — Namazın mı?
تَأْمُرُكَ — Sana emrediyor (Neyi?)
اَنْ نَتْرُكَ — Terk etmemizi (Neyi terk etmemizi?)
مَا يَعْبُدُ — Taptıklarını (Kimin?)
اٰبَٓاؤُ۬نَٓا — Babalarımızın

اَوْ — Ya da
اَنْ نَفْعَلَ — Yapmamızı emrediyor (Ne hususta?)
ف۪ٓي اَمْوَالِنَا — Mallarımız hususunda (Neyi?)
مَا نَشٰٓؤُ۬ا — Dilediğimizi
اِنَّكَ — Muhakkak sen
لَاَنْتَ — Kesinlikle sen (Nesin?)
الْحَل۪يمُ — Yumuşak huylu

الرَّش۪يدُ ﴿٨٧﴾ — Ve aklı başında birisin
قَالَ — Dedi ki
يَا قَوْمِ — Ey kavmim
اَرَاَيْتُمْ — Ne dersiniz
اِنْ كُنْتُ — Eğer ben isem
عَلٰى بَيِّنَةٍ — Bir delil üzerine (Kim tarafından?)

مِنْ رَبّ۪ي — Rabbim tarafından
وَرَزَقَن۪ي — Ve beni rızıklandırmışsa (Kim tarafından?)
مِنْهُ — Kendi tarafından (Nasıl?)
رِزْقًا حَسَنًا — Güzel bir rızıkla
وَمَٓا اُر۪يدُ — Ben istemiyorum (Neyi?)
اَنْ اُخَالِفَكُمْ — Size muhalefet edip gitmeyi (Neye?)

اِلٰى مَٓا — O şeye ki
اَنْهٰيكُمْ — Ben sizi men ettim (Neden?)
عَنْهُ — Kendisinden
اِنْ اُر۪يدُ — Ben istemiyorum
اِلَّا الْاِصْلَاحَ — Ancak düzeltmeyi istiyorum (Neyi düzeltmeyi?)
مَا اسْتَطَعْتُ — Gücümün yettiği kadarı

وَمَا تَوْف۪يق۪ٓي — Başarıya ulaşmam olmadı
اِلَّا بِاللّٰهِ — Ancak Allah ile oldu
عَلَيْهِ — Yalnız O'na
تَوَكَّلْتُ — Tevekkül ettim
وَاِلَيْهِ — Ve yalnız O'na
اُن۪يبُ ﴿٨٨﴾ — Yönelirim

وَيَا قَوْمِ	لَا يَجْرِمَنَّكُمْ	شِقَاقِى	اَنْ يُصِيبَكُمْ	مِثْلُ مَا	اَصَابَ
Ey kavmim	Sizi sürüklemesin (Ne?)	Bana karşı gelmeniz (Neye sürüklemesin?)	Size isabet etmesine (Ne?)	O şeyin benzeri ki	İsabet etti (Kime?)

قَوْمَ نُوحٍ	اَوْ قَوْمَ هُودٍ	اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ	وَمَا قَوْمُ لُوطٍ	مِنْكُمْ	بِبَعِيدٍ
Nuh'un kavmine	Ya da Hud'un kavmine	Ya da Salih'in kavmine	Ve Lut'un kavmi olmadı (Kimden?)	Sizden (Ne olmadı?)	Uzak olmadı

﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا	رَبَّكُمْ	ثُمَّ	تُوبُوا	اِلَيْهِ	اِنَّ رَبِّى	رَحِيمٌ
Mağfiret dileyin (Kimden?)	Rabbinizden	Sonra	Tövbe edin (Kime?)	O'na	Muhakkak ki benim Rabbim (Nedir?)	Çok merhamet edendir

وَدُودٌ ﴿٩٠﴾	قَالُوا	يَا شُعَيْبُ	مَا نَفْقَهُ	كَثِيرًا مِمَّا	تَقُولُ	وَاِنَّا
Çok ziyade sevendir	Dediler (Ne dediler?)	Ey Şuayb	Biz anlayamıyoruz (Neyi?)	O şeylerin çoğunu ki	[Onu] Sen söylüyorsun	Ve kesinlikle biz

لَنَرٰيكَ	فِينَا	ضَعِيفًا	وَلَوْلَا رَهْطُكَ	لَرَجَمْنَاكَ	وَمَا اَنْتَ
Seni görüyoruz (Nerede?)	Aramızda (Ne olarak?)	Güçsüz olarak	Eğer senin kabilen olmasaydı	Elbette seni taşlardık	Ve sen olmadın

عَلَيْنَا	بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾	قَالَ	يَا قَوْمِ	اَرَهْطِى	اَعَزُّ	عَلَيْكُمْ
Bizim için (Ne olmadın?)	Değerli	Dedi ki	Ey kavmim	Benim aşiretim mi?	Daha üstündür	Size (Kimden?)

مِنَ اللّٰهِ	وَاتَّخَذْتُمُوهُ	وَرَاءَكُمْ	ظِهْرِيًّا	اِنَّ رَبِّى	بِمَا تَعْمَلُونَ
Allah'tan	Ve O'nu edindiniz (Nerede?)	Arkanızda (Ne edindiniz?)	Umursanmayan	Muhakkak ki Rabbim	Sizin yaptıklarınızı (Nedir?)

مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾	وَيَا قَوْمِ	اعْمَلُوا	عَلٰى مَكَانَتِكُمْ	اِنِّى	عَامِلٌ
Kuşatandır	Ey kavmim	Yapın (Neye göre?)	Konumunuzun gerektirdiğine göre/elinizden geleni	Ben de	Yapacağım

سَوْفَ تَعْلَمُونَ	مَنْ	يَأْتِيهِ	عَذَابٌ	يُخْزِيهِ	وَمَنْ	هُوَ	كَاذِبٌ
İleride bileceksiniz (Kimi?)	O kimseyi ki	Ona geliyor (Ne?)	Bir azap ki	Onu rezil edecek (Daha kimi bileceksiniz?)	Ve O kimseyi ki	O (Nedir?)	Yalancıdır

وَارْتَقِبُوا	اِنِّى	مَعَكُمْ	رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾	وَلَمَّا جَاءَ	اَمْرُنَا	نَجَّيْنَا
Gözetleyin	Muhakkak ki ben	Sizinle birlikte (Neyim?)	Gözetleyiciyim	Ne zaman ki geldi (Ne?)	[Azap] emrimiz	Kurtardık (Kimi?)

شُعَيْبًا	وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	مَعَهُ	بِرَحْمَةٍ مِنَّا	وَاَخَذَتِ
Şuayb'ı (Daha kimi?)	Ve o kimseleri ki	Onlar iman ettiler (Kim ile birlikte?)	Şuayb'la birlikte (Ne ile kurtardık?)	Tarafımızdan rahmetle	Ve aldı (Kimi?)

الَّذِينَ	ظَلَمُوا	الصَّيْحَةُ	فَاَصْبَحُوا	فِى دِيَارِهِمْ	جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾
O kimseleri ki	Zulmettiler (Ne aldı?)	Bir çığlık	Ve oluverdiler (Nerede?)	Yurtlarında (Ne oldular?)	Dizleri üzerine çöküvermişler

كَاَنْ	لَمْ يَغْنَوْا	فِيهَا	اَلَا	بُعْدًا	لِمَدْيَنَ	كَمَا بَعِدَتْ	ثَمُودُ ﴿٩٥﴾
Sanki	İkamet etmemişlerdi (Nerede?)	Orada	Şunu bilin ki	Uzak olsun (Kim için olsun o uzaklık?)	Medyen halkı (Ne gibi?)	Uzak olduğu gibi (Kim?)	Semud

وَلَقَدْ	اَرْسَلْنَا	مُوسٰى	بِاٰيَاتِنَا	وَسُلْطَانٍ	مُبِينٍ ﴿٩٦﴾	اِلٰى فِرْعَوْنَ
Andolsun muhakkak ki	Biz [peygamber] gönderdik (Kimi?)	Musa'yı (Ne ile?)	Mucizelerimizle (Daha ne ile?)	Ve bir hüccetle (Öyle hüccet ki)	Apaçık olan	(Kime gönderdik?) Firavun'a (Daha kime?)

وَمَلَائِهِ	فَاتَّبَعُوا	اَمْرَ فِرْعَوْنَ	وَمَا اَمْرُ فِرْعَوْنَ	بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾
Ve avanesine	Onlar ise tabi oldular (Neye?)	Firavun'un emrine	Hâlbuki Firavun'un emri değildi (Ne değildi?)	Doğru

89. (Şuayb) dedi ki: Ey kavmim! Bana karşı gelmeniz sakın sizi, Nuh kavminin veya Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelenler gibi bir musibete sürüklemesin! Lut kavmi de sizden uzak değildir.

90. Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra tevbe ile O'na dönün. Şüphe yok ki, Rabbim çok merhametlidir ve çok sevendir."

91. Dediler ki: "Ey Şu'ayb! Biz senin söylediklerinin çoğunu iyi anlamıyoruz ve kuşkusuz biz seni içimizde pek güçsüz buluyoruz. Eğer senin yakınlarından beş on kişi olmasaydı, kesinlikle seni taşlayarak öldürürdük. Senin bizim için hiçbir önemin yok.

92. (Şu'ayb): "Ey kavmim! Benim yakınlarım sizin için Allah'tan daha mı üstün ki, onu arkanıza atıp unuttunuz? Bilin ki, Rabbim bütün yaptıklarınızı kuşatmıştır.

93. Ve ey kavmim! Bütün gücünüzle yapacağınızı yapın. Ben görevimi yapıyorum. Kime rezil-rüsvay edici bir azabın geleceğini, kimin yalancı olduğunu ileride bileceksiniz. Gözleyin, doğrusu ben de sizinle beraber gözlüyorum.

94. Emrimiz geldiğinde Şu'ayb'ı ve beraberinde iman edenleri tarafımızdan bir rahmet ile kurtardık. O zulmedenleri ise sayha (korkunç ses) yakaladı da yurtlarında çöke kaldılar.

95. Sanki orada şenlik kurmamışlardı. Bak, işte Semud defolup gittiği gibi Medyen de defolup gitti.

96. Andolsun ki, Musa'yı da âyetlerimizle ve apaçık bir delil ile gönderdik.

97. Firavun ve toplumuna... Bunlar da Firavun'un emrine uydular. Firavun'un emri ise doğru değildi.

98. Firavun, kıyamet günü kavminin önüne düşer. Bir de bakarlar ki, onları suya götürür gibi ateşe götürmüştür. O varılan yer de, ne kötü yerdir.

99. Hem burada, hem de kıyamet gününde arkalarından bir lanetle takip edildiler. Bu yapılan yardım ne kötü yardımdır.

100. İşte bu, medeniyetlerin önemli haberlerindendir, sana onları kıssa olarak aktarıyoruz. Onlardan kalan da var, biçilip yerle bir edilen de var.

101. Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendilerine zulmettiler. Allah'tan başka taptıkları ilahları, Rabbinin emri geldiği zaman kendilerine hiçbir yarar sağlamadı ve zararlarını artırmaktan başka hiçbir işe yaramadı.

102. Ve işte Rabbin, medeniyetleri zulmederlerken çarptığı zaman böyle çarpar. Çünkü O'nun cezası çok acı, çok çetindir.

103. Kuşkusuz bunda, ahiret azabından korkanlar için kesin bir ibret vardır. O öyle bir gündür ki, onun için insanlar toplanacaktır. Hem öyle bir gündür ki, mutlaka görülecektir.

104. Biz, onu ancak sayılı bir süre için erteliyoruz.

105. O geleceği gün, O'nun izni olmaksızın hiçbir nefis konuşamaz. Artık kimi mutsuz, kimi de mutlu...

106. Şimdi mutsuz olanlar ateştedirler. Orada onların öyle (feci) bir soluyuş ve hıçkırışları vardır ki...

107. Onlar orada gökler ve yeryüzü durdukça sonsuza kadar kalacaklardır. Ancak Rabbinin dilediği süre başka. Çünkü Rabbin, dilediğini yapandır.

108. Ama mutlu olanlar cennettedirler. Rabbinin dilediği süre müstesna, gökler ve yeryüzü durdukça onlar orada ebedi kalacaklardır. (Bu) kesintisiz bir lütuftur.

يَقْدُمُ	قَوْمَهُ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	فَاَوْرَدَهُمُ	النَّارَ	وَبِئْسَ الْوِرْدُ
[Firavun] Önüne düşecek (Kimin?)	Kavminin (Ne zaman?)	Kıyamet gününde	Ve onları götürecektir (Nereye?)	Ateşe	Ne kötü yerdir (Öyle yer ki)

الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾	وَاُتْبِعُوا	فِى هٰذِهِ	لَعْنَةً	وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ	بِئْسَ الرِّفْدُ
Varılacak olan	Uğratıldılar (Nerede?)	Burada/dünyada (Neye?)	Lanete (Daha nerede?)	Kıyamet gününde de	Ne kötü destektir (Öyle destek ki)

الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾	ذٰلِكَ	مِنْ اَنْبَاءِ الْقُرٰى	نَقُصُّهُ	عَلَيْكَ
Yapılan destek	İşte bu (Nedendir?)	Memleketlerin haberlerindendir	Onu anlatıyoruz (Kime?)	Sana

مِنْهَا	قَائِمٌ	وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾	وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ	وَلٰكِنْ	ظَلَمُوا	اَنْفُسَهُمْ
Onlardan vardır (Ne vardır?)	Yerinde duran	Ve biçilmiş [yok olmuş] olan	Biz onlara zulmetmedik	Fakat	Onlar zulmettiler (Kime?)	Kendilerine

فَمَا اَغْنَتْ	عَنْهُمْ	اٰلِهَتُهُمُ	الَّتِى	يَدْعُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	مِنْ شَيْءٍ
Gidermedi (Kimden?)	Onlardan (Kim?)	Onların ilahları	O ilahları ki	Ona dua ediyorlardı (O ilahları ne oldukları halde?)	Allah'tan başka (Neyi gidermedi?)	Hiçbir şeyi

لَمَّا جَاءَ	اَمْرُ رَبِّكَ	وَمَا زَادُوهُمْ	غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾	وَكَذٰلِكَ
Geldiği vakit (Ne?)	Rabbinin emri	Ve o ilahlar onlara artırmadı (Neden başkasını?)	Zarardan başkasını	İşte böyledir (Ne?)

اَخْذُ رَبِّكَ	اِذَا اَخَذَ	الْقُرٰى	وَهِيَ	ظَالِمَةٌ	اِنَّ اَخْذَهُ	اَلِيمٌ
Rabbinin yakalaması	Yakaladığında (Neyi?)	Memleketleri (Ne oldukları halde?)	O memleketler	Zalimler oldukları halde	Çünkü O'nun yakalayışı (Nedir?)	Can yakıcıdır

شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾	اِنَّ فِى ذٰلِكَ	لَاٰيَةً	لِمَنْ خَافَ	عَذَابَ الْاٰخِرَةِ	ذٰلِكَ
Ve çok şiddetlidir	Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?)	Bir ayet/ibret (Kim için?)	Korkan kişi için (Neden?)	Ahiret azabından	İşte bu (Nedir?)

يَوْمٌ	مَجْمُوعٌ	لَهُ	النَّاسُ	وَذٰلِكَ	يَوْمٌ	مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾	وَمَا نُؤَخِّرُهُ
Öyle bir gündür ki	Toplanacaktır	O gün için (Kim?)	İnsanlar	Ve işte bu (Nedir?)	Öyle bir gündür ki	Şahit olunacaktır	Biz onu [kıyamet gününü] ertelemiyoruz

اِلَّا	لِاَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾	يَوْمَ يَاْتِ	لَا تَكَلَّمُ	نَفْسٌ	اِلَّا بِاِذْنِهِ
Ancak	Belirli bir vakte kadar [erteliyoruz]	[Kıyamet] Geldiği gün	Konuşamaz (Kim?)	Hiç kimse	Ancak Allah'ın izniyle [konuşabilir]

فَمِنْهُمْ	شَقِيٌّ	وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾	فَاَمَّا الَّذِينَ	شَقُوا	فَفِى النَّارِ	لَهُمْ
Onlardan vardır (Kim?)	Bedbaht	Ve bahtiyar olan	O kimselere gelince ki	Onlar bedbaht oldular (Neredediler?)	Ateştedirler	Onlar için vardır (Nerede?)

فِيهَا	زَفِيرٌ	وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾	خَالِدِينَ	فِيهَا	مَا دَامَتِ	السَّمٰوَاتُ
O ateşte (Ne vardır?)	Feci bir soluyuş (Daha?)	Ve hıçkırık	(Ne oldukları halde ordadırlar?) Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)	O ateşte (Ne müddetçe?)	Var oldukça (Ne?)	Gökler (Daha?)

وَالْاَرْضُ	اِلَّا مَا شَاءَ	رَبُّكَ	اِنَّ رَبَّكَ	فَعَّالٌ	لِمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾
Ve yer	Ancak dilediği hariç (Kimin?)	Rabbinin	Çünkü senin rabbin (Nedir?)	Yapandır (Neyi?)	Dilediğini

وَاَمَّا الَّذِينَ	سُعِدُوا	فَفِى الْجَنَّةِ	خَالِدِينَ	فِيهَا	مَا دَامَتِ
O kimselere gelince ki	Onlar bahtiyar oldular (Neredediler?)	Cennettedirler (Ne oldukları halde?)	Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)	O cennette (Ne müddetçe?)	Var olduğu müddetçe (Ne?)

السَّمٰوَاتُ	وَالْاَرْضُ	اِلَّا مَا شَاءَ	رَبُّكَ	عَطَاءً	غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾
Gökler	Ve yer	Ancak dilediği hariç (Kimin?)	Rabbinin	Bahşiş olarak (Öyle bahşiş ki)	Kesintisiz

اِلَّا	مَا يَعْبُدُونَ	هٰٓؤُلَٓاءِ	يَعْبُدُ	مِمَّا	فٖي مِرْيَةٍ	فَلَا تَكُ
Ancak	Onlar tapmıyorlar	Şunlar	Tapıyor (Kim?)	O şey-den ki	Şüphe içinde (Neden?)	O halde olma (Ne olma?)

غَيْرَ مَنْقُوصٍ	نَصٖيبَهُمْ	لَمُوَفُّوهُمْ	وَاِنَّا	مِنْ قَبْلُ	اٰبَٓاؤُهُمْ	كَمَا يَعْبُدُ
Eksiksiz	Paylarını (Nasıl?)	Onlara vere-ceğiz (Neyi?)	Ve kesin-likle biz	Bundan önce	Atalarının	Taptığı gibi (Kimin?)

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ	فٖيهِ	فَاخْتُلِفَ	الْكِتَابَ	مُوسَى	اٰتَيْنَا	١٠٩ وَلَقَدْ
Şayet bir söz olma-saydı (Öyle söz ki)	O'nda	İhtilaf edildi	Kitabı	Musa'ya (Neyi verdik?)	Biz verdik (Kime?)	Andolsun, muhakkak ki

مِنْهُ	لَفٖي شَكٍّ	وَاِنَّهُمْ	بَيْنَهُمْ	لَقُضِيَ	مِنْ رَبِّكَ	سَبَقَتْ
Ondan (Öyle şüphe ki)	Şüphe içerisindedir	Muhakkak ki onlar (Nedir?)	Aralarında	Kesinlikle hü-küm verilirdi (Nerede?)	Rabbin tarafından	Önceden geçmiş (Kim tarafından?)

اِنَّهُ	اَعْمَالَهُمْ	رَبُّكَ	لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ	وَاِنَّ كُلًّا ١١٠	مُرٖيبٍ
Çünkü O	Yaptıklarını	Rabbin (Neyi?)	Kesinlikle onlara tam olarak verecektir (Kim?)	Andolsun ki tamamı	Kuşkulu

مَعَكَ	وَمَنْ تَابَ	كَمَٓا اُمِرْتَ	فَاسْتَقِمْ ١١١	خَبٖيرٌ	بِمَا يَعْمَلُونَ
Seninle beraber	Tövbe eden-lerle birlikte (Kimle beraber?)	Emroldunduğun gibi (Kim ile birlikte?)	O halde dos-doğru ol (Ne gibi?)	Ziyade bilicidir	Onların yaptıklarını (Nedir?)

اِلَى الَّذٖينَ	وَلَا تَرْكَنُٓوا ١١٢	بَصٖيرٌ	بِمَا تَعْمَلُونَ	اِنَّهُ	وَلَا تَطْغَوْا
O kimselere ki	Yönelmeyin (Kime?)	Görendir	Yaptıklarınızı (Nedir?)	Çünkü O	Haddi aşmayın

مِنْ اَوْلِيَٓاءَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	وَمَا لَكُمْ	النَّارُ	فَتَمَسَّكُمُ	ظَلَمُوا
Dostlar	Allah'tan öte (Ne yoktur?)	Ve sizin için yoktur (Neden öte?)	Ateş	Yoksa sizi yakalar (Ne?)	Onlar zulmettiler

وَزُلَفًا	طَرَفَيِ النَّهَارِ	الصَّلٰوةَ	وَاَقِمِ ١١٣	ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ
Ve bir tarafında (Neyin bir tarafında?)	Gündüzün iki tarafında (Daha?)	Namazı (Ne zamanda?)	Dosdoğru kıl (Neyi?)	Sonra yardım da görmezsiniz

ذِكْرٰى	ذٰلِكَ	السَّيِّئَاتِ	يُذْهِبْنَ	اِنَّ الْحَسَنَاتِ	مِنَ الَّيْلِ
Bir hatırlatmadır (Kim için?)	İşte bu (Nedir?)	Günahları	Giderir (Neyi?)	Muhakkak ki iyi ameller (Nedir?)	Gecenin

اَجْرَ الْمُحْسِنٖينَ	لَا يُضٖيعُ	فَاِنَّ اللّٰهَ	وَاصْبِرْ ١١٤	لِلذَّاكِرٖينَ
İyi amel işleyenlerin mükâfatını	Zayi etmez (Neyi?)	Çünkü Allah	Sabret	Düşünenler için

يَنْهَوْنَ	اُولُوا بَقِيَّةٍ	مِنْ قَبْلِكُمْ	مِنَ الْقُرُونِ	فَلَوْلَا كَانَ ١١٥
Alıkoyuyo-rlar (Neden?)	Fazilet sahibi kişiler (Ne olmalı değil miydi?)	Sizden önceki (Kimler olmalı değil miydi?)	Kuşaklardan (Kimden önceki?)	Olmalı değil miydi? (Neden?)

مِنْهُمْ	اَنْجَيْنَا	مِمَّنْ	اِلَّا قَلٖيلًا	فِي الْاَرْضِ	عَنِ الْفَسَادِ
İçlerinden	Biz kurtardık (Neden?)	O kimse-lerden ki	Fakat azı [müs-tesna] (Kimden?)	Yeryüzünde	Fesattan (Nerede?)

١١٦ مُجْرِمٖينَ	وَكَانُوا	فٖيهِ	مَٓا اُتْرِفُوا	ظَلَمُوا	الَّذٖينَ	وَاتَّبَعَ
Günahkârlar	Ve oldular (Ne oldular?)	Kendi-sinde	Refah içinde olduk-ları halin (Nerede?)	Zulmettiler (Neyin?)	O kimse-ler ki	Peşine düştü (Kim?)

١١٧ مُصْلِحُونَ	وَاَهْلُهَا	بِظُلْمٍ	الْقُرٰى	لِيُهْلِكَ	رَبُّكَ	وَمَا كَانَ
İyiler olduğu halde	Onların halkı	Zulümle (Ne oldukları halde?)	Memleketleri (Ne ile?)	Helak eder (Kimi?)	Senin rabbin (Ne olmadı?)	Olmadı (Kim?)

109. O halde sakın şunların ibadet edişlerinden şüpheye düşme. Başka değil, atalarının ibadeti gibi ibadet ediyorlar. Biz de kuşkusuz kendilerine tamamıyla paylarını veririz.

110. Andolsun ki, Musa' ya kitabı verdik de onda anlaşmazlığa düşüldü. Rabbinden önceden verilmiş bir söz olmasaydı, kesinlikle aralarında hüküm verilmiş, bitmiş olurdu. Muhakkak ki onlar, bundan kuşkulu bir şüphe içindedirler.

111. Ve gerçekten her biri öyle kimselerdi ki, Rabbin onlara yaptıklarının karşılığını tam olarak ödeyecektir. Çünkü O, her ne yapıyorlarsa haberdardır.

112. Onun için emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Sen ve beraberinde tevbe edenler de... Aşırı gitmeyin, çünkü O, her ne yapıyorsanız görendir.

113. Ve zulmedenlere yönelmeyin, yoksa size ateş dokunur. Allah'tan başka dostlarınız da yoktur, sonra kurtulamazsınız.

114. Ayrıca gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın saatlerinde namaz kıl. Çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, idraki olanlara bir öğüttür.

115. Ve sabret, çünkü Allah iyilik yapanların ecrini zayi etmez.

116. Şimdi sizden önceki asırlarda yeryüzünde (insanları) bozgunculuktan alıkoyacak faziletli kimseler bulunsaydı ya! Fakat onlardan kurtuluşa erdirdiğimiz az bir kimseden başka yok. Zulmedenler ise, şımartıldıkları refahın peşine düştüler ve hep suçlu oldular.

117. Rabbin de o memleketleri, halkı ıslah eden kimseler iken haksız yere helak edecek değildi ya!

118. Rabbin dileseydi, kesinlikle bütün o insanları bir tek ümmet yapardı. Oysa ihtilaf edip duracaklardır.

119. Ancak Rabbinin rahmeti ile bağışladığı kimseler müstesna. Ve onun için onları yarattı. Ve Rabbinin: "Andolsun ki, cehennemi tamamen cinlerden ve insanlardan dolduracağım" sözü tamamen yerine geldi.

120. Peygamberlerin haberlerinden kalbini kuvvetlendireceğimiz her türlüsünü sana anlatıyoruz. Bu surede de sana gerçek, mü'minlere bir öğüt ve uyarı geldi.

121. İman etmeyenlere de ki: "Siz yerinizde sayarak, yapacağınızı yapın! Kuşkusuz biz de çalışıyoruz.

122. Gözleyin, kuşkusuz biz de gözlemekteyiz."

123. Bununla beraber göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır. Bütün işler O'na döndürülür, yalnız O'na ibadet et ve O'na tevekkül et. Rabbin ne yaptığınızdan ve yapacağınızdan habersiz değildir.

YÛSUF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 111 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Ra. İşte bunlar, sana o apaçık kitabın âyetleridir.

2. Biz onu akıl erdiresiniz diye Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

3. Biz sana bu Kur'an'ı vahyetmemizle kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Senin ise, doğrusu bundan önce hiç haberin yoktu.

4. Bir zamanlar Yusuf babasına demişti ki: "Babacığım, ben rüyada on bir yıldızla güneşi ve ayı gördüm. Gördüm ki, onlar bana secde ediyorlar."

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَۙ

Şayet dileseydi (Kim?) | Rabbin | Elbet yapardı (Kimi?) | İnsanları (Ne yapardı?) | Tek bir ümmet | Ve onlar sürekli olurlardı (Ne olurdu?) | İhtilaf eden kimseler

﴿١١٨﴾ اِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَۜ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْۜ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ

Ancak [hariçtir] | O kimse ki | Merhamet etti (Kim?) | Rabbin | Bundan dolayı | Onları yarattı | Ve yerini bulmuştur (Ne?) | Rabbinin sözü (O söz de şudur ki;)

لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ

Kesinlikle dolduracağım (Nereye?) | Cehenneme (Kimlerden?) | Cinlerden (Daha?) | İnsanlardan | Tamamen | Hepsini | Anlatacağız (Kime?)

عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَۚ وَجَاءَكَ

Sana (Neden?) | Peygamberlerin haberlerinden (Hepsinden bedel neyi anlatacağız?) | Kuvvetlendireceğimizi (Ne ile?) | Kendisiyle (Neyi?) | Yüreğini | Ve sana gelmiştir (Ne hususta?)

فِي هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ

Bu hususta (Ne gelmiştir?) | Doğru bilgi (Daha?) | Ve öğüt (Daha?) | Ve uyarı (Kim için?) | Müminler için | Ey habibim söyle (Kime?) | O kimselere ki

لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْۜ اِنَّا عَامِلُونَۙ ﴿١٢١﴾ وَانْتَظِرُواۚ اِنَّا

Onlar iman etmiyorlar | Yapın (Ne olduğunuz halde?) | Haliniz-konumunuz üzere [elinizden geleni ardınıza koymadığınız halde] | Biz de | Yapıcılarız | Ve bekleyin | Muhakkak ki biz de (Neyiz?)

مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ

Bekleyicileriz | Allah'a aittir (Ne?) | Göklerin gaybı (Daha?) | Ve yerin [gaybı] | Ve yalnız O'na | Döndürülür (Ne?) | İşler

كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

Hepsi | O halde O'na kulluk yap | Ve tevekkül et (Kime?) | O'na | Senin Rabbin olmadı (Ne olmadı?) | Habersiz (Neden?) | Yaptıklarınızdan

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ يُوسُفَ — آيَاتُهَا ١١١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا

Elif, Lâm, Râ | Bu (Nedir?) | Kitabın ayetleridir (Öyle Kitap ki) | Apaçık | Muhakkak ki biz | O'nu indirdik (Ne olduğu halde?) | Kuran olarak (Öyle Kuran ki) | Arapça

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ

Ta ki siz | Akledesiniz | Biz | Anlatıyoruz (Kime?) | Sana (Neyi?) | En güzel kıssaları (Nasıl anlatıyoruz?)

بِمَا اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَۗ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ

Vahyederek (Kime?) | Sana (Neyi vahyederek?) | Bu Kuran'ı | Muhakkak ki | Sen idin (Ne zaman?) | Bundan önce (Ne idin?)

لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَبِيهِ يَٓا اَبَتِ اِنِّي رَاَيْتُ

Bunlardan habersiz olanlardan | Hani | Demişti (Kim?) | Yusuf (Kime?) | Babasına (Ne dedi?) | Ey Babacığım! | Muhakkak ki ben | Gördüm (Ne gördüm?)

اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

On bir yıldız (Daha?) | Güneş'i (Daha?) | Ay'ı | Onları gördüm (Ne oldukları halde gördüm?) | Bana | Secde ediciler oldukları halde gördüm

Arapça	Türkçe
قَالَ	Dedi ki
يَا بُنَيَّ	Ey yavrucuğum
لَا تَقْصُصْ	Anlatma (Neyi?)
رُؤْيَاكَ	Rüyanı (Kime?)
عَلٰٓى اِخْوَتِكَ	Kardeşlerine
فَيَكِيدُوا	Yoksa tuzak kurarlar (Kime?)
لَكَ	Sana (Nasıl?)
كَيْدًا	Tuzak kurmakla
اِنَّ الشَّيْطَانَ	Muhakkak ki şeytan
لِلْاِنْسَانِ	İnsan için (Nedir?)
عَدُوٌّ	Düşmandır (Öyle düşman ki)
مُبِينٌ ٥	Apaçık
وَكَذٰلِكَ	Bu şekilde
يَجْتَبِيكَ	Seni seçecek (Kim?)
رَبُّكَ	Rabbin (Daha?)
وَيُعَلِّمُكَ	Sana öğretecek (Neyi öğretecek?)
مِنْ تَأْوِيلِ الْاَحَادِيثِ	Olayları tevil etmeyi
وَيُتِمُّ	Ve tamamlayacak (Neyi?)
نِعْمَتَهُ	Nimetini (Kime?)
عَلَيْكَ	Sana (Daha kime?)
وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوبَ	Yakub'un soyuna (Ne gibi?)
كَمَٓا اَتَمَّهَا	Onu tamamladığı gibi (Kime?)
عَلٰٓى اَبَوَيْكَ	İki atana (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce (Kimdir onlar?)
اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ	İbrahim ve İshak'dır
اِنَّ رَبَّكَ	Muhakkak ki Rabbin (Nedir?)
عَلِيمٌ	Her şeyi bilendir (Daha nedir?)
حَكِيمٌ ٦	Hikmet sahibidir
لَقَدْ	Andolsun ki
كَانَ	Vardır (Nerede?)
فِي يُوسُفَ	Yusuf'da (Daha?)
وَاِخْوَتِهِٓ	Kardeşlerinde (Ne vardır?)
اٰيَاتٌ	İbretler (Kim için?)
لِلسَّٓائِلِينَ ٧	Soranlar için
اِذْ	Hani
قَالُوا	Demişlerdi (Ne demişlerdi?)
لَيُوسُفُ	Muhakkak Yusuf
وَاَخُوهُ	Ve kardeşi (Nedir?)
اَحَبُّ	Daha sevimlidir (Kime?)
اِلٰٓى اَبِينَا	Babamıza (Kimden daha sevimlidir?)
مِنَّا	Bizden
وَنَحْنُ	Halbuki biz (Neyiz?)
عُصْبَةٌ	Güçlü bir topluluğuz
اِنَّ اَبَانَا	Muhakkak ki babamız
لَفِي ضَلَالٍ	Hatadadır (Öyle hata ki)
مُبِينٍ ٨	Apaçık
اُقْتُلُوا	Öldürün (Kimi?)
يُوسُفَ	Yusuf'u
اَوِ اطْرَحُوهُ	Veya O'nu atın (Nereye?)
اَرْضًا	Bir yere ki
يَخْلُ لَكُمْ	Size dönsün (Ne?)
وَجْهُ اَبِيكُمْ	Babanızın yüzü
وَتَكُونُوا	Ve olursunuz (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِهِ	Ondan sonra (Ne olursunuz?)
قَوْمًا	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)
صَالِحِينَ ٩	Salihler
قَالَ	Dedi (Kim?)
قَٓائِلٌ	Bir söz sahibi (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Ne dedi?)
لَا تَقْتُلُوا	Öldürmeyin (Kimi?)
يُوسُفَ	Yusuf'u
وَاَلْقُوهُ	O'nu bırakın (Nereye?)
فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ	Kuyunun dibine
يَلْتَقِطْهُ	O'nu yitik olarak alsın (Kim?)
بَعْضُ السَّيَّارَةِ	Kervanlardan biri
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet iseniz (Ne iseniz?)
فَاعِلِينَ ١٠	Yapacak kişiler
قَالُوا	Dediler ki
يَٓا اَبَانَا	Ey babamız
مَا لَكَ	Sana ne oluyor da
لَا تَأْمَنَّا	Bize güvenmiyorsun (Kim hakkında?)
عَلٰى يُوسُفَ	Yusuf hakkında
وَاِنَّا	Halbuki biz
لَهُ	O'nun için
لَنَاصِحُونَ ١١	İyilik isteyenleriz
اَرْسِلْهُ	O'nu gönder (Kime?)
مَعَنَا	Bizimle (Ne zaman?)
غَدًا	Yarın
يَرْتَعْ	Gezsin (Daha?)
وَيَلْعَبْ	Oynasın
وَاِنَّا	Doğrusu biz
لَهُ	O'nu
لَحَافِظُونَ ١٢	Koruyucularız
قَالَ	Dedi ki
اِنِّي	Muhakkak ki ben
لَيَحْزُنُنِٓي	Elbette beni üzüyor (Ne?)
اَنْ تَذْهَبُوا	Götürmeniz (Kimi?)
بِهِ	Onu
وَاَخَافُ	Ve ben korkuyorum (Neden?)
اَنْ يَأْكُلَهُ	O'nu yemesinden (Neyin?)
الذِّئْبُ	Kurdun
وَاَنْتُمْ	Siz iken
عَنْهُ	O'ndan (Ne iken?)
غَافِلُونَ ١٣	Habersizler iken
قَالُوا	Dediler
لَئِنْ	Andolsun ki
اَكَلَهُ	O'nu yerse (Ne?)
الذِّئْبُ	Kurt
وَنَحْنُ	Biz olduğumuz halde (Ne?)
عُصْبَةٌ	Güçlü bir topluluk
اِنَّٓا اِذًا	Muhakkak o takdirde biz
لَخَاسِرُونَ ١٤	Hüsrana uğrayanlarız

5. (Babası) dedi ki: "Ey Yavrum, rüyanı kardeşlerine anlatma, sonra sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insana apaçık bir düşmandır.

6. Ve işte öyle, Rabbin seni seçecek, sana olayların yorumuna ait ilimler öğretecek, hem sana ve hem de Ya'kub soyuna nimetini, bundan önce ataların İbrahim ve İshak' a tamamladığı gibi tamamlayacaktır. Şüphe yok ki, Rabbin her şeyi bilendir, hikmet sahibidir."

7. Andolsun ki, Yusuf ve kardeşlerinde soranlara ibret olacak âyetler vardı.

8. Çünkü (kardeşleri) dediler ki: "Şüphesiz Yusuf ve kardeşi, babamıza bizden daha sevgilidir. Biz ise tutkun ve kuvvetli bir topluluğuz. Doğrusu babamız belli ki, yanılıyor.

9. Yusuf'u öldürün veya bir yere atın ki, babanızın yüzü (sevgisi) size kalsın ve ondan sonra iyi bir topluluk olasınız.

10. İçlerinden bir söz sahibi dedi ki: "Yusuf'u öldürmeyin de, bir kuyu dibinde bırakın ki, kafilenin biri onu bir yitik olarak alsın. Eğer yapacaksınız böyle yapın."

11. Vardılar (babalarına) dediler ki: "Ey babamız, neden sen, Yusuf hakkında bize güvenmiyorsun? Gerçekten biz onun iyiliğini isteyenleriz.

12. Yarın onu bizimle gönder, gezsin oynasın. Şüphesiz biz onu gözetiriz.

13. (Babaları) dedi ki: "Onu götürmeniz, gerçekten beni üzer ve korkarım onu kurt yer de haberiniz olmaz."

14. (Onlar) dediler ki: "Allah'a yemin olsun ki, biz güçlü bir topluluk iken onu kurt yerse, o takdirde biz kaybedenlerden oluruz."

15. Bunun üzerine ne zaman ki onu götürdüler ve kuyunun dibine koymaya karar verdiler, biz de ona şöyle vahyettik: "Andolsun ki, sen onlara, hiç farkında değillerken bu işlerini haber vereceksin.

16. Bıraktılar ve yatsı vaktinde ağlayarak babalarına geldiler.

17. Dediler ki: "Ey babamız, biz gittik yarışıyorduk, Yusuf'u eşyamızın yanında bırakmıştık. Bir de baktık ki, onu kurt yemiş! Şimdi biz doğru da söylesek, sen bize inanmazsın."

18. Bir de gömleğinin üzerinde yalan bir kan getirdiler. (Babaları) dedi ki: "Yok, nefisleriniz sizi aldatmış, (böyle) bir işe sevketmiş. Artık (bana düşen) güzel bir sabırdır. Ve Allah'tır ancak, söylediklerinize karşı yardımına sığınılacak..."

19. Öteden bir kervan gelmiş, sucularını göndermişlerdi. Vardı, kovasını saldı ve: "Aaa, müjde! Bu bir erkek çocuk!" dedi. Ve tuttular onu ticaret için gizlediler. Allah ise, ne yapacaklarını biliyordu.

20. Düşük bir değer karşılığında onu birkaç dirheme sattılar. Onlar zaten ona değer vermemişlerdi.

21. Mısır'dan onu satın alan kişi karısına: "Buna güzel bak, belki bize yararı olur, ya da onu evlat ediniriz." dedi. Bu şekilde Yusuf'u orada yerleştirdik, hem de ona olayların yorumunu yapma konusunda bilgiler öğretelim diye... Öyle ya, Allah, kendi işine hâkimdir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

22. Kıvamına geldiği zaman, biz ona bir hüküm ve bir ilim bahşettik. İşte biz, iyi davrananlara böyle karşılık veririz.

فَلَمَّا	ذَهَبُوا	بِهٖ	وَاَجْمَعُٓوا	اَنْ يَجْعَلُوهُ	فٖى غَيَابَتِ الْجُبِّ
Ne zaman ki	Götürdüler (Kimi?)	O'nu	Ve anlaştılar (Ne hususta?)	O'nu atma hususunda (Nereye?)	Kuyunun dibine

وَاَوْحَيْنَٓا	اِلَيْهِ	لَتُنَبِّئَنَّهُمْ	بِاَمْرِهِمْ هٰذَا	وَهُمْ	لَا يَشْعُرُونَ
Ve biz vahyettik (Kime?)	O'na (Ne diye?)	Elbette sen onlara hatırlatacaksın (Neyi?)	Onların bu işlerini (Ne oldukları halde?)	Onlar	Farkına varmadıkları halde

﴿١٥﴾ وَجَٓاؤُٓ	اَبَاهُمْ	عِشَٓاءً	يَبْكُونَ ﴿١٦﴾	قَالُوا	يَٓا اَبَانَٓا	اِنَّا	ذَهَبْنَا
Ve geldiler (Kime?)	Babalarına (Ne vakit?)	Yatsı vakti (Nasıl?)	Ağlayor iken	Dediler ki	Ey babamız!	Muhakkak ki biz	Gitmiştik

نَسْتَبِقُ	وَتَرَكْنَا	يُوسُفَ	عِنْدَ مَتَاعِنَا	فَاَكَلَهُ	الذِّئْبُ
Yarışıyorduk	Ve bırakmıştık (Kimi?)	Yusuf'u (Nerede?)	Eşyalarımızın yanında	O'nu yemiş (Ne?)	Kurt

وَمَٓا اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ	لَنَا	وَلَوْ كُنَّا	صَادِقٖينَ ﴿١٧﴾	وَجَٓاؤُ	عَلٰى قَمٖيصِهٖ
Sen inanmazsın (Kime?)	Bize	Biz olsak dahi (Ne?)	Doğruyu söyleyenler	Ve getirdiler (Nerede?)	Gömleğinin üstünde (Ne getirdiler ?)

بِدَمٍ كَذِبٍ	قَالَ	بَلْ سَوَّلَتْ	لَكُمْ	اَنْفُسُكُمْ	اَمْرًا
Sahte bir kan	[Yakup] dedi (Ne dedi?)	Bilakis güzel gösterdi (Kime?)	Size (Kim?)	Nefisleriniz (Neyi?)	Bir işi

فَصَبْرٌ	جَمٖيلٌ	وَاللّٰهُ	الْمُسْتَعَانُ	عَلٰى مَا	تَصِفُونَ ﴿١٨﴾	وَجَٓاءَتْ
Artık [bana düşen] sabırdır (Öyle sabır ki)	Güzel	Allah (Nedir?)	Yardımına sığılacak olandır (Neye karşı?)	O şeylere karşı ki	Siz söylüyorsunuz	Ve geldi (Ne?)

سَيَّارَةٌ	فَاَرْسَلُوا	وَارِدَهُمْ	فَاَدْلٰى	دَلْوَهُ	قَالَ	يَا بُشْرٰى	هٰذَا غُلَامٌ
Bir kervan	Ve gönderdiler (Kimi?)	Sucularını	Ve saldı (Neyi?)	Kovasını	Dedi ki	Müjdeler olsun	İşte bir çocuk

وَاَسَرُّوهُ	بِضَاعَةً	وَاللّٰهُ	عَلٖيمٌ	بِمَا	يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾	وَشَرَوْهُ
O'nu sakladılar (Ne olarak?)	Ticaret malı olarak	Oysa Allah (Nedir?)	Ziyadesiyle bilendir (Neyi?)	Ol şey ki	Yapıyorlar	Ve O'nu sattılar (Neye karşılık?)

بِثَمَنٍ	بَخْسٍ	دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ	وَكَانُوا	فٖيهِ	مِنَ الزَّاهِدٖينَ
Bir fiyata ki	Ucuz (Ondan bedel?)	Birkaç dirheme	İdiler (Kime?)	Yusuf'a (Ne idiler?)	Değer vermeyenlerden idiler

﴿٢٠﴾ وَقَالَ	الَّذٖى	اشْتَرٰيهُ	مِنْ مِصْرَ	لِامْرَاَتِهٖٓ	اَكْرِمٖى	مَثْوٰيهُ
Dedi (Kim?)	O kimse ki	O'nu satın aldı (Nereye?)	Mısır'da (Kime dedi?)	Hanımına (Ne dedi?)	Güzel/kıymetli yap (Neyi?)	Onun [yanımızda] kalışını

عَسٰٓى	اَنْ يَنْفَعَنَٓا	اَوْ نَتَّخِذَهُ	وَلَدًا	وَكَذٰلِكَ	مَكَّنَّا	لِيُوسُفَ
Umulur (Ne umulur?)	Bize faydasının dokunması	Veya O'nu edinmemiz (Ne?)	Evlat	İşte böylece	Yerleştirdik (Kimi?)	Yusuf'u (Nerede?)

فِى الْاَرْضِ	وَلِنُعَلِّمَهُ	مِنْ تَاْوٖيلِ الْاَحَادٖيثِ	وَاللّٰهُ	غَالِبٌ
O yerde (Niye?)	O'na öğretelim diye (Ne?)	Rüyaların yorumunu	Allah (Nedir?)	Hâkimdir (Neye?)

عَلٰٓى اَمْرِهٖ	وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ	لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾	وَلَمَّا	بَلَغَ
İşine	Fakat insanların çoğu (Nedir?)	Bilmezler	Ne zaman ki	Ulaştı (Neye?)

اَشُدَّهُٓ	اٰتَيْنَاهُ	حُكْمًا	وَعِلْمًا	وَكَذٰلِكَ	نَجْزِى	الْمُحْسِنٖينَ ﴿٢٢﴾
Olgunluk çağına	O'na verdik (Ne?)	Hüküm (Daha?)	İlim	İşte böyle	Mükâfatlandırırız (Kimi?)	İyilik edenleri

الْاَبْوَابَ	وَغَلَّقَتِ	عَنْ نَفْسِه۪	ف۪ي بَيْتِهَا	هُوَ	الَّت۪ي	وَرَاوَدَتْهُ
Kapıları	Ve kilitledi (Neyi?)	Yusuf'un nefsinden	Onun evinde idi (Neden murad almak istedi?)	Yusuf (Nerede idi?)	O kadın ki	Ondan murat almak istedi (Kim?)

مَثْوَايَۜ	اَحْسَنَ	رَبّ۪ٓي	اِنَّهُ	مَعَاذَ اللّٰهِ	قَالَ	هَيْتَ لَكَۜ	وَقَالَتْ
Yerimi	Güzel kılmıştır (Neyi?)	Benim sahibimdir	Muhakkak ki O [Efendisi] (Nedir?)	Allah'a sığınırım	[Yusuf] dedi (Ne dedi?)	Hadi gel!	Ve dedi ki

بِهَا	وَهَمَّ	بِه۪	هَمَّتْ	وَلَقَدْ	الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾	لَا يُفْلِحُ	اِنَّهُ
O kadına	O da meyletmişti (Kime?)	Yusuf'a	O kadın meyletti (Kime?)	Andolsun ki	Zalimler	İflah olmaz (Kim?)	Durum şu ki

وَالْفَحْشَٓاءَۜ	السُّٓوءَ	عَنْهُ	لِنَصْرِفَ	كَذٰلِكَ	بُرْهَانَ رَبِّه۪	لَوْلَٓا اَنْ رَاٰ
Fuhşu	Kötülüğü (Daha?)	O'ndan (Neyi?)	Uzak tutalım diye (Kimden?)	İşte böylece [delilimizi gösterdik] (Niye?)	Rabbinin burhanını	Şayet görmeseydi (Neyi?)

وَقَدَّتْ	الْبَابَ	وَاسْتَبَقَا	الْمُخْلَص۪ينَ ﴿٢٤﴾	مِنْ عِبَادِنَا	اِنَّهُ
Ve kadın yırttı (Neyi?)	Kapıya	İkisi de koştular (Nereye?)	İhlâsa erdirilmişler	Bizim kullarımızdandır (Öyle kullar ki)	Muhakkak ki O (Kimlerdendir?)

قَالَتْ	لَدَا الْبَابِۜ	سَيِّدَهَا	وَاَلْفَيَا	مِنْ دُبُرٍ	قَم۪يصَهُ
Kadın dedi	Kapının yanında	Kadının efendisine (Nerede?)	Ve rastladılar (Kime?)	Arkadan	Yusuf'un elbisesini (Nereden?)

اَوْ عَذَابٌ	اِلَّٓا اَنْ يُسْجَنَ	سُٓوءًا	بِاَهْلِكَ	اَرَادَ	مَا جَزَٓاءُ مَنْ
Veya bir işkencedir (Öyle işkence ki)	Ancak zindana atılmaktır	Kötülük	Senin ailene (Ne kastetti?)	Kastetti (Kime?)	O kişinin cezası nedir ki

شَاهِدٌ	وَشَهِدَ	عَنْ نَفْس۪ي	رَاوَدَتْن۪ي	هِيَ	قَالَ	اَل۪يمٌ ﴿٢٥﴾
Bir şahit (Kimden?)	Şahitlik etti (Kim?)	Benim nefsimden	Murad almak istedi (Neden?)	O [kadın]	[Yusuf] dedi ki	Can yakıcı

وَهُوَ	فَصَدَقَتْ	مِنْ قُبُلٍ	قُدَّ	قَم۪يصُهُ	اِنْ كَانَ	مِنْ اَهْلِهَاۚ
Yusuf ise (Kimlerdendir?)	Kadın doğru söylüyor	Ön taraftan	Yırtılmış ise (Nereden?)	Onun [Yusuf'un] gömleği (Ne ise?)	Şayet ise (Ne?)	Kadının/ailesinden akrabasından

وَهُوَ	فَكَذَبَتْ	مِنْ دُبُرٍ	قُدَّ	قَم۪يصُهُ	وَاِنْ كَانَ	مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٢٦﴾
Yusuf ise (Kimlerdendir?)	Kadın yalan söylüyor	Arka taraftan	Yırtılmış ise (Nereden?)	Onun [Yusuf'un] gömleği (Ne ise?)	Şayet ise (Ne?)	Yalancılardandır

اِنَّهُ	قَالَ	مِنْ دُبُرٍ	قُدَّ	قَم۪يصَهُ	رَاٰ	فَلَمَّا	مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٧﴾
Muhakkak ki bu (Nedir?)	Dedi ki	Arka taraftan	Yırtılmış (Nereden?)	O'nun gömleğini (Ne gördü?)	Gördü (Neyi?)	Ne zaman ki	Doğru söyleyenlerdendir

عَنْ هٰذَا	اَعْرِضْ	يُوسُفُ	عَظ۪يمٌ ﴿٢٨﴾	اِنَّ كَيْدَكُنَّ	مِنْ كَيْدِكُنَّۜ
Bundan	Sen vazgeç (Neden?)	Ey Yusuf!	Gerçekten büyüktür	Muhakkak siz kadınların tuzakları (Nedir?)	Siz kadınların tuzaklarındandır

مِنَ الْخَاطِـ۪ينَ ﴿٢٩﴾	كُنْتِ	اِنَّكِ	لِذَنْبِكِۚ	وَاسْتَغْفِر۪ي
Hata edenlerden	Oldun (Ne oldun?)	Muhakkak ki sen	Günahın için	Ve sen de [kadın!] tövbe et (Niçin?)

فَتٰيهَا	تُرَاوِدُ	امْرَاَتُ الْعَز۪يزِ	فِي الْمَد۪ينَةِ	نِسْوَةٌ	وَقَالَ
Delikanlısını (Neden?)	İstiyormuş (Kimi?)	Vezirin karısı	Şehirdeki (Ne dediler?)	Bazı kadınlar (Neredeki?)	Dedi (Kim?)

مُب۪ينٍ ﴿٣٠﴾	ف۪ي ضَلَالٍ	لَنَرٰيهَا	اِنَّا	حُبًّاۜ	قَدْ شَغَفَهَا	عَنْ نَفْسِه۪ۚ
Apaçık	Bir sapkınlıkta (Öyle sapkınlık ki)	O kadını görüyoruz (Nerede?)	Muhakkak biz	Sevgi bakımından	Muhakkak ki O'nu sarmış (Ne bakımdan?)	Nefsinden

23. Derken evinde bulunduğu hanım, bunun nefsinden murat almak istedi ve kapıları kilitledi. "Haydi, (gelsene) seninim." dedi. O ise: "Allah'a sığınırım, doğrusu o benim efendim, bana güzel baktı ve gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa eremezler." dedi.

24. Hanım gerçekten ona niyetini kurmuştu. Eğer Rabbinin açık delilini görmeseydi, o da ona kurmuş gitmişti. Ondan kötülüğü ve fuhşu uzaklaştıralım diye, böyle oldu. Gerçekten o, bizim ihlâsa erdirilmiş seçkin kullarımızdandır.

25. İkisi de kapıya koşuştular, hanım onun gömleğini arkasından yırttı ve kapının yanında hanımın beyine rast geldiler. Hanım: "Senin eşine fenalık yapmak isteyenin cezası, zindana konulmaktan veya can yakıcı bir cezadan başka nedir?" dedi.

26. (Yusuf) dedi ki: "O, kendisi benim nefsimden murat almak istedi." Hanımın akrabasından bir şahit de şöyle şahitlik etti: "Eğer gömleği önden yırtılmış ise, hanım doğru söylemiştir, bu yalancılardandır.

27. Yok eğer gömleği arkadan yırtılmışsa o yalan söylemiştir ve bu doğrulardandır."

28. (Kocası Yusuf'un) gömleğinin arkadan yırtılmış olduğunu görünce dedi ki: "Anlaşıldı, o, siz kadınların tuzağındandır. Gerçekten sizin tuzağınız çok büyüktür.

29. Yusuf! Sakın bundan söz etme. Sen de kadın, günahının bağışlanmasını dile. Sen gerçekten büyük günahkârlardan oldun."

30. Şehirdeki bir takım kadınlar da dediler ki: "Aziz'in karısı delikanlısının nefsinden murat istiyormuş, ona aşkından yüreğinin zarı çatlamış, karı besbelli çıldırmış.

31. Ne zaman ki (o hanım), bunların gizliden gizliye dedikodularını işitti, onlara davetçi gönderdi. Ve onlar için dayalı döşeli bir sofra hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. "Çık karşılarına." dedi. Hepsi onu görür görmez çok büyüttüler, kendilerinin ellerini doğradılar ve dediler ki: "Hâşâ, Allah için bu bir insan değil, ancak şerefli bir melek..."

32. Dedi ki: "Hakkında beni kınadığınız işte budur. Yemin ederim ki, ben bunun nefsinden murat almak istedim de o, namuslu davranma düşüncesiyle bundan kaçındı. Yine yemin ederim ki, eğer emrimi yerine getirmezse kesinlikle ve kesinlikle zindana atılacak ve kesinlikle ve kesinlikle zelillerden olacaktır."

33. (Yusuf) dedi ki: "Ey Rabbim! Zindan bana bunların davet ettikleri şeyden daha sevimlidir. Ve eğer sen, bu kadınların tuzaklarını benden uzaklaştırmazsan, ben onların sevdasına düşerim ve cahillerden olurum."

34. Bunun üzerine Rabbi duasını kabul buyurdu da, ondan onların tuzaklarını uzaklaştırdı. Gerçekten O, öyle işiten, öyle bilendir.

35. Sonra bu kadar açık delilleri gördükleri halde o adamlara şu fikir baskın geldi: "Onu bir süre zindana atsınlar!"

36. Onunla birlikte zindana iki delikanlı daha girdi. Birisi dedi ki: "Rüyada kendimi şarap sıkarken görüyorum." Diğeri de: "Ben, rüyada kendimi, başımın üstünde bir ekmek götürürken görüyorum, ondan kuşlar yiyor. Bize bunun tabirini haber ver. Çünkü biz seni iyilerden görüyoruz." dedi.

37. (Yusuf) dedi ki: "Size rızık olarak verilecek bir yiyecek gelecek ya, işte, o gelmeden önce kesinlikle ben size bunun tabirini haber vermiş olurum. Bu, bana Rabbimin öğrettiklerindendir. Çünkü ben, Allah'a inanmayan ve ahireti inkâr edenlerden ibaret olan bir kavmin dinini bıraktım."

فَلَمَّا	سَمِعَتْ	بِمَكْرِهِنَّ	اَرْسَلَتْ	اِلَيْهِنَّ	وَاَعْتَدَتْ	لَهُنَّ	مُتَّكَاً
Ne zamanki	Kadın işitti (Neyi?)	Onların dedikodularını	[Davetçi] gönderdi (Kime?)	Onlara	Ve hazırladı (Kime?)	Onlara (Ne?)	Dayalı döşeli bir sofra

وَاٰتَتْ	كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ	سِكّ۪ينًا	وَقَالَتِ	اخْرُجْ	عَلَيْهِنَّ	فَلَمَّا
Ve verdi (Kime?)	Onlardan her birine (Ne?)	Bıçak	Ve dedi (Ne dedi?)	[Yusuf] Çık (Nereye?)	Karşılarına	Ne zamanki

رَاَيْنَهُ	اَكْبَرْنَهُ	وَقَطَّعْنَ	اَيْدِيَهُنَّ	وَقُلْنَ	حَاشَ لِلّٰهِ	مَا هٰذَا	بَشَرًا
O'nu gördüler	O'nu yücelttiler	Ve kestiler (Neyi?)	Ellerini	Ve dediler (Ne dediler?)	Hâşâ Rabbimiz!	Bu değildir (Ne değildir?)	İnsan

اِنْ هٰذَا	اِلَّا مَلَكٌ	كَر۪يمٌ ﴿٣١﴾	قَالَتْ	فَذٰلِكُنَّ	الَّذ۪ي	لُمْتُنَّن۪ي	ف۪يهِ	وَلَقَدْ
Bu değildir	Ancak bir melektir (Öyle melek ki)	Şerefli	Dedi (Ne dedi?)	Size söylüyorum işte bu	O kişidir ki	Beni kınadınız (Kim hakkında?)	Onun hakkında	Andolsun ki

رَاوَدْتُهُ	عَنْ نَفْسِه۪	فَاسْتَعْصَمَ	وَلَئِنْ	لَمْ يَفْعَلْ	مَٓا اٰمُرُهُ	لَيُسْجَنَنَّ
Murad almak istedim (Neden?)	O'nun nefsinden	[O ise] hemen sakındı	Yemin ederim ki, şayet	Yapmazsa (Neyi?)	Emrettiğim şeyi	Elbette zindana atılacaktır

وَلَيَكُونًا	مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿٣٢﴾	قَالَ	رَبِّ	السِّجْنُ	اَحَبُّ	اِلَيَّ	مِمَّا
Ve kesinlikle olacaktır (Kimlerden?)	Sürünenlerden	Yusuf dedi ki	Ey Rabbim	Hapis (Nedir?)	Daha sevimlidir (Kime?)	Bana (Neden?)	O şeylerden ki

يَدْعُونَن۪ٓي	اِلَيْهِ	وَاِلَّا تَصْرِفْ	عَنّ۪ي	كَيْدَهُنَّ	اَصْبُ	اِلَيْهِنَّ	وَاَكُنْ
Beni çağırıyorlar (Neye?)	Ona	Şayet bertaraf etmezsen (Kimden?)	Benden (Neyi?)	O kadınların tuzaklarını	Meylederim (Kime?)	Onlara	Ve olurum (Kimlerden?)

مِنَ الْجَاهِل۪ينَ ﴿٣٣﴾	فَاسْتَجَابَ	لَهُ	رَبُّهُ	فَصَرَفَ	عَنْهُ	كَيْدَهُنَّ	اِنَّهُ
Cahillerden	İcabet etti (Kime?)	Yusuf'a (Kim?)	Rabbi	Ve bertaraf etti (Kimden?)	Ondan (Neyi?)	Kadınların tuzaklarını	Muhakkak O (Nedir?)

هُوَ السَّم۪يعُ	الْعَل۪يمُ ﴿٣٤﴾	ثُمَّ	بَدَا	لَهُمْ	مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا	الْاٰيَاتِ
Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir	Sonra	Uygun göründü (Kime?)	Onlara (Neden sonra?)	Görmelerinden sonra (Neyi?)	Ayetleri (Ne uygun göründü?)

لَيَسْجُنُنَّهُ	حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٣٥﴾	وَدَخَلَ	مَعَهُ	السِّجْنَ	فَتَيَانِ	قَالَ
Elbette onu zindana atsınlar (Ne zamana kadar?)	Bir süreye kadar	Ve girdi (Kimle?)	Yusuf'la birlikte (Nereye?)	Zindana (Kim?)	İki genç	Dedi (Kim?)

اَحَدُهُمَٓا	اِنّ۪ٓي	اَرٰين۪ٓي	اَعْصِرُ	خَمْرًا	وَقَالَ الْاٰخَرُ	اِنّ۪ٓي	اَرٰين۪ٓي
Onlardan biri (Ne dedi?)	Muhakkak ki ben	Kendimi rüyada gördüm (Nasıl?)	Sıkıyordum (Ne sıkıyordum?)	Şarap [için üzüm sıkıyordum]	Diğeri de dedi ki	Muhakkak ki ben	Kendimi gördüm (Nasıl?)

اَحْمِلُ	فَوْقَ رَاْس۪ي	خُبْزًا	تَاْكُلُ	الطَّيْرُ	مِنْهُ	نَبِّئْنَا	بِتَاْو۪يلِه۪	اِنَّا
Taşıyordum (Nerede?)	Başımın üstünde (Ne?)	Ekmek (Öyle ekmek ki)	Yiyordu (Ne?)	Kuşlar (Neden yiyordu?)	Ondan	Bize bildir (Neyi?)	Bunun tevilini	Muhakkak ki biz

نَرٰيكَ	مِنَ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٦﴾	قَالَ	لَا يَاْت۪يكُمَا	طَعَامٌ	تُرْزَقَانِه۪ٓ
Seni görüyoruz (Kimlerden?)	Muhsin kullardan	Dedi ki	Size gelmez (Ne?)	Yemek (Öyle yemek ki)	Onunla rızıklandırılıyorsunuz

اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا	بِتَاْو۪يلِه۪	قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَا	ذٰلِكُمَا	مِمَّا	عَلَّمَن۪ي	رَبّ۪ي	اِنّ۪ي
[Gelirse] ancak size anlatırım (Neyi?)	Onun yorumunu (Ne zaman?)	Size gelmeden önce	Siz ikinize söylüyorum bu (Nedir?)	O şeylerdendir ki	Bana öğretti (Kim?)	Rabbim	Muhakkak ki ben

تَرَكْتُ	مِلَّةَ قَوْمٍ	لَا يُؤْمِنُونَ	بِاللّٰهِ	وَهُمْ	بِالْاٰخِرَةِ	هُمْ	كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾
Terk ettim (Neyi?)	Bir kavmin dinini ki	Onlar inanmıyorlardı (Kime?)	Allah'a	Ve onlar	Ahireti	Onlar	İnkar edenlerdir

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَٓائٖٓى اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَۜ مَا كَانَ لَنَٓا

Ve ben tabi oldum (Neye?) | Atalarımın dinine (Ondan bedel?) | İbrahim'in (Daha?) | Ve İshak'ın (Daha?) | Ve Yakub'un [dinine] | [Yaraşacak] değildir (Kime?) | Bize (Ne?)

اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ

Ortak koşmamız (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Bir şeyi | Bu (Nedendir?) | Allah'ın lütfundandır (Kime?) | Bize (Daha?) | Ve insanlara

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ

Fakat insanların çoğu | Şükretmezler | Ey iki zindan arkadaşım

ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُۜ

İlahlar mı? (Öyle ilahlar ki) | Çeşitli çeşitli | Daha hayırlıdır | Yahut | Allah'mı? (Öyle Allah ki) | Tek olan | Kahhar olan

﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهٖٓ اِلَّٓا اَسْمَٓاءً سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ

İbadet etmiyorsunuz (Kimden başka?) | O'ndan başka | Ancak [ibadet ediyorsunuz] (Kime?) | İsimlere (Öyle isimler ki) | Onları taktınız | Siz (Daha?)

وَاٰبَٓاؤُكُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنِ الْحُكْمُ

Ve babalarınız (Yine öyle isimler ki) | Allah indirmedi (Ne hakkında?) | Onlar hakkında (Ne indirmedi?) | Hiçbir delil | Hüküm değildir

اِلَّا لِلّٰهِۜ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُۜ ذٰلِكَ الدّٖينُ الْقَيِّمُ

Ancak Allah'ındır | [Allah] emretti ki | İbadet etmeyeceksiniz | Ancak ibadet edeceksiniz (Kime?) | O'na | İşte bu (Nedir?) | Dosdoğru dindir

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّٓا اَحَدُكُمَا

Fakat insanların çoğu | Bilmezler | Ey iki zindan arkadaşım | Birinize gelince

فَيَسْقٖى رَبَّهُ خَمْرًاۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ

İçirecek (Kime?) | Efendisine (Ne?) | Şarap | Diğerine gelince | Asılacak | Ve yiyecek (Ne?) | Kuşlar (Neden?)

مِنْ رَاْسِهٖۜ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذٖى فٖيهِ تَسْتَفْتِيَانِۜ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذٖى

Onun başından | Kesinleşti (Ne?) | Öyle iş ki | O iş hakkında | Soruyordunuz | Ve dedi (Kime?) | O kişiye ki

ظَنَّ اَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنٖى عِنْدَ رَبِّكَۘ فَاَنْسٰيهُ

Sandı (Ne sandı?) | Muhakkak ki o (Nedir?) | Kurtulacak olandır (Kimlerden?) | İkisinden (Ne dedi?) | Beni an (Nerede?) | Efendinin yanında | O'na unutturdu (Kim?)

الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنٖينَ ﴿٤٢﴾

Şeytan (Neyi?) | Efendisine anmayı | Ve Yusuf kaldı (Nerede?) | Zindanda (Ne kadar?) | Yıllarca

وَقَالَ الْمَلِكُ اِنّٖٓى اَرٰى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَاْكُلُهُنَّ

Dedi (Kim?) | Melik (Ne dedi?) | Muhakkak ki ben | Rüyamda gördüm (Ne?) | Yedi inek (Öyle yedi inek ki) | Semiz | Onları yiyordu (Ne?)

سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍۜ

Yedi zayıf [inek] (Daha ne gördüm?) | Yedi başak (Öyle başak ki) | Yeşil (Daha?) | Başka [başaklar] (Öyle ki) | Kuru

يَٓا اَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُونٖى فٖى رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

Ey ileri gelenler | Bana açıklama getirin (Ne hakkında?) | Rüyam hakkında | Şayet iseniz | Rüyayı | Tabir ediyorsanız

38. Ve atalarım İbrahim, İshak ve Ya'kub'un dinine uydum. Bizim Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamız olamaz. Bu, Allah'ın bize ve insanlara bir lütfudur. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

39. Ey benim zindan arkadaşlarım! Ayrı ayrı birçok ilahlar mı hayırlıdır, yoksa hepsine üstün, kahhâr olan bir Allah mı?

40. Sizin O'ndan başka taptıklarınız, siz ve atalarınızın takmış olduğu bir takım kuru isimlerden ibarettir. Yoksa Allah, onlara öyle bir saltanat indirmemiştir. Hüküm ancak Allah'ındır. O size kendisinden başkasına tapmamanızı emretti. Doğru ve sabit din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

41. Ey benim zindan arkadaşlarım! Gelelim rüyanıza: "Biriniz, efendisine yine şarap sunacak, diğeri de asılacak, kuşlar başından yiyecek. İşte fetvasını istediğiniz iş halledildi."

42. Birde bunlardan kurtulacağını sandığı kişiye: "Efendinin yanında benden söz et." dedi. Ona da şeytan, efendisine ondan söz etmeyi unutturdu da yıllarca zindanda kaldı.

43. Bir gün hükümdar: "Rüyamda yedi arık ineğin yemekte olduğu yedi semiz inek ve yedi yeşil başakla diğer yedi kuru başak görüyorum. Ey efendiler, eğer rüya tabir ediyorsanız, bana rüyamı tabir edin!" dedi.

44. Dediler ki: "Rüya dediğin, demet demet hayallerdir, biz ise hayallerin yorumunu bilmiyoruz."

45. İkisinden kurtulmuş olan da, nice zamandan sonra hatırladı ve dedi ki: "Ben size onun yorumunu haber veririm, hemen beni gönderin."

46. "Yusuf! Ey dosdoğru sözlü! Bize şu (rüyayı) yorumla: "Yedi semiz inek, bunları yedi arık inek yiyor ve yedi yeşil başakla diğer yedi kuru başak." Ümit ederim ki, o insanların yanına cevapla dönerim, ola ki, değerini bilirler."

47. Dedi ki: "Yedi yıl her zaman ektiğiniz gibi ekeceksiniz. Yiyeceğinizden az bir miktar hariç, biçtiklerinizi başağında bırakın.

48. Sonra onun arkasından yedi kurak yıl gelecek, saklayacağınız az bir miktar hariç, önce biriktirdiklerinizi yiyip bitirecek.

49. Sonra onun arkasından halkın sıkıntıdan kurtulacağı, sıkıp sağacağı bir yıl gelecek."

50. Bunu duyan hükümdar: "Getirin bana onu!" dedi. Bunun üzerine ona gönderilen adam gelince Yusuf: "Haydi efendine dön de sor ona, o ellerini doğrayan kadınların amaçları neymiş? Şüphe yok ki, Rabbim onların hilelerini çok iyi bilir." dedi.

51. Hükümdar o kadınlara: "Derdiniz neydi ki, o zaman Yusuf'un nefsinden murad almaya kalktınız?" dedi. (Onlar) dediler ki: "Hâşâ, Allah için, biz onun aleyhine bir kötülük bilmiyoruz." Azizin karısı: "Şimdi gerçek ortaya çıktı. Onun nefsinden ben murat almak istedim. O ise şeksiz şüphesiz doğru söyleyenlerdendir." dedi.

52. Bu, işte şunun içindir ki, bilsin gerçekten ben ona yokluğunda hainlik etmedim ve gerçekten Allah hainlerin hilesini başarıya ulaştırmaz.

قَالُٓوا	اَضْغَاثُ اَحْلَامٍۚ	وَمَا نَحْنُ	بِتَاْوٖيلِ الْاَحْلَامِ	بِعَالِمٖينَ ﴿٤٤﴾
Dediler ki (Bu nedir?)	Karmakarışık düşlerdir	Biz değiliz (Neyi?)	Böyle karışık rüyaların tabirini (Ne değiliz?)	Bilenler

وَقَالَ	الَّذٖى نَجَا	مِنْهُمَا	وَادَّكَرَ	بَعْدَ اُمَّةٍ	اَنَا۬ اُنَبِّئُكُمْ	بِتَاْوٖيلِهٖ
Dedi (Kim?)	Zindandan kurtulan kişi (Kimden?)	O ikisinden	Yusuf'u hatırladı (Ne zaman?)	Uzun süre sonra	Ben size haber veririm [dedi] (Neyi?)	Onun yorumunu

فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾	يُوسُفُ	اَيُّهَا الصِّدّٖيقُ	اَفْتِنَا	فٖى سَبْعِ بَقَرَاتٍ
Beni gönderin	Ey Yusuf	Ey doğru sözlü	Bize tabirde bulun (Ne hakkında?)	Yedi inek hakkında ki

سِمَانٍ	يَاْكُلُهُنَّ	سَبْعٌ عِجَافٌ	وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ
Semiz	Onları yiyor (Ne?)	Yedi zayıf [inek] (Daha ne hakkında?)	Yedi yeşil başak hakkında

وَاُخَرَ يَابِسَاتٍۙ	لَعَلّٖٓى	اَرْجِعُ	اِلَى النَّاسِ	لَعَلَّهُمْ	يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾	قَالَ
Bir o kadar da kuru başak hakkında	Ümit ederim ki ben	Dönerim (Kime?)	İnsanlara	Umulur ki onlar	Öğrenirler	Dedi ki

تَزْرَعُونَ	سَبْعَ سِنٖينَ	دَاَبًاۚ	فَمَا حَصَدْتُمْ	فَذَرُوهُ	فٖى سُنْبُلِهٖٓ
Ekeceksiniz (Ne kadar?)	Yedi sene (Nasıl?)	Sürekli	Biçtiğinizi	Onu bırakın (Nerede?)	Başağında

اِلَّا قَلٖيلًا	مِمَّا تَاْكُلُونَ ﴿٤٧﴾	ثُمَّ يَاْتٖى	مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ	سَبْعٌ شِدَادٌ	يَاْكُلْنَ
Ancak birazı hariç (Neden?)	Yiyeceklerinizden	Sonra gelecek (Ne zaman?)	Bundan sonra (Ne gelecek?)	Yedi kıtlık yılı (Öyle yedi kıtlık yılı ki)	Yiyor (Neyi?)

مَا قَدَّمْتُمْ	لَهُنَّ	اِلَّا قَلٖيلًا	مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾	ثُمَّ يَاْتٖى	مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
Biriktirdiğinizi (Ne için?)	Kendileri için	Ancak az bir miktar hariç (Neden?)	Sakladıklarınızdan	Sonra gelecek (Ne zaman?)	Bundan sonra (Ne gelecek?)

عَامٌ	فٖيهِ	يُغَاثُ	النَّاسُ	وَفٖيهِ	يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾	وَقَالَ	الْمَلِكُ
Bir yıl ki	O yılda	Yardım olunacak (Kim?)	İnsanlar	Ve o yılda	Sıkacaklar	Dedi (Kim?)	Melik (Ne dedi?)

ائْتُونٖى بِهٖۚ	فَلَمَّا جَٓاءَهُ	الرَّسُولُ	قَالَ	ارْجِعْ	اِلٰى رَبِّكَ	فَسْـَٔلْهُ
O'nu [Yusuf'u] bana getirin	O'na geldiği zaman (Kim?)	Elçi	[Yusuf] dedi ki	Dön (Kime?)	Efendine	Ve ona sor (Ne diye?)

مَا بَالُ النِّسْوَةِ	الّٰتٖى	قَطَّعْنَ	اَيْدِيَهُنَّۜ	اِنَّ رَبّٖى	بِكَيْدِهِنَّ	عَلٖيمٌ ﴿٥٠﴾
Kadınlar ne durumdadır?	O kadınlar ki	Kestiler (Neyi?)	Ellerini	Şüphesiz rabbim	Onların hilelerini	Hakkıyla bilendir

قَالَ	مَا خَطْبُكُنَّ	اِذْ رَاوَدْتُنَّ	يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهٖۜ	قُلْنَ	حَاشَ	لِلّٰهِ
[Kadınlara] Dedi ki	Durumunuz neydi? (Ne zaman?)	Murad almak istediğiniz zaman	Yusuf'un nefsinden	Dediler ki	Hâşâ!	Allah için

مَا عَلِمْنَا	عَلَيْهِ	مِنْ سُٓوءٍۜ	قَالَتِ	امْرَاَتُ الْعَزٖيزِ	الْـٰٔنَ	حَصْحَصَ
Biz bilmiyoruz	Yusuf'un aleyhinde (Ne?)	Bir kötülük	Dedi (Kim?)	Vezirin karısı (Ne dedi?)	Şimdi	Ortaya çıktı (Ne?)

الْحَقُّۘ	اَنَا۬ رَاوَدْتُهُ	عَنْ نَفْسِهٖ	وَاِنَّهُ	لَمِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿٥١﴾	ذٰلِكَ	لِيَعْلَمَ
Gerçek	Ben murad almak istedim	O'nun nefsinden	Muhakkak ki O	Doğru söyleyenlerdendi	Bu (Niçindir?)	Bilsin için (Neyi?)

اَنّٖى	لَمْ اَخُنْهُ	بِالْغَيْبِ	وَاَنَّ اللّٰهَ	لَا يَهْدٖى	كَيْدَ الْخَٓائِنٖينَ ﴿٥٢﴾
Muhakkak ki ben	O'na [Efendime] ihanet etmedim (O ne olduğu halde?)	Gıyabımda olduğu halde	Ve muhakkak ki Allah	Muvaffak kılmaz (Neyi?)	Hainlerin hilelerini

وَمَٓا اُبَرِّئُ	نَفْسٖيۚ	اِنَّ النَّفْسَ	لَاَمَّارَةٌۢ	بِالسُّٓوءِ	اِلَّا	مَا	رَحِمَ	رَبّٖيۜ
Ben temize çıkarmıyorum (Kimi?)	Nefsimi	Zira nefis (Nedir?)	Ziyadesiyle emredicidir (Neyi?)	Kötülüğü	Ancak hariç (Kimi?)	O kimse ki	Merhamet etti (Kim?)	Rabbim

اِنَّ رَبّٖي	غَفُورٌ	رَحٖيمٌ ﴿٥٣﴾	وَقَالَ	الْمَلِكُ	ائْتُونٖي	بِهٖٓ	اَسْتَخْلِصْهُ
Şüphesiz Rabbim (Nedir?)	Çok bağışlayandır	Pek merhamet edendir	Dedi (Kim?)	Melik (Ne dedi?)	Bana getirin (Kimi?)	O'nu	Ki onu tahsis edeyim (Kime?)

لِنَفْسٖيۚ	فَلَمَّا	كَلَّمَهُ	قَالَ	اِنَّكَ	الْيَوْمَ	لَدَيْنَا	مَكٖينٌ	اَمٖينٌ ﴿٥٤﴾
Kendime	Ne zaman ki	Onunla konuştu	Dedi ki	Muhakkak ki sen	Bugün	Yanımızda	Makam sahibisin	Güvenilir birisin

قَالَ	اجْعَلْنٖي	عَلٰى خَزَٓائِنِ الْاَرْضِۚ	اِنّٖي	حَفٖيظٌ	عَلٖيمٌ ﴿٥٥﴾
Dedi ki	Beni tayin et (Ne üzerine?)	Ülkenin hazinelerine	Muhakkak ki ben	Çok iyi koruyucuyum	Çok bilgiliyim

وَكَذٰلِكَ	مَكَّنَّا	لِيُوسُفَ	فِي الْاَرْضِۚ	يَتَبَوَّاُ	مِنْهَا	حَيْثُ يَشَٓاءُۜ
Ve böylece	Yerleştirdik/yetkilendirdik (Kimi?)	Yusuf'u (Nerede?)	O ülkede	İkamet ediyordu (Nereden?)	O ülkeden	Dilediği yerde

نُصٖيبُ	بِرَحْمَتِنَا	مَنْ نَشَٓاءُ	وَلَا نُضٖيعُ	اَجْرَ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٥٦﴾
Sunarız (Neyi?)	Rahmetimizi (Kime?)	Dilediğimize	Ve zayi etmeyiz (Neyi?)	İhsan sahiplerinin mükafatını

وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ	خَيْرٌ	لِلَّذٖينَ	اٰمَنُوا	وَكَانُوا	يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾	وَجَٓاءَ
Muhakkak ahiret mükâfatı (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kim için?)	O kimseler için ki	İman ettiler (Daha?)	Ve sürekli oldular (Ne oldular?)	[Günahlardan] sakınır oldular	Geldi (Kim?)

اِخْوَةُ يُوسُفَ	فَدَخَلُوا	عَلَيْهِ	فَعَرَفَهُمْ	وَهُمْ	لَهُ	مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾
Yusuf'un kardeşleri	Ve girdiler (Nereye?)	O'nun huzuruna	[Yusuf] Hemen onları tanıdı	Halbuki onlar	Yusuf'u	Tanıyamayanlardı

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ	بِجَهَازِهِمْ	قَالَ	ائْتُونٖي	بِاَخٍ	لَكُمْ	مِنْ اَبٖيكُمْۚ	اَلَا تَرَوْنَ
Ne zaman ki onlara hazırladı (Neyi?)	Yüklerini	Dedi ki	Bana getirin (Kimi?)	Kardeşinizi (Öyle kardeş ki?)	Sizin için olan (Kimden?)	Babanızdan	Görmüyor musunuz?

اَنّٖٓي	اُوفِي	الْكَيْلَ	وَاَنَا	خَيْرُ الْمُنْزِلٖينَ ﴿٥٩﴾	فَاِنْ لَمْ تَاْتُونٖي
Muhakkak ki ben	Tam yapıyorum (Neyi?)	Ölçeği	Ve ben (Neyim?)	Misafir ağırlayanların en iyisiyim	Eğer bana getirmezseniz (Kimi)

بِهٖ	فَلَا كَيْلَ	لَكُمْ	عِنْدٖي	وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾	قَالُوا	سَنُرَاوِدُ	عَنْهُ
O'nu	Ölçek yoktur (Kime?)	Size (Nerede?)	Benim yanımda	Ve yanıma yaklaşmayın	Dediler ki	İsteyeceğiz (Kimi?)	O'nu (Kimden?)

اَبَاهُ	وَاِنَّا	لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾	وَقَالَ	لِفِتْيَانِهِ	اجْعَلُوا	بِضَاعَتَهُمْ
Babasından	Ve kuşkusuz biz	[Bunu] yapanlarız	Ve [Yusuf] dedi (Kime?)	Emrindeki gençlere (Ne dedi?)	Koyun (Neyi?)	Onların sermayelerini (Nereye koyun?)

فٖي رِحَالِهِمْ	لَعَلَّهُمْ	يَعْرِفُونَهَٓا	اِذَا انْقَلَبُٓوا	اِلٰٓى اَهْلِهِمْ	لَعَلَّهُمْ
Yüklerinin içine	Belki onlar	Onu anlarlar (Ne zaman?)	Döndükleri vakit (Nereye?)	Ailelerine	Belki de

يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾	فَلَمَّا رَجَعُٓوا	اِلٰٓى اَبٖيهِمْ	قَالُوا	يَٓا اَبَانَا	مُنِعَ
Dönerler	Ne zaman ki döndüler (Kime?)	Babalarına	Dediler ki	Ey babamız	Men edildi (Kimden?)

مِنَّا	الْكَيْلُ	فَاَرْسِلْ	مَعَنَٓا	اَخَانَا	نَكْتَلْ	وَاِنَّا	لَهُ	لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾
Bizden (Ne?)	Ölçek	Gönder (Kimle?)	Bizimle (Kimi?)	Kardeşimizi	Ki ölçüp alalım	Ve muhakkak ki biz	O'nu	Koruyucuyuz

53. Nefsimi temize de çıkarmıyorum, çünkü nefis gerçekten kötülüğü emreder. Ancak Rabbimin rahmetiyle bağışladığı müstesna... Çünkü Rabbim çok bağışlayan, çok merhamet edendir."

54. Hükümdar da dedi ki: "Onu bana getirin, kendime danışman yapayım." Bunun üzerine onunla konuşunca da: "Sen bugün yanımızda gerçekten bir mevki sahibisin ve güvenilir bir kişisin." dedi.

55. (Yusuf) dedi ki: "Beni yeryüzü hazineleri üzerine görevlendir, çünkü ben iyi korur, iyi bilirim."

56. Ve işte böylece Yusuf'u o yerde yerleştirdik, neresinde isterse makam tutuyordu. Biz rahmetimizi dilediğimize nasip ederiz. Ve iyi davrananların ecrini zayi etmeyiz.

57. Ve elbette ahiret ecri, iman edip takva yolunu tutanlar için daha hayırlıdır.

58. Bir de Yusuf'un kardeşleri çıkageldiler, geldiler yanına girdiler. Derhal onları tanıdı, onlar ise onu tanımıyorlardı.

59. Ve ne zaman ki onları bütün hazırlıklarıyla donattı, dedi ki: "Bana sizin baba bir kardeşinizi getirin. Görüyorsunuz ya, ben ölçeği tam ölçüyorum ve ben konukseverlerin en yararlısıyım.

60. Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim yanımda size bir ölçek (zahire bile) yok ve bana da yaklaşmayım"

61. Dediler ki: "Elbette onun için babasından izin almaya çalışırız ve muhakkak bunu yaparız."

62. (Yusuf) uşaklarına da dedi ki: "Sermayelerini yüklerinin içine koyuverin, belki ailelerine döndüklerinde anlarlar, belki yine gelirler."

63. Bu şekilde babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız! Bizden ölçek yasaklandı. Bu defa kardeşimizi bizimle beraber gönder, ölçüp alalım ve muhakkak biz onu koruruz."

64. (Babaları) dedi ki: “Bundan önce kardeşi (Yusuf) hakkında size ne kadar güvendiysem, bunun hakkında da size ancak o kadar güvenirim! En hayırlı koruyucu da Allah’tır. Ve O, merhamet edenlerin en merhametlisidir.”

65. Derken yüklerini açtıklarında sermayelerini kendilerine geri verilmiş buldular. Dediler ki: “Ey babamız, daha ne isteriz, işte sermayemiz de bize geri verilmiş. Yine ailemize erzak getiririz, kardeşimizi de koruruz. Hem bir deve yükü fazla alırız. Bu (defa getirdiğimiz) az bir şey.

66. (Yakup) dedi ki: “Hepiniz kuşatılmadıkça, onu (bana) muhakkak (geri) getireceğinize dair Allah adına bana sağlam bir söz vermediğiniz sürece ihtimali yok, onu sizinle beraber göndermem. Söz verdikleri zaman dedi ki: “Allah söylediklerimize karşı vekildir.”

67. Dedi ki: “Ey yavrularım! Şehre bir kapıdan girmeyin de ayrı ayrı kapılardan girin! Bununla beraber ne yapsam, hiçbir şeyde Allah’ in takdirini sizden savuşturamam. Hüküm ancak Allah’ındır! Ben O’na tevekkül kıldım. Onun için bütün tevekkül edenler O’na tevekkül etmelidirler!”

68. Ne zaman ki babalarının emrettiği yerden girdiler, o, onlardan Allah’ın takdirinden hiçbir şeyi savuşturmuyordu. Ancak Yak’ub’un içindeki bir isteği yerine getirmiş oldu. Şüphe yok ki, o (Yakub) muhakkak bir ilim sahibi idi. Çünkü biz kendisine öğretmiştik ve fakat insanların çoğu bilmezler.

69. Ne zaman ki Yusuf’un yanına girdiler, (Yusuf) kardeşini yanına aldı ve: “Haberin olsun, ben senin kardeşinim, sakın onların yapacaklarına üzülme.” dedi.

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَٓا اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخٖيهِ

Dedi ki | Size güvenir miyim? (Kim hakkında?) | O’nun hakkında | Ancak [size güvenirim] (Ne kadar?) | Size güvendiğim gibi (Kim hakkında?) | O’nun kardeşi [Yusuf] hakkında (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلُ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمٖينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا

Daha önce | Allah (Nedir?) | En hayırlıdır (Ne bakımdan?) | Koruma bakımından | Ve O Allah (Nedir?) | Merhamet edenlerin en merhametlisidir | Ne zaman ki

فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوا

Açtılar (Neyi?) | Eşyalarını | Buldular (Neyi?) | Sermayelerini (Ne olduğu halde?) | İade edilmiş olduğu halde (Kime?) | Kendilerine | Dediler ki

يَٓا اَبَانَا مَا نَبْغٖى هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمٖيرُ اَهْلَنَا

Ey babamız | Daha ne istiyoruz | Bu (Ondan bedel?) | Bizim sermayemiz (Nedir?) | Geri verilmiştir | Bize | Erzak alırız (Kime?) | Ailemize

وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعٖيرٍ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسٖيرٌ ﴿٦٥﴾

Ve koruruz (Kimi?) | Kardeşimizi (Daha?) | Fazla alırız (Ne kadar?) | Bir deve yükü kadar | Zaten bu (Nedir?) | Az bir miktardır

قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنٖى

[Yakub] dedi ki | O’nu asla göndermem (Kimle?) | Sizinle | Ta ki bana verinceye kadar (Ne?) | Söz (Kimden?) | Allah’tan (Ne diye?) | Mutlaka bana getireceksiniz diye (Kimi?)

بِهٖٓ اِلَّٓا اَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّٓا اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا

O’nu | Ancak müstesna (Ne?) | Kuşatma yapılması (Kime?) | Size | Ne zaman ki | O’na sundular (Neyi?) | Yeminlerini | [Yakub] dedi ki | Allah | O şeylere ki

نَقُولُ وَكٖيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ

Söylüyoruz (Nedir?) | Vekildir | [Yakub] dedi ki | Ey oğullarım | Girmeyin (Nereden?) | Tek bir kapıdan

وَادْخُلُوا مِنْ اَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَٓا اُغْنٖى عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ

Girin (Nereden?) | Kapılardan (Öyle kapılar ki) | Farklı farklı | Gerçi ben engelleyemem (Kimden?) | Sizden (Kim tarafından?) | Allah tarafından (Neyi engelleyemem?)

مِنْ شَیْءٍ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

Hiçbir şeyi | Hüküm değildir | Ancak Allah’ındır | Yalnız O’na | Tevekkül ettim | Ve O’na | Tevekkül etsin (Kimler?)

الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوهُمْ

Tevekkül edenler | Ne zaman ki | [Şehre] girdiler (Nereden?) | Onlara emrettiği yerden (Kimin?) | Babalarının

مَا كَانَ يُغْنٖى عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا حَاجَةً

[Fakat bu] engelleyemezdi (Kimden?) | Onlardan (Kim tarafından?) | Allah tarafından (Neyi engelleyemezdi?) | Hiçbir şeyi | Ancak | Bir dilekti (Nerede olan?)

فٖى نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضٰيهَا وَاِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ

Yakub’un içinde olan (Öyle dilek ki) | Onu yerine getirmiş oldu | Muhakkak ki O [Yakub] | İlim sahibiydi (Neden dolayı?) | O’na öğrettiğimizden dolayı

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ

Fakat insanların çoğu | Bilmezler | Ne zaman ki | Girdiler (Nereye?) | Yusuf’[un huzurun]a

اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنّٖٓى اَنَا۬ اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

Kendi yanına aldı (Kimi?) | Kardeşini | Ve şöyle dedi | Muhakkak ki ben | Ben | Senin kardeşinim | Artık üzülme (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Onlar oldular (Ne oldular?) | Yapıyorlar

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ اَخِيهِ

Ne zaman ki | Onlara hazırladı (Neyi?) | Yüklerini | Koydu (Neyi?) | Su kabını (Nereye koydu?) | Kardeşinin yüküne

ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا

Sonra bağırdı (Kim?) | Bir tellal (Ne diye bağırdı?) | Ey kervan | Muhakkak ki siz | Hırsızlarsınız | Dediler ki (Nasıl?)

وَاَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ

Yönelmiş olarak | Onlara (Ne dediler?) | Neyi | Arıyorsunuz | Dediler ki | Arıyoruz (Neyi?) | Meliğin su kabını

وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَاَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

Getirene vardır (Neyi?) | Onu (Ne vardır?) | Bir deve yükü | Ve ben de | Ona | Kefilim

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ

Dediler ki | Allah'a yemin olsun ki | Muhakkak siz de biliyorsunuz (Neyi?) | Bizim gelmediğimizi (Niçin?) | Fesat çıkarmak için (Nerede?) | Bu yerde

وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

Ve biz değiliz (Ne?) | Hırsızlar | Dediler ki | Bunun cezası nedir? | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Yalancılar

﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذٰلِكَ

Dediler ki | Onun cezası (Nedir?) | O kişidir ki | [Su kabı] bulundu (Nerede?) | Onun yükünde | O kişi (Nedir?) | Onun cezasıdır | Bu şekilde

نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ اَخِيهِ

Cezalandırırız (Kimi?) | Zalim olanları | [Yusuf aramaya] başladı (Neyi?) | Onlarını yüklerini (Neden önce?) | Kardeşinin yükünden önce

ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ اَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ

Sonra onu çıkardı (Nereden?) | Kardeşinin yükünden | İşte böyle | Takdir ettik (Kim için?) | Yusuf için | [Yoksa O] Olamazdı (Ne?)

لِيَأْخُذَ اَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ

Kardeşini tutabilir [olamazdı] (Neye göre?) | Meliğin kanununa göre | Ancak müstesnadır (Ne?) | Allah'ın dilemesi | Yükseltiriz

دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا

O kimselerin derecelerini ki | Diliyoruz | Ve her ilim sahibinin üstünde vardır (Ne vardır?) | Daha iyi bilen | Dediler ki

اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ

Eğer çalmışsa | Muhakkak ki çalmıştı (Kim?) | Kardeşi (Kimin?) | O'nun (Ne zaman?) | Bundan önce | Bunu gizledi (Kim?) | Yusuf (Nerede?)

فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

İçinde | Ve onu açmadı (Kime?) | Onlara | [Yusuf] dedi ki | Siz | Daha kötüsünüz (Ne itibarıyla?) | Durum itibarıyla | Allah (Nedir?) | En iyi bilendir

بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا اَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهُ اَبًا شَيْخًا

O şeyi ki | Anlatıyorsunuz | Dediler ki | Ey Aziz | Muhakkak ki onun için vardır (Ne?) | Bir baba ki | Yaşlı

كَبِيرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهُ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

Kocamış | Alıkoy (Kimi?) | Birimizi | O'nun yerine | Muhakkak ki biz | Seni görüyoruz (Kimlerden?) | İyilik edenlerden

70. Sonra onları bütün hazırlıklarıyla donattığı zaman, su kabını kardeşinin yükü içine koydu. Sonra da bir tellal bağırdı: "Ey kervan! Siz kesinlikle hırsızlık yapmışsınız!"

71. Bunlara döndüler ve: "Ne arıyorsunuz?" dediler.

72. Dediler ki: "Kral'ın su kabını arıyoruz. Onu getirene bir deve yükü bahşiş var ve ben ona kefilim."

73. Dediler ki: "Allah'a yemin olsun, sizce kesin olarak bilinmektedir ki, biz yeryüzünde fesat çıkarmak için gelmedik, hırsız da değiliz..."

74. (Görevliler) dediler ki:"Şimdi yalancı çıkarsanız cezası ne?"

75. Dediler ki: "Cezası kimin yükünde çıkarsa, işte o kişinin kendisi onun cezasıdır. Biz zalimlere böyle ceza veririz!"

76. Bunun üzerine (Yusuf) kardeşinin kabından önce, onların kaplarını (aramaya) başladı. Sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Yusuf için böyle bir tedbir yaptık. Kral'ın dininde (ceza kanununda) kardeşini alıkoymasına çare yoktu. Ancak Allah'ın dilemesi başka! Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz ve her ilim sahibinin üstünde bir bilen vardır.

77. (Kardeşleri) dediler ki: "Eğer o çalmışsa, bundan önce bir kardeşi de çalmıştı." O zaman Yusuf bunu içine attı ve onlara belli etmedi. "Siz çok kötü bir durumdasınız. Ve Allah ne isnat ettiğinizi çok iyi biliyor." dedi.

78. Dediler ki: "Ey şanlı Aziz! Emin ol ki, bunun çok yaşlı bir babası var. Onun için yerine birimizi al. Çünkü biz seni iyi kimselerden görüyoruz."

79. Dedi ki: "Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını tutmamızdan Allah saklasın! Çünkü biz o takdirde zulmetmiş oluruz."

80. Ne zaman ki ondan ümidi kestiler, fısıldaşarak (bir kenara) çekildiler. Büyükleri dedi ki: "Babanızın aleyhinizde Allah'tan söz almış olduğunu, bundan öncede Yusuf hakkında yaptığınız kusuru bilmiyor musunuz? Ben artık babam izin verinceye veya Allah hakkımda bir hüküm verinceye kadar buradan ayrılmam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

81. Siz dönün babanıza da deyin ki: "Ey bizim babamız! İnan oğlun hırsızlık etti. Biz ancak bildiğimize şahitlik ediyoruz, yoksa gaybın bekçileri değiliz.

82. Hem bulunduğumuz şehre sor, hem de içinde geldiğimiz kervana... Ve emin ol ki biz, gerçekten doğru söylüyoruz."

83. (Yakup) dedi ki: "Yok, sizi nefsiniz bir işe sürüklemiş, artık (bana düşen) güzel bir sabır... Yakındır ki Allah, bana hepsini birlikte getire! Gerçek şu ki, âlim O, hakîm O...."

84. Ve onlardan yüzünü çevirdi de: "Ey Yusuf'a olan hüznüm..." dedi ve üzüntüden gözlerine ak düştü, artık yutkunuyor, yutkunuyordu.

85. Dediler ki: "Allah'a yemin olsun ki, hâlâ Yusuf'u anıp duruyorsun, sonunda kederden eriyeceksin veya helak olanlara karışacaksın."

86. Dedi ki: "Ben derdimi ve üzüntümü ancak Allah'a şikâyet ederim ve Allah'tan sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim!

قَالَ	مَعَاذَ اللّٰهِ	اَنْ نَأْخُذَ	اِلَّا مَنْ وَجَدْنَا	مَتَاعَنَا	عِنْدَهُۤ
[Yusuf] dedi ki	Allah'a sığınırız (Neden?)	Almaktan (Kimi?)	Ancak bulduğumuz kişiyi [alırız] (Neyi bulduğumuz?)	Eşyamızı (Nerede?)	Onun yanında

اِنَّٓا	اِذًا	لَظَالِمُونَ ۝٧٩	فَلَمَّا	اسْتَيْـَٔسُوا	مِنْهُ	خَلَصُوا	نَجِيًّا
Muhakkak ki biz	O zaman	Zalimler oluruz	Ne zaman ki	Ümit kestiler (Kimden?)	O'ndan	Bir kenara çekildiler (Ne oldukları halde?)	Fısıldaştıkları halde

قَالَ	كَبِيرُهُمْ	اَلَمْ تَعْلَمُوٓا	اَنَّ اَبَاكُمْ	قَدْ اَخَذَ	عَلَيْكُمْ
Dedi (Kim?)	Büyükleri	Bilmiyor musunuz? (Neyi?)	Muhakkak ki babanız	Şüphesiz almıştı (Kimden?)	Sizden (Ne?)

مَوْثِقًا	مِنَ اللّٰهِ	وَمِنْ قَبْلُ	مَا فَرَّطْتُمْ	فِي يُوسُفَ	فَلَنْ اَبْرَحَ
Söz (Kime?)	Allah'a (Daha neyi bilmiyor musunuz?)	Ve bundan önce	Kusurunuzu [bilmiyor musunuz?] (Kim hakkındaki?)	Yusuf hakkındaki	Kesinlikle ayrılmam (Nereden?)

الْاَرْضَ	حَتّٰى يَأْذَنَ	لِٓي	اَبِٓي	اَوْ يَحْكُمَ	اللّٰهُ	لِي	وَهُوَ
Bu yerden	İzin verinceye kadar (Kime?)	Bana (Kim?)	Babam	Veya hükmedinceye kadar (Kim?)	Allah (Kime?)	Bana	O (Nedir?)

خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝٨٠	اِرْجِعُوٓا	اِلٰٓى اَبِيكُمْ	فَقُولُوا	يَٓا اَبَانَا
Hükmedenlerin en hayırlısıdır	Dönün (Kime?)	Babanıza	Ve deyin ki	Ey babamız

اِنَّ ابْنَكَ	سَرَقَ	وَمَا شَهِدْنَٓا	اِلَّا	بِمَا عَلِمْنَا	وَمَا كُنَّا	لِلْغَيْبِ
Muhakkak ki oğlun	Hırsızlık yaptı	Biz şahit olmadık	Ancak [şahit olduk] (Neye?)	Bildiğimize	Ve biz olmadık	Gayba (Ne olmadık?)

حَافِظِينَ ۝٨١	وَسْـَٔلِ	الْقَرْيَةَ الَّتِي	كُنَّا فِيهَا	وَالْعِيرَ الَّتِٓي
Bekçiler	[İstersen] sor (Kime?)	O karyeye ki	Biz içindeydik (Daha kime?)	O kafileye ki

اَقْبَلْنَا	فِيهَا	وَاِنَّا	لَصَادِقُونَ ۝٨٢	قَالَ	بَلْ	سَوَّلَتْ	لَكُمْ
Geldik (Nerede?)	Onun içinde	Muhakkak ki biz	Doğru söyleyenleriz	[Yakub] Dedi ki	Bilakis	Güzel gösterdi (Kime?)	Size (Kim?)

اَنْفُسُكُمْ	اَمْرًا	فَصَبْرٌ	جَمِيلٌ	عَسَى اللّٰهُ	اَنْ يَأْتِيَنِي	بِهِمْ
Nefisleriniz (Neyi?)	[Böyle] bir işi	O halde [bana düşen] sabırdır (Öyle sabır ki)	Güzel	Umulur ki Allah	Bana getirir	Onları (Nasıl?)

جَمِيعًا	اِنَّهُ	هُوَ الْعَلِيمُ	الْحَكِيمُ ۝٨٣	وَتَوَلّٰى	عَنْهُمْ	وَقَالَ
Toplu halde	Muhakkak ki O (Nedir?)	En iyi bilendir	Hikmet sahibidir	Ve yüz çevirdi (Kimden?)	Onlardan	Ve dedi ki

يَٓا اَسَفٰى	عَلٰى يُوسُفَ	وَابْيَضَّتْ	عَيْنَاهُ	مِنَ الْحُزْنِ	فَهُوَ
Ah hüznüm ah! (Kime?)	Yusuf'a karşı olan	Ve ağardı (Ne?)	İki gözü (Neden ağardı?)	Üzüntüsünden	O [Yakub]

كَظِيمٌ ۝٨٤	قَالُوا	تَاللّٰهِ	تَفْتَؤُا	تَذْكُرُ	يُوسُفَ	حَتّٰى تَكُونَ
Öfkesini içine atandır	Dediler ki	Allah'a and olsun ki	Hala devam ediyorsun	Hatırlamaya (Kimi?)	Yusuf'u	Sonunda olacaksın (Ne?)

حَرَضًا	اَوْ تَكُونَ	مِنَ الْهَالِكِينَ ۝٨٥	قَالَ	اِنَّمَٓا اَشْكُوا
Hasta	Veya olacaksın (Kimlerden?)	Helak olanlardan	[Yakub] dedi ki	Ben ancak şikâyet ederim (Neyi?)

بَثِّي	وَحُزْنِٓي	اِلَى اللّٰهِ	وَاَعْلَمُ	مِنَ اللّٰهِ	مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝٨٦
Kederimi (Daha?)	Ve üzüntümü (Kime şikayet ederim?)	Allah'a	Ve ben daha iyi bilirim (Kim tarafından?)	Allah tarafından (Neyi?)	Sizin bilmediklerinizi

يَا بَنِيَّ	اذْهَبُوا	فَتَحَسَّسُوا	مِنْ يُوسُفَ	وَاَخِيهِ
Ey oğullarım!	Gidin	Ve arayın (Kimi?)	Yusuf'u (Daha?)	Ve kardeşini

وَلَا تَايْـَٔسُوا	مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ	اِنَّهُ لَا يَايْـَٔسُ	مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ	اِلَّا
Ve ümitsizliğe düşmeyin (Neden?)	Allah'ın rahmetinden	Doğrusu ümit kesmez (Neden?)	Allah'ın rahmetinden	Ancak ümit keser (Kim?)

الْقَوْمُ	الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾	فَلَمَّا	دَخَلُوا	عَلَيْهِ	قَالُوا
Topluluk (Öyle topluluk ki)	Kafirlerdir	Ne zaman ki	Girdiler (Nereye?)	O'nun huzuruna	Dediler ki

يَٓا اَيُّهَا الْعَزِيزُ	مَسَّنَا	وَاَهْلَنَا	الضُّرُّ	وَجِئْنَا	بِبِضَاعَةٍ
Ey Aziz	Bizi bastırdı (Daha kimi bastırdı?)	Ailemizi (Ne bastırdı?)	Darlık	Ve biz geldik (Ne ile?)	Sermaye ile (Öyle sermaye ki)

مُزْجٰيةٍ	فَاَوْفِ	لَنَا	الْكَيْلَ	وَتَصَدَّقْ	عَلَيْنَاۜ	اِنَّ اللّٰهَ
Değersiz	Sen ise tam ver (Kime?)	Bize (Neyi?)	Ölçeği	Ve sadaka ver (Kime?)	Bize	Muhakkak ki Allah

يَجْزِي	الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾	قَالَ	هَلْ عَلِمْتُمْ	مَا فَعَلْتُمْ
Mükâfatlandırır (Kimi?)	Sadaka verenleri	Dedi ki	Biliyor musunuz? (Neyi?)	Yaptıklarınızı (Kime?)

بِيُوسُفَ	وَاَخِيهِ	اِذْ اَنْتُمْ	جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾	قَالُٓوا	ءَاِنَّكَ	لَاَنْتَ يُوسُفُۜ
Yusuf'a (Daha?)	Ve kardeşine	Hani siz	Cahiller iken	Dediler ki	Sen misin?	Gerçekten sen Yusuf musun?

قَالَ	اَنَا	يُوسُفُ	وَهٰذَٓا	اَخِي	قَدْ مَنَّ	اللّٰهُ	عَلَيْنَاۜ
[Yusuf] dedi ki	Ben	Yusuf'um	Bu da	Kardeşim	Muhakkak ki lütufta bulundu (Kim?)	Allah (Kime?)	Bize

اِنَّهُ	مَنْ يَتَّقِ	وَيَصْبِرْ	فَاِنَّ اللّٰهَ	لَا يُضِيعُ	اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾
Muhakkak ki	Kim günahlardan sakınırsa (Daha?)	Ve sabrederse	Muhakkak ki Allah	Zayi etmez (Neyi?)	İhsan sahibi kulların mükafatını

قَالُوا	تَاللّٰهِ	لَقَدْ اٰثَرَكَ	اللّٰهُ	عَلَيْنَا	وَاِنْ كُنَّا	لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾
Dediler ki	Allah'a yemin olsun ki	Muhakkak seni üstün tuttu (Kim?)	Allah (Kime?)	Bize	Ve muhakkak ki biz olduk (Ne olduk?)	Suç işleyenler

قَالَ	لَا تَثْرِيبَ	عَلَيْكُمُ	الْيَوْمَۜ	يَغْفِرُ	اللّٰهُ	لَكُمْ	وَهُوَ
[Yusuf] dedi ki	Kınama yoktur (Kime?)	Size (Ne zaman?)	Bugün	Mağfiret eder (Kim?)	Allah (Kime?)	Size	Zira O (Nedir?)

اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾	اِذْهَبُوا	بِقَمِيصِي هٰذَا	فَاَلْقُوهُ	عَلٰى وَجْهِ اَبِي
Merhamet edenlerin en merhametlisidir	Götürün (Neyi?)	Şu gömleğimi	Onu koyun (Nereye?)	Babamın yüzüne

يَاْتِ	بَصِيرًاۚ	وَاْتُونِي	بِاَهْلِكُمْ	اَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾	وَلَمَّا
Ki gelsin (Ne olduğu halde?)	Görüyor olduğu halde	Ve bana getirin (Kimi?)	Ailenizi (Nasıl?)	Toplu halde	Ne zaman ki

فَصَلَتِ	الْعِيرُ	قَالَ	اَبُوهُمْ	اِنِّي	لَاَجِدُ	رِيحَ يُوسُفَ
Ayrıldı (Ne?)	Kervan	Dedi (Kim?)	Babaları (Ne dedi?)	Muhakkak ki ben	Alıyorum (Neyi?)	Yusuf'un kokusunu

لَوْلَٓا اَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾	قَالُوا	تَاللّٰهِ	اِنَّكَ	لَفِي ضَلَالِكَ	الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾
Eğer bana bunak demezseniz	Dediler ki	Allah'a yemin olsun ki	Muhakkak ki sen	Şaşkınlığındasın (Öyle şaşkınlık ki)	Eski

87. Ey oğullarım! Haydi, gidiniz de Yusuf ile kardeşini iyice araştırınız. Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyiniz. Çünkü Allah'ın rahmetinden ümidini kesen ancak kâfirler sürüsüdür."

88. Bunun üzerine Yusuf'un huzuruna girdikleri zaman dediler ki: "Ey şanlı Aziz! Biz ve ailemiz darlık ve sıkıntı içindeyiz. Önemsiz bir sermaye ile de geldik. Yine bize tam ölçü ver ve bize (biraz) da sadaka ver. Çünkü Allah sadaka verenlere mükâfatını verir."

89. Dedi ki: "Cahilliğinizde, siz Yusuf ile kardeşine ne yaptığınızı biliyor musunuz?"

90. "Ââ, Sen Yusuf musun?" dediler. Dedi ki: "Ben Yusuf'um, bu da kardeşim... Allah bize lütfuyle nimet verdi. Gerçek şu ki, her kim Allah' tan korkar ve sabrederse, şüphesiz Allah iyilerin mükâfatını zayi etmez."

91. Dediler ki: "Allah'a yemin olsun ki, seni Allah bize üstün kıldı. Biz doğrusu büyük suç işlemiştik."

92. (Yusuf) dedi ki: "Bugün size karşı azarlama yok, Allah sizi mağfiretiyle bağışlar ve O, merhamet edenlerin en merhametlisidir.

93. Şimdi siz benim şu gömleğimi götürün de babamın yüzüne bırakın, gözü açılır. Ve bütün ailenizle toplanıp bana gelin."

94. Ne zaman ki, bu taraftan kervan ayrıldı, öteden babaları dedi ki: "Eğer bana bunak demezseniz, ben gerçekten Yusuf'un kokusunu (burnumda tüter) buluyorum."

95. Dediler ki: "Allah'a yemin olsun ki, sen gerçekten eski şaşkınlığını sürdürüyorsun."

96. Fakat ne zaman ki gerçekten müjdeci geldi, gömleği yüzüne bıraktı, gözü açılıverdi. “Ben size, Allah tarafından sizin bilemeyeceklerinizi bilirim, demedim mi?” dedi.

97. Dediler ki: “Ey bizim şefkatli babamız! Bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile. Bizler gerçekten büyük günah işlemiştik.”

98. Dedi ki: “Sonra sizin için Rabbime istiğfar edeceğim. Gerçek şu ki, çok bağışlayan O, çok merhamet eden O...

99. Ne zaman ki Yusuf’un yanına vardılar, ana ve babasını kucakladı, yanına aldı ve: “Buyurun Allah’ın dilemesiyle Mısır’a güvenle girin.” dedi.

100. Ana ve babasını taht üzerine çıkardı, hepsi onun için secdeye kapandılar. (Yusuf) dedi ki: “Ey babacığım! İşte bundan önceki rüyamın yorumu bu. Gerçekten Rabbim onu gerçekleştirdi. Gerçekten bana lütufta bulundu. Çünkü beni zindandan çıkardı ve sizi çölden getirdi, şeytan benimle kardeşlerimin arasını dürtüştürüp bozduktan sonra... Gerçekten Rabbim dilemesinde lâtiftir. Gerçek şu ki, O, öyle alîm, öyle hakîmdir.

101. Ey Rabbim! Sen bana mülkten bir nasip verdin ve bana olayların yorumlanması konusunda bir ilim öğrettin. Gökleri ve yeri yaratan Rabbim! Benim dünya ve ahirette velim sensin, beni Müslüman olarak öldür ve beni sâlihler arasına kat.”

102. Bu işte, gayb haberlerindendir. Sana onu vahiy ile bildiriyoruz. Yoksa onlar işlerine karar verip hile yaparlarken sen yanlarında değildin.

103. Ve insanların çoğu sen ne kadar çok arzu etsen de mü’min değillerdir!

فَلَمَّا	اَنْ جَٓاءَ	الْبَش۪يرُ	اَلْقٰيهُ	عَلٰى وَجْهِه۪	فَارْتَدَّ	بَص۪يرًاۚ	قَالَ
Ne zaman ki	Geldi *(Kim?)*	Müjdeci	Gömleği koydu *(Nereye?)*	Babasının yüzüne	Dönüverdi *(Ne olduğu halde?)*	Görüyor hale	Dedi ki

اَلَمْ اَقُلْ	لَكُمْ	اِنّ۪ٓي	اَعْلَمُ	مِنَ اللّٰهِ	مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾	قَالُوا
Ben demedim mi *(Kime?)*	Size *(Ne dememi mi?)*	Muhakkak ki ben	Bilirim *(Kimden?)*	Allah tarafından *(Neyi?)*	Sizin bilmediklerinizi	Dediler ki

يَٓا اَبَانَا	اسْتَغْفِرْ	لَنَا	ذُنُوبَنَٓا	اِنَّا كُنَّا	خَاطِـ۪ٔينَ ﴿٩٧﴾	قَالَ
Ey babamız	İstiğfar et *(Kim için?)*	Bizim için *(Neye?)*	Günahlarımıza	Muhakkak ki biz olduk *(Ne?)*	Günahkârlar	[Yakub] dedi ki

سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ	لَكُمْ	رَبّ۪يۜ	اِنَّهُ هُوَ	الْغَفُورُ	الرَّح۪يمُ ﴿٩٨﴾	فَلَمَّا	دَخَلُوا
Mağfiret dileyeceğim *(Kim için?)*	Sizin için *(Kimden?)*	Rabbimden	Muhakkak ki O	Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir	Ne zaman ki	Girdiler

عَلٰى يُوسُفَ	اٰوٰٓى اِلَيْهِ	اَبَوَيْهِ	وَقَالَ	ادْخُلُوا	مِصْرَ	اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ
Yusuf’un huzuruna	Kendisine doğru çekti/kucakladı *(Kimi?)*	Ebeveynini	Ve dedi *(Ne dedi?)*	Girin *(Nereye?)*	Mısır’a	İnşallah *(Ne olduğunuz halde?)*

اٰمِن۪ينَۜ ﴿٩٩﴾	وَرَفَعَ	اَبَوَيْهِ	عَلَى الْعَرْشِ	وَخَرُّوا	لَهُ	سُجَّدًاۚ
Emin olduğunuz halde	Çıkardı *(Kimi?)*	Ebeveynini *(Ne üzerine çıkardı?)*	Tahtı üzerine	Ve eğildiler *(Kime?)*	O’na *(Ne oldukları halde?)*	Secde/ruku eder oldukları halde

وَقَالَ	يَٓا اَبَتِ	هٰذَا	تَأْو۪يلُ رُءْيَايَ	مِنْ قَبْلُ	قَدْ جَعَلَهَا	رَبّ۪ي
Ve [Yusuf] dedi ki	Ey babacığım	Bu *(Nedir?)*	Rüyamın tevilidir *(Ne zaman ki rüyamın?)*	Bundan önce [gördüğüm rüyanın]	Muhakkak ki onu kıldı *(Kim?)*	Rabbim *(Ne kıldı?)*

حَقًّاۜ	وَقَدْ اَحْسَنَ	ب۪ٓي	اِذْ اَخْرَجَن۪ي	مِنَ السِّجْنِ	وَجَٓاءَ	بِكُمْ
Gerçek	Ve muhakkak ki ihsan etti *(Kime?)*	Bana	Çünkü beni çıkardı *(Nereden?)*	Zindandan	Ve getirdi *(Kimi?)*	Sizi *(Nereden?)*

مِنَ الْبَدْوِ	مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ	الشَّيْطَانُ	بَيْن۪ي وَبَيْنَ اِخْوَت۪يۜ
Çölden *(Ne zaman?)*	Ayırdıktan sonra *(Kim?)*	Şeytan *(Neyi?)*	Benimle kardeşlerimin arasını

اِنَّ رَبّ۪ي	لَط۪يفٌ	لِمَا يَشَٓاءُۜ	اِنَّهُ هُوَ	الْعَل۪يمُ	الْحَك۪يمُ ﴿١٠٠﴾	رَبِّ
Muhakkak ki Rabbim *(Nedir?)*	Lütfedicidir *(Neyi?)*	Dilediğini	Muhakkak ki O *(Nedir?)*	Her şeyi bilendir	Hikmet sahibidir	Ey Rabbim!

قَدْ اٰتَيْتَن۪ي	مِنَ الْمُلْكِ	وَعَلَّمْتَن۪ي	مِنْ تَأْو۪يلِ الْاَحَاد۪يثِۚ
Şüphesiz bana verdin *(Neden?)*	Mülkten *(Daha?)*	Ve bana öğrettin *(Neyi?)*	[Rüyada görülen] olayları tabir etmeyi

فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	اَنْتَ	وَلِيّ۪	فِي الدُّنْيَا	وَالْاٰخِرَةِۚ	تَوَفَّن۪ي
[Ey] gökleri vücuda getiren *(Daha?)*	Ve yeri	Sen *(Nesin?)*	Benim velimsin *(Nerede?)*	Dünyada *(Daha?)*	Ve ahirette	Beni vefat ettir *(Ne olduğum halde?)*

مُسْلِمًا	وَاَلْحِقْن۪ي	بِالصَّالِح۪ينَ ﴿١٠١﴾	ذٰلِكَ	مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ
Müslüman olduğum halde *(Daha?)*	Ve beni kat *(Kimlere?)*	Salih kullar arasına	Bu [Yusuf kıssası] *(Nedendir?)*	Gayb haberlerendir

نُوح۪يهِ	اِلَيْكَۚ	وَمَا كُنْتَ	لَدَيْهِمْ	اِذْ اَجْمَعُٓوا	اَمْرَهُمْ	وَهُمْ
Biz onu vahyediyoruz *(Kime?)*	Sana	Sen değildin *(Nerede?)*	Onların yanında *(Ne zaman?)*	Karar verdiklerinde *(Neye?)*	İşlerine *(Ne oldukları halde?)*	Onlar

يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾	وَمَٓا اَكْثَرُ النَّاسِ	وَلَوْ حَرَصْتَ	بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٠٣﴾
Hile yapıyor oldukları halde	İnsanların çoğu değildir	Sen ne kadar hırslı olsan da *(Ne değildir?)*	İman ediciler

Arapça	Türkçe
وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ	Oysa sen onlardan istemiyorsun (Neye karşı?)
عَلَيْهِ	Buna karşı (Ne?)
مِنْ اَجْرٍ	Hiçbir ücret
اِنْ هُوَ	Bu değildir
اِلَّا ذِكْرٌ	Ancak öğüttür (Kim için?)
لِلْعَالَمِينَ	Âlemler için
١٠٤ وَكَاَيِّنْ	Nicesi vardır (Neden?)
مِنْ اٰيَةٍ	Ayetlerden (Neredeki?)
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdeki (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerdeki
يَمُرُّونَ	Uğrarlar (Nereye?)
عَلَيْهَا	O ayetlere (Ne oldukları halde?)
وَهُمْ	Onlar
عَنْهَا	O ayetlerden
مُعْرِضُونَ ١٠٥	Yüz çeviriciler
وَمَا يُؤْمِنُ	İnanmaz (Kim?)
اَكْثَرُهُمْ	Onların çoğu (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a
اِلَّا	Ancak [inanırlar] (Nasıl?)
وَهُمْ	Onlar
مُشْرِكُونَ ١٠٦	Şirk koşucular oldukları halde
اَفَاَمِنُوا	Emin mi oldular? (Neden?)
اَنْ تَاْتِيَهُمْ	Kendilerine gelmesinden (Ne?)
غَاشِيَةٌ	Kuşatıcı (Neden?)
مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ	Allah'ın azabından
اَوْ تَاْتِيَهُمُ	Veya onlara gelmesinden (Neyin?)
السَّاعَةُ	Kıyamet saatinin (Nasıl?)
بَغْتَةً	Ansızın (Ne oldukları halde?)
وَهُمْ	Onlar
لَا يَشْعُرُونَ ١٠٧	Farkına varmıyorlar
قُلْ	De ki
هٰذِهِ	Bu (Nedir?)
سَبِيلِي	Benim yolumdur
اَدْعُوا	Ben çağırıyorum (Kime?)
اِلَى اللّٰهِ	Allah'a
عَلٰى بَصِيرَةٍ	Basiret üzeredir (Kim?)
اَنَا	Ben (Daha?)
وَمَنِ اتَّبَعَنِي	Ve bana tabi olanlar
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ	Allah'ı tesbih ederim
وَمَا اَنَا	Ve ben değilim (Kimlerden?)
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٠٨	Allah'a ortak koşanlardan
وَمَا اَرْسَلْنَا	Biz göndermedik (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلِكَ	Senden önce
اِلَّا	Ancak [gönderdik] (Kimleri?)
رِجَالًا	Bir kısım adamları ki
نُوحِي	Vahyediyorduk (Kime?)
اِلَيْهِمْ	Onlara (Öyle adamlar ki)
مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى	Şehirlerin halkından
اَفَلَمْ يَسِيرُوا	Hiç gezmediler mi (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde
فَيَنْظُرُوا	Ki görsünler
كَيْفَ كَانَ	Nasıl olmuş (Ne?)
عَاقِبَةُ الَّذِينَ	O kimselerin akıbeti ki
مِنْ قَبْلِهِمْ	Onlardan öncedir
وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ	Elbette ahiret yurdu (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لِلَّذِينَ	O kimseler için ki
اتَّقَوْا	Takva sahibi oldular
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٠٩	Hala aklınızı kullanmıyor musunuz?
حَتّٰى	Ta ki
اِذَا اسْتَيْـَٔسَ	Ümitlerini yitirdiklerinde (Kim?)
الرُّسُلُ	Peygamberler (Daha?)
وَظَنُّوا	Ve zannettiler ki
اَنَّهُمْ	Onlar
قَدْ كُذِبُوا	Yalanlandılar
جَاءَهُمْ	[İşte o an] onlara geldi (Ne?)
نَصْرُنَا	Yardımımız
فَنُجِّيَ	Ve kurtuldu (Kim kurtuldu?)
مَنْ	O kimse ki
نَشَاءُ	Biz diliyoruz
وَلَا يُرَدُّ	Geri çevrilmez (Ne?)
بَاْسُنَا	Cezamız (Kimden?)
عَنِ الْقَوْمِ	Topluluktan (Öyle topluluk ki)
الْمُجْرِمِينَ ١١٠	Günahkarlardır
لَقَدْ	Andolsun ki
كَانَ	Vardır (Nerede?)
فِي قَصَصِهِمْ	Onların kıssalarında (Ne vardır?)
عِبْرَةٌ	İbret (Kim için?)
لِاُولِي الْاَلْبَابِ	Akılları olanlar için
مَا كَانَ	[Bu Kuran] Olmamıştır (Ne?)
حَدِيثًا	Söz (Öyle söz ki)
يُفْتَرٰى	Uydurulmuş
وَلٰكِنْ	Fakat O olmuştur (Ne olmuştur?)
تَصْدِيقَ الَّذِي	O kitapların tasdiki ki
بَيْنَ يَدَيْهِ	Kendinden öncedir (Daha ne olmuştur?)
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ	Ve her şeyin tafsili olmuştur (Daha ne olmuştur?)
وَهُدًى	Hidayet (Daha?)
وَرَحْمَةً	Rahmet (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Topluluk için (Öyle topluluk ki)
يُؤْمِنُونَ ١١١	İman ederler

104. Buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O (Kur'an), bütün âlemlere ancak ilahi bir hatırlatmadır.

105. Bununla beraber göklerde, yerde nice âyetler var ki, yüz yüze gelirler de onlardan yüzlerini çevirir geçerler.

106. Onların pek çoğu Allah'a ortak koşmaksızın iman etmezler.

107. Yoksa bunlar, Allah'ın azabından, hepsini saracak bir belanın gelivermesinden veya farkında değillerken kendilerine ansızın kıyametin gelivermesinden güven içinde midirler?

108. De ki: "İşte benim yolum budur. Basiret üzere Allah'a davet ederim, ben ve bana uyanlar... Ve Allah'ı tesbih ile tenzih ederim ve ben müşriklerden değilim."

109. Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de başka değil, ancak şehirler halkından kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkeklerdi. Ya şimdi o yerde bir gezmediler mi? Baksalar ya, kendilerinden önce gelip geçenlerin sonları nasıl olmuş! Ve Elbette ahiret yurdu korunanlar için daha hayırlıdır. Ya, hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

110. Sonunda peygamberler ümitlerini kesecek hale geldikleri ve yalancı çıkarıldıklarını zannettikleri zaman, onlara yardımımız geldi de dilediklerimiz kurtuluşa erdirildi. Suçlular topluluğundan ise azabımız geri döndürülmez!

111. Gerçekten onların kıssalarında akıl sahipleri için bir ibret vardır! Bu uydurulur bir söz değil, fakat kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi açıklayandır. İman eden bir kavim için bir hidâyet ve bir rahmettir.

RA'D SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
43 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mim, Ra. İşte bunlar sana o kitabın âyetleridir ve sana Rabbinden indirilen gerçektir. Ve lâkin insanların çoğu iman etmezler.

2. Allah O'dur ki, göklere direksiz yükseklik verdi, onları görüyorsunuz. Sonra arş üzerine istiva etti. Güneşi ve ayı emrine boyun eğdirdi. Her biri belirli bir süre için akıp gidiyor. O her işi düzenliyor, sizler Rabbinize kavuşacağınıza kesin olarak inanasınız diye âyetleri iyice açıklıyor.

3. Hem O, O'dur ki, yeri enine boyuna uzattı ve onda oturaklı dağlar ve ırmaklar yaptı ve meyvelerin hepsinden onda iki çift yarattı. Geceyi gündüze bürüyüp duruyor. Kuşkusuz bunda düşünen bir kavim için âyetler vardır.

4. Yeryüzünde birbirine komşu kıtalar, üzüm bağları, ekinler, çatallı-çatalsız hurmalıklar var... Hepsi bir su ile sulanır, hâlbuki yemişlerinde birini diğerine üstün kılıyoruz. Şüphesiz bunda aklı olan bir kavim için âyetler vardır.

5. Eğer şaşıracaksan, işte şaşılacak şey, onların şu lafıdır: "Biz toprak olduğumuz zaman mı, hele hele biz mi yeni bir yaratılış içinde bulunacağız?" işte bunlar Rablerini inkâr edenlerdir. İşte bunlar halkalar boyunlarında ve işte bunlar cehennemlikler, hep orada kalacaklardır.

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ الرَّعْدِ آيَاتُهَا ٤٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓمٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ ۜ وَالَّذٓي اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
Elif, Lâm, Mîm, Râ | Bunlar (Nedir?) | Kitabın ayetleridir | O şey ki | İndirildi (Kime?) | Sana (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından (Sana indirilen nedir?) | Haktır

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الَّذٖي رَفَعَ السَّمٰوَاتِ
Fakat insanların çoğu | İnanmazlar | Allah | Öyle Allah ki | Yükseltti (Neyi?) | Gökleri (Nasıl?)

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
Direkleri olmadan (Öyle direkler ki?) | Onları görüyorsunuz/görebileceğiniz | Sonra Allah istiva etti | Arşa | Boyun eğdirdi (Neyi?) | Güneşi (Daha)

وَالْقَمَرَ ۜ كُلٌّ يَجْرٖي لِاَجَلٍ مُسَمًّى ۜ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ
Ayı | Her biri | Akıp gider (Ne zamana kadar?) | Muayyen bir vakte kadar | Düzenler (Neyi?) | Bütün işleri | Açıklar (Neyi?) | Ayetlerini

لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذٖي مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ
Ta ki siz (Neye?) | Rabbinize kavuşacağınıza | Kesin olarak inanasınız | Allah | Öyle Allah'tır ki | Uzattı (Neyi?) | Yeryüzünü | Ve yarattı (Nerede?)

فٖيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْهَارًا ۜ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فٖيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
Yeryüzünde (Neyi?) | Dağları (Daha?) | Ve nehirleri | Ve her bir meyveden | Yarattı | Yeryüzünde (Neyi yarattı?) | İki çift

يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ ۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
Bürür (Neyi?) | Geceyi (Neye bürür?) | Gündüze | Hiç şüphesiz bunda vardır (Ne vardır?) | Elbette ayetler/ibretler (Kim için ?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Tefekkür ediyorlar

﴿٣﴾ وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ
Yeryüzünde vardır (Ne?) | Toprak parçaları (Öyle toprak parçaları ki) | Birbirine komşu (Yeryüzünde daha ne vardır?) | Bahçeler (O bahçeler ki) | Üzüm bağlarından (Yeryüzünde daha ne vardır?) | Ekinler (Daha?)

وَنَخٖيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقٰى بِمَاءٍ وَاحِدٍ ۙ وَنُفَضِّلُ
Hurmalıklar [vardır] (Öyle hurmalıklar ki) | Çatallı (Yine öyle hurmalıklar ki) | Çatalsız | Sulanıyor (Ne ile?) | Su ile (Öyle su ki) | Tek | Üstün kılarız (Neyi?)

بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ ۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
Onların bazısını (Neyi?) | Diğer bazısına (Nerede?) | Yemişlerinde | Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | Bir takım ayetler/ibretler (Kim için?) | Topluluk için (Öyle topluluk ki)

يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا ءَاِنَّا
Akledi̇yorlar | Şayet şaşıyorsan | Şaşılacak şeydir (Ne?) | Onların şu sözü | Olduğumuz zaman mı (Ne?) | Toprak | Gerçekten biz mi?

لَفٖي خَلْقٍ جَدٖيدٍ ۜ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ الْاَغْلَالُ
Bir yaratılış içinde bulunacağız (Öyle yaratılış ki?) | Yeni | Onlar | O kimselerdir ki | İnkar ettiler (Kimi?) | Rablerini | Ve onlar | Tasmalar/demir zincirler (Neredir?)

فٖي اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾
Boyunlarındadır | Ve onlar (Nedir?) | Cehennem ehlidir | Onlar | Orada (Nedir?) | Ebedi kalacaklardır

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ	Senden acilen istiyorlar *(Neyi?)*
بِالسَّيِّئَةِ	Kötülüğü *(Neden önce?)*
قَبْلَ الْحَسَنَةِ	İyilikten önce
وَقَدْ خَلَتْ	Halbuki geçti *(Kimden önce?)*
مِنْ قَبْلِهِمُ	Onlardan önce *(Ne?)*
الْمَثُلَاتُ	Azap örnekleri
وَاِنَّ رَبَّكَ	Şüphesiz ki senin rabbin *(Nedir?)*
لَذُو مَغْفِرَةٍ	Mağfiret sahibidir *(Kim için?)*
لِلنَّاسِ	İnsanlar için *(Ne oldukları halde ?)*
عَلٰى ظُلْمِهِمْ	Kötülük/zulm ettikleri halde
وَاِنَّ رَبَّكَ	Yine şüphe yok ki Rabbin *(Nedir?)*
لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾	Azabı pek şiddetlidir
وَيَقُولُ	Der *(Kim?)*
الَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	Kafir oldular *(Ne der?)*
لَوْلَا اُنْزِلَ	İndirilmeli değil miydi? *(Kime?)*
عَلَيْهِ	Ona *(Ne?)*
اٰيَةٌ	Alamet/mucize *(Kimden)*
مِنْ رَبِّهِ	Rabbinden
اِنَّمَا اَنْتَ	Sen ancak *(Nesin?)*
مُنْذِرٌ	Bir uyarıcısın
وَلِكُلِّ قَوْمٍ	Ve her toplum için vardır *(Ne vardır?)*
هَادٍ ﴿٧﴾	Rehber
اَللّٰهُ	Allah *(Nedir?)*
يَعْلَمُ	Bilir *(Neyi?)*
مَا	O şeyi ki
تَحْمِلُ	Taşır *(Kim?)*
كُلُّ اُنْثٰى	Her bir dişi
وَمَا	Yine o şeyi ki
تَغِيضُ	Azaltır *(Ne?)*
الْاَرْحَامُ	Rahimler *(Daha neyi bilir?)*
وَمَا	O şeyi ki
تَزْدَادُ	Artırır
وَكُلُّ شَيْءٍ	Her şey
عِنْدَهُ	Onun katında *(Nedir?)*
بِمِقْدَارٍ	Ölçü iledir
﴿٨﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ	*(Allah daha nedir?)* Gaybı bilendir *(Daha)*
وَالشَّهَادَةِ	Şehadet alemini/görülen alemi bilendir
الْكَبِيرُ	Pek büyüktür
الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾	Yücedir
سَوَٓاءٌ	Eşittir *(Kimden?)*
مِنْكُمْ	Sizden *(Kim?)*
مَنْ	O kimse ki
اَسَرَّ	Gizledi *(Neyi?)*
الْقَوْلَ	Sözü *(Daha kim eşittir?)*
وَمَنْ	O kimse ki
جَهَرَ	Açığa vurdu *(Neyi?)*
بِهِ	Sözü *(Daha kim?)*
وَمَنْ	O kimse ki
هُوَ	O *(Nedir?)*
مُسْتَخْفٍ	Gizlenendir *(Ne zaman?)*
بِالَّيْلِ	Gece *(Daha kim?)*
وَسَارِبٌ	Aşikar olan *(Ne zamanda aşikar olan?)*
بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾	Gündüz
لَهُ	Onun için vardır *(Ne?)*
مُعَقِّبَاتٌ	Takipçiler *(Nereden?)*
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ	Ellerinin arasından/önünden *(Daha)*
وَمِنْ خَلْفِهِ	Arkasından *(Öyle takipçiler ki)*
يَحْفَظُونَهُ	Onu korurlar *(Ne ile?)*
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ	Allah'ın emri ile
اِنَّ اللّٰهَ	Hiç şüphesiz Allah
لَا يُغَيِّرُ	Değiştirmez *(Neyi?)*
مَا	O şeyi ki
بِقَوْمٍ	Bir topluluktadır *(Ne müddetçe?)*
حَتّٰى يُغَيِّرُوا	Onlar değiştirene kadar *(Neyi?)*
مَا	O halleri ki
بِاَنْفُسِهِمْ	Kendilerindedir
وَاِذَا اَرَادَ	Murad edince *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Kime?)*
بِقَوْمٍ	Bir topluluğa *(Neyi?)*
سُوءًا	Kötülüğü
فَلَا مَرَدَّ لَهُ	Onun geri dönüşü yoktur
وَمَا لَهُمْ	Onlar için yoktur *(Kimden başka?)*
مِنْ دُونِهِ	Ondan başka *(Ne yoktur?)*
مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾	Himaye edici
هُوَ	Allah
الَّذِي	Öyle Allah'tır ki
يُرِيكُمُ	Size gösteriyor *(Neyi?)*
الْبَرْقَ	Şimşeği *(Niçin ?)*
خَوْفًا	Korkmanız için *(Daha niçin?)*
وَطَمَعًا	Ümitlenmeniz için
وَيُنْشِئُ	Ve meydana getirir
السَّحَابَ	Bulutları *(Öyle bulutlar ki?)*
الثِّقَالَ ﴿١٢﴾	Ağır
وَيُسَبِّحُ	Tesbih eder *(Ne?)*
الرَّعْدُ	Gök gürültüsü *(Ne ile?)*
بِحَمْدِهِ	Allah'ı hamd ile *(Daha kim?)*
وَالْمَلٰٓئِكَةُ	Melekler *(Neden dolayı?)*
مِنْ خِيفَتِهِ	Heybetinden dolayı
وَيُرْسِلُ	[Allah] gönderir *(Neyi?)*
الصَّوَاعِقَ	Yıldırımları
فَيُصِيبُ	Hemen isabet ettirir *(Neyi?)*
بِهَا	Onları *(Kime?)*
مَنْ	O kimseye ki
يَشَٓاءُ	Allah diledi
وَهُمْ	[Böyle iken] onlar
يُجَادِلُونَ	Mücadele ederler *(Ne hakkında?)*
فِي اللّٰهِ	Allah hakkında
وَهُوَ	Halbuki o *(Nedir?)*
شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾	Kahrı/gücü pek şiddetli olandır

6. Bir de senden iyilikten önce kötülüğün hemen gelmesini istiyorlar. Oysa önlerinden örnek olacak cezalar gelip geçti. Ve gerçekten Rabbin, insanların zulümlerine karşı mağfiret sahibidir. Bununla beraber Rabbinin cezalandırması çok şiddetlidir.

7. O inkâr edenler diyorlar ki: "Ona Rabbinden bambaşka bir âyet indirilse ya!" Sen ancak bir uyarıcısın, her kavim için bir yol gösterici vardır.

8. Allah, O bilir her dişinin neye gebe olduğunu ve rahimlerin neyi eksiltip neyi artırdığını... Her şey O'nun yanında bir ölçü iledir.

9. Görünmeyeni ve görüneni bilendir, büyüktür, her şeyden yücedir.

10. Ona içinizden sözü gizleyen ve açığa vuran, gece gizlenen, gündüz beliren aynıdır.

11. Her biri için önünden ve arkasından takip eden melekler vardır, onu Allah'ın emrinden dolayı gözetirler. Kuşkusuz Allah bir kavme verdiğini, onlar nefislerindekini bozmadıkça bozmaz! Bir kavme de Allah bir kötülük irade buyurdu mu, artık onun geri çevrilmesine çare bulunmaz. Onlar için O'ndan başka bir yardımcı da yoktur.

12. Size korku ve ümit içinde şimşeği gösteren ve o ağırlıklı bulutları meydana getiren O'dur.

13. Gök gürültüsü O'nu hamd ile tesbih eder. Melekler de korkusundan... Ve yıldırımlar gönderir de onunla dilediğini çarpar. Onlar ise Allah hakkında mücadele edip duruyorlardır. Hâlbuki O'nun gücü çok şiddetlidir.

14. Gerçek dua ancak O'nadır. O'ndan başka yalvarıp durdukları ise, onlara hiçbir şeyle cevap vermezler. Onlar ancak ağzına gelsin diye suya doğru iki avucunu açan kimseye benzer ki, o ona gelmez. Kâfirlerin duası hep bir sapıklık içindedir.

15. Oysa göklerde ve yerde kim varsa, ister istemez kendileri de gölgeleri de sabah akşam Allah'a secde eder.

16. De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kim?" De ki: "Allah!" Yine de ki: "O'dan başka kendilerine ne bir fayda, ne de bir zarar verme gücüne sahip olmayan bir takım dostlar mı ediniyorsunuz!" De ki: "Hiç kör ile gören bir olur mu? Yahut karanlıklarla aydınlık bir olur mu? Yoksa Allah'a O'nun yarattığı gibi mahlûklar yaratan ortaklar buldular da yaratma kendilerine benzer mi göründü?" De ki: Allah her şeyin yaratıcısıdır ve O öyle birdir, öyle kahhârdır."

17. Gökten bir su indirdi de vadiler kendi miktarınca sel oldu. Sel, üste çıkan bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir eşya yapmak için ateşte üzerini körükledikleri madenlerden de, onun gibi bir köpük vardır... İşte Allah, hak ile batılı böyle çarpıştırır. Fakat köpük atılır gider, insanlara faydası olan ise yerde kalır! İşte Allah örnekleri böyle verir.

18. Rablerinin emrine uyanlara daha güzeli vardır. O'na uymayanlar ise, yeryüzünde olanların tamamı ve bir misli de beraber kendilerinin olsa, hepsini kurtuluş fidyesi olarak verirlerdi. İşte onlar, hesabın kötüsü onlar içindir, varacakları yer de cehennemdir ve o ne kötü yataktır!

Arapça	Türkçe
لَهُ	Ancak Allah içindir (Ne?)
دَعْوَةُ الْحَقِّ	Hak davet
وَالَّذِينَ	O kimseler ki
يَدْعُونَ	Duada bulunurlar (Kime?)
مِنْ دُونِهِ	Ondan başkasına
لَا يَسْتَجِيبُونَ	İcabet edemezler (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne ile?)
بِشَيْءٍ	Hiçbir şeyle
اِلَّا	Ancak (Kim gibi icabet ederler?)
كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ	İki avucunu açan gibi (Neye karşı?)
اِلَى الْمَاءِ	Suya karşı (Niçin?)
لِيَبْلُغَ	Su ulaşsın diye (Neye?)
فَاهُ	Ağzına
وَمَا هُوَ	Halbuki o [su] değildir (Ne değildir?)
بِبَالِغِهِ	Ona ulaşır
وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ	Kafirlerin duaları değildir
اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾	Ancak bir sapıklık içindedir
وَلِلّٰهِ	Sadece Allah'a
يَسْجُدُ	Secde eder (Kim?)
مَنْ	O kimse ki (Nerededir?)
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir (Daha)
وَالْاَرْضِ	Yerdedir (Nasıl secde eder?)
طَوْعًا	İsteyerek (Daha nasıl secde eder?)
وَكَرْهًا	İstemeyerek (Daha ne Allah'a secde eder?)
وَظِلَالُهُمْ	Gölgeleri (Ne zaman?)
بِالْغُدُوِّ	Sabah (Daha)
وَالْاٰصَالِ ﴿١٥﴾	Akşam
قُلْ	De ki
مَنْ	Kimdir?
رَبُّ السَّمٰوَاتِ	Göklerin rabbi (Daha)
وَالْاَرْضِ	Ve yerin rabbi
قُلِ	De ki
اللّٰهُ	Allah'tır
قُلْ	De ki
اَفَاتَّخَذْتُمْ	Edindiniz mi (Kimden başka?)
مِنْ دُونِهِ	Ondan başka (Ne?)
اَوْلِيَاءَ	Veliler (Öyle veliler ki)
لَا يَمْلِكُونَ	Malik değiller (Kim için?)
لِاَنْفُسِهِمْ	Kendileri için (Neye?)
نَفْعًا	Ne bir faydaya
وَلَا ضَرًّا	Ne de bir zarara
قُلْ	De ki
هَلْ يَسْتَوِي	Hiç bir olur mu? (Kim?)
الْاَعْمٰى	Kör ile
وَالْبَصِيرُ	Gören kimse
اَمْ	Yahut
هَلْ تَسْتَوِي	Bir olur mu? (Ne?)
الظُّلُمَاتُ	Karanlıklar ile
وَالنُّورُ	Nur
اَمْ	Yoksa
جَعَلُوا	Yaptılar mı? (Kime?)
لِلّٰهِ	Allah'a (Ne?)
شُرَكَاءَ	Ortaklar (Öyle ortaklar ki)
خَلَقُوا	Yarattılar (Ne gibi?)
كَخَلْقِهِ	Allah'ın yaratması gibi
فَتَشَابَهَ	[Böylece güya] benzeşti/karışık geldi (Ne?)
الْخَلْقُ	Yaratma (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara
قُلِ	De ki
اللّٰهُ	Allah (Nedir?)
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ	Her şeyi yaratandır
وَهُوَ	Ve Allah (Nedir?)
الْوَاحِدُ	Birdir (Daha)
الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾	Kahhardır
اَنْزَلَ	İndirdi (Nereden?)
مِنَ السَّمَاءِ	Semadan (Neyi?)
مَاءً	Suyu
فَسَالَتْ	[Sel olup] aktı (Ne?)
اَوْدِيَةٌ	Vadiler (Nasıl?)
بِقَدَرِهَا	Miktarlarınca
فَاحْتَمَلَ	Ardından yükleniverdi (Ne?)
السَّيْلُ	Sel (Neyi?)
زَبَدًا	Köpüğü (Öyle köpüğü ki)
رَابِيًا	Üste çıkan
وَمِمَّا يُوقِدُونَ	Körüklediklerinden vardır (Neye?)
عَلَيْهِ	Üzerine (Nerede?)
فِي النَّارِ	Ateşte (Ne için?)
ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ	Süs yapmak için
اَوْ مَتَاعٍ	Veya eşya yapmak için (Ne vardır?)
زَبَدٌ	Köpük
مِثْلُهُ	Onun gibi
كَذٰلِكَ	İşte böylece
يَضْرِبُ	Misal verir (Neye?)
اللّٰهُ	Allah (Neye?)
الْحَقَّ	Hakka (Daha)
وَالْبَاطِلَ	Ve batıla
فَاَمَّا الزَّبَدُ	Köpüğe gelince
فَيَذْهَبُ	Atılır gider (Ne olduğu halde?)
جُفَاءً	Boş olduğu halde
وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ	Amma faydalı olan (Kime?)
النَّاسَ	İnsanlara
فَيَمْكُثُ	Bekler (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yerde
كَذٰلِكَ	İşte böyle
يَضْرِبُ	Açıklar
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
الْاَمْثَالَ ﴿١٧﴾	Misalleri
لِلَّذِينَ	O kimseler için vardır ki
اسْتَجَابُوا	Onlar icabet ettiler (Kime?)
لِرَبِّهِمُ	Rablerine (Ne vardır?)
الْحُسْنٰى	En güzel olan
وَالَّذِينَ	O kimseler için de vardır ki
لَمْ يَسْتَجِيبُوا	İcabet etmediler (Kime?)
لَهُ	Rablerine
لَوْ اَنَّ لَهُمْ	Şayet onlar için olsa (Ne?)
مَا	O şey ki (Nerededir?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzündedir
جَمِيعًا	Yeryüzündekilerin hepsi (Daha?)
وَمِثْلَهُ	Ve bir o kadarı da (Ne ile birlikte?)
مَعَهُ	Onunla birlikte olsa
لَافْتَدَوْا بِهِ	Elbette onu [kurtulmak için] feda ederler
اُولٰئِكَ	İşte bunlar var ya
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne vardır?)
سُوءُ الْحِسَابِ	Hesabın en şiddetlisi
وَمَاْوٰيهُمْ	Onların varacağı yer (Neresidir?)
جَهَنَّمُ	Cehennemdir
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾	Ne kötü döşektir o!

السجدة

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمٰى

O kördür | O kimse gibi ki | Haktır (Kim gibi olur mu?) | Rabbin tarafından (Nedir o?) | Sana (Kim tarafından?) | İndirildi (Kime?) | Muhakkak o şey ki | Şunu bilen kişi olur mu ki?

إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ

Ve de bozmazlar (Neyi?) | Allah'a verilen sözü/ahdi (Daha?) | Yerine getirirler (Neyi?) | O kimseler ki | Akıl sahipleri | Ancak öğüt alır

الْمِيثَاقَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ

Ve korkarlar (Kimden?) | Birleştirilmesini | Onun hakkında (Neyi emretti?) | Allah (Ne hakkında?) | Emretti (Kim?) | O şeyi ki | Birleştirirler (Neyi?) | O kimseler ki | Verilen sözü

رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ

Rablerinin rızasını isteyerek (Daha?) | Sabrettiler (Ne oldukları halde?) | O kimseler ki | Hesabın kötüsünden | Ve de korkarlar (Neden?) | Rablerinden (Daha)

وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَؤُنَ

Savarlar (Ne ile?) | Aşikarca (Daha?) | Gizlice (Daha) | Onlara rızık olarak verdiklerimizden (Nasıl?) | İnfak ettiler (Neden?) | Namazı (Daha) | Ve dosdoğru kıldılar (Neyi?)

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ

(O sondan bedel?) Adn cennetleri vardır | Dünya yurdunun sonu | Onlar için vardır (Ne vardır?) | İşte onlar var ya | Kötülüğü | İyilikle (Neyi?)

يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلٰئِكَةُ

Ve Melekler | Çocuklarından | Eşlerinden (Daha) | Babalarından (Daha) | Salih olanlarla (Kimler arasından?) | O cennetlere girecekler (Kim ile birlikte?)

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ

Ne güzeldir! | Sabretmeniz sebebiyle | Size selam olsun (Ne sebebiyle?) | Her kapıdan | Onların yanına (Nereden?) | Girecekler

عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ

Onu iyice pekiştirdikten sonra | Allah'a verdikleri sözü (Neden sonra?) | Bozuyorlar (Neyi?) | O kimseler ki | Dünya yurdunun sonu

وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولٰئِكَ

Onlar var ya | Yeryüzünde | Ve fesat çıkarıyorlar (Nerede?) | Birleştirilmesini | Onun hakkında (Neyi emreti?) | Allah (Ne hakkında?) | Emretti (Kim?) | O şeyi ki | Ve koparıyorlar (Neyi?)

لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

Diliyor (Daha ne yapar?) | O kimseye ki | Rızkı (Kime?) | Genişletir (Neyi?) | Allah | Kötü yurt | Ve onlar içindir (Ne?) | Lanet | Onlar için vardır (Ne?)

وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ

Ahiret hayatının yanında | Oysaki dünya hayatı değildir | Dünya hayatı ile | Şımardılar (Ne ile?) | [Dilediğine] Daraltır da

إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ

Söyle | Rabbinden | Ayet/Alamet (Kimden?) | Ona (Ne?) | İndirilmeli değil miydi? (Kime?) | Kafir oldular | O kimseler ki | Der (Kim?) | Ancak az bir geçimliktir

إِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ اٰمَنُوا

İman ettiler | Onlar | [Kendisine] yöneldi | O kimseyi ki (Kimi?) | O'na (Neye?) | Ve ulaştırır | Diliyor | O kimseyi ki | Saptırır | Hiç şüphesiz Allah

وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ أَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

Kalpler | Mutmain olur (Ne?) | Ancak Allah'ı zikretmekle | İyi bilin ki | Allah'ı zikretmekle | Onların kalpleri (Ne ile?) | Ve mutmain olur (Ne?)

19. Şimdi Rabbinden sana indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen bir kimse, kör olan gibi olur mu? Fakat onu ancak akıl ve vicdanı temiz olanlar kavrar.

20. Onlar ki, Allah'ın ahdini yerine getirirler ve verdikleri sözü bozmazlar.

21. Ve onlar ki, Allah'ın gözetilmesini emrettiği hakları gözetirler, Rablerine saygı besler ve hesabın kötülüğünden korkarlar.

22. Ve onlar ki, Mevlalarının rızasına ermek için sabretmekte, namazı dosdoğru kılmakta, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli açık harcamaktadırlar ve onlar kötülüğü iyilik ile savarlar. İşte bunlar, dünya yurdunun sonu onlara mahsustur.

23. Adn cennetleri, onlara girecekler, atalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanlarla birlikte, öyle ki, melekler her kapıdan yanlarına girerek diyecekler:

24. "Selam sizlere, sabrettiğiniz için, bakın ne güzel dünya yurdunun sonu!"

25. Fakat Allah'a verdikleri sözü kuvvetle pekiştirdikten sonra bozanlar ve Allah'ın birleştirilmesini emrettiği ilişkileri koparanlar ve yeryüzünü fesada verenler; işte bunlar, lanet olsun onlara ve yurdun kötüsü onlara...

26. Allah, dilediği kimseye rızkı genişletir, daraltır da... Onlar ise dünya hayatı ile sevinmekteler. Oysa dünya hayatı, ahiretin yanında bir yol azığından ibarettir!

27. Yine o inkâr edenler diyorlar ki: "Ona Rabbinden bir âyet indirilseydi ya! De ki: "Gerçekten Allah dilediği kimseyi şaşırtıyor, kim de gönül verirse, ona hidâyet buyuruyor.

28. Onlar ki iman etmişlerdir ve kalpleri Allah'ın zikriyle yatışır. Evet, Allah'ın zikri ile kalpler yatışır!"

29. Onlar ki, iman etmişlerdir ve iyi işler yapmaktadırlar. Ne hoş, mutluluk onların, gelecek güzelliği de onların!

30. İşte seni, böyle kendilerinden önce nice ümmetler gelip geçmiş olan bir ümmet içinde gönderdik ki, onlar Rahman'ı inkâr ederlerken, sen onlara karşı sana vahyettiğimiz kitabı okuyasın diye... De ki: "O Rahman benim Rabbim, O'ndan başka ilah yok. Ben O'na dayandım, tevbem de O'nadır!"

31. Kendisiyle dağların yürütüldüğü veya yerin parçalandığı yahut kendisiyle ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı... Fakat bütün emir Allah'ındır! İman edenler, kâfirlerden ümidi kesip anlamadılar mı ki, Allah dileseydi elbette insanlara hep birden hidâyet buyururdu. O inkâr edenler, onların kendi yaptıkları yüzünden başlarına musibet inip duracak veya yurtlarının yakınına konacak. Sonunda Allah'ın vaadi gelecek! Şüphesiz ki Allah, miadını şaşırmaz.

32. Andolsun ki, senden önceki peygamberlerle alay edildi. Ben de o inkâr edenlere bir süre için mühlet verdim. Sonra da tuttum cezalandırdım! O zaman azabım nasıl oldu?

33. Böyle her nefsin bütün kazancıyla üzerinde hâkim olan zat inkâr edilir mi? Tuttular Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Söyleyin bakalım onların isimlerini."Ya O'na bu yeryüzünde bilmediği bir şey mi haber vereceksiniz? Yoksa anlamı olmayan sırf boş bir laf mı? Doğrusu inkâra saplananlara hileleri hoş gösterildi ve hak yolundan saptırıldılar. Her kimi de Allah saptırırsa artık onu yola getirecek yoktur!

34. Onlara dünya hayatında bir azap vardır. Ahiret azabı ise elbette daha zorlu... Onları Allah'tan koruyacak da yoktur.

الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ

O kimseler ki | İman ettiler (Daha) | Yaptılar (Neyi?) | Salih amelleri | Müjdeler olsun (Kime müjdeler olsun?) | Onlara | Varılacak güzel yurt da onlaradır

﴿٢٩﴾ كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ فٖٓي اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَٓا اُمَمٌ لِتَتْلُوَا

Aynı şekilde | Seni de gönderdik (Kime?) | Bir ümmete (Öyle ümmet ki) | Geçti (Neden önce?) | Onlardan önce (Ne?) | Ümmetler (Niçin gönderdik?) | Tilavet edesin diye (Kime?)

عَلَيْهِمُ الَّذٖٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِۜ قُلْ

Onlara (Neyi?) | O şeyi ki | Biz vahyettik (Kime?) | Sana | Oysaki onlar | İnkar ediyorlar (Kimi?) | Rahman-ı | Söyle (Kime?)

هُوَ رَبّٖي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا

O benim rabbimdir | Hiç bir ilah yoktur | Ancak O vardır | Sadece ona | Tevekkül ettim | Ve sadece onadır (Ne?) | Dönüşüm | Eğer bir Kur'an ki

سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰىۜ

Yürütülmüş olsa (Ne ile?) | Onunla (Ne?) | Dağlar | Veya parçalanmış olsa (Ne ile?) | O Kur'an'la (Ne?) | Yer | Veya konuşturulmuş olsa (Ne ile?) | Onunla (Kim?) | Ölüler [O kitap yine bu Kur'an olurdu]

بَلْ لِلّٰهِ الْاَمْرُ جَمٖيعًاۜ اَفَلَمْ يَا۟يْـَٔسِ الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَنْ لَوْ يَشَٓاءُ

Fakat Allah'a aittir (Ne?) | İşler (Nasıl?) | Bütünüyle | Bilmedi mi ki ? (Kim?) | O kimseler ki | İman ettiler | Şayet dileseydi (Kim?)

اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمٖيعًاۜ وَلَا يَزَالُ الَّذٖينَ كَفَرُوا تُصٖيبُهُمْ

Allah | Elbette hidayete erdirirdi | İnsanları (Nasıl?) | Bütünüyle | Devam edecektir (Kim?) | O kimseler ki | Kafir oldular (Şu hal üzere devam edecektir ki) | Onlara isabet edecektir (Ne sebebi ile?)

بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرٖيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَأْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِۜ

Yaptıkları şeyler sebebiyle (Ne isabet edecektir?) | Şiddetli musibet | Yahut inecektir (Nereye?) | Yakınına (Neyin yakınına?) | Onların yurdunun (Ne zamana kadar?) | Yerine gelinceye kadar (Ne?) | Allah'ın vadi

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمٖيعَادَ۟ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ

Şüphe yok ki Allah | Caymaz (Neden?) | Verdiği sözden | Yemin olsun alay edildi (Kimlerle?) | Peygamberlerle (Öyle peygamberler ki) | Senden öncedir

فَاَمْلَيْتُ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ۠ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾

Fırsat verdim (Kime?) | O kimselere ki | Kafir oldular | Sonra onları yakaladım | Nasıl | Oluverdi (Ne?) | Azabım!

اَفَمَنْ هُوَ قَٓائِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْۚ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَٓاءَۜ

O zat [putlarla bir] olur mu? | O (Nedir?) | Gözetendir | Her bir nefsi (Ne ile?) | Kazanmış olduğuyla | Halbuki onlar koştular (Kime?) | Allah'a (Ne?) | Ortaklar

قُلْ سَمُّوهُمْۜ اَمْ تُنَبِّـُٔونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْاَرْضِ اَمْ

De ki | Onların isimlerini söyleyin | Yoksa | Ona bildirecek misiniz? (Neyi?) | Bir şeyi ki | Bilmiyor (Nerede?) | Yeryüzünde | Yoksa

بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِۜ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا

Sözün zahiriyle [mi konuşuyorsunuz] | Bilakis süslü gösterildi (Kime?) | O kimselere ki | Kafir oldular (Ne?) | Tuzakları (Daha?) | Ve alıkonuldular (Neden?)

عَنِ السَّبٖيلِۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ

Doğru yoldan | Kimi ki | Saptırdı (Kim?) | Allah | Artık onun için yoktur (Ne yoktur?) | Hidayete erdirecek | Onlar için vardır (Ne?) | Azap (Nerede?)

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّۚ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

Dünya hayatında | Ahiret azabı ise (Nedir?) | Daha çetindir | Onlar için yoktur (Kimden?) | Allah'tan (Ne?) | Koruyacak

مَثَلُ الْجَنَّةِ	الَّتِى	وُعِدَ	الْمُتَّقُونَ	تَجْرِى	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ
Cennetin sıfatı	Öyle cennet ki	Vaat olunmuş (Kim?)	Takva sahipleri	Akar	Altından/zeminden (Ne?)	Irmaklar

اُكُلُهَا	دَائِمٌ	وَظِلُّهَا	تِلْكَ	عُقْبَى الَّذِينَ	اتَّقَوْا	وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ
Yemişleri (Nedir?)	Süreklidir (Daha)	Gölgesi de	İşte bu	O kimselerin akıbetidir ki	Takva sahibi oldular	Kafirlerin akıbeti ise (Nedir?)

النَّارُ ﴿٣٥﴾	وَالَّذِينَ	اٰتَيْنَاهُمُ	الْكِتَابَ	يَفْرَحُونَ	بِمَا
Ateştir	O kimseler ki	Onlara verdik (Ne?)	Kitap	Sevinirler (Ne ile?)	O şeyle ki

اُنْزِلَ	اِلَيْكَ	وَمِنَ الْاَحْزَابِ	مَنْ	يُنْكِرُ	بَعْضَهُ	قُلْ	اِنَّمَا اُمِرْتُ
İndirildi (Kime?)	Sana	Değişik taifelerden vardır (Kim vardır?)	O kimse ki	İnkar ediyor (Neyi?)	Kur'an'ın bazısını	De ki	Ben ancak emrolundum

اَنْ اَعْبُدَ	اللّٰهَ	وَلَٓا اُشْرِكَ	بِهِ	اِلَيْهِ	اَدْعُوا	وَاِلَيْهِ	مَاٰبِ ﴿٣٦﴾	وَكَذٰلِكَ
Kulluk etmemle (Kime?)	Allah'a (Daha)	Ortak koşmamamla (Kime?)	Ona	Ve yalnız ona	Çağırırım	Yalnız onadır (Ne?)	Dönüşüm	Böylece

اَنْزَلْنَاهُ	حُكْمًا	عَرَبِيًّا	وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ	اَهْوَٓاءَهُمْ	بَعْدَ مَا جَٓاءَكَ
O'nu indirdik (O ne olduğu halde?)	Bir hüküm/hakim (Öyle hüküm ki)	Arapça	Eğer uyarsan (Neye?)	Onların arzularına (Neden sonra?)	Sana geldikten sonra (Neden?)

مِنَ الْعِلْمِ	مَا لَكَ	مِنَ اللّٰهِ	مِنْ وَلِيٍّ	وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾	وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
İlimden	Sana yoktur	Allah'tan (Ne?)	Hiçbir veli (Daha?)	Ve de hiçbir koruyucu	Andolsun, gönderdik (Kimi?)

رُسُلًا	مِنْ قَبْلِكَ	وَجَعَلْنَا	لَهُمْ	اَزْوَاجًا	وَذُرِّيَّةً	وَمَا كَانَ	لِرَسُولٍ
Rasülleri	Senden önce	Ve biz verdik (Kime?)	Onlara (Ne?)	Eşler (Daha)	Ve zürriyet	Ve olmadı (Kim için?)	Hiçbir peygamber için (Ne olmadı?)

اَنْ يَأْتِيَ	بِاٰيَةٍ	اِلَّا	بِاِذْنِ اللّٰهِ	لِكُلِّ اَجَلٍ	كِتَابٌ ﴿٣٨﴾	يَمْحُوا	اللّٰهُ
Getirmesi (Neyi?)	Bir ayeti/mucizeyi	Ancak	Allah'ın izniyle	Her ecel için vardır (Ne vardır?)	Kitap/yazı	Siler (Kim?)	Allah (Neyi?)

مَا يَشَٓاءُ	وَيُثْبِتُ	وَعِنْدَهُ	اُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾	وَاِنْ مَا	نُرِيَنَّكَ
Dilediğini (Daha?)	Ve [dilediğini de] sabit kılar	Onun katındadır (Ne?)	Ana kitap	Eğer	Sana göstersek (Neyi?)

بَعْضَ الَّذِى	نَعِدُهُمْ	اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ	فَاِنَّمَا عَلَيْكَ	الْبَلَاغُ	وَعَلَيْنَا
O şeyin bir kısmını [ki]	Onlara vaat ettik	Veya Seni vefat ettirsek	Yine de senin üzerine sadece vardır (Ne?)	Tebliğ	Ve bizim üzerimize de vardır (Ne vardır?)

الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾	اَوَلَمْ يَرَوْا	اَنَّا	نَأْتِى	الْاَرْضَ	نَنْقُصُهَا	مِنْ اَطْرَافِهَا
Hesap vardır	Görmüyorlar mı ki	Biz	Geliyoruz/teveccüh ediyoruz (Nereye?)	Yeryüzüne	Eksiltip duruyoruz (Nereden?)	Onun etrafından

وَاللّٰهُ	يَحْكُمُ	لَا مُعَقِّبَ	لِحُكْمِهِ	وَهُوَ	سَرِيعُ الْحِسَابِ
Allah	Hükmeder	Peşine düşecek yoktur (Neyin?)	Hükmünün	Allah (Nedir?)	Hesabı seri olandır

﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ	الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	فَلِلّٰهِ	الْمَكْرُ	جَمِيعًا	يَعْلَمُ
Tuzak kurmuştu (Kim?)	O kimseler ki	Onlardan öncedirler	[Fakat] Allah'a aittir	Asıl tuzaklar	Bütünüyle	O Allah bilir (Neyi?)

مَا تَكْسِبُ	كُلُّ نَفْسٍ	وَسَيَعْلَمُ	الْكُفَّارُ	لِمَنْ	عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾
Ne kazanacağını (Kimin?)	Her bir kişinin	Yakında bilecek (Kim?)	Kafirler (Neyi bilecektir?)	Kimindir (Ne?)	Dünya yurdunun sonu

35. Takva sahiplerine söz verilen cennetin niteliği (şöyledir): Altından ırmaklar akar, yemişleri süreklidir, gölgesi de... Bu, işte takva yolunu tutanların sonudur. Kâfirlerin sonu ise ateştir.

36. Bir de kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen bu Kur'an ile sevinç duyuyorlar. Hiziplerden onun bir kısmını inkâr eden de vardır. De ki: "Ben ancak Allah'a kulluk etmekle ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben O'na davet ederim,varacağım O.

37. Ve işte biz o Kur'an'ı böyle Arapça bir hüküm olmak üzere indirdik. Andolsun ki, eğer sen, sana vahiyle gelen bu ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, sana Allah'tan ne bir dost vardır, ne de koruyacak.

38. Andolsun ki, biz senden önce de peygamberler gönderdik. Onlara da hem eşler verdik, hem soy... Allah'ın izni olmadıkça bir mucize getirmek, hiçbir peygamberin haddi değildir. Her ecel için bir yazı vardır.

39. Allah dilediğini siler, dilediğini olduğu gibi bırakır. Ana kitap O'nun yanındadır.

40. Onlara yaptığımız tehdidin bazısını sana kesin olarak göstersek de veya seni vefat ettirsek de, kuşkusuz tebliğ etmek sana, hesap ise bizedir.

41. Ya görmüyorlar mı da, biz o yeryüzünü etrafından eksiltip duruyoruz? Ve Allah öyle hükmünü icra eder ki, hükmünü takip edip bozacak yoktur. Hem O çok hızlı hesap görendir.

42. Evet onlardan öncekiler de tuzak kurdular. Fakat sonuçta bütün tuzak Allah'ındır. Herkesin ne kazandığını O bilir. Yarın bu dünyanın akıbetinin kime ait olduğunu kâfirler de bilecekler.

43. O inkâr edenler: “Sen peygamber değilsin.” diyorlar. De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter, bir de yanında kitap ilmi bulunan...

İBRAHİM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 52 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

1. Elif, Lam, Ra. Bir kitap sana indirdik ki, insanları Rablerinin izni ile karanlıklardan aydınlığa çıkarasın diye... Doğruca O aziz hamid (olan Allah)’ın yoluna ki, bütün izzet ve hamd O’nundur.

2. O Allah’in (yoluna) ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nundur; şiddetli bir azaptan da vay kâfirlere...

3. Onlar ki, dünya hayatını sevip ahirete tercih ederler de Allah’ın yolundan çevirirler ve onun eğrilmesini isterler. İşte bunlar çok uzak bir sapıklık içindedirler.

4. Ve biz her gönderdiğimiz peygamberi, ancak bulunduğu kavminin diliyle gönderdik ki, onlara iyice açıklasın. Sonra da Allah dilediğini sapıklık içinde bırakır, dilediğini de hidâyete erdirir. Ve O, öyle aziz, hakîmdir O!

5. Andolsun ki, Musa’yı âyetlerimizle: “Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah’ın günleri ile öğüt ver!” diye gönderdik. Şüphesiz ki bunda, çok sabırlı, çok şükredici her kimse için birçok Âyetler/ibretler vardır.

بِاللّٰهِ	كَفٰى	قُلْ	مُرْسَلًاۜ	لَسْتَ	كَفَرُوا	الَّذٖينَ	وَيَقُولُ
Allah (Ne olarak?)	Yeter (Kim?)	De ki	Gönderilmiş peygamber	Sen değilsin (Ne?)	Kafir oldular (Ne derler?)	O kimseler ki	Der (Kim?)

﴿٤٣﴾ عِلْمُ الْكِتَابِ	عِنْدَهُ	وَمَنْ	وَبَيْنَكُمْۜ	بَيْنٖي	شَهٖيدًا
Kitabın ilmi	Yanında vardır (Ne?)	O kimse ki	Sizin aranızda (Daha kim yeter?)	Benim aramla	Şahit olarak (Nerede şahit?)

آيَاتُهَا ٥٢ سُورَةُ اِبْرٰهٖيمَ مَكِّيَّةٌ

الرَّحٖيمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah’ın adıyla [başlarım]

النَّاسَ	لِتُخْرِجَ	اِلَيْكَ	اَنْزَلْنَاهُ	كِتَابٌ	الٓرٰ
İnsanları (Neden?)	Çıkarman için (Kimi?)	Sana (Niçin?)	Biz O’nu indirdik (Kime?)	[Bu] bir kitaptır (Öyle kitap ki)	Elif, Lâm, Râ

اِلٰى صِرَاطِ الْعَزٖيزِ	بِاِذْنِ رَبِّهِمْ	اِلَى النُّورِ	مِنَ الظُّلُمَاتِ
Aziz Rabbinin yoluna (Yine öyle Rabbin ki?)	Rablerinin izniyle (Aydınlıktan bedel nereye çıkarman için?)	Aydınlığa (Ne ile?)	Karanlıklardan (Nereye?)

وَمَا فِي الْاَرْضِۜ	مَا فِي السَّمٰوَاتِ	لَهُ	الَّذٖي	﴿١﴾ اَللّٰهِ	الْحَمٖيدِ
Ve yerde olanlar	Göklerde olanlar (Daha?)	O’na aittir (Ne?)	Öyle Allah ki	(Aziz ve hamda layık olandan bedel?) Allah’ın yoluna	Hamda layık olan

الَّذٖينَ	﴿٢﴾ شَدٖيدٍ	مِنْ عَذَابٍ	لِلْكَافِرٖينَ	وَوَيْلٌ
O kimseler ki	Ziyadesiyle şiddetli	Azaptan dolayı (Öyle azap ki)	Kâfirlerin (Neden dolayı?)	Vay haline!

وَيَصُدُّونَ	عَلَى الْاٰخِرَةِ	الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا	يَسْتَحِبُّونَ
Ve men ediyorlar (Neden?)	Ahirete karşı (Daha?)	Dünya hayatını (Ne üzerine?)	Seviyorlar/tercih ediyorlar (Neyi?)

بَعٖيدٍ	فٖي ضَلَالٍ	اُولٰٓئِكَ	عِوَجًاۜ	وَيَبْغُونَهَا	عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ
Uzak olan	Bir sapıklık içindedirler (Öyle sapıklık ki?)	İşte onlar (Nedirler?)	Eğri büğrü	Ve Onun olmasını istiyorlar (Ne olduğu halde o yol?)	Allah yolundan (Daha?)

لَهُمْۜ	لِيُبَيِّنَ	اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ	مِنْ رَسُولٍ	﴿٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا
Onlara	Açıklasın diye (Kime?)	Ancak kavminin lisanıyla gönderdik (Niye?)	Hiçbir Peygamberi	Biz göndermedik (Kimi?)

وَهُوَ	يَشَاءُۜ	مَنْ	وَيَهْدٖي	يَشَاءُ	مَنْ	اللّٰهُ	فَيُضِلُّ
O Allah (Nedir?)	Diliyor	O kimseyi ki	Ve doğru yola iletir (Kimi?)	Diliyor	O kimseyi ki	Allah (Kimi?)	O halde saptırır (Kim?)

بِاٰيَاتِنَا	مُوسٰى	وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا	﴿٤﴾ الْحَكٖيمُ	الْعَزٖيزُ
Mucizelerimizle (Ne diye?)	Musa’yı (Ne ile?)	Muhakkak ki biz gönderdik (Kimi?)	Hikmet sahibidir	Ziyade azizdir (Daha nedir?)

وَذَكِّرْهُمْ	اِلَى النُّورِ	مِنَ الظُّلُمَاتِ	قَوْمَكَ	اَنْ اَخْرِجْ
Ve onlara hatırlat (Neyi?)	Aydınlığa	Karanlıklardan (Nereye?)	Kavmini (Neden?)	Çıkar diye (Kimi?)

﴿٥﴾ شَكُورٍ	لِكُلِّ صَبَّارٍ	لَاٰيَاتٍ	اِنَّ فٖي ذٰلِكَ	بِاَيَّامِ اللّٰهِ
Çok şükreden	Çokça sabreden herkese (Öyle sabreden ki)	Büyük ibretler vardır (Kime?)	Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?)	Allah’ın günlerini

وَاِذْ	قَالَ	مُوسٰى	لِقَوْمِهِ	اذْكُرُوا	نِعْمَةَ اللّٰهِ	عَلَيْكُمْ	اِذْ
Ve bir zaman ki	Demişti (Kim?)	Musa (Kime?)	Kavmine (Ne demişti?)	Hatırlayın (Neyi?)	Allah'ın nimetini (Kimin üzerine olan?)	Sizin üzerinize olan	Hani

اَنْجٰيكُمْ	مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ	يَسُومُونَكُمْ	سُوٓءَ الْعَذَابِ
Sizi kurtarmıştı (Kimden?)	Firavun'un hanedanından (Onlar ne halde iken?)	Sizi uğratıyorlarken (Neye?)	Azabın en kötüsüne

وَيُذَبِّحُونَ	اَبْنَٓاءَكُمْ	وَيَسْتَحْيُونَ	نِسَٓاءَكُمْ	وَفِي ذٰلِكُمْ
Ve boğazlıyorlarken (Kimi?)	Erkek çocuklarınızı (Daha?)	Ve sağ bırakıyorlarken (Kimi?)	Kadınlarınızı	Ve bunda vardır (Ne vardır?)

بَلَٓاءٌ	مِنْ رَبِّكُمْ	عَظِيمٌ ﴿٦﴾	وَاِذْ	تَاَذَّنَ	رَبُّكُمْ	لَئِنْ شَكَرْتُمْ
Bela/imtihan (Kim tarafından?)	Rabbiniz tarafından (Öyle bela ki?)	Çok büyük olan	Hani	Size duyurmuştu (Kim?)	Rabbiniz (Şunu duyurmuştu ki;)	Eğer şükrederseniz

لَاَزِيدَنَّكُمْ	وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ	اِنَّ عَذَابِي	لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾	وَقَالَ مُوسٰٓى
Elbette size [nimetlerimi] artıracağım	Eğer nankörlük yaparsanız	Muhakkak ki benim azabım (Nedir?)	Kesinlikle pek çetindir	Musa dedi ki

اِنْ تَكْفُرُوٓا	اَنْتُمْ	وَمَنْ فِي الْاَرْضِ	جَمِيعًا
Şayet nankörlük ederseniz	Siz (Daha?)	Ve yeryüzünde olanlar	Toplu halde

فَاِنَّ اللّٰهَ	لَغَنِيٌّ	حَمِيدٌ ﴿٨﴾	اَلَمْ يَاْتِكُمْ	نَبَؤُا الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِكُمْ
Gerçek şu ki Allah	Elbette ihtiyaçsızdır (Daha?)	Hamda pek layık olandır	Size gelmedi mi? (Ne?)	O kimselerin haberi ki	Sizden öncedirler (Onlardan bedel kimin haberi?)

قَوْمِ نُوحٍ	وَعَادٍ	وَثَمُودَ	وَالَّذِينَ	مِنْ بَعْدِهِمْ	لَا يَعْلَمُهُمْ
Nuh'un kavminin (Daha?)	Ve Âd kavminin (Daha?)	Ve Semud kavminin (Daha kimin?)	Ve o kimselerin ki	Onlardan sonradırlar	Onları bilmez

اِلَّا اللّٰهُ	جَٓاءَتْهُمْ	رُسُلُهُمْ	بِالْبَيِّنَاتِ	فَرَدُّوٓا	اَيْدِيَهُمْ
Ancak Allah bilir	Onlara getirmişti (Kim?)	Peygamberleri (Neyi?)	Beyyineleri/ apaçık delilleri	Ve onlar da götürmüştü (Neyi?)	Ellerini (Nereye?)

فِٓي اَفْوَاهِهِمْ	وَقَالُوٓا	اِنَّا كَفَرْنَا	بِمَٓا	اُرْسِلْتُمْ	بِهِ	وَاِنَّا
Ağızlarına	Ve demişlerdi ki	Kesinlikle biz inkâr ettik (Neyi?)	Ol şeyi ki	Siz gönderildiniz (Ne ile?)	Onunla	Ve kesinlikle biz (Ne içindeyiz?)

لَفِي شَكٍّ	مِمَّا تَدْعُونَنَٓا	اِلَيْهِ	مُرِيبٍ ﴿٩﴾	قَالَتْ	رُسُلُهُمْ
Bir şüphe içindeyiz (Neden?)	Bizi çağırdığın şeylerden (Neye?)	Kendisine (Öyle şüphe ki)	Kuşku veren	Dedi (Kim?)	Peygamberleri (Ne dedi?)

اَفِي اللّٰهِ	شَكٌّ	فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	يَدْعُوكُمْ
Allah hakkında var mıdır? (Ne?)	Şüphe (Öyle Allah ki)	Gökleri yoktan var eden (Daha neyi yoktan var eden?)	Yeri	O sizi çağırıyor (Niçin çağırıyor?)

لِيَغْفِرَ	لَكُمْ	مِنْ ذُنُوبِكُمْ	وَيُؤَخِّرَكُمْ	اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
Bağışlamak için (Kim için?)	Sizin için (Neyi?)	Günahlarınızı (Daha ne için çağırıyor?)	Sizi ertelemek için (Ne vakte kadar?)	Belirli bir vakte kadar

قَالُوٓا	اِنْ اَنْتُمْ	اِلَّا بَشَرٌ	مِثْلُنَا	تُرِيدُونَ	اَنْ تَصُدُّونَا
Dediler (Ne dediler?)	Siz değilsiniz	Ancak bir insansınız (Öyle insan ki?)	Bizim gibi	İstiyorsunuz (Neyi?)	Bizi çevirmeyi (Neden?)

عَمَّا كَانَ	يَعْبُدُ	اٰبَٓاؤُنَا	فَاْتُونَا	بِسُلْطَانٍ	مُبِينٍ ﴿١٠﴾
Sürekli oldukları şeylerden (Ne oldukları?)	Tapar (Kim?)	Babalarımız	O halde bize getirin (Ne getirin?)	Bir delil (Öyle delil ki)	Apaçık

6. Ve o zaman Musa kavmine dedi ki: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın! Bir zamanlar sizi Firavun'un ailesinden kurtardı. Sizi azabın kötüsüne uğratıyorlardı ve oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı diri tutmak istiyorlardı. Ve bunda Rabbinizden size büyük bir imtihan var.

7. Ve düşünün ki Rabbiniz şöyle ilan etti: "Andolsun ki, şükrederseniz elbette size artırırım ve eğer nankörlük ederseniz haberiniz olsun ki, azabım çok şiddetlidir!"

8. Siz ve bütün yeryüzünde bulunanların hepsi nankörlük etseniz, şu muhakkak ki, Allah'ın hiçbirinize ihtiyacı yok ve O zatında övgüye layık bir zengindir.

9. Size, sizden önce gelip geçenlerin haberleri gelmedi mi? Nuh kavminin, Ad'ın ve Semud'un ve daha onlardan sonrakilerin (haberleri) ki, ayrıntılarını ancak Allah bilir. Onlara peygamberleri açık delillerle geldiler de onlar, ellerini ağızlarına ittiler ve: "Biz, sizin gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz ve biz, sizin bizi davet ettiğiniz şeyden bir şüphe içindeyiz." dediler.

10. Peygamberleri dedi ki: "Hiç gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe edilir mi? O sizi, günahlarınızı bağışlamak için çağırıyor ve belirlenmiş bir süreye kadar size müsaade ediyor." (Onlar da): "Siz de bizim gibi bir insansınız, bizi babalarımızın taptıklarından çevirmek istiyorsunuz. O halde bize apaçık bir delil getiriniz." dediler.

11. Peygamberleri onlara: “Evet biz de sizin gibi bir beşerden başka bir şey değiliz, fakat Allah kullarından dilediğine nimetini lütfeder ve Allah’ın izni olmadıkça size bir delil getirmek bizim haddimiz değildir. Ve hep Allah’a tevekkül etmelidir onun için mü’minler!

12. Ve biz ne diye Allah’a tevekkül etmeyelim ki, O bizlere yollarımızı dosdoğru gösterdi. Ve elbette bize yaptığınız eziyetlere karşı sabredeceğiz... Ve onun için tevekkül edenler hep Allah’a tevekkül etmelidirler.

13. İnkâr edenler de peygamberlerine dediler ki: “Kesinlikle ve kesinlikle sizi toprağımızdan çıkarırız yahut milletimize (dinimize) dönersiniz.” Rableri de onlara şöyle vahyetti: “Kesinlikle ve kesinlikle zalimleri helak edeceğiz.

14. Ve arkalarından sizi o yere yerleştireceğiz. Bu, işte makamımdan korkana ve tehdidimden korkana vadimdir!”

15. Ve (peygamberler) hem fetihler istediler ve hem de hüsrana uğradı her zorba inatçı.

16. Arkasından da cehennem... Neler olacak ve irin suyundan sulanacak...

17. Yutmaya çalışacak, boğazından geçiremeyecek, her taraftan ona ölüm gelecek, hâlbuki ölmeyecek, arkasından da şiddetli bir azap...

18. Rablerini inkâr edenlerin örneği şudur: Amelleri bir küle benzer ki, onu fırtınalı bir günde rüzgâr şiddetle savurmaktadır. Kazandıklarından hiçbir şey ellerine geçmez! İşte budur, asıl o uzak sapıklık.

قَالَتْ	لَهُمْ	رُسُلُهُمْ	اِنْ نَحْنُ	اِلَّا	بَشَرٌ	مِثْلُكُمْ	وَلٰكِنَّ	اللّٰهَ
Dedi (Kime?)	Onlara (Kim?)	Peygamberleri (Ne dedi?)	Biz değiliz	Ancak	Bir insanız (Kim gibi?)	Sizin gibi	Fakat	Allah

يَمُنُّ	عَلٰى مَنْ	يَشَٓاءُ	مِنْ عِبَادِه۪ؕ	وَمَا كَانَ	لَنَٓا	اَنْ نَأْتِيَكُمْ
Lütfeder (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor (Kimden?)	Kullarından	Ve olmaz (Kim için?)	Bizim için (Ne olmaz?)	Size getirmemiz (Ne?)

بِسُلْطَانٍ	اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِؕ	وَعَلَى اللّٰهِ	فَلْيَتَوَكَّلِ	الْمُؤْمِنُونَ
Delil	Ancak Allah’ın izniyle [getirebiliriz]	Ve yalnız Allah’a	Tevekkül etsin (Kim?)	Müminler

﴿١١﴾	وَمَا لَنَٓا	اَلَّا نَتَوَكَّلَ	عَلَى اللّٰهِ	وَقَدْ هَدٰينَا	سُبُلَنَاؕ
	Bize ne oluyor ki	Biz tevekkül etmeyelim (Kime?)	Allah’a (Allah ne olduğu halde?)	Bize gösterdiği halde (Neyi?)	Yollarımızı

وَلَنَصْبِرَنَّ	عَلٰى مَٓا اٰذَيْتُمُونَاؕ	وَعَلَى اللّٰهِ	فَلْيَتَوَكَّلِ
Ve kesinlikle biz sabredeceğiz (Neye?)	Bize eziyet ettiğiniz şeylere	Ve yalnız Allah’a	Tevekkül etsin (Kim?)

الْمُتَوَكِّلُونَ	﴿١٢﴾	وَقَالَ	الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	لِرُسُلِهِمْ	لَنُخْرِجَنَّكُمْ
Tevekkül edenler		Dedi (Kim?)	O kimseler ki	Kâfir oldular (Kime?)	Peygamberlerine (Ne dediler?)	Elbette sizi çıkaracağız (Nereden?)

مِنْ اَرْضِنَٓا	اَوْ لَتَعُودُنَّ	ف۪ي مِلَّتِنَاؕ	فَاَوْحٰٓى	اِلَيْهِمْ	رَبُّهُمْ
Yurdumuzdan	Veya dönersiniz (Neye dönersiniz?)	Bizim milletimize/dinimize	Vahyetti (Kime?)	Onlara (Kim?)	Rableri (Şunu vahyetti ki;)

لَنُهْلِكَنَّ	الظَّالِم۪ينَۙ	﴿١٣﴾	وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ	الْاَرْضَ	مِنْ بَعْدِهِمْؕ
Elbette helak edeceğiz (Kimi?)	Zalimleri		(Yine şunu vahyetti ki;) Ve elbette sizi ikamet ettireceğiz (Nerede?)	O yeryüzünde	Onlardan sonra

ذٰلِكَ	لِمَنْ	خَافَ	مَقَام۪ي	وَخَافَ	وَع۪يدِ	﴿١٤﴾	وَاسْتَفْتَحُوا
İşte bu (Kim içindir?)	O kimse içindir ki	Korktu (Neden?)	Makamımdan (Daha kim içindir?)	Ve korkan içindir (Neden?)	Tehdidimden		Ve [Peygamberler] fetih istediler

وَخَابَ	كُلُّ جَبَّارٍ	عَن۪يدٍۙ	﴿١٥﴾	مِنْ وَرَٓائِه۪	جَهَنَّمُ	وَيُسْقٰى
Ve bozguna uğradı (Kim?)	Her zorba (Öyle zorba ki)	İnatçı		(Yine öyle zorba ki) Ardından da [O’nun için] vardır (Ne vardır?)	Cehennem vardır	Ve içirilecek (Neden?)

مِنْ مَٓاءٍ	صَد۪يدٍۙ	﴿١٦﴾	يَتَجَرَّعُهُ	وَلَا يَكَادُ يُس۪يغُهُ	وَيَأْت۪يهِ
Sudan (Öyle su ki)	İrinli		O suyu yudumlayacak	Ve boğazından geçirmeye güç yetiremeyecek	Ve ona gelecek (Ne?)

الْمَوْتُ	مِنْ كُلِّ مَكَانٍ	وَمَا هُوَ	بِمَيِّتٍؕ	وَمِنْ وَرَٓائِه۪
Ölüm (Nereden gelecek?)	Her taraftan	Ve o olmayacak	Ölücü	Ve bunun ardından da olacak (Ne olacak?)

عَذَابٌ	غَل۪يظٌ	﴿١٧﴾	مَثَلُ الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	بِرَبِّهِمْ	اَعْمَالُهُمْ
Bir azap (Öyle azap ki)	Daha katı		O kimselerin misali ki	İnkâr ettiler (Kimi?)	Rablerini	Onların amelleri (Ne gibidir?)

كَرَمَادٍۨ	اشْتَدَّتْ	بِهِ	الرّ۪يحُ	ف۪ي يَوْمٍ	عَاصِفٍؕ	لَا يَقْدِرُونَ
Kül gibidir (Öyle kül ki)	Savurmuştur (Neyi?)	O külü (Ne?)	Rüzgâr (Ne zamanda?)	Bir günde (Öyle gün ki)	Fırtınalı	Onlar güç yetiremezler (Neden?)

مِمَّا كَسَبُوا	عَلٰى شَيْءٍؕ	ذٰلِكَ	هُوَ	الضَّلَالُ	الْبَع۪يدُ	﴿١٨﴾
Kazandıklarından (Neye güç yetiremezler?)	Hiçbir şeye	İşte bu (Nedir?)	Asıl budur	Sapıtma (Öyle sapıtma ki)	Uzak	

اَلَمْ تَرَ	اَنَّ اللّٰهَ	خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	بِالْحَقِّ	اِنْ يَشَاْ
Görmedin mi ki	Muhakkak ki Allah	Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri (Ne ile?)	Hak ile	Eğer dilerse

يُذْهِبْكُمْ	وَيَاْتِ	بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۙ ﴿١٩﴾	وَمَا ذٰلِكَ	عَلَى اللّٰهِ	بِعَزِيزٍ
Sizi ortadan kaldırır	Ve getirir (Ne getirir?)	Yeni bir mahlukat	Bu değildir (Kime?)	Allah'a (Ne değildir?)	Güç bir şey

﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا	لِلّٰهِ	جَمِيعًا	فَقَالَ	الضُّعَفٰٓؤُا	لِلَّذِينَ	اسْتَكْبَرُٓوا
Huzura çıktılar (Kimin huzuruna?)	Allah'ın (Nasıl?)	Toplu halde	Ve dedi (Kim?)	Zayıflar (Kime?)	O kimseler ki	Büyüklük taslادılar (Ne dedi?)

اِنَّا كُنَّا	لَكُمْ	تَبَعًا	فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ	عَنَّا	مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ
Muhakkak ki biz idik (Kime?)	Size (Ne idik?)	Tabiler idik	Siz giderebilir misiniz? (Kimden?)	Bizden	Yani Allah'ın azabından (Neyi?)

مِنْ شَيْءٍ ۜ	قَالُوا	لَوْ هَدٰينَا	اللّٰهُ	لَهَدَيْنَاكُمْ	سَوَٓاءٌ عَلَيْنَٓا
Azıcık bir şeyi	Dediler ki	Şayet bizi doğru yola iletseydi (Kim?)	Allah	Biz de size doğru yolu gösterirdik	Şimdi bize eşittir (Ne?)

اَجَزِعْنَٓا	اَمْ صَبَرْنَا	مَا لَنَا	مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾	وَقَالَ	الشَّيْطَانُ
Tasalanmamız	Ya da sabretmemiz	Bizim için yoktur (Ne yoktur?)	Kaçacak bir yer	Diyecek (Kim?)	Şeytan (Ne zaman?)

لَمَّا قُضِيَ	الْاَمْرُ	اِنَّ اللّٰهَ	وَعَدَكُمْ	وَعْدَ الْحَقِّ	وَوَعَدْتُكُمْ
Bitirilince (Ne?)	İş (Ne diyecek?)	Muhakkak ki Allah	Size vaat etti (Nasıl bir vaatle?)	Doğru bir vaatle	Ben de size vadettim

فَاَخْلَفْتُكُمْ	وَمَا كَانَ لِيَ	عَلَيْكُمْ	مِنْ سُلْطَانٍ	اِلَّٓا اَنْ دَعَوْتُكُمْ
Fakat ben vaadimden döndüm	Benim için yoktur	Size karşı (Ne yoktur?)	Güç yoktur	Şu var ki ben sadece sizi çağırdım

فَاسْتَجَبْتُمْ	لِي	فَلَا تَلُومُونِي	وَلُومُٓوا	اَنْفُسَكُمْ
Siz de hemen icabet ettiniz (Kime?)	Bana	O halde beni kınamayın	Kınayın (Kimi?)	Kendilerinizi

مَٓا اَنَا	بِمُصْرِخِكُمْ	وَمَٓا اَنْتُمْ	بِمُصْرِخِيَّ	اِنِّي	كَفَرْتُ
Ben değilim (Ne değilim?)	Sizi kurtarıcı	Ve siz de değilsiniz (Ne değilsiniz?)	Beni kurtarıcı	Muhakkak ki ben	Kabul etmemiştim (Neyi?)

بِمَٓا اَشْرَكْتُمُونِ	مِنْ قَبْلُ	اِنَّ الظَّالِمِينَ	لَهُمْ	عَذَابٌ	اَلِيمٌ ﴿٢٢﴾
Beni ortak koşmanızı	Bundan önce	Muhakkak ki zalimler	Onlar içindir (Ne?)	Azap (Öyle azap ki)	Can yakıcı

وَاُدْخِلَ	الَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	جَنَّاتٍ	تَجْرِي
Ve girdirilecek (Kim?)	O kimseler ki	İman ettiler	Ve işlediler (Neyi?)	Salih amelleri (Nereye girdirilecekler?)	Cennetlere (Öyle cennetler ki)	Akıyor (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ	خَالِدِينَ	فِيهَا	بِاِذْنِ رَبِّهِمْ	تَحِيَّتُهُمْ	فِيهَا
Altlarından (Ne akıyor?)	Irmaklar (Ne oldukları halde girdirilecekler?)	Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)	O cennetlerde	Rablerinin izniyle	Onların duası (Neredeki?)	O cennetlerdeki (Nedir?)

سَلَامٌ ﴿٢٣﴾	اَلَمْ تَرَ	كَيْفَ	ضَرَبَ	اللّٰهُ	مَثَلًا	كَلِمَةً طَيِّبَةً
Selamdır	Görmedin mi?	Nasıl	Koydu/Beyan etti (Kim?)	Allah	Misali (Ondan bedel?)	Güzel sözü (Ne gibidir o söz?)

كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ	اَصْلُهَا	ثَابِتٌ	وَفَرْعُهَا	فِي السَّمَٓاءِ ۙ ﴿٢٤﴾
Temiz bir ağaç gibidir ki	O ağacın kökü (Nedir?)	Sabittir (Daha?)	Ve dal[lar]ı (Neredendir?)	Göktedir

19. Görmedin mi? Allah gökleri ve yeri hakkıyla yaratmış; dilerse sizi giderir, yepyeni bir halk getirir.

20. Ve Allah' a göre bu önemli ber şey değildir.

21. Bir de hepsi toplanarak Allah'ın huzuruna çıkmışlardır. Zayıflar büyüklük taslayanlara şöyle demektedirler: "Bizler sizlere uymuş idik. Şimdi siz, Allah'ın azabından zerrece bir şeyi bizden savuşturabiliyor musunuz?" (Onlar da): "Eğer Allah bize hidâyet etseydi, ebette sizi hidâyete erdirirdik. Şimdi bizler sızlansak da, sabretsek de birdir. Bizim için kurtuluş yoktur!" demişlerdir.

22. İş bitince şeytan da der ki: "Allah size gerçek olanı vaadetti. Ben de bir söz verdim, size karşı yalancı çıktım. Bununla beraber benim size karşı bir gücüm yoktu. Ancak sizi çağırdım, siz de bana uydunuz. O halde beni kınamayınız, kendinizi kınayınız! Ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Bundan önce de ben, sizin beni Allah'a ortak koşmanızı tanımadım. Muhakkak ki, zalimlerin hakkı can yakıcı bir azaptır."

23. İman edip iyi ve yararlı işler işleyenler ise, altından ırmaklar akar cennetlere konulmuşlardır. Rablerinin izniyle orada sonsuza kadar kalacaklardır. Orada (birbirlerini selamlamaları) "Selam" (şeklinde)dir.

24. Gördün ya, Allah hoş bir sözü; kökü sabit, dalı semada hoş bir ağaca benzeterek nasıl benzetme yaptı?

25. Yemişlerini Rabbinin izniyle her zaman verir. Ve Allah, insanlara böyle misaller sunar ki, kavrayıp düşünsünler.

26. Kötü bir kelimenin misali de, gövdesi yerden koparılmış o yüzden ayakta durma imkânı olmayan kötü bir ağaç gibidir.

27. Allah iman edenleri hem dünyada, hem ahirette sabit sözle sağlamlaştırır. Haksızlık edenleri ise şaşırtır ve Allah, ne isterse onu yapar.

28. Bakmaz mısın onlara ki, Allah'ın nimetini küfre değiştiler ve kavimlerini helak yurduna kondurdular.

29. Cehenneme... Yaslanırlar ona, o ise ne kötü bir yerleşme yeridir.

30. Allah'ın yolundan saptırmak için Allah'a ortaklar uydurdular. De ki: "Keyfinize bakın. Çünkü gidişiniz ateşedir!"

31. Söyle o iman etmiş kullarıma: "Kendisinde ne alım-satım ne de dostluğun olmadığı gün gelmeden önce, namazı kılsınlar ve kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden gizli ve açık harcasınlar.

32. Allah, öyle bir ilahdır ki, gökleri ve yeri yarattı, yukarıdan su indirdi, onunla size rızık olarak çeşitli ürünler çıkardı. Emriyle denizde akıp gitsin diye gemileri sizin emrinize boyun eğdirdi, size nehirleri de boyun eğdirdi.

33. Ve sizin için birbiri ardınca güneş ve ayı hizmetinize sundu. Yine gece ve gündüzü hizmetinize sundu.

تُؤْتٖٓى — (O ağaç ne olduğu halde?) Verir olduğu halde (Neyi?)
اُكُلَهَا — Yemişlerini (Ne zaman?)
كُلَّ حٖينٍ — Her zaman (Ne ile?)
بِاِذْنِ رَبِّهَاۜ — Rabbinin izniyle
وَيَضْرِبُ — Beyan eder (Kim?)
اللّٰهُ — Allah (Neyi?)

الْاَمْثَالَ — Misalleri (Kime?)
لِلنَّاسِ — İnsanlara
لَعَلَّهُمْ — Ta ki onlar
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ — Öğüt alırlar
وَمَثَلُ كَلِمَةٍ — Sözün misali (Öyle söz ki)
خَبٖيثَةٍ — Kötü olan (Ne gibidir?)

كَشَجَرَةٍ — Ağaç gibidir (Öyle ağaç ki)
خَبٖيثَةِ — Kötü (Öyle ağaç ki)
اجْتُثَّتْ — Kökü koparılmış (Nereden?)
مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ — Yerin üzerinden
مَا لَهَا — Onun için yoktur (Ne yoktur?)
مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ — Karar

يُثَبِّتُ — Sabit tutar (Kim?)
اللّٰهُ — Allah (Kimi?)
الَّذٖينَ — O kimseleri ki
اٰمَنُوا — İman ettiler (Ne ile sabit tutar?)
بِالْقَوْلِ — Bir sözle (Öyle söz ki)
الثَّابِتِ — Sağlam olan (Nerede?)
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا — Dünya hayatında (Daha?)

وَفِى الْاٰخِرَةِۚ — Ve ahiret hayatında
وَيُضِلُّ — Ve saptırır (Kim?)
اللّٰهُ — Allah (Kimi?)
الظَّالِمٖينَ — Zalimleri
وَيَفْعَلُ اللّٰهُ — Allah yapar (Neyi?)
مَا يَشَٓاءُ — Dilediğini

﴿٢٧﴾ اَلَمْ تَرَ — Görmedin mi? (Kimi?)
اِلَى الَّذٖينَ — O kimseleri ki
بَدَّلُوا — Değiştirdiler (Neyi?)
نِعْمَتَ اللّٰهِ — Allah'ın nimetlerini (Neye değiştirdiler?)
كُفْرًا — Nankörlüğe (Daha?)
وَاَحَلُّوا — Ve sürüklediler (Kimi?)

قَوْمَهُمْ — Kavimlerini (Nereye?)
دَارَ الْبَوَارِۙ ﴿٢٨﴾ — Helak yurduna
جَهَنَّمَۚ — (Ondan bedel?) Cehenneme
يَصْلَوْنَهَاۜ — O cehenneme girecekler
وَبِئْسَ الْقَرَارُ — O ne fena bir yerleşim yeridir

﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا — Var saydılar (Kim için?)
لِلّٰهِ — Allah için (Ne?)
اَنْدَادًا — Eşler (Niçin?)
لِيُضِلُّوا — Saptırmak için (Neden?)
عَنْ سَبٖيلِهٖۜ — O'nun yolundan
قُلْ — De ki
تَمَتَّعُوا — Keyfinize bakın

فَاِنَّ مَصٖيرَكُمْ — Çünkü varacağınız yer (Neresidir?)
اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ — Cehennemdir
قُلْ — Söyle (Kime?)
لِعِبَادِىَ — Kullarıma
الَّذٖينَ — Öyle kullarım ki
اٰمَنُوا — İman ettiler (Ne söyle?)

يُقٖيمُوا — Kılsınlar (Neyi?)
الصَّلٰوةَ — Namazı
وَيُنْفِقُوا — Ve infak etsinler (Neden?)
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ — Onlara verdiğimiz rızklardan (Nasıl?)
سِرًّا — Gizli (Daha?)
وَعَلَانِيَةً — Ve aşikâr halde (Neden önce?)

مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِىَ — Gelmeden önce (Ne?)
يَوْمٌ — O gün ki
لَا بَيْعٌ — Alış veriş yoktur (Nerede?)
فٖيهِ — O günde (Daha ne yoktur?)
وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ — Dostluk da yoktur
اَللّٰهُ — Allah
الَّذٖى — O ilahtır ki O

خَلَقَ — Yaratmıştır (Neyi?)
السَّمٰوَاتِ — Gökleri (Daha?)
وَالْاَرْضَ — Ve yeri
وَاَنْزَلَ — Ve indirmiştir (Nereden)
مِنَ السَّمَٓاءِ — Gökten (Ne?)
مَٓاءً — Su
فَاَخْرَجَ — Ve çıkartmıştır (Ne ile?)

بِهٖ — O suyla (Neden?)
مِنَ الثَّمَرَاتِ — Meyvelerden (Ne çıkartmıştır?)
رِزْقًا — Rızık (Kim için?)
لَكُمْۚ — Sizin için
وَسَخَّرَ — Ve emre amade kılmıştır (Kim için?)
لَكُمُ — Sizin için (Neyi?)
الْفُلْكَ — Gemileri
لِتَجْرِىَ — Yüzüp gitmeleri için (Nerede?)

فِى الْبَحْرِ — Denizde (Ne ile yüzüp gitmeleri?)
بِاَمْرِهٖۚ — Allah'ın emriyle
وَسَخَّرَ — Ve emre amade kılmıştır (Kim için?)
لَكُمُ — Sizin için (Neyi?)
الْاَنْهَارَۚ ﴿٣٢﴾ — Nehirleri
وَسَخَّرَ — Ve emre amade kılmıştır (Kim için?)
لَكُمُ — Sizin için (Neyi?)

الشَّمْسَ — Güneşi (Daha?)
وَالْقَمَرَ — Ve ayı (Ne oldukları halde?)
دَٓائِبَيْنِۚ — Devamlı seyreder oldukları halde
وَسَخَّرَ — Ve emre amade kılmıştır (Kim için?)
لَكُمُ — Sizin için (Neyi?)
الَّيْلَ — Geceyi (Daha neyi?)
وَالنَّهَارَۚ ﴿٣٣﴾ — Gündüzü

وَاٰتٰيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللّٰهِ

O size verdi (Neden?) | O şeylerin hepsinden ki | Siz onu istediniz | Şayet saysanız (Neyi?) | Allah'ın nimetlerini

لَا تُحْصُوهَا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ

Onu bitiremezsiniz | Kesinlikle insan (Nedir?) | Pek zalimdir | Ve pek nankördür | Ve hani demişti (Kim?) | İbrahim (Ne demişti?)

رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ

Ey Rabbim! | Yap (Neyi?) | Bu şehri (Ne yap?) | Güvenilir | Beni uzak eyle (Daha kimi?) | Ve oğullarımı (Neden?) | Tapmaktan (Neye?)

الْاَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ

Putlara | Ey Rabbim! | Kesinlikle o putlar | Saptırdılar (Kimi?) | Çoğunu (Kimden?) | İnsanlardan | O halde kim

تَبِعَنِي فَاِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا

Bana tabi olursa | Muhakkak ki O (Nedir?) | Bendendir | Ve kim | Bana itaat etmezse | Muhakkak ki sen [Allah'ım] (Nesin?) | Çok mağfiret edensin | Çok merhamet edensin | Ey Rabbimiz!

اِنِّي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ

Muhakkak ki Ben | Yerleştirdim (Kimden?) | Neslimden (Nereye yerleştirdim?) | Bir vadiye (Öyle vadi ki) | Ekini olmayan (Nerede?) | Beyt-i hareminin yanında

رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ

Ey Rabbimiz! (Niçin yerleştirdim?) | Dosdoğru kılsınlar için (Neyi?) | Namazı | O halde sen kıl (Neyi?) | Gönüllerini (Kimin?) | İnsanlardan bir kısmının (Ne kıl?)

تَهْوِي اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

Yönelir kıl (Kime?) | Onlara | Ve onları rızıklandır (Neden?) | Meyvelerden | Ta ki onlar | Şükretsinler

رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ

Ey Rabbimiz! | Muhakkak ki sen | Bilirsin (Neyi?) | Gizlediğimizi (Daha neyi?) | Ve aşikâre yaptığımızı | Gizli kalmaz (Kime?) | Allah'a (Ne?)

مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي

Hiçbir şey (Nerede?) | Yeryüzünde (Daha?) | Ve göklerde | Bütün övgüler (Kime aittir?) | O Allah'a ki

وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

Verdi (Kime?) | Bana (Neye rağmen?) | İhtiyarlığıma rağmen (Kimi verdi?) | İsmail'i (Daha kimi verdi?) | İshak'ı | Elbette Rabbim (Nedir?) | Duaları ziyade işitendir

﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا

Rabbim! | Beni kıl (Ne kıl?) | Namazını dosdoğru kılan (Daha kimi?) | Zürriyetimden gelenleri | Ey Rabbimiz!

وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

Kabul et (Neyi?) | Duamı | Ey Rabbimiz! | Bağışla | Beni (Daha?) | Anamı ve babamı (Daha kimi bağışla?) | Müminleri (Ne zaman?)

يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ

Kaim olacağı zaman (Ne?) | Hesap | [Rasulüm!] Kesinlikle sanma (Kimi?) | Allah'ı (Ne sanma?) | Gafil (Neden?) | Yaptıklarından (Kimin?)

الظَّالِمُونَ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْاَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

Zalimlerin | Ne var ki Allah onları erteler (Neye?) | O güne ki | Yerlerinden dışarı fırlar (Nerede?) | O günde (Ne?) | Gözler

34. Hem size istediğiniz şeylerin hepsinden verdi. Öyle ki, Allah'ın nimetini saysanız, onu bitiremezsiniz. Kuşkusuz insan çok zalim, çok nankördür.

35. Bir de İbrahim'in şöyle dediği zamanı hatırla: " Ey Rabbim! Bu şehri güvenli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak bulundur.

36. Ey Rabbim! Çünkü onlar, insanlardan birçoğunu şaşırttılar. Bundan böyle kim benim izimce gelirse, işte o bendendir. Kim bana karşı gelirse, artık sen gafursun, rahimsin.

37. Ey Rabbimiz! Ben soyumdan bazısını senin Beyti Haram'ının yanında, ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Ey Rabbimiz! Namaz kılsınlar diye... Bundan böyle insanlardan bir takım gönülleri onlara doğru akıt ve onları ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler.

38. Ey Rabbimiz! Biz neyi gizliyoruz ve neyi açıktan yapıyoruz kuşkusuz sen bilirsin. Ve ne yerde, ne gökte hiçbir şey Allah'a karşı gizli kalmaz.

39. İhtiyarlık halimde bana İsmail'i ve İshak'ı lütfeden Allah'a hamd olsun. Şüphesiz ki Rabbim, kesinlikle duayı çok iyi işitir.

40. Ey Rabbim! Beni namazı devamlı kılanlardan eyle, soyumdan da... Ey Rabbimiz! Hem de duamı kabul buyur.

41. Ey Rabbimiz! Hesabın başa dikileceği gün, beni, anamı, babamı ve bütün mü'minleri bağışla."

42. Bunları an ve sakın Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! O, onları sadece öyle bir güne erteliyor ki, o gün gözler korkudan dışarı fırlar.

43. Başlarını dikerek koşarlar, bakışları kendilerine dönmez ve yüreklerinin içi bomboş hava kesilmiştir.

44. O azabın geleceği günü uyararak, insanlara haber ver. O zulmedenler o zaman diyecekler ki: "Ey Rabbimiz! Bizi yakın bir zamana kadar ertele, davetine uyalım ve peygamberlerin izince gidelim." Hani ya bundan önce yemin etmiş değil miydiniz? Sizin için yok olup gitmek yoktu ya!

45. Siz de o kendilerine zulmetmiş olanların evlerine yerleştiniz. Onlara nasıl yaptığımız ise sizce apaçık belli oldu ve size örnekler gösterdik.

46. Gerçekten onlar tuzaklarını kurdular. Allah yanında da onlara tuzak var. İsterse onların tuzakları dağları yerinden oynatacak olsun!

47. O halde sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma! Şüphesiz Allah güçlüdür, intikam sahibidir.

48. O gün yeryüzü başka bir yere dönüştürülür, gökler de... Ve hep O tek ve gücüne karşı durulmaz olan Allah için fırlarlar.

49. Ve o gün suçluları, birbirine yaklaştırılarak zincirlere vurulmuş görürsün!

50. Gömlekleri katrandandır ve yüzlerini ateş kaplıyor.

51. Çünkü Allah herkesi kazandığı ile cezalandıracak. Haberiniz olsun ki, Allah'ın hesabı çok çabuktur...

52. İşte bu, insanlara anlaşılır bir tebliğdir. Hem bununla uyarılsınlar, hem O'nun ancak bir tek ilah olduğunu bilsinler, hem de akıl ve vicdanı temiz olanlar öğüt alsınlar!

مُهْطِعِينَ	Koşucular oldukları halde (Daha?) (Bu gözleri yerlerinden fırlayanlar ne oldukları halde?)
مُقْنِعِى رُؤُسِهِمْ	Başlarını kaldırmış olarak (Yine ne oldukları halde?)
لَا يَرْتَدُّ	Dönemez olduğu halde (Kime?)
اِلَيْهِمْ	Kendilerine (Ne?)
طَرْفُهُمْ	Gözleri (Daha ne oldukları halde?)
وَاَفْـِٔدَتُهُمْ	Ve gönülleri
هَوَٓاءٌ ﴿٤٣﴾	Boş olduğu halde
وَاَنْذِرِ	Uyar (Kimi?)
النَّاسَ	İnsanları (Neden?)
يَوْمَ يَأْتِيهِمُ	Onlara geleceği günden (Neyin?)
الْعَذَابُ	Azabın
فَيَقُولُ	Bu yüzden der (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
ظَلَمُوا	Zulmettiler (Ne der?)
رَبَّنَٓا	Rabbimiz!
اَخِّرْنَٓا	Bize süre ver (Ne zamana kadar?)
اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيبٍ	Yakın bir müddete kadar
نُجِبْ	Ki icabet edelim (Neye?)
دَعْوَتَكَ	Davetine (Daha?)
وَنَتَّبِعِ	Ve tabi olalım (Kime?)
الرُّسُلَ	Peygamberlere (Onlara şöyle denir)
اَوَلَمْ تَكُونُٓوا	Siz değil miydiniz? (Ne değil miydiniz?)
اَقْسَمْتُمْ	Yemin etmiştiniz
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce (Neye?)
مَا لَكُمْ	Sizin için olmadığına (Ne olmadığına?)
مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾	Yok oluş
وَسَكَنْتُمْ	Ve siz yerleştiniz (Nereye?)
فِى مَسَاكِنِ	O kimselerin yurtlarına ki
الَّذِينَ ظَلَمُٓوا	Onlar zulmettiler (Kime zulmettiler?)
اَنْفُسَهُمْ	Kendilerine
وَتَبَيَّنَ	Ve açığa çıktı (Kime?)
لَكُمْ	Size (Ne?)
كَيْفَ فَعَلْنَا	Nasıl yaptığımız (Kime?)
بِهِمْ	Onlara
وَضَرَبْنَا	Ve verdik (Kime?)
لَكُمُ	Size (Ne?)
الْاَمْثَالَ ﴿٤٥﴾	Örnekler
وَقَدْ مَكَرُوا	Elbette planladılar (Neyi?)
مَكْرَهُمْ	Hilelerini
وَعِنْدَ اللّٰهِ	Hâlbuki Allah katında [malumdur] (Ne?)
مَكْرُهُمْ	Onların hileleri
وَاِنْ كَانَ	Olsa bile (Ne?)
مَكْرُهُمْ	Onların hileleri (Ne olsa?)
لِتَزُولَ	Gider olsa (Neden?)
مِنْهُ	O hileden dolayı (Ne gider olsa?)
الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾	Dağlar
فَلَا تَحْسَبَنَّ	O halde kesinlikle sanma (Kimi sanma?)
اللّٰهَ	Allah'ı (Ne sanma?)
مُخْلِفَ وَعْدِهِ	Sözünden cayıcı (Kime verdiği söz?)
رُسُلَهُ	Peygamberlerine
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
عَزِيزٌ	Ziyade Azizdir (Daha nedir?)
ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾	İntikam sahibidir
يَوْمَ	O gün ki
تُبَدَّلُ	Çevrilecek
الْاَرْضُ	Yeryüzü (Neye?)
غَيْرَ الْاَرْضِ	Yeryüzünden başka bir şeye (Daha ne çevrilecek?)
وَالسَّمٰوَاتُ	Gökler de
وَبَرَزُوا	Ve huzura çıkacaklar (Kim için?)
لِلّٰهِ	Allah için (Öyle Allah ki)
الْوَاحِدِ	Tek olan
الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾	Ve her şeye galip gelen
وَتَرَى	Görürsün (Kimi?)
الْمُجْرِمِينَ	Günahkârları
يَوْمَئِذٍ	O günde (Ne olarak görürsün?)
مُقَرَّنِينَ	Bağlanmışlar olarak (Neye bağlanmış?)
فِى الْاَصْفَادِ ﴿٤٩﴾	Zincirlere
سَرَابِيلُهُمْ	Onların gömlekleri (Nedendir?)
مِنْ قَطِرَانٍ	Katrandandır
وَتَغْشٰى	Ve kaplar (Neyi?)
وُجُوهَهُمُ	Yüzlerini (Ne kaplar?)
النَّارُ ﴿٥٠﴾	Ateş
لِيَجْزِىَ	(Niçin Allah'ın huzuruna çıkarlar?) Karşılığını vermesi için (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
كُلَّ نَفْسٍ	Herkese (Neyin karşılığını?)
مَا كَسَبَتْ	Kazandığı[nın karşılığını]
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾	Hesabı son derece seri olandır
هٰذَا	İşte bu [Kuran] (Nedir?)
بَلَاغٌ	Bir tebliğdir (Kime?)
لِلنَّاسِ	İnsanlara (Ne için?)
وَلِيُنْذَرُوا بِهِ	Onunla insanların uyarılması için (Daha?)
وَلِيَعْلَمُٓوا	Ve insanların bilmesi için ki
اَنَّمَا هُوَ	Muhakkak O Allah (Nedir?)
اِلٰهٌ	İlahtır (Öyle ilah ki)
وَاحِدٌ	Tek (Daha ne içindir bu Kuran?)
وَلِيَذَّكَّرَ	Ve öğüt alması için (Kim?)
اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٥٢﴾	Akıl sahipleri

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْحِجْرِ — آيَاتُهَا ٩٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الۤرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْاٰنٍ مُب۪ينٍ ﴿١﴾ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذ۪ينَ

Elif Lam Ra | İşte bu (Nedir?) | Kitabın ayetleridir (Daha neyin ayetleridir?) | Kur'an'ın (Öyle Kuran ki) | Apaçık | Çoğu kere | Diler (Kim?) | O kimseler ki

كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِم۪ينَ ﴿٢﴾ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا

İnkâr ettiler (Neyi dilerler?) | Keşke olsaydılar (Ne?) | Müslümanlar | Onları bırak | Yesinler (Daha?) | Ve eğlensinler (Daha?)

وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَٓا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ

Ve onları oyalasın (Ne?) | Emel | Yakında bilecekler | Biz helak etmedik (Neyi?) | Hiçbir ülkeyi

اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا

Ancak [helak ettik] (Ne olduğu halde?) | Onun için var olduğu halde (Ne?) | Yazgı (Öyle yazgı ki) | Bilinen | Geçemez (Kim?) | Hiçbir ümmet (Neyi?) | Ecelini (Daha?)

وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ

Geciktiremezler de | Dediler ki: | Ey o kişi ki! | İndirildi (Kime?) | Kendisine (Ne?) | Zikir | Muhakkak ki sen (Nesin?)

لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْت۪ينَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ

Elbette delisin | Bize getirmeli değil miydin? (Kimi?) | Melekleri | Şayet isen (Kimlerden?) | Doğru söyleyenlerden

﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُٓوا اِذًا مُنْظَر۪ينَ

İndirmeyiz (Kimi?) | Melekleri | Ancak [indiririz] (Ne ile?) | Hak ile | Ve onlar olmazlar (Ne zaman?) | O zaman (Ne olmazlar?) | Mühlet verilmişler

﴿٨﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ

Muhakkak ki biz | Biz | İndirdik (Neyi?) | Zikri | Ve muhakkak ki biz | Onu | Elbette muhafaza edeceğiz | Ve andolsun ki, kesinlikle

اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ف۪ي شِيَعِ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ

Biz [peygamberler] gönderdik (Ne zaman?) | Senden önce (Kimlere?) | [Senden] evvelki topluluklara | Onlara gelmez (Kim?)

مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿١١﴾ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ

Hiç bir peygamber | Ancak olurlardı | O'nu (Ne olurlardı?) | Alaya alıyorlar | İşte böyle | Biz onu sokarız (Nereye?)

ف۪ي قُلُوبِ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٣﴾

Suçluların kalplerine | İman etmezler (Neye?) | O'na [Kuran'a] | Hâlbuki geçmiştir (Ne?) | Evvelkilerin sünneti

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَظَلُّوا ف۪يهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾

Şayet açsaydık (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Bir kapıyı (Nereden?) | Gökten (Daha?) | Ve olsalardı (Nerede?) | Orada (Ne?) | Yukarı çıkıyorlar

لَقَالُٓوا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

Elbette derlerdi ki: | Ancak | Döndürüldü (Ne?) | Gözlerimiz | Daha doğrusu | Biz (Neyiz?) | Bir topluluğuz (Öyle topluluk ki) | Büyülenmişler

HİCR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
99 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Ra. İşte sana kitabın ve apaçık bir Kur'an'ın âyetleri...

2. Bir zaman olur, inkâr edenler Müslüman olsalardı diye arzu ederler.

3. Bırak onları, yesinler, içsinler, zevketsinler, emel kendilerini oyalayadursun, sonra bilecekler...

4. Biz, hiçbir ülkeyi kesin olarak bilinen bir yazgısı olmaksızın helak etmedik.

5. Hiçbir ümmet, ecelini ne öne alabilir, ne de geciktirebilir.

6. Bir de (onlar) dediler ki: "Ey kendisine kitap indirilmiş olan, sen mutlaka delisin!

7. Eğer doğru söyleyenlerden isen, getirsene o melekleri!"

8. Biz, o melekleri ancak hak ile indiririz ve o zaman, onlara göz açtırılmaz.

9. Şüphe yok ki, o Kur'an'ı biz indirdik biz... Elbette biz onu koruyacağız.

10. Andolsun ki, senden önce gelip geçmiş topluluklar içinden de peygamberler gönderdik.

11. Ve onlara hiçbir peygamber gelmiyordu ki, onunla alay eder olmasınlar.

12. Böylece biz onu suçluların kalplerine sokarız.

13. Ona iman etmezler, hâlbuki öncekilerin sünneti (başlarına gelene felaketler) önlerinde geçmiştir.

14-15. Üzerlerine gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalardı: "Herhalde gözlerimiz döndürüldü, belki de biz büyüye tutulmuş bir topluluğuz." diyeceklerdi.

16. Andolsun ki, biz gökte burçlar yaptık ve onu düşünenler için süsledik.

17. Hem onu her kovulmuş şeytandan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı yapan olur, onu da parlak bir ateş takip etmektedir.

19. Yeryüzünü de döşeyip yaydık, ona ağır baskılar bıraktık ve onda ölçülü olan her şeyden bitirdik.

20. Hem sizin için, hem sizin rızık vericisi olmadığınız kimseler için onda geçimlikler meydana getirdik.

21. Hiç bir şey yoktur ki, bizim yanımızda hazineleri olmasın. Fakat biz onu, ancak belirli bir ölçü ile indiririz.

22. Bir de aşılayıcı rüzgârlar gönderdik de gökten bir ölçü ile su indirip, sizi onunla suladık. Onu hazinelerde tutan da siz değilsiniz.

23. Şüphesiz biz, mutlaka hem hayat verir, hem öldürürüz. Hepsine varis de biziz.

24. Andolsun ki, içinizden öne geçmek isteyenleri de biliyoruz, geri kalmak isteyenleri de biliyoruz.

25. Ve gerçekten Rabbin O, onları hep bir araya toplayacaktır. Gerçekten O, hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

26. Gerçekten biz, insanı kuru bir çamurdan, kokuşmuş bir balçıktan yarattık.

27. Cini ise, daha önce dumansız şiddetli ateşten yaratmıştık.

28. Ve düşün o zamanı ki, Rabbin meleklere demişti ki: "Ben, kuru bir çamurdan biçimlendirilmiş bir balçıktan bir insan yaratacağım.

29. Bunun için, ben ona şekil verdiğim ve ruhumdan üflediğim zaman, derhal onun için secdeye kapanın!"

30. Bunun üzerine melekler, hepsi toptan secde ettiler.

31. Ancak iblis, secde edenlerle beraber olmaktan kaçındı.

وَلَقَدْ	جَعَلْنَا	فِى السَّمَٓاءِ	بُرُوجًا	وَزَيَّنَّاهَا	لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
Ve andolsun ki kesinlikle	Yarattık (Nerede?)	Gökte (Neyi?)	Burçları	Ve biz onları süsledik (Kim için?)	Bakanlar için

وَحَفِظْنَاهَا	مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ	رَجِيمٍ ﴿١٧﴾	اِلَّا	مَنِ	اسْتَرَقَ السَّمْعَ
Ve biz onları koruduk (Neden?)	Her şeytandan (Öyle şeytan ki)	Kovulmuş	Ancak	Her kim	Kulak hırsızlığı yaparsa

فَاَتْبَعَهُ	شِهَابٌ	مُبِينٌ ﴿١٨﴾	وَالْاَرْضَ	مَدَدْنَاهَا	وَاَلْقَيْنَا	فِيهَا
Onu takip eder (Ne?)	Alev (Öyle alev ki)	Parlak	Yeri	Onu yaydık	Ve yerleştirdik (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne?)

رَوَاسِىَ	وَاَنْبَتْنَا	فِيهَا	مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾	وَجَعَلْنَا	لَكُمْ
Sabit dağlar	Ve bitirdik (Nerede?)	Orada (Neden?)	Her şeyden (Öyle her şey ki)	Ölçülmüş	Ve yarattık (Kim için?)	Sizin için (Nerede?)

فِيهَا	مَعَايِشَ	وَمَنْ	لَسْتُمْ	لَهُ	بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾	وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ	اِلَّا
Yeryüzünde (Ne yarattık?)	Geçim vasıtaları (Daha kim için?)	Ve o kimse için ki	Siz olmadınız (Kimi?)	Onu (Ne olmadınız?)	Rızıklandıranlar	Hiçbir şey yoktur	Ancak

عِنْدَنَا	خَزَٓائِنُهُ	وَمَا نُنَزِّلُهُٓ	اِلَّا	بِقَدَرٍ	مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾	وَاَرْسَلْنَا	الرِّيَاحَ
Bizim yanımızdadır (Ne?)	Onun hazineleri	Biz onu [yağmuru] indirmeyiz	Ancak [indiririz] (Ne ile?)	Ölçüyle (Öyle ölçü ki)	Belirli	Ve biz gönderdik (Neyi?)	Rüzgârları (Ne olduğu halde?)

لَوَاقِحَ	فَاَنْزَلْنَا	مِنَ السَّمَٓاءِ	مَٓاءً	فَاَسْقَيْنَاكُمُوهُ	وَمَٓا اَنْتُمْ	لَهُ
Aşılayıcı	Ve biz indirdik (Nereden?)	Gökten (Neyi indirdik?)	Suyu	Ve sizi onunla suladık	Siz olmadınız	Onun için

بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾	وَاِنَّا	لَنَحْنُ	نُحْيِى	وَنُمِيتُ	وَنَحْنُ	الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾
Hazinedar	Ve muhakkak ki biz	Elbette biz	Diriltiriz (Daha?)	Ve öldürürüz	Ve bizler	Varisleriz

وَلَقَدْ	عَلِمْنَا	الْمُسْتَقْدِمِينَ	مِنْكُمْ	وَلَقَدْ	عَلِمْنَا	الْمُسْتَاْخِرِينَ
Andolsun ki, kesinlikle	Biz bildik (Kimi?)	Önce gelip geçenleri (Kimden önce?)	Sizden	Ve andolsun ki, kesinlikle	Biz bildik (Kimi?)	Sona kalanları

﴿٢٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ	هُوَ	يَحْشُرُهُمْ	اِنَّهُ	حَكِيمٌ	عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾	وَلَقَدْ	خَلَقْنَا
Şüphesiz Rabbin	O (Nedir?)	Onları toplayacaktır	Zira O (Nedir?)	Hikmet sahibidir (Daha?)	Her şeyi bilendir	Andolsun ki, kesinlikle	Biz yarattık (Kimi?)

الْاِنْسَانَ	مِنْ صَلْصَالٍ	مِنْ حَمَاٍ	مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾	وَالْجَٓانَّ	خَلَقْنَاهُ
İnsanı (Neden?)	Kuru bir çamurdan (Ondan bedel?)	Balçıktan (Öyle balçık ki)	Kokuşmuş	Cini	Onu da yarattık (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلُ	مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾	وَاِذْ	قَالَ	رَبُّكَ	لِلْمَلٰٓئِكَةِ	اِنِّى	خَالِقٌ
Bundan önce (Neden yarattık?)	Dumansız ateşten	Hani	Demişti (Kim?)	Rabbin (Kime?)	Meleklere (Ne demişti?)	Muhakkak ki ben	Yaratıcıyım (Ne?)

بَشَرًا	مِنْ صَلْصَالٍ	مِنْ حَمَاٍ	مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾	فَاِذَا سَوَّيْتُهُ	وَنَفَخْتُ
Bir beşer (Neden?)	Kuru bir çamurdan (Ondan bedel?)	Balçıktan (Öyle balçık ki)	Kokuşmuş	Onu düzgün insan kıvamına getirdiğim zaman	Ve üflediğim zaman

فِيهِ	مِنْ رُوحِى	فَقَعُوا	لَهُ	سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾	فَسَجَدَ	الْمَلٰٓئِكَةُ	كُلُّهُمْ
İçine (Neden?)	Ruhumdan	Hemen yere kapanın	O'nun için (Ne olduğunuz halde?)	Secde ediciler	Hemen secde etti (Kim?)	Melekler	Hepsi

اَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾	اِلَّٓا اِبْلِيسَ	اَبٰٓى	اَنْ يَكُونَ	مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾
Toptan	Ancak İblis hariç	Yüz çevirdi (Neden?)	Olmaktan (Kimler ile?)	Secde edenlerle beraber

قَالَ	يَٓا اِبْلٖيسُ	مَا لَكَ	اَلَّا تَكُونَ	مَعَ السَّاجِدٖينَ	﴿٣٢﴾	قَالَ
[Allah] dedi ki:	Ey İblis!	Sana ne oluyor?	Olmuyorsun (Kimlerle?)	Secde edenlerle beraber		[İblis] dedi ki:

لَمْ اَكُنْ	لِاَسْجُدَ	لِبَشَرٍ	خَلَقْتَهُ	مِنْ صَلْصَالٍ	مِنْ حَمَاٍ	مَسْنُونٍ	﴿٣٣﴾	قَالَ
Ben değilim (Ne?)	Secde edecek (Kime?)	Bir beşere ki	Sen O'nu yarattın (Neden?)	Kuru bir çamurdan (Ondan bedel?)	Balçıktan (Öyle balçık ki)	Kokuşmuş		[Allah] dedi ki:

فَاخْرُجْ	مِنْهَا	فَاِنَّكَ	رَجٖيمٌ	﴿٣٤﴾	وَاِنَّ	عَلَيْكَ	اللَّعْنَةَ	اِلٰى يَوْمِ الدّٖينِ
O halde çık (Nereden?)	Oradan	Çünkü sen (Nesin?)	Kovulmuş birisin		Ve muhakkak	Senin üstüne olacaktır (Ne?)	Lanet (Ne zamana kadar?)	Din gününe kadar

﴿٣٥﴾	قَالَ	رَبِّ	فَاَنْظِرْنٖٓى	اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ	﴿٣٦﴾	قَالَ	فَاِنَّكَ
	[İblis] dedi ki	Ey Rabbim!	Bana mühlet ver (Ne zamana kadar?)	Diriltilecekleri güne kadar		[Allah] dedi ki	Muhakkak ki sen

مِنَ الْمُنْظَرٖينَ	﴿٣٧﴾	اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ	﴿٣٨﴾	قَالَ	رَبِّ
Mühlet verilenlerdensin		(Ne zamana kadar?) Bilinen vaktin gününe kadar		[İblis] dedi ki	Ey Rabbim!

بِمَٓا اَغْوَيْتَنٖى	لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ	فِى الْاَرْضِ	وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ	اَجْمَعٖينَ
Yemin olsun ki, beni azdırmana karşılık	Elbette onlara süsleyeceğim (Nerede?)	Yeryüzünde (Daha?)	Ve elbette onları azdıracağım	Hepsini

﴿٣٩﴾	اِلَّا	عِبَادَكَ	مِنْهُمُ	الْمُخْلَصٖينَ	﴿٤٠﴾	قَالَ	هٰذَا	صِرَاطٌ	عَلَیَّ
	Ancak [azdıramayacağım] (Kimi?)	Kullarını (Kimlerden?)	Onlardan (Öyle kullarını ki)	İhlâslı kılınanlar		[Allah] dedi ki	Bu (Nedir?)	Yoldur (Öyle yol ki)	Bana ulaşan

مُسْتَقٖيمٌ	﴿٤١﴾	اِنَّ عِبَادٖى	لَيْسَ لَكَ	عَلَيْهِمْ	سُلْطَانٌ	اِلَّا	مَنِ
Dosdoğru		Muhakkak benim kullarım	Senin için yoktur	Onlar üzerine (Ne?)	Hâkimiyet	Ancak [hariçtir]	O kimse ki

اتَّبَعَكَ	مِنَ الْغَاوٖينَ	﴿٤٢﴾	وَاِنَّ جَهَنَّمَ	لَمَوْعِدُهُمْ	اَجْمَعٖينَ
Sana tabi oldu (Kimlerden?)	Azgınlardan		Ve muhakkak ki cehennem (Nedir?)	Elbette onlara vaat edilen yerdir	Hepsine

﴿٤٣﴾	لَهَا	سَبْعَةُ اَبْوَابٍ	لِكُلِّ بَابٍ	مِنْهُمْ	جُزْءٌ	مَقْسُومٌ	﴿٤٤﴾
	Cehennem için vardır (Ne?)	Yedi kapı	Her kapı için vardır (Neden?)	Onlardan [kâfirlerden] (Ne vardır?)	Bir kısım (Öyle kısım ki)	Taksim edilmiş	

اِنَّ الْمُتَّقٖينَ	فٖى جَنَّاتٍ	وَعُيُونٍ	﴿٤٥﴾	اُدْخُلُوهَا	بِسَلَامٍ	اٰمِنٖينَ
Muhakkak ki muttakiler (Neredediler?)	Cennetlerdedirler (Daha?)	Pınar başlarında		O cennetlere girin (Ne olduğunuz halde?)	Selametle (Daha?)	Emniyet içinde oldukları halde

﴿٤٦﴾	وَنَزَعْنَا	مَا	فٖى صُدُورِهِمْ	مِنْ غِلٍّ	اِخْوَانًا	عَلٰى سُرُرٍ
	Ve biz çıkardık (Neyi?)	O şeyi ki	Onların kalbindedir (O da neden ibarettir?)	Kin (Ne oldukları halde?)	Kardeşler olarak (Yine ne oldukları halde?)	Tahtlar üzerinde (Daha ne oldukları halde?)

مُتَقَابِلٖينَ	﴿٤٧﴾	لَا يَمَسُّهُمْ	فٖيهَا	نَصَبٌ	وَمَا هُمْ	مِنْهَا	بِمُخْرَجٖينَ
Karşı karşıya oturuyor oldukları halde		Onlara dokunmaz (Nerede?)	O cennetlerde (Ne?)	Yorgunluk	Ve onlar olmayacaklar (Nereden?)	O cennetlerden (Ne olmayacaklar?)	Çıkartılacaklar

﴿٤٨﴾	نَبِّئْ	عِبَادٖٓى	اَنّٖٓى	اَنَا	الْغَفُورُ	الرَّحٖيمُ	﴿٤٩﴾	وَاَنَّ عَذَابٖى
	Haber ver (Kime?)	Kullarıma (Neyi?)	Muhakkak ki ben	Ben	Çok mağfiret edenim	Çok merhamet edenim		Ve benim azabım

هُوَ	الْعَذَابُ	الْاَلٖيمُ	﴿٥٠﴾	وَنَبِّئْهُمْ	عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهٖيمَ ﴿٥١﴾
O (Nedir?)	Azaptır (Öyle azap ki?)	Can yakıcı		Onlara bahset (Neden?)	İbrahim'in konuklarından

32. (Allah Teâlâ): "Ey İblis, sen neden secde edenlerle beraber olmadın?" dedi.

33. (İblis): "Benim kuru bir çamurdan, biçimlendirilmiş bir balçıktan yarattığın bir insana secde etmem mümkün değildir." dedi.

34. (Allah Teâlâ) dedi ki: "O halde çık oradan, çünkü sen kovuldun.

35. Ve bu lanet ceza gününe kadar üzerindedir."

36.(İblis): "Ey Rabbim! Öyle ise, bana onların diriltilecekleri güne kadar süre ver." dedi.

37-38. (Allah Teâlâ): "Haydi, sen zamanı bilinen güne kadar süre verilenlerdensin." dedi.

39. (Allah Teâlâ): "Rabbim, beni azdırmana karşılık yemin ederim ki, kesinlikle ben yeryüzünde onlar için süslemeler yapacağım ve hepsini azdıracağım!

40. Ancak içlerinden ihlas verilen kulların müstesna." dedi.

41. (Allah Teâlâ): "Bu bir yol, garanti ederim ki, dosdoğru."

42. Gerçekten senin o kullarım üzerinde hiçbir hâkimiyetin yoktur. Ancak, azgınlardan sana uyanlar başka."

43. Kesinlikle bunların hepsine vaadedilen yer, kuşkusuz cehennem.

44. Onun yedi kapısı vardır. Her kapıya onlardan bir grup taksim edilmiştir.

45. Elbette takva sahipleri cennetler, pınarlar içinde...

46. Girin onlara esenlikle, emin emin...

47. Sinelerindeki kinleri soymuşuzdur da, kardeşler olarak köşkler üzerinde karşı karşıya otururlar.

48. Orada kendilerine hiçbir zahmet dokunmaz. Onlar oradan çıkarılacak da değildirler.

49. Haber ver kullarıma ki, gerçekten ben çok bağışlayıcı ve pek merhamet ediciyim.

50. Bununla birlikte azabım da can yakıcı bir azap...

51. Hem onlara, İbrahim'in misafirlerinden söz et.

52. O zaman, onun (İbrahim'in) yanına girdiklerinde "Selam" dediler. (İbrahim): "Biz gerçekten sizden korkuyoruz." dedi.

53. (Onlar): "Korkma, sana âlim bir oğul müjdeliyoruz." dediler.

54. (İbrahim): "Beni mi müjdelediniz? Bana ihtiyarlık gelip çatmışken artık beni nasıl müjdelersiniz?" dedi.

55. (Onlar): "Seni gerçek ile müjdeledik. Onun için ümidi kesenlerden olma!" dediler.

56. (İbrahim): "Rabbimin rahmetinden sapkınlardan başka kim ümidi keser?" dedi.

57. "Ey elçiler, bunun ardından göreviniz nedir?" dedi.

58. Dediler ki: "Haberin olsun, biz suçlu bir kavme gönderildik.

59. Ancak Lut'un ailesi müstesna... Biz onların hepsini kesinlikle kurtaracağız.

60. Ancak (Lut'un) hanımının hükmünü belirledik. Muhakkak ki o geride kalacaklardandır.

61. Bunun üzerine ne zaman ki elçiler Lut'un ailesine geldiler,

62. (Lut) dedi ki: "Siz gerçekten ürkülecek bir topluluksunuz."

63. Dediler ki: "Biz sana onların şüphe edip durduklarını getirdik.

64. Sana gerçek ile geldik, emin ol biz doğru söyleyenleriz.

65. Hemen gecenin bir kısmında aileni yürüt ve sen de arkalarından git, içinizden hiçbir kimse arkasına bakmasın; emrolunduğunuz yere geçin gidin."

66. Ona kesin olarak şu emri vahyettik: "Sabaha çıkarken şunların arkaları kesinlilikle kesilecek."

67. Şehir halkı da haber alıp keyif içinde gelmişlerdi.

68. (Lut) dedi ki: "Aman, onlar benim misafirlerimdir, artık beni rezil etmeyin.

69. Allah'tan korkun, beni utandırmayın."

70. Dediler ki: "Biz seni herkesin işine karışmayı yasaklamadık mı?"

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا

Hani girmişlerdi (Nereye?) | Yanına | Ve demişlerdi (Ne?) | Selam | [İbrahim] demişti (Ne demişti?) | Gerçekten biz | Sizden | Korkanlarız | Dediler ki:

لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ اَبَشَّرْتُمُونِي

Korkma | Muhakkak ki biz | Seni müjdeliyoruz (Ne ile?) | Bir oğul ile ki | Âlim | [İbrahim] dedi ki: | Beni müjdeliyor musunuz?

عَلٰۤى اَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ

Bana gelmesine rağmen (Ne?) | İhtiyarlık | Ne ile | Müjdeliyorsunuz? | Dediler ki | Seni müjdeledik (Ne ile?) | Gerçek ile

فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهٖۤ

Sakın olma (Kimlerden?) | Ümidini kesenlerden | [İbrahim] dedi ki: | Kim ümit keser? (Neden ümit keser?) | Rabbinin rahmetinden

اِلَّا الضَّۤالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

Ancak sapıklığa düşenler [keser] | [İbrahim] dedi ki: | Göreviniz nedir? | Ey elçiler!

﴿٥٧﴾ قَالُۤوا اِنَّۤا اُرْسِلْنَۤا اِلٰى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ اِلَّۤا اٰلَ لُوطٍ

Dediler ki: | Biz | Gönderildik | Bir Kavme ki | Suçlulardır | Ancak müstesna (Kim?) | Lût'un ailesi

اِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدَّرْنَۤا اِنَّهَا

Muhakkak ki biz | Elbette onları kurtaracağız | Hepsini | Ancak karısı hariç | Biz takdir ettik (Neyi?) | Muhakkak ki O (Kimlerdendir?)

لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَۤاءَ اٰلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ اِنَّكُمْ

Elbette geri kalacaklardandır | Ne zaman ki | Geldi (Kime?) | Lût ailesine (Kim?) | Elçiler | [Lût] dedi | Muhakkak ki siz

قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

Öyle bir topluluksunuz ki | Tanınmayanlar | Dediler ki: | Bilakis | Sana getirdik (Neyi?) | O şeyi ki | Kavmin oldular (Ne oldular?) | O şey hakkında (Ne hakkında?) | Şüphe eder oldular

﴿٦٣﴾ وَاَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ

Ve sana getirdik (Neyi?) | Gerçeği | Ve muhakkak ki biz | Elbette doğru söyleyenleriz | Yola çıkar (Kimi?) | Aileni (Ne zaman?)

بِقِطْعٍ مِنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَامْضُوا

Gecenin bir bölümünde (Daha?) | Sen de takip et | Arkalarından | Ardına bakmasın (Kimden?) | Sizden (Kim?) | Hiç kimse | Ve gidin (Nereye?)

حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَۤا اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰۤؤُلَۤاءِ

Size emredilen yere | Ve bildirdik (Kime?) | O'na (Neyi?) | Şu hükmümüzü (Nedir o hüküm?) | Muhakkak ki bunların soyları (Nedir?)

مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَۤاءَ اَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

Kesilmiştir (Ne oldukları halde?) | Sabahlayıcılar | Ve geldi (Kim?) | Şehir halkı (Ne oldukları halde geldiler?) | Seviniyorlar

﴿٦٧﴾ قَالَ اِنَّ هٰۤؤُلَۤاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

Dedi ki: | Muhakkak ki bunlar | Benim misafirlerimdirler | Sakın beni rezil etmeyin | Korkun (Kimden?) | Allah'tan

وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

Beni utandırmayın | Dediler ki: | Biz seni nehyetmedik mi? (Neden?) | Âlemlerden

قَالَ	[Lût] dedi ki:
هٰٓؤُلَٓاءِ	İşte bunlar
بَنَاتٖٓي	Kızlarım
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz (Ne?)
فَاعِلٖينَۜ ﴿٧١﴾	Yapıcılar
لَعَمْرُكَ	Ömrüne yemin olsun ki
اِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar
لَفٖي سَكْرَتِهِمْ	Sarhoşlukları içinde
يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾	Körü körüne giderler
فَاَخَذَتْهُمُ	Ve ansızın onları yakalayıverdi (Ne?)
الصَّيْحَةُ	Çığlık (Ne oldukları halde?)
مُشْرِقٖينَۙ ﴿٧٣﴾	İşrak vaktine giriciler oldukları halde
فَجَعَلْنَا	Ve de çeviriverdik (Neyi?)
عَالِيَهَا	Üstünü (Neye?)
سَافِلَهَا	Altına (Daha?)
وَاَمْطَرْنَا	Ve yağdırdık
عَلَيْهِمْ	Onlar üzerine (Ne?)
حِجَارَةً	Bir taş ki
مِنْ سِجّٖيلٍۜ ﴿٧٤﴾	Balçıktan
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ	Muhakkak ki bunda vardır (Ne?)
لَاٰيَاتٍ	Âyetler/İbretler (Kim için?)
لِلْمُتَوَسِّمٖينَ ﴿٧٥﴾	Düşünenler için
وَاِنَّهَا	Ve muhakkak ki o (Nedir?)
لَبِسَبٖيلٍ	Bir yoldadır ki
مُقٖيمٍ ﴿٧٦﴾	Duran [harab olmamış]
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ	Muhakkak ki bunda vardır (Ne?)
لَاٰيَةً	Elbette bir ayet (Kim için?)
لِلْمُؤْمِنٖينَۜ ﴿٧٧﴾	İman edenler için
وَاِنْ كَانَ	Muhakkak idiler (Kim?)
اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ	Eyke halkı (Ne idiler?)
لَظَالِمٖينَۙ ﴿٧٨﴾	Zalimler
فَانْتَقَمْنَا	Biz de intikam aldık (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan
وَاِنَّهُمَا	Her ikisi de
لَبِاِمَامٍ	Elbette öndedir (Öyle ön ki)
مُبٖينٍۜ ﴿٧٩﴾	Apaçık
وَلَقَدْ	Andolsun ki, kesinlikle
كَذَّبَ	Yalanladı (Kim?)
اَصْحَابُ الْحِجْرِ	Hicr halkı (Kimi yalanladı?)
الْمُرْسَلٖينَۙ ﴿٨٠﴾	Peygamberleri
وَاٰتَيْنَاهُمْ	Biz onlara verdik (Neyi?)
اٰيَاتِنَا	Ayetlerimizi
فَكَانُوا	Ve oldular
عَنْهَا	O ayetlerden (Ne oldular?)
مُعْرِضٖينَۙ ﴿٨١﴾	Yüz çeviriciler
وَكَانُوا يَنْحِتُونَ	Ve oyuyorlardı (Neden?)
مِنَ الْجِبَالِ	Dağlardan (Ne?)
بُيُوتًا	Evler (Ne oldukları halde?)
اٰمِنٖينَ ﴿٨٢﴾	Emniyet içinde oldukları halde
فَاَخَذَتْهُمُ	Ansızın onları yakalayıverdi (Ne?)
الصَّيْحَةُ	Çığlık (Ne oldukları halde?)
مُصْبِحٖينَۙ ﴿٨٣﴾	Sabahlayıcılar
فَمَٓا اَغْنٰى	Savamadı (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Ne?)
مَا	Ol şey ki
كَانُوا	İdiler (Ne?)
يَكْسِبُونَۜ ﴿٨٤﴾	Kazanıyorlar
وَمَا خَلَقْنَا	Biz yaratmadık (Neyi?)
السَّمٰوَاتِ	Gökleri (Daha?)
وَالْاَرْضَ	Ve yeri (Daha?)
وَمَا بَيْنَهُمَٓا	Ve ikisinin arasındaki şeyleri
اِلَّا	Ancak [yarattık] (Ne ile?)
بِالْحَقِّ	Hak ile
وَاِنَّ السَّاعَةَ	Ve muhakkak ki [kıyametin] saati
لَاٰتِيَةٌ	Elbette gelecektir
فَاصْفَحِ	[Onlardan] kaçın (Nasıl?)
الصَّفْحَ	Kaçınmakla (Öyle kaçınmak ki)
الْجَمٖيلَ ﴿٨٥﴾	Güzel
اِنَّ رَبَّكَ	Muhakkak ki Rabbin
هُوَ	O (Nedir?)
الْخَلَّاقُ	Her şeyi yaratandır
الْعَلٖيمُ ﴿٨٦﴾	Her şeyi bilendir
وَلَقَدْ	Andolsun ki, kesinlikle
اٰتَيْنَاكَ	Sana verdik (Neyi?)
سَبْعًا	Yediyi (Neden?)
مِنَ الْمَثَانٖي	Tekrarlanandan [Fatiha'yı] (Daha neyi verdik?)
وَالْقُرْاٰنَ	Kuran'ı (Öyle Kuran ki)
الْعَظٖيمَ ﴿٨٧﴾	Yüce olan
لَا تَمُدَّنَّ	Ve asla dikme (Neyi?)
عَيْنَيْكَ	İki gözünü (Neye?)
اِلٰى مَا	O şeye ki
مَتَّعْنَا	Çokça faydalandırdık (Ne ile?)
بِهٖٓ	O şeyle (Kimi?)
اَزْوَاجًا	Bazı sınıfları (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan
وَلَا تَحْزَنْ	Üzülme (Kimlere?)
عَلَيْهِمْ	Onlara
وَاخْفِضْ	Ve ger (Neyi?)
جَنَاحَكَ	Kanatlarını (Kime?)
لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٨٨﴾	Müminlere
وَقُلْ	Ve de ki:
اِنّٖٓي	Muhakkak ki ben
اَنَا	Ben (Neyim?)
النَّذٖيرُ	Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki)
الْمُبٖينُۚ ﴿٨٩﴾	Apaçık
كَمَٓا اَنْزَلْنَا	Tıpkı indirdiğimiz gibi (Kim üzerine?)
عَلَى الْمُقْتَسِمٖينَۙ ﴿٩٠﴾	Taksim edenlerin üzerine

71. (Lut): "İşte şunlar kızlarım, eğer yapacaksanız..." dedi.

72. Ey Peygamberim! Ömrüne yemin olsun ki, gerçekten onlar, sarhoşlukları içinde ne halt ettiklerini bilmiyorlardı.

73. Derken, işrak vaktine girdikleri sırada onları o korkunç ses tutuverdi.

74. Derhal şehirlerinin üstünü altına getiriverdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

75. Elbette bunda, düşünme yeteneği ve feraseti olanlar için âyetler vardır.

76. Ve o harabe yol üstünde duruyor.

77. Elbette bunda imanı olanlar için bir âyet vardır.

78. Gerçekten Eyke halkı da zalimler idi.

79. Onlardan da intikam aldık, ikisi de açık yolda, göz önünde bulunuyorlar.

80. Gerçekten Hicr halkı da peygamberleri yalanladılar.

81. Ve biz onlara âyetlerimizi vermiştik de, ondan yüz çeviriyorlardı.

82. Dağlardan emniyetli emniyetli evler yontuyorlardı.

83. Bunları da sabahleyin korkunç ses tutuverdi.

84. Kazanıp durdukları şeylerin kendilerine hiç yararı olmadı.

85. Öyle ya, biz gökleri, yeri ve aralarındakileri ancak hak ile yarattık ve şüphesiz o saat mutlaka gelecektir. Şimdilik onlara iyi davran.

86. Çünkü Rabbin, O öyle yaratıcı, öyle bilen ki...

87. Andolsun ki, sana tekrarlanan yedi âyeti ve Büyük Kur'an'ı verdik.

88. Sakın, o kâfirlerden bir takımlarının zevk almasına izin verdiğimiz şeylere göz atma, onlara karşı üzülme ve mü'minlere kanadını indir.

89. Ve de ki: "Haberiniz olsun, ben, o apaçık uyarıcıyım"

90. Tıpkı o taksim edenlere indirdiğimiz gibi.

91. O Kur'an'ı kısım kısım ayıranlara...

92. Rabbin hakkı için, biz onların hepsine mutlak ve muhakkak soracağız.

93. Onların yapmış oldukları şeylerden.

94. Şimdi sen ne ile emrolunduysan, kafalarını çatlatırcasına söyle ve müşriklere aldırma.

95. Herhalde biz, o alay edenlere karşı sana yeteriz.

96. Allah ile birlikte başka bir ilah edinen o herifler, yarın bilirler!

97. Andolsun ki, onların ileri geri konuşmalarından dolayı senin gerçekten göğsünün daraldığını biliyoruz.

98. O halde Rabbine hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol!

99. Ve sana o yakîn (ölüm) gelinceye kadar Rabbine kulluk et!

NAHL SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
128 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Allah'ın emri geldi, sakın onu acele istemeyin. O, onların ortak koşmalarından münezzeh, yüksek, çok yüksektir.

2. Kullarından dilediğine, emrinden bir ruh ile melekleri indiriyor ve: "Şu gerçeği bildirin ki, benden başka ilah yoktur, hemen benden korunun" buyuruyor.

3. Gökleri ve yeri hak ile yarattı. O, onların ortak koşmalarından yüksek, çok yüksektir.

4. İnsanı bir nutfeden (bir meniden) yarattı. Bir de bakarsın ki o, çok konuşan açık bir düşman kesilmiştir.

5. Hayvanları da yarattı, sizin için onlarda bir ısınıklık (ısıtacak şeyler) ve bir takım yararlar vardır, hem de onlardan yersiniz.

6. Akşam getirir, sabah salarken, onlarda sizin için bir güzellik de vardır.

الَّذِينَ	جَعَلُوا	الْقُرْاٰنَ	عِضِينَ ﴿٩١﴾	فَوَرَبِّكَ	لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ	اَجْمَعِينَۙ
O kimseler ki	Yaptılar (Neyi?)	Kuran'ı (Ne yaptılar?)	Parçalar	Rabbine yemin olsun ki	Elbette onlara soracağız	Hepsine

﴿٩٢﴾ عَمَّا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾	فَاصْدَعْ	بِمَا	تُؤْمَرُ	وَاَعْرِضْ
(Neden soracağız?) O şeylerden ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Yapıyorlar	Ortaya koy (Neyi?)	O şeyi ki	Emrolundun	Ve yüz çevir (Kimlerden?)

عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾	اِنَّا	كَفَيْنَاكَ	الْمُسْتَهْزِئِينَۙ ﴿٩٥﴾	اَلَّذِينَ
Müşriklerden	Muhakkak ki biz	Sana yeteriz (Kime karşı?)	Alay edenlere karşı	O kimseler ki

يَجْعَلُونَ	مَعَ اللّٰهِ	اِلٰهًا	اٰخَرَ	فَسَوْفَ	يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾	وَلَقَدْ	نَعْلَمُ
Ediniyorlar (Ne ile beraber?)	Allah ile beraber (Ne?)	İlah (Öyle ilah ki)	Başka	Yakında	Bilecekler	Andolsun ki, kesinlikle	Biliyoruz ki

اَنَّكَ	يَضِيقُ	صَدْرُكَ	بِمَا	يَقُولُونَۙ ﴿٩٧﴾	فَسَبِّحْ	بِحَمْدِ رَبِّكَ	وَكُنْ
Muhakkak ki sen	Daralıyor (Ne?)	Göğsün (Ne sebebiyle?)	Ol şey sebebiyle ki	Diyorlar	Öyleyse tesbih et (Ne ile?)	Rabbini hamd ile	Ve ol (Kimlerden?)

مِنَ السَّاجِدِينَۙ ﴿٩٨﴾	وَاعْبُدْ	رَبَّكَ	حَتّٰى يَأْتِيَكَ	الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾
Secde edenlerden	Ve ibadet et (Kime?)	Rabbine	Sana gelinceye kadar (Ne?)	Yakin [ölüm]

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ النَّحْلِ — آيَاتُهَا ١٢٨

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

اَتٰى	اَمْرُ اللّٰهِ	فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ	سُبْحَانَهُ	وَتَعَالٰى
Geldi (Ne geldi?)	Allah'ın emri	Dolayısıyla onu acele istemeyin	[Allah] münezzehtir	Ve yücedir (Neden?)

عَمَّا	يُشْرِكُونَ ﴿١﴾	يُنَزِّلُ	الْمَلٰٓئِكَةَ	بِالرُّوحِ	مِنْ اَمْرِهِ
Ol şeylerden ki	Şirk koşuyorlar	[Allah] indirir (Kimi?)	Melekleri (Ne oldukları halde?)	Ruh ile birlikte (Neden?)	Emrinden (Kime indirir?)

عَلٰى مَنْ	يَشَٓاءُ	مِنْ عِبَادِهِٓ	اَنْ	اَنْذِرُوٓا	اَنَّهُ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّٓا اَنَا	فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾
O kimseye ki	Dilediğine (Kimden?)	Kullarından	Şunu	Uyarın	Durum şu ki	Hiçbir ilah yoktur	Ancak ben varım	O halde benden korkun

خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	بِالْحَقِّ	تَعَالٰى	عَمَّا	يُشْرِكُونَ
Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri (Ne olduğu halde?)	Hak ile olduğu halde	Allah yücedir (Neden?)	Ol şeyden ki	Şirk koşuyorlar

﴿٣﴾ خَلَقَ	الْاِنْسَانَ	مِنْ نُطْفَةٍ	فَاِذَا هُوَ	خَصِيمٌ	مُبِينٌ ﴿٤﴾
Allah yarattı (Kimi?)	İnsanı (Neden?)	Meniden	Birde bakarsın ki o insan (Nedir?)	Düşmandır (Öyle düşman ki)	Apaçık

وَالْاَنْعَامَ	خَلَقَهَا	لَكُمْ	فِيهَا	دِفْءٌ	وَمَنَافِعُ	وَمِنْهَا	تَأْكُلُونَ
Hayvanları da	Onları yarattı (Kim için?)	Sizin için	O hayvanlarda vardır (Ne vardır?)	Soğuktan koruyuculuk (Daha ne vardır?)	Faydalar	Ve onlardan bir kısmını da	Yersiniz

﴿٥﴾ وَلَكُمْ	فِيهَا	جَمَالٌ	حِينَ تُرِيحُونَ	وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾
Ve sizin için vardır (Nerede?)	O hayvanlarda (Ne vardır?)	Güzellik (Ne zamanda?)	Akşam getirdiğinizde (Daha ne zamanda?)	Sabahleyin salıverdiğiniz vakitte

بَالِغٖيهِ	لَمْ تَكُونُوا	اِلٰى بَلَدٍ	اَثْقَالَكُمْ	وَتَحْمِلُ
O beldeye erişir	Siz olamazsınız (Ne olamazsınız?)	Bir beldeye (Öyle belde ki)	Ağırlıklarınızı (Nereye?)	[O hayvanlar] Taşır (Neyi?)

وَالْخَيْلَ ۝٧	رَحٖيمٌ	لَرَؤُفٌ	اِنَّ رَبَّكُمْ	اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ
Ve atı (Daha?)	Ve çok merhametlidir	Çok şefkatlidir	Muhakkak ki sizin Rabbiniz (Nedir?)	Ancak canları zorlamakla [erişirsiniz]

مَا	وَيَخْلُقُ	وَزٖينَةً	لِتَرْكَبُوهَا	وَالْحَمٖيرَ	وَالْبِغَالَ
Ol şeyi ki	Ve yaratır (Neyi?)	Ve süs yapmanız için	Onlara binmeniz için (Daha ne için?)	Ve eşeği [yarattı] (Niçin?)	Ve katırı

جَٓائِرٌ	وَمِنْهَا	قَصْدُ السَّبٖيلِ	وَعَلَى اللّٰهِ	۝٨ لَا تَعْلَمُونَ
Sapan	O yoldan da vardır (Ne vardır?)	Yolun doğrusu	Allah'a aittir (Ne?)	Siz bilmiyorsunuz

اَنْزَلَ	الَّذٖٓى	هُوَ	۝٩ اَجْمَعٖينَ	لَهَدٰيكُمْ	وَلَوْ شَٓاءَ
İndirdi (Nereden?)	O Zât'tır ki	O	Hepinize	Elbette size hidayet verirdi	O şayet dileseydi

شَجَرٌ	وَمِنْهُ	شَرَابٌ	مِنْهُ	لَكُمْ	مَٓاءً	مِنَ السَّمَٓاءِ
Bitkiler vardır	Yine o sudan vardır (Ne vardır?)	İçecek	O sudan vardır (Ne vardır?)	Sizin için	Suyu (Kim için?)	Gökten (Neyi indirdi?)

وَالنَّخٖيلَ	وَالزَّيْتُونَ	الزَّرْعَ	بِهِ	لَكُمْ	يُنْبِتُ	۝١٠ فٖيهِ تُسٖيمُونَ
Hurma ağaçlarını (Daha?)	Ve zeytini (Daha?)	Ekinleri (Daha?)	O su sebebiyle (Neyi bitirir?)	Sizin için (Ne sebebiyle?)	Allah bitirir (Kim için?)	O bitkilerde [hayvanlarınızı] otlatıyorsunuz

لِقَوْمٍ	لَاٰيَةً	اِنَّ فٖى ذٰلِكَ	وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ	وَالْاَعْنَابَ
Bir kavim için (Öyle kavim ki)	Bir ibret (Kim için?)	Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?)	Ve diğer meyvelerin hepsinden	Ve üzümleri (Daha?)

وَالشَّمْسَ	وَالنَّهَارَ	الَّيْلَ	لَكُمْ	وَسَخَّرَ	۝١١ يَتَفَكَّرُونَ
Güneşe (Daha neye?)	Ve gündüze (Daha)	Geceye (Daha?)	Sizin için (Neye?)	Ve boyun eğdirdi (Kim için?)	Düşünüyorlar

اِنَّ فٖى ذٰلِكَ	بِاَمْرِهٖ	مُسَخَّرَاتٌ	وَالنُّجُومُ	وَالْقَمَرَ
Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?)	Allah'ın emriyle	Boyun eğdirilmişlerdir (Neyle?)	Ve yıldızlar da (Nedir?)	Aya

فِى الْاَرْضِ	لَكُمْ	ذَرَاَ	وَمَا	۝١٢ يَعْقِلُونَ	لِقَوْمٍ	لَاٰيَاتٍ
Yeryüzünde (Ne oldukları halde?)	Sizin için (Nerede?)	Yarattı (Kim için yarattı?)	Ol şeye ki	Akıllarını kullanıyorlar (Daha neye boyun eğdirdi?)	Bir topluluk için (Öyle topluluk ki)	İbretler (Kim için?)

۝١٣ يَذَّكَّرُونَ	لِقَوْمٍ	لَاٰيَةً	اِنَّ فٖى ذٰلِكَ	اَلْوَانُهُ	مُخْتَلِفًا
Öğüt alıyorlar	Bir kavim için (Öyle kavim ki)	Elbette bir ibret vardır (Kim için?)	Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?)	Renkleri	Çeşit çeşit (Ne?)

طَرِيًّا	لَحْمًا	مِنْهُ	لِتَاْكُلُوا	الْبَحْرَ	سَخَّرَ	الَّذٖى	وَهُوَ
Taze (Daha ne için?)	Et (Öyle et ki)	Ondan (Ne?)	Yemeniz için (Neden?)	Denize (Niçin?)	Boyun eğdirmiştir (Neye?)	Öyle Zât'tır ki	O

الْفُلْكَ	وَتَرَى	تَلْبَسُونَهَا	حِلْيَةً	مِنْهُ	وَتَسْتَخْرِجُوا
Gemileri (Ne olduğu halde görürsün?)	Ve görürsün (Neyi görürsün?)	Onları takınacaksınız	Süs (Öyle süs ki)	Denizden (Ne?)	Ve çıkarmanız için (Neden?)

۝١٤ تَشْكُرُونَ	وَلَعَلَّكُمْ	مِنْ فَضْلِهٖ	وَلِتَبْتَغُوا	فٖيهِ	مَوَاخِرَ
Şükredesiniz	Ve ta ki siz	Allah'ın lütfundan	Ve istemeniz için (Neden?)	Denizde (Daha niçin?)	Yara yara gider olduğu halde (Nerede?)

7. Ağırlıklarınızı da yüklenir, canlarınızın yarısını tüketmeden varamayacağınız memleketlere kadar götürürler. Şüphesiz Rabbiniz çok şefkatli, çok merhametlidir.

8. Hem binesiniz diye, hem de süs olarak atları, katırları, eşekleri de yarattı ve bilemeyeceğiniz daha neler yaratacak.

9. Yolu doğrultmak da Allah'a aittir. Ondan sapan da vardır. Bununla beraber Allah dilese hepinizi hidâyete erdirirdi.

10. O'dur ki, gökten bir su indirdi. Size ondan bir içecek var; yine ondan bir ağaç (çıkar) ki, hayvan yayarsınız

11. Onunla size ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve türlüsünden meyveler bitirir. Elbette bunda düşünecek bir kavim için bir âyet vardır.

12. Hem sizin için geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı hizmete hazır kıldı. Bütün yıldızlar da O'nun emrine boyun eğmiştir. Elbette bunda aklı olan bir kavim için ayetler/deliller vardır.

13. Daha sizin için yeryüzünde türlü renklerle yarattığı neler neler var. Elbette bunda düşünüp ibret alacak bir kavim için bir ayetler/deliller vardır.

14. Yine taze bir et yiyesiniz ve içinden giyeceğiniz süs eşyasını çıkarasınız diye denizi emrinize veren O'dur. Gemileri de görürsünüz ki, denizde suları yara yara akıp giderler; hem lütfundan nasip arayasınız, hem de şükredesiniz diye...

15. Hem sizi çalkalar diye yeryüzüne ağır baskılar bıraktı; hem de doğru gidesiniz diye nehirler ve yollar (meydana getirdi.)

16. Ve işaretler (koydu.) Yıldızla da onlar yol doğrulturlar.

17. Şimdi yaratan, yaratmayana benzer mi? Artık siz, bir düşünmez misiniz?

18. Hâlbuki Allah'ın nimetini saysanız, sayamazsınız. Kuşkusuz Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

19. Hem Allah neyi sır tutar, neyi açığa vurursanız hepsini bilir.

20. Allah'tan başka yalvardıklarınız ise, hiçbir şey yaratamazlar, hâlbuki kendileri yaratılıp duruyorlar.

21. Hep ölüdürler, bizzat diri değildirler. Ne zaman diriltileceklerinin de bilincinde değildirler.

22. İlahınız bir tek ilahtır; öyle iken ahirete inanmayanlar, kendilerini büyük gördüklerinden dolayı kalpleri inkârcıdır.

23. Şüphe yok ki, Allah onların ne gizlediklerini, ne açıkladıklarını hep bilir. Kuşkusuz O, kibirlenenleri sevmez.

24. Onlara: "Rabbiniz ne indirdi?" denildiği zaman da, "Eskilerin masalları..." dediler.

25. Şunun için ki, kıyamet günü kendi günahlarını tamamen yüklendikten başka, bilgisizlikleri yüzünden saptırdıkları kimselerin günahlarından bir kısmını da yüklenecekler. Bak, ne fena yük yükleniyorlar!

26. Evet, onlardan öncekiler tuzak lar kurmuşlardı. Allah da kurdukları binalarına temellerinden geldi de, tavan tepelerinden üzerlerine çöktü ve azap onlara duyamayacakları yönden geldi.

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَم۪يدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا

Ve meydana getirdi (Nerede?) | Yeryüzünde (Neyi?) | Sabit dağları (Niçin?) | Sarsar diye (Kimi sarsar diye?) | Sizi (Daha neyi meydana getirdi?) | Nehirleri | Ve yolları [meydana getirdi]

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۙ ﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍۜ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

Ta ki siz | Yolunuzu bulasınız | (Daha neyi meydana getirdi?) Ve birtakım alametleri | Ve yıldızlarla | Onlar | Yolunu bulurlar

اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تَعُدُّوا

O halde yaratan zat olur mu? (Ne gibi?) | Yaratamayan gibi | Hala düşünmez misiniz? | Şayet saysanız (Neyi?)

نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

Allah'ın nimetlerini | Onu bitiremezsiniz | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhametlidir | Allah | Bilir (Neyi?)

مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذ۪ينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Ol şeyi ki | Siz gizliyorsunuz (Daha?) | Ve ol şeyi ki | Aşikâre yapıyorsunuz | O şeyler ki | Tapıyorlar (Onlar ne oldukları halde?) | Allah'tan başka (Nedir?)

لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۜ ﴿٢٠﴾ اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَٓاءٍۚ

Onlar yaratamazlar (Neyi?) | Hiçbir şeyi (Ne iken?) | Kendileri | Yaratılmışlar iken | Ölülerdir | Diriler değildirler

وَمَا يَشْعُرُونَۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَالَّذ۪ينَ

Bilemezler (Neyi?) | Ne zaman diriltileceklerini | Sizin ilahınız (Nedir?) | İlahtır (Öyle ilah ki) | Tek olan | O kimseler ki

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

İnanmıyorlar (Neye?) | Ahirete | Onların kalpleri (Nedir?) | İnkârcıdırlar | Ve onlar (Nedir?) | Kendilerini büyük görenlerdir

﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۜ اِنَّهُ

Şüphe yok ki | Muhakkak ki Allah | Bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Gizliyorlar (Daha?) | Ve ol şeyi ki | Aşikâre yapıyorlar | Çünkü Allah

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِر۪ينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ مَاذَٓا اَنْزَلَ

Sevmez (Kimi?) | Kendini büyük görenleri | Dendiğinde (Kime?) | Onlara (Ne dendiğinde?) | Neyi | İndirdi (Kim?)

رَبُّكُمْۙ قَالُٓوا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَۙ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُٓوا اَوْزَارَهُمْ

Rabbiniz | Dediler ki | Öncekilerin uydurmaları | (Ne için böyle derler?) Yüklenmeleri için (Neyi?) | Kendi yüklerini (Nasıl?)

كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذ۪ينَ يُضِلُّونَهُمْ

Tam olarak (Nerede?) | Kıyamet gününde (Daha neden yüklenecekler?) | O kimselerin yüklerinden bir kısmını ki | Onlar kendilerini saptırdılar (Nasıl?)

بِغَيْرِ عِلْمٍۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

Bilgisizce | Bak | Ne kötü oldu (Ne?) | Ol şey ki | Yükleniyorlar | Elbette hile yapmıştı (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan öncedirler

فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ

Ve Allah irade etmişti (Neyi?) | Binalarını [yıkmayı] (Nereden?) | Temellerinden | Ve çöküverdi (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne çöküverdi?) | Tavan (Nereden?)

مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

Üstlerinden (Daha ne oldu?) | Ve onlara geldi (Ne?) | Azap (Nereden?) | O taraftan ki | Fark edemiyorlar

كُنْتُمْ	الَّذِينَ	اَيْنَ شُرَكَائِىَ	وَيَقُولُ	يُخْزِيهِمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	ثُمَّ
Siz idiniz *(Neydiniz?)*	Öyle ortaklar ki	Ortaklarım nerededir	Ve diyecek *(Ne diyecek?)*	Allah onları rezil edecek	Kıyamet gününde	Sonra

الْيَوْمَ	اِنَّ الْخِزْيَ	الْعِلْمَ	اُو۫تُوا	الَّذِينَ	قَالَ	فِيهِمْۜ	تُشَٓاقُّونَ
Bugün *(Daha?)*	Muhakkak ki rezillik	İlim *(Ne der?)*	Verildiler	O kimseler ki	Der *(Kim?)*	Onlar hakkında	[Müminlere] muhalefet ediyordunuz *(Ne hakkında?)*

الْمَلٰٓئِكَةُ	تَتَوَفّٰيهُمُ	اَلَّذِينَ	﴿٢٧﴾	عَلَى الْكَافِرِينَۙ	وَالسُّٓوءَ
Melekler *(Ne oldukları halde?)*	Canlarını alırlar *(Kim?)*	Öyle kafirler ki		Kâfirler üzerinedir	Ve kötülük *(Kim üzerinedir?)*

مِنْ سُٓوءٍۜ	نَعْمَلُ	مَا كُنَّا	السَّلَمَ	فَاَلْقَوُا	ظَالِمِٓي اَنْفُسِهِمْۖ
Hiç bir kötülüğü *(Ne denecektir kendilerine?)*	Yapar *(Neyi?)*	Biz olmadık *(Ne?)*	Teslim [bayrağın]ı *(Ne diyerekten?)*	Atmışlardır *(Daha?)*	Kendilerine zulmeder oldukları halde

اَبْوَابَ جَهَنَّمَ	فَادْخُلُٓوا	﴿٢٨﴾	تَعْمَلُونَ	كُنْتُمْ	بِمَا	عَلِيمٌ	اِنَّ اللّٰهَ	بَلٰٓى
Cehennemin kapılarından *(Ne olduğunuz halde?)*	O halde girin *(Nereden?)*		Yapıyorsunuz	Siz oldunuz *(Ne oldunuz?)*	Ol şeyi ki	Bilicidir *(Neyi?)*	Muhakkak ki Allah *(Nedir?)*	Hayır

اتَّقَوْا	لِلَّذِينَ	وَقِيلَ	﴿٢٩﴾	مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ	فَلَبِئْسَ	فِيهَاۜ	خَالِدِينَ
Takva sahibi oldular *(Ne denildiğinde?)*	O kimselere ki	Denildiğinde *(Kime?)*		Kibirlenenlerin yeri	Ne kötü oldu! *(Ne?)*	Orada	[Ebedi] kalıcılar olduğunuz halde *(Nerede?)*

فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا	اَحْسَنُوا	لِلَّذِينَ	خَيْراًۜ	قَالُوا	رَبُّكُمْۜ	مَاذَٓا اَنْزَلَ
Bu dünyada *(Ne vardır?)*	İyi amelde bulundular *(Nerede?)*	O kimseler için vardır ki *(Nerede?)*	Hayrı [indirdi]	Dediler ki	Rabbiniz	Neyi indirdi *(Kim?)*

دَارُ الْمُتَّقِينَۙ	وَلَنِعْمَ	خَيْرٌۜ	وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ	حَسَنَةٌۜ
Takva sahiplerinin yurdu	Ne güzeldir! *(Ne?)*	Daha hayırlıdır	Ve elbette ahiret hayatı *(Nedir?)*	Güzellik vardır

لَهُمْ	الْاَنْهَارُ	مِنْ تَحْتِهَا	تَجْرِي	يَدْخُلُونَهَا	جَنَّاتُ عَدْنٍ	﴿٣٠﴾
Onlar için vardır *(Ne vardır?)*	Nehirler	Altlarından *(Ne akar olduğu halde?)*	Akar olduğu halde *(Nereden?)*	Oraya girecekler *(Orası ne olduğu halde?)*	*(Onların yurdundan bedel)* Adn cennetleri ki	

اَلَّذِينَ	﴿٣١﴾	الْمُتَّقِينَۙ	اللّٰهُ	يَجْزِي	كَذٰلِكَ	يَشَٓاؤُ۫نَۜ	مَا	فِيهَا
Öyle takva sahipleri ki		Müttakileri	Allah *(Kimi?)*	Mükafatlandırır *(Kim?)*	İşte böyle	Diliyorlar	Ol şey ki	Orada *(Ne vardır?)*

ادْخُلُوا	عَلَيْكُمُۙ	سَلَامٌ	يَقُولُونَ	طَيِّبِينَۙ	الْمَلٰٓئِكَةُ	تَتَوَفّٰيهُمُ
Girin *(Nereye?)*	Size	Selam olsun	Diyecekler *(Ne diyecekler?)*	Temiz oldukları halde	Melekler *(Ne oldukları halde?)*	Onların canlarını alıyor *(Kim?)*

اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ	هَلْ يَنْظُرُونَ	﴿٣٢﴾	تَعْمَلُونَ	كُنْتُمْ	بِمَا	الْجَنَّةَ
Ancak onlara gelmesini [bekliyorlar] *(Kimin gelmesini?)*	Bekliyorlar mı?		Yapıyorsunuz	Siz idiniz *(Ne?)*	Ol şey sebebiyle ki *(Ne sebebiyle?)*	Cennete

مِنْ قَبْلِهِمْۜ	الَّذِينَ	فَعَلَ	كَذٰلِكَ	اَمْرُ رَبِّكَۜ	اَوْ يَأْتِيَ	الْمَلٰٓئِكَةُ
Onlardan öncedirler	O kimseler ki	Yapmıştı *(Kim?)*	İşte böyle	Rabbinin emrinin	Ya da gelmesini [bekliyorlar] *(Neyin?)*	Meleklerin

فَاَصَابَهُمْ	﴿٣٣﴾	يَظْلِمُونَ	اَنْفُسَهُمْ	كَانُٓوا	وَلٰكِنْ	اللّٰهُ	وَمَا ظَلَمَهُمُ
Sonunda onlara ulaştı *(Ne ulaştı?)*		Zulmediyorlar	Kendilerine	Onlar oldular	Lakin	Allah	Onlara zulmetmedi *(Kim?)*

﴿٣٤﴾ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ	بِهِ	كَانُوا	مَا	بِهِمْ	وَحَاقَ	عَمِلُوا	سَيِّئَاتُ مَا
Alaya alıyorlar	Onu *(Ne oldular?)*	Onlar oldular *(Neyi?)*	O şey ki	Onları *(Ne sarıverdi?)*	Ve sarıverdi *(Kimi sarıverdi?)*	Onu yaptılar *(Daha?)*	O şeyin kötülüğü ki

27. Sonra kıyamet günü (Allah) onları rezil edecek ve: "Hani nerede o sizin kendileri uğrunda ayrılık çıkarıp durduğunuz ortaklarım?" diyecek. Kendilerine ilim verilmiş olanlar dediler ki: "Gerçekten bütün perişanlık ve zillet bugün kâfirlerin üstünedir."

28. Onlar ki, melekler, kendilerine zulmetmiş kimseler olarak canlarını alırlar da, o zaman bakarsın şöyle diyerek teslim olmuşlardır: "Biz bir kötülük yapmıyorduk." Hayır, Allah sizin ne maksatla yapıyor olduğunuzu tamamen biliyor.

29. Onun için girin bakalım cehennemin kapılarından... İçinde ebedi kalmak üzere... Bak artık kibirlenenlerin yeri ne kötü!

30. Allah'tan korkup korunanlara ise: "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde: "Hayır (indirdi.)" demişlerdir. Bu dünyada güzel iş yapanlara güzel bir mükâfat vardır. Elbette ahiret yurdu daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne hoş!

31. Adn Cennetleri... Ona girecekler, altından nehirler akar, onlara orada ne isterlerse var. İşte Allah takva sahiplerine böyle mükâfat verir.

32. Onlar ki, melekler, onların (canlarını) hoş hoş alırlar. "Selam size, girin cennete, çünkü çalışıyordunuz." derler.

33. O kâfirler başka değil, kendilerine o meleklerin gelmesini veya Rabbinin emrinin gelmesine bakarlar. Onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Allah onlara zulmetmedi ve fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

34. Onun için yaptıklarının kötülükleri başlarına bela oldu ve alay ettikleri şey kendilerini sarıverdi.

35. Bir de müşrikler: "Allah dileseydi, ne biz, ne de atalarımız O'ndan başka hiçbir şeye tapmazdık ve O'nsuz hiçbir şeyi haram kılmazdık." dediler. Bunlardan öncekiler de böyle yaptılar. Buna karşı peygamberin görevi, ancak açık bir tebliğdir.

36. Andolsun ki, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan sakının." diye bir peygamber gönderdik. Sonra içlerinden kimine Allah hidâyet nasip etti, kiminin üzerine de sapıklık hak oldu. Şimdi yeryüzünde bir gezin de, bakın peygamberleri yalanlayanların sonu nasıl oldu?

37. Sen onların hidâyet bulmalarına çok istekli istesen de, kuşkusuz Allah, sapıklıkta bırakacağı kimselere hidâyet vermez. Onların yardımcıları da yoktur.

38. Onlar: "Allah, ölen kimseyi diriltmez." diye olanca yeminleriyle Allah'a yemin de ettiler. Hayır, diriltecek... Bu O'nun taahhüt ettiği gerçek bir vaaddir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

39. Diriltecek ki, onlara görüş ayrılığına düştükleri gerçeği anlatsın ve onu inkâr edenler kendilerinin yalancı olduklarını bilsinler...

40. Bizim herhangi bir şey için sözümüz, onu dilediğimiz zaman, ona sadece şöyle dememizdir: "Ol..." O da hemen oluverir.

41. Allah uğrunda zulme uğradıktan sonra hicret edenlere gelince de, elbette onları dünyada güzel bir şekilde yerleştiririz. Bununla beraber âhıret ecri kuşkusuz daha büyüktür, eğer bilseler...

42. Onlar ki, sabretmişlerdir ve hep Rablerine tevekkül ederler.

وَقَالَ — Dedi (Kim?) | الَّذِينَ — O kimseler ki | اَشْرَكُوا — Onlar ortak koştular (Ne dediler?) | لَوْ شَاءَ — Şayet dileseydi (Kim?) | اللّٰهُ — Allah | مَا عَبَدْنَا — Biz tapmazdık | مِنْ دُونِهِ — Ondan başka

مِنْ شَيْءٍ — Hiçbir şeye | نَحْنُ — Ne biz | وَلَٓا اٰبَاؤُنَا — Ne de babalarımız | وَلَا حَرَّمْنَا — Ve haram kılmazdık | مِنْ دُونِهِ — O olmadan (Neyi haram kılmazdık?) | مِنْ شَيْءٍ — Hiçbir şeyi

كَذٰلِكَ — İşte böyle | فَعَلَ — Yapmıştı (Kim?) | الَّذِينَ — O kimseler ki | مِنْ قَبْلِهِمْ — Onlardan öncedirler | فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ — Peygamberlere düşer mi | اِلَّا الْبَلَاغُ — Ancak tebliğ [düşer] (Öyle tebliğ ki)

الْمُبِينُ — Açık olan | ۝٣٥ | وَلَقَدْ بَعَثْنَا — Şüphesiz biz gönderdik (Nerede?) | فِي كُلِّ اُمَّةٍ — Her ümmet içerisinde (Kimi gönderdik?) | رَسُولًا — Resul'ü (Ne diye gönderdik?) | اَنِ اعْبُدُوا — İbadet edin diye (Kime?)

اللّٰهَ — Allah'a (Daha ne diye?) | وَاجْتَنِبُوا — Ve sakının diye (Neden?) | الطَّاغُوتَ — Tağuttan | فَمِنْهُمْ — Onlardan vardır (Kim vardır?) | مَنْ — O kimse ki | هَدَى — Hidayet etmiştir (Kim?) | اللّٰهُ — Allah (Daha?) | وَمِنْهُمْ — Ve onlardan vardır (Kim vardır?)

مَنْ — O kimse ki | حَقَّتْ — Hak odu (Kime?) | عَلَيْهِ — Kendisine (Ne?) | الضَّلَالَةُ — Sapıklık | فَسِيرُوا — O halde gezin (Nerede?) | فِي الْاَرْضِ — Yeryüzünde | فَانْظُرُوا — Ve bakın

كَيْفَ كَانَ — Nasıl olmuştur (Ne?) | عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ — Yalanlayanların sonu | ۝٣٦ | اِنْ تَحْرِصْ — Hırslı olsan da (Neye?) | عَلٰى هُدٰيهُمْ — Onların hidayete ermelerine

فَاِنَّ اللّٰهَ — Şunu bil ki Allah | لَا يَهْدِي — Hidayete iletmez (Kimi?) | مَنْ — O kimseyi ki | يُضِلُّ — Saptırıyor | وَمَا لَهُمْ — Ve onlar için yoktur (Ne yoktur?) | مِنْ نَاصِرِينَ — Yardımcılar | ۝٣٧ | وَاَقْسَمُوا — Yemin ettiler (Kime?)

بِاللّٰهِ — Allah'a (Nasıl?) | جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ — Yeminlerindeki olanca gayretle (Ne diye yemin ettiler?) | لَا يَبْعَثُ — Diriltmez (Kim?) | اللّٰهُ — Allah (Kimi?) | مَنْ — O kimseyi ki | يَمُوتُ — Ölüyor | بَلٰى — Hayır,[diriltecek] (Allah onlara vaat etti, Nasıl?)

وَعْدًا — Vaat etmekle (Kim üzerine?) | عَلَيْهِ — Kendi üzerine (Nasıl?) | حَقًّا — Gerçek olan | وَلٰكِنَّ — Fakat | اَكْثَرَ النَّاسِ — İnsanların çoğu | لَا يَعْلَمُونَ — Bilmezler | ۝٣٨ | لِيُبَيِّنَ — (Onları niçin diriltecek?) Açıklasın diye (Kime?) | لَهُمُ — Onlara (Neyi?)

الَّذِي — O şeyi ki | يَخْتَلِفُونَ — İhtilaf ediyorlar (Nerede?) | فِيهِ — O şeyde (Daha niçin diriltecek?) | وَلِيَعْلَمَ — Ve bilsin diye (Kim?) | الَّذِينَ — O kimseler ki | كَفَرُوا — Onlar inkar ettiler (Neyi?) | اَنَّهُمْ — Muhakkak ki onlara | كَانُوا — İdiler (Ne?)

كَاذِبِينَ — Yalancılar | ۝٣٩ | اِنَّمَا قَوْلُنَا — Şöyle ki bizim sözümüz (Ne için?) | لِشَيْءٍ — Bir şey için | اِذَا اَرَدْنَاهُ — Biz onu istediğimizde (Bizim sözümüz nedir?) | اَنْ نَقُولَ — Dememizdir (Ne için?) | لَهُ — O istediğimiz şey için (Ne dememizdir?)

كُنْ — "Ol" dememizdir | فَيَكُونُ — Ki peşinden o hemen oluverir | ۝٤٠ | وَالَّذِينَ — O kimseler ki | هَاجَرُوا — Hicret ettiler (Nerede?) | فِي اللّٰهِ — Allah yolunda (Neden sonra?) | مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا — Zulüm gördükten sonra

لَنُبَوِّئَنَّهُمْ — Elbette onları yerleştireceğiz (Nerede?) | فِي الدُّنْيَا — Dünyada (Nasıl?) | حَسَنَةً — Güzel bir şekilde | وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ — Kesinlikle ahiret mükafatı (Nedir?) | اَكْبَرُ — Daha büyüktür

لَوْ كَانُوا — Şayet iseler (Ne iseler?) | يَعْلَمُونَ — Biliyorlar | ۝٤١ | الَّذِينَ — O kimseler ki (Onlar kimlerdir?) | صَبَرُوا — Sabrettiler | وَعَلٰى رَبِّهِمْ — Ve yalnız rablerine | يَتَوَكَّلُونَ — Tevekkül ederler | ۝٤٢

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحٖٓي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُٓوا

Biz göndermedik (Kimden önce?) | Senden önce | Ancak o kişileri gönderdik ki | Vahyediyorduk (Kime?) | Onlara | O halde sorun (Kime?)

اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَۙ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِۜ وَاَنْزَلْنَٓا

Ehli zikre/ilme | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Bilmiyorsanız | (Ne ile gönderdik?) Apaçık mucizelerle (Daha ne ile gönderdik?) | Ve sahifelerle | Ve indirdik (Kime?)

اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Sana (Neyi?) | Bu Zikr'i (Niçin?) | Açıklayasın diye (Kime?) | İnsanlara (Neyi?) | Ol şeyi ki (Kime?) | İndirildi (Kime?) | Kendilerine | Ta ki onlar | Düşünsünler

﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ الَّذٖينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ

Emin mi oldu? (Kim?) | O kimseler ki | Düzenlediler (Neyi?) | Kötü işleri (Neden?) | Batırmasından (Kimin?) | Allah'ın (Kimi?) | Kendilerini (Nereye?) | Yerin dibine

اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ

Veya onlara gelmesinden (Neyin?) | Azabın (Nereden?) | O taraftan ki | Farkına varamıyorlar | (Daha neden emin mi oldular?) Veya onları yakalamasından (Ne zamanda?)

فٖي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزٖينَۙ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍۜ

Dönüp dolaşmaları anında | Dolayısıyla onlar değildir (Ne değildir?) | [Allah'ı] Aciz bırakıcılar | (Daha neden emin mi oldular?) Ya da onları yakalamasından (Nasıl?) | Azar azar eksilterek

فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ

Muhakkak ki sizin rabbiniz (Kimdir?) | Çok şefkatlidir (Daha?) | Ve çok merhametlidir | Bakmadılar mı? (Neye?) | Ol şeye ki | Yarattı (Kim?) | Allah | Herhangi bir şeyden (Öyle şey ki)

يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمٖينِ وَالشَّمَٓائِلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

Eğiliyor (Ne?) | Gölgesi (Nereden?) | Sağdan (Daha?) | Ve soldan (Ne olduğu halde?) | Secde ederek (Kime?) | Allah'a | Onlar olduğu halde (Ne olduğu halde?) | Boyun eğiciler

﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَٓابَّةٍ

Yalnız Allah'a | Secde eder (Ne?) | Ol şey ki | Göklerdedir (Daha?) | Ol şey ki | Yeryüzündedir (O şey de nedir?) | Canlı

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ

Melekler ise | Onlar | Kibirlenmezler | (O melekler ne olduğu halde?) Korkuyorlar (Kimden korkuyorlar?) | Rablerinden (Nereden korkarlar?) | Üstlerinden [bir azap gelmesinden]

وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُٓوا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِۚ

Ve yaparlar (Neyi?) | Ol şeyi ki | Emrolunuyorlar | Buyurdu (Kim?) | Allah (Ne buyurdu?) | Edinmeyin (Ne edinmeyin?) | İki ilah edinmeyin

اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ

Allah ancak (Nedir?) | İlahtır (Öyle ilah ki) | Tek | O halde yalnız benden | Benden korkun | Ona aittir (Ne?) | Ol şey ki | Göklerdedir (Daha?)

وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدّٖينُ وَاصِبًاۜ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ

Ve yerdedir | Ve yalnız Ona aittir (Ne?) | Din (O din ne olduğu halde?) | Sürekli olarak | O halde Allah'tan başkasından mı? | Korkacaksınız | Sizde ne varsa

مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَۚ ﴿٥٣﴾

Nimetten | O Allah'tandır | Sonra | Size dokunduğunda (Ne?) | Zarar | O zaman yalnız O'na | Yalvarırsınız

ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرٖيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَۙ ﴿٥٤﴾

Sonra | Giderdiğinde (Neyi?) | Zararı (Kimden?) | Sizden | Bir de bakarsın ki bir grup (Neden?) | İçinizden (Kime?) | Rablerine | Ortak koşarlar

43. Senden önce de peygamber olarak başka değil, ancak kendilerine vahiy veriyor olduğumuz erkekler göndermişizdir. Eğer bilmiyorsanız zikir/ilim ehline sorun.

44. Apaçık delillerle ve kitaplarla... Sana da bu zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, insanlara kendilerine indirileni anlatasın, belki düşünürler.

45. Yoksa o kötülükleri yapmak için tuzak kurup duranlar, Allah'ın kendilerini yerin dibine geçirmesinden, hatır ve hayallerine gelmeyen yönlerden kendilerine azabın gelivermesinden emin mi oldular?

46. Veya dönüp dolaşırlarken kendilerini yakalayıvermesinden? Onlar (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir.

47. Yahut da kendilerini korkuta korkuta, eksilte eksilte alıvermesinden? Demek ki, Rabbiniz çok şefkatli, çok merhametlidir.

48. Ya görmediler de mi? Herhangi bir şeyden Allah'ın yarattığına bir baksalar ya! Gölgeleri sağ ve sollarından sürünerek, Allah'a secdeler ederek döner dolaşır.

49. Hem göklerde ne var ve yerde ne varsa hepsi Allah'a secde eder, gerek canlılar kısmından olsun ve gerek melekler... Ve bunlar kibirlenmezler.

50. Üstlerinden Rablerinin korkusunu duyarlar ve kendilerine her ne emredilirse yaparlar.

51. Allah da buyurmuştur ki: "İki ilah edinmeyin; O ancak bir ilahtır. Onun için benden, yanlız benden korkun."

52. Hem göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Din de daima onundur. Öyle iken, siz Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53. Hem sizde nimet adına her ne varsa, hep Allah'tandır. Sonra size bir üzüntü dokunduğu zaman da hep O'na feryat edersiniz.

54. Sonra sizden o üzüntüyü kaldırdığı zaman da, içinizden bir kısmı derhal Rablerine ortak koşarlar.

55. Kendilerine verdiğimiz nimeti nankörlük ile karşılamak için... Şimdi zevk edin bakalım, fakat yarın bileceksiniz!

56. Bir de bizim kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden, tutuyorlar hiçbir şey bilmeyen nesnelere bir pay ayırıyorlar. Allah'a yemin olsun ki, siz bu yaptığınız iftiralardan mutlaka sorumlu olacaksınız.

57. Allah'a kızlar isnat ediyorlar. Hâşâ, O (bundan) münezzehtir, kendilerine ise canlarının istediği...

58. Hâlbuki onlardan birine kız çocuğu olduğu müjdesi verildiği zaman, öfkesinden yüzü simsiyah oluyor.

59. Verilen müjdenin kötü etkisiyle kavminden gizleniyor. Onu, hakarete katlanıp sağ mı bırakacak, yoksa toprağa mı gömecek? Bak, ne kötü hükümler veriyorlar!

60. Ahirete iman etmeyenler için kötülük örneği sıfatlar vardır; en yüce sıfatlar ise Allah'ındır. Ve aziz O'dur, hakîm O...

61. Bununla birlikte Allah insanları zulümleri ile cezalandırsaydı, yeryüzünde bir deprenen bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye kadar erteler. Ecelleri geldiği zaman da, bir saat ne geriletebilirler, ne öne geçirebilirler.

62. Hem Allah'a kendilerinin hoşlanmayacakları şeyleri isnat ediyorlar, hem de dilleri kendilerine yalan söylüyor: "En güzel son onlarınmış!" Doğrusu ateş onların; hem onlar ona en önde gidecekler.

63. Allah'a andolsun ki, biz senden önce birçok ümmetlere peygamberler gönderdik. Buna karşı şeytan onlara yaptıklarını süslü gösterdi. Bugün de onların dostudur. Ve onlara can yakıcı bir azap vardır.

64. Sana bu kitabı, yalnızca onlara hakkında ihtilaf ettikleri şeyi açıklayasın ve iman edeceklere bir hidâyet ve rahmet olsun diye indirdik.

لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۜ فَتَمَتَّعُواۜ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ

Nankörlük etmek için (Neye?) (Niçin böyle hareket ederler?) | Ol şeyle ki | Onlara verdik | O halde siz faydalanadurun | İleride bileceksiniz | Ve kılıyorlar (Ne için?)

لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصٖيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْۜ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ

Ol şeylere ki | Bilmiyorlar (Ne kılıyorlar?) | Bir pay (Neden?) | Ol şeyden ki | Biz onlara rızık verdik | Allah'a yemin olsun ki | Kesinlikle sorulacaksınız (Neden sorulacaksınız?) | Ol şeyden ki | Siz idiniz

تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُۙ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

İftira atıyorsunuz | Ve isnad ederler (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Kızları | Onu tenzih ederiz | Ve kendilerine [isnad ederler] (Neyi?) | Ol şeyi ki | Arzuluyorlar

﴿٥٧﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظٖيمٌۚ

Müjdelendiğinde (Kim?) | Onlardan biri (Ne ile müjdelendiğinde?) | Kız çocuğu ile | Oluverir (Ne?) | Yüzü (Ne oluverir?) | Kapkara (Ne olduğu halde?) | O | Öfkelidir

﴿٥٨﴾ يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُٓوءِ مَا بُشِّرَ بِهٖۜ اَيُمْسِكُهُ

Gizlenir (Kimden?) | Kavminden (Neden sebep?) | O şeyin kötülüğünden sebep ki | Müjdelendi | Onunla | Onu tutsa mı? (O kişi ne olduğu halde?)

عَلٰى هُونٍ اَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذٖينَ

Hakirlik üzere olduğu halde | Yoksa sokuverse mi? (Nereye?) | Toprağa | Şunu bilin ki | Ne kötüdür! (Ne?) | Ol şey ki | Hükmediyorlar | O kimseler için vardır ki

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰىۜ وَهُوَ

Onlar inanmıyorlar (Neye?) | Ahirete (Ne vardır?) | Kötü sıfat | Ve Allah'a aittir (Ne?) | En yüce vasıflar | Allah (Nedir?)

الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا

Azizdir (Daha nedir?) | Hikmet sahibidir | Şayet hesaba çekseydi (Kim?) | Allah (Kimi?) | İnsanları | Zulmetmeleri sebebiyle (Ne sebebiyle?) | Bırakmazdı (Nerede?) | O yeryüzü üzerinde (Ne bırakmazdı?)

مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ

Hiçbir canlı bırakmazdı | Lakin | [Allah] onları erteler (Ne zamana kadar?) | Bir vakte kadar ki | Belirli | Geldiğinde (Ne?)

اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ

Onların vakti | Ertelenmezler (Ne kadar?) | Bir an | Ve öne de alınmazlar | Ve isnat ediyorlar (Kime?) | Allah'a (Neyi?)

مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰىۜ

Ol şeyi ki | Çirkin görüyorlar | Ve vasfediyor (Ne?) | Onların dilleri (Neyi vasfediyor?) | Yalanı (Ne diye?) | Şöyle ki onlara aitmiş (Ne?) | Güzellikler

لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَٓا

Şüphe yok ki | Muhakkak ki onlara aittir (Ne?) | Cehennem | Ve kesinlikle onlar | [Cehenneme] Terkolunacaklardır | Allah'a yemin olsun ki | Kesinlikle biz gönderdik (Kime?)

اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ

Ümmetlere (Öyle ümmetler ki?) | Senden öncedirler | Ve süsledi (Kim için?) | Onlar için | Şeytan (Neyi?) | Amellerini | İşte o şeytan | Onların dostudur

الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

Bugün | Ve onlar için vardır (Ne vardır?) | Azap vardır (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Biz indirmedik (Kime?) | Sana (Neyi?) | Kitabı

اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فٖيهِۙ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

Ancak açıklayasın diye [indirdik] (Kime?) | Onlara (Neyi açıklayasın diye?) | Ol şeyi ki | İhtilaf ettiler (Nerede?) | O şeyde | Ve hidayet olsun diye | Ve rahmet olsun diye (Kime?) | Bir kavme (Öyle kavim ki) | İman ediyorlar

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ

Allah | İndirdi (Nereden?) | Gökten (Ne indirdi?) | Su indirdi | Ve hayat verdi | O suyla (Neye?) | Yere (Neden sonra?) | Öldükten sonra

اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۜ

Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | Elbette bir ayet vardır (Kim için?) | Bir topluluk için ki | Dinliyorlar | Kuşkusuz sizin için yine vardır (Nerede?) | Hayvanlarda (Ne vardır?) | Elbette bir ibret vardır

نُسْقٖيكُمْ مِمَّا فٖي بُطُونِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَٓائِغًا

Size içiriyoruz (Neden içiriyoruz?) | Ol şey-den ki | Onların karınlarındadır | Bağırsakların arası ile | Kanın arasından (Neyi içiriyoruz?) | Sütü (Öyle süt ki) | Halis (Yine öyle süt ki) | Akıp giden (Kim için?)

لِلشَّارِبٖينَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخٖيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ

İçenler için | Ve hurma ağaçlarının meyvelerinden (Daha?) | Ve üzümlerden | Ediniyorsunuz (Neden?) | O meyveden (Ne ediniyorsunuz?)

سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًاۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى

Sarhoş edici bir içecek (Daha ne ediniyorsunuz?) | Bir rızık (Öyle rızık ki) | Güzel | Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | Elbette işaret vardır (Kim için?) | Bir topluluk ki | Akıl ediyorlar | Ve vahyetti (Kim?)

رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذٖي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ

Rabbin (Neye?) | Bal arısına (Ne diye vahyetti?) | Edin diye (Neden?) | Dağlardan (Ne edin?) | Evler [konaklar] edin (Daha?) | Ve ağaçtan edin (Daha nereden evler edin?)

وَمِمَّا يَعْرِشُونَۙ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلٖي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكٖي سُبُلَ رَبِّكِ

Ol yerden ki | [İnsanlar] kuruyorlar | Sonra | Ye (Neden?) | Bütün meyvelerden | Ve git (Nereye?) | Rabbinin yollarına (O yollar ne olduğu halde?)

ذُلُلًاۜ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فٖيهِ شِفَٓاءٌ لِلنَّاسِۜ

Kolay yollar olduğu halde | Çıkar (Nereden?) | Arıların karınlarından (Ne?) | İçecek (Öyle içecek ki) | Farklı farklı (Ne?) | Renkleri | Onda vardır (Ne vardır?) | Şifa vardır (Kim için?) | İnsanlar için

اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰيكُمْ

Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | Ayet vardır (Kim için?) | Bir kavim için ki | Düşünürler | Allah | Sizi yarattı | Sonra | Sizi vefat ettirecek

وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ

Sizden vardır (Ne vardır?) | O kimse ki | Ulaştırılır (Nereye?) | Ömrünün en düşkün çağına (Niçin ulaştırılır?) | Bilmesin diye (Neden sonra?) | Bildikten sonra (Neyi bilmesin?) | Hiçbir şeyi

اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ قَدٖيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِۚ

Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Her şeyi bilendir (Daha nedir?) | Her şeye gücü yetendir | Allah | Üstün kıldı (Kimi?) | Bazınızı (Kime?) | Bazınıza (Ne hususta?) | Rızık hususunda

فَمَا الَّذٖينَ فُضِّلُوا بِرَٓادّٖي رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ

Olmadı o kimseler ki (Ne olmadılar?) | Üstün kılındılar (Ne olmadılar?) | Rızıklarını verici (Kime?) | Ol kimselere ki | Sahip oldu (Ne?) | Onların elleri | Ki onlar

فٖيهِ سَوَٓاءٌۜ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ

Bu hususta (Nedirler?) | Eşittirler | Allah'ın nimetlerini mi? | İnkâr ederler | Allah | Yarattı (Kim için?) | Sizin için (Neden?) | Nefislerinizden (Ne yarattı?)

اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنٖينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ

Eşler | Ve yarattı (Kim için?) | Sizin için (Neden?) | Eşlerinizden (Ne yarattı?) | Evlatlar (Daha?) | Ve torunlar | Ve sizi rızıklandırdı (Neden?)

مِنَ الطَّيِّبَاتِۜ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَۙ ﴿٧٢﴾

Temiz gıdalardan | Yine de batıla mı? | İman ederler | Ve Allah'ın nimetine mi? | Onlar | Nankörlük yapıyorlar

65. Evet Allah gökten bir su indirdi de, onunla yeryüzüne ölümünden sonra hayat verdi. Şüphesiz bunda dinleyecek bir kavim için bir âyet vardır.

66. Şüphesiz size sağmal hayvanlarda da bir ibret vardır. Size onun karınlarındakinden, fışkı ile kan arasından halis bir süt içiriyoruz ki, içenlerin boğazlarından kayar gider.

67. Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden de... Bundan hem sarhoş edecek bir içecek çıkarırsınız, hem de bir güzel rızık... Şüphesiz bunda aklı olan bir kavim için elbette bir âyet vardır.

68. Rabbin bal arısına da şöyle vahyetti: "Dağlardan, ağaçlardan ve (insanların) kuracakları köşklerden göz göz evler edin.

69. Sonra meyvelerin hepsinden ye de, Rabbinin kolaylaştırdığı yollara koy. İçlerinden renkleri çeşitli bir içecek çıkar ki, onda insanlara bir şifa vardır. Şüphesiz bunda düşünecek bir kavim için elbette bir âyet vardır.

70. Hem Allah sizi yarattı, sonra sizi vefat ettiriyor, içinizden kimi de biraz bilgiden sonra hiçbir şey bilmez olsun diye, ömrünün en düşkün çağına kadar ulaştırılır. Şüphesiz Allah hem her şeyi bilendir, hem her şeye gücü yetendir.

71. Allah rızık bakımından kiminizi kiminize üstün de kıldı. Fazla verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere veriyorlar da, hepsi onda eşit oluyorlar da değil. Şimdi Allah'ın nimetini mi inkâr ediyorlar?

72. Allah size kendi cinsinizden eşler de verdi ve size eşlerinizden oğullar ve torunlar verdi. Ve sizi hoş hoş nimetlerle rızıklandırdı. Şimdi batıla inanıyorlar da, onlar Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

73. Allah'ı bırakıp da göklerden ve yerden kendileri için en küçük bir rızka sahip olmayan ve olma ihtimali bulunmayan şeylere tapıyorlar.

74. Artık Allah'a örnekler vermeye kalkmayın. Çünkü Allah bilir, siz bilmezsiniz.

75. Allah, başkasının malı olan ve hiçbir şeye gücü olmayan bir köle ile kendisine tarafımızdan güzel bir rızık nasip ettiğimiz ve ondan gizli-açık infak edip duran bir kişiyi örnek olarak verdi. Hiç bunlar eşit olurlar mı? Bütün hamd Allah'ındır, fakat çokları bilmezler.

76. Allah şunu da bir örnek olarak verdi: İki kişi... Birisi dilsiz, hiç bir şeye gücü yok, efendisine yalnızca bir yük... Ne tarafa gönderilse hiç bir hayra yaramaz. Hiç bu, adâletle emreden ve doğru bir yolda giden kimseye denk olabilir mi?

77. Bütün göklerin ve yerin gaybını bilmek de Allah'a mahsustur. Kıyametin kopması ise, yalnız bir göz kırpması gibi veya daha yakındır. Şüphe yok ki, Allah her şeye gücü yetendir.

78. Ve Allah sizi analarınızın karınlarından hiçbir şey bilmediğiniz bir halde çıkardı. Öyle iken size, işitme, gözler ve gönüller verdi ki, şükredesiniz.

79. Görmediler mi, baksalar ya kuşlara, göğün boşluğunda boyun eğdirilmişler iken, onları Allah'tan başka tutan nedir? Elbette bunda iman edecek bir kavim için çok ayetler/ibretler vardır.

وَيَعْبُدُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	مَا	لَا يَمْلِكُ	لَهُمْ	رِزْقًا
Tapıyorlar	Allah'tan başka (Kime?)	Ol şey-lere ki	Sahip olamıyorlar (Kim için?)	Onlar için (Neye?)	Bir rızka (Öyle rızık ki?)

مِنَ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	شَيْـًٔا	وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾
Göklerden gelen (Daha nerden gelen?)	Yerden gelen (O rızıktan bedel?)	Hiçbir şeye [güç yetiremeyen]	Ve ileride de güç yetiremeyecek olan

فَلَا تَضْرِبُوا	لِلّٰهِ	الْاَمْثَالَ	اِنَّ اللّٰهَ	يَعْلَمُ	وَاَنْتُمْ	لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾
O halde kılmayın (Kim için?)	Allah için (Ne kılmayın?)	Benzerler/denkler	Muhakkak ki Allah	Bilir	Sizler ise	Bilmezsiniz

ضَرَبَ	اللّٰهُ	مَثَلًا	عَبْدًا	مَمْلُوكًا	لَا يَقْدِرُ	عَلٰى شَيْءٍ	وَمَنْ
Verdi (Kim?)	Allah (Ne?)	Bir misal (Ondan bedel?)	Bir köle (Öyle köle ki?)	Başkasının mülkiyetinde (Öyle köle ki)	Güç yetirmiyor (Neye?)	Hiçbir şeye (Daha kimi misal verdi?)	O kimseyi ki

رَزَقْنَاهُ	مِنَّا	رِزْقًا	حَسَنًا	فَهُوَ	يُنْفِقُ	مِنْهُ	سِرًّا	وَجَهْرًا
Biz ona rızık verdik (Kim tarafından?)	Tarafımızdan (Nasıl?)	Bir rızık vermekle ki	Güzel	Ve o	İnfak ediyor (Neden?)	O rızıktan (Nasıl?)	Gizli	Ve aşikâre

هَلْ يَسْتَوُنَ	اَلْحَمْدُ	لِلّٰهِ	بَلْ اَكْثَرُهُمْ	لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
Hiç eşit olurlar mı?	Bütün hamdler	Allah'a aittir	Fakat onların çoğu	Bilmezler

وَضَرَبَ	مَثَلًا	رَجُلَيْنِ	اَحَدُهُمَا	اَبْكَمُ	لَا يَقْدِرُ	عَلٰى شَيْءٍ	وَهُوَ
Ve [Allah] verdi (Ne?)	Bir misal (Ondan bedel?)	İki adam	Onlardan biri (Nedir?)	Dilsizdir	Güç yetirmiyor (Neye?)	Hiçbir şeye	Ve o adam (Nedir?)

كَلٌّ	عَلٰى مَوْلٰيهُ	اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ	لَا يَاْتِ	بِخَيْرٍ	هَلْ يَسْتَوِي
Bir yüktür (Kime?)	Efendisine	Ne zaman onu gönderse [bir işe]	Getiremez (Ne getiremez?)	Bir hayır	Hiç eşit olur mu? (Kim?)

هُوَ	وَمَنْ	يَاْمُرُ	بِالْعَدْلِ	وَهُوَ	عَلٰى صِرَاطٍ	مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾	وَلِلّٰهِ
O (Daha kim?)	Ve o kimse ki	Emrediyor (Ne ile emreden?)	Adaletle	O kişi (Nedir?)	Yol üzerinedir (Öyle yol ki)	Dosdoğru yol	Allah'a aittir (Ne?)

غَيْبُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَمَا اَمْرُ السَّاعَةِ	اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
Göklerin gaybı (Daha?)	Ve yerin [gaybı]	Kıyamet saati de değildir	Ancak göz kırpma vakti gibidir

اَوْ هُوَ	اَقْرَبُ	اِنَّ اللّٰهَ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾	وَاللّٰهُ
Ya da o (Nedir?)	Daha yakındır	Muhakkak ki Allah (Neye?)	Her şeye (Nedir?)	Gücü yetendir	Allah

اَخْرَجَكُمْ	مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ	لَا تَعْلَمُونَ	شَيْـًٔا	وَجَعَلَ
Sizi çıkarttı (Nereden?)	Annelerinizin karnından (Siz ne olduğunuz halde?)	Bilmiyorsunuz (Ne?)	Hiçbir şey	Ve kıldı (Kim için?)

لَكُمُ	السَّمْعَ	وَالْاَبْصَارَ	وَالْاَفْـِٔدَةَ	لَعَلَّكُمْ	تَشْكُرُونَ
Sizin için (Ne kıldı?)	Kulak (Daha neler kıldı?)	Gözler (Daha?)	Ve kalpler kıldı	Ta ki siz	Şükredesiniz

﴿٧٨﴾ اَلَمْ يَرَوْا	اِلَى الطَّيْرِ	مُسَخَّرَاتٍ	فِي جَوِّ السَّمَاءِ
Bakmazlar mı? (Neye?)	Uçan kuşlara (Ne oldukları halde uçan?)	Emre boyun eğdirilmiş oldukları halde (Nerede uçan kuşlar?)	Göğün boşluğunda

مَا يُمْسِكُهُنَّ	اِلَّا اللّٰهُ	اِنَّ فِي ذٰلِكَ	لَاٰيَاتٍ	لِقَوْمٍ	يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾
Onları [havada] tutamaz	Ancak Allah tutar	Muhakkak ki bunda vardır	Bir kısım ayetler/ibretler vardır (Kim için?)	Bir topluluk için ki	İnanıyorlar

لَكُمْ	وَجَعَلَ	سَكَنًا	مِنْ بُيُوتِكُمْ	لَكُمْ	جَعَلَ	وَاللّٰهُ
Sizin için (Neyi?)	Ve yaptı (Kim için?)	Sükûnet bulacağınız yerler	Evlerinizi (Ne yaptı?)	Sizin için (Neyi?)	Yaptı (Kim için?)	Allah

يَوْمَ ظَعْنِكُمْ	تَسْتَخِفُّونَهَا	بُيُوتًا	مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ
Göç gününde (Daha?)	Onları kolayca taşıyorsunuz (Ne zamanda?)	Evler/çadırlar (Öyle evler ki)	Hayvanların derilerinden (Ne yaptı?)

اَثَاثًا	وَاَشْعَارِهَا	وَاَوْبَارِهَا	وَمِنْ اَصْوَافِهَا	وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ
Ev eşyası (Daha?)	Ve onların kıllarından (Ne yaptı?)	Ve onların tüylerinden (Daha?)	Onların yünlerinden (Daha?)	İkamet gününüzde (Daha neden yaptı?)

ظِلَالًا	مِمَّا خَلَقَ	لَكُمْ	جَعَلَ	وَاللّٰهُ	(٨٠)	اِلٰى حِينٍ	وَمَتَاعًا
Gölgeler	Yarattıklarından (Ne yarattı?)	Sizin için (Neden?)	Yaptı (Kim için?)	Allah		Belirli bir süreye kadar	Ve ticaret eşyası (Ne zamana kadar?)

سَرَابِيلَ	لَكُمْ	وَجَعَلَ	اَكْنَانًا	مِنَ الْجِبَالِ	لَكُمْ	وَجَعَلَ
Elbiseler (Öyle elbiseler ki)	Sizin için (Ne?)	Yaptı (Kim için?)	Barınaklar	Dağlardan (Ne yarattı?)	Sizin için (Neden?)	Yaptı (Kim için?)

كَذٰلِكَ	بَاْسَكُمْ	تَقِيكُمْ	وَسَرَابِيلَ	الْحَرَّ	تَقِيكُمُ
İşte böylece	Savaşınızda	Sizi koruyor (Nerede?)	Ve elbiseler [zırhlar] (Öyle elbiseler ki)	Sıcaktan (Daha ne yarattı?)	Sizi koruyor (Neden?)

فَاِنْ تَوَلَّوْا	(٨١)	تُسْلِمُونَ	لَعَلَّكُمْ	عَلَيْكُمْ	نِعْمَتَهُ	يُتِمُّ
Eğer yüz çevirirlerse		Müslüman olasınız	Ta ki siz	Size	Nimetini (Kime?)	Tamamlar (Neyi?)

نِعْمَتَ اللّٰهِ	يَعْرِفُونَ	(٨٢)	الْمُبِينُ	الْبَلَاغُ	فَاِنَّمَا عَلَيْكَ
Allah'ın nimetini	Bilirler (Neyi?)		Apaçık	Tebliğ (Öyle tebliğ ki?)	Sana ancak düşer (Ne?)

مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ	وَيَوْمَ نَبْعَثُ	(٨٣)	الْكَافِرُونَ	وَاَكْثَرُهُمُ	يُنْكِرُونَهَا	ثُمَّ
Her ümmetten (Kimi?)	Göndereceğimiz gün (Neden?)		Kafirlerdir	Onların çoğu (Nedir?)	O nimetleri inkâr ederler	Sonra

يُسْتَعْتَبُونَ	وَلَا هُمْ	كَفَرُوا	لِلَّذِينَ	لَا يُؤْذَنُ	ثُمَّ	شَهِيدًا
Kendilerinden özür istenenler	Ve onlar değillerdir (Ne değillerdir?)	Kâfir oldular	O kimseler için ki	Artık izin verilmez (Kime?)	Sonra	Bir şahidi

عَنْهُمْ	فَلَا يُخَفَّفُ	الْعَذَابَ	ظَلَمُوا	الَّذِينَ	وَاِذَا رَاَ	(٨٤)
Onlardan	Hafifletilmez (Kimden?)	Azabı	Zulmettiler	O kimseler ki	Gördüğü zaman (Kim?)	

شُرَكَاءَهُمْ	اَشْرَكُوا	الَّذِينَ	وَاِذَا رَاَ	(٨٥)	يُنْظَرُونَ	وَلَا هُمْ
Ortak koştukları şeyleri	Şirk koştular (Neyi?)	O kimseler ki	Gördüğü zaman (Kim?)		Mühlet veriliyorlar	Ve onlar değillerdir de

نَدْعُوا	كُنَّا	الَّذِينَ	شُرَكَاؤُنَا	هٰؤُلَاءِ	رَبَّنَا	قَالُوا
[Onlara] Tapar (Kimden başka?)	Biz daima olduk (Ne olduk?)	Öyle ortak koştuklarımız ki	Bizim ortak koştuklarımızdır	İşte bunlar (Nedirler?)	Ey rabbimiz!	Derler (Ne derler?)

وَاَلْقَوْا	(٨٦)	لَكَاذِبُونَ	اِنَّكُمْ	الْقَوْلَ	اِلَيْهِمُ	فَاَلْقَوْا	مِنْ دُونِكَ
Ve Arzederler (Kime?)		Yalancılarsınız	Muhakkak ki siz	Sözü (Ne diye?)	O ortak koşanlara (Neyi?)	Onlar da atarlar (Kime?)	Senden başka

(٨٧)	يَفْتَرُونَ	كَانُوا	مَا	عَنْهُمْ	وَضَلَّ	السَّلَمَ	يَوْمَئِذٍ	اِلَى اللّٰهِ
	İftira ediyorlar	Onlar idiler (Ne?)	Ol şey ki	Onlardan (Ne kaybolur?)	Ve kaybolur (Kimden?)	Teslimiyeti	O günde (Neyi?)	Allah'a (Ne zamanda?)

80. Allah size evlerinizden bir mesken (huzur ve dinlenme yeri) yaptı. Hayvanların derilerinden size gerek göç gününüzde ve gerekse yerleşme gününüzde hafif hafif taşıyacağınız evler ve yünlerinden, yapağılarından, kıllarından bir zamana kadar (giyinecek, kuşanacak, serilecek döşenecek) bir ev eşyası ve (ticaret yapılacak) bir mal meydana getirdi.

81. Allah yarattığı şeylerden sizin için gölgeler yaptı ve sizin için dağlardan siperler yaptı. Hem sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, hem de savaşta koruyacak giysiler yaptı. Bu şekilde üzerinizde olan nimetini tamamlayacak ki, siz halis Müslüman olup esenlik yayasınız.

82. Buna karşı eğer yüz çevirirlerse, artık senin üzerine düşen, ancak açık tebliğdir.

83. Allah'ın nimetini tanırlar, sonra da inkâr ederler. Ve çoğu kâfir kimselerdir.

84. Bir gün gelecek ki, her ümmetten bir şahit getireceğiz. Sonra o küfredenlere ne izin verilecek, ne de onlardan özür dilemeleri istenecek.

85. Ve o zalimler azabı gördükleri zaman, artık o (azap) onlardan ne hafifletilecek, ne de kendilerine mühlet verilecek.

86. Ve o müşrikler, ortaklarını gördükleri zaman: "Ey Rabbimiz! İşte şunlar, seni bırakıp da kendilerine taptığımız ortaklarımız..." diyecekler. Onlar da şu sözü fırlatacaklar: "Siz kesinlikle yalancılarsınız!"

87. Ve o gün Allah'a teslim olmuşlardır ve bütün o uydurdukları şeyler kendilerini bırakarak kaybolup gitmişlerdir.

88. O, hem inkâr etmiş, hem de Allah yolundan çevirmiş olanlar, diğerlerini de bozdukları için, o azap üstüne bir azap daha katmışızdır.

89. Hele her ümmet içinde, kendilerinden üzerlerine bir şahit göndereceğimiz, seni de onların üzerine şahit getirdiğimiz gün... Ve bu kitabı sana, her şeyi beliğ bir şekilde açıklamak; hem bir hidâyet kanunu, hem bir rahmet, hem de Müslümanlara bir müjde olması için parça parça indirdik.

90. Haberiniz olsun ki, Allah size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlığı olana vermeyi emrediyor. Ve hayâsızlığı, kötülüğü ve azgınlığı yasaklıyor. Dinleyip, anlayıp tutasınız diye size öğüt veriyor.

91. Bir de antlaşma yaptığınızda Allah'ın ahdini yerine getirin ve sağlam ettiğiniz yeminleri bozmayın. Nasıl olur ki, ona Allah'ı kefil kılmıştınız! Şüphe yok ki Allah, ne yaparsanız tamamen bilir.

92. Ve bir ümmet diğer bir ümmetten daha çok olduğu için, yeminlerinizi aranızda bir hile aracı edinerek, o ipliğini kat kat kuvvetle büktükten sonra sökmeye çalışan kadın gibi olmayın! Şüphesiz Allah, sizi onunla imtihan eder ve elbette o ayrılığa düştüğünüz şeyleri kıyamet günü size muhakkak açıklayacaktır.

93. Allah dileseydi elbet hepinizi bir tek ümmet yapardı. Fakat O, dilediğini saptırır, dilediğini doğru yola eriştirir. Ve kesinlikle hepiniz, bütün yaptıklarınızdan sorumlu olacaksınız.

ٱلَّذِينَ	كَفَرُوا	وَصَدُّوا	عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	زِدْنَاهُمْ	عَذَابًا
Ol kimseler ki	Kafir oldular	Ve engellediler (Neden?)	Allah'ın yolundan	Onları artırırız (Ne cihetinden?)	Azap cihetinden (Öyle azap ki)

فَوْقَ الْعَذَابِ	بِمَا	كَانُوا	يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾	وَيَوْمَ	نَبْعَثُ
Azap üstüne [azap] (Ne sebebiyle artırırız?)	Ol şey sebebiyle ki	Onlar idiler (Ne?)	Fesat çıkarıyorlar	O gün	Göndereceğiz (Nerede?)

فِي كُلِّ أُمَّةٍ	شَهِيدًا	عَلَيْهِمْ	مِنْ أَنْفُسِهِمْ	وَجِئْنَا	بِكَ	شَهِيدًا
Her ümmet içinde (Ne göndereceğiz?)	Birer şahit (Kime?)	Kendilerine (Nereden?)	Kendi içlerinden	Ve getirmiş olacağız (Kimi?)	Seni (Ne olarak?)	Şahit olarak (Kime?)

عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ	وَنَزَّلْنَا	عَلَيْكَ	الْكِتَابَ	تِبْيَانًا	لِكُلِّ شَيْءٍ
Onlara	Ve indirdik (Kime?)	Sana (Neyi?)	Kitabı (Ne için indirdik?)	Bir açıklama olsun diye (Neye açıklama?)	Her şeye (Daha ne diye indirdik?)

وَهُدًى	وَرَحْمَةً	وَبُشْرٰى	لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾	إِنَّ اللّٰهَ	يَأْمُرُ
Hidayet olsun diye (Daha?)	Rahmet (Daha?)	Ve müjde olsun diye (Kime?)	Müslümanlara	Muhakkak ki Allah	Emreder (Neyi?)

بِالْعَدْلِ	وَالْإِحْسَانِ	وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبٰى	وَيَنْهٰى
Adaleti (Daha?)	İyiliği (Daha?)	Yakınına vermeyi	Ve [Allah] nehyeder (Neden?)

عَنِ الْفَحْشَاءِ	وَالْمُنْكَرِ	وَالْبَغْيِ	يَعِظُكُمْ	لَعَلَّكُمْ	تَذَكَّرُونَ
Fuhşiyattan (Daha?)	Ve fenalıktan (Daha neden nehyeder?)	Azgınlıktan	[Allah] Size öğüt verir	Ta ki siz	Düşünesiniz

﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا	بِعَهْدِ اللّٰهِ	إِذَا عَاهَدْتُمْ	وَلَا تَنْقُضُوا	الْأَيْمَانَ
Yerine getirin (Neyi?)	Allah'a verdiğiniz sözü (Ne zamanda?)	Ahitleşme yaptığınızda	Ve bozmayın (Neyi?)	Yeminleri (Neden sonra?)

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا	وَقَدْ جَعَلْتُمُ	اللّٰهَ	عَلَيْكُمْ	كَفِيلًا	إِنَّ اللّٰهَ
Onları pekiştirdikten sonra (Ne olduğunuz halde?)	Kıldığınız halde (Kimi?)	Allah'ı (Kime?)	Size (Ne kıldığınız halde?)	Kefil	Muhakkak ki Allah

يَعْلَمُ	مَا	تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾	وَلَا تَكُونُوا	كَالَّتِي	نَقَضَتْ	غَزْلَهَا
Bilir (Neyi?)	Ol şeyi ki	Siz yapıyorsunuz	Olmayın (Ne gibi?)	O kadın gibi ki	Bozdu (Neyi?)	Eğirdiği ipliğini (Neden sonra?)

مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ	أَنْكَاثًا	تَتَّخِذُونَ	أَيْمَانَكُمْ	دَخَلًا	بَيْنَكُمْ
Sağlamca yaptıktan sonra (Eğirdiği iplik ne olduğu halde?)	Tiftiklenmiş olduğu halde (Ne olduğunuz halde böyle olmayın?)	Ediniyor olduğunuz halde (Neyi?)	Yeminlerinizi (Ne ediniyor?)	Bir fesat aracı (Nerede?)	Aranızda (Niçin?)

أَنْ تَكُونَ	أُمَّةٌ	هِيَ أَرْبٰى	مِنْ أُمَّةٍ	إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ	اللّٰهُ	بِهِ
Olsun diye (Kim?)	Bir topluluk (Ne olsun diye?)	O daha çok olsun diye (Neden?)	Diğer bir topluluktan	Ancak sizi imtihan eder (Kim?)	Allah (Ne ile?)	Bununla

وَلَيُبَيِّنَنَّ	لَكُمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	مَا	كُنْتُمْ	فِيهِ	تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
Elbette açıklayacaktır (Kime?)	Size (Ne zamanda?)	Kıyamet gününde (Neyi açıklayacaktır?)	Ol şeyi ki	Siz oldunuz (Ne oldunuz?)	O şeyde (Ne oldunuz?)	İhtilaf ediyorsunuz

وَلَوْ شَاءَ	اللّٰهُ	لَجَعَلَكُمْ	أُمَّةً	وَاحِدَةً	وَلٰكِنْ	يُضِلُّ	مَنْ	يَشَاءُ
Şayet dileseydi (Kim?)	Allah	Kesinlikle sizi kılardı (Ne kılardı?)	Topluluk (Öyle topluluk ki)	Tek	Fakat	[Allah] saptırır (Kimi?)	O kimseyi ki	Diliyor (Daha?)

وَيَهْدِي	مَنْ	يَشَاءُ	وَلَتُسْـَٔلُنَّ	عَمَّا	كُنْتُمْ	تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾
Ve hidayete erdirir (Kimi?)	O kimseyi ki	Diliyor (Daha?)	Kesinlikle sorulacaksınız (Neden sorulacaksınız?)	Ol şeyden ki	Siz idiniz (Ne idiniz?)	Yapıyorsunuz

Arapça	Türkçe
وَلَا تَتَّخِذُوٓا	Edinmeyin *(Neyi?)*
اَيْمَانَكُمْ	Yeminlerinizi *(Ne edinmeyin?)*
دَخَلًا	Fesada araç *(Nerede?)*
بَيْنَكُمْ	Aranızda
فَتَزِلَّ	Aksi takdirde kayar *(Ne?)*
قَدَمٌ	Ayak *(Neden sonra?)*
بَعْدَ ثُبُوتِهَا	Sabit olmasından sonra *(Daha?)*
وَتَذُوقُوا	Ve tadarsınız *(Neyi?)*
السُّٓوءَ	Kötü olanı *(Ne sebebiyle?)*
بِمَا صَدَدْتُمْ	Alıkoymanız sebebiyle *(Neden?)*
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	Allah yolundan
وَلَكُمْ	Sizin için vardır *(Ne vardır?)*
عَذَابٌ	Azap *(Öyle azap ki)*
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾	Pek büyük
وَلَا تَشْتَرُوا	Satmayın *(Neyi?)*
بِعَهْدِ اللّٰهِ	Allah'a verdiğiniz sözü *(Neye?)*
ثَمَنًا قَلِيلًا	Az bir karşılığa
اِنَّمَا	Muhakkak o şey ki
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah katındadır
هُوَ	O *(Nedir?)*
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır *(Kim için?)*
لَكُمْ	Sizin için
اِنْ كُنْتُمْ	Eğer iseniz *(Ne iseniz?)*
تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾	Biliyorsunuz
مَا	Ol şey ki
عِنْدَكُمْ	Sizin yanınızdadır
يَنْفَدُ	[O] tükenir
وَمَا	Ol şey ki
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah katındadır *(Nedir?)*
بَاقٍ	[O] kalıcıdır
وَلَنَجْزِيَنَّ	Elbette biz vereceğiz *(Kime vereceğiz?)*
الَّذِينَ	O kimselere ki
صَبَرُوٓا	Sabrettiler *(Ne vereceğiz?)*
اَجْرَهُمْ	Mükâfatlarını *(Nasıl?)*
بِاَحْسَنِ مَا	O şeyin en güzeliyle ki
كَانُوا	Onlar idiler *(Ne idiler?)*
يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾	Yapıyorlar
مَنْ عَمِلَ	Kim yaparsa *(Neyi?)*
صَالِحًا	Salih amel *(Kimden?)*
مِنْ ذَكَرٍ	Erkekten
اَوْ اُنْثٰى	Veya dişiden *(Ne olduğu halde?)*
وَهُوَ	O olduğu halde
مُؤْمِنٌ	Mümin olduğu halde
فَلَنُحْيِيَنَّهُ	Elbette onu yaşatırız *(Nasıl?)*
حَيٰوةً	Hayatla *(Öyle hayat ki)*
طَيِّبَةً	Güzel olan
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ	Elbette biz o [sabreden]lere veririz *(Neyi veririz?)*
اَجْرَهُمْ	Mükâfatlarını *(Nasıl?)*
بِاَحْسَنِ مَا	O şeyin en güzeliyle ki
كَانُوا	Onlar idiler *(Ne idiler?)*
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾	Yapıyor idiler
فَاِذَا قَرَاْتَ	Okuduğun zaman *(Neyi?)*
الْقُرْاٰنَ	Kuran'ı
فَاسْتَعِذْ	Hemen sığın *(Kime?)*
بِاللّٰهِ	Allah'a *(Kimden?)*
مِنَ الشَّيْطَانِ	Şeytandan *(Öyle şeytan ki)*
الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾	Kovulmuş olan
اِنَّهُ	Gerçek şu ki
لَيْسَ	Yoktur *(Kim için?)*
لَهُ	O şeytan için *(Ne yoktur?)*
سُلْطَانٌ	Bir hâkimiyet *(Kime?)*
عَلَى الَّذِينَ	O kimseler üzerine ki
اٰمَنُوا	İman ettiler *(Daha?)*
وَعَلٰى رَبِّهِمْ	Yalnız rablerine
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾	Tevekkül ederler
اِنَّمَا	Ancak
سُلْطَانُهُ	Onu gücü *(Ancak kimedir?)*
عَلَى الَّذِينَ	O kimseleredir ki
يَتَوَلَّوْنَهُ	Onu dost ediniyorlar *(Daha kimedir?)*
وَالَّذِينَ	O kimselere ki
هُمْ	Onlar *(Kime?)*
بِهِ	O'na [Allah'a] *(Nedirler?)*
مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾	Ortak koşanlardır
وَاِذَا بَدَّلْنَا	Değiştirdiğimizde *(Neyi?)*
اٰيَةً	Bir ayeti *(Ne yerine?)*
مَكَانَ اٰيَةٍ	Diğer bir ayet yerine
وَاللّٰهُ	Allah *(Nedir?)*
اَعْلَمُ	En iyi bilendir *(Neyi?)*
بِمَا	Ol şeyi ki
يُنَزِّلُ	İndiriyor
قَالُوٓا	Dediler *(Ne dediler?)*
اِنَّمَا	Ancak
اَنْتَ	Sen *(Nesin?)*
مُفْتَرٍ	Uydurucusun
بَلْ	Bilakis
اَكْثَرُهُمْ	Onların çoğu
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾	Bilmezler
قُلْ	Ey Habibim de ki
نَزَّلَهُ	Onu indirdi *(Kim?)*
رُوحُ الْقُدُسِ	Rûhu'l-Kudüs [Cebrâîl] *(Kim tarafından?)*
مِنْ رَبِّكَ	Rabbin tarafından *(Ne ile indirdi?)*
بِالْحَقِّ	Hak ile *(Niye indirdi?)*
لِيُثَبِّتَ	Sağlamlaştırmak için *(Kimi?)*
الَّذِينَ	O kimseleri ki
اٰمَنُوا	İman ettiler *(Daha ne için indirdi?)*
وَهُدًى	Hidayet olsun
وَبُشْرٰى	Ve müjde olsun diye *(Kime?)*
لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾	Müslümanlara

94. Yeminlerinizi, aranızda hile ve fesada vesile edinmeyin, sonra sağlam basmışken bir ayak kayar ve Allah yolundan saptığınız için kötülüğü tadarsınız. Artık ahirette de size pek büyük bir azap olur.

95. Allah'ın ahdini azıcık bir bedele değişmeyin! Kuşkusuz Allah yanındaki sizin için daha hayırlıdır, eğer bilirseniz.

96. Sizin yanınızdaki tükenir, Allah'ın yanındaki ise kalıcıdır. Elbette biz o sabredenlere, yaptıkları işin daha güzeli ile ecirlerini muhakkak vereceğiz.

97. Erkekten, kadından her kim mü'min olarak iyi bir iş yaparsa, muhakkak ona hoş bir hayat yaşatacağız. Ve yapmakta oldukları işlerin daha güzeli ile ecirlerini muhakkak vereceğiz.

98. Şimdi, Kur'an okuduğun zaman, önce o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın!

99. Gerçek şu ki, iman edip de Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun hiçbir hâkimiyeti yoktur.

100. Onun hâkimiyeti, ancak onu dost edinenlere ve Allah'a ortak koşanlaradır.

101. Bir âyetin yerini başka bir âyetle değiştirdiğimiz zaman; Allah indirdiğini ve indireceğini en iyi bilen iken, o şeytan dostları: "Sen yalnızca bir iftiracısın!" dediler. Hayır, onların çoğu bilmezler.

102. Söyle onlara: "Onu Rabbinden gerçek hikmet ile Rûhu'l-Kudüs (Cebrâîl), iman edenlere sebat vermek ve Müslümanlara bir hidâyet ve bir müjde olarak indirdi."

103. Muhakkak biliyoruz ki onlar: "Mutlaka onu bir insan öğretiyor!" da diyorlar. Haktan saparak kendisine nispet ettikleri kimsenin dili yabancıdır. Bu Kur'an ise, gâyet beliğ bir Arapçadır.

104. Allah'ın âyetlerine inanmayanları, elbette Allah hidâyete erdirmez ve onlara can yakıcı bir azap vardır.

105. Yalanı ancak Allah'ın âyetlerine inanmayanlar uydurur, iftira ederler. İşte onlar, yalancıların ta kendileridirler.

106. Her kim imanından sonra Allah'ı inkâr ederse; kalbi iman ile yatışmış olduğu halde zorlanan müstesna, fakat kim küfre göğsünü açarsa, kuşkusuz onların üstüne Allah'tan bir gazap iner ve onlara büyük bir azap vardır.

107. Bunun sebebi, onların dünya hayatını sevip onu ahirete tercih etmiş olmalarıdır. Allah da kâfirler güruhunu doğru yola çıkarmaz.

108. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlemiştir. Ve işte onlardır hep gafil olanlar.

109. Çare yok, onlar ahirette tamamen zarara düşeceklerdir.

110. Sonra şüphesiz ki, Rabbin sıkıntı ve belaya uğramalarının arkasından hicret eden, sonra cihad eden ve sabreden kimseler hakkında, kuşkusuz Rabbin bunun arkasından elbette çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ

Elbette muhakkak | Biz biliriz ki | Muhakkak ki onlar | Diyorlar *(Ne diyorlar?)* | Muhakkak ki | Ona öğretiyor *(Kim öğretiyor?)* | Bir insan

لِسَانُ الَّذٖى يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِىٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِىٌّ

O kişinin dili ki | [Sözlerini istikametten] meylettiriyorlar *(Kime?)* | Kendisine *(Nedir bu kişi?)* | Yabancıdır | Bu [Kur'an] ise *(Nedir?)* | Bir dildir *(Öyle dil ki)* | Arapça *(Yine öyle dil ki)*

مُبٖينٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ

Apaçık | O kimseler ki | İnanmıyorlar *(Neye?)* | Allah'ın ayetlerine

لَا يَهْدٖيهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا يَفْتَرِى

Onları hidayete erdirmez *(Kim?)* | Allah | Ve onlar için vardır *(Ne vardır?)* | Azap *(Öyle azap ki)* | Can yakıcı | Ancak uydurur *(Neyi?)*

الْكَذِبَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

Yalanı *(Kim?)* | O kimseler ki | İnanmıyorlar *(Neye?)* | Allah'ın ayetlerine | İşte onlar | Asıl onlar *(Nedir?)*

الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اٖيمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ

Yalancılar | Her kim | İnkar ederse *(Kimi?)* | Allah'ı *(Neden sonra?)* | İmanından sonra | Ancak müstesna | O kimse ki

اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاٖيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ

İkrah edildi *(Ne olduğu halde?)* | Kalbi olduğu halde | Dolu *(Ne ile?)* | İmanla | Lakin | Her kim | Açarsa *(Neye?)*

بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ

Küfre *(Neyi?)* | Göğüs/Gönül | İşte onların üzerinedir *(Ne?)* | Gazap *(Öyle gazap ki?)* | Allah'tan | Onlar için vardır *(Ne?)* | Azap *(Öyle azap ki)*

عَظٖيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

Pek büyük | İşte bu *(Ne sebebiyledir?)* | Kesinlikle onlar | Tercih ettiler *(Neyi?)* | Dünya hayatını *(Neye?)*

عَلَى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ

Ahirete | Ve kesinlikle Allah | Hidayete erdirmez *(Kimi?)* | O kavmi ki | Kâfirlerdir

﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ

İşte onlar | O kimselerdir ki | Mühürledi *(Kim?)* | Allah *(Neyi?)* | Onların kalplerini *(Daha?)* | Ve kulaklarını *(Daha?)*

وَاَبْصَارِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ

Ve gözlerini | Ve onlar | Onlar *(Kimlerdir?)* | Gafillerdir | Şüphe yok ki

اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ

Onlar *(Nerede?)* | Ahirette | Onlar *(Kimlerdir?)* | Zarara uğrayanlardır | Sonra | Muhakkak ki senin rabbin *(Kim için?)*

لِلَّذٖينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا

O kimseler için ki | Hicret ettiler *(Neden sonra?)* | Eziyete maruz kalmalarından sonra | Sonra cihat ettiler *(Daha?)*

وَصَبَرُوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١١٠﴾

Ve sabrettiler | Muhakkak ki senin rabbin *(Neden sonra?)* | Bütün bunlardan sonra *(Nedir?)* | Çok mağfiret edendir *(Daha nedir?)* | Çok merhamet edendir

يَوْمَ	تَأْت۪ي	كُلُّ نَفْسٍ	تُجَادِلُ	عَنْ نَفْسِهَا	وَتُوَفّٰى	كُلُّ نَفْسٍ
O gün	Gelecek (Kim gelecek?)	Her nefis (Öyle her nefis ki)	Mücadele eder (Neden sebep?)	Kendi canından sebep (Daha?)	Verilir (Kime?)	Her nefs (Ne verilir?)

مَا عَمِلَتْ	وَهُمْ	لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾	وَضَرَبَ	اللّٰهُ	مَثَلًا	قَرْيَةً
Yaptığı [nın karşılığı]	Ve onlar	Zulme uğramazlar	Verdi (Kim?)	Allah (Neyi?)	Bir misali (O misalden bedel?)	Bir memleketi [misal verdi]

كَانَتْ	اٰمِنَةً	مُطْمَئِنَّةً	يَأْت۪يهَا	رِزْقُهَا	رَغَدًا	مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
O memleket idi (Ne idi?)	Güvenilir (Daha?)	Huzur içinde	O beldeye gelir (Ne gelir?)	Rızkı (Nasıl?)	Bol bol (Nereden?)	Her taraftan

فَكَفَرَتْ	بِاَنْعُمِ اللّٰهِ	فَاَذَاقَهَا	اللّٰهُ	لِبَاسَ الْجُوعِ	وَالْخَوْفِ
Sonra o belde [halkı] nankörlük etti (Neye?)	Allah'ın nimetlerine	Ve neticede onlara tattırdı (Kim?)	Allah (Neyi?)	Açlık elbisesini (Daha neyi tattırdı?)	Korku elbisesini (Ne sebebiyle?)

بِمَا	كَانُوا	يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾	وَلَقَدْ	جَٓاءَهُمْ	رَسُولٌ	مِنْهُمْ
O şey sebebiyle ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Yapıyorlar	Elbette muhakkak	Onlara geldi (Kim?)	Elçi (Nereden?)	İçlerinden

فَكَذَّبُوهُ	فَاَخَذَهُمُ	الْعَذَابُ	وَهُمْ	ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾	فَكُلُوا
Ve O'nu yalanladılar	Neticede onları yakaladı (Ne?)	Azap	Onlar oldukları halde	Zalimler	Artık yiyin (Neden?)

مِمَّا	رَزَقَكُمُ	اللّٰهُ	حَلَالًا	طَيِّبًا	وَاشْكُرُوا	نِعْمَتَ اللّٰهِ
Ol şeyden ki	Sizi rızıklandırdı (Kim?)	Allah'ın (Onlar ne olduğu halde?)	Helal olduğu halde (Daha?)	Temiz olduğu halde	Ve şükredin (Neye?)	Allah'ın nimetine

اِنْ كُنْتُمْ	اِيَّاهُ	تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾	اِنَّمَا حَرَّمَ	عَلَيْكُمُ	الْمَيْتَةَ	وَالدَّمَ
Eğer iseniz (Kime?)	Allah'a (Ne iseniz?)	İbadet ediyorsunuz	Ancak haram kıldı (Kime?)	Size (Neyi?)	Leş hayvanı (Daha neyi?)	Kanı (Daha neyi?)

وَلَحْمَ الْخِنْز۪يرِ	وَمَٓا	اُهِلَّ	لِغَيْرِ اللّٰهِ	بِه۪	فَمَنِ	اضْطُرَّ
Hınzır etini (Daha neyi?)	Ve o şey ki	Bağırıldı (Kime?)	Allah'tan başkasına (Neye bağırıldı?)	O hayvana	Ancak her kim	Mecbur kalırsa (Ne olmaksızın?)

غَيْرَ بَاغٍ	وَلَا عَادٍ	فَاِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَح۪يمٌ ﴿١١٥﴾	وَلَا تَقُولُوا
Aşırı gitmeksizin (Daha?)	Başkasının hakkına tecavüz etmeksizin	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir (Daha?)	Çok merhamet edendir	Demeyin (Neden sebep?)

لِمَا تَصِفُ	اَلْسِنَتُكُمُ	الْكَذِبَ	هٰذَا	حَلَالٌ	وَهٰذَا	حَرَامٌ
Vasıflamasından sebep (Neyin?)	Dillerinizin (Neyi?)	Yalanı (Ne demeyin?)	Bu (Nedir?)	Helaldir (Daha ne demeyin?)	Bu da (Nedir?)	Haramdır [demeyin]

لِتَفْتَرُوا	عَلَى اللّٰهِ	الْكَذِبَ	اِنَّ الَّذ۪ينَ	يَفْتَرُونَ	عَلَى اللّٰهِ
Yoksa neticede atmış olursunuz (Kime?)	Allah'a (Ne?)	Yalan	Kesinlikle o kimseler ki	Atıyorlar (Kime?)	Allah'a (Ne?)

الْكَذِبَ	لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾	مَتَاعٌ	قَل۪يلٌ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	اَل۪يمٌ
Yalan	Kurtuluşa eremezler	(Bu nedir?) Bir faydalanmadır (Öyle faydalanma ki?)	Az	Ve onlar için vardır (Ne vardır?)	Azap (Öyle azap ki)	Can yakıcı

﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذ۪ينَ	هَادُوا	حَرَّمْنَا	مَا	قَصَصْنَا	عَلَيْكَ
Ve o kimselere ki	Yahudi oldular	Biz haram kıldık (Neyi?)	O şeyi ki	Biz anlattık (Kime?)	Sana (Neden önce?)

مِنْ قَبْلُ	وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ	وَلٰكِنْ	كَانُٓوا	اَنْفُسَهُمْ	يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾
Bundan önce	Biz onlara zulmetmedik (Kime?)	Fakat	Onlar idiler (Neye?)	Nefislerine (Ne oldular?)	Zulmediyorlar

111. O gün ki, herkes kendi nefsini kurtarmak için mücadele ederek gelir. Her kişiye yapmış olduğu işin karşılığı tamamıyla ödenir ve hiçbirine zulmedilmez.

112. Bir de Allah, bir şehri örnek verdi ki, o güvenlik ve huzur içindeydi. Ona her yerden rızkı bol bol geliyordu. Derken Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler. Allah da ona o yaptıkları iş nedeniyle açlık ve korku elbisesini tattırıverdi.

113. Andolsun ki, onlara içlerinden bir peygamber geldi de ona: "Yalan söylüyor." dediler. Zulmederlerken azap da kendilerini yakalayıverdi.

114. Onun için siz Allah'ın size verdiği rızıklardan helal ve hoş olarak yiyin de Allah'ın nimetine şükredin. Eğer gerçekten O'na ibadet edecekseniz.

115. O size ancak ölüyü, kanı, domuz etini, bir de Allah'tan başkasının adına kesileni yasakladı. Her kim de zorda kalırsa (başkalarının haklarına) saldırmaksızın, sınırı da aşmadan (bunlardan yiyebilir). Artık şüphe yok ki, Rabbin çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

116. Sadece dillerinizin yalan yere nitelemesi ile: "Şu helaldır, şu haramdır." demeyin ki, yalanı Allah'a iftira etmiş olursunuz. Şüphe yok ki, yalanı Allah'a iftira edenler kurtuluşa eremezler.

117. (Bu) az bir faydalanmadır ve onlara can yakıcı bir azap vardır.

118. Yahudilere ise bundan önce sana bildiklerimizi haram kıldık. Ve onlara biz zulmetmedik, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

119. Sonra kuşku yok ki, Rabbin bir bilgisizlikle kötülük yapan, sonra arkasından tevbe edip düzelen kimseler hakkında; şüphesiz ki Rabbin, bunun arkasından elbette çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

120. Muhakkak ki, İbrahim başlı başına bir ümmet/önder idi. Tek bir hanif olarak Allah'a itaat için kıyam etmişti ve hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmadı.

121. O'nun nimetlerine şükredendi. Allah onu seçmiş ve doğru bir yola iletmişti.

122. Ve biz ona hem dünyada bir iyilik verdik, hem de şüphesiz ki o, ahirette de kesinlikle iyilerdendir.

123. Sonra da sana: " Hakk'a tapan (hanif) olarak İbrahim'in dinine uy! O, hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmadı." diye vahyettik.

124. Cumartesi yasağı, ancak onda görüş ayrılığına düşenlere farz kılındı. Şüphesiz Rabbin, onların o ihtilaf edip durdukları şeyler hakkında, kıyamet gününü, aralarında hükmünü mutlaka verecektir.

125. Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel güzel öğütle davet et, onlarla da en güzel şekilde mücadele yap. Çünkü Rabbin, yolundan sapanı en iyi bilendir ve doğru gidenleri en iyi bilen de ancak O'dur.

126. Ve eğer ceza ile karşılık verecek olursanız, ancak size yapılan cezanın misli ile karşılık veriniz. Ve şayet sabrederseniz, andolsun ki, bu sabredenler için elbette daha hayırlıdır.

127. Sabret, sabrın da ancak Allah'ın yardımı iledir. Ve onlara karşı üzülme, kurdukları tuzaktan dolayı telaş da etme!

128. Zira muhakkak ki Allah, iyi korunanlar ve hep güzellik yapanlarla beraberdir.

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ

Sonra | Kesinlikle senin rabbin (Kimi?) | O kimseleri ki | İşlediler (Neyi?) | Kötülüğü (Ne sebebiyle?) | Bilgisizliği sebebiyle | Sonra | Tövbe ettiler (Neden sonra?) | Bundan sonra (Daha?)

وَاَصْلَحُوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ

Ve [hallerini] düzelttiler | Muhakkak ki senin rabbin (Neden sonra?) | Bu tövbeden [ya da cehaletten] sonra (Nedir?) | Çok mağfiret edendir (Daha?) | Çok merhamet edendir | Muhakkak ki İbrahim (Ne idi?)

كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنِيفًاۜ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَۙ

İdi (Ne idi?) | Bir ümmet/önder (Daha ne idi?) | Boyun eğen idi (Kime?) | Allah'a (Ne olduğu halde?) | Hanif olduğu halde | Ve İbrahim olmadı (Kimlerden?) | [Allah'a] ortak koşanlardan

﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِاَنْعُمِهِۜ اِجْتَبٰيهُ وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Şükredici idi (Neye?) (İbrahim daha ne idi?) | Allah'ın nimetlerine | [Allah] onu seçti (Daha?) | Ve O'nu iletti (Neye?) | Yola (Öyle yol ki) | Dosdoğru olan

﴿١٢١﴾ وَاٰتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةًۜ وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ

Ve biz O'na verdik (Nerede?) | Dünyada (Ne verdik?) | Güzellik verdik | Ve kesinlikle o (Nerede?) | Ahirette

لَمِنَ الصَّالِحِينَۜ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ

Elbette salihlerdendir | Sonra | Biz vahyettik (Kime?) | Sana (Ne diye vahyettik?) | Uy diye (Neye?) | İbrahim'in milletine (İbrahim ne olduğu halde?)

حَنِيفًاۜ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ

Hanif olduğu halde | Ve İbrahim değildi (Kimlerden?) | Müşriklerden | Ancak farz kılındı (Ne?) | Cumartesi (Kime?)

عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِۜ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ

O kimselere ki | İhtilafa düştüler (Nede?) | Onda | Ve kesinlikle senin rabbin | Elbette hükmeder (Nerede?) | Onların aralarında (Ne zamanda?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ اِلٰى سَبِيلِ رَبِّكَ

Kıyamet gününde (Ne hususta?) | O şey hususunda ki | Onlar idiler (Nerede?) | Onda | İhtilafa düşüyorlar | Çağır (Nereye?) | Rabbinin yoluna (Ne ile?)

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ

Hikmetle (Daha ne ile?) | Nasihat ile (Öyle nasihat ki) | Güzel (Daha ne yaptı?) | Ve onlarla mücadele et (Ne ile?) | O mücadele ile ki | O mücadele (Nedir?)

اَحْسَنُۜ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ

En güzeldir | Muhakkak ki senin rabbin | O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki | Saptı (Neden?) | Yolundan | O Allah (Nedir?) | En iyi bilendir

بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِۜ

Doğru yolu bulanları | Eğer ceza verecekseniz | Ceza verin (Ne ile?) | O şeyin benzeriyle ki | Siz işkence gördünüz (Ne ile?) | O şeyle

وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ

Şayet sabrederseniz | Muhakkak ki o (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Kim için?) | Sabredenler için | Sabret | Senin sabrın değildir

اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

Ancak Allah'ın yardımıyladır | Üzülme (Kime?) | Onlara | Ve olma (Ne içinde?) | Darlık içinde (Neden?) | O şeyden ki | Hile yapıyorlar

﴿١٢٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

Muhakkak ki Allah (Kim ile beraberdir?) | O kimselerle beraberdir ki | Takva sahibi oldular (Daha kim ile beraberdir?) | Ve o kimselerle beraberdir ki | Onlar (Kimlerdir?) | İhsan ehlidir

الجزء ١٥

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاِسْرَاءِ — آيَاتُهَا ١١١

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّحِيمِ	Rahim olan

Arapça	Türkçe
سُبْحَانَ الَّذٖى	O Allah [Noksan sıfatlardan] münezzehtir ki
اَسْرٰى	Yürüttü *(Kimi?)*
بِعَبْدِهٖ	Kulunu *(Ne zaman?)*
لَيْلًا	Geceleyin *(Nereden?)*
مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	Mescidi Haram'dan *(Nereye?)*
اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا	Mescidi Aksa'ya
الَّذٖى	Öyle Mescidi Aksa ki
بَارَكْنَا	Biz mübarek kıldık *(Neyi?)*
حَوْلَهُ	Onun etrafını *(Niçin kulunu yürüttü?)*
لِنُرِيَهُ	Kendisine gösterelim diye *(Neden?)*
مِنْ اٰيَاتِنَا	Ayetlerimizden
اِنَّهُ	Muhakkak ki Allah
هُوَ	O *(Nedir?)*
السَّمٖيعُ	Her şeyi işitendir *(Daha nedir?)*
الْبَصٖيرُ ①	Her şeyi görendir
وَاٰتَيْنَا	Ve biz verdik *(Kime?)*
مُوسَى	Musa'ya *(Neyi?)*
الْكِتَابَ	Kitabı *(Daha?)*
وَجَعَلْنَاهُ	Ve onu kıldık *(Ne kıldık?)*
هُدًى	Hidayet *(Kime?)*
لِبَنٖى اِسْرَٓائٖيلَ	İsrailoğullarına *(Niye onu hidayet kıldık?)*
اَلَّا تَتَّخِذُوا	Edinmeyin diye *(Kimden başka?)*
مِنْ دُونٖى	Benden başka *(Ne edinmeyin?)*
وَكٖيلًا ②	Vekil
ذُرِّيَّةَ مَنْ	Ey o kimsenin soyundan gelenler ki
حَمَلْنَا	Biz [o kimseleri gemiye] yükledik *(Kim ile birlikte?)*
مَعَ نُوحٍ	Nuh ile birlikte
اِنَّهُ	Kesinlikle o Nuh
كَانَ	İdi *(Ne idi?)*
عَبْدًا	Kul idi *(Öyle kul ki)*
شَكُورًا ③	Çok şükreden
وَقَضَيْنَا	Biz hükmettik *(Kime?)*
اِلٰى بَنٖى اِسْرَٓائٖيلَ	Beni İsrail'e *(Nerede?)*
فِى الْكِتَابِ	Kitapta *(Ne ile hükmettik?)*
لَتُفْسِدُنَّ	Elbette fesat çıkaracaksınız *(Nerede?)*
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde *(Nasıl?)*
مَرَّتَيْنِ	İki defa *(Daha?)*
وَلَتَعْلُنَّ	Ve kibirleneceksiniz *(Nasıl?)*
عُلُوًّا	Kibirlenerek *(Öyle kibir ki)*
كَبٖيرًا ④	Pek büyük
فَاِذَا جَٓاءَ	Geldiğinde *(Ne?)*
وَعْدُ اُولٰيهُمَا	Bunlardan ilkinin vakti
بَعَثْنَا	Biz göndereceğiz *(Kim üzerine?)*
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize *(Kimi?)*
عِبَادًا	Kulları *(Öyle kullar ki?)*
لَنَا	Bize ait olan *(Yine öyle kullar ki)*
اُولٖى بَاْسٍ	Kuvvet sahibi *(Öyle kuvvet ki)*
شَدٖيدٍ	Çok fazla
فَجَاسُوا	Ve aramış olacaklar *(Nereyi?)*
خِلَالَ الدِّيَارِ	Evlerin aralarını
وَكَانَ	Bu idi *(Ne idi?)*
وَعْدًا	Bir söz *(Öyle söz ki)*
مَفْعُولًا ⑤	Yerine getirilmiş
ثُمَّ	Sonra
رَدَدْنَا	Biz [galibiyet] verdik *(Kime?)*
لَكُمُ	Size
الْكَرَّةَ	Bir kez daha *(Kime karşı?)*
عَلَيْهِمْ	Onlara karşı
وَاَمْدَدْنَاكُمْ	Ve sizi artırdık *(Ne ile?)*
بِاَمْوَالٍ	Mallar ile *(Daha?)*
وَبَنٖينَ	Ve evlatlar ile
وَجَعَلْنَاكُمْ	Ve sizi kıldık *(Ne kıldık?)*
اَكْثَرَ	Daha fazla *(Ne açısından?)*
نَفٖيرًا ⑥	Sayı açısından
اِنْ اَحْسَنْتُمْ	Eğer iyilik yaparsanız
اَحْسَنْتُمْ	İyilik yapmış olursunuz *(Kime?)*
لِاَنْفُسِكُمْ	Kendinize
وَاِنْ اَسَاْتُمْ	Eğer kötülük yaparsanız
فَلَهَا	O da kendinizedir
فَاِذَا جَٓاءَ	Geldiğinde *(Ne?)*
وَعْدُ الْاٰخِرَةِ	Sonraki vaad *(Niçin?)*
لِيَسُٓؤُا	Kara etmeleri için *(Neyi?)*
وُجُوهَكُمْ	Yüzlerinizi *(Daha ne için?)*
وَلِيَدْخُلُوا	Ve girmeleri için *(Nereye?)*
الْمَسْجِدَ	Mescide
كَمَا دَخَلُوهُ	Oraya girdikleri gibi
اَوَّلَ مَرَّةٍ	İlk defa *(Daha ne için?)*
وَلِيُتَبِّرُوا	Ve harap etmeleri için *(Neyi?)*
مَا	Ol şeyi ki
عَلَوْا	Galip geldiler/ ele geçirdiler *(Nasıl?)*
تَتْبٖيرًا ⑦	Harap etmekle

İSRÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 111 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Uzaktır bütün noksanlıklardan O Allah ki, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya yürüttü, ona âyetlerimizden gösterelim diye... Gerçek şu ki: O'dur, O işiten gören.

2. Musa'ya da kitap verdik ve onu İsrailoğullarına bir hidâyet rehberi kıldık, benden başka bir vekil tutmayın diye.

3. Ey Nuh ile birlikte (gemiye) yüklediğimiz kimselerin soyundan olanlar! O doğrusu çok şükredici bir kul idi.

4. Biz İsrailoğullarına kitapta şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yeryüzünde iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve kuşkusuz kabaracak, büyükleneceksiniz."

5. Şimdi birincisinin zamanı geldiğinde, üzerinize güçlü, kuvvetli kullarımızı göndereceğiz. Onlar ta evlerin aralarına girip araştıracaklar. Ve bu gerçekleştirilmiş bir vaad oldu.

6. Sonra size tekrar onların üzerine egemen olma gücünü iade ettik. Ve size mal ve oğullarla yardımda bulunduk ve sizi sayıca daha çoğalttık.

7. Eğer güzellik yaparsanız, kendinize güzellik etmiş olursunuz; yok eğer kötülük yaparsanız o da kendinizedir. Derken sonrakinin vakti geliverdi mi, yüzlerinizi kötületsinler diye, ilk defa girdikleri gibi yine Mescid'e girsinler ve her ele geçirdiklerini mahvetsinler de etsinler diye (düşmanlarınızı üzerinize saldık.)

8. Olur ki Rabbiniz size merhamet eder. Eğer yine dönerseniz biz de döneriz. Öyle ya, biz cehennemi kâfirleri çepçevre kuşatan bir zindan yapmışız.

9. Haberiniz olsun ki bu Kur'an, insanları en doğru yola iletir. Ve iyi iyi işler yapan mü'minlere büyük bir ecir olduğunu müjdeler.

10. Ahirete inanmayanlara da acı bir azap hazırlamışızdır.

11. İnsan hayrı ister gibi şerri de davet eder. İnsan çok acelecidir.

12. Oysa biz geceyi ve gündüzü iki delil yaptık. Sonra gece delilini silip giderdik ve gündüz delilini gösterici kıldık ki, Rabbinizden lütufunu isteyesiniz ve yılların sayısını ve hesabını bilesiniz. Hem her şeyi inceden inceye açıklamışız da açıklamışız.

13. Her insanın da kuşunu (baht ve kaderini) boynunda kendine takmışızdır. Onun için kıyamet günü bir kitap çıkarırız ki, açılmış olarak onu şöyle karşılar:

14. Oku kitabını, hesap görücü olarak bugün sana nefsin yeter!

15. Kim doğru giderse, sırf kendi lehine gider; kim de sapıklık ederse, ancak kendi aleyhine eder. Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez! Biz bir peygamber gönderinceye kadar azap da etmeyiz.

16. Bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman oranın ileri gelenlerine (Allah'a itaati) emrederiz. Onlar itaat etmez de orada bozgunculuk yaparlar. Bunun üzerine o ülke aleyhine hüküm hak olur! Artık onu yerle bir ederiz.

17. Hem Nuh'tan sonra nice nesilleri yok ettik. Kullarının günahlarından Rabbinin haberdar olması ve onları görmesi yeter!

عَسٰى	رَبُّكُمْ	اَنْ يَرْحَمَكُمْ	وَاِنْ عُدْتُمْ	عُدْنَا	وَجَعَلْنَا	جَهَنَّمَ
Umulur ki	Sizin rabbiniz *(Ne umulur?)*	Size merhamet etmesi	Ve eğer dönerseniz	Biz de döneriz	Biz yaptık *(Nereyi?)*	Cehennemi *(Kim için?)*

لِلْكَافِرِينَ	حَصِيراً ﴿٨﴾	اِنَّ هٰذَا	الْقُرْاٰنَ	يَهْدِي	لِلَّتِي	هِيَ	اَقْوَمُ
Kâfirler için *(Ne yaptık?)*	Zindan	Muhakkak ki bu *(Ondan bedel?)*	Kur'ân	Ulaştırır *(Neye?)*	O şeye ki	O *(Nedir?)*	En doğrudur

وَيُبَشِّرُ	الْمُؤْمِنِينَ	الَّذِينَ	يَعْمَلُونَ	الصَّالِحَاتِ	اَنَّ لَهُمْ	اَجْراً
Ve [Kuran] müjdeler *(Kime?)*	Müminlere	Öyle müminler ki	İşliyorlar *(Neyi?)*	Salih amelleri *(Neyi müjdeler? Şunu ki?)*	Muhakkak ki onlar için vardır *(Ne vardır?)*	Mükâfat *(Öyle mükâfat ki)*

كَبِيراً ﴿٩﴾	وَاَنَّ الَّذِينَ	لَا يُؤْمِنُونَ	بِالْاٰخِرَةِ	اَعْتَدْنَا	لَهُمْ	عَذَاباً	اَلِيماً
Büyük mükâfat	Ve o kimseler ki	İnanmıyorlar *(Neye inanmayanlar?)*	Ahirete	Biz hazırladık *(Kime?)*	Onlara *(Ne hazırladık?)*	Azap *(Öyle azap ki)*	Can yakan

﴿١٠﴾ وَيَدْعُ	الْاِنْسَانُ	بِالشَّرِّ	دُعَاءَهُ	بِالْخَيْرِ	وَكَانَ	الْاِنْسَانُ	عَجُولاً
İster *(Kim?)*	İnsan *(Neyi ister?)*	Şerri *(Nasıl ister?)*	İstediği gibi *(Neyi istediği gibi?)*	Hayrı	Ve olmuştur *(Kim?)*	İnsan *(Ne olmuştur?)*	Pek aceleci

﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا	الَّيْلَ	وَالنَّهَارَ	اٰيَتَيْنِ	فَمَحَوْنَا	اٰيَةَ الَّيْلِ	وَجَعَلْنَا
Biz kıldık *(Neyi?)*	Geceyi *(Daha?)*	Gündüzü *(Ne kıldık?)*	İki delil	Biz kaldırdık *(Neyi?)*	Gece delilini	Ve kıldık *(Neyi?)*

اٰيَةَ النَّهَارِ	مُبْصِرَةً	لِتَبْتَغُوا	فَضْلاً	مِنْ رَبِّكُمْ	وَلِتَعْلَمُوا
Gündüz delilini *(Ne kıldık?)*	Aydınlatan *(Niye gündüzü aydınlatıcı kıldık?)*	Arayasınız diye *(Ne arayasınız?)*	Bir rızık *(Kim tarafından?)*	Rabbiniz tarafından *(Daha niye?)*	Ve bilesiniz diye *(Neyi?)*

عَدَدَ السِّنِينَ	وَالْحِسَابَ	وَكُلَّ شَيْءٍ	فَصَّلْنَاهُ	تَفْصِيلاً ﴿١٢﴾	وَكُلَّ اِنْسَانٍ
Senelerin sayısını *(Daha neyi bilesiniz diye?)*	Hesabı	Her şeyi	Biz onu açıkladık *(Nasıl?)*	Açıklamakla	Her insana

اَلْزَمْنَاهُ	طَائِرَهُ	فِي عُنُقِهِ	وَنُخْرِجُ	لَهُ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	كِتَاباً	يَلْقٰيهُ
Ona dolayıverdik *(Neyi?)*	Kuşunu [nasibini] *(Nereye?)*	Boynuna	Çıkartırız *(Kim için?)*	İnsan için *(Ne zaman?)*	Kıyamet gününde *(Neyi çıkartırız?)*	Kitabı *(Öyle kitap ki)*	Onu karşılayacak *(Yine öyle kitap ki)*

مَنْشُوراً ﴿١٣﴾	اِقْرَاْ	كِتَابَكَ	كَفٰى	بِنَفْسِكَ	الْيَوْمَ	عَلَيْكَ	حَسِيباً ﴿١٤﴾
Açılmış [Ona denecek ki]	Oku *(Neyi?)*	Kitabını	Yeter *(Ne?)*	Nefsin *(Ne zaman?)*	Bugün *(Kime?)*	Sana *(Ne olarak yeter?)*	Hesap görücü olarak

مَنِ	اهْتَدٰى	فَاِنَّمَا	يَهْتَدِي	لِنَفْسِهِ	وَمَنْ	ضَلَّ	فَاِنَّمَا	يَضِلُّ	عَلَيْهَا
Her kim	Hidayeti seçerse	Ancak	O hidayete ermiş olur *(Kim için?)*	Kendisi için	Ve her kim de	Sapıtırsa	Ancak	O sapıtmış olur *(Ne aleyhine?)*	Kendi aleyhine

وَلَا تَزِرُ	وَازِرَةٌ	وِزْرَ اُخْرٰى	وَمَا كُنَّا	مُعَذِّبِينَ	حَتّٰى نَبْعَثَ	رَسُولاً
Ve yüklenemez *(Kim)*	Hiçbir yüklenici *(Neyi?)*	Diğer birinin günahını	Ve biz olmadık *(Ne olmadık?)*	Azap ediciler *(Ne zamana kadar?)*	Ta ki biz gönderinceye kadar *(Kimi?)*	Peygamberi

﴿١٥﴾ وَاِذَا اَرَدْنَا	اَنْ نُهْلِكَ	قَرْيَةً	اَمَرْنَا	مُتْرَفِيهَا	فَفَسَقُوا	فِيهَا
Biz istediğimizde *(Neyi?)*	Helak etmeyi *(Kimi?)*	Bir memleketi	Emrederiz *(Kime?)*	O ülkenin ileri gelenlerine	Ve onlar günaha düşerler *(Nerede?)*	O memlekette

فَحَقَّ	عَلَيْهَا	الْقَوْلُ	فَدَمَّرْنَاهَا	تَدْمِيراً ﴿١٦﴾	وَكَمْ	اَهْلَكْنَا	مِنَ الْقُرُونِ
Artık gerekli olur *(Kime?)*	O memlekete *(Ne?)*	Söz/hüküm	Bunun üzerine o memleketi helak ederiz	Helak etmekle	Ve nicesini	Helak ettik *(Neden?)*	Nesillerden *(Kimden sonra?)*

مِنْ بَعْدِ نُوحٍ	وَكَفٰى	بِرَبِّكَ	بِذُنُوبِ عِبَادِهِ	خَبِيراً	بَصِيراً ﴿١٧﴾
Nuh'tan sonra	Ve yeter *(Kim?)*	Rabbin *(Neye?)*	Kullarının günahlarına *(Ne olarak yeter?)*	Haberdar olarak *(Daha ne olarak?)*	[Onları] Gören olarak

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَٓاءُ

Her kim | İse (Ne ise?) | İster ise (Neyi?) | Peşin olanı | Biz de peşin veririz (Kime?) | O kişiye (Nerede?) | Dünyada (Neyi?) | Ol şeyi ki | Diliyoruz (O kişiden bedel kime?)

لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ١٨

Dilediğimiz kişiye (Kime?) | Sonra | Kılarız (Kime?) | O kişiye (Neyi kılarız?) | Cehennemi kılarız (O kişi ne olduğu halde?) | Cehenneme yaslanır olduğu halde (Ne olarak?) | Hor görülmüş olarak (Daha ne olarak?) | Kovulmuş olarak

وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ

Ve her kim | İsterse (Neyi?) | Ahireti (Daha?) | Ve çalışırsa (Ne için?) | Ahiret için (Nasıl?) | Çalışmasıyla (Ne olduğu halde?) | O kişi | Mümin olduğu halde | İşte onlar

كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ١٩ كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُلَٓاءِ وَهٰٓؤُلَٓاءِ مِنْ عَطَٓاءِ رَبِّكَ

Olur (Ne?) | Onların çalışmaları (Ne olur?) | Kabul edilmiş | Her birisine | İyilikte bulunuruz (Her birisinden bedel?) | Onlara | Ve bunlara (Neden?) | Rabbinin ihsanından

وَمَا كَانَ عَطَٓاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ٢٠ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ

Değildir (Ne?) | Rabbinin ihsanı (Ne değildir?) | Yasak değildir | Bak | Nasıl | Üstün kıldık (Kimi?) | Onların bazısını (Kime?)

عَلٰى بَعْضٍ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ٢١

Diğer bazısına | Şüphesiz ahiret (Nedir?) | Daha büyüktür (Ne bakımdan?) | Dereceler bakımından (Daha nedir?) | Ve daha büyüktür (Ne bakımdan?) | Üstünlük bakımından

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ٢٢ وَقَضٰى

Kılma (Kim ile birlikte?) | Allah ile birlikte (Ne kılma?) | Bir ilah (Öyle ilah ki) | Başka | Sonra kalırsın (Ne olarak?) | Kınanmış (Daha?) | Ve terkedilmiş | Ve hükmetti [emretti] (Kim?)

رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا اِمَّا يَبْلُغَنَّ

Rabbin (Şuna hükmetti ki) | İbadet etmeyin | Ancak | O'na [ibadet edin] (Daha neye hükmetti?) | Ana ve babaya [iyilik etmeyi] (Nasıl?) | İyilik etmede | Eğer ulaşırlarsa (Nerede?)

عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَٓا اَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَٓا اُفٍّ

Senin yanında (Neye?) | Yaşlılığa (Kim?) | Onlardan biri | Ya da her ikisi | Deme (Kime?) | O ikisine (Ne deme?) | "Of" dahi

وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ٢٣ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ

Ve onları azarlama | Ve söyle (Kime?) | O ikisine (Ne söyle?) | Söz (Öyle söz ki?) | Güzel | Ger (Kime?) | Ana babana (Neyi?) | Alçak gönüllülük kanadını (Neden dolayı?)

مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

Merhametten dolayı | Ve dua et | Ey rabbim! | O ikisine merhamet et (Ne gibi?) | O ikisi beni yetiştirdikleri gibi (Ben ne olduğum halde?) | Küçük

٢٤ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ اِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَاِنَّهُ

Rabbiniz (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Nefislerinizdedir | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Salihler | Kesinlikle Allah

كَانَ لِلْاَوَّابِينَ غَفُورًا ٢٥ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ

Daima oldu | Tövbe edenler için (Ne oldu?) | Çok bağışlayıcı | Ve ver (Kime?) | Akrabaya (Neyi ver?) | Hakkını ver (Daha kime ver?) | Yoksula (Daha?)

وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ٢٦ اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُٓوا

Ve yolda kalmışa | Ve saçıp savurma (Nasıl?) | Saçıp savurmakla | Çünkü saçıp savuranlar | Olurlar (Ne olurlar?)

اِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ٢٧

Şeytanın dostları | Ve oldu (Kim?) | Şeytan (Kime karşı?) | Rabbine karşı (Ne oldu?) | Çok nankör

18. Her kim peşin istiyorsa, ona dünyada peşin veririz. Dilediğimiz kadar, istediğimize... Sonra da ona cehennemi ayırırız, kınanmış, kovulmuş bir halde ona yaslanır.

19. Her kim de ahireti ister ve inanarak ona layık bir çaba ile o çalışırsa, işte bunların gayretleri makbuldur.

20. Hepsine yardım ederiz, hem onlara, hem onlara... Sırf Rabbinin bir ihsanı olarak... Rabbinin ihsanı yasak değildir

21. Bak (insanların) bir kısmını diğerine nasıl üstün kılmışız. Ve elbette ahiret dereceler bakımından da daha büyük, üstünlük bakımından da daha büyüktür.

22. Allah ile birlikte başka bir ilah edinme ki, kınanmış ve kendi başına kalmayasın.

23. Rabbin kesin olarak şunları emretti: "O'ndan başkasına ibadet etmeyin, ana-babaya iyilik edin, onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlılık çağına ulaşırsa sakın onlara "öf" deme ve onları azarlama, ikisine de güzel söz söyle.

24. İkisine de merhametten döşenerek kanat ger ve de ki: Rabbim! Küçükken beni yetiştirdikleri gibi sen de onlara merhamet et!"

25. Rabbiniz içinizde olanları daha iyi bilir; eğer siz iyi kimseler iseniz, şüphesiz ki O, çok tevbe edenlere karşı çok bağışlayıcıdır.

26. Akrabaya da hakkını ver, yoksula da, yolda kalmış olana da... Bununla beraber saçıp savurma!

27. Çünkü saçıp savuranlar şeytanın kardeşleridirler, şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.

28. Ve eğer Rabbinden ümit ettiğin bir rahmeti aramak için o hak sahiplerinden yüz çevirmek mecburiyetinde kalırsan, o zaman da onlara yumuşak bir söz söyle.

29. Hem (cimrilikten dolayı) elini bağlayıp boynuna asma, hem de büsbütün açıp saçma ki, pişman olur, açıkta kalırsın.

30. Çünkü Rabbin hem dilediğine rızkı bol verir, hem de sıkar. Çünkü O, kullarından haberdardır, her şeyi görendir.

31. Bir de, "yoksul düşeriz" korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onlara da rızkı biz veririz, size de... Onları öldürmek elbette büyük bir cinâyettir.

32. Zinaya da yaklaşmayın; çünkü o pek çirkindir ve yol bakımından da pek kötüdür.

33. Haklı bir neden olmadıkça, Allah'ın öldürülmesini haram eylediği cana da kıymayın. Kim haksız yere öldürülürse, velisine hakkını arama hususunda tam bir yetki vermişizdir. O da öldürmede aşırı gitmesin; çünkü o, yardıma eriştirilmiştir.

34. Yetim malına da yaklaşmayın. Ancak akıl-baliğ oluncaya kadar en güzel şekilde yaklaşma başka... Sözünüzü de yerine getirin! Çünkü verilen sözden dolayı sorumluluk kesindir.

35. Ölçtüğünüz zaman da tam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Bu hem hayırlı, hem de sonuç bakımından daha güzeldir.

36. Bir de hiç bilmediğin bir şeyin ardınca gitme! Çünkü kulak, göz, gönül; bunların her biri ondan sorumludur.

37. Hem yeryüzünde büyüklenerek yürüme! Çünkü sen ne yeri yırtabilirsin, ne de boyca dağlara yetişebilirsin.

38. Bütün bunların yasaklanmış olanları, Rabbin katında hoşlanılmayan şeylerdendir.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا

Eğer [ihtiyaçlarını karşılayamama durumunda kalıp] yüz çevirirsen (Kimden?) | Onlardan (Niye?) | Bir rahmeti/rızkı beklerek (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından (Öyle rahmet ki) | Sen onu umuyorsun

فَقُلْ لَهُمْ قَوْلاً مَيْسُوراً ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ

O halde söyle (Kime?) | Onlara (Ne söyle?) | Söz (Öyle söz ki) | Yumuşak | Yapma (Neyi?) | Elini (Ne yapma?) | Bağlı (Neye?) | Boynuna

وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوماً مَحْسُوراً ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ

Ve o eli geniş de tutma (Nasıl?) | Büsbütün geniş tutmakla | Yoksa sonra olursun (Ne olursun?) | Kınanmış (Daha ne olursun?) | Açıkta kalmış | Muhakkak ki Rabbin | Açar (Neyi?)

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيراً بَصِيراً ﴿٣٠﴾

Rızkı (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Daha ne yapar?) | Ve [dilediğine de] kısar | Çünkü Allah | Olmuştur | Kullarına (Ne olmuştur?) | Ziyade bilici | Ve ziyade görücü

وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ

Öldürmeyin (Kimi?) | Çocuklarınızı (Neden dolayı?) | Geçim endişesinden dolayı | Biz | Onları rızıklandırırız | Ve sizi de rızıklandırırız | Muhakkak ki o çocukları öldürmek

كَانَ خِطْأً كَبِيراً ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ

Olmuştur (Ne?) | Bir suç ki | Büyük | Yaklaşmayın (Neye?) | Zinaya | Çünkü o | Olmuştur (Ne?) | Çirkin/kötü | Ne kötü oldu! (Ne olarak?)

سَبِيلاً ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ

Yol olarak | Öldürmeyin (Kimi?) | Kişiyi | Öyle kişi ki | Haram kıldı (Kim?) | Allah (Ne müstesna?) | Ancak müstesna | Hak ile [öldürmeniz] | Her kim

قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَاناً فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ

Öldürülürse (Nasıl?) | Mazlum olarak | Şüphesiz biz verdik (Kime?) | Velisine (Ne verdik?) | Yetki | O halde aşırıya gitmesin (Ne hususta?) | Öldürme hususunda

اِنَّهُ كَانَ مَنْصُوراً ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ

Zaten o veli | Olmuştur (Ne?) | Yardım görmüş | Yaklaşmayın (Neye?) | Yetimin malına | Ancak müstesna | O şekilde ki | O (Nedir?)

اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ

En güzeldir (Ne zamana kadar?) | Erinceye kadar (Neye?) | Rüşt çağına | Ve tutun (Neyi?) | Sözü | Çünkü söz | Olmuştur (Ne olmuştur?)

مَسْؤُلاً ﴿٣٤﴾ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

Mesul/sorumlu | Tam kılın (Neyi?) | Ölçeği (Ne zaman?) | Ölçtüğünüzde | Ve tartın (Ne ile?) | Teraziyle (Öyle terazi ki) | Dosdoğru

ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْوِيلاً ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

İşte bu (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Daha nedir?) | Ve daha güzeldir (Ne açısından?) | Sonuç açısından | Ardına düşme (Neyin?) | Ol şeyin ki | Yoktur (Kim için?) | Senin için (Nede?) | Kendisinde (Ne yoktur?) | Bir bilgi

اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلاً ﴿٣٦﴾

Çünkü kulak (Daha?) | Ve göz (Daha?) | Ve gönül | Bunların hepsi | Oldu (Neden?) | Onlardan (Ne oldu?) | Mesul/sorumlu

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحاً اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ

Yürüme (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?) | Böbürlenerek | Çünkü sen | Elbette yaramazsın (Neyi?) | Yeri (Daha?) | Ve kesinlikle ulaşamazsın (Neye?)

الْجِبَالَ طُولاً ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهاً ﴿٣٨﴾

Dağlara (Nasıl?) | Boyca | Bunların hepsi | Olmuştur (Ne olmuştur?) | Onların kötüsü (Nerede?) | Rabbin katında (Ne olmuştur?) | Çirkin/hoşlanılmayan

ذٰلِكَ مِمَّٓا اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِۜ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ

İşte bunlar (Nedendir?) | O şeylerdendir ki | Vahyetti (Kime?) | Sana (Kim vahyetti?) | Rabbin (Neden?) | Hikmetten | Edinme (Kim ile birlikte?) | Allah ile birlikte (Ne edinme?)

اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فٖى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفٰيكُمْ رَبُّكُمْ

Bir ilah ki | Başka | Yoksa atılırsın (Nereye?) | Cehenneme (Ne olduğun halde?) | Kınanmış (Daha?) | Kovulmuş [olduğun halde] | Size ayırdı mı? (Kim?) | Rabbiniz (Kimi?)

بِالْبَنٖينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًاۜ اِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظٖيمًا

Erkek çocukları | Ve edindi mi? (Kimden?) | Meleklerden (Ne?) | Kız çocuklar | Muhakkak ki siz | Elbette söylemiş oluyorsunuz (Ne söylemiş oluyorsunuz?) | Söz (Öyle söz ki) | Büyük

﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فٖى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُواۜ وَمَا يَزٖيدُهُمْ اِلَّا نُفُورًا

Şüphesiz biz açıkladık (Nerede?) | Bu Kur'an'da (Niye?) | Düşünsünler diye | Onları artırmaz | Ancak | Nefret bakımından

﴿٤١﴾ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِذًا لَابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ

De ki | Şayet olsa (Kim ile birlikte?) | Onunla birlikte (Ne olsa?) | İlahlar (Ne gibi?) | Dedikleri gibi | O takdirde | Kesinlikle arayacaklardı (Neye?) | Arşın sahibine [ulaşmaya] (Ne arayacaklardı?)

سَبٖيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبٖيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ

Yol arayacaklardı | O münezzehtir | Ve yücedir (Neden?) | Ol şeyden ki | Diyorlar | Yüce olmakla (Öyle yücelik ki) | Pek büyük | Tesbih eder (Kimi?) | O'nu

السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فٖيهِنَّۜ وَاِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ

Gökler (Öyle gökler ki) | Yedi tane (Daha ne tesbih eder?) | Ve yer (Daha?) | Ve ol kimseler ki | O yer ve göğün içerisindedirler | Hiçbir şey yoktur | Ancak | Tesbih eder (Ne ile?)

بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبٖيحَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ حَلٖيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

Allah'a övgüyle | Fakat | Siz kavrayamazsınız (Neyi?) | Onların tesbihini | Kesinlikle Allah | Olmuştur (Ne?) | Halim (Daha?) | Çok mağfiret eden

وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ

Okuduğunda (Neyi?) | Kuran'ı | Yaparız | Senin aranla | O kimselerin arasında ki | İnanmıyorlar (Neye?) | Ahirete (Ne yaparız?)

حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ

Örtü (Öyle örtü ki) | Gizli | Koyduk (Neye?) | Kalplerinin üzerine (Ne koyduk?) | Örtüler (Neden?) | Onu anlamalarından [engelleyen]

وَفٖٓى اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا

Ve kulaklarına da [koyduk] (Ne?) | Bir ağırlık | Andığında (Kimi?) | Rabbini (Nerede?) | Kuran'da (Rabbin ne olduğu halde?) | Tek | Dönerler (Neye?)

عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُونَ

Arkalarına (Ne oldukları halde?) | Nefret ediyor oldukları halde | Biz | En iyi bileniz (Neyi?) | O şeyi ki | Dinliyorlar (Neyi?) | Onu | Kulak verdikleri zaman (Kime?)

اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى اِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

Sana (Daha ne zaman?) | Onlar fısıldaşırlarken (Ondan bedel ne zaman?) | O zaman ki | Der (Kim?) | Zalimler | Siz uymuyorsunuz | Ancak [uyuyorsunuz] (Kime?) | Adama (Öyle adam ki) | Büyülenmiş

﴿٤٧﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطٖيعُونَ سَبٖيلًا

Bak | Nasıl | Verdiler (Kim için?) | Senin için (Neyi verdiler?) | Misalleri | Dolayısıyla saptılar | Bu yüzden güç de yetiremezler (Neye?) | Yola

﴿٤٨﴾ وَقَالُٓوا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدٖيدًا ﴿٤٩﴾

Ve dediler (Ne dediler?) | Olduğumuz zaman mı? (Ne olduğumuz?) | Kemikler (Daha?) | Ve kokuşmuş toprak yığını | Biz mi? | Diriltilmiş olacağız (Nasıl?) | Yaratılışla (Öyle yaratılış ki) | Yeni

39. İşte bunlar Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdendir. Sakın Allah ile beraber diğer bir ilah uydurma ki, sonra kınanmış ve kovulmuş bir halde cehenneme atılırsın.

40. Ya şimdi Rabbiniz sizi oğullarla seçkin kıldı da, kendisi meleklerden dişiler edindi, öyle mi? Gerçekten siz çok büyük bir söz söylüyorsunuz!

41. Biz bu uyarıyı bu Kur'an'da türlü şekillerde ifade ettik ki, düşünüp akıllarını başlarına alsınlar. Hâlbuki o, onların ancak ürkekliğini artırıyor.

42. De ki: "Allah ile birlikte dedikleri gibi ilahlar olsa idi, o zaman onlar o Arş'ın sahibine elbet bir yol ararlardı."

43. Münezzehtir O, onların dediklerinden çok münezzeh ve çok yüksek, hem pek büyük bir yükseklikle yücedir.

44. O'nu yedi gök ile yer ve bütün bunlardaki akıllılar tesbih eder. Ve hatta hiçbir şey yoktur ki, O'nu hamdederek tesbih etmesin. Fakat siz onların tesbihlerini iyi anlamazsınız. O, gerçekten halîmdir, çok bağışlayandır.

45. Bir de sen Kur'an'ı okuduğun zaman, biz senin ile ahirete inanmayanların arasına görünmez bir perde çekeriz.

46. Ve kalplerinin üzerine onu iyi anlamalarına engel kabuklar geçiririz ve kulaklarına bir ağırlık veririz. Rabbini Kuran'da tek olarak andığın zaman da ürkerek arkalarına döner giderler.

47. Biz çok iyi biliyoruz, seni dinledikleri zaman ne şekilde dinliyorlar, birbirleriyle fısıldaşırlarken de ve o zalimler: "Başka değil, sırf büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." derlerken de.

48. Bak seni nelere kıyas ettiler de, nasıl sapıklığa düştüler. Onun için bir yol bulmaya da güçleri yok.

49. Bir de dediler ki: "Biz bir sürü kemik olduğumuz ve ufalanıp tozduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

50-51. De ki: "Kesinlikle, ister taş olun, ister demir, isterse gönlünüzde büyüyen herhangi bir yaratık." O halde : "Bizi kim (eski varlığımıza) iade edebilir?" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratmış olan kudret sahibi." O zaman sana başlarını sallayacaklar. "O ne zaman?" diyecekler. De ki: "Yakın olması umulur."

52. O sizi çağıracağı gün, hemen O'na tam bir saygı ile cevap vereceksiniz ve pek az bir müddet kaldığınızı zannedeceksiniz.

53. Kullarıma söyle ki: "En güzel olan kelimeyi söylesinler. Çünkü şeytan aralarını bozar. Zira şeytan insana açık bir düşmandır.

54. Rabbiniz sizi daha çok bilir, dilerse size merhamet buyurur, dilerse azap eder. Seni de onların üzerlerine vekil göndermedik.

55. Hem Rabbin göklerde ve yerde kim varsa hepsini en iyi bilendir. Andolsun ki, peygamberlerin de kimini kimine üstün kıldık. Ve Davud'a da Zebur'u verdik.

56. De ki: "O'ndan başka (ilah olduğunu) iddia ettiklerinizi çağırın. O zaman anlarsınız ki, ne başınızdan sıkıntıyı giderebilirler, ne de değiştirebilirler.

57. Onların yalvarıp durdukları, Rablerine hangisi daha yakın diye vesile ararlar ve rahmetini umarlar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı korkunçtur.

58. Hiçbir memleket de yoktur ki, biz onu kıyamet gününden önce yok edecek veya şiddetli bir azap ile cezalandıracak olmayalım. Kitapta da bu yazılı bulunuyor.

قُلْ	De ki!
كُونُوا	[İster] olun (Ne olun?)
حِجَارَةً	Taş
اَوْ	Ya da
حَد۪يدًاۙ	Demir
﴿٥٠﴾	
اَوْ خَلْقًا	Ya da herhangi bir yaratık [olun] (Neden?)
مِمَّا	Ol şeylerden ki
يَكْبُرُ	Büyük oluyor (Nerede?)
ف۪ي صُدُورِكُمْۚ	Kalplerinizde
فَسَيَقُولُونَ	Diyecekler
مَنْ	Kim
يُع۪يدُنَاۜ	Bizi tekrar döndürür
قُلِ	De ki
الَّذ۪ي	O zat ki [sizi döndürecek olan]
فَطَرَكُمْ	Sizi yarattı
اَوَّلَ مَرَّةٍۚ	İlk defa
فَسَيُنْغِضُونَ	O zaman sallayacaklar (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana (Neyi?)
رُؤُ۫سَهُمْ	Başlarını
وَيَقُولُونَ	Ve diyecekler
مَتٰى	Ne zamandır (Ne diyecekler?)
هُوَۜ	O
قُلْ	De ki
عَسٰٓى	Umulur
اَنْ يَكُونَ	Olması (Ne zaman?)
قَر۪يبًا	Yakında
﴿٥١﴾	
يَوْمَ يَدْعُوكُمْ	Sizi çağıracağı gün
فَتَسْتَج۪يبُونَ	Siz de hemen icabet edersiniz (Ne ile icabet edersiniz?)
بِحَمْدِه۪	Ona hamd ile
وَتَظُنُّونَ	Ve sanırsınız (Ne sanırsınız?)
اِنْ لَبِثْتُمْ	Siz [dünyada] beklemediniz
اِلَّا	Ancak
قَل۪يلًا	Az
﴿٥٢﴾	
وَقُلْ	De ki (Kime?)
لِعِبَاد۪ي	Kullarıma
يَقُولُوا	Söylesinler
الَّت۪ي	Öyle kelime ki
هِيَ	O kelime
اَحْسَنُۜ	En güzeldir
اِنَّ الشَّيْطَانَ	Muhakkak ki şeytan
يَنْزَغُ	Bozar (Neyi?)
بَيْنَهُمْۜ	Onların arasını
اِنَّ الشَّيْطَانَ	Muhakkak ki şeytan
كَانَ	Olmuştur (Kim için?)
لِلْاِنْسَانِ	İnsan için (Ne olmuştur?)
عَدُوًّا	Bir düşman ki
مُب۪ينًا	Apaçık
﴿٥٣﴾	
رَبُّكُمْ	Rabbiniz
اَعْلَمُ	En iyi bilendir (Kimi?)
بِكُمْۜ	Sizi
اِنْ يَشَاْ	Dilerse
يَرْحَمْكُمْ	Size rahmet eder
اَوْ	Yahut
اِنْ يَشَاْ	Dilerse
يُعَذِّبْكُمْۜ	Size azap eder
وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ	Seni göndermedik (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara (Ne olarak?)
وَك۪يلًا	Vekil olarak
﴿٥٤﴾	
وَرَبُّكَ	Senin Rabbin
اَعْلَمُ	Daha iyi bilir (Neyi?)
بِمَنْ	Ol kimseleri ki
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir (Daha?)
وَالْاَرْضِۜ	Yerdedir
وَلَقَدْ فَضَّلْنَا	Ve şüphesiz biz üstün kıldık (Kimi?)
بَعْضَ النَّبِيّ۪نَ	Peygamberlerin bazısını (Kim üzerine?)
عَلٰى بَعْضٍ	Diğer bazısı üzerine
وَاٰتَيْنَا	Ve verdik (Kime?)
دَاوُ۫دَ	Davud'a (Ne verdik?)
زَبُورًا	Zebur'u
﴿٥٥﴾	
قُلِ	De ki
ادْعُوا	Dua edin (Kime?)
الَّذ۪ينَ	O kimselere ki
زَعَمْتُمْ	Siz [onların ilah olduğunu] iddia etmiştiniz (Ne oldukları halde?)
مِنْ دُونِه۪	Allah'tan başka
فَلَا يَمْلِكُونَ	Fakat onlar güç yetiremezler (Neye?)
كَشْفَ الضُّرِّ	Sıkıntıyı kaldırmaya (Kimden?)
عَنْكُمْ	Sizden (Daha neye güç yetiremezler?)
وَلَا تَحْو۪يلًا	Ve [bu durumu] değiştirmeye
﴿٥٦﴾	
اُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar
الَّذ۪ينَ	Öyle kimseler ki
يَدْعُونَ	Tapıyorlar
يَبْتَغُونَ	Onlar [taptıkları] ararlar (Kime?)
اِلٰى رَبِّهِمُ	Rablerine (Ne ararlar?)
الْوَس۪يلَةَ	Vesile (O arayanlardan bedel?)
اَيُّهُمْ	Onlardan hangisi (Nedir?)
اَقْرَبُ	[Allah'a] Daha yakındır
وَيَرْجُونَ	Ve onlar umarlar (Neyi?)
رَحْمَتَهُ	Allah'ın rahmetini
وَيَخَافُونَ	Ve korkarlar (Neden?)
عَذَابَهُۜ	Allah'ın azabından
اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ	Muhakkak ki rabbinin azabı (Nedir?)
كَانَ	Olmuştur (Ne?)
مَحْذُورًا	Sakınılmış
﴿٥٧﴾	
وَاِنْ مِنْ قَرْيَةٍ	Hiçbir memleket yoktur
اِلَّا	Ancak
نَحْنُ	Biz
مُهْلِكُوهَا	O memleketi [ölümle] helak ederiz (Neden önce?)
قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününden önce
اَوْ مُعَذِّبُوهَا	Ya da Ona azap ederiz (Nasıl?)
عَذَابًا	Bir azapla (Öyle azap ki)
شَد۪يدًاۜ	Şiddetli
كَانَ	Oldu (Ne?)
ذٰلِكَ	Bu (Nerede?)
فِي الْكِتَابِ	Kitapta (Ne oldu?)
مَسْطُورًا	Satır satır kayıtlı
﴿٥٨﴾	

وَمَا مَنَعَنَٓا اَنْ نُرْسِلَ بِالْاٰيَاتِ اِلَّٓا اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَۜ

Bizi alıkoymadı (Neden?) | Göndermemizden (Neyi?) | Ayetleri/ mucizeleri | Ancak alıkoydu (Ne alıkoydu?) | Yalanlaması (Neyi?) | O ayetleri (Kimin yalanlaması?) | Evvelkilerin

وَاٰتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَاۜ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيَاتِ

Ve verdik (Kime?) | Semud halkına (Neyi verdik?) | Dişi deveyi (O mucizeler ne olduğu halde) | Açık | Onlar da zulmettiler (Neye?) | O deveye | Biz göndermeyiz (Neyi?) | Ayetleri

اِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِۜ

Ancak [göndeririz] (Ne için?) | Korkutmak için | Ve bir zaman ki | Biz demiştik (Kime?) | Sana (Ne demiştik?) | Kesinlikle senin rabbin | [İlmiyle] Kuşattı (Kimi?) | İnsanları

وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِٓي اَرَيْنَاكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ

Biz kılmadık (Neyi?) | Rüyayı/ görüntüyü | O rüya ki | Sana gösterdik | Ancak [kıldık] (Ne?) | İmtihan (Kime?) | İnsanlara (İmtihan için daha ne kıldık?) | Ağaç (Öyle ağaç ki)

الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْاٰنِۜ وَنُخَوِّفُهُمْۙ فَمَا يَز۪يدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا

Lanetlenmiş olan (Nerede?) | Kuranda | Ve onları korkutuyoruz | Onları artırmaz | Ancak [artırır] (Neyi?) | Azgınlığını (Öyle azgınlık ki)

كَب۪يرًا ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا

Büyük | Bir zaman ki | Biz demiştik (Kime?) | Meleklere (Ne demiştik?) | Secde edin (Kime?) | Âdem'e | Ve [melekler] secde ettiler | Ancak müstesna

اِبْل۪يسَۜ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ ط۪ينًاۚ ﴿٦١﴾ قَالَ اَرَاَيْتَكَ

İblis | O dedi ki | Secde mi edeyim (Kime?) | O kimseye ki | Yarattın (Neden?) | Çamurdan | [İblis] dedi ki | Gördün mü (Neyi?)

هٰذَا الَّذ۪ي كَرَّمْتَ عَلَيَّۘ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ

Şu şeyi ki | Sen faziletli kıldın (Kime karşı?) | Bana karşı | Andolsun şayet | Beni ertelersen (Ne zamana kadar?) | Kıyamet gününe kadar | Elbette ele geçireceğim (Neyi ele geçireceğim?)

ذُرِّيَّتَهُٓ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

Onun soyunu | Ancak müstesna | Pek azı | [Allah] dedi ki | Git | Her kim | Sana uyarsa (Kimden?) | Onlardan

فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَٓاؤُ۬كُمْ جَزَٓاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ

Şüphesiz cehennem (Nedir?) | Sizin cezanızdır (Nasıl?) | Bir cezayla ki | Tam olan | Kışkırt (Kimi?) | O kimseyi ki | Gücün yetiyor (Kimden?)

مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ

Onlardan (Ne ile kışkırt?) | Sesin ile | Ve gürültüyü bas (Kime?) | Onlara (Ne ile?) | Süvarilerinle (Daha ne ile?) | Ve piyadelerinle | Ve onlara ortak ol (Nerede?)

فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْۜ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا

Mallarında (Daha nerede?) | Ve çocuklarında | Ve onlara va'd et | Onlara va'd etmez (Kim?) | Şeytan | Ancak [vaad eder]

غُرُورًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبَاد۪ي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌۜ وَكَفٰى

Yalan | Kesinlikle benim kullarım | Yoktur (Kim için?) | Senin için | Kullarıma karşı (Neyin yoktur?) | Hiç bir saltanatın/ hakimiyetin | Yeter (Kim?)

بِرَبِّكَ وَك۪يلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذ۪ي يُزْج۪ي لَكُمُ الْفُلْكَ

Rabbin (Ne olarak?) | Vekil olarak | Rabbiniz | Öyle rabdir ki | Yürütür (Kim için?) | Sizin için (Neyi yürütür?) | Gemileri (Nerede?)

فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِه۪ۜ اِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَح۪يمًا ﴿٦٦﴾

Denizde (Niçin?) | Elde edesiniz diye (Neyi?) | [Allah'ın] lütfunu | Muhakkak ki Allah | Olmuştur | Size karşı (Ne olmuştur?) | Çok merhamet sahibi

59. O istenilen âyetler (mu'cizeler) ile peygamberlik vermekten bizi engelleyen de yoktur. Ancak onları önceki ümmetler yalanladılar. Semud kavmine de gözleri göre göre o dişi deveyi verdik de, onunla kendilerine zulmettiler. Hâlbuki biz o âyetleri ancak korkutmak için göndeririz.

60. Ve unutma ki, bir zamanlar sana: "Haberin olsun ki, Rabbin o insanları kuşatmıştır." dedik. O sana gösterdiğimiz o rüyayı ve Kur'an'da lanet edilen ağacı da sadece insanlara bir imtihan için yapmışızdır. Biz onları tehdit ediyoruz. Bu onların azgınlıklarını iyice artırmaktan başka sonuç vermiyor.

61. Yine unutma ki, bir zamanlar meleklere: "Âdem için secde edin!" demiştik; derhal secde ettiler. Fakat iblis: "Ben bir çamur halinde yarattığın kimseye hiç secde mi ederim." dedi.

62. Baksana, dedi: "Şu benim üzerime şerefli kıldığına. Yemin ederim ki, eğer beni kıyamet gününe kadar ertelersen, ben onun zürriyetini pek azı hariç kesinlikle kumandam altına alırım."

63. Allah buyurdu ki: "Defol haydi! Onlardan her kim sana uyarsa, haberiniz olsun ki, cehennem de sizin cezanızdır, mükemmel bir ceza!

64. Hem onlardan gücün yettiğini sesinle oynat, süvarilerin ve piyadelerinle üzerlerine bas gürültüyü. Ve mallarına, evlatlarına ortak ol. Ve onlara vaadlerde bulun." Fakat şeytan onlara bir aldanıştan başka ne vaad eder?

65. Doğrusu o benim kullarım yok mu, senin onlar üzerine hiçbir saltanatın yoktur! Vekil olarak ise Rabbin yeter.

66. Rabbiniz o kudret sahibidir ki, lütfundan nasip arayasınız diye sizin için denizde gemiler yürütüyor. Gerçekten O, size karşı çok merhametidir.

67. Denizde size bir sıkıntı dokunduğu zaman, O'ndan başka yalvardıklarınız kaybolur. Derken O sizi kurtarıp karaya çıkarınca da yüz çevirirsiniz. İnsan da çok nankördür.

68. Ya (denizden) çıktığınızda, kara tarafında sizi yere geçirivermesinden veya üzerinize çakıllı bir rüzgâr salıvermesinden, sonra da kendinize hiç vekil bulamamanızdan emin mi oldunuz?

69. Yoksa sizi bir kez daha oraya döndürüp de, üstünüze kırıp büken bir fırtına salıvererek, hepinizi ettiğiniz nankörlük sebebiyle boğuvermesinden, sonra da bize karşı onun bir öcünü alacak (birisini) bulamamanızdan emin mi oldunuz?

70. Andolsun ki, biz Âdemoğullarını şerefli kıldık. Karada ve denizde binitlere yükledik ve güzel güzel nimetlerden besledik. Yarattıklarımızdan çoğunun üzerine geçirdik.

71. Günün birinde her sınıf insanları önderleriyle çağıracağız. O gün her kime kitabı sağ eli ile verilirse, işte onlar kitaplarını okuyacaklar ve kıl kadar haksızlığa uğramayacaklar.

72. Her kim de bu dünyada körlük ettiyse, o artık ahirette daha kör ve gidişçe daha şaşkındır.

73. Az daha seni bile, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı iftira edesin diye, fitneye düşüreceklerdi ve o takdirde seni dost edineceklerdi.

74. Ve eğer biz sana sebat vermemiş olsaydık, sen onlara az bir şey meylediverecektin.

75. Ve o zaman biz sana muhakkak hayatın da katmerli, ölümün de katmerli acısını tattırırdık. Sonra bize karşı kendin için hiçbir yardımcı bulamazdın.

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ اِلَّٓا اِيَّاهُۚ

Size iliştiğinde (Ne?) | Bela (Nerede?) | Denizde | Kaybolup gider (Kim kaybolup gider?) | O kimseler ki | Yalvarıyordunuz | Ancak müstesna | O/Allah

فَلَمَّا نَجّٰيكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

Ne zaman ki sizi kurtarıp çıkarınca (Nereye?) | Karaya | Siz yüz çevirdiniz | Ve olmuştur (Kim?) | İnsan (Ne olmuştur?) | Nankör

اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

Emin mi oldunuz (Neden?) | Yerin dibine geçirmesinden (Kimi?) | Sizi (Nerede?) | Kara tarafında | Ya da | Salıvermesinden (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne salıvermesinden?)

حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًاۙ ﴿٦٨﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُعِيدَكُمْ

Taşlı kasırga | Sonra | Bulamazsınız (Kime?) | Kendinize (Ne bulamazsınız?) | Bir vekil | Yoksa | Siz emin mi oldunuz | Sizi döndürmesinden (Nereye?)

فِيهِ تَارَةً اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ

Oraya (Nasıl?) | Bir defa daha | Başka | Ve peşinden göndermesinden (Kime?) | Sizin üzerinize (Neyi göndermesinden?) | Fırtına (Neden?) | Rüzgârdan | Ve sizi boğmasından (Ne sebebiyle?)

بِمَا كَفَرْتُمْۙ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهٖ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

İnkâr etmeniz sebebiyle | Sonra | Bulamazsınız (Kime?) | Kendinize (Kime karşı?) | Bize karşı (Ne sebebiyle?) | Bu yaptıklarımız sebebiyle (Ne bulamazsınız?) | Bir destekçi

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَن۪ٓي اٰدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ

Elbette muhakkak biz kutsadık (Kimi?) | Âdemoğlunu | Ve onları taşıdık (Nerede?) | Karada (Daha nerede?) | Denizde | Ve onlara rızk verdik (Neden?)

مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰى كَث۪يرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْض۪يلًا۟

Temiz nimetlerden | Ve onları üstün kıldık (Kim üzerine?) | Çoğu üzerine (Neden?) | Yarattıklarımızdan (Nasıl?) | Üstün kılmakla

﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْۚ فَمَنْ اُو۫تِيَ كِتَابَهُ بِيَم۪ينِه۪

O gün ki | Çağırırız (Kimi?) | Her topluluğu (Ne ile?) | Önderleriyle | Her kim ki | Kendisine verildi (Neyi verildi?) | Kitabı (Nereden?) | Sağından

فَاُو۬لٰٓئِكَ يَقْرَؤُ۫نَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَت۪يلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ

İşte onlar | Okurlar (Neyi?) | Kitaplarını | Ve haksızlığa da uğramazlar (Nasıl?) | Kıl kadar bir haksızlıkla | Ve her kim | İse (Nerede?)

ف۪ي هٰذِه۪ٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَب۪يلًا ﴿٧٢﴾

Bu dünyada (Ne ise?) | Kör ise | O kişi (Nerede?) | Ahirette de (Nedir?) | Kördür | Ve iyice sapmıştır (Ne cihetinden?) | Yol cihetinden

وَاِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذ۪ٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ

Neredeyse o müşrikler idiler (Ne idiler?) | Seni saptıracak idiler (Neden?) | O yoldan ki | Biz vahyettik (Kime?) | Sana (Niye saptıracak idiler?) | İftira atasın diye (Kime?)

عَلَيْنَا غَيْرَهُۗ وَاِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَل۪يلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ ثَبَّتْنَاكَ

Bize (Neyi?) | Vahyettiğimizden başkasını | O takdirde | Seni edinirlerdi (Ne?) | İyi bir dost | Eğer seni sabit kılmasaydık

لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَل۪يلًاۗ ﴿٧٤﴾ اِذًا لَاَذَقْنَاكَ

Gerçekten nerdeyse olacaktın (Ne olacaktın?) | Meyleder (Kime?) | Onlara (Ne kadar?) | Bir parça | Az | O takdirde | Sana tattırırdık (Neyi?)

ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَص۪يرًا ﴿٧٥﴾

Kat kat [sıkıntılı] hayatı (Daha?) | Kat kat [sıkıntılı] ölümü | Sonra | Bulamazsın (Kime?) | Kendine (Kime karşı?) | Bize karşı (Ne bulamazsın?) | Bir yardımcı

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَاِذًا

Nerdeyse idiler (Ne idiler?) | Sana dar getirecek idiler (Neyi?) | Yeryüzünü (Niye?) | Seni sürecekler diye (Nereden?) | O diyardan | O takdirde

لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ

Kalmazlardı (Ne zaman?) | Senin ardından | Ancak müstesna | Azıcık bir zaman | [Bunu kanun/sünnet kıldık, nasıl?] kanunla/sünnetle ki | Ki biz göndermiştik (Neden önce?) | Senden önce (Kimden?)

مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ

Peygamberlerimizden | Bulamazsın (Nerede?) | Kanunumuzda (Ne bulamazsın?) | Hiçbir değişiklik | Dosdoğru kıl (Neyi?) | Namazı (Neden sonra?)

لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ

Güneşin batmaya meylinden sonra (Ne zamana kadar?) | Gece karanlığına kadar (Daha neyi kıl?) | Fecrin Kur'ân'ını/Sabah namazını | Şüphesiz sabah namazı

كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَكَ عَسٰٓى اَنْ يَبْعَثَكَ

Olmuştur (Ne?) | Şahit olunmuş | Gecenin bir kısmında | Teheccüd kıl (Ne ile?) | Kuran ile (Ne olarak?) | Nafile olarak (Kime ait?) | Sana ait | Umulur (Ne?) | Seni göndermesi (Kimin?)

رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنٖى مُدْخَلَ صِدْقٍ

Rabbinin (Nereye?) | Bir makama (Öyle makam ki) | Övülmüş olan | [Ey habibim!] de ki | Ey Rabbim! | Beni girdir (Nasıl?) | Doğrulukla girmekle

وَاَخْرِجْنٖى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لٖى مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا

Ve beni çıkar (Nasıl?) | Doğrulukla çıkmakla | Ve yap (Kim için?) | Benim için (Kim tarafından?) | Senin tarafından (Ne yap?) | Bir kuvvet (Öyle kuvvet ki)

نَصٖيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ

Yardım edici | Ve de ki | Geldi (Ne?) | Hak | Ve yok olup gitti (Ne?) | Batıl | Şüphe yok ki batıl | Olmuştur

زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَٓاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنٖينَ

Yok olup gidici | Biz indiririz (Neden?) | Kuran'dan (Neyi?) | O şeyi ki (Nedir?) | O şey | Şifadır (Daha nedir?) | Ve rahmettir (Kim için?) | Müminler için

وَلَا يَزٖيدُ الظَّالِمٖينَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا

[Kur'an] artırmaz (Kimi?) | Zalimleri | Ancak artırır (Neyini?) | Ziyanını | Nimet verdiğimizde (Kime?)

عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُسًا ﴿٨٣﴾

İnsana | Yüz çevirir | Ve uzaklaşır (Ne ile?) | Yanıyla | Ve ona dokunduğunda (Ne?) | Bir kötülük | Oluverir (Ne?) | Karamsar

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ

[Resulüm] de ki | Herkes | İşini yapar (Neye göre?) | Mizacına göre | O halde rabbiniz (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki | O (Nedir?)

اَهْدٰى سَبٖيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبّٖى

Doğruya ulaşmıştır (Ne cihetinden?) | Yol cihetinden | Sana sorarlar (Neden?) | Ruhtan | Söyle [ey habibim!] | Ruh (Nedendir?) | Rabbimin emrindendir

وَمَٓا اُوتٖيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ

Ve size verilmemiştir (Neden?) | İlimden | Ancak müstesna | Pek azı | Andolsun ki şayet | Dileseydik | Ortadan kaldırırdık (Neyi?)

بِالَّذٖٓى اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكٖيلًا ﴿٨٦﴾

O şeyi ki | Biz vahyettik (Kime?) | Sana | Sonra | Bulamazsın (Kime?) | Kendine (Neye dair bulamazsın?) | Bu Kuran'a dair (Kime karşı?) | Bize karşı (Ne bulamazsın?) | Koruyucu

76. Ve az daha seni bu yerden çıkarmak için rahatsız edeceklerdi ve o takdirde kendileri de senin ardından pek az kalacaklardı.

77. Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere uygulanan bir kanundur ki, sen bizim bu kanunumuzda bir değişiklik bulamazsın.

78. Güneşin kaymasından, gecenin kararmasına kadar namazı güzel kıl. Bir de kıraatiyle seçkin olan sabah namazını... Çünkü sabah Kur'an'ı/namazı gerçekten şahitlidir.

79. Geceden de sana özel, fazla bir namaz olarak uykudan kalk. Kur'an ile teheccüd kıl. Yakındır ki, Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştıra.

80. Ve de ki: "Rabbim! Gireceğim yere doğrulukla girdir, çıkacağım yerden de doğrululukla çıkar ve benim için katından yardım edici bir güç ver."

81. Ve de ki: "Hak geldi, batıl yokluğa erdi, gerçekten batıl pek zavallıdır."

82. Biz de Kur'an'dan yavaş yavaş öylesini indiririz ki, mü'minler için o bir şifa ve bir rahmettir. Zalimlerin ise ancak zararını artırır.

83. Öyle ya, biz insana nimet verdiğimiz zaman aldırmaz, yan büker; kendisine kötülük dokunduğu zaman da pek umutsuz olur.

84. De ki: "Her biri kendi yaratılışına göre hareket ediyor. O halde yolca en doğru olanın kim olduğunu en iyi Rabbiniz bilir."

85. Bir de sana ruhtan soruyorlar. De ki: "Ruh Rabbimin emrindendir. Size ilimden ancak az bir şey verilmiştir."

86. Andolsun ki, dilersek sana vahyettiğimizi de tamamen gideriveririz. Sonra bize karşı kendine bir vekil de bulamazsın.

87. Ancak Rabbinden bir rahmet olursa o başka... Gerçekten senin üzerinde O'nun lütfu çok büyüktür.

88. De ki: "Yemin ederim, eğer insanlar ve cinler bu Kur'an'ın benzerini getirmek üzere toplansalar, birbirlerine yardımcı bile olsalar, onun bir benzerini getiremezler.

89. Andolsun ki, biz bu Kur'an'da dillere destan olacak her manayı türlü türlü ifadeler ile insanlara anlattık. Yine insanların çoğu inkârda ısrar ettiler.

90. Ve dediler ki: "Biz sana asla inanmayız, ta ki bizim için şu yerden bir pınar akıtasın,

91. Veya hurmalıklardan ve üzümlüklerden bir bahçen olsun da aralarında şarıl şarıl çaylar akıtasın,

92. Yahut iddia ettiğin gibi göğü üzerimize parça parça düşüresin veya Allah'ı ve melekleri kefil getiresin,

93. Yahut altından bir evin olsun, ya da gökyüzüne çıkasın, ona çıktığına da asla inanmayız; ta ki bize okuyacağımız bir mektup indiresin!" De ki: "Subhanellah, ben sadece beşer olan bir peygamberim."

94. Kendilerine doğru yolu gösteren rehber geldiğinde insanların iman etmelerine ancak şöyle demeleri engel oldu: "Allah bir insanı mı peygamber gönderdi?"

95. Söyle onlara: "Eğer yeryüzünde hep uslu uslu yürüyen melekler olsaydı, elbette onlara gökten melek bir peygamber gönderirdik!"

96. De ki: "Allah, sizinle benim aramda şahit olarak yeter. Kuşkusuz O, kullarından haberdardır, çok iyi görendir."

اِلَّا	رَحْمَةً	مِنْ رَبِّكَ	اِنَّ فَضْلَهُ	كَانَ	عَلَيْكَ	كَبِيرًا ﴿٨٧﴾	قُلْ
Ancak	Rahmet olarak (Kim tarafından?)	Rabbin tarafından	Elbette onun lütfu	Olmuştur	Sana (Ne olmuştur?)	Pek büyük	[Ey Habibim] söyle

لَئِنِ	اجْتَمَعَتِ	الْاِنْسُ	وَالْجِنُّ	عَلٰٓى اَنْ يَأْتُوا	بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ
Şüphe yok ki şayet	Toplansa (Kim?)	İnsanlar (Daha?)	Ve cinler (Ne üzerine?)	Getirmek üzere (Neyi?)	Bu Kuran'ın benzerini

لَا يَأْتُونَ	بِمِثْلِهِ	وَلَوْ كَانَ	بَعْضُهُمْ	لِبَعْضٍ	ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾	وَلَقَدْ
Getiremezler (Neyi?)	Benzerini	Olsa dahi (Kim?)	Onların bir kısmı (Kime?)	Diğer bir kısmına (Ne olsa?)	Sırt çıkar olsa dahi	Elbette muhakkak

صَرَّفْنَا	لِلنَّاسِ	فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ	مِنْ كُلِّ مَثَلٍ	فَاَبٰٓى	اَكْثَرُ النَّاسِ
Açıkladık (Kime?)	İnsanlara (Nerede?)	Bu Kuran'da (Neden?)	Her türlü örnekten	Geri durdu [ısrar etmedi] (Kim?)	İnsanların çoğu

اِلَّا	كُفُورًا ﴿٨٩﴾	وَقَالُوا	لَنْ نُؤْمِنَ	لَكَ	حَتّٰى تَفْجُرَ	لَنَا
Ancak	Nankörlüğe [ısrar ettiler]	Ve dediler (Ne dediler?)	Kesinlikle inanmayacağız (Kime?)	Sana	Ta ki fışkırtıncaya kadar (Kim için?)	Bizim için (Nereden?)

مِنَ الْاَرْضِ	يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾	اَوْ	تَكُونَ	لَكَ	جَنَّةٌ	مِنْ نَخِيلٍ	وَعِنَبٍ
Yerden (Ne?)	Bir kaynak	Ya da	Oluncaya dek (Kim için?)	Senin için (Ne?)	Bir bahçe (Neden?)	Hurmalıktan (Daha?)	Üzümlükten

فَتُفَجِّرَ	الْاَنْهَارَ	خِلَالَهَا	تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾	اَوْ تُسْقِطَ	السَّمَٓاءَ
Akıtmalısın (Neyi?)	Nehirleri (Nereden?)	Aralarından (Nasıl?)	Akıtmakla	Veya düşürünceye kadar (Neyi?)	Göğü (Ne gibi?)

كَمَا زَعَمْتَ	عَلَيْنَا	كِسَفًا	اَوْ	تَأْتِىَ	بِاللّٰهِ	وَالْمَلٰٓئِكَةِ	قَبِيلًا ﴿٩٢﴾
İddia ettiğin gibi (Nereye düşürmelisin?)	Üzerimize (Ne olduğu halde?)	Parça parça	Ya da	Getirinceye kadar (Kimi?)	Allah'ı (Daha?)	Ve Melekleri (Ne oldukları halde?)	Karşımızda görünür oldukları halde

اَوْ	يَكُونَ	لَكَ	بَيْتٌ	مِنْ زُخْرُفٍ	اَوْ تَرْقٰى	فِى السَّمَٓاءِ	وَلَنْ نُؤْمِنَ
Veya	Oluncaya kadar (Kime ait?)	Sana ait (Ne olmalı?)	Bir ev (Neden?)	Altından	Veya yükselinceye kadar (Nereye?)	Semaya	Ve kesinlikle inanmayacağız da (Neye?)

لِرُقِيِّكَ	حَتّٰى تُنَزِّلَ	عَلَيْنَا	كِتَابًا	نَقْرَؤُهُ	قُلْ	سُبْحَانَ	رَبِّى
Yükselmene (Ne zamana kadar?)	Sen indirene kadar (Nereye?)	Üzerimize (Neyi?)	Kitabı (Öyle kitap ki)	Onu okuyacağız	De ki	Tenzih ederim (Kimi?)	Rabbimi

هَلْ كُنْتُ	اِلَّا	بَشَرًا	رَسُولًا ﴿٩٣﴾	وَمَا مَنَعَ	النَّاسَ	اَنْ يُؤْمِنُوا
Ben olmadım	Ancak oldum	Bir beşer (Öyle beşer ki)	Peygamber olarak gönderilmiş	Men etmemiştir (Kimi?)	İnsanları (Neden?)	İnanmalarından (Ne zaman?)

اِذْ	جَٓاءَهُمُ	الْهُدٰٓى	اِلَّا	اَنْ قَالُوا	اَبَعَثَ	اللّٰهُ	بَشَرًا	رَسُولًا
O vakit	Onlara gelmişti (Ne?)	Hidayet	Ancak [men etmiştir] (Ne?)	Demeleri (Ne demeleri?)	Gönderdi mi? (Kim?)	Allah	Beşeri (Ne olarak?)	Peygamber olarak

﴿٩٤﴾ قُلْ	لَوْ كَانَ	فِى الْاَرْضِ	مَلٰٓئِكَةٌ	يَمْشُونَ	مُطْمَئِنِّينَ
De ki	Şayet olsaydı (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne olsaydı?)	Melekler (Ne olduğu halde?)	Yürür oldukları halde (Nasıl?)	Yerleşmişler olarak

لَنَزَّلْنَا	عَلَيْهِمْ	مِنَ السَّمَٓاءِ	مَلَكًا	رَسُولًا ﴿٩٥﴾	قُلْ	كَفٰى	بِاللّٰهِ
Elbette indirirdik (Nereye?)	Onlar üzerine (Nereden?)	Gökten (Ne indirirdik?)	Bir melek (Öyle melek ki)	Gönderilmiş	De ki	Yeter (Kim?)	Allah

شَهِيدًا	بَيْنِى	وَبَيْنَكُمْ	اِنَّهُ	كَانَ	بِعِبَادِهِ	خَبِيرًا	بَصِيرًا ﴿٩٦﴾
Şahit olarak (Nerede?)	Benim aramla (Daha?)	Sizin aranızda	Muhakkak ki o	Olmuştur (Kimi?)	Kullarını (Ne olmuştur?)	Ziyade haberdar (Daha?)	Ziyade görücü

أَوْلِيَاءَ	لَهُمْ	فَلَنْ تَجِدَ	يُضْلِلْ	وَمَنْ	الْمُهْتَدِ	فَهُوَ	اللّٰهُ	يَهْدِ	وَمَنْ
Dostlar (Onlar ne oldukları halde?)	Onlar için (Ne bulamazsın?)	Kesinlikle bulamazsın (Kim için?)	Saptırırsa	Ve her kimi de	Doğru yola ulaşmış olandır	İşte o (Nedir?)	Allah	Hidayet ederse (Kim?)	Her kime

وَبُكْمًا	عُمْيًا	عَلٰى وُجُوهِهِمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	وَنَحْشُرُهُمْ	مِنْ دُونِهِ
Dilsiz (Daha?)	Kör (Daha?)	Yüzleri üzerinde [yürüyor oldukları halde] (Yine ne oldukları halde?)	Kıyamet gününde (Onlar ne oldukları halde?)	Biz onları haşrederiz (Ne zaman?)	Allah'tan başka

ذٰلِكَ	﴿٩٧﴾	سَعِيرًا	زِدْنَاهُمْ	كُلَّمَا خَبَتْ	جَهَنَّمُ	مَأْوٰيهُمْ	وَصُمًّا
İşte bu (Nedir?)		Alev	Biz onları fazlalaştırırız (Ne cihetinden?)	Ateşi yavaşladıkça	Cehennemdir	Onların varacağı yer (Nedir?)	Sağır

عِظَامًا	ءَاِذَا كُنَّا	وَقَالُوا	بِاٰيَاتِنَا	كَفَرُوا	بِاَنَّهُمْ	جَزَاؤُهُمْ
Kemikler (Daha?)	Biz olmuş iken mi (Ne olmuş iken?)	Ve dediler (Ne dediler?)	Ayetlerimizi	İnkâr ettiler (Neyi?)	Şundan dolayı ki onlar	Onların cezasıdır (Ne sebebiyle?)

اَنَّ اللّٰهَ	اَوَلَمْ يَرَوْا	﴿٩٨﴾	جَدِيدًا	خَلْقًا	لَمَبْعُوثُونَ	ءَاِنَّا	وَرُفَاتًا
Muhakkak ki Allah	Görmediler mi ki		Yeni	Yaratılışla (Öyle yaratılış ki)	Diriltilmiş olacağız (Nasıl?)	Biz mi	Ve kokuşmuş toprak

مِثْلَهُمْ	عَلٰى اَنْ يَخْلُقَ	قَادِرٌ	وَالْاَرْضَ	السَّمٰوَاتِ	خَلَقَ	الَّذٖى
Onların benzerlerini	Yaratmaya (Neyi?)	Kadirdir (Neye?)	Ve yeryüzünü (O Allah nedir?)	Gökleri (Daha?)	Yarattı (Neyi?)	Öyle Allah ki

كُفُورًا	اِلَّا	الظَّالِمُونَ	فَاَبٰى	فٖيهِ	لَا رَيْبَ	اَجَلًا	لَهُمْ	وَجَعَلَ
Nankörlüğe [ısrar ettiler]	Ancak	Zalimler	Geri durdular [ısrar etmediler] (Kim?)	Onda	Hiç şüphe yoktur (Nerede?)	Bir vakit (Öyle vakit ki)	İnsanlar için (Ne takdir etti?)	Ve takdir etti (Kim için?)

لَاَمْسَكْتُمْ	اِذًا	خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبّٖى	تَمْلِكُونَ	لَوْ اَنْتُمْ	قُلْ	﴿٩٩﴾
Kesinlikle [elinizi] tutardınız (Niye?)	O zaman	Rabbimin rahmet hazinelerine	Sahip oluyor olsaydınız (Neye?)	Şayet siz olsaydınız (Ne olsaydınız?)	De ki	

مُوسٰى	اٰتَيْنَا	وَلَقَدْ	﴿١٠٠﴾	قَتُورًا	الْاِنْسَانُ	وَكَانَ	خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ
Musaya (Ne verdik?)	Biz verdik (Kime?)	Elbette muhakkak		Eli bağlı	İnsan (Ne olmuştur?)	Ve olmuştur (Kim?)	İnfak etme korkusundan dolayı

لَهُ	فَقَالَ	جَاءَهُمْ	اِذْ	بَنٖى اِسْرَائٖيلَ	فَسْئَلْ	بَيِّنَاتٍ	تِسْعَ اٰيَاتٍ
Musa'ya (Kim?)	Dedi (Kime?)	Onlara gelmişti	O vakit ki	İsrailoğullarına (Şunu sor ki)	O halde sor	Açıklar olan	Dokuz mucize verdik (Öyle mucize ki)

لَقَدْ عَلِمْتَ	قَالَ	﴿١٠١﴾	مَسْحُورًا	يَا مُوسٰى	لَاَظُنُّكَ	اِنّٖى	فِرْعَوْنُ
Kesinlikle sen bildin (Neyi?)	[Musa] dedi (Ne dedi?)		Büyülenmiş	Ey Musa (Ne zannediyorum?)	Elbette seni zannediyorum	Kesinlikle ben	Firavun (Ne dedi?)

وَاِنّٖى	بَصَائِرَ	وَالْاَرْضِ	رَبُّ السَّمٰوَاتِ	اِلَّا	هٰؤُلَاءِ	مَا اَنْزَلَ
Kesinlikle ben	Basiretler/Deliller (Onlar ne oldukları halde?)	Ve yerin rabbi	Göklerin rabbi (Daha?)	Ancak indirdi (Kim indirdi?)	Bunları	İndirmedi (Neyi?)

مِنَ الْاَرْضِ	اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ	فَاَرَادَ	﴿١٠٢﴾	مَثْبُورًا	يَا فِرْعَوْنُ	لَاَظُنُّكَ
Yeryüzünden	Onları sürmeyi (Nereden?)	İstedi (Neyi istedi?)		Mahvolmuş	Ey firavun (Ne olduğunu sanıyorum?)	Elbette seni sanıyorum

لِبَنٖى اِسْرَائٖيلَ	مِنْ بَعْدِهٖ	وَقُلْنَا	﴿١٠٣﴾	جَمٖيعًا	مَعَهُ	وَمَنْ	فَاَغْرَقْنَاهُ
İsrailoğullarına (Ne dedik?)	Onun ardından (Kime?)	Ve dedik (Neyin ardından?)		Toplu halde	Onunla birliktedir (Ne halde?)	O kimseyi ki	Nihayet biz de Firavun'u boğduk (Daha kimi?)

﴿١٠٤﴾	لَفٖيفًا	بِكُمْ	جِئْنَا	وَعْدُ الْاٰخِرَةِ	فَاِذَا جَاءَ	الْاَرْضَ	اسْكُنُوا
	Dürülmüş	Sizi (Ne olduğunuz halde?)	Biz getiririz (Kimi?)	Ahiret vaadi	Geldiğinde (Ne?)	Yeryüzüne	Yerleşin (Nereye?)

97. Ve her kime Allah hidâyet ederse, o doğru yolu tutar; her kimi de sapıklık içinde bırakırsa, artık onlar için O'ndan başka dostlar bulamazsın. Ve biz onları kıyamet günü, kör, dilsiz, sağır oldukları halde yüzleri üstü bir araya toplarız. Varacakları yer cehennemdir. Ateş her dindikçe, onlar için alevini arttırırız.

98. O, onların cezalarıdır. Çünkü onlar âyetlerimizi inkâr ettiler de: "Ya biz, bir yığın kemik olduğumuz ve ufalanıp tozduğumuz zaman mı, biz mi gerçekten yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" dediler.

99. Gökleri ve yeri yaratmış olan Allah'ın, kendilerinin benzerini yaratmaya kâdir olduğunu görmediler mi? (Allah) onlar için de bir ecel belirlemiştir, onda hiç şüphe yok. Fakat zalimlerin gâvurluktan başkasına baktıkları yok!

100. De ki: "Rabbimin rahmet hazinelerine siz malik olsaydınız, o zaman elden çıkar korkusuyla (cimrilik edip elinizde) tutardınız. İnsan bir de pek cimridir!"

101. Andolsun ki, Musa'ya açık açık dokuz mucize verdik. Sor İsrailoğullarına, Musa onlara geldiği zaman, Firavun ona dedi ki: "Ey Musa! Kuşkusuz ben seni bir büyüye tutulmuş zannediyorum."

102. Musa da: "Allah biliyor, pek ala bilirsin ki, bunları o göklerin ve yerin Rabbi ancak birer basiret (gerçeği görme aracı) olmak üzere indirdi. Mutlaka ben de, seni, ey Firavun, helak olmuş sanıyorum!" dedi.

103. Derken onları yeryüzünden sürüp çıkarmak istedi. Biz de hem kendisini, hem de beraberindekileri hepsini birden boğuverdik.

104. Arkasından da İsrailoğullarına dedik ki: "Haydi, yeryüzünde yerleşin, sonra ahiret vaadi geldiği zaman hepinizi dürüp bükerek getireceğiz."

105. Bunu da (Kur'an'ı) hak ile indirdik ve hak ile indi. Seni ancak sevabımızın müjdecisi ve azabımızın habercisi olarak gönderdik.

106. Hem onu bir Kur'an olmak üzere âyet âyet ayırdık ki, insanlara dura dura okuyasın, hem de tenzil şeklinde parça parça indirdik.

107. De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın. Çünkü bundan önce ilim verilmiş olanlar (Kur'an) kendilerine okununca, çeneleri üstü secdelere kapanıyorlar.

108. Ve diyorlar ki: "Rabbimizin şanı yücedir. Gerçekten Rabbimizin vaadi kesinlikle gerçekleşmiş bulunuyor."

109. Ve ağlayarak çeneleri üstü yere kapanıyorlar, o onların huşûunu da artırıyor.

110. De ki: "Allah deyin, Rahman deyin, hangisini derseniz, hep O'nundur, o en güzel isimler. Bununla beraber namazında pek bağırma, sesini pek de gizleme. İkisinin arası bir yol tut.

111. Ve şöyle de: "Hamd o Allah'a ki, hiçbir çocuk edinmedi. O'na mülkte bir ortak da olmadı. O'na aczi yüzünden bir yardımcı da olmadı. O'nu tekbir ile büyükle de büyükle!

KEHF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
110 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hamd o Allah'a ki, kuluna kitap indirdi, hem ona hiçbir yamukluk, eğrilik yapmaksızın,

2. Dosdoğru olarak, tarafından şiddetli bir azap ile korkutmak ve yararlı yararlı işler yapan mü'minlere şunu müjdelemek için: Kendilerine gerçekten güzel bir güzel ecir var.

3. Ebedi olarak orada kalacaklar.

4. Hem: "Allah çocuk edindi." diyenleri uyarmak için.

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّراً وَنَذ۪يراً ﴿١٠٥﴾

Hak ile | O'nu biz indirdik (Neyi?) | Ve yine hak ile | İndi | Ve biz seni göndermedik | Ancak gönderdik (Ne olarak?) | Müjdeleyici olarak | Ve uyarıcı olarak

وَقُرْاٰناً فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاَهُ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْز۪يلاً

Ve Kuran'ı | O'nu ayırdık (Niye?) | Onu okuyasın diye (Kime?) | İnsanlara (Nasıl?) | Yavaşça | Ve biz Onu indirdik (Nasıl?) | Peyderpey indirmekle

﴿١٠٦﴾ قُلْ اٰمِنُوا بِه۪ٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُواۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ اُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِه۪ٓ

[Ey habibim] söyle | İster inanın (Kime?) | Allah'a | Ya da | İnanmayın | Muhakkak o kimseler ki | Kendilerine verildi (Ne?) | İlim (Neden evvel?) | Bundan evvel

اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّداًۙ ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَٓا

Okunduğunda (Kime?) | Kendilerine | Kapanırlardı (Ne üzerine?) | Çeneleri üzerine (Nasıl?) | Secde ederler oldukları halde | Ve derlerdi (Ne derlerdi?) | Rabbimizi noksan sıfatlardan tenzih ederiz

اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولاً ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَز۪يدُهُمْ

Muhakkak ki | Oldu | Rabbimizin sözü (Ne oldu?) | Gerçekleşmiş | Ve kapanırlar (Ne üzerine?) | Çeneleri üzerine (Ne oldukları halde?) | Ağlar oldukları halde | Ve onları fazlalaştırır (Ne yönden?)

خُشُوعاً ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَۜ اَيّاً مَا تَدْعُوا فَلَهُ

Huşû yönünden | [Ey habibim] de ki (Ne de?) | [İster] niyazda bulunun (Kime?) | Allah'a | Ya da | Niyazda bulunun (Kime?) | Rahman'a | Hangisiyle | Niyazda bulunursanız | Neticede O'na aittir (Ne?)

الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰىۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ

En güzel isimler | Aşikâr okuma (Nerede?) | Namazında | Ve çok gizli de okuma (Nerede?) | Namazda | Ve tut

بَيْنَ ذٰلِكَ سَب۪يلاً ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ

Bu ikisinin arasında (Ne tut?) | Bir yol | Ve de ki | Bütün övgüler (Kime aittir?) | Allah'a aittir | O Allah ki | Edinmedi (Ne edinmedi?) | Çocuk | Ve yoktur (Kim için?)

لَهُ شَر۪يكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْب۪يراً ﴿١١١﴾

Allah için (Ne yoktur?) | Bir ortak (Nerede?) | Mülkünde | Ve yoktur (Kim için?) | Allah için (Ne yoktur?) | Bir dost (Neden dolayı?) | Acizliğinden dolayı | Ve sen onu büyükle (Nasıl?) | Büyüklemekle

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْكَهْفِ — آيَاتُهَا ١١٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ

Bütün hamdler | Allah'a mahsustur | Öyle Allah ki | İndirdi (Kime?) | Kuluna (Neyi?) | Kitab'ı (Ne olduğu halde?) | Koymadığı halde (Neye?)

لَهُ عِوَجاًۜ ﴿١﴾ قَيِّماً لِيُنْذِرَ بَأْساً شَد۪يداً مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ

Ona (Ne koymadığı halde?) | Eğrilik | (O kitap ne olduğu halde?) Dosdoğru olduğu halde (Niçin indirdi?) | Uyarmak için (Ne ile?) | Azap ile (Öyle azap ki) | Şiddetli (Öyle azap ki?) | Kendi tarafından (Daha niçin indirdi?) | Müjdelemek için (Kimi?)

الْمُؤْمِن۪ينَ الَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْراً حَسَناًۙ

Müminleri | O müminler ki | Yapıyorlar (Ne?) | Güzel ameller (Şunu müjdelemek için ki) | Muhakkak onlar için vardır (Ne?) | Mükafaat (Öyle mükafat ki?) | Güzel

﴿٢﴾ مَاكِث۪ينَ ف۪يهِ اَبَداًۙ ﴿٣﴾ وَيُنْذِرَ الَّذ۪ينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَداًۗ ﴿٤﴾

(Onlar ne oldukları halde?) Kalıcı oldukları halde (Nerede?) | Orada (Nasıl?) | Sonsuza kadar | (Daha ne için indirdi?) Uyarmak için (Kimi?) | O kimseleri ki | Dediler ki | Edindi (Kim?) | Allah (Ne edindi?) | Çocuk

مَا لَهُمْ	بِهٖ	مِنْ عِلْمٍ	وَلَا لِاٰبَٓائِهِمْ	كَبُرَتْ	كَلِمَةً	تَخْرُجُ
Onlar için yoktur	O şey hakkında (Ne yoktur?)	Hiçbir bilgi	Atalarının da [o şey hakkında bilgisi] yoktur	Ne büyüktür! (Ne bakımdan?)	Kelime bakımından (Öyle kelime ki?)	Çıkıyor (Nereden?)

مِنْ اَفْوَاهِهِمْ	اِنْ يَقُولُونَ	اِلَّا	كَذِبًا ﴿٥﴾	فَلَعَلَّكَ	بَاخِعٌ	نَفْسَكَ
Ağızlarından	Söylemiyorlar	Ancak [söylüyorlar] (Ne söylüyorlar?)	Yalan	Neredeyse sen	Mahvedeceksin (Neyi?)	Kendini

عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ	اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا	بِهٰذَا الْحَدِيثِ	اَسَفًا ﴿٦﴾	اِنَّا
Onların arkasından	İman etmezlerse (Neye?)	Bu söze (Neden helak edeceksin?)	Üzüntüden	Muhakkak ki biz

جَعَلْنَا	مَا	عَلَى الْاَرْضِ	زِينَةً	لَهَا	لِنَبْلُوَهُمْ	اَيُّهُمْ	اَحْسَنُ
Yaptık (Neyi?)	O şeyleri ki	O şeyler yeryüzündedirler (Ne yaptık?)	Süs (Ne için?)	Yeryüzü için (Niye?)	Onları sınayalım diye	Ki onların hangisi (Nedir?)	Daha güzeldir (Ne bakımdan?)

عَمَلًا ﴿٧﴾	وَاِنَّا	لَجَاعِلُونَ	مَا	عَلَيْهَا	صَعِيدًا	جُرُزًا ﴿٨﴾
Amel bakımından	Muhakkak ki biz	Yapıcılarız (Neyi?)	O şeyleri ki	O şeyler yeryüzündedir (Ne yapacağız?)	Toprak (Öyle toprak ki)	Kupkuru

اَمْ حَسِبْتَ	اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ	وَالرَّقِيمِ	كَانُوا	مِنْ اٰيَاتِنَا
Yoksa sanıyor musun?	Muhakkak ki Ashab-ı Kehf (Daha)	Ashab-ı Rakîm	İdiler	Bizim ayetlerimizden (Ne idiler?)

عَجَبًا ﴿٩﴾	اِذْ	اَوَى	الْفِتْيَةُ	اِلَى الْكَهْفِ	فَقَالُوا	رَبَّنَا	اٰتِنَا
Şaşılacak şey [Şaşılacak şey sadece onlar mıydı?]	Hani	Sığınmıştı (Kimler?)	Gençler (Nereye?)	Mağaraya	Ve demişlerdi	Ey Rabbi'miz!	Bize ver (Nereden?)

مِنْ لَدُنْكَ	رَحْمَةً	وَهَيِّئْ	لَنَا	مِنْ اَمْرِنَا	رَشَدًا ﴿١٠﴾	فَضَرَبْنَا
Katından (Ne?)	Rahmet (Daha?)	Ve hazırla (Kime?)	Bize (Neden?)	Durumumuzdan (Ne?)	Kurtuluş yolu	Bunun üzerine biz vurduk (Ne üzerine?)

عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ	فِي الْكَهْفِ	سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾	ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ	لِنَعْلَمَ
Kulakları üzerine [onları uyuttuk] (Nerede?)	Mağarada (Ne kadar?)	Nice yıllar	Sonra onları ayağa kaldırdık/uyandırdık (Niye?)	Bilelim diye

اَيُّ الْحِزْبَيْنِ	اَحْصٰى	لِمَا	لَبِثُوا	اَمَدًا ﴿١٢﴾	نَحْنُ	نَقُصُّ	عَلَيْكَ
İki gruptan hangisi (Nedir?)	Daha iyi hesap edicidir (Neyi?)	O şeyi ki	Beklediler (Ne açıdan?)	Süre açısından	Biz	Anlatıyoruz (Kime?)	Sana (Neyi?)

نَبَاَهُمْ	بِالْحَقِّ	اِنَّهُمْ	فِتْيَةٌ	اٰمَنُوا	بِرَبِّهِمْ	وَزِدْنَاهُمْ	هُدًى ﴿١٣﴾
Onların kıssalarını (Ne olduğu halde?)	Gerçek olduğu halde	Muhakkak ki onlar (Kimlerdi?)	Gençlerdi (Öyle gençler ki?)	İman ettiler (Kime?)	Rablerine	Ve biz de onları artırdık (Ne yönden?)	Hidayet yönünden

وَرَبَطْنَا	عَلٰى قُلُوبِهِمْ	اِذْ	قَامُوا	فَقَالُوا	رَبُّنَا	رَبُّ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ
Ve metanet verdik (Neye?)	Kalplerine	O vakit ki	Ayağa kalkmışlardı	Ve şöyle demişlerdi	Bizim Rabbimiz (Kimdir?)	Göklerin rabbidir (Daha?)	Ve yerin

لَنْ نَدْعُوَا	مِنْ دُونِهٖٓ	اِلٰهًا	لَقَدْ	قُلْنَا	اِذًا	شَطَطًا
Kesinlikle tapmayız	Ondan başka (Kime?)	Bir ilaha	Muhakkak ki	Konuşmuş oluruz	O zaman (Ne?)	Saçma sapan

هٰٓؤُلَٓاءِ ﴿١٤﴾	قَوْمُنَا	اتَّخَذُوا	مِنْ دُونِهٖٓ	اٰلِهَةً	لَوْلَا يَأْتُونَ	عَلَيْهِمْ
Şunlar	Bizim kavmimiz (Kimdir onlar?)	Edindiler	Ondan başka (Ne edindiler?)	İlahlar	Getirselerdi ya! (Ne üzerine?)	Onlar üzerine (Ne getirselerdi?)

بِسُلْطَانٍ	بَيِّنٍ	فَمَنْ	اَظْلَمُ	مِمَّنِ	افْتَرٰى	عَلَى اللّٰهِ	كَذِبًا ﴿١٥﴾
Delil (Öyle delil ki)	Açık	Kim	Daha zalimdir? (Kimden?)	O kişiden ki	İftira etti (Kime?)	Allaha (Neyi?)	Yalanı

5. Bu hususta ne kendilerinin bir bilgisi vardır, ne de babalarının. O ağızlarından çıkan ne büyük bir sözdür. Sadece yalan söylüyorlar.

6. Şimdi bu söze inanmazlarsa, belki arkalarından üzülerek kendini tüketeceksin.

7. Biz yeryüzünde olan şeyleri ona bir süs yaptık ki, insanları imtihan edelim: Hangisi daha güzel bir amel yapacak?

8. Bununla beraber şu da kesin ki, biz onun üzerinde ne varsa hepsini bir kuru toprağa çevirmekteyiz.

9. Yoksa sen Ashab-ı Kehf ve Rakim'ın, bizim âyetlerimizden şaşılacak bir şey olduklarını mı sandın?

10. O zaman o genç yiğitler mağaraya çekildiler ve şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Bizlere tarafından bir rahmet ihsan eyle ve bize işimizde bir başarı hazırla."

11. Bunun üzerine yıllarca mağarada kulakları üzerine vurduk, (yani onları yatırdık, uyuttuk).

12. Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini bilmek için onları uyandırdık.

13. Biz sana onların kıssalarını doğru olarak nakledıyoruz: Gerçekten bunlar, Rablerine iman eden birkaç genç yiğitti. Biz de hidâyetlerini artırdık.

14. Ve kalplerini pekiştirdik. O zaman ayaklandılar da dediler ki: "Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir. Biz ihtimali yok, O'ndan başka bir ilaha tapmayız. Doğrusu o zaman gerçekten saçma sapan konuşmuş oluruz.

15. Şunlar, şu bizim kavmimiz olacaklar, tuttular O'ndan başka ilahlar edindiler. Onlara karşı açık bir delil getirselerdi ya! Artık bir yalanı Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir?

16. Mademki onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından uzaklaşmayı tercih ettiniz, o halde mağaraya çekilin ki, sizin için Rabbiniz rahmetinden kısmet yaysın ve size işinizde bir kolaylık hazırlasın.

17. Güneşi görüyorsun ya, doğduğu zaman mağaralarından sağ tarafa yönelir, battığı zaman da onları sol tarafa makaslar ve onlar onun içinde geniş bir alandadır. İşte bu Allah'ın âyetlerindendir. Allah her kime hidâyet ederse, işte o ermiştir; her kimi de saptırırsa artık ona yol gösterecek bir dost bulamazsın.

18. Bir de onları uyanık zannedersin. Hâlbuki uykudadırlar. Ve biz onları sağa sola çeviririz. Köpekleri de girişte iki kolunu uzatmış. Eğer onların durumlarına muttali olsa idin dönüp onlardan kaçardın ve kuşkusuz dehşete kapılırdın.

19. Böylece biz, aralarında birbirlerine sormaları için onları uyandırdık. İçlerinden bir söyleyen: "Ne kadar durdunuz!" dedi. "Bir gün veya bir günün birazı." dediler. (Bir kısmı da) şöyle dediler: "Ne kadar durduğunuzu Rabbiniz daha iyi bilir. Şimdi siz birinizi şu gümüş paranızla şehre gönderin de baksın, hangisi yiyecekçe daha temiz, ondan size bir rızık getirsin. Hem çok kurnaz davransın ve sakın sizi hiç kimseye sezdirmesin.

20. Çünkü ellerine geçirirlerse sizi muhakkak taşlayıp öldürürler veya dinlerine döndürürler. Ve bu takdirde sonsuza kadar kurtuluşa eremezsiniz."

وَاِذِ — O vakit ki
اعْتَزَلْتُمُوهُمْ — Onlardan ayrıldınız (Daha neden ayrıldınız?)
وَمَا — Ve o şeylerden ki
يَعْبُدُونَ — İbadet ediyorlar
اِلَّا اللّٰهَ — Allah'tan başka [batıl ilahlar]
فَأْوُٓا — Sığının (Nereye?)
اِلَى الْكَهْفِ — Mağaraya

يَنْشُرْ — Genişlik versin (Kime?)
لَكُمْ — Size
رَبُّكُمْ — Rabbiniz (Nerden?)
مِنْ رَحْمَتِه۪ — Rahmetinden (Daha?)
وَيُهَيِّئْ — Ve hazırlasın (Kim için?)
لَكُمْ — Sizin için (Nede?)
مِنْ اَمْرِكُمْ — İşinizde (Ne hazırlasın?)

مِرْفَقًا ۝١٦ — Kolaylık
وَتَرَى — Ve görürsün (Neyi?)
الشَّمْسَ — Güneşi (Ne zaman?)
اِذَا طَلَعَتْ — Doğduğu zaman
تَزَاوَرُ — Yönelir
عَنْ كَهْفِهِمْ — Mağaranın

ذَاتَ الْيَم۪ينِ — Sağ tarafına
وَاِذَا غَرَبَتْ — Battığı zaman
تَقْرِضُهُمْ — Onları makaslar/geçer (Ne tarafa doğru?)
ذَاتَ الشِّمَالِ — Sol tarafa
وَهُمْ — Onlar oldukları halde (Nerede?)

ف۪ي فَجْوَةٍ — Geniş bir yerde (Öyle geniş bir yer ki)
مِنْهُ — Mağarada olan
ذٰلِكَ — İşte bu (Nedendir?)
مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ — Allah'ın ayetlerindendir
مَنْ — Her kimi
يَهْدِ — Hidayet ederse (Kim?)
اللّٰهُ — Allah
فَهُوَ — O (Nedir?)
الْمُهْتَدِ — Hidayete ermiştir

وَمَنْ — Her kimi de
يُضْلِلْ — Saptırırsa
فَلَنْ تَجِدَ — Kesinlikle bulamazsın (Kim için?)
لَهُ — O kişi için (Ne?)
وَلِيًّا — Yardımcı (Öyle yardımcı ki)
مُرْشِدًا ۝١٧ — Onu irşad edici
وَتَحْسَبُهُمْ — Sen onları zannederdin (Ne zannederdin?)

اَيْقَاظًا — Uyanık
وَهُمْ — Onlar oldukları halde (Ne?)
رُقُودٌ — Uykuda
وَنُقَلِّبُهُمْ — Biz onları çevirirdik
ذَاتَ الْيَم۪ينِ — Sağ tarafa
وَذَاتَ الشِّمَالِ — Ve sol tarafa

وَكَلْبُهُمْ — Onların köpekleri ise
بَاسِطٌ — Uzatmıştı (Neyi?)
ذِرَاعَيْهِ — İki dirseğini (Nereye?)
بِالْوَص۪يدِ — Eşiğe
لَوِ اطَّلَعْتَ — Şayet görseydin (Kimi?)
عَلَيْهِمْ — Onları

لَوَلَّيْتَ — Kaçardın (Kimden?)
مِنْهُمْ — Onlardan
فِرَارًا — Kaçmakla
وَلَمُلِئْتَ — Ve dolardın
مِنْهُمْ — Onlardan dolayı (Ne dolardın?)
رُعْبًا ۝١٨ — Korku
وَكَذٰلِكَ — Böylece

بَعَثْنَاهُمْ — Onları ayaklandırdık/uyandırdık (Niye?)
لِيَتَسَٓاءَلُوا — Sorsunlar diye (Nerede?)
بَيْنَهُمْ — Aralarında
قَالَ — Dedi (Kim?)
قَٓائِلٌ — Bir sözcü (Nereden?)
مِنْهُمْ — İçlerinden (Ne dedi?)
كَمْ — Ne kadar
لَبِثْتُمْ — Kaldınız?

قَالُوا — Dediler ki
لَبِثْنَا — Kaldık (Ne kadar?)
يَوْمًا — Bir gün
اَوْ — Veya
بَعْضَ يَوْمٍ — Günün bir bölümü kadar
قَالُوا — Dediler (Ne dediler?)
رَبُّكُمْ — Rabbiniz (Nedir?)
اَعْلَمُ — En iyi bilendir (Neyi?)
بِمَا لَبِثْتُمْ — Kaldığınız müddeti

فَابْعَثُٓوا — Şimdi gönderin (Kimi?)
اَحَدَكُمْ — Birinizi (Ne ile?)
بِوَرِقِكُمْ — Paranızla
هٰذِه۪ٓ — Şu [paranızla] (Nereye?)
اِلَى الْمَد۪ينَةِ — Şehre
فَلْيَنْظُرْ — Baksın
اَيُّهَٓا — Hangisi

اَزْكٰى — Daha temiz (Ne bakımdan?)
طَعَامًا — Yiyecek bakımından
فَلْيَأْتِكُمْ — Size getirsin (Ne?)
بِرِزْقٍ — Rızık (Neden?)
مِنْهُ — Ondan
وَلْيَتَلَطَّفْ — Ve dikkatli davransın
وَلَا يُشْعِرَنَّ — Sezdirmesin (Kimi?)

بِكُمْ — Sizi (Kime?)
اَحَدًا ۝١٩ — Kimseye
اِنَّهُمْ — Çünkü onlar
اِنْ يَظْهَرُوا — Farkına varırlarsa (Kimin?)
عَلَيْكُمْ — Sizin
يَرْجُمُوكُمْ — Sizi taşlayarak öldürürler

اَوْ — Veya
يُع۪يدُوكُمْ — Sizi döndürürler (Nereye?)
ف۪ي مِلَّتِهِمْ — Kendi dinlerine
وَلَنْ تُفْلِحُٓوا — Ve kesinlikle iflah olamazsınız (Ne zaman?)
اِذًا — O zaman
اَبَدًا ۝٢٠ — Ebediyen

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُٓوا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ

İşte böyle | Bilgilendirdik (Kimi?) | Onları (Niye?) | Bilsinler diye ki | Muhakkak ki | Allah'ın vaadi (Nedir?) | Haktır

وَاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا

Ve muhakkak ki kıyamet saati (Nedir?) | Şüphe yoktur (Nerede?) | O saatte | Hani | Tartışıyorlardı (Nerede?) | Aralarında (Neyi?) | Onların durumunu | Ve dediler (Ne dediler?)

ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا

İnşa edin (Nereye?) | Onların üstüne (Ne?) | Bina | Onların Rabbi (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi) | Onları | Dedi (Kim?) | O kişiler ki | Vakıf oldular (Neye?)

عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ رَابِعُهُمْ

Onların durumuna (Ne dedi?) | Kesinlikle yapacağız (Nereye?) | Onların üzerine (Ne yapacağız?) | Mescit | Diyecekler | Üç kişidir | Onların dördüncüsü (Nedir?)

كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ

Köpekleridir | Ve diyecekler ki | Beş kişidir | Onların altıncısı (Nedir?) | Köpekleridir (Ne oldukları halde böyle derler?) | Taşladıkları halde (Nereye?) | Gayba

وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبّٖٓى اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ

Ve diyecekler (Ne diyecekler?) | Yedi kişidir | Onların sekizincisi (Nedir?) | Köpekleridir | De ki | Benim Rabbim (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | Onların sayısını

مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَٓاءً ظَاهِرًا

Onları bilmez | Ancak bilir | Az kişi | Tartışma (Kim hakkında?) | Onlar hakkında | Ancak tartış (Nasıl?) | Açık tartışmayla

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايْءٍ اِنّٖى

Ve sorma (Kim hakkında?) | Onlar hakkında (Kimden?) | Onlardan | Hiçbirisine | Ve sakın deme (Ne için?) | Hiçbir şey için (Ne deme?) | Muhakkak ki ben

فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ

Yapacağım (Neyi?) | Bunu (Ne zaman?) | Yarın | Ancak müstesna | Dilemesi (Kim?) | Allah'ın | Ve hatırla (Kimi?) | Rabbini (Ne zaman?)

اِذَا نَسٖيتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبّٖى لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا

Unuttuğun zaman | Ve de ki | Umulur (Ne?) | Beni eriştirmesi (Kimin?) | Rabbimin (Nereye?) | Daha yakına (Neden?) | Bundan (Ne cihetten?) | Hidayet cihetinden

﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فٖى كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنٖينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

Ve kaldılar (Nerede?) | Mağaralarında (Ne kadar?) | Üç yüz (Ne olarak?) | Sene olarak | Ve bunun üzerine kattılar (Ne kadar?) | Dokuz [yıl]

﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

De ki | Allah (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | Onların ne kadar kaldıklarını | Ona aittir (Ne?) | Göklerin gizli bilgisi (Daha?) | Ve yerin

اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ

O ne güzel görür | Ne güzel işitir | Onlar için yoktur | Ondan başka (Ne?) | Veli | Ortak etmez (Neye?)

فٖى حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَٓا اُوحِىَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ

Hükümranlığına (Kimi?) | Hiç kimseyi | Oku (Neyi?) | O şeyi ki | Vahyedildi (Kime?) | Sana (Neden?) | Rabbinin kitabından

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

Değiştirecek kimse yoktur (Neyi?) | Onun kelimelerini | Ve asla bulamazsın | Ondan başka (Ne?) | Sığınak

21. Bu şekilde de kendilerini haberdar ettik ki, Allah'ın vaadinin hak olduğunu ve kıyamet gününün şüphesiz bulunduğunu bilsinler. O sırada aralarında (bunların) işleri konusunda tartışıyorlardı. Bunun üzerine dediler ki: "Üstlerine bir bina yapın; Rableri onları daha iyi bilir." Onların işi konusunda üstünlük sağlamış olanlar: "Biz mutlaka bunların üzerine bir mescit yaparız." dediler.

22. "Üçtür, dördüncüleri köpekleridir." diyecekler; "Beştir, altıncıları köpekleridir." diyecekler. Bunlar gayb taşlamadır. "Yedidir, sekizincileri köpekleridir." diyecekler. De ki: "Onların sayılarını Rabbim daha iyi bilir. Onları (insanlardan) ancak pek azı bilir." Artık bunlar hakkında açık olarak ortaya konandan başka bir tartışmaya girişme ve bunlar hakkında hiç kimseye bir şey sorma.

23-24. Hiçbir şey hakkında da Allah'ın dilemesine bağlamaksızın: "Ben bunu yarın kesin yaparım deme. Ve unuttuğun zaman Allah'ı an ve şöyle de: "Ola ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir zamanda dosdoğru bir başarıya ulaştırır."

25. Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar, dokuz da eklediler.

26. De ki: "Allah ne kadar durduklarını daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, öyle güzel görür, öyle güzel işitir ki!... Bütün onlara, ondan başka dostluk eden yoktur O, hiç kimseyi hükmüne ortak da etmez."

27. Öyle söyle ve Rabbinden sana vahyolunanı oku. O'nun sözlerini değiştirecek yoktur. O'ndan başka bir sığınacak bulamazsın!

28. Kendin de o kullarla beraber sabret ki, sabah akşam (her zaman) Rablerine duâ eder, cemalini (hoşnutluğunu) isterler. Sen dünya süsünü arzu ederek onlardan gözlerini ayırma. Ve o kimseye itaat etme ki, kalbini bizi anmaktan gafil bırakmışız, keyfinin ardına düşmüş ve işi haddini aşmak olmuştur.

29. Ve de ki: "O hak Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Çünkü biz zalimler için öyle bir ateş hazırlamışızdır ki, duvarları kendilerini kuşatmaktadır. Ve eğer yardım isterlerse, yüzleri kavuran erimiş cesed gibi bir su ile yardım edilirler. O ne kötü içki ve o ne kötü kurultay!

30. Ama iman edip iyi iyi işler yapanlar, şüphe yok ki, biz öyle güzel işler yapanların ecrini zayi etmeyiz.

31. İşte onlara Adn cennetleri vardır; altlarından nehirler akar; orada altın bileziklerle süslenecekler; ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyecekler; tahtlar üzerine dayanıp kurulacaklar. O ne güzel mükâfat ve ne güzel kurultay!

32. Ve onlara iki adamı örnek getir: Birisine her türlü üzümden iki bağ vermişiz ve her ikisinin de etrafını hurmalarla donatmışız. İkisinin arasına da bir ekinlik yapmışız.

33. İki bağın ikisi de yemişlerini vermiş, hiçbir şey noksan bırakmamış, ikisinin ortasından bir de nehir akıtmışız.

34. Bundan başka geliri de var. Bundan dolayı bu adam arkadaşıyla konuşurken: "Ben senden malca daha zengin, toplulukça daha güçlüyüm." dedi.

Arapça	Türkçe
وَاصْبِرْ	Sabret/Hapset
نَفْسَكَ	Kendini (Kimle?)
مَعَ الَّذِينَ	O kişilerle ki
يَدْعُونَ	Yalvarıyorlar (Kime?)
رَبَّهُمْ	Rablerine (Ne zaman?)
بِالْغَدٰوةِ	Sabah (Daha?)
وَالْعَشِيِّ	Akşam (Ne oldukları halde?)
يُرِيدُونَ	İstiyor oldukları halde (Ne istiyor?)
وَجْهَهُ	O'nun vechini
وَلَا تَعْدُ	Ve ayırma (Neyi?)
عَيْنَاكَ	Gözlerini (Kimlerden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Ne olduğun halde?)
تُرِيدُ	İstiyorsun (Neyi?)
زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	Dünya hayatının süsünü
وَلَا تُطِعْ	Uyma (Kime?)
مَنْ	O kimseye ki
اَغْفَلْنَا	Gafil kıldık (Neyi?)
قَلْبَهُ	Onun kalbini (Neden?)
عَنْ ذِكْرِنَا	Bizi anmaktan
وَاتَّبَعَ	Ve uydu (Neye?)
هَوٰيهُ	Hevâsına
وَكَانَ	Ve oldu (Ne?)
اَمْرُهُ	Onun işi (Ne oldu?)
فُرُطًا ۲۸	Aşırı
وَقُلِ	Ve de ki
الْحَقُّ	Hak (Nedir?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbinizdendir
فَمَنْ	Öyleyse her kim ki
شَٓاءَ	Diledi
فَلْيُؤْمِنْ	İman etsin
وَمَنْ	Her kim ki
شَٓاءَ	Diledi
فَلْيَكْفُرْ	İnkâr etsin
اِنَّٓا	Muhakkak ki biz
اَعْتَدْنَا	Hazırladık (Kim için?)
لِلظَّالِمِينَ	Zalimler için (Ne hazırladık?)
نَارًا	Ateş (Öyle ateş ki?)
اَحَاطَ	Kuşatıyor (Kimi?)
بِهِمْ	Onları (Ne?)
سُرَادِقُهَا	Onun duvarları
وَاِنْ يَسْتَغِيثُوا	Eğer imdat dileseler
يُغَاثُوا	İmdada koşulur (Ne ile?)
بِمَٓاءٍ	Bir su ile (Öyle su ki?)
كَالْمُهْلِ	Erimiş maden gibi (Yine öyle su ki?)
يَشْوِي	Haşlıyor (Neyi?)
الْوُجُوهَ	Yüzleri
بِئْسَ الشَّرَابُ	Ne fena içecektir o!
وَسَٓاءَتْ	Ve ne kötüdür! (Ne yönden?)
مُرْتَفَقًا ۲۹	Rahat edilecek yer olma yönünden
اِنَّ الَّذِينَ	Muhakkak o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Ne?)
الصَّالِحَاتِ	Salih ameller
اِنَّا	Muhakkak ki biz
لَا نُضِيعُ	Zayi etmeyiz (Neyi?)
اَجْرَ مَنْ	O kişinin ecrini ki
اَحْسَنَ	Güzel kıldı (Neyi?)
عَمَلًا ۳۰	Amelini
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
جَنَّاتُ عَدْنٍ	Adn cennetleri (Öyle ki)
تَجْرِي	Akıyor (Nereden?)
مِنْ تَحْتِهِمُ	Altlarından (Ne?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler
يُحَلَّوْنَ	Süslenecekler (Nerede?)
فِيهَا	Orada (Neden?)
مِنْ اَسَاوِرَ	Bileziklerden (Öyle bilezikler ki)
مِنْ ذَهَبٍ	Altından
وَيَلْبَسُونَ	Ve giyecekler (Ne?)
ثِيَابًا	Elbiseler (Öyle elbiseler ki)
خُضْرًا	Yeşil (Yine öyle elbiseler ki?)
مِنْ سُنْدُسٍ	İnce ipekten (Daha?)
وَاِسْتَبْرَقٍ	Kalın ipekten (Ne oldukları halde?)
مُتَّكِـِٔينَ	Kuruldukları halde (Nerede?)
فِيهَا	O cennetlerde (Ne üzerine?)
عَلَى الْاَرَٓائِكِ	Tahtlar üzerine
نِعْمَ الثَّوَابُ	O ne güzel mükâfattır!
وَحَسُنَتْ	Ve ne güzeldir! (Ne yönden?)
مُرْتَفَقًا ۳۱	Rahat edilecek bir yer olma yönünden
وَاضْرِبْ	Ver (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne ver?)
مَثَلًا	Misal (Ondan bedel?)
رَجُلَيْنِ	İki adamı (Öyle iki adam ki?)
جَعَلْنَا	Biz verdik (Kime?)
لِاَحَدِهِمَا	Onlardan birine (Ne?)
جَنَّتَيْنِ	İki bağ (Neden?)
مِنْ اَعْنَابٍ	Üzümden
وَحَفَفْنَاهُمَا	Ve onların etrafını donatmıştık (Ne ile?)
بِنَخْلٍ	Hurmalıklarla
وَجَعَلْنَا	Ve bitirdik (Nerede?)
بَيْنَهُمَا	Aralarında (Ne?)
زَرْعًا ۳۲	Ekin
كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ	İşte o iki bağ
اٰتَتْ	Verdi (Neyi?)
اُكُلَهَا	Ürünlerini
وَلَمْ تَظْلِمْ	Eksik bırakmamıştı (Neden?)
مِنْهُ	Ondan (Ne?)
شَيْـًٔا	Hiçbir şey
وَفَجَّرْنَا	Ve akıttık (Nereden?)
خِلَالَهُمَا	Ortasından (Ne akıttık?)
نَهَرًا ۳۳	Nehir
وَكَانَ	Ve olmuştu (Kim için?)
لَهُ	O kişi için (Ne?)
ثَمَرٌ	Gelir
فَقَالَ	Ve dedi ki (Kime?)
لِصَاحِبِهِ	Arkadaşına (Ne olduğu halde?)
وَهُوَ	O
يُحَاوِرُهُ	Onunla konuşuyor olduğu halde (Ne dedi?)
اَنَا	Ben (Neyim?)
اَكْثَرُ	Daha çoğum (Kimden?)
مِنْكَ	Senden (Ne bakımdan?)
مَالًا	Mal bakımından
وَاَعَزُّ	Ve daha güçlüyüm (Ne bakımdan?)
نَفَرًا ۳۴	Toplulukca/nüfusca

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ۚ قَالَ مَٓا اَظُنُّ اَنْ تَب۪يدَ هٰذِه۪ٓ اَبَدًاۙ

Ve girdi (Nereye?) | Bağına (Ne olduğu halde?) | O | Zulmedici [olduğu halde] (Kime?) | Kendine | Dedi ki | Zannetmiyorum (Neyi?) | Helak olacağını (Neyin?) | Bunun | Ebediyen

﴿٣٥﴾ وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةًۙ وَلَئِنْ رُدِدْتُ اِلٰى رَبّ۪ي لَاَجِدَنَّ

Ve ben zannetmiyorum (Neyi?) | Kıyameti (Ne zannetmiyorum?) | Kopacak | Şayet | Döndürülürsem (Kime?) | Rabbime | Elbette bulurum

خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُٓ اَكَفَرْتَ

Daha hayırlı (Neden?) | Bundan (Ne cihetten?) | Sonuç | Dedi (Kime?) | Ona (Kim?) | Arkadaşı (Ne olduğu halde?) | O | Onunla konuşuyor/karşılık veriyor olduğu halde (Ne dedi?) | İnkâr mı ediyorsun? (Kimi)

بِالَّذ۪ي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰيكَ رَجُلًاۜ ﴿٣٧﴾

O Allah'ı ki | Seni yarattı (Neden?) | Topraktan | Sonra | Nutfeden | Sonra | Seni düzgünce kıldı (Ne kıldı?) | Adam kıldı

لٰكِنَّا۬ هُوَ اللّٰهُ رَبّ۪ي وَلَٓا اُشْرِكُ بِرَبّ۪ٓي اَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَٓا اِذْ دَخَلْتَ

Lakin ben ise | O | Allah | Benim rabbimdir (Nedir?) | Ve ortak koşamam (Kime?) | Rabbime (Kimi?) | Hiç kimseyi | Olmaz mıydı? | Girdiğinde (Nereye?)

جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَٓاءَ اللّٰهُۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا۬ اَقَلَّ مِنْكَ

Bağına | Deseydin olmaz mıydı? | Maşallah | Hiçbir kuvvet yoktur | Ancak | Allah iledir | Şayet | Beni görüyorsan ki | Ben (Neyim?) | Daha azım (Kimden?) | Senden (Ne yönden?)

مَالًا وَوَلَدًاۚ ﴿٣٩﴾ فَعَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ

Mal yönünden (Daha?) | Evlat yönünden | Umulur ki | Rabbim | Bana vermesi (Ne?) | Daha hayırlısını (Neden?) | Senin bağından | Ve göndermesi (Ne üzerine)

عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَتُصْبِحَ صَع۪يدًا زَلَقًاۙ ﴿٤٠﴾ اَوْ يُصْبِحَ

Onun [senin bağın] üzerine (Neyi?) | Afeti (Nereden gönderir?) | Gökten | Ve oluvermen (Ne?) | Toprak (Öyle toprak ki?) | Dümdüz/yalçın | Veya oluverir (Ne?)

مَٓاؤُ۬هَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَط۪يعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَاُح۪يطَ بِثَمَرِه۪ فَاَصْبَحَ

Onun suyu (Ne oluverir?) | Çekilmiş | Ve asla güç yetiremezsin (Neyi?) | Onu (Neye?) | Aramaya | Ve istila edilіverdi (Ne?) | Ürünleri | Başladı (Neye?)

يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَٓا اَنْفَقَ ف۪يهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ

Ovuşturmaya (Neyi?) | Avuçlarını (Ne üzerine?) | O şeyler üzerine ki | Harcamıştı (Nereye?) | O bağa (Ne olduğu halde?) | O [bağ] olduğu halde | Çökücü (Ne üzerine?) | Çardakları üzerine | Ve şöyle diyordu

يَا لَيْتَن۪ي لَمْ اُشْرِكْ بِرَبّ۪ٓي اَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ

Ah ne olaydım | Şirk koşmasaydım (Kime?) | Rabbime (Kimi?) | Hiç kimseyi | Yok idi (Kim için?) | Onun için (Ne?) | Topluluk (Öyle topluluk ki?) | Ona yardım ediyor (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًاۜ ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّۜ هُوَ

Allah'tan başka | Ve olmadı da (Ne?) | [Kendine] Yardım edici | İşte burada | Velayet (Kim içindir?) | Allah içindir (Öyle Allah ki) | Hak olan | O (Nedir?)

خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

En hayırlıdır (Ne cihetten?) | Sevapça (Daha nedir?) | En hayırlıdır (Ne cihetten?) | Akıbetçe | Misal ver (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Dünya hayatı misalini (Dünya hayatı ne gibidir?)

كَمَٓاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ بِه۪ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ

Bir su gibidir (Öyle su ki?) | Biz onu indirdik (Nereden?) | Gökten | Ve karıştı (Ne ile?) | Onunla (Ne?) | Yeryüzünün bitkileri | Ve döndü (Neye döndü?)

هَش۪يمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

Çerçöp haline (Öyle çerçöp ki?) | Onu savuruyor (Ne?) | Rüzgâr | Ve olmuştur (Kim?) | Allah | Her şey üzerine (Nedir?) | Güç yetirendir

35. Ve bağına girdi… Kendine yazık ediyordu. Dedi ki: "Asla sanmam ki, bu yok olsun.

36. Ve kıyametin kopacağını da zannetmem. Bununla beraber şayet Rabbime döndürülürsem, mutlaka bundan daha hayırlı bir sonuç bulurum.

37. Arkadaşı da ona karşılık vererek dedi ki: "Sen, seni topraktan, sonra bir nutfeden (bir meniden) yaratan, sonra da bir adam seviyesine getiren Rabbini inkâr mı ediyorsun?

38. Lâkin o Allah benim Rabbim ve ben Rabbime kimseyi ortak koşmam.

39. Bağına girdiğin zaman: "Maşallah, güç, kudret ancak Allah iledir." deseydin olmaz mıydı? Eğer malca ve evlatça beni kendinden az görüyorsan,

40. Ne bilirsin belki Rabbim bana senin bağından daha hayırlısını verir. Seninkinin üzerine de gökten bir afet indiriverir de yalçın bir toprak haline gelir.

41. Yahut suyu çekiliverir de bir daha onu aramakla bulamazsın."

42. Derken bütün serveti istilaya uğradı. Bunun üzerine ona yaptığı harcamalara karşı avuçlarını oğuşturup kaldı. Bağ, çardakları üzerine çökmüş kalmıştı. "Ââh, diyordu, keşke Rabbime hiçbir ortak koşmamış olaydım!"

43. Allah'tan başka kendisine yardım edecek bir topluluk da olmadı; kendi kendini de kurtaramadı.

44. İşte burada velâyet gerçekten Allah'ındır. O sevapça da daha hayırlıdır, sonuçça da daha hayırlıdır.

45. Onlara dünya hayatının misalini de şöyle ver: Sanki bir su, onu gökten indirmişiz, derken onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karışmış, derken bir çöp kırıntısı olmuştur, rüzgârlar onu savurur gider… Allah her şeye gücü yetendir.

46. O mal ve oğullar dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak iyi işler ise, Rabbinin katında sevapça da hayırlıdır, ümitçe de hayırlıdır.

47. Düşün o günü ki, dağları yürütürüz; yeryüzünü çırılçıplak görürsün. Onları hep mahşer meydanına toplamışızdır, hiçbir kimseyi bırakmamışızdır.

48. Ve hepsi saf saf Rabbine sunulmuşlardır. (O da şöyle) buyurur: "İşte andolsun ki, ilk önce yarattığımız gibi bize geldiniz. Fakat sizin için, hiç buluşma zamanı belirlemeyeceğimizi sanmıştınız, değil mi?"

49. Defter de (ortaya) konulmuştur. Artık suçluların korku yüzünden heyecan içinde titrediklerini görürsün. Ve şöyle derler: "Eyvah bize! Bu defter de ne enteresan; ne küçük koymuş, ne büyük hepsini kaydetmiş. Ve bütün yaptıklarını hazır bulmuşlardır. Rabbin kimseye zulmetmez.

50. Yine düşün o zamanı ki, meleklere: "Âdem için secde edin." demiştik; hemen secde ettiler. Ancak İblis cinden idi de Rabbinin emrinden çıktı. Ya şimdi siz beni bırakıp da onu ve soyunu kendinize dostlar mı ediniyorsunuz? Onlar size öyle düşman iken! Zalimler için ne kötü bedel.

51. Ben onları ne göklerin ve yerin yaratılışına, ne de kendilerinin yaratılışına şahit kılmadım. Ve hiçbir zaman yoldan saptıranları yardımcı edinmiş değilim.

52. Ve o gün diyecek ki: "Seslenin bakalım, o iddia ettiğiniz ortaklarıma." Derken onları çağırmışlar, yalvarmışlardır. Fakat onlar kendilerine cevap vermemişlerdir. Ve biz aralarına bir uçurum koymuşuzdur.

53. Ve suçlular ateşi görmüş, artık ona düşeceklerini anlamışlardır da ondan savuşacak bir yer bulamamışlardır.

Arapça	Türkçe
اَلْمَالُ	Mal
وَالْبَنُونَ	Ve oğullar (Nedir?)
زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	Dünya hayatının süsüdür
وَالْبَاقِيَاتُ	Baki kalanlar (Öyle baki kalanlar ki?)
الصَّالِحَاتُ	Salih ameller (Nedir bunlar?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Nerede?)
عِنْدَ رَبِّكَ	Rabbinin katında (Ne bakımdan?)
ثَوَابًا	Mükâfat bakımından (Daha nedir?)
وَخَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Ne bakımdan?)
اَمَلًا ﴿٤٦﴾	Ümit
وَيَوْمَ	O gün
نُسَيِّرُ	Yürütürüz (Neyi?)
الْجِبَالَ	Dağları
وَتَرَى	Ve görürsün (Neyi?)
الْاَرْضَ	Yeryüzünü (Ne görürsün?)
بَارِزَةً	Çırılçıplak
وَحَشَرْنَاهُمْ	Ve onları haşretmiş oluruz
فَلَمْ نُغَادِرْ	Bırakmamışızdır (Kimlerden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Kimi?)
اَحَدًا ﴿٤٧﴾	Hiç birisini
وَعُرِضُوا	Arz edilmişlerdir (Kime?)
عَلٰى رَبِّكَ	Rabbine (Ne oldukları halde?)
صَفًّا	Sıra sıra
لَقَدْ	Andolsun ki
جِئْتُمُونَا	Bize geldiniz (Ne gibi?)
كَمَا خَلَقْنَاكُمْ	Sizi yarattığımız gibi
اَوَّلَ مَرَّةٍ	İlk defa
بَلْ	Bilakis
زَعَمْتُمْ	Siz zannetmiştiniz (Neyi?)
اَلَّنْ نَجْعَلَ	Tayin etmediğimizi (Kime?)
لَكُمْ	Size (Ne tayin etmediğimizi?)
مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾	Buluşma zamanı
وَوُضِعَ	Konulmuştur (Ne?)
الْكِتَابُ	Defter
فَتَرَى	Ve sen görürsün (Kimi?)
الْمُجْرِمِينَ	Günahkarları (Ne oldukları halde?)
مُشْفِقِينَ	Tedirginler (Neden?)
مِمَّا	O şeyden ki
فِيهِ	İçinde bulunuyorlar
وَيَقُولُونَ	Ve şöyle derler
يَا وَيْلَتَنَا	Eyvah bize
مَا لِهٰذَا الْكِتَابِ	Bu kitap ne acayip
لَا يُغَادِرُ	Bırakmamış (Ne?)
صَغِيرَةً	Ne küçük (Daha)
وَلَا كَبِيرَةً	Ne de büyük
اِلَّا	Ancak
اَحْصٰيهَا	Hepsini saymış/kaydetmiş
وَوَجَدُوا	Bulmuşlardır (Neyi?)
مَا	O şeyleri ki
عَمِلُوا	İşlediler (Ne bulmuşlardır?)
حَاضِرًا	Hazır
وَلَا يَظْلِمُ	Zulmetmez (Kim?)
رَبُّكَ	Senin Rabbin (Kime?)
اَحَدًا ﴿٤٩﴾	Hiç kimseye
وَاِذْ	O vakit ki
قُلْنَا	Demiştik (Kime?)
لِلْمَلٰٓئِكَةِ	Meleklere (Ne demiştik?)
اسْجُدُوا	Secde edin (Kime?)
لِاٰدَمَ	Adem'e
فَسَجَدُوٓا	Hemen secde ettiler
اِلَّٓا	Ancak müstesna
اِبْلِيسَ	İblis
كَانَ	[İblis]idi (Ne idi?)
مِنَ الْجِنِّ	Cinden idi
فَفَسَقَ	Ve çıktı (Neden?)
عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ	Rabbinin emrinden
اَفَتَتَّخِذُونَهُ	Onu ediniyor musunuz? (Daha)
وَذُرِّيَّتَهُ	Onun zürriyetini (Ne ediniyor musunuz?)
اَوْلِيَٓاءَ	Dostlar (Neden başka?)
مِنْ دُونِى	Benden başka (Ne olduğu halde?)
وَهُمْ	Onlar olduğu halde (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Ne?)
عَدُوٌّ	Düşman
بِئْسَ	[Bu] Ne kötüdür! (Kim için?)
لِلظَّالِمِينَ	Zalimler için (Ne yönden?)
بَدَلًا ﴿٥٠﴾	Bedel olma yönünden
مَٓا اَشْهَدْتُهُمْ	Onları şahit tutmadım (Neye?)
خَلْقَ السَّمٰوَاتِ	Göklerin yaratılmasına (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerin yaratılmasına (Daha?)
وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ	Kendilerinin yaratılmasına da
وَمَا كُنْتُ	Ve ben olmadım (Ne?)
مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ	Yoldan çıkaranları edinen (Ne edinen?)
عَضُدًا	Yardımcı
﴿٥١﴾ وَيَوْمَ	O gün
يَقُولُ	Der (Ne der?)
نَادُوا	Çağırın (Kimi?)
شُرَكَٓائِىَ	Ortaklarımı
الَّذِينَ	Öyle ortaklarımı ki
زَعَمْتُمْ	Siz iddia ediyordunuz
فَدَعَوْهُمْ	Onları çağırmışlardır da
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا	İcabet etmemişlerdir
لَهُمْ	Onlara
وَجَعَلْنَا	Ve koymuşuzdur (Nereye?)
بَيْنَهُمْ	Aralarına (Ne koymuşuzdur?)
مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾	Bir uçurum
وَرَاَ	Ve gördü (Kim?)
الْمُجْرِمُونَ	Günahkarlar (Neyi?)
النَّارَ	Ateşi
فَظَنُّوٓا	Ve anladılar ki
اَنَّهُمْ	Muhakkak onlar (Nedir?)
مُوَاقِعُوهَا	Ona düşeceklerdir
وَلَمْ يَجِدُوا	Ve bulamayacaklardır (Nereden?)
عَنْهَا	Oradan (Ne?)
مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾	Savuşacak yer

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۜ وَكَانَ

Andolsun ki | Çok çok açıkladık (Nerede?) | Bu Kuran'da (Kime?) | İnsanlara (Neyi?) | Her türlü misali | Ve olmuştur (Kim?)

الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُٓوا اِذْ

İnsan (Ne olmuştur?) | Her şeyin en çoğu (Ne bakımdan?) | Cedel bakımından | Alıkoymadı (Kimi?) | İnsanları (Neden?) | İman etmelerinden (Ne zaman?) | O vakit ki

جَٓاءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ

Onlara geldi (Ne?) | Hidayet (Daha neden?) | Mağfiret talep etmelerinden (Kimden?) | Rablerinden | Ancak [alıkoydu] (Ne alıkoydu?) | Onlara gelmesi (Ne gelmesi?) | Evvelkilerin sünneti

اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا

Veya | Onlara gelmesi (Ne gelmesi?) | Azap (Ne olduğu halde?) | Göz göre göre | Biz göndermeyiz (Kimi?) | Peygamberleri | Ancak [göndeririz] (Ne oldukları halde?)

مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ

Müjdeleyiciler oldukları halde (Daha?) | Uyarıcılar oldukları halde | Mücadele ediyor (Kim?) | O kimseler ki | Kafir oldular (Ne ile mücadele ediyorlar?) | Batılla (Niye mücadele ediyorlar?)

لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُٓوا اٰيَاتِى وَمَٓا اُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾

Kaydırmak için (Ne ile?) | Onunla (Neyi?) | Hakkı | Ve aldılar (Neyi?) | Benim ayetlerimi (Daha?) | O şeyleri ki | Uyarıldılar (Neye aldılar?) | Alaya

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا

Kim | Daha zalimdir (Kimden?) | O kimseden ki | Ona hatırlatıldı (Ne hatırlatıldı?) | Rabbi'nin ayetleri | Ve yüz çevirdi (Neden?) | O ayetlerden | Ve unuttu (Neyi?) | O şeyleri ki

قَدَّمَتْ يَدَاهُۜ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ

Yaptı (Ne?) | Onun elleri | Muhakkak ki biz | Koyduk (Ne üzerine?) | Onların kalpleri üzerine (Ne koyduk?) | Perde (Neye perde koyduk?) | Onu anlamalarına

وَفِٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَهْتَدُٓوا اِذًا اَبَدًا

Onların kulaklarına da koyduk (Ne?) | Ağırlık | Şayet onları çağırsan (Neye?) | Hidayete | Yola gelmezler (Ne zaman?) | O zaman | Ebediyen

﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِۜ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا

Senin rabbin (Nedir?) | Çok mağfiret edendir (Daha?) | Çok rahmet sahibi olandır | Şayet onları hesaba çekecek olsaydı (Ne ile?) | O şeylerle ki | Onları kazandılar

لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَۜ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهٖ

Öne alırdı (Kim için?) | Onlar için (Neyi?) | Azabı | Fakat | Onlar için vardır (Ne?) | Belirlenmiş bir vakit | Asla bulamazlar (Neden başka?) | Ondan başka (Ne bulamazlar?)

مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا

Sığınacak yer | Ve işte şu memleketler ki | Biz onları helak etmişizdir (Ne zaman?) | Zulmettikleri zaman | Ve tayin etmiştik (Niçin?)

لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِفَتٰيهُ لَٓا اَبْرَحُ

Onları helak etmek için (Ne tayin etmiştik?) | Belli bir zaman | Ve hani | Demişti (Kim?) | Musa (Kime?) | Genç hizmetçisine (Ne demişti?) | Durmayacağım (Ne zamana kadar?)

حَتّٰٓى اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا

Varıncaya kadar (Nereye?) | İki denizin birleştiği yere | Yahut | Ben gidinceye kadar (Ne kadar?) | Uzun müddet | Ne zaman ki | O ikisi ulaştı (Nereye?)

مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

O iki denizin birleştiği yere | Unuttular (Neyi?) | Balıklarını | Ve edindi (Ne?) | Yol edindi (Nerede?) | Denizde (Neyi?) | Yarığı

54. Andolsun ki, gerçekten biz bu Kuran'da insanlara ibret olacak her türlü misali sayıp dökmüşüzdür. İnsan ise her şeyden çok mücadelecidir.

55. Kendilerine doğru yolu gösteren peygamber geldiğinde insanları iman etmekten ve günahlarının bağışlanmasını istemekten alıkoyan da, başka (bir şey) değil, sadece öncekilerinin başına gelenlerin kendi başlarına da gelmesini veya ahiret azabının gözleri önüne serilmesini beklemek olmuştur.

56. Hâlbuki biz gönderdiğimiz peygamberleri ancak müjdeleyici ve uyarıcı olmak üzere göndeririz. İnkâr edenler ise, hakkı batılla kaydırmak için uğraşıyorlar. Âyetlerimizi ve kendilerine yapılan uyarıyı alaya aldılar.

57. O kimseden daha zalim kim olabilir ki, kendisine Rabbinin âyetleri öğüt verilmiştir de, onlardan yüz çevirmiş ve ellerinin önceden yaptığı şeyleri unutmuştur. Çünkü biz onların kalpleri üzerine onu iyi anlamalarına engel birtakım kabuklar ve kulaklarına bir ağırlık koymuşuzdur. Sen onları doğru yola çağırsan da o durumda onlar, asla yola gelmezler.

58. Hem o bağışlaması çok, rahmet sahibi Rabbin, onları kazandıkları günahlar yüzünden derhal cezalandırıverecek olsaydı, haklarında azabı hemen getiriverirdi. Fakat onlar için belirlenmiş bir zaman vardır ki, o gelince hiçbir kurtuluş çaresi bulamazlar.

59. İşte o memleketler ki, biz onları zulmettikleri zaman helak etmişiz ve helaklerine de bir zaman belirlemişiz.

60. Bir zaman da Musa genç arkadaşına demişti ki: "Durmayacağım, tâ iki denizin birleştiği yere kadar varacağım veya senelerce gideceğim."

61. Bunun üzerine ikisi de iki denizin birleştiği yere vardıklarında balıklarını unuttular. O zaman o (balık) denizde bir deliğe doğru yolunu tutmuştu.

62. Bu şekilde geçtikleri zaman genç arkadaşına: "Getir kuşluk yemeğimizi, gerçekten biz bu yolculuğumuzdan dolayı yorulduk." dedi.

63. Genç: "Gördün mü, kayaya sığındığımız zaman doğrusu ben balığı unuttum. Ve bana onu söylememi kesinlikle şeytan unutturdu. O şaşılacak bir şekilde denizdeki yolunu tutmuştu." dedi

64.(Musa da) dedi ki: "İşte aradığımız o ya." Bunun üzerine izlerini takip ederek gerisin geri döndüler.

65. Derken kullarımızdan bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş ve tarafımızdan bir ilim öğretmiştik

66. Musa ona: "Sana öğretilen ilimden bana da öğretmen şartıyla sana tabi olabilir miyim?" dedi.

67. (O):"Doğrusu sen benimle sabredemezsin." dedi.

68. "Havsalanın almadığı şeye nasıl sabredeceksin."

69. (Musa): "İnşallah beni sabırlı bulacaksın ve senin hiçbir işine karşı gelmem." dedi.

70. Dedi ki: "O halde eğer bana uyacaksan, bana hiçbir şey hakkında soru sorma, ta ki ben sana ondan söz açıncaya kadar."

71. Bunun üzerine ikisi beraber gittiler. Nihâyet gemiye bindiklerinde tuttu (o kul) gemiyi yaraladı. (Musa) dedi ki: "İçindekileri boğmak için mi yaraladın onu? Allah bilir ki, korkunç bir şey yaptın!"

72. "Demedim mi? Doğrusu sen benimle sabredemezsin?" dedi.

73. (Musa): "Unuttuğum şeyle beni suçlama ve bu işimden dolayı bana güçlük çıkarma." dedi.

74. Yine gittiler, nihâyet bir oğlana rast geldiler. Tuttu onu öldürüverdi. (Musa): "Tertemiz bir canı, bir can karşılığı olmaksızın öldürdün mü? Allah bilir ki, çok kötü bir şey yaptın!" dedi.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰيهُ اٰتِنَا غَدَٓاءَنَاۘ لَقَدْ لَق۪ينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا

Ne zaman ki | O ikisi geçti | Dedi (Kime?) | Genç arkadaşına (Ne dedi?) | Bize getir (Neyi?) | Kuşluk yemeğimizi | Andolsun ki | Biz uğradık (Neden?) | Şu seferimizden (Neye uğradık?)

نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَٓا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنّ۪ي نَس۪يتُ

Yorgunluğa | Dedi ki | Gördün mü? | O vakit ki | Biz sığınmıştık (Nereye?) | Kayaya | Ben | Unuttum (Neyi?)

الْحُوتَۘ وَمَٓا اَنْسَان۪يهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُۚ وَاتَّخَذَ سَب۪يلَهُ

Balığı | Bana onu unutturmadı | Ancak [unutturdu] (Kim?) | Şeytan (Neyi unutturdu?) | Onu hatırlamamı | Edindi (Ne?) | Yol edindi (Nerede?)

فِي الْبَحْرِۗ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِۗ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا

Denizde (Neyi?) | Acayip bir yolu | Dedi (Ne dedi?) | İşte bu (Nedir?) | O şeydir ki | Biz idik (Ne?) | [Kendisini] Arıyor idik | Ve o ikisi döndü (Ne üzerine?) | İzlerinin üzerine (Ne oldukları halde?)

قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَٓا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا

Takip ediyor oldukları halde | Ve o ikisi buldu (Kimi?) | Bir kulu (Öyle kul ki?) | Kullarımızdan olan (Öyle kul ki?) | Biz ona vermiştik (Ne?) | Rahmet (Neden?) | Katımızdan

وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ

Ve biz ona öğretmiştik (Neden?) | Tarafımızdan (Ne öğretmiştik?) | İlim | Dedi (Kime?) | Ona (Kim?) | Musa | Sana tabi olayım mı? (Ne üzerine?)

عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَط۪يعَ مَعِيَ

Bana öğretmen üzerine (Neden?) | Sana öğretilenden (Ne öğretmen üzere?) | Doğruyu bulmaya yardım edecek bilgiyi | Dedi ki | Muhakkak ki sen | Asla güç yetiremezsin (Ne olduğun halde?) | Benimle birlikte olduğun halde (Neye?)

صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِه۪ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُن۪ٓي

Sabretmeye | Nasıl | Sabredeceksin (Neye?) | O şeye ki | Kuşatmıyorsun (Neyi?) | Onu (Ne açıdan?) | Bilmek açısından | Dedi ki | Beni bulacaksın

اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَلَٓا اَعْص۪ي لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَن۪ي

İnşallah (Ne bulacaksın?) | Sabırlı | Karşı da gelmem (Kime?) | Sana (Ne konuda?) | Hiçbir konuda | [Hızır] Dedi ki | Şayet | Bana tabi olacaksan

فَلَا تَسْـَٔلْن۪ي عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا

Bana sorma (Neden sorma?) | Hiçbir şeyden (Ne zamana kadar?) | Ben söyleyinceye kadar (Kime?) | Sana (Neden?) | Ondan (Ne?) | Bir söz | Ve o ikisi gitti

حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّف۪ينَةِ خَرَقَهَاۜ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَاۚ

Ta ki | Bindikleri zaman (Neye?) | Gemiye | Onu deldi | [Musa] dedi (Ne dedi?) | Onu deldin mi? (Niçin?) | Gemi halkını boğmak için

لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَط۪يعَ

Andolsun ki | Sen yaptın (Ne?) | Şey (Öyle şey ki?) | Şaşılacak | [Hızır] Dedi ki | Demedim mi? (Ne demedim mi?) | Muhakkak ki sen | Kesinlikle dayanamazsın (Ne olduğun halde?)

مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْن۪ي بِمَا نَس۪يتُ وَلَا تُرْهِقْن۪ي

Benimle birlikte olduğun halde (Neye?) | Sabretmeye | [Musa] dedi ki | Beni mesul tutma (Neden dolayı?) | O şeyden dolayı ki | Onu unuttum | Ve bana yükleme (Nede?)

مِنْ اَمْر۪ي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا۠ حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُۙ قَالَ

İşimde (Ne yükleme?) | Zorluk | Yine yola koyuldular | Ta ki | Karşılaştıkları zaman (Kimle?) | Bir erkek çocukla | [Hızır] Onu öldürdü | [Musa] Dedi ki

اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍۜ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

Kıydın mı? (Kime?) | Bir cana (Öyle can ki?) | Masum (Ne olduğu halde?) | Bir can karşılığında olmadığı halde | Muhakkak ki | Sen yaptın | Bir şey (Öyle şey ki?) | Kötü

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ اِنْ

[Hızır] Dedi ki | Demedim mi? (Kime?) | Sana | Muhakkak ki sen | Kesinlikle dayanamazsın (Ne olduğun halde?) | Benimle birlikte olduğun halde (Neye dayanamazsın?) | Sabretmeye | Dedi ki | Şayet

سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِى قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّى

Sana sorarsam (Neden?) | Bir şeyden (Ne zaman?) | Bundan sonra | Benimle arkadaşlık etme | Doğrusu ulaştın (Nerden?) | Tarafımdan (Neye?)

عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا اَتَيَا اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا اَهْلَهَا

[Son] özre | Yine yola koyuldular | Ta ki | Geldiklerinde (Nereye?) | Köy halkına | Yemek istediler (Kimden?) | Köy halkından

فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُ

Kaçındılar (Neden?) | O ikisini ağırlamaktan | O sırada buldular (Nerede?) | O köyde (Ne buldular?) | Bir duvar (Öyle duvar ki?) | İstiyor (Ne?) | Çökmek | [Hızır] Hemen onu doğrulttu

قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِى وَبَيْنِكَ

[Musa] Dedi (Ne dedi?) | Şayet dileseydin | Alırdın (Neye karşılık alırdın?) | Ona karşılık (Ne alırdın?) | Ücret | Dedi ki | İşte bu (Nedir?) | Benim aramın ayrılmasıdır (Daha?) | Ve senin aranın [ayrılmasıdır]

سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفِينَةُ

Sana haber vereceğim (Neyi?) | O şeylerin iç yüzünü ki | Güç yetiremedin (Ne üzerine?) | O şeyler üzerine (Neye?) | Sabretmeye | Gemiye gelince

فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِى الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعِيبَهَا

O idi (Kimin idi?) | Yoksul kimselerin (Öyle yoksullar ki?) | Çalışıyorlardı (Nerede?) | Denizde | Ben de istedim (Ne?) | Onu kusurlu kılmak

وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَاْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا الْغُلَامُ

Ve vardı (Nerede?) | Onların arkasında (Kim?) | Kral (Öyle kral ki?) | Alıyordu (Neyi?) | Her gemiyi (Nasıl?) | Gasp ederek | Erkek çocuğa gelince

فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا

İdi (Kim?) | Onun anne-babası (Ne idi?) | Müminlerdi | Korktuk (Neden?) | Onları sürüklemesinden (Neye?) | Azgınlığa

وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَا اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ

Ve küfre | Biz de istedik (Ne?) | Onların yerine vermesini (Kimin?) | Rablerinin (Ne vermesini?) | Daha hayırlısını (Kimden?) | Ondan (Ne bakımdan?) | Temiz olma bakımından | Ve daha yakınını (Ne bakımdan?)

رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِى الْمَدِينَةِ

Merhamet bakımından | Duvara gelince | O idi (Kimin idi?) | İki erkek çocuğun (Öyle çocuklar ki?) | Yetimler (Öyle yetimler ki?) | Şehirde

وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا فَاَرَادَ رَبُّكَ

Ve vardı (Nerede?) | Onun altında (Ne vardı?) | Hazine (Öyle hazine ki?) | O iki erkek çocuğa ait olan | Ve idi (Kim?) | O iki erkek çocuğun babası (Ne idi?) | Salih bir zat | Ve istedi (Kim?) | Senin Rabbin (Neyi?)

اَنْ يَبْلُغَا اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ

Ulaşsınlar (Neye?) | Rüşt çağlarına | Ve çıkarsınlar (Neyi?) | Hazinelerini (Niçin?) | Bir rahmet olsun için (Kimden?) | Rabbinden

وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْرِى ذٰلِكَ تَاْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

Ben onları yapmadım (Neden yapmadım?) | Kendi reyimden | İşte bu (Nedir?) | O şeylerin iç yüzü ki | Takat getiremedin (Ne üzerine?) | O şeyler üzerine (Neye?) | Sabretmeye

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِى الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

Sana sorarlar [Ey Muhammed!] (Kimden?) | Zülkarneyn'den | De ki | Anlatacağım (Kime?) | Size (Kimden?) | Ondan (Ne anlatacağım?) | Bir hatıra/hikaye

75. "Doğrusu sen benimle sabredemezsin demedim mi sana?" dedi.

76. (Musa) dedi ki: "Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam, artık benimle arkadaşlık etme! Doğrusu tarafımdan son özre erdin."

77. Bunun üzerine yine gittiler, sonunda bir köy halkına vardılar, onlardan yiyecek istediler. Onlar bunları misafir etmekten kaçındılar. Derken orada yıkılmak üzere olan bir duvar buldular, tuttu onu doğrultuverdi. (Musa): "İsteseydin bunun karşılığında mutlaka bir ücret alırdın." dedi.

78. Dedi ki: "İşte bu, seninle benim aramın ayrılması (demektir.) Sana o sabredemediğin şeylerin iç yüzünü haber vereyim.

79. Önce gemi, denizde çalışan bir takım çaresiz kimselerindi. Ben onu kusurlu hale getirmek istedim ki, ötelerinde bir kral vardı, her sağlam gemiyi el koyarak alıyordu

80. Oğlana gelince, anne-babası mü'min kimselerdi. Onun için bunları azgınlık ve küfür ile sarmasından sakındık.

81. İstedik ki, Rableri onun yerine kendilerine temizlikçe daha hayırlısını ve merhamet bakımından daha yakınını versin.

82. Gelelim duvara, o, şehirde iki yetim çocuğun idi. Altında onlar için saklanmış bir define vardı ve babaları iyi bir zat idi. Onun için Rabbin, onların erginlik çağına ermelerini, definelerini çıkarmalarını diledi. Hep bunlar, Rabbinden bir rahmet olarak (yapılmıştır) ve ben hiçbirini kendi görüşümle yapmadım. İşte senin sabredemediğin şeylerin açıklaması..."

83. Bir de sana Zulkarneyn'den soruyorlar. De ki: "Size ondan bir hatıra okuyacağım."

84. Biz onun için yeryüzünde (maddi manevi) kuvvetler hazırladık ve ona her şeyden bir sebep verdik.

85. Derken o bir sebebi izledi.

86. Tâ güneşin battığı yere vardığı zaman, onu balçıklı bir gözde batıyor buldu. Ayrıca onun yanında bir kavim buldu. Dedik ki: "Ey Zulkarneyn! Ya cezalandırırsın veya haklarında güzel muamelede bulunursun."

87. Dedi ki: "Her kim haksızlık ederse, onu muhakkak cezalandırırız, sonra Rabbine iade edilir ve O da onu görülmedik bir azaba çeker.

88. Ancak her kim de iman edip iyi bir iş yaparsa, buna da mükâfat olarak en güzel akıbet vardır ve ona emrimizin kolayını söyleriz.

89. Sonra yine bir sebebi takip etti.

90. Tâ güneşin doğduğu yere vardığı zaman, güneşin kendilerini ondan koruyacak bir siper yapmadığımız, bir kavim üzerine doğmakta olduğunu gördü.

91. Böyle... Hâlbuki onun yanında neler vardı, tamamını biz biliyorduk.

92. Sonra da diğer bir sebebi takip etti.

93. Tâ iki set arasına vardığı zaman, önlerinde neredeyse hiç söz anlamayan bir kavim buldu.

94. Onlar: "Ey Zulkarneyn! Haberin olsun, Ye'cuc ve Me'cuc bu yerde bozgunculuk yapıp duruyorlar. Bu yüzden onlarla bizim aramızda bir set yapman şartıyla sana bir vergi versek olur mu?" dediler.

95. Dedi ki: "Rabbimin beni içinde bulundurduğu iktidar çok hayırlıdır. Haydi, siz bana gücünüz, kuvvetiniz ile yardım edin de sizinle onların arasına bir engel yapayım.

96. Bana demir kütleleri getirin. Tam iki ucu denkleştirdiği zaman: "Körükleyin!" dedi. Tam onu bir ateş haline koyduğu zaman: "Getirin bana üzerine erimiş bakır dökeyim!" dedi.

97. Artık ne onu aşabilirler, ne de delebildiler.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَاٰتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَاَتْبَعَ

Muhakkak ki biz | Kudrete erdirdik (Kimi?) | Onu (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve biz ona verdik (Neden?) | Her şeyden (Ne verdik?) | Sebep/vasıta/yol | Ve o da takip etti (Neyi?)

سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتّٰى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ

Bir yolu | Ta ki | Ulaştığında (Nereye?) | Güneşin battığı yere | O güneşi buldu (Ne olarak buldu?) | Batıyor (Nerede?) | Gözde (Öyle göz ki?)

حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا

Balçıklı | Ve buldu (Nerede?) | O güneşin yanında (Ne buldu?) | Bir kavim | Dedik ki | Ey Zülkarneyn! | Ya | Azap edersin | Ya da

أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ

Yaparsın (Kim hakkında?) | Onlar hakkında (Ne yaparsın?) | Güzellik | Dedi ki | O kişiye gelince (Öyle kişi ki?) | Haksızlık yaptı | Yakında onu cezalandıracağız | Sonra | İade olunur (Kime?)

إِلٰى رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ

Rabbine | O da onu azaba çeker (Nasıl?) | Bir azapla ki | Korkunç | O kişiye gelince ki | İman etti (Daha?) | Ve işledi (Ne?) | Salih amel | Onun için vardır (Ne?)

جَزَاءً الْحُسْنٰى وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾

Ceza olarak (Ne vardır?) | Güzellik | Ve söyleriz (Kime?) | Ona (Neden?) | Emrimizden (Ne söyleriz?) | Kolayını | Sonra | Takip etti (Neyi?) | Bir yolu

حَتّٰى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ

Ta ki | Ulaştığında (Nereye?) | Güneşin doğduğu yere | O güneşi buldu (Ne olarak buldu?) | Doğuyor (Kim üzerine?) | Bir kavim üzerine ki | Yapmadık (Kim için?)

لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

Onlar için (Nereden?) | O güneşin önünden (Ne yapmadık?) | Örtü | İşte böyledir | Halbuki biz kuşatmışızdır (Neyi?) | O şeyleri ki | Onun yanındadır (Ne cihetten kuşatmışızdır?) | Bilmek cihetinden

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتّٰى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا

Sonra | Takip etti (Neyi?) | Bir yolu | Ta ki | Ulaştığında (Nereye?) | İki set/dağ arasına | Buldu (Nerede?) | O iki setin yanında (Ne buldu?) | Bir kavim (Öyle kavim ki?)

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ

Neredeyse değiller (Ne değiller?) | Anlıyor değiller | Söz | Dediler ki | Ey Zülkarneyn! | Muhakkak ki Ye'cüc (Daha?) | Ve Me'cüc (Nedirler?)

مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا

Bozguncudurlar (Nerede?) | Bu yerde | Versek olur mu? (Kime?) | Sana (Ne?) | Vergi (Ne karşılığında?) | Yapman karşılığında (Nereye?) | Bizim aramızla

وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ

Onlar arasına (Ne yapman karşılığında?) | Bir set | Dedi ki | O şey ki | Beni bulunduruyor (Nerede bulunduruyor?) | İçinde (Kim?) | Rabbim (Nedir?) | Daha hayırlıdır | Bana yardım edin (Ne ile?) | Bir kuvvetle ki

أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ اٰتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتّٰى إِذَا سَاوٰى

Yapayım (Nereye?) | Sizin aranızla (Daha) | Onların arasına (Ne yapayım?) | Set | Bana getirin (Ne?) | Demir parçaları | Ta ki | Denkleştirdiği vakit (Neyi?)

بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتّٰى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اٰتُونِي أُفْرِغْ

İki [dağın] ucunu | Dedi ki | Körükleyin | Ta ki | Onu yaptığı vakit (Ne yaptığı vakit?) | Ateş | Dedi ki | Bana getirin | Dökeyim (Nereye?)

عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

Onun üzerine (Ne dökeyim?) | Erimiş bakır | Güç yetiremediler (Neye?) | Onun üstüne çıkmaya | Ve güç yetiremediler (Neye?) | Onu | Delmeye

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبّ۪ي فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ رَبّ۪ي جَعَلَهُ دَكَّٓاءَ وَكَانَ

Dedi ki | Bu (Nedir?) | Bir rahmettir (Kimden?) | Rabbimden | Geldiğinde (Ne?) | Rabbimin vaadi | Onu kılar (Ne?) | Yerle bir | Daima oldu (Ne?)

وَعْدُ رَبّ۪ي حَقًّا ۝٩٨ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ ف۪ي بَعْضٍ وَنُفِخَ

Rabbimin vaadi (Ne oldu?) | Gerçek | Bırakmış oluruz (Kimi?) | Bazılarını (Ne zaman?) | O gün (Ne olduğu halde?) | Dalgalanırlar (Nerede?) | Diğer bir kısmında | [O gün] Üfürülmüştür (Neye?)

فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝٩٩ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِر۪ينَ عَرْضًا

Sur'a | Ve onları toplarız (Nasıl?) | Toplamakla | Ve gösteririz (Neyi?) | Cehennemi (Ne zaman?) | O gün (Kime?) | Kafirlere | Göstermekle

۝١٠٠ اَلَّذ۪ينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ ف۪ي غِطَٓاءٍ عَنْ ذِكْر۪ي وَكَانُوا لَا يَسْتَط۪يعُونَ

O kimseler ki | Oldu (Ne?) | Onların gözleri (Ne içinde?) | Bir örtü içinde (Neden?) | Beni hatırlamaktan | Ve oldular (Ne oldular?) | Güç yetiremiyorlar (Neye?)

سَمْعًا ۝١٠١ اَفَحَسِبَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنْ يَتَّخِذُوا عِبَاد۪ي مِنْ دُون۪ٓي اَوْلِيَٓاءَ

İşitmeye | Zannettiler mi? (Kim?) | O kimseler ki | İnkâr ettiler (Ne zannettiler mi?) | Edineceklerini (Kimleri?) | Kullarımı (Kimden başka?) | Benden başka (Ne edineceklerini?) | Dostlar

اِنَّٓا اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِر۪ينَ نُزُلًا ۝١٠٢ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَر۪ينَ

Muhakkak ki biz | Hazırladık (Neyi?) | Cehennemi (Kim için?) | Kafirler için (Ne olarak?) | Konak | De ki | Size haber vereyim mi? (Kimi?) | En çok ziyana uğrayanları (Ne bakımdan?)

اَعْمَالًا ۝١٠٣ اَلَّذ۪ينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ

Amelleri bakımından | O kimseler ki | Boşa gitti (Ne?) | Çabaları (Nerede?) | Dünya hayatında | Halbuki onlar | Sanıyorlar (Ne sanıyorlar?) | Muhakkak ki onlar

يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝١٠٤ اُولٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَٓائِه۪ فَحَبِطَتْ

Güzel yapıyorlar (Neyi?) | Sanatı | Onlar | Öyle kimselerdir ki | İnkar ettiler (Neyi?) | Rablerinin ayetlerini (Daha?) | Ve ona kavuşmayı | Ve boşa gitti (Ne?)

اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُق۪يمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ۝١٠٥ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ جَهَنَّمُ

Onların amelleri | Tutmayacağız (Kim için?) | Onlar için (Nerede?) | Kıyamet gününde (Ne tutmayacağız?) | Ölçü | İşte [durum] bu | Onların cezası (Nedir?) | Cehennemdir (Neye karşılık?)

بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُٓوا اٰيَات۪ي وَرُسُل۪ي هُزُوًا ۝١٠٦ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

Kafir olmalarına karşılık | Ve almalarına karşılık (Neyi?) | Ayetlerimi (Daha) | Peygamberlerimi (Neye?) | Alaya | Muhakkak o kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?)

الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝١٠٧ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا

Salih amelleri | Olmuştur (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Firdevs cennetleri (Ne olmuştur?) | Konak | (Ne oldukları halde?) Ebedi kalıcılar (Nerede?) | O cennetlerde

لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۝١٠٨ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبّ۪ي لَنَفِدَ

İstemezler (Nereden?) | O cennetlerden (Ne istemezler?) | Ayrılmayı | De ki | Şayet olsaydı (Ne?) | Deniz (Ne olsaydı?) | Mürekkep (Ne için?) | Rabbimin kelimeleri için | Elbette tükenirdi (Ne?)

الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبّ۪ي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِه۪ مَدَدًا ۝١٠٩ قُلْ اِنَّمَٓا

Deniz (Ne zaman?) | Bitmeden önce (Ne bitmeden önce?) | Rabbimin kelimeleri | Getirsek bile (Ne kadar?) | Onun kadar (Ne cihetten?) | Mürekkep | De ki | Ancak

اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا

Ben (Kimim?) | Beşerim (Kim gibi?) | Sizin gibi | [Fakat] vahyolunuyor ki (Kime?) | Bana | Ancak | Sizin ilahınız (Nedir?) | İlahtır (Öyle ilah ki?) | Tek | Her kim | Olursa (Ne?) | İstiyor olursa (Neyi?)

لِقَٓاءَ رَبِّه۪ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّه۪ٓ اَحَدًا ۝١١٠

Rabbine kavuşmayı | İşlesin (Ne?) | Amel (Öyle amel ki?) | Salih | Ortak koşmasın (Neye?) | Rabbi'ne ibadetine (Kimi ortak koşmasın?) | Hiçbir kimseyi

98. (Zulkarneyn): “Bu, Rabbimin bir rahmetidir. Rabbimin vaadi geldiği zaman, onu dümdüz edecektir. Rabbimin vaadi de gerçek oldu.

99. Ve o gün biz onları, birbirlerinin içinde dalgalanır bir durumda bırakıvermişizdir. Sura da üfürülmüştür, artık hepsini toplamış da toplamışızdır.

100. Ve cehennemi o gün kâfirlere bir gösteriş göstermişizdir.

101. Onlar ki beni hatırlatan âyetlerime karşı, gözleri bir örtü içinde idi, işitmeye de tahammül edemiyorlardı.

102. Ya o kâfirler, beni bırakıp da kullarımı kendilerine dost edineceklerini mi sandılar? Biz cehennemi o kâfirler için bir konukluk olarak hazırladık.

103. De ki: “Size amelleri en çok zarara gidenleri haber vereyim mi?

104. Onlar ki, dünya hayatında çabaları boşa gitmektedir de kendileri zannederler ki, gerçekten güzel iş yapıyorlar.

105. Bunlar, işte o kimselerdir ki, Rablerinin âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr etmişlerdir de hayır adına yaptıkları bütün işleri boşa gitmiştir. Artık kıyamet günü biz onlara hiçbir tartı tutturmayız.

106. İşte böyle, onların cezası cehennemdir. Çünkü inkâr etmişler ve benim âyetlerimi ve peygamberlerimi alaya almışlardır.

107. İman edip güzel güzel işler yapan kimselere gelince, onlar için Firdevs cennetleri bir konukluk olmuştur.

108. İçlerinde sonsuza dek kalırlar, onlardan çıkmak istemezler.

109. De ki: “Eğer Rabbimin sözlerini yazmak için deniz mürekkep olsaydı, kesinlikle Rabbimin sözleri tükenmeden deniz tükenirdi, bir misli de yardımcı getirsek bile.

110. De ki: “Ben sırf sizin gibi bir insanım, ancak bana şöyle vahyolunuyor: İlahınız, ancak bir tek ilahtır. Onun için her kim Rabbine kavuşmayı arzu ederse, güzel bir amel işlesin ve Rabbine yaptığı ibadete hiçbir şirk karıştırmasın.”

MERYEM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
98 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kâf, Hâ,Yâ, Ayn, Sâd.

2. (Bu) Rabbinin Zekeriyya kuluna olan rahmetini bir anıştır.

3. O zaman ki, Rabbine gizli bir seslenişle seslenmişti.

4. Demişti ki: "Ey Rabbim! İşte ben, artık kemik gevşedi benden ve baş bembeyaz alev aldı. Ve sana dua nedeniyle Rabbim, hiçbir zaman bedbaht olmadım.

5. Ben bu halimle, arkamdan yerime geçecek olan aile ve akrabalarımdan endişedeyim. Hanımım da kısırdır, onun için bana bir dost ihsan eyle.

6. Ki hem benim mirasımı, hem de Ya'kub ailesinin mirasını alsın. Hem de onu hoşnutluğuna mazhar kıl Rabbim.

7. (Allah şöyle buyurdu:) "Ey Zekeriya! Haberin olsun, biz sana bir oğul müjdeliyoruz, adı Yahya... Bundan önce hiçbir adaş yapmadık ona."

8. (Zekeriya) dedi ki: "Ey Rabbim! Benim için bir oğul nereden olacak? Hanımım kısırdır. Ben de son derece yaşlandım."

9. Buyurdu ki: "Öyledir. Fakat Rabbin buyurdu ki: "O bana kolaydır, bundan önce de seni yarattım, sen hiçbir şey değildin.

10. (Zekeriya) dedi ki: "Ey Rabbim! Bana bir alâmet ver." (Allah) buyurdu ki: "Alâmetin, sapasağlam olduğun halde üç gece insanlara söz söyleyememendir."

11. Derken, mihrabdan kavminin karşısına çıktı da: "Sabah ve akşam tesbih edin!" diye onlara işaret verdi.

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ مَرْيَمَ — آيَاتُهَا ٩٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ اِذْ
Kaf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd | [Bu] Rabbinin rahmetini anıştır *(Kime olan rahmeti?)* | Kuluna *(Kimdir o?)* | Zekeriyya'dır | Hani

نَادٰى رَبَّهُ نِدَٓاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي وَهَنَ الْعَظْمُ
Nida etmişti *(Kime?)* | Rabbine *(Nasıl?)* | Bir nidayla ki | Gizli | Dedi | Rabbim! | Muhakkak ki ben | Gevşedi *(Ne gevşedi?)* | Kemikler

مِنّ۪ي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَٓائِكَ رَبِّ
Benden | Ve tutuştu *(Ne?)* | Baş[ım] | Beyazlık cihetinden | Olmadım | Sana dua etmekle | Rabbim! *(Ne olmadım?)*

شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَاِنّ۪ي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَٓائ۪ي وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي
Şaki/ Mahrum olmadım | Gerçekten ben | Korkmaktayım *(Kimden?)* | Yakınlarımdan | Arkamdan | Ve oldu *(Kim?)* | Karım *(Ne oldu?)*

عَاقِرًا فَهَبْ ل۪ي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُن۪ي
Kısır | Bağışla *(Kime?)* | Bana | Senin tarafından *(Ne?)* | Bir veli *(Öyle veli ki?)* | Bana varis olacak *(Daha?)*

وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّٓا
Ve varis olacak *(Kime?)* | Yakup ailesine | Ve onu yap | Rabbim! *(Ne yap?)* | Razı olunmuş | Ey Zekeriyya!

اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ
Gerçekten biz | Seni müjdeliyoruz *(Ne ile?)* | Bir oğul ile ki | Onun ismi *(Nedir?)* | Yahya'dır | Yapmadık *(Kime?)* | Ona *(Neden önce?)*

مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ
Bundan önce *(Ne yapmadık?)* | Adaş | [Zekeriya] dedi ki: | Rabbim | Nereden | Olur *(Kim için?)* | Benim için *(Ne?)* | Oğul

وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ
Halbuki olmuştur *(Kim?)* | Benim eşim | Kısır | Ben de ulaştım *(Neden?)* | Yaşlılıktan *(Neye?)* | Son hadde | [Allah Teâlâ] dedi ki

كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ
Bu böyledir | Dedi *(Kim?)* | Senin Rabbin | O | Bana *(Nedir?)* | Çok kolaydır | Seni yarattım | Bundan önce

وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ ل۪ٓي اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ
Halbuki değildin | Hiçbir şey | [Zekeriya] Dedi ki | Rabbim, dedi | Kıl *(Kim için?)* | Benim için *(Ne?)* | Bir alamet | [Allah] dedi ki | Senin alametin *(Nedir?)*

اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِه۪
Konuşmamandır *(Kimlerle?)* | İnsanlarla | Üç gece *(Ne olduğun halde konuşamayacaksın?)* | Sapa sağlam | Çıktı | Kavminin karşısına *(Nereden?)*

مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾
Mabetten | İşaret etti *(Kime?)* | Onlara *(Ne diye?)* | Tesbih edin [namaz kılın] diye *(Ne zaman?)* | Sabah *(Daha?)* | Akşam

صَبِيًّا ﴿١٢﴾	الْحُكْمَ	وَاٰتَيْنَاهُ	بِقُوَّةٍ	الْكِتَابَ	خُذِ	يَا يَحْيٰى
Çocuk olduğu halde (Daha ne verdik ona?)	Hüküm (Ne olduğu halde?)	Ve ona verdik (Ne?)	Bütün kuvvetinle	Kitaba	Tut/sarıl (Neye?)	Ey Yahya!

بِوَالِدَيْهِ	وَبَرًّا	تَقِيًّا ﴿١٣﴾	وَكَانَ	وَزَكٰوةً	مِنْ لَدُنَّا	وَحَنَانًا
Ana babasına	Ve çok itaatkâr idi (Kime?)	Takva sahibi (Daha ne idi?)	Ve o idi (Ne idi?)	Ve bir temizlik/nezahet	Katımızdan (Daha ne verdik?)	Rahmet/kalp rikkati (Öyle rahmet ki?)

وَيَوْمَ يَمُوتُ	يَوْمَ وُلِدَ	عَلَيْهِ	وَسَلَامٌ	عَصِيًّا ﴿١٤﴾	جَبَّارًا	وَلَمْ يَكُنْ
Öleceği günde (Daha)	Doğduğu günde (Daha)	Ona (Ne zaman?)	Selam olsun (Kime?)	İsyankâr da [değildi]	Zorba (Daha?)	Ve değildi

انْتَبَذَتْ	اِذِ	مَرْيَمَ	فِي الْكِتَابِ	وَاذْكُرْ	حَيًّا ﴿١٥﴾	وَيَوْمَ يُبْعَثُ
Ayrılıp çekildi	O vakit ki	Meryem'i	Bu kitapta (Kimi?)	An (Nerede?)	Diri olarak	Ve kaldırılacağı günde (Ne olduğu halde?)

حِجَابًا	مِنْ دُونِهِمْ	فَاتَّخَذَتْ	شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾	مَكَانًا	مِنْ اَهْلِهَا
Örtü	Onların önünde (Ne?)	Edindi (Nerede?)	Doğu tarafında	Bir yere (Öyle bir yere ki)	Ailesinden (Nereye?)

قَالَتْ	سَوِيًّا ﴿١٧﴾	بَشَرًا	لَهَا	فَتَمَثَّلَ	رُوحَنَا	اِلَيْهَا	فَاَرْسَلْنَا
Meryem dedi	Düzgün	Bir beşer şeklinde (Öyle beşer ki)	Meryem'e (Ne olduğu halde?)	Temessül edip göründü (Kime?)	Ruhumuzu	O Meryem'e (Neyi gönderdik?)	Ve biz de gönderdik (Kime?)

اِنَّمَا اَنَا	قَالَ	تَقِيًّا ﴿١٨﴾	اِنْ كُنْتَ	مِنْكَ	بِالرَّحْمٰنِ	اَعُوذُ	اِنّ۪ي
Ben yalnız (Neyim?)	[Cibril] dedi	Takva sahibi	Eğer isen (Ne isen?)	Senden	Rahman'a (Kimden?)	Sığınırım (Kime?)	Gerçekten ben

يَكُونُ	اَنّٰى	قَالَتْ	زَكِيًّا ﴿١٩﴾	غُلَامًا	لَكِ	لِاَهَبَ	رَسُولُ رَبِّكِ
Olur (Kim için?)	Nereden/nasıl	Meryem dedi	Tertemiz	Bir oğul (Öyle oğul ki)	Sana (Ne?)	Bağışlamam için (Kime?)	Rabbinin elçisiyim (Niçin gönderildim?)

كَذٰلِكِ	قَالَ	بَغِيًّا ﴿٢٠﴾	وَلَمْ اَكُ	بَشَرٌ	وَلَمْ يَمْسَسْنِي	غُلَامٌ	لِي
Öyledir	Melek dedi	Fahişe	Ve ben olmadım (Ne?)	Hiçbir beşer	Halbuki bana dokunmadı	Çocuk	Benim için (Ne?)

مِنَّا	وَرَحْمَةً	لِلنَّاسِ	اٰيَةً	وَلِنَجْعَلَهُ	هَيِّنٌ	عَلَيَّ	هُوَ	رَبُّكِ	قَالَ
Tarafımızdan	Ve bir rahmet (Öyle rahmet ki?)	İnsanlara (Daha ne?)	Bir delil (Kime?)	Onu yapmamız için (Ne?)	Kolaydır	Bana (Nedir?)	O	Senin Rabbin	Dedi (Kim?)

قَصِيًّا	مَكَانًا	بِهِ	فَانْتَبَذَتْ	فَحَمَلَتْهُ	مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾	اَمْرًا	وَكَانَ
Uzak	Bir yere ki	Karnındaki çocukla birlikte	Hemen ayrıldı (Kiminle birlikte?)	Böylece Meryem ona gebe kaldı	Karara bağlanmış	Bir iş (Öyle iş ki)	İdi

قَالَتْ	اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ	الْمَخَاضُ	﴿٢٢﴾ فَاَجَاءَهَا
Meryem dedi	Hurma ağacının kütüğüne	Doğum sancısı (Nereye?)	Meryem'i sevk etti

فَنَادٰيهَا	نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾	وَكُنْتُ	قَبْلَ هٰذَا	مِتُّ	يَا لَيْتَنِي
Birden Meryem'e seslendi (Nereden?)	Tamamen unutulmuş	Ve olsaydım (Ne?)	Bundan önce	Öleydim	Ya, ne olaydı ben

سَرِيًّا ﴿٢٤﴾	تَحْتَكِ	رَبُّكِ	قَدْ جَعَلَ	اَلَّا تَحْزَنِي	مِنْ تَحْتِهَا
Su arkı	Alt yanında (Ne?)	Senin Rabbin	Muhakkak yaptı (Kim?)	Üzülme Meryem	Aşağısından

جَنِيًّا ﴿٢٥﴾	رُطَبًا	عَلَيْكِ	تُسَاقِطْ	بِجِذْعِ النَّخْلَةِ	اِلَيْكِ	وَهُزّ۪ي
Olgunlaşmış	Taze hurma (Öyle taze hurma?)	Üzerine (Ne cihetinden dökülsün)	O ağaç dökülsün (Nereye dökülsün?)	Hurma ağacını	Kendine doğru (Neyi?)	Silkele (Nereye doğru?)

12. "Ey Yahya! Kitabı kuvvetle tut." (dedik.) ve daha çocuk iken ona hikmet verdik.

13. Hem de katımızdan bir kalp inceliği ve temizlik... O, çok takva sahibi biri idi.

14. Anne babasına iyi davranan biriydi, zorba ve isyankâr değil idi.

15. Selam ona, hem doğduğu gün, hem öleceği gün, hem de diri olarak kaldırılacağı gün...

16. Kitapta Meryem'i de an. Hani bir zamanlar, ailesinden ayrılıp Doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17. Onlardan tarafa bir perde çekti. Derken kendisine ruhumuzu gönderdik de o, düzgün bir insan şeklinde ona görünüverdi.

18. (Meryem) ona dedi ki: "Şüphesiz ben, senden Rahman'a sığınırım, sakınırsın, eğer bir muttaki isen..."

19. (Ruh) dedi ki: "Haberin olsun, ben sana tertemiz bir erkek çocuğu vermek için sırf Rabbinin elçisiyim."

20. (Meryem) dedi ki: "Benim için bir erkek çocuğu nasıl olur? Bana hiçbir insan dokunmadı, ben bir iffetsiz de değilim!"

21. Dedi: "Öyle, fakat Rabbin buyurdu ki: "O bana göre kolaydır. Hem onu insanlara gücümüzün açık bir delili ve tarafımızdan bir rahmet kılacağımız için, hem de o, karara bağlanmış bir iştir."

22. Bu şekilde ona hamile oldu ve bu karnındakiyle uzak bir yere çekildi.

23. Derken sancı onu bir hurma dalına götürdü ve: "Ây, keşke bundan önce öleydim ve unutulmuş gitmiş olaydım." dedi.

24. Derken ona altından seslendi: "Sakın üzülme, Rabbin senin altında bir su arkı var etti."

25. Hurmanın da dalını kendine doğru silkele, üzerine olgun taze hurmalar dökülsün.

26. Artık ye, iç, gözün aydın olsun. Artık bundan sonra insanlardan birini görürsen de ki: "Ben Rahman'a oruç adadım, onun için bugün hiçbir insana söz söylemeyeceğim."

27. Derken onu yüklenerek kavmine getirdi. Onlar: "Hey Meryem! Sen Allah biliyor ya, yumurcak bir şey getirdin!

28. Ey Harun'un kız kardeşi, baban bir kötülük adamı değildi, anan de iffetsiz değildi."

29. Bunun üzerine ona işaret etti, "Beşikteki bir bebek ile nasıl konuşuruz." dediler

30. O (bebek) dedi ki: "Haberiniz olsun, ben Allah'ın kuluyum. O bana kitap verdi ve beni bir peygamber yaptı.

31. Ve beni her nerede olursam mübarek kıldı ve hayatta kaldığım müddetçe bana namazı ve zekâtı tavsiye buyurdu.

32. Beni anneme saygılı kıldı, bir zorba isyankâr kılmadı.

33. Ve selam bana, hem doğduğum gün, hem öleceğim gün, hem de diri olarak kaldırılacağım güne."

34. İşte hakkında tartışıp durdukları Meryem oğlu İsa, hak sözü olarak budur!

35. Allah'ın oğul edinmesi hiçbir zaman olur şey değildir. O, bu gibi şeylerden münezzehtir. O, bir işin olmasını dileyince ona sadece "Ol." der, oluverir.

36. Hem o (İsa) dedi ki: "Haberiniz olsun, Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Onun için hep O'na ibadet ediniz. İşte yegâne doğru yol budur.

37. Sonra gruplar kendi aralarında görüş ayrılığına düştüler. Artık büyük bir günün görülecek dehşetinden dolayı vay kâfirlerin haline!

38. Onlar bize gelecekleri gün neler işitecekler, neler görecekler! Fakat o zalimler bugün açık bir sapıklık içindedirler.

فَكُلِى وَاشْرَبِى وَقَرِّى عَيْنًا فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا

Artık ye (Daha?) | Ve iç (Daha?) | Ve hoşnut ol (Ne açıdan?) | Göz [Gözün aydın olsun] | Şayet görürsen (Kimlerden?) | İnsanlardan (Kimi?) | Birini

فَقُولِى اِنِّى نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا

De ki | Doğrusu ben | Adadım (Kime?) | Rahman'a | Oruç | Bu yüzden asla konuşmayacağım (Ne zaman?) | Bugün (Kimle?) | Hiçbir insanla

٢٦ فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا

Getiriverdi (Kimi?) | Çocuğu (Kime?) | Kavmine (Ne olduğu halde?) | Çocuğu kucağında taşıyor olduğu halde | Dediler ki | Ey Meryem! | Yemin olsun ki sen yaptın (Ne?) | Bir şey ki | Çok kötü

٢٧ يَا اُخْتَ هٰرُونَ مَا كَانَ اَبُوكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ اُمُّكِ

Ey Harun'un kız kardeşi! | Senin baban değildi (Ne değildi?) | Kötü bir kişi | Ve değildi (Kim?) | Senin annen

بَغِيًّا ٢٨ فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ

Fahişe | Ve Meryem işaret etti | Çocuğa | Dediler ki | Nasıl | Konuşuruz | O kimseyle ki | O olmuştur (Nerede?)

فِى الْمَهْدِ صَبِيًّا ٢٩ قَالَ اِنِّى عَبْدُ اللّٰهِ اٰتٰنِىَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِى

Beşikte (Ne olduğu halde?) | Çocuk | [İsa] dedi ki | Kuşkusuz ben (Kimim?) | Allah'ın kuluyum | Bana verdi (Ne?) | Kitap | Ve beni yaptı (Ne?)

نَبِيًّا ٣٠ وَجَعَلَنِى مُبَارَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصَانِى بِالصَّلٰوةِ

Peygamber | Ve beni kıldı | Mübarek (Nerede?) | Her nerede olursam | Bana farz kıldı (Neyi?) | Namazı (Daha)

وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ٣١ وَبَرًّا بِوَالِدَتِى وَلَمْ يَجْعَلْنِى جَبَّارًا

Ve zekatı (Bu ikisini bana farz kıldı) | Ben olduğum sürece | Diri | (Daha ne kıldı beni?) Son derece itaatkar (Kime?) | Anneme | Ve beni yapmadı (Ne?) | Zorba (Daha)

شَقِيًّا ٣٢ وَالسَّلَامُ عَلَىَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا

İsyankar | Selam olsun | Bana (Ne zaman?) | Doğduğum günde (Daha) | Öleceğim günde (Daha) | Ve dirileceğim günde (Ne olduğum halde?) | Diri

٣٣ ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِى فِيهِ يَمْتَرُونَ ٣٤

İşte bu | İsâ'dır (Öyle İsa ki?) | Meryemoğlu | [Ben söylüyorum, neyi?] Hak sözü | O söz ki | Onda | [Hıristiyanlar] şüpheye düşüyorlar

مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ

Olacak şey değildir (Kim için?) | Allah için (Ne?) | Edinmesi (Ne edinmesi?) | Çocuk | Allah bundan münezzehtir | Hükmettiği zaman (Neye?) | Bir işe | Ancak | Der

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٣٥ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا

Ona (Ne der?) | "Kün" [Ol] der | O da oluverir | Kuşkusuz Allah | Benim rabbim | Ve de sizin rabbinizdir | Şu halde ona ibadet edin | Bu

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٣٦ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ

Bir yoldur (Öyle yol ki) | Dosdoğru | İhtilafa düştü (Kim?) | Gruplar (Ne oldukları halde?) | Kendi aralarında | Yazıklar olsun! (Kime?)

لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٣٧ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ

O kimselere ki | Kafir oldular (Ne zaman yazıklar olsun?) | O güne şahit olunduğu zaman ki | Pek büyüktür | Ne acayip işitirler! | Ne acayip görürler! (Ne zaman?)

يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ٣٨

Bize geldikleri gün | Lakin | Zalimler | Bugün (Nedirler?) | Bir sapıklıkta ki | Apaçık

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِىَ الْاَمْرُ وَهُمْ فى غَفْلَةٍ

Onları uyar (Ne ile?) | Hasret günüyle (Ondan bedel?) | O vakitle ki | Karara bağlanmış olur (Ne?) | İş | Halbuki onlar | Gaflettedirler

وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا

Ve onlar | İman etmezler | Kuşkusuz ki biz | Ancak biz | Varis olacağız (Neye?) | Yere (Daha) | Ve ol kimselere ki | O yer üzerindedir | Ancak bize

يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّهُ كَانَ صِدّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ اِذْ

Döndürülecekler dir | An | Bu kitapta (Kimi?) | İbrahim'i | Zira o | İdi (Ne idi?) | Sıddık (Daha ne idi?) | Peygamberdi | Bir vakit ki

قَالَ لِاَبِيهِ يَٓا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنى عَنْكَ

Demişti (Kime?) | Babasına | Ey babacığım! | Niçin taparsın (Neye?) | Ol şeyler ki | İşitmez (Daha) | Görmeyen şeye (Daha?) | Ve gidermez (Kimden?) | Senden

شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّى قَدْ جَٓاءَنى مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنى

Hiçbir şeyi | Ey babacığım! | Muhakkak ki ben | Bana geldi | İlimden (Ne?) | Ol ilim ki | Sana gelmedi | O halde bana tabi ol [ki]

اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَٓا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ اِنَّ الشَّيْطَانَ

Seni ulaştırayım (Nereye?) | Yola (Öyle yol ki) | Dümdüz | Ey babacığım! | İbadet etme (Kime?) | Şeytana | Çünkü şeytan

كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّى اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ

Olmuştur (Kime?) | Rahman'a (Ne olmuştur?) | Asi | Ey babacığım! | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Neden?) | Sana dokunmasından (Ne?)

عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ

Bir azap ki | Rahman'dan | Böylece olmandan (Kim için?) | Şeytan için (Ne?) | Veli | [Azer] dedi | Yüz çevirici misin | Sen (Neden?)

عَنْ اٰلِهَتى يَٓا اِبْرٰهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنى مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

Benim ilahlarımdan | Ey İbrahim! | Şayet | Vazgeçmezsen | Elbette seni taşlarım | Beni terk et (Ne kadar?) | Uzun bir müddet

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبّى اِنَّهُ كَانَ بى

[İbrahim] dedi (Ne dedi?) | Selam olsun | Sana | İstiğfar edeceğim (Kime?) | Senin için | Rabbime | Kuşkusuz o | Olmuştur (Kime?) | Bana (Ne olmuştur?)

حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبّى

Çok ikram eden | Sizi bırakıp çekiliyorum (Daha) | Ve ol şeyleri ki | Niyaz ediyorsunuz/ibadet ediyorsunuz (Onlar ne oldukları halde?) | Allah'tan başka | Ve ben niyaz ederim/ibadet ederim (Kime?) | Rabbime

عَسٰٓى اَلَّٓا اَكُونَ بِدُعَٓاءِ رَبّى شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا

Umulur ki | Olamam (Ne ile?) | Rabbime duamla (Ne olamam?) | İsyankar/Mahrum | Ne zaman ki | Onlardan ayrıldı (Daha kimden ayrıldı?) | Ol şeylerden ki

يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا

Onlar ibadet ediyorlar (O ibadet ettikleri ne olduğu halde?) | Allah'tan başka | Biz hibe ettik (Kime?) | Ona | İshak'ı (Daha) | Ve Yâkup'u | Her birini | Yaptık (Ne yaptık?)

نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

Peygamber | Ve ihsan ettik (Kime?) | Onlara (Neden?) | Rahmetimizden | Ve yaptık/nasip ettik (Kime?) | Onlara (Ne nasip ettik?) | Doğru bir yad (Öyle yad ki?) | Yüksek

وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ مُوسٰٓى اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

An (Nerede?) | Bu kitapta (Kimi?) | Musa'yı (Niçin?) | Çünkü o | İdi (Ne idi?) | İhlaslı | Ve idi (Ne idi?) | Bir peygamber (Daha) | Nebi

39. Onlar gaflet içinde iken, onlar iman etmezlerken, o pişmanlık gününün, o işlerin bitirildiği saatin dehşetini kendilerine haber ver!

40. Kesinlikle yeryüzüne ve bütün üzerindekilere biz varis olacağız biz. Ve onlar, hep bize döndürülecekler-dir.

41. Kitapta İbrahim'i de an, çünkü o, dosdoğru biri, bir peygamber idi.

42. Bir zaman babasına demişti: "A babacığım, o işitmez, görmez ve sana hiç faydası olmaz şeylere niçin tapıyorsun?

43. A Babacığım, emin ol, bana ilimden sana gelmeyen hakikat geldi. Gel bana uy da seni bir düz yola çıkarayım.

44. Babacığım, şeytana tapma. Çünkü şeytan Rahman'a isyan etti.

45. Babacığım ben gerçekten korkarım ki, sana o Rahman'dan bir azap dokunur da şeytana dost olursun."

46. (İbrahim'in babası) dedi ki: "Sen benim ilahlarımdan yüz çevirmek mi istiyorsun ey İbrahim? Yemin ederim ki, eğer vazgeçmezsen, seni muhakkak taşlarım. Hem beni sen uzun bir süre bırak git ."

47. (İbrahim) dedi ki: "Selam sana... Senin için Rabbime istiğfar edeceğim. Çünkü O, bana karşı çok lütufkârdır."

48. Hem sizi, Allah'tan başka taptıklarınızla baş başa bırakıp çekilirim de Rabbime dua ederim. Umulur ki, Rabbime yaptığım dua sayesinde talihsizlerden olmam."

49. Ne zaman ki, onları ve Allah'tan başka taptıklarını bırakıp çekildi, biz de ona İshak'ı ve Ya'kub'u ihsan ettik ve her birini bir peygamber yaptık.

50. Ve bunlara rahmetimizden lütuflar ihsanlar ettik ve hepsine dillerde yüksek bir doğruluk şanı verdik.

51. Kitapta Musa'yı da an, çünkü o, ihlâslı bir kul idi ve bir elçi, bir peygamber idi.

52. Hem ona Tur'un sağ tarafından seslendik, hem de onu yakarış makamında yakınlık mertebesine erdirdik.

53. Ve rahmetimizden ona, kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak ihsan eyledik.

54. Kitapta İsmail'i de an… Çünkü o gerçekten sözüne sadık bir kimse idi ve bir elçi, bir peygamber idi.

55. Ailesine namaz ve zekâtı emrederdi ve Rabbi katında kendisinden razı olunan bir kimseydi.

56. Kitapta İdris'i de an… Çünkü o, dosdoğru biri, bir peygamber idi.

57. Ve biz onu yüksek bir yere yükselttik.

58. İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerden Âdem soyundan ve Nuh ile beraber taşıdıklarımızdan İbrahim ve İsrail'in soyundan ve hidâyete erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendir. Kendilerine Rahman'ın âyetleri okunduğu zaman, ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Sonra arkalarından bozuk bir güruh geldi, namazı ziyan ettiler ve şehvetlerinin ardına düştüler. Bunlar da (cehennemdeki) Gayya vadisini boylayacaklardır.

60. Ancak tevbe edip imana gelen ve yararlı iş yapanlar müstesna… Çünkü bunlar, zerre kadar hakları yenmeyerek cennete gireceklerdir.

61. Rahman'ın kullarına söz verdiği Adn cennetlerine… Şüphe yok ki, O'nun verdiği söz, daima yerine getirilmiştir.

62. Orada hiç boş söz işitmezler. Ancak bir "Selam" ... Orada sabah akşam rızıkları da vardır.

63. İşte kullarımızdan korunup takva sahibi olanları mirasçı yapacağımız cennet odur!

64. Bir de biz (Rabbinin elçileri) Rabbinin emri olmadıkça inemeyiz. Önümüzdeki, ardımızdaki ve bunlar arasındakiler hep O'nundur ve Rabbin seni unutmuş değildir.

Arapça	Türkçe
وَنَادَيْنَاهُ	Ve ona nida ettik (Nereden?)
مِنْ جَانِبِ الطُّورِ	Tur dağı tarafından (Öyle taraf ki)
الْاَيْمَنِ	Sağ taraf
وَقَرَّبْنَاهُ	Onu yaklaştırdık (Ne olduğu halde?)
نَجِيًّا ﴿٥٢﴾	Yakarma makamında olduğu halde
وَوَهَبْنَا	Ve hibe ettik (Kime?)
لَهُ	Ona
مِنْ رَحْمَتِنَآ	Rahmetimizden (Neyi?)
اَخَاهُ	Kardeşini (Ondan bedel?)
هٰرُونَ	Harun'u (Ne olduğu halde?)
نَبِيًّا ﴿٥٣﴾	Peygamber
وَاذْكُرْ	An (Nerede?)
فِي الْكِتَابِ	Bu kitapta (Kimi?)
اِسْمٰعِيلَ	İsmail'i (Niçin?)
اِنَّهُ	Zira o
كَانَ	İdi (Ne idi?)
صَادِقَ الْوَعْدِ	Sözünde sadık
وَكَانَ	Ve idi (Ne idi?)
رَسُولًا	Bir peygamber (Daha)
نَبِيًّا ﴿٥٤﴾	Nebi idi
وَكَانَ	İdi
يَاْمُرُ	Emreder (Kime?)
اَهْلَهُ	Ailesine (Neyi?)
بِالصَّلٰوةِ	Namazı (Daha)
وَالزَّكٰوةِ	Ve zekatı
وَكَانَ	İdi
عِنْدَ رَبِّهِ	Rabbinin katında (Ne idi?)
مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾	Razı olunmuş
وَاذْكُرْ	An (Nerede?)
فِي الْكِتَابِ	Bu kitapta (Kimi?)
اِدْرِيسَ	İdris'i
اِنَّهُ	Zira o
كَانَ	İdi (Ne idi?)
صِدِّيقًا	Bir sıddık (Daha)
نَبِيًّا ﴿٥٦﴾	Bir peygamber idi
وَرَفَعْنَاهُ	Onu yükselttik (Nereye?)
مَكَانًا	Bir makam ki
عَلِيًّا ﴿٥٧﴾	Pek yüksek
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
الَّذِينَ	Öyle kimseler ki
اَنْعَمَ	Nimet verdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara (Onlar ne oldukları halde?)
مِنَ النَّبِيِّنَ	Peygamberlerden (O peygamberlerden bedel)
مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ	Adem'in zürriyetinden (Daha)
وَمِمَّنْ	Ve o kimselerden ki
حَمَلْنَا	Biz yükledik
مَعَ نُوحٍ	Nuh ile birlikte (Daha?)
وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ	İbrahim'in zürriyetinden (Daha?)
وَاِسْرَآئِلَ	İsrail'in zürriyetinden (Daha?)
وَمِمَّنْ هَدَيْنَا	Ve hidayet verdiklerimizden (Daha?)
وَاجْتَبَيْنَا	Ve seçtiklerimizden
اِذَا تُتْلٰى	Okunduğu zaman
عَلَيْهِمْ	Onlara (Ne?)
اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ	Rahman'ın ayetleri
خَرُّوا	Yere kapanırlar (Ne olduğu halde?)
سُجَّدًا	Secde edenler oldukları hale (Daha ne olduğu halde?)
وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾	Ağlar oldukları halde
فَخَلَفَ	Sonra arkalarından geldi (Kimden sonra?)
مِنْ بَعْدِهِمْ	Onlardan sonra (Kim?)
خَلْفٌ	Bozuk bir nesil ki
اَضَاعُوا	Zâyi ettiler (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı (Daha?)
وَاتَّبَعُوا	Ve tabi oldular (Neye?)
الشَّهَوَاتِ	Şehvetlere
فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ	Yakında düşecekler (Neye?)
غَيًّا ﴿٥٩﴾	Gayya'ya
اِلَّا	Ancak müstesnadır
مَنْ	O kimse ki (Daha)
تَابَ	Tövbe etti
وَاٰمَنَ	İman etti (Daha?)
وَعَمِلَ	Ve işledi (Ne?)
صَالِحًا	Salih amel
فَاُولٰٓئِكَ	Çünkü bunlar
يَدْخُلُونَ	Girecekler (Nereye?)
الْجَنَّةَ	Cennete
وَلَا يُظْلَمُونَ	Ve zulmedilmeyecekler (Ne?)
شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾	Hiçbir şey (O cennetten bedel?)
جَنَّاتِ عَدْنٍ	Adn cennetlerine [girecekler]
الَّتِي	O cennet ki
وَعَدَ	Vaat etti (Kim?)
الرَّحْمٰنُ	Rahman (Kime?)
عِبَادَهُ	Kullarına (Nasıl?)
بِالْغَيْبِ	Gayben
اِنَّهُ	Kuşkusuz Allah
كَانَ	Olmuştur (Ne?)
وَعْدُهُ	Onun vaadi (Ne olmuştur?)
مَاْتِيًّا ﴿٦١﴾	Yerine getirilmiş
لَا يَسْمَعُونَ	İşitmezler (Nerede?)
فِيهَا	Orada
لَغْوًا	Boş söz
اِلَّا	Ancak [işitirler]
سَلَامًا	Selam
وَلَهُمْ	Onlar için vardır
رِزْقُهُمْ	Kendi rızıkları (Nerede?)
فِيهَا	Orada (Ne zaman?)
بُكْرَةً	Sabah (Daha?)
وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾	Akşam
تِلْكَ الْجَنَّةُ	İşte bu cennet
الَّتِي	Öyle cennettir ki
نُورِثُ	Varis kılacağız
مِنْ عِبَادِنَا	Kullarımızdan (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
كَانَ	Oldu (Ne?)
تَقِيًّا ﴿٦٣﴾	Takva sahibi
وَمَا نَتَنَزَّلُ	Biz inmeyiz
اِلَّا	Ancak
بِاَمْرِ رَبِّكَ	Rabbinin emriyle
لَهُ	Onun içindir (Ne?)
مَا	Ol şey ki
بَيْنَ اَيْدِينَا	Bizim önümüzdedir
وَمَا	Ve ol şey ki
خَلْفَنَا	Arkamızdadır (Daha?)
وَمَا	Ve ol şey ki
بَيْنَ ذٰلِكَ	Bunların arasındadır
وَمَا كَانَ	Ve olmamıştır (Kim?)
رَبُّكَ	Senin Rabbin (Ne olmamıştır?)
نَسِيًّا ﴿٦٤﴾	Unutkan

السجدة

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ

Göklerin rabbidir (Daha?) | Yerin rabbidir (Daha?) | Ve ol şeylerin ki | Bu ikisinin arasındadır | Şu halde ona ibadet et | Sabırlı ol (Neye?)

لِعِبَادَتِهٖ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ

Ona ibadet etmeye | Bilir misin? (Kime?) | Ona (Ne?) | Adaş | Der (Kim?) | İnsan | Öldüğüm zaman mı!

لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ

İleride çıkartılacağım (Nasıl?) | Diri olarak | Hiç düşünmez mi ki (Kim?) | O insan | Muhakkak ki biz | Onu yarattık (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ

Bundan önce | Halbuki o değildi (Ne?) | Hiç bir şey | Evet, Rabbine andolsun ki | Elbette onları haşr edeceğiz (Daha?) | Şeytanları da

ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ

Sonra | Onları hazır edeceğiz (Nerede?) | Cehennemin etrafında (Ne oldukları halde?) | Diz çökmüş oldukları halde | Sonra | Elbet çekip ayıracağız (Neden?) | Her bir fırkadan (Kimi?)

اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِينَ

Hangisi | Daha şiddetli ise | Rahman'a karşı (Ne bakımından?) | İsyankarlık bakımından | Sonra | Elbette biz | Daha iyi biliriz (Kimi?) | O kimseleri ki

هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ

Onlar (Nedir?) | Daha layıktır (Neye?) | O cehenneme (Ne bakımından?) | Yuvarlamak bakımından | Yoktur | Sizden | Ancak | Ona uğrayacaktır | Bu oldu (Kime?) | Rabbine (Ne oldu?)

حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ

Kesin (Daha?) | Karara bağlanmış | Sonra | Kurtaracağız (Kimi) | O kimseler ki | Sakındılar | Ve bırakacağız (Kimi?) | Zalimleri

فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ

Cehennemde (Ne oldukları halde?) | Diz çökmüş vaziyette | Okunduğu vakit (Kime) | Onlara (Ne?) | Ayetlerimiz (Ne oldukları halde?) | Ayan beyan | Dedi (Kim?) | O kimseler ki

كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَاَحْسَنُ نَدِيًّا

Kafir oldular (Kime dedi?) | O kimselere ki | İman ettiler (Ne dediler?) | İki fırkadan hangisi? | Daha üstündür (Ne bakımından?) | Makamca | Daha güzeldir (Ne bakımından?) | Meclisçe/toplulukça

﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَرِءْيًا ﴿٧٤﴾

Nicelerini | Helak ettik | Onlardan önce (Kimlerden?) | Nesillerden | Ki onlar (Nedir?) | Daha güzeldir | Malca | Ve görünüm itibarıyla

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا حَتّٰى اِذَا رَاَوْا

De ki | Kim | Olursa (Nerede?) | Sapıklık içinde | Mühlet versin (Kime?) | Ona (Kim?) | Rahman (Nasıl?) | Mühlet vermekle | Nihayetinde | Gördüklerinde (Neyi?)

مَا يُوعَدُونَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ

Vaat olundukları şeyi (Ondan bedel?) | Ya azabı | Veya kıyamet gününü | Artık bilecekler (Neyi?) | Kim | O | Daha şerlidir (Ne bakımından?)

مَكَانًا وَاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى

Mekanca (Daha?) | Ve daha zayıftır (Ne bakımından?) | Taraftarca | Artırır (Kim?) | Allah (Kime?) | O kimseleri ki | Ulaştılar (Neye?) | Hidayete

وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

Baki olan ameller (Öyle baki olan ameller ki) | Salih ameller | Daha hayırlıdır (Nerede?) | Rabbinin katında (Ne bakımdan?) | Sevap bakımından | Daha hayırlıdır (Ne bakımından?) | Akıbet bakımından

65. O, bütün göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir. O'na ibadet et ve ibadetine sebatla sabret. Hiç sen O'na bir adaş bilir misin?

66. Böyle iken insan diyor ki: "Her ne zaman ölürsem ileride mutlaka bir canlı olarak çıkarılacak mıyım?

67. Ya o insan hiçbir şey değil iken, bizim kendisini yaratmış olduğumuzu düşünmez mi?

68. Evet Rabbine yemin ederim ki, biz onları ve o şeytanları mutlaka ve mutlaka mahşere toplayacağız. Sonra da onları kesinlikle ve kesinlikle cehennemin etrafında diz üstü hazır bulunduracağız.

69. Sonra her topluluktan Rahman'a karşı en çok isyan eden hangileri ise muhakkak ve muhakkak onları çekip alacağız.

70. Sonra kuşkusuz biz, o cehenneme yaslanmaya en layık olanların kimler olduğunu daha iyi biliriz.

71. Hem içinizden oraya varmayacak hiçbir kimse yoktur ve bu, Rabbinin yapmayı üstlenmiş olduğu kesin bir hükümdür.

72. Sonra takva sahiplerine kurtuluş veririz de zalimleri diz üstü bırakırız.

73. Âyetlerimiz kendilerine açık açık "tecvid" üzere okunduğu zaman da, o inkâr edenler iman edenlere: "Bu iki topluluktan hangisi makamca daha iyi ve meclisçe ve toplulukça daha güzel?" dediler.

74. Oysa biz, kendilerinden önce mal ve görünüş bakımından daha güzel nice nesilleri helâk etmişiz.

75. De ki: "Kim sapıklık içinde ise, çok esirgeyici Allah, ona istediği kadar mühlet versin. Sonunda vaadolundukları şeyi, ya azabı ya da kıyameti gördükleri zaman kimin yeri daha kötü ve iradesinin daha zayıf olduğunu bilecekler.

76. Hidâyeti kabul edenlere ise, Allah daha çok hidâyet verir. Kalıcı olacak olan iyi işler, Rabbinin katında sevap bakımından da, sonuç bakımından da daha hayırlıdır.

77. Şimdi şu inkâr edip de: “Bana muhakkak mal ve evlat verilecektir.” diyen herifi gördün mü?

78. Gaybdan haberdar mı olmuş, yoksa Rahman’ın huzurunda bir söz mü almış?

79. Hayır, biz onun dediğini yazacağız ve kendisine azabı uzattıkça uzatacağız.

80. Ve o söylediği şeyleri hep elinden alacağız da, o bize tek başına gelecektir.

81. Tuttular, kendilerine izzet ve kuvvet sağlasınlar diye, Allah’tan başka ilahlar edindiler.

82. Hayır, (o taptıkları) yarın ibadetlerini inkâr edecekler ve onlara karşı çıkacaklar.

83. Görmedin mi, biz şeytanları o kâfirlerin üzerine salmışız, onları kaynatıp oynatıp kıvrandırıyorlar.

84. Aleyhlerinde acele etme! Biz onlar için yalnızca bir sayı sayıyoruz.

85. Takva sahiplerini bir heyet halinde (bir temsilci olarak) Rahman’ın huzurunda toplayacağımız gün,

86. Suçluları da susuz olarak cehenneme sevk edeceğiz.

87. Rahman’ın katında bir söz almış olan kimseden başkaları şefaat etme hakkına sahip olamayacaklardır.

88. “O Rahman, çocuk edindi.” dediler.

89. Andolsun ki, pek ağır, pek çirkin bir iddiaya cüret ettiniz.

90. Az daha o yüzden gökler çatlayacak ve dağlar yıkılıp yerlere geçecek.

91. O Rahman’a çocuk iddiasında bulundular diye.

92. Hâlbuki çocuk edinmek Rahman’a yaraşmaz.

93. Göklerde ve yerde Rahman’a kul olarak gelmeyecek hiçbir kimse yoktur.

94. Andolsun ki, hepsini kuşatmıştır ve hepsini bir bir saymıştır.

95. Hepsi kıyamet günü O’na tek olarak gelecektir.

اَفَرَاَيْتَ	الَّذ۪ى	كَفَرَ	بِاٰيَاتِنَا	وَقَالَ	لَاُو۫تَيَنَّ	مَالًا	وَوَلَدًاۜ
Gördün mü?	O kimseyi ki	İnkar etti (Neyi?)	Ayetlerimizi	Ve dedi	Elbette bana verilecek (Ne?)	Mal (Daha?)	Ve çocuk

﴿٧٧﴾ اَطَّلَعَ	الْغَيْبَ	اَمِ	اتَّخَذَ	عِنْدَ الرَّحْمٰنِ	عَهْدًاۙ ﴿٧٨﴾
Muttali mi olmuş (Neye?)	Gayba	Yoksa	Edinmiş mi? (Nerede?)	Rahman’ın katında (Ne?)	Bir ahid

كَلَّاۜ	سَنَكْتُبُ	مَا	يَقُولُ	وَنَمُدُّ	لَهُ	مِنَ الْعَذَابِ	مَدًّاۙ ﴿٧٩﴾	وَنَرِثُهُ
Asla	Yazacağız (Neyi?)	O şeyi ki	Diyor	Ve uzatacağız (Kim için?)	Onun için (Neyi?)	Azabı (Nasıl?)	Uzatmakla	Ve biz onun varisi olacağız (Neyine?)

مَا	يَقُولُ	وَيَأْت۪ينَا	فَرْدًا ﴿٨٠﴾	وَاتَّخَذُوا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	اٰلِهَةً	لِيَكُونُوا
O şeye ki	Diyor	Ve bize gelecek (Ne olduğu halde?)	Tek başına olduğu halde	Edindiler	Allah’tan başka (Ne edindiler?)	İlahlar	Olsunlar diye (Kim için?)

لَهُمْ	عِزًّاۙ ﴿٨١﴾	كَلَّاۜ	سَيَكْفُرُونَ	بِعِبَادَتِهِمْ	وَيَكُونُونَ	عَلَيْهِمْ
Kendileri için (Ne olsunlar diye?)	İzzet olsunlar diye	Asla!	[Batıl ilahlar] İnkâr edecekler (Neyi?)	Onların ibadetlerini	Ve [O batıl ilahlar] olacaklar (Kime karşı?)	Onlara karşı (Ne?)

ضِدًّا ﴿٨٢﴾	اَلَمْ تَرَ	اَنَّٓا	اَرْسَلْنَا	الشَّيَاط۪ينَ	عَلَى الْكَافِر۪ينَ
Düşman	Görmedin mi ki	Muhakkak biz	Saldık (Neleri?)	Şeytanları (Kim üzerine?)	Kafirlerin üzerine

تَؤُزُّهُمْ	اَزًّاۙ ﴿٨٣﴾	فَلَا تَعْجَلْ	عَلَيْهِمْۜ	اِنَّمَا نَعُدُّ	لَهُمْ	عَدًّاۚ ﴿٨٤﴾	يَوْمَ
Ki onları [günaha] sürüklüyorlar (Nasıl?)	Sürüklemekle	Artık acele etme (Kime karşı?)	Onlara karşı	Muhakkak ki biz sayıyoruz (Kim için?)	Onlar için (Nasıl?)	Saymakla	O gün

نَحْشُرُ	الْمُتَّق۪ينَ	اِلَى الرَّحْمٰنِ	وَفْدًاۙ ﴿٨٥﴾	وَنَسُوقُ	الْمُجْرِم۪ينَ
Biz toplayacağız (Kimi?)	Takva sahiplerini (Kime toplayacağız?)	Rahman’ın huzuruna (Ne oldukları halde?)	Bir heyet halinde	Ve sevk edeceğiz (Kimi?)	Suçluları

اِلٰى جَهَنَّمَ	وِرْدًاۢ ﴿٨٦﴾	لَا يَمْلِكُونَ	الشَّفَاعَةَ	اِلَّا	مَنِ	اتَّخَذَ
Cehenneme (Ne oldukları halde?)	Susamış yayalar oldukları halde	Malik olamayacaklar (Neye?)	Şefaate	Ancak müstesna	O kimse ki	Edindi (Nerede?)

عِنْدَ الرَّحْمٰنِ	عَهْدًاۢ ﴿٨٧﴾	وَقَالُوا	اتَّخَذَ	الرَّحْمٰنُ	وَلَدًاۜ ﴿٨٨﴾
Rahman’ın katında (Ne edindi?)	Ahid	Dediler (Ne dediler?)	Edindi (Kim?)	Rahman (Ne edindi?)	Çocuk

لَقَدْ جِئْتُمْ	شَيْـًٔا	اِدًّاۙ ﴿٨٩﴾	تَكَادُ	السَّمٰوَاتُ	يَتَفَطَّرْنَ	مِنْهُ
Yemin olsun ortaya atmış oldunuz (Ne?)	Bir şey ki	Çok çirkin	Az daha	Gökler	Çatlayacaktı (Neden dolayı?)	Rahman’a çocuk isnat etmelerinden dolayı

وَتَنْشَقُّ	الْاَرْضُ	وَتَخِرُّ	الْجِبَالُ	هَدًّاۙ ﴿٩٠﴾	اَنْ دَعَوْا
Ve yarılacaktı (Ne?)	Yer	Yıkılıp çökecekti (Ne?)	Dağlar (Nasıl?)	Yüksek bir ses çıkartarak (Neden yarılacaktı?)	İsnat etmelerinden (Kime?)

لِلرَّحْمٰنِ	وَلَدًاۚ ﴿٩١﴾	وَمَا يَنْبَغ۪ي	لِلرَّحْمٰنِ	اَنْ يَتَّخِذَ	وَلَدًاۜ ﴿٩٢﴾	اِنْ
Rahman’a (Ne isnad etmelerinden?)	Çocuk	Layık olmaz (Kim için?)	Rahman için (Ne layık olmaz?)	Edinmesi (Ne?)	Çocuk	Değildir

كُلُّ مَنْ	فِي السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	اِلَّٓا	اٰتِي الرَّحْمٰنِ	عَبْدًاۜ ﴿٩٣﴾
Her o kimse ki (Neredir?)	Göklerdedir (Daha)	Yerdedir	Ancak varsa	Rahman’a gelicidir (Ne olduğu halde?)	Kul olduğu halde

لَقَدْ اَحْصٰيهُمْ	وَعَدَّهُمْ	عَدًّاۜ ﴿٩٤﴾	وَكُلُّهُمْ	اٰت۪يهِ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	فَرْدًا ﴿٩٥﴾
Yemin olsun Allah hepsini kuşatmıştır (Daha)	Ve onları saymıştır (Nasıl?)	Saymakla	Ve hepsi de	O’nun huzuruna gelicidir (Ne zaman?)	Kıyamet günü (Ne olduğu halde?)	Tek olduğu halde

إِنَّ الَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	سَيَجْعَلُ	لَهُمُ
Kuşkusuz o kimseler ki	İman ettiler (Daha?)	Ve yaptılar (Neyi?)	Salih amelleri	Yapacak (Kim için?)	Onlar için (Kim?)

الرَّحْمٰنُ	وُدًّا ﴿٩٦﴾	فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ	بِلِسَانِكَ	لِتُبَشِّرَ	بِهِ
Rahman (Ne yapacak?)	Bir sevgi	Biz onu kolaylaştırdık (Ne ile?)	Senin lisanın ile (Niye?)	Müjdeleyesin diye (Ne ile?)	Onunla (Kimi?)

الْمُتَّقِينَ	وَتُنْذِرَ	بِهِ	قَوْمًا	لُدًّا ﴿٩٧﴾	وَكَمْ	اَهْلَكْنَا	قَبْلَهُمْ
Muttakileri (Daha)	Ve de uyarasın diye (Ne ile?)	Onunla (Kimi?)	Topluluğu (Öyle topluluk ki)	İnatçı	Niceleri	Helak ettik	Onlardan önce (Kimden?)

مِنْ قَرْنٍ	هَلْ تُحِسُّ	مِنْهُمْ	مِنْ اَحَدٍ	اَوْ	تَسْمَعُ	لَهُمْ	رِكْزًا ﴿٩٨﴾
Nesillerden	Görüyor musun	Onlardan (Kimi?)	Hiç kimseyi	Ya da	İşitiyor musun? (Kim için?)	Onlar için (Ne?)	Gizli bir ses

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ طٰهٰ — آيَاتُهَا ١٣٥

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

طٰهٰ ﴿١﴾	مَا اَنْزَلْنَا	عَلَيْكَ	الْقُرْاٰنَ	لِتَشْقٰى ﴿٢﴾	اِلَّا	تَذْكِرَةً	لِمَنْ
Tâ Hâ	Biz indirmedik (Kime?)	Sana (Neyi?)	Kuran'ı (Niçin indirmedik?)	Güçlük çekesin diye	Ancak indirdik (Niçin?)	Öğüt olsun için (Kime?)	O kimseye ki

يَخْشٰى ﴿٣﴾	تَنْز۪يلًا	مِمَّنْ	خَلَقَ	الْاَرْضَ	وَالسَّمٰوَاتِ	الْعُلٰى ﴿٤﴾
Korkuyor	Peyderpey indirmekle [indirilmiştir] (Kim tarafından indirilmiştir?)	O kimse tarafından ki	Yarattı (Neyi?)	Yeri (Daha?)	Ve gökleri (Öyle gökler ki)	Yüksek olan

اَلرَّحْمٰنُ	عَلَى الْعَرْشِ	اسْتَوٰى ﴿٥﴾	لَهُ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا
O Rahman	Arş üzerine	İstiva etti	O'na aittir (Ne?)	Ol şeyleri ki	Göklerdedir (Daha?)	Ol şeyleri ki

فِي الْاَرْضِ	وَمَا	بَيْنَهُمَا	وَمَا	تَحْتَ الثَّرٰى ﴿٦﴾	وَاِنْ تَجْهَرْ	بِالْقَوْلِ
Yeryüzündedir (Daha?)	Ol şeyleri ki	O yer ile gök arasındadır (Daha?)	Ol şeyleri ki	Ve nemli toprağın altındadır	Şayet aşikâr söylersen (Neyi?)	Sözü

فَاِنَّهُ	يَعْلَمُ	السِّرَّ	وَاَخْفٰى ﴿٧﴾	اَللّٰهُ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا	هُوَ	لَهُ	الْاَسْمَٓاءُ
Allah	Bilir (Neyi?)	Gizliyi (Daha neyi bilir?)	Ve daha gizli olanı	Allah (Nedir?)	Hiçbir ilah yoktur	Ancak	O [vardır]	Yalnız O'na aittir (Ne?)	İsimler (Öyle isimler ki)

الْحُسْنٰى ﴿٨﴾	وَهَلْ اَتٰيكَ	حَد۪يثُ مُوسٰى ﴿٩﴾	اِذْ	رَاٰ	نَارًا	فَقَالَ
En güzel	Sana geldi mi? (Ne?)	Musa'nın haberi	O vakit ki	Musa gördü (Ne gördü?)	Bir ateş	Ve dedi (Kime?)

لِاَهْلِهِ	امْكُثُٓوا	اِنّ۪ٓي	اٰنَسْتُ	نَارًا	لَعَلّ۪ٓي	اٰت۪يكُمْ	مِنْهَا	بِقَبَسٍ
Ailesine (Ne dedi?)	Bekleyin	Kesinlikle ben	Müşahede ettim (Ne müşahede ettim?)	Bir ateş	Belki ben	Size getiririm (Neden?)	O ateşten (Ne getiririm?)	Bir meş'ale

اَوْ اَجِدُ	عَلَى النَّارِ	هُدًى ﴿١٠﴾	فَلَمَّٓا اَتٰيهَا	نُودِيَ	يَا مُوسٰى ﴿١١﴾
Ya da bulurum (Nerede?)	Ateşin yanında (Ne bulurum?)	Bir rehber	[Musa] ona vardığında	Kendisine seslenildi (Ne diye?)	Ey Musa!

اِنّ۪ٓي	اَنَا	رَبُّكَ	فَاخْلَعْ	نَعْلَيْكَ	اِنَّكَ	بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ	طُوًى ﴿١٢﴾
Muhakkak ki ben	Ben (Neyim?)	Senin Rabbinim	Hemen çıkar (Neyi?)	Ayakkabılarını	Çünkü sen	Kutsal vadidesin (O vadi de nedir?)	Tuva'dır

96. İman edip yararlı işler yapanlar, muhakkak Rahman onlar için bir sevgi verecek, gönüllere sevdirecektir.

97. Biz Kur'an'ı, sadece onunla takva sahiplerini müjdeleyesin ve inat edenleri de uyarasın diye senin dilinle kolaylaştırdık.

98. Hem onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. Hiç onlardan birini hissediyor musun veya onların gizli bir seslerini işitiyor musun?

TÂHÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
135 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Tâ, Hâ,

2. Kur'an'ı sana mutsuz olasın diye indirmedik.

3. Ancak saygısı olana bir öğüt olması için.

4. Parça parça olarak indirdik O yaratan Allah'tan ki, O hem yeri yarattı, hem o yüksek yüksek gökleri...

5. O Rahman, Arş'a istiva etti.

6. Bütün göklerdekiler, bütün yerdekiler, bütün bunların arasındakiler ve bütün yerin dibindekiler hep O'nundur.

7. Sen bu sözü açıktan söylesen de (bilmelisin ki) O, hem gizli olanı bilir, hem daha gizlisini bilir.

8. Allah, O'ndan başka ilah yok, ancak O. En güzel isimler hep O'nundur.

9. Hem geldi mi, Musa'nın kıssası sana?

10. Bir zaman o bir ateş gördü de ailesine: "Siz durun, benim gözüme bir ateş ilişti, belki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir kılavuz bulurum." dedi.

11. Ne zaman ki ona vardı, kendisine şöyle seslenildi: Ey Musa!

12. Haberin olsun, benim ben, Rabbin! Hemen pabuçlarını çıkar. Çünkü sen mukaddes vadide, Tuva'dasın!

13. Ve ben, seni seçtim. Şimdi verilecek vahyi dinle.

14. Gerçekten benim ben, Allah, benden başka ilah yoktur. Onun için bana ibadet et ve beni anmak için namaz kıl!

15. Çünkü kıyamet mutlaka gelecektir. Ben hemen hemen onu gizliyorum ki, her nefis yaptığının karşılığını görsün.

16. Dolaysıyla sakın ona inanmayıp da kendi arzusuna uyan kimse seni ondan alıkoymasın, sonra helâk olursun!

17. O sağ elindeki de ne, ey Musa?

18. O dedi ki: "Değneğim, üzerine dayanırım ve onunla davarlarıma yaprak çırparım. Benim daha başka ihtiyaçlarımı da görür."

19. (Allah) buyurdu ki: "Bırak onu, ey Musa!"

20. Bıraktı onu, bir de ne görsün, o bir yılan olmuş koşuyor!

21. Buyurdu ki: "Tut onu ve korkma, biz onu önceki haline döndüreceğiz."

22. Bir de elini koynuna sok ki, diğer bir mucize olarak kusursuz bembeyaz çıksın!

23. Ki (böylece) sana en büyük mucizelerimizden gösterelim.

24. Firavun'a git, çünkü o pek azdı.

25. (Musa) dedi ki: "Ey Rabbim! Benim göğsüme genişlik ver.

26. Ve bana işimi kolaylaştır.

27. Dilimden düğümü çöz.

28. Sözümü iyi anlasınlar.

29. Bana ailemden bir yardımcı ver.

30. Kardeşim Harun'u.

31. Onunla sırtımı kuvvetlendir.

32. Ve onu işime ortak et.

33. Ki, seni çok tesbih edelim.

34. Ve çok analım.

35. Şüphe yok ki, sen bizi görüp duruyorsun."

36. Allah: "Haydi, erdirildin dileğine, ey Musa!" buyurdu.

37. Şanıma andolsun ki, biz sana diğer bir defa daha lütufta bulunmuştuk.

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّن۪ٓي اَنَا اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ

Ve ben | Seni seçtim | O halde dinle (Neyi?) | Ol şeyi ki | Vahyediliyor | Muhakkak ki ben | Ben | Allah'ım | Hiçbir ilah yoktur

اِلَّٓا اَنَا۬ فَاعْبُدْن۪يۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْر۪ي ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ

Ancak ben varım | O halde bana ibadet et | Ve dosdoğru kıl (Neyi?) | Namazı (Niçin?) | Beni anmak için | Muhakkak ki kıyamet (Nedir?) | Gelicidir | Nerdeyse ben

اُخْف۪يهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا

Onu gizleyeceğim (Niye gizleyeceğim?) | Karşılığını alsın için (Kim?) | Herkes (Neyin karşılığını alsın?) | Çabasının | O halde seni alıkoymasın (Neden?) | Kıyametten (Kim?)

مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَم۪ينِكَ

O kimse ki | İnanmıyor (Neye?) | Ona (Daha?) | Ve uymuş (Neye?) | Nefsinin arzusuna | Yoksa mahvolursun | Bu nedir? (Nerede?) | Sağ elinde

يَا مُوسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَم۪ي

Ey Musa! | [Musa] dedi ki: | O (Nedir?) | Benim asamdır | Dayanırım (Neye?) | Ona (Daha?) | Ve yaprak silkerim (Ne ile?) | Onunla (Neye?) | Davarlarıma

وَلِيَ ف۪يهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يَا مُوسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰيهَا

Ve benim için vardır (Nerede?) | Onda (Ne vardır?) | İhtiyaçlar (Öyle ihtiyaçlar ki) | Bundan başka | [Allah] dedi ki: | Onu at | Ey Musa! | [Musa] da onu atıverdi

فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُع۪يدُهَا

Birde baktı ki o asa (Nedir?) | Yılan (Öyle yılan ki) | Hızla sürünüyor | [Allah] dedi ki: | O yılanı tut | Ve korkma | Onu çevireceğiz (Neye?)

س۪يرَتَهَا الْاُولٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ

Haline (Öyle haline ki) | Önceki | Ve sok (Neyi?) | Elini (Nereye?) | Koltuğunun altına | Çıksın (Ne olarak çıksın?) | Bembeyaz olarak (Nasıl?)

مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ اٰيَةً اُخْرٰىۙ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا الْكُبْرٰىۚ ﴿٢٣﴾

Bir bozukluk olmaksızın (Ne olarak çıksın?) | Başka bir mucize olarak | Ta ki sana gösterelim (Neden gösterelim?) | Mucizelerimizden (Öyle mucizelerimiz ki) | En büyük

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ ل۪ي صَدْر۪يۙ

Git (Kime?) | Firavun'a | Çünkü o | Azıttı | [Musa] dedi ki: | Ey Rabbim! | Aç (Kim için?) | Benim için (Neyi?) | Göğsümü

﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ ل۪ٓي اَمْر۪يۙ ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَان۪يۙ ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا

Ve kolay et (Kime?) | Bana (Neyi?) | İşimi | Ve çöz (Neyi?) | Bağı (Nereden?) | Dilimden | Ki anlasınlar (Neyi?)

قَوْل۪ي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ ل۪ي وَز۪يراً مِنْ اَهْل۪يۙ ﴿٢٩﴾ هٰرُونَ اَخِي ﴿٣٠﴾

Sözümü | Ve yap (Kim için?) | Benim için | Bir vezir (Öyle vezir ki?) | Ailemden (Kimi vezir kıl?) | Harun'u (Kimdir O?) | Kardeşim

اُشْدُدْ بِه۪ٓ اَزْر۪يۙ ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ ف۪ٓي اَمْر۪يۙ ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَث۪يراً

Kuvvetlendir (Kim ile?) | O'nunla (Neyi?) | Sırtımı | Ve O'nu ortak kıl (Nede?) | İşimde | Ki seni tenzih edelim (Öyle tenzih ki) | Çokça

﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَث۪يراًۜ ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَص۪يراً ﴿٣٥﴾ قَالَ

Ve seni zikredelim (Öyle zikretmek ki) | Çokça | Muhakkak ki sen | Oldun | Bizi (Ne oldun?) | Daima görücü | [Allah] dedi ki:

قَدْ اُو۫ت۪يتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰىۙ ﴿٣٧﴾

Kesinlikle sana verildi (Ne?) | İstediğin | Ey Musa! | Ve andolsun ki kesinlikle | Biz lütfetmiştik (Kime?) | Sana | Bir kez daha

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى ﴿٣٨﴾ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ

O vakit ki | Biz vahyetmiştik (Kime?) | Annene (Neyi vahyetmiştik?) | Ol şeyi | Vahyediliyor | Şunu ki | O'nu [Musa'yı] koy (Neye?) | Sandığa | Ve O'nu bırak (Nereye?)

فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ

Denize | Ve peşinden O'nu bıraksın (Ne?) | Derya (Nereye?) | Sahile | Ta ki O'nu alsın (Kim?) | Düşman olan biri (Kime düşman?) | Bana | Ve yine düşman olan biri (Kime düşman?)

لَهُ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي

O'na | Ve ben koydum (Kim üzerine?) | Senin üzerine (Ne koydum?) | Sevgi (Kim tarafından?) | Benim tarafımdan (Niçin?) | Yetiştirilesin diye | Nezaretimde | O vakit ki (O lütfettiğin vakitten bedel?) | Yürüyordu (Kim?)

أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ

Kardeşin | Ve diyordu ki: | Size göstereyim mi (Kimi?) | O kimseyi ki | Ona bakacak | Böylece seni döndürdük (Kime?) | Annene (Niye?)

كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ

Ferah/aydın olsun diye (Ne?) | Onun gözü (Daha niye?) | Ve üzülmesin diye | Ve sen öldürdün (Kimi?) | Bir kişiyi | Ve seni kurtardık (Neden?) | Üzüntüden

وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ

Ve seni düşürdük (Neye?) | Musibetlere | Ve sen kaldın (Ne kadar?) | Senelerce (Kimin arasında?) | Medyen halkı arasında | Sonra sen geldin (Neye?) | Bir kadere

يَا مُوسَى ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي

Ey Musa! | Seni ayırdım (Kim için?) | Kendim için | Git | Sen | Ve kardeşin (Ne ile?) | Mucizelerimle

وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٤٣﴾ فَقُولَا

Gevşeklik göstermeyin (Ne hususta?) | Beni zikretmek hususunda | Gidin (Kime?) | Firavun'a | Çünkü O | Haddi aştı | Ve ikiniz söyleyin (Kime?)

لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ

O'na (Ne söyleyin?) | Söz (Öyle söz ki) | Yumuşak | Ta ki O | Söz dinlesin | Ya da | Korksun | İkisi dedi ki: | Ey Rabbimiz! | Muhakkak ki biz | Korkuyoruz (Neden?)

أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا

Şiddetle saldırmasından (Kime?) | Bizim üzerimize (Veya neden korkuyoruz?) | Ya da haddi aşmasından | [Allah] dedi ki: | Korkmayın | Muhakkak ki ben | Sizinle birlikteyim

أَسْمَعُ وَأَرَى ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا

İşitiyorum | Ve görüyorum | Haydi ona gidin | Ve deyin ki: | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | Senin Rabbinin iki elçisiyiz | Artık hemen gönder (Kiminle?) | Bizimle (Kimi?)

بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ

İsrailoğullarını | Ve onlara eziyet etme | Kesinlikle biz sana getirdik (Ne getirdik?) | Bir mucize (Kimden?) | Rabbinden | Selam (Kim üzerine olsun?)

عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ

O kimse üzerine ki | Tâbi oldu (Neye?) | Hidayete | Muhakkak ki biz | Kesinlikle vahyolundu (Kime?) | Bize (Ne vahyolundu?) [Şu vahyolundu ki:] | Elbette azap (Kim üzerinedir?) | O kimse üzerinedir ki

كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي

Yalanladı (Daha?) | Ve sırt çevirdi | [Firavun] dedi ki: | O halde kimdir | Siz ikinizin Rabbi | Ey Musa! | [Musa] dedi ki: | Bizim Rabbimiz | O zattır ki

أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ﴿٥١﴾

Verdi (Neye?) | Her şeye (Ne verdi?) | Yaratılışını | Sonra | Ulaştırdı | Dedi (Ne dedi?) | O halde milletlerin durumu nedir? (Öyle milletler ki) | Önceki

38. O zaman annene, verilen şu ilhamı verdik:

39. "Onu sandığın içine koy, denize bırak, deniz de onu sahile bıraksın, onu hem bana düşman, hem ona düşman biri alsın! Ve senin üzerine, gözetimim altında yetiştirilesin diye, katımdan bir sevgi koydum."

40. O zaman kız kardeşin (ona) gidiyor da diyordu ki: "Ona iyi bakacak birini bulayım mı size?" Böylece, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye seni tekrar annene iade ettik. Hem bir adam öldürdün de seni üzüntüden kurtardık. Ve türlü sıkıntılarla seni imtihan ettik. Bu sebeple yıllarca Medyen halkı arasında kaldın. Sonra da bir kader üstüne geldin ey Musa!

41. Ben seni kendim için yetiştirdim.

42. Sen ve kardeşin mucizelerimle gidin ve beni anmakta gevşeklik etmeyin.

43. Firavun'a gidin; çünkü o, pek azdı.

44. Varın da ona, belki dinler veya korkar diye yumuşak dille söyleyin.

45. "Ey Rabbimiz! Bize şiddetle saldırmasından veya azgınlığının artmasından korkarız!" dediler.

46. (Allah) Korkmayın buyurdu. Çünkü ben sizinle beraberim, işitirim ve görürüm.

47. Haydin, varın da ona deyin ki: "Haberin olsun, biz Rabbinin elçileriyiz, artık İsrailoğullarını bizimle gönder ve onlara işkence etme. Biz sana Rabbinden bir mucize ile geldik. Selam da doğruya uyanadır.

48. İnan ki bize şöyle vahyolundu: Kuşkusuz azap, yalanlayıp yüz çevirenedir.

49. (Firavun): "Sizin Rabbiniz kimdir, ey Musa?" dedi.

50. (Musa): "Bizim Rabbimiz, her şeye yaratılışını veren, sonra da yolunu gösterendir." dedi.

51. (Firavun): "Ya öyle ise, ilk nesillerin durumu nedir?" dedi.

52. (Musa): "Onun bilgisi Rabbimin katında bir kitaptadır. Rabbim şaşmaz ve unutmaz."

53. O ki, sizin için yeryüzünü bir beşik yaptı ve onda size yollar açtı ve gökten bir su indirdi de bu nedenle çeşitli bitkilerden çiftler çıkarmaktayız.

54. Hem yiyiniz, hem de hayvanlarınızı güdünüz. Gerçekten bunda akıl sahipleri için birçok deliller vardır.

55. Sizi o topraktan yarattık, yine ona döndüreceğiz. Hem de sizi ondan bir defa daha çıkaracağız.

56. Andolsun ki, biz ona mucizelerimizin hepsini gösterdik. Öyle iken o, yine yalan dedi ve dayattı.

57. Dedi ki: "Ey Musa! Sen sihrinle bizi yerimizden çıkarmak için mi bize geldin?

58. O halde bilmiş ol ki, biz de sana onun gibi bir sihir yapacağız. Şimdi sen, seninle aramızda bir buluşma yeri ve zamanı belirle ki, ne senin ne de bizim caymayacağımız denk bir yer olsun." dedi.

59. (Musa): "Sizinle buluşma zamanı, ziynet günü ve insanların toplanacağı kuşluk vaktidir." dedi.

60. Bunun üzerine Firavun, tedbir almaya girişti. Bütün hilesini derledi topladı, sonra geldi.

61. Musa onlara: "Yazıklar olsun size, Allah'a yalanı iftira etmeyin. Sonra bir azap ile kökünüzü keser. Gerçekten iftira eden hüsrana uğramıştır." dedi.

62. Şöyle ki: Onlar aralarında işlerini tartıştılar ve gizlice fısıldaştılar.

63. Dediler ki: "Şüphesiz bunlar, iki sihirbazdır. Sizi yerinizden çıkarmak ve örnek alınacak olan hayat tarzınızı yok etmek istiyorlar.

64. Siz de bütün hilelerinizi birleştirin, sonra sıra halinde gelin. Bugün üstün gelen muhakkak kurtuluş bulur."

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّ۪ي ف۪ي كِتَابٍۚ لَا يَضِلُّ رَبّ۪ي وَلَا يَنْسٰىۘ ﴿٥٢﴾

Dedi | O öncekilerin bilgisi (Nerede?) | Rabbimin indinde | Bir kitaptadır | Şaşmaz (Kim?) | Rabbim (Daha?) | Ve unutmaz

اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْداً وَسَلَكَ لَكُمْ ف۪يهَا سُبُلاً وَاَنْزَلَ

Öyle zattır ki O | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Neyi yaptı?) | Yeri (Ne yaptı?) | Beşik yaptı (Daha?) | Ve açtı (Kim için?) | Sizin için (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne açtı?) | Yollar | Ve indirdi (Nereden?)

مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءًۜ فَاَخْرَجْنَا بِه۪ٓ اَزْوَاجاً مِنْ نَبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٣﴾

Gökten (Ne indirdi?) | Su | Biz çıkarttık (Ne sebebiyle?) | O su sebebiyle (Ne çıkarttık?) | Çiftler (Neden?) | Bitkilerden (Öyle çiftler ki) | Çeşit çeşit

كُلُوا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُو۬لِي النُّهٰىۘ ﴿٥٤﴾

Yiyin (Daha?) | Ve otlatınız (Neyi?) | Hayvanlarınızı | Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | Elbette hikmetler vardır (Kim için?) | Akıl sahipleri için

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَف۪يهَا نُع۪يدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى

O yerden | Sizi yarattık | Ve oraya | Sizi döndüreceğiz | Ve oradan | Sizi çıkaracağız (Nasıl çıkaracağız?) | Bir defa daha

﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ اَرَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾ قَالَ اَجِئْتَنَا

Ve andolsun ki kesinlikle | Biz O'na gösterdik (Neyi?) | Mucizelerimizi | Hepsini | Fakat O yalanladı | Ve geri durdu | [Firavun] dedi ki: | Sen geldin mi? (Niçin?)

لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسٰى ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ

Bizi çıkarasın için (Nereden?) | Yurdumuzdan (Ne ile?) | Sihrinle | Ey Musa! | Elbette biz sana getireceğiz (Ne?) | Bir büyü ki

مِثْلِه۪ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِداً لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَٓا اَنْتَ

Onun benzeri | O halde sen tayin et | Bizim aramızla | Senin aranda (Ne tayin et?) | Buluşma zamanı (Öyle buluşma zamanı ki) | Ondan caymayacağımız | Ne biz | Ne de sen (Nerede?)

مَكَاناً سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزّ۪ينَةِ وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ

Bir mekânda (Öyle mekan ki) | Denk/düz bir yer | Dedi | Buluşma zamanınız (Nedir?) | Ziynet günüdür (Daha nedir?) | Ve toplanmasıdır (Kimin?) | İnsanların (Ne zaman?)

ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ

Kuşluk vaktinde | Bunun üzerine dönüp gitti (Kim?) | Firavun | Ve topladı (Neyi?) | Hilesini | Sonra | Geldi | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim?)

مُوسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ كَذِباً فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍۚ

Musa (Ne dedi?) | Yazık size | İftira atmayın (Kime?) | Allah'a (Neyi iftira atmayın?) | Yalanı | Yoksa kökünüzü keser (Ne ile kökünüzü keser?) | Bir azap ile

وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا

Muhakkak ziyana uğramıştır (Kim?) | O kimse ki | İftirada bulundu | Bunun üzerine tartıştılar (Neyi?) | Hallerini (Nerede tartıştılar?) | Aralarında | Ve gizlediler (Neyi?)

النَّجْوٰى ﴿٦٢﴾ قَالُٓوا اِنْ هٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُر۪يدَانِ اَنْ يُخْرِجَاكُمْ

Gizli konuşmalarını | Dediler (Ne dediler?) | Muhakkak ki bu ikisi (Bu ikisi nedir?) | Elbette iki sihirbazdır (Öyle iki sihirbaz ki) | O ikisi istiyor (Neyi?) | Sizi çıkarmayı (Nereden?)

مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَر۪يقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٣﴾

Yurdunuzdan (Ne ile?) | Sihirleriyle (Daha ne istiyorlar?) | Ve yok etmeyi (Neyi?) | Sizin yolunuzu (Öyle yol ki) | Örnek

فَاَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفّاًۚ وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٤﴾

Öyleyse bir araya getirin (Neyi?) | Hilenizi | Sonra | Gelin (Ne olduğunuz halde?) | Saf | Kesinlikle felaha ermiştir (Ne zaman?) | Bugün (Kim?) | O kimse ki | Üstün geldi

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّٓا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّٓا اَنْ نَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ

Dediler ki: | Ey Musa! | Ya sen at | Ya da | Biz olalım (Ne olalım?) | O kimsenin ilki ki | Attı | [Musa] dedi ki:

بَلْ اَلْقُواۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى

Bilakis | Siz atın | Birden oluverdi (Ne?) | Onların ipleri | Ve asaları (Ne oluverdi?) | Görünüyor (Kime?) | Kendisine | Büyülerinden sebep (Neyi görür gibi oldu?) | Ki onlar | Sürünüyor

﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ

Birden duydu (Nerede?) | İçinde (Ne duydu?) | Korku (Kim?) | Musa | Biz dedik (Ne dedik?) | Korkma | Muhakkak ki sen | Sen (Nesin?)

الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُواۜ اِنَّمَا صَنَعُوا

En üstünsün | Ve at (Neyi?) | Ol şeyi ki | Sağ elindedir | Ki yutsun (Neyi?) | Ol şeyi ki | Yaptılar | Doğrusu onların yaptıkları (Nedir?)

كَيْدُ سَاحِرٍۜ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ

Sihirbaz hilesidir | Ve iflah olmaz (Kim?) | Sihirbaz (Nerede?) | Geldiği [her] yerde | Bunun üzerine [yere] atıldılar (Kim?) | Sihirbazlar (Ne oldukları halde?)

سُجَّدًا قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُونَ وَمُوسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ

Secde ediciler olarak | Dediler | Biz inandık (Kime?) | Harun'un Rabbine (Daha kimin rabbine?) | Ve Musa'nın | Dedi (Ne dedi?) | Siz inandınız mı? (Kime inandınız mı?) | O'na (Neden önce?) | Ben izin vermeden önce (Kime?)

لَكُمْۚ اِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ

Size | Doğrusu O (Nedir?) | Elbette sizin en büyüğünüzdür | Öyle büyüğünüz ki | Size öğretti (Neyi?) | Sihri | Öyleyse elbette keseceğim (Neyi?) | Ellerinizi (Daha neyi?)

وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِۘ وَلَتَعْلَمُنَّ

Ve ayaklarınızı (Nasıl?) | Çaprazlama | Ve kesinlikle sizi asacağım (Nereye?) | Hurma dallarına | Ve kesinlikle bileceksiniz (Neyi?)

اَيُّنَٓا اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَٓاءَنَا

Hangimiz | Daha çetindir (Ne cihetinden?) | Azap cihetinden | Ve daha kalıcıdır | [Sihirbazlar] dediler ki: | Seni asla tercih edemeyiz (Neye karşı?) | O şeye ki | Bize geldi (O şey nedir?)

مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَٓا اَنْتَ قَاضٍۜ اِنَّمَا تَقْضِي

Açık mucizelerdir (Daha kime tercih edemeyiz?) | O zata ki | Bizi yarattı | Artık yap (Neyi?) | Ol şeyi ki | Sen (Nesin?) | Yapıcısın | Doğrusu sadece | Senin hükmün geçer (Nerede?)

هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۜ ﴿٧٢﴾ اِنَّٓا اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَٓا اَكْرَهْتَنَا

Bu dünya hayatında | Muhakkak ki biz | İman ettik (Kime?) | Rabbimize (Niye?) | Bağışlasın diye (Kim için?) | Bizim için (Neyi?) | Günahlarımızı (Daha neyi bağışlasın diye?) | Ve o şeyi ki | Sen bizi zorladın (Neye?)

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِۜ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهُ مَنْ يَاْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا

Ona (O şey nedir?) | Büyüdür | Allah (Nedir?) | Daha hayırlıdır | Ve daha bakidir | Şu hakikat ki | Kim (Kime?) | Gelirse | Rabbine (Nasıl?) | Günahkâr bir halde

فَاِنَّ لَهُ جَهَنَّمَۜ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَاْتِهِ مُؤْمِنًا

Muhakkak ki onun için vardır (Ne?) | Cehennem | Ölmez (Nerede?) | Orada | Ve yaşamaz da | Ve kim | O'na gelirse (Nasıl?) | İnanarak (Ne olduğu halde?)

قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰىۙ ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ

İşlemiş olduğu halde (Neyi?) | Salih amelleri | İşte onlar | Onlar için vardır (Ne?) | Dereceler (Öyle dereceler ki) | Yüksek olan (O derecelerden bedel ne vardır?) | Adn cennetleri (Öyle Adn cennetleri ki)

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَاۜ وَذٰلِكَ جَزَٓاءُ مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾

Akıyor (Nereden?) | Altlarından (Ne akıyor?) | Nehirler (Onlar ne oldukları halde?) | [Ebedi] kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada | İşte bu (Nedir?) | O kimsenin mükâfatıdır ki | Arındı

65. (Onlar): "Ey Musa! Ya sen at, ya da ilk atan biz olalım." dediler.

66. (Musa): "Haydi, siz atın!" dedi. Bir de baktı ki, onların ipleri ve sopaları, sihirleri sebebiyle, kendisine gerçekten koşuyorlarmış gibi görünüyor.

67. Birdenbire Musa, içinde bir tür korku duydu.

68. Korkma dedik, çünkü sensin üstün sen!.

69. Ve elindekini bırakıver. O, onların yaptıklarını yalar yutar. Çünkü onların yaptıkları yalnızca bir sihirbaz hilesidir. Sihirbaz ise her nerede olsa felah bulmaz!"

70. Sonunda bütün sihirbazlar secdeye kapandılar: "Harun ile Musa'nın Rabbine iman ettik." dediler.

71. (Firavun): " Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha! O, mutlaka size sihri öğreten büyüğünüzdür. O halde andolsun ki, ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve sizi kesinlikle hurma dallarına asacağım. Ve şüphesiz bileceksiniz hangimizin azap bakımından daha şiddetli ve daha sürekli olduğunu!" dedi.

72. (Sihirbazlar): "İhtimali yok, bize gelen bu açık mucizelere ve bizi yaratana karşı seni tercih edemeyiz. Artık ne yapabilirsen yap. Senin olsa olsa bu dünya hayatında hükmün geçer.

73. Doğrusu biz, günahlarımıza ve bizi zorladığın sihre karşı bizi bağışlasın diye Rabbimize iman ettik. Allah hem daha hayırlı hem daha bakidir.

74. Her kim Rabbine suçlu olarak varırsa, şüphesiz ona cehennem vardır. Onda ne ölür, ne dirilir.

75. Her kim de mü'min olarak ve iyi işler yapmış bir halde varırsa, işte onlara en yüksek dereceler vardır.

76. Adn cennetleri... Altından nehirler akar, onlarda ebedi olarak kalacaklar. Ve o işte, temizlenen kimsenin mükâfatı.

77. Ve gerçekten Musa'ya şöyle vahyettik: "Kullarımla geceleyin yürü de, onlara denizde kuru bir yol aç. Yetişilmekten korkma ve endişe etme."

78. Derken Firavun ordularıyla onları takip etti. Denizden kendilerini sarıp kuşatan, sarıp kuşattı.

79. Böylece Firavun kavmini sapıklığa sürükledi ve doğru yola götürmedi.

80. Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanınızdan kurtardık ve size Tur'un sağ tarafında vaatte bulunduk ve üzerinize kudret helvası ve bıldırcın indirdik.

81. Size verdiğimiz rızıkların en hoşlarından yiyin ve hakkında taşkınlık yapmayın ki, sonra gazabım üzerinize iner. Her kimin üzerine de gazabım inerse, o uçuruma gider.

82. Bununla birlikte şüphe yok ki, ben tevbe eden ve iman edip iyi işler yapan sonra da doğru giden kimse için çok bağışlayıcıyım.

83. Hem seni, kavminden daha çabuk gelmeye sevk eden nedir Ey Musa?

84. (Musa): "Onlar, benim izim üzerindeler ve ben hoşnut olasın diye, sana gelmekte acele ettim ey Rabbim!" dedi.

85. (Allah): "Ama biz, senin ardından kavmini fitneye düşürdük ve Samiri onları şaşırttı." dedi.

86. Musa, öfkeli ve üzüntülü olarak hemen kavmine döndü: "Ey kavmim! Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Zaman mı uzadı, yoksa başınıza Rabbinizden bir gazap inmesini arzu ettiniz de mi, bana verdiğiniz sözü tutmadınız?" dedi.

87. Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözü kendiliğimizden bozmadık. Fakat biz, o kavmin ziynet eşyasından bir takım ağırlıklar yüklenmiş idik. Onları ateşe attık, aynı şekilde Samiri de attı.

وَلَقَدْ	Ve andolsun ki kesinlikle
اَوْحَيْنَٓا	Biz vahyettik (Kime?)
اِلٰى مُوسٰٓى	Musa'ya (Ne diye?)
اَنْ	Şunu
اَسْرِ	Gece yola çıkar (Kimi?)
بِعِبَادٖى	Kullarımı (Daha ne diye vahyettik?)
فَاضْرِبْ	Ve peşinden aç diye (Kime?)
لَهُمْ	Kullarına (Ne aç?)
طَرٖيقًا	Bir yol (Nerede?)
فِى الْبَحْرِ	Denizde (Öyle yol ki?)
يَبَسًا	Kuru (Yine öyle yol ki?)
لَا تَخَافُ	Korkmayacaksın (Neden?)
دَرَكًا	Yetişmesinden
وَلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾	Ve endişelenmeyeceksin
فَاَتْبَعَهُمْ	Bunun üzerine onların peşine düştü (Kim?)
فِرْعَوْنُ	Firavun (Ne ile?)
بِجُنُودِهٖ	Ordusuyla
فَغَشِيَهُمْ	Ve onları kaplayıverdi (Neden?)
مِنَ الْيَمِّ	Deryadan (Ne?)
مَا	Ol şey ki
غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾	Onları kapladı
وَاَضَلَّ	Saptırdı (Kim?)
فِرْعَوْنُ	Firavun (Kimi?)
قَوْمَهُ	Kavmini
وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾	Ve doğru yolu göstermedi?
يَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ	Ey İsrailoğulları!
قَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ	Muhakkak ki biz sizi kurtardık (Kimden?)
مِنْ عَدُوِّكُمْ	Düşmanınızdan (Daha?)
وَوَاعَدْنَاكُمْ	Ve size vaat ettik (Neyi?)
جَانِبَ الطُّورِ	Tûr'un yanını (Öyle yanı ki)
الْاَيْمَنَ	Sağ
وَنَزَّلْنَا	Ve indirdik (Kimin üzerine?)
عَلَيْكُمُ	Sizin üzerinize (Ne indirdik?)
الْمَنَّ	Kudret helvası (Daha?)
وَالسَّلْوٰى ﴿٨٠﴾	Ve bıldırcın eti
كُلُوا	Yiyin (Neden?)
مِنْ طَيِّبَاتِ مَا	O şeyin temiz olanlarından ki
رَزَقْنَاكُمْ	Onu size rızık olarak verdik
وَلَا تَطْغَوْا	Ve haddi aşmayın (Ne hususta?)
فٖيهِ	O rızıkta
فَيَحِلَّ	Yoksa gerekir (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Ne gerekir?)
غَضَبٖى	Benim gazabım
وَمَنْ	Ve her kim
يَحْلِلْ	Gerekirse (Kim üzerine?)
عَلَيْهِ	Onun üzerine (Ne?)
غَضَبٖى	Benim gazabım
فَقَدْ هَوٰى	Muhakkak ki o mahvolmuştur
﴿٨١﴾ وَاِنّٖى	Elbette ben
لَغَفَّارٌ	Çok bağışlayıcıyım (Kimi?)
لِمَنْ	O kimseyi ki
تَابَ	Tövbe etti (Daha?)
وَاٰمَنَ	Ve iman etti (Daha?)
وَعَمِلَ	Ve işledi (Ne?)
صَالِحًا	Salih amel
ثُمَّ	Sonra
اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾	Doğru yolda ilerledi
وَمَٓا اَعْجَلَكَ	Seni aceleye düşüren nedir? (Neden?)
عَنْ قَوْمِكَ	Kavminden [ayrılmaya]
يَا مُوسٰى ﴿٨٣﴾	Ey Musa!
قَالَ	[Musa] dedi ki:
هُمْ	Onlar (Nedirler?)
اُولَٓاءِ	İşte bunlardır (Daha nedirler?)
عَلٰٓى اَثَرٖى	Benim ardım sıradırlar
وَعَجِلْتُ	Ve ben acele ettim (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana
رَبِّ	Ey Rabbim! (Niye?)
لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾	Hoşnut olasın diye
قَالَ	Dedi
فَاِنَّا	Muhakkak ki biz
قَدْ فَتَنَّا	Elbette imtihana tabi tuttuk (Kimi?)
قَوْمَكَ	Senin kavmini (Neden sonra?)
مِنْ بَعْدِكَ	Senden sonra
وَاَضَلَّهُمُ	Ve onları yoldan çıkardı (Kim?)
السَّامِرِىُّ ﴿٨٥﴾	Samirî
فَرَجَعَ	Ve döndü (Kim?)
مُوسٰٓى	Musa (Nereye?)
اِلٰى قَوْمِهٖ	Kavmine (Ne olduğu halde?)
غَضْبَانَ	Öfkeli (Daha ne olduğu halde?)
اَسِفًا	Üzüntülü
قَالَ	[Musa] dedi ki:
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اَلَمْ يَعِدْكُمْ	Size söz vermedi mi? (Kim?)
رَبُّكُمْ	Rabbiniz (Nasıl?)
وَعْدًا	Bir vaat ki
حَسَنًا	Güzel
اَفَطَالَ	Şu halde uzadı mı (Kime?)
عَلَيْكُمُ	Size (Ne?)
الْعَهْدُ	Zaman
اَمْ	Yoksa
اَرَدْتُمْ	İstediniz mi? (Neyi?)
اَنْ يَحِلَّ	İnmesini (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Üzerinize (Ne inmesini?)
غَضَبٌ	Gazab (Öyle gazap ki?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından
فَاَخْلَفْتُمْ	Ve siz döndünüz (Neden?)
مَوْعِدٖى ﴿٨٦﴾	Bana olan vaadinizden
قَالُوا	Dediler ki:
مَٓا اَخْلَفْنَا	Biz dönmedik (Neden?)
مَوْعِدَكَ	Sana verdiğimiz sözden (Ne ile dönmedik?)
بِمَلْكِنَا	Kendi irademizle
وَلٰكِنَّا	Fakat biz
حُمِّلْنَٓا	Yüklenmiştik (Ne yüklendik?)
اَوْزَارًا	Bir takım yükler (Neden?)
مِنْ زٖينَةِ الْقَوْمِ	Kavmin ziynet eşyalarından
فَقَذَفْنَاهَا	Sonra da onları [ateşe] attık
فَكَذٰلِكَ	İşte böylece
اَلْقَى	Attı (Kim?)
السَّامِرِىُّ ﴿٨٧﴾	Samirî

هٰذَٓا	فَقَالُوا	خُوَارٌ	لَهُ	جَسَدًا	عِجْلًا	لَهُمْ	فَاَخْرَجَ
Bu (Nedir?)	Ve dediler (Ne dediler?)	Böğürme	Onun için vardır (Ne vardır?)	Ceset/heykel olarak (Öyle buzağı ki)	Bir buzağı (Ne olarak?)	Onlar için (Ne?)	Derken çıkarttı (Kim için?)

قَوْلًا	اِلَيْهِمْ	اَلَّا يَرْجِعُ	اَفَلَا يَرَوْنَ	﴿٨٨﴾ فَنَسِيَ	وَاِلٰهُ مُوسٰى	اِلٰهُكُمْ
Bir söz	Onlara (Ne?)	O çeviremez (Kime?)	Görmezler mi? (Neyi?)	Fakat o bunu unutmuştur	Ve Musa'nın da ilahıdır	Sizin ilahınızdır (Daha nedir?)

مِنْ قَبْلُ	هٰرُونُ	لَهُمْ	قَالَ	وَلَقَدْ ﴿٨٩﴾	وَلَا نَفْعًا	ضَرًّا	لَهُمْ	وَلَا يَمْلِكُ
Bundan önce (Ne demişti?)	Harun (Neden önce?)	Onlara (Kim?)	Demişti (Kime?)	Ve andolsun ki kesinlikle	Ne de bir faydaya	Ne bir zarara	Onlar için (Neye?)	Ve güç yetiremez (Kim için?)

فَاتَّبِعُونِي	الرَّحْمٰنُ	وَاِنَّ رَبَّكُمُ	بِهِ	فُتِنْتُمْ	اِنَّمَا	يَا قَوْمِ
O halde bana tabi olun	Rahman'dır	Ve muhakkak ki Rabbiniz	Bunun sebebiyle	Siz fitneye düştünüz (Ne sebebiyle?)	Ancak	Ey kavmim!

عَاكِفِينَ	عَلَيْهِ	لَنْ نَبْرَحَ	قَالُوا ﴿٩٠﴾	اَمْرِي	وَاَطِيعُوا
İbadete durucular olmaya (Ne zamana kadar?)	Buna	Devam edeceğiz	Dediler ki:	Emrime	Ve itaat edin (Neye?)

اِذْ	مَا مَنَعَكَ	يَا هٰرُونُ	قَالَ ﴿٩١﴾	مُوسٰى	اِلَيْنَا	حَتّٰى يَرْجِعَ
O vakit ki	Seni ne alıkoydu (Ne zaman?)	Ey Harun!	Dedi (Ne dedi?)	Musa	Bize (Kim?)	Ta ki dönünceye kadar (Kime?)

يَبْنَؤُمَّ	قَالَ ﴿٩٣﴾	اَمْرِي	اَفَعَصَيْتَ	اَلَّا تَتَّبِعَنِ ﴿٩٢﴾	ضَلُّوا	رَاَيْتَهُمْ
Ey annemin oğlu!	Dedi (Ne dedi?)	Emrime	Asi mi oldun? (Neye?)	Beni takip etmekten	Sapıtmışlar (Neden alıkoydu?)	Sen onları gördün (Ne gördün?)

فَرَّقْتَ	اَنْ تَقُولَ	خَشِيتُ	اِنِّي	وَلَا بِرَاْسِي	بِلِحْيَتِي	لَا تَاْخُذْ
Sen ayırdın (Neyi?)	Demenden (Ne demenden?)	Korktum (Neden korktum?)	Muhakkak ki ben	Ve de başımı	Sakalımı	Tutma (Neyi?)

فَمَا خَطْبُكَ	قَالَ ﴿٩٤﴾	قَوْلِي	وَلَمْ تَرْقُبْ	بَيْنَ بَنِي اِسْرَآئِيلَ
Senin maksadın nedir?	[Musa] dedi ki:	Sözümü	Ve gözetmedin [demenden] (Neyi?)	İsrailoğullarının arasını (Daha ne demenden?)

فَقَبَضْتُ	بِهِ	لَمْ يَبْصُرُوا	بِمَا	بَصُرْتُ	قَالَ ﴿٩٥﴾	يَا سَامِرِيُّ
Ben aldım (Ne?)	Onu	Onlar görmediler	O şeyi ki	Ben gördüm (Neyi?)	[Samirî] dedi ki:	Ey Samirî!

نَفْسِي	لِي	سَوَّلَتْ	وَكَذٰلِكَ	فَنَبَذْتُهَا	مِنْ اَثَرِ الرَّسُولِ	قَبْضَةً
Nefsim	Bana (Ne?)	Güzel gösterdi (Kime?)	İşte böyle	Ve onu attım	O elçinin izinden	Bir avuç toprak (Neden?)

لَا مِسَاسَ	اَنْ تَقُولَ	فِي الْحَيٰوةِ	فَاِنَّ لَكَ	فَاذْهَبْ	قَالَ ﴿٩٦﴾
"[Bana] dokunmak yok" demen	Demen (Ne demen?)	Bu hayatta (Ne vardır?)	Muhakkak ki senin için vardır (Nerede?)	O halde git	Dedi (Ne dedi?)

ظَلْتَ	الَّذِي	اِلٰى اِلٰهِكَ	وَانْظُرْ	لَنْ تُخْلَفَهُ	مَوْعِدًا	وَاِنَّ لَكَ
Sen daima oldun	Öyle ilahın ki	İlahına	Ve bak (Neye?)	Ondan cayılmayacaksın	Bir söz vakti (Öyle söz vakti ki)	Ve muhakkak ki senin için vardır (Ne vardır?)

اِنَّمَا ﴿٩٧﴾	نَسْفًا	فِي الْيَمِّ	لَنَنْسِفَنَّهُ	ثُمَّ	لَنُحَرِّقَنَّهُ	عَاكِفًا	عَلَيْهِ
Doğrusu sadece	Parça parça yapmakla	Denize (Nasıl?)	Elbette onu parça parça atacağız (Nereye?)	Sonra	Elbette biz onu yakacağız	İbadete durucu	Onun üzerine (Ne oldun?)

﴿٩٨﴾ عِلْمًا	كُلَّ شَيْءٍ	وَسِعَ	هُوَ	اِلَّا	لَٓا اِلٰهَ	الَّذِي	اللّٰهُ	اِلٰهُكُمُ
Bilgi açısından	Her şeyi (Ne açıdan?)	O kapladı (Neyi?)	O vardır	Ancak	Hiçbir ilah yoktur	Öyle Allah ki	Allah'tır	Sizin ilahınız (Kimdir?)

88. Derken onlara, böğürmesi olan bir buzağı heykeli çıkardı. Bunun üzerine: "İşte bu sizin ilahınız ve Musa'nın ilahıdır. Fakat o, bunu unuttu." dediler.

89. Şu gerçeği görmüyorlar mıydı ki, o onlara bir sözle karşılık veremiyor ve kendilerine ne bir zarar ne de bir yarar sağlayabiliyordu.

90. Andolsun ki, önceden Harun onlara: "Ey kavmim! Siz bununla yalnızca bir fitneye tutuldunuz ve doğrusu sizin Rabbiniz ancak Rahman'dır. Gelin bana uyun ve emrime itaat edin!" demişti.

91. (Onlar): "Biz, Musa bize dönünceye kadar onun başında durmaktan asla ayrılmayacağız!" dediler.

92. (Musa) dedi ki: "Ey Harun! Sana ne engel oldu bunların sapıklığa düştüklerini gördüğün zaman?

93. Peşimden gelmedin, emrime isyan mı ettin?"

94. (Harun): "Ey anamın oğlu! Sakalımı başımı tutma! Emin ol ki, "Dediğime bakmadın da İsrailoğulları arasına ayrılık düşürdün." dersin diye korktum." dedi.

95. (Musa): "Ya ey Sâmirî, senin derdin ne?" dedi.

96. (Samirî): "Ben onların görmediklerini gördüm de, o elçinin izinden bir avuç avuçladım da onu attım ve bana nefsim böyle hoş gösterdi." dedi.

97. (Musa) dedi ki: "Haydi, defol! Çünkü sana hayat boyu şöyle demek var: "Bana dokunmayın!" Hem sana bir tehdit var ki, ondan asla vazgeçilmeyecek. O başını bekleyip durduğun ilahına da bak! Onu mutlaka yakacağız da yakacağız. Sonra da onu kül edip muhakkak denize dökeceğiz!

98. Sizin ilahınız ancak o Allah'tır ki, O'ndan başka ilah yoktur. O, ilmi ile her şeyi kuşatmıştır!" dedi.

99. Ya Muhammed, işte sana böyle geçmişin önemli haberlerinden kıssa anlatıyoruz. Şüphe yok ki, sana katımızdan bir zikir verdik.

100. Her kim ondan yüz çevirirse, şüphesiz o, kıyamet gününde bir günah yüklenecektir.

101. Sonsuza dek onun altında kalacaklardır. Onlar için kıyamet günü o ne kötü bir yüktür!

102. O gün ki, sura üfürülecek ve suçluları o gün (gözleri korkudan) gömgök bir halde mahşere toplayacağız.

103. Onlar aralarında: "On günden fazla durmadınız." diye gizli gizli konuşacaklar.

104. Gidişatça en üstün olanları, "Bir günden fazla durmadınız." dediği zaman, ne diyeceklerini biz biliriz.

105. Bir de sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki: "Rabbim, onları un ufak edip savuracak da,

106. Yerlerini dümdüz, bomboş bir halde bırakacak.

107. Onda ne bir eğrilik, ne de bir yumruluk göremeyeceksin.

108. O gün davetçiye hiçbir itirazsız uyacaklar. Öyle ki, Rahman'ın heybetinden sesler kısılmıştır. Artık bir hışırtıdan başka bir şey işitmezsin.

109. O gün şefaat fayda vermez; ancak Rahmân'ın izin verdiği ve sözüne razı olduğu kimse müstesnâ.

110. O, onların önlerindekini ve arkalarındakini bilir. Onlar ise onu ilimce kuşatamazlar.

111. Ve bütün yüzler, o diri ve her şeyi gözetip durana baş eğmiş ve bir zulüm yüklenen gerçekten hüsrana uğramıştır.

112. Her kim de mü'min olarak güzel işler yaparsa, ne bir zulümden korkar, ne de çiğnenmeden.

113. İşte böylece biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda tehditleri türlü şekillerde tekrarladık ki, belki korunur takva yolunu tutarlar veya o onlarda bir düşünme, ibret alma meydana getirir.

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ مَا قَدْ سَبَقَۚ وَقَدْ اٰتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا

İşte böyle | Anlatırız (Kime?) | Sana (Neden?) | Haberlerinden | Önceden geçmiştir | Doğrusu sana verdik (Kim tarafından?) | Bizim tarafımızdan (Ne verdik?)

ذِكْرًاۚ ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًاۙ

Bir zikir | Her kim | Yüz çevirirse (Neden?) | Ondan | Muhakkak ki O | Yüklenecektir (Ne zaman?) | Kıyamet gününde (Ne yüklenecektir?) | Bir günah/yük (Onlar ne oldukları halde?)

﴿١٠٠﴾ خَالِدٖينَ فٖيهِ وَسَٓاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًاۙ ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ

Ebedi kalıcılar (Nerede?) | O günahta | O ne kötüdür! (Kim için?) | Onlar için (Nerede?) | Kıyamet gününde (Ne açısından?) | Yük açısından | O gün de ki | Üfürülür

فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمٖينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًاۚ ﴿١٠٢﴾ يَتَخَافَتُونَ

Sura | Ve toplarız (Kimi?) | Günahkârları (Ne zaman?) | O günde (Ne oldukları halde?) | [Gözleri korkudan] Gömgök oldukları halde | Gizlice söyleşirler (Nerede?)

بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ

Aralarında (Ne diye söyleşirler?) | Siz [dünyada] kalmadınız | Ancak [kaldınız] (Ne kadar?) | On gün | Biz (Neyiz?) | En iyi bileniz (Neyi?) | Ol şeyi ki | Diyorlar (Ne vakit?)

اِذْ يَقُولُ اَمْثَلُهُمْ طَرٖيقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ

O vakit ki | Der | Onların en olgun olanı (Ne açısından?) | Yol tutma açısından (Ne der?) | Siz kalmadınız | Ancak [kaldınız] (Ne kadar?) | Bir gün | [Resûlüm!] sana soruyorlar (Neden?)

عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبّٖي نَسْفًاۙ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًاۙ

Dağlardan | De ki | Onları ufalayıp savuracak (Kim?) | Rabbim (Nasıl?) | Ufalayıp savurmakla | Böylece onları bırakır (Ne oldukları halde?) | Dümdüz arazi | Ve bomboş bırakılmış olarak

﴿١٠٦﴾ لَا تَرٰى فٖيهَا عِوَجًا وَلَٓا اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ

Göremezsin (Nerede?) | O dağlarda (Ne göremezsin?) | Bir iniş | Ne de bir çıkış | O günde | Uyarlar (Kime uyarlar?) | Çağırana

لَا عِوَجَ لَهُۚ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا

Yan çizme yoktur (Kim için?) | Onun için | Ve kısılmıştır (Ne?) | Sesler (Kim içini?) | Rahman için | Bu yüzden işitemezsin | Ancak [işitirsin] (Ne?) | Fısıltı

﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ

O gün | Fayda vermez (Ne?) | Şefaat | Ancak [şefaat fayda verir] | O kimseye | İzin verdi (Kim için?) | O kişi için (Kim izin verdi?) | Rahman

وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحٖيطُونَ

Ve razı oldu (Kimden?) | Ondan (Ne cihetinden?) | Söz cihetinden | [Rahman] bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Önlerindedir (Daha neyi bilir?) | Ol şeyi ki | Arkalarındadır | Halbuki onlar kuşatamazlar (Neyi?)

بِهٖ عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ

Onu (Ne cihetinden?) | Bilgi cihetinden | Boyun bükmüştür (Ne?) | Yüzler (Kim için?) | Diri olan zat için (Öyle diri zat ki) | Her şeyin hâkimiyeti elinde bulunan | Ve kesinlikle perişan olmuştur (Kim?)

مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

O kimse ki | Yüklendi (Neyi?) | Zulmü | Ve her kim | İşlerse (Neden?) | İyi işlerden | Ve de kendisi | Mümindir

فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا

O kişi korkmayacak (Neden?) | Zulümden (Daha neden korkmayacak?) | Ve hakkının çiğnenmesinden | İşte böylece | Onu da indirdik (Ne olarak?) | Kuran olarak (Öyle Kuran ki) | Arapça

وَصَرَّفْنَا فٖيهِ مِنَ الْوَعٖيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

Ve çokça açıkladık (Nerede?) | Onda (Neden?) | İkazdan | Ta ki onlar | Sakınsınlar | Ya da | Ortaya koyar (Kim için?) | Onlar için (Ne ortaya koyar?) | Öğüt

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ

Yüce oldu (Kim?) | Allah (Öyle Allah ki) | Hükümdar olan (Yine öyle Allah ki?) | Hak olan | Acele etme (Neye?) | Kuran'a (Neden önce?)

مِنْ قَبْلِ اَنْ يُقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْن۪ي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ

Tamamlanmadan önce (Kime?) | Sana (Ne?) | Onun vahyi | Ve de ki: | Ey Rabbim! | Beni arttır (Ne cihetinden?) | İlim cihetinden | Ve andolsun ki kesinlikle

عَهِدْنَٓا اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا

Biz emretmiştik (Kime?) | Âdem'e (Neden önce?) | Bundan önce | Fakat O unuttu | Ve bulamadık (Kim için?) | O'nun için (Ne bulamadık?) | Bir azim | Ve hani | Biz demiştik (Kime?)

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوٓا اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ اَبٰى ﴿١١٦﴾

Meleklere (Ne demiştik?) | Secde edin (Kime?) | Âdem'e | Onlar da hemen secde ediverdiler | Ancak hariç | İblis | O baş kaldırdı

فَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا

Biz de dedik ki: | Ey Âdem! | Doğrusu bu (Nedir?) | Düşmandır (Kime?) | Sana (Daha kime?) | Ve zevcene | Sakın sizi çıkarmasın (Nereden?)

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوعَ ف۪يهَا وَلَا تَعْرٰى

Cennetten | Sonra bedbaht olursun | Muhakkak ki senin için vardır (Ne?) | Aç kalmamak (Nerede?) | Cennette (Daha ne vardır?) | Ve çıplak kalmamak

﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا ف۪يهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ

Ve sen | Susuzluk çekmezsin (Nerede?) | Burada | Ve güneşte yanmazsın | Vesvese verdi (Kime?) | Âdem'e (Kim?)

الشَّيْطَانُ قَالَ يَٓا اٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ

Şeytan | Dedi ki: | Ey Âdem! | Sana göstereyim mi? (Neyi?) | Ebedilik ağacını (Daha neyi?) | Bir saltanatı ki

لَا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا

Sonu gelmez | Nihayet ikisi de yedi (Neden?) | O ağaçtan | Ve hemen ortaya çıktı (Kime?) | Kendilerine (Ne?) | Ayıp yerleri

وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِۘ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰىۖ

Ve davrandılar | Örtmeye | Kendilerinin üzerine (Neden?) | Cennet yaprağından | Ve böylece asi oldu (Kim?) | Âdem (Kime?) | Rabbine | Ve şaşırdı

﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰيهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا

Sonra | Onu seçti (Kim?) | Rabbi | Tevbe kabulü ihsanında bulundu (Kim üzerine?) | Adem üzerine | Ve doğru yola iletti | [Allah] dedi ki: | İkiniz inin (Nereden inin?) | O cennetten (Ne halde?)

جَم۪يعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنّ۪ي هُدًى

Toplu halde | Sizin bir kısmınız | Diğer bir kısmınıza (Nedir?) | Düşman olduğunuz halde | Şayet | Size gelirse (Kim tarafından?) | Benim tarafımdan (Ne?) | Bir hidayet

فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ

Her kim | Uyarsa (Neye?) | Benim hidayetime | O sapmaz (Daha?) | Ve mutsuz da olmaz | Ve her kim | Yüz çevirirse (Neden?)

عَنْ ذِكْر۪ي فَاِنَّ لَهُ مَع۪يشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى

Benim zikrimden | Muhakkak ki onun için vardır (Ne?) | Bir hayat (Öyle hayat ki) | Dar | Ve onu haşrederiz (Nerede?) | Kıyamet gününde (Ne olduğu halde?) | Kör halde

﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَن۪ٓي اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَص۪يرًا ﴿١٢٥﴾

Der ki: | Ey Rabbim! | Beni niye haşrettin (Ne olduğum halde?) | Kör | Hâlbuki ben idim (Ne idim?) | Gören idim

114. Demek ki Allah, o gerçek hükümdar, yüce, çok yücedir. Bununla beraber sana vahyi tamamlanmadan önce Kur'an'ı (okumakta) acele etme ve: "Rabbim, benim ilmimi artır!" de.

115. Gerçek şu ki, bundan önce Âdem'e bir emir verdik, ama o unuttu ve biz onda bir kararlılık bulmadık.

116. Ve o zaman düşün ki, meleklere: "Âdem için secde edin!" dedik. Hemen secde ettiler, ancak İblis dayattı.

117. Bunun üzerine biz de dedik ki: "Ey Âdem! Haberin olsun, bu sana ve eşine düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın, sonra bedbaht olursun.

118. Çünkü senin acıkmaman ve çıplak kalmaman oradadır.

119. Ve sen orada susamazsın ve güneşte yanmazsın."

120. Derken şeytan ona vesvese verdi: "Ey Âdem! Sana sonsuzluk ağacını ve çürümesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?" dedi.

121. Bunun üzerine ikisi de ondan yediler. Hemen ayıp yerleri kendilerine açılıverdi. Üzerlerine cennet yaprağından yamamağa başladılar ve Âdem Rabbine asi oldu da şaşkın düştü.

122. Sonra Rabbi onu seçti de tevbesini kabul buyurdu ve yol gösterdi.

123. Buyurdu ki: "İniniz ikiniz de oradan hepiniz, kiminiz kiminize düşman olarak. Sonra ne zaman size benden bir doğru yolu gösterici gelir de her kim benim kılavuzuma uyarsa, işte o, sapıklığa düşmez ve mutsuz olmaz.

124. Her kim de zikrimden yüz çevirirse, ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz."

125. "Ey Rabbim! Beni niçin kör olarak haşrettin. Oysa ben, gören bir kimse idim?" der.

126. (Allah): "Öyle, sana âyetlerimiz geldi de sen onları unuttun. Bugün de böyle bırakılacaksın." buyurur.

127. Ve işte Rabbinin âyetlerine inanmayıp aşırı gideni biz böyle cezalandıracağız. Ve elbette o ahiret azabı daha şiddetli ve daha kalıcıdır.

128. Onlardan önce nice nesilleri helâk etmiş olmamız, kendilerini gerçeğe ulaştırmadı mı? Hâlbuki onların yurtlarında yürüyüp duruyorlar. Muhakkak bunda ibret alacak akıl sahipleri için çok âyetler vardır!

129. Eğer Rabbinden önceden verilmiş bir söz olmasaydı, mutlaka azap kaçınılmaz olurdu. Fakat belirlenmiş bir ecel var.

130. O halde onların dediklerine sabret. Güneşin doğmasından ve batmasından önce Rabbini hamd ile tesbih et. Gece saatlerinde ve gündüzleri de tesbih et ki, Rabbinin rızasına erebilesin.

131. Ve sakın öyle şeye gözlerini dikme ki, biz onun hakkında kâfirleri denemek için, onunla onlardan bir kaç çiftini dünya hayatının cici bicisinden zevklendirmişizdir. Hâlbuki Rabbinin rızkı hem daha hayırlı, hem daha kalıcıdır.

132. Hem ailene namazı emret, hem de kendin ona sabırla devam et! Biz senden bir rızık istemiyoruz. Biz seni rızıklandırırız ve güzel sonuç takvanındır.

133. Bir de onlar: "Rabbinden bir mucize getirse ya !" dediler. Onlara, daha önceki kitaplardakinin apaçık delili gelmedi mi ki?

134. Eğer biz, onları bundan önce bir azap ile helâk etmiş olsaydık: "Ey Rabbimiz! Ne olurdu bize bir peygamber gönderseydin de biz alçak ve rezil olmadan önce âyetlerine uysaydık." derlerdi.

135. De ki: "Herkes beklemekte, siz de bekleyin bakalım. Çünkü yakında, doğru yol sahiplerinin ve doğru gidenlerin kimler olduğunu bileceksiniz!

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيَاتُنَا فَنَسِيتَهَاۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾
[Allah] der ki: | Böyledir (Ne?) | Sana geldi | Ayetlerimiz | Ve sen onları unuttun | Ve işte böyle | Bugün | Sen de unutulursun

وَكَذٰلِكَ نَجْز۪ي مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيَاتِ رَبِّه۪ۜ
Ve işte böyle | Cezalandırırız (Kimi?) | O kimseyi ki | Haddi aştı (Daha?) | Ve inanmadı (Neye?) | Rabbinin ayetlerine

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
Ve ahiret azabı kesinlikle | Daha çetindir (Daha?) | Daha kalıcıdır | [Hakka] ulaştırmadı mı? (Kimi?) | Onları (Ne?) | Nicelerini | Helak etmiş olmamız (Kimden önce?) | Onlardan önce (Neden?)

مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ ف۪ي مَسَاكِنِهِمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُو۬لِي النُّهٰى۟
Nesillerden (Onlar ne oldukları halde?) | Gezip dolaşıyor oldukları halde (Nerede?) | Onların oturduğu yerlerde | Muhakkak ki bunda vardır (Ne?) | Elbette birçok ayet (Kim için?) | Akıl sahipleri için

﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاَجَلٌ مُسَمًّىۜ
Şayet söz olmasaydı (Öyle söz ki) | Önceden sadır olmuş (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından | Elbette [helak] olurdu (Ne olurdu?) | [Onlar için] Kaçınılmaz olurdu (Daha ne olmasaydı?) | Bir ecel/vakit (Öyle vakit ki) | Belirlenmiş olan

﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
O halde sabret (Neye?) | Ol şeye ki | Diyorlar | Ve tesbih et (Ne ile?) | Rabbine hamd ile (Neden önce?) | Güneş doğmadan önce

وَقَبْلَ غُرُوبِهَاۚ وَمِنْ اٰنَٓائِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
Ve güneş batmadan önce | Ve gecenin vakitlerinden bir bölümünde | Tesbih et (Daha?) | Ve gündüzün iki ucunda [tesbih et] | Ta ki sen

تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِه۪ٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ
Razı olursun | Ve asla dikme (Neyi?) | İki gözünü (Neye?) | O şeye ki | Çokça faydalandırdık (Ne ile?) | O şeyle (Kimi?) | Bir zümreyi (Kimden?) | Onlardan (Neyle faydalandırdık?)

زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ ف۪يهِۜ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿١٣١﴾
Dünya hayatının süsüyle (Niye faydalandırdık?) | Onları imtihana çekmek için (Neyde?) | O şeyde | Ve Rabbinin rızkı (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Daha?) | Ve daha kalıcıdır

وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَاۜ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًاۜ نَحْنُ
Emret (Kime?) | Ailene (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Ve sürekli sebat et (Ne üzerine?) | O namaz üzerine | Biz senden istemiyoruz (Ne?) | Herhangi bir rızık | Biz asıl

نَرْزُقُكَۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْت۪ينَا بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّه۪ۜ
Seni rızıklandırırız | [Övgüye layık] son (Kime aittir?) | Takvaya aittir | Ve dediler (Ne dediler?) | Getirmeli değil miydi? (Ne?) | Bir mucize (Öyle mucize ki?) | Rabbi tarafından

اَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُو۫لٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ اَنَّٓا اَهْلَكْنَاهُمْ
Onlara gelmedi mi? (Ne?) | Ol şeyin apaçık delili ki (Neyin apaçık delili?) | İlk kitaplardadır | Şayet biz | Onları helak etseydik (Ne ile?)

بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِه۪ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَٓا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
Bir azapla (Neden önce?) | O'ndan önce | Elbette derlerdi (Ne derlerdi?) | Ey Rabbimiz! | Gönderseydin! (Kime?) | Bize (Ne?) | Bir elçi | Biz de uysaydık (Neye?)

اٰيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُواۚ
Senin ayetlerine (Neden önce?) | Zelilliğe düşmemizden önce (Daha neden önce?) | Ve rüsvaylığa düşmemizden önce | [Habibim] söyle | Herkes (Nedir?) | Bekleyicidir | O halde siz de bekleyin

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾
Çok yakında bileceksiniz (Neyi bileceksiniz?) | Kimdir? (Ne?) | Yolun yolcuları (Öyle yol ki?) | Doğru olan | Ve kimdir? | Doğru yola ulaşmış olan?

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ — آيَاتُهَا ١١٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ ف۪ي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ١
Yaklaştı (Kim için?) | İnsanlar için (Ne yaklaştı?) | Onların hesabı | Halbuki onlar | Bir gaflet içerisinde (Nedirler?) | Yüz çeviricidirler

مَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ
Onlara gelmez (Ne?) | Bir uyarı (Öyle uyarı ki?) | Rablerinden (Öyle uyarı ki) | Yeni | Ancak | Onu dinlerler (Ne oldukları halde?)

وَهُمْ يَلْعَبُونَ ٢ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذ۪ينَ
Onlar | Eğleniyorlar | Daha ne oldukları halde onu dinlerler?) Oyunda olduğu halde (Ne?) | Kalpleri | Ve onlar gizlediler (Neyi?) | Gizli konuşmalarını (Onlardan bedel kim gizledi?) | O kimseler ki

ظَلَمُوا هَلْ هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ اَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ
Zulmettiler | Bu mudur? | Ancak (Nedir?) | Bir beşerdir (Öyle beşer ki) | Sizin gibi | Gidiyor musunuz? (Neye?) | Sihire? | Halbuki sizler (Nesiniz?)

تُبْصِرُونَ ٣ قَالَ رَبّ۪ي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
Görüyorsunuz | De | Benim rabbim (Nedir?) | Bilir (Neyi?) | Sözü (O söz ne olduğu halde?) | Semada (Daha?) | Ve yerde

وَهُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ٤ بَلْ قَالُوا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ
Ve O (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir | Bilakis | Dediler ki (O nedir?) | Karışık rüyalardır | Hayır

افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَا اُرْسِلَ الْاَوَّلُونَ
Onu iftira etmiştir | Hayır | O (Nedir?) | Şairdir | Bize getirsin (Ne?) | Bir mucize (Ne gibi?) | Gönderilmesi gibi (Kim?) | Evvelkiler

٥ مَا اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا اَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ٦
İman etmedi (Ne zaman?) | Onlardan önce (Kim?) | Hiçbir belde halkı (Öyle belde halkı ki) | Onları helak ettik | Onlar mı? | İnanacaklar!

وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُوح۪ي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوا
Biz göndermedik (Ne zaman?) | Senden önce | Ancak [gönderdik] (Kimi?) | Adamları (Öyle adamları ki) | Vahyediyorduk (Kime?) | Onlara | Sorun (Kime?)

اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٧ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
Zikir ehline | Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Bilmiyorsunuz | Biz onları yapmadık (Ne yapmadık?) | Ceset (Öyle cesetler ki)

لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِد۪ينَ ٨ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ
Yemezler (Neyi?) | Yemeği | Ve onlar olmamıştır (Ne?) | Ebediler | Sonra | Onlara sadık olduk (Nede?)

الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِف۪ينَ ٩
Sözümüzde | Ve onları kurtardık (Daha kimi?) | O kimseleri ki | Biz diliyoruz | Ve helak ettik (Kimi?) | Haddi aşanları

لَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ كِتَابًا ف۪يهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٠
Andolsun ki | İndirdik (Kime?) | Size (Ne indirdik?) | Bir kitap ki | İçinde vardır (Ne?) | Sizin şanınız | Hâlâ akıl etmeyecek misiniz?

ENBİYÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 112 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. İnsanlara hesap zamanı yaklaştı. Onlar ise hâlâ gaflet içinde aldırmıyorlar.

2. Rablerinden kendilerine gelen her yeni uyarıyı ancak alaya alarak dinliyorlar.

3. Kalpleri hep oyunda, hem onlar o zalimler şu gizli fısıltıyı gizlice birbirlerine söylediler: "Bu ancak sizin gibi bir insan! Artık göz göre göre büyüye mi gidiyorsunuz?"

4. Dedi ki: "Rabbim gökte ve yerde söyleneni bilir. O, her şeyi işitendir, bilendir."

5. (Onlar) dediler ki: "Bunlar bir takım karışık rüyalar, yok onu kendisi uydurdu, yok o bir şairdir. Öyle değilse, bize öncekilere gönderilen gibi bir mucize getirsin!"

6. Onlardan önce helâk ettiğimiz hiçbir şehir (halkı) iman etmedi. Şimdi onlar mı iman edecekler?

7. Senden önce de başka değil, ancak kendilerine vahiy gönderdiğimiz bir takım erkekler gönderdik. Haydin, zikir ehline sorun, bilmiyorsanız

8. Biz onları yemek yemez bir ceset yapmadık; hem de ebedi de değildiler.

9. Sonra onlara verdiğimiz sözü yerine getirdik de kendilerini ve dilediklerimizi kurtardık, aşırı gidenleri helâk ettik.

10. Andolsun ki, size öyle bir kitap indirdik ki, bütün şanınız ondadır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

11. Oysa biz zulmetmekte olan nice memleketi kırdık geçirdik ve arkasından da diğerlerini başka bir kavim olarak var ettik.

12. Azabımızı hissettikleri zaman, hemen oradan üzengi tepiyorlardı. (Kaçmaya koyuluyorlardı.)

13. "Yok tepinmeyin, dönün içinde şımartıldığınız şeylere ve evlerinize ki, sorguya çekileceksiniz!" dedik.

14. (Onlar da): "Vay bizlere! Gerçekten bizler zalimlerdik!" dediler.

15. Artık bütün feryatları bu oldu kaldı. Neticede onları öyle yaptık ki, biçildiler, söndüler.

16. Biz, göğü, yeri ve arasındakileri oyunculuk etmek üzere yaratmadık.

17. Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi katımızdan edinirdik. Yapacak olsaydık öyle yapardık.

18. Hayır, biz hakkı batılın tepesine fırlatırız da beynini parçalar, bir de bakarsın ki, o anda mahvolmuştur! Vay sizlere de, o yaptığınız nitelemelerden dolayı.

19. Oysa göklerde, yerde kim varsa O'nundur. O'nun huzurundakiler O'na ibadet etmekten ne çekinirler ne de yorgunluk duyarlar.

20. Gece gündüz O'nu tesbih ederler, usanmazlar.

21. Yoksa bir takım ilahlar edindiler de yeryüzünden; dirilişi onlar mı yapacaklar?

22. Yerde, gökte Allah'tan başka ilahlar olsaydı bunların ikisi de bozulmuş gitmişti. O Arş'ın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları vasıflardan münezzehtir, beridir.

23. O yaptığından sorumlu olmaz, onlar ise sorumludurlar.

24. Yoksa O'ndan başka ilahlar mı edindiler? De ki: "Haydi getirin delilinizi. İşte benimle beraber onların kitabı ve benden öncekilerin kitabı!" Fakat çokları hakkı bilmezler de onun için yüz çevirirler.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَر۪ينَ

Nicelerini | Kırdık geçirdik (Neden?) | Memleketlerden (Öyle memleketler ki) | İdiler (Ne?) | Zalim | Ve vücuda getirdik (Ne zaman?) | Onların arkasından (Ne vücuda getirdik?) | Topluluklar (Öyle topluluklar ki) | Başkaları olan

(١١) فَلَمَّٓا اَحَسُّوا بَاْسَنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ (١٢) لَا تَرْكُضُوا

Ne zaman ki | Hissettiler (Neyi?) | Azabımızı | O vakit | Onlar (Nereden?) | Oradan (Nedirler?) | Kaçıyorlardı (Ne dedi?) | Kaçmayın

وَارْجِعُٓوا اِلٰى مَٓا اُتْرِفْتُمْ ف۪يهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُونَ (١٣)

Dönün (Nereye?) | O yere ki | Şımartıldınız (Nerede?) | Orada (Daha nereye dönün?) | Ve yurtlarınıza [dönün] | Ta ki siz | Sorguya çekilesiniz

قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِم۪ينَ (١٤) فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوٰيهُمْ

Dediler ki | Vay bize! | Muhakkak ki biz | İdik (Ne?) | Zalimler | Devam etti (Ne?) | Bu (Nedir?) | Onların feryatlarıdır

حَتّٰى جَعَلْنَاهُمْ حَص۪يدًا خَامِد۪ينَ (١٥) وَمَا خَلَقْنَا السَّمَٓاءَ

Ta ki | Onları eyledik (Ne eyledik?) | Biçilmiş (Ne oldukları halde?) | Sönmüş kimseler | Biz yaratmadık (Neyi?) | Göğü (Daha)

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ (١٦) لَوْ اَرَدْنَٓا اَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا

Yeri (Daha?) | Ol şeyi ki | O ikisinin arasındadır (Ne olduğumuz halde?) | Oynayıcılar olduğumuz halde | Şayet | İsteseydik (Ne?) | Edinmek (Ne?) | Bir eğlence

لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّٓا اِنْ كُنَّا فَاعِل۪ينَ (١٧) بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ

Elbette onu edinirdik (Nereden?) | Tarafımızdan | Şayet biz olsaydık (Ne?) | Yapacaklar | Bilakis | Atarız (Neyi?) | Hakkı (Ne üzerine?)

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ (١٨)

Batıl üzerine | Onu parçalar | Bir de bakarsın | O (Nedir?) | Mahvolmuştur | Size olsun (Ne?) | Yazıklar (Neden dolayı?) | O şeylerden dolayı ki | Vasıflıyorsunuz

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Onundur (Kim?) | O kimseler ki (Neredetir?) | Göklerde (Daha) | Ve yerde (Daha kim onundur?) | O kimseler ki | Onun huzurunda (Nedirler?) | Çekinmezler (Neden?)

عَنْ عِبَادَتِه۪ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ (١٩) يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ

Ona ibadet etmekten (Daha?) | Ve yorulmazlar | Tesbih ederler (Ne zaman?) | Gece (Daha?) | Ve gündüz (Ne oldukları halde?)

لَا يَفْتُرُونَ (٢٠) اَمِ اتَّخَذُٓوا اٰلِهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ (٢١) لَوْ

Bıkıp usanmadıkları halde | Yoksa | Edindiler mi? (Ne?) | İlahlar (Neden?) | Yerden | Onlar mı? | Diriltecekler | Şayet

كَانَ ف۪يهِمَٓا اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ

Olsaydı (Nerede?) | O yerde ve göklerde (Ne?) | İlahlar (Öyle ilahlar ki) | Allah'tan başka | Kesinlikle ikisi de bozulup giderdi | Allah münezzehtir (Öyle Allah ki) | Arş'ın rabbi (Neden münezzehtir?)

عَمَّا يَصِفُونَ (٢٢) لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ (٢٣) اَمِ

O şeylerden ki | Vasıflıyorlar | O sorumlu tutulamaz (Neden?) | O şeylerden ki | Yapıyor | Halbuki onlar | Sorgulanacaklardır | Yoksa

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اٰلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ

Edindiler mi? (Neden başka?) | Ondan başka (Ne edindiler mi?) | İlahlar | De ki: | Getirin (Neyi?) | Kesin delilinizi | İşte bu (Nedir?) | O kimsenin zikridir ki | Benimle beraberdir (Daha kimin zikridir?)

وَذِكْرُ مَنْ قَبْل۪ي بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ (٢٤)

Ve yine o kimsenin zikridir ki | Benden öncedir | Bilakis | Onların çoğu | Bilmezler (Neyi?) | Hakkı | Ve onlar | Yüz çevirenlerdir

Arapça	Türkçe
وَمَا أَرْسَلْنَا	Biz göndermedik (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلِكَ	Senden önce (Kimi?)
مِنْ رَسُولٍ	Hiçbir resulü
إِلَّا	Ancak
نُوحِي	Vahyolunuyordu (Kime vahyolunuyordu?)
إِلَيْهِ	Ona (Ne?)
أَنَّهُ	Muhakkak ki
لَا إِلٰهَ	Hiçbir ilah yoktur
إِلَّا	Ancak
أَنَا	Ben varım
فَاعْبُدُونِ ٢٥	O halde bana ibadet edin
وَقَالُوا	Dediler ki:
اتَّخَذَ	Edindi (Kim?)
الرَّحْمٰنُ	Rahman (Ne edindi?)
وَلَدًا	Evlat
سُبْحَانَهُ	O bundan münezzehtir
بَلْ	Bilakis ([O melekler] nedir?)
عِبَادٌ	Kullardır (Öyle kullar ki)
مُكْرَمُونَ ٢٦	İkram olunmuşlar
لَا يَسْبِقُونَهُ	Onu geçmezler (Ne ile?)
بِالْقَوْلِ	Söz ile
وَهُمْ	Halbuki onlar
بِأَمْرِهِ	Hep onun emrini
يَعْمَلُونَ ٢٧	Yaparlar
يَعْلَمُ	Bilir (Neyi?)
مَا	O şeyleri ki
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ	Onların önlerindedir (Daha?)
وَمَا	Ve o şeyleri ki
خَلْفَهُمْ	Onların arkalarındadır
وَلَا يَشْفَعُونَ	Ve şefaat etmezler
إِلَّا	Ancak
لِمَنِ	O kişiye ki
ارْتَضٰى	Allah razı oldu
وَهُمْ	Ve onlar
مِنْ خَشْيَتِهِ	Onun korkusundan (Nedirler?)
مُشْفِقُونَ ٢٨	Titrerler
وَمَنْ	Her kim
يَقُلْ	Derse (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Ne derse?)
إِنِّي	Muhakkak ki ben (Neyim?)
إِلٰهٌ	İlahım (Kimden başka?)
مِنْ دُونِهِ	Ondan başka
فَذٰلِكَ	İşte böyle
نَجْزِيهِ	Onlara ceza olarak veririz (Neyi?)
جَهَنَّمَ	Cehennemi
كَذٰلِكَ	İşte böyle
نَجْزِي	Cezalandırırız (Kimi?)
الظَّالِمِينَ ٢٩	Zalimleri
أَوَلَمْ يَرَ	Görmedi mi? (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	İnkâr ettiler (Ki)
أَنَّ السَّمٰوَاتِ	Muhakkak ki gökler
وَالْأَرْضَ	Ve yeryüzü
كَانَتَا	O ikisi idi (Ne idi?)
رَتْقًا	Bitişik
فَفَتَقْنَاهُمَا	Biz o ikisini ayırdık
وَجَعَلْنَا	Ve biz yaptık (Neden?)
مِنَ الْمَاءِ	Sudan (Neyi yaptık?)
كُلَّ شَيْءٍ	Her şeyi (Öyle şeyler ki)
حَيٍّ	Canlı olan
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ٣٠	Hâlâ inanamıyorlar mı?
وَجَعَلْنَا	Ve diktik (Nerede?)
فِي الْأَرْضِ	Yeryüzünde (Neyi?)
رَوَاسِيَ	Dağları (Niye?)
أَنْ تَمِيدَ	Sarsmasından dolayı (Kimi?)
بِهِمْ	Onları
وَجَعَلْنَا	Ve yaptık (Nerede?)
فِيهَا	Yeryüzünde (Ne yaptık?)
فِجَاجًا	Açıklıklar (Ondan bedel?)
سُبُلًا	Yollar
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَهْتَدُونَ ٣١	Ulaşsınlar
وَجَعَلْنَا	Ve biz yaptık (Neyi?)
السَّمَاءَ	Gökyüzünü (Ne yaptık?)
سَقْفًا	Çatı (Öyle çatı ki)
مَحْفُوظًا	Korunmuş
وَهُمْ	Halbuki onlar
عَنْ اٰيَاتِهَا	Gökyüzündeki ayetlerden (Nedir?)
مُعْرِضُونَ ٣٢	Yüz çeviricidirler
وَهُوَ	Ve O
الَّذِي	Öyle bir zattır ki
خَلَقَ	Yarattı (Neyi?)
الَّيْلَ	Geceyi (Daha?)
وَالنَّهَارَ	Gündüzü (Daha?)
وَالشَّمْسَ	Güneşi (Daha?)
وَالْقَمَرَ	Ve ayı
كُلٌّ	Her biri
فِي فَلَكٍ	Bir yörüngede
يَسْبَحُونَ ٣٣	Yüzerler
وَمَا جَعَلْنَا	Biz vermedik (Kime?)
لِبَشَرٍ	Hiçbir beşere (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلِكَ	Senden önce (Ne vermedik?)
الْخُلْدَ	Ölümsüzlük
أَفَإِنْ مِتَّ	Sen öldüğün takdirde mi
فَهُمُ	Onlar
الْخَالِدُونَ ٣٤	Ebedi kalacaklar!
كُلُّ نَفْسٍ	Her nefis (Nedir?)
ذَائِقَةُ الْمَوْتِ	Ölümü tadıcıdır
وَنَبْلُوكُمْ	Ve sizi imtihan ederiz (Ne ile?)
بِالشَّرِّ	Şer ile (Daha?)
وَالْخَيْرِ	Ve hayır ile (Niçin?)
فِتْنَةً	Denemek için?
وَإِلَيْنَا	Ve bize
تُرْجَعُونَ ٣٥	Döndürüleceksiniz

25. Biz senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki, ona şöyle vahyetmiş olmayalım: "Gerçek şu ki, benden başka ilah yoktur, onun için hep bana ibadet edin."

26. Böyle iken dediler ki: "Rahman çocuk edindi." Allah bundan münezzehtir. Doğrusu onlar ikram olunmuş kullardır.

27. Onlar Allah'ın sözünün önüne geçmezler, hep O'nun emriyle hareket ederler.

28. Onların önlerindekini de, arkalarındakini de bilir. Ve onlar O'nun razı olacağı kimselerden başkasına şefaat etmezler. Hepsi O'nun korkusundan titrerler.

29. İçlerinden her kim: "Ben O'ndan başka bir ilahım!" derse, biz ona cehennemi ceza olarak veririz. Zalimleri biz böyle cezalandırırız.

30. Ya o inkâr edenler görmediler mi ki, gökler ve yer bitişik idiler de biz onları ayırdık. Canlı olan her şeyi sudan yaptık. Hâlâ inanmıyorlar mı?

31. Yeryüzünde de onları çalkalar diye, baskılar oturttuk. Doğru gidebilsinler diye orada bol bol açıklıklar (geniş alanlar, ovalar, yollar) yaptık.

32. Gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise O'nun âyetlerinden yüz çeviriyorlar.

33. Hâlbuki geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur. Bütün o gök cisimleri, her biri birer yörüngede yüzüyorlar.

34. Bir de biz senden önce hiçbir insana ölümsüzlük vermedik. Eğer sen ölürsen onlar sonsuz olarak hayatta mı kalacaklar?

35. Her canlı ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak kötülük ve iyilik ile deneyeceğiz; hepiniz de sonunda bize döndürüleceksiniz.

36. O inkâr edenler seni gördükleri zaman, seni alaya alıyorlar ve: "İlahlarınızı anıp duran bu mudur?" diyorlar. Hâlbuki onlar hep Rahman'ın zikrini inkâr ediyorlar.

37. İnsan aceleden yaratıldı. Yarın ben onlara âyetlerimi göstereceğim, şimdi siz acele etmeyin!

38. Bir de: "Bu vaadedilen ne zaman? Eğer doğru iseniz." diyorlar.

39. Bir bilseler o inkâr edenler, ne yüzlerinden ne arkalarından ateşi savuşturamayacakları ve hiçbir taraftan yardım edilmeyecekleri o zamanı!

40. Doğrusu o onlara ansızın gelecek de kendilerini dondurakalacak... Artık ne geri çevrilmesine güçleri yetecek, ne de kendilerine mühlet verilecektir.

41. Andolsun ki, senden önce birçok peygamberlerle alay edildi de içlerinden alay edenleri o alay ettikleri şey kuşatıverdi.

42. De ki: "Sizi gece ve gündüz o Rahman'dan kim koruyabilir. Fakat onlar Rablerinin zikrinden yüz çevirmişlerdir.

43. Yoksa onlar için kendilerini bize karşı koruyacak ilahlar mı var? Onlar kendi nefislerini bile kurtaramayacakları gibi bizden yardım da görmezler.

44. Doğrusu biz onları ve atalarını yaşattık, hatta o ömür onlara uzun geldi. Fakat şimdi görmüyorlar mı, o yeryüzünü etrafından eksiltip duruyoruz? O halde üstün gelen onlar mıdır?

وَاِذَا رَاٰكَ	الَّذٖينَ	كَفَرُٓوا	اِنْ يَتَّخِذُونَكَ	اِلَّا	هُزُوًاۜ
Seni gördüğü zaman (Kim?)	O kimseler ki	Kafir oldular	Seni almıyorlar	Ancak [alıyorlar] (Neye?)	Alaya

اَهٰذَا	الَّذٖى	يَذْكُرُ	اٰلِهَتَكُمْۚ	وَهُمْ	بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ	هُمْ
Bu mu?	O kimsedir ki	Anıyor (Neyi?)	İlahlarınızı	Halbuki onlar	Rahman'ın zikrini	Onlar (Nedirler?)

كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾	خُلِقَ	الْاِنْسَانُ	مِنْ عَجَلٍۜ	سَاُرٖيكُمْ
İnkar edenlerdir	Yaratıldı (Kim?)	İnsan (Neden yaratıldı?)	Aceleden	Size göstereceğim (Neyi?)

اٰيَاتٖى	فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾	وَيَقُولُونَ	مَتٰى	هٰذَا الْوَعْدُ
Ayetlerimi	Benden acele etmemi istemeyin	Derler ki	Ne zamandır? (Ne?)	Bu vaat

اِنْ كُنْتُمْ	صَادِقٖينَ ﴿٣٨﴾	لَوْ يَعْلَمُ	الَّذٖينَ	كَفَرُوا
Şayet iseniz (Ne?)	Doğru söyleyenler	Bilseydi (Kim?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Neyi bilselerdi?)

حٖينَ لَا يَكُفُّونَ	عَنْ وُجُوهِهِمُ	النَّارَ	وَلَا	عَنْ ظُهُورِهِمْ
Savamayacakları zamanı (Neden?)	Yüzlerinden (Neyi?)	Azabı (Daha?)	Ve yine savamayacakları (Neden?)	Sırtlarından

وَلَا هُمْ	يُنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾	بَلْ	تَأْتٖيهِمْ	بَغْتَةً	فَتَبْهَتُهُمْ
Ve onlar olmayacaklar da	Yardım görürler	Bilakis	Onlara gelir (Nasıl?)	Ansızın	Ve onları şaşırtır

فَلَا يَسْتَطٖيعُونَ	رَدَّهَا	وَلَا هُمْ	يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾	وَلَقَدِ	اسْتُهْزِئَ
Güç yetiremezler (Neye?)	Onu geri çevirmeye	Ve onlar olmazlar da	Mühlet veriliyorlar	Andolsun ki	Alay edildi (Kimle?)

بِرُسُلٍ	مِنْ قَبْلِكَ	فَحَاقَ	بِالَّذٖينَ	سَخِرُوا	مِنْهُمْ	مَا
Peygamberlerle (Öyle peygamberler ki?)	Senden öncedirler	Kuşattı (Kimi?)	O kişileri ki	Alaya aldılar (Ne oldukları halde?)	Onlardan (Ne kuşattı?)	O şey ki

كَانُوا	بِهٖ	يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٤١﴾	قُلْ	مَنْ	يَكْلَؤُكُمْ	بِالَّيْلِ	وَالنَّهَارِ
İdiler	O şeyi (Ne idiler?)	Alaya alıyor idiler	De (Ne de?)	Kim?	Sizi koruyacak (Ne zaman?)	Gece (Daha?)	Ve gündüz (Kimden?)

مِنَ الرَّحْمٰنِۜ	بَلْ	هُمْ	عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ	مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾	اَمْ
Rahman'dan	Bilakis	Onlar	Rablerinin zikrinden	Yüz çevirenlerdir	Yoksa

لَهُمْ	اٰلِهَةٌ	تَمْنَعُهُمْ	مِنْ دُونِنَاۜ	لَا يَسْتَطٖيعُونَ
Onlar için var mıdır? (Ne?)	İlahlar (Öyle ilahlar ki)	Onları koruyacak	Bizden başka	Güç yetiremezler (Neye?)

نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ	وَلَا هُمْ	مِنَّا	يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾	بَلْ	مَتَّعْنَا	هٰٓؤُلَٓاءِ
Kendilerine yardım etmeye	Ve onlar olamazlar	Bizden (Ne olamazlar?)	Korunurlar	Bilakis	Yaşattık (Kimi?)	Onları (Daha?)

وَاٰبَٓاءَهُمْ	حَتّٰى	طَالَ	عَلَيْهِمُ	الْعُمُرُۜ	اَفَلَا يَرَوْنَ	اَنَّا
Ve atalarını	Ta ki	Uzun geldi (Kimlere?)	Onlara (Ne?)	Ömür	Görmüyorlar mı ki	Muhakkak biz

نَأْتِى	الْاَرْضَ	نَنْقُصُهَا	مِنْ اَطْرَافِهَاۜ	اَفَهُمُ	الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾
Geliyoruz (Nereye?)	Yurtlarına	Onu eksiltiyoruz (Neden?)	Etrafından	Şimdi onlar mı?	Galipler

قُلْ اِنَّمَٓا اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَٓاءَ اِذَا مَا

De (Ne de?) | Ancak | Sizi uyarıyorum (Ne ile?) | Vahiy ile | Ve işitmez (Kim?) | Sağırlar (Neyi?) | Bu çağrıyı (Ne zaman?) | O zaman ki

يُنْذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ

Uyarılıyorlar | Andolsun ki şayet | Onlara dokunsa (Ne?) | Bir esinti (Neden?) | Rabbinin azabından | Elbette derler (Ne?)

يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ

Eyvah bize! | Muhakkak ki biz | Olduk (Ne?) | Zalimler | Ve koyarız (Neyi?) | Terazileri (Öyle teraziler ki) | Adaletli (Niçin?)

لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

Kıyamet günü için | Artık zulüm görmez (Kim?) | Hiçbir nefis | Hiçbir şekilde | Olsa bile (Ne olsa bile?) | Tane ağırlığınca (Neden?)

مِنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا وَكَفٰى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا

Hardaldan | Getiririz (Neyi?) | Onu | Ve yeter (Kim?) | Biz (Ne olarak?) | Hesap görenler olarak | Andolsun ki | Biz verdik (Kime?)

مُوسٰى وَهٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَٓاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ اَلَّذِينَ

Musa'ya (Daha?) | Ve Harun'a (Neyi?) | Furkan'ı (Daha ne verdik?) | Aydınlık (Daha ne verdik?) | Ve öğüt (Kim için?) | Takva sahipleri için | Onlar öyle kimselerdir ki

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهٰذَا

Korkarlar (Kimden?) | Rablerinden (Onlar ne oldukları halde?) | Gayb oldukları/görmedikleri halde | Yine onlar | Kıyametten (Nedirler?) | Titrerler | Bu (Nedir?)

ذِكْرٌ مُبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُ اَفَاَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ

Öğüttür (Öyle öğüt ki) | Mübarek (Yine öyle öğüt ki) | Onu biz indirdik | Şimdi siz misiniz? | Onu | İnkarcılar | Andolsun ki

اٰتَيْنَٓا اِبْرٰهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ اِذْ قَالَ

Biz verdik (Kime?) | İbrahim'e (Ne verdik?) | Rüştünü (Ne zaman?) | Bundan önce | Ve biz idik | Onu (Ne idik?) | Biliciler | O vakit ki | Demişti (Kime?)

لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِٓي اَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

Babasına (Daha kime?) | Ve kavmine (Ne demişti?) | Nedir? | Şu heykeller | Öyle heykeller ki | Siz | Onlara | İbadete duruyorsunuz

﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ

Dediler ki: | Biz bulduk (Kimi?) | Atalarımızı (Ne bulduk?) | Onlara | İbadet ediciler bulduk | Dedi (Ne dedi?) | Andolsun ki | Oldunuz

اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ

Siz (Daha?) | Ve babalarınız (Nerede oldunuz?) | Sapıklık içinde (Öyle sapıklık ki) | Apaçık | Dediler ki: | Bize getirdin mi? (Neyi?) | Gerçeği

اَمْ اَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ

Yoksa | Sen | Eğlenenlerden misin? | Dedi ki: | Bilakis | Sizin Rabbiniz (Kimdir?) | Göklerin rabbidir (Daha?)

وَالْاَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

Ve yeryüzünün rabbidir | Öyle Rab ki | Onları yarattı | Ve ben | Bunun üzerine | Şahitlik edenlerdenim

﴿٥٦﴾ وَتَاللّٰهِ لَاَكِيدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

Allah'a yemin ederim ki | Elbette oyun yapacağım (Neye?) | Putlarınıza (Ne zaman?) | Siz gittikten sonra (Ne olduğunuz halde?) | Arkanızı dönücüler olduğunuz halde

45. De ki: "Ben sizi ancak vahiy ile uyarıyorum, ama sağırlar ne kadar uyarılsalar çağrıyı işitmezler.

46. Yemin olsun ki, Rabbinin azabından çok az bir şey onlara dokunursa, muhakkak diyeceklerdir ki: "Vay bizlere, bizler gerçekten zalimlerdik."

47. Biz ise, kıyamet günü için dürüst teraziler koyarız. Hiçbir kimseye zerre kadar zulmedilmez. Bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa, onu getirir koruz. Hesap gören olarak da biz yeteriz.

48. Andolsun ki: "Musa ile Harun'a Furkan ve bir ışık ve bir zikir vermiştik, takva sahipleri için...

49. O takva sahipleri için ki, gıyabında Rablerinden korkarlar ve kıyametten dolayı titrer dururlar.

50. İşte bu (Kur'an) da bizim indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Şimdi siz bunu mu inkâr ediyorsunuz?

51. Andolsun ki, bundan önce de İbrahim'e rüşdünü (din ve dünya konusunda doğruya ulaşma yeteneğini) vermiştik ve biz onu biliyorduk.

52. O zaman babasına ve kavmine dedi ki: "Başına toplanıp durduğunuz şu putlar nedir?"

53. (Onlar da): "Atalarımızı bunlara tapar bulduk." dediler.

54. (İbrahim): "Andolsun ki, siz de, atalarınız da açık bir sapıklık içindesiniz !" dedi.

55. Dediler ki: "Ciddi mi söylüyorsun, yoksa sen şakacılardan mısın?"

56. (İbrahim) dedi ki: "Doğrusu, Rabbiniz o göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları O yaratmıştır ve ben buna şehadet edenlerdenim.

57. Ve Allah'a yemin olsun ki, siz dönüp gittikten sonra putlarınıza mutlaka bir tuzak kuracağım!"

58. Derken, onları parça parça etti. Ancak büyüklerinden birini bıraktı ki, belki ona müracaat ederler.

59. "Bunu bizim ilahlarımıza kim yapmış? Muhakkak o zalimlerden biridir." dediler.

60. "Bir delikanlı işittik, bunları diline doluyor... Adına İbrahim deniyormuş." dediler

61. "Haydin, getirin onu insanların gözleri önüne, belki tanıklık ederler." dediler.

62. Dediler ki: "Sen mi yaptın bunu ilahlarımıza ey İbrahim?"

63. (İbrahim): "Belki şu büyükleri yapmıştır; sorun bakalım onlara, eğer söylerlerse." dedi.

64. Bunun üzerine vicdanlarına müracaat ettiler de: "Doğrusu siz haksızsınız!" dediler.

65. Sonra tepeleri üstü ters döndüler: "Sen gerçekten bunların konuşmadığını bilirsin." dediler.

66. (İbrahim) dedi ki: "O halde Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda veremeyecek, zarar da edemeyecek nesnelere mi tapıyorsunuz?

67. Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza! Hâlâ akıllanmayacak mısınız?"

68. (Onlar): "Siz bunu yakın da ilahlarınızın öcünü alın, eğer bir şey yapacaksanız!" dediler.

69. "Ey ateş, İbrahim'e serin ve esenlik ol!" dedik.

70. O'na bir dolap kurmak istediler, biz de kendilerini daha fazla zarara uğrattık.

71. Ve onu Lut ile beraber kurtarıp içinde âlemlere bereketler verdiğimiz yere çıkardık.

72. Ona İshak'ı ihsan ettik, fazla olarak Yakub'u da... Ve her birini iyi kimseler yaptık.

فَجَعَلَهُمْ	Ve onları yaptı (Ne yaptı?)
جُذَاذًا	Param-parça
اِلَّا	Ancak [parçalamadı] (Neyi?)
كَبِيرًا	Büyüğünü (Neyin?)
لَهُمْ	Onların
لَعَلَّهُمْ	Belki onlar
اِلَيْهِ	Ona
يَرْجِعُونَ	Müracaat ederler
﴿٥٨﴾ قَالُوا	Dediler (Ne dediler?)
مَنْ	Kim
فَعَلَ	Yaptı (Neyi?)
هٰذَا	Bunu (Kime?)
بِاٰلِهَتِنَا	İlahlarımıza
اِنَّهُ	Muhakkak O (Kimdir?)
لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾	Zalimlerden biridir
قَالُوا	Dediler ki:
سَمِعْنَا	İşittik (Kimi?)
فَتًى	Bir genci (Öyle genç ki)
يَذْكُرُهُمْ	Onları diline doluyormuş
يُقَالُ	Deniyor (Kime?)
لَهُ	Ona (Ne deniyor?)
اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٠﴾	İbrahim
قَالُوا	Dediler ki
فَأْتُوا	Getirin (Kimi?)
بِهِ	Onu (Nereye?)
عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ	İnsanların gözü önüne
لَعَلَّهُمْ	Belki onlar
يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾	Şahitlik ederler
قَالُوا	Dediler ki
ءَاَنْتَ	Sen mi?
فَعَلْتَ	Yaptın (Neyi?)
هٰذَا	Bunu (Neye?)
بِاٰلِهَتِنَا	İlahlarımıza
يَٓا اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٢﴾	Ey İbrahim!
قَالَ	Dedi ki
بَلْ	Bilakis
فَعَلَهُ	Onu yaptı (Ne?)
كَبِيرُهُمْ	Onların büyüğü (Öyle büyüğü ki)
هٰذَا	Şu
فَسْـَٔلُوهُمْ	Onlara sorun
اِنْ كَانُوا	Şayet iseler (Ne?)
يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾	Konuşabiliyorlar
فَرَجَعُوٓا	Bunun üzerine döndüler (Neye?)
اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ	Kendilerine/vicdanlarına
فَقَالُوٓا	Ve dediler (Ne?)
اِنَّكُمْ	Muhakkak ki siz
اَنْتُمُ	Sizler
الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾	Zalimlersiniz
ثُمَّ	Sonra
نُكِسُوا	Döndüler (Ne üzerine?)
عَلٰى رُؤُ۫سِهِمْ	Tepeleri üstlerine
لَقَدْ	Andolsun
عَلِمْتَ	Sen de biliyorsun ki
مَا هٰٓؤُلَٓاءِ	Bunlar değiller (Ne değiller?)
يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾	Konuşabiliyorlar
قَالَ	Dedi ki
اَفَتَعْبُدُونَ	Öyleyse tapacak mısınız? (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Neye?)
مَا	O şeylere ki
لَا يَنْفَعُكُمْ	Size fayda veremiyor (Neyi?)
شَيْـًٔا	Hiçbir şeyi
وَلَا يَضُرُّكُمْ	Ve size zarar da veremiyor
﴿٦٦﴾ اُفٍّ	Yuh olsun (Kime?)
لَكُمْ	Size (Daha?)
وَلِمَا	Ve o şeylere ki
تَعْبُدُونَ	Tapıyorsunuz (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka
اَفَلَا تَعْقِلُونَ	Hala akıl edemeyecek misiniz?
﴿٦٧﴾ قَالُوا	Dediler ki
حَرِّقُوهُ	Onu yakın
وَانْصُرُوٓا	Ve yardım edin (Neye?)
اٰلِهَتَكُمْ	İlahlarınıza
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz (Ne?)
فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾	Yapıcılar
قُلْنَا	Biz dedik ki
يَا نَارُ	Ey ateş!
كُونِى	Ol (Ne?)
بَرْدًا	Serin (Daha?)
وَسَلَامًا	Ve selamet (Kime?)
عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ	İbrahim'e
﴿٦٩﴾ وَاَرَادُوا	İstediler (Kime?)
بِهِ	Ona (Ne istediler?)
كَيْدًا	Tuzak kurmak
فَجَعَلْنَاهُمُ	Biz de onları yaptık (Ne?)
الْاَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾	En fazla hüsrana uğrayanlar
وَنَجَّيْنَاهُ	Ve onu kurtardık (Daha kimi?)
وَلُوطًا	Ve Lût'u (Nereye?)
اِلَى الْاَرْضِ	Bir yere
الَّتِى	Öyle yer ki
بَارَكْنَا	Bereket verdik (Nerede?)
فِيهَا	Orada (Kim için?)
لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾	Alemler için
وَوَهَبْنَا	Bahşettik (Kime?)
لَهُٓ	Ona (Kimi bahşettik?)
اِسْحٰقَ	İshak'ı (Daha?)
وَيَعْقُوبَ	Ve Yakub'u (Ne olduğu halde?)
نَافِلَةً	Fazla olarak
وَكُلًّا	Ve hepsini
جَعَلْنَا	Eyledik (Ne eyledik?)
صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾	Salih insanlar

وَجَعَلْنَاهُمْ	Ve biz onları yaptık *(Ne?)*
اَئِمَّةً	Önderler *(Öyle önderler ki)*
يَهْدُونَ	Ulaştırıyorlar *(Ne ile?)*
بِاَمْرِنَا	Bizim emrimizle
وَاَوْحَيْنَٓا	Ve vahyettik *(Kime?)*
اِلَيْهِمْ	Onlara *(Ne vahyettik?)*
فِعْلَ الْخَيْرَاتِ	Hayır işler yapmayı *(Daha?)*
وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ	Namaz kılmayı *(Daha?)*
وَاِيتَٓاءَ الزَّكٰوةِ	Ve zekat vermeyi
وَكَانُوا	Ve onlar idiler
لَنَا	Bize *(Ne idiler?)*
عَابِدِينَ ۝٧٣	İbadet ediciler
وَلُوطًا	Lût'a
اٰتَيْنَاهُ	Ona verdik *(Ne?)*
حُكْمًا	Hüküm *(Daha ne verdik?)*
وَعِلْمًا	İlim
وَنَجَّيْنَاهُ	Ve onu kurtardık *(Neden?)*
مِنَ الْقَرْيَةِ	Memleketten
الَّت۪ي	Öyle memleket ki
كَانَتْ	İdi *(Ne?)*
تَعْمَلُ	Yapıyor *(Ne yapıyor idi?)*
الْخَبَٓائِثَ	Çirkin işler
اِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar
كَانُوا	İdiler *(Ne?)*
قَوْمَ سَوْءٍ	Kötü bir kavim *(Öyle kavim ki)*
فَاسِق۪ينَ ۝٧٤	Fâsıklar
وَاَدْخَلْنَاهُ	Ve onu girdirdik *(Nereye?)*
ف۪ي رَحْمَتِنَا	Rahmetimize
اِنَّهُ	Zira O
مِنَ الصَّالِح۪ينَ	Salihlerdendir
۝٧٥ وَنُوحًا	Ve Nuh'u da [an]
اِذْ	Hani
نَادٰى	Dua etmişti *(Ne zaman?)*
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce
فَاسْتَجَبْنَا	Biz de karşılık vermiştik *(Neye?)*
لَهُ	Ona
فَنَجَّيْنَاهُ	Ve onu kurtarmıştık *(Daha kimi?)*
وَاَهْلَهُ	Ve ehlini *(Neden kurtarmıştık?)*
مِنَ الْكَرْبِ	Sıkıntıdan *(Öyle sıkıntı ki)*
الْعَظ۪يمِ ۝٧٦	Büyük
وَنَصَرْنَاهُ	Ve ona yardım etmiştik *(Kime karşı?)*
مِنَ الْقَوْمِ	Kavmine karşı
الَّذ۪ينَ	Öyle kavim ki
كَذَّبُوا	Yalanladılar *(Neyi?)*
بِاٰيَاتِنَا	Ayetlerimizi
اِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar
كَانُوا	İdiler *(Ne?)*
قَوْمَ سَوْءٍ	Kötü bir kavim
فَاَغْرَقْنَاهُمْ	Biz de onları boğduk
اَجْمَع۪ينَ ۝٧٧	Hep birlikte
وَدَاوُ۫دَ	Ve Davud'u da [an] *(Daha?)*
وَسُلَيْمٰنَ	Ve Süleyman'ı da [an]
اِذْ	O vakit ki
يَحْكُمَانِ	Hüküm veriyorlardı *(Ne hakkında?)*
فِي الْحَرْثِ	Ekin hakkında *(O vakitten bedel?)*
اِذْ	O vakit ki
نَفَشَتْ	Yayıldı *(Nerede?)*
ف۪يهِ	O ekinin içinde *(Ne yayıldı?)*
غَنَمُ الْقَوْمِ	Kavmin koyunları
وَكُنَّا	Ve biz idik *(Ne idik?)*
لِحُكْمِهِمْ	Onların hükmünü
شَاهِد۪ينَ ۝٧٨	Görücüler [idik]
فَفَهَّمْنَاهَا	Böylece biz o meseleyi bildirdik *(Kime?)*
سُلَيْمٰنَ	Süleyman'a
وَكُلًّا	Ve her birine
اٰتَيْنَا	Verdik *(Ne verdik?)*
حُكْمًا	Hüküm *(Daha?)*
وَعِلْمًا	Ve ilim
وَسَخَّرْنَا	Emrine verdik *(Kimin?)*
مَعَ دَاوُ۫دَ	Davud'un *(Neyi emrine verdik?)*
الْجِبَالَ	Dağları *(Ne oldukları halde?)*
يُسَبِّحْنَ	Tesbih ediyor oldukları halde *(Daha neyi emrine verdik?)*
وَالطَّيْرَ	Kuşları da
وَكُنَّا	Ve biz olduk *(Ne olduk?)*
فَاعِل۪ينَ ۝٧٩	Yapıcılar
وَعَلَّمْنَاهُ	Ve ona öğrettik *(Ne öğrettik?)*
صَنْعَةَ لَبُوسٍ	Zırh yapmayı *(Kim için öğrettik?)*
لَكُمْ	Sizin için *(Niye?)*
لِتُحْصِنَكُمْ	Sizi koruyalım diye *(Neden koruyalım diye?)*
مِنْ بَأْسِكُمْ	Şiddetinizden
فَهَلْ اَنْتُمْ	Artık siz
شَاكِرُونَ ۝٨٠	Şükrediciler
وَلِسُلَيْمٰنَ	Ve Süleyman'a da [hizmetçi kıldık] *(Neyi?)*
الرّ۪يحَ	Rüzgarı *(O rüzgar ne olduğu halde?)*
عَاصِفَةً	Şiddetli esici *(Öyle rüzgar ki)*
تَجْر۪ي	Esiyor *(Ne ile?)*
بِاَمْرِه۪ٓ	Onun emriyle *(Nereye?)*
اِلَى الْاَرْضِ	Yeryüzüne
الَّت۪ي	Öyle yeryüzü ki
بَارَكْنَا	Bereketli kıldık *(Nereyi?)*
ف۪يهَا	Orayı
وَكُنَّا	Ve biz olduk *(Ne olduk?)*
بِكُلِّ شَيْءٍ	Her şeyi
عَالِم۪ينَ ۝٨١	Biliciler

73. Ve hepsini emrimizle yol gösteren önderler yaptık ve kendilerine iyilikler yapmayı, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyettik. Ve hep bize kulluk ederlerdi.

74. Lut'a, ona da bir hüküm ve ilim verdik. Ve onu çirkeflikler işleyen o beldeden kurtardık. Doğrusu onlar kötü ve fasık bir kavim idiler.

75. Onu ise rahmetimizin içine aldık. Çünkü o gerçekten iyi kişilerdendi.

76. Nuh'u da... Zira daha önce dua etmişti. Biz de duasını kabul ettik de kendisini ve ailesini büyük bir sıkıntıdan kurtardık.

77. Âyetlerimize yalanlayan kavimden öcünü aldık. Gerçekten onlar kötü bir kavim idiler. Biz de hepsini birden boğuverdik.

78. Davud ile Süleyman'ı da... O zaman ki, ikisi de ekin hakkında hüküm veriyorlardı. O zaman ki, kavmin koyun sürüsü geceleyin ekin içinde yayılmıştı. Biz de hükümlerine şahit idik.

79. Derhal onu Süleyman'a anlattık. Bununla beraber her birine bir hüküm ve bir ilim vermiştik. Dağları Davud'un emrine amade kılmıştık, kuşlarla beraber tesbih ediyorlardı. Ve biz bunları yaparız!

80. Bir de ona sizin için, sizi savaşınızın şiddetinden korusun diye zırh yapma sanatını öğretmiştik. Şimdi siz şükrünü yerine getiriyor musunuz?

81. Süleyman için de, bereketli kıldığımız yere doğru emriyle esip giden şiddetli rüzgârı verdik. Biz her şeyi biliriz.

82. Şeytanlardan da onun için dalgıçlık yapanları ve daha başka işler için çalışanları emrine vermiştik ve hep onları kontrol altında tutan biz idik.

83. Eyyûb'u da... Zira: "Bana bir dert dokundu. Sen merhametlilerin en merhametlisisin." diye Rabbine dua etti.

84. Biz de duasını kabul ettik. Hemen kendisindeki sıkıntıyı giderdik. Tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir ibret olmak üzere ona ailesini ve onlarla birlikte olanların bir mislini daha verdik!

85. İsmail'i de, İdris'i de, Zülkifl'i de... Hepsi sabredenlerden idiler.

86. Bunları da rahmetimizin içine aldık. Çünkü onlar gerçekten iyi kimselerdendirler.

87. Zünnun'u (Yunus'u) da... Hani öfkelenerek gitmişti de, bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Derken karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur, seni tenzih ederim, ben gerçekten zalimlerden oldum." diye seslendi.

88. Biz de duasını kabul ederek cevap verdik, kendisini üzüntüden kurtardık ve işte mü'minleri böyle kurtarırız.

89. Zekeriyya'yı da... Hani Rabbine: "Rabbim! Beni tek başıma bırakma, sen varislerin en hayırlısısın." diye yalvarmıştı.

90. Biz de duasını kabul ederek cevap verdik de, kendisine Yahya'yı verdik ve onun eşini çocuk doğurmaya elverişli hale getirdik. Gerçekten bunlar hayırlı işlerde koşuşturur, bize umut ve korkuyla dua ederlerdi. Bize karşı derin saygı içindeydiler.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلاً

Şeytanlardan da (Daha kimden hizmetçi kıldık?) (Kimi?) — O kimseleri ki — Dalgıçlık ederlerdi (Kim için?) — Onun için (Daha?) — Ve yaparlardı (Ne?) — İş (Öyle iş ki)

دُونَ ذٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى

Bundan başka — Ve biz idik (Kimi?) — Onları (Ne idik?) — Muhafaza edenler — Eyyûb'u da [an] — O vakit ki — Niyaz etti (Kime?)

رَبَّهُ اَنّ۪ي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿٨٣﴾

Rabbine (Ne diyerek niyaz etti?) — Muhakkak ki ben — Bana değdi (Ne?) — Dert — Ve sen (Kimsin?) — Merhametlilerin en merhametlisi

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِه۪ مِنْ ضُرٍّ وَاٰتَيْنَاهُ اَهْلَهُ

Biz de icabet ettik (Kime?) — Ona — Ve açtık (Neyi?) — O şeyi ki — Kendisindedir (O da neden ibarettir?) — Dertten (Daha?) — Ve ona verdik (Kimi?) — Ailesini (Daha kimi?)

وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعَابِد۪ينَ ﴿٨٤﴾

Ve onların bir mislini (Ne ile birlikte?) — Onlarla birlikte (Niçin böyle yaptık?) — Rahmet için (Öyle rahmet ki) — Tarafımızdan (Daha niçin?) — Hatıra olsun için (Kime?) — Abidlere

وَاِسْمٰع۪يلَ وَاِدْر۪يسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِر۪ينَ

İsmail'i de [an] — İdris'i de [an] — Ve Zülkifl'i de [an] — Hepsi (Kimlerdendir?) — Sabredenlerdendir

﴿٨٥﴾ وَاَدْخَلْنَاهُمْ ف۪ي رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٨٦﴾

Ve girdirdik (Kimi?) — Onları (Nereye?) — Rahmetimize — Muhakkak ki onlar (Kimlerdendir?) — Salih kullardandır

وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ

Zünnun'u da [an] — O vakit ki — Gitmişti (Ne olduğu halde?) — Öfkeli olduğu halde — Ve zannetmişti (Neyi?) — Takdir etmeyeceğimizi (Kim aleyhine?) — Onun aleyhine

فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنْتَ سُبْحَانَكَ

Ve niyaz etti (Nerede?) — Karanlıklar içerisinde (Ne diyerek niyaz etti?) — Şöyle — Hiçbir ilah yoktur — Ancak (Kim?) — Sen varsın — Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim

اِنّ۪ي كُنْتُ مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ

Muhakkak ki ben — Oldum (Kimlerden?) — Zalimlerden — Biz de icabet ettik (Kime?) — Ona — Ve onu kurtardık (Neden?)

مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّٓا اِذْ

Üzüntüden — Ve işte böylece — Kurtarırız (Kimi?) — İnananları — Zekeriya'yı da [an] — O vakit ki

نَادٰى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْن۪ي فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِث۪ينَ

Niyaz etmişti (Kime?) — Rabbine — Ey rabbim! — Beni bırakma (Ne olduğum halde?) — Tek — Halbuki sen (Kimsin?) — Varislerin en hayırlısın

﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا

Biz de icabet ettik (Kime?) — Ona — Ve verdik (Kime?) — Ona (Kimi?) — Yahya'yı — Ve elverişli kıldık (Kim için?)

لَهُ زَوْجَهُ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

Onun için (Kimi?) — Eşini — Muhakkak ki onlar — İdiler (Ne?) — Koşuyorlar (Nereye?) — Hayır işlerine (Daha ne idiler?)

وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِع۪ينَ ﴿٩٠﴾

Bize dua ediyorlar (Ne oldukları halde?) — Umutlu oldukları halde (Daha ne oldukları halde?) — Korktukları halde — İdiler (Ne idiler?) — Bize — Saygılılar

وَالَّت۪ٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا ف۪يهَا

Ve o kadını da [Meryem'i] an ki | Korudu *(Neyi?)* | Namusunu | Ve biz de üfledik *(Nereye?)* | Onun içine *(Neden?)*

مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَٓا اٰيَةً لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ

Ruhumuzdan | Ve onu kıldık *(Daha?)* | Ve oğlunu *(Ne kıldık?)* | Ayet *(Kim için?)* | Alemler için | Muhakkak ki

هٰذِه۪ٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةًۘ وَاَنَا۬ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

Bu *(Nedir?)* | Sizin ümmetinizdir *(Ne olduğu halde?)* | Bir ümmet ki | Tek | Ve ben | Sizin Rabbinizim | O halde bana ibadet edin

وَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْۜ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾

Bozdular *(Neyi?)* | İşlerini *(Nerede?)* | Aralarında | Hepsi | Bize *(Nedir?)* | Dönücüdürler

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ

Her kim | Yaparsa *(Neden?)* | Salih amellerden | Halbuki o *(Nedir?)* | Mümindir | Nankörlük yoktur *(Neye?)*

لِسَعْيِه۪ۚ وَاِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ

Onun çabasına | Ve muhakkak ki biz | Onu *(Neyize?)* | Yazıcılarız | [Dünyaya geri dönmeleri] haramdır/imkansızdır | Bir beldeye ki

اَهْلَكْنَاهَٓا اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ

Onu helak ettik *(Onlara ne haramdır?)* | Muhakkak ki onlar | Geri dönemezler | Ta ki | Açıldığı zaman *(Kim?)*

يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

Ye'cüc *(Daha?)* | Ve Me'cüc *(Ne oldukları halde?)* | Onlar | Her tepeden *(Nedirler?)* | Akın eder oldukları halde

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذ۪ينَ

Ve yaklaştı *(Ne?)* | Vaad *(Öyle vaad ki)* | Gerçek olan | Birde bakarsın | Donakalırcıdır *(Ne?)* | O kişilerin gözleri ki

كَفَرُواۜ يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا ف۪ي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا

İnkar ettiler | Vay bize! | Muhakkak ki | Biz idik *(Ne idik?)* | Bir gaflet içinde idik *(Neden?)* | Bundan

بَلْ كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Bilakis | Biz olduk *(Ne?)* | Zulmediciler [derler] | Muhakkak ki siz *(Daha?)* | Ve o şeyler ki | Tapıyorsunuz *(Kimden başka?)* | Allah'tan başka *(Siz ve onlar nelersiniz?)*

حَصَبُ جَهَنَّمَۜ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ

Cehennem odunu | Siz | O cehenneme *(Nesiniz?)* | Varıcılarsınız | Şayet | Olsaydı *(Neler?)*

هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اٰلِهَةً مَا وَرَدُوهَاۜ وَكُلٌّ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾

Onlar *(Ne olsaydı?)* | İlahlar | O cehenneme varmazlardı | Hepsi *(Nerede?)* | O cehennemde *(Nedirler?)* | [Ebedi] kalıcıdırlar

لَهُمْ ف۪يهَا زَف۪يرٌ وَهُمْ ف۪يهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ

Onlar için vardır *(Nerede?)* | Orada *(Ne vardır?)* | İnlemek | Ve onlar | Orada *(Nedirler?)* | İşitemezler | Muhakkak o kimseler ki

سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰٓىۙ اُو۬لٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَۙ ﴿١٠١﴾

Takdir edildi *(Kim için?)* | Onlar için *(Kim tarafından?)* | Bizim tarafımızdan *(Ne takdir edildi?)* | Güzel olan | İşte o kimseler | O cehennemden *(Nedirler?)* | Uzaklaştırılmışlardır

91. Ve o kadını (Meryem'i de an) ki, namusunu titizlikle korudu da kendisine ruhumuzdan üfledik ve kendisiyle oğlunu âlemlere bir mucize kıldık.

92. İşte bu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir. Rabbiniz da bir benim, onun için hep bana kulluk edin.

93. Onlar kumandanlarını (işlerini, idarelerini) aralarında parçaladılar, fakat hepsi bize dönecekler.

94. Şimdi her kim mü'min olarak yararlı işlerden bir iş yaparsa, onun çabasına nankörlük yoktur. Şüphesiz biz bunu onun hesabına yazarız.

95. Helâk ettiğimiz bir memleket için dahi mümkün değil ki, bize dönmeyecek olsunlar.

96. En sonunda Ye'cuc ve Me'cuc (seddi) açılıp da her tepeden saldırdıkları,

97. Ve gerçek vaad yaklaştığı zaman, işte o zaman o inkâr edenler derhal gözlerini dikip kalacaklar: "Eyvah bizlere, biz bundan gafil idik! Hayır, kendimize zulmetmiş olduk!" diyecekler.

98. Haberiniz olsun ki, siz ve Allah'tan başka taptığınız nesneler hep cehennem mermisisiniz, siz oraya varacaksınız.

99. Onlar ilah olsalardı, oraya varmazlardı, hâlbuki hepsi orada ebedi kalacaklar.

100. Onların orada öyle bir iç çekişleri var ki, tapılanlar orada oldukları halde işitmezler.

101. Şüphe yok ki, haklarında bizden güzellik takdir edilmiş olanlar ondan uzaklaştırılmışlardır.

102. Onun hışıltısını bile duymazlar. Bunlar canlarının istediği şeyler içinde sonsuza dek kalacaklardır.

103. O büyük korku bunları mahzun etmeyecek ve bunları melekler şöyle karşılayacaklar: "İşte bu size vaadedilen gününüzdür."

104. O gün ki, gökyüzünü kitaplar için defter dürer gibi düreceğiz, yaratmayı ilk başladığımız gibi tekrarlayacağız. Bu vaadimizdir. Şüphe yok ki biz yaparız.

105. Andolsun ki, Tevrat'tan sonra Zebur'da da yazmıştık ki: "Muhakkak yeryüzüne benim iyi kullarım varis olacaktır."

106. Şüphesiz ki, bunda ibadet eden bir kavim için yeterli bir öğüt vardır.

107. Seni ancak bütün âlemlere rahmet olarak göndermişizdir.

108. De ki: "Bana ancak ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunuyor. Şimdi siz Müslüman oluyor musunuz?"

109. Bunun üzerine aldırmazlarsa o zaman da de ki: "Size düpedüz açıkladım, tehdit edildiğiniz şeyin yakın mı yoksa uzak mı olduğunu bilmem."

110. Şüphesiz ki O, söylenenin açığa vurulanını da bilir, gizlediğinizi de bilir.

111. Ve bilmem belki bu mühlet sizin için bir imtihan ve bir süreye kadar bir yararlanmadır.

112. Dedi: "Ey Rabbim! Hak ile hükmet! Rabbimiz Rahman'dır ancak! İsnad ettiğiniz vasıflarınıza karşı yardımına sığınılandır."

- لَا يَسْمَعُونَ — Duymazlar *(Neyi?)*
- حَسِيسَهَا — O cehennemin uğultusunu
- وَهُمْ — Ve onlar
- فِي مَا — O şeyler içindedirler ki
- اشْتَهَتْ — Arzuluyor *(Ne?)*
- اَنْفُسُهُمْ — Onların canları *(O şeyler içinde nedirler?)*
- خَالِدُونَ ١٠٢ — Ebedi kalıcıdırlar
- لَا يَحْزُنُهُمُ — Onları mahzun etmez *(Ne?)*
- الْفَزَعُ — Korku *(Öyle korku ki?)*
- الْاَكْبَرُ — En büyük
- وَتَتَلَقّٰيهُمُ — Ve onları karşılar *(Kim?)*
- الْمَلٰٓئِكَةُ — Melekler
- هٰذَا — İşte bu *(Nedir?)*
- يَوْمُكُمُ — Sizin gününüzdür
- الَّذِي — Öyle gün ki
- كُنْتُمْ — Siz idiniz *(Ne idiniz?)*
- تُوعَدُونَ ١٠٣ — Va'dolunuyor idiniz
- يَوْمَ — O günde ki *(Ne zaman onlar mahzun olmayacaktır?)*
- نَطْوِي — Düreriz *(Neyi?)*
- السَّمَٓاءَ — Gökleri *(Ne gibi düreriz?)*
- كَطَيِّ السِّجِلِّ — Kağıtların dürülmesi gibi *(Ne için dürülmesi?)*
- لِلْكُتُبِ — Kitablar için
- كَمَا بَدَاْنَٓا — Başladığımız gibi *(Neye?)*
- اَوَّلَ خَلْقٍ — İlk yaratmaya
- نُعِيدُهُ — Onu iade ederiz *(Nasıl?)*
- وَعْدًا — Vaad olmakla *(Kim üzerine?)*
- عَلَيْنَا — Bizim üzerimize
- اِنَّا — Muhakkak ki biz
- كُنَّا — Olduk *(Ne olduk?)*
- فَاعِلِينَ ١٠٤ — Yapıcılar
- وَلَقَدْ — Andolsun ki
- كَتَبْنَا — Yazmıştık *(Nerede?)*
- فِي الزَّبُورِ — Zebur'da *(Neden sonra?)*
- مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ — Zikirden sonra *(Şunu yazmıştık ki)*
- اَنَّ الْاَرْضَ — Muhakkak ki yeryüzü *(Nedir?)*
- يَرِثُهَا — Ona varis olacaktır *(Kimler?)*
- عِبَادِيَ — Kullarım *(Öyle kullarım ki)*
- الصَّالِحُونَ ١٠٥ — Salihler
- اِنَّ — Muhakkak ki
- فِي هٰذَا — Bunda vardır *(Ne vardır?)*
- لَبَلَاغًا — Bir öğüt *(Kim için?)*
- لِقَوْمٍ — Bir kavim için ki
- عَابِدِينَ ١٠٦ — Abidlerdir
- وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ — Ve seni göndermedik *(Kimi?)*
- اِلَّا — Ancak [gönderdik]
- رَحْمَةً — Rahmet olarak *(Neye?)*
- لِلْعَالَمِينَ — Alemlere
- ١٠٧ قُلْ — De ki
- اِنَّمَا — Ancak
- يُوحٰٓى — Vahyolunuyor *(Kime?)*
- اِلَيَّ — Bana *(Ne?)*
- اَنَّمَٓا — Ancak
- اِلٰهُكُمْ — Sizin ilahınız *(Kimdir?)*
- اِلٰهٌ — İlahtır *(Öyle ilah ki)*
- وَاحِدٌ — Tek
- فَهَلْ اَنْتُمْ — Artık sizler misiniz?
- مُسْلِمُونَ ١٠٨ — Müslümanlar
- فَاِنْ — Şayet
- تَوَلَّوْا — Yüz çevirirlerse
- فَقُلْ — O zaman de ki:
- اٰذَنْتُكُمْ — Size duyurdum *(Ne olduğumuz halde?)*
- عَلٰى سَوَٓاءٍ — Eşit olduğumuz halde
- وَاِنْ اَدْرٖٓي — Bilmem *(Neyi bilmem?)*
- اَقَرِيبٌ — Yakın mıdır?
- اَمْ — Yoksa
- بَعِيدٌ — Uzak mıdır? *(Ne?)*
- مَا — O şey ki
- تُوعَدُونَ ١٠٩ — Vaadolunuyorsunuz
- اِنَّهُ — Muhakkak ki O
- يَعْلَمُ — Bilir *(Neyi?)*
- الْجَهْرَ — Açık olanı *(Neden?)*
- مِنَ الْقَوْلِ — Sözden
- وَيَعْلَمُ — Ve bilir *(Neyi?)*
- مَا — O şeyi ki
- تَكْتُمُونَ ١١٠ — Gizliyorsunuz
- وَاِنْ اَدْرٖي — Bilmem ki
- لَعَلَّهُ — Belki de o *(Nedir?)*
- فِتْنَةٌ — İmtihandır *(Kime?)*
- لَكُمْ — Size *(Daha nedir?)*
- وَمَتَاعٌ — Bir menfaat *(Ne zamana kadar?)*
- اِلٰى حِينٍ — Bir zamana kadar
- قَالَ ١١١ — De ki
- رَبِّ — Ey Rabbim!
- احْكُمْ — Hükmet *(Ne ile hükmet?)*
- بِالْحَقِّ — Hak ile *(Daha ne de?)*
- وَرَبُّنَا — Ve bizim Rabbimiz *(Nedir?)*
- الرَّحْمٰنُ — Rahman'dır *(Daha nedir?)*
- الْمُسْتَعَانُ — Yardım umulandır *(Neye karşı?)*
- عَلٰى مَا — O şeylere karşı ki
- تَصِفُونَ ١١٢ — Vasıflıyorsunuz

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْحَجِّ — اٰيَاتُهَا ٧٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ

Ey insanlar! | Korkun *(Kimden?)* | Rabbinizden | Şüphe yok ki kıyamet zelzelesi | Bir şeydir *(Öyle şey ki)*

عَظ۪يمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّٓا اَرْضَعَتْ

Büyük | Onu göreceğiniz gün | Vazgeçecek *(Kim?)* | Her emziren kadın *(Neden vazgeçecek?)* | Emzirdiğinden *(Daha?)*

وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى

Ve düşürecek *(Kim?)* | Her hamile kadın *(Neyi?)* | Yükünü | Ve görürsün *(Kimi?)* | İnsanları *(Ne oldukları halde?)* | Sarhoş oldukları halde

وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَد۪يدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ

Halbuki onlar değildirler | Sarhoş | Lakin Allah'ın azabı | Çok şiddetlidir | İnsanlardan vardır

مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَر۪يدٍۙ

Öylesi ki | Mücadele ederler *(Ne hakkında?)* | Allah hakkında *(Nasıl?)* | Bilgisizce *(Daha?)* | Ve tabi olur *(Kime?)* | Her şeytana *(Öyle şeytan ki)* | İnatçı

﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْد۪يهِ

Yazılmıştır | Onun üzerine | Şüphesiz ki | Kim | Onu dost tutarsa | Muhakkak o [Şeytan] *(Nedir?)* | Onu saptırır | Ve onu sürükler *(Neye?)*

اِلٰى عَذَابِ السَّع۪يرِ ﴿٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ ف۪ي رَيْبٍ

Alevli ateş azabına | Ey insanlar! | Eğer iseniz *(Nede iseniz?)* | Şüphede *(Neden?)*

مِنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ

[Öldükten sonra] diriltilmenizden | Muhakkak ki biz | Sizi yarattık | Topraktan | Sonra | Nutfeden /safi bir sudan

ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ

Sonra | Kan pıhtısından | Sonra | Et parçasından | Yaratılmış *(Daha?)* | Tam yaratılmamış *(Niçin?)* | Açık anlatalım diye *(Kime?)*

لَكُمْۜ وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَٓاءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ

Size | Durdururuz *(Nerede?)* | Rahimlerde *(Neyi?)* | Ol şeyi ki | Diliyoruz | Bir vakte kadar ki | Belirlenmiş | Sonra

نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى

Sizi çıkarırız *(Ne olduğunuz halde?)* | Çocuk olduğunuz halde | Sonra *(Niçin?)* | Ulaşasınız diye *(Nereye?)* | Olgunluk çağınıza | Sizden vardır *(Kim?)* | O kimse ki | Ölecek

وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ

Ve sizden vardır *(Kim?)* | O kimse ki | İletilir/yaşatılır *(Ne zamana kadar?)* | Ömrün en düşüğüne/ihtiyarlık çağına kadar *(Niçin böyle yaparız?)* | Bilmesin için *(Neden sonra?)* | Bilgiden sonra *(Neyi bilmesin?)*

شَيْـًٔاۜ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا

Hiçbir şeyi | Görürsün *(Neyi?)* | Yeryüzünü *(Ne görürsün?)* | Ölmüş nebâtâtsız | İndirdiğimiz zaman | Onun üzerine *(Neyi?)*

الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ ﴿٥﴾

Suyu | Kıpırdanır *(Daha?)* | Ve artar *(Daha?)* | Ve bitirir *(Neyi?)* | Her sınıfı *(Öyle sınıf ki?)* | Letafetli /hoş

HACC SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 78 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o bütün insanlar! Rabbinizden korunun. Çünkü o kıyamet sarsıntısı çok büyük bir şeydir.

2. Onu göreceğiniz gün, her emzikli (kadın) emzirdiğinden geçer ve her hamile kadın çocuğunu düşürür. Ve insanları hep sarhoş görürsün, hâlbuki sarhoş değillerdir. Fakat Allah'ın azabı şiddetlidir.

3. İnsanlardan kimileri de Allah hakkında bilgisizce tartışır da her kaypak şeytanın ardına düşer.

4. Ki onun üzerine şöyle yazılmıştır: "Kim buna dost olursa, muhakkak onu saptırır ve doğruca cehennem azabına götürür.

5. Ey insanlar! Eğer öldükten sonra dirilmekten şüphede iseniz, şu muhakkak ki, biz sizi topraktan, sonra bir nutfeden (bir meniden), sonra bir alakadan (döllenmiş bir yumurtadan) , sonra da organları belli belirsiz bir et parçasından yaratmaktayız ki, size anlatalım diye... Hem belirlenmiş bir ecele kadar dilediğimiz müddet rahimlerde durduruyoruz da sonra sizi bir bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da olgunluk çağına gelmeniz için geliştiririz. Bununla beraber, içinizden kimisi vefat ettiriliyor, yine içinizden kimisi de biraz bilgiden sonra bir şey bilmesin diye, ömrünün en kötü devresine getiriliyor. Yeryüzünü de sönmüş kül halinde görürsün. Derken üzerine suyu indirdiğimiz zaman harekete geçer, kabarır da her dilber çiftten bitkiler bitirir.

6. İşte bunlar, hep Allah'ın şüphesiz hak olmasından ve muhakkak ölüleri diriltiyor ve gerçekten her şeye gücü yetiyor olmasındandır.

7. Ve gerçek şu ki, o kıyamet gelecektir, onda hiç şüphe yoktur. Ve gerçekten Allah kabirlerdeki kimseleri diriltecektir.

8. İnsanlardan kimi de vardır ki, ne bir bilgiye, ne bir yol göstericiye, ne de aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında tartışır.

9. Yanını bükerek Allah yolundan şaşırtmak için ki, dünyada ona bir utanç vardır; kıyamet günü de kendisine o yangın azabını tattıracağızdır.

10. "Bu senin iki elinin önceden yaptığı şeyler nedeniyle ve Allah'ın kullarına zulmeden olmadığı içindir."

11. İnsanlardan kimi de Allah'a kıyıdan kıyıya ibadet eder, eğer kendisine bir iyilik dokunursa buna pek memnun olur ve eğer bir bela gelirse yüzüstü dönüverir. Dünyayı da ahireti de kaybetmiş olur, işte apaçık zarar budur.

12. Allah'ı bırakır da kendine ne zarar, ne fayda vermeyecek şeylere yalvarır; işte uzak sapıklık budur.

13. Herhalde o, zararı yararından daha yakın olana yalvarıyor; o ne kötü efendi, o ne kötü yoldaş!

14. Şüphe yok ki Allah, iman edip iyi işler yapanları altından ırmaklar akar cennetlere koyacak. Şüphesiz Allah ne isterse yapar.

15. Her kim, Allah'ın ona dünyada ve ahirette asla yardım etmeyeceğini sanıyorsa, hemen gökyüzüne bir ip uzatsın, sonra nefesini kessin de bir baksın, (baş vurduğu) hilesi öfkesini giderecek mi?

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Şüphesiz Allah | O Allah (Nedir?) | Haktır (Daha?) | Ve şüphesiz Allah (Nedir?) | Diriltir (Kimi?) | Ölüleri (Daha?) | Ve şüphesiz Allah | Her şey (Nedir?)

قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ

Gücü yetendir | Ve muhakkak kıyamet (Nedir?) | Gelicidir | Şüphe yoktur | O kıyamette | Ve şüphesiz Allah | Diriltip kaldıracak (Kimi?)

مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

O kimseleri ki (Nerededirler?) | Kabirlerinde | İnsanlardan vardır (Kim?) | Öylesi ki | Mücadele eder | Allah hakkında (Nasıl?) | Bilgisizce (Daha?)

وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

Ve hiçbir rehberi olmadan (Daha?) | Ve hiçbir kitabı olmadan (Öyle kitap ki) | Aydınlatıcı | (Bu kişiler ne oldukları halde?) Yanını eğip büker olduğu halde (Niçin?) | Saptırmak için (Neden?) | Allah yolundan

لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

Onun için vardır (Nerede?) | Dünyada (Ne?) | Zillet vardır | Ona tattıracağız (Ne Zaman?) | Kıyamet günü (Neyi?) | Yangın azabını

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

İşte [bütün bunlar] | O sebepledir ki | Önceden yaptı (Ne?) | Senin iki elin | Ve şüphesiz Allah | Değildir (Ne?) | Zulmeden (Kime?) | Kullarına

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ

İnsanlardan vardır (Kim?) | Öylesi ki | İbadet eder (Kime?) | Allah'a (Ne olduğu halde?) | Bir tereddüt üzere olduğu halde | Eğer ona dokunursa (Ne?) | Bir hayır | Gönlü rahat eder (Ne ile?) | Onunla

وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ

Ama ona isabet ederse (Ne?) | Bir sıkıntı | Dönüverir | Yüzü üzerine | Hüsrana uğradı (Nerede?) | Dünyada (Daha?) | Ahirette

ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ

İşte bu | Odur | O hüsran ki | Apaçık | Yalvarır (Kimden Başka?) | Allah'tan başkasına | Ol şeylere ki | Ona zarar vermiyor

وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُو لَمَنْ

Ol şeylere ki | Ona fayda vermiyor | İşte bu | Odur | O sapkınlık ki | Tamamıyla uzak | Çağırır (Kime?) | O kimseye ki

ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ

Onun zararı (Nedir?) | Daha yakındır (Neden?) | Faydasından | Ne fena bir efendi! | Ve ne fena bir yoldaştır! | Şüphesiz Allah

يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

Koyacak (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Daha) | Yaptılar (Neyi?) | Salih amelleri (Nereye koyacak?) | Cennetlere (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ

Altlarından (Ne?) | Irmaklar | Şüphesiz Allah | Yapar (Neyi?) | Ol şeyi ki | Diliyor | Kim ki | Oldu (Ne Oldu) | Zannediyor (Ki)

أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ

Ona [peygambere] asla yardım etmeyecek (Kim?) | Allah (Nerede?) | Dünyada (Daha) | Ahirette | Hemen uzatsın | Bir ip (Nereye?)

إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

Semaya [evinin tavanına ip bağlasın] | Sonra da | Nefesini kessin | Ve bir baksın | Acaba giderecek mi (Ne?) | Başvurduğu bu yol (Neyi?) | O şeyi ki | Nefret ediyor

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾

İşte böylece | Biz O Kur'an'ı indirdik (Ne olduğu halde?) | Ayetler halinde (Öyle ayetler ki) | Apaçık | Şüphesiz ki Allah | Hidayet verir (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor

اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارٰى

Muhakkak o kimseler ki | İman ettiler (Daha) | O kimseler ki | Yahudi oldular (Daha) | Sâbiiler (Daha) | Hıristiyanlar (Daha)

وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ اَشْرَكُوا اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ

Mecûsiler (Daha) | O kimseler ki | Müşrik oldular | Hiç şüphesiz Allah | Ayrı ayrı hüküm verecek (Nerede?) | Aralarında (Ne zaman?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ

Kıyamet günü | Zira hiç şüphe yok ki Allah | Her şeye (Nedir?) | Şahittir | Görmedin mi? | Muhakkak ki Allah

يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ

Secde eder (Kime?) | Ona (Kim?) | O kimse ki (Neredir?) | Göklerde (Daha?) | Yine o kimse ki (Neredir?) | Yerde (Daha ne secde eder?) | Güneş (Daha?)

وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ

Ay (Daha?) | Yıldızlar (Daha?) | Dağlar (Daha?) | Ağaçlar (Daha?) | Hayvanlar (Daha?) | Ve çokları (Kimden?)

مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ

İnsanlardan | Ve bir çokları | Hak olmuştur | Üzerine (Ne?) | Azap | Her kimi ki | Hor ve hakir bırakırsa (Kim?) | Allah

فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هٰذَانِ خَصْمَانِ

Artık onun için yoktur (Kim?) | Değerli kılacak bir kimse | Muhakkak ki Allah | Yapar (Neyi?) | Dilediğini | Şu ikisi (Nedir?) | İki düşmandır (Öyle düşman ki?)

اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ

Birbirleriyle çekiştiler | Rableri hakkında | O kimseler ki | Kafir oldular | Biçildi (Kime?) | Onlara (Ne?) | Elbiseler (Neden?)

مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا

Ateşten | Dökülür (Nereden?) | Başlarının üstünden (Ne?) | Kaynar su | Eritilir | Onunla (Ne?) | O şey ki (Neredir?)

فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا اَرَادُوا

Karınlarında (Daha ne eritilir?) | Ve derileri | Onlar için vardır (Ne?) | Kamçılar (Neden?) | Demirden | Her ne zaman isterlerse

اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا

Çıkmalarını (Nereden?) | O ateşten | Istıraptan dolayı | İade edilirler (Nereye?) | O ateşin içine (Daha?) | Ve tadın bakalım [denir] (Neyi?)

عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

Yangın azabını | Muhakkak ki Allah | Girdirecek (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Daha) | Yaptılar (Neyi?)

الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ

Salih amelleri (Nereye girdirecek?) | Cennetlere (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?) | Altlarından (Ne?) | Irmaklar | Ve süslenecekler (Nerede?)

فِيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

O cennetlerde (Ne ile?) | Bileziklerle (Öyle bilezikler ki) | Altından (Daha ne ile süslenirler?) | İncilerle | Onların elbiseleri (Nerede?) | O cennetlerde (Nedir?) | İpektir

السَّجدة

16. Ve işte biz onu böyle apaçık âyetler olarak indirdik. Çünkü Allah istediğine hidâyet eder.

17. Onlar ki iman ettiler ve onlar ki Yahudi oldular ve o Sabiiler ve o Hıristiyanlar ve o Mecusiler ve o ortak koşanlar (yok mu) Allah kıyamet günü bunların arasını şüphesiz ayıracaktır. Çünkü Allah her şeye şahittir.

18. Görmedin mi göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, bütün hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyorlar. Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah her kimi de hakir ve zelil ederse artık ona ikram edecek yoktur. Şüphesiz Allah, ne dilerse yapar.

19. Şu ikisi Rableri hakkında tartışmaya girmiş iki hasımdır. Bu yüzden o inkâr edenler için ateşten çamaşırlar biçilmiştir. Başlarının üstünden kaynar su dökülür.

20. Bununla karınlarındaki ve derileri eritilir.

21. Bir de bunlara demirden kamçılar vardır.

22. Izdıraptan dolayı her ne zaman ateşten, onun bir gamından çıkmak isterlerse, yine içine geri döndürülürler. Haydi, tadın yangın azabını!

23. Şüphesiz Allah, iman edip iyi iyi işler yapanları, altından ırmaklar akar cennetlere koyacak, orada altın bilezikler ve inci ile süslenecekler; elbiseleri de orada ipektir.

24. Onlar hem sözün hoşuna eriştirilmişlerdir, hem de övgüye layık olan Allah'ın yoluna iletilmişlerdir.

25. Şüphesiz inkâr edenler, Allah'ın yolundan (alıkoyanlar), yolcu olan, olmayan bütün insanlar için eşit kıldığımız Mescid- i Haram'dan alıkoyanlar (bilmeliler ki) her kim orada zulüm ile haktan saptırmaya yeltenirse, ona can yakıcı bir azap tattırırız.

26. Hem unutma o zamanı ki, Kâbe'nin yerini İbrahim'e şöyle diyerek hazırlamıştık: "Sakın bana hiçbir şeyi ortak koşma. Evimi tavaf edenler, kıyamda duranlar, rükû ve secdeye varanlar için tertemiz et!

27. Bütün insanlar içinde haccı ilan et, gerek yaya olarak ve gerekse derin vadilerden gelerek, incelmiş binekler üzerinde sana ulaşsınlar.

28. Gelsinler, kendilerine ait bir takım menfaatlere şahit olsunlar. Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlıklar üzerine belli günlerde Allah'ın adını ansınlar. Siz de onlardan yiyin, yoksulu ve fakiri doyurun.

29. Sonra kirlerini atsınlar ve adaklarını yerine getirsinler ve o Beyt-i Atik'i (Ka'be'yi) tavaf etsinler.

30. Emir budur. Her kim de Allah'ın hürmet edilmesini istediği şeylere saygı gösterirse, bu kendisi için Rabbi katında mutlak hayırdır. Size ise, karşınızda (haramlığı) okunup duranlar müstesna olmak üzere, bütün hayvanlar helal kılındı. O halde o putlardan, o pislikten kaçının ve yalan sözden de kaçının.

وَهُدُٓوا	اِلَى الطَّيِّبِ	مِنَ الْقَوْلِ	وَهُدُٓوا	اِلٰى صِرَاطِ الْحَم۪يدِ
İletilmişlerdir (Neye?)	En temiz olana (Neden?)	Sözden	Ve iletilmişlerdir	Ziyade övgüye layık olanın yoluna

٢٤ اِنَّ الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	وَيَصُدُّونَ	عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ
Muhakkak o kimseler ki	Kafir oldular	Ve alıkoymaya çalıştılar (Neden?)	Allah'ın yolundan (Daha neden?)

وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	الَّذ۪ي	جَعَلْنَاهُ	لِلنَّاسِ	سَوَٓاءًۨ
Ve Mescid-i Haram'dan	Öyle Mescit ki	Biz onu yaptık	İnsanlar için (Ne olduğu halde?)	Eşit (Kim?)

الْعَاكِفُ	ف۪يهِ	وَالْبَادِۜ	وَمَنْ	يُرِدْ	ف۪يهِ	بِاِلْحَادٍ	بِظُلْمٍ
İkamet eden	Orada (Daha)	Gelip geçen	Her kim	Arzu ederse (Nerede?)	Orada (Neyi?)	Haktan sapmayı (Ondan bedel?)	Zülmü [arzu ederse]

نُذِقْهُ	مِنْ عَذَابٍ اَل۪يمٍ	٢٥ وَاِذْ	بَوَّأْنَا	لِاِبْرٰه۪يمَ	مَكَانَ الْبَيْتِ
Ona tattıracağız (Neden?)	Can yakıcı azaptan	O vakit ki	Biz hazırlamıştık	İbrahim'e (Neyi?)	Beytullah'ın yerini

اَنْ	لَا تُشْرِكْ	ب۪ي	شَيْـًٔا	وَطَهِّرْ	بَيْتِيَ	لِلطَّٓائِف۪ينَ
Şöyle [dedik]	Ortak koşma (Kime?)	Bana (Neyi?)	Hiçbir şeyi	Ve temizle (Neyi?)	Evimi (Kim için?)	Tavaf edenler için (Daha?)

وَالْقَٓائِم۪ينَ	وَالرُّكَّعِ	السُّجُودِ	٢٦ وَاَذِّنْ	فِي النَّاسِ
Orada kıyam duranlar için (Daha?)	Rükuya varanlar için (Daha?)	Secdeye varanlar için	Duyur (Kime?)	İnsanlara (Neyi?)

بِالْحَجِّ	يَأْتُوكَ	رِجَالًا	وَعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ	يَأْت۪ينَ	مِنْ كُلِّ فَجٍّ
Haccı	Sana gelsinler (Ne oldukları halde?)	Yayalar oldukları halde (Daha?)	Ve her zayıf [deve] üzerinde (Öyle zayıf develer ki?)	Geliyorlar (Nereden?)	Her bir geniş yoldan (Öyle geniş yol ki)

عَم۪يقٍۙ	٢٧ لِيَشْهَدُوا	مَنَافِعَ	لَهُمْ	وَيَذْكُرُوا	اسْمَ اللّٰهِ
Uzak	(Niçin gelsinler?) Şahit olmaları için (Neye?)	Bir takım menfaatlere (Kim için?)	Kendileri için (Daha ne için?)	Ve anmaları için (Neyi?)	Allah'ın ismini (Ne zamanda?)

ف۪ٓي اَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ	عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ	مِنْ بَه۪يمَةِ الْاَنْعَامِۚ
Malum olan günlerde (Ne üzerine anmaları?)	Onlara rızık olarak verdikleri üzerine (Neden?)	Dört ayaklı kurbanlık hayvanlardan

فَكُلُوا	مِنْهَا	وَاَطْعِمُوا	الْبَٓائِسَ	الْفَق۪يرَۘ	٢٨ ثُمَّ	لْيَقْضُوا
Yeyin (Nelerden?)	O hayvanlardan (Daha?)	Ve yedirin (Kime?)	Şiddetli/aşırı olana (Öyle kimse ki?)	Fakir olan	Sonra	Gidersinler (Neyi?)

تَفَثَهُمْ	وَلْيُوفُوا	نُذُورَهُمْ	وَلْيَطَّوَّفُوا	بِالْبَيْتِ الْعَت۪يقِ
Kirlerini (Daha?)	Yerine getirsinler (Neyi?)	Adaklarını (Daha?)	Ve tavaf etsinler (Neyi?)	Beyt-i âtik'i

٢٩ ذٰلِكَ	وَمَنْ	يُعَظِّمْ	حُرُمَاتِ اللّٰهِ	فَهُوَ	خَيْرٌ	لَهُ
[Durum] budur	Her kim	Tazim ederse (Neyi?)	Allah'ın hürmetlerini	O	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Onun için

عِنْدَ رَبِّه۪	وَاُحِلَّتْ	لَكُمُ	الْاَنْعَامُ	اِلَّا	مَا	يُتْلٰى	عَلَيْكُمْ
Rabbinin katında	Helal kılındı (Kime?)	Size (Ne?)	Bütün hayvanlar	Ancak müstesna	O hayvanlar ki	Okunuyor (Kime?)	Size

فَاجْتَنِبُوا	الرِّجْسَ	مِنَ الْاَوْثَانِ	وَاجْتَنِبُوا	قَوْلَ الزُّورِۙ ٣٠
Kaçının (Neden?)	Pislikten (O pislik ne olduğu halde?)	Putlardan (Daha?)	Kaçının (Neden?)	Yalan sözden

حُنَفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِك۪ينَ بِه۪ۜ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ

Hanifler olduğunuz halde (Kim için?) (Ne olduğunuz halde kaçının?) | Allah için (Daha?) | Şirk koşmayanlar olduğunuz halde (Kime?) | Allah'a | Her kim | Şirk koşarsa (Kime?) | Allah'a | Sanki düşmüştür

مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْو۪ي بِهِ الرّ۪يحُ ف۪ي مَكَانٍ سَح۪يقٍ

Gökten (Daha?) | Ardından onu kapışmıştır (Ne?) | Kuşlar | Yahut | Savuruyor (Neyi?) | Onu (Ne?) | Rüzgar (Nereye?) | Bir yere ki | Derin/uzak

﴿٣١﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَٓائِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

[Durum] böyledir | Her kim | Tazim ederse (Neye?) | Allah'ın şiarlarına | Muhakkak ki o şiarlar[a tazim] (Nedir?) | Kalplerin takvasındandır

لَكُمْ ف۪يهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَٓا

Sizin için vardır (Nerede?) | Onlarda [o göndereceğiniz kurbanlarda] (Ne Vardır?) | Bir takım menfaatler | Bir vakte kadar ki | Belirlenmiş | Sonra | Onların varacağı yer (Nedir?)

اِلَى الْبَيْتِ الْعَت۪يقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ

Beyt-i atik'in yanıdır | Her ümmet için | Biz yapmışızdır (Ne?) | Kurban kesecek bir yer (Niçin?) | Ansınlar için (Neyi?) | Allah'ın ismini (Ne Üzerine?)

عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَه۪يمَةِ الْاَنْعَامِۜ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ

Ol şeyler üzerine ki | Onlara rızık vermiştir (Nedendir o verdiklerimiz?) | Dört ayaklı hayvanlardır | Sizin ilahınız | Bir ilahtır (Öyle ilah ki) | Tek

فَلَهُٓ اَسْلِمُواۜ وَبَشِّرِ الْمُخْبِت۪ينَ ﴿٣٤﴾ اَلَّذ۪ينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ

Artık yalnız ona | Teslim olun | Ve müjdele (Kimi?) | Mütevazı olanları | O kimseler ki Onlar | Anıldığı vakit (Kim?) | Allah | Titrer

قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِر۪ينَ عَلٰى مَٓا اَصَابَهُمْ وَالْمُق۪يمِي الصَّلٰوةِۙ

Kalpleri | Ve sabredenler (Neye?) | Ol şeylere ki | Onlara isabet etti | Namazı dosdoğru kılanları (Daha kimi?)

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَٓائِرِ اللّٰهِ

Ol şeylerden ki | Biz onlara rızık verdik | İnfak ederler | Ve develeri de | Onları kıldık (Kim İçin?) | Sizin için (Neden kıldık?) | Allah'ın şiarlarından

لَكُمْ ف۪يهَا خَيْرٌۗ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَٓافَّۚ فَاِذَا وَجَبَتْ

Sizin için vardır (Nerede?) | Onlarda (Ne?) | Hayır | Şu halde zikredin (Neyi?) | İsmini (Ne üzerine?) | Onların üzerine (Ne oldukları halde?) | Bir eli yahut ayağı bağlı, üç ayağı üzere ayakta duruyor halde | Düştüğü zaman (Ne?)

جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّۜ كَذٰلِكَ

Yanları | Artık yeyin (Neden?) | Onlardan (Daha?) | Yedirin | Kanaatkâra (Daha?) | İhtiyacını gizlemeyene | İşte böyle

سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا

Onları emre amade kıldık (Kime?) | Size | Ta ki siz | Şükredesiniz | Asla ulaşmayacak (Kime?) | Allah'a (Ne?) | Onların etleri (Daha?)

وَلَا دِمَٓاؤُهَا وَلٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْۜ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ

Ne de kanları | Fakat Allah'a ulaşır (Ne?) | Takva (Kimden?) | Sizden | Böylece | Onları emre amade kıldı (Kime?) | Size (Niçin?)

لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْۜ وَبَشِّرِ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ

Yüceltesiniz diye (Kimi?) | Allah'ı | Sizi hidayete erdirmesi üzerine | Müjdele (Kimi?) | İyilik yapanları | Muhakkak ki Allah

يُدَافِعُ عَنِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُواۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

Bertaraf eder (Kimden?) | O kimselerden ki | İman ettiler | Kuşkusuz Allah | Sevmez (Kimi?) | Hiçbir hâini (Öyle hâin ki?) | Nankör olan

31. Allah için, O'na ortak koşmaksızın hanifler (birliğini tanıyan kimseler) olun. Her kim Allah'a ortak koşarsa, öyle olur ki, sanki gökten düşmüş de kendisini kuşlar kapışıyor veya rüzgâr kendisini ücra bir yere sürüklüyordur.

32. Bu budur, her kim de Allah'ın kurbanlıklarına saygı duyarsa şüphesiz o, kalplerin takvasındandır.

33. Sizin için onlarda belli bir zamana kadar bir takım faydalar vardır. Sonra da en son varacakları yer Beyt-i Atik (Ka'be)'dir.

34. Ve her ümmet için Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği dört ayaklı hayvanlar üzerine (Allah'ın) adını ansınlar diye bir mabed yapmışızdır. Hepinizin ilahı bir tek ilahtır. Onun için yalnız O'na teslim olan Müslüman olun. İtaat eden alçak gönüllü kimseleri müjdele!

35. Ki Allah anıldığı zaman, kalpleri titrer, kendilerine gelen musibete sabreder, namaza devamlıdırlar ve kendilerine verdiğimiz şeylerden harcarlar.

36. Hem o büyükbaş hayvanlar var ya, biz onları Allah'ın işaretlerinden kıldık. Sizin için onlarda hayır vardır. Bu yüzden ön ayaklarının biri bağlı olarak bir dizi halinde dururlarken üzerlerine Allah'ın adını anın. Yanları yere yaslandığı zaman da onlardan yiyin. Kanaat edip istemeyene de, isteyene de yedirin. O böylece onları sizin emrinize verdi ki, şükredesiniz.

37. Elbette onların ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşmaz. Ancak O'na sizden olan takva ulaşacaktır. Böylece onları sizin emrinize verdik ki, size yolunu gösterdiğinden dolayı Allah'ı tekbir ile büyükleyesiniz. Görevlerini iyi yapan muhsinleri müjdele!

38. Haberiniz olsun ki, Allah iman edenleri koruyacaktır; çünkü Allah, hiçbir hain ve nankörü sevmez.

39. Kendilerine savaş açılan kimselere (savaş için) izni verildi. Çünkü onlar zulme uğradılar. Şüphesiz Allah onları zafere ulaştırmaya gerçekten kadirdir.

40. Onlar: "Rabbimiz Allah'tır." demelerinden başka hiçbir haklı gerekçe olmaksızın yurtlarından çıkarıldılar. Allah, insanların bir kısmını bir kısmı ile defetmeseydi, şüphesiz manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan mescitler yıkılıp giderdi. Ve elbette Allah kendine yardım edenlere mutlaka yardım edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, çok izzetlidir.

41. Onlar ki, eğer kendilerini yeryüzünde iktidar mevkiine getirdiğimiz takdirde, namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyilikle emir, kötülükten nehyederler. Bütün işlerin sonu sadece Allah'a aittir.

42. Eğer seni yalanlarsa, emin ol, onlardan önce Nuh kavmi de yalanladı; Ad da, Semud da;

43. İbrahim'in kavmi de, Lût'un kavmi de;

44. Medyen halkı da. Musa da yalanlandı. Ben de o kâfirlere bir süre verdim, sonradan kendilerini tuttum alıverdim. O zaman benim inkârım nasıl oldu?

45. Evet nice memleketler vardı ki, biz onları zulüm yaparlarken helâk ettik. Şimdi onlar damlarının üzerine çökmüş, ıp ıssız yıkıntı halindeler. Hem nice kullanılmaz hale gelmiş kuyu ve (bomboş kalmış) muhteşem köşkler vardır.

46. Ya o yerde niye bir dolaşmadılar ki, kendileri için akıllanmalarına sebep olacak kalpler ve işitmelerine sebep olacak kulaklar olsun… Zira gerçek şudur ki, gözler körelmez, ancak sinelerdeki kalpler körelir.

Arapça	Türkçe
أُذِنَ	İzin verildi (Kime?)
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
يُقَاتَلُونَ	Kendileri ile savaşılıyor (Ne sebebiyle izin verildi?)
بِأَنَّهُمْ	Çünkü onlar
ظُلِمُوا	Zulme uğradılar
وَاِنَّ اللّٰهَ	Hiç şüphesiz Allah
عَلٰى نَصْرِهِمْ	Onlara yardım etmeye
لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾	Elbette gücü yetendir
اَلَّذِينَ	Öyle kimselerdir ki
اُخْرِجُوا	Çıkartıldılar (Nereden?)
مِنْ دِيَارِهِمْ	Yurtlarından (Nasıl?)
بِغَيْرِ حَقٍّ	Haksız yere
اِلَّا	Ancak
اَنْ يَقُولُوا	[Şöyle] demelerinden [dolayı çıkartıldılar]
رَبُّنَا	Bizim Rabbimiz (Kimdir?)
اللّٰهُ	Allah'tır
وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ	Eğer Allah'ın defetmesi olmasaydı (Kimi?)
النَّاسَ	İnsanları (İnsanlardan bedel?)
بَعْضَهُمْ	İnsanların bazısını
بِبَعْضٍ	Bazısıyla
لَهُدِّمَتْ	Elbette paramparça olurdu (Ne?)
صَوَامِعُ	Manastırlar (Daha?)
وَبِيَعٌ	Kiliseler (Daha?)
وَصَلَوَاتٌ	Havralar (Daha?)
وَمَسَاجِدُ	Ve mescitler (Öyle yerler ki buralar?)
يُذْكَرُ	Anılıyor (Nerede?)
فِيهَا	O mabedlerin içlerinde (Ne?)
اسْمُ اللّٰهِ	Allah'ın ismi (Nasıl?)
كَثِيرًا	Çokça
وَلَيَنْصُرَنَّ	Elbette yardım edecektir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
مَنْ	O kimseye ki
يَنْصُرُهُ	Ona [Allah'ın dinine] yardım ediyor
اِنَّ اللّٰهَ	Hiç şüphesiz Allah
لَقَوِيٌّ	Çok çok güçlüdür
عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾	Pek azizdir
اَلَّذِينَ	O kimseler ki
اِنْ مَكَّنَّاهُمْ	Eğer onları muktedir kılsak (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde
اَقَامُوا	Dosdoğru kılarlar (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı (Daha?)
وَاٰتَوُا	Ve verirler (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı (Daha?)
وَاَمَرُوا	Emrederler (Neyi?)
بِالْمَعْرُوفِ	İyiliği (Daha?)
وَنَهَوْا	Ve sakındırırlar (Neden?)
عَنِ الْمُنْكَرِ	Kötülükten
وَلِلّٰهِ	Allah'a aittir (Ne?)
عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿٤١﴾	Bütün işlerin sonu
وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ	Eğer seni yalanlıyorlarsa
فَقَدْ كَذَّبَتْ	Muhakkak yalanlamıştı
قَبْلَهُمْ	Onlardan önce (Kim?)
قَوْمُ نُوحٍ	Nuh'un kavmi (Daha kim?)
وَعَادٌ	Ve Ad kavmi (Daha?)
وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾	Semûd kavmi (Daha kim yalanlamıştı?)
وَقَوْمُ اِبْرٰهِيمَ	İbrahim'in kavmi (Daha?)
وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾	Lût'un kavmi (Daha?)
وَاَصْحَابُ مَدْيَنَ	Medyen ahalisi de
وَكُذِّبَ مُوسٰى	Ve Musa da yalanlandı
فَاَمْلَيْتُ	Ve mühlet verdim (Kime?)
لِلْكَافِرِينَ	Kafirlere
ثُمَّ	Sonra
اَخَذْتُهُمْ	Onları alıverdim
فَكَيْفَ	Artık nasıl
كَانَ	Oldu
نَكِيرِ ﴿٤٤﴾	Benim inkarım
فَكَاَيِّنْ	Nice
مِنْ قَرْيَةٍ	Memleketler vardır
اَهْلَكْنَاهَا	Biz onları helak ettik
وَهِيَ	Halbuki o (Nedir?)
ظَالِمَةٌ	Zalimdir
فَهِيَ	Şimdi o memleketler
خَاوِيَةٌ	Yıkılmıştır (Ne üzerine?)
عَلٰى عُرُوشِهَا	Tavanları üzerine
وَبِئْرٍ	Ve [nice] kuyular da [vardır ki]
مُعَطَّلَةٍ	Metruktur
وَقَصْرٍ	Ve [nice] köşkler [vardır ki]
مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾	Yüksek [ve bomboş]
اَفَلَمْ يَسِيرُوا	Gezip dolaşmadılar mı?
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde
فَتَكُونَ	Olsun (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Ne?)
قُلُوبٌ	Kalpler (Öyle kalpler ki)
يَعْقِلُونَ	Düşünürler (Ne ile?)
بِهَا	O kalplerle
اَوْ	Yahut
اٰذَانٌ	Kulaklar (Öyle kulaklar ki?)
يَسْمَعُونَ	İşitiyorlar (Ne ile?)
بِهَا	O kulaklar ile
فَاِنَّهَا	Hakikat şudur
لَا تَعْمَى	Kör olmaz (Ne?)
الْاَبْصَارُ	Gözler
وَلٰكِنْ	Fakat
تَعْمَى	Kör olur (Ne?)
الْقُلُوبُ	Kalpler
الَّتِي	O kalpler ki
فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾	Sinelerdedir

Arapça	Türkçe
وَيَسْتَعْجِلُونَكَ	Senden acele istiyorlar (Neyi?)
بِالْعَذَابِ	Azabı
وَلَنْ يُخْلِفَ	Asla caymayacak (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neden?)
وَعْدَهُ	Vaadinden
وَاِنَّ يَوْمًا	Şüphe yok ki bir gün
عِنْدَ رَبِّكَ	Rabbinin katında (Nedir?)
كَاَلْفِ سَنَةٍ	Bin yıl gibidir (Neden?)
مِمَّا	O yıllardan ki
تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾	Siz sayıyorsunuz
وَكَاَيِّنْ	Nice
مِنْ قَرْيَةٍ	Memleketler vardır ki
اَمْلَيْتُ	Mühlet verdim (Kime?)
لَهَا	Onlara
وَهِيَ	Onlar (Nedir?)
ظَالِمَةٌ	Zâlimdir
ثُمَّ	Sonra da
اَخَذْتُهَا	Onları alıverdim
وَاِلَيَّ	Ancak banadır (Ne?)
الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾	Dönüş
قُلْ	De ki:
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	Ey insanlar!
اِنَّمَٓا اَنَا	Ancak ben
لَكُمْ	Sizin için
نَذِيرٌ	Bir uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki)
مُبِينٌ ﴿٤٩﴾	Apaçık
فَالَّذِينَ	O kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Yaptılar (Neyi?)
الصَّالِحَاتِ	Salih amelleri
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
مَغْفِرَةٌ	Mağfiret (Daha?)
وَرِزْقٌ	Ve bir rızık vardır (Öyle rızık ki)
كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾	Cömert/bolca
وَالَّذِينَ	O kimseler ki
سَعَوْا	Koşuşturdular (Ne hakkında?)
فِٓي اٰيَاتِنَا	Ayetlerimiz hakkında (Ne oldukları halde?)
مُعَاجِزِينَ	[Bizimle] yarışıyor oldukları halde
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾	Cehennem halkıdır
وَمَٓا اَرْسَلْنَا	Biz göndermedik
مِنْ قَبْلِكَ	Senden önce (Kimi?)
مِنْ رَسُولٍ	Hiçbir resulü (Daha?)
وَلَا نَبِيٍّ	Ne de hiçbir nebiyi
اِلَّٓا	Ancak
اِذَا تَمَنّٰٓى	Temenni ettiği zaman
اَلْقَى	[Vesvese] atmaya kalkışır (Kim?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan (Neye?)
فِٓي اُمْنِيَّتِهِ	Onun temennisine
فَيَنْسَخُ	Derhal siler (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
مَا	O şeyi ki
يُلْقِي	Atıyor (Kim?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan
ثُمَّ	Sonra da
يُحْكِمُ	Sağlam yapar (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
اٰيَاتِهِ	Ayetlerini
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
عَلِيمٌ	Her şeyi bilendir
حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾	Hikmet sahibidir
لِيَجْعَلَ	Yapması için (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
يُلْقِي	Bırakıyor (Kim?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan (Ne Yapması?)
فِتْنَةً	Bir imtihan vesilesi (Kim için?)
لِلَّذِينَ	O kimseler için ki
فِي قُلُوبِهِمْ	Kalplerinde vardır (Ne?)
مَرَضٌ	Hastalık (Daha kim için?)
وَالْقَاسِيَةِ	Katı olanlar için (Ne?)
قُلُوبُهُمْ	Kalpleri
وَاِنَّ الظَّالِمِينَ	Hiç şüphesiz zalimler
لَفِي شِقَاقٍ	Bir ayrılık içindedirler (Öyle ayrılık ki)
بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾	Uzak
وَلِيَعْلَمَ	Ve bilmesi için (Daha niçin?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
اُوتُوا	Verildiler (Neyi?)
الْعِلْمَ	İlim (Neyi bilmesi için?)
اَنَّهُ	Muhakkak ki o
الْحَقُّ	Haktır (Ne olduğu halde?)
مِنْ رَبِّكَ	Rabbinden
فَيُؤْمِنُوا	Ve iman etsinler (Neye?)
بِهِ	Ona
فَتُخْبِتَ	Böylece saygı duysun (Neye?)
لَهُ	Ona (Ne?)
قُلُوبُهُمْ	Kalpleri
وَاِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz ki Allah
لَهَادِ الَّذِينَ	O kimselere hidayet edendir ki
اٰمَنُوا	Onlar iman ettiler (Nereye hidayet edendir?)
اِلٰى صِرَاطٍ	Yola (Öyle yol ki)
مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾	Dosdoğru
وَلَا يَزَالُ	Devam eder gider (Kim?)
الَّذِينَ	O kimselerki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Nerede?)
فِي مِرْيَةٍ	Şüphe içerisinde
مِنْهُ	Ondan
حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ	Onlara gelinceye kadar (Ne?)
السَّاعَةُ	Kıyamet günü (Nasıl?)
بَغْتَةً	Ansızın
اَوْ	Yahut
يَأْتِيَهُمْ	Onlara gelinceye kadar (Ne?)
عَذَابُ يَوْمٍ	O günün azabı ki
عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾	Kısırdır

47. Bir de senden acele azap istiyorlar. Elbette Allah verdiği sözden dönmez. Bununla beraber Rabbinin katında bir gün, sizin sayacaklarınızdan bin sene gibidir.

48. Zulmedip dururlarken kendilerine süre tanıdığım nice memleket vardı ki, ben onu tutmuş alıvermiştım. Bütün dönüş sonunda banadır.

49. De ki: "Ey o bütün insanlar! Ben size sadece açıkça anlatan bir uyarıcıyım."

50. Şimdi iman edip iyi iyi işler yapanlar (var ya), onlar için hem bir mağfiret var, hem de bolca rızık...

51. Âyetlerimizi etkisiz kılmak için koşuşanlar ise, işte onlar cehennemliktirler.

52. Hem biz senden önce ne bir resul ve ne bir nebi göndermedik ki, o bir şey arzu ettiği zaman, şeytan onun arzusuna şüpheler karıştırmış olmasın. Bunun üzerine Allah şeytanın karıştırdığı şüpheyi derhal giderir. Sonra da Allah, âyetlerini sağlamlaştırır. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

53. Bunu, şeytanın karıştıracağı şüpheyi kalplerinde hastalık bulunan ve kalpleri kaskatı olan kimselere bir imtihan vesilesi kılmak için böyle yapar. Çünkü zalimler (haktan) uzak bir ayrılık içindedirler.

54. Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar, Kur'an'ın şüphesiz Rabbinden gelen bir gerçek olduğunu bilsinler ve ona iman etsinler de, kalpleri O'na saygı duysun. Çünkü Allah iman edenleri doğru bir caddeye çıkarır.

55. O inkâr edenler de kendilerine o saat ansızın gelinceye veya o kısır günün azabı gelinceye kadar, ondan şüphe etmekte devam edip giderler.

56. Mülk o gün yalnızca Allah'ındır. Aralarında hükmünü verir. Artık iman edip iyi işler yapmış olanlar Naim cennetlerindedir.

57. İnkâr edip âyetlerimize yalan demiş olanlar ise, işte bunlara aşağılayıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret edip de sonra öldürülmüş veya ölmüş olanlar ise, elbette Allah onları kesinlikle güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Çünkü Allah elbette rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. O kesinlikle onları hoşnut olacakları bir yere koyacaktır. Çünkü Allah gâyet alîmdir, gâyet halîmdir.

60. Bu böyle... Bir de her kim kendisine yapılan saldırıya benzeriyle ile karşılık verir de, sonra yine kendisine bir saldırı yapılırsa, elbette Allah ona yardım eder. Çünkü Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

61. Çünkü Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Ve Allah her şeyi işiten ve her şeyi görendir.

62. Çünkü Allah'tır ancak gerçek zat. Onların O'ndan başka yalvarıp çağırdıkları ise hep batıldır. Ve Allah'tır ancak biricik yüksek, biricik büyük.

63. Görmedin mi Allah'ın gökten bir su indirmesiyle ile yeryüzü yemyeşil oluveriyor? Gerçekten Allah lütuf sahibidir, her şeyden haberdardır.

64. Göklerdeki ve yerdeki hep O'nundur. Ve gerçekten Allah, hamd olunacak biricik zengin ancak O'dur.

اَلْمُلْكُ	يَوْمَئِذٍ	لِلّٰهِ	يَحْكُمُ	بَيْنَهُمْ	فَالَّذِينَ	اٰمَنُوا
Mülk	O günde	Allah'a aittir	Hükmeder	Aralarında	O kimseler ki	İman ettiler (Daha)

وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾	وَالَّذِينَ
Yaptılar (Neyi?)	Salih amelleri (Neredēdir?)	Naim cennetlerindedirler	O kimseler ki

كَفَرُوا	وَكَذَّبُوا	بِاٰيَاتِنَا	فَاُولٰٓئِكَ	لَهُمْ	عَذَابٌ	مُهِينٌ
İnkar ettiler (Daha?)	Ve yalanladılar (Neyi?)	Ayetlerimizi	İşte onlar var ya	Onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Küçük düşürücü

﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ	هَاجَرُوا	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	ثُمَّ	قُتِلُوا	اَوْ مَاتُوا
O kimseler ki	Hicret ettiler (Nerede?)	Allah yolunda	Sonra	Öldürüldüler (Daha?)	Veya öldüler

لَيَرْزُقَنَّهُمُ	اللّٰهُ	رِزْقًا	حَسَنًا	وَاِنَّ اللّٰهَ	لَهُوَ	خَيْرُ الرَّازِقِينَ
Elbette onları rızıklandıracaktır (Kim?)	Allah (Ne ile?)	Bir rızıkla ki	Güzel	Şüphe yok ki Allah	Elbette o	Rızk verenlerin en hayırlısıdır

﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ	مُدْخَلًا	يَرْضَوْنَهُ	وَاِنَّ اللّٰهَ
Elbette onları girdirecektir (Nereye?)	Girilecek bir yere ki	O yerden hoşnut olacaklar	Şüphe yok ki Allah

لَعَلِيمٌ	حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾	ذٰلِكَ	وَمَنْ	عَاقَبَ	بِمِثْلِ مَا	عُوقِبَ
Her şeyi bilendir	Halimdir	[Durum] böyledir	Her kim	Eziyet ederse	O şeyin misli ile ki	Kendisine eziyet edildi (Ne ile?)

بِهِ	ثُمَّ	بُغِيَ	عَلَيْهِ	لَيَنْصُرَنَّهُ	اللّٰهُ	اِنَّ اللّٰهَ	لَعَفُوٌّ	غَفُورٌ
Onunla	Sonra	Zulmedilirse (Kime?)	Kendisine	Elbette ona yardım edecektir (Kim?)	Allah	Şüphe yok ki Allah (Nedir?)	Çok affedendir	Çok mağfiret edendir

﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ	بِاَنَّ اللّٰهَ	يُولِجُ	الَّيْلَ	فِي النَّهَارِ	وَيُولِجُ
İşte bu	Şundandır ki Allah	Girdirir (Neyi?)	Geceyi (Neye?)	Gündüze (Daha)	Girdirir (Neyi?)

النَّهَارَ	فِي الَّيْلِ	وَاَنَّ اللّٰهَ	سَمِيعٌ	بَصِيرٌ ﴿٦١﴾	ذٰلِكَ
Gündüzü (Neye?)	Geceye	Şüphe yok ki Allah	Her şeyi işitendir	Her şeyi görendir	İşte bu

بِاَنَّ اللّٰهَ	هُوَ	الْحَقُّ	وَاَنَّ مَا	يَدْعُونَ	مِنْ دُونِهِ	هُوَ
Şundandır ki Allah	Ancak o	Hakk'tır	Ve elbette her ne şey ki	Ona ibadet ediyorlar (O ibadet ettikleri şey de nedir?)	Allah'tan başkası	O

الْبَاطِلُ	وَاَنَّ اللّٰهَ	هُوَ	الْعَلِيُّ	الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾	اَلَمْ تَرَ	اَنَّ اللّٰهَ
Batıldır	Ve şüphe yok ki Allah	Ancak o	En yücedir	En büyüktür	Görmedin mi?	Şüphesiz ki Allah

اَنْزَلَ	مِنَ السَّمَاءِ	مَاءً	فَتُصْبِحُ	الْاَرْضُ	مُخْضَرَّةً
İndirdi (Nerden?)	Gökten (Ne?)	Su	Bu sebeple oluyor (Ne?)	Yer (Ne?)	Yemyeşil

اِنَّ اللّٰهَ	لَطِيفٌ	خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾	لَهُ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ
Şüphe yok ki Allah (Nedir?)	Çok lütufkârdır	Her şeyden haberdardır	Ona aittir	O şeyler ki	Göklerdedir (Daha neler ona aittir?)

وَمَا	فِي الْاَرْضِ	وَاِنَّ اللّٰهَ	لَهُوَ	الْغَنِيُّ	الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾
Ol şey ki	Yerdedir	Şüphe yok ki Allah	Elbette O (Nedir?)	Zengindir (Daha nedir)	Çok övülendir

Arapça	Türkçe
اَلَمْ تَرَ	Görmedin mi?
اَنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
سَخَّرَ لَكُمْ	Sizin hizmetinize verdi (Neyi?)
مَا	Ol şeyleri ki
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzündedir (Daha neyi hizmetinize verdi?)
وَالْفُلْكَ	Gemileri ki
تَجْرٖى	Yüzüyor (Nerede?)
فِى الْبَحْرِ	Denizde (Ne ile hizmetinize verdi?)
بِاَمْرِهٖ	Emri ile
وَيُمْسِكُ	Tutar/korur (Neyi?)
السَّمَٓاءَ	Göğü (Neden korur?)
اَنْ تَقَعَ	Düşmekten (Nereye?)
عَلَى الْاَرْضِ	Yeryüzüne
اِلَّا	Ancak müstesna
بِاِذْنِهٖ	İzniyle olması
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphe yok ki Allah (Kime?)
بِالنَّاسِ	İnsanlara
لَرَؤُ۫فٌ	Çok şefkatlidir
رَحٖيمٌ ﴿٦٥﴾	Çok merhametlidir
وَهُوَ	O Allah
الَّذٖٓى	Öyle Allah tır ki
اَحْيَاكُمْ	Size hayat verdi
ثُمَّ	Sonra
يُمٖيتُكُمْ	Sizi öldürecek
ثُمَّ	Sonra da
يُحْيٖيكُمْ	Sizi diriltecek
اِنَّ الْاِنْسَانَ	Gerçekten insan
لَكَفُورٌ	Çok nankördür
﴿٦٦﴾ لِكُلِّ اُمَّةٍ	Her ümmet için
جَعَلْنَا	Biz yaptık (Ne?)
مَنْسَكًا	Bir ibadet yolu
هُمْ	Onlar
نَاسِكُوهُ	Onu uygularlar
فَلَا يُنَازِعُنَّكَ	Öyle ise seninle çekişmesinler (Nerede?)
فِى الْاَمْرِ	Bu işte
وَادْعُ	Sen davet et (Kime?)
اِلٰى رَبِّكَ	Rabbine
اِنَّكَ	Şüphesiz sen
لَعَلٰى هُدًى	Elbette hidayet üzeresin (Öyle hidayet ki)
مُسْتَقٖيمٍ ﴿٦٧﴾	Dosdoğru
وَاِنْ جَادَلُوكَ	Eğer seninle münakaşa ederlerse
فَقُلِ	O zaman söyle
اللّٰهُ	Allah (Nedir?)
اَعْلَمُ	En iyi bilendir (Neyi?)
بِمَا	Ol şeyleri ki
تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾	Yapıyorsunuz
اَللّٰهُ	Allah (Nedir?)
يَحْكُمُ	Hükmedecektir (Kim arasında?)
بَيْنَكُمْ	Sizin aranızda! (Ne zaman?)
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet günü (Nerede hükmedecektir?)
فٖيمَا	O şeyde ki
كُنْتُمْ	Siz oldunuz
فٖيهِ	Onda (Ne oldunuz?)
تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾	İhtilaf ediyor oldunuz
اَلَمْ تَعْلَمْ	Bilmez misin ki
اَنَّ اللّٰهَ	Allah
يَعْلَمُ	Bilir (Neyi?)
مَا	O şeyleri ki (Neredediler?)
فِى السَّمَٓاءِ	Göktedirler (Daha)
وَالْاَرْضِ	Yerdedirler
اِنَّ ذٰلِكَ	Hiç şüphesiz bu (Nedir?)
فٖى كِتَابٍ	Bir kitaptadır
اِنَّ ذٰلِكَ	Kuşkusuz bu
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a (Nedir?)
يَسٖيرٌ ﴿٧٠﴾	Çok kolaydır
وَيَعْبُدُونَ	İbadet ediyorlar (Kimden Başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Neye?)
مَا	O şeye ki
لَمْ يُنَزِّلْ	[Allah] indirmemiştir (Neye dair?)
بِهٖ	Ona dair (Ne indirmemiştir?)
سُلْطَانًا	Delil (Daha neye ibadet ediyorlar?)
وَمَا	O şeye ki
لَيْسَ	Olmadı (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Ne hakkında?)
بِهٖ	Onun hakkında (Ne?)
عِلْمٌ	Bir bilgi
وَمَا لِلظَّالِمٖينَ	Zalimler için yoktur (Ne Yoktur?)
مِنْ نَصٖيرٍ ﴿٧١﴾	Hiçbir yardımcı yoktur
وَاِذَا تُتْلٰى	Okunduğu vakit (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara (Ne?)
اٰيَاتُنَا	Ayetlerimiz (O ayetler ne oldukları halde?)
بَيِّنَاتٍ	Açık açık
تَعْرِفُ	Görürsün (Nerede?)
فٖى وُجُوهِ الَّذٖينَ	O kimselerin yüzlerine ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Neyi görürsün?)
الْمُنْكَرَ	Hoşnutsuzluğu
يَكَادُونَ	Neredeyse onlar
يَسْطُونَ	Saldıracaklar (Kime?)
بِالَّذٖينَ	O kimselere ki
يَتْلُونَ	Okuyorlar (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara (Neyi?)
اٰيَاتِنَا	Ayetlerimizi
قُلْ	Söyle
اَفَاُنَبِّئُكُمْ	Size haber vereyim mi? (Neyi?)
بِشَرٍّ	Daha şerlisini (Neden?)
مِنْ ذٰلِكُمْ	O inkarınızdan
اَلنَّارُ	İşte o cehennemdir
وَعَدَهَا	Onu vaat etti (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
الَّذٖينَ	O kimselere ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler
وَبِئْسَ	Ne kötü
الْمَصٖيرُ ﴿٧٢﴾	Varılacak yerdir

65. Görmedin mi, Allah gerçekten bütün yerdekileri sizin emrinize sundu. Ve emriyle denizde seyredip giden gemileri de... Göğü de izni olmaksızın yere düşmekten o tutuyor. Gerçekten Allah insanlara çok şefkatli, çok merhametlidir.

66. Size hayatı veren de O'dur. Sonra sizi öldürür, sonra sizi yine diriltir. Gerçekten insan çok nankördür.

67. Biz her ümmet için bir ibadet yolu yapmışızdır ki, onlar o yolla ibadet ederler. Öyle ise bu işte seninle asla tartışmasınlar ve sen Rabbine davet et. Çünkü sen muhakkak hakka götüren, doğru bir yol üzerindesin.

68. Eğer seninle tartışırlarsa de ki: "Ne yaptığınızı en iyi Allah biliyor."

69. Ve muhalefet edip durduğunuz şeyler hakkında kıyamet günü Allah aranızda hükmünü verecektir.

70. Bilmez misin ki, Allah gökte ve yerde ne varsa bilir. Muhakkak ki bunlar bir kitaptadır. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

71. Onlar, Allah'ı bırakıp, hakkında Allah'ın hiç bir delil indirmediği, kendilerinin de hakkında bir bilgileri bulunmayan şeylere tapıyorlar. Zalimler için ise bir yardımcı yoktur.

72. Kendilerine karşı âyetlerimiz birer delil olarak okunduğu zaman, o kâfirlerin yüzlerinden inkârlarını anlarsın. Nerdeyse karşılarında âyetlerimizi okuyanlara karşı saldıracak gibi olurlar. De ki: "Şimdi size ondan daha kötü olanını haber vereyim mi? Ateş... Allah onu inkâr edenlere vaadetti ki, o ne kötü sondur."

73. Ey insanlar! Bir misal verildi, şimdi ona iyi kulak verin! Haberiniz olsun ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız bir sinek yaratamazlar, hepsi onun için toplansalar bile. Ve şâyet sinek onlardan bir şey kaparsa onu ondan kurtaramazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de...

74. Allah'ın kadrini gereği gibi takdir edemediler. Gerçekten Allah yegâne güçlü, yegâne üstündür.

75. Allah hem meleklerden elçiler seçer, hem de insanlardan. Gerçekten Allah her şeyi işiten, her şeyi görendir.

76. Hepsinin önlerindekini ve arkalarındakini bilir ve bütün işler hep Allah'a döndürülür.

77. Ey o bütün iman edenler! Rükû edin, secde edin, Rabbinize kulluk edin; hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.

78. Allah uğrunda gerçek bir cihad ile cihad edin! Sizi O seçti, üzerinize dinde hiçbir zorluk da yükletmedi. Haydin babanız İbrahim'in milletine! Bundan önce ve bunda size Müslüman adını o Allah verdi ki, peygamber size şahit olsun, siz de bütün insanlara karşı şahitler olasınız. Haydin namazı kılın, zekâtı verin ve Allah'a sıkı tutunun ki, Mevlanız O'dur. Artık O ne güzel Mevla, ne güzel yardımcı...

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُۜ اِنَّ الَّذِينَ
Ey insanlar! | Verildi | Bir misal | Şimdi dinleyin (Neyi?) | Onu | Muhakkak ki o kimseler

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُۜ
Dua ediyorlar (Neye?) | Allah'tan başka bir şeye | Onlar asla yaratamazlar (Ne?) | Bir sinek | Velev ki | Toplanmış olsunlar (Ne için?) | Onun için

وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُۜ ضَعُفَ
Eğer onlardan kapsa (Ne?) | Sinek (Neyi?) | Her hangi birşeyi | Onu kurtaramazlar (Neden?) | Sinekten | Aciz kaldı

الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِۜ اِنَّ اللّٰهَ
İbadet edenler de (Daha) | İbadet ettikleri de | Taktir edemediler (Kimi?) | Allah'ı (Nasıl?) | Gerçek kadriyle | Şüphe yok ki Allah (Nedir?)

لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اَللّٰهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا
Çok güçlüdür (Daha Nedir) | Azizdir | Allah | Seçer (Kimden?) | Meleklerden (Ne?) | Elçiler (Daha)

وَمِنَ النَّاسِۜ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌۚ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ
İnsanlardan da [seçer] | Şüphesiz Allah (Nedir?) | Her şeyi işitendir (Daha Nedir?) | Her şeyi görendir | Bilir (Neyi?) | O şeyi ki | Önlerindedir (Daha)

وَمَا خَلْفَهُمْۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
Ve o şeyi ki | Arkalarındadır | Ancak Allah'a | Döndürülür (Ne?) | Bütün işler | Ey iman edenler!

ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ
Rüku edin (Daha?) | Secde edin (Daha?) | İbadet edin (Kime?) | Rabbinize | İşleyin (Neyi?) | Hayrı

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَۚ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِۜ هُوَ
Ta ki siz | Kurtuluşa eresiniz | Cihat edin (Nerede?) | Allah yolunda (Nasıl?) | Hakkı verilmiş bir cihat ile | Allah

اجْتَبٰيكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍۜ مِلَّةَ اَبِيكُمْ
Sizi seçti | Allah yapmadı (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Nerede?) | Dinde (Ne Yapmadı?) | Hiçbir zorluk (Hangi dini kasdediyorum?) | Babanızın dinini (Kimdir o?)

اِبْرٰهِيمَۜ هُوَ سَمّٰيكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هٰذَا
İbrahim'dir | O | Size isim olarak verdi (Neyi?) | "Müslümanlar" ismini (Ne zaman?) | Bundan önce (Daha) | Ve bu Kuran'da (Niçin?)

لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَٓاءَ
Olsun için (Kim?) | Peygamber (Ne Olsun?) | Şahit olsun (Kime?) | Size (Daha?) | Olasınız diye | Şahitler (Kime?)

عَلَى النَّاسِۚ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوا
İnsanlara | Şu halde dosdoğru kılın | Namazı (Daha?) | Verin (Neyi?) | Zekatı (Daha?) | Ve sımsıkı sarılın (Kime?)

بِاللّٰهِۜ هُوَ مَوْلٰيكُمْۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾
Allah'a | O (Nedir?) | Sizin mevlanızdır | Ne güzel Mevla'dır O! | Ve ne güzel yardımcıdır O!

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ آيَاتُهَا ١١٨

الرَّح۪يمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

خَاشِعُونَ	ف۪ي صَلَاتِهِمْ	هُمْ	اَلَّذ۪ينَ	(١) الْمُؤْمِنُونَ	اَفْلَحَ	قَدْ
Huşu içindedirler	Namazlarında *(Nedirler?)*	Onlar *(Nerede?)*	Onlar öyle kimselerdir ki	Müminler	Felaha kavuşmuştur *(Kim?)*	Kesinlikle

لِلزَّكٰوةِ	هُمْ	وَالَّذ۪ينَ (٣)	مُعْرِضُونَ	عَنِ اللَّغْوِ	هُمْ	وَالَّذ۪ينَ (٢)
Zekâtı *(Nedirler?)*	Onlar *(Neyi?)*	Onlar öyle kimselerdir ki	Yüz çeviricidirler	Boş şeyden *(Nedirler?)*	Onlar *(Neden?)*	Onlar öyle kimselerdir ki

اِلَّا (٥)	حَافِظُونَ	لِفُرُوجِهِمْ	هُمْ	وَالَّذ۪ينَ (٤)	فَاعِلُونَ
Ancak müstesna *(Kime karşı?)*	Koruyucudurlar	Avret mahallerini/iffetlerini *(Nedirler?)*	Onlar *(Neyi?)*	Onlar öyle kimselerdir ki	Vericidirler

فَمَنِ (٦)	غَيْرُ مَلُوم۪ينَ	فَاِنَّهُمْ	اَيْمَانُهُمْ	مَلَكَتْ	مَا	اَوْ	عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ
Şu halde kim	Kınanmış değildirler	Çünkü onlar *(Nedirler?)*	Sağ elleri	Sahip oldu *(Ne?)*	Ol kimselere karşı ki	Yahut	Eşlerine karşı *(Daha kime karşı?)*

هُمُ	وَالَّذ۪ينَ (٧)	الْعَادُونَ	هُمُ	فَاُو۬لٰٓئِكَ	وَرَٓاءَ ذٰلِكَ	ابْتَغٰى
Onlar *(Neye karşı?)*	Onlar öyle kimselerdir ki	Haddi aşıcıdırlar	Onlar *(Nedirler?)*	İşte onlar	Bunun ötesini	Ararsa *(Neyi?)*

عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ	هُمْ	وَالَّذ۪ينَ (٨)	رَاعُونَ	وَعَهْدِهِمْ	لِاَمَانَاتِهِمْ
Namazlarını	Onlar *(Neyi?)*	Onlar öyle kimselerdir ki	Riayet edicidirler	Ve sözlerine karşı *(Nedirler?)*	Emanetlerine karşı *(Daha?)*

يَرِثُونَ	اَلَّذ۪ينَ (١٠)	الْوَارِثُونَ	هُمُ	اُو۬لٰٓئِكَ (٩)	يُحَافِظُونَ
Varis olacaklar *(Neye?)*	Öyle varis olanlar ki	Varis olanlardır	Onlar *(Kimlerdir?)*	İşte onlar	Muhafaza ederler

الْاِنْسَانَ	وَلَقَدْ خَلَقْنَا (١١)	خَالِدُونَ	ف۪يهَا	هُمْ	الْفِرْدَوْسَ
İnsanı *(Neden?)*	Ve kesinlikle biz yarattık *(Neyi?)*	[Ebedi] kalıcıdırlar	O Firdevs'de *(Nedirler?)*	Onlar *(Nerede?)*	Firdevs'e

(١٣) مَك۪ينٍ	ف۪ي قَرَارٍ	نُطْفَةً	جَعَلْنَاهُ	ثُمَّ (١٢)	مِنْ ط۪ينٍ	مِنْ سُلَالَةٍ
Sağlam	Bir yerde *(Öyle yer ki)*	Nutfeye *(Nerede?)*	Onu çevirdik *(Neye çevirdik?)*	Sonra	Çamurdan olan	Bir özden *(Öyle öz ki)*

مُضْغَةً	الْعَلَقَةَ	فَخَلَقْنَا	عَلَقَةً	النُّطْفَةَ	خَلَقْنَا	ثُمَّ
Bir parça et	Pıhtılaşmış kanı *(Ne yaptık?)*	Peşinden yaptık *(Neyi?)*	Pıhtılaşmış kan	Nutfeyi *(Ne yaptık?)*	Yaptık *(Neyi?)*	Sonra

اَنْشَاْنَاهُ	ثُمَّ	لَحْمًا	الْعِظَامَ	فَكَسَوْنَا	عِظَامًا	الْمُضْغَةَ	فَخَلَقْنَا
Onu yarattık *(Nasıl?)*	Sonra	Et giydirdik	Kemiklere *(Ne giydirdik?)*	Peşinden giydirdik *(Neye?)*	Kemiklere	O bir parça eti *(Ne yaptık?)*	Sonra da yaptık *(Neyi?)*

اِنَّكُمْ	ثُمَّ (١٤)	اَحْسَنُ الْخَالِق۪ينَ	اللّٰهُ	فَتَبَارَكَ	اٰخَرَ	خَلْقًا
Kesinlikle siz *(Neden sonra?)*	Sonra	Yapıp yaratanların en güzeli olan	Allah *(Öyle Allah ki)*	Yücedir *(Kim?)*	Başka	Yaratılışla *(Öyle yaratılış ki)*

وَلَقَدْ (١٦)	تُبْعَثُونَ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	اِنَّكُمْ	ثُمَّ (١٥)	لَمَيِّتُونَ	بَعْدَ ذٰلِكَ
Andolsun ki	Tekrar diriltileceksiniz	Kıyamet gününde	Kesinlikle siz *(Nerede?)*	Sonra	Elbette ölücülersiniz	Bundan [yaratıldıktan] sonra

(١٧) غَافِل۪ينَ	عَنِ الْخَلْقِ	وَمَا كُنَّا	سَبْعَ طَرَٓائِقَ	فَوْقَكُمْ	خَلَقْنَا
Gafiller	Yaratılandan *(Ne değiliz?)*	Ve biz değiliz *(Neden?)*	Yedi yol yarattık	Sizin üstünüzde *(Ne yarattık?)*	Yarattık *(Nerede?)*

MÜ'MİNÛN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
118 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gerçekten kurtuluşa erdi o mü'minler...

2. Onlar ki, namazlarında huşu içindedirler.

3. Onlar ki, faydasız işe, boş lafa bakmazlar.

4. Onlar ki, zekât vermek için çalışırlar.

5. Onlar ki, ırzlarını korurlar.

6. Ancak, eşleri ve sahibi bulundukları cariyelerine karşı müstesna... Çünkü onlar (bunlarla ilişkilerden dolayı) kınanmazlar.

7. Kim de bundan ötesini ararsa, işte onlar sınırı aşanlardır.

8. Ve onlar ki, emanetlerine ve verdikleri söze riayet ederler.

9. Onlar ki, namazlarının üzerine titrerler.

10. İşte onlardır o mirasçılar.

11. Ki, Firdevs'e varis olacak, orada sonsuza dek kalacaklardır.

12. Andolsun ki, biz insanı süzülmüş bir çamurdan yarattık.

13. Sonra onu, sağlam bir karargâhta bir nutfe yaptık.

14. Sonra o nutfeyi bir alaka (döllenmiş bir yumurta) yaptık. Derken o alakayı bir parçacık et haline getirdik. Derken o et parçasından bir takım kemikler yarattık. Derken o kemiklere bir et giydirdik. Sonra onu bambaşka bir yaratılışla meydana getirdik. Bak ne şanlı O Allah, yaratanların en güzeli!

15. Sonra siz, bunun arkasından mutlaka öleceksiniz.

16. Sonra siz, kıyamet gününde muhakkak diriltileceksiniz.

17. Gerçekte biz, sizin üstünüzde yedi yol yarattık ve yaratmaktan habersiz olmadık.

18. Gökten bir ölçü ile bir su indirdik ve onun yerde durmasını sağladık. Oysa biz, onu giderme gücüne de sahibiz.

19. Öyle iken durdurduk da onunla sizin için hurmalıklar, üzümlükler türünden bağlar-bahçeler meydana getirdik. Sizin için içlerinde birçok meyveler vardır, onlardan yer ve geçinirsiniz.

20. Ve bir ağaç ki, Tur-i Sina'dan çıkar, yağ olarak ve yiyenler için katık olarak biter.

21. Hayvanlarda da sizin için gerçekten bir ibret vardır. Onların karınlarındakilerden size içiriyoruz ve sizin için onlarda hem birçok yararlar vardır, hem de onlardan yersiniz.

22. Ayrıca hem onlar üzerinde, hem de gemiye yüklenip taşınırsınız.

23. Yüceliğime andolsun ki, biz Nuh'u kavmine peygamber gönderdik de dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Hâla korunmaz mısınız?"

24. Bunun üzerine kavminden inkâr eden kodaman güruh dediler ki: "Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir, başınıza geçmek istiyor. Eğer Allah dileseydi, elbette bir takım melekler gönderirdi. Biz önceki atalarımız içinde bunu işitmedik.

25. Kuşkusuz o, öyle bir adam ki, kendisinde bir delilik var. Onun için bunu bir süreye kadar gözetleyin!"

26. Nuh: "Ey Rabbim! Beni yalanlamalarına karşı sen bana yardım et." dedi.

27. Biz de ona şöyle vahyettik: "Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi yap, sonra emrimiz gelip de tandır kaynamaya başlayınca, hemen ona hepsinden bir iki çifti ve aleyhinde önceden hüküm verilmiş olanların dışındaki aileni bindir. Ve o zulmedenler hakkında bana yakarışta bulunma. Çünkü onlar kesinlikle boğulacaklardır!

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنَّاهُ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّا

Biz indirdik (Nereden?) | Gökten (Ne indirdik?) | Su (Ne ile?) | Belirli bir miktarla | Ve o suyu yerleştirdik (Nerede?) | Yeryüzünde | Muhakkak ki biz (Neye?)

عَلٰى ذَهَابٍ بِه۪ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِه۪ جَنَّاتٍ مِنْ نَخ۪يلٍ

Gidermeye (Neyi?) | O suyu (Neyiz?) | Kesinlikle güç yetiricileriz | Biz meydana getirdik (Kim için?) | Sizin için (Ne ile meydana getirdik?) | O su ile (Ne meydana getirdik?) | Bağlar (Neden olan?) | Hurmadan (Daha?)

وَاَعْنَابٍ لَكُمْ ف۪يهَا فَوَاكِهُ كَث۪يرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً

Ve üzümden | Sizin için vardır (Nerede?) | O bağlarda (Ne vardır?) | Meyveler (Öyle meyveler ki) | Çok | Ve o meyvelerden | Yersiniz | Ve bir ağacı yarattık (Öyle ağaç ki)

تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَٓاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْاٰكِل۪ينَ ﴿٢٠﴾

Çıkıyor (Nereden?) | Tûri Sîna'dan | O ağaç verir (Ne verir?) | Yağ (Daha ne verir?) | Ve katık (Kim için?) | Yiyenler için

وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْق۪يكُمْ مِمَّا ف۪ي بُطُونِهَا وَلَكُمْ

Muhakkak ki sizin için vardır (Nerede?) | Hayvanlarda (Ne vardır?) | Çok ibret vardır | Size içirimembers (Neden?) | O şeyden ki | Onların karınlarındadır | Ve sizin için vardır (Nede?)

ف۪يهَا مَنَافِعُ كَث۪يرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ

O hayvanlarda (Ne vardır?) | Faydalar (Öyle faydalar ki) | Çok | Ve o hayvanlardan | Yersiniz | Ve onların üzerinde (Daha?) | Ve gemilerin üzerinde

تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحاً اِلٰى قَوْمِه۪ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا

Taşınırsınız | Andolsun, gerçekten | Biz gönderdik (Kimi?) | Nuh'u (Nereye?) | Kavmine | Ve o dedi (Ne dedi?) | Ey kavmim! | İbadet edin (Kime?)

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذ۪ينَ

Allah'a | Sizin için yoktur (Ne yoktur?) | Hiçbir ilah (Öyle ilah ki?) | Ondan başka | Hala sakınmaz mısınız? | Dedi (Kim?) | İleri gelenleri | Öyle ileri gelenler ki

كَفَرُوا مِنْ قَوْمِه۪ مَا هٰذَٓا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُر۪يدُ اَنْ يَتَفَضَّلَ

İnkar ettiler (Kimlerden ileri gelenler?) | Kavminden (Ne dediler?) | Bu değildir | Ancak bir beşerdir (Kim gibi?) | Sizin gibi (Öyle beşer ki) | İstiyor (Neyi?) | Üstün olmayı (Kime karşı?)

عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا ف۪ٓي اٰبَٓائِنَا

Size karşı | Şayet dileseydi (Kim?) | Allah | Kesinlikle gönderirdi (Neyi?) | Melekleri | Biz duymadık (Neyi?) | Bunu (Kimden duymadık?) | Atalarımızdan (Öyle atalarımız ki)

الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٤﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ بِه۪ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِه۪ حَتّٰى ح۪ينٍ

Öncekiler | O olmadı | Ancak bir adam oldu (Öyle adam ki) | Kendisinde vardır (Ne vardır?) | Delilik | O halde bekleyin (Kimi?) | O'nu | Belirli bir süreye kadar

﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ

Nuh dedi (Ne dedi?) | Ey rabbim! | Bana yardım et (Ne sebebiyle?) | Beni yalanlamaları sebebiyle | Biz vahyettik (Kime?) | Nuh'a (Ne diye?) | Şöyle | Yap (Neyi?)

الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ

Gemiyi (Ne olduğun halde yap?) | Bizim gözetimimizle birlikte olduğun halde (Daha?) | Ve vahyimize uyduğun halde [yap] | Geldiği zaman (Ne?) | Emrimiz (Daha?) | Ve fışkırdığı zaman (Ne?) | Tandır | Hemen al (Nereye?)

ف۪يهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

Gemiye (Neden al?) | Her cinsden al (Neyi al?) | Erkek ve dişi birer tane al (Daha kimi al?) | Aileni | Ancak müstesna | O kimse ki | Geçti (Kim üzerine?) | Onun üzerine (Ne geçti?) | Söz (Kimler arasından?)

مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْن۪ي فِي الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

Onlar [ailen] arasından | Ve bana hitapta bulunma (Kimler hakkında?) | O kimseler hakkında ki | Zulmettiler | Çünkü onlar | Boğulacaklardır

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي

Öyle Allah ki | Allah'a aittir | Bütün hamdler (Kime aittir?) | De (Ne de?) | Gemiye | Seninle birliktedirler (Neye?) | Ve o kimseler ki | Sen (Daha?) | Bindiğinde (Kim?)

نَجّٰينَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْن۪ي مُنْزَلًا مُبَارَكًا

Mübarek olan | İndirilişle (Öyle indiriliş ki) | Beni indir (Nasıl?) | Ey rabbim! | Ayrıca şunu de | Zalimler | Kavimden (Öyle kavim ki) | Bizi kurtardı (Kimden?)

وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِل۪ينَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ وَاِنْ كُنَّا لَمُبْتَل۪ينَ

Sınayıcılarız | Biz daima (Neyiz?) | Hakikaten | İbretler vardır | Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | İndirenlerin en hayırlısısın | Ve sen (Nesin?)

﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَر۪ينَ ﴿٣١﴾ فَاَرْسَلْنَا ف۪يهِمْ رَسُولًا

Bir elçi (Kimden?) | Aralarına (Ne gönderdik?) | Gönderdik (Nereye?) | Başkaları | Bir nesli (Öyle nesil ki) | Onlardan sonra (Neyi?) | Yeniden meydana getirdik (Neden sonra?) | Sonra

مِنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ

Dedi (Kim?) | Hala korkmaz mısınız? | Allah'tan başka | Hiçbir ilah (Öyle ilah ki) | Sizin için yoktur (Ne yoktur?) | Allah'a | İbadet edin (Kime?) | Şunu ki | Onlardan (Neyi bildiren?)

الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنَاهُمْ

Ve biz onlara refah verdik (Nerede?) | Ahirete kavuşmayı | Ve yalanladılar (Neyi?) | İnkâr ettiler (Daha?) | Öyle ileri gelenler ki | Onun kavminden | İleri gelenler (Kimlerden?)

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَاْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُونَ

Siz yiyorsunuz (Neden yiyorsunuz?) | O şeyden ki | Yer (Neden?) | Sizin gibi | Bir beşerdir (Kim gibi?) | Ancak | Bu değildir | Dünya hayatında (Ne dediler?)

مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ اِنَّكُمْ

Muhakkak ki siz | Sizin gibi | Bir beşere (Öyle beşer ki) | Ve şayet uyarsanız (Kime?) | Siz içiyorsunuz | Ol şeyden ki | Ve içer (Neden içer?) | Ondan

اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا

Ve kemik yığını | Toprak (Daha ne?) | Ve olduğunuz zaman (Ne?) | Öldüğünüz zaman (Daha?) | Muhakkak ki siz (Ne zaman?) | Size vaat ediyor mu? (Neyi?) | Elbette ziyana uğrayanlarsınız | O takdirde

اَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ اِنْ هِيَ

O değildir | Size vaat ediliyor | O şey ki | Uzak oldu (Ne uzak oldu?) | Uzak oldu | Çıkartılacaksınız | Muhakkak ki siz

اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوث۪ينَ ﴿٣٧﴾ اِنْ هُوَ

O değildir | Tekrar diriltilecek olanlar | Ve biz değiliz (Ne değiliz?) | Ve yaşarız | Ölürüz (Daha?) | Dünya hayatımızdır | Ancak

اِلَّا رَجُلٌ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣٨﴾

İnanıcılar | Ona (Ne değiliz?) | Ve biz değiliz (Kime?) | Yalanı | Allah'a (Neyi?) | İftira etti (Kime?) | Bir adamdır ki | Ancak

قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَل۪يلٍ لَيُصْبِحُنَّ

Elbette olacaklar (Ne olacaklar?) | Az bir zaman içinde | [Allah] şöyle buyurdu | Beni yalanlamaları sebebiyle | Bana yardım et (Ne sebebiyle?) | Ey rabbim! | [Hud] şunu dedi

نَادِم۪ينَ ﴿٤٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا

Uzak olsun! (Kim?) | Sel süprüntüsü | Ve biz onları yaptık (Ne yaptık?) | Hak/Adalet ile | Çığlık (Ne ile yakaladı?) | Derken onları yakalayıverdi (Ne?) | Pişmanlar

لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اٰخَر۪ينَ ﴿٤٢﴾

Başkaları | Nesiller (Öyle nesiller ki) | Onlardan sonra (Ne?) | Tekrar meydana getirdik (Neden sonra?) | Sonra | Zalimler | Kavim (Öyle kavim ki)

28. Sen yanındakilerle birlikte geminin üzerine çıktığında de ki: "Hamd o Allah'a ki, bizi o zalim topluluktan kurtardı."

29. Ve de ki: "Ey Rabbim! Beni mübarek bir yere kondur. konuklayanların en hayırlısı sensin."

30. İşte bunda birçok âyetler vardır ve gerçekten biz, pek imtihancıyızdır.

31. Sonra arkalarından başka bir nesil meydana getirdik.

32. Onların içinde de kendilerinden: "Allah'a kulluk edin, O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Artık korunmaz mısınız?" diyen bir peygamber gönderdik.

33. Dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz halde inkâr edip ahirete ulaşmayı yalanlayan kavminden o kodaman güruh ise şöyle dedi: "Bu başka değil, ancak sizin gibi bir insan, yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor...

34. Ve eğer sizin gibi bir insana itaat ederseniz, kuşkusuz siz o durumda kesinlikle zarardasınızdır.

35. Size, öldüğünüz ve bir toprak, bir yığın kemik olduğunuz zaman, kesinlikle çıkarılacaksınız diye mi vaadediyor?

36. Heyhat, o vaadolunduğunuz şey ne kadar uzak!

37. O, bizim dünya hayatımızdan başka bir şey değildir, ölürüz ve yaşarız, fakat biz diriltilmeyiz.

38. O, sadece Allah hakkında bir yalan uyduran bir adamdır, biz ona inanacak değiliz."

39. (Nuh) dedi ki: Ey Rabbim! Beni yalanladıkları için, onlardan öcümü al."

40. (Allah) buyurdu ki: "Kısa bir süre içinde pişman olacaklar."

41. Derken, onları gerçekten korkunç bir ses alıverdi de kendilerini bir sel süpürüntüsü yapıverdik. Artık öyle bir defolmuş oldu ki o topluluk, o zalimler...

42. Sonra arkalarından başka nesiller meydana getirdik.

43. Hiç bir ümmet ecelini öne alamaz ve erteleyemezler.

44. Sonra peş peşe peygamberlerimizi gönderdik. Her ümmete peygamberi geldikçe, onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık ve onları birer efsane yaptık. Artık imana gelmez topluluk defolsun!

45. Sonra bir takım âyetlerimiz ve açık bir ferman ile Musa'yı ve kardeşi Harun'u gönderdik.

46. Firavun'a ve toplumuna... Fakat bunlar, kibirlerine yediremediler ve zaten dik başlı bir kavim idiler.

47. Onun için: "Biz, bizim gibi iki insana iman mı ederiz? Hâlbuki onların kavmi bize kulluk ediyor." dediler.

48. Bu şekilde onları yalanladılar da helâk edilenlerden oldular.

49. Andolsun ki, berikiler doğru yolu tutabilsinler diye Musa'ya o kitabı da verdik.

50. Meryem'in oğlunu ve annesini bir mucize kıldık ve ikisini yerleşmeye elverişli ve temiz sulu bir tepeye yerleştirdik.

51. Ey peygamberler! Helal ve hoş şeylerden yiyin ve güzel işler yapın. Çünkü ben, bütün yaptıklarınızı bilirim.

52. Ve işte bu sizin ümmetiniz bir tek ümmet ve Rabbiniz de benim. Artık hep benden korkun!

53. Derken kumandalarını (işlerini-idarelerini) aralarında kitap kitap parçaladılar, her grup kendilerininkine güveniyor.

54. Şimdi sen onları bırak dalgınlıkları içinde, taa bir zamana kadar...

55. Kendilerine verdiğimiz mal ve çocuklar ile sanıyorlar mı ki,

56. Onlara gerçekten hayırlar sağlamaya koşuyoruz. Hayır, anlamıyorlar.

57. Kuşkusuz Rablerinin korkusundan titreyenler,

58. Ve Rablerinin âyetlerine iman edenler,

59. Ve Rablerine hiç ortak koşmayanlar,

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا

Öne alamaz (Kim?) | Hiçbir ümmet (Neyi?) | Ecelini | Ve erteleyemezler de | Sonra | Gönderdik (Kimi?) | Peygamberlerimizi (Nasıl?)

تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا

Arka arkaya | Her ne zaman ki | Gelse (Kime?) | Bir ümmete (Kim gelse?) | O ümmetin peygamberi | Onu yalanladılar | Biz de tabi kıldık (Kimi?) | Onların bir kısmını (Kime tabi kıldık?) | Bir kısmına

وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا

Ve onları yaptık (Ne yaptık?) | İbretlik hikâyeler | Uzak oldu (Kim?) | Kavim (Öyle kavim ki) | İnanmıyorlar | Sonra | Gönderdik (Kimi?)

مُوسٰى وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ

Musa'yı (Daha kimi?) | Ve kardeşini (Ondan bedel?) | Harun'u (Ne ile?) | Ayetlerimizle (Daha ne ile?) | Ve delille (Öyle delil ki) | Apaçık olan | (Kime gönderdik?) Firavun'a (Daha?)

وَمَلَائِه۪ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَال۪ينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ

Ve kavminin ileri gelenlerine | Onlar ise kibirlendiler | Ve oldular (Ne oldular?) | Bir kavim (Öyle kavim ki) | Kendilerini büyük görenler | Ve dediler (Ne dediler?) | İman edelim mi! (Kime?) | İki beşere (Öyle iki beşer ki)

مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَك۪ينَ

Bizim gibi | Onların kavmi olduğu halde (Kime?) | Bize (Ne olduğu halde?) | Kölelik edenler | Böylece o ikisini yalanladılar | Bu sebeple oldular (Neden?) | Helak olanlardan

﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا

Elbette muhakkak | Biz verdik (Kime?) | Musa'ya (Neyi?) | Kitab'ı | Ta ki onlar | Kurtulsunlar | Biz kıldık (Kimi?)

ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَا اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَع۪ينٍ ﴿٥٠﴾

Meryem-oğlu'nu (Daha kimi?) | Ve annesini (Ne kıldık?) | Bir mucize kıldık | Ve o ikisini yerleştirdik (Nereye?) | Bir tepeye (Öyle tepe ki) | Yerleşmeye elverişli (Daha?) | Ve suyu olan

يَا اَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنّ۪ي بِمَا تَعْمَلُونَ

Ey peygamberler! | Yiyin (Neden?) | Temiz olan yiyeceklerden (Daha?) | Ve işleyin (Neyi?) | Salih amel | Muhakkak ki ben (Neyi?) | Yaptıklarınızı (Neyim?)

عَل۪يمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِه۪ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾

Ziyade biliciyim | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Sizin ümmetiniz (Nasıl?) | Tek bir ümmet olarak | Ve ben (Neyim?) | Sizin rabbinizim | Öyleyse benden korkun

فَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾

Ama böldüler (Neyi?) | İşlerini (Nerde?) | Aralarında (O işleri ne olduğu halde?) | Parça parça oldukları halde | Her fırka (Ne ile?) | Yanlarında olanla (Nedirler?) | Sevinçlidirler

فَذَرْهُمْ ف۪ي غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِه۪

Artık onları bırak (Nerede?) | Sapıklıkları içinde (Ne zamana kadar?) | Belirli bir vakte kadar | Onlar sanıyorlar mı ki | Ol şey ki | Onlara imdat ediyoruz/veriyoruz (Neyi?) | O şeyi (Nedir?)

مِنْ مَالٍ وَبَن۪ينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ

Maldır (Daha?) | Ve çocuklardır | Biz koşuşturuyoruz (Kim için?) | Onlar için (Neye?) | Hayırlara | Bilakis | Onlar işin aslını farkedemiyorlar

﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ

Muhakkak o kimseler ki | Onlar (Neden?) | Rablerinin haşyetinden (Nedirler?) | Titreyicidirler | Ve o kimseler ki | Onlar (Neye?)

بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

Rablerinin ayetlerine | İnanırlar | Ve o kimseler ki | Onlar (Kime?) | Rablerine | Ortak koşmazlar

اِلٰى رَبِّهِمْ	اَنَّهُمْ	وَجِلَةٌ	وَقُلُوبُهُمْ	اٰتَوْا	مَٓا	يُؤْتُونَ	وَالَّذِينَ
Rablerine (Nedirler?)	Çünkü onlar (Kime?)	Titrer (Niye?)	Kalpleri olduğu halde	Yerine getirdiklerini (Ne olduğu halde?)	Ol şeyi ki (Neyi?)	Verirler (Neyi?)	Ve o kimseler ki

﴿٦١﴾ سَابِقُونَ	لَهَا	وَهُمْ	فِي الْخَيْرَاتِ	يُسَارِعُونَ	اُولٰٓئِكَ ﴿٦٠﴾	رَاجِعُونَ
Önceden varıcılardır	O hayırlara (Nedirler?)	Ve onlar (Neye?)	Hayırlar konusunda	Yarışırlar (Ne konuda?)	İşte onlar	Dönecekler dir

وَهُمْ	بِالْحَقِّ	يَنْطِقُ	كِتَابٌ	وَلَدَيْنَا	وُسْعَهَا	اِلَّا	نَفْسًا	وَلَا نُكَلِّفُ
Ve onlar	Hak ile	Konuşuyor (Ne ile?)	Bir kitap (Öyle kitap ki)	Ve bizim yanımızda vardır (Ne vardır?)	Gücünün yettiğini	Ancak [yükleriz] (Neyi?)	Hiçbir nefse	Biz yüklemeyiz (Kime?)

اَعْمَالٌ	وَلَهُمْ	مِنْ هٰذَا	فِي غَمْرَةٍ	قُلُوبُهُمْ	بَلْ	﴿٦٢﴾ لَا يُظْلَمُونَ
Bir kısım ameller (Neden başka?)	Ve onlar için vardır (Ne vardır?)	Bundan	Bir gaflet içindedir (Neden?)	Onların kalpleri (Ne içindedir?)	Bilakis	Zulmedilmezler

بِالْعَذَابِ	مُتْرَفِيهِمْ	اِذَٓا اَخَذْنَا	حَتّٰى	﴿٦٣﴾ عَامِلُونَ	لَهَا	هُمْ	مِنْ دُونِ ذٰلِكَ
Azabla	Onların bolluk içerisinde olanlarını (Neyle?)	Yakaladığımızda (Kimi?)	Ta ki	Yapıcıdırlar	Bu amelleri	Onlar (Neyi?)	Bundan başka

﴿٦٥﴾ لَا تُنْصَرُونَ	مِنَّا	اِنَّكُمْ	الْيَوْمَ	لَا تَجْـَٔرُوا	﴿٦٤﴾ يَجْـَٔرُونَ	اِذَا هُمْ
Yardım görmeyeceksiniz	Bizden	Çünkü kesinlikle siz (Kimden?)	Bugün	(O vakit onlara şöyle denir:) Feryat etmeyin (Ne zaman?)	Feryadı basarlar	Bir de bakarsın ki onlar (Ne yaparlar?)

تَنْكِصُونَ	عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ	فَكُنْتُمْ	عَلَيْكُمْ	تُتْلٰى	اٰيَاتِي	كَانَتْ	قَدْ
Geri dönüyor	Topuklarınız üzerine (Ne idiniz?)	Ve siz idiniz (Ne üzerine?)	Size	Okunuyor idi (Kime?)	Benim ayetlerim (Ne idi?)	İdi (Ne?)	Kesinlikle

الْقَوْلَ	اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا	﴿٦٧﴾ تَهْجُرُونَ	سَامِرًا	بِهٖ	مُسْتَكْبِرِينَ ﴿٦٦﴾
Bu kelamı	Düşünmediler mi? (Neyi düşünmediler mi?)	Terk ediyor olduğunuz halde	Gece toplantıları yapan grup olarak	Ona karşı (Daha ne olduğunuz halde?)	(Ne olduğunuz halde?) Kibirleniciler (Neye karşı?)

رَسُولَهُمْ	لَمْ يَعْرِفُوا	اَمْ	﴿٦٨﴾ الْاَوَّلِينَ	اٰبَٓاءَهُمُ	لَمْ يَأْتِ	مَا	جَٓاءَهُمْ	اَمْ
Peygamberlerini	Tanımadılar mı? (Kimi?)	Yoksa	Öncekiler	Atalarına (Öyle ataları ki)	Gelmemişti (Kime?)	O şey ki	Onlara geldi mi? (Ne?)	Yoksa

جَٓاءَهُمْ	بَلْ	جِنَّةٌ	بِهٖ	يَقُولُونَ	اَمْ	﴿٦٩﴾ مُنْكِرُونَ	لَهُ	فَهُمْ
O onlara getirdi (Neyi?)	Bilakis	Delilik	Onda vardır (Ne vardır?)	[Şunu mu] söylüyorlar:	Yoksa	İnkârcılardır	O Peygamberi	Bu sebeple onlar (Kimi?)

اَهْوَٓاءَهُمْ	الْحَقُّ	اتَّبَعَ	وَلَوِ	﴿٧٠﴾ كَارِهُونَ	لِلْحَقِّ	وَاَكْثَرُهُمْ	بِالْحَقِّ
Onların kötü arzularına	Hak (Neye?)	Uysaydı (Ne?)	Şayet	Çirkin görücüdürler	Hakkı (Nedirler?)	Hâlbuki onların çoğu (Neyi?)	Hakkı

فَهُمْ	بِذِكْرِهِمْ	اَتَيْنَاهُمْ	بَلْ	فِيهِنَّ	وَمَنْ	وَالْاَرْضُ	السَّمٰوَاتُ	لَفَسَدَتِ
Onlar	Şan ve şereflerini	Biz onlara getirdik (Neyi?)	Bilakis	Bu ikisi içerisindedir	O kimseler ki	Yer (Daha?)	Gökler (Daha?)	Elbette bozulurdu (Ne?)

خَيْرٌ	فَخَرَاجُ رَبِّكَ	خَرْجًا	تَسْـَٔلُهُمْ	اَمْ	﴿٧١﴾ مُعْرِضُونَ	عَنْ ذِكْرِهِمْ
Daha hayırlıdır	Rabbinin karşılığı (Nedir?)	Bir karşılık	Onlardan istiyor musun? (Ne?)	Yoksa	Yüz çeviricidirler	Şan ve şereflerinden/ Kuran'dan (Nedirler?)

مُسْتَقِيمٍ	اِلٰى صِرَاطٍ	لَتَدْعُوهُمْ	وَاِنَّكَ	﴿٧٢﴾ خَيْرُ الرَّازِقِينَ	وَهُوَ
Dosdoğru olan	Yola (Öyle yol ki)	Kesinlikle onları çağırıyorsun (Neye?)	Gerçek şu ki sen	Rızk verenlerin en hayırlısıdır	O (Nedir?)

﴿٧٤﴾ لَنَاكِبُونَ	عَنِ الصِّرَاطِ	بِالْاٰخِرَةِ	لَا يُؤْمِنُونَ	وَاِنَّ الَّذِينَ ﴿٧٣﴾
Elbette sapıcıdırlar	Yoldan (Nedirler?)	Ahirete	İnanmıyorlar (Neye?)	Muhakkak o kimseler ki

60. Ve Rablerinin huzuruna varacaklarından yürekleri çarparak vergilerini verenler,

61. İşte bunlar hayırlı işlerde yarışırlar ve onun için ileri giderler.

62. Bununla beraber biz, kimseyi gücünün yettiğinden başkası ile yükümlü kılmayız ve katımızda bir kitap vardır, hakkı söyler,onlar da haksızlığa uğratılmazlar.

63. Fakat onların kalpleri bundan bir dalgınlık içindedir. Hem onların bundan başka bir takım işleri vardır ki, hep onlar için çalışırlar.

64. En sonunda refah içinde olanlarını azaba çektiğimiz zaman, hemen feryada başlayacaklardır.

65. Feryat etmeyin bugün. Çünkü siz, bizden kurtarılamazsınız!

66. Karşınızda âyetlerim okunuyordu da siz arkanızı çeviriyordunuz.

67. Ona kafa tutarak, gece toplantıları düzenleyerek saçma şeyler söylüyordunuz.

68. Ya hâlâ o sözü düşünmezler mi? Yoksa onlara önceki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yoksa peygamberlerini tanımadılar mı da, bu yüzden inkâr ediyorlar?

70. Yoksa onda bir delilik var mı diyorlar? Hayır, o, onlara gerçek ile geldi. Fakat onların çoğu gerçekten hoşlanmıyorlar.

71. Eğer gerçek onların keyiflerine uysaydı, gökler, yeryüzü ve bunlardaki kimseler kesinlikle bozulurdu. Hayır, biz onlara unutulmaz ders olacak zikirlerini getirdik de onlar, zikirlerinden yüz çeviriyorlar.

72. Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun? Rabbinin ecri daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Doğrusu, sen onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

74. Fakat ahirete inanmayanlar, yoldan sapmaktadırlar.

75. Eğer biz onlara acıyıp da sıkıntılarını açıversek, mutlaka azgınlıklarında inat eder, hiçbir şey görmezler.

76. Gerçekten biz, onları azaba tuttuk da yine Rablerine karşı uslanmadılar ve yalvarmıyorlar.

77. Sonunda üzerlerine çetin azaplı bir kapı açtığımız zaman da, onun içinde ümitsizliğe düşüvereceklerdir.

78. Hâlbuki sizin için o kulağı, o gözleri ve o gönülleri yaratan O'dur. Siz, pek az şükrediyorsunuz.

79. Sizi yeryüzünde yaratıp yayan O'dur; hep O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. Ve O, öldüren ve dirilten O, gece ve gündüzün değişmesi de hep O'nun emriyledir. Artık akıllanmayacak mısınız?

81. Hayır, öncekilerin dedikleri gibi dediler.

82. Dediler ki: "Öldüğümüz ve bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi mutlaka diriltileceğiz?

83. Yemin ederiz ki, bize de atalarımıza da bu, bundan önce vadedildi. Bu eskilerin masallarından başka bir şey değil!"

84. De ki: "Yeryüzü ve onda bulunan kimseler kimin, eğer biliyorsanız?"

85. Allah'ın diyecekler. De ki: "O halde düşünmez misiniz?

86. De ki: "Kim o yedi göğün Rabbi ve o azametli Arşın Rabbi?"

87. Allah diyecekler. De ki: "O halde korkmaz mısınız?"

88. De ki: "Kim o her şeyin egemenliğini elinde tutan ve o kayırır da, ona karşı kayırılmaz olan, eğer biliyorsanız?"

89. Allah diyecekler. De ki: "O halde nasıl büyüleniyorsunuz?"

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِى طُغْيَانِهِمْ

Eğer onlara acısaydık (Daha?) | Ve gidersey-dik (Neyi?) | O şeyi ki | Onlarda-dır (O şey de nedir?) | Sıkıntıdır | Elbette direnirlerdi (Ne konuda?) | Sapıklıkları konusunda (Ne oldukları halde?)

يَعْمَهُونَ ۝٧٥ وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ

Körü körüne gider oldukları halde | Andolsun, elbette | Onları yakaladık (Neyle?) | Azabla | Yine boyun eğmediler (Kime?) | Rablerine

وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ۝٧٦ حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ

Ve yalvarıp yakarmıyorlar da | Ta ki | Açtığımızda (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne?) | Bir kapı (Öyle kapı ki) | Azabı olan (Öyle azap ki)

شَدِيدٍ اِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝٧٧ وَهُوَ الَّذِى اَنْشَاَ لَكُمُ

Şiddetli | Bir de bakarsın ki onlar | Orada | Ümitsizliğe düşenlerdir | Hâlbuki Allah | Öyle Allah'tır ki | Yarattı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?)

السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝٧٨ وَهُوَ

Kulağı (Daha neyi?) | Gözleri (Daha neyi?) | Gönülleri | Ne de az | Şükrediyorsunuz | O Allah

الَّذِى ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝٧٩ وَهُوَ الَّذِى

Öyle Allah'tır ki | Meydana getirip türetendir (Nerede?) | Yeryüzünde | Yalnız onun huzuruna | Toplanacaksınız | O Allah | Öyle Allah'tır ki

يُحْيِى وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ

Yaşatır (Daha?) | Ve öldürür | Ve Ona aittir (Ne?) | Gecenin değişmesi (Daha?) | Ve gündüzün değişmesi | Hala düşünmeyecek misiniz?

۝٨٠ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ۝٨١ قَالُوا ءَاِذَا مِتْنَا

Bilakis | Onlar dediler (Ne gibi?) | O şey gibi ki | Demişti (Kim?) | Öncekiler | Onlar şöyle dediler | Öldüğümüz-de mi? (Daha?)

وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝٨٢ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ

Ve olduğumuzda mı? (Ne?) | Toprak yığını (Daha?) | Ve kemik yığını | Biz mi? | Diriltilecekmişiz | Yemin olsun ki | Biz vaat olunduk (Kim?) | Biz (Daha kim?)

وَاٰبَاؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۝٨٣ قُلْ

Ve atalarımız (Ne ile?) | Bununla (Neden önce?) | Bundan önce | Fakat bu değildir | Ancak | Öncekilerin masallarıdır | De ki

لِمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيهَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝٨٤ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ

Kime aittir? (Ne?) | Yeryüzü (Daha ne?) | Ve o kimseler ki | O yeryüzündedir | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Biliyorsunuz | Şöyle diyecekler: | Allah'a aittir

قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝٨٥ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ

De ki | Siz hala düşünmez misiniz? | Şöyle söyle onlara: | Kimdir? | Göklerin rabbi (Öyle gökler ki) | Yedi tane olan (Daha?)

وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝٨٦ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ۝٨٧ قُلْ

Ve arşın rabbi (Öyle arş ki) | Çok büyük olan | Diyecekler ki | Allah'tır | De ki | Hala korkmaz mısınız? | Şöyle söyle onlara:

مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ

Kimdir? | Elinde olan (Ne?) | Her şeyin mülkiyeti | O ki | Koruyup kolluyor (Daha?) | Ve koruma kollama olmuyor (Kime?) | Kendisine

اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝٨٨ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ۝٨٩

Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Biliyor iseniz | Diyecekler ki | Allah'tır | De ki | Nasıl da | Büyüye kapılıyorsunuz

بَلْ	اَتَيْنَاهُمْ	بِالْحَقِّ	وَاِنَّهُمْ	لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾	مَا اتَّخَذَ	اللّٰهُ
Bilakis	Biz onlara getirdik (Neyi?)	Hakkı	Onlar ise (Nedirler?)	Gerçekten yalancıdırlar	Edinmedi (Kim?)	Allah (Ne?)

مِنْ وَلَدٍ	وَمَا كَانَ	مَعَهُ	مِنْ اِلٰهٍ	اِذاً	لَذَهَبَ	كُلُّ اِلٰهٍ	بِمَا
Hiçbir çocuk	Ve olmadı (Kim ile beraber?)	Kendisiyle beraber (Ne olmadı?)	Hiçbir ilah	O vakit	Elbette giderdi (Kim?)	Her ilah (Ne ile?)	O şeyle ki

خَلَقَ	وَلَعَلَا	بَعْضُهُمْ	عَلٰى بَعْضٍ	سُبْحَانَ اللّٰهِ	عَمَّا	يَصِفُونَ ﴿٩١﴾
Onu yarattı	Ve üstün gelirdi (Kim?)	İlahların bir kısmı (Kime?)	Diğer bir kısmına	Allah beridir (Neden?)	O şeyden ki	Allah'ı [vasıflıyorlar]

عَالِمِ الْغَيْبِ	وَالشَّهَادَةِ	فَتَعَالٰى	عَمَّا	يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾	قُلْ	رَبِّ
(Öyle Allah ki) Görülmeyeni bilen (Daha?)	Ve görüleni bilen	O Yücedir (Neden?)	O şeyden ki	Ortak koşuyorlar	De ki	Ey rabbim!

اِمَّا	تُرِيَنِّي	مَا	يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾	رَبِّ	فَلَا تَجْعَلْنِي	فِي الْقَوْمِ
Şayet	Bana behemahal göstereceksen (Neyi?)	O şeyi ki	Onlar tehdit olunuyor	Ey rabbim!	Beni kılma (Nerede?)	Kavmin içinde (Öyle kavim ki)

الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾	وَاِنَّا	عَلٰى اَنْ نُرِيَكَ	مَا	نَعِدُهُمْ	لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾
Zalimlerdir	Muhakkak ki biz (Neye?)	Sana göstermeye (Neyi?)	Ol şeyi ki	Onları tehdit ediyoruz (Neyiz?)	Kesinlikle gücü yetenleriz

اِدْفَعْ	بِالَّتِي	هِيَ	اَحْسَنُ	السَّيِّئَةَ	نَحْنُ	اَعْلَمُ	بِمَا	يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾
Sen def et (Ne ile?)	O şeyle ki	O (Nedir?)	En güzeldir (Neyi def et?)	Kötülüğü	Biz	Pekala bilmekteyiz (Neyi?)	Ol şeyleri ki	Vasıflıyorlar

وَقُلْ	رَبِّ	اَعُوذُ	بِكَ	مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾	وَاَعُوذُ	بِكَ
Ve de ki	Ey rabbim!	Sığınırım (Kime?)	Sana (Neden?)	Şeytanların kışkırtmalarından	Ve sığınırım (Kime?)	Sana

رَبِّ	اَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾	حَتّٰى	اِذَا جَاءَ	اَحَدَهُمُ	الْمَوْتُ	قَالَ
Ey rabbim! (Neden?)	Onların yanımda bulunmalarından	Ta ki	Geldiğinde (Kime?)	Onlardan birine (Ne geldiğinde?)	Ölüm	Şöyle der:

رَبِّ	ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾	لَعَلِّي	اَعْمَلُ	صَالِحاً	فِيمَا تَرَكْتُ	كَلَّا	اِنَّهَا
Ey rabbim!	Beni geri döndür	Umulur ki ben	Yaparım (Ne?)	Doğru iş (Nerede?)	Geride bıraktığım [dünya]da	Hayır	Muhakkak ki bu (Nedir?)

كَلِمَةٌ	هُوَ	قَائِلُهَا	وَمِنْ وَرَائِهِمْ	بَرْزَخٌ	اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾
Bir laftır ki	O kişi	Onu söyleyendir	Ve onların gerisinde vardır (Ne vardır?)	Bir berzah vardır (Ne zamana kadar?)	Dirilecekleri güne kadar

فَاِذَا نُفِخَ	فِي الصُّورِ	فَلَا اَنْسَابَ	بَيْنَهُمْ	يَوْمَئِذٍ	وَلَا يَتَسَاءَلُونَ
Üfürüldüğünde (Neye?)	Sûr'a	Artık akrabalık bağları olmaz (Nerede?)	Aralarında	O günde	Ve birbirlerine de sormazlar

﴿١٠١﴾ فَمَنْ	ثَقُلَتْ	مَوَازِينُهُ	فَاُولٰئِكَ	هُمُ	الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾	وَمَنْ
Her kim ki	Ağır geldi (Ne?)	Tartıları	İşte onlar	Onlar (Kimlerdir?)	Felaha erenlerdir	Her kim ki

خَفَّتْ	مَوَازِينُهُ	فَاُولٰئِكَ	الَّذِينَ	خَسِرُوا	اَنْفُسَهُمْ	فِي جَهَنَّمَ
Hafif geldi (Ne?)	Tartıları	İşte onlar	Öyle kimselerdir ki	Yazık ettiler (Kime?)	Kendilerine (Ve onlar)	Cehennem'de (Nedirler?)

خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾	تَلْفَحُ	وُجُوهَهُمُ	النَّارُ	وَهُمْ	فِيهَا	كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾
[Ebedi] kalıcıdırlar	Yakar (Neyi?)	Yüzlerini (Ne?)	Ateş	Onlar (Nerede?)	O Cehennem'de (Nedirler?)	Çirkin bir şekilde sırıtıp durucudurlar

90. Doğrusu biz onlara gerçeği getirdik, onlar ise şüphesiz yalancılar...

91. Allah asla oğul edinmedi ve beraberinde bir ilah da yoktur. Öyle olsaydı, her ilah kendi yarattığı ile giderdi ve elbette biri diğerine karşı büyüklenirdi. Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir.

92. O, gaybı ve aşikâr olanı bilendir. Dolaysıyla onların koştukları ortaklardan çok yücedir.

93. De ki: "Ey Rabbim! Eğer onlara vaadedilen azabı bana mutlaka göstereceksen,

94. Beni o zalimler sürüsü içinde bulundurma Rabbim!"

95. Şüphesiz ki biz, onlara yaptığımız tehdidi sana göstermeye elbette kadiriz.

96. Sen o kötülüğü en güzel olan bir davranışla savuştur. Biz onların nitelemelerini daha iyi biliriz.

97. Ve de ki: "Ey Rabbim! Şeytanların dürtüştürmelerinden (kışkırtmalarından) sana sığınırım!

98. Ve huzuruma gelmelerinden sana sığınırım Rabbim!"

99. Sonunda onlardan birine ölüm geldiği zaman diyecek ki: "Rabbim, beni geri döndür."

100. Belki ben, o geride bıraktığımda (dünyada) iyi bir iş yaparım!" Hayır, hayır! Bu, onun söylediği boş bir sözdür. Ötelerinde ise yeniden diriltilecekleri güne kadar bir berzah vardır.

101. Sur'a üfrüldüğü zaman, artık o gün ne aralarında soy sop ilişkisi vardır, ne de birbirlerini sorarlar.

102. O zaman her kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar o kurtuluş bulanlardır.

103. Her kimin tartıları hafif gelirse, işte onlar kendilerine yazık edenler ve cehennemde kalanlardır.

104. Orada dişleri sırıtırken ateş yüzlerini yalar.

105. (Onlara): Âyetlerimiz size okunuyordu da siz onları yalanlıyordunuz değil mi?" (denilir.)

106. Derler ki: "Rabbimiz, bize azgınlığımız baskın çıktı ve biz sapkın bir kavim idik.

107. Ey bizim Rabbimiz! Çıkar bizi buradan, döner bir daha yaparsak şüphesiz ki biz zalimleriz.

108. Buyurur ki: "Sinin orada, bana bir şey söylemeyin!

109. Çünkü kullarımdan bir kesim vardı: "Ey Rabbimiz, iman ettik. Bizi bağışla, bize acı, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!" diyorlardı.

110. Siz onlarla alay ettiniz, hatta beni anmayı size unutturdular, onlara öyle gülüyordunuz.

111. İşte ben onlara sabretmelerine karşılık bugün bu mükâfatı verdim. Murada erenleronlardır, onlar.

112. (Allah): "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" buyurur.

113. (Onlar): "Bir gün veya bir günün bir kısmı, sayanlara sor." derler.

114. (Allah) buyuruyor ki: "Bilmiş olsanız, gerçekten pek az kaldınız."

115. Yoksa siz, bizim sizi boş yere yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?

116. Demek ki Allah, o hak padişah yüksek, çok yüksek! Başka ilah yoktur. Ancak O vardır. O, şerefli Arş'ın sahibidir.

117. Her kim Allah ile birlikte başka bir ilah olduğunu iddia ederse, onun bu hususta hiçbir delili yoktur ve ancak Rabbinin katında hesabı vardır. Gerçek şu ki, kâfirler kurtuluşa eremezler!

118. Ve de ki: "Rabbim! Beni bağışla, merhamet buyur. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!"

اَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتٖى تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا

(Onlara denir ki) Olmadı mı (Ne?) | Benim ayetlerim (Ne olmadı mı?) | Okunur (Kime?) | Size | Ve siz olmadınız mı? (Neyi?) | O ayetleri (Ne?) | Yalanlıyorsunuz | Dediler ki

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَٓالّٖينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَٓا

Ey rabbimiz! | Galip geldi (Kime?) | Bize (Ne?) | Kötü halliliğimiz | Ve biz olduk (Ne olduk?) | Bir kavim (Öyle kavim ki) | Sapmış olanlar | Ey rabbimiz!

اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَؤُا فٖيهَا

Bizi çıkar (Nereden?) | Buradan | Eğer eski halimize dönersek | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | Zalimleriz | Allah onlara şöyle der: | Alçalın (Nerede alçalın?) | Orada

وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ اِنَّهُ كَانَ فَرٖيقٌ مِنْ عِبَادٖى يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا

Ve benimle konuşmayın | Çünkü vardı (Ne?) | Bir fırka (Kimden?) | Kullarımdan | Diyorlardı ki | Ey rabbimiz! | Biz iman ettik

فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ

Bağışla (Kimi?) | Bizi | Bize acı | Sen (Nesin?) | Acıyanların en hayırlısısın | Siz onları aldınız (Neye?)

سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ ذِكْرٖى وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾

Alaya aldınız | Ta ki | Size unutturdu (Neyi?) | Beni yâd etmeyi | Ve siz idiniz (Kime?) | Onlara (Ne idiniz?) | Gülüyor idiniz

اِنّٖى جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُٓوا اَنَّهُمْ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ

Kesinlikle ben | Onlara karşılığını verdim (Ne zaman?) | Bugün (Neyin?) | Sabretmelerinin | Muhakkak ki onlar | Onlar (Nedirler?) | Kurtulucudurlar | [Allah] dedi ki

كَمْ لَبِثْتُمْ فِى الْاَرْضِ عَدَدَ سِنٖينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ

Ne kadar kaldınız? (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne cihetinden?) | Senelerin sayısı cihetinden | Dediler ki | Biz kaldık (Ne kadar?) | Bir gün | Ya da

بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَٓادّٖينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلٖيلًا لَوْ اَنَّكُمْ

Bir günün bir kısmı kadar | İşte sor (Kime?) | Sayanlara | Buyurdu | Siz kalmadınız | Ancak | Az | Şayet siz

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنَّكُمْ

Olsaydınız (Ne olsaydınız?) | Biliyorsunuz | Siz sandınız mı ki | Biz sizi yarattık (Ne olduğunuz halde?) | Boş (Daha ne sandınız?) | Ve siz (Kime?)

اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا

Bize | Döndürülmeyeceksiniz | Yüce oldu (Kim?) | Allah (Öyle Allah ki) | Hükümdar (Öyle hükümdar ki) | Hak olan | Hiçbir ilah yoktur | Ancak

هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرٖيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ

O [vardır] (Ondan bedel?) | Arşın rabbi (Öyle arş ki) | Cömert/ şerefli | Her kim | Taparsa (Kim ile birlikte?) | Allah ile birlikte (Neye?) | Bir ilaha (Öyle ilah ki) | Başka olan

لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهٖ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهٖ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

Ki hiçbir dayanak yoktur (Kim için?) | Kendisi için (Ne ile ilgili?) | Bununla ilgili | Ancak | Onun hesabı (Kim katındadır?) | Rabbi katındadır | Şöyle ki kesinlikle | Kurtulmaz (Kim?) | Kâfirler

﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١١٨﴾

Ve de ki | Ey rabbim! | Mağfiret et | Ve merhamet et | Sen (Nesin?) | Merhamet edenlerin en hayırlısısın

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ النُّورِ آيَاتُهَا ٦٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا ف۪يهَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ

[Bu] Bir süredir (Öyle süre ki) | Onu indirdik (Daha?) | Ve onu farz kıldık | Ve biz indirdik (Nerede?) | O sürede (Ne indirdik?) | Ayetler (Öyle ayetler ki) | Apaçık | Ta ki siz

تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّان۪ي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ

Öğüt alasınız | Zina eden kadın (Daha?) | Zina eden erkek | Vurun (Kime?) | Her birine (Kimlerden?) | O ikisinden (Ne kadar vurun?) | Yüz sopa

وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ

Sizi tutmasın (Kime karşı?) | O ikisine karşı (Ne tutmasın?) | Acıma hissi (Nerede?) | Allah'ın dininde | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | İnanıyorsunuz (Kime?) | Allah'a (Daha)

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَٓائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾ اَلزَّان۪ي لَا يَنْكِحُ

Ahiret gününe | Şahit olsun (Neye?) | O ikisinin cezasına (Kim?) | Bir grup (Kimlerden?) | Müminlerden | Zina eden erkek | Nikahlayamaz

اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةًۘ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَٓا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌۚ وَحُرِّمَ

Ancak [nikahlayabilir] (Kimi?) | Zina eden kadını | Veya | Müşrik olan kadını | Zina eden kadın da | Onu nikahlayamaz | Ancak [nikahlayabilir] (Kim?) | Zina eden erkek | Veya | Müşrik erkek | Haram kılındı (Ne?)

ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا

Bu (Kimlere?) | Müminlere | O kimseler ki | Zina suçlamasında bulundular (Kime?) | İffetli kadınlara | Sonra | Getirmediler (Ne getirmediler?)

بِاَرْبَعَةِ شُهَدَٓاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَان۪ينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًاۚ

Dört şahit | Onlara vurun (Ne vurun?) | Seksen (Ne cihetten?) | Sopa cihetinden (Daha) | Ve kabul etmeyin (Kimden?) | Onlardan (Neyi kabul etmeyin?) | Şahitliğini (Ne zaman?) | Hiçbir zaman

وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَۙ ﴿٤﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُواۚ

Ve onlar | Asıl onlar (Nedirler?) | Fâsıklardır | Ancak hariç (Kim?) | O kimseler ki | Tövbe ettiler (Ne zaman?) | Bundan sonra | Ve hallerini düzelttiler

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ

Muhakkak Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | O kimseler ki | Zina suçlamasında bulundular (Kime?) | Eşlerine (Ne olduğu halde?) | Olmadığı halde (Kim için?) | Onlar için (Ne?)

شُهَدَٓاءُ اِلَّٓا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ

Şahitler | Ancak [şahit olarak vardır] | Kendileri | Onlardan [eşlerden] her birinin şahitliği (Nedir?) | Dört şahitliktir (Kime?) | Allah'a [yemin ederek] ki

اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٦﴾ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ

Muhakkak ki kendisi (Kimlerdendir?) | Doğru söyleyenlerdendir | Beşincisi ise | Muhakkak | Allah'ın laneti (Nedir?) | Kendi üzerinedir | Şayet kendisi ise (Ne ise?) | Yalan söyleyenlerden

﴿٧﴾ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ

Kaldırır (Kimden?) | O kadından (Neyi?) | Azabı (Ne kaldırır?) | Şahitlik etmesi (Nasıl?) | Dört defa şahitlik etmekle (Kime yemin ederek şahitlik etmesi?) | Allah'a | Muhakkak o [kocası] (Kimlerdendir?)

لَمِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٨﴾ وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَٓا اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ

Elbette yalancılardandır | Beşincisinde de [şahitlik etmesidir ki] | Muhakkak ki Allah'ın gazabı (Kim üzerinedir?) | Onun [kadının] üzerinedir | Şayet kocası ise (Kimlerden?) | Doğru söyleyenlerden

﴿٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَك۪يمٌ ﴿١٠﴾

Şayet olmasaydı (Ne olmasaydı?) | Allah'ın lütfu (Kime?) | Size (Daha ne olmasaydı?) | Ve onun rahmeti (Daha ne olmasaydı?) | Ve muhakkak Allah (Nedir?) | Tövbeleri çokça kabul edendir | Hikmet sahibidir

NÛR SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 64 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. (Bu) indirdiğimiz ve (ahkâmını) farz kıldığımız ve içinde açık açık âyetler indirdiğimiz bir süredir; umulur ki belleyip tutarsınız.

2. Zina eden kadın ve zina eden erkek... İşte bunlardan her birine hemen yüz değnek vurun. Allah'a ve ahiret gönüne gerçekten inanıyorsanız, Allah'ın dinini uygulamada bunlara bir acıyacağınız tutmasın! Hem mü'minlerden bir grup cezalandırılmalarına şahit olsun!

3. Zina eden erkek, zina eden bir kadın veya müşrik bir kadından başkasıyla evlenmez. Zina eden kadına (gelince), onunla da zina eden bir erkek veya müşrik bir erkekten başkası evlenmez. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır.

4. Namuslu kadınlara zina iftirası atıp sonra dört şahit getirmeyen kimselere de seksen değnek vurun ve artık ebediyyen onların şahitliklerini kabul etmeyin! Bunlar öyle fasıklardır.

5. Ancak ondan sonra tevbe edip düzelenler başka. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

6. Eşlerine zina iftirası atan, kendilerinden başka şahitleri de bulunmayan kimselerden her biri, kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah'a yemin ederek şahitlik etmelidir.

7. Beşincisinde, eğer yalan söyleyenlerden ise, Allah'ın lanetinin kendi boynuna (olmasını ifade etmelidir.)

8. Kadının dört defa: "Allah'a yemin ederim ki, o muhakkak yalancılardandır!" diye şahitlik etmesi kendisinden cezayı kaldırır.

9. Beşincisinde ise, eğer o (kocası) doğru söyleyenlerden ise, Allah'ın gazabının kendi üzerine (olmasını ister.)

10. Ya üzerinizde Allah'ın lütfü ve rahmeti olmasaydı ve gerçekten Allah tevbeleri kabul eden ve hikmet sahibi olmasaydı!..

11. Haberiniz olsun ki, o iftirada bulunanlar, içinizden bir takımdır. Onu hakkınızda bir şer sanmayın! Belki o, sizin için bir hayırdır. Onlardan her kişiye, o günahtan kazandığı şey vardır. Günahın büyüğünü yüklenene de büyük bir azap vardır.

12. Ne vardı, onu işittiğiniz zaman mü'min erkeklerle mü'min kadınlar kendi kendilerine hüsnü zanda bulunsalardı da: "Bu açık bir iftiradır!" deselerdi ya?

13. Ona dört şahit getirselerdi ya, mademki şahit getiremediler, o halde onlar Allah katında yalancıların ta kendileridir.

14. Eğer dünyada ve ahirette Allah'ın lütfu ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, o daldığınız yaygarada size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

15. O sırada siz onu dillerinizle birbirinize yetiştiriyor, ağızlarınızla hiçbir bilgi sahibi olmadığınız bir şeyi söylüyor ve onu kolay sanıyordunuz. Hâlbuki o Allah katında büyük bir günahtır.

16. Onu işittiğiniz zaman: "Bunu söylemek bize yakışmaz, hâşâ bu büyük bir iftiradır." deseydiniz ya!

17. Böyle bir şeye asla tekrar dönmeyesiniz diye Allah size öğüt veriyor, eğer iman etmiş iseniz.

18. Ve Allah, size âyetlerini açıklıyor. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

19. Mü'minler arasında edepsizce sözlerin yayılmasını arzu edenler için muhakkak dünyada ve ahirette can yakıcı bir azap vardır. Allah, onları bilir, siz bilemezsiniz.

20. Ya üzerinizde Allah'ın bol nimeti ve rahmeti olmasaydı ve gerçekten Allah çok şefkatli ve merhametli olmasaydı!..

إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُ بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ

Muhakkak o kimseler ki | Getirdiler (Neyi?) | O iftirayı (Onlar kimlerdir?) | Bir gruptur (Kimden bir grup?) | İçinizden | Onu sanmayın (Ne sanmayın?) | Şer (Kim için?) | Sizin için | Bilakis

هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي

O (Nedir?) | Hayırdır (Kim için?) | Sizin için | Her kişi için vardır (Kimlerden?) | Onlardan (Ne vardır?) | O şey ki | Kazandı (O kazandığı nedendir?) | Günahtan | Ve o kişi ki

تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ

Yüklendi (Neyi?) | O günahın büyüğünü | Onlardan | Onun için vardır (Ne vardır?) | Azap (Öyle azap ki) | Büyük | (11) | Gerekmez miydi? (Ne zaman?) | O vakit ki | Onu işittiniz | Zannetmesi (Kimin?)

الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ

Mümin erkeklerin (Daha?) | Ve mümin kadınların (Kim hakkında?) | Birbirleri hakkında (Neyi zannetmesi?) | Hayrı (Daha ne gerekmez miydi?) | Ve demeleri gerekmez miydi? (Ne demeleri?) | Bu (Nedir?) | Bir iftiradır (Öyle iftira ki) | Apaçık

﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاؤُ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ

(12) | Gerekmez miydi? (Ne gerekmez miydi?) | Getirmeleri (Ne üzerine?) | Bu konu üzerine (Ne getirmeleri?) | Dört şahit | Madem ki getiremediler (Neyi?) | Şahitleri

فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

Öyleyse onlar (Nerede?) | Allah katında | Asıl onlar (Nedirler?) | Yalancıdırlar | (13) | Olmasaydı (Ne?) | Allah'ın lütfu (Kime?) | Size (Daha ne olmasaydı?)

وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ

Ve onun rahmeti (Nerede?) | Dünyada (Daha?) | Ve Ahirette | Elbette size isabet ederdi (Nerede?) | O konu da ki | Daldınız (Nereye?) | Ona (Ne isabet ederdi?) | Azap (Öyle azap ki)

عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا

Büyük | (14) | O vakit ki (Ne vakit daldınız?) | O iftirayı birbirinize aktarıyordunuz (Ne ile aktarıyordunuz?) | Dilleriniz ile (Daha ne yapıyordunuz?) | Ve söylüyordunuz (Ne ile?) | Ağızlarınızla (Ne söylüyordunuz?) | O şeyi ki

لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

Yoktur (Kim için?) | Sizin için (Ne hakkında?) | O şey hakkında (Ne yoktur?) | Bir bilgi (Daha ne yapıyordunuz?) | Ve onu zannediyordunuz (Ne?) | Kolay/önemsiz | Halbuki O (Nerede?) | Allah katında (Nedir?) | Büyüktür/önemlidir | (15)

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ

Gerekmez miydi? (Ne zaman?) | Onu işittiğiniz zaman (Ne gerekmez miydi?) | Demeniz (Ne demeniz?) | Doğru olmaz (Kime?) | Bize (Ne doğru olmaz?) | Konuşmamız (Neyi?) | Bu olayı | Haşa

هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا

Bu (Nedir?) | Bir iftiradır (Öyle iftira ki) | Büyük | (16) | Size öğüt veriyor (Kim?) | Allah (Niçin?) | Dönmenizden [korkulduğu] için (Neye dönmeniz?) | Onun benzerine | Asla (Dönmeyesiniz diye)

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Müminler iseniz | (17) | Ve açıklıyor (Kim?) | Allah (Kime?) | Size (Neyi açıklıyor?) | Ayetleri | Ve Allah (Nedir?) | Her şeyi bilendir | Hikmet sahibidir

﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ

(18) | O kimseler ki | Arzu ediyorlar (Neyi?) | Yayılmasını (Ne yayılmasını?) | O fitnenin (Nerede yayılmasını arzuluyorlar?) | O kimseler arasında ki | İman ettiler | Onlar için vardır (Ne vardır?)

عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı (Nerede?) | Dünyada (Daha nerede?) | Ahirette | Allah (Nedir?) | Bilir | Halbuki siz (Nesiniz?) | Bilmezsiniz

﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

(19) | Olmasaydı (Ne?) | Allah'ın lütfu (Kime?) | Size (Daha ne olmasaydı?) | Ve onun rahmeti (Daha ne olmasaydı?) | Ve muhakkak Allah (olmasaydı) (Nedir olmasaydı?) | Şefkat eden | Merhamet eden [Haliniz nice olurdu!] | (20)

Arapça	Türkçe
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
لَا تَتَّبِعُوا	Uymayın (Neye?)
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ	Şeytanın adımlarına
وَمَنْ	Her kim
يَتَّبِعْ	Uyarsa (Neye?)
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ	Şeytanın adımlarına
فَاِنَّهُ	Muhakkak O (Nedir?)
يَأْمُرُ	Emreder (Neyi?)
بِالْفَحْشَٓاءِ	Kötülüğü (Daha neyi emreder?)
وَالْمُنْكَرِ	Hoş görülmeyen şeyleri
وَلَوْلَا	Olmasaydı (Ne?)
فَضْلُ اللّٰهِ	Allah'ın lütfu (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size (Daha ne olmasaydı?)
وَرَحْمَتُهُ	Ve onun rahmeti
مَا زَكٰى	Temize çıkamazdı (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Kim temize çıkamazdı?)
مِنْ اَحَدٍ	Hiçbir kimse
اَبَداً	Asla
وَلٰكِنَّ	Fakat
اللّٰهَ	Allah
يُزَكّ۪ي	Temize çıkarır (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
يَشَٓاءُ	Diliyor
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
سَم۪يعٌ	Her şeyi işitendir
عَل۪يمٌ (21)	Her şeyi bilendir
وَلَا يَأْتَلِ	Yemin etmesin (Kim?)
اُو۬لُوا الْفَضْلِ	Fazilet sahipleri (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Daha kim?)
وَالسَّعَةِ	Servet sahipleri (Ne konuda?)
اَنْ يُؤْتُٓوا	Vermeleri konusunda (Kime vermeleri?)
اُو۬لِي الْقُرْبٰى	Yakınlık sahiplerine (Daha?)
وَالْمَسَاك۪ينَ	Yoksullara (Daha?)
وَالْمُهَاجِر۪ينَ	Hicret edenlere (Nerede?)
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ	Allah yolunda
وَلْيَعْفُوا	Affetsinler (Daha?)
وَلْيَصْفَحُوا	Aldırmasınlar
اَلَا تُحِبُّونَ	Sevmez misiniz? (Neyi?)
اَنْ يَغْفِرَ	Bağışlamasını (Kimin?)
اللّٰهُ	Allah'ın (Kimi bağışlamasını?)
لَكُمْ	Sizi
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
رَح۪يمٌ (22)	Çok merhamet edendir
اِنَّ الَّذ۪ينَ	Muhakkak o kimseler ki
يَرْمُونَ	Zina iftirası atıyorlar (Kime?)
الْمُحْصَنَاتِ	İffetli kadınlara (Öyle kadınlar ki?)
الْغَافِلَاتِ	Habersizler (Yine öyle kadınlar ki?)
الْمُؤْمِنَاتِ	Mümineler (Nedir bu iftirayı atanlar?)
لُعِنُوا	Lanetlenmişlerdir (Nerede?)
فِي الدُّنْيَا	Dünyada (Daha nerede?)
وَالْاٰخِرَةِ	Ahirette
وَلَهُمْ	Ve onlar için vardır (Ne vardır?)
عَذَابٌ	Azap (Öyle azap ki)
عَظ۪يمٌ (23)	Büyük
يَوْمَ	(Ne vakit onlara büyük bir azap vardır?) O gün ki
تَشْهَدُ	Şahitlik edecek (Kimlerin aleyhine?)
عَلَيْهِمْ	Onların aleyhine (Ne şahitlik edecek?)
اَلْسِنَتُهُمْ	Onların dilleri (Daha?)
وَاَيْد۪يهِمْ	Ve onların elleri (Daha?)
وَاَرْجُلُهُمْ	Ve onların ayakları (Neye şahitlik edecekler?)
بِمَا	O şeylere ki
كَانُوا	İdiler (Ne idiler?)
يَعْمَلُونَ (24)	İşliyor idiler
يَوْمَئِذٍ	O gün
يُوَفّ۪يهِمُ	Onlara verecek (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi verecek?)
د۪ينَهُمُ	Onların cezalarını (Öyle cezalarını ki)
الْحَقَّ	Hak olan
وَيَعْلَمُونَ	Ve şunu anlayacaklar ki
اَنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
هُوَ	O (Nedir?)
الْحَقُّ	Haktır
الْمُب۪ينُ (25)	Apaçık
اَلْخَب۪يثَاتُ	Kötü kadınlar (Kim içindir?)
لِلْخَب۪يث۪ينَ	Kötü erkekler içindir
وَالْخَب۪يثُونَ	Kötü erkekler de (Kim içindir?)
لِلْخَب۪يثَاتِ	Kötü kadınlar içindir
وَالطَّيِّبَاتُ	Temiz kadınlar ise (Kim içindir?)
لِلطَّيِّب۪ينَ	Temiz erkekler içindir
وَالطَّيِّبُونَ	Temiz erkekler de (Kim içindir?)
لِلطَّيِّبَاتِ	Temiz kadınlar içindir
اُو۬لٰٓئِكَ	Onlar (Nedirler?)
مُبَرَّؤُ۫نَ	Uzaktırlar (Neden?)
مِمَّا	O şeylerden ki
يَقُولُونَ	Diyorlar
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne vardır?)
مَغْفِرَةٌ	Bağışlanma (Daha ne vardır?)
وَرِزْقٌ	Ve rızık (Öyle rızık ki)
كَر۪يمٌ (26)	Cömert/bolca
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
لَا تَدْخُلُوا	Girmeyin (Nereye?)
بُيُوتاً	Evlere (Öyle evlere ki)
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ	Sizin evlerinizden başka olan
حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا	Müsaade isteyinceye kadar (Daha?)
وَتُسَلِّمُوا	Selam verinceye kadar (Kime?)
عَلٰٓى اَهْلِهَا	O evin halkına
ذٰلِكُمْ	Bu (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
لَعَلَّكُمْ	Ola ki siz
تَذَكَّرُونَ (27)	Düşünürsünüz

21. Ey o bütün iman edenler! Şeytanın adımlarına uymayın! Her kim şeytanın adımlarına uyarsa, şunu bilsin ki o, çirkin ve kötü şeyler emreder. Allah'ın size karşı lütfu ve rahmeti olmasaydı, içinizden hiçbiri asla temize çıkamazdı. Fakat Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

22. Bir de içinizden nimet ve varlık sahibi kişiler, yakınlarına, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vereceğini vermekte kusur etmesinler, affetsinler, kusurlarına aldırmasınlar! Allah'ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz? Allah, bağışlayandır, merhamet sahibidir.

23. Şüphe yok ki, namuslu, kötülüklerden habersiz mü'min kadınlara iftira atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir ve onlara büyük bir azap vardır.

24. O gün ki, aleyhlerinde dilleri, elleri ve ayakları yaptıklarına şahitlik edecektir.

25. O gün Allah, onlara gerçek cezalarını tamamen verecek ve onlar, Allah'ın apaçık gerçek olduğunu bileceklerdir.

26. Kötü kadınlar kötü erkekler için, kötü erkekler de kötü kadınlar içindir. Ve namuslu kadınlar namuslu erkekler için, namuslu erkekler de namuslu kadınlara içindir. Bunlar (namuslular) onların dediklerinden uzaktırlar. Kendilerine bir bağışlanma ve bolca bir rızık vardır.

27. Ey o bütün iman edenler! Kendi evlerinizden başka evlere sahiplerinden izin almadan ve onlara selam vermeden girmeyin! Bu, sizin için daha hayırlıdır. Ola ki, düşünürsünüz.

28. Bunun üzerine orada bir kimse bulamazsanız, size izin verilmedikçe içeri girmeyin ve eğer size "Dönün." denilirse dönün. O sizin için daha temizdir. Ve Allah bütün yaptıklarınızı bilir.

29. İçinde oturulmayan ve içinde bir yararlanma yetkiniz olan evlere girmenizde size bir günah yoktur. Neyi açıklar ve neyi saklarsınız Allah bilir.

30. Mü'min erkeklere söyle: Gözlerini sakınsınlar ve ırzlarını (apışlarını) korusunlar. Bu, kendileri için daha temizdir. Muhakkak Allah, bütün yaptıklarından haberdardır.

31. Mü'min kadınlara da söyle: Gözlerini sakınsınlar, ırzlarını korusunlar, açıkta olan kısmı dışında zinetlerini açmasınlar ve baş örtülerini yakalarının üzerine vursunlar. Zinetlerini kocalarından veya kendi babalarından yahut kocalarının babalarından yahut kendi oğullarından yahut kocalarının oğullarından yahut kendi kardeşlerinden yahut kendi kardeş oğullarından yahut kız kardeşlerinin oğullarından yahut kendi kadınlarından yahut sahibi bulundukları cariyelerden veya uyuntu (şehvetten yoksun) erkeklerden veya henüz kadınların avret yerlerinden habersiz olan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri zinetleri bilinsin diye ayaklarını da vurmasınlar. Ey mü'minler! Hepiniz Allah'a tevbe edin ki, kurtuluş bulabilesiniz.

فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا	فِيهَٓا	اَحَدًا	فَلَا تَدْخُلُوهَا	حَتّٰى	يُؤْذَنَ	لَكُمْ
Şayet bulamazsanız (Nerede?)	Orada (Kimi?)	Hiç kimseyi	Oraya girmeyin	Ta ki	İzin verilinceye kadar (Kime?)	Size

وَاِنْ قِيلَ	لَكُمُ	ارْجِعُوا	فَارْجِعُوا	هُوَ	اَزْكٰى	لَكُمْ	وَاللّٰهُ	بِمَا
Şayet denilirse (Kime?)	Size (Ne denilirse?)	Dönün	Hemen dönün	O [dönüş] (Nedir?)	Daha temizdir (Kim için?)	Sizin için	Allah (Neyi?)	O şeyleri ki

تَعْمَلُونَ	عَلِيمٌ	﴿٢٨﴾	لَيْسَ	عَلَيْكُمْ	جُنَاحٌ	اَنْ تَدْخُلُوا	بُيُوتًا
Yapıyorsunuz (Nedir?)	Tam olarak bilicidir		Yoktur (Kime?)	Size (Ne yoktur?)	Günah (Ne konuda?)	Girmeniz konusunda (Nereye?)	Evlere (Öyle evler ki)

غَيْرَ مَسْكُونَةٍ	فِيهَا	مَتَاعٌ	لَكُمْ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ	مَا	تُبْدُونَ	وَمَا
İçinde oturulmayan	Ki o evlerde vardır (Ne?)	Yararlanma [hakkı] (Kim için?)	Sizin için	Allah (Nedir?)	Bilir (Neyi bilir?)	O şeyleri ki	Açığa vuruyorsunuz (Daha neyi bilir?)	O şeyleri ki

تَكْتُمُونَ	﴿٢٩﴾	قُلْ	لِلْمُؤْمِنِينَ	يَغُضُّوا	مِنْ اَبْصَارِهِمْ	وَيَحْفَظُوا
Gizliyorsunuz		Söyle (Kime?)	Mümin erkeklere	Sakınsınlar (Neyi?)	Gözlerini (Daha ne yapsınlar?)	Muhafaza etsinler (Neyi?)

فُرُوجَهُمْ	ذٰلِكَ	اَزْكٰى	لَهُمْ	اِنَّ اللّٰهَ	خَبِيرٌ	بِمَا	يَصْنَعُونَ
Edep yerlerini/uçkurlarını	Bu (Nedir?)	Daha temizdir (Kim için?)	Onlar için	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Bilir (Neyi?)	O şeyleri ki	Yapıyorlar

﴿٣٠﴾	وَقُلْ	لِلْمُؤْمِنَاتِ	يَغْضُضْنَ	مِنْ اَبْصَارِهِنَّ	وَيَحْفَظْنَ
	Söyle (Kime?)	Mümin kadınlara	Sakınsınlar (Neyi?)	Gözlerini (Daha ne yapsınlar?)	Muhafaza etsinler (Neyi?)

فُرُوجَهُنَّ	وَلَا يُبْدِينَ	زِينَتَهُنَّ	اِلَّا	مَا	ظَهَرَ	مِنْهَا	وَلْيَضْرِبْنَ
Edep yerlerini/namuslarını (Daha ne yapsınlar?)	Teşhir etmesinler (Neyi?)	Süslerini	Ancak (açsınlar)	O şeyi ki	Ortaya çıktı (Neden?)	O süslerden (Daha ne yapsınlar?)	Ve çeksinler (Neyi?)

بِخُمُرِهِنَّ	عَلٰى جُيُوبِهِنَّ	وَلَا يُبْدِينَ	زِينَتَهُنَّ	اِلَّا	لِبُعُولَتِهِنَّ
Başörtülerini (Ne üzerine?)	Yakalarının üzerine	Teşhir etmesinler (Neyi?)	Ziynetlerini	Ancak [açabilirler] (Kime?)	Kendi kocalarına

اَوْ	اٰبَائِهِنَّ	اَوْ	اٰبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ	اَوْ	اَبْنَائِهِنَّ	اَوْ	اَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
Veya	Kendi babalarına	Veya	Kocalarının babalarına	Veya	Kendi oğullarına	Veya	Kocalarının oğullarına

اَوْ	اِخْوَانِهِنَّ	اَوْ	بَنِى اِخْوَانِهِنَّ	اَوْ	بَنِى اَخَوَاتِهِنَّ	اَوْ	نِسَائِهِنَّ
Veya	Kendi erkek kardeşlerine	Veya	Kendi erkek kardeşlerinin oğullarına	Veya	Kendi kız kardeşlerinin oğullarına	Veya	Müslüman kadınlara

اَوْ	مَا	مَلَكَتْ	اَيْمَانُهُنَّ	اَوِ	التَّابِعِينَ	غَيْرِ اُولِى الْاِرْبَةِ
Veya	O kimseler ki	Sahip oldu (Ne sahip oldu?)	Onların elleri (Daha kime açabilirler?)	Veya	Hizmetçilere (Öyle hizmetçiler ki)	Kadın ihtiyacı olmayan (Kimlerden?)

مِنَ الرِّجَالِ	اَوِ	الطِّفْلِ	الَّذِينَ	لَمْ يَظْهَرُوا	عَلٰى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
Erkeklerden (Daha kime açabilirler?)	Veya	Çocuklara	Öyle çocuklar ki	Farkında olmuyorlar (Neyin farkında olmuyorlar?)	Kadınların avretlerinin

وَلَا يَضْرِبْنَ	بِاَرْجُلِهِنَّ	لِيُعْلَمَ	مَا	يُخْفِينَ	مِنْ زِينَتِهِنَّ
Vurmasınlar (Neyi?)	Ayaklarını (Niye vurmasınlar?)	Bilinsin diye (Ne bilinsin diye?)	O şey ki	Gizliyorlar (Nedir o gizledikleri şey?)	Ziynetleridir

وَتُوبُوا	اِلَى اللّٰهِ	جَمِيعًا	اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ	لَعَلَّكُمْ	تُفْلِحُونَ	﴿٣١﴾
Ve tevbe ediniz (Kime?)	Allah'a	Hepiniz	Ey müminler!	Ta ki siz	Kurtuluşa eresiniz	

وَاَنْكِحُوا	الْاَيَامٰى	مِنْكُمْ	وَالصَّالِحٖينَ	مِنْ عِبَادِكُمْ	وَاِمَآئِكُمْ
Evlendirin (Kimleri?)	Eşsiz olanları	Sizden (Daha kimi evlendirin?)	Salihleri (Kimlerden?)	Kölelerinizden (Daha kimlerden?)	Cariyelerinizden

اِنْ يَكُونُوا	فُقَرَآءَ	يُغْنِهِمُ	اللّٰهُ	مِنْ فَضْلِهٖ	وَاللّٰهُ	وَاسِعٌ	عَلٖيمٌ ﴿٣٢﴾
Şayet iseler (Ne iseler?)	Fakir iseler	Onları zenginleştirir (Kim?)	Allah (Neden zenginleştirir?)	Lütfundan	Allah (Nedir?)	[lütfu] Geniştir	Her şeyi bilendir

وَلْيَسْتَعْفِفِ	الَّذٖينَ	لَا يَجِدُونَ	نِكَاحًا	حَتّٰى	يُغْنِيَهُمُ	اللّٰهُ
İffetli kalsınlar (Kimler?)	O kimseler ki	Bulamıyorlar (Neyi?)	Bir nikahı	Ta ki	Onları zenginleştirinceye kadar (Kim?)	Allah (Neden?)

مِنْ فَضْلِهٖ	وَالَّذٖينَ	يَبْتَغُونَ	الْكِتَابَ	مِمَّا	مَلَكَتْ	اَيْمَانُكُمْ	فَكَاتِبُوهُمْ
Lütfundan	Ve o kimseler ki	İstiyorlar (Ne istiyorlar?)	Mükatebe yapmak (Kimlerden olan kimseler?)	O kimselerden ki	Sahip oldu (Ne?)	Elleriniz	Onlarla hemen mükatebe yapın (Ne takdirde?)

اِنْ عَلِمْتُمْ	فٖيهِمْ	خَيْرًا	وَاٰتُوهُمْ	مِنْ مَالِ اللّٰهِ	الَّذٖى	اٰتٰيكُمْ	وَلَا تُكْرِهُوا
Bildiğiniz takdirde (Kim hakkında?)	Onlar hakkında (Ne bildiğiniz takdirde?)	Hayır	Ve onlara verin (Neden verin?)	Allah'ın malından	Öyle maldan ki	Size verdi	Zorlamayın (Kimi?)

فَتَيَاتِكُمْ	عَلَى الْبِغَآءِ	اِنْ اَرَدْنَ	تَحَصُّنًا	لِتَبْتَغُوا	عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
Cariyelerinizi (Neye zorlamayın?)	Fuhşa	Şayet istiyorlarsa (Neyi?)	İffetli olmayı (Ne için fuhşa zorlamayın?)	Elde edeceksiniz diye (Neyi?)	Dünya hayatının geçici varlığını

وَمَنْ	يُكْرِهْهُنَّ	فَاِنَّ اللّٰهَ	مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ	غَفُورٌ	رَحٖيمٌ
Her kim	Onları zorlarsa	Muhakkak Allah (Ne zaman?)	Onların zorlamalarından sonra (Nedir?)	Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir

﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ	اَنْزَلْنَا	اِلَيْكُمْ	اٰيَاتٍ	مُبَيِّنَاتٍ	وَمَثَلًا	مِنَ الَّذٖينَ	خَلَوْا
Andolsun ki	Biz indirdik (Kime?)	Size (Ne indirdik?)	Ayetler (Öyle ayetler ki)	Açıkça beyan edilmiş (Daha ne indirdik?)	Örnekler (Kimden?)	O kimselerden ki	Geçtiler (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلِكُمْ	وَمَوْعِظَةً	لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٣٤﴾	اَللّٰهُ	نُورُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ
Sizden evvel (Daha ne indirdik?)	Öğüt (Kimler için?)	Muttakiler için	Allah (Nedir?)	Göklerin nurudur (Daha?)	Ve yerin nurudur

مَثَلُ نُورِهٖ	كَمِشْكٰوةٍ	فٖيهَا	مِصْبَاحٌ	اَلْمِصْبَاحُ	فٖى زُجَاجَةٍ
Onun nurunun misali (Ne gibidir?)	Bir kandillik gibidir ki	O kandilliğin içinde vardır (Ne vardır?)	Işık/lamba	Işık/lamba da (Nerededir?)	Kristal camın içindedir

اَلزُّجَاجَةُ	كَاَنَّهَا	كَوْكَبٌ	دُرِّيٌّ	يُوقَدُ	مِنْ شَجَرَةٍ	مُبَارَكَةٍ	زَيْتُونَةٍ
Kristal cam ise	Sanki o (Nedir?)	Yıldızdır (Öyle yıldız ki)	İncimsi (O ışık/lamba daha nedir?)	Tutuşturuldu (Neden tutuşturuldu?)	Ağaçtan (Öyle ağaç ki)	Mübarek (Yine öyle ağaç ki)	Zeytin ağacı (Yine öyle ağaç ki)

لَا شَرْقِيَّةٍ	وَلَا غَرْبِيَّةٍ	يَكَادُ	زَيْتُهَا	يُضٖٓيءُ	وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ	نَارٌ
Doğuya nispet edilemeyen (Daha?)	Ve batıya da nispet edilemeyen	Nerdeyse	O Zeytin ağacının yağı	Işık verir	Ona değmese bile (Ne değmese bile?)	Ateş

نُورٌ	عَلٰى نُورٍ	يَهْدِى	اللّٰهُ	لِنُورِهٖ	مَنْ	يَشَآءُ	وَيَضْرِبُ	اللّٰهُ	الْاَمْثَالَ
[Bu] nurdur (Öyle nur ki?)	Nurla üstüne	Eriştirir (Kim?)	Allah (Neye eriştirir?)	Kendi nuruna (Kimi eriştirir?)	O kişiyi ki	Diliyor (Kim?)	Ve misal olarak getirir	Allah (Neyi getirir?)	Çeşitli misalleri (Kim için?)

لِلنَّاسِ	وَاللّٰهُ	بِكُلِّ شَيْءٍ	عَلٖيمٌ ﴿٣٥﴾	فٖى بُيُوتٍ	اَذِنَ	اللّٰهُ	اَنْ تُرْفَعَ
İnsanlar için	Allah (Neyi?)	Her şeyi (Nedir?)	Hakkıyla bilicidir	O evlerde ki	İzin verdi (Kim?)	Allah (Neye izin verdi?)	Yükseltilmesine (Daha neye izin verdi?)

وَيُذْكَرَ	فٖيهَا	اسْمُهُ	يُسَبِّحُ	لَهُ	فٖيهَا	بِالْغُدُوِّ	وَالْاٰصَالِ ﴿٣٦﴾
Ve anılmasına (Nerede?)	İçlerinde (Neyin anılmasına?)	Kendi isminin	[İnsanlar] Tesbih eder (Kimi tesbih eder?)	O Allah'ı (Nerede?)	O evlerde (Ne zaman?)	Sabah vaktinde (Daha ne zaman?)	Akşam vaktinde

32. Bir de sizden olan dulları ve kölelerinizden, cariyelerinizden iyi olanları evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onlara fazlından zenginlik verir. Allah, nimeti bol olan, her şeyi bilendir.

33. Evlenme imkânı bulamayanlar, Allah kendilerini lütfundan zenginleştirinceye kadar iffetli kalmaya çalışsınlar. Sahibi bulunduğunuz köle ve cariyelerden, kendi bedellerini ödeyip azad edilmek için mükâtebe yapmak isteyenlerle, eğer kendilerinde bir hayır biliyorsanız, hemen mükâtebe yapın ve Allah'ın size verdiği maldan onlara verin. Dünya hayatının geçici varlığını kazanacaksınız diye, sakın namuslu kalmayı dileyen cariyelerinizi fuhuşa zorlamayın. Her kim de onları fuhuşa zorlarsa, şüphesiz ki Allah, onların zorla bu işe sürüklenmesinden sonra, onları bağışlar, merhamet eder.

34. Andolsun ki, size açıklayıcı âyetler, sizden önce geçenlerinki türünden bir örnek ve takva sahipleri için bir öğüt indirdik.

35. Allah göklerin ve yerin nurudur. Nurun örneği, sanki bir kandillik, onun içinde bir lamba, lamba da bir sırça içinde, sırça sanki bir inci yıldızı ki, mübarek bir ağaçtan tutuşturulur. Bir zeytinden ki, o zeytin ağacı, ne doğuya özgü, ne batıya, yağı hemen hemen ateş dokunmasa bile ışık verir, nûr üzerine nûr... Allah, nûruna dilediğini hidâyet buyurur ve insanlar için örnekler verir. Ve Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

36. O evlerde ki, Allah onların yüceltilmesine ve kendi adının içlerinde anılmasına izin vermiştir. Onlarda sabah ve akşamüstleri O'nu tesbih ederler.

37. Nice erler ki, ne ticaret, ne de alışveriş kendilerini Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekât vermekten alıkoymaz. Onlar kalplerin ve gözlerin kıvranacağı günden korkarlar.

38. Çünkü Allah, kendilerini yaptıkları işlerin en güzeli ile mükâfatlandıracak, onlara lütfünden daha fazlasını da bahşedecektir. Ve Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

39. İnkâr edenlerin yaptıkları ise, engin bir çöldeki serap gibidir. Susayan onu bir su sanır. Nihâyet ona vardığı zaman onu bir şey olarak bulmaz da, yanında vicdanı Allah'ı bulur ve O da onun hesabını tam olarak görüverir. Allah, hesabı çok çabuk görendir.

40. Ya da (inkâr edenlerin yaptıkları) derin bir denizdeki karanlıklar gibidir ki, onu bir dalga bürüyor; üstünde bir dalga, onun üstünde de bir bulut... Birbiri üstüne karanlıklar... Elini çıkardığı zaman, onu görme ihtimali yok. Allah bir nûr vermemişse artık onun için hiçbir nûr yoktur.

41. Baksana, gerçekten Allah (var ya), o göklerdeki ve yerdeki kimseler, diziler halinde kanat çırpıp süzülen kuşlar hep O'nun için tesbih ediyorlar. Hepsi gerçekten duasını ve tesbihini bilmiştir. Allah da onların bütün yaptıklarını biliyor.

42. Ve bütün o göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, hem bütün dönüş O'nadır.

43. Baksana şu gerçeğe: Allah bir bulut sevk ediyor, sonra onun açıklığını birleştiriyor, sonra onu üst üste yığıyor da, sen onun içinden yağmurun çıktığını görüyorsun. Bir de o gökten, ondaki dağlardan bir dolu indiriyor ve onu dilediğine isabet ettiriyor, dilediğinden uzaklaştırıyor. Şimşeğinin parıltısı da neredeyse gözleri alıverecek.

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ

Adamlar ki | Onları alıkoymuyor (Ne?) | Ticaret/alım (Daha ne alıkoyamıyor?) | Satım (Neden alıkoymuyor?) | Allah'ı zikretmekten (Daha neden?) | Namaz kılmaktan (Daha neden?)

وَاِيتَاءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

Zekat vermekten (Onlar ne oldukları halde?) | Korkar oldukları halde (Neden korkar oldukları halde?) | Bir günden ki | Allak bullak olur (Nerede?) | O günde (Ne allak bullak olur?) | Kalpler (Daha?) | Gözler

لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ

(Niçin tesbih ederler?) Onlara karşılık vernesi için (Kim?) | Allah | O şeyin en güzeliyle ki | Yaptılar (Daha ne için?) | Onlara fazlasıyla vermesi için (Neden?) | Lütfundan | Allah (Nedir?) | Rızıklandırır (Kimi?)

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ

O kimseyi ki | Diliyor (Nasıl?) | Hesap olmadan | Ve o kimseler ki | İnkar ettiler (Nedir bunlar?) | Onların amelleri (Ne gibidir?) | Bir serap gibidir (Öyle serap ki)

بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَاءًۚ حَتّٰى اِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَوَجَدَ

Çölde (Yine öyle serap ki) | Onu sanıyor (Kim?) | Susayan (Ne sanıyor?) | Su | Nihayet | Ona geldiği zaman | Orada bulamadı (Ne?) | Hiçbir şey | Ve bulur (Kimi?)

اللّٰهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰيهُ حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ اَوْ كَظُلُمَاتٍ

Allah'ı (Nerede bulur?) | Yanında | Allah ise tastamam görmüştür (Neyi?) | Onun hesabını | Allah (Nedir?) | Hesabı çabucak görendir | Veya (Ne gibidir onların amelleri?) | Karanlıklar gibidir (Nerede olan?)

فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ

Denizde (Öyle deniz ki) | Engin (Yine öyle deniz ki) | Onu kaplıyor (Ne kaplıyor?) | Dalga (Öyle dalga ki) | Onun üstünde vardır (Ne vardır?) | Dalga vardır (Öyle dalga ki) | Onun üstünde de vardır (Ne vardır?) | Bulut

ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَا اَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرٰيهَا وَمَنْ

Karanlıklardır (Öyle karanlıklar ki) | Onların bazısı (Nedir?) | Bazısının üstündedir | Uzattığı zaman (Neyi uzattığı zaman?) | Elini | Neredeyse olmadı | Onu görebiliyor | Her kim

لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ

Vermediyse (Kim?) | Allah (Kime?) | Ona (Ne vermediyse?) | Nur | Onun için yoktur (Ne yoktur?) | Bir nur | Görmez misin? | Muhakkak ki Allah | Tesbih ediyor (Kimi?)

لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ

O'nu (Kim tesbih ediyor?) | O kimse ki | Göklerdedir (Daha neredir?) | Ve yerlerdedir (Daha kim?) | Kuşlar (O kuşlar ne oldukları halde?) | Kanatlarını açıp uçtukları halde | Hepsi | Muhakkak bildi (Neyi?)

صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ

Onun duasını (Daha neyini bildi?) | Ve tesbihini | Allah (Nedir?) | Hakkıyla bilicidir (Neyi?) | O şeyleri ki | Yapıyorlar | Allah içindir (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha neyin?)

وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا

Ve yerin | Ancak O'nadır (Ne?) | Dönüş | Görmez misin? | Muhakkak ki Allah | Sürüyor (Neyi) | Bulutları

ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ

Sonra | Bir araya getiriyor (Neyi?) | Aralarını | Sonra | Yapıyor (Ne yapıyor?) | Üst üste | Sen görürsün (Neyi?) | Yağmuru (Ne görürsün?) | Çıkıyor (Neden çıkıyor?) | Aralarından

وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ

Ve yağdırıyor (Nereden?) | Gökten (Gökten bedel?) | Dağlardan (Öyle dağlar ki) | O gökyüzünde olan (Ne yağdırıyor?) | Dolu | İsabet ettirir (Neyi?) | O doluyu (Kime?) | O kişiye ki | Diliyor

وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

Ve onu uzak tutar (Kimden uzak tutar?) | O kişiden ki | Diliyor | Neredeyse | Onun şimşeğinin parıltısı | Alıp götürür (Neyi?) | Gözleri

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُو۬لِي الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

Çevirir (Kim?) | Allah (Neyi çevirir?) | Geceyi (Daha neyi?) | Gündüzü | Muhakkak ki | Bunda vardır (Ne vardır?) | İbret vardır (Kim için?) | Basiret sahipleri için

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَٓابَّةٍ مِنْ مَٓاءٍۚ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشٖي عَلٰى بَطْنِهٖۚ وَمِنْهُمْ

Allah (Nedir?) | Yaratmıştır (Neyi?) | Her hayvanı (Neden yaratmıştır?) | Sudan | Onlardan vardır (Ne?) | Öyleleri ki | Yürüyor (Ne üzerinde?) | Karnı üzerinde (Daha?) | Ve onlardan vardır (Ne?)

مَنْ يَمْشٖي عَلٰى رِجْلَيْنِۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشٖي عَلٰٓى اَرْبَعٍۜ يَخْلُقُ

Öyleleri ki | Yürüyor (Ne üzerine?) | İki ayak üzerinde (Daha?) | Ve onlardan vardır (Ne?) | Öyleleri ki | Yürüyor (Ne üzerine?) | Dört ayak üzerinde | Yaratır (Kim?)

اللّٰهُ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ

Allah (Neyi yaratır?) | O şeyi ki | Diliyor | Muhakkak Allah (Ne üzerine?) | Her şey üzerine (Nedir?) | Kadirdir/gücü yetendir | Andolsun ki | Biz indirdik (Ne indirdik?) | Ayetler (Öyle ayetler ki)

مُبَيِّنَاتٍۜ وَاللّٰهُ يَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ

Açık seçik bildiren | Ve Allah (Nedir?) | Ulaştırır (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Nereye?) | Bir yola ki | Dosdoğru | Diyorlar (Ne diyorlar?)

اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرٖيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۜ

İman ettik (Kime iman ettik?) | Allah'a (Daha kime?) | Peygamber'e (Daha ne diyorlar?) | Ve itaat ettik | Sonra | Yan çizdi (Kim yan çizdi?) | Bir grup (Kimlerden?) | Onlardan (Ne zaman?) | Bundan sonra

وَمَٓا اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ لِيَحْكُمَ

Onlar değillerdir (Ne değillerdir?) | İman ediciler | Çağırıldıklarında (Kime çağırıldıklarında?) | Allah'a (Daha?) | Ve resulüne (Niçin çağırıldıklarında?) | Hükmetmesi için (Nerede?)

بَيْنَهُمْ اِذَا فَرٖيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُٓوا

Aralarında | Birde bakarsın ki bir grup (Kimlerden?) | Onlardan (Nedirler?) | Yüz çeviricidirler | Şayet olur ise (Kim için?) | Onlar için (Ne olur ise?) | Hak | Gelirler (Neye?)

اِلَيْهِ مُذْعِنٖينَۜ ﴿٤٩﴾ اَفٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُٓوا اَمْ يَخَافُونَ

O Hakka (Ne oldukları halde?) | Boyun eğici oldukları halde | Kalplerinde var mıdır? (Ne?) | Hastalık | Yoksa | Kuşkulandılar mı? | Yoksa | Korkuyorlar mı? (Neden?)

اَنْ يَحٖيفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۜ بَلْ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّمَا

Haksızlık yapmasından (Kimin?) | Allah'ın (Kime?) | Onlara (Daha kimin?) | Ve resulünün | Bilakis | İşte onlar | Asıl onlar (Nedirler?) | Zalimdirler | Ancak

كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنٖينَ اِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ

Oldu (Ne oldu?) | Müminlerin sözü (Ne zaman?) | Davet edildiklerinde (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve resulüne (Ne için davet edildiklerinde?) | Hükmetmesi için (Nerede?) | Aralarında (Onların sözleri nedir?)

اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ

Şöyle demeleridir: | İşittik (Daha?) | İtaat ettik | İşte onlar | Asıl onlar (Nedirler?) | Kurtuluşa erenler | Her kim

يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ

İtaat ederse (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve resulüne (Daha ne yaparsa?) | Ve saygı duyarsa (Kime?) | Allah'a (Daha ne yaparsa?) | Ondan kokarsa | İşte onlar | Asıl onlar (Nedir?) | Kurtuluşa erenlerdir

﴿٥٢﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّۜ قُلْ

Yemin ettiler (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Yeminlerinin en kuvvetlisiyle | Andolsun ki şayet | Onlara emredersen | Kesin çıkacaklar | De ki

لَا تُقْسِمُواۚ طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌۜ اِنَّ اللّٰهَ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

Yemin etmeyin | [Bizim işimiz] bir itaattir ki | Bilinen | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Bilendir (Neyi?) | O şeyleri ki | Yapıyorsunuz

44. Allah gece ile gündüzü evirip çeviriyor. Şüphe yok ki, bunlarda gözü olanlar için muhakkak bir ibret vardır.

45. Hem Allah her canlıyı bir sudan yarattı. Öyle iken kimisi karnı üstü yürüyor, kimisi iki ayak üzerine yürüyor, kimisi de dört ayak üzeri yürüyor. Allah, ne dilerse yaratır. Şüphesiz Allah, her şeye kadirdir.

46. Andolsun ki, gerçekten açıklayıcı âyetler indirdik. Ve Allah kimi dilerse doğru bir yola iletir.

47. Bir de: "Allah'a ve peygamberine inandık ve itaat ettik." diyorlar. Sonra onlardan bir kısmı bunun arkasından yan çiziyorlar. Bunlar mü'min değillerdir.

48. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıklarında bir de bakarsın bunlardan bir kısmı çekinirler.

49. Eğer hak kendilerinden yana ise, baş eğerek ona gelirler.

50. Kalplerinde bir hastalık mı var? Yoksa Allah ve Resulünün kendilerine haksızlık edeceğinden kuşkulandılar, ya da korktular mı? Hayır, bunların kendileri zalimler...

51. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman mü'minlerin sözü ancak: "İşittik ve itaat ettik." demeleridir. İşte bunlar, kurtuluş bulacak olanlardır.

52. Ve her kim Allah'a ve Resulüne itaat eder, Allah'tan korkar ve O'ndan sakınırsa, işte murada erecek olanlar bunlardır.

53. Ötekiler, Allah'a en kuvvetli yeminleri ile yemin ettiler. "Allah'a yemin olsun ki, eğer kendilerine emredersen, hemen hiç tereddüt etmeden çıkar giderlermiş!" De ki: "Yemin etmeyin! Sizinki ancak bilinen bir itaattir! Kuşkusuz Allah, bütün yaptıklarınız ve yapacaklarınızdan haberdardır.

54. De ki: "Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin!" Eğer yine dinlemezseniz artık onun yükümlülüğü, kendisine yükletilen görevi yapmak, sizin üstünüze düşen de size yükletilen görevleri yerine getirmektir. Eğer ona itaat ederseniz hidâyete erersiniz. Peygamberin görevi ise yalnızca açık bir tebliğdir.

55. Sizden iman edip iyi işler yapanlara, Allah şöyle söz verdi: "Yemin olsun ki, onlardan öncekileri hâkim kıldığı gibi, kendilerini de yeryüzünde mutlaka ve kesinlikle hâkim kılacak. Hemen onlara, kendileri için razı olduğu dinlerini kuvvetle yürürlüğe koyma gücü verecek ve hemen onları, korkularının arkasından güvene kavuşturacak, hakkımda hiçbir şeyi ortak koşmayarak, hep bana ibadet edecekler. Kim de bundan sonra nankörlük ederse, onlar fasıkların ta kendileridir!

56. Hem namazı kılın, zekâtı verin ve peygambere itaat edin ki rahmete erdirilesiniz."

57. Sakın o inkâr edenleri yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakabileceklerini sanma! Onların varacakları yer ateştir! Şüphesiz o, pek kötü bir gidiştir!

58. Ey iman edenler! Sahibi olduğunuz köleleriniz ve henüz erginlik çağına girmemiş olan çocuklarınız,(odanıza girmek için) sizden üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğle sıcağında elbisenizi çıkardığınız sırada ve yatsı namazından sonra. Bunlar, sizin için üç eksikli (tam giyinik olmayabileceğiniz) zamanınızdır. Bunların dışında ne size, ne de onlara bir günah yoktur. Çevrenizde dolaşırlar, birbirinize bakarsınız. İşte böyle Allah size âyetleri açıklıyor. Ve Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

قُلْ اَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ

De ki | İtaat edin (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve itaat edin (Kime?) | Peygamber'e | Şayet | Yüz çevirirseniz | Ancak | Onun üzerinedir (Ne?) | O şey ki | O yükletildi

وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْۜ وَاِنْ تُط۪يعُوهُ تَهْتَدُواۜ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

Ve sizin üzerinizdir (Ne?) | O şey ki | Yükletildiniz | Şayet | Ona itaat ederseniz (Kime?) | Hidayete erersiniz | Peygamber üzerinde yoktur

اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُب۪ينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا

Ancak vardır (Ne vardır?) | Tebliğ (Öyle tebliğ ki) | Apaçık | Vâdetti (Kim?) | Allah (Kime?) | O kimselere ki | İman ettiler (Kimden?) | Sizden (Daha ne yaptılar?) | Ve işlediler (Ne işlediler?)

الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذ۪ينَ

Salih ameller (Şunu vaat etti) | Elbette onları sahip yapacağım (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne gibi?) | Sahip yaptığı gibi (Kimi?) | O kimseleri ki

مِنْ قَبْلِهِمْۖ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ د۪ينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ

Onlardan öncedirler (Ve şunu vaat etti) | Ve elbette yerleştirecek (Kim için?) | Onlar için (Neyi?) | Onların dinlerini | Öyle dinleri ki | Seçti (Kim için?) | Onlar için (Ve şunu vaat etti) | Ve elbette onlara sağlayacak (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًاۜ يَعْبُدُونَن۪ي لَا يُشْرِكُونَ ب۪ي شَيْـٔاًۜ وَمَنْ

Korkularından sonra (Ne sağlayacağını?) | Emniyet | Bana ibadet ederler (Ne oldukları halde?) | Şirk koşmuyor oldukları halde (Kime?) | Bana (Neyi?) | Hiçbir şeyi | Her kim

كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ

Nankörlük ederse (Ne zaman?) | Bundan sonra | İşte onlar | Asıl onlar (Nedirler?) | Fasıklardır | Dosdoğru kılın (Neyi?) | Namazı (Daha?)

وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾

Ve verin (Neyi?) | Zekatı (Daha?) | Ve itaat edin (Kime?) | Peygamber'e | Ta ki siz | Merhamet olunasınız

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مُعْجِز۪ينَ فِي الْاَرْضِۚ وَمَأْوٰيهُمُ

Zannetme (Kimi zannetme?) | O kimseleri ki | İnkar ettiler (Ne zannetme?) | [Allah'ı] Aciz bırakabilenler (Nerede?) | Yeryüzünde | Onların varış yeri (Nedir?)

النَّارُۜ وَلَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٥٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذ۪ينَ

Ateştir | Ne kötü! | Varış yeridir | Ey iman edenler! | Sizden izin istesin (Kimler?) | O kişiler ki

مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذ۪ينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرَّاتٍۜ

Sahip oldu (Ne?) | Elleriniz (Daha kimler?) | O kimseler ki | Ulaşmadılar (Neye?) | Ergenlik çağına (Kimden?) | İçinizden (Ne kadar izin istesinler?) | Üç defa (O üç defadan bedel?)

مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَح۪ينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّه۪يرَةِ

Sabah namazından önce (Daha ne zaman?) | Çıkardığınız zaman (Neyi?) | Elbiselerinizi (Ne vakit?) | Öğle vakti (Daha ne zaman?)

وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَٓاءِۜ ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْۜ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

Yatsı namazından sonra | Üç mahrem vakittir (Kim için?) | Sizin için | Yoktur (Kime?) | Size (Daha?)

وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّۜ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ

Ve yine yoktur (Kime?) | Onlara (Ne yoktur?) | Günah (Ne zaman?) | Bunlardan sonra (Onlar nedirler?) | Dolaşıcıdırlar (Nerede?) | Sizin aranızda | Sizin bir kısmınız (Nedir?)

عَلٰى بَعْضٍۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٥٨﴾

Diğer bir kısmınızla iç içedir | İşte böylece | Açıklıyor (Kim?) | Allah (Kim için?) | Sizin için (Neyi açıklıyor?) | Ayetleri | Allah (Nedir?) | Her şeyi bilendir | Hikmet sahibidir

وَاِذَا بَلَغَ	الْاَطْفَالُ	مِنْكُمُ	الْحُلُمَ	فَلْيَسْتَاْذِنُوا	كَمَا اسْتَاْذَنَ
Ulaştığında (Kimler?)	Çocuklar (Kimlerden?)	Sizlerden (Neye ulaştığında?)	Ergenliğe	İzin istesinler (Ne gibi?)	İzin istediği gibi (Kim?)

الَّذ۪ينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	كَذٰلِكَ	يُبَيِّنُ	اللّٰهُ	لَكُمْ
O kimseler ki	Onlardan öncedirler	İşte böylece	Açıklar (Kim?)	Allah (Kim için açıklar?)	Sizin için (Neyi açıklar?)

اٰيَاتِه۪	وَاللّٰهُ	عَل۪يمٌ	حَك۪يمٌ (٥٩)	وَالْقَوَاعِدُ	مِنَ النِّسَٓاءِ
Ayetlerini	Allah (Nedir?)	Her şeyi bilendir	Hikmet sahibidir	Oturmuş olanlar (Kimlerden?)	Kadınlardan

الّٰت۪ي	لَا يَرْجُونَ	نِكَاحاً	فَلَيْسَ	عَلَيْهِنَّ	جُنَاحٌ
O kadınlar ki	Ummuyorlar (Neyi?)	Bir nikahı	Olmadı (Kime?)	Onlara (Ne olmadı?)	Bir günah (Ne günah olmadı?)

اَنْ يَضَعْنَ	ثِيَابَهُنَّ	غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ	بِز۪ينَةٍ	وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
Çıkarmaları (Neyi?)	Elbiselerini (Ne oldukları halde?)	Teşhir edici olmadıkları halde (Neyi?)	Ziynetlerini	Onların iffetli davranmaları (Nedir?)

خَيْرٌ	لَهُنَّ	وَاللّٰهُ	سَم۪يعٌ	عَل۪يمٌ (٦٠)	لَيْسَ	عَلَى الْاَعْمٰى
Daha hayırlıdır (Kim için?)	Onlar için	Allah (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir	Yoktur (Kime?)	Âmâya (Ne yoktur?)

حَرَجٌ	وَلَا	عَلَى الْاَعْرَجِ	حَرَجٌ	وَلَا	عَلَى الْمَر۪يضِ	حَرَجٌ
Güçlük (Daha?)	Ve yine yoktur (Kime?)	Topala (Ne yoktur?)	Güçlük (Daha?)	Ve yine yoktur (Kime?)	Hastaya (Ne yoktur?)	Güçlük (Daha?)

وَلَا	عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ	اَنْ تَاْكُلُوا	مِنْ بُيُوتِكُمْ	اَوْ	بُيُوتِ اٰبَٓائِكُمْ
Ve yine yoktur (Kime?)	Sizlere (Ne konuda yoktur?)	Yemeniz konusunda (Nereden?)	Evlerinizden	Veya	Babalarınızın evlerinden

اَوْ	بُيُوتِ اُمَّهَاتِكُمْ	اَوْ	بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ	اَوْ
Veya	Annelerinizin evlerinden	Veya	Erkek kardeşlerinizin evlerinden	Veya

بُيُوتِ اَخَوَاتِكُمْ	اَوْ	بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ	اَوْ	بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ
Kız kardeşlerinizin evlerinden	Veya	Amcalarınızın evlerinden	Veya	Halalarınızın evlerinden

اَوْ	بُيُوتِ اَخْوَالِكُمْ	اَوْ	بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ	اَوْ	مَا
Veya	Dayılarınızın evlerinden	Veya	Teyzelerinizin evlerinden	Veya	O yerlerden ki

مَلَكْتُمْ	مَفَاتِحَهُٓ	اَوْ	صَد۪يقِكُمْ	لَيْسَ	عَلَيْكُمْ
Malik oldunuz (Neye?)	Onun anahtarlarına	Veya	Arkadaşlarınızın evlerinden	Yoktur (Kime?)	Size (Ne yoktur?)

جُنَاحٌ	اَنْ تَاْكُلُوا	جَم۪يعاً	اَوْ	اَشْتَاتاً	فَاِذَا دَخَلْتُمْ	بُيُوتاً
Sakınca (Ne konuda?)	Yemenizde (Ne olduğunuz halde?)	Toplu (Daha?)	Veya	Ayrı ayrı	Girdiğiniz zaman (Nereye?)	Evlere

فَسَلِّمُوا	عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ	تَحِيَّةً	مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	مُبَارَكَةً
Selam verin (Kime?	Kendi nefislerinize (Nasıl?)	Hoş bir afiyet dileği olarak (Kimden?)	Allah tarafından (Öyle afiyet dileği ki?)	Mübarek olarak (Yine öyle afiyet dileği ki?)

طَيِّبَةً	كَذٰلِكَ	يُبَيِّنُ	اللّٰهُ	لَكُمُ	الْاٰيَاتِ	لَعَلَّكُمْ	تَعْقِلُونَ (٦١)
Pak olarak	İşte böylece	Açıklar (Kim?)	Allah (Kime açıklar?)	Size (Neyi açıklar?)	Ayetleri	Ta ki siz	Akledesiniz

59. Sizden olan çocuklar da erginlik çağına girince kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, izin istesinler. İşte böyle Allah size âyetlerini açıklıyor. Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

60. Evlenme ümidi kalmayan oturmuş kadınların, bir zinet ile gösterişe çıkmamaları şartıyla, çarşaflarını bırakmalarında kendilerine bir günah yoktur. Bununla birlikte iffetlice sakınmaları kendileri için daha hayırlıdır. Ve Allah işitendir, her şeyi bilendir.

61. Köre güçlük yok, topala güçlük yok, hastaya güçlük yok... Size de kendi evlerinizden veya babalarınızın evlerinden veya analarınızın evlerinden veya erkek kardeşlerinizin evlerinden veya kız kardeşlerinizin evlerinden veya amcalarınızın evlerinden veya hâlâlarınızın evlerinden veya dayılarınızın evlerinden veya teyzelerinizin evlerinden veya anahtarlarına sahip olduğunuz yerlerden veya dostunuzun evinden yemenizde bir sakınca yoktur. Gerek topluca, gerekse ayrı ayrı yemenizde de bir sakınca yoktur. O halde evlere girdiğiniz zaman Allah'tan mübarek, hoş bir sağlık dileği olmak üzere birbirinize selam verin! İşte böyle, Allah akıl erdiresiniz diye size âyetlerini açıklıyor.

62. Mü'minler, ancak Allah'a ve peygamberine iman etmiş kimselerdir. Onlar (peygamber ile) topluca yapılması gereken bir işte bulundukları zaman da, ondan izin almadan ayrılıp gitmezler. Gerçekte senden izin isteyenler, Allah'a ve Resulüne inananlardır. Bununla birlikte, bazı işleri için senden izin istediklerinde, sen de onlardan dilediğine izin ver ve Allah'tan bağışlanma isteyiver! Şüphe yok ki, Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

63. Peygamberin çağrısını, aranızda birbirinize yaptığınız çağrı gibi tutmayın. İçinizden birbirini siper ederek sıvışıp sıvışıp gidenleri Allah mutlaka biliyor. Dolaysıyla onun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir fitnenin gelmesinden veya can yakıcı bir azabın isabet etmesinden sakınsınlar.

64. Bilin ki! Kuşkusuz göklerde ve yerde ne varsa hep Allah'ındır. Muhakkak O, sizin bulunduğunuz durumu bilir. Hele O'na döndürülecekleri günde ne yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Ve Allah, her şeyi bilendir.

FURKAN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 77 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Furkan'ı âlemlere bir uyarıcı olsun diye, kuluna indiren (Allah) ne yücedir!

2. O, göklerin ve yerin hâkimiyeti kendisinin olandır, hiçbir çocuk edinmemiştir ve mülkünde ona hiç ortak da yoktur. Her şeyi yaratmış ve her birini bir takdir ile belirleyip hepsinin mukadderatını hazırlamıştır.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا

Mü'minler ancak (Kimlerdir?) | O kimselerdir ki | İman ettiler (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve resulüne | Ve oldukları zaman (Kimle beraber?)

مَعَهُ عَلٰٓى اَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتّٰى يَسْتَأْذِنُوهُ اِنَّ الَّذِينَ

Onunla beraber (Ne üzerinde oldukları zaman?) | Bir iş (Öyle iş ki) | Ortak | Gitmezler (Ne zamana kadar gitmezler?) | Ondan izin alıncaya kadar | Muhakkak o kimseler ki

يَسْتَأْذِنُونَكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ

Senden izin istiyorlar | İşte onlar (Kimlerdir?) | O kimselerdir ki | İman ediyorlar (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve resulüne

فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ

Öyle ise senden izin istediklerinde (Niçin?) | Bazı ihtiyaçları için | İzin ver (Kime?) | O kişiye ki | Diledin (Kimlerden diledin?) | Onlardan | Ve istiğfar et (Kim için?)

لَهُمُ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَٓاءَ الرَّسُولِ

Onlar için (Kime?) | Allah'a | Muhakkak Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Yapmayın | Peygamberin çağrısını (Nerede?)

بَيْنَكُمْ كَدُعَٓاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِينَ

Aranızda (Ne gibi yapmayın?) | Bazınızın çağrısı gibi (Kimi?) | Bazınızı | Muhakkak | Biliyor (Kim?) | Allah (Kimi biliyor?) | O kimseleri ki

يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ اَمْرِهِ

Siper edinirler (Kimden?) | Sizden (Ne oldukları halde?) | Sıvışıyor oldukları halde | Sakınsın (Kim?) | O kimseler ki | Muhalefet ediyorlar (Neye?) | Onun emrine (Neden sakınsınlar?)

اَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ اَلَٓا اِنَّ

Onlara isabet etmesinden (Ne isabet etmesinden?) | Fitne | Veya | Onlara isabet etmesinden (Ne isabet etmesinden?) | Azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Bilmiş olun ki! | Muhakkak

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ

Allah içindir (Ne?) | O şeyler ki | Göklerdedir (Daha nerdedir?) | Ve yerdedir | Muhakkak ki | Bilir (Neyi?) | O şeyi ki | Siz (Nesiniz?) | O şey üzerinesiniz (Daha neyi bilir?)

وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

Döndürülecekleri günü (Kime?) | Kendisine | Onlara haber verir (Neyi haber verir?) | O şeyleri ki | İşlediler | Allah (Neyi?) | Her şeyi (Nedir?) | Hakkıyla bilicidir

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْفُرْقَانِ آيَاتُهَا ٧٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

Ne yücedir! (Kim?) | O zat ki | İndirdi (Neyi?) | Furkan'ı (Kime?) | Kuluna (Niye?) | Olsun diye (Kim için?) | Âlemler için (Ne olsun diye?) | Uyarıcı

﴿١﴾ اَلَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا

Yine o zat ki | O'na aittir (Ne?) | Göklerin hükümranlığı (Daha?) | Ve yerin [hükümranlığı] | Ve edinmemiştir (Ne?) | Çocuk

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

Ve olmamıştır (Kim için?) | Kendisi için (Ne olmamıştır?) | Bir ortak (Nerede?) | Mülkünde | Ve yaratmıştır (Neyi?) | Her şeyi | Ve her şeyi takdir etmiştir (Nasıl?) | Takdir etmekle

يُخْلَقُونَ	وَهُمْ	شَيْـًٔا	لَا يَخْلُقُونَ	اٰلِهَةً	مِنْ دُونِه۪ٓ	وَاتَّخَذُوا
Yaratılıyorlar (Yine öyle ilahlar ki)	Bilakis onlar	Hiçbir şeyi	Yaratamıyorlar (Neyi?)	İlahlar (Öyle ilahlar ki)	Ondan başka (Ne edindiler?)	Edindiler (Kimden başka?)

مَوْتًا	وَلَا يَمْلِكُونَ	وَلَا نَفْعًا	ضَرًّا	لِاَنْفُسِهِمْ	وَلَا يَمْلِكُونَ
Ne ölüme	Ve güç yetiremiyorlar (Neye?)	Ne de bir faydaya (Ve yine öyle ilahlar ki)	Ne bir zarara	Kendileri için (Neye?)	Güç yetiremiyorlar (Kim için?)

اِلَّا	اِنْ هٰذَٓا	كَفَرُوٓا	الَّذ۪ينَ	وَقَالَ	(3)	وَلَا نُشُورًا	وَلَا حَيٰوةً
Ancak	Bu değildir	Kafir oldular (Ne dediler?)	O kimseler ki	Dedi (Kim?)		Ne de öldükten sonra diriltmeye	Ne de hayata

ظُلْمًا	فَقَدْ جَٓاؤُ	اٰخَرُونَ	قَوْمٌ	عَلَيْهِ	وَاَعَانَهُ	افْتَرٰيهُ	اِفْكٌ
Zulme (Daha?)	Muhakkak ki bunlar gittiler (Neye?)	Başkaları	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)	O [Kur'ân] üzerine (Kim?)	Ve ona yardım etti (Ne üzerine?)	Onu uydurdu	Bir iftiradır (Öyle iftira ki)

تُمْلٰى	فَهِيَ	اكْتَتَبَهَا	اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ	وَقَالُٓوا	(4)	وَزُورًا
Okunuyor (Kime?)	Onlar	Onları yazdırdı	Bu [Kuran] öncekilerin masallarıdır (Öyle masallar ki)	Ve şöyle dediler:		Ve iftiraya

السِّرَّ	يَعْلَمُ	الَّذ۪ي	اَنْزَلَهُ	قُلْ	(5)	وَاَص۪يلًا	بُكْرَةً	عَلَيْهِ
Gizliyi (Neredeki?)	O biliyor (Neyi?)	O zat ki	Onu indirdi (Kim?)	Şöyle de:		Akşam	Sabah (Daha?)	Kendisine (Ne zaman?)

وَقَالُوا	(6)	رَح۪يمًا	غَفُورًا	كَانَ	اِنَّهُ	وَالْاَرْضِ	فِي السَّمٰوَاتِ
Ve şöyle dediler:		Çok merhamet eden	Çok mağfiret eden	Olmuştur (Ne?)	Kesinlikle	Ve yerdeki	Göklerdeki (Daha?)

فِي الْاَسْوَاقِ	وَيَمْش۪ي	الطَّعَامَ	يَأْكُلُ	لِهٰذَا الرَّسُولِ	مَا
Çarşılarda	Ve geziyor (Nerede?)	Yemeği (Daha?)	Yiyor (Neyi?)	Bu peygambere	Ne oluyor? (Kime?)

يُلْقٰٓى	اَوْ	(7)	نَذ۪يرًا	مَعَهُ	فَيَكُونَ	مَلَكٌ	اِلَيْهِ	لَوْلَٓا اُنْزِلَ
Verilmeli değil miydi? (Kime?)	Ya da		Uyarıcı	Onunla beraber (Ne olsun?)	Ki o melek olsun (Kim ile beraber?)	Bir melek	Ona (Ne?)	İndirilmeli değil miydi? (Kime?)

الظَّالِمُونَ	وَقَالَ	مِنْهَا	يَأْكُلُ	جَنَّةٌ	لَهُ	تَكُونُ	اَوْ	كَنْزٌ	اِلَيْهِ
Zalimler	Ve şöyle dedi (Kim?)	O bahçeden	Yiyor (Neden?)	Bir bahçe (Öyle bahçe ki)	Kendisi için (Ne?)	Olmalı değil miydi? (Kim için?)	Veya	Bir hazine	Kendisine (Ne?)

ضَرَبُوا	كَيْفَ	اُنْظُرْ	(8)	مَسْحُورًا	رَجُلًا	اِلَّا	اِنْ تَتَّبِعُونَ
Verdiler (Kim için?)	Nasıl da	Bak		Büyülenmiş olan	Bir adama (Öyle adam ki)	Ancak uyuyorsunuz (Kime?)	Siz uymuyorsunuz

تَبَارَكَ	(9)	سَب۪يلًا	فَلَا يَسْتَط۪يعُونَ	فَضَلُّوا	الْاَمْثَالَ	لَكَ
Ne yüce oldu!		Yol	Ve onlar bulamazlar (Ne?)	Ve sapıttılar	Örnekler	Senin için (Ne verdiler?)

تَجْر۪ي	جَنَّاتٍ	مِنْ ذٰلِكَ	خَيْرًا	لَكَ	جَعَلَ	اِنْ شَٓاءَ	الَّذ۪ٓي
Akıyor (Neden?)	Bahçeler [kılardı] (Öyle bahçeler ki)	Bundan (Ondan bedel?)	Daha iyisini (Neden?)	Senin için (Neyi?)	Kılardı (Kim için?)	Şayet o dileseydi	O zat ki

كَذَّبُوا	بَلْ	(10)	قُصُورًا	لَكَ	وَيَجْعَلْ	الْاَنْهَارُ	مِنْ تَحْتِهَا
Yalanladılar (Neyi?)	Bilakis		Köşkler	Sana (Ne?)	Ve ihsan ederdi (Kime?)	Nehirler	Altlarından (Ne akıyor?)

(11)	سَع۪يرًا	بِالسَّاعَةِ	كَذَّبَ	لِمَنْ	وَاَعْتَدْنَا	بِالسَّاعَةِ
	Çok alevli bir ateş	Kıyameti (Ne hazırladık?)	Yalanladı (Neyi?)	O kimse için ki	Biz de hazırladık (Kim için?)	Kıyameti

3. Böyle iken O'ndan başka bir takım ilahlar edindiler ki, hiçbir şey yaratamazlar; aksine kendileri yaratılıp duruyorlar. Kendi kendilerine ne bir zarar, ne de bir yarar verme gücüne sahiptirler. Ne öldürmeye güç yetirebilirler, ne hayat vermeye, ne de diriltmeye…

4. Ve o İnkâr edenler: "Bu yalnızca onun uydurduğu bir iftiradır. Başka bir topluluk da bu konuda ona yardım etti." dediler. Doğrusu onlar, zulme ve yalana dalıp gittiler.

5. Ve dediler ki: "Bu eskilerin masallarıdır, onları yazdırtmış da akşam sabah onlar kendisine okunuyor."

6. De ki: "Onu o göklerdeki ve yerdeki sırrı bilen indirdi. Gerçekten O, çok bağışlayandır, merhamet edendir."

7. Bir de: "Bu peygambere ne oluyor, yemek yiyor ve çarşılarda dolaşıyor? Ona bir melek indirilse de, beraberinde bir yaver, bir uyarıcı olsa ya?

8. Veya ona bir hazine bırakılıverse, ya da onun güzel bir bahçesi olsa da ondan yese ya!" dediler. Yine o zalimler: "Siz, yalnız büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz!" dediler.

9. Bak, senin hakkında ne kıyaslar yaptılar, ne örnekler verdiler de, çıkmaza saptılar, artık hiçbir yol bulamazlar.

10. Öyle yücedir O ki, dilerse sana ondan daha hayırlısını verir, altından ırmaklar akar cennetler… Sana köşkler de yapar!

11. Fakat onlar kıyameti yalanladılar ve biz de o kıyameti yalanlayanlara çılgın bir ateş hazırladık.

12. O ateş onları uzak bir yerden gördüğü zaman, ona özgü bir hışımlanma ve uğultu duyarlar.

13. Ve çatılıp çatılıp onun dar bir yerine atıldıkları zaman da, orada “helâk”e haykırırlar!

14. Bugün bir helâke haykırmayın, çok helâke haykırın!

15. De ki: “O mu daha hayırlı, yoksa takva sahiplerine vaadolunan sonsuzluk cenneti mi? O, kendilerine bir mükâfat ve varacakları yer olarak hazırlanmıştır.

16. Onlar için orada ne isterlerse var, hem de orada ebedi kalacaklardır. Bu, Rabbinin yükümlülüğünde yerine getirilmesi istenen bir sözdür.

17. Hele onları ve Allah’tan başka taptıkları şeyleri bir araya toplayıp: “Siz mi saptırdınız kullarımı, yoksa kendileri mi yoldan saptılar?” diyeceği gün…

18. Onlar: “Seni tenzih ederiz. Senden başka dostlar edinmemiz bize yakışmazdı. Fakat sen, onları ve atalarını zevke daldırdın. O kadar ki, sonunda zikri unuttular ve yok oluşa giden bir kavim oldular!” diyeceklerdir.

19. Demek sizi sözünüzde yalancı çıkarmışlardır. Artık ne azabı savmaya, ne de bir yardıma çare bulamayacaksınız ve içinizden her kim zulmederse ona büyük bir azap tattıracağız!

20. Biz, senden önce de peygamberleri başka türlü göndermedik. Şüphesiz onlar hem yemek yiyorlar hem çarşılarda geziyorlardı. Bir de kiminizi kiminize bir imtihan aracı yaptık ki, bakalım sabredecek misiniz? Bununla birlikte Rabbin, her şeyi hakkıyla görendir.

إِذَا رَأَتْهُمْ	مِنْ مَكَانٍ	بَعِيدٍ	سَمِعُوا	لَهَا	تَغَيُّظًا	وَزَفِيرًا
[Cehennem ateşi] Onları görünce (Nereden?)	Bir mekândan (Öyle mekân ki)	Uzak	İşitirler (Ne için?)	O ateş için (Ne işitirler?)	Öfkeli uğultu (Daha?)	Ve korkunç bir homurtu

⑫ وَإِذَا أُلْقُوا	مِنْهَا	مَكَانًا	ضَيِّقًا	مُقَرَّنِينَ	دَعَوْا	هُنَالِكَ
Atıldıklarında (Neden?)	Cehennemden (Nereye?)	Bir mekâna (Öyle mekân ki)	Dar (Ne oldukları halde?)	Elleri boyunlarına bağlı oldukları halde	İsterler (Nerede?)	Orada (Neyi?)

ثُبُورًا ⑬	لَا تَدْعُوا	الْيَوْمَ	ثُبُورًا	وَاحِدًا	وَادْعُوا	ثُبُورًا
Yok olmayı	İstemeyin (Ne zaman?)	Bugün (Neyi?)	Yok olmayı (Öyle yok olmak ki)	Bir defa olan	Ve isteyin (Neyi?)	Yok olmayı (Öyle yok olmak ki)

كَثِيرًا ⑭	قُلْ	اَذٰلِكَ	خَيْرٌ	اَمْ	جَنَّةُ الْخُلْدِ	الَّتِي	وُعِدَ
Çok olan	Şöyle söyle onlara:	Bu mu?	Daha iyidir	Yoksa	Ebedilik cenneti mi?	O cennet ki	Onunla vaat olundu (Kim?)

الْمُتَّقُونَ	كَانَتْ	لَهُمْ	جَزَاءً	وَمَصِيرًا ⑮	لَهُمْ	فِيهَا
Takva sahipleri	O cennet oldu (Kim için?)	Onlar için (Ne oldu?)	Bir mükâfat (Daha?)	Ve bir varış yeri	Onlar için vardır (Nerede?)	Cennette (Ne vardır?)

مَا يَشَاؤُنَ	خَالِدِينَ	كَانَ	عَلٰى رَبِّكَ	وَعْدًا	مَسْؤُلًا ⑯	وَيَوْمَ
Diledikleri (Ne oldukları halde?)	[Ebedi] kalıcı oldukları halde	Bu oldu (Kime?)	Rabbine (Ne oldu?)	Bir söz (Öyle söz ki)	İstenilen	O gün

يَحْشُرُهُمْ	وَمَا	يَعْبُدُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	فَيَقُولُ	ءَاَنْتُمْ
Biz onları toplarız (Daha kimi toplarız?)	Ve ol şeyleri ki	İbadet ediyorlar (Kimden başka?)	Allah’tan başka	Ve Allah şöyle buyurur:	Siz mi?

اَضْلَلْتُمْ	عِبَادِي	هٰؤُلَاءِ	اَمْ	هُمْ	ضَلُّوا	السَّبِيلَ ⑰	قَالُوا
Saptırdınız (Kimi?)	Kullarımı	İşte şu kullarımı	Yoksa	Onlar mı	Saptılar (Neden?)	Yoldan	Şöyle derler:

سُبْحَانَكَ	مَا كَانَ	يَنْبَغِي	لَنَا	اَنْ نَتَّخِذَ	مِنْ دُونِكَ	مِنْ اَوْلِيَاءَ
Seni tenzih ederiz	Olmadı (Ne olmadı?)	Yaraşır olmadı (Kime?)	Bize (Ne?)	Edinmemiz (Kimden başka?)	Senden başka (Ne edinmemiz?)	Dostlar edinmemiz

وَلٰكِنْ	مَتَّعْتَهُمْ	وَاٰبَاءَهُمْ	حَتّٰى نَسُوا	الذِّكْرَ
Fakat	Sen onları faydalandırdın (Daha kimi?)	Ve babalarına	Ta ki unuttular (Neyi?)	Zikri

وَكَانُوا	قَوْمًا	بُورًا ⑱	فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ	بِمَا	تَقُولُونَ
Ve oldular (Ne oldular?)	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)	Helake müstahak	Elbette sizi yalanladılar (Ne konuda yalanladılar?)	Ol şeylerde ki	Siz diyorsunuz

فَمَا تَسْتَطِيعُونَ	صَرْفًا	وَلَا نَصْرًا	وَمَنْ	يَظْلِمْ	مِنْكُمْ	نُذِقْهُ
Güç yetiremezsiniz (Neye?)	Geri çevirmeye (Daha?)	Ve bir yardım temin etmeye	Her kim	Zulmederse (Kimden?)	Sizden	Ona tattırırız (Neyi?)

عَذَابًا	كَبِيرًا ⑲	وَمَا اَرْسَلْنَا	قَبْلَكَ	مِنَ الْمُرْسَلِينَ	اِلَّا
Azabı (Öyle azabı ki)	Büyük	Biz göndermedik (Kimden önce?)	Senden önce (Kimden?)	Peygamberlerden	Ancak [göndermişsek]

اِنَّهُمْ	لَيَاْكُلُونَ	الطَّعَامَ	وَيَمْشُونَ	فِي الْاَسْوَاقِ	وَجَعَلْنَا
Muhakkak ki onlar	Elbette yerlerdi (Ne?)	Yemek (Daha?)	Ve gezerlerdi (Nerede?)	Çarşılarda	Biz kıldık (Kimi?)

بَعْضَكُمْ	لِبَعْضٍ	فِتْنَةً	اَتَصْبِرُونَ	وَكَانَ	رَبُّكَ	بَصِيرًا ⑳
Bir kısmınızı (Kim için?)	Diğer bir kısmınız için (Ne kıldık?)	İmtihan kıldık	Bakalım sabredecek misiniz?	Ve olmuştur (Kim?)	Rabbin (Ne olmuştur?)	Her şeyi gören

اَوْ	الْمَلٰٓئِكَةُ	عَلَيْنَا	لَوْلَٓا اُنْزِلَ	لِقَٓاءَنَا	لَا يَرْجُونَ	الَّذِينَ	وَقَالَ
Ya da	Melekler	Bize *(Ne?)*	İndirilmeli değil miydi? *(Kime?)*	Bizimle karşılaşmayı *(Ne dediler?)*	Ummuyorlar *(Neyi?)*	O kimseler ki	Ve dedi *(Kim?)*
كَبِيرًا	عُتُوًّا	وَعَتَوْ	فٖٓى اَنْفُسِهِمْ	اسْتَكْبَرُوا	لَقَدِ	رَبَّنَا	نَرٰى
Büyük	Azmakla *(Öyle azmak ki)*	Ve azdılar *(Nasıl?)*	Nefisleri konusunda *(Daha?)*	Onlar kibre kapıldılar *(Nerede?)*	Andolsun kesinlikle	Rabbimizi	Görmeli değil miydik? *(Kimi?)*
وَيَقُولُونَ	لِلْمُجْرِمِينَ	يَوْمَئِذٍ	لَا بُشْرٰى	الْمَلٰٓئِكَةَ	يَرَوْنَ	يَوْمَ	﴿٢١﴾
Ve o melekler diyecekler	Suçlulara	O günde *(Kime?)*	Müjde yoktur *(Ne zaman?)*	Melekleri	Görecekler *(Kimi?)*	[Hatırla] O günü ki	
فَجَعَلْنَاهُ	مِنْ عَمَلٍ	عَمِلُوا	اِلٰى مَا	وَقَدِمْنَٓا	﴿٢٢﴾ مَحْجُورًا	حِجْرًا	
Ve o ameli çeviririz *(Neye?)*	Amelden	Yaptılar *(Nedendir o şey?)*	Ol şeye ki	Biz kastederiz *(Neye?)*	Yasaklanmış/haram kılınmış *[Yani cennet/rahmet size yasak]*	Yasak/haram *(Öyle yasak/haram ki?)*	
وَاَحْسَنُ	مُسْتَقَرًّا	خَيْرٌ	يَوْمَئِذٍ	اَصْحَابُ الْجَنَّةِ	﴿٢٣﴾ مَنْثُورًا	هَبَٓاءً	
Ve daha güzeldir *(Ne cihetinden?)*	Oturacağı yer bakımından *(Daha nedirler?)*	Daha iyidir *(Ne bakımdan?)*	O gün *(Nedir?)*	Cennetlikler *(Ne zaman?)*	Saçılıp savrulmuş	Toza *(Öyle tozki?)*	
الْمَلٰٓئِكَةُ	وَنُزِّلَ	بِالْغَمَامِ	السَّمَٓاءُ	تَشَقَّقُ	وَيَوْمَ	﴿٢٤﴾ مَقِيلًا	
Melekler *(Nasıl?)*	Ve indirilir *(Kim?)*	Beyaz bulutlarla	Gökyüzü *(Ne ile?)*	Parçalanır *(Ne?)*	O gün	Dinleneceği yer cihetinden	
يَوْمًا	وَكَانَ	لِلرَّحْمٰنِ	الْحَقُّ	يَوْمَئِذٍ	اَلْمُلْكُ	﴿٢٥﴾ تَنْزِيلًا	
Bir gün ki	Bu oldu *(Ne oldu?)*	Rahman'a aittir	Gerçek olan *(Kime aittir?)*	O günde *(Öyle hükümranlık ki)*	Hükümranlık *(Ne zaman?)*	Peyderpey indirilmekle	
يَقُولُ	عَلٰى يَدَيْهِ	الظَّالِمُ	يَعَضُّ	وَيَوْمَ	﴿٢٦﴾ عَسِيرًا	عَلَى الْكَافِرِينَ	
Şöyle der olduğu halde:	Ellerini *(Ne olduğu halde?)*	Zalim *(Neyi ısırır?)*	Isırır *(Kim?)*	O gün	Pek çetindir	Kâfirlere	
لَيْتَنٖى	يَا وَيْلَتٰى	﴿٢٧﴾ سَبِيلًا	مَعَ الرَّسُولِ	اتَّخَذْتُ	يَا لَيْتَنِى		
Keşke ben	Yazık bana!	Yol tutaydım	Peygamberle birlikte *(Ne tutaydım?)*	Tutaydım! *(Kim ile birlikte?)*	Ne olaydı da ben		
جَٓاءَنٖى	بَعْدَ اِذْ	عَنِ الذِّكْرِ	لَقَدْ اَضَلَّنٖى	﴿٢٨﴾ خَلٖيلًا	فُلَانًا	لَمْ اَتَّخِذْ	
Bana geldi	O vakitten sonra ki	Zikirden *(Neden sonra?)*	Elbette beni saptırdı *(Neden?)*	Dost edinmeseydim	Filan kimseyi *(Ne edinmeseydim?)*	Edinmeseydim *(Kimi?)*	
الرَّسُولُ	وَقَالَ	﴿٢٩﴾ خَذُولًا	لِلْاِنْسَانِ	الشَّيْطَانُ	وَكَانَ		
Peygamber	Şöyle dedi: *(Kim?)*	Onu yüzüstü bırakan sahte dost	İnsan için *(Ne oldu?)*	Şeytan *(Kim için?)*	Ve olmuştur *(Kim?)*		
وَكَذٰلِكَ	﴿٣٠﴾ مَهْجُورًا	هٰذَا الْقُرْاٰنَ	اتَّخَذُوا	اِنَّ قَوْمِى	يَا رَبِّ		
İşte böyle	Terkedilmiş	Bu Kuran'ı *(Ne edindiler?)*	Edindiler *(Neyi?)*	Muhakkak ki benim kavmim	Ey rabbim!		
هَادِيًا	بِرَبِّكَ	وَكَفٰى	مِنَ الْمُجْرِمِينَ	عَدُوًّا	لِكُلِّ نَبِىٍّ	جَعَلْنَا	
Yol gösterici *(Daha?)*	Rabbin *(Ne olarak?)*	Yeter *(Kim?)*	Günahkârlardan	Düşman *(Kimden?)*	Her peygambere *(Ne kıldık?)*	Biz kıldık *(Kime?)*	
الْقُرْاٰنُ	عَلَيْهِ	لَوْلَا نُزِّلَ	كَفَرُوا	الَّذِينَ	وَقَالَ	﴿٣١﴾ وَنَصِيرًا	
Kuran *(Nasıl?)*	Ona *(Ne?)*	İndirilmeli değil miydi? *(Kime?)*	İnkar ettiler	O kimseler ki	Şöyle dedi *(Kim?)*	Ve yardım edici olarak	
﴿٣٢﴾ تَرْتِيلًا	وَرَتَّلْنَاهُ	فُؤَادَكَ	بِهٖ	لِنُثَبِّتَ	كَذٰلِكَ	جُمْلَةً وَاحِدَةً	
Tane tane okumakla	Ve onu tane tane okuduk *(Nasıl?)*	Kalbini	Kuran'la *(Neyi?)*	Sağlamlaştırmak için *(Neyle?)*	Böyle yaptık [Peyderpey indirdik] *(Niçin?)*	Bir defada	

21. Bununla beraber karşımıza çıkacaklarını ümit etmeyenler: "O melekler üzerimize indirilse yahut Rabbimizi görsek ya." dediler. Andolsun ki, doğrusu onlar kendilerini büyük gördüler, büyük azgınlık ettiler.

22. Melekleri görecekleri gün, suçlulara o gün müjde yoktur. Ve (melekler): "Yasak yasak!" diyeceklerdir.

23. Hem varmışızdır da, her ne iş yaptılarsa onu saçılıp savrulmuş toz zerreciklerine çevirmişizdir.

24. O gün cennetliklerin kaldıkları yer çok iyi, dinlendikleri yer pek güzeldir.

25. Hem o gökyüzünün bulutlar ile yarılacağı meleklerin peş peşe indirildiği gün,

26. Hükümranlık o gün, gerçekten Rahman'ındır; kâfirlere ise, o pek zorluklu bir gün olur.

27. O gün zalim kimse ellerini ısıracak ve şöyle diyecek: "Eyvah! Keşke peygamber ile birilikte bir yol tutsaydım!

28. Eyvah! Keşke falanı dost edinmeseydim!

29. Vallahı zikir bana gelmişken, beni (ondan) saptırdı. Öyle ya, şeytan, insanı (başı sıkıntıya düşünce) yardımsız bırakıp çekiliverir.

30. Peygamber de dedi ki: "Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'an'ı bir kenara itip bıraktılar."

31. Ve işte biz böyle her peygamber için suçlulardan bir düşman yapmışızdır. Fakat yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32. Yine o inkâr edenler dediler ki: "O Kur'an ona hep birden indirilseydi ya!" Biz onu gönlüne iyice yerleştirmek için böyle indirdik. Ve mükemmel bir okuyuşla ağır ağır okuduk.

33. Hem onlar sana herhangi bir mesel ile gelmezler ki, mutlaka biz sana (ona karşılık) gerçeğin ve yorumun daha güzelini getirmiş olmayalım.

34. O yüzleri üstü cehenneme toplanacaklar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

35. Andolsun ki, Musa'ya o kitabı verdik, kardeşi Harun'u da yanında ona yardımcı yaptık.

36. "Haydi âyetlerimizi yalan diyen o kavme gidiniz!" dedik. Sonunda o kavmi yerle bir ederek helâk ettik.

37. Nuh kavmini de, peygamberleri inkâr ettikleri zaman, suda boğduk ve kendilerini insanlara bir ibret yaptık. Zalimlere de can yakıcı bir azap hazırladık.

38. Ad'ı da, Semüd'u da, Ress halkını da ve bunlar arasında (gelip geçen) birçok nesilleri de (helâk ettik).

39. Ki her birine öğüt olarak örnekler anlatmıştık ve her birini mahv ve perişan ettik de ettik.

40. Andolsun ki, o felaket yağmuruna tutulan memlekete de vardılar. Artık onu görüyor değiller miydi? Doğrusu yeniden dirilmeyi ümit etmiyorlar, uyanmak istemiyorlardı.

41. Seni gördükleri zaman da, sadece alaya alıyorlar: "Bu mu Allah'ın peygamber olarak gönderdiği?" diyorlar.

42. "Az kalsın bizi ilahlarımızdan saptıracaktı, eğer onlara tapmakta direnmemiş olsaydık!" diyorlar. Fakat ileride azabı görecekleri gün kimin yolunun daha sapık olduğunu bilecekler.

43. Gördün mü o ilahını hevası edineni? Artık ona sen mi vekil olacaksın?

وَلَا يَأْتُونَكَ	بِمَثَلٍ	اِلَّا	جِئْنَاكَ	بِالْحَقِّ	وَاَحْسَنَ	تَفْسِيرًا
Sana getiremezler (Ne getiremezler?)	Bir misal	Ancak [getirirlerse]	Biz sana getiririz (Neyi?)	Daha doğrusunu	Ve daha güzelini (Ne bakımdan?)	Açıklama bakımından

﴿٣٣﴾ اَلَّذِينَ	يُحْشَرُونَ	عَلٰى وُجُوهِهِمْ	اِلٰى جَهَنَّمَ	اُو۬لٰٓئِكَ	شَرٌّ
O kimseler ki	Toplanırlar (Ne üzerine?)	Yüzleri üzerine (Nereye?)	Cehennem'e	İşte onlar (Nedir?)	En kötü olandır (Ne bakımdan?)

مَكَانًا	وَاَضَلُّ	سَبِيلًا ﴿٣٤﴾	وَلَقَدْ	اٰتَيْنَا	مُوسَى	الْكِتَابَ
Yer bakımından (Daha nedirler?)	Ve en sapıtmış olandır (Ne bakımdan?)	Yol bakımından	Andolsun, kesinlikle	Biz verdik (Kime?)	Musa'ya (Neyi?)	Kitabı

وَجَعَلْنَا	مَعَهُٓ	اَخَاهُ	هٰرُونَ	وَزِيرًا ﴿٣٥﴾	فَقُلْنَا	اذْهَبَٓا	اِلَى الْقَوْمِ
Ve kıldık (Kim ile birlikte?)	Onunla birlikte (Kimi?)	Kardeşini (Ondan bedel?)	Harun'u (Ne kıldık?)	Vezir kıldık	Biz şöyle dedik:	İkiniz gidin (Kime?)	Bir kavme

الَّذِينَ	كَذَّبُوا	بِاٰيَاتِنَا	فَدَمَّرْنَاهُمْ	تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾	وَقَوْمَ نُوحٍ
Öyle kavim ki	Yalanladılar (Neyi yalanladılar?)	Ayetlerimizi	Neticede biz de onları yerle bir ettik (Nasıl?)	Yerle bir etmekle	Nuh'un kavmini [an]

لَمَّا	كَذَّبُوا	الرُّسُلَ	اَغْرَقْنَاهُمْ	وَجَعَلْنَاهُمْ	لِلنَّاسِ
Ne zaman ki	Yalanladılar (Kimi?)	Peygamberleri	Biz de onları boğduk	Ve yaptık onları (Kim için?)	İnsanlar için (Ne yaptık?)

اٰيَةً	وَاَعْتَدْنَا	لِلظَّالِمِينَ	عَذَابًا	اَلِيمًا ﴿٣٧﴾	وَعَادًا	وَثَمُودَا
Bir ayet/ ibret	Ve hazırladık (Kim için?)	Zalimler için (Ne hazırladık?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Can yakıcı	Âd kavmini de an (Daha kimi an?)	Semud'u (Daha kimi an?)

وَاَصْحَابَ الرَّسِّ	وَقُرُونًا	بَيْنَ ذٰلِكَ	كَثِيرًا ﴿٣٨﴾	وَكُلًّا
Ress halkını (Daha?)	Ve nesilleri	Bunlar arasında bulunan (Öyle nesiller ki)	Çok	Hepsine

ضَرَبْنَا	لَهُ	الْاَمْثَالَ	وَكُلًّا	تَبَّرْنَا	تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾	وَلَقَدْ	اَتَوْا
Verdik (Kime?)	Onlara (Ne verdik?)	Örnekler	Ve hepsini	Yerle bir ettik (Nasıl?)	Yerle bir etmekle	Andolsun, muhakkak ki	Geldiler (Nereye?)

عَلَى الْقَرْيَةِ	الَّتِٓى	اُمْطِرَتْ	مَطَرَ السَّوْءِ	اَفَلَمْ يَكُونُوا
Beldeye	Öyle belde ki	Üzerine yağdırıldı (Nasıl?)	Felaket yağmuru olarak	Onlar olmadılar mı? (Ne olmadılar mı?)

يَرَوْنَهَا	بَلْ	كَانُوا	لَا يَرْجُونَ	نُشُورًا ﴿٤٠﴾	وَاِذَا رَاَوْكَ
Orayı görür	Bilakis	Onlar oldular (Ne oldular?)	Ummaz oldular (Neyi?)	Öldükten sonra dirilmeyi	Seni gördüklerinde

اِنْ يَتَّخِذُونَكَ	اِلَّا	هُزُوًا	اَهٰذَا الَّذِى	بَعَثَ	اللّٰهُ	رَسُولًا ﴿٤١﴾	اِنْ
Seni edinmezler	Ancak	Alay konusu edinirler (Şöyle derler:)	Bunu mu?	Gönderdi (Kim?)	Allah (Ne olarak?)	Peygamber olarak	Muhakkak

كَادَ	لَيُضِلُّنَا	عَنْ اٰلِهَتِنَا	لَوْلَٓا	اَنْ صَبَرْنَا	عَلَيْهَا	وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
Nerdeyse	Bizi saptıracaktı (Neden?)	İlahlarımızdan	Olmasaydı	Sabretmemiz (Ne üzerine?)	Onlar üzerine	İleride bilecekler (Ne zaman?)

حِينَ يَرَوْنَ	الْعَذَابَ	مَنْ	اَضَلُّ	سَبِيلًا ﴿٤٢﴾	اَرَاَيْتَ
Gördüklerinde (Neyi?)	Azabı (Neyi bilecekler?)	Kim	Daha çok sapmıştır (Ne bakımından?)	Yol bakımından	Gördün mü? (Kimi?)

مَنِ	اتَّخَذَ	اِلٰهَهُ	هَوٰيهُ	اَفَاَنْتَ	تَكُونُ	عَلَيْهِ	وَكِيلًا ﴿٤٣﴾
O kimseyi ki	Edindi (Ne edindi?)	İlahı edindi (Neyi?)	Kötü arzusunu	Sen mi?	Olacaksın (Ne üzerine?)	Onun üzerine (Ne olacaksın?)	Vekil

أَمْ	Yoksa
تَحْسَبُ	Sen sanıyor musun? (Neyi?)
أَنَّ أَكْثَرَهُمْ	Muhakkak ki onların çoğu
يَسْمَعُونَ	[Söz] dinleyecekler
أَوْ	Ya da
يَعْقِلُونَ	Akıl edecekler
إِنْ هُمْ	Onlar olmadı
إِلَّا	Ancak [oldular] (Ne gibi?)
كَالْأَنْعَامِ	Hayvanlar gibi
بَلْ	Bilakis
هُمْ	Onlar
أَضَلُّ	Daha sapıktırlar (Ne bakımdan?)
سَبِيلًا ﴿٤٤﴾	Yol bakımından
أَلَمْ تَرَ	Görmedin mi?
إِلَى رَبِّكَ	Rabbini ki
كَيْفَ	Nasıl
مَدَّ	Uzattı (Neyi?)
الظِّلَّ	Gölgeyi
وَلَوْ شَاءَ	Şayet dileseydi
لَجَعَلَهُ	Elbette gölgeyi kılardı (Ne kılardı?)
سَاكِنًا	Sabit kılardı
ثُمَّ	Sonra
جَعَلْنَا	Biz kıldık (Neyi?)
الشَّمْسَ	Güneşi (Neye?)
عَلَيْهِ	Ona (Ne kıldık?)
دَلِيلًا ﴿٤٥﴾	Delil kıldık
ثُمَّ	Sonra
قَبَضْنَاهُ	Onu çekip aldık (Kime?)
إِلَيْنَا	Kendimize (Nasıl?)
قَبْضًا	Çekip almakla (Öyle çekip alma ki)
يَسِيرًا ﴿٤٦﴾	Yavaş yavaş
وَهُوَ	O
الَّذِي	Öyle Allah'tır ki
جَعَلَ	Yaptı (Kim için?)
لَكُمُ	Sizin için (Neyi?)
اللَّيْلَ	Geceyi (Ne yaptı?)
لِبَاسًا	Örtü (Daha?)
وَالنَّوْمَ	Uykuyu da yaptı (Ne yaptı?)
سُبَاتًا	İstirahat vesilesi
وَجَعَلَ	Ve kıldı (Neyi?)
النَّهَارَ	Gündüzü (Ne kıldı?)
نُشُورًا ﴿٤٧﴾	Yayılma [zamanı] kıldı
وَهُوَ	O
الَّذِي	Öyle Allah'tır ki
أَرْسَلَ	Gönderdi (Neyi?)
الرِّيَاحَ	Rüzgârları (Ne olarak gönderdi?)
بُشْرًا	Müjdeci olarak (Ne önünde?)
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ	Rahmetinin önünde
وَأَنْزَلْنَا	Ve biz indirdik (Nereden?)
مِنَ السَّمَاءِ	Gökyüzünden (Ne indirdik?)
مَاءً	Su (Öyle su ki)
طَهُورًا ﴿٤٨﴾	Temiz olan
لِنُحْيِيَ	(Niçin indirdik?) Canlandıralım diye (Ne ile?)
بِهِ	Bu suyla (Neyi?)
بَلْدَةً	Bir yeri (Öyle yer ki)
مَيْتًا	Ölü olan (Daha?)
وَنُسْقِيَهُ	Ve onunla sulayalım diye (Neden?)
مِمَّا	Ol şeylerden ki
خَلَقْنَا	Biz yarattık (Neyi?)
أَنْعَامًا	Hayvanları (Daha?)
وَأَنَاسِيَّ	Ve insanları (Öyle insanları ki)
كَثِيرًا ﴿٤٩﴾	Çok
وَلَقَدْ	Andolsun, kesinlikle
صَرَّفْنَاهُ	Bunu çok kere dağıttık (Nerede?)
بَيْنَهُمْ	Onların arasında (Niçin?)
لِيَذَّكَّرُوا	Öğüt alsınlar diye
فَأَبَى	Yüz çevirdi (Kim?)
أَكْثَرُ النَّاسِ	İnsanların çoğu
إِلَّا	Ancak
كُفُورًا ﴿٥٠﴾	Nankörlüğe razı oldu
وَلَوْ شِئْنَا	Şayet dileseydik
لَبَعَثْنَا	Elbette gönderirdik (Nereye?)
فِي كُلِّ قَرْيَةٍ	Her beldeye (Ne gönderirdik?)
نَذِيرًا ﴿٥١﴾	Uyarıcı
فَلَا تُطِعِ	O hâlde boyun eğme (Kime?)
الْكَافِرِينَ	Kâfirlere
وَجَاهِدْهُمْ	Ve onlara karşı savaş (Ne ile?)
بِهِ	Bununla (Nasıl?)
جِهَادًا	Bir savaşla ki
كَبِيرًا ﴿٥٢﴾	Çok büyük
وَهُوَ	O
الَّذِي	Öyle Allah'tır ki
مَرَجَ	Saldı (Neyi?)
الْبَحْرَيْنِ	İki denizi
هَذَا	Onlardan biri (Nedir?)
عَذْبٌ	Tatlıdır (Öyle tatlı ki)
فُرَاتٌ	Susuzluğu giderici
وَهَذَا	Ve öteki de (Nedir?)
مِلْحٌ	Tuzludur (Öyle tuzlu ki)
أُجَاجٌ	Acı
وَجَعَلَ	Ve kıldı (Nerede?)
بَيْنَهُمَا	İkisi arasında (Ne kıldı?)
بَرْزَخًا	Bir perde (Daha?)
وَحِجْرًا	Ve bir mani (Öyle mani ki)
مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾	Menedilmiş
وَهُوَ	O
الَّذِي	Öyle Allah'tır ki
خَلَقَ	Yarattı (Neden?)
مِنَ الْمَاءِ	Sudan (Neyi?)
بَشَرًا	İnsanı
فَجَعَلَهُ	Ve onu kıldı (Ne kıldı?)
نَسَبًا	Bir soy (Daha?)
وَصِهْرًا	Ve akraba
وَكَانَ	Ve olmuştur
رَبُّكَ	Senin rabbin (Nedir?)
قَدِيرًا ﴿٥٤﴾	Kadir/gücü yeten
وَيَعْبُدُونَ	İbadet ederler (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللَّهِ	Allah'tan başka (Neye?)
مَا	O şeye ki
لَا يَنْفَعُهُمْ	Onlara fayda vermiyor (Daha?)
وَلَا يَضُرُّهُمْ	Ve onlara zarar da vermiyor
وَكَانَ	Daima oldu (Kim?)
الْكَافِرُ	Kâfir (Kimin aleyhine?)
عَلَى رَبِّهِ	Rabbi aleyhine (Ne oldu?)
ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾	Uğraşıp durucu oldu

44. Yoksa onların çoğunun işittiklerini veya kavradıklarını mı sanıyorsun? Onlar sırf hayvan gibi, hatta gidişçe daha sapkındırlar.

45. Rabbinin gölgeyi nasıl uzatmakta olduğunu bakmaz mısın? Dileseydi elbette onu hareketsiz de kılardı. Sonra biz güneşi ona nasıl delil kılmışız?

46. Sonra da tutup onu azar azar nasıl kendimize almaktayız.

47. O'dur O ki, size geceyi bir örtü yaptı, uykuyu bir dinlenme, gündüzü de yeniden bir hayata kalkış kıldı.

48. Yine O'dur O ki, rüzgârları rahmetinin önünde müjdeci olarak göndermekte ve biz, gökten tertemiz bir su indirmekteyiz.

49. Bununla ölü bir beldeyi diriltelim diye ve yarattığımız nice hayvan sürülerini ve birçok insan kümelerini sulayalım diye.

50. Andolsun ki, onu aralarında düşünsünler ve ibret alsınlar diye evirip çevirmekteyiz. Yine de insanların çoğu dayatmakta ve inkarcılıktan başkasına yanaşmamaktadır.

51. Dileseydik elbette her ülkeye bir uyarıcı gönderirdik.

52. Mademki, yalnız seni gönderdik. O halde kâfirlere itaat etme ve bununla (Kur'an ile) onlara karşı cihad et, büyük cihad!

53. İki denizi birbirine salıveren O'dur. Şu tatlı, yürek tazeler, şu da tuzlu çorak... Aralarına da bir engel ve aşılmaz bir sınır koymuştur.

54. O'dur O ki, sudan bir insan yarattı da, ona soy sop ve hısımlık verdi. Rabbin her şeye kadirdir.

55. Böyle iken Allah'ı bırakıp da kendilerine ne fayda, ne zarar veremeyecek şeylere tapıyorlar. Ve kâfir, Rabbinin aleyhine uğraşıp duruyor.

56. Hâlbuki seni ancak bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik

57. De ki: "Ben, buna karşı sizden bir ücret değil, ancak Rabbine bir yol tutmak isteyen kimseler (olmanızı) istiyorum."

58. Ölümsüz ve daima diri olan Allah'a tevekkül et. O'nu hamd ile tesbih et! Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter.

59. O diri ve ölümsüz Allah'a ki, gökleri ve yeri ve aralarındakileri altı günde yarattı. Sonra Arş üzerine istiva etti. O Rahman'dır. Hadi ne dileyeceksen O her şeyden haberdar olandan dile!

60. Bununla beraber onlara "Rahman'a secde edin!" denildiği zaman, "Rahman da neymiş?" Bize emrediyorsun diye secde mi ederiz?" dediler ve bu daha çok vahşetlerini artırdı.

61. Ne yücedir O ki, gökte burçlar yapmış, hem içlerinde bir kandil, bir de nurlu bir ay asmış…

62. Yine O'dur ki, düşünmek veya şükretmek isteyenler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getirmiştir.

63. Ve Rahman'ın kulları O kimseler ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve cahiller kendilerine laf attıkları zaman "Selametle!" derler.

64. Ve onlar ki, Rablerine secdeler, kıyamlar ederek yatarlar.

65. Ve onlar ki: "Ey Rabbimiz! Cehennem azabını bizden uzaklaştır. Gerçekten onun azabı kurtuluşu olmayan bir beladır.

66. Gerçekten o ne kötü bir yerleşme, ne kötü bir ikamet yeridir!

67. Ve onlar ki, harcadıkları zaman israf etmezler, cimrilik de yapmazlar; ikisi arasında dengeli giderler.

وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّراً وَنَذ۪يراً ﴿٥٦﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
Biz seni göndermedik | Ancak [gönderdik] (Ne olarak?) | Müjdeleyici (Daha?) | Ve uyarıcı olarak | Onlara şöyle söyle: | Ben sizden istemiyorum (Neye karşı?) | Buna karşı (Ne istemiyorum?)

مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلاً ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
Hiçbir ücret | Ancak [istiyorum] | O kimseleri ki | Diledi (Neyi?) | Edinmeyi (Kime?) | Rabbine (Ne edinmeyi?) | Yol | Güven (Kime?)

عَلَى الْحَيِّ الَّذ۪ي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِه۪ وَكَفٰى بِه۪
Diri olan zata | Öyle diri ki | Ölmez | Ve tesbih et (Ne ile?) | Ona hamdetmekle | Yeter (Kime?) | O'na (Ne yeter?)

بِذُنُوبِ عِبَادِه۪ خَب۪يراًۚ ﴿٥٨﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
Kullarının günahlarını | Pek ala bilmesi | Öyle Allah'tır ki | Yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Daha neyi?)

وَمَا بَيْنَهُمَا ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِۚ اَلرَّحْمٰنُ
Ol şeyleri ki | Bu ikisinin arasındadır (Ne kadar sürede?) | Altı günde | Sonra | İstiva etti (Neye?) | Arşa | Rahman

فَسْـَٔلْ بِه۪ خَب۪يراً ﴿٥٩﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ
O halde sor (Kimi?) | Onu (Kime?) | Bir bilene | Denildiğinde (Kime?) | Onlara (Ne denildiğinde?) | Secde edin (Kime?) | Rahman'a

قَالُوا وَمَا الرَّحْمٰنُۗ اَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوراً ﴿٦٠﴾
Şöyle dediler: | Rahman da neymiş | Secde eder miyiz? (Neye?) | O şeye ki | Sen bize emrediyorsun | Ve onları artırdı (Ne yönden artırdı?) | Nefret yönünden

تَبَارَكَ الَّذ۪ي جَعَلَ فِي السَّمَٓاءِ بُرُوجاً وَجَعَلَ ف۪يهَا سِرَاجاً
Yüce oldu (Kim?) | O zat ki | Yarattı (Nerede?) | Gökte (Neyi?) | Burçları (Daha?) | Ve yarattı (Nerede?) | Orada (Ne yarattı?) | Bir kandil (Daha ne yarattı?)

وَقَمَراً مُن۪يراً ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
Ve bir ay (Öyle ay ki) | Aydınlatıcı olan | O Allah | Öyle Allah'tır ki | Yaptı (Neyi?) | Geceyi (Daha?) | Ve gündüzü (Ne yaptı?) | Birbiri ardınca gelen (Kim için böyle yaptı?)

لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوراً ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذ۪ينَ
O kimse için ki | İstedi (Neyi?) | Düşünmeyi | Ya da (O kimse için ki) | İstedi (Neyi?) | Şükretmeyi | Rahman'ın kulları | Öyle kimseler ki

يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْناً وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا
Yürürler (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?) | Tevazu ile | Onlara muhatap olduğunda ise (Kim?) | Cahiller | Derler (Ne derler?)

سَلَاماً ﴿٦٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يَب۪يتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّداً وَقِيَاماً ﴿٦٤﴾ وَالَّذ۪ينَ
Selam | Ve öyle kimseler ki | Gecelerini geçirirler (Kim için?) | Rableri için (Ne oldukları halde?) | Secde halinde | Ve kıyam halinde | Ve öyle kimseler ki

يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَۗ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
Derler (Ne derler?) | Ey rabbimiz! | Sav (Kimden?) | Bizden (Neyi?) | Cehennem azabını | Muhakkak ki cehennem azabı | Daima oldu (Ne oldu?)

غَرَاماًۗ ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَٓاءَتْ مُسْتَقَرّاً وَمُقَاماً ﴿٦٦﴾ وَالَّذ۪ينَ
Ayrılmaz | Muhakkak ki o cehennem | Ne kötü oldu! (Ne bakımdan?) | Yerleşme yeri | Ve kalma yeri bakımından | Öyle kimseler ki

اِذَٓا اَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَاماً ﴿٦٧﴾
İnfak ettiklerinde | Ölçüyü kaçırmazlar (Daha?) | Ve kısmazlar da | Ve daima oldu (Nerede?) | Bu ikisi arasında (Ne oldu?) | Orta derece/dengeli

وَالَّذِينَ	لَا يَدْعُونَ	مَعَ اللّٰهِ	اِلٰهًا	اٰخَرَ	وَلَا يَقْتُلُونَ	النَّفْسَ
Ve öyle kimseler ki	Yalvarmazlar (Kim ile birlikte?)	Allah ile birlikte (Kime?)	Bir ilaha (Öyle ilah ki)	Başka (Daha?)	Ve kıymazlar (Neye?)	Hiçbir cana

الَّتِي	حَرَّمَ	اللّٰهُ	اِلَّا	بِالْحَقِّ	وَلَا يَزْنُونَ	وَمَنْ	يَفْعَلْ	ذٰلِكَ
Öyle can ki	Haram kıldı (Kim?)	Allah	Ancak müstesna	Haklı bir sebeple kıymaları	Ve zina da etmezler	Ve her kim	Yaparsa	Bunu

يَلْقَ	اَثَامًا ۝٦٨	يُضَاعَفْ	لَهُ	الْعَذَابُ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	وَيَخْلُدْ	فِيهِ
Bulur (Neyi?)	Günahlarını	Kat kat artırılır (Kim için?)	O kişi için (Ne?)	Azap (Ne zaman?)	Kıyamet gününde	Ve ebedi kalır (Nerede?)	Orada (Ne olduğu halde kalır?)

مُهَانًا ۝٦٩	اِلَّا	مَنْ	تَابَ	وَاٰمَنَ	وَعَمِلَ	عَمَلًا	صَالِحًا
Hor ve alçak olduğu halde	Ancak müstesnadır	O kimse ki	Tövbe etti (Daha?)	İman etti (Daha?)	Ve işledi (Neyi?)	Bir ameli ki	Salih

فَاُولٰٓئِكَ	يُبَدِّلُ	اللّٰهُ	سَيِّئَاتِهِمْ	حَسَنَاتٍ	وَكَانَ	اللّٰهُ	غَفُورًا
İşte onlar	Çevirir (Kim?)	Allah (Neyi?)	Kötülüklerini (Neye?)	İyiliklere	Ve olmuştur	Allah (Nedir?)	Çok mağfiret eden

رَحِيمًا ۝٧٠	وَمَنْ	تَابَ	وَعَمِلَ	صَالِحًا	فَاِنَّهُ	يَتُوبُ
Çok merhamet eden	Ve her kim	Tövbe eder	Ve işlerse (Neyi?)	Doğru ameli	Muhakkak ki o	Döner (Kime?)

اِلَى اللّٰهِ	مَتَابًا ۝٧١	وَالَّذِينَ	لَا يَشْهَدُونَ	الزُّورَ	وَاِذَا مَرُّوا
Allah'a (Nasıl?)	Dönmekle	Ve öyle kimseler ki	Şahit olmazlar (Neye?)	Yalana	Uğradıklarında (Neye?)

بِاللَّغْوِ	مَرُّوا	كِرَامًا ۝٧٢	وَالَّذِينَ	اِذَا ذُكِّرُوا	بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ
Boş bir şeye	Geçerler (Ne olarak?)	Vakur bir şekilde	Ve öyle kimseler ki	Kendilerine nasihat edildiğinde (Ne ile?)	Rablerinin ayetleriyle

لَمْ يَخِرُّوا	عَلَيْهَا	صُمًّا	وَعُمْيَانًا ۝٧٣	وَالَّذِينَ
Yıkılıp durmazlar (Ne üzerine?)	Ayetler üzerine (Ne olarak?)	Sağır	Ve kör olarak	Ve öyle kimseler ki

يَقُولُونَ	رَبَّنَا	هَبْ	لَنَا	مِنْ اَزْوَاجِنَا	وَذُرِّيَّاتِنَا	قُرَّةَ اَعْيُنٍ
Derler (Ne derler?)	Ey rabbimiz!	Ver (Kime?)	Bize (Kimden?)	Eşlerimizden (Daha?)	Ve çocuklarımızdan (Ne ver?)	Göz aydınlığı

وَاجْعَلْنَا	لِلْمُتَّقِينَ	اِمَامًا ۝٧٤	اُولٰٓئِكَ	يُجْزَوْنَ	الْغُرْفَةَ
Ve bizi kıl (Kim için?)	Takva sahipleri için (Ne kıl?)	Önder kıl	İşte onlar	Mükâfatlanacaklar (Ne ile?)	Cennetin en yüksek makamı ile (Neye karşılık?)

بِمَا صَبَرُوا	وَيُلَقَّوْنَ	فِيهَا	تَحِيَّةً	وَسَلَامًا ۝٧٥	خَالِدِينَ
Sabretmelerine karşılık	Ve karşılanacaklar (Nerede?)	O cennette (Nasıl?)	Esenlik	Ve selamla	(Ne oldukları halde?) [Ebedi] kalıcılar oldukları halde (Nerede?)

فِيهَا	حَسُنَتْ	مُسْتَقَرًّا	وَمُقَامًا ۝٧٦	قُلْ	مَا يَعْبَؤُا	بِكُمْ
O cennette	Ne güzel oldu! (Ne bakımından?)	Yerleşme	Ve kalma yeri bakımından	Söyle	Değer vermez (Kime?)	Size (Kim?)

رَبِّي	لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ	فَقَدْ	كَذَّبْتُمْ	فَسَوْفَ يَكُونُ	لِزَامًا ۝٧٧
Rabbim	Şayet sizin ibadetiniz olmasa	Kesinlikle	Siz yalanladınız	O halde yakında olacak (Ne olacak?)	[Azap size] Yapışıcı olacak

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الشُّعَرَاءِ — اٰيَاتُهَا ٢٢٧

68. Ve onlar ki, Allah ile beraber başka bir ilaha dua etmezler. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina da etmezler. Her kim de bunları yaparsa ağır bir cezaya uğrar.

69. Kıyamet günü ona azap katlanır ve orada ebediyyen hor ve hakir olarak kalır.

70. Ancak tevbe ve iman edip, iyi bir iş yapanlar başka. Çünkü bunların kötülüklerini Allah iyiliklere çevirir. Ve Allah çok bağışlayan ve merhamet edendir.

71. Ve her kim tevbe edip iyi bir şekilde çalışırsa, muhakkak o tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

72. Ve onlar ki, yalana şahitlik etmezler, anlamsız, boş bir şeye rastladıkları zaman vakar içinde geçer giderler.

73. Ve onlar ki, Rablerinin âyetleri hatırlatılınca, kör ve sağır üstüne yıkılıp yatmazlar.

74. Ve onlar ki: "Ey Rabbimiz! Lütfünle bizlere eşlerimizden, çocuklarımızdan gözler sevinci ihsan buyur ve bizi takva sahiplerine önder kıl!" derler.

75. İşte hep bunlar, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamı ile mükâfatlandırılacaklar, orada sağlık ve selam ile karşılanacaklar.

76. Orada ebedi kalacaklar. (Orası) ne güzel bir yerleşme, ne güzel bir ikamet yeri!...

77. De ki: "Duanız olmasa, Rabbim size ne kıymet verir?" Demek ki, yalanladılar! O halde yarın ceza (yakanıza) yapışacak!

ŞU'ARÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
227 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ta, Sin, Mim.

2. Bunlar sana o apaçık kitabın âyetleridir!

3. Onlar iman etmeyecekler diye, neredeyse sen kendine kıyacaksın.

4. Dilersek üzerlerine gökten bir âyet indiriveririz de, ona boyunları eğile kalır.

5. Bununla beraber Rahman'dan kendilerine yeni bir öğüt gelmiyor ki, ondan yüz çevirmiş olmasınlar.

6. Evet, yalanlamaktalar, fakat onlara alay edip durdukları şeyin korkunç haberleri gelecek!

7. Yeryüzüne bir bakmadılar mı? Biz onda her güzel çiftten ne kadar da (çok şey) bitirmişizdir.

8. Şüphesiz ki, bunda mutlak bir âyet var. Fakat ne var ki, çoğu iman etmedi.

9. Şüphesiz ki, Rabbin, gerçekten güçlü, çok merhametlidir.

10. Bir zaman da Rabbin Musa'ya şöyle dedi: "Git o zalim kavme!"

11. Firavun'un kavmine... Artık sakınmayacaklar mı?

12. (Musa) dedi ki: "Ey Rabbim! Doğrusu korkarım ki, beni yalanlarlar.

13. Ve göğsüm daralır, dilim açılmaz, onun için Harun'a da peygamberlik ver!

14. Hem benim üzerimde onlara karşı işlediğim bir günah da var, ondan dolayı hemen beni öldürürler diye korkarım.

15. (Allah) "Hayır, buyurdu; haydi, ikiniz bir, âyetlerimizle gidin. Muhakkak biz sizinle beraberiz, dinliyoruzdur.

16. Haydin, Firavun'a varın da deyin ki: "İnan ki biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz.

17. İsrailoğullarını bizimle beraber salıver."

18. (Firavun) dedi ki: "A! Biz seni çocukken içimizde büyütmedik mi? Hem aramızda ömründen birçok yıllarca kaldın.

19. Hem de o yaptığın (kötü) işi yaptın. O halde sen o nankör kâfirlerdensin!"

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

طٰسٓمٓ ﴿١﴾	تِلْكَ	اٰيَاتُ الْكِتَابِ	الْمُب۪ينِ ﴿٢﴾	لَعَلَّكَ	بَاخِعٌ	نَفْسَكَ
Ta, Sîn, Mîm	Bu (Nedir?)	Kitabın ayetleridir (Öyle Kitap ki)	Apaçık	Nerdeyse sen!	Helak edicisin (Kimi?)	Kendini (Niye helak edicisin?)

اَلَّا يَكُونُوا	مُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾	اِنْ	نَشَاْ	نُنَزِّلْ	عَلَيْهِمْ	مِنَ السَّمَٓاءِ	اٰيَةً
Olmayacaklar diye (Ne olmayacaklar diye?)	İman ediciler	Şayet	Dilesek	İndiririz (Kime?)	Onlara (Nereden?)	Gökten (Ne indiririz?)	Bir mucize

فَظَلَّتْ	اَعْنَاقُهُمْ	لَهَا	خَاضِع۪ينَ ﴿٤﴾	وَمَا يَأْت۪يهِمْ	مِنْ ذِكْرٍ
Ve kalır (Ne?)	Onların boyunları	O mucizeye (Ne kalır?)	Eğiciler	Onlara gelmez (Ne gelmez?)	Bir öğüt (Kimden?)

مِنَ الرَّحْمٰنِ	مُحْدَثٍ	اِلَّا	كَانُوا	عَنْهُ	مُعْرِض۪ينَ ﴿٥﴾	فَقَدْ	كَذَّبُوا
Rahman'dan (Öyle öğüt ki)	Yeni	Ancak	Olurlar (Neden?)	O öğütten (Ne olurlar?)	Yüz çeviriciler	Muhakkak ki	Yalanladılar

فَسَيَأْت۪يهِمْ	اَنْبٰٓؤُا مَا	كَانُوا	بِه۪	يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٦﴾	اَوَلَمْ يَرَوْا	اِلَى الْاَرْضِ
Fakat onlara gelecek (Ne?)	O şeylerin haberleri ki	İdiler	Onu (Ne idiler?)	Alaya alıyorlar	Bakmadılar mı? (Nereye?)	Yeryüzüne

كَمْ	اَنْبَتْنَا	ف۪يهَا	مِنْ كُلِّ زَوْجٍ	كَر۪يمٍ ﴿٧﴾	اِنَّ	ف۪ي ذٰلِكَ	لَاٰيَةً	وَمَا كَانَ
Nice	Yetiştirdik (Nerede?)	Orada (Neden yetiştirdik?)	Her çiftten (Öyle çift ki)	Hoş olan	Muhakkak	Bunda vardır (Ne vardır?)	Elbet bir ayet	Olmadı (Kim?)

اَكْثَرُهُمْ	مُؤْمِن۪ينَ ﴿٨﴾	وَاِنَّ	رَبَّكَ	لَهُوَ	الْعَز۪يزُ	الرَّح۪يمُ ﴿٩﴾	وَاِذْ	نَادٰى
Onların çoğu (Ne olmadılar?)	İman ediciler	Ve muhakkak ki	Senin Rabbin	Elbette O (Nedir?)	Aziz'dir	Rahim'dir	Hani	Nida etmişti (Kim?)

رَبُّكَ	مُوسٰٓى	اَنِ ائْتِ	الْقَوْمَ	الظَّالِم۪ينَ ﴿١٠﴾	قَوْمَ فِرْعَوْنَ	اَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾
Rabbin (Kime?)	Musa'ya (Ne diyerek nida etmişti?)	Git diye (Kime git?)	Kavme (Öyle kavim ki)	Zalimler (O kavimden bedel?)	[Yani] Firavun'un kavmine git	Hala sakınmayacaklar mı?

قَالَ	رَبِّ	اِنّ۪ٓي	اَخَافُ	اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾	وَيَض۪يقُ	صَدْر۪ي	وَلَا يَنْطَلِقُ
Şöyle dedi:	Ey Rabbim!	Muhakkak ki ben	Korkuyorum (Neden?)	Beni yalanlamalarından	Ve daralıyor (Ne?)	Göğsüm (Daha?)	Dönmüyor (Ne?)

لِسَان۪ي	فَاَرْسِلْ	اِلٰى هٰرُونَ ﴿١٣﴾	وَلَهُمْ	عَلَيَّ	ذَنْبٌ	فَاَخَافُ	اَنْ يَقْتُلُونِ
Dilim	Bu sebeple peygamberlik ver (Kime?)	Harun'a	Onlar için vardır (Kim üzerinde?)	Benim üzerimde (Ne vardır?)	Suç	Ve ben korkuyorum (Neden?)	Beni öldürmelerinden

﴿١٤﴾ قَالَ	كَلَّا	فَاذْهَبَا	بِاٰيَاتِنَٓا	اِنَّا	مَعَكُمْ	مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾	فَأْتِيَا
Dedi ki	Asla!	İkiniz gidin (Ne ile gidin?)	Ayetlerimizle	Muhakkak biz	Sizinle birlikteyiz (Neyiz?)	İşiticileriz	Haydi ikiniz gidin (Kime?)

فِرْعَوْنَ	فَقُولَٓا	اِنَّا	رَسُولُ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٦﴾	اَنْ اَرْسِلْ	مَعَنَا	بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
Firavun'a	Ve ikiniz deyin ki	Şüphesiz biz (Kimiz?)	Alemlerin Rabbinin elçileriyiz (Niçin gönderildik?)	Göndermen için (Kiminle birlikte?)	Bizimle birlikte (Kimi göndermen?)	İsrailoğullarını

﴿١٧﴾ قَالَ	اَلَمْ نُرَبِّكَ	ف۪ينَا	وَل۪يدًا	وَلَبِثْتَ	ف۪ينَا	مِنْ عُمُرِكَ
Şöyle dedi:	Seni büyütmedik mi? (Nerede?)	Aramızda (Ne olduğun halde?)	Yeni doğmuş olduğun halde (Daha ne dedi?)	Ve kalmadın mı? (Nerede?)	Bizim aramızda (Neden?)	Ömründen (Ne kadar?)

سِن۪ينَ ﴿١٨﴾	وَفَعَلْتَ	فَعْلَتَكَ	الَّت۪ي	فَعَلْتَ	وَاَنْتَ	مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٩﴾
Senelerce	Ve yaptın (Neyi?)	Yaptığını	Öyle yaptığın ki	Sen yaptın	Ve sen (Nesin?)	Nankörlerdensin

قَالَ فَعَلْتُهَٓا اِذًا وَاَنَا۬ مِنَ الضَّٓالّٖينَؕ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ

Dedi ki: / O işi yaptım / O zaman / Ben olduğum halde / Şaşmışlardan / Ve ben kaçtım (Kimden?) / Sizden (Ne zaman?)

لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لٖي رَبّٖي حُكْمًا وَجَعَلَنٖي مِنَ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٢١﴾

Sizden korktuğum zaman / Ve bahşetti (Kime?) / Bana (Kim?) / Rabbim (Ne bahşetti?) / Hikmet (Daha ne yaptı?) / Ve beni kıldı (Kimlerden?) / Peygamberlerden

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَؕ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ

Bu (Nedir?) / Öyle bir nimettir ki / Onu kakıyorsun (Neye?) / Benim başıma (O nimet nedir?) / Köleleştirmendir (Kimi?) / İsrailoğullarını / Dedi (Kim?) / Firavun

وَمَا رَبُّ الْعَالَمٖينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاؕ

Nedir? (Kim?) / Alemlerin Rabbi? / Dedi ki / Göklerin Rabbidir (Daha neyin?) / Ve yerin rabbidir (Daha neyin?) / Ve o ikisi arasındakilerin

اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنٖينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُٓ اَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ

Şayet iseniz (Ne iseniz?) / Kesin bilenler / Dedi (Kime?) / O kimselere ki / Onun etrafındadırlar (Ne dedi?) / İşitmiyor musunuz? / Musa dedi ki:

رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذٖٓي اُرْسِلَ

O sizin Rabbinizdir (Daha kimin?) / Atalarınızın Rabbidir (Öyle atalarınız ki) / Öncekiler / Firavun dedi ki: / Muhakkak sizin peygamberiniz / O peygamber ki / Gönderildi (Kime?)

اِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَاؕ

Size (Nedir?) / Elbette delidir / Musa dedi: (O Rab kimdir?) / Doğunun Rabbidir (Daha?) / Ve batının rabbidir (Daha?) / Ve o şeylerin rabbidir ki / O ikisinin arasındadır

اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرٖي لَاَجْعَلَنَّكَ

Şayet iseniz (Ne iseniz?) / Akıl ediyorsunuz / Firavun dedi (Ne dedi?) / Andolsun ki şayet / Edinirsen (Ne?) / Bir ilah ki / Benden başka / Elbette seni yaparım (Kimlerden?)

مِنَ الْمَسْجُونٖينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبٖينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهٖٓ

Zindanlıklardan / Musa dedi (Ne dedi?) / Sana getirmiş olsam da mı? (Ne getirmiş olsam da mı?) / Bir şey ki / Apaçık / Firavun dedi (Ne dedi?) / Öyleyse getir (Neyi?) / Onu

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿٣١﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبٖينٌۚ

Şayet isen (Kimlerden?) / Doğru söyleyenlerden / Ve attı (Neyi?) / Asasını / Birden / O (Nedir?) / Koca bir yılan ki / Apaçık

﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِرٖينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهُٓ

Ve çıkardı (Neyi?) / Elini / Birden / O el (Nedir?) / Bembeyaz (Kim için?) / Seyredenler için / Firavun dedi (Kime?) / Seçkinlere (Neredeki?) / Etrafındaki

اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلٖيمٌۙ ﴿٣٤﴾ يُرٖيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖۗ

Muhakkak ki bu (Nedir?) / Gerçekten sihirbazdır (Öyle sihirbaz ki) / Bilgili / İstiyor (Ne?) / Sizi çıkarmak (Nereden?) / Yurdunuzdan (Ne ile?) / Sihriyle

فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَٓائِنِ

Ne / Buyurursunuz? / Dediler ki: / Onu oyala (Daha kimi oyala?) / Kardeşini / Ve gönder (Nereye?) / Şehirlere (Kimleri gönder?)

حَاشِرٖينَۙ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلٖيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ

Tellalları / Sana getirsinler (Kimi?) / Bütün sihirbazları (Öyle sihirbazlar ki) / Bilgili / Ve toplandı (Kim?) / Sihirbazlar (Niçin?)

لِمٖيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقٖيلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَۙ ﴿٣٩﴾

Bir günün vakti için (Öyle gün ki) / Belirlenmiş / Ve denildi (Kime?) / İnsanlara (Ne denildi?) / Siz misiniz? / Toplanıcılar

20. (Musa) dedi ki: "O zaman o işi yaptım, şaşkınlardandım.

21. Onun üzerine ne zaman ki, sizden korktum, içinizden kaçtım. Derken Rabbim bana hüküm lütfetti ve beni peygamberlerden kıldı.

22. O başıma kaktığın bir nimet de İsrailoğullarını kul köle edinmiş olmandır!"

23. Firavun: "Âlemlerin Rabbi de ne demek"" dedi.

24. (Musa): "Göklerin ve yerin ve bütün aralarındakilerin Rabbidir. Eğer kesin bilgi sahibi kimseler iseniz." dedi.

25. (Firavun) etrafındakilere: "Dinlemez misiniz?" dedi.

26. (Musa): "Sizin Rabbiniz ve daha önceki atalarınızın Rabbi..." dedi.

27. (Firavun): "Size gönderilen elçiniz mutlaka delidir." dedi.

28. (Musa): "Doğu'nun ve Batı'nın ve bütün aralarındakilerin Rabbi... Eğer düşünüyorsanız." dedi.

29. (Firavun): "Yemin ederim ki, eğer benden başkasını bir ilah edinirsen, seni kesinlikle ve kesinlikle zindana atılmışlardan yaparım." dedi.

30. (Musa Firavun'a): "Sana (bunu) apaçık ispat edecek bir şey getirdimse de mi?" dedi.

31. (Firavun): "Haydi, onu getir bakayım, doğrulardan isen." dedi.

32. Bunun üzerine (Musa) asasını bırakıverdi, o apaçık bir ejderha kesiliverdi.

33. Bir de elini (koynundan) çekti çıkardı, o da bakanlar için bembeyaz oluverdi.

34. (Firavun) etrafındaki topluluğa dedi ki: "Bu gerçekten bilgiç bir sihirbaz!

35. Sizi sihriyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne emredersiniz?"

36. Dediler ki: "Bunu ve kardeşini alıkoy! Şehirlere de toplayıcılar gönder.

37. Bütün bilgiç sihirbazları getirsinler!"

38. Bu şekilde bilinen bir gün, buluşma zamanı olarak tayin edilerek sihirbazlar toplandılar.

39. Ve halka: "Siz de toplanır mısınız?" denildi.

40. "Şâyet üstün gelirlerse, herhalde bizler sihirbazlara uyacağız." dediler.
41. Derken ne zaman ki sihirbazlar geldiler. Firavun'a: "Kuşkusuz biz galip gelirsek, bize kesinlikle bir mükâfat var değil mi?" dediler.
42. (Firavun): "Evet, hem siz o zaman kesinlikle benim en yakınlarımdan olacaksınız." dedi.
43. Musa onlara: "Atın, siz ne atacaksanız!" dedi.
44. Hemen iplerini ve sopalarını ortaya attılar ve: "Firavun'un yüceliği hakkı için elbette biz galibiz şüphesiz..." dediler.
45. Musa da asasını (yere) koyuverdi, bir de baktılar ki, onlar her ne dolap çeviriyorlarsa yutuyor.
46. Hemen sihirbazlar secdeye kapandılar.
47. Dediler ki: "İman ettik âlemlerin Rabbine,
48. Musa ve Harun'un Rabbine!"
49. (Firavun) dedi ki: "Ben size izin vermeden O'na iman ettiniz! Anlaşıldı ki, o size sihri öğreten büyüğünüzmüş! O halde kesinlikle yakında bileceksiniz. Çaresiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hem hepinizi muhakkak çarmıha gerdireceğim!"
50. (Büyücüler) dediler ki: "Zararı yok, mutlaka biz Rabbimize döneceğiz.
51. Kuşkusuz biz, mü'minlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bize mağfiret buyuracağını ümit ederiz.
52. Musa'ya şu vahyi verdik: "Kullarımı geceleyin yürüt; çünkü takip edileceksiniz."
53. Firavun da şehirlere asker toplayıcılar gönderdi.
54. "Şunlar, şüphe yok ki küçük ve önemsiz bir topluluktur.
55. Fakat hakkımızda çok öfke besliyorlar.
56. Biz ise uyanık ve tedbirli bir topluluğuz." (Diyordu.)
57. Böylece biz bunları bahçelerden, pınarlardan,
58. Hazinelerden ve şerefli makamlardan çıkardık.
59. Ve onları İsrailoğullarına miras kıldık.
60. Derken arkalarına düştüler, güneş doğmuştu

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِب۪ينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ السَّحَرَةُ

Sanırız ki biz | Uyarız (Kime?) | Sihirbazlara | Şayet olurlarsa | Onlar (Ne olurlarsa?) | Galip gelenler | Ne zaman ki | Geldi (Kim?) | Sihirbazlar

قَالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِب۪ينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ

Dediler (Kime?) | Firavun'a (Ne dediler?) | Var değil mi? (Kime?) | Bize (Ne?) | Büyük bir mükafat (Ne zaman?) | Şayet olursak | Biz (Ne olursak?) | Galip gelenler | Dedi ki: | Evet

وَاِنَّكُمْ اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّب۪ينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰى اَلْقُوا مَٓا اَنْتُمْ

Muhakkak ki siz | O zaman (Kimlerdensiniz?) | Elbette bana en yakın kılınanlardansınız | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim dedi?) | Musa (Ne dedi?) | Atın (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz

مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ

Atıcılarsınız | Ve attılar (Neyi?) | İplerini (Daha neyi attılar?) | Değneklerini | Ve dediler (Ne dediler?) | Firavun'un yüceliği için | Muhakkak ki biz | Elbette biz

الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

Galip gelenleriz | Ve attı (Kim?) | Musa (Neyi attı?) | Asasını | Birden | O | Yutuyor (Neyi?) | O şeyleri ki | Uydurdular

فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِد۪ينَ ﴿٤٦﴾ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٧﴾

Ve yere atıldı (Kim?) | Sihirbazlar (Ne oldukları halde?) | Secde eder oldukları halde | Dediler ki: | İman ettik (Kime?) | Âlemlerin Rabbine (Âlemlerin Rabbinden bedel?)

رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَب۪يرُكُمُ

[Yani] Musa'nın Rabbine (Daha kimin?) | Ve Harun'un | Dedi (Ne dedi?) | İman mı ettiniz? (Kime?) | Ona | İzin vermeden önce (Kime?) | Size | Muhakkak ki o Musa (Kimdir?) | Kesin sizin büyüğünüzdür

الَّذ۪ي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ

Öyle büyük ki | Size öğretti (Neyi?) | Sihri | Elbet yakında bileceksiniz | Elbette kestireceğim (Neyi?) | Ellerinizi (Daha?)

وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ

Ve ayaklarınızı (Nasıl?) | Çaprazlamasına (Daha ne yapacağım?) | Kesinlikle sizi çarmıha gereceğim | Hepinizi | Dediler ki: | Zararı yok

اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَٓا

Şüphesiz biz | Rabbimize | Dönücüleriz | Muhakkak biz | Ümit ediyoruz (Neyi?) | Bağışlamasını (Kim için?) | Bizim için (Kimin?) | Rabbimizin (Neyi bağışlamasını?) | Hatalarımızı (Niçin?)

اَنْ كُنَّٓا اَوَّلَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥١﴾ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَاد۪ٓي اِنَّكُمْ

Olmamızdan dolayı (Ne olmamızdan dolayı?) | Müminlerin ilki | Ve biz vahyettik (Kime?) | Musa'ya (Ne diye vahyettik?) | Yürüt diye (Kimi?) | Kullarımı | Muhakkak siz (Nesiniz?)

مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِر۪ينَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ

Takip edileceksiniz | Ve gönderdi (Kim?) | Firavun (Nereye gönderdi?) | Şehirlere (Kimleri gönderdi?) | Toplayıcıları | Muhakkak | Bunlar (Nedirler?)

لَشِرْذِمَةٌ قَل۪يلُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَٓائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَاِنَّا لَجَم۪يعٌ حَاذِرُونَ ﴿٥٦﴾

Bir topluluktur ki | Azlar | Ve muhakkak ki onlar | Bizi | Öfkelendiricidirler | Ve muhakkak ki biz | Elbet bir cemaatiz (Öyle cemaat ki) | İhtiyatlılar

فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ ﴿٥٨﴾

Biz de onları çıkarttık (Nereden çıkarttık?) | Bahçelerden (Daha nereden çıkarttık?) | Pınarlardan (Daha nereden?) | Hazinelerden (Daha nereden çıkarttık?) | Makamdan (Öyle makam ki) | Şerefli

كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتْبَعُوهُمْ مُشْرِق۪ينَ ﴿٦٠﴾

İşte böylece | Ve oralara mirasçı yaptık (Kimi?) | İsrailoğullarını | Onların ardına düştüler (Ne oldukları halde?) | Sabaha girer oldukları halde

فَلَمَّا تَرَٓاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحَابُ مُوسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُونَ

Ne zaman ki | Birbirini gördü (Kim?) | İki topluluk | Dedi (Kim?) | Musa'nın arkadaşları (Ne dedi?) | Muhakkak biz | Yetişilmişleriz

﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّاۚ اِنَّ مَعِىَ رَبّ۪ى سَيَهْد۪ينِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَٓا

Musa dedi (Ne dedi?) | Hayır! | Şüphesiz | Benimledir (Kim?) | Rabbim | Beni ulaştıracaktır | Ve biz vahyettik (Kime?)

اِلٰى مُوسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَۜ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ

Musa'ya (Ne diye vahyettik?) | Vur diye (Ne ile vur?) | Asan ile (Neye?) | Denize | Deniz hemen yarıldı | Ve oldu (Ne?) | Her parça (Ne gibi oldu?)

كَالطَّوْدِ الْعَظ۪يمِۚ ﴿٦٣﴾ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَر۪ينَۚ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى

Dağ gibi (Öyle dağ ki) | Büyük | Ve yanaştırdık (Nereye?) | Oraya (Kimi?) | Diğerlerini | Ve kurtardık (Kimi?) | Musa'yı (Daha kimi?)

وَمَنْ مَعَهُٓ اَجْمَع۪ينَۚ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَر۪ينَۜ ﴿٦٦﴾ اِنَّ ف۪ى ذٰلِكَ

O kimseleri ki | Onunla beraberdir | Hepsini | Sonra | Boğduk (Kimi?) | Diğerlerini | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?)

لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ

Bir ders | Hâlbuki olmadı (Kim?) | Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler | Ve muhakkak | Senin Rabbin | Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir

الرَّح۪يمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْر۪ه۪يمَۢ ﴿٦٩﴾ اِذْ قَالَ لِاَب۪يهِ وَقَوْمِه۪

Rahim'dir | Oku (Kime?) | Onlara (Neyi oku?) | İbrahim'in kıssasını | O vakit ki | Dedi (Kime?) | Babasına (Daha kime?) | Ve kavmine (Ne dedi?)

مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِف۪ينَ ﴿٧١﴾ قَالَ

Neye? | Tapıyorsunuz | Dediler ki: | Tapıyoruz (Neye?) | Putlara | Ve biz olacağız | O putlara (Ne olacağız?) | İbadete duranlar | Dedi ki:

هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَۙ ﴿٧٢﴾ اَوْ يَنْفَعُونَكُمْ اَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

Sizi işitiyorlar mı? (Ne zaman?) | O vakit ki | Siz yalvarıyorsunuz | Veya | Size fayda veriyorlar mı? | Veya | Zarar veriyorlar mı?

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ اَفَرَاَيْتُمْ مَا

Dediler ki: | Bilakis | Bulduk (Kimi?) | Babalarımızı (Ne bulduk?) | Böyle | Yapıyorlar | Dedi ki: | Gördünüz mü? (Neyi?) | O şeyi ki

كُنْتُمْ تَعْبُدُونَۙ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمُ الْاَقْدَمُونَۘ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ ل۪ٓى

Oldunuz (Ne oldunuz?) | Tapıyor oldunuz | Siz (Daha?) | Ve atalarınız (Öyle atalarınız ki) | Geçmiş olanlar | Muhakkak onlar/putlar (Nedir?) | Düşmandır (Kime?) | Bana

اِلَّا رَبَّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿٧٧﴾ اَلَّذ۪ى خَلَقَن۪ى فَهُوَ يَهْد۪ينِۙ ﴿٧٨﴾ وَالَّذ۪ى

Ancak müstesnadır | Âlemlerin Rabbi | Öyle âlemlerin Rabbi ki | Beni yarattı | O | Beni doğruya eriştirir | Yine öyle Rab ki

هُوَ يُطْعِمُن۪ى وَيَسْق۪ينِۙ ﴿٧٩﴾ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْف۪ينِۖ ﴿٨٠﴾ وَالَّذ۪ى

O | Beni yedirir (Daha?) | Ve içirir | Ve hasta olduğum zaman | Ancak O | Bana şifa verir | Yine öyle Rab ki

يُم۪يتُن۪ى ثُمَّ يُحْي۪ينِۙ ﴿٨١﴾ وَالَّذ۪ٓى اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ ل۪ى خَط۪ٓيـَٔت۪ى

Beni öldürür | Sonra | Beni diriltir | Yine öyle Rab ki | Ümit ediyorum (Neyi?) | Bağışlamasını (Kim için?) | Benim için (Neyi bağışlamasını?) | Günahlarımı (Ne zaman?)

يَوْمَ الدّ۪ينِۜ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ ل۪ى حُكْمًا وَاَلْحِقْن۪ى بِالصَّالِح۪ينَۙ ﴿٨٣﴾

Hesap gününde | Ey Rabbim! | Ver (Kime?) | Bana (Ne ver?) | Hüküm | Ve beni kat (Kimlere?) | Salihlere

61. Ne zaman ki iki topluluk birbirini gördüğünde, Musa'nın arkadaşları: "Yakalandık." dediler.

62. (Musa): "Hayır! Asla! Rabbim muhakkak benimledir, bana yolunu gösterecektir." dedi.

63. Bunun üzerine Musa'ya: "Vur asan ile denize." diye vahyettik. Vurunca hemen yarıldı, her bölük koca bir dağ gibi oluverdi,

64. Ötekileri de buraya yanaştırmıştık.

65. Musa'yı ve beraberindekileri tamamen kurtardık.

66. Sonra da ötekileri boğduk.

67. Şüphesiz bunda gerçekten bir âyet vardır, öyle iken onların çoğu mü'min olmadı.

68. Ve şüphesiz ki Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.

69. Onlara İbrahim'in kıssasını da oku!

70. O bir zamanlar babasına ve kavmine: "Siz neye tapıyorsunuz?" dedi.

71. "Bir takım putlara taparız da, onlar sayesinde toplanırız." dediler.

72. (İbrahim) dedi ki: "Dua ettiğiniz zaman onlar işitirler mi?

73. Veya size bir yarar sağlar yahut bir zarar verirler mi?"

74. Dediler ki: "Yok, biz atalarımızı böyle yaparken bulduk."

75-76. (İbrahim) dedi ki: "Siz ve sizden önceki atalarınızın neye taptıklarını şimdi gördünüz?

77. Hep onlar benim düşmanımdır, ancak o âlemlerin Rabbi başka.

78. O ki, beni yarattı, sonra da bana o doğru yolu gösterir.

79. Ve O ki, bana o yedirir, o içirir.

80. Hastalandığım zaman da O bana şifa verir.

81. Ve O ki, beni öldürür, sonra beni yine diriltir.

82. Ve O ki, ceza günü ben O'nun günahımı bağışlamasını dilerim.

83. Ey Rabbim! Bana bir hüküm ihsan et ve beni iyiler arasına kat!"

84. Ve bana sonrakiler içinde iyilikle anılmak nasip eyle!
85. Ve beni Naim cennetinin varislerinden eyle!
86. Babamı da bağışla; çünkü o yanlış gidenlerden idi.
87. Ve (insanların) diriltilecekleri gün, beni utandırma.
88. O gün ki, ne mal fayda verir, ne oğullar.
89. Ancak Allah'a temiz bir kalp ile varan başka."
90. Hem cennet takva sahipleri için yaklaştırılmış,
91. Azgınlar için de cehennem hortlatılmıştır.
92-93. Ve bunlara denilir ki: "Hani nerede o Allah'tan başka taptıklarınız? Nasıl size yardım ediyorlar mı veya kendilerini kurtarıyorlar mı?"
94. Ve arkasından onlar ve azgınlar o cehennemin içine fırlatılmaktadırlar.
95-96. Ve bütün o İblis orduları onun içinde birbirleriyle çekişirlerken şöyle demektedirler:
97. "Allah'a yemin olsun ki biz, doğrusu açık bir sapıklık içindeymişiz.
98. Çünkü sizi âlemlerin Rabbi seviyesinde tutuyorduk.
99. Ve bizi hep o suçlular şaşırtmıştı.
100. Bak şimdi bizim için ne şefaatçiler var,
101. Ne de yakın bir dost!
102. Bari bizim için geriye dönme imkânı olsaydı da, mü'minlerden olsaydık."
103. Şüphesiz bunda mutlaka bir âyet vardır. Öyle iken çoğu inanmadı.
104. Ve şüphesiz ki, Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.
105. Nuh kavmi gönderilen peygamberleri yalanladı.
106. O zaman ki, kardeşleri Nuh onlara şöyle demişti: "Siz Allah' tan korkmaz mısınız?
107. Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.
108. Gelin Allah'tan korkun, bana itaat edin!
109. Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatım ancak âlemlerin Rabbine aittir.
110. Gelin Allah'tan korkun, bana itaat edin!"
111. "A! Senin peşine hep o bayağı kimseler takılmışken, biz sana hiç inanır mıyız?" dediler.

وَاجْعَلْ لِى لِسَانَ صِدْقٍ فِى الْاٰخِر۪ينَۙ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْن۪ى مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّع۪يمِۙ

Yap (Kim için?) · Benim için (Ne yap?) · Güzel bir yad (Nerede?) · Sonrakiler içinde · Beni yap (Kimlerden?) · Naim cennetinin varislerinden

﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِاَب۪ٓى اِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّٓالّ۪ينَۙ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِن۪ى

Ve bağışla (Kimi?) · Babamı · Çünkü O · Oldu (Kimlerden?) · Sapkınlardan · Ve beni mahcup etme (Ne zaman?)

يَوْمَ يُبْعَثُونَۙ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَۙ ﴿٨٨﴾ اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ

Diriltilecekleri gün · O günde ki · Fayda vermez (Ne?) · Ne mal · Ne de oğullar · Ancak [fayda görür] · O kimse ki · Geldi (Kime?) · Allah'a (Ne ile?)

بِقَلْبٍ سَل۪يمٍۜ ﴿٨٩﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّق۪ينَۙ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَح۪يمُ

Bir kalple ki · Arınmış · Yanaştırılır (Ne?) · Cennet (Kime?) · Takva sahiplerine · Açığa çıkarılır (Ne?) · Cehennem (Kime?)

لِلْغَاو۪ينَۙ ﴿٩١﴾ وَق۪يلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَۙ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Azgınlara · Ve denilir (Kime?) · Onlara (Ne denilir?) · Nerede o şeyler ki · Siz idiniz (Ne idiniz?) · Tapıyordunuz (Kimden başka?) · Allah'tan başka

هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ اَوْ يَنْتَصِرُونَۜ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا ف۪يهَا هُمْ وَالْغَاوُنَۙ ﴿٩٤﴾

Size yardım edebiliyorlar mı? · Veya · Yardım olunabiliyorlar mı? · Ve fırlatılmışlardır (Nereye?) · Oraya · Onlar (Daha?) · Ve azgınlar (Daha kimler?)

وَجُنُودُ اِبْل۪يسَ اَجْمَعُونَۜ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ ف۪يهَا يَخْتَصِمُونَۙ ﴿٩٦﴾ تَاللّٰهِ

İblis'in orduları · Hepsi · Derler ki: · Onlar oldukları halde · Orada · Çekişiyorlar (Ne derler?) · Allah'a yemin olsun ki

اِنْ كُنَّا لَف۪ى ضَلَالٍ مُب۪ينٍۙ ﴿٩٧﴾ اِذْ نُسَوّ۪يكُمْ بِرَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٩٨﴾

Muhakkak ki · Biz olmuşuz (Nerede olmuşuz?) · Bir sapkınlık içinde ki · Apaçık · Çünkü · Sizi eşit tutuyorduk (Kime?) · Âlemlerin Rabbine

وَمَٓا اَضَلَّنَٓا اِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِع۪ينَۙ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَد۪يقٍ

Bizi saptırmadı · Ancak [saptırdı] · Mücrimler · Bizim için yok (Ne yok?) · Şefaatçiler (Daha?) · Arkadaş da yok (Öyle arkadaş ki)

حَم۪يمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ ف۪ى ذٰلِكَ

Yakın · Keşke bizim için olsaydı (Ne olsaydı?) · Dönüş · Biz de olsaydık (Kimlerden?) · Müminlerden · Muhakkak · Bunda vardır (Ne vardır?)

لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٠٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ

Bir ayet/ders · Halbuki olmadı (Kim?) · Onların çoğu (Ne olmadı?) · İman ediciler · Ve muhakkak · Senin rabbin · Elbette O (Nedir?) · Aziz'dir · Rahim'dir

﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَل۪ينَۚ ﴿١٠٥﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ نُوحٌ

Yalanladı (Kim?) · Nuh'un kavmi (Kimi?) · Peygamberleri · O vakit ki · Dedi (Kime?) · Onlara (Kim dedi?) · Onların kardeşleri (O kardeşlerinden bedel?) · Nuh dedi (Ne dedi?)

اَلَا تَتَّقُونَۚ ﴿١٠٦﴾ اِنّ۪ى لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌۙ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِۚ ﴿١٠٨﴾

Korkmaz mısınız? · Muhakkak ben · Sizin için (Neyim?) · Peygamberim (Öyle peygamber ki) · Güvenilir · Öyleyse korkun (Kimden?) · Allah'tan (Daha?) · Ve bana itaat edin

وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَۚ ﴿١٠٩﴾

Ve sizden istemiyorum (Ne üzerine?) · Bunun üzerine (Ne istemiyorum?) · Bir ücret · Benim ücretim değildir · Ancak (Kim üzerinedir?) · Âlemlerin Rabbi üzerinedir

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِۜ ﴿١١٠﴾ قَالُٓوا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُونَۜ ﴿١١١﴾

Korkun (Kimden?) · Allah'tan · Ve bana itaat edin · Dediler ki: · İman mı edeceğiz? (Kime?) · Sana · Halbuki sana tabi oldu (Kim tabi oldu?) · En düşük kimseler

قَالَ وَمَا عِلْم۪ي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبّ۪ي

Dedi ki: (Neye?) · Benim bilgim yoktur · O şeyleri ki · İdiler · Yapıyorlar · Onların hesabı değildir · Ancak · Rabbim üzerinedir

لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١١٤﴾ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذ۪يرٌ

Şayet · Düşünüyorsanız · Ve ben değilim (Ne değilim?) · İman edenleri kovucu · Ben değilim · Ancak · Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki)

مُب۪ينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُوم۪ينَ ﴿١١٦﴾

Apaçık · Dediler ki: · Andolsun ki, şayet · Sen vazgeçmezsen · Ey Nuh! · Mutlaka olacaksın (Kimlerden?) · Taşlananlardan

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْم۪ي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْن۪ي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّن۪ي

Dedi (Ne dedi?) · Ey Rabbim! · Muhakkak kavmim (Nedir?) · Beni yalanlamıştır · Ayırt et (Neyi?) · Benim aramı (Daha?) · Onların arasını (Nasıl?) · Ayırt etmekle · Ve beni kurtar (Daha?)

وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١١٨﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ

Ve benimle beraber olanları (Kimlerdendir onlar?) · Müminlerden · Biz de onu kurtardık (Kimle beraber?) · O kimselerle ki · Onunla beraberdirler (Nerede onunla beraberdirler?) · Gemide (Öyle gemi ki)

الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاق۪ينَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً

Dolmuş · Sonra · Boğduk (Ne zaman?) · Bundan sonra (Kimi?) · Kalanları · Muhakkak · Bunda vardır (Ne vardır?) · Bir ders

وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٢١﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٢٢﴾

Olmadı (Kim?) · Onların çoğu (Ne olmadı?) · İman ediciler · Ve muhakkak · Senin Rabbin · Elbette O (Nedir?) · Aziz'dir · Rahim'dir

كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ هُودٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

Yalanladı (Kim?) · Âd kavmi (Kimi yalanladı?) · Peygamberleri · O vakit ki · Demişti (Kime?) · Onlara (Kim dedi?) · Onların kardeşleri (O kardeşlerinden bedel?) · Hûd (Ne dedi?) · Korkmaz mısınız?

اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَا اَسْـَٔلُكُمْ

Muhakkak ben · Sizin için (Neyim?) · Peygamberim (Öyle peygamber ki) · Güvenilir · Öyleyse korkun (Kimden?) · Allah'tan (Daha?) · Ve bana itaat edin · Ve sizden istemiyorum (Ne üzerine?)

عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٢٧﴾ اَتَبْنُونَ

Bunun üzerine (Ne istemiyorum?) · Bir ücret · Benim ücretim değildir · Ancak (Kim üzerinedir?) · Âlemlerin Rabbi üzerinedir · Dikiyor musunuz? (Nereye?)

بِكُلِّ ر۪يعٍ اٰيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

Her tepeye (Ne dikiyor musunuz?) · Alamet (Ne olduğunuz halde?) · Eğleniyor olduğunuz halde · Ve yapıyorsunuz (Ne yapıyorsunuz?) · Köşkler · Sanki siz · Ebedi kalacaksınız

﴿١٢٩﴾ وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّار۪ينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ

Yakaladığınız zaman · Yakalıyorsunuz (Ne olduğunuz halde?) · Zorbalar olduğunuz halde · Korkun (Kimden?) · Allah'tan · Ve bana itaat edin

﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذ۪ي اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَبَن۪ينَ

Ve korkun (Kimden?) · O zattan ki · Size verdi (Neyi?) · O şeyleri ki · Biliyorsunuz · Size verdi (Ne verdi?) · Davarlar (Daha?) · Oğullar (Daha ne verdi?)

﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ اِنّ۪ي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ

Bahçeler · Pınarlar · Muhakkak ben · Korkuyorum (Kim üzerine?) · Sizin üzerinize (Neden korkuyorum?) · Bir günün azabından ki · Büyük

﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظ۪ينَ ﴿١٣٦﴾

Dediler ki: · Birdir (Kime?) · Bize (Ne birdir?) · Vaaz etmen · Veya · Olmaman (Kimlerden?) · Vaaz edenlerden

112. (Nuh) dedi ki: "Benim onların ne yaptıkları hakkında ne bilgim olabilir?
113. Onların hesabı ancak Rabbime aittir, eğer anlayabilirseniz!
114. Hem ben iman edenleri kovmakla görevli değilim.
115. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."
116. "Yemin ederiz ki, ey Nuh, eğer vazgeçmezsen, kesinlikle taşlanmışlardan olacaksın!" dediler.
117. (Nuh) dedi ki: "Ey Rabbim! Anlaşıldı ki, kavmim beni yalanladılar.
118. Artık benimle onların arasını nasıl ayırt edeceksen et de, beni ve beraberimdeki mü'minleri kurtar!"
119. Bunun üzerine biz de onu ve beraberindekileri, o dolu gemide kurtuluşa erdirdik.
120. Sonra da arkasından geriye kalanları boğduk.
121. Şüphesiz bunda mutlak bir âyet vardır. Öyle iken çoğu iman etmedi.
122. Ve şüphesiz ki Rabbin, çok güçlü, çok merhametlidir.
123. Ad (kavmi de) gönderilen peygamberleri yalanladı.
124. Kardeşleri Hud o zaman onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?
125. Haberiniz olsun ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.
126. Gelin Allah'tan korkun ve bana itaat edin!
127. Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatım ancak âlemlerin Rabbine aittir.
128. Siz her yüksek yere bir alamet bina yapıp eğlenir misiniz?
129. Bir takım sağlam yapılar da ediniyorsunuz, sanki ebedi olarak kalacaksınız.
130. Hem tuttuğunuz zaman, merhametsiz zorbalar gibi tutuyorsunuz.
131. Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.
132. O Allah'tan korkun ki, size o bildiğiniz şeylerle yardımda bulundu.
133-134. Davarlar, oğullar, cennet gibi bağlar, bahçeler, pınarlar ile size iyilikte bulunmakta.
135. Gerçekten ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum."
136. Dediler ki: "Sen ha öğüt vermişsin, ha öğüt verenlerden olmamışsın, bizce birdir.

137. Bu sadece eskilerin âdetidir.

138. Biz azaba uğratılacak değiliz."

139. Diye O'nu yalanladılar. Biz de kendilerini helâk ediverdik. Şüphesiz bunda mutlak bir âyet vardır, öyle iken onların çoğu mü'min olmadı.

140. Ve şüphesiz ki Rabbin, gerçekten O, çok göçlü ve çok merhametlidir.

141. Semüd (kavmi) de gönderilen peygamberleri yalanladı.

142. Kardeşleri Salih o zaman onlara şöyle demişti: "Allah'tan korkmaz mısınız?

143. Haberiniz olsun ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

144. Gelin Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

145. Buna karşı ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım ancak âlemlerin Rabbine aittir.

146. Siz burada güven ve huzur içinde bırakılacak mısınız?

147. O cennetler, pınarlar,

148. Salkımları sarkmış hurmalar, ekinler içinde.

149. Ki bir de dağlardan keyifli keyifli evler yontuyorsunuz.

150. Gelin Allah'tan korkun da bana itaat edin,

151. İtaat etmeyin o kimselere,

152. Ki onlar yeryüzünde bozgunculuk yaparlar da ıslah etmezler."

153. Dediler ki: "Sen iyice büyülenmişlerdensin;

154. Sen bizim gibi bir insandan başka nesin ki? Haydi, bir âyet getir, eğer doğrulardan isen!"

155. (Salih) dedi ki: "İşte bir dişi deve! Onun bir su içme hakkı vardır, belli bir günün su içme hakkı da sizindir.

156. Sakın ona bir kötülükle ilişmeyin ki, o yüzden sizi büyük bir günün azabı yakalar."

157. Derken onu vurdular, fakat pişman oldular.

158. Çünkü kendilerini azap yakalayıverdi. Şüphesiz bunda mutlak bir âyet vardır; öyle iken onların çoğu mü'min olmadı.

159. Ve şüphesiz Rabbin gerçekten, O, çok güçlü ve çok merhametlidir.

اِنْ هٰذَٓا اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّل۪ينَۙ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّب۪ينَۚ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ

Bu değildir | Ancak (Nedir?) | Evvelkilerin adetidir | Ve biz değiliz (Ne?) | Azap edilecek kimseler | Ve onu yalanladılar

فَاَهْلَكْنَاهُمْؕ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٣٩﴾

Biz de onları helak ettik | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?) | Bir ayet/ders | Olmadı (Kim?) | Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَل۪ينَۚ

Ve muhakkak | Senin Rabbin | Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir | Rahim'dir | Yalanladı (Kim?) | Semud kavmi (Kimi yalanladı?) | Peygamberleri

﴿١٤١﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ صَالِحٌ اَلَا تَتَّقُونَۚ ﴿١٤٢﴾ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ

O vakit ki | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim dedi?) | Onların kardeşleri (Ondan bedel?) | Salih (Ne dedi?) | Korkmaz mısınız? | Muhakkak ben | Sizin için (Neyim?) | Peygamberim (Öyle peygamber ki)

اَم۪ينٌۙ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِۚ ﴿١٤٤﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ

Güvenilir | Öyleyse korkun (Kimden?) | Allah'tan (Daha?) | Ve bana itaat edin | Ve sizden istemiyorum (Ne üzerine?) | Bunun üzerine (Ne istemiyorum?)

مِنْ اَجْرٍۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَۜ ﴿١٤٥﴾ اَتُتْرَكُونَ

Bir ücret | Benim ücretim değildir | Ancak (Kim üzerinedir?) | Âlemlerin Rabbi üzerinedir | Bırakılacak mısınız? (Nerede?)

ف۪ي مَا هٰهُنَٓا اٰمِن۪ينَۙ ﴿١٤٦﴾ ف۪ي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۙ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا

Burada bulunanın içinde (Ne olduğunuz halde?) | Güvende olduğunuz halde (Buradakinden bedel, nerede?) | Bahçelerde (Daha?) | Ve pınarlarda (Daha?) | Ve ekinlerde (Daha?) | Ve hurmalar içinde (Öyle hurmalar ki) | Onun salkımları (Nedir?)

هَض۪يمٌۚ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِه۪ينَۚ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

Zariftir | Ve yontuyorsunuz (Neden?) | Dağlardan (Ne yontuyorsunuz?) | Evler (Ne olduğunuz halde?) | Şımarıklar | Korkun (Kimden?) | Allah'tan

وَاَط۪يعُونِۚ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُط۪يعُٓوا اَمْرَ الْمُسْرِف۪ينَۙ ﴿١٥١﴾ اَلَّذ۪ينَ يُفْسِدُونَ

Ve bana itaat edin | Ve itaat etmeyin (Neye?) | Haddi aşanların emrine | O haddi aşanlar ki | Bozgunculuk yapıyorlar (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّر۪ينَۚ

Yeryüzünde (Daha?) | Ve ıslah etmiyorlar | Dediler ki: | Ancak | Sen (Kimlerdensin?) | Büyülenmişlerdensin

﴿١٥٣﴾ مَٓا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَاۚ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ

Sen değilsin | Ancak (Kimsin?) | Bir beşersin (Öyle beşer ki?) | Bizim gibi | Getir (Ne getir?) | Bir mucize | Şayet isen (Kimlerden?) | Doğru söyleyenlerden

﴿١٥٤﴾ قَالَ هٰذِه۪ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

Dedi ki: | İşte bu (Nedir?) | Devedir | Onun için vardır (Ne vardır?) | İçme hakkı | Sizin için de vardır (Ne vardır?) | Bir günün içme hakkı (Öyle gün ki) | Belli

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُٓوءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا

Ve o deveye dokunmayın (Ne ile?) | Kötülükle | Yoksa sizi yakalar (Ne?) | Bir günün azabı ki | Büyük | Ve o deveyi boğazladılar

فَاَصْبَحُوا نَادِم۪ينَۙ ﴿١٥٧﴾ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ

Ve oldular (Ne?) | Pişmanlar | Ve onları yakaladı (Ne yakaladı?) | Azap | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?) | Bir ders

وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٥٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٥٩﴾

Olmadı (Kim?) | Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler | Ve muhakkak | Senin Rabbin | Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir | Rahim'dir

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ

Yalanladı (Kim?) | Lût'un kavmi (Kimi?) | Peygamberleri | O vakit ki | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim dedi?) | Onların kardeşleri | Lût (Ne dedi?)

اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿١٦٣﴾

Korkmaz mısınız? | Muhakkak ben | Sizin için (Neyim?) | Peygamberim (Öyle peygamber ki) | Güvenilir | Öyleyse korkun (Kimden?) | Allah'tan (Daha?) | Ve bana itaat edin

وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٦٤﴾

Ve sizden istemiyorum (Ne üzerine?) | Bunun üzerine (Ne istemiyorum?) | Bir ücret | Benim ücretim değildir | Ancak (Kim üzerinedir?) | Âlemlerin Rabbi üzerinedir

اَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ

Gidiyor musunuz? (Kime?) | Erkeklere (Kimlerden?) | Âlemlerden | Ve bırakıyor musunuz? (Kimi?) | O kimseleri ki | Yarattı (Kim yarattı?) | Sizin için (Kim için?) | Rabbiniz (Onlar kimlerdir?)

مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ

Zevcelerinizdir | Bilakis | Siz (Nesiniz?) | Kavimsiniz (Öyle kavimsiniz ki) | Haddi aşanlar | Dediler ki: | Andolsun ki, şayet | Vazgeçmezsen | Ey Lût!

لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَج۪ينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ اِنّ۪ي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَال۪ينَ ﴿١٦٨﴾

Elbette olacaksın (Kimlerden?) | Çıkarılanlardan | Dedi (Ne dedi?) | Muhakkak ben | Yaptığınıza (Kimlerdenim?) | Öfke duyanlardanım

رَبِّ نَجِّن۪ي وَاَهْل۪ي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اَجْمَع۪ينَ

Ey Rabbim! | Beni kurtar (Daha kimi?) | Ve ehlimi (Neden?) | O şeylerden ki | Yapıyorlar | Biz de onu kurtardık (Daha kimi?) | Ve onun ehlini | Hepsini

﴿١٧٠﴾ اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِر۪ينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَر۪ينَ ﴿١٧٢﴾ وَاَمْطَرْنَا

Ancak [kurtarmadık] (Kimi?) | Kocakarıyı (Öyle kocakarı ki) | Geride kalanlar içinde olan | Sonra | Yerle bir ettik (Kimi?) | Diğerlerini | Ve yağdırdık (Kim üzerine?)

عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَٓاءَ مَطَرُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ

Onlar üzerine (Ne yağdırdık?) | Yağmur | Ne kötüdür! (Ne?) | Uyarılanların yağmuru | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?) | Bir ayet/ders | Olmadı (Kim?)

اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٧٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ

Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler | Ve muhakkak | Senin rabbin | Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir | Rahim'dir | Yalanladı (Kim?)

اَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

Eyke halkı (Kimi yalanladı?) | Peygamberleri | O vakit ki | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim dedi?) | Şuayb (Ne dedi?) | Korkmaz mısınız?

اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ

Muhakkak ben | Sizin için (Neyim?) | Peygamberim (Öyle peygamber ki) | Güvenilir | Öyleyse korkun (Kimden?) | Allah'tan | Ve bana itaat edin | Ve sizden istemiyorum (Ne üzerine?)

عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَيْلَ

Bunun üzerine (Ne istemiyorum?) | Bir ücret | Benim ücretim | Ancak (Kim üzerinedir?) | Âlemlerin Rabbi üzerinedir | Tastamam tutun (Neyi?) | Ölçeği

وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِر۪ينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَق۪يمِ ﴿١٨٢﴾

Ve olmayın (Kimlerden?) | Eksik verenlerden | Ve tartın (Ne ile?) | Terazi ile (Öyle terazi ki) | Doğru

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِد۪ينَ ﴿١٨٣﴾

Eksik vermeyin (Kime?) | İnsanlara (Neyi?) | Eşyalarını (Daha?) | Ve bozgunculuk yapmayın (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?) | Fesat çıkarıcılar

160. Lût kavmi gönderilen peygamberleri yalanladı

161. Kardeşleri Lut o zaman onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

162. Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

163. Gelin Allah'tan korkunda bana itaat edin.

164. Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatım ancak âlemlerin Rabbine aittir.

165-166. Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıyorsunuz da, insanlar içinden erkeklere mi gidiyorsunuz? Doğrusu siz insanlıktan çıkmış bir kavimsiniz.

167. (Onlar): "Yemin ederiz ki Ey Lût, vazgeçmezsen, kesinlikle ve kesinlikle sürülüp çıkarılanlardan olacaksın!" dediler.

168. (Lut) dedi ki: "Doğrusu ben sizin yaptığınıza öfke duyanlardanım.

169. Ey Rabbim! Beni ve ailemi bunların yaptıklarının uğursuzluğundan kurtar!

170. Biz de onu ve ailesini tamamen kurtardık.

171. Ancak bir yaşlı kadın kaldı.

172. Sonra geride kalanların hepsini yerle bir ettik.

173. Ve üzerlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki, ne kötü idi. O uyarılanların yağmuru!

174. Şüphesiz bunda gerçekten bir âyet vardır. Öyle iken onların çoğu mü'min olmadı.

175. Ve şüphesiz ki Rabbin, gerçekten çok güçlü ve çok merhametlidir.

176. Eyke halkı gönderilen peygamberleri yalanladı.

177. Şuayb o zaman onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

178. Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

179. Gelin Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

180. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım âlemlerin Rabbine aittir.

181. Ölçeği tam ölçün de, hak yiyenlerden olmayın.

182. Ve doğru terazi ile tartın!

183. Halkın malının değerini düşürmeyin ve yeryüzünde karışıklıklar çıkararak bozgunculu yapmayın.

184. O sizi ve sizden önceki nesilleri yaratan yaratıcıdan korkun!"

185. Dediler ki: "Sen muhakkak büyülenmişlerdensin.

186. Sen de bizim gibi bir beşerden başka nesin ki? Doğrusu biz seni muhakkak yalancılardan olduğunu sanıyoruz.

187. Üzerimize gökten bir parça düşürüver, eğer doğru söyleyenlerden isen."

188. (Şuayb): "Rabbim yaptıklarınızı en iyi bilendir." dedi.

189. Böylece onu yalanladılar, kendilerini de o gölge gününün azabı alıverdi ki, o gerçekten büyük bir günün azabı idi.

190. Şüphesiz bunda mutlak bir âyet vardır, öyle iken onların çoğu mü'min olmadı.

191. Ve şüphesiz ki Rabbin, gerçekten O, çok güçlü ve çok merhametlidir.

192. Ve gerçekten bu (Kur'an) şüphesiz âlemlerin Rabbinin bir indirmesidir.

193. Onu Ruhu'l-Emin (Cebrail) indirdi.

194. Senin kalbine ki, o uyarıcılardan olasın diye,

195. Açık, parlak bir Arapça ile.

196. Hem o, şüphesiz öncekilerin kitaplarında da var.

197. Onu İsrailoğullarının âlimlerinin bilmesi de, onlara bir delil değil mi?

198. Eğer onu Arapça bilmeyenlerin birine indirseydik de,

199. O onlara okusaydı, yine iman etmeyeceklerdi.

200. Biz onu suçluların kalplerine öyle sokmuşuzdur.

201. Onlar can yakıcı azabı görecekleri zamana kadar ona iman etmezler.

202. Hiç farkında değillerken, ansızın (azap) kendilerine geliverecektir.

203. (O zaman) diyecekler: "Acaba bize bir zaman tanınır mı?"

204. Ya şimdi azabımızı hemen istiyorlar mı?

205. Gördün ya, onları yıllarca zevk ettirsek,

206. Sonra kendilerine vaadolunan gelip çatsa,

وَاتَّقُوا الَّذٖى خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلٖينَۜ ﴿١٨٤﴾ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ

Ve korkun (Kimden?) | O Zattan ki | Sizi yarattı (Daha kimi?) | Nesilleri (Öyle nesilleri ki) | Öncekiler | Dediler ki: | Ancak | Sen (Kimlerdensin?)

مِنَ الْمُسَحَّرٖينَۙ ﴿١٨٥﴾ وَمَٓا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ نَظُنُّكَ

Büyülenmişlerdensin | Sen değilsin | Ancak | Bir beşersin (Öyle beşer ki?) | Bizim gibi | Ve muhakkak | Biz seni sayıyoruz (Kimlerden?)

لَمِنَ الْكَاذِبٖينَۚ ﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ اِنْ كُنْتَ

Elbette yalancılardan | Hadi düşür (Kimin üzerine?) | Bizim üzerimize (Ne düşür?) | Bir parça (Nereden düşür?) | Gökten | Şayet isen (Kimlerden?)

مِنَ الصَّادِقٖينَۜ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبّٖٓى اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ

Doğru söyleyenlerden | Dedi ki: | Benim Rabbim (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | O şeyleri ki | Yapıyorsunuz | Ve onu yalanladılar

فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِۜ اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظٖيمٍ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ

Ve onları yakaladı (Ne?) | Gölge gününün azabı | Muhakkak o | Oldu (Ne oldu?) | Bir günün azabı ki | Büyük | Muhakkak

فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ

Bunda vardır (Ne vardır?) | Bir ders | Olmadı (Kim?) | Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler | Ve muhakkak | Senin Rabbin

لَهُوَ الْعَزٖيزُ الرَّحٖيمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهُ لَتَنْزٖيلُ رَبِّ الْعَالَمٖينَۜ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ

Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir | Rahim'dir | Ve muhakkak O (Nedir?) | Elbette alemlerin Rabbinin indirmesidir | İndirdi (Neyi?)

بِهِ الرُّوحُ الْاَمٖينُۙ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرٖينَۙ ﴿١٩٤﴾

Onu (Kim indirdi?) | Ruhu'l-Emîn (Neye indirdi?) | Senin kalbine (Niye?) | Olasın diye (Kimlerden?) | Uyarıcılardan (Ne ile?)

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبٖينٍۜ ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهُ لَفٖى زُبُرِ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ

Bir lisan ile (Öyle lisan ki) | Arapça (Yine öyle lisan ki) | Apaçık | Muhakkak O (Neredir?) | Evvelkilerin kitaplarındadır | Olmadı mı? (Kimler için?)

لَهُمْ اٰيَةً اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَۜ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ

Onlar için (Ne olmadı mı?) | Bir delil (Ne delil olmadı mı?) | Onu bilmesi (Kimin?) | İsrailoğullarının âlimlerinin | Şayet | Onu indirseydik (Kimlere?)

عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمٖينَۙ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ مُؤْمِنٖينَۜ ﴿١٩٩﴾

Arapça bilmeyenlerin bazısına | Ve onu okusaydı (Kime?) | Onlara | Olmazlardı | Ona (Ne olmazlardı?) | İman ediciler

كَذٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فٖى قُلُوبِ الْمُجْرِمٖينَۜ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا

İşte böylece | Onu sokarız (Nereye?) | Mücrimlerin kalplerine | İman etmezler (Kime?) | Ona (Ne zamana kadar?) | Görecekleri zamana kadar (Neyi?)

الْعَذَابَ الْاَلٖيمَۙ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٢٠٢﴾

Azabı (Öyle azabı ki) | Can yakıcı | (Daha ne zamana kadar?) Onlara [azap] gelinceye kadar | Ansızın | Halbuki onlar (Nedirler?) | Farkına varmıyorlar

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَۜ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

Derler ki: | Biz olur muyuz? (Ne olur muyuz?) | Mühlet verilenler | Azabımızı mı? | Acele istiyorlar

اَفَرَاَيْتَ اِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنٖينَۙ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَٓاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَۙ ﴿٢٠٦﴾

Ne dersin? | Şayet onları nimetlendirsek (Ne kadar?) | Senelerce | Sonra | Onlara gelse (Ne gelse?) | O şey ki | Oldular (Ne oldular?) | Vaat ediliyorlar

مَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَۜ ﴿٢٠٧﴾ وَمَٓا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ

Fayda vermedi (Kime?) | Onlara (Ne?) | O şeyler ki | Oldular (Ne oldular?) | Faydalandırılıyorlar | Ve biz helak etmedik (Kimi?) | Hiçbir beldeyi

اِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَۚ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰىۜ وَمَا كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ

Ancak | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Uyarıcılar | [Onlara] Öğüt [verilmiştir] | Biz olmadık (Ne olmadık?) | Zulmediciler | İndirmedi (Neyi?)

بِهِ الشَّيَاط۪ينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغ۪ي لَهُمْ وَمَا يَسْتَط۪يعُونَۜ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ

Onu (Kim?) | Şeytanlar | Ve yaraşmaz da (Kime?) | Şeytanlara | Ve onlar buna güç yetiremezler de | Muhakkak onlar

عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَۜ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُونَ

İşitmekten (Nedirler?) | Elbette uzaklaştırılmışlardır | Dua etme (Kimle beraber?) | Allah ile beraber (Kime?) | Bir ilaha (Öyle ilaha ki) | Başka | Yoksa olursun (Kimlerden?)

مِنَ الْمُعَذَّب۪ينَۚ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ عَش۪يرَتَكَ الْاَقْرَب۪ينَۙ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ

Azap edilenlerden | Ve uyar (Kimi?) | Akrabanı (Öyle akraba ki) | En yakın olanları | İndir (Neyi?)

جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَۚ ﴿٢١٥﴾ فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ

Kanadını (Kime?) | O kimseye ki (Kimlerden?) | Sana tabi oldu | Müminlerden | Şayet | Sana asi olurlarsa | De ki:

اِنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَۚ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَز۪يزِ الرَّح۪يمِۙ ﴿٢١٧﴾

Muhakkak ben (Neyim?) | Uzağım (Neden?) | O şeylerden ki | Siz yapıyorsunuz | Ve tevekkül et (Kime?) | Aziz olana | Rahim olana

اَلَّذ۪ي يَرٰيكَ ح۪ينَ تَقُومُۙ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِد۪ينَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهُ هُوَ

O öyle bir zattır ki | Seni görüyor (Ne zaman?) | Kalktığında (Daha neyi görüyor?) | Ve dolaşmanı da (Nerede?) | Secde edenler arasında | Muhakkak O | O (Nedir?)

السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاط۪ينُۜ ﴿٢٢١﴾

Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir | Size haber vereyim mi? (Kimi?) | O kişiyi ki | İniyor (Kimler?) | Şeytanlar

تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَث۪يمٍۙ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَۜ

İner (Kime?) | Her iftiracıya (Öyle iftiracı ki?) | Günahkâr | [Kahinlere] Haber verirler (Neyi?) | [Meleklerden] İşittiklerini | Onların çoğu (Nedir?) | Yalancıdırlar

﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَٓاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُ۫نَۜ ﴿٢٢٤﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ ف۪ي كُلِّ وَادٍ

Şairler | Onlara uyar (Kim?) | Sapkınlar | Görmedin mi ki? | Muhakkak onlar | Her vadide (Nedirler?)

يَه۪يمُونَۙ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَۙ ﴿٢٢٦﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ

Şaşkın şaşkın dolaşırlar | Ve şüphesiz onlar (Nedirler?) | Derler (Neyi derler?) | O şeyi ki | Yapmıyorlar | Ancak hariç (Kim?) | O kimseler ki

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَث۪يرًا وَانْتَصَرُوا

İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri (Daha?) | Ve zikrettiler (Kimi?) | Allah'ı (Nasıl?) | Çokça (Daha ne yaptılar?) | Öçlerini aldılar (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُواۜ وَسَيَعْلَمُ الَّذ۪ينَ ظَلَمُٓوا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

Zulme uğradıktan sonra | Bilecek (Kim?) | O kimseler ki | Zalim oldular (Neyi bilecekler?) | Hangi dönüşle | Dönecekler

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ النَّمْلِ — آيَاتُهَا ٩٣

207. O yaşatıldıkları zevkin kendilerine hiç faydası olmayacaktır.

208. Bununla birlikte biz hangi memleketi helâk ettikse, muhakkak onu uyaranlar olmuştur.

209. (Onlara) ihtar edilmiştir ve biz haksızlık etmiş değilizdir.

210. Ve bunu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedi.

211. Bu onlara hem yaraşmaz, hem güçleri yetmez.

212. Onlar (vahyi) işitmekten kesinlikle uzak tutulmuşlardır.

213. Bundan dolayı sakın, Allah ile beraber başka bir ilaha çağırma ki, o azap edileceklerden olmayasın.

214. Hem en yakın akrabalarını uyar.

215. Ve sana uyan mü'minlere kanadını indir.

216. Bunun üzerine sana isyan ederlerse: "Ben sizin yaptıklarınızdan uzağım." de.

217. Ve O güçlü ve merhametli olana güvenip dayan.

218. O ki, (namaza) kalktığın zaman seni görüyor.

219. Ve secde edenler arasında dolaşmanı da.

220. Çünkü O her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

221. Şeytanların kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?

222. Günaha kendini kaptırmış her bir sahtekâr üzerine inerler.

223. Onlar kulak verirler ve çoğu yalan söylerler.

224. Şairler (e gelince) bunların arkasına da çapkınlar, sapkınlar düşer.

225. Görmez misin, bunlar her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar.

226. Hem de onlar yapmayacakları şeyleri söylerler.

227. Ancak iman edip iyi işler yapanlar, Allah'ı çokça zikredenler ve kendilerine haksızlık edildikten sonra öçlerini alanlar müstesna... O haksızlık edenler, nasıl bir yıkılışla yıkılacaklarını yarın bilecekler.

NEML SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 93 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ta, Sin. Bunlar sana Kur'an'ın ve apaçık bir kitabın âyetleridir,

2. Birer hidâyet ve müjde olmak üzere o mü'minlere...

3. Ki onlar namazı dürüstçe kılarlar, zekâtı verirler ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

4. Çünkü ahirete inanmayanların yaptıklarını, kendilerine süslü göstermişizdir de, onlar ilerisini görmezler, kalpleri körelmiştir.

5. Bunlar o kimselerdir ki, kendilerine azabın kötüsü vardır ve ahirette en çok zarara uğrayacaklar da bunlardır.

6. Ve emin ol ki, sen, bu Kur'an'a, ilminin sonu olmayan bir hikmet sahibi tarafından erdiriliyorsun.

7. Hani bir zamanlar Musa ailesine: "Ben gerçekten bir ateş hissettim. Ondan size bir haber getireceğim yahut bir ateş parçası alıp geleceğim, umulur ki, bir ocak yakar ısınırsınız.

8. Derken ona vardığı zaman şöyle seslenildi: "Haberin olsun, bu ateşteki kimse ve bunun çevresindekiler mübarek kılınmıştır. Ve münezzehtir o âlemlerin Rabbi Allah.

9. Ey Musa! Gerçek şu ki, bu benim, O aziz ve hikmet sahibi olan Allah!

10. Ve bırak asanı!" Derken onu çevik bir yılan gibi depreniyor görüverince, dönüp geri kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa! Korkma, çünkü peygamberler benim huzurumda korkmaz."

11. Ancak haksızlık eden, sonra da yaptığı kötülüğün arkasından onu güzelliğe dönüştüren başka. Ona da ben çok bağışlayan, çok merhamet edenim.

12. Bir de elini koynuna sok, bembeyaz, kusursuz çıksın, Firavun ve kavmine dokuz mucizeden biri olarak. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir kavim oldular.

13. Bu şekilde âyetlerimiz, hakikati gözlerine sokarak onlara vardığı zaman: "Bu apaçık bir büyüdür!" dediler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُب۪ينٍۙ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِن۪ينَۙ

Tâ Sîn | Bu (Nedir?) | Kuran'ın ayetleridir (Daha?) | Ve kitabın ayetleridir (Öyle kitap ki) | Apaçık | Bu bir hidayettir (Daha) | Ve bir müjdedir (Kim için?) | Müminler için

﴿٢﴾ اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ

Onlar o kimselerdir ki | Dosdoğru kılarlar (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Verirler (Neyi?) | Zekâtı | Ve onlar (Neye?) | Ahirete | Onlar

يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ

Yakinen inanırlar | Şüphesiz ki o kimseler | İnanmıyorlar (Neye?) | Ahirete | Süslü gösterdik (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Amellerini | Bu yüzden onlar (Nedir?)

يَعْمَهُونَۜ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَهُمْ سُٓوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ

Körü körüne giderler | İşte onlar var ya | O kimselerdir ki | Onlar için vardır (Ne?) | Azabın en kötüsü | Ve onlar | Ahirette

هُمُ الْاَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ عَل۪يمٍ

Onlar (Nedir?) | En çok ziyana uğrayacak olanlardır | Şüphe yok ki sen | Elbette ulaştırılıyorsun (Neye?) | Kuran'a (Kim tarafından?) | Hikmet sahibi tarafından | Her şeyi bilen

﴿٦﴾ اِذْ قَالَ مُوسٰى لِاَهْلِه۪ٓ اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَاراًۜ سَاٰت۪يكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ

Hani demişti (Kim?) | Musa (Kime?) | Ailesine | Muhakkak ki ben | Hissettim (Neyi?) | Bir ateşi | Size getireceğim (Neden?) | Ondan (Ne?) | Bir haber

اَوْ اٰت۪يكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهَا نُودِيَ

Ya da | Size getiririm (Ne?) | Bir şule ki | Ateş | Belki de siz | Isınırsınız | Ne zaman ki oraya vardı | Kendisine nida olundu

اَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ

Şöyle | Mübarek kılınmıştır (Kim?) | O kimse ki (Neredeydi?) | Bu ateştedir | Ve o kimse ki (Neredeydi?) | Bu ateşin etrafındadır | Allah münezzehtir (Öyle Allah ki) | Alemlerin rabbi olan

﴿٨﴾ يَا مُوسٰٓى اِنَّهُٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۙ ﴿٩﴾ وَاَلْقِ عَصَاكَۜ

Ey Musa! | Durum şu ki | Ben | Allah'ım (Öyle Allah ki) | Aziz olan (Daha) | Hakim olan | Yere bırak (Neyi?) | Asanı

فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَٓانٌّ وَلّٰى مُدْبِراً وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ

Ne zamanki o asayı gördü (Ne olduğu halde?) | Hareket ediyor (Nasıl?) | Sanki o asa (Nedir?) | Bir yılan | Kaçtı (Ne olduğu halde?) | Arkasını dönerek | Dönüp bakmadı | Ey Musa! | Korkma

اِنّ۪ي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَۗ ﴿١٠﴾ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْناً

Şüphe yok ki ben | Korkmaz (Nerede?) | Benim yanımda (Kim?) | Peygamberler | Ancak | O kimse ki | Zulmetti | Sonra da | Halini değiştirdi (Neye?) | Güzelliğe (Neden sonra?)

بَعْدَ سُٓوءٍ فَاِنّ۪ي غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١﴾ وَاَدْخِلْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ

Kötülükten sonra | Artık ben | Çok mağfiret edenim | Çok merhamet edenim | Sok (Neyi?) | Elini (Nereye?) | Koynuna | Çıkıversin (Ne olduğu halde?) | Bembeyaz

مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ ف۪ي تِسْعِ اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْماً

Kusursuz olarak (Bu mucize ne olduğu halde?) | Dokuz mucize arasında olduğu halde (Kime?) | Firavun'a (Daha kime?) | Ve kavmine | Zira kuşkusuz onlar | Oldular (Ne?) | Bir kavim ki

فَاسِق۪ينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَٓاءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿١٣﴾

Fasıklar | Ne zamanki onlara geldi (Ne?) | Ayetlerimiz (Ne oldukları halde?) | Açık olduğu halde | Dediler ki: | Bu (Nedir?) | Bir sihirdir (Öyle sihir ki) | Apaçık

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَٓا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ

Ve inkâr ettiler (Neyi?) | Bu ayetleri | Halbuki o ayetlere kesin inanmıştı (Ne?) | Onların vicdanları (Niçin inkar ettiler?) | Zulmettikleri için (Daha) | Ve kibirlendikleri için | Bak

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا

Nasıl oldu (Ne?) | Bozguncuların sonu | Andolsun ki, elbette | Biz verdik (Kime?) | Davud'a (Daha kime?) | Ve Süleyman'a (Ne verdik?) | İlim

وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي فَضَّلَنَا عَلٰى كَث۪يرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِن۪ينَ

O ikisi dediler ki | Bütün hamdler (Kim içindir?) | Allah içindir | Öyle Allah ki | Bizi üstün kıldı (Kime üstün kıldı?) | Bir çoğuna (Kimden?) | Kullarından (Öyle kulları ki) | İnananlar

﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُ۫دَ وَقَالَ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ

Varis oldu (Kim?) | Süleyman (Kime?) | Davud'a | Dedi ki: | Ey insanlar! | Bize öğretildi (Ne?) | Kuş dili (Daha?)

وَاُو۫ت۪ينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍۜ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُب۪ينُ

Ve bize verildi (Neden?) | Her şeyden | Kuşkusuz bu (Nedir?) | Elbette o (Nedir?) | Bir lütuftur (Öyle lütuf ki) | Apaçık

﴿١٦﴾ وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ

Toplandı (Kim için?) | Süleyman için (Kim?) | Orduları (Kimden olan?) | Cinlerden (Daha?) | İnsanlardan (Daha?) | Ve kuşlardan olan

فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتّٰٓى اِذَٓا اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ

Artık onlar | Düzenli olarak sevk ediliyordu | Nihayet | Geldikleri zaman (Nereye?) | Karınca vadisine | Dedi (Ne?) | Bir karınca

يَٓا اَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ

Ey karıncalar! | Giriniz (Nereye?) | Yuvalarınıza | Sizi kırıp geçirmesin (Kim?) | Süleyman (Daha?)

وَجُنُودُهُۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ

Ve orduları | Onlar iken (Ne iken?) | Farkında değiller iken | Süleyman tebessüm etti (Ne olduğu halde?) | Sonunda gülücü olduğu halde (Neden?) | Karıncanın sözünden | Dedi ki:

رَبِّ اَوْزِعْن۪ٓي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ

Ey Rabbim! | Bana ilham et (Neyi?) | Şükretmemi (Neye?) | Senin nimetine | O nimetin ki | İhsanda bulundun (Kime?) | Bana (Daha?)

وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَدْخِلْن۪ي بِرَحْمَتِكَ

Anne babama (Daha neyi ilham et?) | İşlememi (Neyi?) | Salih ameli (Öyle salih amel ki) | Sen ondan razı oluyorsun (Daha?) | Beni girdir (Ne ile?) | Rahmetinle (Nereye?)

ف۪ي عِبَادِكَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَٓا اَرَى

Kulların arasına (Öyle kulların ki) | Salihler | Teftiş etti (Neyi?) | Kuşları | Dedi ki | Bana ne oldu ki? | Göremiyorum (Kimi?)

الْهُدْهُدَۘ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَٓائِب۪ينَ ﴿٢٠﴾ لَاُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَد۪يدًا اَوْ

Hüdhüd'ü | Yoksa | Oldu mu? (Kimlerden?) | Kayıplara karışanlardan | Yemin olsun ki ya onu cezalandıracağım | Bir ceza ile ki | Şiddetli | Ya da

لَاَذْبَحَنَّهُ اَوْ لَيَأْتِيَنّ۪ي بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَع۪يدٍ

Onu boğazlayacağım | Ya da | Bana getirecek (Ne getirecek?) | Bir delil | Açık | Bekledi (Ne kadar?) | Uzun olmayan bir müddet

فَقَالَ اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِه۪ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَق۪ينٍ ﴿٢٢﴾

Ve şöyle dedi: | Öğrendim (Neyi?) | Bir şeyi ki | Sen bilmedin (Neyi?) | Onu | Ve sana getirdim (Nereden?) | Sebe'den (Ne getirdim?) | Bir haber ki | Sağlam

14. Ve nefisleri kesin onaylamış olduğu halde, sırf zulüm ve kibirden dolayı onları inkâr ettiler. Fakat bak o bozguncuların sonu nasıl oldu!

15. Andolsun ki, Davut'a ve Süleyman'a bir ilim verdik. İkisi de: "Bizi mü'min kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler.

16. Ve Süleyman Davud'un yerine geçip dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve bize her şeyden verildi. Şüphesiz ki bu, kesinlikle apaçık bir lütufdur."

17. Hem Süleyman için, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan oluşan orduları toplandı. Hep bunlar sevk ve idare olunuyorlardı.

18. Hatta karınca deresi üzerine vardıklarında bir karınca şöyle dedi: "Ey karıncalar! Haydi, yuvalarınıza girin. Süleyman ve ordusu sizi fark etmeyerek kırıp geçirmesin."

19. O da, onun bu sözünden dolayı gülercesine tebessüm etti ve: "Ey Rabbim! Beni nefsime hâkim kıl ki, bana ve anama-babama verdiğin nimetlere şükredeyim ve razı olacağın iyi bir iş yapayım ve beni rahmetinle iyi kulların arasına sok!" dedi.

20. (Süleyman) bir de kuşları denetledi ve dedi ki: "Bana ne oluyor, Hüdhüd'ü görmüyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?

21. Onu mutlaka ağır bir cezaya çarptırırım veya boynunu keserim yahut da bana muhakkak açık, kesin bir delil getirir."

22. Derken bekledi, çok geçmeden (Hüdhüd) geldi ve: "Ben senin bilmediğin bir şeyi öğrendim ve sana Sebe'den sağlam bir haber getirdim." dedi.

23. Çünkü ben, orada onlara hükümdarlık eden, kendisine her şey verilmiş, görkemli bir tahtı olan bir kadın buldum.

24. Onu ve kavmini, Allah'a değil, güneşe secde ediyorlar gördüm. Şeytan onlara yaptıklarını yaldızlamış ve bu şekilde kendilerini yoldan saptırmış da doğru gidemiyorlar.

25. Göklerde ve yerde gizli olan her şeyi ortaya çıkaran ve sizin gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleri bilen Allah'a secde etmesinler diye.

26. Allah, başka ilah yok, ancak O, o büyük Arşın sahibi O!

27. (Süleyman) dedi ki: "Doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız.

28. Şu mektubumu götür onlara bırak. Sonra geri çekil de, ne sonuca varacaklarına bak!"

29. Kadın dedi ki: "Ey ileri gelenler bana çok önemli ve saygıdeğer bir mektup bırakıldı.

30. Süleyman'dan ve O Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla (başlamaktadır.)"

31. Şöyle ki: "Bana karşı baş kaldırmayın ve Müslümanlar olarak gelin bana!"

32. (Melike): "Ey ileri gelenler! Bu işimde bana bir fikir verin, sizin haberiniz olmadan ben hiçbir işi kestirip atmış değilim." dedi.

33. Dediler ki: "Biz bir kuvvet sahibiyiz ve çetin savaşçılarız; bununla birlikte emir sana aittir. Bak, ne emredersin.

34. (Melike) dedi ki: "Doğrusu, hükümdarlar bir memlekete girdiler mi orayı perişan ederler ve halkının güç ve makam sahibi olanlarını alçaltırlar, evet böyle yaparlar.

35. Ben ise onlara hediye ile bir heyet göndereceğim de bakacağım, elçiler ne ile dönecekler?"

اِنّ۪ي	وَجَدْتُ	امْرَاَةً	تَمْلِكُهُمْ	وَاُوتِيَتْ	مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	وَلَهَا	عَرْشٌ
Şüphesiz ben	Buldum (Kimi?)	Bir kadını (Öyle kadın ki)	Onlara hükümdarlık ediyor	Ve kendisine verilmiş (Neden?)	Her şeyden	Ve o kadına ait vardır (Ne?)	Bir taht (Öyle taht ki)

عَظ۪يمٌ ﴿٢٣﴾	وَجَدْتُهَا	وَقَوْمَهَا	يَسْجُدُونَ	لِلشَّمْسِ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ
Büyük	O kadını buldum	Ve kavmini (Ne oldukları halde?)	Secde ederler halde (Neye?)	Güneşe (O güneş ne olduğu halde?)	Allah'tan başka

وَزَيَّنَ	لَهُمُ	الشَّيْطَانُ	اَعْمَالَهُمْ	فَصَدَّهُمْ	عَنِ السَّب۪يلِ	فَهُمْ
Süslemiş (Kime?)	Onlara (Kim?)	Şeytan (Neyi?)	Yaptıklarını	Böylece onları saptırmış (Neden?)	Yoldan	Artık onlar

لَا يَهْتَدُونَۙ ﴿٢٤﴾	اَلَّا يَسْجُدُوا	لِلّٰهِ	الَّذ۪ي	يُخْرِجُ	الْخَبْءَ
Doğru yola giremiyorlar	(O süslediği amellerden bedel?) Secde etmemelerini [şeytan süsledi] (Kime?)	Allah'a	Öyle Allah ki	Çıkartır (Neyi?)	Her gizli olanı (O gizli ne olduğu halde?)

فِي السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَيَعْلَمُ	مَا	تُخْفُونَ	وَمَا	تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾	اَللّٰهُ
Göklerde (Daha?)	Ve yerde	Ve bilir (Neyi?)	Ol şeyi ki	Siz gizliyorsunuz (Daha?)	O şeyi ki	Aşikar yapıyorsunuz	Allah (Kimdir?)

لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ	رَبُّ الْعَرْشِ	الْعَظ۪يمِ ﴿٢٦﴾	قَالَ	سَنَنْظُرُ	اَصَدَقْتَ
Hiç bir ilah yoktur	Ancak O vardır (Öyle O ki?)	Arşın Rabbi (Öyle arş ki)	Yüce	Dedi	Bakacağız	Doğru mu söyledin

اَمْ	كُنْتَ	مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٢٧﴾	اِذْهَبْ	بِكِتَاب۪ي	هٰذَا	فَاَلْقِهْ	اِلَيْهِمْ
Yoksa	Oldun mu (Kimlerden?)	Yalancılardan	Götür (Neyi?)	Mektubumla	Bu [mektubumla]	Ve onu bırak (Kime?)	Onlara

ثُمَّ	تَوَلَّ	عَنْهُمْ	فَانْظُرْ	مَاذَا	يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾	قَالَتْ	يَٓا اَيُّهَا الْمَلَؤُا
Sonra	Çekil (Kimden?)	Onlardan	Bak ki	Neye	Varacaklar	Sebe' melikesi dedi	Ey ileri gelenler!

اِنّ۪ي	اُلْقِيَ	اِلَيَّ	كِتَابٌ	كَر۪يمٌ ﴿٢٩﴾	اِنَّهُ	مِنْ سُلَيْمٰنَ	وَاِنَّهُ	بِسْمِ اللّٰهِ
Şüphesiz	Bırakıldı (Kime?)	Bana (Ne?)	Bir mektup ki	Çok değerli	O mektup (Kim tarafındandır?)	Süleyman tarafındandır	Ve gerçekten o mektup	Allah'ın ismiyle başlıyor (Öyle Allah ki)

الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ ﴿٣٠﴾	اَلَّا تَعْلُوا	عَلَيَّ	وَاْتُون۪ي	مُسْلِم۪ينَ ﴿٣١﴾	قَالَتْ
Rahman olan (Öyle Allah ki)	Rahim olan (Mektupta şöyle deniyor:)	Baş kaldırmayın (Kime?)	Bana	Ve bana gelin (Nasıl?)	Müslümanlar olarak	Dedi ki

يَٓا اَيُّهَا الْمَلَؤُا	اَفْتُون۪ي	ف۪ٓي اَمْر۪يۚ	مَا كُنْتُ	قَاطِعَةً	اَمْرًا
Ey ileri gelenler!	Bana görüş bildirin (Ne hakkında?)	Bu işim hakkında	Ben olmadım (Ne?)	Kesinleştirmiş (Neyi?)	Her hangi bir işi

حَتّٰى	تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾	قَالُوا	نَحْنُ	اُولُوا قُوَّةٍ	وَاُولُوا بَاْسٍ	شَد۪يدٍ	وَالْاَمْرُ
Ta ki	Siz şahitlik edene kadar	Onlar dediler ki:	Biz	Kuvvet sahipleriyiz (Daha?)	Ve güç sahipleriyiz (Öyle güç ki?)	Şiddetli	Karar (Nedir?)

اِلَيْكِ	فَانْظُر۪ي	مَاذَا	تَاْمُر۪ينَ ﴿٣٣﴾	قَالَتْ	اِنَّ الْمُلُوكَ	اِذَا دَخَلُوا
Sana aittir	Artık bak	Neyi	Emredeceksin	Melike dedi ki:	Kuşkusuz hükümdarlar	Girdikleri vakit (Nereye?)

قَرْيَةً	اَفْسَدُوهَا	وَجَعَلُوٓا	اَعِزَّةَ اَهْلِهَٓا	اَذِلَّةًۚ	وَكَذٰلِكَ	يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾
Bir memlekete	Orayı perişan ederler	Ve yaparlar (Kimi?)	Ahalisinin şereflilerini (Ne yaparlar?)	Zeliller	İşte böyle	Yaparlar

وَاِنّ۪ي	مُرْسِلَةٌ	اِلَيْهِمْ	بِهَدِيَّةٍ	فَنَاظِرَةٌ	بِمَ	يَرْجِعُ	الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾
Muhakkak ki ben	Göndericiyim (Kime?)	Onlara (Ne?)	Bir hediye	Ve bakıcıyım	Ne ile	Dönecek (Kim?)	Gönderilenler

السجدة

فَلَمَّا جَٓاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَٓا اٰتٰينِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ

Ne zamanki geldi (Kime?) | Süleyman'a | Dedi ki: | Bana yardım mı ediyorsunuz (Ne ile?) | Mal ile | O şey ki | Bana verdi (Kim?) | Allah (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Neden?)

مِمَّٓا اٰتٰيكُمْۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ

Ol şeyden ki | Size verdi | Bilakis | Siz | Hediyelerinizle | Sevinirsiniz | Dön (Kime?) | Onlara | Elbette onlara varacağız (Ne ile?)

بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَٓا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾

Öyle bir ordu ile ki | Dayanma gücü yoktur (Kimin?) | Onların (Neye karşı?) | O orduya karşı | Ve şüphesiz onları çıkartacağız (Nereden?) | Oradan (Ne oldukları halde?) | Zeliller olarak | Ve onlar oldukları halde | Hakirler

قَالَ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَأْت۪ين۪ي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَأْتُون۪ي مُسْلِم۪ينَ

[Süleyman] dedi ki: | Ey ileri gelenler! | Hanginiz | Bana getirecek (Neyi?) | Belkıs'ın tahtını | Onlar bana gelmeden önce (Ne olarak?) | Müslümanlar olarak

﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْر۪يتٌ مِنَ الْجِنِّ اَنَا۬ اٰت۪يكَ بِه۪ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَۚ

Dedi (Kim?) | Bir ifrit (Öyle ifrit ki?) | Cinlerden | Ben | Sana getireciyim (Neyi?) | Onu | Sen kalkmadan önce (Nereden?) | Makamından/bulunduğun meclisten

وَاِنّ۪ي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَم۪ينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذ۪ي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ

Ve şüphesiz ben | O tahtı getirmeye (Neyim?) | Elbette güçü yetenim | Emin birisiyim | Dedi (Kim?) | O kimse ki | Onun yanında vardır (Ne?) | Bir ilim (Neden?) | Kitaptan

اَنَا۬ اٰت۪يكَ بِه۪ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَۜ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ

Ben | Sana getireciyim (Neyi?) | Onu | Dönmeden önce (Kime?) | Sana (Ne?) | Gözün | Süleyman onu görünce (Ne olduğu halde?) | Yerleşmiş olduğu halde | Yanı başında

قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبّ۪يۗ لِيَبْلُوَن۪ٓي ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُۜ وَمَنْ شَكَرَ

Dedi ki: (Nedir?) | Bu | Rabbimin lütfundandır (Bu ne içindir?) | Beni imtihan etmek içindir | Şükür mü edeceğim | Yoksa | Nankörlük mü edeceğim | Her kim | Şükrederse

فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبّ۪ي غَنِيٌّ كَر۪يمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا

Ancak | Şükreder (Kim için?) | Kendisi için | Kim de | Nankörlük ederse | Hiç şüphesiz Rabbim (Nedir?) | İhtiyaçsızdır | Cömerttir | Süleyman dedi ki: | Bilemeyeceği bir hale getirin (Kim için?)

لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَد۪ٓي اَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذ۪ينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

Onun için (Neyi?) | Tahtını | Bakalım | [Farkına] varacak mı | Yoksa | Olacak mı | O kimselerden ki | [Farkına] varamıyorlar

فَلَمَّا جَٓاءَتْ ق۪يلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِۜ قَالَتْ كَاَنَّهُ هُوَۚ وَاُو۫ت۪ينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا

Ne zaman ki Melike geldi | Denildi (Ne denildi?) | Böyle midir (Ne?) | Senin tahtın | Dedi ki: (Nedir?) | Sanki bu | Odur | Bize verildi (Ne?) | Bilgi (Kimden önce?) | Bu mucizeden önce

وَكُنَّا مُسْلِم۪ينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ اِنَّهَا كَانَتْ

Ve bizler olduk (Ne?) | Müslümanlar | O melikeyi alıkoymuştu (Ne?) | O şey ki | İdi (Ne idi?) | Tapar idi (Neye?) | Allah'tan başka | Şüphesiz o kadın | İdi (Kimden idi?)

مِنْ قَوْمٍ كَافِر۪ينَ ﴿٤٣﴾ ق۪يلَ لَهَا ادْخُل۪ي الصَّرْحَۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً

Bir kavimden ki | Kafirler | Denildi (Kime?) | O kadına | Gir (Nereye?) | Saraya | Ne zaman ki onu gördü | Onu sandı (Ne?) | Derince bir su birikintisi

وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَاۜ قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَار۪يرَۜ قَالَتْ رَبِّ

Açı verdi (Neyi?) | İki baldırını | Dedi | Gerçekten o | Bir köşktür ki | Düz (Neden?) | Sırçadan/saf billurdan | [Belkıs] dedi ki: | Ey Rabbim!

اِنّ۪ي ظَلَمْتُ نَفْس۪ي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٤﴾

Şüphesiz ben | Zulmettim (Kime?) | Kendime | Ve teslim oldum (Kimle beraber?) | Süleyman ile beraber (Kime teslim oldum?) | Allah'a (Öyle Allah ki) | Alemlerin Rabbi olan

36. Bunun üzerine gönderilen (elçi) Süleyman'a vardığı zaman (Süleyman) dedi ki: "Siz bana mal ile yardım mı etmek istiyorsunuz? Bakın Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha iyidir. Hayır, siz hediyenize güveniyorsunuz.

37. Dön onlara (söyle): "Allah'a yemin olsun ki, karşı gelemeyecekleri ordularla varırım da, oradan kendilerini zilletler içinde hor ve hakir oldukları halde çıkarırım."

38. (Süleyman): "Ey heyet, kendileri teslim olarak bana gelmeden önce, o kadının tahtını bana kim getirir?" dedi.

39. Cinlerden bir ifrit: "Sen makamından kalkmadan önce ben onu sana getiririm. Ve gerçekten ben buna karşı güvenilir bir güce sahibim." dedi.

40. Yanında kitaptan bir ilim bulunan zat ise: "Ben onu sana gözünü kırpmadan önce getiririm." dedi. Derken (Süleyman) onu yanında duruyor görünce: "Bu Rabbimin lütfundandır, beni imtihan için ki, şükredecek miyim, yoksa nankörlük mü edeceğim. Her kim şükrederse ancak kendisi için şükreder, her kim de nankörlük ederse, şüphe yok ki, Rabbim çok zengindir, çok cömerttir." dedi.

41. (Süleyman) dedi ki: "Tahtını tanınmaz duruma sokun, bakalım tanıyacak mı, yoksa tanımazlardan mı olacak?"

42. Bunun üzerine (Melike) geldiğinde: "Böyle mi senin tahtın?" denildi. (O da): "Sanki o! Zaten bize daha önce bilgi verildi ve biz Müslüman olduk!" dedi.

43. Daha önce Allah'tan başka taptığı şeyler, ona engel olmuştu. Çünkü inançsız bir kavimden idi.

44. Ona: "Köşke gir!" denildi. Derken (Melike) onu görünce derin bir su sandı ve eteklerini topladı. Süleyman: "O parlak bir köşk, sırçadan!" dedi. Kadın: "Ey Rabbim! Gerçekten ben daha önce nefsime zulmetmişim, şimdi Süleyman ile birilikte teslim oldum Allah'a, âlemlerin Rabbine… " dedi.

45. Andolsun ki, Allah'a ibadet edin diye Semud'a da kardeşleri Salih'i göndermiştik. Derken birbirleriyle çekişen iki fırka oldular.

46. (Salih) dedi ki: "Ey benim kavmim, iyilikten önce niçin kötülüğe koşuyorsunuz? Ne olur Allah'a istiğfar etseniz, belki rahmetine nail olursunuz."

47. (Onlar) dediler ki: "Biz, senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık." (Salih) dedi ki: "Sizin uğursuzluğunuzun sebebi Allah tarafından biliniyor. Doğrusu siz imtihan edilen bir kavimsiniz."

48. Şehirde dokuz elebaşı vardı ki, hep yeryüzünde bozgunculuk yaparlar, düzeltmeye çalışmazlardı.

49. Allah'a yeminleşerek, birbirlerine şöyle dediler: "Andolsun ki, ona ve ailesine bir gece baskını yapalım, sonra da velisine yemin edelim: Biz onun helâkine şahit olmadık; şüphesiz sözümüz sözdür, doğru söylüyoruz."

50. (Onlar) böyle bir tuzak kurdular, hâlbuki haberleri yok, biz de bir tuzak kurmuştuk.

51. Şimdi bak! Tuzaklarının sonu nasıl oldu? Kendilerini ve kavimlerini toptan kırıp geçirdik.

52. Daha işte, evleri çökmüş, zulümleri yüzünden bomboş! Şüphesiz bunda bilen bir toplum için ibret alacak bir âyet vardır.

53. Hâlbuki iman edip, takva üzere olanları kurtuluşa erdirdik.

54. Lut'a da peygamberlik verdik. O zaman kavmine şöyle demişti: "Siz göz göre göre o hayâsızlığı yapacaksınız ha!

55. Gerçekten siz, kadınları bırakıp şehvet için mutlaka erkeklere mi gideceksiniz? Doğrusu siz ne yaptığınızı bilmez bir kavimsiniz."

وَلَقَدْ	Andolsun ki, elbette
اَرْسَلْنَٓا	Biz gönderdik (Kime?)
اِلٰى ثَمُودَ	Semud kavmine (Kimi?)
اَخَاهُمْ	Onların kardeşini (Ondan bedel?)
صَالِحًا	Salih'i (Ne diye gönderdik?)
اَنِ اعْبُدُوا	İbadet edin diye (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
فَاِذَا هُمْ	Birde onlar (Ne oldukları halde?)
فَرِيقَانِ	İki ayrı zümre oldular (Öyle iki zümre ki)
يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾	Birbiriyle çekişiyorlar
قَالَ	Salih dedi
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ	Niçin acele istiyorsunuz (Neyi?)
بِالسَّيِّئَةِ	Kötülüğü (Neden önce?)
قَبْلَ الْحَسَنَةِ	İyilikten önce
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ	Mağfiret dileseniz ya! (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾	Merhamet olunasınız
قَالُوا	Dediler ki
اطَّيَّرْنَا	Uğursuzluğa düştük (Kim ile?)
بِكَ	Seninle (Daha?)
وَبِمَنْ	Ve o kimselerle ki
مَعَكَ	Seninle beraberdirler
قَالَ	Salih dedi ki:
طَٓائِرُكُمْ	Sizin uğursuzluğunuz (Nerededir?)
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah katındadır
بَلْ	Bilakis
اَنْتُمْ	Siz (Kimsiniz?)
قَوْمٌ	Bir topluluk ki
تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾	İmtihan ediliyorsunuz
وَكَانَ	Vardı (Nerede?)
فِى الْمَدِينَةِ	Şehirde (Ne vardı?)
تِسْعَةُ رَهْطٍ	Dokuz kişi (Öyle dokuz kişi ki?)
يُفْسِدُونَ	Bozgunculuk yapıyorlar (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Daha?)
وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾	Hiç ıslah etmiyorlardı
قَالُوا	Dediler ki:
تَقَاسَمُوا	Yeminleşin (Neye?)
بِاللّٰهِ	Allah'a
لَنُبَيِّتَنَّهُ	Mutlaka ona gece baskın yapacağız (Daha kime gece baskın yapacağız?)
وَاَهْلَهُ	Onun arkadaşlarına
ثُمَّ	Sonra da
لَنَقُولَنَّ	Elbette diyeceğiz (Kime diyeceğiz?)
لِوَلِيِّهِ	Velisine
مَا شَهِدْنَا	Biz şahit olmadık
مَهْلِكَ اَهْلِهِ	Arkadaşlarının helak edilişine
وَاِنَّا	Ve gerçekten biz
لَصَادِقُونَ	Elbette doğru söyleyenleriz
﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا	Hile kurdular (Nasıl?)
مَكْرًا	Bir çeşit hileyle
وَمَكَرْنَا	Biz de hilelerine karşılık verdik (Nasıl?)
مَكْرًا	Başka bir çeşit hile ile
وَهُمْ	Onlar iken (Ne iken?)
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾	Farkında değiller iken
فَانْظُرْ	Şimdi bak
كَيْفَ كَانَ	Nasıl oldu (Ne?)
عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ	Onların hilelerinin sonu
اَنَّا	Muhakkak ki biz
دَمَّرْنَاهُمْ	Onları yok ettik (Daha kimi?)
وَقَوْمَهُمْ	Kavimlerini de
اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾	Top yekun
فَتِلْكَ	İşte şunlar
بُيُوتُهُمْ	Onların evleridirler (Ne halde?)
خَاوِيَةً	Çökmüş olduğu halde (Ne sebebiyle?)
بِمَا ظَلَمُوا	Zulmetmeleri sebebiyle
اِنَّ فِى ذٰلِكَ	Hiç şüphesiz bunda vardır (Ne?)
لَاٰيَةً	Bir ayet/ders vardır (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir toplum için ki
يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾	Biliyorlar
وَاَنْجَيْنَا	Ve biz kurtardık (Kimi?)
الَّذِينَ	O kimseleri ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
وَكَانُوا	Ve onlar idiler (Ne idiler?)
يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾	Sakınan kişiler
وَلُوطًا	Lut'u da [gönderdik]
اِذْ	O vakit ki
قَالَ	Dedi (Kime?)
لِقَوْمِهِ	Kavmine
اَتَاْتُونَ	İşleyecek misiniz? (Neyi?)
الْفَاحِشَةَ	Fuhşu
وَاَنْتُمْ	Halbuki siz
تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾	Görüyorsunuz
اَئِنَّكُمْ	Gerçekten sizler mi?
لَتَاْتُونَ	Yanaşıyorsunuz (Kime?)
الرِّجَالَ	Erkeklere (Nasıl?)
شَهْوَةً	Şehvetle (Kime şehvetle?)
مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِ	Kadınlardan başkasına
بَلْ	Bilakis
اَنْتُمْ	Siz
قَوْمٌ	Bir toplumsunuz ki
تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾	Cahillik ediyorsunuz

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ

Artık olmadı (Ne?) | Kavminin cevabı | Ancak [oldu] | Demeleri | Çıkartın (Kimi?) | Lut ailesini (Nereden?)

مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ

Memleketinizden | Şüphesiz ki onlar | Bir takım insanlardır ki | Son derece arınıyorlar | Biz de onu kurtardık (Daha?) | Ailesini de

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ

Ancak hariç | Hanımı | O hanımını takdir ettik (Kimlerden?) | Geride kalanlardan | Ve biz yağdırdık (Kime?) | Onların üzerine (Ne?)

مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ

Bir yağmur | Ne fena oldu! (Ne?) | Uyarılmış olanların yağmuru | Söyle: | Hamd (Kime mahsustur?) | Allah'a mahsustur | Ve selam olsun (Kim üzerine?)

عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

Kulları üzerine | Öyle kulları ki | Seçti | Allah mıdır? | Daha hayırlı | Yoksa o şeyler midir ki | [Onları] şirk koşuyorlar

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

Yoksa o zat mı ki? | Yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Yeri | Ve indirdi (Kim için?) | Sizin için (Nereden?) | Gökten (Ne indirdi?)

مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ

Su | Ve biz bitirdik (Ne ile bitirdik?) | O su ile (Neyi bitirdik?) | Bahçeleri (Öyle bahçe ki) | Güzellik sahibi (Yine öyle bahçeler ki) | Yoktur (Kim için?) | Sizin için (Ne?)

أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾

Bitirmeniz (Neyi?) | O bahçenin ağacını | İlah mı var? (Kim ile birlikte?) | Allah'la birlikte | Bilakis | Onlar | Bir topluluktur ki | Şirk koşuyorlar

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ

Yoksa o kimse mi ki | Yaptı (Neyi?) | Yeri (Ne?) | Karargah (Daha?) | Ve yaptı (Nerede?) | Onların arasında (Ne?) | Nehirler (Daha?) | Ve yarattı

لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَإِلَٰهٌ

O yer için (Ne?) | Sabit dağlar (Daha?) | Ve yaptı (Nereye?) | İki denizin arasına (Ne?) | Engel | İlah mı vardır? (Kim ile beraber?)

مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ

Allah ile beraber | Bilakis | Onların çoğu (Nedir?) | Bilmezler | Yoksa o zat mı ki? | Karşılık veriyor (Kime?) | Zorda kalana (Ne zaman?)

إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ

Kendisine dua ettiği zaman (Daha?) | Ve gideriyor (Neyi?) | Sıkıntısını (Daha?) | Ve sizi kılıyor (Ne?) | Yeryüzünde hükümdarlar

أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ

İlah mı var? (Kim ile beraber?) | Allah ile beraber | Ne kadar az | Düşünüyorsunuz | Yoksa o zat mı ki? | Size yol gösteriyor (Nerede?)

فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا

Karanın karanlıklarında (Daha?) | Ve denizin karanlıklarında | O kimse mi? | Gönderiyor (Neyi?) | Rüzgarları (Ne olarak?) | Müjdeci olarak (Nerede?)

بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

Rahmetinin önünde | İlah mı var? (Kim ile beraber?) | Allah ile beraber | Çok yücedir (Kim?) | Allah (Neden?) | O şeylerden ki | Şirk koşuyorlar

56. Buna kavminin cevabı sadece şu olmuştu: "Çıkarın şu Lut ailesini memleketinizden. Çünkü onlar, çok temizlik taslayan kimselerdir."

57. Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Ancak karısını, geride kalanlar arasında olmasını takdir etmiştik.

58. Ve onların üzerine öyle bir yağmur yağdırmıştık ki... Ne kötüdür o uyarılanların yağmuru!

59. De ki: "Hamdolsun Allah'a, bir de selam olsun O'nun seçtiği kullarına!' Allah mı hayırlı, yoksa müşriklerin ortak koştukları mı?

60. Yoksa gökleri ve yeri yaratıp sizin için gökten bir su indiren mi? Biz, o su ile gözleri ve gönülleri açan bahçeler bitirmekteyiz. Siz onların bir ağacını bile bitiremezdiniz. Allah ile beraber bir ilah mı var? Hayır, onlar, sapkınlık ediyorlar.

61. Yoksa yeryüzünü bir karargâh kılıp, aralarında ırmaklar akıtan, onun için sabit dağlar yerleştiren ve iki deniz arasına bir engel koyan mı? Allah ile beraber bir ilah mı var? Hayır, onların çoğu ilim ehli değildir.

62. Yoksa darda kalan kendisine dua ettiği zaman, duasını kabul edip kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzüne halifeler kılan mı (daha hayırlı)? Allah ile beraber bir ilahı mı var? Siz pek az düşünüyorsunuz!

63. Yoksa o kara ve deniz karanlıklarında size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci gönderen mi? Allah ile beraber bir ilah mı var? Allah, yüksek, çok yüksektir, onların ortak koştuklarından...

64. Yoksa halkı önce yaratıp sonra yaratmayı tekrarlayacak olan ve size gökten ve yerden rızık veren mi? Allah ile beraber bir ilah mı var? De ki: “Hayır getirin delilinizi, eğer doğru sözlü kimselerden iseniz!”

65. De ki: “Göklerde ve yerde Allah’tan başka kimse gaybı bilmez. Onlar da ne zaman diriltileceklerini bilmezler.

66. Fakat ahiret hakkında kendilerine peşi peşine bilgi verilmektedir. Fakat onlar bundan bir şüphe içindedirler, daha doğrusu onlar ondan kördürler.

67. Ve o inkâr edenler şöyle dediler: “Biz ve atalarımız toprak olduğumuz zaman mı, gerçekten bizler kesin olarak çıkarılacak mıyız?

68. Yemin ederiz ki, bu bize de söylenildi, bundan önce atalarımıza da... Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir.”

69. De ki: “Hele yeryüzünde bir dolaşın da bakın, suçluların sonu nasıl olmuş?

70. Onlara karşı üzülme ve kurdukları tuzaklar yüzünden bir darlığa da düşme!

71. Bir de: “Bu vaad ne zaman, eğer doğru söyleyenlerden iseniz?” diyorlar.

72. De ki: “Belki de çabuk gelmesini istediğiniz o azabın bir kısmı ensenize binmiş bulunuyor.”

73. Muhakkak Rabbin, insanlara karşı kesin bir lütuf sahibidir, fakat onların çoğu şükretmezler.

74. Hâlbuki Rabbin onların sinelerinin ne gizliyor ve ne açığa vuruyorsa, mutlaka hepsini biliyor.

75. Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, açık bir kitapta olmasın.

76. Haberiniz olsun ki, bu Kur’an İsrailoğulları’na, ihtilaf edip durdukları şeylerin pek çoğunu anlatır.

اَمَّنْ	يَبْدَؤُا	الْخَلْقَ	ثُمَّ	يُعِيدُهُ	وَمَنْ	يَرْزُقُكُمْ	مِنَ السَّمَاءِ
Yoksa o zat mı ki?	İlk defa yaratan (Neyi?)	Mahlukatı	Sonra da	Onu iade eden	Ve o kimse mi ki	Size rızık veriyor (Nereden?)	Gökten (Daha nereden?)

وَالْاَرْضِ	ءَاِلٰهٌ	مَعَ اللّٰهِ	قُلْ	هَاتُوا	بُرْهَانَكُمْ	اِنْ كُنْتُمْ	صَادِقِينَ
Yerden	İlah mı var? (Kim ile beraber?)	Allah ile beraber	Söyle onlara ki:	Getirin (Neyi?)	Delilinizi	Eğer iseniz	Doğru sözlü olanlar

﴿٦٤﴾ قُلْ	لَا يَعْلَمُ	مَنْ	فِي السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	الْغَيْبَ	اِلَّا	اللّٰهُ
Söyle onlara ki:	Bilemez (Kim?)	O kimse ki (Neredeydir?)	Göklerde (Daha?)	Ve yerde (Neyi bilemez?)	Gaybı	Ancak	Allah [bilir]

وَمَا يَشْعُرُونَ	اَيَّانَ	يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾	بَلِ	ادَّارَكَ	عِلْمُهُمْ	فِي الْاٰخِرَةِ
Onlar bilemezler de	Ne zaman	Diriltilecekler	Bilakis	Ard arda olmuştur (Ne?)	Onların ilimleri (Ne hakkındaki?)	Ahiret hakkındaki

بَلْ	هُمْ	فِي شَكٍّ	مِنْهَا	بَلْ	هُمْ	مِنْهَا	عَمُونَ ﴿٦٦﴾	وَقَالَ	الَّذِينَ	كَفَرُوا
Doğrusu	Onlar	Bir şüphe içindedirler (Neden?)	O ahiretten	Dahası	Onlar (Neden?)	O ahiretten (Nedirler?)	Kördürler	Dedi (Kim?)	O kimseler ki	İnkâr ettiler (Ne dediler?)

ءَاِذَا كُنَّا	تُرَابًا	وَاٰبَاؤُنَا	اَئِنَّا	لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾	لَقَدْ	وُعِدْنَا	هٰذَا
Biz olduğumuz zaman mı? (Ne?)	Toprak (Daha kim?)	Ve babalarımız	Gerçekten biz mi?	Elbette çıkartılacağız	Andolsun ki, elbette	Vaat olunduk (Ne ile?)	Bununla

نَحْنُ	وَاٰبَاؤُنَا	مِنْ قَبْلُ	اِنْ	هٰذَا	اِلَّا	اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾	قُلْ
Biz (Daha kim?)	Ve babalarımız (Ne zaman?)	Bundan önce	Değildir	Bu	Ancak (Nedir?)	Eskilerin masallarıdır	Söyle onlara ki:

سِيرُوا	فِي الْاَرْضِ	فَانْظُرُوا	كَيْفَ كَانَ	عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
Dolaşın (Nerede?)	Yeryüzünde	Ve bakın	Nasıl olmuş (Ne?)	Suçluların sonu

﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ	عَلَيْهِمْ	وَلَا تَكُنْ	فِي ضَيْقٍ	مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
Üzülme (Kime?)	Onlara	Ve olma (Nerede?)	Darlık içinde (Neden dolayı?)	Tuzak kurmalarından dolayı

وَيَقُولُونَ	مَتٰى	هٰذَا الْوَعْدُ	اِنْ كُنْتُمْ	صَادِقِينَ ﴿٧١﴾	قُلْ	عَسٰى
Ve derler ki:	Ne zamandır?	Bu vaat	Eğer olduysanız (Ne?)	Doğru söyleyen kimseler	De ki:	Umulur (Ne?)

اَنْ يَكُونَ	رَدِفَ	لَكُمْ	بَعْضُ الَّذِي	تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾	وَاِنَّ رَبَّكَ
Olması (Ne olması?)	Peşine takılmış (Kimin?)	Sizin (Ne?)	O şeyin bir kısmı ki	Onu acele istiyorsunuz	Şüphesiz senin Rabbin (Nedir?)

لَذُو فَضْلٍ	عَلَى النَّاسِ	وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ	لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾	وَاِنَّ رَبَّكَ
Elbette lütuf sahibidir (Kime?)	İnsanlara	Fakat onların çoğu (Nedir?)	Şükretmezler	Ve şüphesiz senin Rabbin

لَيَعْلَمُ	مَا	تُكِنُّ	صُدُورُهُمْ	وَمَا	يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾	وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ
Elbette bilir (Neyi?)	O şeyi ki	Saklıyor (Ne?)	Onların sineleri (Daha neyi bilir)	O şeyi ki	Açığa vuruyorlar	Hiçbir gaib yoktur ki (Nerede?)

فِي السَّمَاءِ	وَالْاَرْضِ	اِلَّا	فِي كِتَابٍ	مُبِينٍ ﴿٧٥﴾	اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ
Gökte (Daha?)	Ve yerde	Ancak (O gaib nerededir?)	Bir kitaptadır (Öyle kitap ki)	Apaçık	Muhakkak ki bu Kuran

يَقُصُّ	عَلٰى بَنٖى اِسْرَاۤئِلَ	اَكْثَرَ الَّذِي	هُمْ	فِيهِ	يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾
Anlatır (Kime?)	İsrailoğullarına (Neyi anlatır?)	O şeylerin çoğunu ki	İsrailoğulları	O şeyde (Nedirler?)	İhtilaf ediyorlar

وَاِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ

Şüphesiz Kuran (Nedir?) | Elbette bir hidayettir (Daha nedir?) | Ve bir rahmettir (Kime?) | İnananlara | Şüphesiz senin Rabbin | Hükmedecek (Kim arasında?) | Onlar arasında (Ne ile?)

بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّكَ

Hükmü ile | O Allah (Nedir?) | Aziz'dir (Daha nedir?) | Her şeyi bilendir | Şu halde tevekkül et (Kime?) | Allah'a | Şüphesiz sen (Ne üzeresin?)

عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ

Hak üzeresin (Öyle hak ki) | Apaçık | Şüphesiz sen | İşittiremezsin (Kime?) | Ölülere (Daha?) | Ve yine işittiremezsin (Kime?) | Sağırlara (Neyi işittiremezsin?)

الدُّعَاءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا اَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ

Çağrıyı (Ne zaman işittiremezsin?) | Kaçtıkları zaman (Ne oldukları halde?) | Arkalarını dönücüler oldukları halde | Sen değilsin (Ne?) | Körleri hidayete erdiren (Neden?)

عَنْ ضَلَالَتِهِمْ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

Sapıklıklarından | Sen işittiremezsin | Ancak [işittirirsin] (Kime?) | O kimseye ki | İnanıyor (Neye?) | Bizim ayetlerimize | İşte onlar (Kimlerdir?) | Müslümanlardır

وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ

Geldiği zaman (Ne?) | Verilen söz (Kime geldiği zaman?) | Onlara | Biz çıkartırız (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Bir dâbbe (Nereden?) | Yerden (Öyle dabbe ki) | Onlara şöyle söyler:

اَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِاٰيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ

Muhakkak ki insanlar | Oldular (Neye karşı?) | Ayetlerimize karşı (Ne oldular?) | Kesin inanmaz oldular | Zikret o günü ki | Toplayacağız (Kimden?) | Her ümmetten (Kimi?)

فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰى اِذَا جَاؤُ قَالَ

Bir taifeyi (Kimden?) | O kimselerden ki | Yalanlıyor (Neyi?) | Ayetlerimizi | Artık onlar | Bir araya getirilip [hesap yerine] sevkedilirler | Nihayet geldikleri vakit | [Allah] der ki

اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

Yalanladınız mı? (Neyi?) | Ayetlerimi | Halbuki kuşatmadınız (Neyi?) | Ayetlerimi (Ne bakımından?) | İlim bakımından | Yoksa neydi? (Ne?) | Sizin olduğunuz şey (Ne olduğunuz?) | Yapar olduğunuz şey

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا

Vaki oldu (Ne?) | Verilen söz (Kime?) | Onlara (Ne sebebiyle?) | Zulümleri sebebiyle | Artık onlar | Konuşamazlar | Görmediler mi ki?

اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِي ذٰلِكَ

Şüphesiz biz | Yarattık (Neyi?) | Geceyi (Niye?) | İstirahat etsinler diye (Nerede?) | Onda (Daha neyi yarattık?) | Gündüzü de (Ne olduğu halde?) | Gösterici/aydınlık olarak | Hiç şüphesiz bunda vardır (Ne?)

لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ

Alametler (Kim için?) | Bir toplum için ki | İman ediyorlar (Daha neyi hatırla?) | Ve o günü ki | Üfürülecek (Neye?) | Sûr'a | Ve şiddetli bir korkuya kapılmıştır (Kim?) | O kimseler ki

فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ وَكُلٌّ اَتَوْهُ

Göklerdedir (Daha?) | O kimseler ki | Yerdedir | Ancak müstesna | O kimse ki | Diledi (Kim?) | Allah | Ve hepsi | Ona geldiler (Ne oldukları halde?)

دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ

Boyunlarını bükmüşler oldukları halde | Görürsün (Neyi?) | Dağları | Onları sanırsın (Ne?) | Hareketsiz | Halbuki o dağlar | Geçer giderler (Ne gibi?) | Bulutların geçip gitmesi gibi

صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِي اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ اِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

Allah'ın işi olarak | Öyle Allah ki | Sağlam yaptı (Neyi?) | Her şeyi | Hiç şüphesiz O (Nedir?) | Bilmektedir (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz yapıyorsunuz

77. Ve gerçek şu ki, o doğruyu gösteren kesin bir hidâyet ve mü'minler için sırf bir rahmettir.

78. Elbette Rabbin, aralarında hükmünü verecektir ve O, güçlüdür, her şeyi bilendir.

79. O halde Allah'a güven. Sen, şüphesiz açık bir gerçek üzerindesin.

80. Şüphesiz sen, ölülere işittiremezsin. Arkalarını dönmüş kaçarlarken sağırlara da daveti işittiremezsin.

81. Sen o körleri sapıklıklarından kurtarıp hidâyete erdirecek de değilsin. Sen, ancak âyetlerimize inanacaklara işittirirsin de onlar Müslüman olur, esenliğe ulaşırlar.

82. Söylenen başlarına geleceği zaman, onlar için yerden bir dabbe çıkarırız, insanların âyetlerimize kesin bir şekilde inanmadıklarını kendilerine söyler.

83. Ve her ümmetten âyetlerimizi yalanlayan kimselerden bir grup yaparak mahşere süreceğimiz gün, artık onlar hep denetim ve gözetim altında tutulurlar.

84. Sonunda geldikleri zaman (Allah): "Siz, benim âyetlerimi, onları ilmen kavramadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa ne yapıyordunuz?" buyurur.

85. Zulmetmeleri yüzünden aleyhlerinde söz gerçekleşir (söylenen başlarına gelir) de artık dilleri tutulur.

86. Görmediler mi, biz içinde dinlensinler diye geceyi yaptık, göz açmak üzere de gündüzü! Kesinlikle bunda iman edecek bir kavim için birçok âyetler vardır.

87. Hele Sur üfürüleceği, üfürülüp de Allah'ın dilediği kimselerin dışında bütün göklerdeki kimselerin ve yerdeki kimselerin hepsi şiddetli bir korku ile ürperdiği ve her biri ona hor ve hakir olarak geldikleri gün ne müthiştir!

88. Bir de o dağları görür, onları donuk ve hareketsiz sanırsın. Hâlbuki onlar, bulut geçer gibi geçer. Bu, her şeyi yerli yerinde, sağlam yapan Allah'ın sanatıdır. O, şüphesiz bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

89. Her kim iyilikle gelirse, o zaman ona ondan daha hayırlısı vardır ve onlar o günkü şiddetli korkudan güven içinde kalırlar.

90. Her kim de kötülükle gelirse, artık yüzleri ateşte sürtülür. Başka değil, sırf yaptığınız işlerin cezasını (çekeceksiniz.)

91. Ben, yalnızca bu beldenin, onu saygın kılan ve her şey de kendisinin olan Rabbe ibadet etmekle emrolundum. Ve yine samimi Müslümanlardan olmakla emrolundum.

92. Ve Kuran okuyayım... Bunun üzerine her kim hidâyeti kabul ederse, yalnızca kendi lehine kabul etmiş olur. Kim de sapa giderse de ki: "Ben, yalnızca tehlikeyi haber verenlerdenim."

93. Ve de ki: "Hamdolsun Allah'a; O, size âyetlerini gösterecek de onları tanıyacaksınız. Ve Rabbin ne yapacağınızdan gafil değildir."

KASAS SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
88 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ta, Sin, Mim.

2. Bunlar, sana o apaçık kitabın âyetleri...

3. Sana Musa ile Firavun kıssasından bir kısmını, iman edecek bir kavim için gerçek olarak okuyacağız.

4. Çünkü Firavun, o yerde baş kaldırmış ve halkını fırka fırka edip arkasına takmıştı. Onlardan bir grubu ezmek istiyor, oğullarını boğazlatıyor, kadınlarını sağ bırakıyordu. O kesinlikle bozgunculardandı.

5. Biz de o yerde ezilmekte olanlara lütufta bulunmak, onları öncü imamlar yapmak, hem onları varisler kılmak istiyorduk.

مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَاۚ وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ اٰمِنُونَ

Her kim | Gelirse (Ne ile?) | İyilikle | Onun için vardır (Ne?) | Hayır (Neden dolayı?) | Bundan dolayı | Ve onlar | O günün dehşetinden (Nedirler?) | Emindirler

۸۹ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِۜ هَلْ تُجْزَوْنَ

Kim de | Gelirse (Ne ile?) | Kötülükle | Artık sürtülür (Ne?) | Onların yüzleri (Nerede?) | Ateşte | Cezalanacak mısınız?

اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۹۰ اِنَّمَٓا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ

Ancak | Ol şeylerin cezasıyla ki | Siz idiniz (Ne?) | Yapıyordunuz | Ben muhakkak emrolundum (Ne ile?) | İbadet etmemle (Kime?) | Bu beldenin Rabbine

الَّذ۪ي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍۘ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِم۪ينَۙ

Öyle Rabb ki | Onu hürmetli kılmıştır | Onun içindir (Ne?) | Herşey | Ve ben emrolundum (Ne ile?) | Olmamla (Kimlerden?) | Müslümanlardan (Daha ne ile emir olundum?)

۹۱ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَد۪ي لِنَفْسِه۪ۚ

Okumamla (Neyi?) | Kuran'ı | Artık her kim | Hidayet bulursa | Sadece hidayet bulur (Kim için?) | Kendisi için

وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ مِنَ الْمُنْذِر۪ينَ ۹۲ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

Her kim de | Saparsa | De | Ben sadece | Uyarıcılardanım | Ve de ki: | Bütün hamdler | Allah'a mahsustur

سَيُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ فَتَعْرِفُونَهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۹۳

Yakında size gösterecektir (Neyi?) | Ayetlerini | Siz de onları bileceksiniz | Senin Rabbin değildir (Ne?) | Gafil (Neden?) | O şeyden ki | Yapıyorsunuz

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْقَصَصِ آيَاتُهَا ٨٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

طٰسٓمٓ ۱ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ۲ نَتْلُوا عَلَيْكَ

Tâ Sîn Mîm | Bu (Nedir?) | Kitab'ın ayetleridir (Öyle kitap ki) | Apaçık | Okuruz (Kime?) | Sana (Neden?)

مِنْ نَبَاِ مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۳ اِنَّ فِرْعَوْنَ

Musa'nın kıssasından (Daha kimin?) | Ve Firavun'un kıssasından (Ne ile?) | Hak ile (Kim için okuruz?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Onlar inanıyorlar | Muhakkak ki Firavun

عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَٓائِفَةً

Yücelik tasladı (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve yaptı (Kimi?) | Halkını (Ne yaptı?) | Bölük bölük (Ne olduğu halde?) | Güçsüz görüyor olduğu halde (Kimi?) | Bir fırkayı (Kimden?)

مِنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَٓاءَهُمْ وَيَسْتَحْي۪ نِسَٓاءَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ

Onlardan | Kesiyor (Kimi?) | Onların oğullarını | Ve sağ bırakıyordu (Kimi?) | Onların kızlarını | Muhakkak o | Oldu (Kimlerden?)

مِنَ الْمُفْسِد۪ينَ ٤ وَنُر۪يدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذ۪ينَ اسْتُضْعِفُوا

Bozgunculuk yapanlardan | Biz de istiyorduk (Neyi?) | Lütufta bulunmayı (Kime?) | O kimselere ki | Güçsüz düşürüldüler (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِث۪ينَ ٥

O yerde (Daha neyi istiyorduk?) | Ve onları kılmayı (Ne kılmayı?) | Önderler (Daha neyi istiyorduk?) | Ve onları kılmayı (Ne kılmayı?) | Varisler kılmayı

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

Ve hâkimiyet vermeyi [istiyorduk] (Kime?) | Onlara (Nerede?) | O yerde (Daha neyi istiyorduk?) | Ve göstermemizi (Kime?) | Firavun'a (Daha?) | Haman'a (Daha?)

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَاَوْحَيْنَا

Ve o ikisinin ordularına (Kimden göstermemizi?) | Onlardan (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar oldular (Ne oldular?) | Korkuyorlar | Biz vahyettik (Kime?)

اِلَى اُمِّ مُوسَى اَنْ اَرْضِعِيهِ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ

Musa'nın annesine (Neyi vahyettik?) | Şöyle | Onu emzir | Korktuğunda (Kim üzerine?) | Musa'nın üzerine | Onu bırak (Nereye?) | Denize/suya

وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي اِنَّا رَادُّوهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ

Korkma (Daha?) | Ve üzülme | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | Onu geri döndürücüleriz (Kime?) | Sana (Daha?) | Ve onu kılıcılarız (Neden?)

مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا

Peygamberlerden | Onu aldı (Kim?) | Firavun'un ailesi (Niye?) | Sonunda olsun diye (Kime?) | Kendilerine (Ne olsun diye?) | Düşman (Daha ne olsun diye?)

وَحَزَنًا اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ

Ve üzüntü | Muhakkak ki Firavun (Daha?) | Ve Hâmân (Daha?) | Ve onların orduları | Oldular (Ne oldular?) | Yanlış yol tutanlar oldular

﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ

Dedi (Kim?) | Firavun'un karısı (Ne dedi?) | [Bu çocuk] göz ferahlığı/aydınlığıdır (Kim için?) | Benim için | Ve senin için | Onu öldürmeyin

عَسَى اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

Umulur | Bize faydalı olması | Yahut | Onu edinmemiz (Ne?) | Evlat | Onlar | Farketmiyorlardı

وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوسَى فَارِغًا اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ

Sabahladı (Kim?) | Musa'nın annesinin kalbi (Ne olarak sabahladı?) | Bomboş olarak | Muhakkak | Nerdeyse | Açığa vuracaktı (Neyi?) | Bunu

لَوْلَا اَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

Eğer bağlamasaydık/kuvvetlendirmeseydik (Neyi?) | Kalbini (Niçin?) | Olsun diye (Kimden?) | Müminlerden

وَقَالَتْ لِاُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ

Annesi dedi (Kime?) | Ablasına (Ne dedi?) | Onu takip et | O da gözetledi (Kimi?) | Onu (Ne olduğu halde gözetledi?) | Uzaktan | Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?)

لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ

Farkına varmaz oldukları halde | Biz menettik (Kime?) | Musa'ya (Neyi?) | Sütanneleri [kabul etmesini] (Neden önce?) | Bundan önce | Ve [kızkardeşi] dedi (Ne dedi?)

هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلَى اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ

Size göstereyim mi? (Neyi?) | Bir ev halkını (Öyle ev halkı ki) | Onun bakımını üstüne alacak (Kim için?) | Sizin için | Onlar oldukları halde (Kime?) | Ona

نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ اِلَى اُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ

İyi davrananlar | Böylece biz Musa'yı geri döndürdük (Kime?) | Annesine (Niçin?) | Ferah/aydın olsun diye (Ne?) | Onun gözü (Daha niçin?) | Ve üzüntü duymasın diye (Daha?)

وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

Ve şunu bilsin diye ki | Muhakkak ki Allah'ın vaadi (Nedir?) | Gerçektir | Fakat | Onların çoğu | Bilmezler

6. Ve yeryüzünde onlara kuvvet ve imkân verelim de, Firavun'a, Haman'a ve ordularına onlardan korktukları şeyi gösterelim.

7. O sırada Musa'nın anasına şu vahyi verdik: "Onu emzir. Derken aleyhine bir korku hissettin mi, o zaman onu denize bırakıver. Hem korkma ve üzülme! Biz, kesinlikle onu sana geri vereceğiz ve kendisini peygamberlerden biri yapacağız"

8. Bunun üzerine Firavun ailesi onu yitik olarak aldılar, çünkü o, ileride kendilerine bir düşman, bir tasa olacaktı. Doğrusu Firavun da, Haman da, askerleri de hep suçlu kimseler idiler.

9. Firavun'un hanımı ise: "Bana da sana da bir göz bebeği, bunu öldürmeyin, belki bize yarar, ya da evlat ediniriz." dedi ve onlar farkında değillerdi.

10. Musa'nın annesinin gönlü ise bomboş sabah etti. Şayet inananlardan olması için kalbine kuvvet vermeseydik, az daha onu açığa vuracaktı.

11. Musa'nın ablasına, "İzini takip et." de demişti. O da uzaktan gözetledi, onlar farkında değillerdi.

12. Önceden ona emzikçileri (süt anneleri) haram etmiştik. Bu nedenle (ablası) vardı da: "Sizin için bunun bakımını üstlenecek, hem ona iyi davranacak bir ev halkı size buluvereyim mi?"dedi.

13. Böylece onu anasına geri verdik ki, annesinin gözü aydın olsun da, üzülmesin ve bilsin ki, Allah'ın vaadi kesinlikle gerçektir ve fakat çokları bilmezler.

14. Ne zaman ki (Musa) kıvamına erip dengini buldu, ona bir hâkimiyet ile bir ilim verdik. İşte biz iyi davrananları böyle mükâfatlandırırız.

15. Bir de, halkının habersiz bulunduğu bir sırada şehre girdi, orada dövüşmekte olan iki adam buldu. Biri kendi tarafından, biri düşmanından... Kendi tarafından olan, düşmanından olana karşı yardım istedi. Musa da ona bir yumruk indirdi, işini bitiriverdi. Bunun üzerine: "Bu, şeytanın işindendir. O, gerçekten şaşırtıcı belli bir düşmandır." dedi.

16. "Ey Rabbim! Doğrusu ben kendime yazık ettim, artık mağfiretinle benim suçumu ört!" dedi. Allah da onu bağışladı. Gerçekten O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

17. Ey Rabbim! Bana verdiğin bu nimet hakkı için, artık suçlulara asla arka çıkmam." dedi.

18. Derken şehirde korku içinde, çevreyi gözetleyerek sabahladı ve birden dün kendisinden yardım isteyenin yine feryad ettiğini gördü ve Musa ona: "Besbelli sen bir yaramazsın!" dedi.

19. (Böyle) deyip de o ikisinin de düşmanı olan adamı yakalayıvermek isteyince: "Ey Musa, dün bir adamı öldürdüğün gibi beni de öldürmek mi istiyorsun? Arabuluculardan olmak istemeyip de yeryüzünde bir zorba mı olmak istiyorsun?" dedi.

20. Şehrin öte başından bir adam koşarak geldi ve: "Ey Musa! Haberin olsun, ileri gelenler seni öldürmek için hakkında görüşme yapıyorlar; hemen çık, ben gerçekten senin iyiliğini isteyenlerdenim." dedi.

21. Hemen oradan korku içinde, çevreyi gözetleyerek çıktı. Dedi ki: "Ey Rabbim! Kurtar beni bu zalim kavimden!"

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِى

Ne zaman ki / Musa ulaştı (Neye?) / Yiğitlik çağına / Ve olgunlaştı / Biz Ona verdik (Ne verdik?) / Hüküm (Daha?) / Ve ilim verdik / İşte böyle / Mükâfatlandırırız (Kimi?)

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلٰى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ اَهْلِهَا

İyilik yapanları / Ve girdi (Nereye?) / Şehre (Ne olduğu halde girdi?) / Bir gaflet anı üzere (Öyle gaflet ki?) / O şehir halkından olan

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ

Ve buldu (Nerede?) / O şehirde (Ne buldu?) / İki adam (Öyle iki adam ki) / Dövüşüyorlar / Bu (Kimdendi?) / Kendi kavmindendi / Bu da (Kimdendi?) / Düşmanı tarafındandı

فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسٰى

Ve Musa'dan yardım istedi (Kim?) / O kişi ki / Kendi kavminden olan (Kime karşı?) / O kimseye karşı ki / Düşmanı tarafından olan / Bunun üzerine ona bir yumruk vurdu (Kim?) / Musa

فَقَضٰى عَلَيْهِ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ

[Hayatına] son verdi / O kişinin / Dedi (Ne dedi?) / Bu (Nedendir?) / Şeytanın işindendir / Muhakkak ki o (Nedir?) / Düşmandır (Daha nedir?) / Saptırıcıdır (Öyle saptırıcı ki) / Apaçık

﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى فَاغْفِرْ لِى فَغَفَرَ لَهُ اِنَّهُ هُوَ

Musa dedi (Ne dedi?) / Ey Rabbim! / Doğrusu ben / Zulmettim (Kime?) / Kendime / Affet (Kimi?) / Beni / Bunun üzerine affetti (Kimi?) / Onu / Çünkü o / O (Nedir?)

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَٓا اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُونَ ظَهِيرًا

Çok mağfiret edendir / Çok merhamet edendir / Dedi (Ne dedi?) / Ey rabbim! (Neye karşı?) / İyilik etmene karşı (Kime?) / Bana / Artık ben kesinlikle olmayacağım (Ne olmayacağım?) / Sırt çıkar (Kime?)

لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِينَةِ خَٓائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى

Suçlulara / Sabahladı (Nerede?) / Şehirde (Ne olduğu halde?) / Korkar olduğu halde (Daha ne olduğu halde?) / Etrafı gözetler olduğu halde / Bir de ne görsün / O kimse ki

اسْتَنْصَرَهُ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُبِينٌ

Ondan yardım istemişti (Ne zaman?) / Dün / Kendisinden yine yardım istiyor / Dedi (Kime?) / Ona (Kim?) / Musa (Ne dedi?) / Kesinlikle sen (Nesin?) / Elbette azgınsın (Öyle azgın ki) / Apaçık

﴿١٨﴾ فَلَمَّٓا اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسٰٓى

Ne zaman ki / Musa istedi (Neyi?) / Yakalamayı (Kimi?) / O kimseyi ki / O (Nedir?) / Düşmandır (Kime?) / İkisine / Yardım isteyen dedi (Ne dedi?) / Ey Musa!

اَتُرِيدُ اَنْ تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ اِنْ تُرِيدُ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ

Sen istiyor musun? (Neyi?) / Beni de öldürmeyi (Ne gibi?) / Öldürdüğün gibi (Kimi?) / Bir kişiyi (Ne zaman?) / Dün / Sen istemiyorsun / Ancak [istiyorsun] / Olmayı (Ne olmayı?)

جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرِيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَٓاءَ

Zorba (Nerede?) / Bu yerde / Ve sen istemiyorsun (Neyi?) / Olmayı (Kimlerden?) / Düzeltenlerden / Ve geldi (Kim?)

رَجُلٌ مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعٰى قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ يَأْتَمِرُونَ

Bir adam (Nereden?) / Şehrin diğer ucundan (Ne olduğu halde?) / Koşar olduğu halde / Dedi (Ne dedi?) / Ey Musa! / Muhakkak ki ileri gelenler / Toplantı yapıyorlar (Kim hakkında?)

بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنِّى لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ

Senin hakkında (Ne için?) / Seni öldürmek için / Derhal çık / Muhakkak ki ben / Sana (Neyim?) / İyilik yapanlardanım / Hemen çıkıverdi (Nereden?)

مِنْهَا خَٓائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

O şehirden (Ne olduğu halde?) / Korkar olduğu halde / Ve gözetler olduğu halde / Dedi (Ne dedi?) / Ey rabbim! / Beni kurtar (Kimden?) / Halktan (Öyle halk ki) / Zalimler

وَلَمَّا	تَوَجَّهَ	تِلْقَٓاءَ مَدْيَنَ	قَالَ	عَسٰى	رَبّٖٓي	اَنْ يَهْدِيَنٖي
Ne zaman ki	Yöneldi (Nereye?)	Medyen tarafına	Dedi (Ne dedi?)	Umulur (Kimden?)	Rabbim'den (Ne umulur?)	Beni iletmesi (Neye?)

سَوَٓاءَ السَّبٖيلِ	﴿٢٢﴾	وَلَمَّا وَرَدَ	مَٓاءَ مَدْيَنَ	وَجَدَ	عَلَيْهِ	اُمَّةً
Doğru yola		Ne zaman ki geldi (Nereye?)	Medyen suyuna	Buldu (Nerede?)	O suyun yanında (Ne buldu?)	Bir topluluk (Neden?)

مِنَ النَّاسِ	يَسْقُونَ	وَوَجَدَ	مِنْ دُونِهِمُ	امْرَاَتَيْنِ	تَذُودَانِ	قَالَ
İnsanlardan (Öyle insan topluluğu ki)	Suluyorlar	Ve buldu (Neden başka?)	Onlardan başka (Ne buldu?)	İki kadın (Öyle iki kadın ki)	[Hayvanlarını sudan] alıkoyuyorlar	Dedi (Ne dedi?)

مَا خَطْبُكُمَا	قَالَتَا	لَا نَسْقٖي	حَتّٰى يُصْدِرَ	الرِّعَٓاءُ	وَاَبُونَا
Sizin derdiniz nedir?	Onlar da dedi ki	Sulayamayız (Ne zamana kadar?)	Ta ki ayrılıncaya kadar (Kim?)	Çobanlar	Bizim babamız (Nedir?)

شَيْخٌ	كَبٖيرٌ	﴿٢٣﴾	فَسَقٰى	لَهُمَا	ثُمَّ	تَوَلّٰٓى	اِلَى الظِّلِّ	فَقَالَ	رَبِّ
Yaşlıdır (Öyle yaşlı ki)	Büyük		Bunun üzerine Musa sulayıverdi (Kim için?)	Onlar için	Sonra	Çekildi (Nereye?)	Gölgeye	Ve dedi (Ne dedi?)	Ey rabbim!

اِنّٖي	لِمَٓا اَنْزَلْتَ	اِلَيَّ	مِنْ خَيْرٍ	فَقٖيرٌ	﴿٢٤﴾	فَجَٓاءَتْهُ	اِحْدٰيهُمَا
Muhakkak ki ben (Neye?)	İndireceğin herşeye (Kime indireceğin?)	Bana (Neden?)	Hayırdan (Neyim?)	Muhtacım		Ona geldi (Kim?)	Kızlardan biri (Ne olduğu halde?)

تَمْشٖي	عَلَى اسْتِحْيَٓاءٍ	قَالَتْ	اِنَّ اَبٖي	يَدْعُوكَ	لِيَجْزِيَكَ
Yürür olduğu halde (Ne üzere?)	Hayâ üzere	Dedi (Ne dedi?)	Muhakkak ki benim babam	Seni çağırıyor (Ne için?)	Sana karşılık olarak vermek için (Neyi?)

اَجْرَ مَا سَقَيْتَ	لَنَا	فَلَمَّا	جَٓاءَهُ	وَقَصَّ	عَلَيْهِ	الْقَصَصَ	قَالَ
Sulamanın ücretini (Kim için sulamanın?)	Bizim için	Ne zaman ki	Babasının yanına geldi	Ve anlattı (Kime?)	Ona (Neyi?)	Başından geçen olayı	Babası dedi (Ne dedi?)

لَا تَخَفْ	نَجَوْتَ	مِنَ الْقَوْمِ	الظَّالِمٖينَ	﴿٢٥﴾	قَالَتْ	اِحْدٰيهُمَا
Korkma	Kurtuldun (Kimden?)	Halktan (Öyle halk ki)	Zalimler		Dedi (Kim?)	Kızlardan biri (Ne dedi?)

يَٓا اَبَتِ	اسْتَأْجِرْهُ	اِنَّ خَيْرَ مَنِ	اسْتَأْجَرْتَ	الْقَوِيُّ	الْاَمٖينُ
Ey babacığım!	Onu kendine ücretli tut	Çünkü o kimsenin en hayırlısı ki	Sen ücretle tutacaksın (Kimdir?)	Kuvvetli olan (Daha?)	Ve güvenilir olandır

﴿٢٦﴾	قَالَ	اِنّٖٓي	اُرٖيدُ	اَنْ اُنْكِحَكَ	اِحْدَى ابْنَتَيَّ	هَاتَيْنِ
	Dedi (Ne dedi?)	Muhakkak ki ben	İstiyorum (Neyi?)	Sana nikâhlamayı (Kimi?)	İki kızımdan birini	Şu iki kızımdan (Neye karşılık?)

عَلٰٓى اَنْ تَأْجُرَنٖي	ثَمَانِيَ حِجَجٍ	فَاِنْ اَتْمَمْتَ	عَشْرًا	فَمِنْ عِنْدِكَ
Bana çalışmana karşılık	Sekiz yıl	Eğer bunu tamamlarsan (Neye?)	On yıla	Kendindendir

وَمَٓا اُرٖيدُ	اَنْ اَشُقَّ	عَلَيْكَ	سَتَجِدُنٖٓي	اِنْ شَٓاءَ	اللّٰهُ
Ben istemiyorum (Neyi?)	Zahmet vermeyi (Kime?)	Sana	Beni bulacaksın	Şayet dilerse (Kim?)	Allah (Kimlerden?)

مِنَ الصَّالِحٖينَ	﴿٢٧﴾	قَالَ	ذٰلِكَ	بَيْنٖي	وَبَيْنَكَ	اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ
İyilerden		Dedi (Ne dedi?)	Bu (Nedir?)	Benim aramla	Senin arandadır	İki süreden hangisini

قَضَيْتُ	فَلَا عُدْوَانَ	عَلَيَّ	وَاللّٰهُ	عَلٰى مَا نَقُولُ	وَكٖيلٌ	﴿٢٨﴾
Doldurursam	Düşmanlık yoktur (Kime?)	Bana	Allah	Dediklerimize (Nedir?)	Vekildir	

22. Ne zaman ki (Musa) Medyen tarafına doğru yöneldi: "Ola ki Rabbim beni düz yola çıkarır." dedi.

23. Ne zaman ki Medyen suyuna vardı, o su üzerinde bir küme insan buldu, (hayvanlarını) suluyorlar. Ötelerinde de (hayvanlarını suya gitmekten) alıkoyan iki kadın buldu. (Onlara): "Derdiniz nedir?" dedi. (Onlar): "Biz, çobanlar çekip gitmedikçe sulamayız ve bizim babamız da yaşlı bir ihtiyardır." dediler.

24. Bunun üzerine ikisi için hayvanlarını suladı, sonra gölgeye çekildi ve: "Ey Rabbim! Ben gerçekten bana indireceğin her hayra muhtacım!" dedi.

25. Derken o iki kadından biri utana utana yürüyerek ona gelip: "Babam, bize su çekivermenin ücretini ödemek için seni çağırıyor." dedi. Bunun üzerine varıp ona başından geçenleri anlatınca o: "Korkma, kurtuldun o zalim kavimden!" dedi.

26. O iki kadından biri: "Babacığım, onu ücretle tut. Çünkü tuttuğun ücretlilerin en hayırlısı o, güçlü, güvenilir adam!" dedi.

27. (Baba) dedi ki: "Haberin olsun, ben şu iki kızımdan birini, bana sekiz yıl çalışmana karşılık sana nikâhlamak istiyorum. On yıla tamamlarsan o da kendinden. Bununla birlikte seni zorlamak istemiyorum. İnşallah beni iyi kimselerden bulacaksın."

28. (Musa): "O, benimle senin arandadır. Bu iki süreden hangisini yerine getirirsem bana karşı bir düşmanlık yok demektir ve Allah anlaşmamıza kefildir!" dedi.

29. Musa belirlenen süreyi doldurup ailesiyle yola çıktığı zaman, Tur tarafından bir ateş hissetti. Ailesine: "Durun, ben bir ateş hissettim, ümit ederim ki size ondan bir haber getiririm veya o ateşten bir kor parçası alırım, belki bir ocak yakıp ısınırsınız." dedi.

30. Derken ona varınca vadinin sağ kıyısından o mübarek yerde, ağaçtan ona şöyle seslenildi: "Ey Musa! Haberin olsun benim, ben, Allah, âlemlerin Rabbi!

31. Bırak asanı…" Derken onun sanki bir çevik yılan gibi hareket ettiğini görünce, öyle bir dönüp kaçtı ki, arkasına bile bakmadı. "Ey Musa! Yüzünü dön ve korkma. Çünkü sen güvenlik içinde olanlardansın!

32. Elini koynuna sok, çıksın bembeyaz, kusursuz olarak. Korkudan (açılan) kollarını kendine kavuştur! İşte bu ikisi, Rabbinden Firavun'a ve ileri gelen adamlarına karşı sana iki kesin delil! Çünkü onlar, yoldan çıkan bir topluluk oldular."

33. (Musa): "Ey Rabbim! Ben onlardan bir adam öldürdüm, korkarım beni hemen öldürürler.

34. Kardeşim Harun ise konuşma bakımından benden daha düzgündür. Beni tasdik eden bir yardımcı olmak üzere yanımda ona da peygamberlik ver. Doğrusu ben, beni yalanlamalarından korkuyorum!" dedi.

35. (Allah) buyurdu ki: " Kardeşin ile gücüne güç katacağız ve sizin için bir saltanat kuracağız da size ulaşamayacaklar. Âyetlerimizin hakkı için, siz ve size uyanlar galip geleceksiniz!"

فَلَمَّا	قَضٰى	مُوسَى	الْاَجَلَ	وَسَارَ	بِاَهْلِه۪ٓ	اٰنَسَ	مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
Ne zaman ki	Tamamladı (Kim?)	Musa (Neyi?)	Süreyi	Ve yola çıktı (Kim ile?)	Ailesiyle	Hissetti (Nereden?)	Tûr tarafından (Ne hissetti?)

نَاراً	قَالَ	لِاَهْلِهِ	امْكُثُٓوا	اِنّ۪ٓي	اٰنَسْتُ	نَاراً	لَعَلّ۪ٓي
Bir ateş	Dedi (Kime?)	Ailesine (Ne dedi?)	Bekleyin	Muhakkak ki ben	Hissettim (Ne hissettim?)	Bir ateş	Belki ben

اٰت۪يكُمْ	مِنْهَا	بِخَبَرٍ	اَوْ	جَذْوَةٍ	مِنَ النَّارِ	لَعَلَّكُمْ	تَصْطَلُونَ
Size getiriciyim (Nereden?)	Oradan (Ne getiririm?)	Bir haber	Ya da	Bir parça getiririm (Neden?)	Ateşten	Belki de siz	Isınırsınız

٢٩	فَلَمَّٓا	اَتٰيهَا	نُودِيَ	مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ	الْاَيْمَنِ
	Ne zaman ki	Oraya geldi	Kendisine seslenildi (Nereden?)	Vadinin kıyısından (Öyle kıyısı ki)	Sağ tarafta olan (Neredeki vadinin?)

فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ	مِنَ الشَّجَرَةِ	اَنْ	يَا مُوسٰٓى	اِنّ۪ٓي	اَنَا
Mübarek yerdeki (Ondan bedel nereden seslenildi?)	Bir ağaçtan (Ne diye seslenildi?)	Şöyle	Ey Musa!	Muhakkak ki ben	Ben (Neyim?)

اللّٰهُ	رَبُّ الْعَالَم۪ينَ	٣٠	وَاَنْ	اَلْقِ	عَصَاكَ	فَلَمَّا	رَاٰهَا	تَهْتَزُّ
Allah'ım	Alemlerin Rabbi olan (Daha ne diye seslenildi?)		Ve şöyle [seslenildi]	Yere bırak (Neyi?)	Asanı	Ne zaman ki	Musa o asayı gördü (Ne halde?)	Kıpırdar halde (Ne gibi?)

كَاَنَّهَا	جَٓانٌّ	وَلّٰى	مُدْبِراً	وَلَمْ يُعَقِّبْ	يَا مُوسٰٓى	اَقْبِلْ
Sanki o asa (Nedir?)	Küçük yılandır	Kaçtı (Ne olduğu halde?)	Arkasına döner olduğu halde	Ve gerisine bakmaz olduğu halde	Ey Musa!	Dön

وَلَا تَخَفْ	اِنَّكَ	مِنَ الْاٰمِن۪ينَ	٣١	اُسْلُكْ	يَدَكَ	ف۪ي جَيْبِكَ
Korkma	Muhakkak ki sen (Kimdensin?)	Güven içinde olanlardansın		Sok (Neyi?)	Elini (Nereye?)	Koynuna

تَخْرُجْ	بَيْضَٓاءَ	مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ	وَاضْمُمْ	اِلَيْكَ	جَنَاحَكَ
Çıkacaktır (Ne olarak?)	Bembeyaz olarak (Ne olmadan?)	Bir kusur olmadan	Ve çek (Kime?)	Kendine (Neyi?)	Kollarını (Neden?)

مِنَ الرَّهْبِ	فَذَانِكَ	بُرْهَانَانِ	مِنْ رَبِّكَ	اِلٰى فِرْعَوْنَ	وَمَلَا۬ئِه۪	اِنَّهُمْ
Korkudan	İşte bu ikisi (Nedir?)	İki apaçık delildir (Kim tarafından?)	Rabbin tarafından (Kime karşı?)	Firavun'a (Daha kime?)	Ve ileri gelenlerine karşı	Muhakkak ki onlar

كَانُوا	قَوْماً	فَاسِق۪ينَ	٣٢	قَالَ	رَبِّ	اِنّ۪ي	قَتَلْتُ	مِنْهُمْ	نَفْساً
Oldular (Ne oldular?)	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)	Fasıklar		Dedi (Ne dedi?)	Ey rabbim!	Muhakkak ben	Öldürdüm (Kimden?)	Onlardan (Kimi?)	Bir kimseyi

فَاَخَافُ	اَنْ يَقْتُلُونِ	٣٣	وَاَخ۪ي	هٰرُونُ	هُوَ	اَفْصَحُ	مِنّ۪ي	لِسَاناً
Bundan dolayı korkuyorum (Neden?)	Beni öldürmelerinden		Kardeşim (Ondan bedel?)	Harun	O (Nedir?)	Daha fasihtir (Kimden?)	Benden (Ne bakımdan?)	Dil bakımından

فَاَرْسِلْهُ	مَعِيَ	رِدْءاً	يُصَدِّقُن۪ٓي	اِنّ۪ٓي	اَخَافُ	اَنْ يُكَذِّبُونِ	٣٤
Onu gönder (Kim ile beraber?)	Benimle beraber (Ne olarak?)	Bir yardımcı olarak (Öyle yardımcı ki?)	Beni tasdik ediyor	Zira ben	Korkuyorum (Neden?)	Beni yalanlamalarından	

قَالَ	سَنَشُدُّ	عَضُدَكَ	بِاَخ۪يكَ	وَنَجْعَلُ	لَكُمَا	سُلْطَاناً
Allah buyurdu ki:	Kuvvet vereceğiz (Neye?)	Senin pazına (Kim ile?)	Kardeşinle (Daha?)	Ve kılacağız (Kim için?)	İkiniz için (Ne?)	Bir güç

فَلَا يَصِلُونَ	اِلَيْكُمَا	بِاٰيَاتِنَا	اَنْتُمَا	وَمَنِ	اتَّبَعَكُمَا	الْغَالِبُونَ	٣٥
Böylelikle ilişemeyecekler (Kime?)	Size (Şimdi gidin)	Mucizelerimizle	Siz	Ve o kimseler ki	Size uydular (Nesiniz?)	Üstün gelenlersiniz	

فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا

Ne zaman ki / Onlara getirdi (Kim?) / Musa (Neyi?) / Mucizelerimizi (Ne oldukları halde) / Apaçık oldukları halde / Dediler (Ne dediler?) / Bu değildir / Ancak (Nedir?)

سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فٖٓى اٰبَٓائِنَا الْاَوَّلٖينَ ﴿٣٦﴾

Bir büyüdür (Öyle büyü ki) / Uydurulmuş olan / Biz işitmedik (Neyi?) / Böylesini / Atalarımızda (Öyle atalarımız ki) / Öncekiler

وَقَالَ مُوسٰى رَبّٖٓى اَعْلَمُ بِمَنْ جَٓاءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ

Ve dedi (Kim dedi?) / Musa (Ne dedi?) / Benim rabbim (Nedir?) / En iyi bilendir (Neyi?) / O kimseyi ki / Getirdi (Neyi getirdi?) / Hidayeti (Kim tarafından?) / Kendi tarafından (Daha kimi en iyi bilendir?)

وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Ve o kimseyi ki / Olacak (Kim için olacak?) / Kendisi için (Ne olacak?) / Bu yurdun akıbeti / Kesinlikle / Kurtulmaz (Kim?) / Zalimler

﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ

Ve dedi (Kim?) / Firavun (Ne dedi?) / Ey ileri gelenler! / Ben tanımıyorum (Kim için?) / Hiçbir ilah (Kimden başka?) / Sizin için (Ne tanımıyorum?)

غَيْرٖى فَاَوْقِدْ لٖى يَا هَامَانُ عَلَى الطّٖينِ فَاجْعَلْ

Benden başka / O halde hemen yak (Kim için?) / Benim için / Ey Hâmân! (Ne üzerine?) / Çamur üzerine / Ve yap (Kime?)

لٖى صَرْحًا لَعَلّٖٓى اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰى وَاِنّٖى لَاَظُنُّهُ

Bana (Ne yap?) / Bir kule / Belki ben / Ulaşırım (Kime?) / Musa'nın ilahına / Ve ben / Onun olduğunu düşünüyorum (Ne olduğunu?)

مِنَ الْكَاذِبٖينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِى الْاَرْضِ

Yalancılardan / Büyüklük tasladı (Kim?) / O (Daha?) / Ve askerleri (Nerede?) / Yeryüzünde (Nasıl?)

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ

Haksızca / Ve sandılar (Ne sandılar?) / Gerçekten onlar (Kime?) / Bize / Döndürülmeyecekler / Biz de onu yakaladık (Daha kimi?)

وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِى الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

Ve ordusunu / Ve onları fırlattık (Nereye?) / Denize / Bak işte / Nasıl / Oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ

Zalimlerin sonu / Onları kıldık (Ne kıldık?) / Önderler (Öyle önderler ki) / Çağırıyorlar (Neye?) / Ateşe

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاَتْبَعْنَاهُمْ فٖى هٰذِهِ الدُّنْيَا

Kıyamet gününde de / Onlar yardım görmezler / Onların peşlerine saldık (Nerede?) / Bu dünyada (Ne saldık?)

لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحٖينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا

Lanet / Kıyamet gününde / Onlar (Kimlerdendir?) / Kötülenmişlerdendir / Andolsun, kesinlikle / Verdik (Kime?)

مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَٓا اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْاُولٰى

Musa'ya (Neyi?) / Kitabı (Neden sonra?) / O şeyden sonra ki / Helak ettik (Neyi?) / Nesilleri (Öyle nesiller ki) / Öncekiler (O kitap ne olduğu halde?)

بَصَٓائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

Basiretler olduğu halde (Kime?) / İnsanlara (Daha?) / Ve hidayet olduğu halde (Daha?) / Ve rahmet olduğu halde / Ta ki onlar / Düşünsünler

36. Musa bunun üzerine açık açık âyetlerimizle onlara varınca: "Bu uydurma bir büyüden başka bir şey değildir. Biz bunu önceki atalarımızdan dahi işitmedik." dediler.

37. Musa da: "Rabbim, katından hidâyetle gelenin kim olduğunu ve bu dünya hayatının sonunda hayırlı akıbetin kimin olacağını daha iyi bilir. Doğrusu, zalimler kurtuluşa eremezler." dedi.

38. Firavun ise dedi ki: "Ey ileri gelenler, ben sizin için benden başka bir ilah bilmiyorum. Haydi, benim için çamur üzerine ocağı yak da ey Haman, bana bir kule yap. Belki Musa'nın ilahına çıkarım. Ama ben kesinlikle onun yalan söyleyenlerden olduğunu sanıyorum."

39. Hem de o ve askerleri yeryüzünde haksızlıkla kibirlenmek istediler ve bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

40. Biz de kendisini ve ordularını tuttuk denize fırlatıverdik. Şimdi bak o zalimlerin sonu nasıl oldu?

41. Biz onları ateşe davet eden başkumandanlar yaptık. Kıyamet gününde de yardım olunmazlar.

42. Hem onlara bu dünyada arkalarından bir lanet yağdırmaktayız, hem de kıyamet gününde pek nefret edilenlerden olacaklardır.

43. Andolsun ki, ilk nesilleri helâk ettikten sonra biz Musa'ya o kitabı, insanların vicdanlarını aydınlatıp gözlerini açacak deliller ve bir hidâyet ve rahmet olmak üzere verdik, umulur ki öğüt alırlar.

44. Sen ise, Musa'ya o emri verip ulaştırdığımız sırada batı tarafında bulunmuyordun, o şahitlerden de değildin.

45. Fakat biz, birçok nesiller yarattık da ömürleri uzun oldu. Sen Medyen halkı arasında ikamet ederek âyetlerimizi onlardan okuyup öğrenmedin de. Ve fakat peygamberlik verip gönderen biz olduk.

46. Yine biz seslendiğimiz zaman da sen Tur'un yanında da değildin. Fakat senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir topluluğu uyarasın diye, Rabbinden bir rahmet olarak gönderildin, umulur ki düşünüp öğüt alırlar.

47. Ellerinin yaptığı günahlar yüzünden başlarına birer felaket geldiği zaman : "Ey Rabbimiz! Bize bir peygamber gönderseydin de âyetlerine uyup mü'minlerden olsaydık." diyecek olmasalardı, (seni peygamber olarak göndermezdik.)

48. Fakat şimdi onlara tarafımızdan gerçek geldiği zaman: "Musa'ya verilen gibisi verilse ya!" dediler. Oysa bundan önce Musa'ya verileni inkâr etmediler mi?" "İki sihir birbirini destekledi, sırtladı." dediler. Ve: "Biz, hiçbirisine inanmayız!" dediler.

49. De ki: "O halde, Allah katından bu ikisinden daha doğru bir kitap getirin, ben de ona uyayım, eğer doğru sözlü kimseler iseniz!"

50. Eğer yine çağrına uymazlarsa, artık bil ki, onlar sadece kendi heveslerinin peşinde gidiyorlar. Hâlbuki Allah tarafından bir doğru delil olmaksızın, sırf kendi arzuları peşinde giden kimselerden daha şaşkın kim olabilir? Muhakkak ki Allah, zalimler topluluğunu doğruya iletmez.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَٓا اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ

Sen değildin (Nerede değildin?) | Batı tarafında | O vakit ki | Biz vermiştik (Kime?) | Musa'ya (Neyi?) | Bu emri

وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدٖينَۙ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّٓا اَنْشَاْنَا قُرُونًا

Ve sen değildin (Kimlerden?) | Görenlerden | Fakat biz | Meydana getirdik (Ne meydana getirdik?) | Nesiller

فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فٖٓي اَهْلِ مَدْيَنَ

Ve uzunca geçti (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Ne?) | Ömürleri | Ve sen olmadın (Ne olmadın?) | Kalıcı (Nerede?) | Medyen halkı arasında (Daha ne olmadın?)

تَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَاۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلٖينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ

Okuyor da olmadın (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi | Fakat biz | Olduk (Ne olduk?) | Göndericiler | Sen olmadın (Nerede?)

بِجَانِبِ الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ

Tûr'un yanında (Ne zaman?) | O vakit ki | Biz seslenmiştik | Fakat [biz seni gönderdik] (Ne olarak?) | Bir rahmet olarak (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından (Ne için?) | Uyarasın diye (Kimi?)

قَوْمًا مَٓا اَتٰیهُمْ مِنْ نَذٖيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

Bir topluluğu (Öyle topluluk ki) | Onlara gelmedi (Ne gelmedi?) | Hiçbir uyarıcı (Neden önce?) | Senden önce | Ta ki onlar | Düşünsünler

وَلَوْلَٓا اَنْ تُصٖيبَهُمْ مُصٖيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ فَيَقُولُوا

Şayet olmasaydı (Ne?) | Onlara isabet etmesi (Ne isabet etmesi?) | Bir musibet (Ne sebebiyle?) | Ol şey sebebiyle ki | [Onları] yaptı (Ne?) | Onların elleri (Daha ne olmasaydı?) | Ve bu sebeple demeleri (Ne demeleri?)

رَبَّنَا لَوْلَٓا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ وَنَكُونَ

Ey rabbimiz! | Göndermeli değil miydin? (Kime?) | Bize (Kimi?) | Bir peygamberi | Ki uyalım (Neye?) | Senin ayetlerine | Ve olalım (Neden?)

مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا

İnananlardan [Böyle olmasaydı onları hemen cezalandırırdık] | Ne zaman ki | Onlara geldi (Ne?) | Hak (Kim tarafından?) | Bizim tarafımızdan | Dediler (Ne dediler?)

لَوْلَٓا اُوتِيَ مِثْلَ مَٓا اُوتِيَ مُوسٰىۜ اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَٓا اُوتِيَ مُوسٰى

Verilmeli değil miydi? (Neyin benzeri?) | O şeyin benzeri ki | Verilmişti (Kim?) | Musa | İnkâr etmemişler miydi? (Neyi?) | O şeyi ki | Verilmişti (Kim?) | Musa (Neden önce?)

مِنْ قَبْلُۚ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَاࣞ وَقَالُٓوا اِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ

Bundan önce | Dediler (Ne dediler?) | Bunlar iki büyüdür (Öyle iki büyü ki) | Birbirini desteklemiş | Ve dediler (Ne dediler?) | Muhakkak biz (Neyi?) | Her birini | İnkâr edicileriz

﴿٤٨﴾ قُلْ فَاْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَٓا اَتَّبِعْهُ

[Ey resulüm] Onlara de (Ne de?) | O halde getirin (Ne getirin?) | Bir kitap (Kimin katından?) | Allah katından (Öyle kitap ki) | O (Nedir?) | Daha doğruyu göstericidir (Neden?) | Bu ikisinden | Ki ona uyayım

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٤٩﴾ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ

Eğer siz iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyenler iseniz | Eğer cevap veremezlerse (Kime?) | Sana | Bil ki

اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ اَهْوَٓاءَهُمْۜ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰيهُ

Ancak | Onlar uyarlar (Neye?) | Heveslerine | Kimdir | Daha sapık (Kimden?) | O kimseden ki | Uydu (Neye?) | Hevesine (Nasıl?)

بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿٥٠﴾

Bir hidayet olmadan (Kim tarafından?) | Allah tarafından | Muhakkak Allah | Doğru yola iletmez (Kimi?) | Halkı (Öyle halk ki) | Zalimler

Arapça	Türkçe
وَلَقَدْ	Andolsun, kesinlikle
وَصَّلْنَا	Birbiri ardınca getirdik (Kime?)
لَهُمُ	Onlara (Neyi?)
الْقَوْلَ	Sözü
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾	Düşünsünler
اَلَّذِينَ	O kimseler ki
اٰتَيْنَاهُمُ	Biz onlara verdik (Ne verdik?)
الْكِتَابَ	Kitap verdik (Neden önce?)
مِنْ قَبْلِهِ	Bundan önce
هُمْ	Onlar (Neye?)
بِهِ	Bu kitaba
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾	İnanırlar
وَاِذَا يُتْلٰى	Okunduğunda (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara
قَالُٓوا	Dediler (Ne dediler?)
اٰمَنَّا	Biz inandık (Neye?)
بِهٓ	Ona
اِنَّهُ	Muhakkak o (Nedir?)
الْحَقُّ	Haktır (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّنَٓا	Rabbimiz tarafından
اِنَّا	Elbette biz
كُنَّا	İdik (Neden önce?)
مِنْ قَبْلِهِ	Bundan önce (Ne idik?)
مُسْلِمِينَ	Müslümanlar
﴿٥٣﴾ اُولٰٓئِكَ	İşte onlara
يُؤْتَوْنَ	Verilirler (Neyi?)
اَجْرَهُمْ	Mükâfatlarını (Nasıl?)
مَرَّتَيْنِ	İki defa (Neye karşılık?)
بِمَا صَبَرُوا	Sabretmelerine karşılık
وَيَدْرَؤُنَ	Ve onlar savarlar (Ne ile?)
بِالْحَسَنَةِ	İyilikle (Neyi?)
السَّيِّئَةَ	Kötülüğü
وَمِمَّا	Ve o şeyden ki
رَزَقْنَاهُمْ	Onlara rızık verdik
يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾	İnfak ederler
وَاِذَا سَمِعُوا	İşittiklerinde (Ne?)
اللَّغْوَ	Boş söz
اَعْرَضُوا	Yüz çevirirler (Neden?)
عَنْهُ	Ondan
وَقَالُوا	Ve derler (Ne derler?)
لَنَٓا	Bize aittir (Ne?)
اَعْمَالُنَا	İşlerimiz (Daha?)
وَلَكُمْ	Ve size aittir (Ne?)
اَعْمَالُكُمْ	İşleriniz
سَلَامٌ	Selam (Kimedir?)
عَلَيْكُمْ	Sizedir
لَا نَبْتَغِي	Biz istemeyiz (Kimi?)
الْجَاهِلِينَ	Cahilleri
﴿٥٥﴾ اِنَّكَ	Muhakkak ki sen
لَا تَهْدِي	Hidayete iletemezsin (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
اَحْبَبْتَ	Sevdin
وَلٰكِنَّ	Fakat
اللّٰهَ	Allah
يَهْدِي	Hidayete erdirir (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
يَشَٓاءُ	Diliyor
وَهُوَ	Allah
اَعْلَمُ	En iyi bilendir (Kimi?)
بِالْمُهْتَدِينَ	Hidayete erenleri
﴿٥٦﴾ وَقَالُوا	Ve dediler (Ne dediler?)
اِنْ نَتَّبِعِ	Eğer biz uyarsak (Neye?)
الْهُدٰى	Doğru yola (Kim ile beraber?)
مَعَكَ	Seninle beraber
نُتَخَطَّفْ	Sürülürüz (Nereden?)
مِنْ اَرْضِنَا	Yurdumuzdan
اَوَلَمْ نُمَكِّنْ	Biz yerleştirmedik mi? (Kimi?)
لَهُمْ	Onları (Nereye?)
حَرَمًا	Harem'e (Öyle Harem ki)
اٰمِنًا	Güvenli (Yine öyle Harem ki)
يُجْبٰٓى	Toplanır (Nereye toplanır?)
اِلَيْهِ	Oraya (Ne?)
ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ	Her şeyin ürünleri (Ne olarak?)
رِزْقًا	Bir rızık olarak (Kim tarafından?)
مِنْ لَدُنَّا	Bizim tarafımızdan
وَلٰكِنَّ	Fakat
اَكْثَرَهُمْ	Onların çoğu
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾	Bilmezler
وَكَمْ	Ve nicesini
اَهْلَكْنَا	Helak ettik (Kimdendir o helak ettiklerimiz?)
مِنْ قَرْيَةٍ	Memleketlerden (Öyle memleketler ki)
بَطِرَتْ	Şımardı (Neden dolayı?)
مَعِيشَتَهَا	Geçiminden dolayı
فَتِلْكَ	İşte bu
مَسَاكِنُهُمْ	Onların oturdukları yerlerdir ki
لَمْ تُسْكَنْ	Oralarda oturulmadı (Neden sonra?)
مِنْ بَعْدِهِمْ	Onlardan sonra
اِلَّا	Ancak
قَلِيلًا	Az müddet hariç
وَكُنَّا	Ve biz olduk
نَحْنُ	Biz (Ne olduk?)
الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾	Varisler
وَمَا كَانَ	Olmadı (Kim?)
رَبُّكَ	Senin rabbin (Ne olmadı?)
مُهْلِكَ الْقُرٰى	Beldeleri helak eden (Ne zamana kadar?)
حَتّٰى يَبْعَثَ	Ta ki gönderinceye kadar (Nereye?)
فٖٓي اُمِّهَا	Beldelerin merkezine (Kimi?)
رَسُولًا	Bir peygamber (Öyle peygamber ki)
يَتْلُوا	Okuyor (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara (Neyi?)
اٰيَاتِنَا	Ayetlerimizi
وَمَا كُنَّا	Ve biz olmadık (Ne olmadık?)
مُهْلِكِي الْقُرٰٓى	Beldeleri helak edenler olmadık
اِلَّا	Ancak [helak ediciyiz] (Ne takdirde?)
وَاَهْلُهَا	Halkı olduğu takdirde (Ne olduğu takdirde?)
ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾	Zalimler

51. Andolsun ki, iyi düşünsünler diye, onlar hakkında sözü birbiri ardınca getirdik.

52. Bundan önce kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman ediyorlar.

53. Hem kendilerine okunur okunmaz: "Biz buna iman ettik. Bu şüphesiz Rabbimizden gelen bir gerçektir. Doğrusu biz önceden Müslüman idik." dediler.

54. İşte bunlar sabretmiş olmalarından dolayı mükâfatları iki kat verileceklerdir. Hem de kötülüğü iyilikle savarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan hayra harcarlar.

55. Ve boş söz işittikleri zaman ondan yüzlerini çevirirler de: "Bize kendi işlerimiz, size kendi işleriniz, selam size! Allah'a ısmarladık! Biz, cahillik edenleri aramayız." derler.

56. Doğrusu sen, sevdiğine hidâyet veremezsin. Ve fakat Allah kimi dilerse hidâyet verir ve hidâyete erecekleri o daha iyi bilir.

57. Bir de: "Doğrusun, ama biz o doğru yolu tutup seninle beraber olursak, hemen yerimizden yurdumuzdan olur, çarpılırız." dediler. Ya biz onlara, katımızdan bir rızık olarak, her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli mukaddes bir yeri mekân kılmadık mı? Fakat çoğu bilmezler.

58. Bununla beraber biz, geçim bolluğu ile şımarmış nice memleketleri helâk ettik. İşte evleri, bir daha arkalarından oturulmadı, ancak pek az... Ve hep biz onlara mirasçı olduk.

59. Hem Rabbin ülkeleri, kendilerine âyetlerimizi okuyan bir peygamberi ana noktalarına göndermedikçe helâk edici değildir. Hem de biz, o ülkeleri hep halkı zulüm ederlerken helâk etmişizdir.

60. Hem size hangi bir şey verilmişse, sırf dünya hayatının geçici malı ve süsüdür. Allah yanındaki ise, hem daha hayırlı hem kalıcıdır, artık akıl etmez misiniz?

61. Kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve bundan ötürü de ona erişecek olan kimse, hiç o kendisine dünya hayatının geçici zevkini yaşattığımız, sonra kıyamet gününde huzurumuza getirilecek olan kimse gibi olur mu?

62. Hele onlara haykırıp da: "Nerede o iddia ettiğiniz ortaklarım?" diyeceği gün,

63. Aleyhlerinde hüküm kesinleşmiş olanlar şöyle demektedir: "Ey bizim biricik Rabbimiz! Daha işte şunlar: O azdırdığımız kimseler... Biz onları kendi azdığımız gibi azdırdık. Bütün bunlardan uzaklaşıp sana döndük. Zaten onlar bize tapmıyorlardı.

64. Bir de onlara: "Haydin yalvarın o ortak koştuklarınıza!" denilmiştir. Bunun üzerine yalvarmışlardır, fakat onlar, kendilerine cevap vermemişler ve azabı görmüşlerdir. Zamanında gerçeği görselerdi ya!

65. Hele onlara haykırıp da: "Gönderilen peygamberlere ne cevap verdiniz?" diyeceği gün,

66. Artık o gün onlara bütün haberler kör olmuştur. O zaman onlar birbirlerine de soramazlar.

67. Ama tevbe ve iman edip iyi işler yapan kimse, işte o, kurtuluşa erenlerden olmayı umabilir.

68. Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Seçim hakkı onların değildir. Allah, onların ortak koştuklarından münezzeh ve yücedir.

69. Sineleri ne saklıyor ve ne açığa vuruyorlar, Rabbin bilir.

70. Allah O, O'ndan başka ilah yok, ancak O. Önünde sonunda hamd O'nadır. Hüküm O'nundur. Nihâyet döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

وَمَٓا اُو۫تٖيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزٖينَتُهَاۚ

Size ne verilmişse (Neden?) | Şeylerden | Bu dünya hayatının metaıdır (Daha?) | Ve süsüdür

وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا

Allah katında olanlar ise (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Daha?) | Ve daha kalıcıdır | Hala akıl etmiyor musunuz? | O kimse midir? | Biz ona vaat ettik (Neyi?) | Vaadi (Öyle vaat ki)

حَسَنًا فَهُوَ لَاقٖيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

Güzel olan | Ki o (Nedir?) | O vaade kavuşucudur (Bu kişi kim gibi midir?) | O kimse gibi midir? (Öyle kimse ki) | Biz onu faydalandırdık (Ne ile?) | Dünya hayatının geçici metaıyla

ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرٖينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ

Sonra | O | Kıyamet gününde (Kimlerdendir?) | Hazır edilenlerdendir | O günü [yâd et] ki | [Allah]onlara nida edecek | Ve diyecek (Ne diyecek?) | Nerede

شُرَكَٓائِيَ الَّذٖينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذٖينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ

Ortaklarım | Öyle ortaklarım ki | Siz daima oldunuz (Ne oldunuz?) | İddia eder oldunuz | Dedi (Kim?) | O kimseler ki | Gerçekleşti (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne gerçekleşti?)

الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ الَّذٖينَ اَغْوَيْنَاۚ اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَاۚ تَبَرَّاْنَٓا

Söz (Ne dediler?) | Ey rabbimiz! | İşte onlar | O kimseler ki | Biz azdırmıştık (İşte o azdırdığımız kimseler nedirler?) | Biz onları azdırmışızdır (Ne gibi?) | Kendimiz azdığımız gibi | Beraatımızı beyan ettik (Kime?)

اِلَيْكَ مَا كَانُٓوا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقٖيلَ ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ

Sana | Onlar olmadılar (Kime?) | Bize (Ne olmadılar?) | Tapar olmadılar | Denir (Ne denir?) | Çağırın (Kimi?) | Ortaklarınızı

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا

Onlar da onları çağırırlar | Fakat onlar karşılık vermezler (Kime?) | O çağıranlara | Ve görürler (Neyi?) | Azabı | Keşke onlar | Olsalardı (Ne olsalardı?)

يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَٓا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلٖينَ

Doğru yola ererler | O günü [yâd et] ki | [Allah]onlara nida edecek | Ve diyecek (Ne diyecek?) | Ne cevap verdiniz? (Kime?) | Gönderilen peygamberlere

﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَٓاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٦٦﴾

Artık körleşir (Kime?) | Onlara (Ne?) | Bütün haberler (Ne zaman?) | O günde | Onlar | Birbirlerine de soramazlar

فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَكُونَ

O kimseye gelince ki | Tövbe etti (Daha?) | Ve iman etti (Daha?) | Ve işledi (Ne?) | Doğru amel | Dolayısıyla umulur | Onun olması (Neden?)

مِنَ الْمُفْلِحٖينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ وَيَخْتَارُۜ مَا كَانَ لَهُمُ

Felaha kavuşanlardan | Senin Rabbin | Yaratır (Neyi?) | Ol şeyi ki | Diliyor (Daha?) | Ve dilediğini seçer | Olmadı (Kim için?) | Onlar için (Ne olmadı?)

الْخِيَرَةُۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا

Seçim hakkı | Allah münezzehtir (Daha?) | Ve yücedir (Neden?) | O şeyden ki | Onlar ortak koşuyorlar | Ve senin rabbin | Bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki

تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ

Gizliyor (Ne?) | Onların kalpleri (Daha neyi bilir?) | Ol şeyi ki | Açığa vururlar | O (Nedir?) | Allah'tır | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | Ancak O [vardır]

لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُو۫لٰى وَالْاٰخِرَةِۘ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

Ona aittir (Ne?) | Hamd (Nerede?) | İlkinde (Daha?) | Ve sonrakinde | Ve ona aittir (Ne?) | Hüküm | Ve yalnız ona | Döndürüleceksiniz

سَرْمَدًا	الَّيْلَ	عَلَيْكُمُ	اللّٰهُ	اِنْ جَعَلَ	اَرَاَيْتُمْ	قُلْ
Sürekli *(Ne zamana kadar?)*	Geceyi *(Ne kılarsa?)*	Size *(Neyi?)*	Allah *(Kime?)*	Şayet kılarsa *(Kim?)*	Ne dersiniz?	De ki

اَفَلَا تَسْمَعُونَ	بِضِيَاءٍ	يَاْتِيكُمْ	غَيْرُ اللّٰهِ	اِلٰهٌ	مَنْ	اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
Hala dinlemez misiniz?	Aydınlığı	Size getirecek olan *(Neyi?)*	Allah'tan başka olan *(Yine öyle ilah ki)*	İlah *(Öyle ilah ki)*	Kimdir *(Ne?)*	Kıyamet gününe kadar

سَرْمَدًا	النَّهَارَ	عَلَيْكُمُ	اللّٰهُ	اِنْ جَعَلَ	اَرَاَيْتُمْ	قُلْ ﴿٧١﴾
Sürekli *(Ne zamana kadar?)*	Gündüzü *(Ne kılarsa?)*	Size *(Neyi?)*	Allah *(Kime?)*	Şayet kılarsa *(Kim?)*	Ne dersiniz?	De ki

فِيهِ	تَسْكُنُونَ	بِلَيْلٍ	يَاْتِيكُمْ	غَيْرُ اللّٰهِ	اِلٰهٌ	مَنْ	اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
Kendisinde	Sükûnet buluyorsunuz *(Nerede?)*	Geceyi *(Öyle gece ki)*	Size getirecek olan *(Neyi?)*	Allah'tan başka olan *(Yine öyle ilah ki)*	İlah *(Öyle ilah ki)*	Kimdir *(Ne?)*	Kıyamet gününe kadar

وَالنَّهَارَ	الَّيْلَ	لَكُمُ	جَعَلَ	وَمِنْ رَحْمَتِهِ	﴿٧٢﴾ اَفَلَا تُبْصِرُونَ
Ve gündüzü *(Ne için?)*	Geceyi *(Daha neyi?)*	Sizin için *(Neyi?)*	Yarattı *(Kim için?)*	O, rahmetinden dolayı	Hala görmez misiniz?

تَشْكُرُونَ	وَلَعَلَّكُمْ	مِنْ فَضْلِهِ	وَلِتَبْتَغُوا	فِيهِ	لِتَسْكُنُوا
Şükredesiniz	Ve ta ki siz	Onun lütfundan	Ve arayasınız diye *(Neden?)*	O gecede *(Daha?)*	Dinlenesiniz diye *(Nerede?)*

كُنْتُمْ	الَّذِينَ	شُرَكَائِيَ	اَيْنَ	فَيَقُولُ	يُنَادِيهِمْ	وَيَوْمَ ﴿٧٣﴾
Siz daima oldunuz *(Ne oldunuz?)*	Öyle ortaklarım ki	Ortaklarım	Nerede	Ve diyecek ki	[Allah] onlara nida edecek	O günü [yâd et] ki

هَاتُوا	فَقُلْنَا	شَهِيدًا	مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ	وَنَزَعْنَا	﴿٧٤﴾ تَزْعُمُونَ
Getirin *(Neyi?)*	Ve deriz *(Ne deriz?)*	Bir şahit	Her ümmetten *(Ne?)*	Biz çekip alırız *(Neden?)*	İddia eder oldunuz

كَانُوا	مَا	عَنْهُمْ	وَضَلَّ	لِلّٰهِ	اَنَّ الْحَقَّ	فَعَلِمُوا	بُرْهَانَكُمْ
Onlar oldular *(Ne odular?)*	O şey ki	Onlardan *(Ne?)*	Ve kaybolup gitmiştir *(Kimden?)*	Allah'a aittir	Kesinlikle gerçek *(Kime aittir?)*	Böylelikle bilirler ki	Açık delilinizi

عَلَيْهِمْ	فَبَغٰى	مِنْ قَوْمِ مُوسٰى	كَانَ	اِنَّ قَارُونَ	﴿٧٥﴾ يَفْتَرُونَ
Onlara	Ve zulmetti *(Kime?)*	Musa'nın kavminden idi	İdi *(Neden idi?)*	Muhakkak Karun	Uydurur oldular

بِالْعُصْبَةِ	لَتَنُوءُ	اِنَّ مَفَاتِحَهُ	مَا	مِنَ الْكُنُوزِ	وَاٰتَيْنَاهُ
Bir topluluğa *(Öyle topluluk ki)*	Elbette ağır geliyor *(Kime?)*	Onun anahtarları	O şeyi ki	Hazinelerden *(Neyi?)*	Biz ona vermiştik *(Neden?)*

لَا يُحِبُّ	اِنَّ اللّٰهَ	لَا تَفْرَحْ	قَوْمُهُ	لَهُ	قَالَ	اِذْ	اُولِي الْقُوَّةِ
Sevmez *(Kimi?)*	Çünkü Allah	Şımarma	Kavmi *(Ne demişti?)*	Ona *(Kim?)*	Demişti *(Kime?)*	Hani	Güç sahibi olan

وَلَا تَنْسَ	الدَّارَ الْاٰخِرَةَ	اللّٰهُ	اٰتٰيكَ	فِيمَا	وَابْتَغِ	﴿٧٦﴾ الْفَرِحِينَ
Ve unutma *(Neyi?)*	Ahiret yurdunu *(Daha?)*	Allah *(Neyi ara?)*	Sana verdi *(Kim?)*	O şeyde ki	Ara *(Nerede?)*	Şımaranları

اِلَيْكَ	اللّٰهُ	كَمَا اَحْسَنَ	وَاَحْسِنْ	مِنَ الدُّنْيَا	نَصِيبَكَ
Sana	Allah *(Kime?)*	İyilik yaptığı gibi *(Kim?)*	Ve iyilik yap *(Ne gibi?)*	Dünyadan *(Daha?)*	Nasibini *(Neden?)*

﴿٧٧﴾ الْمُفْسِدِينَ	لَا يُحِبُّ	اِنَّ اللّٰهَ	فِي الْاَرْضِ	الْفَسَادَ	وَلَا تَبْغِ
Bozgunculuk yapanları	Sevmez *(Kimi?)*	Çünkü Allah	Yeryüzünde	Bozgunculuğu *(Nerede?)*	Ve arzulama *(Neyi?)*

71. De ki: "Söyleyin bakayım, eğer Allah, geceyi üzerinizde kıyamet gününe kadar sürekli kılarsa, size bir ışık getirecek Allah'tan başka ilah kim? Hâlâ dinlemeyecek misiniz?"

72. De ki: "Haber verin bakayım, eğer Allah gündüzü üzerinizde kıyamet gününe kadar sürekli kılarsa, size içinde dinleneceğiniz bir gece getirecek Allah'tan başka ilah kim? Hâlâ görmeyecek misiniz?

73. Rahmetinden o sizin için hem geceyi, hem gündüzü yaptı ki, hem içinde dinlenesiniz ve hem çalışıp lütfundan isteyesiniz de, şükredesiniz...

74. Ve hele onlara haykırıp da, "Nerede o iddia ettiğiniz ortaklarım?" diyeceği gün!

75. Hem her ümmetten bir şahit çıkarıp da: "Haydi, kesin delilinizi getirin!" dediğimizde artık gerçeğin Allah'ın olduğunu bilmiş olacaklar ve o uydurdukları şeyler kendilerinden kaybolup gitmiş olacaktır.

76. Doğrusu Karun, Musa'nın kavminden idi ve onlara karşı azgınlık yapmış idi. Ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları gerçekten güçlü kuvvetli bir bölüğe ağır geliyordu. O zaman kavmi ona şöyle demişti: " (Şımarıp malına) güvenme, çünkü Allah, güvenenleri sevmez.

77. Ve Allah'ın sana bu vergisi için de, ahiret evini ara ve dünyadan nasibini de unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi sen de iyilik et ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozguncuları sevmez!"

78. (O): “Ben, ona yalnızca bendeki bir ilim sayesinde nail oldum.” dedi. Allah’ın ondan önce o nesiller içinden ondan kuvvetçe daha çetin ve taraftarları daha çok nice kimseleri helâk etmiş olduğunu bilmiyor muydu? Suçlulara, günahlarından soru da sorulmaz..

79. Derken, süslenip kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzu edenler: “Ah ne olurdu, şu Karun’a verilen gibisi bizim de olsa, o gerçekten büyük bir bahtiyar (varlık sahibi)!” dediler.

80. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise: “Yazıklar olsun size! Allah’ın sevabı, iman edip iyi işler yapanlar için daha hayırlıdır. Ona ise sadece sabredenler kavuşturulur.” dediler.

81. Derken biz onu, hem de sarayı ile birlikte yerin dibine geçiriverdik. O zaman Allah’a karşı yardımına gelecek taraftarları da olmadı, kendini kurtaracaklardan da değildi.

82. Dün onun yerinde olmayı temenni edenler de bu sabah şöyle diyorlardı: “Vay be, demek ki, Allah, nimetini kullarından dilediğine bol veriyor ve (dilediğine) kısıyor. Eğer Allah bize lütufta bulunmasaydı, bizi de batırmıştı. Aay, demek ki, gerçek bu: Kâfirler kurtuluş bulmayacaklar!”

83. O âhiret yurdu (son yurt), biz onu öyle kimselere veririz ki, yeryüzünde ne bir böbürlenme, ne de bozgunculuk istemezler ve o güzel son korunan takva sahiplerinindir.

84. Her kim bir iyilikle gelirse, o zaman ona, ondan daha hayırlısı var. Her kim bir kötülük ile gelirse, kötülük yapanlar, sadece yaptıklarıyla cezalanırlar.

اَنَّ اللّٰهَ	اَوَلَمْ يَعْلَمْ	عِنْدٖى	عَلٰى عِلْمٍ	اُوتٖيتُهُ	اِنَّمَٓا	قَالَ
Muhakkak Allah	Bilmedi mi ki?	Bende bulunan	Bir ilim üzere olduğum halde (Öyle ilim ki)	O mülk bana verildi (Ne olduğum halde?)	Ancak	Dedi (Ne dedi?)

قُوَّةً	مِنْهُ	اَشَدُّ	هُوَ	مَنْ	مِنَ الْقُرُونِ	مِنْ قَبْلِهٖ	قَدْ اَهْلَكَ
Güç bakımından (Daha?)	Karun’dan (Ne bakımdan?)	Daha çetindir (Kimden?)	O (Nedir?)	O kimseyi ki	Nesillerden (Kimi?)	Ondan önce (Neden?)	Elbette helak etmişti (Neden önce?)

فَخَرَجَ	الْمُجْرِمُونَ ۝٧٨	عَنْ ذُنُوبِهِمُ	وَلَا يُسْـَٔلُ	جَمْعًاۜ	وَاَكْثَرُ
Karun çıktı (Kimin karşısına?)	Günahkârlar	Günahlarından (Kim?)	Ve sorulmaz (Neden?)	Cemiyet/taraftar bakımından	Ve daha çoktur (Ne bakımdan?)

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا	يُرٖيدُونَ	الَّذٖينَ	قَالَ	فٖى زٖينَتِهٖۜ	عَلٰى قَوْمِهٖ
Dünya hayatını (Ne dediler?)	Onlar arzuluyorlar (Neyi?)	O kimseler ki	Dedi (Kim?)	Zinetleri içinde olduğu halde	Kavminin karşısına (Ne olduğu halde?)

۝٧٩ عَظٖيمٍ	لَذُو حَظٍّ	اِنَّهُ	قَارُونُۙ	اُوتِىَ	مِثْلَ مَٓا	لَنَا	يَا لَيْتَ
Büyük	Bir bahtiyarlık sahibidir (Öyle bahtiyarlık ki)	Gerçek şu ki O (Nedir?)	Karun	Verildi (Kim verildi?)	O şeyin benzeri ki	Bizim de olsaydı (Ne?)	Ne olaydı da

اٰمَنَ	لِمَنْ	خَيْرٌ	ثَوَابُ اللّٰهِ	وَيْلَكُمْ	اُوتُوا الْعِلْمَ	الَّذٖينَ	وَقَالَ
İman etti (Daha?)	O kimse için ki	Daha iyidir (Kim için?)	Allah’ın mükâfatı (Nedir?)	Yazık size!	Kendilerine ilim verildi (Ne dediler?)	O kimseler ki	Dedi (Kim?)

بِهٖ	فَخَسَفْنَا	الصَّابِرُونَ ۝٨٠	اِلَّا	وَلَا يُلَقّٰيهَٓا	صَالِحًاۚ	وَعَمِلَ
Onu (Daha neyi?)	Nihayet batırdık (Kimi?)	Sabredenler	Ancak [kavuşur] (Kim?)	Ona kavuşamaz	Doğru ameli	Ve işledi (Neyi?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ	يَنْصُرُونَهُ	مِنْ فِئَةٍ	لَهُ	فَمَا كَانَ	الْاَرْضَ	وَبِدَارِهِ
Allah’tan başka	Ona yardım edecek (Kimden başka?)	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)	Onun için (Ne olmadı?)	Olmadı (Kim için?)	Yere	Ve sarayını (Nereye?)

مَكَانَهُ	تَمَنَّوْا	الَّذٖينَ	وَاَصْبَحَ	۝٨١ مِنَ الْمُنْتَصِرٖينَ	وَمَا كَانَ
Onun yerini (Ne zaman?)	İstiyorlardı (Neyi?)	O kimseler ki	Başladı (Kim?)	Kendini kurtaranlardan	Ve o olmadı (Kimlerden?)

يَشَٓاءُ	لِمَنْ	الرِّزْقَ	يَبْسُطُ	اللّٰهَ	وَيْكَاَنَّ	يَقُولُونَ	بِالْاَمْسِ
Diliyor (Kimden?)	O kimseye ki	Rızkı (Kime?)	Yayıyor (Neyi?)	Allah	Vay! Demek ki	Der olmaya (Ne der olmaya?)	Dün (Neye başladılar?)

وَيْكَاَنَّهُ	بِنَاۜ	لَخَسَفَ	عَلَيْنَا	اللّٰهُ	اَنْ مَنَّ	لَوْلَٓا	وَيَقْدِرُۚ	مِنْ عِبَادِهٖ
Vay! Demek ki	Bizi	Elbette batırırdı (Kimi?)	Bize	Allah (Kime?)	Lütufta bulunması (Kim?)	Şayet olmasaydı	Ve kısıyor	Kullarından (Daha?)

لِلَّذٖينَ	نَجْعَلُهَا	الدَّارُ الْاٰخِرَةُ	تِلْكَ	۝٨٢ الْكَافِرُونَۘ	لَا يُفْلِحُ
O kimselere ki	Biz onu veririz (Kime?)	Ahiret yurdu	İşte bu (Ondan bedel?)	İnkâr edenler	Kurtulmaz (Kim?)

لِلْمُتَّقٖينَ	وَالْعَاقِبَةُ	وَلَا فَسَادًاۜ	فِى الْاَرْضِ	عُلُوًّا	لَا يُرٖيدُونَ
Takva sahiplerine aittir	Güzel son (Kime aittir?)	Ve bozgunculuğu	Yeryüzünde (Daha neyi arzulamıyorlar?)	Büyüklüğü (Nerede?)	Arzulamıyorlar (Neyi?)

بِالسَّيِّئَةِ	جَٓاءَ	وَمَنْ	مِنْهَاۚ	خَيْرٌ	فَلَهُ	بِالْحَسَنَةِ	جَٓاءَ	مَنْ ۝٨٣
Kötülüğü	Getirirse (Neyi?)	Ve her kim de	O iyilikten	Daha iyisi (Neden?)	Onun için vardır (Ne?)	İyiliği	Getirirse (Neyi?)	Her kim

۝٨٤ يَعْمَلُونَ	كَانُوا	مَا	اِلَّا	السَّيِّاٰتِ	عَمِلُوا	الَّذٖينَ	فَلَا يُجْزَى
Yapar oldular	Onlar oldular (Ne oldular?)	O amelle ki	Ancak [cezalandırılırlar] (Ne ile?)	Kötülükleri	İşlediler (Neyi?)	O kimseler ki	Cezalandırılmaz (Kim?)

إِنَّ الَّذِى فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَٓادُّكَ اِلٰى مَعَادٍ قُلْ رَبّٓى

Muhakkak | O Allah ki | Farz kıldı (Kime?) | Sana (Neyi?) | Kur'an'ı (O Allah nedir?) | Elbette seni döndürücüdür (Nereye?) | Dönülecek yere | De (Ne de?) | Benim rabbim (Nedir?)

اَعْلَمُ مَنْ جَٓاءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾

En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki | Getirdi (Neyi getirdi?) | Hidayeti (Daha kimi en iyi bilendir?) | Ve o kimseyi ki | O (Ne içindedir?) | Sapkınlık (Öyle sapkınlık ki) | Apaçık olan

وَمَا كُنْتَ تَرْجُٓوا اَنْ يُلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتَابُ اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ

Sen olmadın (Ne olmadın?) | Umar olmadın (Neyi?) | Vahyolunmasını (Kime?) | Sana (Neyin?) | Bu kitabın | Ancak [vahyolundu] (Ne olarak?) | Bir rahmet olarak (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından

فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ

O halde sakın olma (Ne olma?) | Sırt çıkar (Kime?) | İnkâr edenlere | Kesinlikle seni alıkoymasın (Neden alıkoymasın?) | Allah'ın ayetlerinden (Neden sonra?)

بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ

O vakitten sonra ki | İndirildi (Kime?) | Sana | Ve dua/ibadet et (Kime?) | Rabbine | Ve sakın olma (Kimden?)

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

Şirk koşanlardan | Dua/ibadet etme (Kim ile beraber?) | Allah'la beraber (Neye?) | Hiçbir ilaha (Öyle ilah ki) | Başka (Yine öyle ilah ki?) | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | O [vardır]

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

Her şey (Nedir?) | Yok olucudur | Ancak müstesna | Onun zatı | O'na aittir (Ne?) | Hüküm | Ve yalnız O'na | Döndürüleceksiniz

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ آيَاتُهَا ٦٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓمٓ ﴿١﴾ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُتْرَكُٓوا اَنْ يَقُولُٓوا اٰمَنَّا وَهُمْ

Elif Lâm Mîm | Zannetti mi? (Kim?) | İnsanlar (Neyi?) | Bırakılacaklarını (Ne suretle?) | Demeleriyle (Ne demeleriyle?) | İman ettik | Onlar oldukları halde (Ne?)

لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ

İmtihan edilmeyecekler | Andolsun, kesinlikle | İmtihana çektik (Kimi?) | O kimseleri ki | Onlardan öncedirler | Elbette bilecek (Kim?) | Allah (Kimi?)

الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

O kimseleri ki | Doğru oldular | Ve elbette bilecek (Kimi?) | Yalancıları | Yoksa | Zannetti mi? (Kim?) | O kimseler ki | Yapıyorlar (Neyi?)

السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَسْبِقُونَا سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا

Kötülükleri (Ne zannetti mi?) | Bizden savuşacaklarını | Ne kötü oldu! (Ne?) | O şey ki | Hükmediyorlar | Her kim ki | Oldu ise (Ne oldu ise?) | Umuyor (Neyi umuyor?)

لِقَٓاءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ

Allah'a kavuşmayı | Allah'ın vakti (Nedir?) | Gelicidir | O (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir | Her kim ki

جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

Cihad ederse | Ancak | Cihad eder (Kim için?) | Kendi nefsi için | Muhakkak Allah (Nedir?) | İhtiyaçsızdır (Kimden?) | Âlemlerden

85. Kuşkusuz sana o Kur'an'ı farz kılan, seni mutlaka bir geri dönüş yerine kadar geri getirecektir. De ki: "Rabbim daha iyi bilir! Hidâyetle gelen kim? Açık bir sapıklık içinde olan kim?

86. Sen, sana kitap indirileceğini umuyor değildin. Fakat Rabbinden bir rahmettir o. O halde sakın kâfirlere arka çıkma!

87. Ve sakın sana indirildikten sonra, Allah'ın âyetlerinden seni çevirmesinler. Hemen Rabbine davet et ve sakın müşriklerden olma!

88. Allah'la birlikte diğer bir ilaha daha çağırma. Başka ilah yok, ancak O. O'nun zatından başka her şey helâk olacaktır. Hüküm O'nundur ve nihâyet döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

ANKEBÛT SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 69 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim.

2. İnsanlar: "İnandık, demeleriyle bırakılıp da, imtihan edilmeyeceklerini mi sandılar?

3. Andolsun ki, biz onlardan öncekileri ne fitnelerle imtihan ettik. Yine Allah, elbette doğruluk gösterenleri bilecek ve elbette yalancıları da bilecektir.

4. Yoksa kötülük yapanlar, bizden savuşup kurtulacaklarını mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar!

5. Her kim Allah'a kavuşmayı arzu ederse, elbette Allah'ın belirlediği ecel muhakkak gelecektir ve O, işitir, bilir.

6. Cihad eden yalnızca kendi hesabına cihad eder, çünkü Allah zengindir, âlemlere ihtiyacı yoktur.

7. Bununla beraber iman edip iyi iyi işler yapanların kesinlikle kötülüklerini örter ve onlara elbette yaptıkları işlere karşılık daha güzelini veririz.

8. Hem insana anne-babası hakkında güzellik tavsiye ettik. Eğer onlar, senin hakkında hiçbir bilgiye sahip olmadığın bir şeyi bana ortak koşman için uğraşırlarsa, o zaman onları dinleme! Dönüşünüz banadır ve ben o zaman size yaptıklarınızı haber veririm.

9. İman edip iyi iyi işler yapanları ise, elbette iyiler arasına katacağız.

10. İnsanlar içinde kimi de vardır ki, “Allah'a iman ettik.” der sonra da Allah uğrunda bir eziyete uğradığında, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Andolsun ki, Rabbinden bir yardım gelirse, “Gerçekten biz sizinle beraberdik.” diyeceklerinde şüphe yoktur. Yoksa Allah, bütün insanların sinelerindekini en iyi bilen değil midir?

11. Ve elbette Allah, iman etmiş olanları kesin bilecektir ve kuşkusuz münafıkları da kesinlikle bilecek!

12. Bir de inkâr edenler o iman etmiş olanlara: “Bizim yolumuza uyun, sizin günahlarınızı yüklenelim!” dediler. Oysa onlar, onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değiller ve elbette onlar kesinlikle yalancıdırlar.

13. Bununla birlikte onlar ağırlıklarını ve o ağırlıklarıyla birlikte daha birçok ağırlıkları yüklenecekler ve kesinlikle o ettikleri iftiradan kıyamet gününde sorguya çekileceklerdir.

14. Andolsun ki, Nuh'u kavmine gönderdik de içlerinde elli yılı hariç, bin yıl durdu. Derken onları tufan yakalayıverdi, hep zulmediyorlardı.

وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ

O kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | İşlediler (Ne?) | Salih ameller | Elbette örteriz (Kimden?) | Onlardan (Neyi?) | Onların günahlarını (Daha?)

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذ۪ي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا

Ve elbette onlara karşılık olarak veririz (Neyi?) | O şeyin en güzelini ki | Onlar idiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar | Ve tavsiye/emir etik (Kime?)

الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ ب۪ي مَا لَيْسَ

İnsana (Kime karşı?) | Anne babasına karşı (Neyi emrettik?) | İyiliği | Şayet | Seni zorlarlarsa (Niçin zorlarlarsa?) | Ortak koşman için (Kime?) | Bana (Neyi?) | O şeyi ki | Yoktur (Kim için?)

لَكَ بِه۪ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

Senin için (Ne yoktur?)(Nerede?) | Onda | Bir bilgi | O ikisine | Sadece banadır (Ne?) | Dönüşünüz | Size haber vereceğim (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz oldunuz (Ne oldunuz?)

تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ

Yapıyor oldunuz | O kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | İşlediler (Ne?) | Salih ameller | Elbette onları katacağız (Nereye?)

فِي الصَّالِح۪ينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ

Salih kullar arasına | İnsanlardan vardır (Kim?) | Öylesi ki | Der (Ne der?) | İman ettik (Kime?) | Allah'a

فَاِذَا اُوذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ وَلَئِنْ جَٓاءَ

Kendisine eziyet edildiğinde ise (Nerede?) | Allah uğrunda | Tutar (Neyi?) | İnsanların fitnesini (Ne gibi tutar?) | Allah'ın azabı gibi | Yemin olsun ki şayet | Gelse (Ne gelse?)

نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ

Yardım (Kimden?) | Rabbinden | Elbet derler (Ne derler?) | Şüphesiz biz | Olduk (Kimle beraber?) | Sizinle beraber olduk | Değil mi? (Kim?) | Allah (Ne değil mi?)

بِاَعْلَمَ بِمَا ف۪ي صُدُورِ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا

En iyi bilen (Neyi?) | O şeyleri ki (O şeyler de neredediler?) | Âlemlerin sinelerindedir! | Yemin olsun ki bilir (Kim?) | Allah (Kimi?) | O kişileri ki | İman ettiler (Daha?)

وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِق۪ينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا

Ve yemin olsun ki bilir (Kimi?) | Münafıkları | Dedi (Kim?) | O kimseler ki | İnkar ettiler (Kime dediler?) | O kimselere ki | İman ettiler (Ne dediler?)

اتَّبِعُوا سَب۪يلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِل۪ينَ

Uyun (Neye?) | Yolumuza | Yüklenelim (Neyi?) | Hatalarınızı | Onlar değiller (Ne değiller?) | Yüklenici (Neden?)

مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ

Onların hatalarından (Neyi?) | Hiç bir şeyi | Muhakkak onlar (Nedir?) | Yalancıdırlar | Yemin olsun yüklenecekler (Neyi?) | Yüklerini (Daha neyi yüklenecekler?)

وَاَثْقَالًا مَعَ اَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا

Ve yükleri (Öyle yükler ki) | Kendi yükleriyle beraber olan | Ve yemin olsun sorguya çekilecekler (Nerede?) | Kıyamet gününde (Neden sorguya çekilecekler?) | O şeylerden ki | İdiler (Ne idiler?)

يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ فَلَبِثَ ف۪يهِمْ

Uyduruyor idiler | Andolsun, kesinlikle | Biz gönderdik (Kimi?) | Nuh'u (Kime gönderdik?) | Kavmine | Ve kaldı (Nerede?) | Onların arasında (Ne kadar?)

اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْس۪ينَ عَامًا فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

Bin sene | Ancak hariç (Ne?) | Elli yıl | Ve onları yakaladı (Ne?) | Tufan | Onlar oldukları halde (Ne?) | Zalimler

Arapça	Türkçe
فَاَنْجَيْنَاهُ	Ve biz onu kurtardık (Daha?)
وَاَصْحَابَ السَّفِينَةِ	Ve gemi arkadaşlarını
وَجَعَلْنَاهَا	Ve onları kıldık (Ne kıldık?)
اٰيَةً	Ders (Kim için?)
لِلْعَالَمِينَ	Âlemler için
۝١٥ وَاِبْرٰهِيمَ	İbrahim'i de an
اِذْ	O vakit ki
قَالَ	Demişti (Kime?)
لِقَوْمِهِ	Kavmine (Ne demişti?)
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
وَاتَّقُوهُ	Ve ondan sakının
ذٰلِكُمْ	Bu (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet iseniz (Ne iseniz?)
تَعْلَمُونَ	Biliyorsunuz
۝١٦ اِنَّمَا	Ancak
تَعْبُدُونَ	Tapıyorsunuz (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Neye tapıyorsunuz?)
اَوْثَانًا	Putlara (Daha?)
وَتَخْلُقُونَ	Ve uyduruyorsunuz (Ne?)
اِفْكًا	Yalan
اِنَّ الَّذِينَ	Muhakkak o şeyler ki
تَعْبُدُونَ	Tapıyorsunuz (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka
لَا يَمْلِكُونَ	Onlar malik olamazlar (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Neye malik olamazlar?)
رِزْقًا	Bir rızka
فَابْتَغُوا	Arayın (Nerede?)
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah'ın katında (Neyi?)
الرِّزْقَ	Rızkı (Daha?)
وَاعْبُدُوهُ	Ve Ona ibadet edin (Daha?)
وَاشْكُرُوا	Ve şükredin (Kime?)
لَهُ	Ona
اِلَيْهِ	Ancak ona
تُرْجَعُونَ ۝١٧	Döndürüleceksiniz
وَاِنْ	Şayet
تُكَذِّبُوا	Yalanlarsanız
فَقَدْ	Muhakkak
كَذَّبَ	Yalanladı (Kim?)
اُمَمٌ	Ümmetler (Öyle ümmetler ki)
مِنْ قَبْلِكُمْ	Sizden önce
وَمَا عَلَى الرَّسُولِ	Peygamberin görevi değildir
اِلَّا	Ancak (Nedir?)
الْبَلَاغُ	Tebliğdir (Öyle tebliğ ki)
الْمُبِينُ ۝١٨	Apaçık
اَوَلَمْ يَرَوْا	Görmediler mi?
كَيْفَ	Nasıl
يُبْدِئُ	Yapıyor (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
الْخَلْقَ	Mahlûkatı
ثُمَّ	Sonra
يُعِيدُهُ	Onu tekrar yapıyor
اِنَّ ذٰلِكَ	Muhakkak bu
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a (Nedir?)
يَسِيرٌ ۝١٩	Kolaydır
قُلْ	De ki
سِيرُوا	Gezinin (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde
فَانْظُرُوا	Ve bakın
كَيْفَ	Nasıl
بَدَاَ	Allah ilk olarak yaptı (Neyi?)
الْخَلْقَ	Yaratmayı
ثُمَّ	Sonra Allah
اللّٰهُ	Allah
يُنْشِئُ	İnşa edecek (Neyi?)
النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ	Ahiret hayatını
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak Allah (Neye?)
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	Her şeye (Nedir?)
قَدِيرٌ ۝٢٠	Gücü yetendir
يُعَذِّبُ	O azap eder (Kime?)
مَنْ	O kişiye ki
يَشَاءُ	Diliyor
وَيَرْحَمُ	Ve merhamet eder (Kime?)
مَنْ	O kişiye ki
يَشَاءُ	Diliyor
وَاِلَيْهِ	Ancak ona
تُقْلَبُونَ ۝٢١	Çevrileceksiniz
وَمَا اَنْتُمْ	Siz değilsiniz (Ne değilsiniz?)
بِمُعْجِزِينَ	Aciz bırakıcılar (Nerede aciz bırakıcı değilsiniz?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Daha?)
وَلَا	Yine [aciz bırakıcı] değilsiniz (Nerede?)
فِي السَّمَاءِ	Semada
وَمَا لَكُمْ	Ve sizin için yoktur (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Ne yoktur?)
مِنْ وَلِيٍّ	Bir dost (Daha ne yoktur?)
وَلَا نَصِيرٍ ۝٢٢	Bir yardımcı da yoktur
وَالَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	İnkâr ettiler (Neyi?)
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın ayetlerini (Daha?)
وَلِقَائِهِ	Ve ona kavuşmayı
اُولٰئِكَ	İşte onlar
يَئِسُوا	Ümit kesiyorlar (Neden?)
مِنْ رَحْمَتِي	Benim rahmetimden
وَاُولٰئِكَ	Ve işte onlar
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne vardır?)
عَذَابٌ	Azap (Öyle azap ki)
اَلِيمٌ ۝٢٣	Can yakıcı

15. Sonunda onu ve gemi arkadaşlarını kurtardık ve o gemiyi âlemlere bir âyet kıldık.

16. İbrahim'i de (peygamber olarak gönderdik.) Hani o kavmine demişti ki: "Hep Allah'a ibadet edin ve O'ndan korunun. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer bilirseniz.

17. Siz Allah'ı bırakıp da sadece bir takım putlara tapıyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz. Haberiniz olsun ki, o sizin Allah'tan başka ilah diye taptıklarınız size bir rızık verme gücüne sahip olamazlar. Onun için rızkı Allah yanında arayın ve O'na kulluk edip O'na şükredin! Hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz!"

18. Ve eğer siz yalanlarsanız, bilin ki, sizden önce bir takım ümmetler de yalanlamışlardı. Peygamberin görevi ise açık bir tebliğden ibarettir.

19. Allah'ın yaratma işini başlangıçta nasıl yapıyor olduğunu, sonra da onu tekrar yapacağını görmediler mi? Şüphesiz bu Allah'a göre kolaydır.

20. De ki: "Yeryüzünde bir gezinin de bakın, yaratmayı başta nasıl yapmış. Sonra da Allah bu yaratmayı tekrarlayacaktır. Şüphesiz Allah, her şeye gücü yetendir."

21. Dilediğine azap eder, dilediğine de rahmet eder. Ve hep O'na döndürüleceksiniz!

22. Siz, ne yeryüzünde, ne de gökte (Allah'ı) aciz bırakacak değilsiniz ve size Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı yoktur.

23. Allah'ın âyetlerine ve O'na kavuşmaya inanmayanlar ise, hep onlar benim rahmetimden ümidini kesmiş olanlardır ve onlara can yakıcı bir azap vardır.

24. Onun için kavminin ona cevabı sadece şu oldu: "Öldürün onu veya yakın!" dediler. Allah da onu o ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda inanacak bir topluluk için âyetler vardır.

25. Ve (İbrahim) dedi ki: "Siz sadece dünya hayatında birbiriniz sevmek için, Allah'ı bırakıp bir takım putlara tutulmuşsunuz. Ama kıyamet gününde birbirinize küfredecek ve birbirinizi lanetleyeceksiniz. Varacağınız yer ateştir ve sizin için yardımcılardan eser de yoktur.

26. Bunun üzerine ona bir tek Lut iman etti. (İbrahim) dedi ki: "Ben Rabbime hicret edeceğim, gerçek şu ki: O, güçlüdür, hikmet sahibidir."

27. Biz ona İshak ile Yakub'u da ihsan ettik. Peygamberliği ve kitabı onun soyuna verdik. Ve kendisine hem dünyada mükâfatını verdik, hem de şüphesiz o, ahirette iyilerdendir.

28. Lut peygamberi de... Hani o kavmine: "Siz gerçekten o çirkin işi yapıyorsunuz ha! Sizden önce âlemlerden hiçbir kimse bu hayâsızlığı yapmadı!

29. Gerçekten siz hâlâ erkeklere gidecek ve yolu kesecek ve toplantılarınızda edepsizlik yapıp duracak mısınız?" Buna kavminin cevabı ancak şöyle demeleri oldu: "Haydi, getir bize Allah'ın azabını, eğer doğru söyleyenlerden isen!"

30. (Lut): "Ey Rabbim! Ortalığı fesada veren bu kavme karşı bana yardım et!" dedi.

فَمَا كَانَ	جَوَابَ قَوْمِهٖٓ	اِلَّٓا	اَنْ قَالُوا	اقْتُلُوهُ	اَوْ	حَرِّقُوهُ
Olmadı (Ne?)	Kavminin cevabı	Ancak oldu (Ne oldu?)	Demeleri (Ne demeleri?)	Onu öldürün	Veya	Onu yakın

فَاَنْجٰيهُ	اللّٰهُ	مِنَ النَّارِ	اِنَّ	فٖى ذٰلِكَ	لَاٰيَاتٍ	لِقَوْمٍ
Ve onu kurtardı (Kim?)	Allah (Neden?)	Ateşten	Muhakkak	Bunda vardır (Ne vardır?)	Dersler (Kim için dersler vardır?)	Kavim için (Öyle kavim ki)

يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾	وَقَالَ	اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	اَوْثَانًا
İman ediyorlar	Ve dedi (Ne dedi?)	Siz ancak edindiniz (Kimden başka?)	Allah'tan başka (Neyi edindiniz?)	Putlar (Niçin?)

مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ	فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	ثُمَّ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	يَكْفُرُ
Aranızda sevgiden dolayıdır (Ne hakkındaki sevgi?)	Dünya hayatı	Sonra (Nerede?)	Kıyamet gününde	İnkar edecek (Kim?)

بَعْضُكُمْ	بِبَعْضٍ	وَيَلْعَنُ	بَعْضُكُمْ	بَعْضًا	وَمَاْوٰيكُمُ
Bazınız (Kimi?)	Bazınızı (Daha?)	Ve lanet edecek (Kim?)	Bazınız (Kime?)	Bazınıza	Ve varacağınız yer (Nedir?)

النَّارُ	وَمَا لَكُمْ	مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٢٥﴾	فَاٰمَنَ	لَهُ	لُوطٌ	وَقَالَ
Ateştir	Ve sizin için yoktur (Kim?)	Yardımcılardan hiçbir kimse	Ve iman etti (Kime?)	Ona (Kim?)	Ve dedi (Ne dedi?)	Lût

اِنّٖى	مُهَاجِرٌ	اِلٰى رَبّٖى	اِنَّهُ	هُوَ	الْعَزٖيزُ	الْحَكٖيمُ ﴿٢٦﴾
Muhakkak ben	Hicret edeciyim (Kime?)	Rabbime	Muhakkak O	O (Nedir?)	Aziz'dir	Hikmet sahibidir

وَوَهَبْنَا	لَهُٓ	اِسْحٰقَ	وَيَعْقُوبَ	وَجَعَلْنَا	فٖى ذُرِّيَّتِهِ	النُّبُوَّةَ
Ve bağışladık (Kime?)	Ona (Kimi bağışladık?)	İshak'ı (Daha kimi?)	Yakub'u	Ve biz kıldık (Nerede kıldık?)	Onun zürriyetinde (Neyi?)	Peygamberliği (Daha neyi?)

وَالْكِتَابَ	وَاٰتَيْنَاهُ	اَجْرَهُ	فِى الدُّنْيَا	وَاِنَّهُ	فِى الْاٰخِرَةِ
Kitabı	Ve ona verdik (Neyi?)	Mükafatını (Nerede verdik?)	Dünyada	Ve muhakkak ki O (Nerede?)	Ahirette (Kimlerdendir?)

لَمِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿٢٧﴾	وَلُوطًا	اِذْ	قَالَ	لِقَوْمِهٖٓ	اِنَّكُمْ	لَتَاْتُونَ
Salihlerdendir	Lût'u da an	O vakit ki	Demişti (Kime?)	Kavmine (Ne demişti?)	Siz mi!	Yapıyorsunuz (Neyi?)

الْفَاحِشَةَ	مَا سَبَقَكُمْ	بِهَا	مِنْ اَحَدٍ	مِنَ الْعَالَمٖينَ ﴿٢٨﴾
Çirkin işi	Sizden önce yapan geçmedi (Neyi yapan?)	O işi (Kim?)	Hiçbir kimse (Neden?)	Alemlerden

اَئِنَّكُمْ	لَتَاْتُونَ	الرِّجَالَ	وَتَقْطَعُونَ	السَّبٖيلَ	وَتَاْتُونَ
Siz mi?	Yaklaşıyorsunuz (Kime?)	Erkeklere (Daha?)	Kesiyorsunuz (Neyi?)	Yolu	Ve yapıyorsunuz (Nerede?)

فٖى نَادٖيكُمُ	الْمُنْكَرَ	فَمَا كَانَ	جَوَابَ قَوْمِهٖٓ	اِلَّٓا
Toplantılarınızda (Ne yapıyorsunuz?)	O çirkin şeyi	Olmadı (Ne?)	Kavminin cevabı	Ancak oldu (Ne oldu?)

اَنْ قَالُوا	ائْتِنَا	بِعَذَابِ اللّٰهِ	اِنْ كُنْتَ	مِنَ الصَّادِقٖينَ
Demeleri (Ne demeleri?)	Bize getir (Neyi?)	Allah'ın azabını	Şayet isen (Kimlerden?)	Doğru söyleyenlerden

﴿٢٩﴾ قَالَ	رَبِّ	انْصُرْنٖى	عَلَى الْقَوْمِ	الْمُفْسِدٖينَ ﴿٣٠﴾
Dedi ki	Ey rabbim!	Bana yardım et (Kim üzerine?)	Kavim üzerine (Öyle kavim ki)	Fesatçılar

وَلَمَّا جَٓاءَتْ رُسُلُنَٓا اِبْرٰهٖيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُٓوا اِنَّا

Ne zaman ki | Geldi (Kim?) | Bizim elçilerimiz (Kime?) | İbrahim'e (Ne ile?) | Müjde ile | Dediler ki | Muhakkak biz

مُهْلِكُٓوا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمٖينَ

Bu memleketin halkını helak edicileriz | Muhakkak onun halkı | Oldular (Ne?) | Zulmediciler

﴿٣١﴾ قَالَ اِنَّ فٖيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فٖيهَا

İbrahim dedi (Ne dedi?) | Muhakkak | Orada vardır (Kim?) | Lût | Dediler ki (Ne dediler?) | Biz (Neyiz?) | Daha iyi biliriz (Kimi?) | O kimseyi ki | Oradadır

لَنُنَجِّيَنَّهُ وَاَهْلَهُٓ اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرٖينَ ﴿٣٢﴾

Elbet onu kurtaracağız (Daha kimi?) | Ve onun ehlini | Ancak [kurtarmayacağız] (Kimi?) | Onun karısını | O oldu (Kimlerden?) | Kalanlardan

وَلَمَّٓا اَنْ جَٓاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سٖٓيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ

Ne zaman ki | Geldi (Kim?) | Elçilerimiz (Kime?) | Lût'a | Kederlendi (Kim sebebiyle kederlendi?) | Onlar sebebiyle | Ve daraldı (Kim sebebiyle daraldı?) | Onlar sebebiyle (Ne cihetten daraldı?)

ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنَجُّوكَ وَاَهْلَكَ

Göğüs [tâkat] cihetinden | Ve dediler ki | Korkma (Daha?) | Ve üzülme | Muhakkak biz | Seni kurtarıcıyız (Daha kimi?) | Ve ehlini

اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرٖينَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا مُنْزِلُونَ

Ancak [kurtarıcı değiliz] (Kimi?) | Karını | O oldu (Kimlerden?) | Kalanlardan | Muhakkak biz (Neyiz?) | İndiriciyiz (Kim üzerine?)

عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَٓاءِ بِمَا كَانُوا

Bu memleket halkı üzerine (Ne indiriciyiz?) | Korkunç ceza (Nereden?) | Gökten (Ne karşılığında?) | Olmaları karşılığında (Ne olmaları?)

يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَٓا اٰيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Fasıklık yapıyor olmaları | Andolsun, kesinlikle | Bıraktık (Nereden?) | Oradan (Ne bıraktık?) | İbret (Öyle ibret ki) | Açık (Kim için?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Aklediyorlar

﴿٣٥﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا

Medyen'e de [gönderdik] (Kimi?) | Kardeşlerini (Kimdir o?) | Şuayb'dır | O dedi ki | Ey kavmim! | İbadet edin (Kime?)

اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ

Allah'a (Daha ne dedi?) | Ve umut bağlayın (Neye?) | Ahiret gününe (Daha?) | Karışıklık çıkarmayın (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?)

مُفْسِدٖينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا

Fesat çıkarıcılar olduğunuz halde | Ve onu yalanladılar | Bu yüzden onları yakalayıverdi (Ne?) | Sarsıntı | Ve oldular (Nerede?)

فٖي دَارِهِمْ جَاثِمٖينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا۬ وَقَدْ تَبَيَّنَ

Yurtlarında (Ne oldular?) | Diz çökücüler | Âd kavmini (Daha?) | Semud kavmini de [helak ettik] | Muhakkak ki | Açık oldu (Kim için?)

لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ

Sizin için (Nereden?) | Onların oturdukları yerlerden | Süsledi (Kim için?) | Onlar için (Kim?) | Şeytan (Neyi süsledi?) | Amellerini

فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبٖيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرٖينَ ﴿٣٨﴾

Ve onları saptırdı (Nereden?) | Yoldan | Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?) | Bakıp görebilecekler oldukları halde

31. Ne zaman ki elçilerimiz İbrahim'e müjde ile vardılar: "Haberin olsun, biz bu memleketin halkını helak edeceğiz. Çünkü onun halkı hep zalim oldular." dediler.

32. (İbrahim): "Orada Lut var ya!" dedi. (Onlar): "Biz, orada kimin bulunduğunu çok iyi biliriz. Muhakkak onu ve ailesini kurtaracağız. Ancak karısı ötekilerden oldu." dediler.

33. Ne zaman ki elçilerimiz Lut'a geldi, onlar yüzünden fenalaştı ve haklarında eli kolu bağlandı. Onlar da dediler ki: "Korkma ve üzülme. Seni ve aileni kurtaracağız; ancak karın ötekilerden oldu.

34. Haberin olsun, biz bu memleket halkının, yapageldikleri günahları yüzünden üzerlerine gökten korkunç bir azap indireceğiz."

35. Andolsun ki, biz ondan geriye bir âyet, bir iz bırakmışızdır ki, aklını kullanacak bir topluluk için apaçık bir delil olsun...

36. Medyen'e de kardeşleri Şu'ayb'ı (gönderdik). Vardı dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin de son güne ümit besleyin. Bozgunculukla yeryüzünü berbat etmeyin!"

37. Buna karşı onu yalanladılar. Derken, onları o sarsıntı tutuverdi de yurtlarında dizleri üstü çöke kaldılar.

38. Ad ve Semud'a da (peygamberler gönderdik). Ki size bunlar evlerinden belli olmaktadır. Şeytan onlara yaptıklarını güzel göstermişti de kendilerini yoldan çevirmişti. Hâlbuki gözleri açık adamlar idiler.

39. Karun'a, Firavun'a ve Haman'a da... Andolsun ki, Musa onlara apaçık delillerle geldi de onlar, o yerde kibirlenip kafa tuttular. Oysa (azabın) önüne geçecek değillerdi.

40. Özetle, her birini günahı ile yakaladık. Kiminin başına bir taş yağdıran gönderdik, kimini korkunç bir ses alıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de boğduk. Allah onlara haksızlık etmiyordu. Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'tan başka dostlara tutunanların durumu, kendisine bir yuva yapan örümcek örneği gibidir. Fakat evlerin en çürüğü de örümcek evidir, eğer bilselerdi.

42. Kuşkusuz Allah biliyor ki, onlar O'nu bırakıp nelere, ne gibi şeylere yalvarıyorlar. Hâlbuki güçlü O'dur, hikmet sahibi O.

43. Hem bu örnek verdiğimiz şeyler yok mu, biz onları insanlar için getiriyoruz. Bununla birlikte onlara âlimlerden başkasının aklı ermez.

44. Allah, o gökleri ve yeri (o yüksekleri ve aşağıyı) hak ile yaratmıştır. Kuşkusuz bunda inananlar için bir âyet vardır.

45. Sana vahyedilen kitabı güzel güzel oku ve namazı kıl! Muhakkak doğru namaz edepsizlikten ve uygunsuzluktan alıkoyar. Ve muhakkak Allah'ı anmak en büyük iştir ve Allah, her ne yaparsanız bilir.

وَقَارُونَ	وَفِرْعَوْنَ	وَهَامَانَ	وَلَقَدْ	جَاءَهُمْ	مُوسٰى
Karun'u (Daha?)	Firavun'u (Daha?)	Hâmân'ı da [helak ettik]	Ve muhakkak	Onlara getirdi (Kim?)	Musa (Neyi?)

بِالْبَيِّنَاتِ	فَاسْتَكْبَرُوا	فِي الْأَرْضِ	وَمَا كَانُوا
Delilleri	Ve büyüklük tasladılar (Nerede?)	Yeryüzünde	Halbuki onlar olamadılar (Ne olamadılar?)

سَابِقِينَ ٣٩	فَكُلًّا	أَخَذْنَا	بِذَنْبِهِ	فَمِنْهُمْ	مَنْ	أَرْسَلْنَا
Azabın önüne geçici olamadılar	Her birini	Yakaladık (Ne sebebiyle?)	Günahları sebebiyle	Onlardan vardır (Kim?)	Öyleleri ki	Gönderdik (Kime?)

عَلَيْهِ	حَاصِبًا	وَمِنْهُمْ	مَنْ	أَخَذَتْهُ	الصَّيْحَةُ	وَمِنْهُمْ
Onlara (Ne gönderdik?)	Taş savuran rüzgar	Onlardan vardır (Kim?)	Öyleleri ki	Onları yakaladı (Ne?)	Çığlık	Onlardan vardır (Kim?)

مَنْ	خَسَفْنَا	بِهِ	الْأَرْضَ	وَمِنْهُمْ	مَنْ	أَغْرَقْنَا	وَمَا كَانَ
Öyleleri ki	Batırdık (Kimi?)	Onları (Nereye?)	Yere	Onlardan vardır (Kim?)	Öyleleri ki	Boğduk	Olmadı (Kim?)

اللّٰهُ	لِيَظْلِمَهُمْ	وَلٰكِنْ	كَانُوا	أَنْفُسَهُمْ	يَظْلِمُونَ ٤٠
Allah (Ne olmadı?)	Onlara zulmeder olmadı	Fakat	Onlar oldular (Kime?)	Kendi nefislerine (Ne oldular?)	Zulmediyor oldular

مَثَلُ الَّذِينَ	اتَّخَذُوا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	أَوْلِيَاءَ
O kimselerin misali ki	Edindiler (Kimden başka?)	Allah'tan başka (Ne edindiler?)	Dostlar (Ne gibidir?)

كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ	اتَّخَذَتْ	بَيْتًا	وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ
Örümcek misali gibidir (Öyle örümcek ki)	Edindi (Ne edindi?)	Bir ev	Halbuki evlerin en çürüğü (Nedir?)

لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ	لَوْ كَانُوا	يَعْلَمُونَ ٤١	إِنَّ اللّٰهَ	يَعْلَمُ	مَا
Elbette örümceğin evidir	Şayet olsalardı (Ne olsalardı?)	Biliyor olsalardı	Muhakkak Allah (Nedir?)	Bilir (Neyi?)	O şeyi ki

يَدْعُونَ	مِنْ دُونِهِ	مِنْ شَيْءٍ	وَهُوَ	الْعَزِيزُ	الْحَكِيمُ
İbadet ediyorlar (Kimden başka?)	O'ndan başka (Kime ibadet ettiklerini bilir?)	Her hangi bir şeye	O Allah (Nedir?)	Aziz'dir	Hikmet sahibidir

٤٢ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ	نَضْرِبُهَا	لِلنَّاسِ	وَمَا يَعْقِلُهَا	إِلَّا
Bu misaller ki	Biz onları veririz (Kim için?)	İnsanlar için	Onları akledemez	Ancak [akleder] (Kimler?)

الْعَالِمُونَ ٤٣	خَلَقَ	اللّٰهُ	السَّمٰوَاتِ	وَالْأَرْضَ	بِالْحَقِّ	إِنَّ
Bilenler	Yarattı (Kim?)	Allah (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri (Ne olduğu halde?)	Hak ile olduğu halde	Muhakkak

فِي ذٰلِكَ	لَآيَةً	لِلْمُؤْمِنِينَ ٤٤	اُتْلُ	مَا	أُوحِيَ	إِلَيْكَ
Bunda vardır (Ne vardır?)	Ayet (Kim için ayet vardır?)	İman edenler için	Oku (Neyi?)	O şeyi ki	Vahyedildi (Kime?)	Sana (Neden?)

مِنَ الْكِتَابِ	وَأَقِمِ	الصَّلٰوةَ	إِنَّ الصَّلٰوةَ	تَنْهٰى	عَنِ الْفَحْشَاءِ
Kitaptan (Daha?)	Ve dosdoğru kıl (Neyi?)	Namazı	Muhakkak namaz (Nedir?)	Nehyeder (Neden?)	Hayâsızlıktan (Daha?)

وَالْمُنْكَرِ	وَلَذِكْرُ اللّٰهِ	أَكْبَرُ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ	مَا	تَصْنَعُونَ ٤٥
Kötü şeylerden	Elbet Allah'ı anmak (Nedir?)	Daha büyüktür	Allah (Nedir?)	Bilir (Neyi?)	O şeyleri ki	Yapıyorsunuz

وَلَا تُجَادِلُوٓا اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّتٖى هِىَ اَحْسَنُ

Mücadele etmeyin (Kimle?) | Ehl-i kitapla | Ancak [mücadele edin] (Ne suretle?) | Öyle suretle ki | O (Nedir?) | En güzel surettir

اِلَّا الَّذٖينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوٓا اٰمَنَّا بِالَّذٖٓى اُنْزِلَ

Ancak bundan müstesnadır (Kim?) | O kimseler ki | Zalim oldular (Kimlerden?) | Onlardan | Ve deyin (Ne deyin?) | İman ettik (Kime?) | O şey ki | İndirildi (Kime?)

اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ

Bize (Daha?) | İndirildi (Kime?) | Size | Bizim ilahımız (Daha?) | Ve sizin ilahınız (Nedir?) | Birdir | Ve biz (Kime?) | O'na (Neyiz?)

مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذٖينَ

Teslim olucularız | İşte böylece | İndirdik (Kime?) | Sana (Neyi?) | Kitab'ı | O kimseler ki

اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهٖۚ وَمِنْ هٰٓؤُلَٓاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهٖۜ

Onlara verdik (Neyi?) | Kitab'ı (O kimseler nedirler?) | İman ederler (Neye?) | Ona | Şunlardan da vardır (Kim vardır?) | Öyleleri ki | İman ediyor (Neye?) | Ona

وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا

İnkâr etmez (Neyi?) | Ayetlerimizi | Ancak [inkar eder] | Kâfirler | Sen değildin (Ne değildin?) | Okuyor değildin (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمٖينِكَ اِذًا لَارْتَابَ

Ondan önce (Ne okuyor değildin?) | Kitab (Daha?) | Ve onu yazmazdın (Ne ile?) | Elinle | O zaman | Kuşku duyarlardı (Kim?)

الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فٖى صُدُورِ الَّذٖينَ

Batıla uyanlar | Bilakis | O (Nedir?) | Ayetlerdir (Öyle ayetler ki) | Apaçık (O ne olduğu halde?) | O kimselerin sinelerinde olduğu halde ki

اُوتُوا الْعِلْمَۜ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا

Onlar verildiler (Neyi?) | İlmi | İnkâr etmez (Neyi?) | Ayetlerimizi | Ancak [inkar eder] (Kim?) | Zalimler | Ve dediler (Ne dediler?)

لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّهٖۜ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ

Değil miydi? (Ne değil miydi?) | İndirilmeli (Kime?) | Ona (Ne indirilmeli değil miydi?) | Ayetler/mucizeler (Kimden?) | Rabbinden | De ki: | Ancak | Mucizeler (Nerededir?)

عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاِنَّمَٓا اَنَا۬ نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٥٠﴾ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّٓا اَنْزَلْنَا

Allah'ın katındadır | Ve ancak | Ben (Neyim?) | Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki) | Apaçık | Onlara yetmedi mi? (Ne yetmedi mi?) | Muhakkak ki biz | İndirdik (Kime?)

عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْۜ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَرَحْمَةً

Sana (Neyi?) | Kitabı (O kitap ne olduğu halde?) | Okunuyor olduğu halde (Ne?) | Onlara | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?) | Rahmet (Daha ne vardır?)

وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنٖى وَبَيْنَكُمْ

Ve öğüt (Kim için?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | İman ediyorlar | De ki: | Yeter (Kim?) | Allah (Nerede?) | Benim aramla (Daha?) | Ve sizin aranızda (Ne olarak?)

شَهٖيدًاۚ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا

Şahit olarak | Bilir (Neyi?) | O şeyleri ki | Göklerdedir (Daha?) | Ve yerdedir | O kimseler ki | İman ettiler (Neye?)

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

Batıla | Ve inkar ettiler (Kimi?) | Allah'ı | İşte onlar | Onlar (Nedirler?) | Zarara uğrayanlardır

46. Ehli Kitap ile, en güzel olan biçimi dışında mücadele de etmeyin! Ancak zulmedenleri başka... Ve deyin ki: "Biz, hem bize indirilene iman ettik, hem size indirilene. Ve bizim ilahımız ile sizin ilahınız birdir. Şu kadar ki, biz yalnız O'na teslim olmuşuzdur."

47. İşte sana böyle kitap indirdik. Onun için kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman ederler. Şunlardan da ona iman edenler vardır. Bizim âyetlerimizi ancak kâfirler inkâr eder.

48. Sen bundan önce kitap okur değildin, hâlâ da elinle yazı yazmazsın. Öyle olsaydı batıla uyanlar şüphelenebilirlerdi.

49. Fakat o (Kur'an) kendilerine ilim verilmiş kimselerin sinelerinde parıldayan parlak âyetlerdir. Bizim âyetlerimizi ancak zalimler inkâr eder.

50. Nitekim "Ona Rabbinden mucizeler indirilse ya!" dediler. De ki: "O mucizeler hep Allah'ın katındadır. Ben ise sadece açık bir uyarıcıyım."

51. Karşılarında okunup duran kitabı sana indirmemiz yetmedi mi onlara? Şüphesiz bunda iman edecek bir kavim için elbette bir rahmet ve ilahi bir ihtar vardır.

52. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O göklerde ve yerde ne varsa bilir. Batıla inanıp Allah'ı inkâr edenler, işte onlardır hep zarara uğrayanlar.

53. Bir de senden acele azap istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir süre olmasaydı, o azap onlara muhakkak gelmişti. Ve elbette o kendilerine gelecek, onlar farkında olmaksızın, ansızın gelecek!

54. Senden acele azap istiyorlar, hâlbuki cehennem kâfirleri kuşatıp duruyor.

55. O gün ki, azap onları hem üstlerinden, hem ayakları altından saracak da (Allah): "Tadın bakalım, neler yapıyordunuz." buyuracak.

56. Ey benim iman eden kullarım! Haberiniz olsun ki, benim arzım geniştir, o halde bana ibadet edin, o halde bana!

57. Her can ölümü tadacaktır. Sonra döndürülüp bize getirileceksiniz.

58. Ve iman edip iyi iyi işler yapmış olanlar, elbette onları cennetin altlarından ırmaklar akan köşklerine yerleştireceğiz, o halde orada ebedi kalacaklardır. Ne güzeldir mükâfatı o iş görenlerin

59. Ki onlar sabretmişlerdir ve yalnız Rablerine dayanırlar.

60. Öyle ya, nice canlılar var ki, rızkını (yanında) taşıyamaz. Allah onlara da rızık veriyor, size de! O her şeyi işitendir, bilendir.

61. Andolsun ki, onlara: "Gökleri ve yeri yaratıp, güneş ve ayı emri altında tutan kimdir?" diye sorsan elbette, şüphesiz "Allah" derler. O halde nasıl haktan çevriliyorlar?

62. Allah kullarından dilediğine rızkı serer de, kısar da ona. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir.

63. Andolsun ki yine onlara: "Gökten azar azar su indirip onunla ölümünden sonra yeryüzüne hayat veren kimdir?" diye sorsan elbette, şüphesiz "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur." Fakat onların çoğu aklı ermezlerdir.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ	بِالْعَذَابِ	وَلَوْلَٓا	اَجَلٌ	مُسَمًّى	لَجَٓاءَهُمُ
Senden acele istiyorlar (Neyi?)	Azabı	Olmasaydı (Ne?)	Vade (Öyle vade ki)	Belirlenmiş	Elbette onlara gelirdi (Ne gelirdi?)

الْعَذَابُ	وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ	بَغْتَةً	وَهُمْ	لَا يَشْعُرُونَ ۝٥٣	يَسْتَعْجِلُونَكَ
Azap	Elbette onlara gelecek (Ne olduğu halde?)	Ansızın olduğu halde	Onlar iken (Ne iken?)	Farkında olmuyorlar	Senden acele istiyorlar (Neyi?)

بِالْعَذَابِ	وَاِنَّ جَهَنَّمَ	لَمُحِيطَةٌ	بِالْكَافِرِينَ ۝٥٤	يَوْمَ	يَغْشٰيهُمُ
Azabı	Muhakkak cehennem (Nedir?)	Kuşatıcıdır (Kimi?)	Kafirleri (Ne zaman?)	O gün ki	Onları saracak (Ne?)

الْعَذَابُ	مِنْ فَوْقِهِمْ	وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ	وَيَقُولُ	ذُوقُوا	مَا	كُنْتُمْ
Azap (Nereden?)	Onların üstlerinden (Daha?)	Ve ayaklarının altından	Ve [Allah] der (Ne der?)	Tadın (Neyi?)	O şeyleri ki	Siz idiniz (Ne idiniz?)

تَعْمَلُونَ ۝٥٥	يَا عِبَادِيَ	الَّذِينَ	اٰمَنُوا	اِنَّ اَرْضٖي	وَاسِعَةٌ	فَاِيَّايَ
Yapıyor idiniz	Ey kullarım!	Öyle kullarım ki	İman ettiler	Muhakkak benim yerim (Nedir?)	Geniştir	Yalnız bana

فَاعْبُدُونِ ۝٥٦	كُلُّ نَفْسٍ	ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ	ثُمَّ	اِلَيْنَا	تُرْجَعُونَ ۝٥٧
Bana ibadet edin	Her nefis (Nedir?)	Ölümü tadıcıdır	Sonra (Kime?)	Bize (Nesiniz?)	Döndürüleceksiniz

وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	لَنُبَوِّئَنَّهُمْ	مِنَ الْجَنَّةِ	غُرَفًا
O kimseler ki	İman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi işlediler?)	Salih amelleri	Onları yerleştireceğiz	Cennetten (Neye?)	Köşklere (Öyle köşkler ki)

تَجْرٖي	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ	خَالِدٖينَ	فٖيهَا	نِعْمَ	اَجْرُ الْعَامِلٖينَ
Akıyor (Nereden?)	Onların altlarından (Ne akıyor?)	Nehirler (Ne oldukları halde?)	[Ebedi] kalıcılar (Nerede?)	O köşklerde	Ne güzeldir! (Ne?)	İş yapanların mükâfatı

۝٥٨ الَّذِينَ	صَبَرُوا	وَعَلٰى رَبِّهِمْ	يَتَوَكَّلُونَ ۝٥٩	وَكَاَيِّنْ	مِنْ دَٓابَّةٍ
Öyle kimselerdir ki onlar	Sabrettiler	Ve rablerine de	Tevekkül ederler	Niceleri vardır (Kimlerden?)	Canlılardan

لَا تَحْمِلُ	رِزْقَهَا	اَللّٰهُ	يَرْزُقُهَا	وَاِيَّاكُمْ	وَهُوَ	السَّمٖيعُ	الْعَلٖيمُ ۝٦٠
Taşıyamıyor (Neyi?)	Rızkını	Allah (Nedir?)	Onu rızıklandırır (Daha kimi?)	Ve sizi	O (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir

وَلَئِنْ	سَاَلْتَهُمْ	مَنْ	خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	وَسَخَّرَ	الشَّمْسَ
Yemin olsun ki şayet	Onlara sorsan (Neyi sorsan?)	Kim?	Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri (Daha ne yaptı?)	Ve boyun eğdirdi (Neye?)	Güneşe (Daha?)

وَالْقَمَرَ	لَيَقُولُنَّ	اللّٰهُ	فَاَنّٰى	يُؤْفَكُونَ ۝٦١	اَللّٰهُ	يَبْسُطُ	الرِّزْقَ	لِمَنْ
Ve Ay'a	Elbette derler (Ne derler?)	Allah, [derler]	Nasıl	Döndürülüyorlar	Allah (Nedir?)	Bol bol verir (Neyi?)	Rızkı (Kime?)	O kişiye ki

يَشَٓاءُ	مِنْ عِبَادِهٖ	وَيَقْدِرُ	لَهُ	اِنَّ اللّٰهَ	بِكُلِّ شَيْءٍ	عَلٖيمٌ ۝٦٢	وَلَئِنْ
Diliyor (Kimden?)	Kullarından	Kısar (Kime?)	Ona	Muhakkak Allah (Neyi?)	Her şeyi (Nedir?)	Bilicidir	Yemin olsun ki şayet

سَاَلْتَهُمْ	مَنْ	نَزَّلَ	مِنَ السَّمَٓاءِ	مَٓاءً	فَاَحْيَا	بِهِ	الْاَرْضَ	مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
Onlara sorsan (Neyi sorsan?)	Kim?	İndirdi (Nereden?)	Gökten (Neyi?)	Suyu (Daha?)	Ve diriltti (Neyle?)	Onunla (Neyi?)	Yeryüzünü (Ne zaman?)	Onun ölümünden sonra

لَيَقُولُنَّ	اللّٰهُ	قُلِ	الْحَمْدُ	لِلّٰهِ	بَلْ	اَكْثَرُهُمْ	لَا يَعْقِلُونَ ۝٦٣
Elbette derler (Ne derler?)	Allah, [derler]	De ki:	Bütün hamdler (Kime mahsustur?)	Allah'a mahsustur	Bilakis	Onların çoğu (Nedir?)	Akıl etmezler

وَمَا هٰذِهِ — Bu değildir *(Bundan bedel)*
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا — Dünya hayatı [değildir]
اِلَّا — Ancak
لَهْوٌ — Bir eğlencedir *(Daha?)*
وَلَعِبٌ — Ve oyundur
وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ — Muhakkak ahiret yurdu

لَهِيَ — Onun içindir *(Ne?)*
الْحَيَوَانُ — Yaşama
لَوْ — Şayet
كَانُوا — Olsalardı *(Ne olsalardı?)*
يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ — Biliyorlar
فَاِذَا رَكِبُوا — Bindikleri zaman *(Nereye?)*
فِي الْفُلْكِ — Gemiye

دَعَوُا — Yalvarırlar *(Kime?)*
اللّٰهَ — Allah'a *(Ne oldukları halde?)*
مُخْلِصِينَ — Has kılıcılar *(Kime?)*
لَهُ — Ona *(Neyi?)*
الدِّينَ — Dini
فَلَمَّا — Ne zaman ki
نَجّٰيهُمْ — Onları çıkardık *(Nereye?)*
اِلَى الْبَرِّ — Karaya
اِذَا — Bir de bakarsın ki

هُمْ — Onlar *(Nedirler?)*
يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ — Şirk koşarlar *(Niçin?)*
لِيَكْفُرُوا — Nankörlük etsinler diye *(Neye?)*
بِمَا — O şeylere ki
اٰتَيْنَاهُمْ — Onlara verdik
وَلِيَتَمَتَّعُوا — Ve faydalansınlar diye

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ — Yakında bilecekler
اَوَلَمْ يَرَوْا — Görmediler mi ki?
اَنَّا — Muhakkak biz
جَعَلْنَا — Yaptık *(Ne yaptık?)*
حَرَمًا — Harem *(Öyle harem ki)*
اٰمِنًا — Emniyetli
وَيُتَخَطَّفُ — Halbuki [kaçırılıp] kapılıyor *(Kim?)*

النَّاسُ — İnsanlar *(Nereden?)*
مِنْ حَوْلِهِمْ — Çevrelerinden
اَفَبِالْبَاطِلِ — Batıla mı?
يُؤْمِنُونَ — İman ediyorlar
وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ — Ve Allah'ın nimetlerine mi?
يَكْفُرُونَ — Nankörlük ediyorlar

﴿٦٧﴾ وَمَنْ — Kimdir?
اَظْلَمُ — Daha zalim *(Kimden?)*
مِمَّنِ — O kişiden ki
افْتَرٰى — İftira etti *(Kime?)*
عَلَى اللّٰهِ — Allah'a *(Neyi iftira etti?)*
كَذِبًا — Yalanı
اَوْ — Veya
كَذَّبَ — Yalanladı *(Neyi?)*
بِالْحَقِّ — Hakkı *(Ne zaman?)*

لَمَّا جَاءَهُ — Ona geldiğinde
اَلَيْسَ — Yok mu? *(Nerede?)*
فِي جَهَنَّمَ — Cehennemde *(Ne yok mu?)*
مَثْوًى — Yer *(Kim için?)*
لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ — Kafirler için
وَالَّذِينَ — O kimseler ki

جَاهَدُوا — Cihat ettiler *(Ne uğrunda?)*
فِينَا — Bizim uğrumuzda
لَنَهْدِيَنَّهُمْ — Elbette onları eriştireceğiz *(Nereye?)*
سُبُلَنَا — Yollarımıza
وَاِنَّ اللّٰهَ — Muhakkak Allah *(Nedir?)*
لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾ — Elbette Muhsinlerle beraberdir

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الرُّومِ — آيَاتُهَا ٦٠

بِسْمِ اللّٰهِ — Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ — Rahman olan
الرَّحِيمِ — Rahim olan

الٓمٓ ﴿١﴾ — Elif Lâm Mim
غُلِبَتِ — Mağlup oldu *(Kim?)*
الرُّومُ ﴿٢﴾ — Rumlar *(Nerede mağlup oldular?)*
فِي اَدْنَى الْاَرْضِ — O [Arap] bölge[si]nin [kendilerine] en yakın yerinde
وَهُمْ — Ama onlar

مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ — Bu mağlubiyetlerinden sonra
سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ — Muhakkak galip gelecekler *(Ne zaman?)*
فِي بِضْعِ سِنِينَ — Birkaç yıl içinde
لِلّٰهِ — Allah'ındır *(Ne?)*
الْاَمْرُ — Emir *(Ne zaman?)*

مِنْ قَبْلُ — Bundan önce de
وَمِنْ بَعْدُ — Bundan sonra da
وَيَوْمَئِذٍ — Ve o gün
يَفْرَحُ — Sevinecektir *(Kim?)*
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ — İnananlar *(Ne ile sevineceklerdir?)*

بِنَصْرِ اللّٰهِ — Allah'ın yardımıyla
يَنْصُرُ — Allah yardım eder *(Kime?)*
مَنْ — O kimseye ki
يَشَاءُ — Diliyor
وَهُوَ — Ve o
الْعَزِيزُ — Aziz'dir
الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ — Çok merhametlidir

64. Bu dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan ibarettir. Gerçekten ahiret yurdu, işte halis hayat odur. Keşke bilselerdi.

65. Baksana gemiye bindiklerinde dini sırf Allah'a has kılarak O'na ihlâsla dua ederler. Derken kendilerini karaya çıkardık mı hemen (Allah'a) ortak koşmaya koyulurlar.

66. Ki kendilerine verdiğimiz nimete nankörlük etsinler ve hayattan zevk alsınlar diye! Fakat ileride bilirler.

67. Bizim (Mekke'yi) güven içinde kudsi bir yer yaptığımızı görmediler mi? Oysa çevresindeki insanlar çarpılıp kapılıyor, artık batıla inanıyorlar da Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

68. Allah'a karşı yalan uyduran yahut gerçek kendisine gelince yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Cehennemde değil midir ancak kâfirlerin yeri?

69. Bizim uğrumuzda cihad edenlere gelince, elbette biz onlara yollarımızı gösteririz. Şüphesiz ki Allah iyi davrananlarla beraberdir.

RÛM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 60 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mim.

2-3. Rumlar (Arapların bulunduğu bir bölgeye) en yakın bir yerde yenilgiye uğradılar. Bununla birlikte onlar bu yenilgilerinin arkasından muhakkak üstün geleceklerdir.

4-5. Bir kaç yıl içinde... Önünde de sonunda da emir Allah'ındır ve o gün mü'minler Allah'ın yardımıyla sevineceklerdir. O kimi dilerse muzaffer kılar ve güçlü O'dur, çok merhamet edici olan O.

6. Allah'ın vaadi bu, Allah verdiği sözden dönmez. Fakat insanların çoğu bilmezler.

7. Onlar, bu dünya hayatının dış yüzünü bilirler, ahiretten ise hep gafildirler.

8. Kendi benliklerinde bir düşünmediler mi? Allah gökleri ve yeri ve ikisi arasındaki şeyleri, başka değil, ancak gerçek bir neden ve belirli bir ecel ile yaratmıştır. Bununla beraber, doğrusu insanlardan birçoğu Rablerine kavuşmayı inkâr ederler.

9. Yeryüzünde gezip bir bakmadılar da mı, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuştur? Oysa onlar kuvvetçe kendilerinden daha çetin idiler, yeryüzünü aktarmışlar ve onu bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Peygamberleri de onlara açık deliller ile gelmişlerdi. Demek Allah onlara zulmetmiyordu. Fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

10. Sonra o kötülük yapanların akıbeti, en kötü akıbet oldu. Çünkü Allah'ın âyetlerini yalanladılar ve onlarla eğleniyorlardı.

11. Allah yaratmayı ilkin yapar, sonra da çevirir onu yeniden yapar. Sonra hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

12. O kıyamet çattığı gün, suçlular bütün ümitlerini yitirirler.

13. Ortak koştuklarından kendilerine şefaat edenler de bulunmaz. Ortak koştuklarını da hep inkâr etmişlerdir.

14. O kıyamet çattığı gün (insanlar birbirinden) ayrılırlar.

15. Şimdi iman edip iyi işler yapmış olanlar, o zaman onlar bir bahçede neşelenirler.

وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Allah'ın vaadi olarak | Caymaz (Kim?) | Allah (Neden?) | Vaadinden | Ancak insanların çoğu | Bilmezler

﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ

Bilirler (Neyi?) | Görünen kısmı (Neden?) | Dünya hayatından | Ve onlar | Ahiretten

هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ

Onlar (Nedir?) | Gafildirler | Hiç düşünmediler mi? (Ne hakkında?) | Nefisleri hakkında | Yaratmamıştır (Kim?) | Allah (Neyi?)

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى

Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Daha?) | Ve ikisinin arasındakileri | Ancak | Hak ile (Daha?) | Ve bir süreyle ki | Belirli

وَاِنَّ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَٓائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ اَوَلَمْ يَسٖيرُوا

Yine de bir çoğu (Kimden?) | İnsanlardan | Rablerine kavuşmayı | Elbette inkar edicidirler | Hiç gezmediler mi? (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

Yeryüzünde | Ve bakmadılar mı? | Nasıl olmuş (Ne?) | O kimselerin akibeti ki | Kendilerinden öncedir

كَانُٓوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَٓا

Onlar idiler (Ne idiler?) | Daha şiddetli (Kimden?) | Onlardan | Kuvvet yönünden | Ve sürmüşlerdi (Neyi?) | Toprağı (Daha?) | Ve yeryüzünü imar etmişlerdi (Nasıl?)

اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ

Daha fazla (Neden?) | Bunların onu imar ettiğinden | Ve onlara getirmişti (Kim?) | Peygamberleri (Ne?) | Apaçık deliller | Dolayısıyla olmamıştır (Kim?)

اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ

Allah (Ne olmamıştır?) | Onlara zulmeder | Ancak | Onlar oldular | Kendilerine (Ne oldular?) | Zulmediyorlar | Sonra | Oldu

عَاقِبَةَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُا السُّٓوٓاٰى اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا

ol kimselerin akibeti ki | Kötülük yaptılar | Pek kötü (Bu ne sebebiyledir?) | Yalanlamaları sebebiyledir (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Daha ne sebebiyledir?) | Ve olmaları sebebiyledir

بِهَا يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ

O ayetlerle (Ne olmaları?) | Alay ediyorlar | Allah (Neyi?) | Yekten yapar | Yaratmayı | Sonra da | Onu tekrar yapar | Sonra | Yalnız O'na

تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ

Döndürüleceksiniz | O gün ki | Gelir (Ne?) | Saat | Ümidini keser (Kim?) | Suçlular | Ve olmadı (Kim için?)

لَهُمْ مِنْ شُرَكَٓائِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ كَافِرٖينَ

Onlar için (Kimden?) | Ortaklarından (Ne olmadı?) | Şefaat ediciler | Ve onlar oldular | Ortak koştuklarını (Ne oldular?) | İnkar ediciler

﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الَّذٖينَ

O gün ki | Gelir (Ne?) | Saat | İşte o gün | Ayrılırlar | İşte o kimseler ki

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فٖي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Ne?) | Salih ameller | İşte onlar | Bir bahçede | Neşelenirler

وَلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ	بِاٰيَاتِنَا	وَكَذَّبُوا	كَفَرُوا	وَاَمَّا الَّذِينَ
Ahirete kavuşmayı	Bizim ayetlerimizi *(Daha neyi yalanladılar?)*	Ve yalanladılar *(Neyi?)*	İnkar ettiler *(Daha?)*	Ama o kimseler ki

فَسُبْحَانَ اللّٰهِ	﴿١٦﴾	مُحْضَرُونَ	فِي الْعَذَابِ	فَاُو۬لٰٓئِكَ
O halde tesbih et Allah'ı *(Ne zaman?)*		Hazır edilirler	Azap içinde	İşte onlar

فِي السَّمٰوَاتِ	الْحَمْدُ	وَلَهُ ﴿١٧﴾	وَحِينَ تُصْبِحُونَ	حِينَ تُمْسُونَ
Göklerde	Bütün hamdler *(Nerede?)*	Ve O'na mahsustur *(Ne?)*	Ve sabaha erdiğiniz vakit	Akşama erdiğiniz vakit *(Daha ne zaman?)*

الْحَيَّ	يُخْرِجُ ﴿١٨﴾	وَحِينَ تُظْهِرُونَ	وَعَشِيًّا	وَالْاَرْضِ
Diriyi *(Neden?)*	O çıkarır *(Neyi?)*	Öğleye erdiğiniz vakit	Akşamüstü *(Daha ne zaman Allah'ı tesbih edin?)*	Ve yerde *(Daha ne zaman Allah'ı tesbih edin?)*

الْاَرْضَ	وَيُحْيِ	مِنَ الْحَيِّ	الْمَيِّتَ	وَيُخْرِجُ	مِنَ الْمَيِّتِ
Toprağı *(Neden sonra?)*	Ve canlandırır *(Neyi?)*	Diriden	Ölüyü *(Neden?)*	Ve çıkarır *(Neyi?)*	Ölüden *(Daha?)*

اَنْ خَلَقَكُمْ	وَمِنْ اٰيَاتِهِ ﴿١٩﴾	تُخْرَجُونَ	وَكَذٰلِكَ	بَعْدَ مَوْتِهَا
Sizi yaratmış olması *(Neden?)*	Ve onun ayetlerindendir *(Ne?)*	Çıkarılacaksınız	İşte böyle	Ölümünden sonra

اَنْ خَلَقَ	وَمِنْ اٰيَاتِهِ ﴿٢٠﴾	تَنْتَشِرُونَ	بَشَرٌ	اِذَٓا اَنْتُمْ	ثُمَّ	مِنْ تُرَابٍ
Yaratmış olması *(Kim için?)*	Yine onun ayetlerindendir *(Ne?)*	Yeryüzüne yayılıyorsunuz	Bir insansınız *(Öyle insan ki?)*	Sizler hemen	Sonra	Topraktan

بَيْنَكُمْ	وَجَعَلَ	اِلَيْهَا	لِتَسْكُنُٓوا	اَزْوَاجًا	مِنْ اَنْفُسِكُمْ	لَكُمْ
Sizin aranıza *(Ne koydu?)*	Ve koydu *(Nereye?)*	Onlarla	Sükünet bulasınız diye *(Kimle?)*	Eşler *(Niye size eşler yarattı?)*	Kendi nefislerinizden *(Ne?)*	Sizin için *(Neden?)*

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾	لِقَوْمٍ	لَاٰيَاتٍ	اِنَّ فِي ذٰلِكَ	وَرَحْمَةً	مَوَدَّةً
Düşünüyorlar	Bir kavim için ki	Elbette ibretler vardır *(Kim için?)*	Şüphesiz bunda	Ve merhamet	Bir sevgi *(Daha?)*

وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ	وَالْاَرْضِ	خَلْقُ السَّمٰوَاتِ	وَمِنْ اٰيَاتِهِ
Dillerinizin farklı olması *(Daha neyin farklı olması?)*	Ve yerin *(Daha nedir onun ayetlerinden?)*	Göklerin yaradılışı *(Daha?)*	Ve yine onun ayetlerindendir *(Ne?)*

وَمِنْ اٰيَاتِهِ	﴿٢٢﴾	لِلْعَالِمِينَ	لَاٰيَاتٍ	اِنَّ فِي ذٰلِكَ	وَاَلْوَانِكُمْ
Ve yine onun ayetlerindendir *(Ne?)*		Bilenler için	Elbette ayetler/dersler *(Kim için ayetler vardır?)*	Şüphesiz bunda vardır	Ve renklerinizin farklı olması

مِنْ فَضْلِهِ	وَابْتِغَٓاؤُكُمْ	وَالنَّهَارِ	بِالَّيْلِ	مَنَامُكُمْ
Onun lütfundan	Ve talepte bulunmanız *(Neden?)*	Ve gündüz *(Daha ne onun ayetlerindendir?)*	Gece	Uyumanız *(Ne zaman?)*

يُرِيكُمُ	وَمِنْ اٰيَاتِهِ ﴿٢٣﴾	يَسْمَعُونَ	لِقَوْمٍ	لَاٰيَاتٍ	اِنَّ فِي ذٰلِكَ
Size göstermesi *(Neyi?)*	Ve yine onun ayetlerindendir *(Ne?)*	İşitiyorlar	Bir kavim için ki	Elbette ayetler vardır *(Kim için?)*	Şüphesiz bunda

بِهِ	فَيُحْيِ	مَٓاءً	مِنَ السَّمَٓاءِ	وَيُنَزِّلُ	وَطَمَعًا	خَوْفًا	الْبَرْقَ
O su ile *(Neyi?)*	Diriltir *(Ne ile?)*	Su	Gökten *(Ne?)*	Ve indirmesi *(Nereden?)*	Ümit için	Korku için *(Daha niçin?)*	Şimşeği *(Niçin?)*

يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾	لِقَوْمٍ	لَاٰيَاتٍ	اِنَّ فِي ذٰلِكَ	بَعْدَ مَوْتِهَا	الْاَرْضَ
Akıl ediyorlar	Bir kavim için ki	Elbette ayetler *(Kim için?)*	Şüphesiz bunda vardır	Ölümünden sonra	Toprağı *(Neden sonra?)*

16. Âyetlerimize ve ahiret buluşmasına yalan deyip de inkâr edenlere gelince, işte bunlar o zaman azap içinde huzura getirilirler.

17. O halde akşama girdiğiniz zaman da, sabaha girdiğiniz zaman da Allah'ı tesbih edin.

18. Hem göklerde ve yerde, ikindi vaktinde de ve öğleye erdiğiniz zaman da hamd O'na mahsustur.

19. O ölüden diri çıkarır, diriden de ölü çıkarır ve toprağa ölümünden sonra hayat verir. Sizler de işte öyle çıkarılacaksınız.

20. Yine O'nun sizi topraktan yaratması âyetlerindendir. Sonra da siz şimdi bir beşersiniz, yayılıp duruyorsunuz.

21. Yine sizin için nefislerinizden kendilerine ısınırsınız diye eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve bir esirgeme yapması da O'nun âyetlerindendir. Şüphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için âyetler vardır.

22. Yine göklerin ve yerin yaratılışı ile dillerinizin ve benizlerinizin farklı oluşu da O'nun âyetlerindendir. Şüphe yok ki, bunda âlimler için âyetler vardır.

23. Yine gecede, gündüzde uyumanız ve lütfundan nasip aramanız da (O'nun) âyetlerindendir. Şüphe yok ki, bunda işiten bir kavim için âyetler vardır.

24. Yine size hem korku ve hem de ümit için şimşeği göstermesi ve gökten bir su indirip de onunla yeryüzüne ölümünden sonra hayat vermesi, O'nun âyetlerindendir. Şüphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için âyetler vardır.

25. Yine göğün ve yerin O'nun emriyle durması da O'nun âyetlerindendir. Sonra sizi bir çağırış çağırdığı zaman yerden hemen siz çıkarsınız.

26. Hem göklerde ve yerde kim varsa hepsi O'nundur. Hepsi O'na divan durmaktadır.

27. Hem yaratmayı ilkin yapan, sonra da döndürüp yeniden yapacak olan O'dur. Bu O'na daha kolaydır. Göklerde ve yerde destan olacak en yüksek şan O'nun. Ve aziz O, hikmet sahibi O'dur.

28. (Allah) size kendinizden bir örnek verdi: Hiç size rızık olarak verdiğimiz şeyde elleriniz altındaki kölelerinizden ortaklarınız bulunur da onlarla siz eşit olur, aranızda birbirinizi saydığınız gibi, onları da sayar mısınız? İşte aklını kullanacak bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

29. Fakat zulmedenler bilgisizce heveslerine uydular. Artık Allah'ın şaşırttığını kim yola getirebilir? Onlara yardımcılardan eser de yoktur!

30. O halde yüzünü bir hanif olarak dine tut, O Allah'ın insanları kendisi üzerine yarattığı fıtratına. Allah'ın yaratışında değişme yoktur. Doğru sabit din odur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

31. Başkasından geçerek hep O'na gönül verin. Ve O'na (sığınıp) korunun. Namaza devam edin de müşriklerden olmayın.

32. Onlardan ki, dinlerini ayırıp öbek öbek olmuşlardır. Her grup kendilerindekine güvenmektedir.

وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ	Ve yine onun ayetlerindendir *(Ne?)*
اَنْ تَقُومَ	Durması *(Neyin?)*
السَّمَٓاءُ	Göğün *(Daha?)*
وَالْاَرْضُ	Ve yerin *(Ne ile?)*
بِاَمْرِهٖۜ	Onun emriyle
ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ	Sonra sizi çağırdığında *(Nasıl?)*
دَعْوَةً	Bir davetle *(Nereden çağırdığında?)*
مِنَ الْاَرْضِ	Yerden
اِذَٓا اَنْتُمْ	Siz hemen
تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾	Çıkıverirsiniz
وَلَهُ	Ve O'nundur *(Ne?)*
مَنْ	O şeyler ki
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir *(Daha?)*
وَالْاَرْضِۜ	Ve yerdedir
كُلٌّ	Hepsi
لَهُ	Ona
قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾	Boyun eğicilerdir
وَهُوَ	Ve O
الَّذٖي	Öyle bir zâttır ki
يَبْدَؤُا	Yekten yapar *(Neye?)*
الْخَلْقَ	Yaratmayı
ثُمَّ	Sonra da
يُعٖيدُهُ	Onu tekrar yapar
وَهُوَ	Ve bu
اَهْوَنُ	Çok kolaydır *(Kime?)*
عَلَيْهِۜ	O'na
وَلَهُ	Ve O'nundur *(Ne?)*
الْمَثَلُ	Ol sıfat ki
الْاَعْلٰى	En yüce *(Neredeki?)*
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdeki *(Daha?)*
وَالْاَرْضِۚ	Ve yerdeki
وَهُوَ	Ve O
الْعَزٖيزُ	Azizdir
الْحَكٖيمُ ﴿٢٧﴾	Hikmet sahibidir
ضَرَبَ	Verdi *(Kim için?)*
لَكُمْ	Sizin için *(Ne verdi?)*
مَثَلًا	Bir misal ki
مِنْ اَنْفُسِكُمْۜ	Kendi nefislerinizdendir
هَلْ لَكُمْ	Sizin için var mıdır? *(Neden?)*
مِنْ مَا	Ol şeylerden ki
مَلَكَتْ	Sahip oldu *(Ne?)*
اَيْمَانُكُمْ	Sağ elleriniz *(Ne var mıdır?)*
مِنْ شُرَكَٓاءَ	Hiçbir ortak *(Nerede?)*
فٖي مَا	Ol şeylerde ki
رَزَقْنَاكُمْ	Size rızık verdik
فَاَنْتُمْ	Böylece siz
فٖيهِ	O şeyde
سَوَٓاءٌ	Eşitsiniz
تَخَافُونَهُمْ	Onlardan çekinesiniz? *(Ne gibi?)*
كَخٖيفَتِكُمْ	Çekindiğiniz gibi *(Kimden?)*
اَنْفُسَكُمْۜ	Kendi nefislerinizden
كَذٰلِكَ	Böylece
نُفَصِّلُ	Açıklarız *(Neyi?)*
الْاٰيَاتِ	Ayetleri *(Kime açıklarız?)*
لِقَوْمٍ	Bir kavme ki
يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾	Akıl ediyorlar
بَلِ	Bilakis
اتَّبَعَ	Uydu *(Kim?)*
الَّذٖينَ	O kimseler ki
ظَلَمُٓوا	Zulmettiler *(Neye uydu?)*
اَهْوَٓاءَهُمْ	Kendi arzularına *(Nasıl?)*
بِغَيْرِ عِلْمٍۚ	Bilgisizce
فَمَنْ	Artık kim
يَهْدٖي	Hidayete erdirebilir *(Kimi?)*
مَنْ	O kimseyi ki
اَضَلَّ	Onu saptırmıştır *(Kim?)*
اللّٰهُۜ	Allah
وَمَا لَهُمْ	Ve onlar için yoktur *(Ne?)*
مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٢٩﴾	Yardımcılar
فَاَقِمْ	O halde tut! *(Neyi?)*
وَجْهَكَ	Yüzünü *(Neye?)*
لِلدّٖينِ	Dine *(Nasıl?)*
حَنٖيفًاۜ	Hanif olarak
فِطْرَتَ اللّٰهِ	Allah'ın fıtratı-[na sarılın]
الَّتٖي	Öyle fıtrat ki
فَطَرَ	Yarattı *(Kimi?)*
النَّاسَ	İnsanları *(Ne üzerine?)*
عَلَيْهَاۜ	O fıtrat üzerine
لَا تَبْدٖيلَ	Değişiklik yoktur *(Niçin?)*
لِخَلْقِ اللّٰهِۜ	Allah'ın yaratışı için
ذٰلِكَ	İşte bu
الدّٖينُ	Dindir *(Öyle din ki?)*
الْقَيِّمُۙ	Dosdoğru
وَلٰكِنَّ	Velakin
اَكْثَرَ النَّاسِ	İnsanların çoğu
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾	Bilmezler *(Ne halde Allah'ın dinine yüz tutun?)*
مُنٖيبٖينَ	Yönelerek *(Kime?)*
اِلَيْهِ	O'na *(Daha?)*
وَاتَّقُوهُ	Ve O'ndan sakının *(Daha?)*
وَاَقٖيمُوا	Ve dosdoğru kılın *(Neyi?)*
الصَّلٰوةَ	Namazı *(Daha?)*
وَلَا تَكُونُوا	Ve olmayın *(Kimden?)*
مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿٣١﴾	Yöneliciler olarak *(Onlardan bedel?)*
مِنَ الَّذٖينَ	O kimselerden olmayın ki
فَرَّقُوا	Onlar parçaladılar *(Neyi?)*
دٖينَهُمْ	Dinlerini *(Daha?)*
وَكَانُوا	Ve oldular *(Ne?)*
شِيَعًاۜ	Bölük bölük
كُلُّ حِزْبٍ	Her bir fırka *(Nedir?)*
بِمَا لَدَيْهِمْ	Yanındakilerle
فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾	Sevinçlidirler

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنٖيبٖينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَٓا اَذَاقَهُمْ

Dokunduğu zaman *(Kime?)* | İnsanlara *(Ne dokunduğu zaman?)* | Bir zarar | Dua ederler *(Kime?)* | Rablerine *(Nasıl?)* | Yöneliciler olarak *(Kime?)* | O'na | Sonra | Onlara tattırdığında *(Kim tarafından?)*

مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرٖيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا

Kendi tarafından *(Ne?)* | Bir rahmet | Bir de bakarsın ki | Bir grup *(Kimden?)* | Onlardan | Rablerine | Şirk koşarlar *(Niçin şirk koşarlar?)* | Nankörlük etsinler diye *(Neye?)*

بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ

Ol şeye ki | Onlara verdik | Haydi faydalanın | Yakında bileceksiniz | Yoksa | İndirdik mi? *(Kim üzerine?)* | Onların üzerine *(Ne?)*

سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهٖ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَٓا اَذَقْنَا

Bir delil | O delil de | Söylüyor mu? *(Neyi söylüyor mu?)* | Olmalarını | O Allah'a | Şirk koşarlar | Ve biz tattırdığımızda *(Kime?)*

النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

İnsanlara *(Ne tattırdığımızda?)* | Bir rahmet | Sevinirler *(Ne ile?)* | O rahmetle | Ama onlara isabet etse *(Ne?)* | Bir kötülük *(Ne sebebiyle?)* | Ol şey sebebiyle ki | Takdim etti *(Ne?)*

اَيْدٖيهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

Onların elleri | Hemen onlar | Ümitsizliğe düşüverirler | Görmediler mi? | Muhakkak ki Allah | Yayar *(Neyi?)* | Rızkı *(Kime?)*

لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ

O kimseye ki | Diliyor *(Daha?)* | Ve kısar | Şüphesiz bunda | Elbette ibretler vardır *(Kim için?)* | Bir kavim için ki | İnanıyorlar | O halde sen ver *(Kime?)*

ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكٖينَ وَابْنَ السَّبٖيلِ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذٖينَ

Yakınlık sahibine *(Neyi ver?)* | Hakkını *(Daha kime ver?)* | Yoksula *(Daha?)* | Ve yolda kalana | Bu | Daha hayırlıdır *(Kim için?)* | O kimseler için ki

يُرٖيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَٓا اٰتَيْتُمْ

İstiyorlar *(Neyi?)* | Allah'ın vechini/rızasını | Ve işte onlar | Asıl onlardır *(Ne?)* | Kurtuluşa erenler | Ol şey ki | Siz verdiniz *(Nedendir o verdiğiniz?)*

مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا فٖٓي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَٓا اٰتَيْتُمْ

Fazlalık/faiz *(Niye verdiğiniz fazlalık?)* | Artsın diye *(Nerede?)* | İnsanların malları arasında | Artmaz *(Nerede?)* | Allah'ın katında | Ve ol şey ki | Siz verdiniz *(Nedendir o verdiğiniz?)*

مِنْ زَكٰوةٍ تُرٖيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

Zekattır *(Ne olduğunuz halde?)* | İstiyor olduğunuz halde *(Neyi?)* | Allah'ın vechini/rızasını | İşte onlar | Onlardır | Kat kat arttıranlar

اَللّٰهُ الَّذٖي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمٖيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيٖيكُمْ

Allah | O öyle bir zattır ki | Sizi yarattı | Sonra da | Size rızık verdi | Sonra da | Sizi öldürecek | Sonra da | Diriltecektir

هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى

Acaba şirk koştuklarınızdan var mıdır? | O kimse ki | Yapar *(Neden?)* | Bunlardan | Bir şeyi | Allah münezzehtir | Ve yücedir *(Neden?)*

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ

O şeyden ki | Şirk koşuyorlar | Çıktı *(Ne?)* | Fesat *(Nerede?)* | Karada *(Daha nerede?)* | Ve denizde *(Ne sebebiyle?)* | Ol şey sebebiyle ki | Kazandı *(Ne?)*

اَيْدِي النَّاسِ لِيُذٖيقَهُمْ بَعْضَ الَّذٖي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

İnsanların elleri *(Niye fesat çıktı?)* | Onlara tattırsın diye *(Neyi?)* | Ol şeyin bir kısmını ki | Yaptılar | Ta ki onlar | Geri dönsünler

33. Bununla beraber insanlara bir sıkıntı dokunduğu zaman her şeyden geçerek Rablerine yalvarır, dua ederler. Sonra tarafından bir rahmet tattırıverdiği zaman da, bakarsın onlardan bir kısmı tutar, o Rablerine ortak koşarlar,

34. Kendilerine verdiğimiz nimete nankörlük etsinler diye. Haydi, zevkinizi sürün bakalım, yarın bileceksiniz!

35. Yoksa biz onlara bir ferman indirmişiz de, ona ortak koşmalarını, o mu söylüyor?

36. Bir de biz insanlara bir rahmet tattırdığımız zaman ona güveniyorlar, ellerinin yapıp sunduğu bir şey sebebiyle başlarına bir kötülük gelirse, her ümidi kesiveriyorlar.

37. Görmediler de mi? Allah dilediğine rızkı serer, hem de sıkar, şüphesiz bunda iman edecek bir kavim için âyetler vardır.

38. O halde yakınlığı olana da hakkını ver, yoksula da, yolcuya da... Allah'ın yüzünü isteyenler (Allah'ın rızasını arayanlar) için o daha hayırlıdır, kurtuluşa erenler de işte onlardır.

39. İnsanların mallarında artsın diye verdiğiniz riba (faiz), Allah katında artmaz. Allah'ın yüzünü dileyerek (Allah'ın rızasını dileyerek) verdiğiniz zekât ise, (sevabını) katlayanlar işte onlardır.

40. Allah O'dur ki sizi yarattı, sonra da size rızık verdi. Sonra sizi öldürür, sonra sizi diriltir. Hiç sizin ortak koştuklarınızdan, bunlardan birini yapacak var mı? Çok münezzeh ve çok yücedir O, onların koştukları ortaklardan.

41. (Allah) yaptıklarının bazısını kendilerine tattırsın diye, insanların kendi ellerinin kazandığı şeyler yüzünden karada ve denizde fesat meydana geldi. Belki dönerler.

42. De ki: "Yeryüzünde bir gezin de bakın, bundan öncekilerin akıbeti nasıl olmuş? Onların çoğu müşrik idiler."

43. (Böyle söyle de), Allah'tan geri çevrilme imkânı olmayan o gün gelmezden önce, yüzünü o doğru ve sabit dine çevir. O gün (insanlar) hep bölük bölük ayrılırlar.

44. Her kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhinedir. Kim de iyilikle çalışırsa sadece kendileri için döşemiş olurlar.

45. Çünkü iman edip de iyi iyi işler yapanlara lütfundan mükâfat verecektir. Çünkü O, kâfirleri sevmez.

46. Hem rahmetinden size tattırmak için, hem emriyle gemiler akması için, hem arayıp lütfundan kazanmanız için, hem de belki şükredersiniz diye, müjdeciler halinde rüzgârlar göndermesi O'nun âyetlerindendir.

47. Andolsun ki, senden önce birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik de onlara apaçık delillerle vardılar. Onun üzerine suç işleyenlerden intikam aldık. Mü'minlere yardım etmek ise yükümlülüğümüzde olan bir hak oldu.

48. Allah O'dur ki, rüzgârları gönderir de bir bulut savururlar. Derken onu gökyüzünde nasıl dilerse öyle serer, parça parça da eder. Derken aralarından yağmurun çıktığını görürsün. Derken onu kullarından kimlere diliyorsa döküverdi mi, hemen yüzleri gülüverir.

49. Her ne kadar yağmur kendilerine indirilmeden önce ümidi kesmiş, karamsarlığa düşmüş iseler de...

50. Şimdi bak Allah'ın rahmetinin eserlerine! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Şüphe yok ki, O mutlaka ölüleri diriltir. Daha da her şeye gücü yetendir O...

Arapça	Kelime meali
قُلْ سِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ	De ki: / Gezin (Nerede?) / Yeryüzünde [gezin de] / Bakın / Nasıl / Oldu (Ne?) / O kimselerin sonu ki
مِنْ قَبْلُ كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ	Bundan önce idiler / İdi (Ne?) / Onların çoğu / Müşrikler / Ve tut (Neyi?) / Yüzünü (Neye?) / Dine (Öyle din ki?) / Dosdoğru
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِىَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾	Gelmeden önce (Ne?) / Bir gün ki / Geri dönüş yoktur (Kim için?) / O kimse için / Allah'tan / İşte o gün / Bölük bölük ayrılacaklardır
مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ	Kim / İnkar ederse / Onun aleyhinedir (Ne?) / Küfrü / Kim de / İşlerse (Ne?) / Salih amel / Kendi nefisleri için / Hazırlarlar (O gün niye bölük bölük ayrılacaklardır?)
﴿٤٤﴾ لِيَجْزِىَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهُ	Mükâfatlandırsın diye (Kimi?) / O kimselere ki / İman ettiler (Daha?) / Ve işlediler (Neyi?) / Salih amelleri (Neden mükafatlandırsın?) / Kendi lütfundan / Şüphesiz O
لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ	Sevmez (Kimi?) / Kafirleri / Onun ayetlerindendir (Ne?) / Göndermesi (Neyi?) / Rüzgarları (Ne oldukları halde?) / Müjdeleyiciler olarak
وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِىَ الْفُلْكُ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا	Ve size tattırsın diye (Neden?) / Rahmetinden (Daha?) / Ve de yüzsün diye (Ney?) / Gemiler (Ne ile?) / Onun emriyle / Ve de isteyesiniz diye (Neden?)
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا	Onun lütfundan / Ve ta ki siz / Şükredesiniz / Andolsun ki, şüphesiz / Biz gönderdik (Kimden önce?) / Senden önce (Kimi?) / Nice peygamberleri (Kime gönderdik?)
اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَاؤُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ اَجْرَمُوا وَكَانَ	Kavimlerine / Ve onlara getirdiler (Neyi?) / Apaçık delilleri / Biz de intikam aldık (Kimden?) / O kimselerden ki / Günah işlediler / Ve olmuştur (Ne olmuştur?)
حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اَللّٰهُ الَّذِى يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ	Hak (Kim üzerine?) / Bizim üzerimize (Ne?) / İnananlara yardım etmek / Allah / Öyle bir zâttır ki O / Gönderir (Neyi?) / Rüzgarları / Ve onlar sürer (Neyi?)
سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِى السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى	Bir bulutu / Böylece onu yayar (Nerede?) / Gökyüzünde (Nasıl?) / Nasıl diliyorsa öyle / Ve onu yapar (Ne?) / Parça parça / Böylece görürsün (Neyi?)
الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَاِذَا اَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ	Yağmuru (Nasıl?) / Çıkar olduğu halde (Nereden?) / Onun arasından / Ve isabet ettirdiğinde (Neyi?) / Onu (Kime?) / O kimseye ki / Diliyor (Kimden?) / Kullarından
اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ	Bir de bakarsın onlar / Sevinirler / Ve muhakkak ki / Onlar idiler (Neden önce?) / İndirilmeden önce (Kime?) / Onlara / Ondan önce (Ne idiler?)
لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ اِلٰى اٰثَارِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِى الْاَرْضَ	Ümit kesmişler / Şimdi bak (Neye?) / Allah'ın rahmetinin eserlerine bak / Nasıl / Canlandırıyor (Neyi?) / Toprağı (Neden sonra?)
بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِى الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾	Ölümünden sonra / Şüphesiz bu / Elbette diriltici / Ölüleri / Ve O / Her şeye / Gücü yetendir

وَلَئِنْ	اَرْسَلْنَا	ر۪يحًا	فَرَاَوْهُ	مُصْفَرًّا	لَظَلُّوا	مِنْ بَعْدِه۪	يَكْفُرُونَ
Andolsun ki, eğer	Göndersek (Ne?)	Bir [zararlı] rüzgar	Ve ekinleri görseler (Ne halde?)	Sararmış olduğu halde	Elbette başlarlar/olurlar (Neden sonra?)	Bundan sonra (Ne olurlar?)	Nankörlük ediyorlar

﴿٥١﴾ فَاِنَّكَ	لَا تُسْمِعُ	الْمَوْتٰى	وَلَا تُسْمِعُ	الصُّمَّ	الدُّعَاءَ	اِذَا وَلَّوْا
Doğrusu sen	İşittiremezsin (Kime?)	Ölülere (Daha?)	Ve yine işittiremezsin (Kime?)	Sağırlara (Neyi?)	Daveti (Ne zaman işittiremezsin?)	Gittikleri zaman (Ne oldukları halde?)

مُدْبِر۪ينَ ﴿٥٢﴾	وَمَا اَنْتَ	بِهَادِ الْعُمْيِ	عَنْ ضَلَالَتِهِمْ	اِنْ تُسْمِعُ
Arkalarını dönücüler	Ve sen değilsin (Ne?)	Körleri hidayete erdirici (Neden hidayete erdirici?)	Sapıklıklarından	Sen işittiremezsin

اِلَّا	مَنْ	يُؤْمِنُ	بِاٰيَاتِنَا	فَهُمْ	مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾	اَللّٰهُ	الَّذ۪ي
Ancak [işittirebilirsin]	O kimseye ki	İman ediyor	Ayetlerimize	İşte onlar	Müslümanlardır	Allah	O öyle bir zâttır ki

خَلَقَكُمْ	مِنْ ضَعْفٍ	ثُمَّ	جَعَلَ	مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ	قُوَّةً	ثُمَّ	جَعَلَ
Sizi yarattı (Neden?)	Zayıflıktan	Sonra	Verdi (Neden sonra?)	Zayıflıktan sonra (Ne verdi?)	Bir kuvvet	Sonra da	Verdi (Neden sonra?)

مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ	ضَعْفًا	وَشَيْبَةً	يَخْلُقُ	مَا	يَشَاءُ	وَهُوَ	الْعَل۪يمُ
Kuvvetten sonra (Ne verdi?)	Başka bir zayıflık (Daha?)	Ve ihtiyarlık	Yaratır (Neyi?)	Ol şeyi ki	Diliyor	Ve O	Her şeyi bilendir

الْقَد۪يرُ ﴿٥٤﴾	وَيَوْمَ	تَقُومُ	السَّاعَةُ	يُقْسِمُ	الْمُجْرِمُونَ	مَا لَبِثُوا
Gücü yetendir	Ve o günde ki	Gelir (Ne?)	O an	Yemin eder (Kim?)	Günahkarlar (Neye dair?)	Onlar verildiler (Neyi?)

غَيْرَ سَاعَةٍ	كَذٰلِكَ	كَانُوا	يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾	وَقَالَ	الَّذ۪ينَ	اُو۫تُوا
Bir andan fazla	İşte böylece	İdiler (Ne?)	Döndürülüyorlar	Dedi (Kim?)	O kimseler ki	Kendilerine verildi (Ne verildi?)

الْعِلْمَ	وَالْا۪يمَانَ	لَقَدْ	لَبِثْتُمْ	ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِ	اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ
İlmi (Daha?)	Ve iman (Ne dedi?)	Andolsun ki, şüphesiz	Kaldınız (Nerede?)	Allah'ın yazısında (Ne zamana kadar kaldınız?)	Yeniden dirilme gününe kadar

فَهٰذَا	يَوْمُ الْبَعْثِ	وَلٰكِنَّكُمْ	كُنْتُمْ	لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾	فَيَوْمَئِذٍ
İşte bu	Yeniden dirilme günüdür	Ancak siz	İdiniz (Ne?)	Bilmiyorsunuz	İşte o gün

لَا يَنْفَعُ	الَّذ۪ينَ	ظَلَمُوا	مَعْذِرَتُهُمْ	وَلَا هُمْ	يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾
Fayda vermez (Kime?)	O kimselere ki	Zulmettiler (Ne fayda vermez?)	Mazeretleri	Ve onlar değildirler de (Ne?)	Geri dönmeleri isteniyorlar

وَلَقَدْ	ضَرَبْنَا	لِلنَّاسِ	ف۪ي هٰذَا الْقُرْاٰنِ	مِنْ كُلِّ مَثَلٍ	وَلَئِنْ
Andolsun ki, şüphesiz	Biz verdik (Kim için?)	İnsanlar için (Nerede?)	Bu Kuran'da (Neden verdik?)	Her misalden	Andolsun ki, eğer

جِئْتَهُمْ	بِاٰيَةٍ	لَيَقُولَنَّ	الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	اِنْ اَنْتُمْ	اِلَّا	مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾
Onlara getirsen	Bir mucize	Elbette der (Kim?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Ne derler?)	Siz değilsiniz	Ancak	Batılcılar

كَذٰلِكَ	يَطْبَعُ	اللّٰهُ	عَلٰى قُلُوبِ الَّذ۪ينَ	لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾	فَاصْبِرْ
İşte böyle	Mühür vurur (Kim?)	Allah (Neye?)	O kimselerin kalplerine ki	Bilmiyorlar	Artık sen sabret

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ	حَقٌّ	وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ	الَّذ۪ينَ	لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾
Çünkü Allah'ın vaadi (Nedir?)	Haktır	Seni hafifliğe sevk etmesin (Kim?)	O kimseler ki	Kesin olarak inanmıyorlar

51. Andolsun ki, bir rüzgâr göndersek de onu - o bitkileri- sararmış görseler, mutlaka onun arkasından nankörlüğe başlarlar.

52. Çünkü sen ölülere işittiremezsin. O daveti, arkalarını dönmüş giderlerken sağırlara da duyuramazsın.

53. Körlerin de sapıklıklarından (kurtarıp) doğru yola getiremezsin. Sen ancak âyetlerimize iman edeceklere duyurabilirsin de onlar İslam'a gelir, selameti bulurlar.

54. Allah o her şeye gücü yetendir ki, sizi bir güçsüzlükten yaratmakta... Sonra güçsüzlüğün arkasından bir kuvvet vermekte; sonra da kuvvetin arkasından bir güçsüzlük ve bir saç aklığı (ihtiyarlık) vermekte. Neyi dilerse yaratıyor. O, öyle her şeyi bilen, her şeye gücü yetendir.

55. O gün saat gelir, kıyamet kopar, suçlular bir saatten fazla durmadıklarına yemin ederler. Önce de (haktan) böyle çevriliyorlardı.

56. Kendilerine ilim ve iman verilenler de demektedir ki: "Allah bilir ya, Allah'ın kitabınca diriliş gününe kadar kaldınız, işte bu diriliş günü... Fakat siz bilmezler sürüsü idiniz!"

57. Artık o gün zulmedenlere mazeretleri fayda vermez ve dertlerinin çaresine bakılmaz.

58. Andolsun ki, bu Kur'an'da her türlü örnekten misal getirdik. Yemin ederim ki, sen onlara başka bir âyet de getirsen o inkâr edenler yine diyecekler ki: "Siz ancak batıl şeyleri ortaya atmaktasınız.

59. İlmin kadrini bilmeyenlerin kalplerini Allah böyle mühürler.

60. Şimdi sen sabret. Çünkü Allah'ın vaadi kesin gerçekleşecektir. Ve sakın kesin inanç sahibi olmayanlar, seni hafifliğe sevk etmesinler.

LOKMÂN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
34 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim.

2. Bunlar sana, o hikmetli kitabın âyetleri...

3. Hidâyet ve rahmet için o (güzellik yapan) muhsinlere...

4. Ki (onlar) namazı kılarlar ve zekâtı verirler, ahirete de onlar kesin olarak inanırlar.

5. İşte bunlar, Rablerinden bir hidâyet üzeredirler, o kurtuluşa erenler işte bunlardır.

6. Bayağı insanlardan kimi de vardır ki, Allah yolundan bilmeyerek saptırmak ve onu eğlence yerine tutmak için laf eğlencesi satın alır. İşte bunlara alçaltıcı bir azap vardır.

7. Karşısında âyetlerimiz okunduğu zaman da sanki onları işitmemiş, sanki kulaklarında bir ağırlık varmış gibi kibirlenerek ensesini döner. Sen de onu can yakıcı bir azap ile müjdele!

8. Fakat iman edip de iyi işler yapanlar, şüphesiz onlara naim cennetleri vardır.

9. İçlerinde sonsuza kadar kalmak üzere onlar... Gerçekten Allah'ın vaadi bu... Ve azîz O'dur, hakîm O.

10. O gökleri direksiz yarattı, onları görüyorsunuz. Yeryüzüne de sizi çalkalar diye ağır baskılar bıraktı ve orada her bir canlıdan üretti. Hem gökten bir su indirdik de orada her hoş çeşitten yetiştirdik.

11. İşte bu, Allah'ın yarattığı... Haydi, gösterin bana O'nun dışındakiler ne yaratmış? Fakat o zalimler, apaçık sapıklık içindeler.

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ لُقْمٰانَ — آيَاتُهَا ٣٤

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan
الٓمٓ ﴿١﴾	Elif Lâm Mîm
تِلْكَ	İşte bunlar (Nedir?)
اٰيَاتُ الْكِتَابِ	Kitab'ın ayetleridir (Öyle kitap ki)
الْحَك۪يمِ ﴿٢﴾	Hikmetli (Daha nedir?)
هُدًى	Hidayettir (Daha)
وَرَحْمَةً	Ve rahmettir (Kime hidayet ve rahmettir?)
لِلْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣﴾	Muhsinlere
اَلَّذ۪ينَ	Öyle muhsinler ki
يُق۪يمُونَ	Dosdoğru kılarlar (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı (Daha?)
وَيُؤْتُونَ	Ve verirler (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı
وَهُمْ	Ve onlar
بِالْاٰخِرَةِ	Ahirete
هُمْ	Onlar
يُوقِنُونَ ﴿٤﴾	Kesin olarak iman ederler
اُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar
عَلٰى هُدًى	Hidayet üzeredirler (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّهِمْ	Rableri tarafından
وَاُو۬لٰٓئِكَ	Ve işte onlar
هُمُ	Asıl onlardır
الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾	Felaha erenler
وَمِنَ النَّاسِ	Ve insanlardan vardır (Kim?)
مَنْ	Öyle kimse ki
يَشْتَر۪ي	Satın alır (Neyi?)
لَهْوَ الْحَد۪يثِ	Boş lafı (Niçin?)
لِيُضِلَّ	Saptırmak için (Neden saptırmak için?)
عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ	Allah'ın yolundan (Nasıl saptırmak için?)
بِغَيْرِ عِلْمٍ	Bilmeden (Daha niçin satın alır?)
وَيَتَّخِذَهَا	Ve o yolu edinmek için (Ne edinmek için?)
هُزُواً	Alay konusu
اُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azap ki
مُه۪ينٌ ﴿٦﴾	Aşağılayıcı
وَاِذَا تُتْلٰى	Ve okunduğunda (Kime?)
عَلَيْهِ	Ona (Ne okunduğunda?)
اٰيَاتُنَا	Ayetlerimiz
وَلّٰى	Sırt çevirir (Nasıl?)
مُسْتَكْبِراً	Kibirlenerek (Daha nasıl?)
كَاَنْ	Sanki
لَمْ يَسْمَعْهَا	Onları işitmemiş
كَاَنَّ	Sanki
ف۪ٓي اُذُنَيْهِ	Kulaklarında vardır (Ne?)
وَقْراً	Ağırlık
فَبَشِّرْهُ	Sen de onu müjdele (Ne ile?)
بِعَذَابٍ	Bir azab ile ki
اَل۪يمٍ ﴿٧﴾	Can yakan
اِنَّ الَّذ۪ينَ	Muhakkak o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Ne?)
الصَّالِحَاتِ	Salih ameller
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
جَنَّاتُ النَّع۪يمِ ﴿٨﴾	Naîm cennetleri (Ne oldukları halde?)
خَالِد۪ينَ	Ebedi kalıcılar (Nerede?)
ف۪يهَا	Orada (Nasıl?)
وَعْدَ اللّٰهِ	Allah'ın vaadi olarak (Daha nasıl?)
حَقّاً	Hak olarak
وَهُوَ	Ve O
الْعَز۪يزُ	Azizdir
الْحَك۪يمُ ﴿٩﴾	Hikmet sahibidir
خَلَقَ	Yarattı (Neyi?)
السَّمٰوَاتِ	Gökleri (Nasıl?)
بِغَيْرِ عَمَدٍ	Direk olmaksızın (Öyle direk ki?)
تَرَوْنَهَا	Sizin göre-bileceğiniz
وَاَلْقٰى	Ve bıraktı (Nereye?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzüne (Ne?)
رَوَاسِيَ	Sabit dağlar (Niye?)
اَنْ تَم۪يدَ	Yeryüzü sarsar diye (Kimi?)
بِكُمْ	Sizi
وَبَثَّ	Ve yaydı (Nerede?)
ف۪يهَا	O yer-yüzünde (Neden yaydı?)
مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍ	Her tür canlıdan
وَاَنْزَلْنَا	Ve indirdik (Nereden indirdik?)
مِنَ السَّمَٓاءِ	Gökten (Ne indirdik?)
مَٓاءً	Su
فَاَنْبَتْنَا	Ve bitirdik (Nerede?)
ف۪يهَا	O yerde (Neden bitirdik?)
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ	Her sınıf canlıdan
كَر۪يمٍ ﴿١٠﴾	Hoş
هٰذَا	İşte bu
خَلْقُ اللّٰهِ	Allah'ın yarattığıdır
فَاَرُون۪ي	Hadi bana gösterin!
مَاذَا	Ne
خَلَقَ	Yaratmıştır (Kim?)
الَّذ۪ينَ	O kim-seler ki
مِنْ دُونِه۪	Onun dışındadır
بَلِ	Bilakis
الظَّالِمُونَ	O zalimler
ف۪ي ضَلَالٍ	Bir sapıklık içindedirler ki
مُب۪ينٍ ﴿١١﴾	Apaçık

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّمَا

Andolsun ki | Biz verdik (Kime?) | Lokman'a (Ne verdik?) | Hikmet | Şöyle [dedik] | Şükret (Kime?) | Allah'a | Ve her kim | Şükrederse | Ancak

يَشْكُرُ لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَم۪يدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَ

O şükreder (Kim için?) | Kendi nefsi için | Ve her kim de | Nankörlük ederse | Şüphesiz Allah | Ganidir | Övülmeye layık olandır | O vakit ki | Demişti (Kim?)

لُقْمٰنُ لِابْنِه۪ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِۜ اِنَّ الشِّرْكَ

Lokman (Kime?) | Oğluna | O iken (Ne iken?) | Oğluna nasihat ediyor (Ne demişti?) | Yavrucuğum! | Şirk koşma (Kime?) | Allah'a | Zira şirk koşmak

لَظُلْمٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا

Bir zulümdür ki | Büyük | Ve biz tavsiye ettik (Kime?) | İnsana (Neyi?) | Ana-babasını | Onu taşıdı (Kim?) | Anası (Ne olduğu halde?) | Bitkinlikle (Öyle bitkinlik ki?)

عَلٰى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ ف۪ي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ ل۪ي وَلِوَالِدَيْكَۜ اِلَيَّ

Bitkinlik üzerine olan | Ve onun sütten kesilmesi (Ne kadar zamandadır?) | İki yıldadır | Şöyle [tavsiye ettik] | Şükret (Kime?) | Bana (Daha?) | Ve ana-babana | Sadece banadır (Ne?)

الْمَص۪يرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ ب۪ي مَا لَيْسَ لَكَ

Dönüş | Eğer seni zorlarlarsa (Neye?) | Şirk koşmana (Kime?) | Bana (Neyi?) | Öyle bir şeyi ki | Yoktur | Senin için (Neye dair?)

بِه۪ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًاۘ وَاتَّبِعْ

Ona dair (Ne yoktur?) | Bir bilgi | Onlara itaat etme | Ve ikisine refakat et (Nerede?) | Dünyada (Nasıl?) | Güzel şekilde | Ve uy (Neye?)

سَب۪يلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

O kimsenin yoluna ki | Yöneldi (Kime?) | Bana | Sonra | Banadır (Ne?) | Dönüşünüz | Ben de size haber vereceğim (Neyi?) | O şeyi ki | Siz idiniz (Ne?)

تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَا بُنَيَّ اِنَّهَٓا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ

Yapıyorsunuz | Yavrucuğum! | Muhakkak ki o | Olsa da (Ne kadar?) | Bir tane ağırlığı kadar (Neden olan tane?) | Hardaldan | Ve de olsa (Nerede?)

ف۪ي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُۜ

Bir kayanın içinde | Veya | Göklerde | Veya | Yerde | Getirir (Neyi?) | Onu (Kim?) | Allah

اِنَّ اللّٰهَ لَط۪يفٌ خَب۪يرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ

Şüphesiz Allah | Latiftir | Ve haberdardır | Yavrucuğum! | Dosdoğru kıl (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Ve emret (Neyi?) | İyiliği (Daha?)

وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَٓا اَصَابَكَۜ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ

Ve sakındır (Neden?) | Kötülükten (Daha?) | Ve sabret (Neye?) | Ol şeye ki | Sana isabet etti | Zira bu (Nedendir?) | Azmedilmeye değer işlerdendir

﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ

Çevirme (Neyi?) | Yanağını (Kime?) | İnsanlara (Daha?) | Ve yürüme (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?)

مَرَحًاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍۚ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ ف۪ي مَشْيِكَ

Böbürlenerek | Zira Allah | Sevmez (Kimi?) | Hiçbir kibirliyi (Öyle kibirli ki) | Öğünen | Mutedil ol (Nerede?) | Yürüyüşünde (Daha?)

وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَۜ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَم۪يرِ ﴿١٩﴾

Ve alçalt (Neyi?) | Sesini | Çünkü seslerin en çirkini | Elbette merkeplerin sesidir

12. Andolsun ki, Lokman'a "Allah'a şükret!" diye hikmet verdik. Ve her kim şükrederse, kendi lehine eder. Kim de nankörlük ederse, kuşkusuz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, her türlü övgüye lâyıktır.

13. Hani Lokman da oğluna öğüt vererek demişti: "Yavrum! Allah'a ortak koşma. Çünkü Allah'a ortak koşmak çok büyük bir zulümdür!

14. Gerçi insana anasına, babasına karşı iyi davranmasını da tavsiye ettik. Anası onu zayıflık üstüne zayıflıkla taşıdı. (Onun) sütten kesimi de iki yıl içindedir. Bana ve anana-babana şükret diye de (tavsiye ettik). Dönüş ancak banadır.

15. Bununla beraber her ikisi de sana, hakkında hiçbir bilgin olmayan bir hiçi bana ortak koşturmaya uğraşırlarsa, o zaman onlara itaat etme ve onlara dünyada iyilikle davran da, bana yönelenin yoluna uy. Sonra dönüp bana geleceksiniz; ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.

16. Yavrum! Haberin olsun ki, yaptığın bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, bir kaya içinde veya göklerde yahut yerin dibinde gizlense Allah onu getirir, terazine kor. Çünkü Allah en ince şeyleri bilendir, her şeyden haberdardır.

17. Yavrum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten sakındır, başına gelene sabret. Çünkü bunlar azmedilecek işlerdendir.

18. Hem insanlara karşı avurdunu şişirme (böbürlenme), yeryüzünde çalımla yürüme! Çünkü Allah övüngen kurulganın hiçbirini (kendini beğenen hiçbir kimseyi) sevmez.

19. Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesini alçalt! Çünkü seslerin en çirkini elbette eşeklerin sesidir.

20. Allah Zülcelâl'ın göklerdekini ve yerdekini sizin emrinize verdiğini, nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini görmediniz mi? Bununla beraber insanlar içinde kimisi de var ki, ne bir bilgiye, ne bir yol göstericiye, ne de aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında tartışıyor.

21. Ve (onlara): "Allah'ın indirdiğine uyun!" denildiği zaman: "Hayır biz atalarımızı neyin üzerinde bulduysak onun ardınca gideriz." diyorlar. Ya şeytan onları kızgın alevli ateşin azabına çağırıyor idiyse de mi?

22. Oysa her kim özü muhsin olarak yüzünü tertemiz Allah'a tutarsa (çevirirse), o gerçekten en sağlam kulpa yapışmıştır. Öyle ya, bütün işlerin akıbeti Allah'a dayanır.

23. Kim de inkâr ederse, artık onun inkârı seni üzmesin! Onlar dönüp bize gelecekler, o zaman biz onlara bütün yaptıklarını haber vereceğiz. Muhakkak Allah kalplerde olanı şüphesiz çok iyi bilir.

24. Biz onlara biraz zevk ettiririz de sonra kendilerini şiddetli bir azaba mecbur bırakırız.

25. Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan: "Elbette Allah" diyecekler. De ki: "Hamdolsun Allah'a." Fakat pek çokları bilmezler.

26. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Gerçekten Allah, öyle zengin, öyle her türlü övgüye layıktır.

27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar hep kalem olsa, deniz de mürekkep, arkasından da yedi deniz (eklense), Allah'ın sözleri tükenmez. Gerçekten Allah, çok güçlüdür, hikmet sahibidir.

28. Sizin yaratılmanız da, diriltilmeniz de ancak bir tek kişinin yaratılması ve diriltilmesi gibidir. Muhakkak Allah, işitendir, görendir.

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ

Görmediniz mi ki? | Şüphesiz Allah | Boyun eğdirdi (Kim için?) | Sizin için (Neye boyun eğdirdi?) | Ol şeyler ki | Göklerdedir (Daha neye boyun eğdirdi?) | Ol şeyler ki | Yerdedir

وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ

Ve yaydı | Size (Neyi?) | Nimetlerini (Nimetler ne olduğu halde?) | Aşikar (Nimetler daha ne olduğu halde?) | Ve gizli olduğu halde | Yine de insanlardan | Öylesi var ki | Tartışıyor (Kim hakkında?)

فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَاِذَا قِيلَ

Allah hakkında (Nasıl tartışıyor?) | Bilgisiz (Daha?) | Ve hiçbir rehberi olmadan (Daha neyi olmadan?) | Ve de bir kitabı olmadan (Öyle kitap ki) | Aydınlatıcı | Ve denildiğinde (Kime?)

لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ

Onlara (Ne denildiğinde?) | Tâbi olun! (Neye?) | O şeye ki | Onu indirdi (Kim?) | Allah | Derler ki: | Bilakis | Biz tabi oluruz (Neye?) | O şeye ki | Bulduk (Nerede?) | Onun üzerinde (Kimi bulduk?)

اٰبَاءَنَا اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيرِ

Babalarımızı | Olsa bile mi? | Şeytan (Ne olsa da?) | Babalarını davet eder (Nereye?) | Alevli ateşin azabına

﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ

Her kim | Teslim ederse (Neyi?) | Yüzünü (Kime?) | Allah'a (Nasıl teslim ederse?) | O olduğu halde (Ne olduğu halde?) | Muhsin | Muhakkak ki o sarılmıştır (Neye?)

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ

En sağlam kulpa | Ve sadece Allah'a varır (Ne?) | Bütün işlerin sonu | Ve her kim de | İnkar ederse

فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا اِنَّ اللّٰهَ

Seni üzmesin! (Ne?) | Onun inkarı | Sadece bizedir (Ne?) | Onların dönüşü | Biz onlara haber vereceğiz (Neyi?) | Ol şeyleri ki | Yaptılar | Şüphesiz Allah

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ

Gayet iyi bilendir (Neyi?) | Sinelerin içindekini | Onları faydalandırırız (Ne kadar?) | Biraz | Sonra da | Onları mecbur ederiz (Neye?)

اِلٰى عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ

Bir azaba ki | Katı | Andolsun ki, şayet | Onlara sorsan ki | Kim | Yarattı? (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ

Elbette derler (Ne derler?) | Allah | De ki: | Hamd | Allah'a mahsustur | Bilakis | Onların çoğu | Bilmezler | Allah'ındır (Ne?)

مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ

O şeyler ki (Nerededir?) | Göklerdedir (Daha nerededir?) | Ve yerdedir | Şüphesiz Allah | O | Ganidir | Övgüye layık olandır | Şayet olsaydı (Ne?)

اَنَّ مَا فِى الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ

O şey ki | Yeryüzündedir (Nedir o yeryüzünde olan şeyler?) | Ağaçlardır (Ağaçlar ne olsaydı?) | Kalemler olsaydı (Daha?) | Halbuki deniz de (Nedir?) | O denizi mürekkep olarak dolduruyor (Neden sonra?) | O denizden sonra (Ne?)

سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾

Yedi deniz | Yine de tükenmezdi (Ne?) | Allah'ın kelimeleri | Şüphesiz Allah | Azizdir | Hikmet sahibidir

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

Sizin yaratılmanız değildir | Ve tekrar diriltilmeniz de değildir | Ancak (Nedir?) | Bir nefis gibidir ki | Tek | Şüphesiz Allah | İşitendir | Görendir

اَلَمْ تَرَ	اَنَّ اللّٰهَ	يُولِجُ	الَّيْلَ	فِى النَّهَارِ	وَيُولِجُ	النَّهَارَ
Görmedin mi?	Şüphesiz Allah	Katar (Neyi?)	Geceyi (Neye?)	Gündüze (Daha?)	Ve yine katar (Neyi?)	Gündüzü (Neye?)

فِى الَّيْلِ	وَسَخَّرَ	الشَّمْسَ	وَالْقَمَرَ	كُلٌّ	يَجْرٖى	اِلٰٓى اَجَلٍ	مُسَمًّى
Geceye	Ve boyun eğdirmiştir (Neye?)	Güneşe (Daha neye?)	Ve aya	Hepsi (Nedir?)	Akıp gider (Ne zamana kadar?)	Bir süreye kadar ki	Belirli

وَاَنَّ اللّٰهَ	بِمَا	تَعْمَلُونَ	خَبٖيرٌ ﴿٢٩﴾	ذٰلِكَ	بِاَنَّ اللّٰهَ	هُوَ	الْحَقُّ
Ve şüphesiz Allah	Ol şeyleri ki	Siz yapıyorsunuz (Nedir?)	Bilicidir	İşte bu (Ne sebepledir?)	Şu sebepledir ki Allah	O	Haktır

وَاَنَّ مَا	يَدْعُونَ	مِنْ دُونِهِ	الْبَاطِلُ	وَاَنَّ اللّٰهَ	هُوَ	الْعَلِىُّ	الْكَبٖيرُ ﴿٣٠﴾
Ve muhakkak o şeyler ki	Siz niyaz ediyorsunuz	Allah'tan başka (Nedir bunlar?)	Batıldır	Ve Allah	O	Yücedir	Büyüktür

اَلَمْ تَرَ	اَنَّ الْفُلْكَ	تَجْرٖى	فِى الْبَحْرِ	بِنِعْمَتِ اللّٰهِ	لِيُرِيَكُمْ
Görmedin mi ki?	Şüphesiz gemiler	Akıp gidiyor (Nerede?)	Denizde (Ne ile?)	Allah'ın ihsanıyla (Niçin akıp gidiyor?)	Size göstermek için (Neden göstermek için?)

مِنْ اٰيَاتِهٖ	اِنَّ فٖى ذٰلِكَ	لَاٰيَاتٍ	لِكُلِّ صَبَّارٍ	شَكُورٍ ﴿٣١﴾
Ayetlerinden	Şüphesiz bunda	Elbette ayetler vardır (Kime?)	Her çok sabredene	Ve çok şükredene

وَاِذَا غَشِيَهُمْ	مَوْجٌ	كَالظُّلَلِ	دَعَوُا	اللّٰهَ	مُخْلِصٖينَ	لَهُ	الدّٖينَ
Ve onları sardığında (Ne?)	Dalga (Ne gibi?)	Gölgeler gibi	Dua ederler (Kime?)	Allah'a (Nasıl?)	Has kılıcı oldukları halde (Kime?)	Ona (Neyi?)	Dini

فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ	اِلَى الْبَرِّ	فَمِنْهُمْ	مُقْتَصِدٌ	وَمَا يَجْحَدُ	بِاٰيَاتِنَٓا
Ne zaman ki onları çıkardı (Nereye?)	Karaya	Onlardan bir kısmı	Orta yolu tutucudur	Bilerek inkar etmez (Neyi?)	Bizim ayetlerimizi

اِلَّا	كُلُّ خَتَّارٍ	كَفُورٍ ﴿٣٢﴾	يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	اتَّقُوا	رَبَّكُمْ	وَاخْشَوْا	يَوْمًا
Ancak [inkar eder]	Her hain	Nankör	Ey insanlar!	Korkun (Kimden?)	Rabbinizden (Daha?)	Ve korkun (Neden?)	Öyle bir günden ki

لَا يَجْزٖى	وَالِدٌ	عَنْ وَلَدِهٖ	وَلَا مَوْلُودٌ	هُوَ جَازٍ	عَنْ وَالِدِهٖ	شَيْـًٔا
Ödeyemeyecek (Kim?)	Hiçbir baba (Kim adına?)	Oğlu adına	Ve hiçbir oğul da	O ödeyici (Kim adına?)	Babası adına (Ne?)	Hiçbir şey

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ	حَقٌّ	فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ	الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ
Şüphesiz Allah'ın vaadi	Haktır	O halde sakın sizi aldatmasın (Ne?)	Dünya hayatı	Ve sakın sizi kandırmasın (Kime karşı?)

بِاللّٰهِ	الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾	اِنَّ اللّٰهَ	عِنْدَهُ	عِلْمُ السَّاعَةِ	وَيُنَزِّلُ	الْغَيْثَ
Allah'a karşı (Kim kandırmasın?)	Çok aldatıcı [şeytan]	Şüphesiz Allah	Onun yanındadır (Ne?)	Kıyamet saatinin bilgisi	Ve o indirir (Neyi indirir?)	Yağmuru

وَيَعْلَمُ	مَا	فِى الْاَرْحَامِ	وَمَا تَدْرٖى	نَفْسٌ	مَاذَا	تَكْسِبُ	غَدًا
Ve bilir (Neyi?)	Ol şeyi ki	Rahimlerdedir	Ve bilemez (Kim?)	Hiç kimse (Neyi?)	Ne	Kazanacak (Ne zaman?)	Yarın

وَمَا تَدْرٖى	نَفْسٌ	بِاَىِّ اَرْضٍ	تَمُوتُ	اِنَّ اللّٰهَ	عَلٖيمٌ	خَبٖيرٌ ﴿٣٤﴾
Ve yine bilemez (Kim?)	Hiç kimse (Neyi?)	Hangi yerde	Ölecektir	Şüphesiz Allah	Her şeyi bilendir	Her şeyden haberdardır

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ السَّجْدَةِ — اٰيَاتُهَا ٣٠

29. Görmedin mi Allah geceyi gündüze sokuyor, gündüzü de geceye sokuyor. Güneş ile ayı da emrine boyun eğdirmiş, hepsi belirlenmiş bir ecele doğru akıp gidiyor. Ve gerçekten Allah, biricik yüce, biricik büyük O.

30. Bunun nedeni şudur: Çünkü Allah, kesinlikle gerçek O... O'ndan başka çağırdıklarınız hep batıldır. Gerçekten Allah çok yüce ve çok büyüktür.

31. Size âyetlerinden göstermek için, Allah'ın nimetiyle gemilerin denizde akışına baksana! Şüphesiz ki bunda pek sabırlı ve çok şükredenler için birçok âyetler vardır.

32. Onları kara bulutlar gibi bir dalga sardığı zaman, dini yalnız Allah'a has kılarak yalvarırlar. Sonra Allah onları karaya çıkardığı zaman içlerinden doğru giden de bulunur. Ve bizim âyetlerimizi ancak gaddar, nankör olanlar inkâr eder.

33. Ey insanlar! Rabbinizden korkun ve öyle bir günden sakının ki, baba, çocuğu adına bir şey ödeyemez. Çocuk, o da babası adına bir şey ödeyecek değildir. Muhakkak Allah'ın vaadi gerçektir. O halde sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve sakın o mağrur (şeytan) sizi Allah'ın affına güvendirerek aldatmasın.

34. Şüphesiz Allah, kıyamete dair bilgi yalnızca O'nun yanındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde ne var O bilir. Hiçbir kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiçbir kimse hangi yerde öleceğini de bilmez. Şüphesiz ki Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.

SECDE SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
30 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim.

2. Kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan bu kitabın indirilişi, âlemlerin Rabbi tarafındandır.

3. Yoksa: "Onu uydurdu mu?" diyorlar. Hayır, gerçektir o, Rabbındendir. Senden önce kendilerine bir gocundurucu (uyarıcı) peygamber gelmemiş olan bir kavmi gocundurasın (uyarasın) diye... Umulur ki hidâyeti kabul ederler.

4. Allah O'dur ki, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmış, sonra Arş üzerine istiva etmiştir. Sizin için O'ndan başka ne bir dost vardır, ne de bir şefaatçi... Artık düşünmez misiniz?

5. Gökten yere (yukarıdan aşağıya) kadar bütün işleri o düzenleyip yönetir, sonra da sizin hesabınıza göre bin yıl kadar olan bir günde O'na yükselir.

6. İşte görülmeyeni de görüleni de bilen O'dur. Her şeye gücü yeter, çok merhametlidir.

7. O ki, yarattığı her şeyi güzel yarattı ve insanı yaratmaya da bir çamurdan başladı.

8. Sonra da onun soyunu süzülmüş bir özden, bayağı bir sudan yaptı.

9. Sonra onu şekillendirip içine ruhundan üfledi ve sizin için işitmeyi, o görmeleri ve gönülleri yaptı. Siz pek az şükrediyorsunuz!

10. Bir de: "A! Yerde kaybolup gittikten sonra mı, gerçekten biz mi muhakkak yeni bir yaratılışta olacağız?" dediler. Fakat onlar Rablerine kavuşmayı inkâr eden kâfirlerdir.

11. De ki: "Sizin için görevlendirilmiş olan ölüm meleği canınızı alacak, sonra döndürülüp Rabbinize götürüleceksiniz!"

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan
الٓمٓ ۚ (١)	Elif Lâm Mîm
تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ	Bu kitabın indirilişi
لَا رَيْبَ	Hiçbir şüphe yoktur *(Nerede?)*
ف۪يهِ	Onda *(Bu kitabın indirilişi kimdendir?)*
مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۜ	Alemlerin Rabbindendir
(٢) اَمْ	Yoksa
يَقُولُونَ	Diyorlar mı?
افْتَرٰيهُۚ	Onu uydurdu
بَلْ	Bilakis
هُوَ	O
الْحَقُّ	Haktır *(Kimden?)*
مِنْ رَبِّكَ	Senin Rabbinden *(Niçin indirilmiştir?)*
لِتُنْذِرَ	Uyarman için *(Kimi?)*
قَوْماً	Bir kavmi ki
مَٓا اَتٰيهُمْ	Onlara gelmedi *(Kim?)*
مِنْ نَذ۪يرٍ	Hiçbir uyarıcı *(Neden önce?)*
مِنْ قَبْلِكَ	Senden önce
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَهْتَدُونَ (٣)	Hidayete ersinler
اَللّٰهُ	Allah
الَّذ۪ي	Öyle bir zâttır ki
خَلَقَ	Yarattı *(Neyi?)*
السَّمٰوَاتِ	Gökleri *(Daha?)*
وَالْاَرْضَ	Ve yeri *(Daha?)*
وَمَا بَيْنَهُمَا	Ve ikisinin arasındakileri *(Ne kadar zamanda?)*
ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ	Altı günde
ثُمَّ	Sonra
اسْتَوٰى	İstiva etti *(Ne üzerine?)*
عَلَى الْعَرْشِۜ	Arş üzerine
مَا لَكُمْ	Sizin için yoktur *(Kimin dışında?)*
مِنْ دُونِه۪	Onun dışında *(Ne yoktur?)*
مِنْ وَلِيٍّ	Ne bir dost
وَلَا شَف۪يعٍۜ	Ne de bir şefaatçi
اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ (٤)	Hala düşünmeyecek misiniz?
يُدَبِّرُ	Allah düzenleyip yönetir *(Neyi?)*
الْاَمْرَ	Bütün işleri *(Nereden?)*
مِنَ السَّمَٓاءِ	Semadan *(Nereye?)*
اِلَى الْاَرْضِ	Yeryüzüne
ثُمَّ	Sonra
يَعْرُجُ	Yükselir *(Kime?)*
اِلَيْهِ	O'na *(Ne zamanda?)*
ف۪ي يَوْمٍ	Bir günde ki
كَانَ	Olmuştur *(Ne?)*
مِقْدَارُهُٓ	O günün miktarı *(Ne olmuştur?)*
اَلْفَ سَنَةٍ	Bin sene *(Neden?)*
مِمَّا	Ol şeylerden ki
تَعُدُّونَ (٥)	Siz sayıyorsunuz
ذٰلِكَ	İşte O
عَالِمُ الْغَيْبِ	Görülmeyeni de bilendir *(Daha neyi bilendir?)*
وَالشَّهَادَةِ	Görüneni de
الْعَز۪يزُ	Azizdir
الرَّح۪يمُۙ (٦)	Çok merhametlidir
اَلَّذ۪ٓي	O öyle bir zâttır ki
اَحْسَنَ	Güzel eyledi *(Neyi?)*
كُلَّ شَيْءٍ	Her şeyi ki
خَلَقَهُ	Onu yarattı
وَبَدَاَ	Ve başladı *(Neye?)*
خَلْقَ الْاِنْسَانِ	İnsanı yaratmaya *(Neden başladı?)*
مِنْ ط۪ينٍۚ (٧)	Çamurdan
ثُمَّ	Sonra
جَعَلَ	Yaptı *(Neyi?)*
نَسْلَهُ	Onun neslini *(Neden yaptı?)*
مِنْ سُلَالَةٍ	Bir özden *(Öyle bir öz ki)*
مِنْ مَٓاءٍ	Bir sudan *(Öyle su ki)*
مَه۪ينٍۚ (٨)	Hakir
ثُمَّ	Sonra
سَوّٰيهُ	Onu kıvamına erdirdi *(Daha?)*
وَنَفَخَ	Ve üfledi *(Kime?)*
ف۪يهِ	Ona *(Neden?)*
مِنْ رُوحِه۪	Kendi ruhundan
وَجَعَلَ	Ve verdi *(Kime?)*
لَكُمُ	Size *(Ne verdi?)*
السَّمْعَ	Kulak *(Daha ne verdi?)*
وَالْاَبْصَارَ	Gözler *(Daha ne verdi?)*
وَالْاَفْـِٔدَةَۜ	Ve gönüller
قَل۪يلاً مَا	Ne kadar da az
تَشْكُرُونَ (٩)	Şükrediyorsunuz!
وَقَالُٓوا	Ve dediler ki:
ءَاِذَا ضَلَلْنَا	Yok olduğumuz zaman mı? *(Nerede?)*
فِي الْاَرْضِ	Toprağın içinde
ءَاِنَّا	Biz mi olacağız? *(Nerede?)*
لَف۪ي خَلْقٍ	Bir yaratılış içinde ki
جَد۪يدٍۜ	Yeni
بَلْ	Bilakis
هُمْ	Onlar
بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ	Rablerine kavuşmayı
كَافِرُونَ (١٠)	İnkar edenlerdir
قُلْ	De ki:
يَتَوَفّٰيكُمْ	Sizi vefat ettirecek *(Kim?)*
مَلَكُ الْمَوْتِ	Ölüm meleği
الَّذ۪ي	Ki o
وُكِّلَ	Vekil kılınmıştır *(Kime?)*
بِكُمْ	Size
ثُمَّ	Sonra
اِلٰى رَبِّكُمْ	Rabbinize
تُرْجَعُونَ (١١)	Döndürüleceksiniz

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ رَبَّنَٓا

Rabbimiz! | Rablerinin yanında (Şöyle yakardıkları halde?) | Başlarını eğicidirler (Nerede?) | Günahkarlar | O vakit ki | Bir görsen

اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

Artık kesin olarak inananlarız | Çünkü biz | Salih ameli | Ki yapalım (Neyi?) | Artık bizi geriye döndür | Ve işittik | Biz gördük

وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنّ۪ي

Benden | Şu söz (Kimden?) | Hak oldu (Ne?) | Fakat | Hidayetini | Her bir nefse (Neyi?) | Elbette verirdik (Kime?) | Şayet dileseydik

لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا

Hadi tadın! (Ne sebebiyle?) | Hepsinden | Ve insanlardan | Cinden (Daha?) | Cehennemi (Neden dolduracağım?) | Elbette dolduracağım (Neyi?)

بِمَا نَس۪يتُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۚ اِنَّا نَس۪ينَاكُمْ وَذُوقُوا

Ve tadın (Neyi?) | Sizi unuttuk | Doğrusu biz de | Bu gününüze | Gününüze kavuşmanızı | Unutmuş olmanız sebebiyle (Neyi?)

عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا الَّذ۪ينَ

Öyle kimseler ki | Bizim ayetlerimize (Kim?) | İman eder (Neye?) | Sadece | Yapıyorsunuz | Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | O şeye karşılık ki | Sonsuz azabı (Neye karşılık?)

اِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ

Ve onlar | Rablerinin hamdıyla | Ve tesbih ederler (Ne ile?) | Secde ediciler | Yere kapanırlar (Ne oldukları halde?) | O ayetlerle | Kendilerine öğüt verildiğinde (Ne ile?)

لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ

Dua ederler (Kime?) | Yataklardan | Yanları (Nereden?) | Uzaklaşır (Ne?) | Büyüklük taslamazlar

رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًاۘ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ

Bilemez (Kim?) | İnfak ederler | Ve bizim onlara verdiğimiz rızıktan | Ve ümit ederek | Korkarak (Daha nasıl dua ederler?) | Rablerine (Ne oldukları halde?)

نَفْسٌ مَٓا اُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍۚ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Yapıyorlar | İdiler (Ne idiler?) | O şeye ki | Karşılık olsun için (Neye?) | Göz aydınlığından (Niçin böyle şeyler onlar için saklandı?) | Onlar için (Nedendir o şey?) | Saklandı (Kim için?) | Ol şeyi ki | Hiç kimse (Neyi?)

﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًاۜ لَا يَسْتَوُ۫نَ ﴿١٨﴾

[Bunlar] eşit olamazlar | Fasık | Olan kişi gibi midir? (Ne olan?) | Mü'min | Hiç olan kişi (Ne olan?)

اَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوٰىۘ

Me'va cennetleri (O cennetler ne olduğu halde?) | Onlar için vardır (Ne?) | Salih amelleri | Ve işlediler (Neyi?) | İman ettiler (Daha?) | O kimselere gelince ki

نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ فَسَقُوا فَمَأْوٰيهُمُ

Onların varacağı yer | Fasıklık ettiler | Ve o kimselere gelince ki | Yapıyorlar | İdiler (Ne idiler?) | O şeye karşılıktır ki | Konukluk olduğu halde (Bunlar neye karşılıktır?)

النَّارُ كُلَّمَٓا اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَٓا اُع۪يدُوا ف۪يهَا وَق۪يلَ

Ve denilir (Kime?) | Oraya | Döndürülürler (Nereye?) | Oradan | Çıkmayı (Nereden?) | Her istediklerinde (Neyi?) | Ateştir

لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

Yalanlıyorsunuz | Onu (Ne idiniz?) | Siz idiniz | Öyle azap ki | Ateş azabını | Tadın (Neyi?) | Onlara (Ne denilir?)

12. O suçluların, Rableri huzurunda başlarını öne eğecekleri, "Rabbimiz! Gördük dinledik, şimdi bizi (dünyaya) geri çevir de, iyi bir iş yapalım, artık kesin olarak inandık." diyecekleri zamanı bir görsen!

13. Eğer dilemiş olsaydık, her nefse hidâyetini verirdik. Fakat benden şu söz hak oldu: "Elbette ve elbette cehennemi bütün cinlerle insanlardan dolduracağım!"

14. O halde bu gününüzün gelip çatmasını unuttuğunuz için tadın azabı. İşte biz de sizi unuttuk. Yapıp durduğunuz işler yüzünden tadın ebedi azabı!

15. Bizim âyetlerimize öyle kimseler iman ederler ki, onlarla kendilerine öğüt verildiği zaman, secdelere kapanırlar ve Rablerine hamd ile tesbih ederler de kibirlenmezler.

16. Yanları yataklardan uzaklaşır, korku ve ümit içinde Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan hayra harcarlar.

17. Şimdi kimse yaptıkları işlere bir mükâfat olarak, onlar için gizlenmiş olan göz aydınlığı olacak şeyleri bilemez.

18. Öyle ya, mü'min kimse fasık olan gibi olur mu? Onlar eşit olamazlar.

19. Evet, iman edip de o salih amelleri yapan kimselerin yaptıklarına karşılık konukluk olarak kendilerine Me'va cennetleri vardır.

20. Ama fasıklık etmiş olanların sığınacakları yer ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde oraya geri çevrilirler ve kendilerine: "Haydi tadın o ateşin yalanlayıp durduğunuz azabını!" denilir.

21. Şu da muhakkak ki, onlara en büyük azaptan önce, o yakın azaptan da tattıracağız, belki dönerler.

22. Rabbinin âyetleriyle kendisine öğüt verilip de sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kim olabilir? Şüphesiz biz suçlulardan intikam alırız.

23. Andolsun ki bir zamanlar Musa'ya kitap vermiştik. Şimdi de sen ona kavuşmaktan şüpheye düşme. Ve onu İsrailoğulları için bir hidâyet rehberi kılmıştık.

24. Ve içlerinden, sabrettiklerinde emrimizle doğru yolu gösteren öncül imamlar yetiştirmiştik. Onlar âyetlerimize kesin bir inançla sarılmışlardı.

25. Şimdi görüş ayrılığına düşüp durdukları şeylerde, hiç şüphesiz ki Rabbin kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

26. Hâlâ doğru yola iletmedi mi onları ki, kendilerinden önce nice nesiller helâk etmişiz, yerlerinde yurtlarında geziyorlar? Şüphesiz bunda âyetler var. Hâlâ kulak vermeyecekler mi?

27. Ya hiç görmediler de mi, biz kır bir yere suyu salıveriyoruz da onunla bir ekin çıkarıyoruz, ondan hayvanları da yiyor, kendileri de? Hâlâ gözlerini açmayacaklar mı?

28. Bir de: "Ne zaman o fetih, eğer doğru söylüyorsanız?" diyorlar.

29. De ki: "O fetih günü inkâr edenlere, iman etmeleri fayda vermez ve onlara göz açtırılmaz.

30. Şimdi onlardan yüz çevir de gözet, çünkü onlar da gözetiyorlar.

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ (Ve elbette onlara tattıracağız (Neden?)) مِنَ الْعَذَابِ (Azaptan (Öyle azap ki)) الْاَدْنٰى (En yakın (Neden önce onlara yakın azabı tattıracağız?)) دُونَ الْعَذَابِ (Azaptan önce (Öyle azap ki)) الْاَكْبَرِ (En büyük)

لَعَلَّهُمْ (Ta ki onlar) يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ (Dönsünler) وَمَنْ (Kimdir?) اَظْلَمُ (Daha zalim (Kimden?)) مِمَّنْ (O kimseden ki) ذُكِّرَ (Kendisine hatırlatıldı (Ne?)) بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ (Rabbinin ayetleri) ثُمَّ (Sonra)

اَعْرَضَ (Yüz çevirdi (Neden?)) عَنْهَا (O ayetlerden) اِنَّا (Muhakkak ki biz) مِنَ الْمُجْرِمِينَ (Günahkarlardan) مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ (İntikam alıcılarız) وَلَقَدْ (Andolsun ki, kesinlikle) اٰتَيْنَا (Biz verdik (Kime?))

مُوسَى (Musa'ya (Neyi verdik?)) الْكِتَابَ (Kitabı) فَلَا تَكُنْ (Sakın sen olma (Nerede?)) فِي مِرْيَةٍ (Şüphe içinde (Neden?)) مِنْ لِقَائِهٖ (Ona kavuşmaktan) وَجَعَلْنَاهُ (Ve onu kıldık (Ne kıldık?))

هُدًى (Hidayet (Kime?)) لِبَنِي اِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾ (İsrailoğullarına) وَجَعَلْنَا (Ve tayin ettik (Kimden?)) مِنْهُمْ (Onlardan (Ne?)) اَئِمَّةً (İmamlar (Öyle imamlar ki)) يَهْدُونَ (Doğru yola iletiyorlar (Ne ile?)) بِاَمْرِنَا (Bizim emrimizle (Ne zaman onlardan imamlar tayin ettik?))

لَمَّا صَبَرُوا (Sabrettikleri zaman (Daha ne zaman onlardan imamlar tayin ettik?)) وَكَانُوا (Ve oldukları (zaman)) بِاٰيَاتِنَا (Bizim ayetlerimize (Ne oldukları zaman?)) يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ (Kesin olarak inanıyorlar) اِنَّ رَبَّكَ (Muhakkak ki Rabbin) هُوَ (O)

يَفْصِلُ (Ayıracaktır (Neyi?)) بَيْنَهُمْ (Aralarını (Ne zaman?)) يَوْمَ الْقِيٰمَةِ (Kıyamet günü (Hangi konuda?)) فِيمَا (O konuda ki) كَانُوا (Onlar idiler) فِيهِ (O konuda (Ne idiler?)) يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ (İhtilaf ediyorlar)

اَوَلَمْ يَهْدِ (Doğru yola sevk etmedi mi? (Kimi?)) لَهُمْ (Onları (Ne?)) كَمْ (Nicelerini) اَهْلَكْنَا (Helak etmemiz (Neden önce?)) مِنْ قَبْلِهِمْ (Onlardan önce? (Kimden nicelerini?)) مِنَ الْقُرُونِ (Nesillerden (Ne oldukları halde doğru yola sevk etmedi mi?)) يَمْشُونَ (Gezip dolaşıyorlar [oldukları halde] (Nerede?))

فِي مَسَاكِنِهِمْ (Onların yurtlarında) اِنَّ فِي ذٰلِكَ (Muhakkak ki bunda) لَاٰيَاتٍ (Elbette ayetler vardır) اَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ (Hala dinlemeyecekler mi?)

اَوَلَمْ يَرَوْا (Görmediler mi ki) اَنَّا (Şüphesiz biz) نَسُوقُ (Sevk ediyoruz (Neyi?)) الْمَاءَ (Suyu (Nereye?)) اِلَى الْاَرْضِ (Yere (Öyle yer ki)) الْجُرُزِ (Çorak) فَنُخْرِجُ (Ve çıkarıyoruz (Ne ile?))

بِهٖ (O suyla (Ne?)) زَرْعًا (Bir ekin ki) تَاْكُلُ (Yiyor (Neden?)) مِنْهُ (Ondan (Ne?)) اَنْعَامُهُمْ (Hayvanları (Daha?)) وَاَنْفُسُهُمْ (Ve kendileri) اَفَلَا يُبْصِرُونَ (Hala görmeyecekler mi?)

﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ (Ve diyorlar) مَتٰى (Ne zaman? (Ne?)) هٰذَا الْفَتْحُ (Bu hüküm) اِنْ كُنْتُمْ (Eğer iseniz (Ne iseniz?)) صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ (Doğru söyleyenler)

قُلْ (De ki:) يَوْمَ الْفَتْحِ (Hüküm gününde) لَا يَنْفَعُ (Fayda vermez (Kime?)) الَّذِينَ (O kimselere ki) كَفَرُوا (İnkar ettiler (Ne fayda vermez?)) اِيمَانُهُمْ (İmanları) وَلَا هُمْ (Ve onlar)

يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ (Mühlet verilmezler de) فَاَعْرِضْ (Artık sen yüz çevir (Kimden?)) عَنْهُمْ (Onlardan) وَانْتَظِرْ (Ve bekle) اِنَّهُمْ (Çünkü onlar da) مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾ (Bekleyicidirler)

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْاَحْزَابِ — آيَاتُهَا ٧٣

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ	Ey peygamber!
اتَّقِ	Kork *(Kimden?)*
اللّٰهَ	Allah'tan
وَلَا تُطِعِ	Ve uyma *(Kime?)*
الْكَافِر۪ينَ	Kafirlere *(Daha?)*
وَالْمُنَافِق۪ينَ	Ve münafıklara
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
كَانَ	Daima
عَل۪يمًا	Her şeyi bilendir
حَك۪يمًا ﴿١﴾	Hikmet sahibidir
وَاتَّبِعْ	Ve tâbi ol *(Neye?)*
مَا	Ol şeye ki
يُوحٰٓى	Vahyediliyor *(Kime?)*
اِلَيْكَ	Sana *(Kimden?)*
مِنْ رَبِّكَ	Rabbinden
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
كَانَ	Olmuştur
بِمَا تَعْمَلُونَ	Yaptıklarınızdan *(Ne olmuştur?)*
خَب۪يرًا ﴿٢﴾	Haberdar
وَتَوَكَّلْ	Ve güven *(Kime?)*
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a
وَكَفٰى	Ve yeter *(Kim?)*
بِاللّٰهِ	Allah *(Ne olarak?)*
وَك۪يلًا ﴿٣﴾	Vekil olarak
مَا جَعَلَ	Yaratmadı *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Kim için?)*
لِرَجُلٍ	Bir adam için *(Ne yaratmadı?)*
مِنْ قَلْبَيْنِ	İki kalp *(Nerede?)*
ف۪ي جَوْفِه۪	İçinde
وَمَا جَعَلَ	Ve yapmadı *(Kimi?)*
اَزْوَاجَكُمُ	Eşlerinizi
الّٰٓـ۪ٔي	Öyle eşleriniz ki
تُظَاهِرُونَ	Zıhar yapıyorsunuz *(Kime zıhar yapıyorsunuz?)*
مِنْهُنَّ	Onlara *(Allah eşlerinizi ne yapmadı?)*
اُمَّهَاتِكُمْ	Anneleriniz
وَمَا جَعَلَ	Ve Allah yapmadı *(Kimi?)*
اَدْعِيَٓاءَكُمْ	Evlatlıklarınızı *(Ne yapmadı?)*
اَبْنَٓاءَكُمْ	Sizin çocuklarınız
ذٰلِكُمْ	Bu
قَوْلُكُمْ	Sizin söylemiş olduğunuz sözdür *(Ne ile?)*
بِاَفْوَاهِكُمْ	Ağzınızla
وَاللّٰهُ	Allah
يَقُولُ	Söyler *(Neyi?)*
الْحَقَّ	Gerçeği
وَهُوَ	Ve O
يَهْدِي	Ulaştırır *(Nereye?)*
السَّب۪يلَ ﴿٤﴾	Doğru yola
اُدْعُوهُمْ	Onları çağırın *(Kimin namına?)*
لِاٰبَٓائِهِمْ	Babaları namına
هُوَ	O *(Nedir?)*
اَقْسَطُ	Daha doğrudur *(Nerede?)*
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah katında
فَاِنْ لَمْ تَعْلَمُٓوا	Şayet bilmiyorsanız *(Kimi?)*
اٰبَٓاءَهُمْ	Babalarını *(Onlar nedirler?)*
فَاِخْوَانُكُمْ	Öyleyse onlar sizin kardeşlerinizdirler *(Nerede?)*
فِي الدّ۪ينِ	Dinde *(Daha nedir?)*
وَمَوَال۪يكُمْ	Ve dostlarınızdır
وَلَيْسَ	Ve yoktur *(Kim üzerine?)*
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize *(Ne yoktur?)*
جُنَاحٌ	Bir günah *(Nerede?)*
ف۪يمَٓا	O şeyde ki
اَخْطَاْتُمْ	Yanıldınız *(Nerede?)*
بِه۪	O şeyde
وَلٰكِنْ	Ancak [günahtır]
مَا	O şey ki
تَعَمَّدَتْ	Kastetmiştir *(Ne?)*
قُلُوبُكُمْ	Kalpleriniz
وَكَانَ	Ve daima olmuştur *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Ne olmuştur?)*
غَفُورًا	Çok mağfiret eden *(Daha ne olmuştur?)*
رَح۪يمًا ﴿٥﴾	Çok merhamet eden
اَلنَّبِيُّ	Peygamber
اَوْلٰى	Daha yakındır *(Kime?)*
بِالْمُؤْمِن۪ينَ	Müminlere *(Neden daha yakındır?)*
مِنْ اَنْفُسِهِمْ	Kendi canlarından
وَاَزْوَاجُهُٓ	Ve onun eşleri *(Nedirler?)*
اُمَّهَاتُهُمْ	Onların anneleridir
وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ	Akraba olanlar
بَعْضُهُمْ	Onların bir kısmı
اَوْلٰى	Daha yakındır *(Kime?)*
بِبَعْضٍ	Diğer bir kısmına *(Nerede?)*
ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِ	Allah'ın kitabında *(Kimden daha yakındır?)*
مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ	Diğer müminlerden *(Daha?)*
وَالْمُهَاجِر۪ينَ	Ve muhacirlerden
اِلَّٓا	Ancak
اَنْ تَفْعَلُٓوا	Yapmanız müstesnadır *(Kime?)*
اِلٰٓى اَوْلِيَٓائِكُمْ	Dostlarınıza *(Ne?)*
مَعْرُوفًا	İyilik
كَانَ	Olmuştur *(Ne?)*
ذٰلِكَ	Bu
فِي الْكِتَابِ	Kitapta *(Ne olmuştur?)*
مَسْطُورًا ﴿٦﴾	Yazılı

AHZÂB SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 73 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey peygamber! Allah'tan kork, kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Muhakkak ki, Allah bilendir, hikmet sahibidir.

2. Rabbinden sana ne vahyolunuyorsa onun ardınca git, muhakkak ki, Allah ne yapıyorsanız haberdardır.

3. Ve Allah'a tevekkül et, vekil olarak Allah yeter!

4. Allah bir adam için, içinde iki kalp yapmamıştır. Kendilerinden zihar yaptığınız eşlerinizi analarınız kılmamıştır. Evlatlıklarınızı da oğullarınız kılmamıştır. O sizin ağzınızdaki lafınızdır. Allah ise hakkı söylüyor ve doğru yola hidâyet ediyor.

5. Onları babalarına nisbet ederek çağırınız. Allah yanında o daha doğrudur. Eğer babalarını bilmiyorsanız dinde kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Bununla beraber hata ettiklerinizde üzerinize bir günah yoktur. Fakat kalplerinizin kasıtlı olarak yaptığında (günah) vardır. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edendir.

6. Peygamber, mü'minlere nefislerinden daha yakındır; hanımları da analarınızdır. Akraba da (miras bakımından) Allah'ın kitabına göre birbirlerine, öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak dostlarınıza uygun bir vasiyet yapmanız müstesnadır. Kitapta o yazılı bulunuyor.

7. Ve unutma o peygamberlerden misaklarını (kesin sözlerini) aldığımız zamanı! Hele senden, Nuh, İbrahim, Musa, Meryem oğlu İsa'dan ki, onlardan ağır bir söz aldık.

8. (Allah) doğrulara doğruluklarından soracağı için... Kâfirler için ise can yakıcı bir azap hazırladık.

9. Ey o bütün iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Hani o zaman size ordular gelmişti de, üzerlerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular salıvermiştik. Ve Allah ne yaptığınızı görüyordu.

10. O zaman ki, onlar hem üst tarafınızdan gelmişlerdi, hem aşağı tarafınızdan ve o zaman gözler kaymış, yürekler gırtlaklara dayanmıştı. Allah'a türlü türlü zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte burada mü'minler imtihan edilmiş ve şiddetli bir surette sarsılmışlar da sarsılmışlardı.

12. Ve o zaman ki, münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü bize bir aldanıştan başka bir vaad yapmamış." diyorlardı.

13. Ve o zaman ki, bunlardan bir grup: "Ey Yesrip (Medine) halkı! Sizin için duracak yer yok, hemen dönün." diyorlardı. Yine onlardan bir kısmı da peygamberden izin istiyor, "Evlerimiz gerçekten açıktır." diyorlardı. Hâlbuki açık değildi, sırf kaçmak istiyorlardı.

14. Ve eğer onların her tarafından üzerlerine girilse de, sonra kendilerinden fitne çıkarmaları istenilse hemen onu yapacaklardı. Onunla da pek az duracaklardı.

15. Hâlbuki bundan önce Allah'a söz vermişlerdi. Arkalarını dönmeyeceklerdi. Allah'a verilen sözün ise sorumluluğu vardır, mutlaka sorulur.

وَاِذْ	اَخَذْنَا	مِنَ النَّبِيّٖنَ	مٖيثَاقَهُمْ	وَمِنْكَ	وَمِنْ نُوحٍ	وَاِبْرٰهٖيمَ
O vakit ki	Biz almıştık (Kimden?)	Peygamberlerden (Ne?)	Sözlerini (Daha kimden almıştık?)	Ve senden (Daha?)	Nuh'dan (Daha?)	İbrahim'den (Daha?)

وَمُوسٰى	وَعٖيسَى ابْنِ مَرْيَمَ	وَاَخَذْنَا	مِنْهُمْ	مٖيثَاقًا	غَلٖيظًاۙ ٧
Musa'dan (Daha?)	Ve Meryem oğlu İsa'dan [da söz almıştık]	Ve almıştık (Kimlerden?)	Onlardan (Ne?)	Bir söz ki	Ağır (Niye?)

لِيَسْـَٔلَ	الصَّادِقٖينَ	عَنْ صِدْقِهِمْۚ	وَاَعَدَّ	لِلْكَافِرٖينَ	عَذَابًا	اَلٖيمًا
Sorsun diye	Doğru kimselere (Neden sorsun!)	Doğruluklarından	Ve Allah hazırladı (Kime?)	İnkar edenlere (Ne hazırladı?)	Bir azap ki	Can yakıcı

٨ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	اذْكُرُوا	نِعْمَةَ اللّٰهِ	عَلَيْكُمْ	اِذْ	جَٓاءَتْكُمْ
Ey iman edenler!	Hatırlayın (Neyi?)	Allah'ın nimetini (Kimin üzerine?)	Sizin üzerinize	O vakit ki	Size gelmişti (Ne?)

جُنُودٌ	فَاَرْسَلْنَا	عَلَيْهِمْ	رٖيحًا	وَجُنُودًا	لَمْ تَرَوْهَاۜ	وَكَانَ	اللّٰهُ
Ordular	Biz de göndermiştik (Kimin üzerine?)	Onların üzerine (Ne?)	Bir rüzgar (Daha?)	Ve ordular ki	Siz onları görmediniz	Ve olmuştur (Kim?)	Allah

بِمَا	تَعْمَلُونَ	بَصٖيرًاۚ ٩	اِذْ	جَٓاؤُ۫كُمْ	مِنْ فَوْقِكُمْ	وَمِنْ اَسْفَلَ	مِنْكُمْ
Ol şeyleri ki	Siz yapıyorsunuz (Ne olmuştur?)	Hakkıyla gören	O vakit ki	Size gelmişlerdi (Nereden?)	Yukarınızdan (Daha?)	Ve de aşağıdan (Kimden aşağıdan?)	Sizden

وَاِذْ	زَاغَتِ	الْاَبْصَارُ	وَبَلَغَتِ	الْقُلُوبُ	الْحَنَاجِرَ	وَتَظُنُّونَ
Ve o vakit ki	Kaymıştı (Ne?)	Gözler (Daha?)	Ve gelmişti (Ne?)	Yürekler (Nereye?)	Gırtlaklara	Ve tahminlerde bulunuyordunuz (Kim hakkında?)

بِاللّٰهِ	الظُّنُونَا ١٠	هُنَالِكَ	ابْتُلِيَ	الْمُؤْمِنُونَ	وَزُلْزِلُوا
Allah hakkında (Nasıl?)	Çeşit çeşit tahminlerle	İşte orada	İmtihan edilmişti (Kim?)	Müminler (Daha?)	Ve sarsılmışlardı (Nasıl?)

زِلْزَالًا	شَدٖيدًا ١١	وَاِذْ	يَقُولُ	الْمُنَافِقُونَ	وَالَّذٖينَ	فٖي قُلُوبِهِمْ	مَرَضٌ
Bir sarsıntıyla ki	Şiddetli	Ve o vakit ki	Diyordu (Kim?)	Münafıklar (Daha?)	Ve o kimseler ki	Kalplerinde vardır (Ne?)	Hastalık (Ne diyorlardı?)

مَا وَعَدَنَا	اللّٰهُ	وَرَسُولُهُٓ	اِلَّا	غُرُورًا ١٢	وَاِذْ	قَالَتْ	طَٓائِفَةٌ	مِنْهُمْ
Meğer bize vaat etmemiş (Kim?)	Allah	Ve Resûlü (Ne vaat etmemiş?)	Ancak [vaat etmiş]	Aldanış	Ve o vakit ki	Demişti (Kim?)	Bir grup (Kimden?)	Onlardan (Ne demişlerdi?)

يَٓا اَهْلَ يَثْرِبَ	لَا مُقَامَ	لَكُمْ	فَارْجِعُواۚ	وَيَسْتَاْذِنُ	فَرٖيقٌ	مِنْهُمُ
Ey Yesrib halkı!	Duracak yer yok (Kim için?)	Sizin için	Artık geri dönün	Ve izin istiyordu (Kim?)	Bir grup (Kimlerden?)	Onlardan (Kimden izin istiyordu?)

النَّبِيَّ	يَقُولُونَ	اِنَّ بُيُوتَنَا	عَوْرَةٌ	وَمَا هِيَ	بِعَوْرَةٍۜ	اِنْ يُرٖيدُونَ
Peygamberden (Nasıl izin istiyorlardı?)	Diyorlar iken	Gerçekten bizim evlerimiz	Açıktır	Halbuki evleri değildir (Ne?)	Açık	Onlar istemiyorlar

اِلَّا	فِرَارًا ١٣	وَلَوْ دُخِلَتْ	عَلَيْهِمْ	مِنْ اَقْطَارِهَا	ثُمَّ	سُئِلُوا	الْفِتْنَةَ
Ancak [istiyorlardı]	Kaçmayı	Şayet varılmış olsaydı	Onların üzerine (Nereden?)	Medine'nin etrafından	Sonra	Onlardan istenseydi (Ne?)	Fitne çıkarmaları

لَاٰتَوْهَا	وَمَا تَلَبَّثُوا	بِهَٓا	اِلَّا	يَسٖيرًا ١٤	وَلَقَدْ	كَانُوا	عَاهَدُوا
Elbette onu yerine getirirlerdi	Ve kalmazlardı (Nerede?)	Orada	Ancak [kalırlardı]	Azıcık	Andolsun ki, kesinlikle	Onlar idiler (Ne idiler?)	Söz vermişler (Kime?)

اللّٰهَ	مِنْ قَبْلُ	لَا يُوَلُّونَ	الْاَدْبَارَۜ	وَكَانَ	عَهْدُ اللّٰهِ	مَسْؤُ۫لًا ١٥
Allah'a (Ne zaman?)	Bundan önce (Neye dair söz vermişlerdi?)	Çevirmeyecekler (Neyi?)	Arkalarını	Ve olmuştur (Ne?)	Allah'a verilen söz (Ne olmuştur?)	Sorulmuş

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا

De ki: | Size asla fayda vermeyecek *(Ne?)* | Kaçmak | Şayet kaçarsanız *(Neden?)* | Ölümden | Veya | Öldürülmekten | Ve o takdirde

لَا تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَليلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذى يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ

Yaşatılmazsınız | Ancak [yaşatılırsınız] | Az | De ki: | Kimdir? | O kimse ki | Sizi koruyacak *(Kimden?)* | Allah'tan

اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

Şayet dilerse *(Kime?)* | Size *(Ne dilerse?)* | Bir kötülük | Veya | Dilerse *(Kime?)* | Size *(Ne dilerse?)* | Bir rahmet | Ve bulamazlar *(Kim için?)* | Kendileri için *(Kimin dışında?)*

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقينَ مِنْكُمْ

Allah'ın dışında *(Ne bulamazlar?)* | Ne bir dost | Ne de bir yardımcı | Elbette biliyor *(Kim?)* | Allah *(Kimi?)* | Savaştan alıkoyanları *(Kimden?)* | Sizin içinizden *(Daha kimi?)*

وَالْقَٓائِلينَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ اِلَّا قَليلًا

Ve diyenleri *(Kime?)* | Kardeşlerine *(Ne diyenleri?)* | Gelin, katılın *(Kime?)* | Bize | Ve onlar gelmezler *(Neye?)* | Zora | Ancak [gelirler] | Çok az *(Ne oldukları halde gelirler?)*

﴿١٨﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَاِذَا جَٓاءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ

Kıskançlık duyarak *(Kime karşı?)* | Size karşı | Ve geldiğinde *(Ne?)* | Korku | Onları görürsün ki | Bakıyorlar *(Kime?)* | Sana *(Ne halde?)*

تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذى يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذَا ذَهَبَ

Dönüyor olduğu halde *(Ne?)* | Gözleri *(Kim gibi?)* | O kimse gibi ki | Baygınlık geliyor | Onun üzerine *(Neden sebep?)* | Ölümden sebep | Gittiğinde ise *(Ne?)*

الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ اُولٰٓئِكَ

Korku | Sizi incitirler *(Ne ile?)* | Öyle dillerle ki | Keskin *(Ne oldukları halde gelirler?)* | Kıskançlık duyarak *(Neye?)* | Hayra | İşte onlar

لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسيرًا

İman etmediler | Bu sebeple boşa çıkardı *(Kim?)* | Allah *(Neyi?)* | Onların amellerini | Ve olmuştur *(Ne?)* | Bu | Allah'a *(Ne olmuştur?)* | Kolay

﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا

Sanıyorlar *(Kimi?)* | Düşman ordularını *(Ne sanıyorlar?)* | Gitmediler | Şayet gelecek olsa *(Ne?)* | Düşman orduları | İsterler

لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ فِى الْاَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْبَٓائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا

Onlar olsalardı *(Ne?)* | Çölde yaşayanlar *(Kimin içinde?)* | Bedevilerin içinde *(Ne oldukları halde?)* | Sorar oldukları halde *(Neden?)* | Sizin haberlerinizden | Şayet olsalardı *(Nerede?)*

فيكُمْ مَا قَاتَلُٓوا اِلَّا قَليلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فى رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ

Sizin içinizde | Savaşmazlardı | Ancak [savaşırlardı] | Az | Andolsun ki, kesinlikle | Vardır *(Kim için?)* | Sizin için *(Kimde?)* | Allah Resûlünde *(Ne vardır?)* | Bir örnek *(Öyle örnek ki)*

حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثيرًا

Güzel *(Sizden bedel kim için güzel örnek vardır?)* | O kimse için ki | Oldu *(Ne oldu?)* | Umar *(Neyi?)* | Allah'ı *(Daha neyi umar oldu?)* | Ahiret gününü *(Daha?)* | Ve zikretti *(Kimi?)* | Allah'ı *(Nasıl?)* | Çokça

﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ

Ve görünce *(Kim?)* | Müminler *(Neyi?)* | Düşman ordularını | Dediler ki: | Bu | Ol şeydir ki | Bize vaat etmiştir *(Kim?)* | Allah *(Daha?)*

وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّٓا اِيمَانًا وَتَسْليمًا ﴿٢٢﴾

Ve Rasûlü | Ve doğru söyledi *(Kim?)* | Allah *(Daha?)* | Ve Rasûlü | Ve onları arttırmadı | Ancak [arttırdı] | İman yönünden *(Daha?)* | Ve teslimiyet yönünden

16. De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size asla fayda vermez. Faraza verdiği takdirde de, ancak pek az faydalandırılırsınız."

17. De ki: "Şayet size bir felaket dilerse veya size bir rahmet dilerse, sizi Allah'tan saklamak kimin haddine?" Allah'tan başka kendilerine bir dost da bulamazlar, bir yardımcı da.

18. Şüphesiz, Allah içinizden o savsaklayanları ve kardeşlerine: "Bize gelin!" diyenleri biliyor. (Onlar) savaşa pek az geliyorlardı.

19. Size karşı kıskançlık ediyorlardı. Derken o korku hali gelince, onları gördün, ölümden baygınlık sarmış kimse gibi gözleri dönerek sana bakıyorlardı. Derken o korku gidince, size keskin keskin diller sıyırdılar, iyiliğe karşı kıskançlık ediyorlardı. İşte bunlar iman etmediler de Allah yaptıklarını boşa çıkardı. Bu Allah'a göre önemsizdir.

20. Onlar düşman birliklerinin gitmediğini sanıyorlar. Eğer o birlikler bir daha gelecek olsa, çölde bedevi Araplar içine çıkıp, sizin haberlerinizden sormayı arzu ederler, içinizde kalacak olsalar da savaşmazlar, ancak çok az...

21. Yemin ederim ki, kuşkusuz sizin için, Allah'a ve son güne ümit besleyip de Allah'ı çokça anan kimseler için, Allah'ın Resulünde pek güzel bir örnek vardır!

22. Mü'minler o düşman birilikleri ni gördükleri zaman: "İşte bu, Allah'ın ve Resulünün bize vaad ettiği... Allah ve Rasulü doğru çıktı." dediler ve bu, onların imanını ve teslimiyetini artırmaktan başka bir şey yapmadı.

23. Mü'minlerden öyle yiğitler vardır ki, Allah'a verdikleri sözü yerine getirdiler. Kimi adağını ödedi, kimi de beklemektedir; (verdikleri sözü) hiçbir şekilde değiştirmediler.

24. Çünkü Allah doğrulara, doğrulukları ile mükâfat verecek, münafıklara da dilerse azap edecek veya tevbe nasip edecek. Şüphe yok ki Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

25. Hem Allah o kâfirleri elleri hiçbir hayra ermeksizin öfkeleriyle defetti. Ve bu şekilde Allah'(ın yardımı), mü'minlere savaş hususunda yetti. Allah çok güçlüdür, üstündür.

26. Hem de kitap ehlinden onlara arka çıkıp destekleyenleri, kalplerine korku düşürerek kulelerinden indirdi, (siz onların) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını da esir alıyordunuz.

27. (Allah onların) arazilerini ve yurtlarını ve mallarını size miras kıldı. Bir de henüz ayak basmadığınız bir yeri de... Allah her şeye kadirdir.

28. Ey peygamber! Hanımlarına şöyle söyle: "Eğer dünya hayatını ve süsünü istiyorsanız, haydi geliniz, sizi donatayım ve güzellikle bırakıp salıvereyim.

29. Yok eğer Allah ve Resulünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, haberiniz olsun ki, Allah içinizden güzellik edenlere pek büyük bir ecir hazırlamıştır."

30. Ey peygamberin hanımları! Sizden her kim açık bir terbiyesizlik ederse, ona azap iki kat katlanır. Bu Allah'a kolaydır.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	رِجَالٌ	صَدَقُوا	مَا	عَاهَدُوا	اللّٰهَ	عَلَيْهِ	فَمِنْهُمْ
Müminlerden vardır	Öyle adamlar ki	Yerine getirdiler (Neyi?)	Ol şeyi ki (Kiminle?)	Anlaştılar (Kiminle?)	Allah'la (Ne üzerine?)	Onun üzerine	İşte onlardan vardır

مَنْ	قَضٰى	نَحْبَهُ	وَمِنْهُمْ	مَنْ	يَنْتَظِرُ	وَمَا بَدَّلُوا	تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
Öyle kimseler ki	Yerine getirmiştir (Neyi?)	Sözünü	Ve onlardan vardır	Öyle kimseler ki	Sözünü yerine getirmeyi bekliyor	Ve hallerinde değişiklik yapmadılar (Nasıl?)	Hiçbir değişiklikle (Tüm bunlar niyedir?)

لِيَجْزِيَ	اللّٰهُ	الصَّادِقِينَ	بِصِدْقِهِمْ	وَيُعَذِّبَ	الْمُنَافِقِينَ
Mükafatlandırsın diyedir (Kim?)	Allah (Kimi?)	Doğruları (Neye karşılık?)	Doğruluklarına karşılık (Daha niyedir?)	Ve cezalandırsın diyedir (Kimi?)	Münafıkları

اِنْ شَاءَ	اَوْ	يَتُوبَ	عَلَيْهِمْ	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ	غَفُورًا	رَحِيمًا ﴿٢٤﴾	وَرَدَّ
Şayet dilerse	Yahut	Tevbe etmelerini sağlasın diyedir (Kimin?)	Onların	Şüphesiz Allah	Daima olmuştur (Ne olmuştur?)	Çok mağfiret eden (Daha ne olmuştur?)	Çok merhamet eden	Ve geri çevirdi (Kim?)

اللّٰهُ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	بِغَيْظِهِمْ	لَمْ يَنَالُوا	خَيْرًا	وَكَفَى	اللّٰهُ
Allah (Kimi?)	O kimseleri ki	İnkar ettiler (Ne ile geri çevirdi?)	Kinleriyle birlikte (Ne halde geri çevirdi?)	Elde edemedikleri halde (Ne?)	Hiçbir yarar	Ve yetti (Kim?)	Allah (Kime?)

الْمُؤْمِنِينَ	الْقِتَالَ	وَكَانَ	اللّٰهُ	قَوِيًّا	عَزِيزًا ﴿٢٥﴾	وَاَنْزَلَ	الَّذِينَ
Müminlere (Nerede?)	Savaşta	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Güçlü (Daha ne olmuştur?)	Aziz	Ve Allah indirdi (Kimi?)	O kimseleri ki

ظَاهَرُوهُمْ	مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ	مِنْ صَيَاصِيهِمْ	وَقَذَفَ
Onlara arka çıktılar (Kimden?)	Ehl-i kitaptan (Nereden indirdi?)	Kalelerinden	Ve attı (Nereye?)

فِي قُلُوبِهِمُ	الرُّعْبَ	فَرِيقًا	تَقْتُلُونَ	وَتَاْسِرُونَ	فَرِيقًا ﴿٢٦﴾	وَاَوْرَثَكُمْ
Onların kalplerine (Ne?)	Korku	Bir kısmını	Öldürüyordunuz	Ve esir ediyordunuz (Kimi?)	Diğer bir kısmını	Ve sizi varis etti (Neye?)

اَرْضَهُمْ	وَدِيَارَهُمْ	وَاَمْوَالَهُمْ	وَاَرْضًا	لَمْ تَطَؤُهَا	وَكَانَ	اللّٰهُ
Onların yerlerine (Daha?)	Yurtlarına (Daha?)	Mallarına (Daha?)	Ve öyle bir yere ki	Ona ayak basmadınız	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرًا ﴿٢٧﴾	يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ	قُلْ	لِاَزْوَاجِكَ	اِنْ كُنْتُنَّ
Her şeye	Gücü yeten	Ey peygamber!	Şöyle de: (Kime?)	Eşlerine	Eğer siz olduysanız (Ne?)

تُرِدْنَ	الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا	وَزِينَتَهَا	فَتَعَالَيْنَ	اُمَتِّعْكُنَّ	وَاُسَرِّحْكُنَّ
İstiyorsunuz (Neyi?)	Dünya hayatını (Daha neyi?)	Ve onun ziynetini	Öyleyse gelin	Size boşanma mütası vereyim (Daha?)	Ve sizi salıvereyim (Nasıl?)

سَرَاحًا	جَمِيلًا ﴿٢٨﴾	وَاِنْ كُنْتُنَّ	تُرِدْنَ	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ	وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ
Bir salmayla ki	Güzel	Ve eğer siz olduysanız (Ne?)	İstiyorsunuz (Kimi?)	Allah'ı (Daha?)	Resûlünü (Daha?)	Ve ahiret yurdunu

فَاِنَّ اللّٰهَ	اَعَدَّ	لِلْمُحْسِنَاتِ	مِنْكُنَّ	اَجْرًا	عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
Muhakkak ki Allah	Hazırladı (Kime?)	Güzel davrananlara (Kimden?)	Sizden (Allah onlara ne hazırladı?)	Bir ecir ki	Büyük

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ	مَنْ	يَاْتِ	مِنْكُنَّ	بِفَاحِشَةٍ	مُبَيِّنَةٍ	يُضَاعَفْ
Ey peygamberin hanımları!	Kim	Gelirse (Kimden?)	Sizden (Ne ile?)	Bir hayasızlıkla ki	Açık	Katlanır (Kim için katlanır?)

لَهَا	الْعَذَابُ	ضِعْفَيْنِ	وَكَانَ	ذٰلِكَ	عَلَى اللّٰهِ	يَسِيرًا ﴿٣٠﴾
Onun için (Ne?)	Azap (Kaça katlanır?)	İki katına	Ve daima olmuştur (Ne?)	Bu	Allah'a (Ne olmuştur?)	Çok kolay

وَمَنْ	يَقْنُتْ	مِنْكُنَّ	لِلّٰهِ	وَرَسُولِه	وَتَعْمَلْ	صَالِحًا	نُؤْتِهَا
Ve kim	Boyun eğer (Kimden?)	Sizden (Kime?)	Allah'a	Ve Resûlüne	Ve işlerse (Ne?)	Salih amel	Ona da veririz (Neyi?)

اَجْرَهَا	مَرَّتَيْنِ	وَاَعْتَدْنَا	لَهَا	رِزْقًا	كَرِيمًا ﴿٣١﴾	يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ
Mükafatını (Kaç kere?)	İki kere	Ve hazırlamışızdır (Kim için?)	Onun için (Ne?)	Hoş	Bir rızık ki	Ey peygamberin hanımları!

لَسْتُنَّ	كَاَحَدٍ	مِنَ النِّسَاءِ	اِنِ اتَّقَيْتُنَّ	فَلَا تَخْضَعْنَ
Siz değilsiniz (Kim gibi?)	Herhangi biri gibi (Kimden?)	Kadınlardan (Ne takdirde?)	Takva sahibi olmanız takdirinde	Şu halde inceltmeyin (Neyi?)

بِالْقَوْلِ	فَيَطْمَعَ	الَّذِي	فِي قَلْبِه	مَرَضٌ	وَقُلْنَ	قَوْلًا	مَعْرُوفًا
Sözü	Yoksa ümide kapılır (Kim?)	O kimse ki	Kalbinde vardır (Ne?)	Hastalık	Ve söyleyin (Ne?)	Bir söz ki	Güzel

﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ	فِي بُيُوتِكُنَّ	وَلَا تَبَرَّجْنَ	تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ	الْاُولٰى
Ve oturun (Nerede oturun?)	Evlerinizde (Daha?)	Ve açılıp saçılmayın (Nasıl açılmayın?)	Cahiliyedeki açılıp saçılma gibi (Öyle cahiliye ki?)	Önceki

وَاَقِمْنَ	الصَّلٰوةَ	وَاٰتِينَ	الزَّكٰوةَ	وَاَطِعْنَ	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ
Dosdoğru kılın (Neyi?)	Namazı (Daha?)	Verin (Neyi?)	Zekatı	Ve itaat edin (Kime?)	Allah'a	Ve Resûlüne

اِنَّمَا يُرِيدُ	اللّٰهُ	لِيُذْهِبَ	عَنْكُمُ	الرِّجْسَ	اَهْلَ الْبَيْتِ
Muhakkak ki istiyor (Kim?)	Allah (Neyi?)	Gidermeyi (Kimden?)	Sizden (Neyi?)	Kiri	Ey ehl-i beyt! (Allah daha ne istiyor?)

وَيُطَهِّرَكُمْ	تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾	وَاذْكُرْنَ	مَا	يُتْلٰى	فِي بُيُوتِكُنَّ
Ve sizi temizlemeyi (Nasıl?)	Temizlemekle	Ve hatırlayın (Neyi?)	Ol şeyi ki	Okunuyor (Nerede?)	Sizin evlerinizde (Nedir o okunan şey?)

مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ	وَالْحِكْمَةِ	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ	لَطِيفًا	خَبِيرًا ﴿٣٤﴾
Allah'ın ayetleridir (Daha nedir?)	Ve hikmettir	Şüphesiz Allah	Daima olmuştur (Ne olmuştur?)	Latîf (Daha ne olmuştur?)	Haberdar

اِنَّ الْمُسْلِمِينَ	وَالْمُسْلِمَاتِ	وَالْمُؤْمِنِينَ	وَالْمُؤْمِنَاتِ
Şüphesiz müslüman erkekler (Daha?)	Ve müslüman kadınlar (Daha?)	Mümin erkekler (Daha?)	Ve mümin kadınlar (Daha?)

وَالْقَانِتِينَ	وَالْقَانِتَاتِ	وَالصَّادِقِينَ	وَالصَّادِقَاتِ
İtaat eden erkekler (Daha?)	Ve itaat eden kadınlar (Daha?)	Sadık erkekler (Daha?)	Ve sadık kadınlar (Daha?)

وَالصَّابِرِينَ	وَالصَّابِرَاتِ	وَالْخَاشِعِينَ	وَالْخَاشِعَاتِ
Sabreden erkekler (Daha?)	Ve sabreden kadınlar (Daha?)	Huşu sahibi erkekler (Daha?)	Ve huşu sahibi kadınlar (Daha?)

وَالْمُتَصَدِّقِينَ	وَالْمُتَصَدِّقَاتِ	وَالصَّائِمِينَ	وَالصَّائِمَاتِ
Sadaka veren erkekler (Daha?)	Ve sadaka veren kadınlar (Daha?)	Oruç tutan erkekler (Daha?)	Ve oruç tutan kadınlar (Daha?)

وَالْحَافِظِينَ	فُرُوجَهُمْ	وَالْحَافِظَاتِ	وَالذَّاكِرِينَ	اللّٰهَ	كَثِيرًا
Muhafaza eden erkekler (Neyi?)	Edep yerlerini (Daha?)	Ve [iffetlerini] muhafaza eden kadınlar (Daha?)	Zikreden erkekler (Kimi?)	Allah'ı (Nasıl?)	Çokça (Daha?)

وَالذَّاكِرَاتِ	اَعَدَّ	اللّٰهُ	لَهُمْ	مَغْفِرَةً	وَاَجْرًا	عَظِيمًا ﴿٣٥﴾
Ve Allah'ı zikreden kadınlar	Hazırladı (Kim?)	Allah (Kim için?)	Onlar için (Ne?)	Bir mağfiret	Ve bir ecir ki	Çok büyük

31. Yine sizden her kim Allah ve Resulüne divan durup iyi bir iş yaparsa, ona da ecrini iki kere veririz. Ayrıca onun için bol bir rızık hazırlamışızdır.

32. Ey peygamberin hanımları! Siz kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer korunur, takva sahibi olursanız, konuşurken kırıtmayın da, kalbinde bir hastalık bulunan ümide kapılmasın. Güsgüzel, dosdoğru söz söyleyin!

33. Hem vakarınızla evlerinizde durun da, önceki cahiliyyet devri çıkışı gibi süslenip çıkmayın. Namaz kılın, zekât verin, Allah'a ve peygamberine itaat edin. Allah sırf şunu istiyor: Sizden kiri uzaklaştırsın da, ey ehli beyt, sizi tertemiz, pampâk etsin!

34. Oturun da, evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti anın. Şüphe yok ki, Allah latifdir, herşeyden haberdardır.

35. Bütün müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, itaat eden erkekler ve itaat eden kadınlar, doğru sözlü erkekler ve doğru sözlü kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, alçak gönüllü erkekler ve alçak gönüllü kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler ve Allah'ı çok anan kadınlar (var ya), işte hep bunlara, Allah bir bağışlama ve büyük bir ecir hazırlamıştır.

36. Bununla beraber, Allah ve Rasulü bir işe hükmettiği zaman, gerek inanan bir erkek, gerek inanan bir kadın için, o işlerinde kendilerinin başka bir seçim hakkı olamaz. Her kim Allah'a ve peygamberine asi olursa, açık bir sapıklık etmiş olur.

37. Hem hatırla o zamanı ki, o kendisine hem Allah'ın nimet verdiği, hem de senin iyilik ettiğin kimseye: "Hanımını sıkı tut ve Allah'tan kork!" diyordun da gönlünde Allah'ın açığa çıkaracağı şeyi içinde gizliyor ve insanlardan çekiniyordun. Oysa Allah, kendisinden çekinmene daha layıktı. Sonra ne zaman ki Zeyd o kadınla ilişiğini kesti, evlatlıklarının ilişkilerini kestikleri eşlerini nikâhlama hususunda mü'minlere bir darlık olmasın diye, biz onu seninle evlendirdik. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

38. Peygambere Allah'ın takdir ettiği, mübah kıldığı şeyde bir darlık yoktur. Bundan önce geçen bütün peygamberler hakkında Allah'ın kanunu böyledir. Allah'ın emri biçilmiş bir kaderdir.

39. Onlar ki, Allah'ın mesajlarını tebliğ ederler ve O'ndan korkarlar; Allah'tan başka kimseden korkmazlardı. Hesap görücü olarak da Allah yeter!

40. Muhammed, sizin adamlarınızdan hiçbirinin babası değildir. Fakat Allah'ın Resulü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

41. Ey o bütün iman edenler! Allah'ı çokça anın!

42. Ve O'nu sabah akşam tesbih edin!

43. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için üzerinize rahmetini gönderen O'dur. Melekleri de size istiğfar eder. Allah, mü'minlere karşı çok merhametlidir.

اَمْرًا	وَرَسُولُهُٓ	اللّٰهُ	اِذَا قَضَى	وَلَا مُؤْمِنَةٍ	لِمُؤْمِنٍ	وَمَا كَانَ
Bir şeye (Ne olamaz?)	Ve Resûlü (Neye?)	Allah (Daha?)	Hükmettiği zaman (Kim?)	Ne de mümin kadın için (Ne zaman olamaz?)	Ne mümin erkek (Daha kim için?)	Olamaz (Kim için?)

وَرَسُولَهُ	اللّٰهَ	يَعْصِ	وَمَنْ	مِنْ اَمْرِهِمْ	الْخِيَرَةُ	لَهُمُ	اَنْ يَكُونَ
Ve Resûlüne	Allah'a (Daha?)	Asi olursa (Kime?)	Ve her kim	İşleri hususunda	Tercih hakkı (Ne hususta tercih hakları olamaz?)	Onlar için (Ne olması?)	Olması (Kim için olması?)

وَاَنْعَمْتَ	عَلَيْهِ	اللّٰهُ	اَنْعَمَ	لِلَّذٖٓى	تَقُولُ	وَاِذْ ﴿٣٦﴾	مُبٖينًا	ضَلَالًا	فَقَدْ ضَلَّ
Ve sen de ihsanda bulundun (Kime?)	Ona	Allah (Kime?)	İhsanda bulundu (Kim?)	O kimseye ki	Diyordun (Kime?)	Ve o vakit ki	Apaçık	Bir sapmayla ki	Şüphesiz sapıtmış olur (Nasıl?)

مَا	فٖى نَفْسِكَ	وَتُخْفٖى	اللّٰهَ	وَاتَّقِ	زَوْجَكَ	عَلَيْكَ	اَمْسِكْ	عَلَيْهِ
O şeyi ki	İçinde (Neyi?)	Ve gizliyordun (Nerede?)	Allah'tan	Ve kork (Kimden?)	Eşini	Kendine (Kimi?)	Tut (Kime?)	Ona (Ne diyordun?)

زَيْدٌ	فَلَمَّا قَضٰى	اَنْ تَخْشٰيهُ	اَحَقُّ	وَاللّٰهُ	النَّاسَ	وَتَخْشَى	مُبْدٖيهِ	اللّٰهُ
Zeyd (Kimden?)	Ve kesince (Kim?)	Kendisinden korkmana	Daha layıktır (Neye?)	Oysa ki Allah	İnsanlardan	Ve korkuyordun (Kimden?)	Onu açığa çıkarıcıdır	Allah

حَرَجٌ	عَلَى الْمُؤْمِنٖينَ	لِكَىْ لَا يَكُونَ	زَوَّجْنَاكَهَا	وَطَرًا	مِنْهَا
Bir güçlük (Ne hakkında?)	Müminlere (Ne?)	Olmasın diye (Kime?)	Seni onunla evlendirdik (Niye?)	İlişkiyi	Ondan (Neyi?)

مَفْعُولًا	اَمْرُ اللّٰهِ	وَكَانَ	وَطَرًا	مِنْهُنَّ	اِذَا قَضَوْا	فٖىٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَٓائِهِمْ
Yerine getirilmiş (Ne olmuştur?)	Allah'ın emri	Ve olmuştur (Ne?)	İlişkiyi	Onlardan (Neyi?)	Kestiklerinde (Kimden?)	Evlatlıklarının eşleri hakkında (Ne zaman?)

سُنَّةَ اللّٰهِ	لَهُ	اللّٰهُ	فَرَضَ	فٖيمَا	مِنْ حَرَجٍ	عَلَى النَّبِىِّ	﴿٣٧﴾ مَا كَانَ
Allah'ın adeti gibidir (Kim hakkındaki adeti gibidir?)	Ona (Bu ne gibidir?)	Allah (Kime farz kıldı?)	Farz kıldı (Kim?)	O şeyde ki	Bir güçlük (Nerede?)	Peygambere (Ne?)	Yoktur (Kime?)

اَلَّذٖينَ ﴿٣٨﴾	مَقْدُورًا	قَدَرًا	اَمْرُ اللّٰهِ	وَكَانَ	مِنْ قَبْلُ	خَلَوْا	فِى الَّذٖينَ
Öyle kimselerdir ki	Takdir edilmiş (Bundan önce geçenler kimdir?)	Bir kader ki	Allah'ın emri (Ne olmuştur?)	Ve daima olmuştur (Ne?)	Bundan önce	Geçtiler (Ne zaman?)	O kimseler hakkındaki

اِلَّا اللّٰهَ	اَحَدًا	وَلَا يَخْشَوْنَ	وَيَخْشَوْنَهُ	رِسَالَاتِ اللّٰهِ	يُبَلِّغُونَ
Allah'tan başka	Hiç kimseden (Kimden başka?)	Ve korkmazlar (Kimden?)	Ve ondan korkarlar	Allah'ın gönderdiklerini (Daha?)	Duyururlar (Neyi?)

مِنْ رِجَالِكُمْ	اَبَٓا اَحَدٍ	مُحَمَّدٌ	مَا كَانَ ﴿٣٩﴾	حَسٖيبًا	بِاللّٰهِ	وَكَفٰى
Sizin erkeklerinizden	Hiç kimsenin babası (Kimden?)	Muhammed (Ne olmamıştır?)	Olmamıştır (Kim?)	Hesap görücü olarak	Allah (Ne olarak?)	Ve yeter (Kim?)

عَلٖيمًا	بِكُلِّ شَىْءٍ	اللّٰهُ	وَكَانَ	وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ	رَسُولَ اللّٰهِ	وَلٰكِنْ
Hakkıyla bilen	Her şeyi (Ne olmuştur?)	Allah	Ve daima olmuştur (Kim?)	Ve peygamberlerin sonuncusu	Allah'ın Resûlü (Daha?)	Ancak (Ne olmuştur?)

وَسَبِّحُوهُ ﴿٤١﴾	كَثٖيرًا	ذِكْرًا	اللّٰهَ	اذْكُرُوا	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا ﴿٤٠﴾
Ve onu tesbih edin (Ne zaman?)	Çok	Bir zikirle ki	Allah'ı (Nasıl?)	Zikredin (Kimi?)	Ey iman edenler!

لِيُخْرِجَكُمْ	وَمَلٰٓئِكَتُهُ	عَلَيْكُمْ	يُصَلّٖى	الَّذٖى	هُوَ ﴿٤٢﴾	وَاَصٖيلًا	بُكْرَةً
Sizi çıkarmak için (Nereden?)	Ve melekleri (Niçin?)	Size (Daha kim salat ediyor?)	Salat ediyor (Kime?)	Öyle bir zattır ki	O	Ve akşam	Sabah (Daha?)

﴿٤٣﴾ رَحٖيمًا	بِالْمُؤْمِنٖينَ	وَكَانَ	اِلَى النُّورِ	مِنَ الظُّلُمَاتِ
Çok merhamet eden	Müminlere (Ne olmuştur?)	Ve o daima olmuştur	Nura	Karanlıklardan (Nereye?)

تَحِيَّتُهُمْ	يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ	سَلَامٌ	وَاَعَدَّ	لَهُمْ	اَجْرًا	كَرِيمًا ﴿٤٤﴾
Onların esenlik dileği *(Ne zaman?)*	Ona kavuşacakları gün *(Nedir?)*	Selamdır	Ve Allah hazırladı *(Kime?)*	Onlara *(Ne?)*	Bir ecir ki	Çok değerli/cömert

يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ	اِنَّا	اَرْسَلْنَاكَ	شَاهِدًا	وَمُبَشِّرًا	وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾	وَدَاعِيًا
Ey peygamber!	Şüphesiz biz	Seni gönderdik *(Ne olarak?)*	Şahit olarak *(Daha ne olarak?)*	Ve müjdeleyici olarak *(Daha ne olarak?)*	Ve uyarıcı olarak *(Daha ne olarak gönderdik?)*	Ve davet edici olarak *(Kime?)*

اِلَى اللّٰهِ	بِاِذْنِهِ	وَسِرَاجًا	مُنِيرًا ﴿٤٦﴾	وَبَشِّرِ	الْمُؤْمِنِينَ	بِاَنَّ لَهُمْ
Allah'a *(Ne ile davet edici olarak?)*	Onun izniyle *(Daha ne olarak?)*	Bir kandil ki	Işık saçan	Ve müjdele *(Kimi?)*	Müminleri *(Şununla)*	Elbette onlar için olmasıyla [müjdele]

مِنَ اللّٰهِ	فَضْلًا	كَبِيرًا ﴿٤٧﴾	وَلَا تُطِعِ	الْكَافِرِينَ	وَالْمُنَافِقِينَ
Allah'tan *(Ne vardır?)*	Bir lütufla ki	Değerli/cömert	Ve uyma *(Kime?)*	Kafirlere *(Daha kime?)*	Ve münafıklara

وَدَعْ	اَذٰيهُمْ	وَتَوَكَّلْ	عَلَى اللّٰهِ	وَكَفٰى	بِاللّٰهِ	وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
Ve bırak *(Neyi?)*	Onların eziyetini *(Daha?)*	Ve güven *(Kime?)*	Allah'a	Ve yeter *(Kim?)*	Allah *(Ne olarak?)*	Vekil olarak

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	اِذَا نَكَحْتُمُ	الْمُؤْمِنَاتِ	ثُمَّ	طَلَّقْتُمُوهُنَّ
Ey iman edenler!	Nikahladığınız zaman *(Kimi?)*	Mümin kadınları	Sonra da	Onları boşadığınız zaman *(Neden önce?)*

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ	فَمَا لَكُمْ	عَلَيْهِنَّ	مِنْ عِدَّةٍ	تَعْتَدُّونَهَا
Onlara dokunmadan önce	Sizin için yoktur *(Kim üzerine?)*	Onlar üzerine *(Ne yoktur?)*	Bir iddet ki	Onu sayıyorsunuz

فَمَتِّعُوهُنَّ	وَسَرِّحُوهُنَّ	سَرَاحًا	جَمِيلًا ﴿٤٩﴾	يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ
Bu durumda onlara müta verin *(Daha?)*	Ve onları salıverin *(Nasıl?)*	Bir salıvermekle ki	Güzel	Ey peygamber!

اِنَّا	اَحْلَلْنَا	لَكَ	اَزْوَاجَكَ	الّٰتِى	اٰتَيْتَ	اُجُورَهُنَّ	وَمَا
Şüphesiz biz	Biz helal kıldık *(Kime?)*	Sana *(Kimi?)*	Eşlerini	Öyle eşlerin ki	Sen verdin *(Neyi?)*	Ücretlerini *(Daha neyi helal kıldık?)*	O kadınları ki

مَلَكَتْ	يَمِينُكَ	مِمَّا	اَفَاءَ	اللّٰهُ	عَلَيْكَ	وَبَنَاتِ عَمِّكَ
Sahip oldu *(Ne?)*	Sağ elin *(Sağ elinin sahip olduğu kimdendir?)*	O kadınlardan ki	Ganimet olarak verdi *(Kim?)*	Allah *(Kime?)*	Sana *(Daha kimi helal kıldık?)*	Amca kızlarını *(Daha?)*

وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ	وَبَنَاتِ خَالِكَ	وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ	الّٰتِى	هَاجَرْنَ
Hala kızlarını *(Daha?)*	Dayı kızlarını *(Daha?)*	Teyze kızlarını	Ki bunlar	Hicret ettiler *(Kiminle birlikte?)*

مَعَكَ	وَامْرَاَةً	مُؤْمِنَةً	اِنْ وَهَبَتْ	نَفْسَهَا	لِلنَّبِيِّ	اِنْ اَرَادَ
Seninle birlikte *(Daha kimi helal ettik?)*	Ve bir kadını ki	Mümine	Şayet hibe ederse *(Kimi?)*	Kendisini *(Kime?)*	Peygambere	Şayet isterse *(Kim?)*

النَّبِيُّ	اَنْ يَسْتَنْكِحَهَا	خَالِصَةً	لَكَ	مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
Peygamber *(Neyi?)*	Onu nikahlamayı *(Bunu nasıl helal kıldık?)*	Mahsus olduğu halde *(Kime?)*	Sana *(Daha ne olduğu halde?)*	Diğer müminlere olmaksızın

قَدْ عَلِمْنَا	مَا	فَرَضْنَا	عَلَيْهِمْ	فِى اَزْوَاجِهِمْ	وَمَا	مَلَكَتْ	اَيْمَانُهُمْ
Muhakkak biz bildik *(Neyi?)*	Ol şeyi ki	Biz farz kıldık *(Kime?)*	Onlara *(Kim hakkında farz kıldığımızı bildik?)*	Eşleri hakkında *(Daha kim hakkında farz kıldığımızı bildik?)*	O kadınlar ki	Sahip olmuştur *(Ne?)*	Sağ elleri *(Niye bunları helal kıldık?)*

لِكَيْلَا يَكُونَ	عَلَيْكَ	حَرَجٌ	وَكَانَ	اللّٰهُ	غَفُورًا	رَحِيمًا ﴿٥٠﴾
Olmasın diye *(Kimin üzerine olmasın diye?)*	Senin üzerine *(Ne?)*	Güçlük	Ve daima olmuştur *(Kim?)*	Allah *(Ne olmuştur?)*	Çok mağfiret eden *(Daha?)*	Çok merhamet eden

44. O'na kavuşacakları gün, birbirlerine esenlik dileği selamdır. Onlar için çok şerefli bir mükâfat hazırlamıştır.

45. Ey peygamber! Biz seni hakka bir şahit, hem bir müjdeci, hem bir gocundurucu (uyarıcı) olarak gönderdik.

46. Hem Allah'a izniyle bir davetçi ve aydınlık saçan bir ışık olarak...

47. Mü'minlere müjdele, onlara Allah'tan bir büyük lütuf var.

48. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme, onların eziyetlerine aldırma da, Allah'a tevekkül et. Allah vekil olunca hepsine yeter!

49. Ey iman edenler! Mü'min kadınları nikâhlayıp da kendileriyle ilişkide bulunmadan onları boşadığınız zaman, onların üzerinde sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur. Hemen müt'alarını verin (biraz geçimlik verip memnun edin), onları güzel bir şekilde salıverin!

50. Ey peygamber! Biz özellikle sana şunları helal kıldık: Mehirlerini vermiş olduğun eşlerini, ve Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden sahibi olduğun cariyeyi, ve amcanın kızlarından, halalarının kızlarından, dayının kızlarından, teyzelerinin kızlarından seninle birlikte hicret etmiş olanları; birde inanan bir kadın eğer kendisini peygambere bağışlar da, peygamber de onunla evlenmek ister ise, (işte) onu, sadece sana, diğer mü'minlere değil. Onlara eşleri ve cariyeleri hakkında neleri farz kıldığımızı biliyoruz. Bunlar, sana bir darlık olmaması içindir. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

51. Onlardan dilediğini geri bırakırsın, dilediğini yanına alırsın. Bıraktıklarından da arzu ettiğinde sana günah yoktur. Onların gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmaları için en elverişli olan budur. Allah, kalplerinizdekini bilir. Allah hem âlimdir, hem halimdir.

52. Bundan başka kadınlar sana helal olmaz. Bunları başka eşlerle değiştirmek de olmaz, isterse güzellikleri çok hoşuna gitsin. Ancak sahip olduğun cariye müstesna... Allah, her şeye gözcüdür.

53. Ey iman edenler! Vaktine bakmaksızın, size yemeğe izin verilmedikçe peygamberin evlerine girmeyin. Ancak davet edildiğiniz zaman da girin. Yemeği yediğinizde hemen dağılın. Sohbet için de izinsiz girmeyin. Çünkü bu hareketiniz peygambere rahatsızlık veriyor. Fakat o (size bunu söylemekten) utanıyor. Ama Allah gerçeği söylemekten sıkılmaz. Hem hanımlarına gerekli bir şey soracağınız zaman, perde arkasından sorun. Bu, hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temizdir. Ve sizin Allah'ın Resûlünü incitmeniz doğru olamaz. Arkasından hanımlarını nikâhlamanız da asla olamaz. Çünkü bu günah, Allah katında çok büyüktür.

54. Eğer bir şey açıklar veya gizlerseniz, şüphe yok ki, Allah her şeyi bilir.

تُرْجٖى	مَنْ	تَشَٓاءُ	مِنْهُنَّ	وَتُـْٔوٖٓى	اِلَيْكَ	مَنْ	تَشَٓاءُ	وَمَنِ
Geri bırakırsın (Kimi geri bırakırsın?)	O kimseyi ki	İstiyorsun (Kimden?)	O kadınlardan	Ve alırsın (Nereye?)	Yanına (Kimi?)	O kimseyi ki	İstiyorsun	Her kimi de

ابْتَغَيْتَ	مِمَّنْ	عَزَلْتَ	فَلَا جُنَاحَ	عَلَيْكَ	ذٰلِكَ	اَدْنٰٓى	اَنْ تَقَرَّ
İstersen (Kimden?)	O kimselerden ki	Azlettin	Bir günah yoktur (Kimin üzerine?)	Senin üzerine	Bu	Daha yakındır (Neye?)	Aydın olmasına (Neyin?)

اَعْيُنُهُنَّ	وَلَا يَحْزَنَّ	وَيَرْضَيْنَ	بِمَٓا	اٰتَيْتَهُنَّ	كُلُّهُنَّ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ
O kadınların gözlerinin (Daha ne yakındır?)	Ve üzülmemelerine (Daha?)	Ve razı olmalarına (Neye razı olmalarına?)	O şeye ki	Sen onlara verdin	Hepsinin	Allah	Bilir (Neyi?)

مَا	فٖى قُلُوبِكُمْ	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَلٖيمًا	حَلٖيمًا	٥١	لَا يَحِلُّ	لَكَ
Ol şeyi ki	Sizin kalplerinizdedir	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Her şeyi bilen (Daha ne olmuştur?)	Halim		Helal olmaz (Kime helal olmaz?)	Sana (Kim?)

النِّسَٓاءُ	مِنْ بَعْدُ	وَلَٓا اَنْ تَبَدَّلَ	بِهِنَّ	مِنْ اَزْوَاجٍ	وَلَوْ اَعْجَبَكَ
Kadınlar (Neden sonra?)	Bundan sonra (Daha ne helal olmaz?)	Değiştirmen de olmaz (Kimi değiştirmen helal olmaz?)	O kadınları (Kiminle?)	Başka eşlerle	Senin hoşuna gitse bile (Ne?)

حُسْنُهُنَّ	اِلَّا	مَا	مَلَكَتْ	يَمٖينُكَ	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ
Güzellikleri	Ancak	O kadınlar hariç ki	Sahip oldu (Ne?)	Sağ elin	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah	Her şey üzerine (Ne olmuştur?)

رَقٖيبًا	٥٢	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	لَا تَدْخُلُوا	بُيُوتَ النَّبِیِّ
Gözetleyici		Ey iman edenler!	Girmeyin (Nereye?)	Peygamberin evlerine

اِلَّٓا	اَنْ يُؤْذَنَ	لَكُمْ	اِلٰى طَعَامٍ	غَيْرَ نَاظِرٖينَ	اِنٰيهُ	وَلٰكِنْ
Ancak müstesna	İzin verilmesi (Kime?)	Size (Neye izin verilmesi?)	Yemeğe (Ne halde girmeyin?)	Gözetleyiciler olmaksızın (Neyi?)	Onun bıkkınlığını	Fakat

اِذَا دُعٖيتُمْ	فَادْخُلُوا	فَاِذَا طَعِمْتُمْ	فَانْتَشِرُوا	وَلَا مُسْتَأْنِسٖينَ
Davet edildiğinizde	Girin	Yemeği yediğinizde de	Hemen dağılın (Daha ne halde girmeyin?)	Dalıcılar olmadığınız halde (Neye?)

لِحَدٖيثٍ	اِنَّ ذٰلِكُمْ	كَانَ	يُؤْذِى	النَّبِیَّ	فَيَسْتَحْيٖى	مِنْكُمْ	وَاللّٰهُ
Söze	Çünkü bu	Olmuştur (Ne?)	Eziyet verir (Kime?)	Peygambere	O da çekiniyordu (Kimden?)	Sizden	Ama Allah

لَا يَسْتَحْيٖى	مِنَ الْحَقِّ	وَاِذَا سَاَلْتُمُوهُنَّ	مَتَاعًا	فَسْـَٔلُوهُنَّ
Çekinmez (Neden?)	Hakkı söylemekten	Ve onlardan istediğinizde (Ne istediğinizde?)	Bir eşya	Onlardan isteyin (Nereden?)

مِنْ وَرَٓاءِ حِجَابٍ	ذٰلِكُمْ	اَطْهَرُ	لِقُلُوبِكُمْ	وَقُلُوبِهِنَّ	وَمَا كَانَ
Perdenin arkasından	Bu	Daha temizdir (Niçin?)	Sizin kalpleriniz için (Daha?)	Ve onların kalpleri için	Olmadı (Kim için?)

لَكُمْ	اَنْ تُؤْذُوا	رَسُولَ اللّٰهِ	وَلَٓا	اَنْ تَنْكِحُوٓا	اَزْوَاجَهُ
Sizin için (Ne?)	Üzmeniz (Kimi?)	Allah'ın Resûlünü (Sizin için daha ne olmadı?)	Ve yine olmadı (Kimi?)	Nikahlamanız (Kimi?)	O peygamberin eşlerini (Kimden sonra?)

مِنْ بَعْدِهٖٓ	اَبَدًا	اِنَّ ذٰلِكُمْ	كَانَ	عِنْدَ اللّٰهِ	عَظٖيمًا	٥٣
Ondan sonra	Hiçbir zaman	Çünkü elbette bu	Olmuştur	Allah katında (Ne olmuştur?)	Büyük	

اِنْ تُبْدُوا	شَيْـًٔا	اَوْ	تُخْفُوهُ	فَاِنَّ اللّٰهَ	كَانَ	بِكُلِّ شَیْءٍ	عَلٖيمًا	٥٤
Eğer açıklarsanız (Ne?)	Bir şey	Yahut	Onu gizlerseniz	Muhakkak ki Allah	Olmuştur	Her şeyi (Ne olmuştur?)	Hakkıyla bilen	

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي اٰبَائِهِنَّ وَلَٓا اَبْنَائِهِنَّ وَلَٓا اِخْوَانِهِنَّ

Bir günah yoktur (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Kim hakkında?) | Babaları hususunda (Daha?) | Oğulları hakkında da yoktur (Daha?) | Erkek kardeşleri hususunda da yoktur (Daha?)

وَلَٓا اَبْنَاءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَٓا اَبْنَاءِ اَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَٓائِهِنَّ وَلَا مَا

Erkek kardeşlerinin oğulları hususunda da yoktur (Daha?) | Kız kardeşlerinin oğulları hususunda da yoktur (Daha?) | Ve kadınları hususunda da yoktur (Daha?) | Ve ol kimseler hakkında da yoktur ki

مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

Sahip olmuştur (Ne?) | Onların sağ elleri | Sakının (Kimden?) | Allah'tan | Çünkü Allah | Olmuştur | Her şeye (Ne olmuştur?)

شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ

Şahit | Şüphesiz Allah (Daha?) | Ve melekleri | Salat ediyorlar (Kime?) | Peygambere

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ

Ey iman edenler! | Siz de salat edin (Kime?) | Ona (Daha?) | Ve selam edin (Nasıl?) | Selam etmekle | Şüphesiz o kimseler ki

يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ

Eziyet ediyorlar (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne | Onları lanetlemiştir (Kim?) | Allah (Nerede?) | Dünya (Daha?) | Ve ahirette | Ve hazırlamıştır (Kim için?)

لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

Onlar için (Ne?) | Bir azap ki | Alçaltıcı | O kimseler ki | Eziyet ediyorlar (Kime?) | Mümin erkeklere (Daha?) | Ve mümin kadınlara (Ne sebebiyle?)

بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾

Yapmadıkları bir şey sebebiyle | Şüphesiz yüklenmişlerdir (Ne?) | Bir iftira (Daha?) | Ve bir günah ki | Apaçık

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَٓاءِ الْمُؤْمِنِينَ

Ey peygamber! | De (Kime?) | Hanımlarına (Daha?) | Kızlarına (Daha?) | Ve müminlerin kadınlarına (Ne de?)

يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يُعْرَفْنَ

Salsınlar (Neye?) | Üzerlerine (Neyi?) | Cilbablarını | Bu (Nedir?) | Daha yakındır (Neye?) | Tanınmalarına

فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ

Ve böylece eziyet görmemelerine | Daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Çok mağfiret eden | Çok merhamet eden | Andolsun ki, eğer | Vazgeçmezse (Kim?)

الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ

Münafıklar (Daha kim vazgeçmezse?) | Ve o kimseler ki | Onların kalplerinde vardır (Ne?) | Hastalık (Daha kim?) | Ve yalan haber yayanlar (Nerede?) | Şehirde

لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَٓا اِلَّا قَلِيلًا

Muhakkak seni mücadeleye davet ederiz (Kiminle?) | Onlarla | Sonra da | Sana yakınlaşamazlar (Nerede?) | Orada | Ancak [yakınlaşırlar] | Az

﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ اَيْنَمَا ثُقِفُوٓا اُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾

Lanetlenmiş oldukları halde (Ne halde?) | Nerede | Ele geçerlerse | Yakalanır (Daha?) | Ve öldürülürler (Nasıl?) | Öldürülmekle

سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

Allah bunu kendi kanunu olarak vaz' etmiştir (Kim hakkında?) | O kimseler hakkındaki | Geçtiler (Ne zaman?) | Bundan önce | Ve asla bulamazsın (Niçin?) | Allah'ın kanunu için (Ne bulamazsın?) | Bir değişiklik

55. O hanımlar için şunlarda günah yoktur: Ne babaları, ne oğulları, ne erkek kardeşleri, ne erkek kardeşlerinin oğulları, ne kızkardeşlerinin oğulları, ne kendi kadınları (mü'min kadınlar), ne de sahip oldukları kölelerinde... Bununla beraber Allah'tan korkun (ey peygamberin hanımları), çünkü Allah her şeye şahittir.

56. Muhakkak ki, Allah ve melekleri, peygamberi hep salat ile yüceltirler. Ey o bütün iman edenler! Haydi, ona teslimiyetle salât ve selam getirin!

57. Çünkü Allah ve Resulüne eziyet edenler, muhakkak ki, Allah onları dünyada ve ahirette lanetlemiş (rahmeti alanından kovmuş) ve onlara pek aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

58. İnanan erkeklere ve inanan kadınlara hak etmedikleri bir biçimde eziyet edenler de şüphesiz bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey o peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına söyle: Dış elbiselerinden (cilbablarından) üzerlerini sıkı örtsünler! Bu onların tanınmalarına, tanınıp da eziyet edilmemelerine en elverişli olandır. Bununla beraber Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet edicidir.

60. Andolsun ki, o münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde dedikodu yayan, çeşitli tahriklerde bulunanlar eğer bundan vazgeçmezlerse, mutlak ve muhakkak seni kendilerine musallat ederiz. Sonra orada, çevrene pek az yanaşabilirler.

61. Lânetlenmiş olarak... Nerede ele geçirilirlerse, yakalanırlar ve öldürülürler de öldürülürler.

62. Allah'ın bundan önce geçenler hakkında kanunu budur. Allah'ın kanununu değiştirmeye asla çare bulamazsın.

63. O insanlar, sana kıyametten soruyorlar. De ki: "Onun ilmi ancak Allah'ın yanındadır ve ne bilirsin, belki de o kıyamet yakında olur.

64. Şu muhakkak ki, Allah kâfirleri lanetlemiş ve onlara bir çılgın ateş hazırlanmıştır.

65. Onda ebedi kalırlar ve ne bir dost bulabilirler, ne de bir yardımcı!

66. O gün yüzleri ateşte çevrilirken: "Ah ne olurdu bizler Allah'a itaat etseydik, peygambere itaat etseydik!" derler

67. "Ey Rabbimiz! Doğrusu biz, beylerimize ve büyüklerimize itaat ettik de bizi yanlış yola götürdüler." demektedirler.

68. Ey Rabbimiz! Onlara azabın iki katını ver ve kendilerini büyük bir lanet ile lanetle!"

69. Ey o bütün iman edenler! Sizler o Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın! Eziyet ettiler de Allah onu, onların dediklerinden temize çıkardı. O, Allah yanında itibar sahibiydi.

70. Ey o bütün iman edenler, Allah'tan korkun ve sağlam söz söyleyin.

71. Ki işlerinizi yoluna koysun ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim de Allah'a ve peygamberine itaat ederse, o gerçekten büyük murada ermiştir

72. Evet biz, o emaneti göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar onu yüklenmeye yanaşmadılar, ondan korktular da onu insan yüklendi. O gerçekten çok zalim, çok cahildir.

73. Çünkü Allah, münafık erkeklere ve münafık kadınlara, müşrik erkekler ve müşrik kadınlara azap edecek, mü'min erkekler ve mü'min kadınların da tevbelerini kabul buyuracak. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

يَسْـَٔلُكَ	النَّاسُ	عَنِ السَّاعَةِ	قُلْ	اِنَّمَا عِلْمُهَا	عِنْدَ اللّٰهِ
Sana soruyor (Kim?)	İnsanlar (Neden soruyorlar?)	Kıyamet saatinden	De ki:	Onun ilmi sadece	Allah katındadır

وَمَا يُدْرٖيكَ	لَعَلَّ	السَّاعَةَ	تَكُونُ	قَرٖيبًا ۝٦٣	اِنَّ اللّٰهَ	لَعَنَ	الْكَافِرٖينَ
Sana ne bildiriyor	Belki de	O vakit	Olur (Ne olur?)	Yakın	Muhakkak ki Allah	Lanet etti (Kime?)	Kafirlere (Daha?)

وَاَعَدَّ	لَهُمْ	سَعٖيرًا ۝٦٤	خَالِدٖينَ	فٖيهَا	اَبَدًا	لَا يَجِدُونَ	وَلِيًّا
Ve hazırladı (Kime?)	Onlara	Alevli ateş (Ne halde?)	Kalıcılar oldukları halde (Nerede?)	Orada	Sonsuza kadar	Bulamayacaklar (Ne?)	Ne bir dost

وَلَا نَصٖيرًا ۝٦٥	يَوْمَ	تُقَلَّبُ	وُجُوهُهُمْ	فِي النَّارِ	يَقُولُونَ	يَا	لَيْتَنَا
Ne de bir yardımcı	O günde	Çevrilir (Ne?)	Yüzleri (Nerede?)	Ateşte	Derler ki:	Ah!	Keşke biz

اَطَعْنَا	اللّٰهَ	وَاَطَعْنَا	الرَّسُولَا ۝٦٦	وَقَالُوا	رَبَّنَا	اِنَّا	اَطَعْنَا
İtaat etseydik (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve itaat etseydik (Kime?)	O Rasûle	Ve dediler	Ey Rabbimiz!	Doğrusu biz	İtaat ettik (Kime?)

سَادَتَنَا	وَكُبَرَٓاءَنَا	فَاَضَلُّونَا	السَّبٖيلَا ۝٦٧	رَبَّنَا	اٰتِهِمْ	ضِعْفَيْنِ
Reislerimize (Daha?)	Ve büyüklerimize	Bize saptırdılar (Neyi?)	Yolu	Ey Rabbimiz!	Onlara ver (Ne?)	İki kat (Neden?)

مِنَ الْعَذَابِ	وَالْعَنْهُمْ	لَعْنًا	كَبٖيرًا ۝٦٨	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	لَا تَكُونُوا
Azaptan	Ve onlara lanet et (Nasıl lanet et?)	Bir lanetle ki	Büyük	Ey iman edenler!	Olmayın (Kimler gibi?)

كَالَّذٖينَ	اٰذَوْا	مُوسٰى	فَبَرَّاَهُ	اللّٰهُ	مِمَّا	قَالُوا	وَكَانَ	عِنْدَ اللّٰهِ
O kimseler gibi ki	Eziyet ettiler (Kime?)	Musa'ya	Ve onu temize çıkardı (Kim?)	Allah (Neden?)	Ol şeyden ki	Dediler	Ve Musa idi (Nerede?)	Allah'ın katında (Ne idi?)

وَجٖيهًا ۝٦٩	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	اتَّقُوا	اللّٰهَ	وَقُولُوا	قَوْلًا	سَدٖيدًا
Değerli	Ey iman edenler!	Korkun (Kimden?)	Allah'tan	Ve söyleyin (Ne?)	Bir söz ki	Doğru

۝٧٠ يُصْلِحْ	لَكُمْ	اَعْمَالَكُمْ	وَيَغْفِرْ	لَكُمْ	ذُنُوبَكُمْ	وَمَنْ	يُطِعِ	اللّٰهَ
Ki düzeltsin (Kim için?)	Sizin için (Neyi?)	Amellerinizi (Daha?)	Ve bağışlasın (Kim için?)	Sizin için (Neyi?)	Günahlarınızı	Her kim	İtaat ederse (Kime?)	Allah'a (Daha kime?)

وَرَسُولَهُ	فَقَدْ فَازَ	فَوْزًا	عَظٖيمًا ۝٧١	اِنَّا	عَرَضْنَا	الْاَمَانَةَ
Ve Resûlüne	Muhakkak ki o kurtuluşa ermiştir (Nasıl?)	Bir kurtuluşla ki	Büyük	Şüphesiz biz	Teklif ettik (Neyi?)	Emaneti (Neye teklif ettik?)

عَلَى السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَالْجِبَالِ	فَاَبَيْنَ	اَنْ يَحْمِلْنَهَا	وَاَشْفَقْنَ
Göklere (Daha?)	Yere (Daha?)	Ve dağlara (Daha?)	Onlar da kaçındılar (Neden?)	Onu yüklenmekten (Daha?)	Ve korktular (Neden?)

مِنْهَا	وَحَمَلَهَا	الْاِنْسَانُ	اِنَّهُ	كَانَ	ظَلُومًا	جَهُولًا ۝٧٢	لِيُعَذِّبَ	اللّٰهُ
O emanetten	Ve onu yüklendi (Kim?)	İnsan	Doğrusu O	Oldu (Ne?)	Çok zalim (Daha ne oldu?)	Çok cahil (Niye teklif ettik?)	Sonunda azap etsin diye (Kim?)	Allah (Kime?)

الْمُنَافِقٖينَ	وَالْمُنَافِقَاتِ	وَالْمُشْرِكٖينَ	وَالْمُشْرِكَاتِ	وَيَتُوبَ
Münafık erkeklere (Daha?)	Münafık kadınlara (Daha?)	Müşrik erkeklere (Daha?)	Ve müşrik kadınlara (Daha niye teklif ettik?)	Ve tevbelerini kabul eder diye (Kim?)

اللّٰهُ	عَلَى الْمُؤْمِنٖينَ	وَالْمُؤْمِنَاتِ	وَكَانَ	اللّٰهُ	غَفُورًا	رَحٖيمًا ۝٧٣
Allah (Kimin?)	Mümin erkeklerin (Daha?)	Ve mümin kadınların	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Çok mağfiret eden	Çok merhamet eden

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ سَبَإٍ آيَاتُهَا ٥٤

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

اَلْحَمْدُ	لِلّٰهِ	الَّذ۪ي	لَهُ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِي الْاَرْضِ
Bütün hamdler (Kimedir?)	Allah'adır	O öyle bir zâttır ki	Onundur (Ne?)	Ol şeyler ki	Göklerdedir (Daha?)	Ve ol şeyler ki	Yerdedir

وَلَهُ	الْحَمْدُ	فِي الْاٰخِرَةِ	وَهُوَ	الْحَك۪يمُ	الْخَب۪يرُ ﴿١﴾	يَعْلَمُ
Ve ona mahsustur (Ne?)	Bütün hamdler (Nerede?)	Ahirette	Ve o	Hikmet sahibidir	Herşeyden haberdardır	Bilir (Neyi?)

مَا	يَلِجُ	فِي الْاَرْضِ	وَمَا	يَخْرُجُ	مِنْهَا	وَمَا	يَنْزِلُ	مِنَ السَّمَٓاءِ
Ol şeyi ki	Giriyor (Nereye?)	Yere (Daha neyi bilir?)	Ol şeyi ki	Çıkıyor (Nereden?)	Ondan (Daha neyi bilir?)	Ol şeyi ki	İniyor (Nereden?)	Gökten (Daha neyi bilir?)

وَمَا	يَعْرُجُ	ف۪يهَا	وَهُوَ	الرَّح۪يمُ	الْغَفُورُ ﴿٢﴾	وَقَالَ	الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا
Ol şeyi ki	Yükseliyor (Nereye?)	Oraya	Ve o	Çok merhametlidir	Çok mağfiret edendir	Ve dedi (Kim?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Ne dediler?)

لَا تَأْت۪ينَا	السَّاعَةُ	قُلْ	بَلٰى	وَرَبّ۪ي	لَتَأْتِيَنَّكُمْ	عَالِمِ الْغَيْبِ
Bize gelmeyecek (Ne?)	O zaman/kıyamet	De ki:	Hayır!	Rabbime andolsun ki	Elbette size gelecektir (Öyle Rabbim ki)	Gaybı bilen

لَا يَعْزُبُ	عَنْهُ	مِثْقَالُ ذَرَّةٍ	فِي السَّمٰوَاتِ	وَلَا فِي الْاَرْضِ
Kaçmaz (Kimden?)	Ondan (Ne?)	Zerre miktarınca bir şey (Neredeki zerre?)	Ne göklerdeki	Ne de yerdeki (Daha ne Allah'tan kaçmaz?)

وَلَٓا اَصْغَرُ	مِنْ ذٰلِكَ	وَلَٓا اَكْبَرُ	اِلَّا	ف۪ي كِتَابٍ	مُب۪ينٍ ﴿٣﴾	لِيَجْزِيَ
Ne daha küçüğü (Neden?)	Bundan (Daha?)	Ne de daha büyüğü	İllaki [o] (Nerededir?)	Bir kitaptadır ki	Apaçık	Sonunda mükafatlandırsın diye (Kimi?)

الَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	اُو۬لٰٓئِكَ	لَهُمْ	مَغْفِرَةٌ
O kimseleri ki	İman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi?)	Salih amelleri	İşte onlar	Onlar için vardır (Ne?)	Bir bağışlanma

وَرِزْقٌ	كَر۪يمٌ ﴿٤﴾	وَالَّذ۪ينَ	سَعَوْ	ف۪ٓي اٰيَاتِنَا	مُعَاجِز۪ينَ	اُو۬لٰٓئِكَ
Ve bir rızık ki	Değerli/cömert	Ve o kimseler ki	Koştular (Ne uğrunda?)	Bizim ayetlerimiz uğrunda (Ne oldukları halde?)	Aciz bırakmaya çalışanlar olarak	İşte onlar

لَهُمْ	عَذَابٌ	مِنْ رِجْزٍ	اَل۪يمٌ ﴿٥﴾	وَيَرَى	الَّذ۪ينَ	اُو۫تُوا	الْعِلْمَ	الَّذ۪ٓي
Onlar için vardır (Ne?)	Öyle bir azap ki	Pislikten (Yine öyle azab ki)	Can yakıcı	Ve görür (Kim?)	O kimseler ki	Onlar verdiler (Neyi?)	İlimi	O şeyi ki

اُنْزِلَ	اِلَيْكَ	مِنْ رَبِّكَ	هُوَ	الْحَقَّ	وَيَهْد۪ٓي	اِلٰى صِرَاطِ	الْعَز۪يزِ
İndirildi (Kime?)	Sana (Kimden?)	Rabbinden (Ne olarak görür?)	O	Haktır (Daha nedir?)	Ve erdirir	Yoluna (Kimin?)	Aziz olanın

الْحَم۪يدِ ﴿٦﴾	وَقَالَ	الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	هَلْ نَدُلُّكُمْ	عَلٰى رَجُلٍ
Hamîd olanın	Ve dedi (Kim?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Ne dediler?)	Size gösterelim mi? (Kimi?)	Bir adamı ki

يُنَبِّئُكُمْ	اِذَا مُزِّقْتُمْ	كُلَّ مُمَزَّقٍ	اِنَّكُمْ	لَف۪ي خَلْقٍ	جَد۪يدٍ ﴿٧﴾
Size bildiriyor (Şunu bildiriyor ki)	Paramparça olduğunuz zaman (Nasıl?)	Tamamen dağılarak	Muhakkak siz	Bir yaratılış içinde olacaksınız ki	Yenidir

SEBE' SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
54 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hamd O Allah'a aittirki, göklerde ve yerde ne varsa hep O'nundur, ahirette de hamd O'nun. O, hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

2. Yere ne giriyor ve ondan ne çıkıyor, gökten ne iniyor ve ona ne çıkıyorsa hepsini bilir. O, çok merhametli, çok bağışlayıcıdır.

3. İnkâr edenler ise: "Bize o kıyamet gelmez." dediler. De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun ki, o size kesinlikle gelecektir. O'ndan göklerde ve yerde zerre kadar bir şey kaçmaz, ne ondan daha küçüğü, ne de daha büyüğü, hepsi apaçık bir kitaptadır.

4. Çünkü iman edip iyi işler yapanlara mükâfat verecektir. İşte onlar için bir bağışlama ve bol bir rızık vardır.

5. Âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışanlar (var ya), onlar için de pislikten can yakıcı bir azap vardır.

6. Kendilerine ılim verilmiş olanlar ise, sana Rabbinden indirileni görüyorlar ki, o salt gerçek... Ve o (Kur'an), gücünün sonu olmayan ve her türlü övgüye sahip olanın yolunu gösteriyor.

7. Böyle iken o inkâr edenler şöyle dediler: "Size, tamamen parçalanıp didik didik didiklendiğiniz zaman, muhakkak siz yeni bir yaratılış içinde bulunacaksınız diye, size peygamberlik (iddiasında bulunan) bir adam gösterelim mi?"

8. Bir yalanı Allah'a iftira etmekte mi, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, doğrusu o ahirete inanmayanlar, derin bir sapıklıkla azap içindedirler.

9. Ya gökten ve yerden önlerindekine ve arkalarındakine bir bakmazlar mı? Dilersek kendilerini yere geçiriveririz veya gökten üzerlerine parçalar düşürüveririz. Gerçekten onda hakka gönül verecek bir kul için, şüphesiz bir âyet vardır.

10. Andolsun ki, Davud'a tarafımızdan bir üstünlük verdik: "Ey dağlar! Çınlayın onunla beraber ve ey kuşlar..." dedik ve ona demiri yumuşattık.

11. Geniş geniş zırhlar yap ve iyi biçim ver diye... Siz de iyi şekilde çalışın, daha iyi işler yapın. Çünkü ben, her yapacağınızı gözetiyorum."

12. Süleyman'ın emrine de rüzgârı verdik. Sabah gidişi bir aylık, akşam dönüşü bir aylık yol idi. Erimiş bakır kaynağını da ona sel gibi akıttık. Rabbinin izniyle elinin altında cinlerden de çalışan vardı. Onlardan da her kim emrimizden saparsa, ona ateş azabını tattırırız.

13. Onlar ona mihraplar, heykeller, havuz benzeri çanaklar ve sabit kazanlardan her ne isterse yaparlardı. Çalışın ey Davud hanedanı, şükür için çalışın! Kullarım içinde şükreden azdır.

14. Sonra ne zaman ki, ona (Süleyman'a) ölümü hükmettik, onlara onun ölümünü sezdiren olmadı, yalnız bir güve böceği dayandığı asasını yiyordu. Bu nedenle (Süleyman) yere yıkıldığı zaman ortaya çıktı ki, eğer cinler gaybı bilselerdi, o alçaltıcı azap içinde bekleyip durmazlardı.

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِه۪ جِنَّةٌ بَلِ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ

İftira mı etti? (Kime?) · Allah'a (Neyi?) · Bir yalanı · Yoksa · Onda var mı? (Ne?) · Cinnet · Bilakis · Doğrusu o kimseler ki · İnanmıyorlar (Neye?) · Ahirete (Onlar nerededir?)

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَع۪يدِ ﴿٨﴾ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ

Azaptadırlar (Daha neredediler?) · Sapıklık içindedirler (Öyle sapıklık ki?) · Uzak · Bakmadılar mı? (Neye?) · O şeylere ki · Ellerinin arasındadır/yukarılarındadır (Daha neye bakmadılar mı?)

وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ

Ve o şeye ki · Arkalarındadır/altlarındadır (O şeyler nedir?) · Göklerdir (Daha nedir?) · Ve yerdir · Şayet dilersek · Geçiririz (Kimi?) · Onları (Nereye?)

الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ

Yere · Yahut · Düşürürüz (Kim üzerine?) · Onların üzerine (Ne?) · Bir parça (Nereden bir parça düşürürüz?) · Gökten · Muhakkak ki bunda vardır

لَاٰيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُن۪يبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ

Elbette bir ayet (Kim için?) · Her kul için ki · Yönelen · Andolsun ki kesinlikle · Biz verdik (Kime?) · Davud'a (Kimden verdik?) · Bizden (Ne verdik?) · Bir fazilet · Ey dağlar!

اَوِّب۪ي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَد۪يدَ ﴿١٠﴾ اَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ

Tekrarlayın (Kiminle?) · Onunla · Ve kuşlar [siz de birlikte] · Ve yumuşattık (Kime?) · Ona (Neyi?) · Demiri · (Biz ona emrettik) Şöyle · Yap (Ne yap?) · Geniş zırhlar

وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنّ۪ي بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ

Ve ölçülü ol (Nerede?) · Yapımında · Ve işleyin (Ne işleyin?) · Salih amel · Çünkü ben · Ol şeyleri ki · Siz yapıyorsunuz · Görücüyüm

﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرّ۪يحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَاَسَلْنَا لَهُ

Ve Süleyman için de [emre amade kıldık] (Neyi?) · Rüzgârı (Öyle rüzgar ki?) · Sabah gidişi · Bir aydır · Akşam gidişi · Bir aydır · Ve sel gibi akıttık (Kim için?) · Onun için (Neyi?)

عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّه۪ وَمَنْ

Bakır kaynağını · Ve cinlerden de vardı · O kimse ki · Çalışıyor (Nerede?) · Onun önünde (Ne ile?) · Rabbinin izniyle · Ve kim

يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّع۪يرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ

Çıkarsa (Kimden?) · O cinlerden (Neden çıkarsa?) · Bizim emrimizden · Ona tattırırız (Neden?) · Alevli ateşin azabından · Onlar yaparlardı (Kim için?) · Süleyman için (Ne yaparlardı?)

مَا يَشَٓاءُ مِنْ مَحَار۪يبَ وَتَمَاث۪يلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ

Ol şeyi ki · Diliyor (Nedendir o dilediği şeyler?) · Kuleler (Daha?) · Ve heykeller (Daha?) · Ve çanaklar (Öyle çanaklar ki) · Havuzlar gibi (Daha?)

وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اِعْمَلُٓوا اٰلَ دَاوُ۫دَ شُكْرًا وَقَل۪يلٌ مِنْ عِبَادِيَ

Ve tencereler/kazanlar ki · Sabitlerdir · Çalışın · Ey Davud ailesi (Niçin?) · O'na şükretmek için · Ve azdır · Kullarımdan (Kim?)

الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِه۪

Şükreden · Ne zaman ki · Hükmettik (Kim üzerine?) · Onun üzerine (Neyi?) · Ölümü · Onlara göstermedi (Neyi?) · Öldüğünü (Ne?)

اِلَّا دَٓابَّةُ الْاَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ

Ancak [gösterdi] · Yer güvesi (Öyle güve ki) · Yiyordu (Neyi?) · Asasını · Ne zaman ki [Süleyman yere] yıkıldı · Anladı (Kim?) · Cinler · Şüphesiz

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ ﴿١٤﴾

Şayet olsalardı (Ne olsalardı?) · Biliyor (Neyi?) · Gaybı · Kalmazlardı (Nerede?) · Azapta (Öyle azap ki?) · Alçaltıcı

لَقَدْ | كَانَ | لِسَبَاٍ | فٖى مَسْكَنِهِمْ | اٰيَةٌ | جَنَّتَانِ | عَنْ يَمٖينٍ | وَشِمَالٍ

Andolsun kesinlikle | Vardı (Kim için?) | Sebe'liler için (Nerede vardı?) | Oturdukları yerlerde (Ne vardı?) | Bir ayet (O ayetten bedel?) | İki bahçe | Sağdan | Ve soldan

كُلُوا | مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ | وَاشْكُرُوا | لَهُ | بَلْدَةٌ | طَيِّبَةٌ | وَرَبٌّ | غَفُورٌ ۝١٥

Yiyin (Neden?) | Rabbinizin rızkından (Daha?) | Ve şükredin (Kime?) | Ona | Bir belde ki | Hoş (Daha?) | Ve bir Rab ki | Çok mağfiret eden

فَاَعْرَضُوا | فَاَرْسَلْنَا | عَلَيْهِمْ | سَيْلَ الْعَرِمِ | وَبَدَّلْنَاهُمْ | بِجَنَّتَيْهِمْ

Ve yüz çevirdiler | Biz de gönderdik (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Neyi?) | Arim selini | Ve onlara verdik (Neye karşılık?) | Bahçelerine karşılık (Ne?)

جَنَّتَيْنِ | ذَوَاتَىْ اُكُلٍ | خَمْطٍ | وَاَثْلٍ | وَشَىْءٍ | مِنْ سِدْرٍ | قَلٖيلٍ ۝١٦

İki bahçe (Öyle iki bahçe ki?) | Yemiş sahibi (Öyle yemiş ki?) | Buruk (Yine öyle iki bahçe ki?) | Ilgın bitkisi sahibi (Yine öyle iki bahçe ki?) | Ve bir şey sahibi (Neden?) | Sedir ağacından ki | Az

ذٰلِكَ | جَزَيْنَاهُمْ | بِمَا كَفَرُوا | وَهَلْ نُجَازٖى | اِلَّا الْكَفُورَ ۝١٧

Bu | Onları cezalandırdık (Ne sebebiyle?) | Nankörlük etmeleri sebebiyle | Biz hiç cezalandırır mıyız! (Kimi?) | Kâfirlerden/Nankörlerden başkasını

وَجَعَلْنَا | بَيْنَهُمْ | وَبَيْنَ الْقُرَى | الَّتٖى | بَارَكْنَا | فٖيهَا | قُرًى | ظَاهِرَةً

Ve var ettik (Nerede?) | Onların arasıyla | Şehirler arasında | Öyle şehirler ki | Biz bereket verdik (Nereye?) | Oralara (Ne var ettik?) | Şehirler ki | Sırt sırta

وَقَدَّرْنَا | فٖيهَا | السَّيْرَ | سٖيرُوا | فٖيهَا | لَيَالِىَ | وَاَيَّامًا | اٰمِنٖينَ ۝١٨

Ve takdir ettik (Nerede?) | O şehirlerde (Ne?) | Seyahat imkanı | Seyahat edin (Nerede?) | O şehirlerde (Ne zaman?) | Geceleri (Daha?) | Ve gündüzleri (Nasıl?) | Eminler olarak

فَقَالُوا | رَبَّنَا | بَاعِدْ | بَيْنَ اَسْفَارِنَا | وَظَلَمُوا | اَنْفُسَهُمْ | فَجَعَلْنَاهُمْ

Fakat onlar dediler ki | Ey Rabbimiz! | Uzaklaştır (Neyi uzaklaştır?) | Yolculuklarımızın arasını | Ve zulmettiler (Kime?) | Kendilerine | Biz de onları çevirdik (Neye?)

اَحَادٖيثَ | وَمَزَّقْنَاهُمْ | كُلَّ مُمَزَّقٍ | اِنَّ | فٖى ذٰلِكَ | لَاٰيَاتٍ

İbretli haberlere | Ve onları dağıttık (Nasıl?) | Büsbütün dağıtarak | Muhakkak ki | Bunda vardır (Ne?) | Ayetler (Kim için?)

لِكُلِّ صَبَّارٍ | شَكُورٍ ۝١٩ | وَلَقَدْ | صَدَّقَ | عَلَيْهِمْ | اِبْلٖيسُ | ظَنَّهُ | فَاتَّبَعُوهُ

Her çok sabreden | Ve çok şükreden için | Andolsun ki kesinlikle | Doğru çıkarttı (Kim hakkında doğru çıkarttı?) | Onlar hakkında (Kim?) | İblis (Neyi doğru çıkarttı?) | Zannını | Ve ona tabi oldular

اِلَّا | فَرٖيقًا | مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ۝٢٠ | وَمَا كَانَ | لَهُ | عَلَيْهِمْ | مِنْ سُلْطَانٍ

Ancak müstesna | Bir grup (Kimden?) | İnananlardan | Halbuki olmadı (Kim için?) | Onun için (Kim üzerinde?) | Onlar üzerinde (Ne olmadı?) | Hiçbir nüfuz

اِلَّا | لِنَعْلَمَ | مَنْ | يُؤْمِنُ | بِالْاٰخِرَةِ | مِمَّنْ | هُوَ | مِنْهَا

Ancak | [Ayırt edip] bilelim diye [böyle takdir ettik] | O kimseyi ki | İnanıyor (Neye?) | Ahirete (Kimden ayırtedelim?) | O kimseden ki | O | O ahiretten

فٖى شَكٍّ | وَرَبُّكَ | عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ | حَفٖيظٌ ۝٢١ | قُلِ | ادْعُوا | الَّذٖينَ

Şüphe içindedir | Ve senin Rabbin | Her şeyi | Koruyup Gözetendir | De ki onlara | Çağırın (Kimi?) | O kimseleri ki

زَعَمْتُمْ | مِنْ دُونِ اللّٰهِ | لَا يَمْلِكُونَ | مِثْقَالَ ذَرَّةٍ | فِى السَّمٰوَاتِ

[İlah olduğunu] zannettiniz (Kimden başka?) | Allah'tan başka | Onlar sahip değildirler (Neye?) | Zerre miktarınca bir şeye (Nerede?) | Ne göklerde

وَلَا فِى الْاَرْضِ | وَمَا لَهُمْ | فٖيهِمَا | مِنْ شِرْكٍ | وَمَا لَهُ | مِنْهُمْ | مِنْ ظَهٖيرٍ ۝٢٢

Ne de yerde | Ve onların yoktur (Nerede?) | O ikisinde (Neyi?) | Hiçbir ortaklığı | Ve onun da yoktur (Kimden?) | Onlardan | Hiç bir yardımcısı

15. Andolsun ki, Sebe kavmi için yurtlarında gerçekten bir âyet vardı: Sağ ve soldan iki bahçe. (Onlara demiştik ki:) "Yiyin Rabbinizin rızkından da, O'na şükredin, ne güzel, hoş bir belde ve bağışlayıcı bir Rab!"

16. Fakat onlar yüz çevirdiler. Biz de üzerlerine Arîm selini salıverdik ve o güzelim iki bahçelerini buruk yemişli, ılgınlık ve içinde biraz da sidir ağacı bulunan iki harap bahçeye çevirdik.

17. Bunu, onlara nankörlüklerinin cezası yaptık ve biz, hep öyle çok nankör olanları cezalandırırız.

18. Biz onlarla, o bolluk ve bereket verdiğimiz memleketler arasında sırt sırta şehirler meydana getirmiştik. Ve o şehirlerde düzenli gidiş gelişi takdir etmiştik, "Gezin oralarda, geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde!" demiştik.

19. Buna karşı onlar: "Ey Rabbimiz! Yolculuklarımızın arasını uzaklaştır!" dediler ve kendilerine zulmettiler. Biz de onları efsanelere çevirdik ve tamamen didik didik dağıttık. Şüphesiz ki, bunda çok şükredecek her sabırlı (kul) için elbette âyetler vardır.

20. Yine andolsun ki, İblis onlar aleyhindeki zannını gerçekten doğru çıkarttı da, içlerinde mü'minlerden ibaret bir gruptan başkası ona uydular.

21. Hâlbuki onun, onların üzerinde hiçbir hâkimiyet gücü yoktu. Fakat biz ahirete imanı olanı belli edecek, ondan şüphe içinde bulunandan ayırt edecektik. Öyle ya, Rabbin herşeyi koruyup gözetendir.

22. De ki: "Allah'tan başka ilah olduğunu iddia ettiklerinize istediğiniz kadar yalvarın. Onların ne göklerde, ne de yerde zerre miktarına güçleri yetmez. Onların, bunlarda bir ortaklığı da yoktur. O'nun onlardan bir yardımcısı yoktur.

23. O'nun huzurunda, izin verdiği kimselerden başkasının şefaati fayda da vermez. Nihâyet kalplerinden dehşet giderildiği zaman: "Rabbiniz ne buyurdu?" derler. (Şefaatçılar da): "Hakkı." derler. O, öyle yüce, öyle büyüktür.

24. (Onlara) de ki: "Size göklerden ve yerden kim rızık veriyor?" De ki: "Allah! Şüphesiz biz veya siz kesinlikle bir hidâyet üzerindeyiz veya açık bir sapıklık içinde..."

25. De ki: "Siz, bizim suçlarımızdan sorumlu tutulmazsınız, biz de sizin yaptıklarınızdan sorumlu olmayız."

26. De ki: "Rabbimiz, hepimizi bir araya toplayacak, sonra da aramızı hak hükmü ile ayıracaktır. O, öyle hüküm veren, öyle her şeyi bilendir."

27. De ki: "O'na ortak diye takıştırdıklarınızı bana gösterin bakayım! Hayır, öyle şey yok. Doğrusu şu ki: Allah biricik aziz, biricik hâkimdir.

28. Seni de başka değil, ancak bütün insanları kapsayan bir elçilikle, rahmetimizin müjdecisi, azabımızın habercisi olarak gönderdik! Fakat insanların çoğu bilmezler.

29. Ve: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, ne zaman bu vaad?" diyorlar.

30. De ki: "Size vaad edilen öyle bir gündür ki, ondan bir saat geri de kalamazsınız, ileri de geçemezsiniz."

31. Bununla beraber, o inkâr edenler: "Biz ne bu Kur'an'a inanırız, ne de önündekine." dediler. Fakat o zalimler yakalanıp Rablerinin huzurunda durdurulduklari zaman birbirlerine laf atarken bir görsen! Ki bir taraftan zayıf düşürülüp ezilenler, o büyüklük taslayanlara şöyle diyorlardır: "Siz olmasaydınız kesinlikle biz mü'min olurduk!"

وَلَا تَنْفَعُ	الشَّفَاعَةُ	عِنْدَهُٓ	اِلَّا	لِمَنْ	اَذِنَ	لَهُ	حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ
Fayda vermez (Ne?)	Şefaat (Nerede?)	Onun katında	Ancak (Fayda verir?)	O kimseye ki	İzin verdi (Kime?)	Kendisine	Sonunda korkuları giderilince (Nereden?)

عَنْ قُلُوبِهِمْ	قَالُوا	مَاذَاۙ	قَالَ	رَبُّكُمْ	قَالُوا	الْحَقَّۚ	وَهُوَ	الْعَلِيُّ
Kalplerinden	Derler	Ne	Dedi (Kim?)	Rabbiniz	Derler ki:	Hakkı [dedi]	Ve O	Pek yücedir

الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾	قُلْ	مَنْ	يَرْزُقُكُمْ	مِنَ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِۜ	قُلِ
Pek büyüktür	De ki:	Kim	Size rızık veriyor (Nereden?)	Göklerden (Daha?)	Ve yerden	De ki:

اللّٰهُۙ	وَاِنَّٓا	اَوْ اِيَّاكُمْ	لَعَلٰى هُدًى	اَوْ فِي ضَلَالٍ	مُبِينٍ ﴿٢٤﴾
Allah'tır	O halde ya biz	Ya da siz	Elbette hidayet üzerinde	Veya bir sapıklık içindeyiz ki	Apaçık

قُلْ	لَا تُسْـَٔلُونَ	عَمَّٓا اَجْرَمْنَا	وَلَا نُسْـَٔلُ	عَمَّا تَعْمَلُونَ
De ki:	Sorulmazsınız (Neden?)	Bizim işlediğimiz suçlardan	Sorulmayız (Neden?)	Sizin yaptıklarınızdan

﴿٢٥﴾ قُلْ	يَجْمَعُ	بَيْنَنَا	رَبُّنَا	ثُمَّ يَفْتَحُ	بَيْنَنَا	بِالْحَقِّۜ	وَهُوَ
De ki:	Toplar (Neyi?)	Aramızı (Kim?)	Rabbimiz	Sonra da ayırır (Nerede?)	Aramızı (Ne ile?)	Hak ile	Ve o

الْفَتَّاحُ	الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾	قُلْ	اَرُونِيَ	الَّذِينَ	اَلْحَقْتُمْ	بِهِ	شُرَكَٓاءَ
Açandır	Gayet iyi bilendir	De ki:	Bana gösterin (Kimi?)	O kimseleri ki	Kattınız (Kime?)	O'na	Ortaklar

كَلَّاۜ	بَلْ	هُوَ	اللّٰهُ	الْعَزِيزُ	الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾	وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
Hayır!	Bilakis	O	Allah'dır (Öyle Allah ki)	Çok güçlü	Hikmet sahibi	Biz seni göndermedik

اِلَّا كَٓافَّةً	لِلنَّاسِ	بَشِيرًا	وَنَذِيرًا	وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
Ancak hepsine gönderdik (Kimin hepsine?)	İnsanların (Ne olarak gönderdik?)	Müjdeleyici (Daha?)	Ve uyarıcı olarak	Fakat insanların çoğu

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾	وَيَقُولُونَ	مَتٰى	هٰذَا الْوَعْدُ	اِنْ كُنْتُمْ	صَادِقِينَ
Bilmezler	Ve diyorlar ki:	Ne zamandır? (Ne?)	Bu vaat	Eğer siz iseniz (Ne?)	Doğru söyleyenler

﴿٢٩﴾ قُلْ	لَكُمْ	مِيعَادُ يَوْمٍ	لَا تَسْتَأْخِرُونَ	عَنْهُ	سَاعَةً
De ki:	Sizin için vardır (Ne?)	Vaat edilen bir gün ki	Geri kalamazsınız (Neden?)	Ondan (Ne kadar?)	Bir an

وَلَا تَسْتَقْدِمُونَۜ ﴿٣٠﴾	وَقَالَ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	لَنْ نُؤْمِنَ	بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ
Ve öne de alamazsınız	Ve dedi: (Kim?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Ne dedi?)	Asla inanmayız (Neye?)	Ne bu Kuran'a

وَلَا بِالَّذِي	بَيْنَ يَدَيْهِۜ	وَلَوْ تَرٰٓى	اِذِ	الظَّالِمُونَ	مَوْقُوفُونَ
Ve ne de o şeye ki	Onun [Kuran'ın] önündedir	Bir görsen! (Neyi?)	O zamanı ki	Zalimler	Durdurulmuşlardır (Nerede?)

عِنْدَ رَبِّهِمْۚ	يَرْجِعُ	بَعْضُهُمْ	اِلٰى بَعْضٍ	الْقَوْلَۚ	يَقُولُ	الَّذِينَ
Rablerinin huzurunda	Çevirir (Kim?)	Bir kısmı (Kime?)	Diğer kısmına (Neyi?)	Lafı	Der (Kim?)	O kimseler ki

اسْتُضْعِفُوا	لِلَّذِينَ	اسْتَكْبَرُوا	لَوْلَٓا اَنْتُمْ	لَكُنَّا	مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾
Zayıf görüldüler (Kime derler?)	O kimselere ki	Büyüklük tasladılar	Şayet siz olmasaydınız	Elbette biz olurduk (Ne?)	İman edenler

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ

Dedi: (Kim?) | O kimseler ki | Büyüklük tasladılar (Kime dediler?) | O kimselere ki | Zayıf görüldüler (Ne dediler?) | Biz mi? | Sizi çevirdik (Neden?)

عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَٓاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ

Hidayetten | O vakitten sonra ki | Size geldi | Bilakis | Siz idiniz (Ne?) | Günahkarlar | Dedi (Kim?)

الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ

O kimseler ki | Zayıf görüldüler (Kime dediler?) | O kimselere ki | Büyüklük tasladılar (Ne dediler?) | Hayır! | [İşiniz] Gece hile yapmaktı (Daha?) | Ve gündüz

اِذْ تَأْمُرُونَنَٓا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُٓ اَنْدَادًاۜ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ

Çünkü | Bize emrediyordunuz (Neyi?) | İnkar etmemizi (Kimi?) | Allah'ı (Daha?) | Ve eylememizi (Kime?) | Ona (Ne?) | Eşler | Ve gizlerler (Neyi?) | Pişmanlığı (Ne zaman gizlerler?)

لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَۜ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فٖٓي اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُواۜ

Gördüklerinde (Neyi?) | Azabı | Ve takarız (Ne?) | Demir halkalar (Nereye?) | O kimselerin boyunlarına ki | İnkar ettiler

هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا فٖي قَرْيَةٍ

Hiç cezalandırılırlar mı? | Ancak [cezalandırılırlar] | O şeye karşılık ki | İdiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar | Ve biz göndermedik (Nerede?) | Herhangi bir memlekette (Ne?)

مِنْ نَذٖيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَٓاۙ اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

Hiçbir uyarıcı | Ancak [gönderdiğimizde] | Demiştir (Kim?) | Oranın refah içindeki şımarık kişileri | Doğrusu biz | Ol şeyi ki | Siz gönderildiniz (Ne ile?) | O şey ile | İnkar edenleriz

وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًاۙ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبٖينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ

Ve dediler ki: | Biz | Daha çoğuz (Ne yönden?) | Mallar (Daha?) | Ve evlatlar yönünden | Ve biz değiliz (Ne?) | Azap görecekler | De ki:

اِنَّ رَبّٖي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

Şüphesiz benim Rabbim | Genişletir (Neyi?) | Rızkı (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Daha?) | Ve [dilediğine de] kısar | Fakat | İnsanların çoğu

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتٖي تُقَرِّبُكُمْ

Bilmezler | Sizin mallarınız değildir (Daha?) | Sizin çocuklarınız da değildir (Ne?) | Sizi yaklaştıran (Nerede?)

عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًاۘ فَاُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ

Bizim katımızda (Nasıl?) | Yaklaştırmakla | Ancak | O kimse ki | İman etti (Daha?) | Ve işledi (Ne?) | Salih amel | İşte onlar | Onlar için vardır (Ne?)

جَزَٓاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذٖينَ

Kat kat mükafat (Neye karşılık?) | Yaptıklarına karşılık | Ve onlar | Odalar da | Eminlerdir | O kimseler ki

يَسْعَوْنَ فٖٓي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزٖينَ اُو۬لٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

Koşuyorlar (Ne hakkında?) | Ayetlerimiz hakkında (Ne halde?) | Aciz bırakmaya çalışanlar olarak | İşte onlar | Azabın içinde | Hazır edilmişlerdir

﴿٣٨﴾ قُلْ اِنَّ رَبّٖي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ

De ki: | Şüphesiz benim Rabbim | Genişletir (Neyi?) | Rızkı (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Kimden?) | Kullarından (Daha?) | Ve kısar (Kime?)

لَهُۜ وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُۚ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ﴿٣٩﴾

O kişiye | Ne şeyi | İnfak ederseniz (Neden?) | Her hangi bir şeyden | O Allah | Onun yerini doldurur | Ve O | Rızık verenlerin en hayırlısıdır

32. Diğer taraftan büyüklük taslayanlar, zayıf düşürülenlere şöyle demektedir; "Ya, size hidâyet geldikten sonra sizi ondan biz mi çevirdik? Hayır, siz kendiniz suçluydunuz!"

33. O zayıf düşürülenler de büyüklük taslayanlara şöyle demektedir: "Hayır işiniz gece gündüz dolap çevirmekti. Çünkü sizler, bizlere hep Allah'ı inkâr etmemizi ve O'na eşler koşmamızı emrediyordunuz." Ve böyle atışırlarken, hepsi azabı gördükleri o zaman, içlerinden pişmanlık duymaktadırlar. Biz de hep o inkâr edenlerin boyunlarına tomrukları geçirmişizdir de yalnızca yaptıklarının cezasını çekiyorlardır.

34. Biz herhangi bir memlekete bir uyarıcı, tehlikeyi haber veren bir elçi gönderdikse, kesinlikle onun refah ile şımartılmış olanları: "Biz, sizin gönderildiğiniz şeyleri tanımayız." dediler.

35. Ve dediler ki: "Biz malca da daha çoğuz, evlatça da... Ve bize azap edilmez."

36. De ki: "Rabbim, rızkı dilediğine döşer (bol verir), dilediğine de sıkar. Fakat insanların çoğu bilmezler.

37. Oysa sizi huzurumuza yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır. Ancak iman edip iyilikle iş görenler (var ya), işte onların yaptıklarına karşılık, kendilerine kat kat mükâfat vardır. Ve onlar, cennet köşklerinde güvenlik içindedirler.

38. Âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışarak çalışanlar ise, onlar hakkın huzuruna azap içinde getirileceklerdir.

39. De ki: "Gerçekten Rabbim, rızkı kullarından dilediği kimseye hem döşer (bol verir), hem kısar. Her neyi hayır için harcarsanız, O, onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

40. O gün ki, onları hep birlikte mahşere toplayacak, sonra meleklere: "Şunlar size mi tapıyorlardı?" diyecek.

41. (Onlar da): "Yüceler yücesi zatını tenzih ederiz. Sensin onlara karşı bizim sığınacak velimiz! Hayır, onlar cinlere tapıyorlardı, çoğu onlara inanmışlardı!" diyeceklerdir.

42. İşte o gün birbirinize ne bir yarar, ne de bir zarar vermeye gücünüz yeter. Ve o zulmedenlere: "Tadın bakalım, o yalan deyip durduğunuz ateşin azabını!" deriz.

43. Karşılarında açık deliller halinde âyetlerimiz okunduğu zaman o zalimler dediler ki: "Bu başka değil, sırf sizi atalarınızın taptığı ilahlardan engellemek isteyen bir adamdır!" Ve: "Bu (Kur'an), uydurulmuş bir iftiradan başka birşey değil!" dediler. Ve o inkâr edenler gerçek kendilerine geldiği zaman: "Bu apaçık bir büyüden başka birşey değildir!" dediler.

44. Hâlbuki biz onlara öyle ders alacakları kitaplar vermedik ve kendilerine senden önce bir uyarıcı da göndermedik.

45. Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Hem de bunlar, onlara verdiklerimizin onda birbirine ermediler. Peygamberlerimi yalanladılar da nasıl oldu inkârım?

46. De ki: "Size sadece bir tek öğüt vereceğim: Allah için ikişer, üçer ve teker teker kalkarsınız, sonra da iyi düşünürsünüz, arkadaşınızda delilikten eser yoktur. O, yalnız şiddetli bir azap gelmeden önce sizi sakındıracak bir peygamberdir."

47. De ki: "Ben, sizden herhangi bir ücret istersem, o sizin olsun. Benim ecrim ancak Allah'a aittir ve Allah, her şeye şahittir."

48. De ki: "Gerçekten Rabbim, hakkı fırlatır (dilediğinin kalbine indirir.) O, gaybları hakkıyla bilendir."

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَٓاءِ اِيَّاكُمْ كَانُوا

Ve [zikret] o günü ki | Onları toplayacak (Nasıl?) | Hep birlikte | Sonra | Diyecek (Kime?) | Meleklere | Bunlar mı? | Size | Oldular (Ne oldular?)

يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا

Tapıyorlar | Derler ki: | Seni tenzih ederiz | Sen | Bizim velimizsin | Onlar değil | Bilakis | Oldular (Ne oldular?)

يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ

Tapıyorlar (Kime?) | Cinlere/şeytanlara | Onların çoğu | O cinlere | İman edicilerdir | İşte o gün | Sahip olamaz (Kim?)

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا

Kiminiz (Kim için?) | Kiminiz için (Neye sahip olamaz?) | Ne bir faydaya | Ne de bir zarara | Ve deriz (Kime?) | O kimselere ki | Zulmettiler (Ne deriz?) | Tadın (Neyi?)

عَذَابَ النَّارِ الَّتِى كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ

Ateş azabını | Öyle ateş ki | Siz idiniz | O ateşi | Yalanlıyorsunuz | Ve okunduğunda (Kime?) | Onlara (Ne?)

اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا

Ayetlerimiz (Nasıl?) | Açık açık | Dediler ki | Bu değildir | Ancak | Bir adamdır ki | İstiyor (Neyi?) | Sizi saptırmayı (Neden?) | O şeyden ki

كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّٓا اِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ

İdi (Ne idi?) | Tapar (Kim?) | Babalarınız | Ve dediler ki: | Bu değildir | Ancak | Bir iftiradır (Öyle iftira ki?) | Uydurulmuştur | Ve dedi (Kim?) | O kimseler ki

كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾

İnkar ettiler (Neye dediler?) | Hakka (Ne zaman?) | Onlara geldiği zaman (Ne dediler?) | Bu değildir | Ancak | Bir sihirdir ki | Apaçık

وَمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ

Halbuki biz onlara vermedik (Ne?) | Kitaplar ki | Onları okuyorlar | Ve göndermedik (Kime?) | Onlara (Ne zaman?) | Senden önce (Ne göndermedik?) | Hiçbir uyarıcı

﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَٓا اٰتَيْنَاهُمْ

Ve yalanladı (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan öncedir | Halbuki erişmemiştir (Neye?) | O şeyin onda birine ki | Onlara verdik

فَكَذَّبُوا رُسُلِى فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ

Ve yalanladılar (Kimi?) | Benim gönderdiğim peygamberleri | Nasıl | Olmuştu (Ne?) | Benim inkarım | De ki: | Ben size sadece öğüt vereceğim (Neyle?) | Bir şeyle (O da)

اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ

Kalkmanızdır (Kim için?) | Allah için (Nasıl?) | İkişer ikişer | Ve birer birer | Sonra da | Düşünmenizdir ki | Arkadaşınızda yoktur (Ne yoktur?)

مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَىْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا

Bir cinnet | O değildir | Ancak | Bir peygamberdir (Kime?) | Size (Nerede?) | Önünde | Bir azabın ki | Şiddetli | De: | Ne şey

سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

Sizden istersem | Herhangi bir ücret olarak | O | Sizin olsun | Benim ücretim değildir | Ancak | Allah'a aittir | Ve O | Her şeye

شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّى يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

Şahittir | De ki: | Şüphesiz Rabbim | Ortaya koyar (Neyi?) | Hakkı | O gaybı çok iyi bilendir

قُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعٖيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ

De ki: | Geldi (Ne?) | Hak | Artık hiçbir şeyi meydana getiremez (Ne?) | Batıl (Daha?) | Hiçbir şeyi geri de getiremez | De ki: | Eğer saptıysam

فَاِنَّمَٓا اَضِلُّ عَلٰى نَفْسٖى وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحٖٓى اِلَيَّ رَبّٖى

Sadece saparım (Ne aleyhine?) | Nefsimin aleyhine | Ve eğer doğru yolda isem | Ol şeyledir ki | Vahyediliyor (Kime?) | Bana (Kimin?) | Rabbimin

اِنَّهُ سَمٖيعٌ قَرٖيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا

Çünkü O | İşitendir | Yakındır | Bir görsen! | O vakti ki | Korkmuşlardır | Artık kaçış yoktur | Ve yakalanmışlardır (Nereden?)

مِنْ مَكَانٍ قَرٖيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُٓوا اٰمَنَّا بِهٖ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ

Bir yerden ki | Yakın | Ve dediler ki | Biz iman ettik (Kime?) | Ona | Ve artık neredendir! (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | [İmana] kavuşmak (Nereden kavuşmak?)

مِنْ مَكَانٍ بَعٖيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ

Bir yerden ki | Uzak | Oysa inkar etmişlerdi (Neyi?) | Onu (Ne zaman?) | Bundan önce | Ve taş atıyorlardı (Neye?) | Gayba (Nereden?)

مِنْ مَكَانٍ بَعٖيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحٖيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ

Bir yerden ki | Uzaktır | Artık set çekilmiştir (Nereye?) | Onların arasıyla | O şeyler arasına ki | Arzu ediyorlar | Tıpkı yapıldığı gibi (Kime?)

بِاَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا فٖى شَكٍّ مُرٖيبٍ ﴿٥٤﴾

Benzerlerine (Ne zaman?) | Bundan önce | Çünkü onlar | İdiler (Nerede?) | Bir şüphe içinde ki | Kuşku uyandıran

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ فَاطِرٍ — اٰيَاتُهَا ٤٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا

Bütün hamdler | Allah'a mahsustur (Öyle Allah ki) | Gökleri yaratan | Ve yeri de [yaratan] (Yine öyle Allah ki) | Melekleri kılan (Ne kılan?) | Elçiler (Öyle melekler ki)

اُولٖٓى اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَ يَزٖيدُ فِى الْخَلْقِ مَا يَشَٓاءُ اِنَّ اللّٰهَ

Kanatlı (Öyle kanatlar ki?) | İkişer (Daha?) | Üçer (Daha?) | Ve dörder | Allah arttırır (Nerede?) | Yaratmasında (Neyi arttırır?) | Ol şeyi ki | Diliyor | Şüphesiz Allah

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ

Her şeye | Gücü yetendir | Neyi | Açarsa (Kim?) | Allah (Kime?) | İnsanlara (Neden?) | Rahmetten | Tutacak yoktur (Neyi?)

لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهٖ وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٢﴾

O rahmeti | Neyi de | Tutarsa | Salacak yoktur (Neyi?) | Onu | Ondan sonra | Ve o | Aziz'dir | Hikmet sahibidir

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ

Ey insanlar! | Hatırlayın (Neyi?) | Allah'ın nimetini (Kime?) | Size | Hiçbir yaratıcı var mıdır? (Öyle yaratıcı ki) | Allah'tan başka (Öyle yaratıcı ki?)

يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

Sizi rızıklandıran (Nereden?) | Gökten (Daha?) | Ve yerden | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | O [vardır] | Öyleyse nasıl oluyor da | [Haktan] döndürülüyorsunuz?

49. De ki: "Hak geldi, artık batılın önü de kalmaz, sonu da..."

50. De ki: "Eğer ben yanılırsam, yalnız kendime kalarak yanılırım ve eğer doğru yolu bulmuşsam, bilmeli ki; Rabbimin bana vahiy vermesiyledir. Çünkü O, yakındır, işitir, işittirir.

51. Telaşa düştükleri zaman onları bir görsen! Artık kaçamak yoktur, yakın yerden yakalanmışlardır.

52. Ve: "O'na iman ettik!" demektedirler. Fakat onlar için uzak yerden el sunmak nerede!"

53. Hâlbuki daha önce O'nu inkâr etmişlerdi, uzak yerden gaybe taş atıyorlardı.

54. Artık kendileriyle arzularının arasına set çekilmiştir, tıpkı bundan önce emsallerine yapıldığı gibi. Çünkü hepsi işkilli bir şüphe içinde bulunuyorlardı.

FÂTIR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 45 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hamd Allah'a, o gökleri ve yeri yaratan ve melekleri ikişer üçer, dörder kanatlı elçiler kılan o Fatır'a mahsustur. O yaratmada dilediği kadar artırır. Gerçekten Allah, herşeye gücü yetendir.

2. Allah insanlara rahmetinden her neyi açarsa, artık onu tutacak, kısacak yoktur. Her neyi de tutar, kısarsa onu da ondan sonra salacak yoktur. O, öyle güçlüdür, öyle hikmet sahibidir.

3. Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın! Allah'tan başka bir yaratıcı mı var? Size gökten ve yerden O rızık verir. Başka ilah yok, ancak O... O halde (haktan) nasıl çevrilirsiniz?

4. Ve eğer seni yalanlıyorlarsa, bundan önce birçok peygamberler de yalanlandı. Bütün işler Allah'a döndürülür.

5. Ey insanlar! Haberiniz olsun ki, Allah'ın vaadi muhakkak gerçektir; sakın o dünya hayatı sizi aldatmasın ve sakın o aldatıcı (şeytan) sizi, Allah'a karşı da aldatmasın!

6. Haberiniz olsun ki, şeytan size düşmandır, siz de onu düşman tutun, Çünkü o, etrafına toplanan taraftarlarını ancak cehennemliklerden olsunlar diye davet eder.

7. İnkâr edenlere gelince, onlar için şiddetli bir azap vardır. İman edip iyi işler yapanlar, onlar için de bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

8. Ya kötü işi kendisine allanmış pullanmış da, onu güzel gören kimse de mi (iman edip iyi iş yapan gibi olacak)? Şüphe yok ki, Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini doğru yola çıkarır. O halde canın onlara karşı üzüntülerle sıkılıp gitmesin. Çünkü Allah onların bütün yaptıklarını bilir.

9. Allah O'dur ki, rüzgârları göndermiştir, derken bir bulut kaldırır... Derken onu ölmüş bir beldeye sevketmişizdir, derken onunla yere ölümünden sonra hayat vermekteyizdir. İşte (ölümden sonra) diriliş böyledir.

10. Her kim izzet istiyorsa, bilsin ki, izzet tamamıyla Allah'ındır. O'na hoş kelimeler yükselir, onu da salih amel yükseltir. Kötülükler kuranlara gelince, onlara şiddetli bir azap vardır ve onların tuzakları da hep darmadağın olur.

11. Hem Allah sizi bir topraktan, sonra bir nutfeden (bir meniden) yarattı, sonra da sizi çiftler kıldı. O'nun bilgisine bağlı olmaksızın ne bir dişi gebe kalır, ne de doğurur. Bir yaşatılana çok ömür verilmesi de, ömründen kısaltılması da kesinlikle bir kitapta yazılıdır. Şüphe yok ki, bu Allah'a göre çok kolaydır.

وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ

Eğer seni yalanlıyorlarsa! | Muhakkak ki | Yalanlandı (Kim?) | Birçok peygamber (Ne zaman?) | Senden önce | Yalnızca Allah'a | Döndürülecektir (Ne?) | Bütün işler

﴿٤﴾ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

Ey insanlar! | Şüphe yok ki Allah'ın vaadi (Nedir?) | Gerçektir | Sakın sizi aldatmasın (Ne?) | Dünya hayatı

وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ

Ve sizi kandırmasın (Ne ile?) | Allah[ın rahmeti] ile (Kim kandırmasın?) | Şeytan | Şüphesiz şeytan | Sizin için (Nedir?) | Bir düşmandır | Siz de onu edinin (Ne?)

عَدُوًّا اِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ اَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ اَلَّذِينَ

Düşman | O sadece çağırır (Kimi?) | Taraftarlarını (Niçin çağırır?) | Olmaları için (Kimden?) | Alevli ateşin halkından | O kimseler ki

كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

İnkar ettiler | Onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Şiddetli | Ve o kimseler ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri | Onlar için vardır (Ne?)

مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاٰهُ حَسَنًا

Mağfiret (Daha?) | Bir ecir ki | Büyük | O kimse midir ki | Süslenmiştir (Kime?) | Ona (Ne?) | Kötü işi | Ve onu görmüştür (Ne görmüştür?) | Güzel [Allah'ın doğru yola ulaştırdığı kimse gibi midir?]

فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ

Zira Allah | Saptırır (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Daha?) | Ve hidayete erdirir (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor | Öyleyse kapılmasın (Ne?) | Nefsin (Kime karşı?) | Onlara karşı (Neye kapılmasın?)

حَسَرَاتٍ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللّٰهُ الَّذِي اَرْسَلَ

Üzüntülere | Çünkü Allah | Gayet iyi bilendir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Yapıyorlar | Ve Allah | Öyle bir zâttır ki | Gönderdi (Neyi?)

الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ اِلٰى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ

Rüzgârları | O da sürüyor (Neyi?) | Bir bulutu | Biz de onu sevk etmişiz (Nereye?) | Bir beldeye ki | Ölü | Diriltmişizdir (Neyle?) | Onunla (Neyi?) | O yeri (Neden sonra?)

بَعْدَ مَوْتِهَا كَذٰلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ

Ölümünden sonra | İşte böyledir | Diriliş | Kim | Olduysa (Ne olduysa?) | İstiyor (Neyi?) | İzzeti | [Bilsin ki] Allah'a mahsustur (Ne?)

الْعِزَّةُ جَمِيعًا اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ

İzzet (Nasıl?) | Bütünüyle | Ona | Yükselir (Ne?) | Söz (Öyle söz ki?) | Güzel | Salih amel de | O sözü yükseltir

وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ اُولٰئِكَ هُوَ

O kimseler ki | Kuruyorlar (Neyi?) | Kötülükleri | Onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Şiddetli | Ve bunların kurdukları | O

يَبُورُ ﴿١٠﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا

Boşa çıkar | Allah | Sizi yarattı (Neden?) | Bir topraktan | Sonra da | Bir nutfeden | Sonra da | Sizi yaptı (Ne?) | Çiftler

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ

Gebe kalmaz (Ne?) | Hiçbir dişi (Daha?) | Ve de doğurmaz | Ancak | Onun ilmiyle | Ömür verilmez (Kime?) | Hiçbir yaşatılana (Daha?)

وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ اِلَّا فِي كِتَابٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

Ve kısaltılmaz (Neden?) | Onun ömründen | Ancak [bütün bunlar] | Kitaptadır | Şüphesiz bu | Allah'a (Nedir?) | Kolaydır

وَهٰذَا	شَرَابُهُ	سَٓائِغٌ	فُرَاتٌ	عَذْبٌ	هٰذَا	الْبَحْرَانِ	وَمَا يَسْتَوِي
Diğeri ise	İçimi	Kolaydır (Ne?)	[Susuzluğa] kandırır (Daha?)	Tatlıdır (Daha?)	Onlardan biri	İki deniz	Eşit değildir (Ne?)

وَتَسْتَخْرِجُونَ	طَرِيًّا	لَحْمًا	تَأْكُلُونَ	وَمِنْ كُلٍّ	اُجَاجٌ	مِلْحٌ
Ve çıkarırsınız (Ne çıkarırsınız?)	Taze	Bir et ki	Yersiniz (Ne?)	Ve her birinden	Yakar, kavurur	Tuzludur (Daha?)

لِتَبْتَغُوا	مَوَاخِرَ	فِيهِ	الْفُلْكَ	وَتَرَى	تَلْبَسُونَهَا	حِلْيَةً
Aramanız içindir (Neden?)	Suları yararken (Bunlar ne içindir?)	O denizde (Nasıl görürsün?)	Gemileri (Nerede?)	Ve görürsün (Neyi?)	Onları giyersiniz	Süs eşyası ki

فِي النَّهَارِ	الَّيْلَ	يُولِجُ	﴿١٢﴾	تَشْكُرُونَ	وَلَعَلَّكُمْ	مِنْ فَضْلِهِ
Gündüze (Daha?)	Geceyi (Nereye?)	Girdirir (Neyi?)		Şükredesiniz	Ve ta ki siz	Onun lütfundan

كُلٌّ	وَالْقَمَرَ	الشَّمْسَ	وَسَخَّرَ	فِي الَّيْلِ	النَّهَارَ	وَيُولِجُ
Her biri	Ve ayı	Güneşi (Daha)	Ve emre amade kılmıştır (Neyi?)	Geceye	Gündüzü (Nereye?)	Ve girdirir (Neyi?)

وَالَّذِينَ	الْمُلْكُ	لَهُ	رَبُّكُمْ	اللّٰهُ	ذٰلِكُمُ	مُسَمًّى	لِاَجَلٍ	يَجْرِي
Ve o kimseler ki	Mülk	O'na aittir	Sizin rabbiniz	Allah'tır	İşte bu	Belirli	Bir süreye kadar ki	Akıp gider (Ne zamana kadar?)

اِنْ تَدْعُوهُمْ	﴿١٣﴾	مِنْ قِطْمِيرٍ	مَا يَمْلِكُونَ	مِنْ دُونِهِ	تَدْعُونَ
Şayet onları çağırsanız		Çekirdek zarına bile	Sahip değildirler (Neye?)	Ondan başka	Dua ediyorsunuz (Kimden başka?)

لَكُمْ	مَا اسْتَجَابُوا	وَلَوْ سَمِعُوا	دُعَٓاءَكُمْ	لَا يَسْمَعُوا
Size	Karşılık veremezler (Kime?)	İşitseler bile	Çağrınızı	İşitmezler (Neyi?)

﴿١٤﴾	مِثْلُ خَبِيرٍ	وَلَا يُنَبِّئُكَ	بِشِرْكِكُمْ	يَكْفُرُونَ	وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
	Her şeyden haberdar olan [Allah] gibi	Ve sana haber veremez (Kim?)	Sizin şirk koşmanızı	İnkar ederler (Neyi?)	Ve kıyamet günü

الْغَنِيُّ	هُوَ	وَاللّٰهُ	اِلَى اللّٰهِ	الْفُقَرَٓاءُ	اَنْتُمُ	يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ
Zengindir/kimseye muhtaç değildir	O	Allah ise	Allah'a	Muhtaçsınız (Kime?)	Sizler	Ey insanlar!

وَمَا ذٰلِكَ	﴿١٦﴾	جَدِيدٍ	بِخَلْقٍ	وَيَأْتِ	يُذْهِبْكُمْ	اِنْ يَشَأْ	﴿١٥﴾	الْحَمِيدُ
Ve bu değildir		Yeni	Bir mahlukat ki	Ve yerinize getirir (Ne?)	Sizi yok eder (Daha?)	Şayet dilerse		Övgüye layık

وَاِنْ تَدْعُ	وِزْرَ اُخْرٰى	وَازِرَةٌ	وَلَا تَزِرُ	﴿١٧﴾	بِعَزِيزٍ	عَلَى اللّٰهِ
Ve şayet çağırsa (Kim?)	Bir diğerinin günahını	Hiçbir günahkar (Neyi?)	Ve yüklenemez (Kim?)		Güç	Allah'a (Ne değildir?)

ذَا قُرْبٰى	وَلَوْ كَانَ	شَيْءٌ	مِنْهُ	لَا يُحْمَلْ	اِلٰى حِمْلِهَا	مُثْقَلَةٌ
Ona yakınlık sahibi	Olsa bile (Ne olsa bile?)	Hiçbir şey	Ondan (Ne?)	Yüklenilmez	O yükün taşınmasına	Yük altında ezilen (Neye çağırsa?)

الصَّلٰوةَ	وَاَقَامُوا	بِالْغَيْبِ	رَبَّهُمْ	يَخْشَوْنَ	الَّذِينَ	اِنَّمَا تُنْذِرُ
Namazı	Ve dosdoğru kıldılar (Neyi?)	Gaib olduğu halde	Rablerinden (O rableri ne olduğu halde?)	Korkuyorlar (Kimden?)	O kimseleri ki	Sen sadece uyarırsın (Kimi?)

﴿١٨﴾	الْمَصِيرُ	وَاِلَى اللّٰهِ	لِنَفْسِهِ	فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى	تَزَكّٰى	وَمَنْ
	Dönüş	Ve sadece Allah'adır (Ne?)	Kendisi için	Ancak arınır (Kim için?)	Arınırsa	Ve her kim

12. Hem iki deniz birbirine eşit olmaz. Şu tatlı, hararet keser, içerken kayar, şu da tuzludur, yakar kavurur. Bununla beraber her birinden bir taze et yersiniz ve bir süs çıkarır giyinirsiniz. Allah'ın lütfundan nasip arayasınız diye, gemilerin de onda (o denizde), suyu yara yara gittiğini görürsün. Umulur ki, şükredersiniz.

13. Geceyi gündüze sokuyor, gündüzü de geceye sokuyor. Güneşi ve ayı emrine boyun eğdirmiştir. Her biri (belirlenmiş bir ecele), takdir edilmiş bir amaca doğru akıp gidiyor. İşte bu gördüklerinizi yapan Allah, Rabbinizdir, mülk O'nundur. O'ndan başka çağırdıklarınız ise, bir çekirdek zarını bile idare edemezler.

14. Kendilerine dua ederseniz, duanızı işitmezler. İşitseler bile size cevabını veremezler. Kıyamet günü de, kendilerini Allah'a ortak koştuğunuzu inkâr ederler. Sana herşeyden haberdar olan (Allah) gibi, haber veren olmaz.

15. Ey insanlar! Sizsiniz hep Allah'a muhtaç fakirler... Allah ise, zengin O, hamd ile övülecek nimetler veren O.

16. Dilerse sizi giderir ve yeni bir kavim getirir.

17. Ve bu Allah'a göre zor birşey değildir.

18. Hem günah çeken bir can, başkasının günahını çekmeyecek. Yükü ağır basan, onun (başkasına) yüklenmesi için çağrıda bulunsa da, ondan bir şey (alınıp) yüklenmeyecektir, isterse bir yakını olsun. Fakat sen ancak gıyaben Rablerinin korkusunu duyanları ve namazı dürüst kılanları sakındırırsın. Temizlenen de sırf kendisi için temizlenir. Nihâyet gidiş Allah'adır.

19. Ne kör ile gören eşit olur,

20. Ne karanlıklar ile aydınlık,

21. Ne de gölge ile sıcaklık.

22. Ölüler de eşit olmaz, diriler de... Gerçi Allah her dilediğine işittirirse de, sen kabirdekilere işittirecek değilsin.

23. Sen sadece bir uyarıcısın.

24. Kuşkusuz biz seni gerçek ile hem bir müjdeci, hem bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet de yoktur ki, içlerinden bir uyarıcı geçmiş olmasın.

25. Seni yalanlıyorlarsa, bunlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Onlara peygamberleri apaçık delillerle, sayfalarla ve nurlu kitap ile gelmişlerdi.

26. Sonra ben, o inkâr edenleri tuttum alıverdim. O zaman inkârım nasıl oldu?

27. Görmedin mi, Allah yukarıdan bir su indirdi de, onunla renkleri başka başka birçok meyveler çıkardık. Dağlardan da yollar var, beyazlı kırmızılı, renkleri de çeşitli, hem de simsiyah.

28. İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da aynı şekilde çeşitli renklerde olanlar vardır. Ancak Allah saygısını, kullarından bilenler duyar. Haberiniz olsun ki, Allah güçlüdür, bağışlayıcıdır.

29. O Allah'ın kitabını okuyup ardınca gidenler, namazı kılıp kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden gizli ve açık harcamakta olanlar, kesinlikle hiç batma ihtimali olmayan bir ticaret umarlar.

30. Çünkü Allah, ecirlerini kendilerine tamamen ödedikten başka, lütfundan onlara fazlasını verecektir. Çünkü O hem bağışlayan, hem de şükrün karşılığını bol verendir.

وَمَا يَسْتَوِى	الْاَعْمٰى	وَالْبَصِيرُ ۝١٩	وَلَا الظُّلُمَاتُ	وَلَا النُّورُ
Eşit olmaz (Kim?)	Kör ile	Gören	Ne de karanlıklarla	Aydınlık

۝٢٠ وَلَا الظِّلُّ	وَلَا الْحَرُورُ ۝٢١	وَمَا يَسْتَوِى	الْاَحْيَاءُ
Ne de gölgeyle	Sıcak	Ve eşit olmaz (Ne?)	Diriler

وَلَا الْاَمْوَاتُ	اِنَّ اللّٰهَ	يُسْمِعُ	مَنْ	يَشَاءُ	وَمَا اَنْتَ	بِمُسْمِعٍ	مَنْ
Ve ne de ölüler	Şüphesiz Allah	İşittirir (Kime?)	O kişiye ki	Diliyor	Ama sen değilsin (Ne?)	İşittirici (Kime?)	O kimselere ki

فِى الْقُبُورِ ۝٢٢	اِنْ اَنْتَ	اِلَّا	نَذِيرٌ ۝٢٣	اِنَّا	اَرْسَلْنَاكَ	بِالْحَقِّ
Kabirdedirler	Sen değilsin	Ancak	Uyarıcı	Şüphesiz biz	Seni gönderdik (Ne ile?)	Hak ile (Nasıl?)

بَشِيرًا	وَنَذِيرًا	وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ	اِلَّا	خَلَا	فِيهَا	نَذِيرٌ ۝٢٤
Müjdeleyici olarak (Daha?)	Ve uyarıcı olarak	Ve hiçbir ümmet yoktur ki	Ancak	Geçmiştir (Nerede?)	O ümmet içinde (Kim?)	Bir uyarıcı

وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ	فَقَدْ كَذَّبَ	الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	جَاءَتْهُمْ	رُسُلُهُمْ
Eğer seni yalanlıyorlarsa	Şüphesiz yalanlamıştı (Kim?)	O kimseler ki	Onlardan öncedir	Onlara getirmişti (Kim?)	Peygamberleri (Ne?)

بِالْبَيِّنَاتِ	وَبِالزُّبُرِ	وَبِالْكِتَابِ	الْمُنِيرِ ۝٢٥	ثُمَّ اَخَذْتُ
Açık deliller (Daha?)	Sahifeler	Ve o kitap ki	Nurlu	Sonra ben yakaladım (Kimi?)

الَّذِينَ	كَفَرُوا	فَكَيْفَ	كَانَ	نَكِيرِ ۝٢٦	اَلَمْ تَرَ	اَنَّ اللّٰهَ	اَنْزَلَ
O kimseleri ki	İnkar ettiler	Nasıl	Oldu	Benim inkarım/ karşı koyuşum	Görmedin mi ki?	Şüphesiz Allah	İndirdi (Nereden?)

مِنَ السَّمَاءِ	مَاءً	فَاَخْرَجْنَا	بِهِ	ثَمَرَاتٍ	مُخْتَلِفًا	اَلْوَانُهَا
Gökten (Ne?)	Su	Ve çıkardık (Ne ile?)	O su ile (Ne çıkardık?)	Meyveler ki	Çeşit çeşit (Ne?)	Renkleri

وَمِنَ الْجِبَالِ	جُدَدٌ	بِيضٌ	وَحُمْرٌ	مُخْتَلِفٌ	اَلْوَانُهَا	وَغَرَابِيبُ	سُودٌ
Dağlardan da vardır (Ne?)	Yollar (Öyle yollar ki)	Beyaz (Daha?)	Ve kırmızı (Yine öyle yollar ki?)	Farklı tonlardadır (Ne?)	Renkleri (Yine öyle yollar ki?)	Kapkara (Ondan bedel?)	Simsiyah

۝٢٧ وَمِنَ النَّاسِ	وَالدَّوَابِّ	وَالْاَنْعَامِ	مُخْتَلِفٌ	اَلْوَانُهُ	كَذٰلِكَ
İnsanlardan	Hayvanlardan	Ve davarlardan da vardır (Ne?)	Farklı olan (Ne?)	Renkleri (Nasıl?)	Yine böyle

اِنَّمَا	يَخْشَى	اللّٰهَ	مِنْ عِبَادِهِ	الْعُلَمٰؤُا	اِنَّ اللّٰهَ	عَزِيزٌ	غَفُورٌ
Ancak	Korkar (Kimden?)	Allah'tan (Kimlerden?)	Kullarından (Kimler korkar?)	Alimler	Şüphesiz Allah	Aziz'dir	Çok mağfiret edendir

۝٢٨ اِنَّ الَّذِينَ	يَتْلُونَ	كِتَابَ اللّٰهِ	وَاَقَامُوا	الصَّلٰوةَ	وَاَنْفَقُوا
Şüphesiz o kimseler ki	Okuyorlar (Neyi?)	Allah'ın kitabını (Daha?)	Ve dosdoğru kıldılar (Neyi?)	Namazı	Ve infak ettiler (Neden?)

مِمَّا	رَزَقْنَاهُمْ	سِرًّا	وَعَلَانِيَةً	يَرْجُونَ	تِجَارَةً	لَنْ تَبُورَ ۝٢٩
O şeyden ki	Biz onları rızıklandırdık (Nasıl infak ettiler?)	Gizli (Daha?)	Ve açık olarak	Umabilirler (Ne?)	Bir ticaret ki	Asla kesada uğramaz

لِيُوَفِّيَهُمْ	اُجُورَهُمْ	وَيَزِيدَهُمْ	مِنْ فَضْلِهِ	اِنَّهُ	غَفُورٌ	شَكُورٌ ۝٣٠
Ta ki onlara tam olarak versin (Neyi?)	Mükâfatlarını (Daha?)	Ve onlara artırsın (Neden?)	Lütfundan	Çünkü o	Çok mağfiret edendir	Bol bol karşılık verendir

وَالَّذ۪ٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقاً

O şey ki | Biz vahyettik (Kime?) | Sana (Nedir o şey?) | Kitap | O | Haktır (Ne olduğu halde?) | Doğrulayıcı olduğu halde (Neyi?)

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِه۪ لَخَب۪يرٌ بَص۪يرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوْرَثْنَا

Ol şeyi ki | Kendinden önceki | Şüphesiz Allah | Kullarını | Elbette bilendir | Görendir | Sonra | Miras kıldık (Neyi?)

الْكِتَابَ الَّذ۪ينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَاۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ۚ

Kitabı (Kime?) | O kimselere ki | Seçtik (Kimden?) | Kullarımızdan | İşte onlardan | Zulmeden var (Neye?) | Nefsine

وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ

Ve onlardan | Orta halli olan var | Ve yine onlardan | Önde olan vardır (Ne ile?) | Hayırlarla (Nasıl?) | Allah'ın izniyle | İşte bu

هُوَ الْفَضْلُ الْكَب۪يرُۜ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ

Asıl bu (Nedir?) | Bir lütuftur ki | Büyük | Adn cennetleri | Orayı girecekler | Süslenirler (Nerede?)

ف۪يهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤاًۚ وَلِبَاسُهُمْ ف۪يهَا حَر۪يرٌ

Orada (Ne ile?) | Bileziklerle (Neden yapılmış?) | Altın (Daha?) | Ve incilerle [süslenirler] | Ve elbiseleri (Nerede?) | Orada (Nedir?) | İpektir

﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ٓي اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَۜ اِنَّ رَبَّنَا

Ve şöyle derler | Hamd | Allah'a mahsustur | Ki O | Giderdi (Kimden?) | Bizden (Neyi?) | Hüznü | Gerçekten Rabbimiz

لَغَفُورٌ شَكُورٌۙ ﴿٣٤﴾ اَلَّذ۪ٓي اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِه۪ۚ

Çok mağfiret edendir | Ve bolca karşılık verendir | Ki O | Bizi yerleştirdi (Nereye?) | Oturulacak yurda (Nasıl yerleştirdi?) | Fazlından

لَا يَمَسُّنَا ف۪يهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا ف۪يهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذ۪ينَ

Bize değmez (Nerede?) | Orada (Ne?) | Yorgunluk (Daha?) | Ve değmez (Nerede?) | Orada (Ne?) | Bıkkınlık | O kimseler ki

كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا

İnkar ettiler | Onlar için vardır (Ne?) | Cehennem ateşi | Hükmedilmez (Kime?) | Onlara | Ki ölsünler (Daha?)

وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَاۜ كَذٰلِكَ نَجْز۪ي كُلَّ كَفُورٍۚ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ

Ve hafifletilmez de (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | Cehennem azabı | İşte böyle | Cezalandırırız (Kimi?) | Her kafiri | Ve onlar

يَصْطَرِخُونَ ف۪يهَاۚ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحاً غَيْرَ الَّذ۪ي

Feryat ederler (Nerede?) | Orada | Ey Rabbimiz! | Bizi çıkar | İşleyelim (Ne?) | Salih amel | O amelden başka ki

كُنَّا نَعْمَلُۜ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ ف۪يهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَٓاءَكُمُ

Biz idik (Ne idik?) | Yapıyor | Sizi yaşatmadık mı? (Ne kadar?) | O kadar ki | Düşünür (Nerede?) | Orada (Kim?) | O kimse ki | Düşünmüştür | Ve size gelmişti de (Kim?)

النَّذ۪يرُۜ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِم۪ينَ مِنْ نَص۪يرٍۚ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ

Uyarıcı | Artık azabı tadın | Zalimler için yoktur (Ne yoktur?) | Hiçbir yardımcı | Şüphesiz Allah

عَالِمُ غَيْبِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

Göklerin gaybını bilendir (Daha?) | Ve yerin de | Doğrusu o | Gayet iyi bilendir (Neyi?) | Sinelerin özünü

31. Kitaplar içinde o sana vahyettiğimiz kitap da, önündekileri (kendisinden öncekileri) doğrulayıcı olmak üzere, hak ancak odur. Muhakkak ki Allah kullarından haberdardır, herşeyi görüp gözetendir.

32. Sonra biz, o kitabı kullarımızdan süzüp seçtiklerimize miras kıldık. Onlardan da nefislerine zulmedenler var, orta bir yol tutan var, Allah'ın izniyle hayırlarda ileri geçenler var. İşte büyük lütuf odur.

33. Adn cennetleri, ona girecekler, orada altın bileziklerle, hem de incilerle süslenecekler. Elbiseleri de orada ipektir.

34. Ve şöyle demektedirler: "Hamdolsun Allah'a, bizden o üzüntüyü giderdi. Gerçekten Rabbimiz çok bağışlayıcı ve şükrün karşılığını bolca verendir.

35. Lütfundan bizi durulacak yurda kondurdu. Burada bize yorgunluk gelmeyecek, burada bize usanç gelmeyecektir."

36. İnkâr edenlere gelince, onlara cehennem ateşi vardır. Hüküm verilmez ki, ölsünler, kendilerinden biraz azap da hafifletilmez. İşte her nankörü böyle cezalandırırız.

37. Ve onlar orada şöyle feryad ederler: "Ey Rabbimiz! Bizleri çıkar da, yapa geldiklerimizden başka yararlı bir iş yapalım. (Onlara şöyle denir): "Ya size orada düşünecek olanın düşüneceği kadar ömür vermedik mi ki? Hem size peygamber de geldi. O halde tadın, çünkü zalimleri kurtaracak yoktur!"

38. Şüphe yok ki Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Elbette O, sinelerin özünü bilir.

Arapça	Türkçe
هُوَ	O
الَّذ۪ي	Öyle bir zâttır ki
جَعَلَكُمْ	Sizi kıldı (Ne?)
خَلَٓائِفَ	Halifeler (Nerede?)
فِي الْاَرْضِۜ	Yeryüzünde
فَمَنْ	Her kim
كَفَرَ	İnkâr ederse
فَعَلَيْهِ	Onun aleyhinedir (Ne?)
كُفْرُهُۜ	İnkârı
وَلَا يَز۪يدُ	Ve arttırmaz (Kimi?)
الْكَافِر۪ينَ	İnkâr edenleri (Ne?)
كُفْرُهُمْ	İnkârları (Nerede?)
عِنْدَ رَبِّهِمْ	Rablerinin katında
اِلَّا	Ancak
مَقْتاًۚ	Hınç yönünden [arttırır]
وَلَا يَز۪يدُ	Ve arttırmaz (Kimi?)
الْكَافِر۪ينَ	İnkâr edenleri (Ne?)
كُفْرُهُمْ	İnkârları
اِلَّا	Ancak
خَسَاراً	Kaybetme yönünden [arttırır]
﴿٣٩﴾	
قُلْ	De ki
اَرَاَيْتُمْ	Gördünüz mü? (Kimi?)
شُرَكَٓاءَكُمُ	Ortaklarınızı
الَّذ۪ينَ	Öyle ortaklar ki
تَدْعُونَ	Dua ediyorsunuz (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ	Allah'tan başka
اَرُون۪ي	Bana gösterin
مَاذَا	Ne şey
خَلَقُوا	Yaratmışlar (Nereden?)
مِنَ الْاَرْضِ	Yeryüzünden
اَمْ	Yoksa
لَهُمْ	Onlar için var mı? (Ne?)
شِرْكٌ	Bir ortaklık (Nerede?)
فِي السَّمٰوَاتِۚ	Göklerde
اَمْ	Yoksa
اٰتَيْنَاهُمْ	Onlara verdik de (Ne?)
كِتَاباً	Bir kitap
فَهُمْ	Onlar da
عَلٰى بَيِّنَتٍ	Bir delil üzeredirler mi (Neden?)
مِنْهُۚ	O kitaptan
بَلْ	Bilakis
اِنْ يَعِدُ	Vaat etmiyor (Kim?)
الظَّالِمُونَ	Zalimler (Onlardan bedel?)
بَعْضُهُمْ	Bir kısmı
بَعْضاً	Diğer bir kısmına
اِلَّا	Ancak
غُرُوراً	Aldanışı [vaat ediyor]
﴿٤٠﴾	
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah
يُمْسِكُ	Tutuyor (Neyi?)
السَّمٰوَاتِ	Gökleri
وَالْاَرْضَ	Ve yeri (Neden tutuyor?)
اَنْ تَزُولَاۚ	Yok olmaktan
وَلَئِنْ	Andolsun ki şayet
زَالَتَٓا	Yok olurlarsa
اِنْ اَمْسَكَهُمَا	O ikisini tutamaz (Kim tutamaz?)
مِنْ اَحَدٍ	Hiç kimse (Kimden sonra?)
مِنْ بَعْدِه۪	Ondan sonra
اِنَّهُ	Şüphesiz o
كَانَ	Daima olmuştur (Ne?)
حَل۪يماً	Halim
غَفُوراً	Çok mağfiret eden
﴿٤١﴾	
وَاَقْسَمُوا	Ve yemin ettiler (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Nasıl?)
جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ	Var güçleriyle
لَئِنْ	Andolsun ki şayet
جَٓاءَهُمْ	Onlara gelirse (Kim?)
نَذ۪يرٌ	Bir uyarıcı
لَيَكُونُنَّ	Elbette olacaklar (Ne?)
اَهْدٰى	Daha doğru yolda (Kimden?)
مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِۚ	Ümmetlerin [herhangi] birinden
فَلَمَّا	Ne zaman ki
جَٓاءَهُمْ	Onlara geldi (Ne?)
نَذ۪يرٌ	Uyarıcı
مَا زَادَهُمْ	Onları arttırmadı
اِلَّا	Ancak
نُفُوراًۙ	Kaçma yönünden [arttırdı]
﴿٤٢﴾	
اِسْتِكْبَاراً	Kibirlendikleri için
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Bu ne için böyleydi?)
وَمَكْرَ السَّيِّئِۜ	Ve kötü planladıkları için
وَلَا يَح۪يقُ	Halbuki kuşatmaz (Ne?)
الْمَكْرُ	Tuzak (Öyle tuzak ki?)
السَّيِّئُ	Kötü
اِلَّا	Ancak [kuşatır]
بِاَهْلِه۪ۜ	Ehlini
فَهَلْ يَنْظُرُونَ	Onlar beklemiyorlar
اِلَّا	Ancak [bekliyorlar]
سُنَّتَ الْاَوَّل۪ينَۚ	Öncekilerin kanununu
فَلَنْ تَجِدَ	Asla bulamazsın (Ne için?)
لِسُنَّتِ اللّٰهِ	Allah'ın kanunu için
تَبْد۪يلاًۚ	Bir değişiklik
وَلَنْ تَجِدَ	Ve asla bulamazsın (Ne için?)
لِسُنَّتِ اللّٰهِ	Allah'ın kanunu için
تَحْو۪يلاً	Bir çevirme
﴿٤٣﴾	
اَوَلَمْ يَس۪يرُوا	Gezmediler mi? (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde
فَيَنْظُرُوا	Ve görmediler mi? (Neyi?)
كَيْفَ	Nasıl
كَانَ	Olmuş (Ne?)
عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ	O kimselerin sonu ki
مِنْ قَبْلِهِمْ	Onlardan önceydiler
وَكَانُٓوا	Ve onlar idi (Ne?)
اَشَدَّ	Daha şiddetli (Kimden?)
مِنْهُمْ	Bunlardan (Ne yönden?)
قُوَّةًۜ	Kuvvet yönünden
وَمَا كَانَ	Ve olmamıştır (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olmamıştır?)
لِيُعْجِزَهُ	Onu aciz bırakacak (Ne?)
مِنْ شَيْءٍ	Hiçbir şey (Nerede?)
فِي السَّمٰوَاتِ	Ne göklerde (Daha?)
وَلَا فِي الْاَرْضِۜ	Ne de yerde
اِنَّهُ	Doğrusu o
كَانَ	Daima olmuştur (Ne?)
عَل۪يماً	Her şeyi bilen (Daha ne olmuştur?)
قَد۪يراً	Her şeye gücü yeten
﴿٤٤﴾	

39. Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. O halde kim inkâr ederse inkârı kendi aleyhinedir. Kâfirlere inkârları, Rableri katında gazaptan başka birşey artırmaz. Kâfirlere inkârları, zarardan başka birşey artırmaz.

40. De ki: "Gördünüz ya, O Allah'tan başka yalvardığınız ortaklarınızı! Gösterin bana onların bu yeryüzünün hangi parçasını yarattıklarını!" Yoksa onların göklerde mi bir ortaklığı var, ya da kendilerine bir kitap vermişiz de, ondan açık bir delil üzerinde mi bulunuyorlar? Hayır, o zalimler, birbirlerini aldatmadan başka bir vaadde bulunmuyorlar!

41. Doğrusu gökleri ve yeri, yok oluvermelerinden Allah tutup koruyor. Andolsun ki, eğer yok oluverseler, onları O'ndan başka kimse tutamaz. O, gerçekten çok halim, çok bağışlayandır.

42. Onlar kendilerine uyarıcı bir peygamber gelirse, kesinlikle ilerideki ümmetlerin en birincisinden daha kabiliyetli olacaklarına, daha iyi yola gideceklerine dair Allah'a en ağır yeminleriyle yemin etmişlerdi. Fakat kendilerine uyarıcı bir peygamber geldiği zaman, bu onların yalnızca ürkekliklerini artırdı.

43. Bu, yeryüzünde (kurdukları) bir büyüklenme ve bir suikast düzenidir. Oysa kötü düzen, ancak sahibinin başına geçer. O halde öncekilerin kanunundan (onlara uygulanan ilahi kanundan) başka ne gözetirler! Sen Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın, Allah'ın kanununda asla bir sapma da bulamazsın!

44. Ya yeryüzünde gezip bir bakmadılar mı, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Oysa onlar, kendilerinden daha kuvvetli idiler. Allah'ı, ne göklerde ve ne de yerde, O'nu, hiçbir şeyin aciz bırakma imkânı ve ihtimali yoktur. O, hiç şüphesiz, herşeyi bilendir, herşeye gücü yetendir.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ

Eğer cezalandıracak olsaydı *(Kim?)* | Allah *(Kimi?)* | İnsanları *(Ne sebebiyle?)* | Kazandıkları sebebiyle | Bırakmazdı *(Ne üzerinde?)*

عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ

Yerin sırtında *(Ne bırakmazdı?)* | Hiçbir canlı | Fakat | Onları ertelemektedir *(Ne zamana kadar?)* | Bir vakte kadar ki | Belirli

فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِه۪ بَص۪يرًا ﴿٤٥﴾

Artık geldiğinde *(Ne?)* | Vakitleri | Şüphesiz Allah | Daima olmuştur *(Ne?)* | Kullarını | Gören

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ يٰسٓ — آيَاتُهَا ٨٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَك۪يمِۙ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَۙ ﴿٣﴾

Yâ Sîn | Kuran'a yemin olsun *(Öyle Kuran ki)* | Hakîm olan | Muhakkak sen *(Kimdensin?)* | Elbette resullerdensin *(Ne üzerine gönderilen resullerden?)*

عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍۜ ﴿٤﴾ تَنْز۪يلَ الْعَز۪يزِ الرَّح۪يمِۙ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ

Yol üzerine *(Öyle yol ki)* | Dosdoğru olan | *(Allah onu indirmiştir, nasıl?)* Aziz olan zatın indirmesiyle *(Öyle yüce zat ki?)* | Pek merhametli olan *(Niçin indirildi?)* | Uyarman için *(Kimi?)*

قَوْمًا مَٓا اُنْذِرَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ

Bir topluluğu *(Öyle topluluk ki)* | Uyarılmadı *(Kim?)* | Onların babaları | Bu yüzden onlar da *(Nedirler?)* | Habersizdirler | Andolsun kesinlikle | Hak olmuştur *(Ne?)* | Söz *(Kime olan söz?)*

عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا

Onların çoğunun aleyhine olan | Bu sebeple onlar | İman etmezler | Muhakkak ki biz | Geçirdik *(Nereye?)* | Onların boyunlarına *(Ne geçirdik?)* | Zincirler

فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ

Onların elleri *(Nereye toplanmıştır?)* | Çenelerine toplanmıştır | Bu sebeple onlar *(Nedirler?)* | Başları kalkıktır | Biz meydana getirdik *(Nereden?)* | Önlerinden *(Ne meydana getirdik?)*

سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

Bir set *(Daha nereden?)* | Ve arkalarından *(Ne meydana getirdik?)* | Bir set | Ve onları örttük | Onlar bu sebeple | Göremezler

وَسَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

Ve eşittir *(Kime?)* | Onlara *(Ne?)* | Uyarman | Ya da | Onları uyarmaman | Onlar inanmazlar

اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِۚ فَبَشِّرْهُ

Ancak sen uyarırsın *(Kimi?)* | O kimseyi ki | Uydu *(Neye?)* | Zikre *(Daha?)* | Ve korktu *(Kimden?)* | Rahman'dan *(Ne halde korktu?)* | Görmediği halde | İşte onu müjdele *(Ne ile?)*

بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَر۪يمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ

Bir mağfiret ile *(Daha ne ile?)* | Ve bir mükâfat ile *(Öyle mükâfat ki)* | Çok değerli/cömertçe | Muhakkak biz | Biz | Diriltiriz *(Neyi diriltiriz?)* | Ölüleri *(Daha?)* | Ve yazarız *(Neyi?)*

مَا قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْۜ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ ف۪ٓي اِمَامٍ مُب۪ينٍ ﴿١٢﴾

O şeyleri ki | Takdim ettiler/yaptılar | Ve onların izlerini | Ve her şeyi | Onu saydık/kaydettik *(Nerede?)* | Bir kitapta *(Öyle kitap ki)* | Apaçık olan

45. Bununla beraber Allah, insanları kendi işledikleri yüzünden hemen cezalandıracak olsa, yeryüzünde bir deprenen (canlı) bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye kadar erteler. Nihâyet ecelleri geldiği zaman, işte o zaman şüphe yok ki, Allah kullarını görür.

YÂSÎN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
83 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yasin.

2. Hikmetli Ku'ran'a andolsun ki,

3. Emin ol ki sen, o risaletle gönderilen peygamberlerdensin!

4. Bir dosdoğru yol üzerindesin.

5. Güçlü ve çok merhametli Allah'ın azar azar indirdiği vahyi ile.

6. Babaları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir kavme korkunç sonu haber veresin diye...

7. Andolsun ki, pek çoklarına karşı söz hak olmuştur da, artık onlar imana gelmezler.

8. Çünkü biz onların boyunlarına kelepçeler geçirmişiz, onlar çenelerine dayanmıştır da burunları yukarı, gözleri aşağı somurtmaktadırlar.

9. Hem önlerinden bir set ve arkalarından bir set çekmişiz, kendilerini sarmışızdır da, baksalar da görmezler.

10. Ve onlar için birdir, ha uyarmışsın kendilerini, ha uyarmamışsın, inanmazlar

11. Ancak zikre (Kur'an'a) uyan ve görmediği halde Rahman'a karşı korku besleyen kimseyi sakındırırsın. İşte onu hem bir bağışlama, hem de değerli bir mükâfatla müjdele!

12. Gerçekten biz, biziz, ölüleri diriltiriz ve önceden yapıp gönderdikleri şeyleri ve bıraktıkları eserleri kitaba geçiririz. Zaten herşeyi açık bir kütükte, bir İmam-ı Mübin'de saymışızdır.

13. Ve onlara, o şehir halkını örnek ver. Hani oraya o gönderilen elçiler varmıştı.

14. O sıra ki onlara (önce) o iki elçiyi göndermiştik, onları yalanladılar. Biz de bir üçüncü ile ızzet ve kuvvet verdik de, varıp dediler ki: "Haberiniz olsun, biz sizlere gönderilmiş elçileriz."

15. (Onlar) dediler ki: "Siz bizim gibi insandan başka bir şey değilsiniz, hem Rahman hiç birşey indirmedi, siz sırf yalan söylüyorsunuz!"

16. (Elçiler de) dediler ki: "Rabbimiz bilir, inanın biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz.

17. Açık bir tebliğden ötesi ise, bize düşmez."

18. (Onlar) dediler ki: "Doğrusu siz bize uğursuzluk getirdiniz. Yemin ederiz ki, vazgeçmezseniz sizi hiç tınmadan taşlarız ve kesinlikle size bizden pek acıklı bir azap dokunur."

19. (Elçiler): "Sizin uğursuzluk kuşunuz beraberinizdedir. Size öğüt verilse de, öyle mi? Doğrusu siz aşırılığı adet edinmiş bir kavimsiniz." dediler.

20. O sırada şehrin ta ucundan bir adam koşarak geldi ve dedi ki: "Ey hemşehrilerim, uyun o gönderilen elçilere!

21. Uyun, sizden bir ücret istemeyen o zatlara ki, onlar hidâyete ermişlerdir.

22. Hem neden kulluk etmeyeyim ki ben o beni yaratana? Hep de döndürülüp O'na götürüleceksiniz!

23. Ben hiç O'ndan başka ilahlar mı edinirim? Eğer o Rahman bana bir zarar dilerse, onların şefaati benden yana hiçbir şeye yaramaz ve beni kurtaramazlar.

24. Şüphesiz ben o zaman açık bir sapıklık içindeyimdir.

25. Haberiniz olsun ki ben, Rabbinize iman getirdim, gelin dinleyin beni!"

26. (Ona) denildi ki: "Haydi, gir cennete!" Dedi ki: "Ah ne olurdu, kavmim bilselerdi,

27. Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikram olunan kullarından kıldığını."

الْمُرْسَلُونَۚ	جَٓاءَهَا	اِذْ	اَصْحَابَ الْقَرْيَةِۢ	مَثَلًا	لَهُمْ	وَاضْرِبْ
Elçiler (Ondan bedel?)	Onlara gelmişti (Kim?)	O vakit ki	O şehir halkını	Misalini (O misalden bedel?)	Onlara (Ne ver?)	Ver (Kime?)

بِثَالِثٍ	فَعَزَّزْنَا	هُمَا	فَكَذَّبُوهُمَا	اثْنَيْنِ	اِلَيْهِمُ	اَرْسَلْنَٓا	اِذْ ﴿١٣﴾
Üçüncü bir elçiyle	Biz de onları destekledik (Kim ile?)	İkisini	Bunun üzerine yalanladılar (Kimi?)	İki kişiyi	Onlara (Kimi?)	Biz göndermiştik (Kime?)	O vakit ki

بَشَرٌ	اِلَّا	مَٓا اَنْتُمْ	قَالُوا ﴿١٤﴾	مُرْسَلُونَ	اِلَيْكُمْ	اِنَّٓا	فَقَالُٓوا
Bir beşersiniz (Öyle beşer ki)	Ancak	Siz değilsiniz	Dediler (Ne dediler?)	Gönderilmişleriz	Size (Neyiz?)	Muhakkak ki biz (Kime?)	Ve dediler (Ne dediler?)

تَكْذِبُونَ	اِلَّا	اِنْ اَنْتُمْ	مِنْ شَيْءٍۙ	الرَّحْمٰنُ	وَمَٓا اَنْزَلَ	مِثْلُنَاۙ
Yalan söylüyorsunuz	Ancak	Siz değilsiniz	Herhangi bir şey	Rahman (Ne indirmedi?)	Ve indirmedi (Kim?)	Bizim gibi

اِلَّا	وَمَا عَلَيْنَٓا	﴿١٦﴾ لَمُرْسَلُونَ	اِلَيْكُمْ	اِنَّٓا	يَعْلَمُ	رَبُّنَا	قَالُوا ﴿١٥﴾
Ancak (Ne düşer?)	Bize düşmez	Elbette gönderilmişleriz	Size	Muhakkak ki biz (Kime?)	Biliyor	Rabbimiz	Dediler (Ne dediler?)

لَمْ تَنْتَهُوا	لَئِنْ	بِكُمْۚ	تَطَيَّرْنَا	اِنَّا	قَالُٓوا ﴿١٧﴾	الْمُبِينُ	الْبَلَاغُ
Vazgeçmezseniz	Yemin olsun şayet	Sizinle	Uğursuzluğa uğradık (Kiminle?)	Muhakkak ki biz	Dediler (Ne dediler?)	Apaçık olan	Tebliğ (Öyle tebliğ ki)

طَٓائِرُكُمْ	قَالُوا ﴿١٨﴾	اَلِيمٌ	عَذَابٌ	مِنَّا	وَلَيَمَسَّنَّكُمْ	لَنَرْجُمَنَّكُمْ
Sizin uğursuzluğunuz (Kim ile beraberdir?)	(Elçiler) Dediler (Ne dediler?)	Can yakıcı	Bir azap (Öyle azap ki)	Bizim tarafımızdan (Ne erişir?)	Ve kesinlikle size erişir (Kim tarafından?)	Elbette sizi taşlarız (Daha?)

وَجَٓاءَ ﴿١٩﴾	مُسْرِفُونَ	قَوْمٌ	اَنْتُمْ	بَلْ	ذُكِّرْتُمْۜ	اَئِنْ	مَعَكُمْۜ
Ve geldi (Nereden?)	Aşırılığa gidenler	Bir topluluksunuz (Öyle topluluk ki)	Siz (Nesiniz?)	Bilakis	Size öğüt veriliyorsa [uğursuzluğa mı uğrayacaksınız?]	Şayet	Sizinle beraberdir

﴿٢٠﴾ الْمُرْسَلِينَۙ	اتَّبِعُوا	يَا قَوْمِ	قَالَ	يَسْعٰى	رَجُلٌ	مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ
Bu elçilere	Uyun (Kime?)	Ey kavmim!	Dedi (Ne dedi?)	Koşuyor	Bir adam (Öyle adam ki)	Şehrin diğer ucundan (Kim?)

وَمَا لِيَ	﴿٢١﴾ مُهْتَدُونَ	وَهُمْ	اَجْرًا	لَا يَسْـَٔلُكُمْ	مَنْ	اتَّبِعُوا
Bana ne oluyor ki	Doğru yola ermişlerdir?	Onlar (Kimlerdir?)	Hiçbir ücret	Sizden istemiyor (Ne istemiyor?)	O kimseye ki	Uyun (Kime uyun?)

مِنْ دُونِهٖٓ	ءَاَتَّخِذُ	﴿٢٢﴾ تُرْجَعُونَ	وَاِلَيْهِ	فَطَرَنِي	الَّذِي	لَٓا اَعْبُدُ
Ondan başka (Ne edineyim mi?)	Edineyim mi? (Kimden başka?)	Döndürüleceksiniz	Ve yalnız ona	Beni yoktan var etti	O zata ki	Ben ibadet etmeyeyim (Kime?)

شَيْـًٔا	شَفَاعَتُهُمْ	عَنِّي	لَا تُغْنِ	بِضُرٍّ	الرَّحْمٰنُ	اِنْ يُرِدْنِ	اٰلِهَةً
Ufacık bir şeyi	Onların şefaati (Neyi gideremez?)	Benden (Ne gideremez?)	Gideremez (Kimden?)	Zarar vermeyi	Rahman (Neyi dilerse?)	Eğer dilerse bana (Kim dilerse?)	İlahlar (Öyle ilahlar ki)

اٰمَنْتُ	اِنِّي	﴿٢٤﴾ مُبِينٍ	لَفِي ضَلَالٍ	اِذًا	اِنِّي	﴿٢٣﴾ وَلَا يُنْقِذُونِۚ
İnandım (Kime?)	Muhakkak ki ben	Apaçık olan	Elbette bir sapkınlık içindeyimdir (Öyle sapkınlık ki)	O takdirde (Neyim?)	Muhakkak ki ben	Ve beni kurtaramazlar da

قَوْمِي	يَا لَيْتَ	قَالَ	الْجَنَّةَۜ	ادْخُلِ	قِيلَ	﴿٢٥﴾ فَاسْمَعُونِۜ	بِرَبِّكُمْ
Benim kavmim	Ne olaydı keşke	O da dedi ki	Cennete	Gir (Nereye?)	Denildi (Ne denildi?)	O halde beni dinleyin	Rabbinize

﴿٢٧﴾ مِنَ الْمُكْرَمِينَ	وَجَعَلَنِي	رَبِّي	لِي	بِمَا غَفَرَ	﴿٢٦﴾ يَعْلَمُونَۙ
İkram edilen kullarından	Ve beni kıldığını (Kimden?)	Rabbimin (Daha neyi bilselerdi?)	Bana (Kimin?)	Mağfiretini (Kime?)	Biliyor olsalardı (Neyi bilselerdi?)

Pieces one

وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِه۪ مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَٓاءِ

Biz indirmedik (Kime?) | Onun kavmine (Kimden sonra?) | Ondan sonra (Ne indirmedik?) | Bir ordu (Nereden?) | Gökten

وَمَا كُنَّا مُنْزِل۪ينَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ

Ve biz değiliz de (Ne değiliz?) | İndiriciler | Olmadı | Ancak | Çığlık oldu (Öyle çığlık ki) | Tek | Birden bire onlar

خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِۚ مَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ رَسُولٍ

Sönüvericilerdir | Ya ne yazık (Kime?) | Kullara | Onlara gelmedi (Kim gelmedi?) | Bir peygamber

اِلَّا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

Ancak | Onlar oldular (Kim ile?) | O peygamberle (Ne oldular?) | Dalga geçerler | Bilmediler mi? (Neyi?) | Nicesini | Helak ettik (Neden önce?) | Onlardan önce (Neden?)

مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَم۪يعٌ

Nesillerden | Elbette onlar (Kime?) | Bunlara | Dönmezler | Onların hiç biri değildir | Ancak | Toplanmışlardır (Nerede?)

لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُۚ اَحْيَيْنَاهَا

Yanımızda (Daha nedirler?) | Huzura getirilmişlerdir | Bir delildir (Kim için?) | Onlar için (Ne delildir?) | Yer (Öyle yer ki) | Ölü olan | Biz ona can verdik (Daha?)

وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا ف۪يهَا جَنَّاتٍ

Ve çıkarttık (Neden?) | Ondan (Ne çıkarttık?) | Dane çıkarttık | İşte ondan | Yerler | Ve meydana getirdik (Nerede?) | O yerde (Ne meydana getirdik?) | Bahçeler (Neden?)

مِنْ نَخ۪يلٍ وَاَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا ف۪يهَا مِنَ الْعُيُونِۙ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا

Hurma ağaçlarından (Daha?) | Ve üzüm bağlarından (Daha?) | Ve fışkırttık (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne fışkırttık?) | Pınarlar (Niçin bahçeler meydana getirdik?) | Yesinler diye (Neden?)

مِنْ ثَمَرِه۪ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْد۪يهِمْۜ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذ۪ي

Onların meyvesinden (Daha neden yesinler diye?) | Ol şeyden ki | Onu yapmıştır (Ne?) | Elleri | Hala şükretmezler mi? | Münezzehtir (Kim?) | O zat ki

خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا

Yarattı (Neyi?) | Çiftleri | Tamamını (O çiftler nedendir?) | O şeylerden ki | Bitiriyor (Ne?) | Yer (Daha nedendir o çiftler?) | Ve kendilerinden (Daha nedendir?) | Ve o şeylerden ki

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الَّيْلُۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ

Bilmiyorlar | Bir delildir (Kime?) | Onlara (Ne delildir?) | Gece | Sıyırıp çekeriz (Neden?) | Geceden (Neyi?) | Gündüzü | Bir de bakarsın ki onlar (Nedirler?)

مُظْلِمُونَۙ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْر۪ي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَاۜ ذٰلِكَ

Karanlığa gömülmüştürler | Güneş | Akıp gider (Nerede akıp gider?) | Yörüngede (Neye ait olan?) | Kendisine ait olan | İşte bu (Nedir?)

تَقْد۪يرُ الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِۜ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ

İzzet sahibi zat'ın takdiridir (Öyle izzet sahibi zat ki) | Her şeyi bilen | Ay | Onu tayin etmişizdir (Nerede?) | Bir takım konaklama yerlerinde | Ta ki döner (Neye döner?)

كَالْعُرْجُونِ الْقَد۪يمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغ۪ي لَهَٓا اَنْ تُدْرِكَ

Eğri hurma dalı gibi olmaya (Öyle hurma dalı ki?) | Eski [kurumuş] olan | Güneş değildir (Ne değildir?) | Yaraşır değildir (Neye?) | Güneşe (Ne?) | Ulaşması (Neye ulaşması?)

الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِۜ وَكُلٌّ ف۪ي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

Aya ulaşması | Ve gece de değildir (Ne değildir?) | Gündüzün önüne geçer değildir | Her biri (Nerede?) | Bir yörüngede | Yüzüp giderler

28. Arkasından ise kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik, indirecek de değildik.

29. (Onları helâk eden) yalnızca korkunç bir ses oldu; hemen sönüverdiler.

30. Yazıklar olsun o kullara ki, kendilerine gelen her peygamberle mutlaka alay ediyorlardı.

31. Baksalar ya, kendilerinden önce ne kadar nesiller helak etmişiz. Onlar hiç kendilerine geri dönüp gelmiyorlar...

32. Ancak hepsi toplanıp bizim huzurumuza getirilmişlerdir.

33. Hem ölü toprak onlara bir delildir. Biz ona hayat verdik ve ondan taneler çıkardık da, ondan yiyip duruyorlar.

34. Ve onda (yeryüzünde) bahçeler yaptık, hurma bahçeleri, üzüm bağları, neler neler... İçlerinde pınarlar akıttık.

35. Ürününden ve kendi elleriyle ürettiklerinden yesinler diye... Hâlâ şükretmeyecekler mi?

36. Yerin bitirdiklerinden ve kendi nefislerinden ve daha bilemeyecekleri nice şeylerden bütün o çiftlerin hepsini yaratan (Allah) münezzehtir.

37. Gece de onlara bir delildir, ondan gündüzü soyarız, bir de bakarlar ki, karanlığa dalmışlar.

38. Güneş de bir delildir, kendisine mahsus bir yörünge için akıp gidiyor. O işte, O güçlü ve herşeyi bilen Allah ın takdiridir.

39. Aya da, ona da konak konak miktarlar biçmişizdir. Nihâyet dönmüş, eski hurma salkımının eğri çöpü gibi (ipince) olmuştur.

40. Ne güneşin aya (yetişip) çatması yaraşır, ne de gece gündüzü geçer; herbiri birer yörüngede yüzerler.

41. Onlara bir delil de o dolu gemide zürriyetlerini taşımamız,

42. Ve kendilerine onun gibi binecekleri şeyler yaratmamızdır.

43. Dilersek onları (suda) boğarız da, o zaman onlar için ne feryat eden vardır, ne de onlar kurtarılırlar.

44. Ancak tarafımızdan bir rahmet ve bir zamana kadar yaşatmak için başka.

45. Durum böyle iken onlara: "Önünüzdekini ve arkanızdakini gözetip korunun ki, rahmete erişesiniz." denildiği zaman,

46. Kendilerine Rablerinin âyetlerinden her hangi bir âyet de gelse, mutlaka ondan yüz çevire gelirler.

47. (Onlara): "Allah'ın size rızık olarak verdiği şeylerden hayra harcayın" denildiği zaman da, o kâfirler iman edenler için şöyle dediler: "Biz hiç yedirirmiyiz o kişiye ki, Allah dilese ona yiyeceğini verirdi. Siz apaçık bir sapıklık içinde değil de nesiniz?"

48. Ve onlar: "Ne zaman bu vaad, doğru sözlü iseniz?" diyorlar.

49. Başka değil, sadece bir tek korkunç sese bakıyorlar, bir korkunç ses ki, onlar çekişip dururlarken kendilerini yakalayıverir.

50. O zaman bir vasiyete bile güç yetiremezler; ailelerine de dönecek değillerdir.

51. Sur üfürülmüştür, bir de ne baksınlar, kabirlerinden Rablerine doğru akın ediyorlar.

52. Derler ki: "Eyvah başımıza gelenlere, bizi uyuduğumuz yerden kim kaldırdı? Bu işte O Rahimin'in vaad ettiği... O gönderilen peygamberler doğru söylemişler.

53. Başka değil, sadece tek bir korkunç ses olmuş, derhal hepsi toplanmış huzurumuza getirilmişlerdir.

54. Artık bugün hiç kimseye zerrece zulmedilmez. Ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

وَاٰيَةٌ	Bir delildir (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne delildir?)
اَنَّا	Muhakkak ki biz
حَمَلْنَا	Taşıdık (Neyi?)
ذُرِّيَّتَهُمْ	Onların zürriyetlerini (Nerede?)
فِى الْفُلْكِ	Gemide (Öyle gemi ki)
الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾	Dopdolu olan

وَخَلَقْنَا	Yarattık (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Neden?)
مِنْ مِثْلِهِ	Bunun benzerinden (Ne yarattık?)
مَا	O şey ki
يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾	Biniyorlar
وَاِنْ نَشَاْ	Şayet dileseydik
نُغْرِقْهُمْ	Onları boğardık

فَلَا صَرِيخَ	O zaman hiç imdada koşan olmazdı (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için
وَلَا هُمْ	Ve onlar olmazdı da (Ne olmazdı?)
يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾	Kurtarılırlar
اِلَّا	Ancak hariç
رَحْمَةً	Bir rahmet (Kim tarafından?)
مِنَّا	Bizim tarafımızdan
وَمَتَاعًا	Ve faydalandırmamız hariç (Ne zamana kadar?)

اِلٰى حِينٍ ﴿٤٤﴾	Belli bir süreye kadar
وَاِذَا قِيلَ	Denildiğinde (Kime?)
لَهُمُ	Onlara (Ne denildiğinde?)
اتَّقُوا	Korkun (Neden?)
مَا	Ol şeyden ki
بَيْنَ اَيْدِيكُمْ	Sizin önünüzdedir (Daha neden korkun?)
وَمَا خَلْفَكُمْ	Ve arkada bıraktığınızdan

لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾	Merhamet olunasınız
وَمَا تَاْتِيهِمْ	Gelmemiştir (Ne gelmemiştir?)
مِنْ اٰيَةٍ	Herhangi bir ayet (Neden?)
مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ	Rablerinin ayetlerinden

اِلَّا	Ancak (gelmişse)
كَانُوا	Onlar oldular (Neden?)
عَنْهَا	O ayetten (Ne oldular?)
مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾	Yüz çeviriciler
وَاِذَا قِيلَ	Denildiğinde (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne denildiğinde?)
اَنْفِقُوا	İnfak edin (Neden?)
مِمَّا	O şeyden ki
رَزَقَكُمُ	Size rızk verdi (Kim rızk verdi?)

اللّٰهُ	Allah
قَالَ	(Böyle söylendiğinde) Dedi (Kim dedi?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Kime dediler?)
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
اٰمَنُوا	Onlar iman ettiler (Ne dediler?)
اَنُطْعِمُ	Doyuralım mı? (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
لَوْ يَشَاءُ	Şayet dileseydi (Kim dileseydi?)
اللّٰهُ	Allah

اَطْعَمَهُ	Onu doyururdu
اِنْ اَنْتُمْ	Siz değilsiniz
اِلَّا	Ancak
فِى ضَلَالٍ	Bir sapkınlık içindesiniz (Öyle sapkınlık ki)
مُبِينٍ ﴿٤٧﴾	Apaçık olan
وَيَقُولُونَ	Derler (Ne derler?)
مَتٰى	Ne zamandır (Ne?)
هٰذَا الْوَعْدُ	Bu tehdit

اِنْ كُنْتُمْ	Eğer iseniz (Ne iseniz?)
صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾	Doğru söyleyenler
مَا يَنْظُرُونَ	Onlar beklemiyorlar
اِلَّا	Ancak [bekliyorlar] (Neyi?)
صَيْحَةً	Çığlık (Öyle çığlık ki)
وَاحِدَةً	Tek (Yine öyle çığlık ki?)

تَاْخُذُهُمْ	Onları yakalayacak olan
وَهُمْ	Onlar iken (Ne iken?)
يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾	Çekişiyorlar
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ	İşte o zaman ne güç yetirebilirler (Neye?)
تَوْصِيَةً	Vasiyet etmeye

وَلَا اِلٰى اَهْلِهِمْ	Ne de ailelerine
يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾	Dönebilirler
وَنُفِخَ	Ve üfürülmüştür (Neye?)
فِى الصُّورِ	Sura
فَاِذَا هُمْ	Bir de bakarsın ki onlar (Nereden?)
مِنَ الْاَجْدَاثِ	Kabirlerden (Kime?)

اِلٰى رَبِّهِمْ	Rablerine
يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾	Akıp giderler
قَالُوا	Dediler (Ne dediler?)
يَا وَيْلَنَا	Vay bize!
مَنْ	Kim
بَعَثَنَا	Bizi kaldırdı (Nereden?)
مِنْ مَرْقَدِنَا	Uyuduğumuz yerden

هٰذَا	Bu (Nedir?)
مَا	O şeydir ki
وَعَدَ	Vaat etmiştir (Kim?)
الرَّحْمٰنُ	Rahman
وَصَدَقَ	Ve doğru söylemiştir (Kim?)
الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾	Peygamberler
اِنْ كَانَتْ	Olmadı
اِلَّا	Ancak (Ne oldu?)

صَيْحَةً	Bir çığlık (Öyle çığlık ki)
وَاحِدَةً	Tek
فَاِذَا هُمْ	Birden bire onlar
جَمِيعٌ	Toplanmışlardır (Nerede?)
لَدَيْنَا	Yanımızda (Onlar daha nedirler?)
مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾	Huzura getirilmişlerdir
فَالْيَوْمَ	O gün

لَا تُظْلَمُ	Haksızlığa uğramaz (Kim?)
نَفْسٌ	Hiçbir can (Ne miktar haksızlığa uğramaz?)
شَيْـًٔا	En ufak bir miktar
وَلَا تُجْزَوْنَ	Ve karşılığını almazsınız
اِلَّا	Ancak (Karşılığını alırsınız)
مَا	O şeyin ki
كُنْتُمْ	Siz oldunuz (Ne oldunuz?)
تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾	Yapar oldunuz

Arapça	Türkçe
إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ	Muhakkak ki cennetlikler
الْيَوْمَ	Bugün (Nerede?)
فِي شُغُلٍ	Meşguliyet içinde (Nedirler?)
فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾	Zevk-i sefa içindedirler
هُمْ	Onlar (Daha?)
وَأَزْوَاجُهُمْ	Ve onların eşleri (Neredesir?)
فِي ظِلَالٍ	Gölgededirler
عَلَى الْأَرَائِكِ	Tahtlar üzerine (Nedirler?)
مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾	Kurulucudurlar
لَهُمْ	Onlar için vardır (Nerede?)
فِيهَا	Orada (Ne vardır?)
فَاكِهَةٌ	Yemiş/ meyve
وَلَهُمْ	Ve onlar için vardır (Ne vardır?)
مَا	Ol şey ki
يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾	İstiyorlar
سَلَامٌ	Selam (Nasıl?)
قَوْلًا	Söz olarak (Kim tarafından?)
مِنْ رَبٍّ	Rab tarafından (Öyle rab ki)
رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾	Çok merhametli olan
وَامْتَازُوا	Ayrılın (Ne zaman?)
الْيَوْمَ	Bugün
أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾	Ey günahkârlar
أَلَمْ أَعْهَدْ	Ahit vermedim mi? (Kime?)
إِلَيْكُمْ	Size?
يَا بَنِي آدَمَ	Ey âdemoğulları (Ne demedim mi?)
أَنْ	Şöyle
لَا تَعْبُدُوا	İbadet etmeyin (Kime?)
الشَّيْطَانَ	Şeytana
إِنَّهُ	Çünkü o (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Nedir?)
عَدُوٌّ	Düşmandır (Öyle düşman ki)
مُبِينٌ ﴿٦٠﴾	Apaçık olan (Daha ne demedim mi?)
وَأَنِ	Ve şöyle
اعْبُدُونِي	Bana ibadet edin (Kime?)
هٰذَا	İşte bu (Nedir?)
صِرَاطٌ	Yoldur (Öyle yol ki)
مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾	Dosdoğru olan
وَلَقَدْ	Andolsun elbette
أَضَلَّ	Saptırdı (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Kimi?)
جِبِلًّا	Nesilleri (Öyle nesiller ki)
كَثِيرًا	Çok olan
أَفَلَمْ تَكُونُوا	Hala olmadınız mı? (Ne olmadınız mı?)
تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾	Anlıyorsunuz
هٰذِهِ	İşte bu (Nedir?)
جَهَنَّمُ	Cehennemdir
الَّتِي	Öyle cehennem ki
كُنْتُمْ	Siz oldunuz (Ne oldunuz?)
تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾	Tehdit ediliyorsunuz
اِصْلَوْهَا	Oraya girin (Ne zaman?)
الْيَوْمَ	Bugün (Ne sebebiyle?)
بِمَا كُنْتُمْ	Olmanız sebebiyle (Ne olmanız sebebiyle?)
تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾	İnkâr ediyorsunuz
اَلْيَوْمَ	O gün
نَخْتِمُ	Mühürleriz (Neyi?)
عَلٰى أَفْوَاهِهِمْ	Ağızlarını
وَتُكَلِّمُنَا	Ve bize konuşur (Ne?)
أَيْدِيهِمْ	Elleri
وَتَشْهَدُ	Ve şahitlik eder (Ne?)
أَرْجُلُهُمْ	Ayakları (Neyi konuşur ve neye şahitlik eder?)
بِمَا	O şeye ki
كَانُوا	Onlar oldular (Ne oldular?)
يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾	Kazanır oldular
وَلَوْ نَشَاءُ	Şayet dileseydik
لَطَمَسْنَا	Kesinlikle silip kör ederdik (Neyi?)
عَلٰى أَعْيُنِهِمْ	Gözlerini
فَاسْتَبَقُوا	Hemen koşuşurlardı (Neye?)
الصِّرَاطَ	Yola
فَأَنّٰى	Ama nereden
يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾	Göreceklerdi
وَلَوْ نَشَاءُ	Şayet dileseydik
لَمَسَخْنَاهُمْ	Elbette onların şekillerini değiştirirdik (Nerede?)
عَلٰى مَكَانَتِهِمْ	Yerlerinde
فَمَا اسْتَطَاعُوا	Böylece güçleri yetmezdi (Neye?)
مُضِيًّا	İleri gitmeye
وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾	Ve dönemezlerdi
وَمَنْ	Ve her kime
نُعَمِّرْهُ	Ona uzun ömür verirsek
نُنَكِّسْهُ	Onu tersine çeviririz (Nede tersine çeviririz?)
فِي الْخَلْقِ	Yaratılışta
أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾	Hala düşünmezler mi?
وَمَا عَلَّمْنَاهُ	Biz ona öğretmedik (Neyi öğretmedik?)
الشِّعْرَ	Şiiri
وَمَا يَنْبَغِي	Ve yaraşmaz da (Kime?)
لَهُ	Ona
إِنْ هُوَ	O değildir
إِلَّا	Ancak (Nedir?)
ذِكْرٌ	Bir öğüttür (Daha nedir?)
وَقُرْآنٌ	Ve Kuran'dır (Öyle Kuran ki)
مُبِينٌ ﴿٦٩﴾	Apaçık (Onu niçin indirdik?)
لِيُنْذِرَ	Uyarsın diye (Kimi uyarsın diye?)
مَنْ	O kimseyi ki
كَانَ	Oldu (Ne oldu?)
حَيًّا	Canlı oldu (Daha niçin indirdik?)
وَيَحِقَّ	Ve gerçekleşsin diye (Ne gerçekleşsin diye?)
الْقَوْلُ	Söz (Kime olan söz?)
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾	Kâfirler aleyhine olan

55. Gerçekten cennetlikler bugün bir uğraş içinde zevk etmektedirler.

56. Kendileri ve eşleri gölgelikler içinde koltuklar üzerinde kurulmuşlardır.

57. Onlara orada bir meyve vardır. Hem onlara orada ne isterlerse var...

58. (Ayrıca onlara) Rahîm olan Rab'den bir "selam" sözü de vardır.

59. Ve haydi, ayrılın bugün ey suçlular!

60. Ey Âdemoğulları! Ben size şeytana kulluk etmeyin, o size açık bir düşmandır diye and vermedim mi?

61. Ve bana kulluk edin, doğru yol budur, diye.

62. Böyle iken, yüceliğime karşı o içinizden birçok nesilleri yoldan çıkardı. Ya o zaman sizin akıllarınız yok muydu?

63. Bu işte vaad olunup durduğunuz cehennem...

64. Bugün yaslanın ona bakalım, inkâr ettiğiniz için.

65. Bugün ağızlarını mühürleriz de neler kazandıklarını bize elleri söyler, ayaklar şahitlik eder.

66. Hem dilesek gözlerini, üzerinden silme kör ediverirdik de yola dökülürlerdi. Fakat nereden görecekler.

67. Daha dilesek kendilerini oldukları yerde, kılıklarını değiştirip donduruverirdik de ne ileri gidebilirlerdi, ne dönebilirlerdi.

68. Bununla beraber kimin ömrünü uzatıyorsak, yaratılışta onu tersine çeviriyoruz. Hâlâ akıllanmayacaklar mı?

69. Biz ona şiir öğretmedik. Bu ona yaraşmaz da... O sadece bir öğüt ve parlak bir Kur'an'dır.

70. (Bu) diri (aklı, duygusu) olanı uyandırmak, kâfirlere de o azap hükmünün kesin olarak gerçekleşmesi içindir.

71. Şunu da görmediler mi? Biz onlar için ellerimizin yaptıklarından bir takım yumuşak hayvanlar yaratmışız da, onlara sahiptirler.

72. Ve onları kendilerinin emrine vermişiz de hem onlardan binekleri var, hem de onlardan yiyorlar.

73. Onlarda daha birçok yararları ve türlü içecekleri de var. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

74. Tuttular da Allah'tan başka bir takım ilahlar edindiler. Güya yardım olunacaklar.

75. Onların onlara yardıma güçleri yetmez. Kendileri ise, onlar için hazırlanan askerlerdir.

76. O halde onların sözleri seni üzmesin. Biz onların içlerini de biliriz, dışlarını da...

77. Görmedi mi o insan, biz onu bir nutfeden (bir meniden) yarattık da şimdi o çeneli bir çekişken kesildi.

78. Yaratılışını unutarak bize bir de örnek getirdi: "Çürümüşken o kemikleri kim diriltir?" dedi.

79. De ki: "Onları ilk defa yaratan diriltir ve O, her yaratmayı bilir."

80. O ki, size yeşil ağaçtan bir ateş yaptı da şimdi siz ondan tutuşturup duruyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan, onlar gibisini yaratmaya kadir değil midir? Elbette kadirdir. Yaratan O, her şeyi bilen O!

82. O'nun emri, birşeyi dileyince ona sadece "Ol!" demektir. O oluverir.

83. Artık tesbih edilmez mi, öyle herşeyin hükümranlığı elinde bulunan yüce Allah! Hep de döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

اَوَلَمْ يَرَوْا	اَنَّا	خَلَقْنَا	لَهُمْ	مِمَّا	عَمِلَتْ	اَيْدٖينَٓا	اَنْعَامًا
Görmediler mi ki?	Muhakkak ki biz	Yarattık (Kim için?)	Onlar için (Neden yarattık?)	O şeyden ki	Yaptı (Ne yaptı?)	Ellerimiz (Ne yarattık?)	Hayvanlar

فَهُمْ	لَهَا	مَالِكُونَ ﴿٧١﴾	وَذَلَّلْنَاهَا	لَهُمْ	فَمِنْهَا	رَكُوبُهُمْ	وَمِنْهَا
Bu sayede onlar (Neye?)	Bu hayvanlara (Nedirler?)	Sahiptirler	Bu hayvanları buyruğuna verdik (Kimin?)	Onların	Hayvanlardan bir kısmı (Nedir?)	Onların bineğidir	Ve onlardan bir kısmını da

يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾	وَلَهُمْ	فٖيهَا	مَنَافِعُ	وَمَشَارِبُ	اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾
Yerler	Ve onlar için vardır (Nede?)	O hayvanlarda (Ne vardır?)	Birçok menfaat (Daha ne vardır?)	Ve içecekler vardır	Hala şükretmezler mi?

وَاتَّخَذُوا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	اٰلِهَةً	لَعَلَّهُمْ	يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾	لَا يَسْتَطٖيعُونَ
Ve edindiler (Kimden başka?)	Allah'tan başka (Ne edindiler?)	İlahlar	Güya onlar	Yardım görecekler	Güç yetiremezler (Neye?)

نَصْرَهُمْ	وَهُمْ	لَهُمْ	جُنْدٌ	مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾	فَلَا يَحْزُنْكَ	قَوْلُهُمْ
Onlara yardım etmeye	Onlar (Kim için?)	Bunlar için (Nedir?)	Bir ordudur (Öyle ordu ki)	[Cehennemde kendileriyle beraber] hazır edilmişler	Seni üzmesin (Ne?)	Onların sözleri

اِنَّا	نَعْلَمُ	مَا	يُسِرُّونَ	وَمَا	يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾	اَوَلَمْ يَرَ	الْاِنْسَانُ
Muhakkak ki biz	Biliyoruz (Neyi?)	Ol şeyi ki	Gizliyorlar	Ol şeyi ki	Açığa vuruyorlar	Görmedi mi ki? (Kim?)	İnsan

اَنَّا	خَلَقْنَاهُ	مِنْ نُطْفَةٍ	فَاِذَا هُوَ	خَصٖيمٌ	مُبٖينٌ ﴿٧٧﴾	وَضَرَبَ	لَنَا
Muhakkak ki biz	Onu yarattık (Neden?)	Bir nutfeden	Bir de bakarsın ki o (Nedir?)	Bir düşmandır (Öyle düşman ki)	Apaçık	Ve getirmiştir (Kime?)	Bize (Ne getirmiştir?)

مَثَلًا	وَنَسِيَ	خَلْقَهُ	قَالَ	مَنْ	يُحْيِ	الْعِظَامَ	وَهِيَ	رَمٖيمٌ ﴿٧٨﴾
Bir misal	Ve unutmuştur (Neyi?)	Yaratılışını	Dedi ki	Kim	Diriltecek (Neyi?)	Kemik yığınını	Onlar iken (Ne iken?)	Çürümüş

قُلْ	يُحْيٖيهَا	الَّذٖٓي	اَنْشَاَهَٓا	اَوَّلَ مَرَّةٍ	وَهُوَ	بِكُلِّ خَلْقٍ	عَلٖيمٌ
Ey habibim söyle	Onları diriltir (Kim?)	O zat ki	Onları yoktan var etti (Ne olarak?)	İlk defa olarak	O (Neyi?)	Her yaratılışı (Nedir?)	Ziyade bilicidir (Ondan bedel?)

﴿٧٩﴾ اَلَّذٖي	جَعَلَ	لَكُمْ	مِنَ الشَّجَرِ	الْاَخْضَرِ	نَارًا	فَاِذَٓا اَنْتُمْ
O öyle zattır ki	Yarattı (Kim için?)	Sizin için (Neden?)	Ağaçtan (Öyle ağaç ki)	Yeşil olan (Neyi yarattı?)	Ateşi	Şimdi siz (Neden?)

مِنْهُ	تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾	اَوَلَيْسَ	الَّذٖي	خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ
O ağaçtan	Tutuşturuyorsunuz	Olmadı mı? (Kim?)	O zat ki	Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha neyi?)	Ve yeri (Ne olmadı mı?)

بِقَادِرٍ	عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ	مِثْلَهُمْ	بَلٰى	وَهُوَ	الْخَلَّاقُ	الْعَلٖيمُ
Güç yetirici (Neye?)	Yaratmaya (Neyi yaratmaya?)	Onların benzerlerini	Evet oldu	Allah (Nedir?)	Her şeyi yaratandır (Daha nedir?)	Ziyade bilendir

﴿٨١﴾ اِنَّمَٓا	اَمْرُهُٓ	اِذَٓا اَرَادَ	شَيْـًٔا	اَنْ يَقُولَ	لَهُ	كُنْ	فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
Ancak	Onun işi (Ne zaman?)	İstediğinde (Neyi?)	Bir şeyi (Nedir?)	Demesidir (Neye?)	O şeye (Ne demesidir?)	"Ol" demesidir	O da hemen oluverir

فَسُبْحَانَ	الَّذٖي	بِيَدِهٖ	مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ	وَاِلَيْهِ	تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾
Münezzehtir (Kim?)	O zat ki	Elindedir (Ne?)	Her şeyin hükümranlığı	Ve yalnız ona	Döndürüleceksiniz

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الصَّٓافَّاتِ — اٰيَاتُهَا ١٨٢

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

وَالصَّٓافَّاتِ	صَفًّا ﴿١﴾	فَالزَّاجِرَاتِ	زَجْرًا ﴿٢﴾	فَالتَّالِيَاتِ	ذِكْرًا ﴿٣﴾
Saf saf dizilenlere yemin olsun	Saf saf dizilmekle	[Bulutları] sürenlere (Nasıl?)	Sürmekle	Okuyanlara	Okumakla

اِنَّ	اِلٰهَكُمْ	لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾	رَبُّ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَمَا	بَيْنَهُمَا
Muhakkak ki	Sizin ilahınız (Nedir?)	Elbettte tektir	[O] Göklerin Rabbidir (Daha?)	Ve yerin de (Daha?)	Ve o şeylerin ki	O ikisinin arasındadır (Daha nedir?)

وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾	اِنَّا	زَيَّنَّا	السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا	بِز۪ينَةِ	الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾	وَحِفْظًا
Doğuların Rabbidir	Muhakkak biz	Süsledik (Neyi?)	Dünya göğünü (Ne ile?)	Süslelerle (Ondan bedel?)	Yıldızlarla	Ve [koruduk] (Kimden?)

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ	مَارِدٍ ﴿٧﴾	لَا يَسَّمَّعُونَ	اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى	وَيُقْذَفُونَ
Her şeytandan (Öyle şeytan ki)	İsyankar	Kulak veremezler (Nereye kulak veremezler?)	Mele-i Âlâ'ya	Ve atılırlar (Nereden?)

مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾	دُحُورًا	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	وَاصِبٌ ﴿٩﴾	اِلَّا	مَنْ	خَطِفَ
Her taraftan (Niçin atılırlar?)	Uzaklaştırılmak için	Onlar için vardır (Ne vardır?)	Azap vardır (Öyle azap ki)	Sürekli	Ancak hariç (Kim?)	Birisi ki	Kaptı

الْخَطْفَةَ	فَاَتْبَعَهُ	شِهَابٌ	ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾	فَاسْتَفْتِهِمْ	اَهُمْ	اَشَدُّ	خَلْقًا
Bir defa kapmakla	Onu takip eder (Ne?)	Ateş (Öyle ateş ki)	Delici	Onlara sor	Onlar mı?	Daha şiddetlidir (Ne bakımdan?)	Yaratma bakımından

اَمْ	مَنْ	خَلَقْنَا	اِنَّا	خَلَقْنَاهُمْ	مِنْ ط۪ينٍ	لَازِبٍ ﴿١١﴾	بَلْ	عَجِبْتَ
Yoksa	O kimseler mi ki	Yarattık	Muhakkak biz	Onları yarattık (Neden yarattık?)	Çamurdan (Öyle çamur ki)	Yapışkan/cıvık	Bilakis	Sen [onların inkarına] şaşıyorsun (Halbuki onlar)

وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾	وَاِذَا ذُكِّرُوا	لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾	وَاِذَا رَاَوْا	اٰيَةً	يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾
[Bununla] Alay ediyorlar	Ve öğüt verildiklerinde	Öğüt almazlar	Gördüklerinde (Neyi?)	Bir mucizeyi	Alay ederler

وَقَالُٓوا	اِنْ هٰذَٓا	اِلَّا	سِحْرٌ	مُب۪ينٌ ﴿١٥﴾	ءَاِذَا مِتْنَا	وَكُنَّا	تُرَابًا	وَعِظَامًا
Ve derler (Ne derler?)	Bu değildir	Ancak (Nedir?)	Sihirdir (Öyle sihir ki)	Apaçık	Öldüğümüzde mi? (Daha?)	Ve olduğumuzda mı? (Ne?)	Toprak (Daha?)	Kemik

ءَاِنَّا	لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾	اَوَاٰبَٓاؤُ۬نَا	الْاَوَّلُونَ ﴿١٧﴾	قُلْ	نَعَمْ	وَاَنْتُمْ	دَاخِرُونَ
Biz mi?	Diriltilmiş olacağız (Daha kim?)	Atalarımız da mı? (Öyle atalarımız ki)	Evvelkiler	De ki	Evet (Ne olduğunuz halde diriltileceksiniz?)	Siz olduğunuz halde	Hakirler

﴿١٨﴾ فَاِنَّمَا	هِيَ	زَجْرَةٌ	وَاحِدَةٌ	فَاِذَا	هُمْ	يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾	وَقَالُوا	يَا وَيْلَنَا
Ancak	O (Nedir?)	Çığlıktır (Öyle çığlık ki)	Tek	Birden	Onlar (Nedirler?)	Beklerler	Dediler ki	Eyvah bize!

هٰذَا	يَوْمُ الدّ۪ينِ ﴿٢٠﴾	هٰذَا	يَوْمُ الْفَصْلِ	الَّذ۪ي	كُنْتُمْ	بِه۪	تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾
Bu (Nedir?)	Ceza günüdür	Bu (Nedir?)	Ayırma günüdür	Öyle gün ki	Siz olduğunuz (Neyi?)	O günü (Ne oldunuz?)	Yalanlıyorsunuz

اُحْشُرُوا	الَّذ۪ينَ	ظَلَمُوا	وَاَزْوَاجَهُمْ	وَمَا	كَانُوا	يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾	مِنْ دُونِ اللّٰهِ
Toplayın (Kimi?)	O kimseleri ki	Zulmettiler (Daha Kimi?)	Ve onların eşlerini (Daha Kimi?)	Ve o şeyleri ki	İdiler (Ne idiler?)	İbadet ediyorlar (Kimden başka?)	Allah'tan başka

فَاهْدُوهُمْ	اِلٰى صِرَاطِ الْجَح۪يمِ ﴿٢٣﴾	وَقِفُوهُمْ	اِنَّهُمْ	مَسْؤُ۫لُونَ ﴿٢٤﴾
Onları eriştirin (Nereye?)	Cehennemin köprüsüne	Onları tutuklayın	Muhakkak onlar (Nedir?)	Sorguya çekileceklerdir

SÂFFÂT SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 182 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Andolsun o kuvvetlere, o saf dizip duranlara,

2. O haykırıp da sürenlere,

3. Ve o yolda zikir okuyanlara,

4. Ki, ilahınız birdir sizin.

5. Hep o göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbi ve bütün doğuların Rabbidir.

6. Bakınız, biz o yakın göğü bir süsle, yıldızlarla donattık.

7. Hem itaata yanaşmaz her şeytandan koruduk.

8-9. Onlar mele-i a'lâyı (yüce melekler meclisini) dinleyemezler. Kovulmak için her taraftan mermilere tutulurlar. Onlara ayrılmaz bir azap vardır.

10. Ancak bir çalıp çarpan olur, onun da peşine gökten yere doğru delip geçen bir alev takılır.

11. Şimdi sor onlara: "Yaratılışça kendileri mi daha çetin, yoksa bizim yarattıklarımız mı?" Biz kendilerini bir cıvık çamurdan yarattık.

12. Fakat sen (Allah'ın kudretine ve onların inkârına) hayret ettin, onlar ise alay ediyorlar.

13. Uyarıldıklarında da, düşünmüyorlar.

14. Bir mucize gördükleri zaman da, alaya alıyorlar.

15. Ve diyorlar ki: "Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değildir.

16. Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, biz mi tekrar dirilecek mişiz?

17. Önceki atalarımız da mı?"

18. De ki: "Evet… Hem siz çok kınanmış ve aşağılanmış olarak…"

19. Çünkü o, zorlu bir kumandadan ibarettir, hemen gözleri açılıverir.

20. "Eyvah bizlere! Bu o hesap günü." derler.

21. İşte bu, o sizin yalan dediğiniz ayırt etme günüdür.

22-24. O zulmedenleri, eşlerini ve Allah'tan başka taptıkları şeyleri mahşere toplayın, toplayın da götürün onları Sırat'a, cehennem köprüsüne doğru ve tutuklayın onları, çünkü sorguya çekilecekler.

25. “Ne oldu sizlere, yardımlaşmıyorsunuz?”

26. Hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır.

27. Birbirlerine dönmüş soruyorlardır:

28. “Siz, bize sağdan gelip dururdunuz.” diyorlardır.

29. (Bunlar da): “Yok, siz inanmamıştınız.” diyorlardır.

30. Ve bizim size karşı zorlayacak bir gücümüz de yoktu. Fakat siz azmış bir kavimdiniz.

31. Onun için üzerimize Rabbimizin sözü hak oldu. Kuşkusuz (onu) hepimiz tadacağız.

32. Evet biz sizi kışkırttık, çünkü biz azgındık!”

33. O halde hepsi o gün azapta ortaktırlar.

34. İşte biz suçlulara böyle yaparız.

35. Çünkü onlar kendilerine: “Allah’tan başka ilah yoktur.” denildiği zaman kafa tutuyorlardı.

36. Ve: “Biz, hiç deli bir şair için ilahlarımızı bırakır mıyız?” diyorlardı.

37. Hayır, o hak ile geldi ve bütün peygamberleri doğruladı.

38. Elbette siz o can yakıcı azabı tadacaksınız.

39. Bununla beraber başka değil, hep yaptığınız işlerinizle cezalandırılacaksınız.

40. Ancak Allah’ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnadır.

41. Onlar için belli bir rızık var:

42. Meyveler... Ve onlara hep ikram olunur.

43. Naim Cennetlerinde,

44. Karşılıklı tahtlar üzerinde...

45-46. İçenlere lezzet veren, kaynaktan doldurulmuş bembeyaz bir kadehle onların çevrelerinde dolanılır.

47. Onda ne bir zarar verme özelliği vardır, ne de başlarına vurur.

48. Yanlarında iri gözlü, bakışlarını onlardan ayırmayan güzeller...

49. Sanki onlar saklı yumurtalar gibidirler.

50. Derken birbirlerine dönmüş soruyorlardır:

51. İçlerinden bir sözcü dedi ki: “Benim bir arkadaşım vardı.”

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَاَقْبَلَ

Size ne oluyor? | Yardımlaşmıyorsunuz | Bilakis | Onlar (Ne zaman?) | Bugün (Nedirler?) | Teslim olmuşlardır | Döner (Kim?)

بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُٓوا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا

Onların bazısı (Kime?) | Bazısına (Ne oldukları halde?) | Soruyor oldukları halde | Derler (Ne derler?) | Muhakkak siz (Nesiniz?) | Olmuştunuz (Ne?) | Bize geliyor (Nereden?)

عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَۚ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا

Sağdan | Dediler ki | Bilakis | Siz olmadınız (Ne olmadınız?) | İman ediciler | Olmadı (Kim için?) | Bizim için (Kim üzerine?)

عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا

Sizin üzerinize (Ne olmadı?) | Bir güç | Bilakis | Oldunuz (Ne oldunuz?) | Bir kavim (Öyle kavim ki) | Azgınlar | Ve gerçek oldu (Kime?) | Bize (Ne gerçek oldu?)

قَوْلُ رَبِّنَٓا اِنَّا لَذَٓائِقُونَ ﴿٣١﴾ فَاَغْوَيْنَاكُمْ اِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ

Rabbimizin sözü | Muhakkak biz (Neyiz?) | [Azabı] Tadıcılarız | Sizi azdırdık | Çünkü biz | Olduk (Ne olduk?) | Azgınlar | Muhakkak onlar | O günde (Nerede?)

فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾

Azapta (Nedirler?) | Ortaktırlar | Muhakkak ki biz | Aynı şekilde | Yaparız (Kime?) | Mücrimlere

اِنَّهُمْ كَانُٓوا اِذَا قِيلَ لَهُمْ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ

Muhakkak ki onlar (Nedir?) | İdiler (Ne zaman?) | Denildiği zaman (Kime?) | Onlara (Ne denildiği zaman?) | Hiç bir ilah yoktur | Ancak | Allah [vardır] | Kibirleniyor idiler | Ve şöyle diyorlardı

اَئِنَّا لَتَارِكُٓوا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَٓاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ

Biz mi? | İlahlarımızı terk edicileriz (Kim için?) | Bir şair için (Öyle şair ki) | Mecnun | Bilakis | O getirdi (Neyi?) | Gerçeği (Daha?) | Ve doğruladı (Kimi?)

الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّكُمْ لَذَٓائِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيمِۚ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا

Peygamberleri | Muhakkak ki siz (Nesiniz?) | Azabı tadıcılarsınız (Öyle azabı ki) | Can yakıcı | Cezalandırılmayacaksınız | Ancak

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَۙ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ

O şeylerden ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Yapıyorsunuz | Ancak hariç | Allah’ın kulları (Öyle kulları ki) | Kendilerine ihlas verilmişler | İşte onlar | Onlar için vardır (Ne vardır?)

رِزْقٌ مَعْلُومٌۙ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُۚ وَهُمْ مُكْرَمُونَۙ ﴿٤٢﴾ فِى جَنَّاتِ النَّع۪يمِۙ ﴿٤٣﴾

Rızk (Öyle rızık ki) | Belli (O rızıktan bedel?) | Yemişler/meyveler vardır | Onlar (Nedirler?) | İkram olunmuşlardır (Daha nedirler?) | Naim cennetlerindedirler (Daha nedirler)

عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِل۪ينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِنْ مَع۪ينٍۙ ﴿٤٥﴾ بَيْضَٓاءَ

Tahtlar üzerindedirler (Ne oldukları halde?) | Karşılıklı oturucular halde | Dolaştırılır (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne dolaştırılır?) | Kadeh (Öyle kadeh ki?) | Pınardan (Yine öyle kadeh ki?) | Bembeyaz (Yine öyle kadeh ki?)

لَذَّةٍ لِلشَّارِب۪ينَۚ ﴿٤٦﴾ لَا ف۪يهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ

Lezzettir (Kim için?) | İçenler için | Onda yoktur (Ne?) | Sarhoşluk | Onlar değillerdir (Neden dolayı?) | Ondan dolayı (Ne değillerdir?) | Sersemliyor | Onların yanında vardır

قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ ع۪ينٌۙ ﴿٤٨﴾ كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

Gözlerini tahsis etmiş kızlar (Öyle kızlar ki) | İri gözlüler | Sanki o kadınlar (Nedir?) | Yumurtadır (Öyle yumurta ki) | Saklı | Döner (Kim?) | Onların bazısı (Kime?)

عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَٓائِلٌ مِنْهُمْ اِنّ۪ى كَانَ ل۪ى قَر۪ينٌۙ ﴿٥١﴾

Bazısına (Ne olduğu halde?) | Soruyor oldukları halde | Der (Kim?) | Bir sözcü (Kimden?) | Onlardan (Ne der?) | Muhakkak ben | Var idi | Benim için (Ne?) | Arkadaş

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

Derdi | Sen de mi? (Kimlerdensin?) | Tasdik edenlerdensin | Öldüğümüzde mi? (Daha) | Ve olduğumuzda mı? (Ne?) | Toprak (Daha?)

وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ

Kemik | Biz mi? | Cezalandırılacağız | Der (Ne der?) | Siz misiniz? (Ne?) | Biliciler | Ve bakar

فَرَاٰهُ فِي سَوَٓاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾

Ve onu görür (Nerede?) | Cehennemin ortasında | Der (Ne der?) | Allah'a yemin olsun ki | Az daha sen | Beni de mahvedecektin

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ

Şayet olmasaydı (Ne?) | Rabbimin nimeti | Elbet olacaktım (Kimlerden?) | [Cehennemde] Hazır edilenlerden | Biz olmayacağız öyle mi? (Ne?)

بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

Ölüler | Ancak hariç (Ne?) | Ölümümüz (Öyle ölümümüz ki) | Birinci | Ve biz değiliz de (Ne değiliz?) | Azap edilmişler

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

Muhakkak ki bu | Elbet o (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Büyük | Bunun gibisi için | Çalışsın (Kim?) | Çalışanlar

﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً

Bu mu? (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Ne olarak?) | Ziyafet olarak | Yoksa | Zakkum ağacı mı? | Muhakkak ki biz | Onu yaptık (Ne yaptık?) | Fitne (Kim için?)

لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي اَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

Zalimler | Muhakkak O (Nedir?) | Bir ağaçtır (Öyle ağaç ki) | Çıkar (Nerede?) | Cehennemin dibinde

طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رُؤُسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِؤُنَ

Onun tomurcukları | Sanki o (Nedir?) | Şeytanların başlarıdır | Muhakkak onlar | Yiyicidirler (Neden?) | Ondan | Doldurucudurlar (Neden?)

مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ

Ondan (Neyi?) | Karınlarını | Sonra | Muhakkak onlar için vardır | Onun üzerine (Ne vardır?) | Karışım (Neden?) | Kaynar sudan | Sonra

اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَاءَهُمْ ضَٓالِّينَ ﴿٦٩﴾

Muhakkak onların dönüşü (Nedir?) | Elbette cehennemedir | Muhakkak onlar | Buldular (Kimi?) | Babalarını (Ne buldular?) | Sapık kimseler

فَهُمْ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِينَ

Onlar (Ne üzerine?) | Onların izleri üzerine (Nedirler?) | Koşturuyorlar | Andolsun ki | Sapıttı (Ne zaman?) | Onlardan önce (Kim?) | Evvelkilerin çoğu

﴿٧١﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

Andolsun kesinlikle | Gönderdik (Nereye?) | İçlerine (Kimi gönderdik?) | Uyarıcıları | Bak | Nasıl | Oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰينَا

Uyarılanların akıbeti | Ancak hariç | Allah'ın kulları (Öyle kulları ki) | Kendilerine ihlas verilmişler | Andolsun kesinlikle | Bize nida etti (Kim?)

نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

Nuh | Ne güzeldir (Kim?) | İcabet edenler | Ve onu kurtardık (Daha kimi?) | Ve ehlini (Neden?) | Sıkıntıdan (Öyle sıkıntı ki) | Büyük

52. Derdi ki:"Sen gerçekten inananlardan mısın?

53. Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman, gerçekten biz cezalanacak mıyız?"

54. Der ki: 'Siz (onun şimdi ne durumda olduğunu) biliyor musunuz?'

55. Derken bakmış, onu cehennemin ta ortasında görmüştür.

56. Ve der ki: "Allah'a yemin olsun ki, doğrusu sen az daha beni helak edecektin.

57. Rabbimin nimeti olmasaydı, ben de bu getirililenlerden olacaktım.

58-59. Nasılmış bak? Biz ilk ölümümüzden başka ölecek değiliz ve biz azaba uğrayacak da değiliz.

60. Bu işte, hiç şüphesiz o büyük murad, büyük kurtuluş..."

61. Böyle bir murad için çalışsın, çalışan erler.

62. Nasıl, konmak için bu mu hayırlı, yoksa o zakkum ağacı mı?

63. Ki biz onu zalimler için bir fitne kılmışızdır.

64. O bir ağaçtır ki, cehennemin kökünde çıkar.

65. Tomurcukları şeytanların başları gibidir.

66. Mutlaka onlar ondan yiyeceklerdir. Yiyecekler de ondan karınlarını dolduracaklardır.

67. Sonra üzerine, onlar için kaynar su karıştırılmış bir içecek vardır.

68. Sonra da dönüşleri şüphesiz cehennemedir.

69. Çünkü onlar babalarını sapıklık içinde buldular.

70. Şimdi de onların izlerince koşturuluyorlar.

71. Gerçekten onlardan önce, eskilerin çoğu sapıklıkta idi.

72. Andolsun ki, içlerinde uyarıcı peygamberler de gönderdik.

73. Sonra da bak, o uyarılanların sonu nasıl oldu?

74. Ancak Allah'ın ihlâs ile seçilen kulları başka.

75. Andolsun ki, Nuh bize seslenmişti. Biz de gerçekten ne güzel cevap vereniz.

76. Hem onu ve ailesini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

77. Hem soyunu baki kalanlar kıldık.
78. Hem de sonrakiler içinde namını bıraktık.
79. Bütün âlemler içinde Nuh'a selam!
80. İşte biz iyi davrananları böyle mükâfatlandırırız.
81. Çünkü o bizim mü'min kullarımızdandır.
82. Sonra da diğerlerini suda boğduk.
83. Şüphesiz İbrahim de onun izinden gidenlerdendir.
84. Çünkü Rabbine tertemiz bir kalb ile geldi.
85. Çünkü babasına ve kavmine şöyle dedi: "Siz nelere tapıyorsunuz?
86. Yalancılık etmek için mi Allah'tan başka ilahlar istiyorsunuz?
87. Siz âlemlerin Rabbini ne zannediyorsunuz?"
88. Derken yıldızlara bir bakış baktı da:
89. "Ben hastayım." dedi.
90. O zaman arkalarını dönerek başından kaçışıverdiler.
91. Derken bir kurnazlıkla onların ilahlarına vardı da: "Buyursanıza ya, yemez misiniz?" dedi.
92. Neyiniz var, söylemiyorsunuz!
93. Diyerek, yaklaşıp onlara kuvvetli bir darbe indirdi.
94. Bunun üzerine birbirlerine girerek ona yöneldiler.
95. (İbrahim) dedi ki: "Siz kendi yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?"
96. Hâlbuki sizi ve yaptıklarınızı Allah yarattı."
97. "Haydin, bunun için bir bina yapın ve bunu ateşe atın!" dediler.
98. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de tuttuk kendilerini daha alçak düşürdük.
99. Bir de dedi ki: "Ben Rabbime gidiyorum, O bana yolunu gösterir.
100. Rabbim, bana iyilerden (bir evlat) ihsan et!"
101. Biz de ona uslu bir oğul müjdeledik.
102. Ne zaman ki yanında koşma çağına erdi: "Yavrum, ben seni rüyamda boğazladığımı görüyorum. Artık bak ne düşünürsün?" dedi. (Çocuk da): "Babacığım ne emrediliyorsa yap! Beni inşaallah sabredenlerden bulacaksın!" dedi.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿٧٨﴾

Ve kıldık (Neyi?) | Onun soyunu | Onlar (Nedir?) | Kalanlardır | Ve terk ettik (Kim üzerine?) | Onun üzerine (Nerede?) | Sonrakiler arasında

سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Selam olsun (Kim üzerine?) | Nuh üzerine (Nerede?) | Âlemler içinde | Muhakkak biz | Böylece | Mükafatlandırırız (Kimi?) | Muhsinleri

﴿٨٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿٨٢﴾

Muhakkak O (Kimlerdendir?) | Kullarımızdandır (Öyle kullarımızdan ki) | Müminler | Sonra | Boğduk (Kimi?) | Diğerlerini

وَاِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَاِبْرٰهِيمَ ﴿٨٣﴾ اِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ اِذْ قَالَ

Muhakkak ki Onun tarafındandı (Kim?) | İbrahim | Çünkü | Geldi (Kime?) | Rabbine (Ne ile?) | Kalb ile (Öyle kalp ki) | Temiz | Hani | O demişti (Kime?)

لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُونَ اللّٰهِ تُرِيدُونَ

Babasına (Daha kime?) | Ve kavmine | Neye? | Tapıyorsunuz | Yalancılık etmek için mi? | İlahları (Kimden başka?) | Allah'tan başka | İstiyorsunuz

﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾

Nedir? | Görüşünüz (Kim hakkında?) | Âlemlerin Rabbi hakkında? | Ve baktı | Bir bakışla (Nereye?) | Yıldızlara

فَقَالَ اِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ اِلٰى اٰلِهَتِهِمْ

Ve dedi ki | Muhakkak ki ben (Neyim?) | Hastayım | Ve yüz çevirdiler (Kimden?) | Ondan (Ne halde?) | Arkalarını dönücüler oldukları halde | Vardı (Nereye?) | Onların ilahlarına

فَقَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا

Ve dedi (Ne dedi?) | Yemez misiniz? | Size ne oldu? | Konuşmuyorsunuz | Ve yöneldi (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Nasıl?) | Vurmakla (Ne ile?)

بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَاَقْبَلُوا اِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ اَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾

Sağ eliyle | [Putperestler] Yöneldiler (Kime?) | Ona (Ne oldukları halde?) | Koştukları halde | Dedi (Ne dedi?) | Tapıyor musunuz? (Neye?) | O şeyleri ki | Yontuyorsunuz

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَاَلْقُوهُ

Allah (Nedir?) | Sizi yaratmıştır (Daha neyi yaratmıştır?) | O şeyleri ki | Yapıyorsunuz | Dediler ki | İnşa edin (Kim için?) | İbrahim için (Ne inşa edin?) | Bir yapı | Hemen Onu atın (Nereye?)

فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ

Ateşe | Ve istediler (Kime?) | Ona (Ne istediler?) | Tuzak kurmak | Biz de onları kıldık (Ne kıldık?) | Alçaklar | Dedi (Ne dedi?)

اِنِّي ذَاهِبٌ اِلٰى رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

Muhakkak ben (Neyim?) | Gidiciyim (Kime?) | Rabbime | O beni maksada ulaştıracak | Ey Rabbim! | İhsan et (Kime?) | Bana (Kimlerden?) | Salihlerden

﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ

Biz de onu müjdeledik (Ne ile?) | Bir çocukla (Öyle çocuk ki) | Yumuşak huylu | Ne zaman ki | Erdi (Kimle beraber?) | Onunla beraber (Neye erdi?) | Koşma çağına | Dedi ki | Ey oğlum!

اِنِّي اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّي اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ

Muhakkak ben | Görüyorum ki (Nerede?) | Rüyada | Ben | Seni kurban ediyorum | Bak bakalım | Ne | Düşünüyorsun? | Dedi (Ne dedi?)

يَا اَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

Ey babacığım! | Yap (Neyi?) | O şeyi ki | Emir olunuyorsun | Beni bulacaksın | İnşallah (Kimlerden?) | Sabredenlerden

فَلَمَّٓا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَب۪ينِۚ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَٓا اِبْرٰه۪يمُۙ ﴿١٠٤﴾

Ne zaman ki | O ikisi teslim oldu *(Daha?)* | Ve onu yıktı *(Nereye?)* | Bir yanı üzerine | Ona nida ettik | Şöyle | Ey İbrahim

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَاۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٠٥﴾

Muhakkak ki | Tasdik ettin *(Neyi?)* | Rüyayı | Biz | İşte böyle | Mükafatlandırırız *(Kimi?)* | İyilik yapanları

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُب۪ينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٠٧﴾

Muhakkak ki bu | Elbette o *(Nedir?)* | İmtihandır *(Öyle imtihan ki)* | Apaçık | Ve biz ona fidye olarak verdik *(Ne verdik?)* | Bir kurbanlık *(Öyle kurbanlık ki)* | Büyük

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِر۪ينَۖ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ ﴿١٠٩﴾

Ve [namını] bıraktık *(Kimin?)* | Onun *(Nerede?)* | Sonrakiler arasında | Selam olsun *(Kime?)* | İbrahim'e

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١١١﴾

Böylece | Mükâfatlandırırız *(Kimi?)* | İyilik yapanları | Muhakkak ki O *(Kimlerdedir?)* | Kullarımızdandır *(Öyle kullarımızdan ki)* | Müminler

وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ

Onu müjdeledik *(Kimle?)* | İshak'la *(Ne olduğu halde?)* | Peygamber olduğu halde *(Yine ne olduğu halde?)* | Salihlerden | Ve bereketler verdik *(Kime?)* | Ona *(Daha kime?)*

وَعَلٰٓى اِسْحٰقَۜ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ مُب۪ينٌ ﴿١١٣﴾

Ve İshak'a | Her ikisinin neslinden de vardır *(Kim vardır?)* | İyilik eden *(Daha?)* | Ve zulmeden *(Kime?)* | Kendine *(Öyle zulmeden ki)* | Apaçık

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَۚ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا

Andolsun ki | İyilikte bulunduk *(Kime?)* | Musa'ya *(Daha?)* | Ve Harun'a | Ve o ikisini kurtardık *(Daha?)* | O ikisinin kavmini *(Neden?)*

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظ۪يمِۚ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِب۪ينَۚ ﴿١١٦﴾

Sıkıntıdan *(Öyle bir sıkıntıdan ki)* | Büyük | Ve onlara yardım ettik | Ve oldular *(Ne oldular?)* | Onlar | Galip gelenler

وَاٰتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَب۪ينَۚ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ

O ikisine verdik *(Neyi?)* | Kitab'ı *(Öyle Kitab'ı ki)* | Beyanında beliğ olan | Ve o ikisini ulaştırdık *(Nereye?)* | Yola *(Öyle yola ki)*

الْمُسْتَق۪يمَۚ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِر۪ينَۙ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ

Dosdoğru | Ve terk ettik *(Kim üzerine?)* | O ikisinin üzerine *(Nerede?)* | Sonrakiler arasında | Selam olsun *(Kime?)*

عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٢١﴾

Musa'ya *(Daha?)* | Ve Harun'a | Muhakkak ki biz | İşte böyle | Mükafatlandırırız *(Kimleri?)* | Muhsinleri

اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَۜ ﴿١٢٣﴾

O ikisi *(Kimlerdendir?)* | Kullarımızdandır *(Öyle kullarımızdan ki)* | Müminler | Muhakkak İlyas da | Elbette peygamberlerdendir

اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ٓ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ

Hani | Demişti *(Kime?)* | Kavmine *(Ne demişti?)* | Korkmaz mısınız? | Tapıyor musunuz? *(Kime?)* | Ba'l'e? *(Daha?)* | Ve bırakıyor musunuz *(Neyi?)*

اَحْسَنَ الْخَالِق۪ينَۙ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٢٦﴾

Yaratıcıların en güzelini *(Ondan bedel)* | Allah'ı *(Kimdir o?)* | Sizin Rabbinizdir *(Daha?)* | Ve atalarınızın da Rabbidir *(Öyle atalarınız ki)* | Evvelkiler

103. Ne zaman ki ikisi de bu şekilde (Allah'a) teslim oldular, (İbrahim) onu tuttu şakağının üstüne yıktı.

104. Ve ona şöyle seslendik: "Ey İbrahim!

105. Rüyayı gerçekten doğrulukla yerine getirdin, işte biz güzel davrananları böyle mükâfatlandırırız."

106. Şüphesiz ki bu açık ve kesin bir imtihan (dedik.)

107. Ve ona büyük bir kurbanlık fidye verdik.

108. Sonrakiler içinde namını bıraktık.

109. Selam İbrahim'e...

110. İşte iyi hareket edenleri böyle mükâfatlandırırız.

111. Çünkü o bizim mü'min kullarımızdandır.

112. Bir de onu, iyilerden bir peygamber olmak üzere İshak ile müjdeledik.

113. Hem ona, hem İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan da hem güzel davrananlar var, hem de açıkça kendine açık zulmedenler var.

114. Andolsun ki, Musa ile Harun'a da nimetler verdik.

115. Hem kendilerini ve kavimlerini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Hem yardım ettik onlara da, galip gelenler onlar oldular.

117. Hem kendilerine o belli kitabı verdik.

118. Ve kendilerini doğru yola çıkardık.

119. Sonrakiler içinde adlarına şunu bıraktık:

120. Selam Musa ile Harun'a...

121. İşte biz güzel davrananları böyle mükâfatlandırırız.

122. Çünkü ikisi de bizim mü'min kullarımızdandır.

123. Şüphesiz İlyas da gönderilen peygamberlerdendir.

124. Zira kavmine şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

125. O en güzel yaratanı bırakıp da bir Ba'le mi yalvarıyorsunuz?

126. O Rabbiniz ve önceki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı."

127. O zaman onu yalanladılar. Şüphesiz ki onlar da huzura getirildiler.
128. Allah'ın ihlâslı kulları müstesna.
129. O'na da, sonrakiler içinde şunu bıraktık:
130. Selam İlyas'a...
131. İşte biz güzel davrananları böyle mükâfatlandırırız.
132. Çünkü o bizim mü'min kullarımızdandır.
133. Şüphesiz Lut da gönderilen peygamberlerdendir.
134. Zira onu ve bütün ailesini kurtardık.
135. Batanlar içinde kalan bir kadın hariç.
136. Sonra diğerlerini yerle bir ettik.
137. Ve siz elbette sabahları onlara uğrar ve üzerinden geçersiniz,
138. Ve geceleyin... Ya akıl edip düşünmez misiniz?
139. Şüphesiz Yunus da gönderilen peygamberlerdendir.
140. Hani bir zaman dolu gemiye kaçmıştı.
141. Kura çekişmişti de, (gemiden) kaydırılanlardan olmuştu.
142. Derken kendisini balık yuttu, kendini kınıyordu.
143. Eğer çok tesbih edenlerden olmasaydı,
144. Muhakkak diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.
145. Hemen biz onu alana attık, hasta idi.
146. Üzerine kabak cinsinden bir ağaç bitirdik.
147. Ve onu (Yunus'u) yüzbin kişiye peygamber olarak gönderdik ve hatta artıyorlardı.
148. O zaman iman ettiler de, onları bir zamana kadar yararlandırdık.
149. Şimdi sor o seninkilere: "Kızlar Rabbine, oğullar onlara öyle mi?
150. Yoksa biz melekleri dişi yaratmışız da, onlar şahit mi bulunuyorlarmış?"
151. Ha!.. Onlar şüphesiz ki iftiralarından dolayı derler ki:
152. "Allah doğurdu." Ve elbette bunlar yalancıdırlar.
153. (Allah) kızları oğullara tercih mi etmiş?

Arapça	Türkçe
فَكَذَّبُوهُ	Ve Onu yalanladılar
فَاِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar (Nedir?)
لَمُحْضَرُونَۙ ﴿١٢٧﴾	Huzura getirilmişlerdir
اِلَّا	Ancak hariç (Kim?)
عِبَادَ اللّٰهِ	Allah'ın kulları (Öyle kulları ki)
الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾	Kendilerine ihlâs verilmişler
وَتَرَكْنَا	Ve [namını] bıraktık (Kimin?)
عَلَيْهِ	Onun (Nerede?)
فِي الْاٰخِرِينَۙ ﴿١٢٩﴾	Sonrakiler arasında
سَلَامٌ	Selam olsun (Kime?)
عَلٰٓى اِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾	İlyas'a
اِنَّا	Muhakkak ki biz
كَذٰلِكَ	İşte böyle
نَجْزِي	Mükafatlandırırız (Kimleri?)
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾	Muhsinleri
اِنَّهُ	O (Kimlerdendir?)
مِنْ عِبَادِنَا	Kullarımızdandır (Öyle kullarımızdan ki)
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾	Müminler
وَاِنَّ	Muhakkak ki
لُوطًا	Lût (Kimlerdendir?)
لَمِنَ الْمُرْسَلِينَۜ ﴿١٣٣﴾	Peygamberlerdendir
اِذْ	Zira
نَجَّيْنَاهُ	Onu kurtardık (Daha?)
وَاَهْلَهُٓ	Ve ehlini
اَجْمَعِينَۙ ﴿١٣٤﴾	Hepsini
اِلَّا	Ancak kurtarmadık (Kimi?)
عَجُوزًا	Yaşlı bir kadını (Öyle kadın ki)
فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾	Geride olanlardan
ثُمَّ	Sonra
دَمَّرْنَا	Yerle bir ettik (Kimi?)
الْاٰخَرِينَ ﴿١٣٦﴾	Diğerlerini
وَاِنَّكُمْ	Muhakkak siz
لَتَمُرُّونَ	Elbette uğruyorsunuz (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara (Ne olduğunuz halde?)
مُصْبِحِينَۙ ﴿١٣٧﴾	Sabahlayıcılar (Daha ne zaman?)
وَبِالَّيْلِۜ	Ve akşamleyin
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾	Düşünmeyecek misiniz?
وَاِنَّ يُونُسَ	Muhakkak ki Yunus (Kimlerdendir?)
لَمِنَ الْمُرْسَلِينَۜ ﴿١٣٩﴾	Elbette Peygamberlerdendir
اِذْ	Hani
اَبَقَ	Kaçtı (Nereye?)
اِلَى الْفُلْكِ	Gemiye (Öyle gemi ki)
الْمَشْحُونِۙ ﴿١٤٠﴾	Dolu
فَسَاهَمَ	Kura çekiştiler
فَكَانَ	Ve o oldu (Kimlerden?)
مِنَ الْمُدْحَضِينَۚ ﴿١٤١﴾	Kaybedenlerden
فَالْتَقَمَهُ	Onu yuttu (Ne?)
الْحُوتُ	Bir balık (Ne halde?)
وَهُوَ	O olduğu halde
مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾	Kınanacak bir iş yapmış
فَلَوْلَٓا اَنَّهُ كَانَ	Şayet o olmasaydı (Kimlerden?)
مِنَ الْمُسَبِّحِينَۙ ﴿١٤٣﴾	Tesbih edenlerden
لَلَبِثَ	Elbette kalırdı (Nerede?)
فِي بَطْنِهِ	Onun karnında (Ne zamana kadar?)
اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾	Diriltilecekleri güne kadar
فَنَبَذْنَاهُ	Onu attık (Nereye?)
بِالْعَرَٓاءِ	Ağaçsız bir alana (Ne halde?)
وَهُوَ	O olduğu halde
سَقِيمٌۚ ﴿١٤٥﴾	Hasta
وَاَنْبَتْنَا	Ve biz bitirdik (Kim üzerine?)
عَلَيْهِ	Onun üzerine (Ne bitirdik?)
شَجَرَةً	Ağaç (Ne türden?)
مِنْ يَقْطِينٍۚ ﴿١٤٦﴾	Kabak türünden
وَاَرْسَلْنَاهُ	Onu gönderdik (Kime?)
اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ	Yüz bin kişiye
اَوْ	Veya
يَزِيدُونَۚ ﴿١٤٧﴾	Artıyorlardı
فَاٰمَنُوا	Ve iman ettiler
فَمَتَّعْنَاهُمْ	Biz de onları faydalandırdık (Ne zamana kadar?)
اِلٰى حِينٍۜ ﴿١٤٨﴾	Bir zamana kadar
فَاسْتَفْتِهِمْ	Onlara sor ki
اَلِرَبِّكَ	Rabbinin öyle mi? (Kimler?)
الْبَنَاتُ	Kızlar
وَلَهُمُ	Ve onların [öyle mi?] (Kimler?)
الْبَنُونَۙ ﴿١٤٩﴾	Erkekler
اَمْ	Yoksa
خَلَقْنَا	Yarattık mı? (Kimi?)
الْمَلٰٓئِكَةَ	Melekleri (Ne olarak?)
اِنَاثًا	Kızlar olarak
وَهُمْ	Onlar oldukları halde
شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾	Şahitler
اَلَٓا	Dikkat edin!
اِنَّهُمْ	Muhakkak onlar
مِنْ اِفْكِهِمْ	İftiralarından dolayı
لَيَقُولُونَۙ ﴿١٥١﴾	Elbette diyorlar ki
وَلَدَ	Doğurdu (Kim?)
اللّٰهُۙ	Allah
وَاِنَّهُمْ	Muhakkak onlar (Nedirler?)
لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾	Yalancıdırlar
اَصْطَفَى	Tercih mi etmiş? (Kimi?)
الْبَنَاتِ	Kızları (Kime?)
عَلَى الْبَنِينَۜ ﴿١٥٣﴾	Erkeklere

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ اَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ

Size ne oluyor? | Nasıl hükmediyorsunuz? | Hiç düşünmez misiniz? | Yoksa | Sizin için var mı? (Ne?) | Delil (Öyle delil ki) | Apaçık

﴿١٥٦﴾ فَاْتُوا بِكِتَابِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ

Getirin (Neyi?) | Kitabınızı | Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyenler | Ve uydurdular (Nerede?) | Onun arasıyla (Daha?) | Cinler arasında (Ne uydurdular?)

نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا

Nesep | Andolsun | Bilir (Kim?) | Cinler (Neyi bilirler?) | Muhakkak onlar (Nedirler?) | [Cehenneme] Hazır edileceklerdir | Allah münezzehtir (Neden münezzehtir?) | O şeylerden ki

يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

Vasıflıyorlar | Ancak hariç | Allah'ın kulları (Öyle kulları ki) | Kendilerine ihlâs verilmişler | Çünkü siz | Ve o şeyler ki | Tapıyorsunuz

مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا

Siz değilsiniz (Ne değilsiniz?) | Rabbe karşı (Kime karşı?) | [Kimseyi] baştan çıkarıcı | Ancak [baştan çıkarabilirsiniz] | O kimseyi ki | O (Nedir?) | Cehenneme giricidir | (Cebrail peygambere şöyle dedi:) Bizden hiç kimse yoktur

اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ

Ancak | Onun için vardır (Ne vardır?) | Bir makamı (Öyle makam ki) | Belli | Muhakkak ki biz | Elbette biz (Kimleriz?) | Saf saf dizilenleriz | Ve muhakkak ki biz | Elbette biz (Kimleriz?)

الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَاِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

Tesbih edenleriz | Muhakkak ki | İdiler (Ne idiler?) | Diyorlardı (Ne diyorlardı?) | Şayet yanımızda olsaydı (Ne olsaydı?) | Zikir (Kimlerden?) | Evvelkilerden

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ

Olurduk (Kim?) | Allah'ın kulları (Öyle kulları ki) | Kendilerine ihlas verilmişler | Ve inkâr ettiler (Neyi?) | O kitabı | İleride | Bilecekler | Andolsun kesinlikle

سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

Geçmiştir (Ne?) | Sözümüz (Kim için?) | Kullarımız için (Öyle kullarımız ki) | Peygamber olarak gönderilmişler | Muhakkak onlar | Şüphesiz onlar (Nedirler?) | Yardım olunanlardır

وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَاَبْصِرْهُمْ

Ve muhakkak bizim ordularımız | Elbette onlar (Nedirler?) | Galip olanlardır | Yüz çevir (Kimlerden?) | Onlardan (Ne zamana kadar?) | Bir zamana kadar | Onları gör

فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ

İleride | Görecekler | Azabımızı mı? | Acele istiyorlar | İndiği zaman (Nereye?) | Onların yurtlarına

فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَاَبْصِرْ

Ne kötüdür! | Uyarılanların sabahı | Yüz çevir (Kimlerden?) | Onlardan (Ne zamana kadar?) | Bir zamana kadar | Onları gör

فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

İleride | Görecekler | Rabbin münezzehtir (Öyle Rabbin ki) | İzzet sahibi (Neden münezzehtir?) | O şeylerden ki | Vasıflıyorlar

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

Ve selam olsun (Kime?) | Peygamberler üzerine | Ve bütün hamdler (Kim içindir?) | Allah içindir (Öyle Allah ki) | Âlemlerin Rabbidir

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ صٓ آيَاتُهَا ٨٨

154. Ne oldu sizlere! Nasıl hükmediyorsunuz?
155. Hiç de mi düşünmezsiniz!
156. Yoksa sizin için açık bir ferman mı var?
157. O halde getirin kitabınızı, doğru söylüyorsanız?
158. Bir de O'nunla (Allah ile) cinler arasında bir soy bağı uydurdular. Andolsun ki, cinler bilirler ki, onlar huzura getirileceklerdir.
159. Allah onların isnad ettikleri vasıflardan münezzehtir.
160. Fakat Allah'ın ihlâs ile seçilen kulları başka.
161. Çünkü siz ve taptıklarınız,
162. O'na karşı kimseyi fitneye düşüremezsiniz.
163. Ancak cehenneme yaslanacak olanlar müstesna.
164. (Melekler derler ki): "Bizden ise, her birimiz için belli bir makam vardır.
165. Ve biz, elbette biz o saf dizenleriz,
166. Ve biz elbette biz, o tesbih edenleriz."
167. Ve gerçek (şu ki, daha) önce şöyle diyorlardı:
168. Eğer yanımızda öncekilerden bir zikir (ilahi bir kitap) olsaydı,
169. Kesinlikle Allah'ın ihlâs ile seçilmiş kullarından olurduk."
170. Fakat şimdi O'nu inkâr ettiler, artık ileride bilecekler.
171. Andolsun ki, peygamberlik göreviyle gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz geçmiştir:
172. Onlar, elbette onlar muhakkak muzaffer olacaklardır.
173. Ve elbette bizim askerlerimiz, mutlaka onlar galip geleceklerdir."
174. Onun için bir zamana kadar onlardan yüz çevir.
175. Gör onları... Yakında görecekler.
176. Ya şimdi bizim azabımızı acele mi istiyorlar?
177. Ama onların sahasına indiği zaman, o acı haber verilenlerin sabahı ne kötüdür!
178. Yine sen bir zamana kadar onlardan yüz çevir.
179. Gör... Yakında görecekler.
180. Güç ve kuvvet sahibi Rabbin, onların isnat etikleri vasıflardan münezzehtir.
181. Selam peygamberlere...
182. Ve hamd âlemlerin Rabbi Allah'a...

SÂD SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 88 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Sâd. Bu zikirle dopdolu Kur'an'a bak.

2. Fakat o inkâr edenler bir onur, bir ayrılık içindeler.

3. Kendilerinden önce nicelerini helak ettik. Feryat ettiler; fakat kurtulma zamanı değildi.

4. İçlerinden kendilerine uyandırıcı bir peygamber geldiğine şaştılar da kâfirler dediler ki: "Bu bir sihirbaz, bir yalancı..."

5. İlahları bir tek ilah mı kılmış? Bu gerçekten şaşılacak bir şey, çok tuhaf!

6. İçlerinden o heyet de fırladı. (Şöyle diyerek): "İlahlarınız üzerinde sabır ve sebat edin? Bu gerçekten arzu olunur bir şey, bir istek...

7. Biz bunu diğer dinde işitmedik, bu mutlaka bir uydurmadır.

8. O zikir (Kur'an) aramızdan ona mı indirilmiş? Doğrusu onlar benim zikrimden bir kuşkulu şüphe içindeler. Doğrusu henüz azabımı tatmadılar.

9. Yoksa sana onu veren, güçlü ve sonsuz lütuf sahibi olan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10. Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı onların elinde midir? Öyle ise haydı, sebepler içinde yükselsinler!

11. Onlar burada hiziplerin döküntülerinden, (çeşitli gruplardan) kalma bozuk bir ordudur.

12. Onlardan önce Nuh kavmi, Ad kavmi ve o kazıkların sahibi Firavun da peygamberleri yalanlamıştı.

13. Semud kavmi, Lut kavmi ve Eykeliler... Bunlar işte o hizipler...

14. Başka değil, hepsi gönderilen elçileri (peygamberleri) yalanladılar da, öyle hak oldu azabım.

15. Onlar başka değil, sadece bir korkunç sese bakıyorlar. Öyle ki, onun gecikmesi de yoktur.

16. Bir de: "Ey Rabbimiz! Hesap gününden önce bizim azap payımızı acele ver!" dediler.

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

صٓ	وَالْقُرْاٰنِ	ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾	بَلِ	الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	ف۪ي عِزَّةٍ	وَشِقَاقٍ
Sâd	Kuran'a yemin olsun (Öyle Kuran ki)	Öğüt sahibi	Bilakis	O kimseler ki	İnkar ettiler (Onlar nedirler?)	Bir büyüklenme içindedirler (Daha nedirler?)	Ve bir muhalefet içindedirler

﴿٢﴾ كَمْ	اَهْلَكْنَا	مِنْ قَبْلِهِمْ	مِنْ قَرْنٍ	فَنَادَوْا	وَلَاتَ	ح۪ينَ مَنَاصٍ
Nicesini	Helak ettik (Kimden önce?)	Onlardan önce (Neyi helak ettik?)	Birçok nesli	Feryat ettiler	Hâlbuki [vakit] değildi (Ne değildi?)	Kurtulma vakti

﴿٣﴾ وَعَجِبُٓوا	اَنْ جَٓاءَهُمْ	مُنْذِرٌ	مِنْهُمْ	وَقَالَ	الْكَافِرُونَ	هٰذَا	سَاحِرٌ
Şaştılar (Neye?)	Kendilerine gelmesine (Kimin gelmesine?)	Bir uyarıcının (Kimden olan uyarıcı?)	İçlerinden	Ve dedi (Kim?)	Kâfirler (Ne dediler?)	Bu (Nedir?)	Bir büyücüdür (Öyle büyücü ki)

كَذَّابٌ ﴿٤﴾	اَجَعَلَ	الْاٰلِهَةَ	اِلٰهاً	وَاحِداً	اِنَّ هٰذَا	لَشَيْءٌ	عُجَابٌ ﴿٥﴾
Pek yalancı olan	Yaptı mı? (Neyi?)	İlahları (Ne yaptı mı?)	İlah (Öyle ilah ki)	Tek olan	Kesinlikle bu (Nedir?)	Bir şeydir (Öyle bir şey ki)	Tuhaf olan

وَانْطَلَقَ	الْمَلَاُ	مِنْهُمْ	اَنِ	امْشُوا	وَاصْبِرُوا	عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ	اِنَّ هٰذَا
(Söyleyerek) Ayrılıp gitti (Kim?)	İleri gelenler (Kimden?)	Onlardan (Ne söyleyerek ayrılıp gittiler?)	Şunu	Yürüyün (Daha ne söyleyerek?)	Ve sabredin (Neye?)	İlahlarınıza	Muhakkak ki bu (Nedir?)

لَشَيْءٌ	يُرَادُ ﴿٦﴾	مَا سَمِعْنَا	بِهٰذَا	فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ	اِنْ هٰذَٓا	اِلَّا
Kesinlikle bir şeydir (Öyle bir şey ki)	İsteniliyor	Biz duymadık (Neyi?)	Bunu (Nerede?)	Son dinde	Bu değildir	Ancak (Nedir?)

اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾	ءَاُنْزِلَ	عَلَيْهِ	الذِّكْرُ	مِنْ بَيْنِنَا	بَلْ	هُمْ	ف۪ي شَكٍّ
Bir uydurmadır	İndirildi mi? (Kime?)	Ona (Ne?)	Bu zikir (O ne olduğu halde?)	Aramızdan	Bilakis	Onlar (Nededirler?)	Şüphe içerisindedirler (Neden?)

مِنْ ذِكْر۪ي	بَلْ	لَمَّا يَذُوقُوا	عَذَابِ ﴿٨﴾	اَمْ	عِنْدَهُمْ	خَزَٓائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ
Zikrimden/ Benim Kuran'ımdan	Bilakis	Henüz tatmadılar (Neyi tatmadılar?)	Azabımı	Yoksa	Yanlarında mıdır? (Ne?)	Rabbinin rahmet hazineleri (Öyle rabbin ki?)

الْعَز۪يزِ	الْوَهَّابِ ﴿٩﴾	اَمْ	لَهُمْ	مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَمَا	بَيْنَهُمَا
Aziz (Yine öyle rabbin ki)	Çokça veren	Yoksa	Onlara mı aittir? (Ne?)	Göklerin hükümranlığı (Daha?)	Ve yerin (Daha?)	Ol şeyler ki	O ikisinin arasındadır

فَلْيَرْتَقُوا	فِي الْاَسْبَابِ ﴿١٠﴾	جُنْدٌ مَا	هُنَالِكَ	مَهْزُومٌ	مِنَ الْاَحْزَابِ
Haydi yükselsinler (Nerede?)	[Göklerin] yollarında	Önemsiz bir ordudur	Şuracıkta	Hezimete uğramışlardır (Yine öyle topluluk ki)	[Senden önceki peygamberleri de yalanlayan] Topluluklardan bir topluluk

﴿١١﴾ كَذَّبَتْ	قَبْلَهُمْ	قَوْمُ نُوحٍ	وَعَادٌ	وَفِرْعَوْنُ	ذُو الْاَوْتَادِ ﴿١٢﴾	وَثَمُودُ
Yalanladı (Ne zaman?)	Onlardan önce (Kim yalanladı?)	Nuh kavmi (Daha kim yalanladı?)	Ad kavmi (Daha kim yalanladı?)	Ve Firavun (Öyle firavun ki)	Kazıklar sahibi (Daha kim yalanladı?)	Semûd kavmi (Daha kim yalanladı?)

وَقَوْمُ لُوطٍ	وَاَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ	اُو۬لٰٓئِكَ	الْاَحْزَابُ ﴿١٣﴾	اِنْ كُلٌّ	اِلَّا	كَذَّبَ
Lut kavmi (Daha kim yalanladı?)	Ve Eyke halkı	İşte onlar	Bu gruplardır	Hiçbirisi olmadı	Ancak	Yalanladı (Kimi?)

الرُّسُلَ	فَحَقَّ	عِقَابِ ﴿١٤﴾	وَمَا يَنْظُرُ	هٰٓؤُ۬لَٓاءِ	اِلَّا	صَيْحَةً	وَاحِدَةً	مَا لَهَا
Peygamberleri	Bu sebeple hak oldu (Ne?)	Azabım	Beklemez (Kim?)	İşte bunlar	Ancak [beklerler] (Neyi beklerler?)	Çığlık (Öyle çığlık ki)	Tek (Öyle çığlık ki)	Kendisi için yoktur (Ne yoktur?)

مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾	وَقَالُوا	رَبَّنَا	عَجِّلْ	لَنَا	قِطَّنَا	قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾
Azıcık bir gecikme	Ve dediler (Ne dediler?)	Rabbimiz	Çabucak ver (Kime?)	Bize (Neyi?)	Payımızı (Neden önce ver?)	Hesap gününden önce

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْاَيْدِۚ اِنَّهُٓ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾

Sabret (Neye?) | O şeye ki | Diyorlar | Ve hatırla (Kimi?) | Kulumuzu (Ondan bedel?) | Davud'u (Öyle Davud ki) | Kuvvet sahibi | Muhakkak ki O (Nedir?) | Devamlı yönelicidir

اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِۙ ﴿١٨﴾

Muhakkak ki biz | Emrine verdik (Neyi?) | Dağları (Kim ile birlikte?) | Onunla birlikte (Ne oldukları halde?) | Tesbih eder oldukları halde (Ne zaman?) | Akşam (Daha?) | Ve sabah (Daha neyi emrine verdik?)

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةًۜ كُلٌّ لَهُٓ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ

Ve kuşları (Ne oldukları halde?) | Toplu oldukları halde | Tamamı (Kime?) | Ona (Nedirler?) | Yönelicidir | Ve kuvvetlendirdik (Neyi kuvvetlendirdik?) | Onun hükümranlığını (Daha?) | Ve ona verdik (Ne verdik?) | Hikmet (Daha ne verdik?)

وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰيكَ نَبَؤُا الْخَصْمِۢ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَۙ ﴿٢١﴾

Ve hitabı [hakla batılı] ayırt etme | Sana geldi mi? (Ne geldi mi?) | Davacının haberi | Hani | Tırmanmışlardı (Neye?) | Mabede? (O davacının haberinden bedel?)

اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْۚ خَصْمَانِ بَغٰى

Hani | Girmişlerdi (Nereye?) | Davud'un yanına | Bunun üzerine korktu (Kimden?) | Onlardan | Onlar da dediler (Ne dediler?) | Korkma (Biz neyiz?) | İki davacıyız (Öyle iki davacı ki) | Hakka tecavüz etti (Kim?)

بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَٓا

Birimiz (Kimin hakkına tecavüz etti?) | Diğerimizin | O halde sen hükmet (Nerede?) | Aramızda (Ne ile?) | Hak ile (Daha?) | Ve haksızlık yapma | Ve bizi ilet (Neye?)

اِلٰى سَوَٓاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَٓا اَخٖيۜ لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً

Doğru yola | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Benim kardeşimdir | Ona ait vardır (Ne vardır?) | Doksan dokuz (Ne cihetinden?) | Koyun cihetinden

وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنٖيهَا وَعَزَّنٖي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ

Ve bana ait de vardır (Ne vardır?) | Koyun (Öyle koyun ki) | Bir tane olan | Böyle iken dedi (Ne dedi?) | Onu bana ver | Ve bana galip geldi (Nede?) | Konuşmada | Davud dedi (Ne dedi?)

لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖۜ وَاِنَّ كَثٖيرًا مِنَ الْخُلَطَٓاءِ

Elbette muhakkak | Sana zulmetmiş (Ne ile?) | Koyununu istemekle (Nereye?) | Kendi koyunları arasına | Kesinlikle çoğu (Neden?) | Karışmışlardan

لَيَبْغٖي بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

Elbette hadde tecavüz eder (Kim?) | Onlardan biri (Kimin?) | Diğerinin | Ancak [hariçtir] (Kim?) | O kimseler ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi işlediler?) | Salih amelleri

وَقَلٖيلٌ مَا هُمْۜ وَظَنَّ دَاوُدُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا

Ne de azdır (Kim?) | Onlar | Ve bildi (Neyi bildi?) | Davud | Elbette biz | Onu sınadık | Ve hemen af diledi (Kimden?) | Rabbinden | Ve yere kapandı (Ne olduğu halde?) | Rükû eder halde

وَاَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَۜ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ

Ve yöneldi | Sonra bağışladık (Kimi?) | Onu (Neden dolayı?) | Bundan dolayı | Muhakkak ki onun için vardır (Nerede?) | Katımızda (Ne vardır?) | Güzel bir makam (Daha ne vardır?) | Ve güzel bir dönüş yeri

﴿٢٥﴾ يَا دَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلٖيفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ

Ey Davud! | Muhakkak ki biz | Seni kıldık (Ne kıldık?) | Halife kıldık (Nerede?) | Yeryüzünde | O halde hükmet (Nerede?) | İnsanlar arasında (Ne ile?)

بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِۜ اِنَّ الَّذٖينَ يَضِلُّونَ

Hak ile | Ve uyma (Neye?) | Hevâya | Yoksa seni saptırır (Neden?) | Allah'ın yolundan | Muhakkak o kimseler ki | Sapıyorlar (Neden?)

عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدٖيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

Allah'ın yolundan | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Pek çetin olan (Ne sebebiyle?) | Unutmaları sebebiyle (Neyi unutmaları?) | Hesap gününü

17. Şimdi sen onların dediklerine sabret de kuvvetli kulumuz Davud'u an! Çünkü o daima Allah'a yönelirdi.

18. Çünkü biz, onun beraberinde dağları emre boyun eğidirmiştik. Akşamleyin ve işrak vakti onunla birlikte tesbih ederlerdi.

19. Kuşları da toplu olarak (onun emrine boyun eğdirdik.) Hepsi onun nağmesine katılır, ahenk ile tesbih ederlerdi.

20. Hem mülkünü güçlendirmiştik, hem de kendisine hikmet ve hakkı batıldan ayıran söz yeteneği vermiştik.

21. Bir de davacıların kıssası geldi mi sana? Hani duvarı aşarak köşke ulaşmışlardı.

22. O zaman Davud'un yanına giriverdiler de, onlardan dolayı telaşa düştü. "Korkma!" dediler. Biz (birbiriyle davalı) iki hasımız, birbirimizin hakkını çiğnedik. Şimdi sen aramıza hak hükmet ve aşırı gitme de bizi doğru yolun ortasına çıkar.

23. Şu benim kardeşim, onun doksan dokuz dişi koyunu var. Benim ise bir tek dişi koyunum var. Böyle iken, "Onu da bana bırak." dedi. Ve beni söyleşmede yendi."

24. (Davut) dedi ki: "Doğrusu senin bir koyununu kendi koyunlarına katmak istemesiyle sana zulmetmiştir. Gerçekten karışıkların (bir toplum içinde yaşayanların) çoğu biribirlerine haksızlık ediyorlar. Ancak iman edip de iyilik isteyenler başka... Onlar da pek az... Ve sanmıştı ki Davud, bunu sırf kendisini imtihan için yaptık. Hemen Rabbine istiğfar etti ve rükû ederek yere kapandı, tevbe ederek (Allah'a) yöneldi.

25. Biz de onu kendisine bağışladık. Ve gerçekten ona yanımızda kesin bir yakınlık ve akibet güzelliği vardır.

26. Ey Davut! Gerçekten biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Şimdi insanlar arasında hak ile hükmet de, (keyfe) arzuya uyma ki, seni Allah yolundan sapıtmasın. Çünkü Allah yolundan sapanlar, hesap gününü unuttukları için, kendilerine pek şiddetli bir azap vardır.

27. Hem o göğü, yeri ve aralarındakileri biz boşuna yaratmadık. O, o inkâr edenlerin zannı… Onun için cehennem ateşinden dolayı vay o inkâr edenlerin hâline!

28. Yoksa iman edip de iyi iyi işler yapanları biz o yeryüzündeki bozguncular gibi yapar mıyız? Yoksa o takva sahiplerini, arsız çapkınlar gibi yapar mıyız?

29. Bu çok mübarek kitabı sana, temiz özlüler âyetlerini düşünsünler ve ibret alsınlar diye indirdik.

30. Bir de Davud'a Süleyman'ı ihsan ettik. Ne güzel kul! O gerçekten daima Allah'a yönelirdi.

31. Ona bir akşamüstü, çalımlı, cins koşu atları sunulmuştu.

32. Dedi ki: "Ben o malı ve atı Rabbimin zikrinden dolayı sevdim." Nihâyet (bu atlar) perde ile gizlendi. (Ahırlara çekildi ya da koşup gözden kayboldu).

33. "Geri getirin onları bana." (Dedi.) Ve tuttu bacaklarını, boyunlarını silmeye başladı.

34. Andolsun ki, Süleyman'ı imtihan da ettik ve tahtının üzerine bir ceset bıraktık, sonra tevbe ile döndü.

35. "Ya Rab! Beni bağışla ve bana öyle bir mülk ihsan et ki, ardımdan kimseye yaraşmasın. Şüphesiz sensin bütün dilekleri veren, sonsuz lütufkâr sen." dedi.

36. Bunun üzerine rüzgârı onun emrine verdik. Emriyle istediği yere yumuşak bir şekilde akıp giderdi.

37. Bütün duvar ustası ve dalgıçlık yapan şeytanları da (emrine verdik.)

38. Ve daha zincirlerde birbirine bağlı diğerlerini de (emrine verdik.)

39. "Bu işte bizim ihsanımız. Artık dilersen kerem et, ihsan eyle. Dilersen tut, hesabı yok." dedik.

40. Şüphesiz ki, ona yüce huzurumuzda bir yakınlık ve bir akibet güzelliği vardır.

41. Kulumuz Eyyub'u da an, o zaman Rabbine şöyle seslenmişti: "Bak bana, sıkıntı ve acı ile bana şeytan dokundu!"

42. "Ayağını yere vur! İşte serin bir yıkanacak ve içecek (su)." dedik.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَٓاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًاۜ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذٖينَ

Biz yaratmadık (Neyi?) | Göğü (Daha neyi?) | Yeri (Daha?) | Ol şeyi ki | Bu ikisi arasındadır (Ne için yaratmadık?) | Boş yere | İşte bu (Nedir?) | O kimselerin zannıdır ki

كَفَرُواۚ فَوَيْلٌ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ اَمْ نَجْعَلُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا

Onlar inkar ettiler | Veyl (Kim içindir?) | O kimseler içindir ki | Onlar inkar ettiler (Neden olan veyl?) | Cehennemden | Yoksa | Yapar mıyız? (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Daha?)

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدٖينَ فِي الْاَرْضِۘ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقٖينَ

Ve işlediler (Neyi?) | İyi amelleri (Kim gibi?) | Bozgunculuk çıkaranlar gibi (Nerede?) | Yeryüzünde | Yoksa | Yapar mıyız? (Kimi?) | Allah'tan korkanları (Kim gibi?)

كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُٓوا اٰيَاتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ

Günahkârlar gibi | [Bu] Kitaptır | Onu indirdik (Kime?) | Sana (Daha nedir?) | Mübarektir (Ne için indirdik?) | Düşünsünler diye (Neyi düşünsünler diye?) | Ayetlerini (Daha ne için indirdik?) | Ve öğüt alsın diye (Kim?)

اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُ۫دَ سُلَيْمٰنَۜ نِعْمَ الْعَبْدُۜ اِنَّهُٓ اَوَّابٌۜ ﴿٣٠﴾

Halis akıl sahipleri | Ve verdik (Kime?) | Davud'a (Kimi verdik?) | Süleyman'ı | Ne güzel oldu (Kim?) | Bu kul | Doğrusu o (Nedir?) | Daima yönelicidir

اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُۙ ﴿٣١﴾ فَقَالَ اِنّٖٓي اَحْبَبْتُ

Hani | Arz edilmişti (Kime?) | Kendisine (Ne zaman?) | Öğleden sonra (Ne sunulmuştu?) | Üç ayağı üzerine basan, dördüncüsünü tırnağı üzerinde tutan atlar (Öyle atlar ki?) | Cins koşu atları | Ve dedi (Ne dedi?) | Muhakkak ki ben | Sevdim/geri kaldım (Niçin?)

حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبّٖيۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّۜ

At sevgisinden dolayı (Neden geri kaldım?) | Rabbimin zikrinden | Ta ki [güneş] gizlendi (Ne ile?) | Perde ile (Daha ne dedi?) | Onları getirin (Kime?) | Bana

فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْاَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا

Ve başladı (Neye?) | Sıvazlamaya (Neyi?) | Bacaklarını (Daha neyi?) | Ve boyunlarını | Andolsun elbette | Biz sınadık (Kimi?) | Süleyman'ı | Ve bıraktık (Ne üzerine?)

عَلٰى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لٖي وَهَبْ لٖي مُلْكًا

Tahtı üzerine (Ne bıraktık?) | Bir ceset | Sonra | Dönüverdi | Dedi (Ne dedi?) | Ey Rabbim! | Beni affet | Ve ver (Kime?) | Bana (Ne ver?) | Bir hükümranlık (Öyle hükümranlık ki)

لَا يَنْبَغٖي لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدٖيۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ

Yaraşmayacak (Kime?) | Hiç kimseye (Kimden sonra?) | Benden sonra | Muhakkak ki sen | Sen (Nesin?) | Ziyade verensin | Biz emrine verdik (Kimin?) | Onun (Neyi?)

الرّٖيحَ تَجْرٖي بِاَمْرِهٖ رُخَٓاءً حَيْثُ اَصَابَۙ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطٖينَ كُلَّ بَنَّٓاءٍ

Rüzgârı (Öyle rüzgâr ki) | Esiyor (Ne ile?) | Onun emriyle (Nasıl?) | Kolayca (Nereye esiyor?) | Dilediği tarafa (Daha neyi onun emrine verdik?) | Şeytanları (Ondan bedel?) | Her bina yapanı

وَغَوَّاصٍۙ ﴿٣٧﴾ وَاٰخَرٖينَ مُقَرَّنٖينَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هٰذَا عَطَٓاؤُ۬نَا فَامْنُنْ

Ve her dalgıcı (Daha neleri emrine verdik?) | Ve diğerlerini (Ne oldukları halde?) | Bağlanmışlar (Neye?) | Bukağılara | İşte bu (Nedir?) | Bizim bağışımızdır | İster ver

اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٠﴾

Yahut | Tut (Nasıl?) | Hesapsızca | Muhakkak ki onun için vardır (Nerede?) | Katımızda (Ne vardır?) | Elbette güzel bir makam vardır (Daha ne vardır?) | Ve güzel bir varış yeri vardır

وَاذْكُرْ عَبْدَنَٓا اَيُّوبَۢ اِذْ نَادٰى رَبَّهُٓ اَنّٖي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ

Ve hatırla (Kimi?) | Kulumuzu (O da kimdir?) | Eyyüp'tür | Hani | Yakarmıştı (Kime?) | Rabbine (Ne diye?) | Muhakkak ki ben | Bana dokundu (Kim dokundu?) | Şeytan (Ne ile dokundu?)

بِنُصْبٍ وَعَذَابٍۜ ﴿٤١﴾ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

Bir yorgunluk (Daha neyle dokundu?) | Ve eziyetle | Yere vur (Neyi?) | Ayağını | İşte bu (Nedir?) | Yıkanılacak sudur (Öyle su ki?) | Soğuk (Daha nedir?) | Ve içecektir

وَوَهَبْنَا لَهُٓ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرٰى

Biz bağışladık (Kime?) | Ona (Kimi bağışladık?) | Ailesini (Daha neyi bağışladık?) | Ve onların bir mislini [bağışladık] | Onlarla birlikte (Ne olarak bağışladık?) | Bir rahmet olarak (Kim tarafından?) | Bizim tarafımızdan (Daha ne olarak?) | Ve ibret olarak (Kim için?)

لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهٖ وَلَا تَحْنَثْۜ اِنَّا

Akıl sahipleri için | Ve al (Neye?) | Eline (Ne al?) | Bir demet sap | Sonra vur (Ne ile?) | Onunla | Ve yemininde durmamazlık etme | Muhakkak ki biz

وَجَدْنَاهُ صَابِرًاۜ نِعْمَ الْعَبْدُۜ اِنَّهُٓ اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبَادَنَٓا اِبْرٰهٖيمَ

Onu bulduk (Ne olarak?) | Sabredici olarak | Ne güzel oldu (Kim?) | Bu kul | Gerçekten o (Nedir?) | Çok yönelicidir | Ve hatırla (Kimi?) | Kullarımızı (Ondan bedel?) | İbrahim'i (Daha?)

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُو۬لِي الْاَيْدٖي وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّٓا اَخْلَصْنَاهُمْ

İshak'ı (Daha?) | Ve Yakub'u (Öyle kullarım ki) | Kuvvet sahibi (Daha ne sahibi?) | Ve basiret sahibi | Muhakkak ki biz (Ne ile?) | Onları ihlâslı kimseler yaptık

بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِۚ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ

Bir özellikle (Nedir o?) | Ahiret yurdunu düşünmektir | Ve doğrusu onlar | Bizim katımızda (Kimdendir?) | Seçilmişlerdendir (Öyle seçilmişler ki)

الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ اِسْمٰعٖيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِۜ وَكُلٌّ

İyi olanlar | Ve hatırla (Kimi?) | İsmail'i (Daha?) | Elyesa'yı (Daha kimi hatırla?) | Ve Zülkifl'i | Bunların hepsi (Kimdendir?)

مِنَ الْاَخْيَارِۜ ﴿٤٨﴾ هٰذَا ذِكْرٌۜ وَاِنَّ لِلْمُتَّقٖينَ لَحُسْنَ مَاٰبٍۙ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ

İyi kimselerdendir | İşte bu (Nedir?) | Bir hatırlatmadır | Gerçek şu ki | Takva sahipleri için vardır (Ne vardır?) | Kesinlikle güzel bir varış yeri (Güzel varış yerinden bedel ne vardır?) | Adn cennetleri (Ne oldukları halde?)

مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْاَبْوَابُۚ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِـٖٔينَ فٖيهَا يَدْعُونَ فٖيهَا بِفَاكِهَةٍ

Açılmış oldukları halde (Kime?) | Onlara (Ne?) | Kapılar (Onlar ne oldukları halde?) | Yaslanıcılar (Nerede?) | O cennetlerde (Ne oldukları halde yaslanırlar?) | İster oldukları halde (Nerede?) | O cennetlerde (Ne ister oldukları halde?) | Yemişler/meyveler

كَثٖيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذَا

Çok olan (Daha ne ister oldukları halde?) | Ve içecekler | Ve onların yanlarında vardır (Ne vardır?) | Gözlerini [sadece eşlerine] dikmiş kızlar vardır (Öyle güzel kızlar ki) | Hep bir yaşıt olan | İşte bu (Nedir?)

مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍۚ ﴿٥٤﴾

Ol şeydir ki | Siz vaat olunuyorsunuz | Hesap günü için | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Bizim rızkımızdır (Ne olduğu halde?) | Onun için olmadığı halde (Ne olmadığı halde?) | Bitme tükenme

هٰذَاۜ وَاِنَّ لِلطَّاغٖينَ لَشَرَّ مَاٰبٍۙ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَۚ يَصْلَوْنَهَاۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ

İşte bu | Muhakkak ki haddi aşanlar için vardır (Ne vardır?) | Elbette kötü bir varış yeri (Ondan bedel?) | Cehennem vardır (Öyle cehennem ki) | Ona yaslanacaklar | Ne kötü oldu (Ne?) | Bu konak

﴿٥٦﴾ هٰذَاۙ فَلْيَذُوقُوهُ حَمٖيمٌ وَغَسَّاقٌۙ ﴿٥٧﴾ وَاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌۜ

İşte bu | Onu tatsınlar (O nedir?) | Kaynar sudur (Daha nedir?) | Ve irindir | Ve başka [azaplar] (Neden olan?) | Onun benzerinden olan (Nedir onlar?) | Türlü türlüdür

﴿٥٨﴾ هٰذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْۜ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾

İşte bu (Nedir?) | Bir topluluktur (Öyle topluluk ki) | Dalan (Kiminle beraber dalan?) | Sizinle beraber (Ne derler?) | Rahat yok (Kime?) | Onlara | Gerçekten onlar (Kimlerdir?) | Cehenneme gidicilerdir

قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْۜ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَاۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ

Derler (Ne derler?) | Bilakis | Siz | Rahat yok (Kime?) | Size | Siz | Onu sundunuz (Kime sundunuz?) | Bize | Ne kötü oldu (Ne?) | Bu yer

﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

Derler (Ne derler?) | Ey Rabbimiz! | Her kim | Sunduysa (Kime?) | Bize (Neyi?) | Bunu | İşte onu fazlalaştır (Ne bakımdan?) | Azap bakımından (Nasıl?) | İki kat (Neredeki azap?) | Cehennemdeki

43. Ve ona bütün ailesini ve beraberlerinde bir o kadarını daha tarafımızdan bir rahmet olarak bahşettik. Hem de bir ibret dersi temiz akıllılar için…

44. Bir de: “Eline bir demet al, onunla vur, yemininde durmamazlık etme.” (dedik.) Gerçekten biz onu sabırlı bulduk, ne güzel kul! Gerçekten o daima Allah’a yönelirdi.

45. Kullarımız İbrahim’i, İshakı, Ya’kub’u da an… Eller ve gözler sahipleri idiler.

46. Çünkü biz onları temiz bir hasletle, hâlis yurt (ahiret) düşüncesi ile has kullarımızdan kılmışızdır.

47. Çünkü onlar, gerçekten katımızda seçilmiş iyi kimselerdendir.

48. İsmail’i de, Elyesa’yı ve Zülkifl’i de an! Hepsi de iyi kimselerdendir.

49. İşte bu bir zikirdir. Şüphesiz korunan müttakiler için kesinlikle güzel bir gelecek (bir güzel dönüş yeri) vardır.

50. Bütün kapıları kendilerine açılmış olan Adn cennetleri vardır.

51. İçlerine kurularak orada birçok yemişle bambaşka bir içki isteyeceklerdir.

52. Yanlarında da bakışlarını onlara dikmiş, hep bir yaşıt güzeller…

53. İşte bu, o hesap günü için size vaadedilenlerdir.

54. İşte bu bizim rızkımızdır. Şüphesiz ki, ona hiç tükenme yok.

55. Bu böyle, şüphesiz azgınlar için de kötü bir gelecek (kötü bir dönüş yeri) vardır.

56. Cehennem… Ona yaslanacaklar… Fakat o ne çirkin döşektir!

57. İşte kaynar su ve irin, artık tatsınlar onu.

58. Ve o şekilden çifter çifter bir diğeri.

59-60. (Şöyle denilir): Şu bir alay insan, sizinle birlikte zorluğa göğüs germiş, onlara merhaba yok. Çünkü onlar cehenneme gireceklerdir. Derler ki: “Hayır, size merhaba yok. Onu bize siz sundunuz, bakın ne kötü yatak…”

61. “Ey Rabbimiz! Bize bunu sunana cehennemde azabı hemen kat kat artır.” derler.

62. Bir de derler ki: "Biz kötülerden saydığımız o adamları niçin görmüyoruz?

63. Onları eğlence yerine tuttuk ya! Yoksa bu gözler onlardan kaydı mı?"

64. Şüphesiz ki, bu gerçektir. Cehennemliklerin birbirine düşmanlığı muhakkak olacaktır.

65. De ki: "Ben ancak korkuyu haber veren bir peygamberim. O tek ve ezici güç sahibi Allah'tan başka bir ilah da yoktur."

66. O göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin çok güçlü, çok bağışlayan Rabbi.

67. De ki: "Bu bir büyük haberdir.

68. Siz ondan yüz çeviriyorsunuz.

69. Benim mele-i âla (yüce topluluk, melekler âlemi) hakkında ne bilgim olurdu, onlar tartışırlarken.

70. Fakat ben, açık bir uyaran bir peygamber olduğum içindir ki, o bilgi bana vahyolunuyor."

71. Hani Rabbin meleklere demişti ki: "Haberiniz olsun, ben bir çamurdan bir insan yaratmaktayım.

72. Ona şekil verdiğim ve ruhumdan ona üflediğim zaman, derhal ona secdeye kapanın!"

73. Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde ettiler.

74. Yalnız İblis kibirlenmek istedi ve kâfirlerden oldu.

75. (Allah) buyurdu ki: "Ey İblis! O benim iki elimle yarattığıma secde etmene sana ne engel oldu? Kibirlenmek mi istedin? Yoksa yücelerden misin?" dedi.

76. (İblis) dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım. Beni bir ateşten yarattın, onu ise bir çamurdan yarattın."

77. (Allah) buyurdu ki: "Hemen çık oradan, çünkü artık sen kovulmuş birisin.

78. Ve kuşkusuz lanetim, ceza gününe kadar üzerindedir."

79. (İblis) dedi ki: "Ya Rab! O halde diriltilecekleri güne kadar beni geri bırak."

80. (Allah) buyurdu ki: "Haydi, geri bırakılanlardansın.

81. Bilinen zaman gününe kadar.

82. (İblis) dedi ki: "Öyle ise yüceliğine yemin ederim ki, ben onların hepsini kesin aldatır saptırırım.

83. Ancak içlerinden ihlâs ile seçilmiş has kulların müstesna."

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ اَتَّخَذْنَاهُمْ

Ve derler (Ne derler?) | Bize ne oluyor | Görmüyoruz (Kimi görmüyoruz?) | Adamları (Öyle adamları ki) | Biz idik (Ne idik?) | Onları sayar idik (Neden sayardık?) | Kötülerden | Biz onları edinmiştik (Ne edinmiştik?)

سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ

Alay konusu? | Yoksa | Kaçtı mı? (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | Gözler | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Gerçektir (Bundan bedel?) | Cehennemliklerin birbiriyle tartışması

﴿٦٤﴾ قُلْ اِنَّمَا اَنَا۬ مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾

Söyle ki | Ancak | Ben (Neyim?) | Uyarıcıyım | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | Allah [var] | Tek olan | Ve galip gelen (Yine öyle Allah ki)

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ

Göklerin rabbi olan (Daha neyin rabbi?) | Yerin rabbi olan | Ol şeylerin ki | Bu ikisi arasındadır | Aziz | Ve çok mağfiret eden | De ki | O (Nedir?)

نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ

Bir haberdir (Öyle haber ki?) | Büyük | Siz (Neden?) | Ondan (Nesiniz?) | Yüz çevirenlersiniz | Yoktur | Benim için | Hiçbir bilgi (Neye dair?)

بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ اِنْ يُوحٰى اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا۬ نَذِيرٌ مُبِينٌ

Mele-i â'la'ya dair (Ne zaman?) | O vakit ki | Tartışıyorlardı | Vahyedilmiyor | Bana | Ancak [vahyediliyor ki] | Ancak | Ben (Neyim?) | Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki) | Apaçık

﴿٧٠﴾ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ

Hani | Rabbin (Kime?) | Demişti (Kim?) | Meleklere (Ne demişti?) | Elbette ben (Neyim?) | Yaratıcıyım (Ne yaratıcıyım?) | Bir beşer (Neden?) | Çamurdan | Onu tesviye ettiğimde (Daha?)

وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ

Ve üflediğimde (Kime?) | Ona (Neden?) | Ruhumdan | Hemen yere kapanın (Kim için?) | Onun için (Ne olduğunuz halde?) | Secde edenler | Bunun üzerine secde etti (Kim?) | Bütün melekler

كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا اِبْلِيسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

Tamamı | Toplu halde | Ancak hariç | İblis | O kibirlendi | Ve oldu (Kimden oldu?) | Kâfirlerden

قَالَ يَٓا اِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ اَسْتَكْبَرْتَ

Allah dedi | Ey iblis! | Seni ne alıkoydu (Neden?) | Secde etmenden (Neye secde etmenden?) | Yarattığıma (Ne ile yarattığım?) | Kudretimle | Sen böbürlendin mi?

اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ اَنَا۬ خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ

Yoksa | Sen oldun mu? | Yücelerden | [İblis] Dedi | Ben (Neyim?) | Daha hayırlıyım (Kimden?) | Ondan | Beni yarattın (Neden?) | Ateşten | Ve onu yarattın (Neden?)

مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي

Çamurdan | [Allah] buyurdu | O halde çık (Nereden?) | Oradan | Çünkü artık sen (Nesin?) | Kovulmuşsun | Elbette senin üzerinedir (Ne?) | Benim lanetim (Ne zamana kadar?)

اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ

Din gününe kadar | [İblis] dedi | Ey Rabbim! | O halde bana mühlet ver (Ne zamana kadar?) | Onların diriltilecekleri güne kadar | [Allah] buyurdu

فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ

Haydi elbette sen (Nedensin?) | Mühlet verilenlerdensin (Ne zamana kadar?) | O vaktin gününe kadar (Öyle vakit ki) | Belli olan | [İblis] dedi (Ne dedi?) | Senin izzet ve şerefine andolsun ki

لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

Elbette onları aldatacağım | Tamamını | Ancak hariç | Senin kulların | Onlardan (Öyle kulların ki?) | Kendilerine ihlas verilmiş olanlar

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ

[Allah] buyurdu | Bu doğru | Ki doğruyu | Ben söylerim | "Elbette dolduracağım (Neyi?) | Cehennemi (Kiminle?) | Seninle (Daha kiminle?) | Ve o kimselerle ki | Sana uydular (Kimden?)

مِنْهُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَٓا اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّف۪ينَ

Onlardan (Ne olduğunuz halde?) | Topluca" | [Ey resulüm!] söyle | Ben sizden istemiyorum (Neye karşılık?) | Buna karşılık (Ne istemiyorum?) | Hiçbir ücret | Ve ben değilim (Kimlerden?) | Olduğundan başka türlü görünenlerden

﴿٨٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهُ بَعْدَ ح۪ينٍ ﴿٨٨﴾

O değildir | Ancak | Bir zikirdir | Âlemler için | Ve and olsun ki bileceksiniz (Neyi?) | Onun haberini (Ne zaman?) | Bir müddet sonra

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الزُّمَرِ — آيَاتُهَا ٧٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا

Bu kitabın indirilişi (Kim tarafındandır?) | Allah tarafındandır (Öyle Allah ki) | Aziz olan (Yine öyle Allah ki) | Hikmet sahibi olan | Şüphesiz ki biz | İndirdik (Kime?)

اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدّ۪ينَ ﴿٢﴾

Sana (Neyi?) | Kitap'ı (Ne ile indirdik?) | Hakk ile | O halde ibadet et (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Halis kılarak (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Dini

اَلَا لِلّٰهِ الدّ۪ينُ الْخَالِصُ وَالَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ

İyi biliniz ki | Yalnız Allah'a aittir (Ne?) | Din (Öyle din ki) | Halis olan | O kimseler ki | Edindiler (Neyi?) | Ondan başkasını (Ne edindiler?) | Veliler [Onlar şöyle der:]

مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُونَٓا اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰىۜ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ

O ilahlara ibadet etmeyiz | Ancak ibadet ederiz (Niçin?) | Bizi yaklaştırsınlar diye (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Daha yakın bir yaklaştırmakla | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Hükmedecektir (Nerede?)

بَيْنَهُمْ ف۪ي مَا هُمْ ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْد۪ي مَنْ هُوَ

Onların arasında (Ne hususunda?) | O şey hususunda ki | Onlar | O hususta | İhtilaf ediyorlar | Muhakkak ki Allah | Hidayete erdirmez (Kimi?) | O kimseyi ki | O (Nedir?)

كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفٰى

Yalancıdır (Daha nedir?) | Çokça nankördür | Şayet isteseydi (Kim?) | Allah (Neyi?) | Edinmeyi (Ne?) | Bir çocuk | Elbette seçerdi (Kimden seçerdi?)

مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُۙ سُبْحَانَهُۜ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

O kimselerden ki | Yaratıyor (Kimi seçerdi?) | O kimseyi ki | Diliyor | O Allah bundan münezzehtir | O (Kimdir?) | Allah'tır (Öyle Allah ki) | Birdir | Mutlak gâlip gelendir

﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ

O yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Yeri (Nasıl?) | Hak ile | Dolayıp sarar (Neyi?) | Geceyi (Ne üzerine?)

عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَۜ

Gündüzün üzerine | Ve dolayıp sarar (Neyi?) | Gündüzü (Ne üzerine?) | Gecenin üzerine | Emre amade kılmıştır (Neyi?) | Güneşi (Daha) | Ayı

كُلٌّ يَجْر۪ي لِاَجَلٍ مُسَمًّىۜ اَلَا هُوَ الْعَز۪يزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

Her biri | Akıp gitmektedir (Ne zamana kadar?) | Bir zamana kadar (Öyle zaman ki) | Belirli | Haberiniz olsun ki | O (Nedir?) | Azizdir (Daha nedir) | Çok mağfiret edendir

84. (Allah) buyurdu ki: "O doğru ve ben hep doğruyu söylerim.

85. Andolsun ki, cehennemi mutlaka senden ve onların sana uyanlarından, topunuzdan tıkabasa dolduracağım."

86. De ki: "Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum ve ben kendiliğimden, zorlamayla yükümlülük getirenlerden de değilim.

87. O (Kur'an) bütün âlemler için sırf bir zikir, bir öğüttür.

88. Ve kesinlikle onun haberini bir zaman sonra bileceksiniz."

ZÜMER SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
75 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Bu kitabın indirilişi, o azîz, hakîm olan Allah tarafındandır.

2. Emin ol, biz sana kitabı hakkıyla indirdik. Onun için dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet ve kulluk et!

3. İyi bil ki, halis din ancak Allah'ındır. O'ndan başka bir takım dostlara tutunanlar da şöyle demektedirler: "Biz onlara sadece bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz. Şüphesiz Allah, onların aralarında görüş ayrılığına düştükleri konuda hükmünü verecektir. Yalancı, nankör olan kimseyi Allah kesinlikle doğru yola çıkarmaz.

4. Allah bir çocuk edinmek isteseydi elbette yaratacağından, dileyeceğini seçecekti. O bundan münezzehtir. O tek ve ezici güç sahibi olan Allah'tır.

5. O gökleri ve yeri hak ile yarattı, geceyi gündüzün üstüne sarıyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıyor. Ay ve güneşi emrine boyun eğdirmiş, her biri belirlenmiş bir süreye doğru akıp gidiyor. Uyan, O öyle azîzdir, öyle çok bağışlayıcıdır.

6. O sizi tek bir nefisten yarattı. Onun eşini de ondan meydana getirdi. Ve sizin için yumuşak başlı hayvanlardan sekiz çift de indirdi. Sizleri analarınızın karınlarında üç karanlık içinde, yaratılıştan yaratılışa yaratıp duruyor. İşte Rabbiniz Allah O'dur, mülk O'nundur, O'ndan başka ilah yok... O halde nasıl çevrilirsiniz?

7. Eğer inkâr ederseniz, şüphe yok ki Allah'ın size ihtiyacı yoktur. Bununla beraber kulları adına küfre razı olmaz. Ve eğer şükrederseniz, sizin adınıza ona razı olur. Bir günahkâr da diğerinin günahını çekecek değildir. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. O zaman O size bütün yaptıklarınızı haber verecektir. Çünkü o bütün sinelerin özünü bilir.

8. İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman bütün gönlünü O'na vererek Rabbine dua eder. Sonra kendisine tarafından bir nimet lütfettiği zaman da önceden O'na dua ettiği hali unutur da, yolundan sapıtmak için Allah'a ortaklar koşmaya başlar. De ki: "Küfrünle biraz eğlen, zevklen. Çünkü sen, o ateşliklerdensin."

9. Yoksa o gece saatlerinde kalkan, secdeye kapanıp ayakta durarak daima görevini yapan, ahireti hesaba katan ve Rabbinin rahmetini uman kimse gibi olur mu? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Ancak temiz akıllı olanlar anlar.

10. Tarafımdan söyle: "Ey iman eden kullarım! Rabbinizden korkun! Bu dünyada güzellik yapanlara bir güzellik vardır. Ve Allah'ın arzı geniştir. Ancak sabredenler mükâfatlarına hesapsız erdirilir."

خَلَقَكُمْ	مِنْ نَفْسٍ	وَاحِدَةٍ	ثُمَّ	جَعَلَ	مِنْهَا	زَوْجَهَا	وَاَنْزَلَ	لَكُمْ
O sizi yarattı (Neden?)	Öyle kişiden ki	Tek	Sonra da	Yarattı (Neden?)	Ondan (Kimi?)	Onun eşini	Ve indirdi (Kim için?)	Sizin için (Neden?)

مِنَ الْاَنْعَامِ	ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ	يَخْلُقُكُمْ	فِي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ	خَلْقًا
Davarlardan (Ne indirdi?)	Sekiz çift	Ve sizi yaratıp duruyor (Nerede?)	Annelerinizin karınlarında (Nasıl?)	Bir yaratmakla (Öyle yaratmak ki)

مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ	فِي ظُلُمَاتٍ	ثَلٰثٍ	ذٰلِكُمُ	اللّٰهُ	رَبُّكُمْ	لَهُ	الْمُلْكُ
Yaratmaktan sonra (Nerede?)	Karanlıklarda (Öyle karanlıklar ki?)	Üç	İşte bu (Kimdir?)	Allah'tır (Öyle Allah ki)	Sizin Rabbiniz	O'na aittir (Ne?)	Mülk

لَا اِلٰهَ	اِلَّا	هُوَ	فَاَنّٰى	تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾	اِنْ تَكْفُرُوا	فَاِنَّ اللّٰهَ	غَنِيٌّ
Hiç bir ilah yoktur	Ancak	O [vardır]	Artık nasıl oluyor da	Döndürülüyorsunuz	Eğer inkar ederseniz	Şüphesiz ki Allah (Nedir?)	Müstağnidir (Kimden?)

عَنْكُمْ	وَلَا يَرْضٰى	لِعِبَادِهِ	الْكُفْرَ	وَاِنْ تَشْكُرُوا	يَرْضَهُ	لَكُمْ
Sizden (Daha?)	Razı olmaz (Kim için?)	Kulları için (Neye?)	Küfre	Eğer şükrederseniz	Ona razı olur (Kim için razı olur?)	Sizin için

وَلَا تَزِرُ	وَازِرَةٌ	وِزْرَ اُخْرٰى	ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ	مَرْجِعُكُمْ	فَيُنَبِّئُكُمْ
Yüklenemez (Kim?)	Hiçbir günahkar (Neyi?)	Başkasının günahını	Sonra ancak Rabbinizedir (Ne?)	Dönüşünüz	Artık o size bildirecektir (Neyi?)

بِمَا	كُنْتُمْ	تَعْمَلُونَ	اِنَّهُ	عَلِيمٌ	بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾	وَاِذَا مَسَّ
O şeyi ki	Siz oldunuz (Ne?)	İşliyorsunuz	Şüphe yok ki Allah (Nedir?)	Ziyade bilendir (Neyi?)	Sinelerde olanları	Dokunduğu zaman (Kime?)

الْاِنْسَانَ	ضُرٌّ	دَعَا	رَبَّهُ	مُنِيبًا	اِلَيْهِ	ثُمَّ	اِذَا خَوَّلَهُ	نِعْمَةً	مِنْهُ
İnsana (Ne?)	Bir zarar	Yalvarır (Kime?)	Rabbine (Ne olduğu halde?)	Yönelici olduğu halde (Kime?)	Allah'a	Sonra da	Ona lütfettiği zaman (Ne?)	Bir nimet (Kimden?)	Kendinden

نَسِيَ	مَا	كَانَ	يَدْعُوا	اِلَيْهِ	مِنْ قَبْلُ	وَجَعَلَ	لِلّٰهِ	اَنْدَادًا	لِيُضِلَّ
Unutur (Neyi?)	O şeyi ki	İdi (Ne?)	Yalvarıyor (Kime?)	Allah'a (Ne vakit?)	Bundan önce	Kılar (Kim için?)	Allah için (Ne?)	Ortaklar (Niçin?)	Saptırmak için (Neden?)

عَنْ سَبِيلِهِ	قُلْ	تَمَتَّعْ	بِكُفْرِكَ	قَلِيلًا	اِنَّكَ	مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ
Allah'ın yolundan	De ki	Faydalan (Ne ile?)	Küfrün ile (Ne kadar?)	Azıcık	Hiç şüphe yok ki sen (Kimlerdensin?)	Cehennem halkındansın

﴿٨﴾ اَمَّنْ	هُوَ	قَانِتٌ	اٰنَاءَ الَّيْلِ	سَاجِدًا	وَقَائِمًا	يَحْذَرُ	الْاٰخِرَةَ
Yoksa [asi kullar gibi olur mu] o kimse ki	O (Nedir?)	İbadet edendir (Ne zaman?)	Gece saatlerinde (Ne olduğu halde?)	Secde edici olduğu halde (Daha?)	Kıyamda bulunucu olduğu halde (Daha?)	Sakınır olduğu halde (Neden?)	Ahiretten

وَيَرْجُوا	رَحْمَةَ رَبِّهِ	قُلْ	هَلْ يَسْتَوِي	الَّذِينَ	يَعْلَمُونَ	وَالَّذِينَ
Umar (Neyi?)	Rabbinin Rahmetini	De ki	Eşit olur mu (Kim?)	O kimseler ki	Biliyorlar (Kiminle?)	O kimselerle ki

لَا يَعْلَمُونَ	اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ	اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٩﴾	قُلْ	يَا عِبَادِ	الَّذِينَ
Bilmiyorlar	Ancak düşünüverir (Kim?)	Akıl sahipleri	De ki	Ey kullarım!	Öyle kullar ki

اٰمَنُوا	اتَّقُوا	رَبَّكُمْ	لِلَّذِينَ	اَحْسَنُوا	فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا	حَسَنَةٌ
İman ettiler	Korkunuz (Kimden?)	Rabbinizden	O kimseler için vardır ki	Onlar iyilik yaptılar (Nerede?)	Bu dünyada (Onlar için ne vardır?)	Güzellik

وَاَرْضُ اللّٰهِ	وَاسِعَةٌ	اِنَّمَا يُوَفَّى	الصَّابِرُونَ	اَجْرَهُمْ	بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾
Allah'ın yeryüzü (Nedir?)	Geniştir	Şüphesiz verilecektir (Kim?)	Sabredenler (Neyi verilecektir?)	Mükafatları (Nasıl?)	Hesapsızca

قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصاً لَهُ الدّ۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ

Ben emrolundum (Ne?) | Dini | Ona (Neyi?) | Halis kılıcı olduğum halde (Kime?) | Allah'a (Ne olduğum halde?) | İbadet etmemle (Kime?) | Emrolundum (Ne ile?) | Şüphesiz ki ben | De ki

لِاَنْ اَكُونَ اَوَّلَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي

Rabbime (Neden korkarım?) | İsyan edersem (Kime?) | Korkarım | Muhakkak ki ben | De ki | Müslümanların ilki | Olmamla (Ne?)

عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصاً لَهُ د۪ين۪يۙ ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا

Artık siz de ibadet edin (Neye?) | Dinimi | Ona (Neyi?) | Halis kılıcı olduğum halde (Kime?) | İbadet ederim (Ne olduğum halde?) | Ancak Allah'a | De ki | Büyüktür | Bir günün azabından ki

مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِه۪ۜ قُلْ اِنَّ الْخَاسِر۪ينَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ

Kendilerine (Daha?) | Yazık ettiler (Kimi?) | O kimselerdir ki | Şüphe yok ki hüsrana uğrayanlar (Kimdir?) | De ki | Ondan başka | Dilediniz (Neden başka?) | O şeye ki

وَاَهْل۪يهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ

Onlar için vardır (Nereden?) | Apaçık | Ziyandır (Öyle ziyan ki) | O (Nedir?) | İşte bu | Haberiniz olsun | Kıyamet gününde | Ve ailelerine (Ne zamanda?)

مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌۜ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِه۪

Bununla (Kimi?) | Allah (Ne ile?) | Korkutuyor (Kim?) | İşte | Tabakalar | Alt taraflarından da (Ne?) | Ateşten (Daha?) | Tabakalar (Neden?) | Üst taraflarından (Ne?)

عِبَادَهُۜ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا

Ona ibadet etmekten kaçındılar (Daha?) | Taguttan (Ondan bedel) | Kaçındılar (Neden?) | O kimseler ki | Benden korkunuz | Ey kullarım! | Kullarını

وَاَنَابُٓوا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰىۚ فَبَشِّرْ عِبَادِۙ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ينَ يَسْتَمِعُونَ

Dinlerler (Neyi?) | Öyle kullar ki | Kullarımı | Artık müjdele (Kimi?) | Müjde | Onlar için vardır | Allah'a | Ve yöneldiler (Kime?)

الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ اَحْسَنَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ هَدٰيهُمُ اللّٰهُ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمْ

Ancak onlar | Ve işte onlar | Allah | Onları hidayete erdirdi (Kim?) | O kimselerdir ki | İşte onlar | En güzeline | Ve tabi olurlar (Neye?) | Sözü (Daha?)

اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِۜ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ

Kurtaracaksın (Kimi?) | Sen mi | Azab kelimesi | Onun üzerine (Ne?) | Hak oldu (Kim üzerine?) | O kimseye mi? | Akıl sahipleridir

مَنْ فِي النَّارِۚ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا

Onların üst tarafında | Odalar (Öyle odalar ki?) | Onlar için vardır (Ne?) | Rablerinden (Kimden?) | Sakındılar | Lakin o kimseler ki | Ateş içindedir | O kimseyi ki (Neredeydir?)

غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌۙ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ وَعْدَ اللّٰهِۜ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ

Allah (Neden?) | Dönmez (Kim?) | Allah'ın vaadi olarak | Irmaklar | Altlarından (Ne?) | Akıyor (Nereden?) | Bina edilmiştir (Öyle odalar ki) | Odalar (Nedir?)

الْم۪يعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَلَكَهُ يَنَاب۪يعَ

Kaynaklara (Nerede?) | Onu indirdi (Nereye?) | Su | Gökten (Ne?) | İndirdi (Nereden?) | Kuşkusuz Allah | Görmedin mi? | Vaadinden

فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِه۪ زَرْعاً مُخْتَلِفاً اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ

Artık onu görüyorsun (Ne olduğu halde?) | Kuruyor da | Sonra | Renkleri | Muhtelif (Ne?) | Ekinleri (Öyle ekinler ki) | O su ile (Neyi?) | Çıkartıyor (Ne ile?) | Sonra | Yeryüzünde

مُصْفَراًّ ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَاماًۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾

Halis akıl sahipleri için | Bir öğüt (Kim için?) | Kuşkusuz bunda vardır (Ne?) | Çöp | Onu yapıveriyor (Ne?) | Sonra | Sararmış olduğu halde

11. De ki: "Ben Allah'a, dini yalnız O'na özgü kılarak ibadet edeyim diye emrolundum.

12. Hem O'nun birliğine teslim olan Müslümanların ilki olayım diye emrolundum."

13. De ki: "Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım."

14. De ki: "Ben dinimi O'na özgü kılarak yalnız Allah'a kulluk ederim.

15. Siz de O'ndan başka dilediğinize kul olun." De ki: "Asıl zarara uğrayanlar, kıyamet günü kendilerine ve mensuplarına zarar verenlerdir. Evet, işte asıl açık hüsran budur."

16. Onlara üstlerinden ateş çatılır, altlarından çatılır. Duydunuz ya, işte Allah kullarını bundan sakındırıyor: "Ey kullarım! Onun için bana sığınıp korunun."

17. Tağut'tan, ona kulluk etmekten kaçınıp da tam gönülle Allah'a yönelenlere gelince, müjde onlarındır. Haydi, müjde ver o kullarıma.

18. Onlar ki, sözü dinlerler, sonra da en güzelini uygularlar. İşte onlar Allah'ın kendilerine hidâyet verdiği kimselerdir. İşte onlardır o temiz akıllılar...

19. Ya üzerine azap hükmü kesinleşmiş olan kimse de (böyle) mi? Artık o ateşteki kimseyi sen mi çıkaracaksın?

20. Fakat o Rablerine sığınarak korunanlar (var ya), onlar için üst üste bina edilmiş odalar var, altlarından ırmaklar akar. Bu Allah'ın vaadidir. Allah vaadinden dönmez.

21. Allah'ın gökten bir su indirip de, onu bir yoluyla yeryüzündeki kaynaklara koyduğunu görmedin mi? Sonra onunla türlü renklerde bir ekin çıkarır. Sonra o kurur, bir de onu sararmış görürsün, sonra da onu bir çöpe çevirir. Elbette bunda temiz akıllı olanlar için bir ihtar vardır.

22. Demek ki, Allah kimin bağrını İslam'a açmış ise işte o, Rabbinden bir nur üzerinde değil midir? O halde vay kalpleri Allah'ın zikrinden (boş kalıp) kaskatı olanlara. Onlar, açık bir sapıklık içindedirler.

23. Allah sözün en gözelini, ikizli ahenkli bir kitap olarak indirdi. Ondan Rablerine saygısı olanların derileri ürperir. Sonra derileri de kalpleri de Allah'ın zikrine karşı yumuşar. İşte bu Allah'ın rehberidir. Allah onunla dilediğini doğru yola çıkarır. Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık ona hidâyet edecek yoktur.

24. O halde kıyamet günü zalimlere: "Tadın bakalım kazanıp durduklarınızı!" denilirken yüzü ile o kötü azaptan korunacak kimse ne olur?

25. Onlardan öncekiler de yalanladılar; yalanladılar da kendilerine hatırlarına gelmeyen yönden azap geliverdi.

26. Geliverdi de, Allah onlara dünya hayatında zilleti tattırdı. Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi.

27. Yemin ederim ki, öğüt alsınlar diye bu Kur'an'da insanlar için her türlüsünden örnekler getirdik.

28. Pürüzsüz bir Arapça Kur'an olarak, gerek ki korunsunlar.

29. Allah şunu bir örnek olarak vermiştir: Bir adam (bir köle) var. Onun üzerinde bir takım ortaklar var, hırçın hırçın çekiştirip duruyorlar. Bir adam da (bir köle de) tek başına bir adamın. Hiç bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd Allah'ındır, fakat pek çokları bilmezler.

30. Kuşkusuz sen öleceksin ve kuşkusuz onlar da öleceklerdir.

31. Sonra siz muhakkak Rabbinizin huzurunda birbirinizden davacı olacaksınız.

Arapça	Türkçe
أَفَمَنْ	O kimse [kalbi mühürlenmiş kimse gibi] olur mu ki
شَرَحَ	Genişletti (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
صَدْرَهُ	Göğsünü (Ne için?)
لِلْإِسْلَامِ	İslamiyet için
فَهُوَ	Artık o
عَلٰى نُورٍ	Bir nur üzerine bulunmaktadır (Kimden?)
مِنْ رَبِّهٖ	Rabbinden
فَوَيْلٌ	Artık vay hallerine (Kimin?)
لِلْقَاسِيَةِ	Kaskatı kesilmiş olanlar (Ne?)
قُلُوبُهُمْ	Kalpleri
مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِ	Allah'ın kitabına karşı
أُولٰٓئِكَ	İşte onlar var ya (Nerededir?)
فِي ضَلَالٍ	Sapıklıktadır (Öyle sapıklık ki)
مُبِينٍ	Apaçık
﴿٢٢﴾ اَللّٰهُ	Allah
نَزَّلَ	İndirdi (Neyi?)
اَحْسَنَ الْحَدِيثِ	Sözün en güzelini (Ondan bedel?)
كِتَابًا	Kitap'ı indirdi (Öyle kitap ki)
مُتَشَابِهًا	Ayetleri birbiriyle uyumlu (Öyle kitap ki)
مَثَانِيَ	İkişerli
تَقْشَعِرُّ	Kabarır (Neden?)
مِنْهُ	Ondan (Ne?)
جُلُودُ الَّذِينَ	O kimselerin derisi ki
يَخْشَوْنَ	Korkuyorlar (Kimden?)
رَبَّهُمْ	Rablerinden
ثُمَّ	Sonra
تَلِينُ	Yumuşar (Ne?)
جُلُودُهُمْ	Onların derileri (Daha?)
وَقُلُوبُهُمْ	Kalpleri (Neye?)
إِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ	Allah'ın zikrine
ذٰلِكَ	İşte bu
هُدَى اللّٰهِ	Allah'ın hidayetidir
يَهْدِي	Hidayete erdirir (Ne ile?)
بِهٖ	Bununla (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
يَشَٓاءُ	Diliyor
وَمَنْ	Her kimi ki
يُضْلِلِ	Saptırırsa (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
فَمَا لَهُ	Artık onun için yoktur (Ne?)
مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾	Hidayete erdirici
أَفَمَنْ	O kimse [cennette güven içindeki kimse gibi] midir ki o
يَتَّقِي	Korumaya çalışıyor (Neyi?)
بِوَجْهِهٖ	Yüzünü (Neden?)
سُوٓءَ الْعَذَابِ	Azabın en şiddetlisinden (Ne zaman?)
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününde
وَقِيلَ	Denilir (Kime?)
لِلظَّالِمِينَ	Zalimlere
ذُوقُوا	Tadın bakalım (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
كُنْتُمْ	Siz idiniz
تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾	Kazanıyordunuz
كَذَّبَ	Yalanladı (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
مِنْ قَبْلِهِمْ	Onlardan önce yaşadılar
فَاَتٰيهُمُ	Bunun üzerine geliverdi (Ne?)
الْعَذَابُ	Azap (Nereden?)
مِنْ حَيْثُ	O yerden ki
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾	Fark edemiyorlar
فَاَذَاقَهُمُ	Böylece onlara tattırdı (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
الْخِزْيَ	Zilleti (Nerede?)
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	Dünya hayatında
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ	Elbette ahiret azabı (Nedir?)
اَكْبَرُ	Daha büyüktür
لَوْ كَانُوا	Şayet olsalardı (Ne olsalardı?)
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾	Biliyorlar
وَلَقَدْ ضَرَبْنَا	Andolsun biz getirdik (Kim için?)
لِلنَّاسِ	İnsanlar için (Nerede?)
فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ	Bu Kuran'da (Neden?)
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ	Her türlü misalden
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾	Düşünsünler
قُرْاٰنًا	Kuran olarak (Öyle Kuran ki)
عَرَبِيًّا	Arapça
غَيْرَ ذِي عِوَجٍ	Pürüzsüz
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾	Sakınırlar
ضَرَبَ	Verdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne verdi?)
مَثَلًا	Bir misal (Misalden kasıt)
رَجُلًا	Bir adam [köle]
فِيهِ	Onda vardır (Ne?)
شُرَكَٓاءُ	Ortaklar (Öyle ortaklar ki)
مُتَشَاكِسُونَ	Çekişiyorlar (Daha ne misal verdi?)
وَرَجُلًا	Ve bir adam (Öyle adam ki)
سَلَمًا	Ait (Kime?)
لِرَجُلٍ	Bir adama
هَلْ يَسْتَوِيَانِ	Bu ikisi eşit olur mu? (Ne bakımından?)
مَثَلًا	Durum bakımından
اَلْحَمْدُ	Bütün hamdler (Nedir?)
لِلّٰهِ	Allah'a mahsustur
بَلْ اَكْثَرُهُمْ	Fakat onların ekserisi (Nedir?)
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾	Bilmiyorlar
اِنَّكَ	Şüphe yok ki sen (Nesin?)
مَيِّتٌ	Ölümlüsün
وَاِنَّهُمْ	Ve kuşkusuz onlar da (Nedir?)
مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾	Ölümlüler
ثُمَّ	Sonra
اِنَّكُمْ	Muhakkak ki sizler
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününde (Nerede?)
عِنْدَ رَبِّكُمْ	Rabbinizin divanında
تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾	Davalaşacaksınız

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ

Kimdir | Daha zalim (Kimden?) | O kimseler ki | Yalan söyledi (Kime karşı?) | Allah'a karşı (Daha?) | Ve yalanladı (Neyi?) | Doğruyu (Ne zaman?)

اِذْ جَٓاءَهُ اَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ۝٣٢ وَالَّذِى

O vakit ki | Kendisine geldi (Neyi?) | Yok mudur? (Nerede?) | Cehennemde (Ne?) | İkamet edecek yer (Kim için?) | Kâfirler için | O kimse ki

جَٓاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝٣٣

Getirdi (Neyi?) | Doğruyu (Daha?) | Ve doğruladı (Kimi?) | Onu | İşte onlar | Ancak onlardır (Kim?) | Takva sahipleri

لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُا الْمُحْسِنِينَ ۝٣٤

Onlar için vardır (Ne?) | O şey ki | Diliyorlar (Nerede?) | Rablerinin katında | İşte bu (Nedir?) | Muhsin kulların mükafatıdır

لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِى عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ

Ta ki örtsün (Kim?) | Allah (Kimden?) | Onlardan (Neyi?) | Ol şeyin en kötüsünü ki | Yaptılar | Ve onlara karşılık olarak versin (Neyi?) | Mükafatlarını (Neye karşılık?)

بِاَحْسَنِ الَّذِى كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٣٥ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ

O şeyin en güzeline ki | Oldular (Ne oldular?) | Yapıyor oldular | Değil mi (Kim?) | Allah (Ne?) | Kâfi (Kime?)

عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهٖ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ

Kuluna | Seni korkutuyorlar (Ne ile?) | O şeylerle ki | Allah'tan başka | Kimi ki | Saptırırsa (Kim?) | Allah

فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝٣٦ وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ

Artık onun için yoktur (Ne?) | Hidayete erdirecek | Kimi de | Hidayete erdirirse (Kim?) | Allah | Artık onun için de yoktur (Ne?) | Saptırıcı

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيزٍ ذِى انْتِقَامٍ ۝٣٧ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ

Değil midir (Kim?) | Allah (Ne?) | Aziz (Öyle aziz ki) | İntikam sahibi | Yemin olsun eğer | Onlara sorarsan (Neyi?) | Kim | Yarattı (Neyi?)

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

Gökleri (Daha?) | Yeri | Elbette derler (Ne derler?) | Allah, derler | De ki | O halde ne dersiniz? | O şey ki | İbadet ediyorsunuz (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهٖٓ

Allah'tan başka | Eğer bana murad ederse (Kim?) | Allah (Neyi?) | Bir sıkıntı [hastalık ve fakirlik] | Acaba onlar (Nedir?) | O sıkıntıyı kaldırabilecek kimseler midir?

اَوْ اَرَادَنِى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهٖ

Ya da | Bana murad ederse (Neyi?) | Bir rahmeti | Acaba onlar | Onun rahmetini tutabilecek kimseler midir?

قُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝٣٨ قُلْ يَا قَوْمِ

De ki | Bana yeter (Kim?) | Allah | Ancak O'na | Tevekkül eder (Kim?) | Tevekkül edenler | De ki | Ey kavmim!

اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّى عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٣٩

Amel edin (Ne olduğunuz halde?) | Haliniz/konumunuz üzere [yani elinizden geleni ardınıza koymadığınız halde] | Şüphesiz ki ben de | Amel ediciyim | İleride | Bileceksiniz (Kimi?)

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝٤٠

O kimseyi ki | Ona gelecek (Ne?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Onu rezil edecek (Daha?) | Ve inecek (Kim üzerine?) | Onun üzerine (Ne?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Kalıcı

32. Allah'a karşı yalan söyleyen ve doğruyu da kendisine geldiği zaman yalanlayan kimseden daha zalim (daha haksız) kim olabilir? Kâfirlerin yeri cehennemde değil midir?

33. Doğruyu getiren ve onu tasdik edenlere gelince, işte onlar korunan muttakileridir.

34. Onlara Rablerinin katında ne dilerlerse vardır. İşte O, güzel davrananların mükâfatıdır.

35. Çünkü Allah, onların önceden yaptıkları işlerin en kötüsünü bile keffaretle örtüp bağışlayacak ve yapmakta oldukları güzel işlerin en güzeline göre mükâfatlarını kendilerine ihsan edecektir.

36. Allah kuluna kâfi değil mi? Durmuşlar da seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Her kimi Allah şaşırtır, artık ona hidâyet edecek yoktur.

37. Her kime de Allah hidâyet verir, onu da şaşırtacak yoktur. Allah, intikam sahibi, çok güçlü değil midir?

38. Andolsun ki, onlara: "O gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan kesinlikle şüphesiz "Allah'tır" diyeceklerdir. De ki: "O halde gördünüz ya, o Allah'tan başka çağırdıklarınızı... Eğer Allah bana bir üzüntü dilerse, onlar O'nun verdiği üzüntüyü açabilirler mi? Ya da O, bana bir rahmet dilerse onlar O'nun rahmetini tutabilirler mi?" De ki: "Allah bana yeter! Hep O'na dayanır, tevekkül edenler...

39. De ki: "Ey kavmim! Haliniz üzere çalışın, şüphesiz ben de çalışıyorum. Artık ileride bileceksiniz;

40. Kime kendini rezil edecek bir azabın geleceğini ve kalıcı bir azabın kimin üstüne ineceğini..."

Pieces one

41. Biz, insanlar için sana hak ile kitap indirdik. O halde kim yola gelirse kendi lehinedir, her kim de saparsa yalnızca kendi aleyhine olarak sapar. Sen onların üzerine vekil değilsin!

42. Allah alır o canları, öldükleri zaman, ölmeyenleri de uyuduklarında... Sonra haklarında ölüm hükmü verdiklerini alıkor da, diğerlerini belirlenmiş bir süreye kadar salıverir. Şüphesiz ki, bunda düşünecek bir kavim için âyetler vardır.

43. Yoksa Allah'tan başka şefaatçılar mı edindiler? De ki: "Hiçbir şeye güç yetiremeseler ve akıl erdiremeseler de mi?"

44. De ki: "Bütün şefaat Allah'a aittir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz!"

45. Böyle iken Allah bir olarak anıldığı zaman, ahirete inanmayanların yürekleri burkulur da, O'ndan başkaları anıldığı zaman hemen yüzleri güler.

46. De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, görülmeyeni ve görüleni bilen Allah'ım! Kullarının arasında o görüş ayrılığına düşüp durdukları şeyler hakkında sen hüküm vereceksin!"

47. Ve eğer bütün yeryüzündekiler ve onunla birlikte bir misli daha o zulmedenlerin olsa, kıyamet günü azabın kötülüğünden kurtulmak için onu mutlaka feda ederlerdi. Ama onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır.

إِنَّا	Şüphesiz ki biz
أَنْزَلْنَا	İndirdik (Kime?)
عَلَيْكَ	Sana (Neyi?)
الْكِتَابَ	Kitap'ı (Kim için?)
لِلنَّاسِ	İnsanlar için (Ne ile indirdik?)
بِالْحَقِّ	Hak ile
فَمَنِ	Artık kim
اهْتَدٰى	Hidayete ererse (Kimin lehinedir?)
فَلِنَفْسِهِ	Kendi lehinedir
وَمَنْ	Ve kim de
ضَلَّ	Dalalete düşerse
فَإِنَّمَا	Muhakkak ki
يَضِلُّ	O delalete düşmüş olur (Kimin aleyhine?)
عَلَيْهَا	Kendi aleyhine
وَمَا أَنْتَ	Ve sen değilsin (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine (Ne değilsin?)
بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾	Vekil
اَللّٰهُ	Allah (Nedir?)
يَتَوَفَّى	Tamamen alır (Neyi?)
الْأَنْفُسَ	Nefisleri (Ne anında?)
حِينَ مَوْتِهَا	Ölümleri esnasında
وَالَّتِي	O nefisleri de [alır] ki
لَمْ تَمُتْ	Ölmediler (Nerede alır?)
فِي مَنَامِهَا	Uykularında
فَيُمْسِكُ	Artık tutuverir (Neyi?)
الَّتِي	O nefsi ki
قَضٰى	Hükmetti (Ne üzerine?)
عَلَيْهَا	Onun üzerine (Neyi hükmetti?)
الْمَوْتَ	Ölümü
وَيُرْسِلُ	Ve salıverir (Neyi?)
الْأُخْرٰى	Diğerini (Ne zamana kadar?)
إِلٰى أَجَلٍ	Bir zamana kadar (Öyle bir zaman ki)
مُسَمًّى	Belirlenmiş
إِنَّ فِي ذٰلِكَ	Hiç şüphesiz ki bunda vardır (Ne?)
لَآيَاتٍ	Deliller vardır (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için (Öyle kavim ki)
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾	Düşünüyorlar
أَمِ	Yoksa
اتَّخَذُوا	Edindiler mi
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başkasını (Ne edindiler mi?)
شُفَعَاءَ	Şefaatçiler
قُلْ	De ki
أَوَلَوْ كَانُوا	Olsalar da mı [şefaatçi edineceksiniz] (Ne olsalar?)
لَا يَمْلِكُونَ	Malik olamayanlar (Neye?)
شَيْئًا	Hiçbir şeye (Daha ne olsalar?)
وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾	Akıl erdiremeyenler
قُلْ	De ki
لِلّٰهِ	Ancak Allah'a aittir (Ne?)
الشَّفَاعَةُ	Şefaat
جَمِيعًا	Hepsi
لَهُ	O'na aittir (Ne?)
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin mülkü (Daha?)
وَالْأَرْضِ	Yerin mülkü
ثُمَّ	Sonra
إِلَيْهِ	Ancak O'na
تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾	Döndürüleceksiniz
وَإِذَا ذُكِرَ	Zikredildiği zaman (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olduğu halde?)
وَحْدَهُ	Tek
اشْمَأَزَّتْ	Ürker (Ne?)
قُلُوبُ الَّذِينَ	O kimselerin kalpleri ki
لَا يُؤْمِنُونَ	İman etmiyorlar (Neye?)
بِالْآخِرَةِ	Ahirete
وَإِذَا ذُكِرَ	Zikredildiği zaman (Ne?)
الَّذِينَ	O ilahlar ki
مِنْ دُونِهِ	Allah'tan başka
إِذَا هُمْ	O vakit onlar
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾	Ferahlanırlar
قُلِ	De ki
اللّٰهُمَّ	Ey Allah'ım! (Öyle Allah ki?)
فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ	Gökleri yaratan (Daha?)
وَالْأَرْضِ	Ve yeri (Yine öyle Allah ki?)
عَالِمَ الْغَيْبِ	Gaybı bilen (Daha?)
وَالشَّهَادَةِ	Ve aşikar olanı bilen
أَنْتَ	Sen (Nesin?)
تَحْكُمُ	Hükmedersin (Nerede?)
بَيْنَ عِبَادِكَ	Kullarının arasında (Ne hususta?)
فِيمَا	O hususta ki
كَانُوا	Oldular (Nerede?)
فِيهِ	O konuda (Ne oldular?)
يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾	İhtilaf eder oldular
وَلَوْ أَنَّ	Eğer olsaydı (Kim için?)
لِلَّذِينَ	O kimseler için ki
ظَلَمُوا	Zulmettiler (Ne?)
مَا	O şey ki (Neredeydi?)
فِي الْأَرْضِ	Yerdedir
جَمِيعًا	Hepsi (Daha?)
وَمِثْلَهُ	Bir o kadarı da [olsaydı] (Ne ile birlikte?)
مَعَهُ	Yerde olanların hepsi ile birlikte
لَافْتَدَوْا	Mutlaka fidye verirlerdi (Neyi?)
بِهِ	Onu (Neden dolayı?)
مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ	Azabın fenalığından dolayı (Ne zaman?)
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününde
وَبَدَا	Ve ortaya çıkmış olacaktır (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Kim tarafından?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah tarafından (Ne?)
مَا	O şey ki
لَمْ يَكُونُوا	Olmadılar (Ne olmadılar?)
يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾	Hesaba katar olmadılar

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ

Ortaya çıkmış olacaktır (Kime?) | Onlara (Ne?) | O şeylerin fenalıkları ki | Kazandılar | Ve kavuşmuş olacaktır (Kime?) | Onlara (Ne?) | O şey ki | İdiler (Neyle?) | Onunla (Ne diler?)

يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٤٨﴾ فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنَاهُ

Alay eder idiler | Fakat dokunduğu zaman (Kime?) | İnsana (Ne?) | Bir sıkıntı | Bize dua eder | Sonra | Ona verdiği miz vakit (Ne?)

نِعْمَةً مِنَّا قَالَ اِنَّمَا اُوتِيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ بَلْ هِىَ فِتْنَةٌ

Bir nimet (Nereden?) | Tarafımızdan | Der ki | Ancak | Bu bana verildi (Ne üzerine?) | Bir bilgi üzerine | Bilakis | O | Bir fitnedir

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

Velakin | Onların birçoğu (Nedir?) | Bilmiyorlar | Muhakkak ki onu söylemiştir (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan öncedirler

فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا

Fakat [azabı] gidermedi (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | O şey ki | İdiler (Ne idiler?) | Kazanıyorlar | Ve onlara isabet etti (Ne?) | O şeylerin kötülükleri ki

كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هٰٓؤُلَٓاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا

Kazandılar | O kimseler ki | Zulmettiler (Kimdendir onlar?) | Bunlardan olan | Yakında onlara da yetişecektir (Ne?) | O şeylerin kötülükleri ki

كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ

Kazandılar | Ve onlar değildir (Ne?) | Azabı bertaraf ediciler | Ve bilmediler mi ki | Şüphesiz Allah | Bol verir (Neyi?)

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ

Rızkı (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Daha?) | Ve [dilediğine de] darlaştırır | Şüphe yok ki bunda vardır (Ne?) | Elbette ibretler vardır (Kim için?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki)

يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ يَا عِبَادِىَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا

İman ediyorlar | De ki | Ey kullarım! | Öyle kullar ki | Aşırı gittiler (Neye karşı?) | Nefislerine karşı | Ümit kesmeyin (Neden?)

مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ

Allah'ın rahmetinden | Şüphesiz ki Allah | Bağışlar (Neyi?) | Günahları | Hepsini | Muhakkak ki o | O (Nedir?) | Çok mağfiret edendir (Daha nedir)

الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَاَنِيبُوا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَكُمُ

Çok merhamet edendir | Dönün | Rabbinize (Daha?) | Ve teslim olun (Kime?) | Ona (Neden önce?) | Size gelmeden önce (Ne?)

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ

Azap | Sonra | Yardım olunmazsınız | Tabi olunuz (Neye?) | O şeyin en güzeline ki | İndirildi (Kime?)

اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً

Size (Kimden?) | Rabbinizden (Neden önce?) | Size gelmeden önce (Ne?) | Azap (Nasıl?) | Ansızın

وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتٰى عَلٰى مَا

Siz olduğunuz halde | Farkına varmıyorsunuz | (Rabbinize dönün, niçin?) Diyeceğinden dolayı | Her bir nefis | Eyvah, bana yazıklar olsun! (Ne üzerine?) | O şey üzerine ki

فَرَّطْتُ فِى جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٦﴾

Kusur ettim (Ne konuda?) | Allah'ın hakkı konusunda | Muhakkak | İdim (Kimlerden?) | Alay edenlerden

48. Öyle ki, yaptıkları işlerin kötülükleri karşılarına çıkmış ve alay edip durdukları şeyler kendilerini sarmıştır.

49. Fakat insana bir sıkıntı dokunuverince bize yalvarır, sonra kendisine tarafımızdan bir nimet bahşettiğimiz zaman da: "O bana bir bilgi sayesinde verildi." der. Doğrusu o bir imtihandır, fakat pek çokları bilmezler.

50. Onu bunlardan öncekiler de söyledi, fakat o kazandıkları kendilerini kurtaramadı.

51. Sonunda kazandıklarının kötülükleri başlarına geçti. Şunlardan o zulmedenlerin de kazandıklarının kötülükleri başlarına geçecektir. Onlar da (bunu) atlatacak değillerdir.

52. Hâlâ bilmediler mi ki, Allah rızkı dilediğine açar; kısar da... Şüphesiz ki bunda, iman edecekler için âyetler vardır.

53. De ki: "Ey nefisleri aleyhine haddi aşmış kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidi kesmeyin! Çünkü Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir."

54. Onun için ümidi kesmeyin de, başınıza azap gelmeden önce tevbe ile Rabbınıza sığının ve O'na halis Müslümanlık yapın, sonra kurtulamazsınız.

55. Haberiniz olmayarak ansızın başınıza azap gelmeden önce, samimi Müslüman olun da, Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun ve uygulayın!

56. Bir kimsenin: "Eyvah, Allah'ın huzurunda yaptığım kusurlardan dolayı vay bana! Doğrusu ben, eğlenenlerdendim." diyeceği (gün)...

57. Yahut: “Allah bana yolunu gösterseydi, kesinlikle ben takva sahiplerinden olurdum.” diyeceği (gün)...

58. Ya da azabı gördüğü zaman: “Bana bir daha geri dönüş (imkânı) olsaydı da, iyi davrananlardan olsaydım!” diyeceği (gün)...

59. (Ona): “Hayır, sana âyetlerim geldi de onlara yalan dedin, kibirlenmek istedin ve kâfirlerden oldun!” (denir.)

60. Hem o kıyamet günü, Allah’a karşı o yalan söyleyenlerin yüzlerini kararmış olduğunu görürsün. Böbürlenenlerin yeri cehennemde değil mi?

61. Korunan takva sahipleri ise, Allah muratlarınca kurtuluşa erdirecektir. Onlara kötülük dokunmaz, onlar üzülecek de değillerdir.

62. Allah her şeyin yaratıcısıdır. Her şey üzerinde vekil de O’dur.

63. Bütün göklerin ve yerin kilitleri O’nundur. Allah’ın âyetlerini inkâr edenlere gelince, işte onlar, kendilerine yazık edenlerdir.

64. De ki: “Böyle iken, şimdi O Allah’tan başkasına mı kulluk etmemi emrediyorsunuz bana, ey cahiller!”

65. Andolsun ki, sana da senden öncekilere de: “Yemin ederim ki, eğer (Allah’a) ortak koşarsan, bütün çalışman boşa gider ve mutlaka kendine yazık eden zarardakilerden olursun!” diye vahyolundu.

66. Hayır, onun için yalnızca Allah’a kulluk et ve şükredenlerden ol!

67. Onlar, Allah’ı gerektiği gibi takdir edemediler. Hâlbuki bütün yeryüzü kıyamet günü O’nun bir avucudur. Gökler de O’nun sağ eline dürülmüş olacaktır. O, onların ortak koştuklarından münezzeh ve çok yücedir.

اَوْ تَقُولَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰينِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝٥٧
Diyeceğin-Ya da den dolayı | Eğer Allah | Bana hidayet verseydi | Elbette olurdum (Kimlerden?) | Müttakîlerden

اَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِي كَرَّةً فَاَكُونَ
Diyeceğin-Ya da den dolayı | Gördüğü zaman (Neyi?) | Azabı | Şayet benim olsa idi (Ne?) | Bir kere daha dönme hakkım | Ben de olsaydım (Kimlerden?)

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝٥٨ بَلٰى قَدْ جَٓاءَتْكَ اٰيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا
İyilik yapanlardan | Bilakis | Muhakkak sana geldi (Ne?) | Benim ayetlerim | Sen ise yalanladın (Neyi?) | Onları (Daha?)

وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝٥٩ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى
Ve böbürlendin (Daha?) | Ve oldun (Kimlerden?) | Kafirlerden | Ve kıyamet gününde | Görürsün (Kimi?)

الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ
O kimseleri ki | Yalan söylediler (Kime karşı?) | Allah’a karşı | Onların yüzleri (Nedir?) | Siyahlaşmıştır | Yok mudur (Nerede?) | Cehennemde (Ne?)

مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ۝٦٠ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ
Bir ikamet yeri (Kim için?) | Büyüklük taslayanlar için | Kurtarır (Kim?) | Allah (Kimi?) | O kimseleri ki | Sakındılar (Ne sebebiyle?) | Kurtuluşları sebebiyle (Nasıl?)

لَا يَمَسُّهُمُ السُّٓوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝٦١ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
Onlara dokunmaz (Ne?) | Kötülük | Ve onlar değillerdir (Ne?) | Üzülecekler | Allah (Nedir?) | Her şeyin yaratıcısıdır

وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝٦٢ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ
Ve o | Her şeye (Nedir?) | Vekildir | O’na mahsustur (Ne?) | Göklerin anahtarları (Daha?)

وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
Yerin | O kimseler ki | İnkar ettiler (Neyi?) | Allah’ın ayetlerini | İşte onlar var ya | Onlar (Kimlerdir?) | Hüsrana uğrayanlardır

۝٦٣ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُونِّي اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ۝٦٤
Söyle | Allah’tan başkasına mı? | Bana emrediyorsunuz | İbadet edeyim | Ey cahiller!

وَلَقَدْ اُوحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَ
And olsun ki vahyolundu (Kime?) | Sana (Daha kime?) | Ve o kimselere ki | Senden öncedirler | Eğer şirk koşarsan

لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝٦٥ بَلِ اللّٰهَ
Elbette boşa çıkar (Ne?) | Amelin (Daha?) | Ve elbette olursun (Kimlerden?) | Hüsrana uğrayanlardan | Bilakis | Yalnız Allah’a

فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝٦٦ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ
İbadet et | Ve ol (Kimlerden?) | Şükredenlerden | Takdir edemediler (Kimi?) | Allah’ı (Nasıl?) | Hak olan kıymetince

وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ
Yer | Tamamı (Nedir?) | Onun bir avucudur (Ne zaman?) | Kıyamet günü | Gökler de (Nedir?)

مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝٦٧
Dürülmüşlerdir (Ne ile?) | Sağ eliyle | O münezzehtir | Ve yücedir (Neden?) | O şeyden ki | Ona ortak koşuyorlar

Arapça	Türkçe
وَنُفِخَ	Ve üfürülmüştür (Nereye?)
فِى الصُّورِ	Sûr'a
فَصَعِقَ	Ölüvermiştir (Kim?)
مَنْ	O kimse ki (Nerededir?)
فِى السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir (Daha?)
وَمَنْ	Ve o kimse ki (Nerededir?)
فِى الْاَرْضِ	Yerdedir
اِلَّا	Ancak müstesna
مَنْ	O kimse ki
شَاءَ	Diledi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
ثُمَّ	Sonra
نُفِخَ	Üfürülmüştür (Nereye?)
فِيهِ	Sur'a
اُخْرٰى	Başka bir kez
فَاِذَا هُمْ	O vakit onlar
قِيَامٌ	Ayaktadırlar
يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾	Bakıyorlar
وَاَشْرَقَتِ	Parlamaya başlamıştır (Ne?)
الْاَرْضُ	Yer (Ne ile?)
بِنُورِ رَبِّهَا	Rabbinin nuru ile
وَوُضِعَ	Ve konulmuştur (Ne?)
الْكِتَابُ	Kitap
وَجِيءَ	Ve getirilmiştir (Kim?)
بِالنَّبِيِّنَ	Peygamberler (Daha?)
وَالشُّهَدَاءِ	Şahitler
وَقُضِىَ	Ve hüküm verilmiştir (Nerede?)
بَيْنَهُمْ	Aralarında (Ne ile?)
بِالْحَقِّ	Hak ile
وَهُمْ	Ve onlar
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾	Zulme uğramazlar
وَوُفِّيَتْ	Ödenmiştir (Kime?)
كُلُّ نَفْسٍ	Her nefise (Ne ödenmiştir?)
مَا	O şey ki
عَمِلَتْ	İşledi
وَهُوَ	O Allah (Nedir?)
اَعْلَمُ	Çok iyi bilendir (Neyi?)
بِمَا	O şeyi ki
يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾	Yapıyorlar
وَسِيقَ	Ve sevk edilmiştir (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Nereye?)
اِلٰى جَهَنَّمَ	Cehenneme (Ne oldukları halde?)
زُمَرًا	Bölük bölük
حَتّٰى	Nihayet
اِذَا جَاؤُهَا	Geldiklerinde
فُتِحَتْ	Açılır (Ne?)
اَبْوَابُهَا	Cehennem kapıları
وَقَالَ	Dedi (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Kim?)
خَزَنَتُهَا	Cehennem bekçileri (Ne dedi?)
اَلَمْ يَاْتِكُمْ	Size gelmedi mi (Kim?)
رُسُلٌ	Peygamberler
مِنْكُمْ	İçinizden (Öyle peygamberler ki)
يَتْلُونَ	Okuyorlar (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size (Neyi?)
اٰيَاتِ رَبِّكُمْ	Rabbinizin ayetlerini
وَيُنْذِرُونَكُمْ	Ve sizi uyarıyorlar (Ne ile?)
لِقَاءَ يَوْمِكُمْ	Gününüze kavuşacağınızla
هٰذَا	Bu gününüze
قَالُوا	Dediler ki
بَلٰى	Evet geldi
وَلٰكِنْ	Velakin
حَقَّتْ	Hak oldu (Ne?)
كَلِمَةُ الْعَذَابِ	Azap kelimesi (Kim üzerine?)
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾	Kafirler üzerine
قِيلَ	Denildi ki
ادْخُلُوا	Giriniz (Nereye?)
اَبْوَابَ جَهَنَّمَ	Cehennemin kapılarına (Ne olduğunuz halde?)
خَالِدِينَ	Ebedi kalıcılar olduğunuz halde (Nerede?)
فِيهَا	Orada
فَبِئْسَ	Ne kötüdür! (Ne?)
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾	Böbürlenenlerin varacağı yer
وَسِيقَ	Ve sevk edildi (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
اتَّقَوْا	Korktular (Kimden?)
رَبَّهُمْ	Rablerinden (Nereye?)
اِلَى الْجَنَّةِ	Cennete (Ne oldukları halde?)
زُمَرًا	Zümre zümre
حَتّٰى	Nihayet
اِذَا جَاؤُهَا	Oraya vardıklarında
وَفُتِحَتْ	Açıldığı halde (Ne?)
اَبْوَابُهَا	Cennetin kapıları
وَقَالَ	Ve dedi (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Kim?)
خَزَنَتُهَا	Cennet bekçileri (Ne derler?)
سَلَامٌ	Selam
عَلَيْكُمْ	Size
طِبْتُمْ	Tertemiz oldunuz
فَادْخُلُوهَا	Artık bunlara giriniz (Ne olduğunuz halde?)
خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾	Ebedi kalıcılar olduğunuz halde
وَقَالُوا	Ve dediler ki
الْحَمْدُ	Hamd (Kime mahsustur?)
لِلّٰهِ	Allah'a mahsustur
الَّذِى	Öyle Allah ki
صَدَقَنَا	Bize doğruladı (Neyi?)
وَعْدَهُ	Vaadini
وَاَوْرَثَنَا	Ve bizi varis kıldı (Nereye?)
الْاَرْضَ	Bu yere
نَتَبَوَّاُ	İkamet ederiz (Nereden?)
مِنَ الْجَنَّةِ	Cennetten (Nereye?)
حَيْثُ	Ol yere ki
نَشَاءُ	Diliyoruz
فَنِعْمَ	Artık ne güzeldir! (Ne?)
اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾	Amel edenlerin mükafatı

68. Ve Sur üflenmiştir. Göklerde kim var ve yerde kim varsa çarpılıp yıkılmıştır. Ancak Allah'ın dilediği müstesnâ… Sonra ona bir daha üflenmiştir. Bu defa da onların hepsi kalkmışlar bakıyorlardır.

69. Ve yeryüzü Rabbinin nuru ile parlamıştır. Kitap konmuş, peygamberler ve şahitler getirilmiş, onlara hiçbir haksızlık yapılmadan, aralarında hak ile hüküm verilmektedir.

70. Ve her nefis ne iş yaptı ise, (karşılığı) tamamen ödenmiştir ve her ne yapıyorlarsa O, en iyi bilendir.

71. Ve inkâr edenler bölük bölük cehenneme sevkedilmektedir. Nihâyet ona vardıklarında kapıları açılır ve bekçileri onlara şöyle der: " İçinizden sizlere Rabbinizin âyetlerini okuyan ve sizi bugünün buluşmasından korkutan peygamberler gelmedi mi?" "Evet, geldi." derler. Fakat azap sözü kâfirler üzerine hak oldu.

72. (Onlara): "Girin cehennemin kapılarına, sonsuza dek içinde kalmak üzere…"" denir. Bak, büyüklük taslayanların yeri ne kötü!

73. Rablerine sığınıp korunmuş takva sahipleri de bölük bölük cennete sevkedilmektedir. Nihâyet oraya vardıkları ve kapıları açıldığı zaman bekçileri onlara derler ki: "Selam sizlere, ne hoşsunuz! Haydin girin onlara, sonsuza dek kalmak üzere…"

74. Onlar da: "Hamdolsun o Allah'a ki, bize verdiği sözü gerçekleştirdi ve bizi bu yere varis kıldı. Cennette istediğimiz yerde makam tutuyoruz." dedikleri zaman, bak artık o iş yapanların mükâfatı ne güzeldir!

75. Melekleri de görürsün, Arş'ı etrafından donatmışlar, Rablerine hamd ile tesbih ediyorlardır. Ve aralarında hak ile hüküm verilmiştir. Ve "Elhamdülillahi Rabbi'l-âlemîn." (âlemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun!)" denilmektedir.

MÜ'MİN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 85 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2. Bu kitabın indirilişi, O çok güçlü, herşeyi bilen Allah'tandır.

3. O günahkârları bağışlayan, tevbeyi kabul eden, cezalandırması şiddetli, bol lütuf sahibi Allah'tan ki, O'ndan başka tapılacak yoktur. Hem dönüş O'nadır.

4. Allah'ın âyetleri hakkında yalnızca nankörlük eden kâfirler mücadele eder. Şimdi onların memleketler içinde dönüp dolaşmaları seni aldatmasın!

5. Onlardan önce Nuh kavmi, arkalarından da çeşitli gruplar yalanlamışlardı ve her ümmet kendi peygamberlerini yakalamaya kalkıştı. Onlar, hakkı batıl ile gidermek için boşuna mücadele ettiler de, ben onları tuttum alıverdim. O zaman nasıl oldu cezalandırmam?

6. Ve işte o nankörlük eden kâfirlere, Rabbinin kelimesi öyle hak oldu. Şüphe yok ki, onlar cehennemliktirler.

7. Arşı taşıyanlar ve onun çevresindekiler Rablerini hamd ile tesbih ederler. O'na iman ederler ve iman etmiş olanlar için şöyle bağışlanma dilerler: "Ey Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. Hemen o tevbe edip yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azabından koru!

وَتَرَى	الْمَلٰٓئِكَةَ	حَٓافِّينَ	مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ	يُسَبِّحُونَ	بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
Ve görürsün (Kimi?)	Melekleri (Ne oldukları halde?)	Kuşatıcılar (Nereden?)	Arşın etrafından (Ne oldukları halde kuşatıcıdırlar?)	Tesbih ediyorlar (Ne ile?)	Rablerine hamd etmekle

وَقُضِيَ	بَيْنَهُمْ	بِالْحَقِّ	وَقِيلَ	الْحَمْدُ	لِلّٰهِ	رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٧٥
Hükmedilmiştir (Nerede?)	Aralarında (Ne ile?)	Hakk ile	Ve denilmiştir (Ne?)	Hamd olsun (Kime?)	Allah'a (Öyle Allah ki)	Alemlerin rabbi olan

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمُؤْمِنِ — آيَاتُهَا ٨٥

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

حٰمٓ ۝١	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ	مِنَ اللّٰهِ	الْعَزِيزِ	الْعَلِيمِ ۝٢	غَافِرِ الذَّنْبِ
Hâ, Mîm	Kitab'ın indirilişi (Kimdendir?)	Allah'tandır (Öyle Allah ki)	Aziz olan (Yine öyle Allah ki)	Her şeyi bilen (Yine öyle Allah ki)	Günahı bağışlayıcı olan (Daha?)

وَقَابِلِ التَّوْبِ	شَدِيدِ الْعِقَابِ	ذِي الطَّوْلِ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا	هُوَ
Tövbeyi kabul edici olan (Yine öyle Allah ki)	Cezası şiddetli olan (Yine öyle Allah ki)	Lütuf sahibi olan	Hiçbir ilah yoktur	Ancak vardır (Kim vardır?)	O

اِلَيْهِ	الْمَصِيرُ ۝٣	مَا يُجَادِلُ	فِٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ	اِلَّا	الَّذِينَ	كَفَرُوا
O'nadır (Ne?)	Dönüş	Mücadele etmez (Ne hakkında?)	Allah'ın ayetleri hakkında	Ancak [mücadele eder] (Kim?)	O kimseler ki	İnkâr ettiler

فَلَا يَغْرُرْكَ	تَقَلُّبُهُمْ	فِي الْبِلَادِ ۝٤	كَذَّبَتْ	قَبْلَهُمْ	قَوْمُ نُوحٍ
Seni aldatmasın (Ne?)	Onların dolaşmaları (Nerede?)	Şehirlerde	Yalanladı (Ne zaman?)	Onlardan önce (Kim yalanladı?)	Nuh'un kavmi (Daha?)

وَالْاَحْزَابُ	مِنْ بَعْدِهِمْ	وَهَمَّتْ	كُلُّ اُمَّةٍ	بِرَسُولِهِمْ	لِيَأْخُذُوهُ
Ahzap da yalanladı (Ne zaman?)	Onlardan sonra	Ve kastetti (Kim?)	Her ümmet (Kimi?)	Resullerini (Niçin kastetti?)	Onu almaları/öldürmeleri için

وَجَادَلُوا	بِالْبَاطِلِ	لِيُدْحِضُوا	بِهِ	الْحَقَّ	فَاَخَذْتُهُمْ	فَكَيْفَ
Ve mücadele ettiler (Ne ile?)	Batılla (Niçin mücadele ettiler?)	Gidermeleri için (Ne ile?)	Batılla (Neyi?)	Hakkı	Ben de onları yakaladım	Nasıl?

كَانَ	عِقَابِ ۝٥	وَكَذٰلِكَ	حَقَّتْ	كَلِمَتُ رَبِّكَ	عَلَى الَّذِينَ
Oldu (Ne?)	Azabım	İşte böylece	Hak oldu (Ne?)	Rabbinin kelimesi (Kim üzerine hak oldu?)	O kimseler üzerine ki

كَفَرُوٓا	اَنَّهُمْ	اَصْحَابُ النَّارِ ۝٦	اَلَّذِينَ	يَحْمِلُونَ	الْعَرْشَ
İnkâr ettiler (O kelimeden bedel?)	Muhakkak onlar (Nedir?)	Cehennem ehlidir	O kimseler ki	Yükleniyorlar (Neyi?)	Arşı (Daha kim?)

وَمَنْ	حَوْلَهُ	يُسَبِّحُونَ	بِحَمْدِ رَبِّهِمْ	وَيُؤْمِنُونَ	بِهِ	وَيَسْتَغْفِرُونَ
Ve o kimseler ki	Onun etrafındadırlar	Onlar tesbih ederler (Ne ile tesbih ederler?)	Rablerine hamd ile (Daha ne yaparlar?)	İman ederler (Kime?)	O'na (Daha ne yaparlar?)	İstiğfar ederler (Kim için?)

لِلَّذِينَ	اٰمَنُوا	رَبَّنَا	وَسِعْتَ	كُلَّ شَيْءٍ	رَحْمَةً	وَعِلْمًا	فَاغْفِرْ
O kimseler için ki	İman ettiler	Ey rabbimiz!	Sen kuşattın (Neyi?)	Her şeyi (Ne bakımından?)	Rahmet bakımından (Daha?)	Ve ilim bakımından	Bağışla (Kimi?)

لِلَّذِينَ	تَابُوا	وَاتَّبَعُوا	سَبِيلَكَ	وَقِهِمْ	عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝٧
O kimseleri ki	Tevbe ettiler (Daha ne yaptılar?)	Ve tabi oldular (Neye?)	Senin yoluna	Ve onları koru (Neden?)	Cehennem azabından

الحزب

رَبَّنَا	وَاَدْخِلْهُمْ	جَنَّاتِ عَدْنٍ	الَّتِى	وَعَدْتَهُمْ	وَمَنْ
Ey rabbimiz!	Onları koy *(Neye?)*	Adn cennetlerine	Öyle Adn cennetlerine ki	Onlara vaat ettin *(Daha kimi koy?)*	Ve o kimseleri ki

صَلَحَ	مِنْ اٰبَائِهِمْ	وَاَزْوَاجِهِمْ	وَذُرِّيَّاتِهِمْ	اِنَّكَ	اَنْتَ	الْعَزِيزُ
İyi kimse oldu *(Kimlerdendir onlar?)*	Onların babalarından *(Daha?)*	Onların eşlerinden *(Daha?)*	Onların zürriyetlerinden	Muhakkak ki sen	Sen *(Kimsin?)*	Azizsin

الْحَكِيمُ ﴿٨﴾	وَقِهِمُ	السَّيِّئَاتِ	وَمَنْ	تَقِ	السَّيِّئَاتِ	يَوْمَئِذٍ
Hikmet sahibisin	Ve onları koru *(Neden?)*	Kötülüklerden	Her kim ki	Sen korudun *(Neden?)*	Kötülüklerden	O gün

فَقَدْ رَحِمْتَهُ	وَذٰلِكَ	هُوَ	الْفَوْزُ	الْعَظِيمُ ﴿٩﴾	اِنَّ الَّذِينَ
Muhakkak ona rahmet etmişsindir	Ve bu	Bu *(Nedir?)*	Kurtuluştur *(Öyle kurtuluş ki)*	Büyük	Muhakkak o kimseler ki

كَفَرُوا	يُنَادَوْنَ	لَمَقْتُ اللّٰهِ	اَكْبَرُ	مِنْ مَقْتِكُمْ	اَنْفُسَكُمْ
İnkâr ettiler	Onlara nida edilir *(Ne diye nida edilir?)*	Allah'ın buğz etmesi *(Nedir?)*	Daha büyüktür *(Neden daha büyüktür?)*	Sizin buğz etmenizden *(Kime?)*	Kendinize

اِذْ	تُدْعَوْنَ	اِلَى الْاِيمَانِ	فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾	قَالُوا	رَبَّنَا	اَمَتَّنَا
Çünkü	Çağırılıyordunuz da *(Neye?)*	İmana	İnkâr ediyordunuz	Derler ki	Ey rabbimiz!	Bizi öldürdün *(Kaç kere?)*

اثْنَتَيْنِ	وَاَحْيَيْتَنَا	اثْنَتَيْنِ	فَاعْتَرَفْنَا	بِذُنُوبِنَا	فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ
İki kere *(Daha?)*	Ve bizi diriltin *(Kaç kere?)*	İki kere	Biz de itiraf ettik *(Neyi?)*	Günahlarımızı	Çıkmaya var mıdır? *(Ne var mıdır?)*

مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾	ذٰلِكُمْ	بِاَنَّهُ	اِذَا دُعِىَ	اللّٰهُ	وَحْدَهُ
Bir yol	Bu *(Ne sebebiyledir?)*	Muhakkak o şu sebepledir ki	Çağırıldığı zaman *(Kim?)*	Allah *(Ne olduğu halde?)*	Tek olduğu halde

كَفَرْتُمْ	وَاِنْ يُشْرَكْ	بِهِ	تُؤْمِنُوا	فَالْحُكْمُ	لِلّٰهِ	الْعَلِىِّ	الْكَبِيرِ
İnkâr ettiniz	Şirk koşulursa *(Kime?)*	O'na	İman ederdiniz	Hüküm *(Kimindir?)*	Allah'ındır *(Öyle Allah ki)*	Ulu olan	Kebir olan

﴿١٢﴾ هُوَ	الَّذِى	يُرِيكُمْ	اٰيَاتِهِ	وَيُنَزِّلُ	لَكُمْ	مِنَ السَّمَاءِ	رِزْقًا
O *(Kimdir?)*	O zattır ki	Size gösteriyor *(Neyi?)*	Delillerini *(Daha?)*	Ve indiriyor *(Kim için?)*	Sizin için *(Nereden?)*	Gökten *(Neyi indiriyor?)*	Rızkı

وَمَا يَتَذَكَّرُ	اِلَّا	مَنْ	يُنِيبُ ﴿١٣﴾	فَادْعُوا	اللّٰهَ	مُخْلِصِينَ
Öğüt almaz	Ancak [alır] *(Kim?)*	O kişi ki	Şirkten dönüyor	Dua edin *(Kime?)*	Allah'a *(Ne olduğunuz halde?)*	Has kılıcılar olduğunuz halde *(Kime?)*

لَهُ	الدِّينَ	وَلَوْ كَرِهَ	الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾	رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ	ذُو الْعَرْشِ
Ona *(Neyi?)*	Dini	Çirkin görse bile *(Kim?)*	Kâfirler *(O nedir?)*	Dereceleri yükseltendir *(Daha nedir?)*	Arşın sahibidir

يُلْقِى	الرُّوحَ	مِنْ اَمْرِهِ	عَلٰى مَنْ	يَشَاءُ	مِنْ عِبَادِهِ	لِيُنْذِرَ
İndirir *(Neyi?)*	Vahyi *(O vahiy neden olduğu halde?)*	Kendi emrinden olduğu halde *(Kime indirir?)*	O kimse üzerine ki	Diliyor *(O kimse neden olduğu halde?)*	Kullarından olduğu halde *(Niye indirir?)*	Uyarsın/haber versin diye *(Neyi?)*

يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾	يَوْمَ	هُمْ	بَارِزُونَ	لَا يَخْفٰى	عَلَى اللّٰهِ
Kavuşma gününü	O gün	Onlar *(Nedirler?)*	Meydana çıkıcıdırlar	Gizli kalmaz *(Kime?)*	Allah'a *(Kimden?)*

مِنْهُمْ	شَىْءٌ	لِمَنِ	الْمُلْكُ	الْيَوْمَ	لِلّٰهِ	الْوَاحِدِ	الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾
Onlardan *(Ne gizli kalmaz?)*	Hiçbir şey	Kimindir? *(Ne?)*	Mülk *(Ne zaman?)*	Bugün	Allah'ındır *(Öyle Allah ki)*	Tek olan	Kahhar olan

8. Ey Rabbimiz! Onları o kendilerine vaad buyurduğun Adn cennetlerine koy. Atalarından, eşlerinden ve soylarından iyi hali olanları da... Şüphesiz sen O güç sahibi, hikmet sahibisin."

9. Ve onları kötülüklerden koru. Sen her kimi kötülüklerden korursan, o gün mutlaka onu rahmetinle yarlıgamışındır. İşte asıl büyük kurtuluş da budur!"

10. O inkâr edenlere muhakkak şöyle bağırılacaktır: "Elbette Allah'ın gazabı, sizin kendinize karşı olan kızgınlığınızdan daha büyüktür. Çünkü siz imana çağrılıyordunuz da, inkâr ediyordunuz."

11. Diyecekler ki: "Ya Rab! Bizi iki kere öldürdün, iki kere de dirilttin. Şimdi günahlarımızı anladık; acaba çıkmanın bir yolu var mı?"

12. İşte bu size şu yüzdendir: "Siz tek Allah'a çağrıldığınız zaman, inkâr ettiniz. O'na ortak koşulunca ise, (o ortak koşulanlara) inanıyordunuz. İşte hüküm O ulu, O büyük Allah'ındır."

13. Size âyetlerini gösteren, sizin için gökten bir rızık indiren O'dur. Fakat ancak gönül veren anlar.

14. O halde siz, dini Allah'a özgü kılarak hep O'na çağırın. İsterse kâfirler hoşlanmasınlar.

15. O dereceleri yüksek Arş'ın sahibi, karşılaşma gününün dehşetini haber vermek için kullarından dilediği kimseye emrinden ruh (melek) indiriyor..

16. O gün onlar (kabirlerinden) meydana fırlarlar, kendilerinden hiçbir şey Allah'a karşı gizlenmez. "Bugün mülk kimindir?" (buyurulur). "Bir olan, ezici güç sahibi Allah'ındır." (denir.)

17. Bugün her nefis kazandığı ile cezalanacak. Zulüm yok bugün. Şüphesiz ki Allah'ın hesabı çok hızlıdır.

18. Hem o yaklaşan felaket gününü onlara haber ver. O zaman ki, yürekler gırtlaklara dayanmış, yutkunur da yutkunurlar. Zalimler için ne ısınacak bir hısım vardır, ne de sözü dinlenecek bir şefaatçi...

19. Gözlerin hain bakışını da bilir, gönüllerin gizlediğini de.

20. Allah hakkı yerine getirir. Onların O'ndan başka yalvardıkları ise, hiçbir şeyi yerine getiremezler. Çünkü Allah'tır hakkıyla işiten, gören.

21. Yeryüzünde bir gezmediler de mi? Bakslar ya, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Onlar gerek kuvvet, gerekse yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha çetin idiler. Öyle iken Allah onları günahları yüzünden tututtu alıverdi. Ve kendilerine Allah'tan bir koruyucu da bulunmadı.

22. Bu şundan dolayı idi: Onlara peygamberleri apaçık delillerle geliyorlardı da, inkâr ettiler. Allah da tuttu kendilerini alıverdi. Çünkü O'nun kuvveti çok, cezalandırması şiddetlidir.

23. Andolsun ki, Musa'yı âyetlerimizle ve açık bir delil ile gönderdik.

24. Firavun'a, Haman'a ve Karun'a da... Dediler ki: "(Bu) bir sihirbaz, bir yalancı."

25. Bunun üzerine kendilerine tarafımızdan hakkı getirince de: "Onunla beraber iman etmiş olanların oğullarını öldürün, kadınlarını diri bırakın!" dediler. Kâfirlerin düzeni de hep boşa çıkmıştır.

اَلْيَوْمَ	تُجْزٰى	كُلُّ نَفْسٍ	بِمَا	كَسَبَتْ	لَا ظُلْمَ	الْيَوْمَ	اِنَّ اللّٰهَ
O gün	Karşılık görür (Kim?)	Her nefis (Ne ile?)	O şeyler ki	Kazandı	Zulüm yoktur (Nerede?)	Bu günde	Muhakkak Allah (Nedir?)

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾	وَاَنْذِرْهُمْ	يَوْمَ الْاٰزِفَةِ	اِذِ	الْقُلُوبُ
Hesabı süratli görendir	Onları uyar/bildir (Neyi?)	Yaklaşan günü (O günden bedel?)	Hani	Yürekler (Nerededir?)

لَدَى الْحَنَاجِرِ	كَاظِمِينَ	مَا لِلظَّالِمِينَ	مِنْ حَمِيمٍ
Boğazının yanındadır (Ne oldukları halde?)	Yutkunuyorlar	Zalimler için yoktur (Ne yoktur?)	Bir dost (Daha ne yoktur?)

وَلَا شَفِيعٍ	يُطَاعُ ﴿١٨﴾	يَعْلَمُ	خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ	وَمَا	تُخْفِى
Bir şefaatçi (Öyle şefaatçi ki)	Sözü dinleniyor	Bilir (Neyi bilir?)	Gözlerin hainliğini (Daha neyi?)	O şeyleri ki	Gizliyor (Ne?)

الصُّدُورُ ﴿١٩﴾	وَاللّٰهُ	يَقْضِى	بِالْحَقِّ	وَالَّذِينَ	يَدْعُونَ
Kalpler	Allah (Nedir?)	Hükmeder (Ne ile?)	Hak ile	Ve o kimseler ki	Dua ediyorlar (Kime?)

مِنْ دُونِهِ	لَا يَقْضُونَ	بِشَيْءٍ	اِنَّ اللّٰهَ	هُوَ	السَّمِيعُ	الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾
Ondan başkasına	Hükmedemezler (Ne ile?)	Hiçbir şey ile	Muhakkak Allah	O (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi görendir

اَوَلَمْ يَسِيرُوا	فِى الْاَرْضِ	فَيَنْظُرُوا	كَيْفَ	كَانَ
Gezmediler mi? (Nerede?)	Yeryüzünde	Ve görmediler mi ki?	Nasıl	Oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الَّذِينَ	كَانُوا	مِنْ قَبْلِهِمْ	كَانُوا	هُمْ	اَشَدَّ	مِنْهُمْ	قُوَّةً
O kimselerin akıbeti ki	İdiler (Ne idiler?)	Onlardan önce	Oldular	Onlar (Ne oldular?)	Daha şiddetli (Kimlerden?)	Onlardan (Ne bakımdan?)	Kuvvet

وَاٰثَارًا	فِى الْاَرْضِ	فَاَخَذَهُمُ	اللّٰهُ	بِذُنُوبِهِمْ	وَمَا كَانَ	لَهُمْ	مِنَ اللّٰهِ
Ve eserler bakımından (Nerede?)	Yeryüzünde	Onları yakaladı (Kim?)	Allah (Ne sebebiyle?)	Günahları sebebiyle	Ve olmadı (Kim için?)	Onlar için (Kim tarafından?)	Allah tarafından (Ne olmadı?)

مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ	كَانَتْ	تَأْتِيهِمْ	رُسُلُهُمْ	بِالْبَيِّنَاتِ
Koruyucu	Bu (Ne sebebiyledir?)	Şu sebepledir ki muhakkak onlar	İdi (Ne idi?)	Onlara getirmişti (Kim?)	Onların peygamberleri (Ne getirmişti?)	Açık delilleri

فَكَفَرُوا	فَاَخَذَهُمُ	اللّٰهُ	اِنَّهُ	قَوِىٌّ	شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾	وَلَقَدْ
Onlar da inkâr etmişlerdi	Bunun üzerine onları yakaladı (Kim?)	Allah	Muhakkak O (Nedir?)	Pek kuvvetlidir	Azabı pek şiddetlidir	Andolsun, kesinlikle

اَرْسَلْنَا	مُوسٰى	بِاٰيَاتِنَا	وَسُلْطَانٍ	مُبِينٍ ﴿٢٣﴾	اِلٰى فِرْعَوْنَ
Biz gönderdik (Kimi?)	Musa'yı (Ne ile?)	Ayetlerimizle (Daha?)	Ve delille (Öyle delil ki)	Apaçık (Kime gönderdik?)	Firavun'a (Daha?)

وَهَامَانَ	وَقَارُونَ	فَقَالُوا	سَاحِرٌ	كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾	فَلَمَّا	جَاءَهُمْ
Hâmân'a (Daha?)	Ve Kârûn'a	Onlar dediler ki	Bu bir sihirbazdır (Öyle sihirbaz ki)	Yalancı	Ne zaman ki	Onlara getirdi (Neyi?)

بِالْحَقِّ	مِنْ عِنْدِنَا	قَالُوا	اقْتُلُوا	اَبْنَاءَ الَّذِينَ	اٰمَنُوا	مَعَهُ
Hakkı (Nereden?)	Tarafımızdan	Dediler	Öldürün (Kimi?)	O kimselerin oğullarını ki	İman ettiler (Kiminle beraber iman ettiler?)	Onunla beraber

وَاسْتَحْيُوا	نِسَاءَهُمْ	وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ	اِلَّا	فِى ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾
Ve sağ bırakın (Kimi?)	Onların kadınlarını	Kâfirlerin tedbiri olmadı	Ancak [oldu] (Ne oldu?)	Ziyanda oldu

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونٖى اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ اِنّٖٓى اَخَافُ

Ve dedi (Kim?) | Firavun (Ne dedi?) | Beni bırakın | Öldüreyim (Kimi?) | Musa'yı | Yalvarsın (Kime?) | Rabbine | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Neden?)

اَنْ يُبَدِّلَ دٖينَكُمْ اَوْ اَنْ يُظْهِرَ فِى الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ

Değiştirmesinden (Neyi?) | Dininizi (Daha neden korkuyorum?) | Yahut | Çıkarmasından (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne çıkarmasından?) | Fesat | Ve dedi (Kim?)

مُوسٰٓى اِنّٖى عُذْتُ بِرَبّٖى وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ

Musa (Ne dedi?) | Muhakkak ki ben | Sığındım (Kime?) | Rabbime (Daha?) | Ve rabbinize (Kimden sığındım?) | Her kibirliden (Öyle kibirli ki) | İman etmiyor (Neye?)

بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ

Hesap gününe | Ve dedi (Kim?) | Bir adam (Öyle adam ki) | Mümin (Yine öyle adam ki) | Firavun'un ailesinden (Yine öyle adam ki) | Gizliyor (Neyi?)

اٖيمَانَهُٓ اَتَقْتُلُونَ رَجُلًا اَنْ يَقُولَ رَبِّىَ اللّٰهُ وَقَدْ جَٓاءَكُمْ

İmanını (Ne dedi?) | Öldürecek misiniz? (Kimi?) | Bir adamı ki (Ne diye?) | Demesinden dolayı (Ne demesinden dolayı?) | Benim rabbim (Kimdir?) | Allah'tır (Ne olduğu halde?) | Size getirdiği halde (Neyi?)

بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَاِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَاِنْ يَكُ

Delilleri (Kimden?) | Rabbinizden | Şayet o ise (Ne ise?) | Yalan söylüyor ise | Onun aleyhinedir (Ne?) | Yalanı | Eğer ise

صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذٖى يَعِدُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدٖى مَنْ

Doğru söylüyor ise | Size isabet eder (Ne?) | O şeylerin bir kısmı ki | Size vaat ediyor | Muhakkak ki Allah | Hidayete erdirmez (Kimi?) | O kimseyi ki

هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرٖينَ

O (Nedir?) | Haddi aşandır | Yalancıdır | Ey kavmim! | Sizin içindir (Ne?) | Mülk (Ne zaman?) | Bu gün (Ne olduğunuz halde?) | Zahir/üstünler olduğu halde (Nerede ortaya çıkıcı olduğunuz halde?)

فِى الْاَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللّٰهِ اِنْ جَٓاءَنَا قَالَ

Yeryüzünde | Kim? | Bize yardım edebilir (Neye karşı?) | Allah'ın azabına karşı (Ne zaman?) | Şayet gelirse | Dedi (Kim?)

فِرْعَوْنُ مَٓا اُرٖيكُمْ اِلَّا مَٓا اَرٰى وَمَٓا اَهْدٖيكُمْ اِلَّا

Firavun (Ne dedi?) | Size göstermiyorum | Ancak [gösteriyorum] (Neyi?) | O şeyi ki | Görüyorum | Ve size göstermiyorum | Ancak [gösteriyorum] (Neyi?)

سَبٖيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذٖٓى اٰمَنَ يَا قَوْمِ اِنّٖٓى اَخَافُ

Doğru yolu | Ve dedi (Kim?) | O kimse ki | İman etti (Ne dedi?) | Ey kavmim! | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Kim üzerine?)

عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ

Sizin üzerinize (Neden korkuyorum?) | Ahzab günleri gibi bir günden (Ondan bedel?) | Nuh'un kavminin durumu gibi (Daha?) | Ve Âd kavminin (Daha?) | Ve Semud kavminin (Daha?)

وَالَّذٖينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللّٰهُ يُرٖيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ

Ve o kişilerin ki | Onlardan sonradır | Allah değildir (Ne değildir?) | İstiyor değildir (Neyi?) | Zulmü (Kim için?) | Kulları için | Ey kavmim!

اِنّٖٓى اَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرٖينَ

Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Neden korkuyorum?) | Çağrışma/kıyamet gününden (O çağrışma gününden bedel?) | O günden ki | Kaçacaksınız (Ne olduğunuz halde kaçacağınız?) | Arkanızı dönücüler olduğunuz halde

مَا لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

Sizin için yoktur (Kimden?) | Allah'tan (Ne yoktur?) | Bir koruyucu | Her kim ki | Saptırırsa (Kim?) | Allah | Onun için yoktur (Ne yoktur?) | Hidayete erdirici

26. Bir de Firavun: "Bırakın beni, öldüreyim Musa' yı da, o Rabbine dua etsin! Çünkü ben, onun dininizi değiştirmesinden veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmasından korkuyorum." dedi.

27. Musa da: "Muhakkak ben, hesap gününe inanmayan her büyüklük taslayandan Rabbime ve Rabbinize sığındım!" dedi.

28. Firavun ailesinden mü'min bir adam da –ki imanını saklıyordu-: Siz bir adamı "Rabbim Allah..." diyor diye öldürecek misiniz? Size Rabbinizden açık delillerle gelmiş iken... Hem o bir yalancı ise, çok sürmez yalanı boynuna geçer. Fakat doğru ise size yaptığı tehditlerin bir kısmı olsun başınıza gelir. Şüphe yok ki, Allah aşırı giden bir yalancıyı doğru yola çıkarmaz.

29. Ey benim kavmim! Bugün mülk sizindir, yeryüzünde üstünsünüz. Fakat Allah'ın hışmından bizi kim kurtarır, eğer bize gelirse?" dedi. Firavun: "Ben size kendi görüşümden başkasını göstermem ve kuşkusuz ben size doğru yolu gösteriyorum." dedi.

30. O iman etmiş olan kişi de dedi ki: "Ey kavmim! Doğrusu ben sizin için Ahzap günleri gibi bir günden korkuyorum.

31. Nuh kavminin, Ad'ın, Semud'un ve daha sonrakilerin maceraları gibi ki, Allah kullarına bir haksızlık istemez.

32. Hem ey kavmim! Gerçekten ben sizin için o bağrışma gününden korkarım.

33. O arkanızı dönüp gideceğiniz gün, sizi Allah'tan bir koruyacak da yoktur. Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık onu doğru yola iletecek biri yoktur!"

34. Bundan önce size apaçık delillerle Yusuf gelmişti. O zaman da onun size getirdiği gerçek konusunda şüphe edip durmuştunuz. Sonunda öldüğü zaman da: "Bundan sonra Allah asla peygamber göndermez!" dediniz. İşte aşırı şüpheci olanları Allah böyle şaşırtır.

35. Onlar ki, kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın Allah'ın âyetleri hakkında mücadele ederler. Allah yanında ve imanı olanların yanında kin beslenmesi için ne büyük huy! İşte Allah, her zorba, böbürlenen kimsenin kalbini öyle bir tabiat ile mühürler.

36. Firavun da: "Ey Haman! Bana bir kule yap, belki ben erişirim o yollara.

37. Göklerin yollarına da, Musa'nın ilahının ne olduğunu öğrenirim ve kesinlikle ben onu yalancı sanıyorum." dedi. İşte bu şekilde Firavun'a kötü işi süslendirildi de yoldan çıkarıldı. Firavun'un düzeni hep zarardadır.

38. O iman eden kişi ise dedi ki: "Ey kavmim! Gelin ardımca size doğru yolu göstereyim.

39. Ey kavmim! Bu dünya hayatı, ancak bir kazançtan ibarettir, ahiret ise durulacak yurttur.

40. Her kim bir kötülük yaparsa, ona onun gibi kötülükten başka karşılık olmaz. Gerek erkekten, gerek kadından her kim de mü'min olarak iyi bir iş yaparsa, işte onlar cennete girerler. Orada hesapsız rızıklanırlar.

Arapça	Türkçe
وَلَقَدْ	Andolsun, kesinlikle
جَٓاءَكُمْ	Size getirdi (Kim?)
يُوسُفُ	Yusuf (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce (Neyi getirdi?)
بِالْبَيِّنَاتِ	Açık delilleri
فَمَا زِلْتُمْ	Siz sürekli (Neredeydiniz?)
فِي شَكٍّ	Bir şüphe içindeydiniz (Neden?)
مِمَّا	O şeyden ki
جَٓاءَكُمْ	Size getirdi (Neyi?)
بِهٖ	Onu
حَتّٰى	Ta ki
اِذَا هَلَكَ	Vefat ettiği zaman
قُلْتُمْ	Dediniz
لَنْ يَبْعَثَ	Asla göndermeyecek (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِهٖ	Bundan sonra (Ne göndermez?)
رَسُولًا	Peygamber
كَذٰلِكَ	İşte böylece
يُضِلُّ	Saptırır (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
هُوَ	O (Nedir?)
مُسْرِفٌ	Aşırı gidicidir
مُرْتَابٌ ۝٣٤	Kuşkucudur
اَلَّذِينَ	O kimseler ki
يُجَادِلُونَ	Mücadele ediyorlar (Ne hakkında?)
فِٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın ayetleri hakkında (Ne halde?)
بِغَيْرِ سُلْطَانٍ	[Ellerinde] delil olmadığı halde (Öyle delil ki)
اَتٰيهُمْ	Onlara gelen (O kimseler nedir?)
كَبُرَ	Ne büyüktür! (Ne bakımdan?)
مَقْتًا	Buğz bakımından (Nerede?)
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah'ın indinde (Daha kimin indinde?)
وَعِنْدَ الَّذِينَ	Ve o kimselerin indinde ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
كَذٰلِكَ	İşte böylece
يَطْبَعُ	Mühür vurur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neye mühür vurur?)
عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ	Her böbürlenen kimsenin kalbine (Öyle böbürlenen ki)
جَبَّارٍ ۝٣٥	Zorba
وَقَالَ	Ve dedi (Kim?)
فِرْعَوْنُ	Firavun (Ne dedi?)
يَا هَامَانُ	Ey Hâmân!
ابْنِ	Bina et (Kime?)
لِي	Bana (Ne bina et?)
صَرْحًا	Kule
لَعَلِّٓي	Umulur ki ben
اَبْلُغُ	Erişirim (Neye?)
الْاَسْبَابَ ۝٣٦	Yollara (O yollardan bedel?)
اَسْبَابَ السَّمٰوَاتِ	Göklerin yollarına
فَاَطَّلِعَ	Böylece muttali olurum (Kime muttali olurum?)
اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰى	Musa'nın rabbine
وَاِنّ۪ي	Ve muhakkak ben
لَاَظُنُّهُ	Onu zannediyorum (Ne zannediyorum?)
كَاذِبًا	Yalancı
وَكَذٰلِكَ	İşte böylece
زُيِّنَ	Süslü gösterildi (Kime?)
لِفِرْعَوْنَ	Firavun'a
سُٓوءُ عَمَلِهٖ	Kötü ameli
وَصُدَّ	Ve çıkarıldı (Neden?)
عَنِ السَّبِيلِ	Doğru yoldan
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ	Firavun'un hilesi olmadı
اِلَّا	Ancak [oldu]
فِي تَبَابٍ ۝٣٧	Helakta
وَقَالَ	Ve dedi (Kim?)
الَّذِٓي	O kimse ki
اٰمَنَ	İman etti (Ne dedi?)
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اتَّبِعُونِ	Bana uyun
اَهْدِكُمْ	Sizi ulaştırayım (Nereye?)
سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝٣٨	Doğru yola
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اِنَّمَا	Ancak
هٰذِهِ	Bu (Bundan bedel?)
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	Dünya hayatı (Nedir?)
مَتَاعٌ	Geçici bir menfaattir
وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ	Muhakkak Ahiret
هِيَ	O (Nedir?)
دَارُ الْقَرَارِ ۝٣٩	Ebedi kalınacak yurttur
مَنْ	Her kim
عَمِلَ	İşlerse (Ne işlerse?)
سَيِّئَةً	Kötülük
فَلَا يُجْزٰٓى	Cezalandırılmaz
اِلَّا	Ancak [cezalandırılır] (Neyle?)
مِثْلَهَا	Onun misliyle
وَمَنْ	Her kim de
عَمِلَ	İşlerse (Ne işlerse?)
صَالِحًا	Salih amel (O kişi ne olduğu halde?)
مِنْ ذَكَرٍ	Erkek
اَوْ	Veya
اُنْثٰى	Kadın olduğu halde (Daha ne olduğu halde?)
وَهُوَ	O
مُؤْمِنٌ	Mü'mindir
فَاُولٰٓئِكَ	İşte onlar (Nedir?)
يَدْخُلُونَ	Gireceklerdir (Nereye?)
الْجَنَّةَ	Cennete (Ne oldukları halde?)
يُرْزَقُونَ	Kendilerine rızk veriliyor olduğu halde (Nerede?)
فِيهَا	Orada (Nasıl?)
بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٤٠	Hesapsız olarak

وَيَا قَوْمِ مَا لِى اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِى

Ey kavmim! | Nedir başıma gelen | Sizi çağırıyorum *(Neye?)* | Kurtuluşa | Siz ise beni çağırıyorsunuz *(Neye?)*

اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِى لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهِ مَا

Ateşe | Beni çağırıyorsunuz *(Neye?)* | İnkar etmeye *(Kimi?)* | Allah'ı *(Daha?)* | Ve şirk koşmaya *(Kime?)* | Ona *(Neyi?)* | O şeyleri ki

لَيْسَ لِى بِهِ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾

Yoktur | Benim için *(Ne hakkında?)* | O şeyler hakkında *(Ne yoktur?)* | Bilgi | Ve ben | Sizi davet ediyorum *(Kime?)* | Aziz olana | Çok mağfiret edene

لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِى اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا

Hakikaten | Muhakkak o şey ki | Beni ibadet etmeye davet ediyorsunuz *(Neye?)* | Kendisine | Yoktur | Onun için *(Ne yoktur?)* | Duaya karşılık verme *(Nerede?)* | Dünyada

وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ

Ve yine yoktur *(Nerede?)* | Ahirette | Ve dönüşümüz *(Kimedir?)* | Allah'adır | Ve muhakkak | Aşırı gidenler | Onlar *(Nedirler?)*

اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَا اَقُولُ لَكُمْ وَاُفَوِّضُ

Ateş ehlidirler | Hatırlayacaksınız *(Neyi hatırlayacaksınız?)* | O şeyleri ki | Söylüyorum *(Kime?)* | Size | Ben havale ediyorum *(Neyi?)*

اَمْرِى اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰيهُ اللّٰهُ

İşimi *(Kime?)* | Allah'a | Muhakkak Allah *(Nedir?)* | Görendir *(Kimi?)* | Kullarını | Ve onu korudu *(Kim?)* | Allah *(Neden?)*

سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

O şeylerin kötülüğünden ki | Tuzak kurdular | Ve kuşattı *(Kimi?)* | Firavun ailesini *(Ne?)* | Kötü azap

اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

Ateş *(Nedir?)* | Arz olunurlar *(Kime?)* | O ateşe *(Ne zaman?)* | Sabah *(Daha?)* | Akşam *(Daha?)* | Kıyametin kopacağı günde de

اَدْخِلُوٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ يَتَحَآجُّونَ

Sokun *(Kimi?)* | Firavun ailesini *(Nereye sokun?)* | En şiddetli azaba | Ve o vakit ki | Onlar çekişirler *(Nerede?)*

فِى النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُنَّا

Ateşte | Der *(Kim?)* | Zayıf olanlar *(Kime?)* | O kimselere ki | Büyüklük tasladılar *(Ne derler?)* | Muhakkak ki biz | Olduk *(Kime?)*

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

Size *(Ne olduk?)* | Tabiler olduk | Siz olur musunuz? *(Ne?)* | Savıcılar *(Kimden?)* | Bizden *(Neyi?)* | Bir parçayı *(Öyle parçayı k?)* | Ateşten

﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُلٌّ فِيهَٓا اِنَّ اللّٰهَ

Der *(Kim?)* | O kimseler ki | Büyüklük tasladılar *(Ne derler?)* | Muhakkak ki biz | Hepimiz *(Neredeyiz?)* | Ateşteyiz | Muhakkak Allah

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِى النَّارِ

Şüphesiz hükmetmiştir *(Nerede?)* | Kullar arasında | Der *(Kim?)* | O kimseler ki *(Nerededirler?)* | Ateştedirler *(Kime derler?)*

لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

Cehennem bekçilerine *(Ne derler?)* | Dua edin *(Kime?)* | Rabbinize | Hafifletsin *(Kimden?)* | Bizden *(Neyi?)* | Bir günü *(Neden?)* | Azaptan

41. Hem ey kavmim! Neden ben sizi kurtuluşa çağırırken, siz beni ateşe çağırıyorsunuz?

42. Siz beni Allah'ı inkâr etmeye ve bence hiç ilimde yeri olmayan şeyleri O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi o çok güçlü, çok bağışlayıcıya çağırıyorum.

43. Hiç inkâr edilebilir değildir ki, gerçekte sizin beni davet ettiğinizin ne dünyada ne de ahirette bir davet hakkı yoktur. Hepimizin varacağı Allah'tır ve bütün haddi aşanlar cehennemde yanacaktır.

44. Siz benim söylediklerimi sonra anlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Kuşkusuz Allah, kullarını görür, gözetir."

45. Onun için Allah onu, onların kurdukları tuzağın kötülüklerinden korudu da, Firavun'un ailesini o kötü azap kuşattı.

46. Ateş, onlar sabah akşam ona sunulur dururlar. Kıyamet kopacağı gün de, "Tıkın Firavun ailesini en şiddetli azaba!" (denilir.)

47. Ve hele ateş içinde biribirlerini protesto ederlerken, o zaman zayıf olanlar o büyüklük taslayanlara: "Hani bizler size tabi olmuş idik. Şimdi siz bizden bir ateş nöbetini savabiliyor musunuz?" diyorlardır.

48. Büyüklük taslayanlar ise şöyle demektedirler: "Evet, hepimiz onun içindeyiz. Çünkü Allah kulları arasında hükmünü verdi."

49. Ve hep o ateştekiler cehennem bekçilerine derler ki: "Rabbinize dua ediverin, bir gün bizden azabı biraz hafifletsin!"

50. (Bekçiler): "Ya size peygamberleriniz apaçık delillerle gelmiyorlar mıydı ki?" derler. (Onlar): "Evet." derler. (Bekçiler): "Öyle ise kendiniz dua edin." derler. Kâfirlerin duası ise hep çıkmazdadır.

51. Elbette biz peygamberlerimize ve iman edenlere hem dünya hayatında, hem de şahitlerin dikileceği günde yardım edeceğiz.

52. O gün ki, zalimlere özür dilemeleri fayda vermez. Onlara lanet vardır ve onlara yurdun kötüsü vardır.

53. Andolsun ki, biz Musa'ya o hidâyeti verdik ve İsrailoğullarına o kitabı miras kıldık.

54. Aklı selim sahiplerine bir yol gösterici ve bir ihtar olması için...

55. O halde sabret, çünkü Allah'ın vaadi haktır. Günahının bağışlanmasını dile ve akşam-sabah Rabbini hamd ile tesbih et!

56. Kendilerine gelmiş kesin bir delil olmaksızın Allah'ın âyetleri hakkında mücadele edenler (var ya), kuşkusuz onların göğüslerinde ancak yetişemeyecekleri bir kibir vardır. Sen hemen Allah'a sığın, çünkü O, işiten O'dur, gören O!

57. Elbette göklerin ve yerin yaratılması o insanların yaratılmasından daha büyüktür. Fakat insanların çoğu bilmezler.

58. Kör de gören ile eşit olmaz. İman edip iyi iyi işler yapan kimselerle kötülük yapan da (eşit olmaz). Siz pek az düşünüyorsunuz!

قَالُٓوا	اَوَلَمْ تَكُ	تَاْتِيكُمْ	رُسُلُكُمْ	بِالْبَيِّنَاتِ	قَالُوا
Derler (Ne derler?)	Olmadı mı? (Ne olmadı mı?)	Size geliyor (Kim?)	Peygamberleriniz (Ne ile?)	Delillerle	Derler ki

بَلٰى	قَالُوا	فَادْعُوا	وَمَا دُعَٓؤُا الْكَافِرِينَ	اِلَّا
Evet	Derler (Ne derler?)	Dua edin	Kâfirlerin duası olmadı	Ancak oldu (Nerede oldu?)

فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾	اِنَّا	لَنَنْصُرُ	رُسُلَنَا	وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا
Dalalette oldu	Muhakkak ki biz	Elbette yardım ederiz (Kime?)	Resullerimize (Daha kime?)	Ve o kimselere ki	İman ettiler (Nerede yardım ederiz?)

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	وَيَوْمَ يَقُومُ	الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾	يَوْمَ	لَا يَنْفَعُ
Dünya hayatında (Daha nerede?)	Ve ortaya çıktığı günde (Kimler?)	Şahitler (O günden bedel?)	O gün ki	Fayda vermez (Kime fayda vermez?)

الظَّالِمِينَ	مَعْذِرَتُهُمْ	وَلَهُمُ	اللَّعْنَةُ	وَلَهُمْ	سُٓوءُ الدَّارِ
Zalimlere (Ne fayda vermez?)	Onların mazeretleri	Ve onlar içindir (Ne?)	Lanet	Ve onlar içindir (Ne?)	Yurdun kötüsü

﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ	اٰتَيْنَا	مُوسَى	الْهُدٰى	وَاَوْرَثْنَا	بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ
Andolsun ki	Biz verdik (Kime?)	Musa'ya (Neyi?)	Hidayeti (Daha?)	Ve miras kıldık (Kime?)	İsrail oğullarına (Neyi?)

الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾	هُدًى	وَذِكْرٰى	لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾	فَاصْبِرْ
Kitab'ı (O kitap ne olduğu halde?)	Hidayet olduğu halde (Daha?)	Ve zikir olduğu halde (Kime?)	Akl-ı selim sahiplerine	Sabret

اِنَّ	وَعْدَ اللّٰهِ	حَقٌّ	وَاسْتَغْفِرْ	لِذَنْبِكَ	وَسَبِّحْ	بِحَمْدِ رَبِّكَ
Muhakkak	Allah'ın vaadi (Nedir?)	Haktır	Ve bağışlanmanı iste (Niçin?)	Günahın için	Tesbih et (Ne ile?)	Rabbini hamd ile (Ne zaman?)

بِالْعَشِيِّ	وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾	اِنَّ الَّذِينَ	يُجَادِلُونَ
Sabah (Daha ne zaman?)	Ve akşam	Muhakkak o kimseler ki	Mücadele ediyorlar (Ne hakkında?)

فِٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ	بِغَيْرِ سُلْطَانٍ	اَتٰيهُمْ	اِنْ	فِي صُدُورِهِمْ	اِلَّا
Allah'ın ayetleri hakkında (Ne olduğu halde?)	Ellerinde delil olmadığı halde (Öyle delil ki)	Onlara geldi	Yoktur (Nerede yoktur?)	Onların kalplerinde	Ancak vardır (Ne vardır?)

كِبْرٌ	مَا هُمْ	بِبَالِغِيهِ	فَاسْتَعِذْ	بِاللّٰهِ	اِنَّهُ	هُوَ	السَّمِيعُ
Bir büyüklük	Onlar değillerdir (Ne değillerdir?)	Ona erişiciler	Sığın (Kime?)	Allah'a	Muhakkak O	O (Nedir?)	Her şeyi işitendir

الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾	لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	اَكْبَرُ
Her şeyi görendir	Göklerin yaratılması (Daha?)	Ve yerlerin yaratılması (Nedir?)	Daha büyüktür (Neden?)

مِنْ خَلْقِ النَّاسِ	وَلٰكِنَّ	اَكْثَرَ النَّاسِ	لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
İnsanların yaratılmasından	Fakat	İnsanların çoğu (Nedirler?)	Bilmezler

وَمَا يَسْتَوِي	الْاَعْمٰى	وَالْبَصِيرُ	وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا
Eşit olmaz (Kim?)	Kör (Daha?)	Gören (Daha kim eşit olmaz?)	O kimseler ki	İman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi?)

الصَّالِحَاتِ	وَلَا الْمُسِٓيءُ	قَلِيلًا مَا	تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾
Salih amelleri (Kimle eşit olmaz?)	Kötülük yapanla eşit olmaz	Ne kadar az	Düşünüyorsunuz

اِنَّ السَّاعَةَ	لَاٰتِيَةٌ	لَا رَيْبَ	فٖيهَا	وَلٰكِنَّ	اَكْثَرَ النَّاسِ
Muhakkak kıyamet vakti (Nedir?)	Elbette gelicidir	Kuşku yoktur (Nerede?)	O kıyamet gününde	Fakat	İnsanların çoğu (Nedir?)

لَا يُؤْمِنُونَ ۝٥٩	وَقَالَ	رَبُّكُمُ	ادْعُونٖٓى	اَسْتَجِبْ	لَكُمْ
İman etmezler	Dedi (Kim?)	Rabbiniz (Ne dedi?)	Bana ibadet edin	İcabet edeyim (Kime?)	Size

اِنَّ الَّذٖينَ	يَسْتَكْبِرُونَ	عَنْ عِبَادَتٖى	سَيَدْخُلُونَ	جَهَنَّمَ
Muhakkak o kimseler ki	Kibirleniyorlar (Neden?)	Bana ibadet etmekten	Gireceklerdir (Nereye?)	Cehenneme (Ne oldukları halde?)

دَاخِرٖينَ ۝٦٠	اَللّٰهُ	الَّذٖى	جَعَلَ	لَكُمُ	الَّيْلَ	لِتَسْكُنُوا
Aşağılanıcı oldukları halde	Allah (Kimdir?)	O zattır ki	Yarattı (Kim için?)	Sizin için (Neyi yarattı?)	Geceyi (Niçin yarattı?)	Dinlenesiniz için (Nerede?)

فٖيهِ	وَالنَّهَارَ	مُبْصِرًا	اِنَّ اللّٰهَ	لَذُو فَضْلٍ	عَلَى النَّاسِ
Orada (Daha neyi yarattı?)	Ve gündüzü (Ne olduğu halde?)	Görücü	Muhakkak Allah (Kimdir?)	Lütuf sahibidir (Kim üzerine?)	İnsanlar üzerine

وَلٰكِنَّ	اَكْثَرَ النَّاسِ	لَا يَشْكُرُونَ ۝٦١	ذٰلِكُمُ	اللّٰهُ	رَبُّكُمْ
Fakat	İnsanların çoğu (Nedir?)	Şükretmezler	İşte O (Kimdir?)	Allah'tır	Sizin Rabbinizdir

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ	لَا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ	فَاَنّٰى	تُؤْفَكُونَ ۝٦٢
Her şeyin yaratıcısıdır	Hiçbir ilah yoktur	Ancak o vardır	Nasıl oluyor da	Çevriliyorsunuz

كَذٰلِكَ	يُؤْفَكُ	الَّذٖينَ	كَانُوا	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	يَجْحَدُونَ ۝٦٣
İşte böyle	Döndürülür (Kim?)	O kimseler ki	Oldular (Neyi?)	Allah'ın ayetlerini (Ne oldular?)	İnkâr ediyorlar

اَللّٰهُ	الَّذٖى	جَعَلَ	لَكُمُ	الْاَرْضَ	قَرَارًا	وَالسَّمَاءَ	بِنَاءً
Allah (Kimdir?)	O'dur ki	Kıldı (Kim için?)	Sizin için (Neyi?)	Yeryüzünü (Ne kıldı?)	Yerleşim alanı (Daha neyi kıldı?)	Ve semayı kıldı (Ne kıldı?)	Bina (Daha?)

وَصَوَّرَكُمْ	فَاَحْسَنَ	صُوَرَكُمْ	وَرَزَقَكُمْ	مِنَ الطَّيِّبَاتِ
Ve size suret verdi (Daha?)	Ve güzelleştirdi (Neyi?)	Suretlerinizi (Daha?)	Ve sizi rızıklandırdı (Neden?)	Temiz şeylerden

ذٰلِكُمُ	اللّٰهُ	رَبُّكُمْ	فَتَبَارَكَ	اللّٰهُ	رَبُّ الْعَالَمٖينَ ۝٦٤	هُوَ
İşte O (Kimdir?)	Allah'tır	Sizin rabbinizdir	Ne yücedir! (Kim?)	Allah (Öyle Allah ki)	Âlemlerin Rabbi	O (Nedir?)

الْحَيُّ	لَا اِلٰهَ	اِلَّا	هُوَ	فَادْعُوهُ	مُخْلِصٖينَ	لَهُ	الدّٖينَ
Diridir	Hiçbir ilah yoktur	Ancak vardır	O Allah	O'na dua edin (Ne olduğunuz halde?)	Has kılıcılar olduğunuz halde (Kime?)	Ona (Neyi?)	Dini

اَلْحَمْدُ	لِلّٰهِ	رَبِّ الْعَالَمٖينَ ۝٦٥	قُلْ	اِنّٖى	نُهٖيتُ	اَنْ اَعْبُدَ
Bütün hamdler (Kime mahsustur?)	Allah'a mahsustur (Öyle Allah ki)	Âlemlerin Rabbi	De ki	Muhakkak ki ben	Nehy edildim (Neden?)	Tapmaktan (Kime?)

الَّذٖينَ	تَدْعُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	لَمَّا جَاءَنِىَ	الْبَيِّنَاتُ
O şeylere ki	Dua ediyorsunuz (Kimden başka?)	Allah'tan başka (Ne zaman?)	Ne zaman ki bana geldi (Ne geldi?)	Açık deliller (Kimden?)

مِنْ رَبّٖى	وَاُمِرْتُ	اَنْ اُسْلِمَ	لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ۝٦٦
Rabbimden	Ve ben emrolundum (Neyle?)	Teslim olmamla (Kime?)	Âlemlerin Rabbine

59. Kuşkusuz o saat (kıyamet) kesin gelecektir, onda şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu inanmazlar.

60. Oysa Rabbiniz buyurdu ki: "Bana yalvarın ki, size karşılık vereyim. Çünkü bana ibadet etmeyi kibirlerine yediremeyenler, yarın aşağılanmış ve alçaltılmış olarak cehenneme gireceklerdir."

61. Allah O'dur ki, içinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi yaptı, göz açıcı olarak da gündüzü... Gerçekten Allah, insanlara karşı bir lütuf sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte O Allah'tır Rabbiniz, her şeyi yaratan, başka ilah yok ancak O. O halde nasıl çevrilirsiniz?

63. İşte Allah âyetlerini inkâr edenler öyle çevriliyorlar.

64. Allah O'dur ki, sizin için yeri bir yerleşim yeri, göğü de bir bina yaptı. Size biçim verdi, sonra da biçimlerinizi güzelleştirdi, hoş nimetlerden sizi rızıklandırdı da... İşte o Allah'tır Rabbiniz! Ne yücedir O, âlemlerin Rabbi...

65. Diri ancak O... O'ndan başka tapılacak yok... Bundan dolayı dini özgü kılarak O'na, hep O'na yalvarın! Hamd o âlemlerin Rabbi olan Allah'ındır.

66. De ki: "Bana Rabbimden açık deliller geldiği zaman, ben o sizin Allah'tan başka yalvardıklarınıza ibadet etmekten kesinlikle men edildim ve O âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum."

67. O odur ki, sizi bir topraktan yarattı, sonra bir nutfeden (bir meniden), sonra bir alakadan (döllenmiş bir yumurtadan); sonra da sizi bir bebek olarak çıkarıyor, sonra kuvvet ve olgunluk çağına eresiniz diye büyütüyor, sonra da yaşlanasınız diye... İçinizden kiminin de, daha önce canı alınır, hem de belirllenmniş bir süreye eresiniz diye... Bir de umulur ki, aklınızı kullanırsınız.

68. O O'dur ki, hem diriltir, hem öldürür. O bir işi istediği zaman ona sadece: "Ol!" der, (o da) oluverir.

69. Bakmaz mısın, şimdi o Allah'ın âyetleri hakkında mücadeleye kalkanlara, nereden döndürülüyorlar?

70. Kitaba ve peygamberlerimiz ile gönderdiğimiz şeylere yalan diyenler artık ileride bilecekler.

71. O zaman, boyunlarında tomruklar ve zincirler olduğu halde sürükleneceklerdir.

72. Kaynar suda; sonra ateşte kaynatılacaklardır.

73-74. Sonra onlara: "Allah'ı bırakıp da koştuğunuz ortaklar nerede?" denilecek. Diyecekler ki: "Onlar bizden uzaklaşıp gittiler. Daha doğrusu biz bundan önce bir şeye ibadet etmiyormuşuz!" İşte Allah kâfirleri böyle şaşkın eder.

75. Bunun sebebi şudur. Çünkü siz, yeryüzünde haksızlıkla seviniyordunuz ve çünkü güveniyordunuz.

76. Girin cehennemin kapılarından, içlerinde ebedi kalmak üzere. Bak o kibirlenenlerin yeri, ne çirkindir!

77. Onun için sabret. Allah'ın vaadi gerçektir, muhakkak olacaktır. Artık onlara yaptığımız tehdidin bir kısmını sana göstersek de veya seni kendimize alsak da, onlar mutlaka döndürülüp bize getirileceklerdir.

هُوَ	O (Kimdir?)
الَّذِى	O zattır ki
خَلَقَكُمْ	Sizi yarattı (Neden?)
مِنْ تُرَابٍ	Topraktan
ثُمَّ	Sonra da
مِنْ نُطْفَةٍ	Nutfeden
ثُمَّ	Sonra da
مِنْ عَلَقَةٍ	Alakadan
ثُمَّ	Sonra
يُخْرِجُكُمْ	Sizi çıkarır (Ne olarak?)
طِفْلًا	Bebekler olarak
ثُمَّ	Sonra (Niçin çıkarır?)
لِتَبْلُغُوٓا	Ulaşmanız için
اَشُدَّكُمْ	Kuvvet çağınıza
ثُمَّ	Sonra
لِتَكُونُوا	Olmanız için (Ne?)
شُيُوخًا	İhtiyarlar
وَمِنْكُمْ	Ve sizden (Kim?)
مَنْ	O kimse ki vardır
يُتَوَفّٰى	Vefat ediyor (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Daha evvel (Daha niçin böyle yaptı?)
وَلِتَبْلُغُوٓا	Ulaşmanız için (Neye?)
اَجَلًا	Bir vakte (Öyle vakit ki?)
مُسَمًّى	Belirli (Daha niçin böyle yaptı?)
وَلَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾	Düşünesiniz
هُوَ	O (Kimdir?)
الَّذِى	O zattır ki
يُحْيِى	Diriltiyor (Daha?)
وَيُمِيتُ	Ve öldürüyor
فَاِذَا قَضٰىٓ	Hükmedince
اَمْرًا	Bir şeye
فَاِنَّمَا	Ancak
يَقُولُ	Der (Neye?)
لَهُ	Ona (Ne der?)
كُنْ	Ol, der
فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾	O da oluverir
اَلَمْ تَرَ	Bakmaz mısın? (Kime?)
اِلَى الَّذِينَ	O kimselere ki
يُجَادِلُونَ	Mücadele ediyorlar (Ne hakkında?)
فِىٓ اٰيَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın ayetleri hakkında
اَنّٰى	Nasıl
يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾	Döndürülüyorlar!
اَلَّذِينَ	O kimseler ki
كَذَّبُوا	Yalanladılar (Neyi?)
بِالْكِتَابِ	Kitab'ı (Daha?)
وَبِمَا	Ve o şeyleri ki
اَرْسَلْنَا	Gönderdik (Ne ile?)
بِهٖ	Onunla (Kimi?)
رُسُلَنَا	Peygamberlerimizi
فَسَوْفَ	İleride
يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾	Bilecekler
اِذِ	O zaman ki
الْاَغْلَالُ	Demir halkalar (Nerededir?)
فِىٓ اَعْنَاقِهِمْ	Onların boyunlarındadır (Daha?)
وَالسَّلَاسِلُ	Ve zincirler
يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾	Sürüklenecekler (Nerede?)
فِى الْحَمِيمِ	Kaynar suda
ثُمَّ	Sonra
فِى النَّارِ	Ateşte
يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾	Kaynatılacaklar
ثُمَّ	Sonra
قِيلَ	Denilir (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne denilir?)
اَيْنَ مَا	Nerededir o şeyler ki
كُنْتُمْ	Siz idiniz (Ne idiniz?)
تُشْرِكُونَ	Ortak koşuyor idiniz (O ortak koştuğunuz şeyler ne olduğu halde?)
﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka şeyler olduğu halde
قَالُوا	Derler ki
ضَلُّوا	Uzaklaştılar (Kimden uzaklaştılar?)
عَنَّا	Bizden
بَلْ	Bilakis
لَمْ نَكُنْ	Biz olmamıştık (Ne olmamıştık?)
نَدْعُوا	İbadet ediyor (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Daha önce (Neye?)
شَيْـًٔا	Hiçbir şeye
كَذٰلِكَ	İşte böyle
يُضِلُّ	Saptırır (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾	Kâfirler
ذٰلِكُمْ	Bu (Ne sebebiyledir?)
بِمَا كُنْتُمْ	Sizin olmanız sebebiyle (Ne olmanız sebebiyle?)
تَفْرَحُونَ	Şımarıyorsunuz (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?)
بِغَيْرِ الْحَقِّ	Haksız olduğunuz halde (Daha ne sebebiyledir?)
وَبِمَا كُنْتُمْ	Ve sizin olmanız sebebiyle (Ne olmanız?)
تَمْرَحُونَ	Böbürleniyorsunuz
﴿٧٥﴾ اُدْخُلُوٓا	Girin (Neye?)
اَبْوَابَ جَهَنَّمَ	Cehennem kapılarına (Ne olduğunuz halde?)
خَالِدِينَ	Ebediler (Nerede?)
فِيهَا	Orada
فَبِئْسَ	Ne kötüdür! (Ne?)
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾	Kibirlenenlerin varacağı yer
فَاصْبِرْ	Sabret
اِنَّ	Muhakkak
وَعْدَ اللّٰهِ	Allah'ın vaadi (Nedir?)
حَقٌّ	Gerçektir
فَاِمَّا	Ya
نُرِيَنَّكَ	Sana gösteririz (Neyi gösteririz?)
بَعْضَ الَّذِى	O şeylerin bazısını ki
نَعِدُهُمْ	Onlara vaat ettik
اَوْ	Yahut
نَتَوَفَّيَنَّكَ	Seni vefat ettiririz
فَاِلَيْنَا	Bize
يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾	Döndürülecekler

عَلَيْكَ	قَصَصْنَا	مَنْ	مِنْهُمْ	مِنْ قَبْلِكَ	رُسُلًا	اَرْسَلْنَا	وَلَقَدْ
Sana	Anlattık (Kime?)	Öyleleri ki	Onlardan vardır (Kim?)	Senden önce	Peygamberleri (Ne zaman?)	Gönderdik (Kimleri?)	Andolsun, kesinlikle

اَنْ يَأْتِيَ	لِرَسُولٍ	وَمَا كَانَ	عَلَيْكَ	لَمْ نَقْصُصْ	مَنْ	وَمِنْهُمْ
Getirmesi (Neyi?)	Hiçbir peygamber için (Ne olmadı?)	Ve olmadı (Kim için?)	Sana	Anlatmadık (Kime?)	Öyleleri ki	Ve onlardan yine vardır (Kim?)

بِالْحَقِّ	قُضِيَ	اَمْرُ اللّٰهِ	فَاِذَا جَاءَ	بِاِذْنِ اللّٰهِ	اِلَّا	بِاٰيَةٍ
Hak ile	Hükmolunur (Ne ile hükmolunur?)	Allah'ın emri	Geldiği zaman (Ne?)	Allah'ın izniyle oldu	Ancak	Bir ayeti

لَكُمُ	جَعَلَ	الَّذٖي	اَللّٰهُ	الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾	هُنَالِكَ	وَخَسِرَ
Sizin için (Neyi?)	Yarattı (Kim için?)	O zattır ki	Allah (Kimdir?)	Batıl yanlıları	Orada (Kim?)	Ve hüsrana uğrar (Nerede?)

فٖيهَا	وَلَكُمْ	﴿٧٩﴾ تَأْكُلُونَ	وَمِنْهَا	مِنْهَا	لِتَرْكَبُوا	الْاَنْعَامَ
Onlarda (Ne vardır?)	Sizin için vardır	Yersiniz	Ve onlardan bir kısmından da	Onlardan bir kısmına	Binmeniz için (Neye?)	Hayvanları (Niçin yarattı?)

وَعَلَيْهَا	فٖي صُدُورِكُمْ	حَاجَةً	عَلَيْهَا	وَلِتَبْلُغُوا	مَنَافِعُ
Ve onun üzerinde (Daha?)	Kalplerinizde olan	Bir ihtiyaca (Öyle ihtiyaç ki?)	Onların üzerinde (Neye?)	Ulaşmanız için (Ne üzerinde?)	Faydalar (Daha ne için yarattı?)

فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ	اٰيَاتِهٖ	وَيُرٖيكُمْ	﴿٨٠﴾ تُحْمَلُونَ	وَعَلَى الْفُلْكِ
Allah'ın hangi ayetlerini	Ayetlerini	Size gösteriyor (Neyi?)	Taşınırsınız	Ve gemiler üstünde

كَانَ	كَيْفَ	فَيَنْظُرُوا	فِي الْاَرْضِ	اَفَلَمْ يَسٖيرُوا	﴿٨١﴾ تُنْكِرُونَ
Oldu (Ne?)	Nasıl	Ve bakmadılar mı?	Yeryüzünde	Gezmediler mi? (Nerede?)	İnkâr ediyorsunuz

قُوَّةً	وَاَشَدَّ	مِنْهُمْ	اَكْثَرَ	كَانُوا	مِنْ قَبْلِهِمْ	عَاقِبَةُ الَّذٖينَ
Kuvvet bakımından (Daha ne bakımdan?)	Daha şiddetli (Ne bakımdan?)	Onlardan (Daha ne idiler?)	Daha çok (Kimlerden?)	Onlar idiler (Ne idiler?)	Onlardan öncedir	O kimselerin akıbeti ki

يَكْسِبُونَ	كَانُوا	مَا	عَنْهُمْ	فَمَا اَغْنٰى	فِي الْاَرْضِ	وَاٰثَارًا
Kazanıyorlar	İdiler (Ne idiler?)	O şey ki	Onlardan (Ne?)	Azabı gideremedi (Kimden?)	Yeryüzündeki	Ve eserler bakımından (Neredeki eserler?)

عِنْدَهُمْ	بِمَا	فَرِحُوا	بِالْبَيِّنَاتِ	رُسُلُهُمْ	جَاءَتْهُمْ	فَلَمَّا ﴿٨٢﴾
Onların yanındadır (O şey neden olduğu halde?)	O şeyle ki	Şımardılar (Ne ile?)	Açık delillerle	Peygamberleri (Neyi getirdi?)	Onlara geldi (Kim?)	Ne zaman ki

رَاَوْا	فَلَمَّا	﴿٨٣﴾ يَسْتَهْزِؤُنَ	بِهٖ	كَانُوا	مَا	بِهِمْ	وَحَاقَ	مِنَ الْعِلْمِ
Gördüler (Neyi?)	Ne zaman ki	Alaya alıyorlar	Onu (Ne idiler?)	İdiler (Neyi?)	O şey ki	Onları (Ne?)	Ve kuşattı (Kimi?)	İlimden

مُشْرِكٖينَ	بِهٖ	كُنَّا	بِمَا	وَكَفَرْنَا	وَحْدَهُ	بِاللّٰهِ	اٰمَنَّا	قَالُوا	بَأْسَنَا
Ortak koşanlar	O şeyleri (Ne idik?)	Biz idik (Neyi?)	O şeyleri ki	Ve inkâr ettik (Neyi?)	Tek olduğu halde (Daha?)	Allah'a (Ne olduğu halde?)	İman ettik (Kime?)	Dediler ki	Azabımızı

سُنَّتَ اللّٰهِ	بَأْسَنَا	لَمَّا رَاَوْا	اٖيمَانُهُمْ	يَنْفَعُهُمْ	فَلَمْ يَكُ ﴿٨٤﴾
Allah'ın âdeti olmakla	Azabımızı (Ne olmakla?)	Gördükleri zaman (Neyi?)	Onların imanı (Ne zaman?)	Onlara fayda verir olmadı (Ne?)	Olmadı (Ne olmadı?)

﴿٨٥﴾ الْكَافِرُونَ	هُنَالِكَ	وَخَسِرَ	فٖي عِبَادِهٖ	قَدْ خَلَتْ	الَّتٖي
Kâfirler	Orada (Kim?)	Ve hüsrana uğradı (Nerede?)	Kulları hakkında	Süregeldi (Kimler hakkında?)	Allah'ın öyle âdeti ki

78. Andolsun ki, biz senden önce nice peygamberler gönderdik. Onlardan kimini sana anlatmışız, kimini de anlatmadık. Hiçbir peygamber, Allah'ın izni olmadan bir mucize getiremez. Allah'ın emri gelince de, hak yerine getirilir ve batıl yanlıları, işte zarara burada düştüler.

79. Allah O'dur ki, sizin için o yumuşak başlı hayvanları yarattı, onlardan binit edinesiniz diye, hem onlardan yersiniz.

80. Size onlarda daha birçok yararlar vardır. Gönüllerinizdeki bir arzuya onların üzerinde ulaşırsınız. Hem onlar üzerinde hem de gemiler üzerinde taşınırsınız.

81. Ve size âyetlerini gösterir, şimdi Allah'ın âyetlerinin hangisini inkâr edersiniz?

82. Daha yeryüzünde gezip de bir bakmazlar mı, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuştur? Onlar kendilerinden hem daha çok, hem de kuvvetleri bakımından ve yeryüzündeki eserleri bakımından daha çetin idiler. Öyle iken o elde ettikleri şeyler kendilerini kurtaramadı.

83. Çünkü onlara peygamberleri açık delillerle geldiği zaman, kendilerinde bulunan ilme güvendiler de, alay ettikleri şey kendilerini kuşatıverdi.

84. O zaman hışmımızı gördüklerinde: "Allah'ın birliğine inandık ve ona ortak koştuğumuz şeyleri inkâr ettik!" dediler.

85. Dediler ama, hışmımızı gördükleri zamanki imanları kendilerine fayda verecek değildi. (Bu) Allah'ın kulları hakkındaki süregelen kanunu... Ve işte zarara bu noktada düştü kâfirler!

FUSSİLET SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 54 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ha, Mîm.

2. O Rahman ve Rahim tarafından indirilmiştir.

3. Öz Arapça bir Kur'an olmak üzere, bilecek bir kavim için âyetleri ayrıntılı olarak açıklanmış bir kitaptır.

4. Hem müjdeci olarak, hem uyarıcı… Onun için çokları başını çevirmiştir de, onlar işitmezler.

5. Ve şöyle demektedirler: "Kalplerimiz senin bizi çağırdığın şeye karşı örtüler içinde, kulaklarımızda da bir ağırlık var ve seninle bizim aramıza bir perde çekilmiştir. Haydi, yap yapacağını, çünkü biz yapıyoruz!"

6. De ki: "Ben, sadece sizin gibi bir insanım. Ancak bana, ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunuyor. Onun için hep O'na yönelin ve O'nun mağfiretini isteyin. Ve vay haline o müşriklerin.

7. Ki zekâtı vermezler ve onlar ahireti inkâr ederler.

8. Şüphesiz iman edip, iyi iyi işler yapanlar için başa kakılmayacak bir ecir vardır.

9. De ki: "Siz gerçekten inkâr edip duracak mısınız, o yaratıcıyı ki, yeri iki günde yarattı? Bir de O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? O, bütün âlemlerin Rabbidir.

10. Hem o yere üstünden ağır baskılar yaptı. Orada bereketler meydana getirdi. Ve orada araştıranlar için, azıklarını dört gün içinde bir seviyede takdir etti.

11. Sonra göğe doğruldu da o bir duman iken ona ve yeryüzüne: "İkiniz de, ister istemez gelin!" dedi. İkisi de: "İsteye isteye geldik." dediler.

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ فُصِّلَتْ — آيَاتُهَا ٥٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ

Hâ Mîm | [Bu Kuran] indirilmiştir (Kim tarafından?) | Rahman tarafından | Ve Rahim tarafından (Nedir?) | Bir kitaptır (Öyle kitap ki?) | Açıklanmıştır (Ne?) | Ayetleri (Açıklanan bu kitap ne olduğu halde?)

قُرْاٰناً عَرَبِيّاً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَش۪يراً وَنَذ۪يراً فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ

Bir Kuran olduğu halde (Öyle Kuran ki?) | Arapça (Kim için açıklanmıştır?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Biliyorlar (Öyle Kuran ki) | Müjdeleyicidir (Yine öyle Kuran ki) | Uyarıcıdır | Fakat yüz çevirmiştir (Kim?) | Onların çoğu

فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا ف۪ٓي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ

Artık onlar | İşitemezler | Dediler ki | Kalplerimiz (Nedir?) | Örtüler içindedir (Neye karşı?) | O şeye karşı ki | Bizi davet ediyorsun (Neye?) | Ona

وَف۪ٓي اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا

Ve bizim kulaklarımızda da vardır (Ne?) | Bir ağırlık | Bizim aramızdan vardır (Kim ile bizim aramızdan?) | Senin aranla (Ne vardır?) | Bir perde | Artık sen amel et | Şüphesiz biz de

عَامِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ

Amel edenleriz | De ki | Şüphe yok ben (Neyim?) | Beşerim (Öyle beşer ki?) | Sizin gibi | Vahy ediliyor (Kime?) | Bana (Ne?) | Sizin ilahınız (Nedir?)

اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَق۪يمُٓوا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِك۪ينَ

Bir ilahtır ki | Tek | Şu halde doğrulun (Kime?) | O'na (Daha?) | Ve O'ndan mağfiret isteyin | Veyl olsun! (Kime?) | Müşriklere

﴿٦﴾ اَلَّذ۪ينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾

O müşrikler ki | Vermezler (Neyi?) | Zekatı | Ve onlar | Ahireti | Onlar (Nedir?) | İnkar edenlerdir

اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ قُلْ

Muhakkak ki o kimseler | İman ettiler (Daha?) | İşlediler (Neyi?) | Salih amelleri | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Mükafat vardır (Öyle mükafat ki) | Asla başa kakılmayan | De ki

اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذ۪ي خَلَقَ الْاَرْضَ ف۪ي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ

Hakikaten siz mi | İnkâr ediyorsunuz (Kimi?) | O zatı ki | Yarattı (Neyi?) | Yeri (Ne kadar zamanda?) | İki günde | Ve siz kılıyorsunuz (Kim için?)

لَهُٓ اَنْدَاداً ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ ف۪يهَا رَوَاسِيَ

O'nun için (Ne?) | Ortaklar | İşte o (Kimdir?) | Alemlerin Rabbidir | O yarattı (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne?) | Sabit dağlar (Nereden?)

مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ ف۪يهَا وَقَدَّرَ ف۪يهَٓا اَقْوَاتَهَا ف۪ٓي اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ سَوَٓاءً

Yerin üstünden | Ve bereket meydana getirdi (Nerede?) | Orada | Takdir etti (Nerede?) | Orada (Neyi?) | Gıdalarını (Ne kadar zamanda?) | Dört günde (Nasıl?) | Eşit olarak (Kim için?)

لِلسَّٓائِل۪ينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ

Soranlar için | Sonra da | İstiva etti | Semâya | Halbuki o semâ (Nedir?) | Bir dumandır | Ardından buyurdu (Neye?)

لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْت۪يَا طَوْعاً اَوْ كَرْهاً قَالَتَٓا اَتَيْنَا طَٓائِع۪ينَ ﴿١١﴾

Semaya | Ve yeryüzüne | İkiniz gelin (Ne olduğunuz halde gelin?) | İsteyerek | Ya da | İstemeyerek | Yer ve sema dediler ki | Biz geldik (Ne olduğumuz halde?) | İtaat ediciler

فَقَضٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فِى يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِى كُلِّ سَمَٓاءٍ

Böylece onları tamamladı *(Neye?)* | Yedi kat semaya *(Ne zamanda?)* | İki günde *(Daha?)* | Vahyetti *(Nerede?)* | Her gökte *(Neyi vahyetti?)*

اَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذٰلِكَ

Göklerin vazifelerini | Biz süsledik *(Neyi?)* | Dünya semasını *(Ne ile?)* | Kandillerle | Ve korumakla [koruduk] | İşte bu *(Nedir?)*

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً

Aziz Allah'ın takdiridir *(Öyle aziz ki)* | Her şeyi bilen | Şimdi eğer onlar yüz çevirirse | De ki: | Ben sizi uyardım *(Ne ile?)* | Yıldırımla *(Öyle yıldırım ki)*

مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ اِذْ جَٓاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ

Ad kavmine gelen yıldırım gibi *(Daha kime?)* | Semüd kavmine | O vakit ki | Onlara gelmişti *(Kim?)* | Peygamberler *(Nereden?)* | Önlerinden *(Daha)*

وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّٰهَ قَالُوا لَوْ شَٓاءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ

Arkalarından *(Ne diye geldikleri vakit?)* | İbadet etmeyin diye | Allah'tan başkasına | Dediler ki | Eğer dileseydi *(Kim?)* | Rabbimiz | Elbette indirirdi *(Ne indirirdi?)*

مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا

Melekleri | Bu yüzden şüphesiz biz *(Neyi?)* | O şeyi ki | Gönderildiniz *(Ne ile?)* | Onunla | İnkar edenleriz | Ad kavmine gelince | Kibirlendiler *(Nerede?)*

فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ

Yeryüzünde *(Ne halde?)* | Haksız oldukları halde | Ve dediler ki | Kimdir ki? | Daha şiddetli *(Kimden?)* | Bizden *(Ne bakımından?)* | Kuvvet bakımından | Düşünmediler mi ki | Hiç kuşkusuz Allah

الَّذِى خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Öyle Allah ki | Onları yarattı *(Nedir?)* | O | Daha şiddetlidir *(Kimden?)* | Onlardan *(Ne bakımından?)* | Kuvvet bakımından | Ve onlar oldular *(Neyi oldular?)* | Ayetlerimizi *(Ne oldular?)* | İnkar ederler

﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِى اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ

Artık biz de gönderdik *(Kim üzerine?)* | Onların üzerine *(Neyi?)* | Bir rüzgar *(Öyle rüzgar ki)* | Soğuk *(Ne zamanda?)* | Günlerde *(Öyle günler ki?)* | Uğursuz *(Niçin?)* | Onlara tattıralım için *(Neyi?)*

عَذَابَ الْخِزْيِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ

Zillet azabını *(Nerede?)* | Dünya hayatında | Elbette ki Ahiret azabı *(Nedir?)* | Daha ziyade zilletlidir | Ve onlar

لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى

Yardım olunmazlar | Semud kavmine gelince | Biz onlara doğru yolu gösterdik | Onlar ise tercih ettiler *(Neyi?)* | Körlüğü *(Neye?)*

عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Hidayete | Onun için onları yakalayıverdi *(Ne?)* | Azap yıldırımı *(Öyle azap ki?)* | Aşağılayıcı | O şey sebebiyle ki | İdiler *(Ne?)* | Kazanıyorlar

﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ

Ve biz kurtardık *(Kimi?)* | O kimseleri ki | İman ettiler | Ve oldular *(Ne oldular?)* | Takva sahibi oldular | Zikret o günü ki | Haşr olunur *(Kim?)*

اَعْدَٓاءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتّٰى اِذَا مَا جَٓاؤُهَا شَهِدَ

Allah'ın düşmanları *(Nereye haşr olunur?)* | Ateşe | Artık onlar | Sevk olunurlar | Nihayet oraya geldikleri zaman | Şahitlik edecektir *(Kim üzerine?)*

عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

Onların üzerine *(Ne?)* | Kulakları *(Daha?)* | Gözleri *(Daha?)* | Ve derileri *(Ne ile şahadet edecektir?)* | O şeyle ki | Oldular *(Ne?)* | Yapıyorlar

12. Bu şekilde onları iki günde yedi gök olmak üzere yerine koydu ve her göğe işini vahyetti. Ve dünya gökyüzünü kandillerle donattık ve koruduk. İşte bu, hep o çok güçlü ve herşeyi bilenin takdiridir.

13. Bunun üzerine yine başlarını çevirirlerse, o zaman de ki: "Size Ad ve Semud yıldırımı gibi bir yıldırım haber veriyorum.

14. Onlara: "Allah'tan başkasına tapmayın!" diye önlerinden ve arkalarından peygamberler geldiği zaman: "Rabbimiz dileseydi Melekler gönderirdi. Onun için biz sizin gönderildiğiniz şeylere inanmayız!" dediler.

15. Sonra Âd, yeryüzünde haksız yere kibirlenmek istediler ve: "Bizden daha kuvvetli kim var?" dediler. Ya kendilerini yaratmış olan Allah'ın onlardan daha kuvvetli olduğunu bir düşünmediler de mi? Fakat âyetlerimizi inkâr ediyorlardı.

16. Biz de kendilerine dünya hayatında aşağılanma azabını tattırmak için, uğursuz günlerde üzerlerine sarsar rüzgârı (dondurucu veya çok gürültülü bir kasırga) gönderdik. Elbette ki, ahiret azabı daha aşağılayıcıdır. Hem de onlar kurtarılamayacaklardır.

17. Semud'a gelince, biz onlara yolu gösterdik de, onlar hidâyete karşı körlüğü sevmek istediler. Derken kazandıkları şeyler yüzünden kendilerini o alçaltıcı azap yıldırımı alıverdi.

18. İman edip de korunanları ise kurtardık.

19. Allah düşmanlarının toplanıp ateşe sevkolunacakları gün ise, onlar baştan sona hep tutuklanırlar.

20. Hatta ona vardıklarında kulakları, gözleri ve derileri neler yaptıkları konusunda aleyhlerine şahitlik ederler.

21. Derilerine: "Niçin aleyhimizde şahitlik ettiniz?" derler. "Bizi her şeyi söyleten Allah söyletti. Sizi de ilk defa O yarattı, yine O'na götürülüyorsunuz." derler.

22. Önce kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin aleyhinize şahitlik edeceğinden sakınmazdınız. Fakat Allah'ın yaptıklarınızdan birçoğunu bilmeyeceğini zannetmiştiniz.

23. İşte Rabbinize beslediğiniz o zannınız, sizi helâka sürükledi de, zarara uğrayanlardan oldunuz.

24. Artık sabredebilirlerse ateş kendilerine bir kalma yeridir. Yok, eğer hoşnutluğa dönmek isterlerse, hoşnut edileceklerden değildirler.

25. Hem onlara bir takım arkadaşlar sardırmışızdır da, onlar kendilerine önlerindekini ve arkalarındakini süsleyivermişlerdir. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce geçen ümmetler içinde onların aleyhine de söz hak olmuştur. Çünkü hep kendilerine yazık etmişlerdir.

26. Bir de o inkâr edenler: "Şu Kur'an'ı dinlemeyin ve ona yaygara yapın, belki bastırırsınız," dediler.

27. İşte biz de onun için o inkâr edenlere şiddetli bir azap tattıracağız ve kendilerine yaptıkları işlerin en kötüsünün cezasını vereceğiz.

28. O işte cezası Allah düşmanlarının, o ateş... Onlar için, ondadır ancak sonsuzluk evi... (Bu) âyetlerimizi bile bile inkâr etmelerinin cezası...

29. Ve o inkâr edenler muhakkak diyecekler ki: "Ey Rabbimiz göster bize, cinlerden ve insanlardan bizi saptıranların ikisini de, ki onları ayaklarımızın altına alalım, en aşağılıklardan olsunlar!"

وَقَالُوا	Ve derler *(Neye?)*
لِجُلُودِهِمْ	Derilerine
لِمَ شَهِدْتُمْ	Niçin şahitlik ettiniz *(Kim üzerine?)*
عَلَيْنَا	Bizim üzerimize
قَالُوٓا	Derler ki
اَنْطَقَنَا	Bizi söyletti *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah
الَّذ۪ٓى	Öyle Allah ki
اَنْطَقَ	Konuşturdu *(Neyi?)*
كُلَّ شَيْءٍ	Her şeyi
وَهُوَ	O Allah
خَلَقَكُمْ	Sizi yarattı *(Ne zamanda?)*
اَوَّلَ مَرَّةٍ	İlk defasında
وَاِلَيْهِ	Yine O'na
تُرْجَعُونَ ٢١	Döndürüleceksiniz
وَمَا كُنْتُمْ	Ve siz olmadınız *(Ne?)*
تَسْتَتِرُونَ	Saklanıyorsunuz *(Neden?)*
اَنْ يَشْهَدَ	Şahitlik etmesinden *(Kimin aleyhine?)*
عَلَيْكُمْ	Sizin aleyhinize *(Neyin?)*
سَمْعُكُمْ	Kulaklarınızın *(Daha?)*
وَلَٓا اَبْصَارُكُمْ	Gözlerinizin de *(Daha?)*
وَلَا جُلُودُكُمْ	Ve derilerinizin de
وَلٰكِنْ	Fakat
ظَنَنْتُمْ	Zannetmiştiniz ki
اَنَّ اللّٰهَ	Allah
لَا يَعْلَمُ	Bilmez *(Neyi?)*
كَث۪يرًا مِمَّا	O şeylerden bir çoğunu ki
تَعْمَلُونَ ٢٢	İşliyorsunuz
وَذٰلِكُمْ	İşte bu
ظَنُّكُمُ	Sizin zannınızdır
الَّذ۪ى	Öyle zannınız ki
ظَنَنْتُمْ	Zannetmiş oldunuz *(Kime karşı?)*
بِرَبِّكُمْ	Rabbinize karşı
اَرْدٰيكُمْ	Sizi helake düşürdü
فَاَصْبَحْتُمْ	Artık oldunuz *(Kimlerden?)*
مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ٢٣	Hüsrana uğrayanlardan
فَاِنْ يَصْبِرُوا	Şimdi eğer dayanabilirlerse
فَالنَّارُ	Ateş *(Nedir?)*
مَثْوًى	İkametgahtır *(Kim için?)*
لَهُمْ	Onlar için
وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا	Eğer hoşnut olmak isterlerse
فَمَا هُمْ	Artık onlar değildir *(Kimlerden?)*
مِنَ الْمُعْتَب۪ينَ ٢٤	Hoşnut edilecek kimselerden
وَقَيَّضْنَا	Ve musallat kıldık *(Kime?)*
لَهُمْ	Onlara *(Kimi?)*
قُرَنَٓاءَ	Arkadaşları
فَزَيَّنُوا	Onlar da süslediler *(Kim için?)*
لَهُمْ	Onlar için *(Neyi?)*
مَا	O şeyi ki *(Nerededir?)*
بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ	Önlerindedir *(Daha neyi?)*
وَمَا	O şeyi ki *(Nerededir?)*
خَلْفَهُمْ	Arkalarındadır
وَحَقَّ	Hak oldu *(Kim üzerine?)*
عَلَيْهِمُ	Onlar üzerine *(Ne?)*
الْقَوْلُ	Söz
ف۪ٓي اُمَمٍ	Ümmetler içerisinde *(Öyle ümmetler ki?)*
قَدْ خَلَتْ	Geçmiş *(Kimden önce?)*
مِنْ قَبْلِهِمْ	Onlardan önce *(O geçenler de kimlerden olduğu halde?)*
مِنَ الْجِنِّ	Cinlerden *(Daha?)*
وَالْاِنْسِ	Ve insanlardan
اِنَّهُمْ	Şüphe yok ki onlar
كَانُوا	Oldular *(Ne oldular?)*
خَاسِر۪ينَ	Hüsrana uğramış kimseler
٢٥ وَقَالَ	Dedi *(Kim?)*
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler
لَا تَسْمَعُوا	Dinlemeyiniz *(Neyi?)*
لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ	Şu Kuran'ı
وَالْغَوْا	Ve gürültü yapınız *(Ne zaman?)*
ف۪يهِ	O'nun kıraati esnasında
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَغْلِبُونَ ٢٦	Galip gelesiniz
فَلَنُذ۪يقَنَّ	İşte elbette tattıracağız *(Kime?)*
الَّذ۪ينَ	O kimselere ki
كَفَرُوا	Kafir oldular *(Neyi?)*
عَذَابًا	Bir azabı *(Öyle azap ki?)*
شَد۪يدًا	Çok şiddetli
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ	Ve onları cezalandıracağız *(Ne ile?)*
اَسْوَاَ الَّذ۪ى	O şeyin en kötüsü ile ki
كَانُوا	Oldular *(Ne oldular?)*
يَعْمَلُونَ ٢٧	İşler oldular
ذٰلِكَ	Bu *(Nedir?)*
جَزَٓاءُ اَعْدَٓاءِ اللّٰهِ	Allah'ın düşmanlarının cezasıdır *(O ceza da nedir?)*
اَلنَّارُ	Ateştir
لَهُمْ	Onlar için vardır *(Nerede?)*
ف۪يهَا	Orada *(Ne?)*
دَارُ الْخُلْدِ	Ebedilik diyarı
جَزَٓاءً	Ceza olarak *(Ne sebebiyle ceza?)*
بِمَا كَانُوا	Olmaları sebebiyle *(Neyi?)*
بِاٰيَاتِنَا	Ayetlerimizi
يَجْحَدُونَ	İnkar ediyorlar
٢٨ وَقَالَ	Der *(Kim?)*
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	Kâfir oldular *(Ne der?)*
رَبَّنَٓا	Ey Rabbimiz!
اَرِنَا	Bize göster *(Kimi?)*
الَّذَيْنِ	O iki kimseyi ki
اَضَلَّانَا	O ikisi bizi saptırdı *(Onlar kimlerdendir?)*
مِنَ الْجِنِّ	Cinlerden *(Daha)*
وَالْاِنْسِ	İnsanlardan
نَجْعَلْهُمَا	Ki onları alalım *(Nereye?)*
تَحْتَ اَقْدَامِنَا	Ayaklarımızın altına
لِيَكُونَا	Ta ki o ikisi olsunlar *(Kimlerden?)*
مِنَ الْاَسْفَل۪ينَ ٢٩	En aşağı olanlardan

اِنَّ الَّذٖينَ	قَالُوا	رَبُّنَا	اللّٰهُ	ثُمَّ	اسْتَقَامُوا	تَتَنَزَّلُ	عَلَيْهِمُ
Muhakkak ki o kimseler	Dediler	Bizim Rabbimiz (Kimdir?)	Allah'tır	Sonra da	İstikamet üzere oldular	İnecektir (Kim üzerine?)	Onların üzerine (Kimler?)

الْمَلٰٓئِكَةُ	اَلَّا تَخَافُوا	وَلَا تَحْزَنُوا	وَاَبْشِرُوا	بِالْجَنَّةِ
Melekler (Ne diyecekleri halde?)	Şöyle:Korkmayın (Daha?)	Ve üzülmeyin (Daha?)	Sevinin (Ne ile?)	Cennet ile

الَّتٖى	كُنْتُمْ	تُوعَدُونَ ۝٣٠	نَحْنُ	اَوْلِيَٓاؤُكُمْ	فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
Öyle cennet ki	Oldunuz (Ne?)	Vaat olunuyorsunuz [diyecekleri halde]	Biz (Kimiz?)	Sizin dostlarınızız (Nerede?)	Dünya hayatında (Daha?)

وَفِى الْاٰخِرَةِ	وَلَكُمْ	فٖيهَا	مَا	تَشْتَهٖٓى	اَنْفُسُكُمْ	وَلَكُمْ
Ahirette de	Sizin için vardır (Nerede?)	Orada (Ne?)	O şeyler ki	Arzuluyor (Ne?)	Nefisleriniz	Ve sizin için vardır (Nerede?)

فٖيهَا	مَا	تَدَّعُونَ ۝٣١	نُزُلًا	مِنْ غَفُورٍ	رَحٖيمٍ ۝٣٢	وَمَنْ
Orada (Ne?)	O şey ki	İstiyorsunuz [diyecekleri halde]	(Nasıl?) Bir konukluk olarak	Çok mağfiret eden	Çok merhamet eden [Allah tarafından, diyecekleri halde]	Kimdir? (Ne?)

اَحْسَنُ	قَوْلًا	مِمَّنْ	دَعَٓا	اِلَى اللّٰهِ	وَعَمِلَ	صَالِحًا	وَقَالَ	اِنَّنٖى
Daha güzel (Ne bakımından?)	Söz bakımından (Kimden?)	O kişiden ki	Çağırdı (Kime?)	Allah'a (Daha?)	İşledi (Neyi?)	Salih ameli	Ve dedi	Kuşkusuz ben (Kimlerdenim?)

مِنَ الْمُسْلِمٖينَ ۝٣٣	وَلَا تَسْتَوِى	الْحَسَنَةُ	وَلَا السَّيِّئَةُ
Müslümanlardanım	Eşit olamaz (Ne?)	İyilik (Ne ile eşit olmaz?)	Kötülükle [eşit] olmaz

اِدْفَعْ	بِالَّتٖى	هِىَ	اَحْسَنُ	فَاِذَا	الَّذٖى	بَيْنَكَ	وَبَيْنَهُ
[Kötülüğü] bertaraf et (Ne ile?)	O şeyle ki	O (Nedir?)	En güzeldir	O vakit	O kimse ki	Senin aranla vardır (Daha?)	Onun arasında

عَدَاوَةٌ	كَاَنَّهُ	وَلِىٌّ	حَمٖيمٌ ۝٣٤	وَمَا يُلَقّٰيهَٓا	اِلَّا	الَّذٖينَ
Düşmanlık	Sanki o (Nedir?)	Bir dosttur (Öyle dost ki)	Sıcak/yakın	Buna kavuşturulmaz	Ancak kavuşturulur (Kim?)	O kimseler ki

صَبَرُوا	وَمَا يُلَقّٰيهَٓا	اِلَّا	ذُو حَظٍّ	عَظٖيمٍ ۝٣٥	وَاِمَّا	يَنْزَغَنَّكَ
Sabrettiler	Ve buna kavuşturulmaz	Ancak	Nasipli olanlar [kavuşturulur] (Öyle nasip ki?)	Büyük	Eğer	Seni dürtecek olursa (Kim tarafından?)

مِنَ الشَّيْطَانِ	نَزْغٌ	فَاسْتَعِذْ	بِاللّٰهِ	اِنَّهُ	هُوَ	السَّمٖيعُ	الْعَلٖيمُ ۝٣٦
Şeytan tarafından (Ne?)	Bir vesvese	Hemen sığın (Kime?)	Allah'a	Şüphe yok ki O	Ancak O (Nedir?)	Her şeyi işitendir (Daha nedir?)	Her şeyi bilendir

وَمِنْ اٰيَاتِهِ	الَّيْلُ	وَالنَّهَارُ	وَالشَّمْسُ	وَالْقَمَرُ	لَا تَسْجُدُوا
O'nun ayetlerindendir (Ne?)	Gece (Daha?)	Gündüz (Daha?)	Güneş (Daha?)	Ve ay (Daha?)	Secde etmeyin (Neye?)

لِلشَّمْسِ	وَلَا لِلْقَمَرِ	وَاسْجُدُوا	لِلّٰهِ	الَّذٖى	خَلَقَهُنَّ
Ne güneşe (Daha?)	Aya da [secde] etmeyin	Secde edin (Kime?)	Allah'a	Öyle Allah ki	Onları yarattı

اِنْ كُنْتُمْ	اِيَّاهُ	تَعْبُدُونَ ۝٣٧	فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا	فَالَّذٖينَ
Eğer iseniz (Kime?)	Sadece o Allah'a (Ne?)	İbadet ediyorsunuz	Eğer büyüklük taslarlarsa	O kimseler ki (Nerededirler?)

عِنْدَ رَبِّكَ	يُسَبِّحُونَ	لَهُ	بِالَّيْلِ	وَالنَّهَارِ	وَهُمْ	لَا يَسْـَٔمُونَ ۝٣٨
Rabbinin katındadırlar	Tespihte bulunurlar (Kime?)	O'na (Ne zaman?)	Gece (Daha?)	Gündüz	Ve onlar (Nedir?)	Usanmazlar/bıkmazlar

30. Haberiniz olsun ki “Rabbimiz Allah'tır.” deyip de sonra doğru gidenler yok mu, onların üzerine melekler şöyle iner: “ Korkmayın, üzülmeyin, vaadolunup durduğunuz cennet ile sevinin.

31. Bizler sizin hem dünya hayatında, hem de ahirette dostlarınızız. Ve size orada nefislerinizin hoşlanacağı şeyler vardır. Hem size orada ne isterseniz vardır.

32. Bağışlamasına ve merhametine sınır olmayan Allah'tan konukluk olarak.

33. Ben şüphesiz Müslümanlardanım deyip iyi iş yapan, Allah'a çağıran kimseden daha güzel sözlü de kim olabilir?

34. İyilikle kötülük bir olmaz, kötülüğü en güzel olan iyilik ile savuştur. O zaman bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, candan bir dost gibi olmuştur.

35. O rütbeye ise ancak sabredenler kavuşturulur ve o rütbeye ancak büyük bir pay sahibi olan kavuşturulur.

36. Şâyet seni şeytandan (gelen) bir dürtüş dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O'dur ancak işiten, bilen...

37. Gece ile gündüz ve güneş ile ay, O'nun (kudretinin) delillerindendir. Güneşe ve aya secde etmeyin de, onları yaratan Allah'a secde edin, gerçekten O'na ibadet edecekseniz!

38. Buna karşı kibirlenmek isterlerse, haberleri olsun ki, Rabbinin huzurundakiler gece ve gündüz O'nu tesbih ederler, hem onlar usanmazlar.

39. Senin yeryüzünü (kuraklıktan) boynu bükük, kupkuru perişan bir halde görmen de, O'nun âyetlerindendir. Derken üzerine suyu indiriverdik mi, hareketlenir ve kabarır. Şüphe yok ki, ona o hayatı veren, elbette ölüleri diriltcidir. Doğrusu O, herşeye gücü yetendir.

40. Âyetlerimiz hususunda doğruluktan sapanlar, elbette bize gizli kalmazlar. O halde ateşe atılan mı hayırlıdır, yoksa kıyamet günü güven içinde gelecek olan mı? Düşünün de istediğinizi yapın, çünkü o her ne yaparsanız görür.

41. Onlar, o zikir kendilerine geldiği zaman, onu inkâr edenlerdir. Hâlbuki o, benzeri bulunmaz bir kitaptır.

42. Ona ne önünden, ne ardından batıl yaklaşamaz. O, bütün kaniatın övdüğü bir hikmet sahibi tarafından indirilmiştir.

43. Sana senden önceki peygamberlere denilenden başkası denilmiyor. Ve şüphe yok ki, Rabbin hem bir bağışlama sahibidir, hem de can yakıcı bir azap.

44. Ve eğer biz onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık, diyeceklerdi ki: "Âyetleri ayrıntılı açıklansaydı ya! Arap'a yabancı dil (öyle) mi?" De ki: "O iman edenler için bir hidâyet ve şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlak vardır ve o, onlara karşı körlüktür. Onlara uzak bir yerden haykırılır.

45. Andolsun ki, Musa' ya o kitabı verdik de, onda görüş ayrılığına düşüldü. Eğer Rabbinden bir kelime geçmiş olmasaydı, aralarında iş bitirilirdi. Ve kesinlikle onlar, onun hakkında kuşkulu bir şüphe içindedirler.

46. İyi iş yapan kendine yapmıştır, kötü yapan da yine kendine... Yoksa Rabbin kullara zulmeden değildir.

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ	اَنَّكَ	تَرَى	الْاَرْضَ	خَاشِعَةً	فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا	عَلَيْهَا
O'nun ayetlerindendir ki	Muhakkak ki sen	Görürüsün (Neyi?)	Yeryüzünü (Ne olduğu halde görürsün?)	Boyun bükmüş	Ne zaman ki biz indiririz (Ne üzerine?)	Yeryüzü üzerine (Neyi?)

الْمَٓاءَ	اهْتَزَّتْ	وَرَبَتْ	اِنَّ الَّذ۪ٓي	اَحْيَاهَا	لَمُحْيِ الْمَوْتٰى	اِنَّهُ
Suyu	Hareketlenmeye başlar	Kabarmaya başlar	Muhakkak o zat ki	Ona hayat vermiştir (O zat nedir?)	Elbette ölüleri diriltcidir	Şüphesiz O

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَد۪يرٌ ﴿٣٩﴾	اِنَّ الَّذ۪ينَ	يُلْحِدُونَ	ف۪ٓي اٰيَاتِنَا
Her şeye (Nedir?)	Gücü yetendir	Şüphe yok o kimseler ki	Haktan sapıyorlar (Nerede?)	Ayetlerimizde

لَا يَخْفَوْنَ	عَلَيْنَا	اَفَمَنْ	يُلْقٰى	فِي النَّارِ	خَيْرٌ	اَمْ	مَنْ	يَأْت۪ٓي
Gizli kalamazlar (Kime?)	Bize	O kimse mi ki	Atılıyor (Nereye?)	Ateşe (Nedir?)	Hayırlıdır	Yoksa	Şu kimse mi ki	Gelecek (Ne olduğu halde?)

اٰمِناً	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	اِعْمَلُوا	مَا	شِئْتُمْ	اِنَّهُ	بِمَا	تَعْمَلُونَ
Emin bir halde (Ne zaman?)	Kıyamet gününün	Yapın (Neyi?)	O şeyi ki	Dilediniz	Muhakkak ki Allah (Neyi?)	O şeyi ki	Yapıyorsunuz (Nedir?)

بَص۪يرٌ ﴿٤٠﴾	اِنَّ الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	بِالذِّكْرِ	لَمَّا جَٓاءَهُمْ	وَاِنَّهُ	لَكِتَابٌ
Görücüdür	Şüphesiz o kimseler ki	İnkar ettiler (Neyi?)	Kuran'ı (Ne zaman?)	Kendilerine geldiği zaman [Onların cezasını vereceğiz]	Muhakkak o Kuran (Nedir?)	Elbette bir kitaptır (Öyle kitap ki)

عَز۪يزٌ ﴿٤١﴾	لَا يَأْت۪يهِ	الْبَاطِلُ	مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ	وَلَا مِنْ خَلْفِه۪	تَنْز۪يلٌ
Aziz olan	Ona gelemez (Ne?)	Batıl bir şey (Nereden?)	Ne önünden (Daha?)	Ne de ardından (O kitap nedir?)	İndirilmiştir (Kim tarafından?)

مِنْ حَك۪يمٍ	حَم۪يدٍ ﴿٤٢﴾	مَا يُقَالُ	لَكَ	اِلَّا	مَا	قَدْ ق۪يلَ	لِلرُّسُلِ
Hikmet sahibi tarafından (Daha)	Ziyade övgüye layık zat tarafından	Söylenmiyor (Kime?)	Sana	Ancak söyleniyor (Ne?)	O şey ki	Kuşkusuz bunlar söylendi (Kime?)	Peygamberlere (Kimden önce olan?)

مِنْ قَبْلِكَ	اِنَّ رَبَّكَ	لَذُو مَغْفِرَةٍ	وَذُو عِقَابٍ	اَل۪يمٍ ﴿٤٣﴾	وَلَوْ جَعَلْنَاهُ
Senden önce olan	Hiç şüphesiz senin Rabbin (Nedir?)	Elbette mağfiret sahibidir (Daha nedir?)	Azap sahibidir (Öyle azap ki?)	Can yakan	Şayet biz onu yapsaydık (Ne yapsaydık?)

قُرْاٰناً	اَعْجَمِياًّ	لَقَالُوا	لَوْلَا فُصِّلَتْ	اٰيَاتُهُ	ءَاَعْجَمِيٌّ (تسهيل)	وَعَرَبِيٌّ	قُلْ
Kuran (Öyle Kuran ki?)	Yabancı dilde olan	Elbette derlerdi ki	Tafsilatlı anlatılmalı değil miydi (Ne?)	Onun ayetleri	Yabancı dil olur mu?	Halbuki Arap'tır	De ki

هُوَ	لِلَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا	هُدًى	وَشِفَٓاءٌ	وَالَّذ۪ينَ	لَا يُؤْمِنُونَ	ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ
O (Kim için?)	O kimseler için ki	İman ettiler (Nedir?)	Bir hidayettir (Daha nedir?)	Şifadır	O kimseler ki	İman etmezler	Onların kulaklarında vardır (Ne?)

وَقْرٌ	وَهُوَ	عَلَيْهِمْ	عَمًى	اُو۬لٰٓئِكَ	يُنَادَوْنَ	مِنْ مَكَانٍ	بَع۪يدٍ ﴿٤٤﴾
Bir ağırlık	O Kuran (Kime karşı?)	Onlara (Nedir?)	Kapalıdır	İşte onlar	Çağırılırlar (Nereden?)	Bir mekandan (Öyle bir mekan ki?)	Uzak

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا	مُوسَى	الْكِتَابَ	فَاخْتُلِفَ	ف۪يهِ	وَلَوْلَا كَلِمَةٌ	سَبَقَتْ
Yemin olsun biz verdik (Kime?)	Musa'ya (Neyi?)	Kitabı	İhtilaf edildi (Nerede?)	Onda	Ve eğer bir söz olmasaydı (Ne?)	Geçmiş (Kimden?)

مِنْ رَبِّكَ	لَقُضِيَ	بَيْنَهُمْ	وَاِنَّهُمْ	لَف۪ي شَكٍّ	مِنْهُ	مُر۪يبٍ ﴿٤٥﴾	مَنْ	عَمِلَ
Rabbinden	Elbette hüküm verilirdi (Nerede?)	Onların aralarında	Ve şüphe yok ki onlar	Elbette bir şüphe içerisindedirler (Neden?)	O Kuran'dan (Öyle şüphe ki)	Kuşku uyandırıcı	Kim	Yaparsa (Ne?)

صَالِحاً	فَلِنَفْسِه۪	وَمَنْ	اَسَٓاءَ	فَعَلَيْهَا	وَمَا رَبُّكَ	بِظَلَّامٍ	لِلْعَب۪يدِ ﴿٤٦﴾
Bir salih amel	Kendisi içindir	Ve kim	Kötü iş yaparsa	Kendi aleyhinedir	Senin rabbin değildir (Ne?)	Zulmedici (Kime?)	Kullara

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ اَكْمَامِهَا

[Yanlızca] O'na | Bırakılır (Ne?) | Kıyamet bilgisi | Çıkmaz (Ne?) | Meyvelerden (Nereden?) | Tomurcuklarından (Daha?)

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

Gebe kalmaz (Ne?) | Hiçbir dişi (Daha?) | Ve doğuramaz | Ancak [bunlar olur] | Allah'ın ilmi ile | Onlara şöyle nida edeceği gün:

اَيْنَ شُرَكَٓائِي قَالُوٓا اٰذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ

Nerede benim ortaklarım | Derler ki | Sana arz ettik | Bizden yoktur (Ne?) | Hiçbir şahit | Kayboluverdi (Kimden?) | Onlardan (Ne?)

مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٤٨﴾

O şey ki | İdiler (Ne?) | Tapıyorlar (Ne zaman?) | Evvelce | Ve anladılar ki | Kendileri için yoktur (Ne?) | Sığınılacak bir yer

لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَٓاءِ الْخَيْرِ وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَؤُسٌ

Usanmaz (Kim?) | İnsan (Neden?) | Hayır istemekten | Eğer kendisine dokunursa (Ne?) | Bir fenalık | Yeis halindedir (Daha?)

قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُ

Ümitsizliğe kapılmıştır | Yemin olsun eğer | Ona tattırsak (Neyi?) | Bir rahmeti (Öyle rahmet ki?) | Tarafımızdan (Neden sonra?) | Bir sıkıntıdan sonra (Öyle zarar ki?) | Ona dokundu

لَيَقُولَنَّ هٰذَا لِي وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ

Elbette diyecektir ki | Bu (Kim içindir?) | Benim içindir | Ve zannetmem (Neyi?) | Kıyamet (Ne zannetmem?) | Dikilecek/kopacak | Yemin olsun eğer | Döndürülürsem (Kime?)

اِلٰى رَبّ۪ٓي اِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنٰى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا

Rabbime | Şüphesiz benim için vardır (Nerede?) | Onun katında (Ne vardır?) | Elbette iyilik vardır | Fakat yemin olsun haber vereceğiz (Kime?) | O kimselere ki | Küfre düştüler (Neyi haber vereceğiz?) | O şeyi ki

عَمِلُوا وَلَنُذ۪يقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَل۪يظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا

Yaptılar | Ve yemin olsun onlara tattıracağız (Neden?) | Bir azaptan (Öyle azap ki) | Pek ağır | Nimet verdiğimiz zaman (Kime?)

عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِه۪ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَٓاءٍ

İnsana | Yüz çevirir | Uzaklaşır (Ne ile?) | Yanı ile | Ve ona dokunduğu zaman (Ne?) | Bir kötülük | Artık duacıdır (Öyle dua ki?)

عَر۪يضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِه۪

Genişçe/bolca | De ki | Bana haber verin | Eğer o olmuş ise (Kim tarafından?) | Allah tarafından | Sonra inkar etmişseniz (Neyi?) | Onu

مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ ف۪ي شِقَاقٍ بَع۪يدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُر۪يهِمْ اٰيَاتِنَا

Kimdir (Ne?) | Daha sapık (Kimden?) | O kimseden ki | O (Nedir?) | Ayrılıktadır (Öyle ayrılık ki?) | Çok uzak/derin | Yakında onlara göstereceğiz (Neyi?) | Ayetlerimizi (Nerede olan?)

فِي الْاٰفَاقِ وَف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ

Alemde olan (Daha nerede olan?) | Kendi nefislerinde olan | Ta ki ortaya çıksın ki (Kim için?) | Onlar için | Muhakkak ki O (Nedir?) | Haktır

اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٥٣﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ

Yetmez mi (Kim?) | Rabbin | Muhakkak ki O | Her şey üzerine (Nedir?) | Şâhittir | Dikkat et | Şüphesiz ki onlar (Nedir?)

ف۪ي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓاءِ رَبِّهِمْ اَلَٓا اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُح۪يطٌ ﴿٥٤﴾

Kuşku içerisindedir (Neden?) | Rablerine kavuşmaktan | İyi bil ki | Muhakkak ki o | Her şeyi (Nedir?) | Kuşatıcıdır

47. O saati (kıyameti) bilme O'na bırakılır. O'nun bilgisi olmaksızın ne meyvelerden biri tomurcuklarından çıkar, ne bir dişi gebe kalır, ne de doğurur. (Allah): "Ortaklarım neredeymiş?" diye onlara haykıracağı gün, (onlar): "Bizden hiçbir şahit olmadığını huzuruna arz ederiz." diyeceklerdir.

48. Önceden tapıp durdukları şeyler, onlardan kaybolup gitmişler ve onlar kendileri için kaçacak bir yer kalmadığını anlamışlardır.

49. İnsan hayır istemekten usanmaz da, kendisine bir kötülük dokunuverirse hemen ümidi keser, ümitsizliğe düşer.

50. Ve eğer kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona tarafımızdan bir rahmet tattırırsak mutlaka der ki: "Bu benim hakkım... Kıyametin başıma dikileceğini de sanmıyorum. Faraza Rabbime döndürülecek olursam, muhakkak benim için O'nun yanında daha güzeli vardır." Fakat o zaman, biz o inkâr edenlere ne yaptıklarını haber vereceğiz ve onlara muhakkak yoğun bir azap tattıracağız.

51. Evet insana bir nimet verdiğimiz zaman yan büker, başının tuttuğuna gider. Kendisine bir kötülük de dokunuverdi mi, artık enine boyuna duaya dalar.

52. De ki: "Söyleyin bakayım, eğer o Kur'an Allah tarafından (gelmiş olup) da sonra siz onu inkâr etmişseniz, o uzak ayrılığa düşenden daha şaşkın kim olabilir?"

53. İleride biz onlara hem ufuklarda, hem kendi nefislerinde âyetlerimizi öyle göstereceğiz ki, sonunda onun gerçek olduğu kendilerine açıkça belli olacak. Rabbinin herşeye şahit olması kâfi değil mi?

54. Uyan! Onlar Rablerine kavuşma konusunda şüphe içindedirler. Uyan ki, O her şeyi kuşatmıştır.

ŞÛRA SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
53 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-2. Ha, Mim, Ayn, Sîn, Kâf.

3. O güçlü, hikmet sahibi Allah sana, senden öncekilere de, işte böyle vahyediyor.

4. Bütün göklerdeki ve yerdeki O'nundur ve O, öyle ulu, öyle yücedir.

5. Ki gökler, hemen hemen üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyorlar. Melekler Rablerine hamd ile tesbih ediyorlar ve yerdeki kimseler için mağfiret diliyorlar. Uyan! Allah'tır ancak öyle bağışlayıcı, öyle merhamet eden!

6. O'ndan başka dostlara tutunanlara gelince, Allah onların üzerinde gözcüdür. Sen üzerlerine vekil değilsin.

7. Ve işte böyle, sana Arapça bir Kur'an vahyetmekteyiz ki, Şehirlerin Anası'nı (Mekke'yi) ve çevresindekileri sakındırasın ve hakkında şüphe olmayan o toplama gününün dehşetini haber veresin. Bir grup cennette, bir grup cehennemde...

8. Allah dileseydi, elbette hepsini bir tek ümmet de yapardı. Fakat dilediğini rahmetine koyuyor. Zalimlere gelince, onlara ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

9. Yoksa O'ndan başka dostlar mı edindiler? Fakat Allah'tır ancak dost... Ölüleri O diriltir ve her şeye gücü yeten de O'dur

10. Herhangi birşey hakkında da, görüş ayrılığına düştüğünüzde, hüküm Allah'a aittir. De ki: "İşte O Allah benim Rabbim, ben O'na dayanmaktayım ve hep O'na sığınırım."

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الشُّورٰى — آيَاتُهَا ٥٣

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan

Arapça	Türkçe
حٰمٓ ۝١	Hâ, Mîm
عٓسٓقٓ ۝٢	Ayn, Sîn, Kâf
كَذٰلِكَ	İşte böyle
يُوح۪ٓي	Vahyediyor (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana (Daha kime?)
وَاِلَى الَّذ۪ينَ	O kimselere ki
مِنْ قَبْلِكَۙ	Senden evveldirler (Kim vahyediyor?)

Arapça	Türkçe
اللّٰهُ	Allah (Öyle Allah ki)
الْعَز۪يزُ	Aziz olan (Yine öyle Allah ki)
الْحَك۪يمُ ۝٣	Hikmet sahibi
لَهُ	O'na aittir (Ne?)
مَا	O şeyler ki
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir (Daha)
وَمَا	O şeyler ki
فِي الْاَرْضِۜ	Yerdedir

Arapça	Türkçe
وَهُوَ	O Allah (Nedir?)
الْعَلِيُّ	Çok yücedir (Daha nedir?)
الْعَظ۪يمُ ۝٤	Pek büyüktür
تَكَادُ	Neredeyse
السَّمٰوَاتُ	Gökler
يَتَفَطَّرْنَ	Çatlayacaklar (Nereden çatlayacak?)
مِنْ فَوْقِهِنَّ	Üstlerinden

Arapça	Türkçe
وَالْمَلٰٓئِكَةُ	Melekler de
يُسَبِّحُونَ	Tesbih ediyorlar (Ne oldukları halde?)
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ	Rablerine hamd eder oldukları halde
وَيَسْتَغْفِرُونَ	Ve mağfiret diliyorlar (Kim için?)
لِمَنْ	O kimse için ki (O neredir?)
فِي الْاَرْضِۜ	Yeryüzündedir

Arapça	Türkçe
اَلَٓا	Dikkat edin
اِنَّ اللّٰهَ	Hiç şüphesiz Allah
هُوَ	O
الْغَفُورُ	Çok mağfiret edendir
الرَّح۪يمُ ۝٥	Çok merhamet edendir
وَالَّذ۪ينَ	O kimseler ki
اتَّخَذُوا	Edindiler (Kimden başka?)
مِنْ دُونِه۪ٓ	Allah'tan başka (Ne edindiler?)

Arapça	Türkçe
اَوْلِيَٓاءَ	Dostlar
اللّٰهُ	Allah (Nedir?)
حَف۪يظٌ	Gözetleyicidir (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْۘ	Onların üzerine
وَمَٓا اَنْتَ	Ve sen değilsin (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine (Ne değilsin?)
بِوَك۪يلٍ ۝٦	Vekil değilsin
وَكَذٰلِكَ	İşte böyle

Arapça	Türkçe
اَوْحَيْنَٓا	Biz vahyettik (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana (Neyi?)
قُرْاٰنًا	Kuran'ı (Öyle Kuran ki)
عَرَبِيًّا	Arapça olan (Niçin?)
لِتُنْذِرَ	Uyarman için (Neyi?)
اُمَّ الْقُرٰى	Şehirlerin anasını (Daha?)
وَمَنْ	O kimseleri ki (Neredendir?)
حَوْلَهَا	Onun etrafındadır (Daha niçin indirdik)

Arapça	Türkçe
وَتُنْذِرَ	Ve korkutman/bildirmen için (Neyi?)
يَوْمَ الْجَمْعِ	Toplanma gününü (Öyle gün ki?)
لَا رَيْبَ	Şüphe yoktur (Nerede?)
ف۪يهِۜ	Onda
فَر۪يقٌ	Bir fırka (Neredendir?)
فِي الْجَنَّةِ	Cennettedir
وَفَر۪يقٌ	Bir fırka da (Neredendir?)

Arapça	Türkçe
فِي السَّع۪يرِ ۝٧	Cehennemdedir
وَلَوْ شَٓاءَ	Şayet dileseydi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
لَجَعَلَهُمْ	Elbette onları yapardı (Ne yapardı?)
اُمَّةً	Ümmet (Öyle ümmet ki)
وَاحِدَةً	Tek bir ümmet
وَلٰكِنْ	Ancak
يُدْخِلُ	Girdirir (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki

Arapça	Türkçe
يَشَٓاءُ	Diliyor (Nereye?)
ف۪ي رَحْمَتِه۪ۜ	Rahmetine
وَالظَّالِمُونَ	Zalimler
مَا لَهُمْ	Onlar için olmadı (Ne?)
مِنْ وَلِيٍّ	Hiçbir dost (Daha?)
وَلَا نَص۪يرٍ ۝٨	Ve hiçbir yardımcı
اَمِ	Yoksa

Arapça	Türkçe
اتَّخَذُوا	Edindiler mi (Kimi?)
مِنْ دُونِه۪ٓ	Ondan başkasını
اَوْلِيَٓاءَۚ	Veliler
فَاللّٰهُ	Allah
هُوَ	O'dur
الْوَلِيُّ	Veli olan
وَهُوَ	Allah (Nedir?)
يُحْيِ	Diriltir (Kimi?)
الْمَوْتٰى	Ölüleri

Arapça	Türkçe
وَهُوَ	Ve O
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	Her şey üzerine (Nedir?)
قَد۪يرٌ ۝٩	Gücü ziyadesiyle yetendir
وَمَا	Hangi şey ki
اخْتَلَفْتُمْ	İhtilafa düştünüz (Nerede?)
ف۪يهِ	O şeyde (O şey ne olduğu halde?)
مِنْ شَيْءٍ	Herhangi birşey olduğu halde

Arapça	Türkçe
فَحُكْمُهُٓ	Onun hükmü (Kimedir?)
اِلَى اللّٰهِۜ	Allah'adır
ذٰلِكُمُ	İşte bu (Kimdir?)
اللّٰهُ	Allah'tır
رَبّ۪ي	Benim Rabbimdir
عَلَيْهِ	Ancak O'na
تَوَكَّلْتُ	Tevekkül ettim
وَاِلَيْهِ	Ancak O'na
اُن۪يبُ ۝١٠	Yönelirim

فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	جَعَلَ	لَكُمْ	مِنْ اَنْفُسِكُمْ	اَزْوَاجًا
(Daha nedir O?) Gökleri yaratandır (Daha?)	Yeryüzünü yaratandır	Yarattı (Kim için?)	Sizin için (Neden?)	Kendi cinsinizden (Ne yarattı?)	Eşler

وَمِنَ الْاَنْعَامِ	اَزْوَاجًا	يَذْرَؤُكُمْ	فِيهِ	لَيْسَ	كَمِثْلِهِ	شَيْءٌ
Hayvanlardan da yarattı (Ne?)	Çiftler	Sizi yaratır (Nerede?)	Orada	Olmadı	Onun gibi (Ne?)	Hiçbir şey

وَهُوَ	السَّمِيعُ	الْبَصِيرُ ﴿١١﴾	لَهُ	مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ
O (Nedir?)	Her şeyi işitendir (Daha nedir?)	Her şeyi görendir	O'na aittir (Ne?)	Göklerin anahtarları (Daha?)	Yeryüzünün de [anahtarları]

يَبْسُطُ	الرِّزْقَ	لِمَنْ	يَشَاءُ	وَيَقْدِرُ	اِنَّهُ	بِكُلِّ شَيْءٍ	عَلِيمٌ ﴿١٢﴾
Açar (Neyi?)	Rızkı (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor (Daha?)	Ve [dilediğine de] kısar	Şüphesiz ki Allah	Her şeyi (Nedir?)	Ziyade bilicidir

شَرَعَ	لَكُمْ	مِنَ الدِّينِ	مَا	وَصّٰى	بِهِ	نُوحًا	وَالَّذِي	اَوْحَيْنَا
Kanun kıldı (Kim için?)	Sizin için (Ne olduğu halde?)	Dinden (Neyi?)	O şeyi ki	[Allah] emretti (Neyi?)	Onu (Kime?)	Nuh'a (Daha neyi kanun kıldı?)	Ve o şeyi ki	Biz vahyettik (Kime?)

اِلَيْكَ	وَمَا	وَصَّيْنَا	بِهِ	اِبْرٰهِيمَ	وَمُوسٰى	وَعِيسٰى	اَنْ اَقِيمُوا
Sana (Daha neyi kanun kıldı?)	O şeyi ki	Emrettik (Ne ile?)	Onunla (Kime?)	İbrahim'e (Daha?)	Musa'ya (Daha?)	İsa'ya (Nedir o?)	Şöyle ki:Doğru tutun (Neyi?)

الدِّينَ	وَلَا تَتَفَرَّقُوا	فِيهِ	كَبُرَ	عَلَى الْمُشْرِكِينَ	مَا	تَدْعُوهُمْ
Dini (Daha?)	Tefrikaya düşmeyin (Nerede?)	Onda	Ağır geldi (Kime?)	Müşriklere (Ne?)	O şey ki	Onları davet ediyorsun (Neye?)

اِلَيْهِ	اَللّٰهُ	يَجْتَبِي	اِلَيْهِ	مَنْ	يَشَاءُ	وَيَهْدِي	اِلَيْهِ	مَنْ	يُنِيبُ
Ona	Allah	Seçer (Neye?)	Ona/tevhide (Kimi?)	O kimseyi ki	Diliyor	Ulaştırır (Neye?)	Ona (Kimi?)	O kimseyi ki	Yöneliyor

﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا	اِلَّا	مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ	الْعِلْمُ	بَغْيًا	بَيْنَهُمْ
Ayrılığa düşmediler	Ancak [ayrılığa düştüler] (Ne vakit?)	Onlara geldikten sonra (Ne?)	Bilgi (Neden dolayı?)	Çekememezlikten dolayı (Öyle çekememezlik ki?)	Kendi aralarındaki

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ	سَبَقَتْ	مِنْ رَبِّكَ	اِلٰى اَجَلٍ	مُسَمًّى	لَقُضِيَ
Eğer kelime olmasaydı (Öyle kelime ki?)	Geçti (Kimden?)	Rabbinden (Ne zamana kadar?)	Bir vakte kadar (Öyle vakit ki?)	Malum	Elbette hüküm verilirdi (Nerede?)

بَيْنَهُمْ	وَاِنَّ الَّذِينَ	اُورِثُوا	الْكِتَابَ	مِنْ بَعْدِهِمْ	لَفِي شَكٍّ
Aralarında	Muhakkak ki o kimseler	Varis kılındılar (Neye?)	Kitab'a (Ne vakit?)	Onlardan sonra (Nedirler onlar?)	Elbette şüphededirler (Neden?)

مِنْهُ	مُرِيبٍ ﴿١٤﴾	فَلِذٰلِكَ	فَادْعُ	وَاسْتَقِمْ	كَمَا اُمِرْتَ	وَلَا تَتَّبِعْ
Ondan (Öyle şüphe ki)	Kuşkuya düşüren	İşte budan dolayı	Davet et	Ve istikamet üzere ol (Nasıl?)	Emrolunduğun gibi	Tabi olma (Neye?)

اَهْوَاءَهُمْ	وَقُلْ	اٰمَنْتُ	بِمَا	اَنْزَلَ	اللّٰهُ	مِنْ كِتَابٍ	وَاُمِرْتُ	لِاَعْدِلَ
Onların hevâlarına	Ve söyle	Ben iman ettim (Neye?)	O şeye ki (Kim?)	İndirdi	Allah (O indirdiği nedir?)	Bir Kitaptır	Ve ben emrolundum (Ne ile?)	Adil olmakla (Nerede?)

بَيْنَكُمْ	اَللّٰهُ	رَبُّنَا	وَرَبُّكُمْ	لَنَا	اَعْمَالُنَا	وَلَكُمْ	اَعْمَالُكُمْ
Aranızda	Allah (Nedir?)	Bizim Rabbimizdir (Daha?)	Sizin de Rabbinizdir	Bizim için vardır (Ne?)	Yaptıklarımız (Daha?)	Sizin için de vardır (Ne?)	Sizin yaptıklarınız

لَا حُجَّةَ	بَيْنَنَا	وَبَيْنَكُمْ	اَللّٰهُ	يَجْمَعُ	بَيْنَنَا	وَاِلَيْهِ	الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾
Tartışma yoktur (Nerede?)	Bizim aramızla (Daha?)	Sizin aranızda	Allah (Nedir?)	Toplayacaktır (Neyi?)	Aramızı	Ancak O'nadır (Ne?)	Varış

11. O gökleri ve yeri yaratandır. Size kendilerinizden eşler yapmış, hayvanlardan da çiftler... Sizi o şekilde üretip duruyor. O'nun benzeri gibi bir şey yoktur. Allah işitendir, görendir.

12. Göklerin ve yerin kilitleri O'nun... Rızkı dilediğine açar ve kısar. Çünkü O, her şeyi bilir.

13. Dinden Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi ve İbrahim'e ve Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi sizin için kanun kıldı. Şöyle ki: Dini doğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin. Bu davet ettiğin iş, müşriklere ağır geldi. Allah ona dilediklerini seçecek ve kendine yönelenleri doğru yola erdirecektir.

14. Kendilerine ilim geldikten sonra ayrılığa düşmeleri, sırf aralarındaki azgınlık ve ihtirastan dolayıdır. Ve eğer Rabbinden "belirlenmiş bir zamana kadar" diye bir söz geçmemiş olsaydı, aralarında verilen hüküm mutlaka yerine getirilir, iş bitirilirdi. Arkalarından kitaba mirasçı kılınanlar da, ondan kuşkulu bir şüphe içindedirler.

15. Bunun için sen durma çağır ve emrolunduğun gibi doğru gitl. Onların arzularına uyma ve de ki: "Ben Allah'ın indirdiği her kitaba iman getirdim ve aranızda adalet yapayım diye emrolundum. Allah bizim Rabbimiz, sizin de Rabbiniz... Bize yaptıklarımız, size de yaptıklarınız.... Aramızda tartışmaya gerek yoktur. Allah hepimizi bir araya getirecek ve hep O'na gidilecektir.

16. Bu kabul edildikten sonra Allah hakkında tartışmaya kalkışacakların delilleri Rableri yanında geçersizdir. Üzerlerine bir gazap ve kendilerine şiddetli bir azap vardır.

17. O Allah'tır ki, hakka dair kitap ve mizan indirdi. Ve ne bilirsin, belki de kıyamet yakındır.

18. Onu, inanmayan imansızlar acele isterler. İman edenler ise gerçek olduğunu bilirler de ondan korkar, sakınırlar. İyi bil ki, o kıyamet hakkında tartışanlar, kesinlikle uzak bir sapıklık içindedirler

19. Allah kullarına çok lütufkârdır. Dilediğine rızık verir. Ve O çok kuvvetli, çok güçlüdür.

20. Her kim ahiret ekini isterse, onun ekinini artırırız. Her kim de dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz. Ama ahirette ona hiç bir nasip yoktur.

21. Yoksa onların ortakları var, onlara din konusunda Allah'in izin vermediği şeyleri meşru kıldılar, öyle mi? Eğer o ayırt edici söz olmasaydı aralarında hüküm verilir, iş bitirilirdi. Ve şüphesiz zalimler için can yakıcı bir azap vardır.

22. Göreceksin o zalimleri kazandıklarından dolayı titrerlerken... O (azap) ise tepelerine inmekte... İman edip güzel güzel işler yapanlar ise, cennetlerin hoş hoş bahçelerindedirler. Onlara Rablerinin yanında her istedikleri vardır, işte bu o büyük lütuf.

حُجَّتُهُمْ	لَهُ	اسْتُجِيبَ	مِنْ بَعْدِ مَا	فِى اللّٰهِ	يُحَآجُّونَ	وَالَّذِينَ
Onların delilleri (Nedir?)	O Allah için	İcabet edildi (Kim için?)	O şeyden sonra ki	Allah hakkında (Neden sonra?)	Tartışmaya giriyorlar (Nerede?)	O kimseler ki

شَدِيدٌ	عَذَابٌ	وَلَهُمْ	غَضَبٌ	وَعَلَيْهِمْ	عِنْدَ رَبِّهِمْ	دَاحِضَةٌ
Çok şiddetli	Bir azap (Öyle bir azap ki)	Onlar için vardır (Ne?)	Bir gazap	Onların üzerine vardır (Ne?)	Rablerinin katında	Boştur/geçersizdir (Nerede?)

وَمَا	وَالْمِيزَانَ	بِالْحَقِّ	الْكِتَابَ	اَنْزَلَ	الَّذِى	﴿١٦﴾ اَللّٰهُ
Ne şey?	Mizan'ı da	Hak ile (Daha neyi indirdi?)	Kitabı (Nasıl?)	İndirdi (Neyi?)	Öyle Allah'tır ki	Allah

الَّذِينَ	بِهَا	يَسْتَعْجِلُ ﴿١٧﴾	قَرِيبٌ	لَعَلَّ السَّاعَةَ	يُدْرِيكَ
O kimseler ki	O kıyameti (Kim?)	Acele ister (Neyi?)	Yakındır	Belki kıyamet (Nedir?)	Sana bildirir

وَيَعْلَمُونَ	مِنْهَا	مُشْفِقُونَ	اٰمَنُوا	وَالَّذِينَ	بِهَا	لَا يُؤْمِنُونَ
Ve bilirler ki	Kıyamet gününden	Korkucudurlar (Neden?)	İman ettiler	O kimseler ki	O kıyamete	İman etmiyorlar (Neye?)

فِى السَّاعَةِ	يُمَارُونَ	اِنَّ الَّذِينَ	اَلَا	الْحَقُّ	اَنَّهَا
Kıyamet hakkında (Bunlar nedir?)	Tartışıyorlar (Ne hakkında?)	Muhakkak o kimseler ki	İyi bilin ki	Haktır	Şüphesiz ki o kıyamet (Nedir?)

يَشَاءُ	مَنْ	يَرْزُقُ	بِعِبَادِهِ	لَطِيفٌ	اَللّٰهُ ﴿١٨﴾	بَعِيدٍ	لَفِى ضَلَالٍ
Diliyor	O kimseyi ki	Rızklandırır (Kimi?)	Kullarına	Çok lütfedicidir (Kime?)	Allah (Nedir?)	Uzak	Elbette sapıklıktadırlar (Öyle sapıklık ki?)

حَرْثَ الْاٰخِرَةِ	يُرِيدُ	كَانَ	مَنْ ﴿١٩﴾	الْعَزِيزُ	الْقَوِىُّ	وَهُوَ
Ahiret ekinini	İstiyor (Neyi?)	İse (Ne?)	Her kim	Azizdir	Ziyade gücü yetendir (Daha nedir?)	O (Nedir?)

نُؤْتِهِ	حَرْثَ الدُّنْيَا	يُرِيدُ	كَانَ	وَمَنْ	فِى حَرْثِهِ	لَهُ	نَزِدْ
Ona da veririz (Neden?)	Dünya ekinini	İstiyor (Neyi?)	Olursa (Ne?)	Her kim de	Ekininde	Onun için (Nerede?)	Artırırız (Kim için?)

شُرَكَٰٓؤُا	لَهُمْ	اَمْ ﴿٢٠﴾	مِنْ نَصِيبٍ	فِى الْاٰخِرَةِ	وَمَا لَهُ	مِنْهَا
Ortaklar ki	Onlar için var mıdır? (Ne?)	Yoksa	Hiçbir nasip	Ahirette (Ne yoktur?)	Ve onun için yoktur (Nerede?)	O dünyadan

كَلِمَةُ الْفَصْلِ وَلَوْلَا	اللّٰهُ	بِهِ	لَمْ يَاْذَنْ	مَا	مِنَ الدِّينِ	لَهُمْ	شَرَعُوا
Eğer o fasıl kelimesi/ erteleme sözü olmasaydı	Allah	Ona (Kim?)	İzin vermedi (Neye?)	O şeyi ki	Dinden (Neyi)	Onlara (Neden?)	Meşru kıldılar (Kime?)

اَلِيمٌ	عَذَابٌ	لَهُمْ	وَاِنَّ الظَّالِمِينَ	بَيْنَهُمْ	لَقُضِىَ
Can yakıcı	Bir azap (Öyle azap ki)	Onlar için vardır (Ne?)	Şüphesiz ki zalimler	Onların aralarında	Elbette hüküm verilirdi (Nerede?)

وَاقِعٌ	وَهُوَ	كَسَبُوا	مِمَّا	مُشْفِقِينَ	الظَّالِمِينَ	تَرَى ﴿٢١﴾
Gerçekleşecektir (Kime?)	O (Nedir?)	Kazandılar	O şeyden ki	Korkar oldukları halde (Neden?)	Zalimleri (Ne oldukları halde?)	Göreceksin (Kimi?)

فِى رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ	الصَّالِحَاتِ	وَعَمِلُوا	اٰمَنُوا	وَالَّذِينَ	بِهِمْ
Cennetlerin bahçelerindedirler	Salih amelleri (Neredidirler?)	Ve işlediler (Neyi?)	İman ettiler (Daha?)	O kimseler ki	Onlara

﴿٢٢﴾ الْكَبِيرُ	الْفَضْلُ	هُوَ	ذٰلِكَ	عِنْدَ رَبِّهِمْ	يَشَاؤُنَ	مَا	لَهُمْ
Büyük	Lütuftur (Öyle lütuf ki?)	Bu (Nedir?)	İşte bu	Rablerinin katında	Diliyorlar (Nerede?)	O şey ki	Onlar için vardır (Ne?)

ذٰلِكَ الَّذٖى يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

İşte bu | Odur ki | Müjde verir (Kim?) | Allah (Kime?) | Kullarına | Öyle kullar ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri

قُلْ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰى وَمَنْ يَقْتَرِفْ

Söyle | Sizden istemiyorum (Ne üzerine?) | Bunun üzerine (Ne istemiyorum?) | Bir ücret | Ancak [istiyorum] (Neyi?) | Sevgiyi (Öyle sevgi ki) | Akrabalıkta olan | Her kim | Kazanırsa (Neyi?)

حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فٖيهَا حُسْنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ٢٣ اَمْ يَقُولُونَ

İyiliği | Artırırız (Kime?) | Ona (Nerede?) | O iyilikte (Ne artırırız?) | Bir güzellik | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Şükrün karşılığını verendir | Yoksa | Derler mi ki

اِفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللّٰهُ

İftirada bulundu (Kime karşı?) | Allah'a karşı (Nasıl?) | Yalan yere | Eğer dilerse (Kim?) | Allah | Mühür basar (Nereye?) | Senin kalbin üzerine | Mahveder (Kim?) | Allah (Neyi?)

الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٢٤

Batılı | Ve gerçekleştirir (Neyi?) | Hakkı (Ne ile?) | Kelimeleriyle | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Bilendir (Neyi?) | Sinelerin özünü

وَهُوَ الَّذٖى يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ

O | Öyle Allah'tır ki | Kabul eder (Neyi?) | Tövbeyi (Kimden?) | Kullarından (Daha?) | Ve affeder (Neden?) | Günahlardan (Daha?) | Ve bilir (Neyi?)

مَا تَفْعَلُونَ ٢٥ وَيَسْتَجٖيبُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

O şeyi ki | Yapıyorsunuz | İcabet eder (Kime?) | O kimselere ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri

وَيَزٖيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدٖيدٌ ٢٦ وَلَوْ بَسَطَ

Onlara artırır (Neden?) | Lütfundan | Kafirler ise | Onlar için vardır (Ne?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Çok şiddetli | Eğer yayacak olsa idi (Kim?)

اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِى الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَٓاءُ

Allah (Neyi?) | Rızkı (Kime?) | Kullarına | Elbette haddi aşarlardı (Nerede?) | Yeryüzünde | Velakin | İndiriyor (Nasıl?) | Bir ölçü ile ki | Diliyor

اِنَّهُ بِعِبَادِهٖ خَبٖيرٌ بَصٖيرٌ ٢٧ وَهُوَ الَّذٖى يُنَزِّلُ الْغَيْثَ

Şüphesiz ki Allah (Kimi?) | Kullarını (Nedir?) | Bilendir (Daha?) | Onları hakkıyla görücüdür | O | Öyle Allah'tır ki | İndiriyor (Neyi?) | Yağmuru

مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِىُّ الْحَمٖيدُ ٢٨

O şeyden sonra ki | Ümitsizliğe düştüler (O Allah daha nedir?) | Yayar (Neyi?) | Rahmetini | Ve O | Dosttur | Övülmeye layıktır

وَمِنْ اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فٖيهِمَا مِنْ دَٓابَّةٍ

Onun ayetlerindendir (Ne?) | Göklerin yaratılışı (Daha?) | Yeryüzünün yaratılışı (Daha neyin?) | O şeyin ki | Yaydı (Nerede?) | Yer ve göklerde (Neden?) | Her bir canlıdan

وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَٓاءُ قَدٖيرٌ ٢٩ وَمَٓا اَصَابَكُمْ مِنْ مُصٖيبَةٍ

Ve O | Onları toplamaya (Ne zaman?) | Dilediği zaman (Nedir?) | Gücü yetendir | Ne şey ki | Size isabet etti (O da nedendir?) | Musibetten

فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدٖيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثٖيرٍ ٣٠ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزٖينَ

O sebepledir ki | Kazandı (Ne?) | Elleriniz | Ve affeder/geçer (Neden?) | Bir çoğundan | Siz değilsiniz (Ne?) | Aciz bırakıcılar (Nerede?)

فِى الْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِىٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ٣١

Yeryüzünde | Sizin için yoktur (Kimden başka?) | Allah'tan başka (Ne?) | Hiç bir dost | Ve hiçbir yardımcı

23. İşte bu müjdedir ki, Allah, iman edip iyi iyi işler yapan kullarına müjdeliyor. De ki: "Buna karşı sizden yakınlıkta sevgiden başka bir ücret istemem." Ve her kim çalışır da bir güzellik kazanırsa, ona orada daha fazla bir güzellik veririz. Çünkü Allah, çok bağışlayıcıdır, çokça şükrün karşılığını verendir.

24. Yoksa, "Allah'a karşı bir yalan uydurdu mu?" diyorlar. Allah dilerse senin de kalbini üstünden mühürleyiverir. Allah batılı yok eder, sözleriyle hakkı gerçekleştirir. Şüphe yok ki O, bütün sinelerin içyüzünü bilir.

25. Hem O'dur ki O, kullarının tevbesini kabul eder ve kötülükleri affeder ve her ne yaparsanız bilir.

26. Ve iman edip salih ameller yapanlara icabet buyurur, lütfundan onlara fazla da verir. Kâfirlere gelince, onlara şiddetli bir azap vardır.

27. Bununla beraber Allah kullanna bol bol rızık seriverseydi, yeryüzünde azar ve taşkınlak ederlerdi. Fakat dilediği kadar bir ölçü ile indiriyor. Şüphesiz ki O, kullarından haberdardır, onları görendir.

28. Ve öyledir ki O, ümidi kesmişlerken yağmur indirir ve rahmetini yayar. O, öyle dost, öyle övülmeye layık olandır.

29. O göklerin ve yerin yaratılışı ve onlarda ürettiği her canlının üretilişi de O'nun âyetlerindendir. Ve O dileyeceği zaman onları toplamaya da kadirdir.

30. Başınıza ne musibet geldiyse kendi ellerinizin kazancı iledir. Hâlbuki birçoğunu bağışlıyor.

31. Hem siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve size Allah'tan başka kurtaracak ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı yoktur.

32. Denizde dağlar gibi akıp giden (gemiler) de O'nun âyetlerindendir.

33. Dilerse o rüzgârı durduruverir de, sırtı üzerinde durakalırlar. Şüphesiz ki bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için nice âyetler vardır.

34. Yahut da onları, içindekilerin kazançlarıyla helâke sürükler; birçoğunu da bağışlar.

35. Hem bilsinler diye o âyetlerimizle mücadele edenler ki, kendileri için kaçacak bir yer yoktur.

36. Özetle, size verilmiş bulunan şeyler hep bu dünya hayatının geçici menfaatidir. Allah'ın yanındaki ise, iman edip sadece Rablerine güvenen kimseler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37. Ve onlar ki, günahın büyüklerine ve açık çirkinliklere uzak bulunurlar ve her öfkelendikleri zaman da, onlar kusur örterler.

38. Ve onlar ki, Rablerinin davetini kabul etmekte ve namazı kılmaktadırlar. İşleri aralarında danışıklıdır (işlerini aralarında danışarak çözerler), kendilerine verdiğimiz rızıklardan onlar harcarlar.

39. Ve onlar ki, kendilerine karşı azgınlık (haklarına saldırı) olduğu zaman birbirleriyle yardımlaşır, onlar öçlerini alırlar.

40. Kötülüğün cezası da onun gibi bir kötülüktür. Fakat her kim affedip islah ederse, onun da mükâfatı Allah'adır. Şüphesiz o zalimleri sevmez.

41. Ve elbette her kim zulme uğradıktan sonra öcünü alırsa, artık onlar üzerine (ceza için) yol yoktur.

42. Yol, ancak haksızlıkla yeryüzünde azgınlık ederek, insanlara zulmedenler üzerinedir, işte onlara can yakıcı bir azap vardır.

43. Her kim de sabreder, suç örterse işte o, azmolunacak işlerdendir.

44. Her kimi de Allah şaşırtırsa artık ondan sonra ona hiçbir dost yoktur. Ve göreceksin o zalimleri azabı gördükleri zaman diyecekler ki: Var mı geri dönmeye bir yol?

Arabic	Türkçe
وَمِنْ اٰيَاتِهِ	Ve onun ayetlerindendir (Ne?)
الْجَوَارِ	Akıp gidenler (Nerede?)
فِى الْبَحْرِ	Denizde (Ne gibi?)
كَالْاَعْلَامِ ۝٣٢	Dağlar gibi
اِنْ يَشَاْ	Eğer dileyecek olsa
يُسْكِنِ	Durdurur (Neyi?)
الرِّيحَ	Rüzgarı
فَيَظْلَلْنَ	Artık olurlar (Ne?)
رَوَاكِدَ	Duranlar (Nerede duranlar?)
عَلٰى ظَهْرِهٖ	Onun sırtı üzerine
اِنَّ فِى ذٰلِكَ	Şüphe yok ki bunda vardır (Ne vardır?)
لَاٰيَاتٍ	Elbette ayetler vardır (Kim için?)
لِكُلِّ صَبَّارٍ	Her ziyade sabreden için (Öyle sabreden ki)
شَكُورٍ	Ziyade şükreden
۝٣٣ اَوْ	Yahut
يُوبِقْهُنَّ	Onları helak eder (Ne sebebiyle?)
بِمَا	O şey sebebiyle ki
كَسَبُوا	Kazandılar
وَيَعْفُ	Ve affeder/geçer (Neden?)
عَنْ كَثِيرٍ ۝٣٤	Bir çoğundan
وَيَعْلَمَ	Bilsin (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
يُجَادِلُونَ	Mücadele ediyorlar (Nerede?)
فِى اٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimizde (Neyi bilsinler?)
مَا لَهُمْ	Onlar için olmadığını (Ne?)
مِنْ مَحِيصٍ ۝٣٥	Kurtuluş yeri
فَمَا	Ne şey ki
اُوتِيتُمْ	Size verildi (Ne verildi?)
مِنْ شَيْءٍ	Herhangi bir şey (O nedir?)
فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	Dünya hayatının metaıdır
وَمَا	Ne şey ki
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah katındadır (O nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlı (Daha nedir?)
وَاَبْقٰى	Ve daha kalıcıdır (Kim için?)
لِلَّذِينَ	O kimseler için ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
وَعَلٰى رَبِّهِمْ	Ve ancak Rablerine
يَتَوَكَّلُونَ ۝٣٦	Tevekkül ederler
وَالَّذِينَ	(Daha kim için hayırlı ve kalıcıdır?) O kimseler için ki
يَجْتَنِبُونَ	Kaçınıyorlar (Neden?)
كَبَائِرَ الْاِثْمِ	Büyük günahlardan
وَالْفَوَاحِشَ	Ve çirkin işlerden
وَاِذَا مَا غَضِبُوا	Gazaba geldikleri vakit de
هُمْ	Onlar
يَغْفِرُونَ ۝٣٧	Bağışlarlar
وَالَّذِينَ	(Daha kim için hayırlı ve kalıcıdır?) O kimseler için ki
اسْتَجَابُوا	İcabet ettiler (Kime?)
لِرَبِّهِمْ	Rablerine (Daha?)
وَاَقَامُوا	Ve dosdoğru kıldılar (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı
وَاَمْرُهُمْ	Onların işleri (Nedir?)
شُورٰى	Müşavere iledir (Nerede?)
بَيْنَهُمْ	Aralarında
وَمِمَّا	O şeyden ki
رَزَقْنَاهُمْ	Onlara rızık olarak verdik
يُنْفِقُونَ ۝٣٨	İnfakta bulunurlar
وَالَّذِينَ	(Daha kim için hayırlı ve kalıcıdır?) O kimseler için ki
اِذَا اَصَابَهُمُ	Onlara isabet ettiği zaman (Ne?)
الْبَغْيُ	Zulüm
هُمْ	Onlar
يَنْتَصِرُونَ ۝٣٩	Yardımlaşıp karşı koyarlar
وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ	Bir kötülüğün karşılığı (Nedir?)
سَيِّئَةٌ	Bir kötülüktür (Öyle kötülük ki)
مِثْلُهَا	Onun misli kadar
فَمَنْ	Fakat kim ki
عَفَا	Affederse (Daha?)
وَاَصْلَحَ	Düzeltirse
فَاَجْرُهُ	Onun mükafatı (Kime aittir?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a aittir
اِنَّهُ	Şüphesiz ki O (Nedir?)
لَا يُحِبُّ	Sevmez (Kimi?)
الظَّالِمِينَ ۝٤٠	Zalimleri
وَلَمَنِ	Elbette kim ki
انْتَصَرَ	Hakkını alırsa (Neden sonra?)
بَعْدَ ظُلْمِهٖ	Zulme uğradıktan sonra
فَاُولٰٓئِكَ	İşte onlar
مَا عَلَيْهِمْ	Onların aleyhine yoktur
مِنْ سَبِيلٍ ۝٤١	Bir yol
اِنَّمَا السَّبِيلُ	Yol ancak (Kimin aleyhinedir?)
عَلَى الَّذِينَ	O kimselerin aleyhinedir ki
يَظْلِمُونَ	Zulmediyorlar (Kime?)
النَّاسَ	İnsanlara (Daha?)
وَيَبْغُونَ	Ve azgınlıkta bulunuyorlar (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Nasıl?)
بِغَيْرِ الْحَقِّ	Haksız yere
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar var ya
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azap (Öyle azap ki)
اَلِيمٌ ۝٤٢	Can yakıcı
وَلَمَنْ	Elbette her kim ki
صَبَرَ	Sabrederse (Daha?)
وَغَفَرَ	Ve bağışlarsa
اِنَّ ذٰلِكَ	Muhakkak ki bu (Nedir?)
لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ۝٤٣	Elbette azmedilen işlerdendir
وَمَنْ	Her kimi
يُضْلِلِ	Saptırırsa (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
فَمَا لَهُ	Artık onun için yoktur (Ne?)
مِنْ وَلِيٍّ	Bir veli (Kimden sonra?)
مِنْ بَعْدِهٖ	O'ndan sonra
وَتَرَى	Göreceksin (Kimi?)
الظَّالِمِينَ	Zalimleri (Ne zaman?)
لَمَّا رَاَوُا	Gördükleri zaman (Neyi?)
الْعَذَابَ	Azabı
يَقُولُونَ	Diyeceklerdir (Ne diyeceklerdir?)
هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ	Acaba geri dönmek için var mı? (Ne var mı?)
مِنْ سَبِيلٍ ۝٤٤	Bir yol

يَنْظُرُونَ	مِنَ الذُّلِّ	خَاشِع۪ينَ	عَلَيْهَا	يُعْرَضُونَ	وَتَرٰيهُمْ
Bakarlar oldukları halde (Nereden?)	Zilletten (Daha ne oldukları halde)	Boyunları bükükler olduğu halde (Neden?)	Ateşe (Ne oldukları halde?)	Arz olunuyorlar (Neye?)	Ve onları göreceksin ki

الَّذ۪ينَ	اِنَّ الْخَاسِر۪ينَ	اٰمَنُوا	الَّذ۪ينَ	وَقَالَ	خَفِيٍّ	مِنْ طَرْفٍ
O kimselerdir ki	Şüphe yok ki hüsrana uğrayanlar	İman ettiler	O kimseler ki	Diyecektir (Kim?)	Gizlice	Göz ucundan (Öylesine ki)

اِنَّ الظَّالِم۪ينَ	اَلَٓا	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	وَاَهْل۪يهِمْ	اَنْفُسَهُمْ	خَسِرُٓوا
Şüphesiz zalimler (Nerededirler?)	İyi bilin ki	Kıyamet gününde	Ailelerini (Ne zamanda?)	Kendilerini (Daha?)	Hüsrana uğratırlar (Kimi?)

يَنْصُرُونَهُمْ	مِنْ اَوْلِيَٓاءَ	لَهُمْ	وَمَا كَانَ	﴿٤٥﴾ مُق۪يمٍ	ف۪ي عَذَابٍ
Onlara yardım edecekler (Kimden başka?)	Dostlardan (Öyle dostlar ki)	Onlar için (Kimden?)	Olmadı (Kim için?)	Kalıcı	Bir azaptadırlar (Öyle azap ki)

اِسْتَج۪يبُوا ﴿٤٦﴾	مِنْ سَب۪يلٍ	فَمَا لَهُ	اللّٰهُ	يُضْلِلِ	وَمَنْ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ
İcabet edin (Kime?)	Bir yol	Artık onun için yoktur (Ne?)	Allah	Saptırırsa (Kim?)	Ve her kimi	Allah'tan başka

مَا لَكُمْ	مِنَ اللّٰهِ	لَهُ	لَا مَرَدَّ	يَوْمٌ	مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ	لِرَبِّكُمْ
Sizin için yoktur (Ne?)	Allah'tan	O gün için (Kimden?)	Geri çevrilmek yoktur	Bir gün (Öyle gün ki)	Gelmeden önce (Ne?)	Rabbinize (Neden önce?)

فَاِنْ اَعْرَضُوا ﴿٤٧﴾	مِنْ نَك۪يرٍ	وَمَا لَكُمْ	يَوْمَئِذٍ	مِنْ مَلْجَاٍ
Artık yüz çevirirlerse	İnkara bir imkan	Ve sizin için yoktur (Ne?)	O günde	Sığınacak bir yer (Ne zaman?)

وَاِنَّٓا	الْبَلَاغُ	اِلَّا	عَلَيْكَ	اِنْ	حَف۪يظاً	عَلَيْهِمْ	فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
Şüphe yok ki biz	Tebliğ etmek	Ancak [vardır]	Senin üzerine	Yoktur (Kim üzerine?)	Bir muhafız olarak	Onların üzerine (Ne olarak?)	Biz seni göndermedik (Kim üzerine?)

سَيِّئَةٌ	وَاِنْ تُصِبْهُمْ	بِهَا	فَرِحَ	رَحْمَةً	مِنَّا	الْاِنْسَانَ	اِذَٓا اَذَقْنَا
Bir kötülük (Ne sebebiyle?)	Eğer onlara isabet ederse (Ne?)	Onunla	Sevinir (Ne ile?)	Bir rahmet	Tarafımızdan (Ne tattırdığımız zaman?)	İnsana (Nereden?)	Tattırdığımız zaman (Kime?)

لِلّٰهِ	﴿٤٨﴾ كَفُورٌ	فَاِنَّ الْاِنْسَانَ	اَيْد۪يهِمْ	قَدَّمَتْ	بِمَا
Allah'a aittir (Ne?)	Nankördür	Artık şüphe yok ki insan (Nedir?)	Onların elleri	İşledi (Ne?)	O sebeple ki

يَشَٓاءُ	لِمَنْ	يَهَبُ	يَشَٓاءُ	مَا	يَخْلُقُ	وَالْاَرْضِ	مُلْكُ السَّمٰوَاتِ
Diliyor (Neyi bağışlar?)	O kimseye ki	Bağışlar (Kime?)	Diliyor	O şeyi ki	Yaratır (Neyi?)	Yerin mülkü	Göklerin mülkü (Daha?)

ذُكْرَاناً	يُزَوِّجُهُمْ	اَوْ	﴿٤٩﴾ الذُّكُورَ	يَشَٓاءُ	لِمَنْ	وَيَهَبُ	اِنَاثاً
Erkekler (Daha?)	Onları çift eder (Ne olarak?)	Yahut	Erkek çocukları	Diliyor (Neyi bağışlar?)	O kimseye ki	Bağışlar (Kime?)	Kız çocukları

﴿٥٠﴾ قَد۪يرٌ	عَل۪يمٌ	اِنَّهُ	عَق۪يماً	يَشَٓاءُ	مَنْ	وَيَجْعَلُ	وَاِنَاثاً
Her şeye gücü yetendir	Her şeyi bilendir (Daha nedir?)	Şüphesiz ki Allah (Nedir?)	Kısır	Diliyor (Ne yapar?)	O kimseyi ki	Yapar (Kimi?)	Ve dişiler olarak

اَوْ	مِنْ وَرَٓائِ حِجَابٍ	اَوْ	وَحْياً	اِلَّا	اللّٰهُ	اَنْ يُكَلِّمَهُ	لِبَشَرٍ	وَمَا كَانَ
Veya	Bir hicap arkasından	Veya	Vahiyle	Ancak [bu olur]	Allah'ın	Onunla konuşması (Kimin?)	Hiçbir beşer için (Ne?)	Olmadı (Kim için?)

﴿٥١﴾ حَك۪يمٌ	عَلِيٌّ	اِنَّهُ	يَشَٓاءُ	مَا	بِاِذْنِه۪	فَيُوحِيَ	رَسُولاً	يُرْسِلَ
Çok hikmet sahibidir	Pek yücedir (Daha nedir?)	Şüphesiz ki O (Nedir?)	Allah diliyor	O şeyi ki	O'nun izniyle (Neyi vahyeder?)	Böylece elçi vahyeder (Ne ile?)	Bir elçi	Göndermesiyle olur (Ne göndermesiyle?)

45. Sen onları, o ateşe sunulurlarken aşağılanmadan dolayı boyunlarını bükerek göz altından bakarlarken göreceksin! İman etmiş olanlar da şöyle demekte: "Gerçek zarara uğrayanlar kıyamet günü kendilerine ve ailelerine zarar veren kimselermiş." Bakın zalimler gerçekten sürekli bir azap içindedirler.

46. Ve onlara, Allah'ın önünden kendilerini kurtaracak dostlar da yoktur. Her kimi de Allah saptırırsa, artık onun için yol yoktur.

47. Allah'tan geri çevrilmesine çare olmayan bir gün gelmezden önce, Rabbinizin davetine icabet ediniz. O gün sizin için ne sığınacak bir yer vardır, ne de inkâr etmeye bir çare.

48. Yine de aldırmıyorlarsa biz de seni üzerlerine bekçi göndermedik ya! Sana düşen ancak tebliğdir. Fakat biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman onunla sevinir ise de, kendi ellerinin yaptıkları yüzünden başlarına bir kötülük gelirse, o zaman da insan hepsini unutan bir nankördür.

49. Bütün göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır, dilediği kimseye dişiler bahşeder, dilediği kimseye de erkekler bahşeder.

50. Yahut da onları erkekli dişili ikizler olarak verir, dilediğini de kısır yapar. Şüphesiz O'nun ilmi çok, kudretine son yoktur.

51. Bununla beraber hiçbir insan için mümkün değildir ki, Allah ona başka şekilde söz söylesin... Ancak vahiy ile veya bir perde arkasından yahut bir elçi gönderip de, izniyle ona dilediğini vahyettirmesi müstesna... Çünkü O, çok yüksek ve çok hikmet sahibidir.

52. Ve işte sana da böylece emrimizden bir ruh vahyettirdik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ama biz onu bir nur kıldık. Onunla kullarımızdan dilediğimize hidâyet vereceğiz. Ve emin ol sen kesinlikle doğru bir yola çağırıyorsun.

53. O Allah'ın yoluna ki, göklerde ne var, yerde ne varsa hep O'nundur. Uyan! Bütün işler döner dolaşır Allah'a varır.

ZÜHRUF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
89 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hâ, Mim.

2. Bu parlak kitabın değerini bilin.

3. Gerçekten biz onu Arapça olarak okunacak bir Kur'an yaptık ki, akıl erdiresiniz.

4. Ve gerçekten o, bizim katımızdaki ana kitapta, çok yüksek, çok hikmetlidir.

5. Siz aşırı giden bir kavim olduğunuz için, şimdi sizden o öğüdü bir kenara mı atacağız.

6. Hâlbuki öncekiler içinde biz nice peygamber gönderdik.

7. Kendilerine hiçbir peygamber de gelmiyordu ki, onunla mutlaka eğlenmesinler.

8. Onun için biz onlardan daha sert pençelileri helak ettik. Ve öncekilerin örneği geçti.

9. Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, kesinlikle diyecekler ki: "Onları O çok güçlü ve her şeyi bilen yarattı."

10. O ki, yeryüzünü sizin için bir beşik yaptı ve doğru gidesiniz diye size yollar açtı.

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَاۜ مَا كُنْتَ تَدْرٖى مَا الْكِتَابُ

Böylece | Biz vahyettik (Kime?) | Sana (Ne?) | Bir ruh (Nereden bir ruh?) | Emrimizden | Sen değildin (Ne?) | Bilir (Neyi?) | Kitap nedir (Daha neyi?)

وَلَا الْاٖيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدٖى بِهٖ مَنْ نَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِنَاۜ

İmanı da bilmezdin | Velakin | Biz onu yaptık (Ne yaptık?) | Bir nur (Öyle nur ki) | Hidayete erdiririz (Ne ile?) | Onunla (Kimi?) | O kimseyi ki | Biz dileriz (Kimden?) | Kullarımızdan

وَاِنَّكَ لَتَهْدٖٓى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍۙ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذٖى لَهُ

Ve şüphe yok ki sen | Elbette rehberlik edersin (Nereye rehberlik edersin?) | Bir yola (Öyle yola ki) | Dosdoğru (O yoldan bedel?) | Allah'ın yolu | Öyle Allah ki | O'na aittir (Ne?)

مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِلَى اللّٰهِ تَصٖيرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾

O şey ki (Neredir?) | Göklerdedir (Daha?) | O şey ki (Nerededir?) | Yeryüzündedir | İyi biliniz ki | Ancak Allah'a | Varır (Ne?) | Bütün işler

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الزُّخْرُفِ — آيَاتُهَا ٨٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبٖينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا

Hâ, Mîm | Kitaba yemin olsun (Öyle kitap ki) | Apaçık | Muhakkak ki biz | Onu yaptık (Ne yaptık?) | Kuran (Öyle Kur'an ki) | Arapça

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّهُ فٖٓى اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِىٌّ

Ta ki siz | Akledesiniz | Şüphe yok ki o [sabittir] (Nerede?) | Ana kitapta [levh-i mahfuzda] (Ondan bedel?) | Katımızda (Daha nedir?) | Pek yücedir (Daha nedir?)

حَكٖيمٌۜ ﴿٤﴾ اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ

Hikmet sahibidir | Geri çeker miyiz? | Sizden (Neyi?) | Kuran'ı (Nasıl?) | Vazgeçerek (Ne diye geri çeker miyiz?) | Oldunuz diye (Ne?)

قَوْمًا مُسْرِفٖينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِىٍّ فِى الْاَوَّلٖينَ

Bir kavim (Öyle kavim ki) | Haddi aşanlar | Nicelerini | Gönderdik (Kimden?) | Peygamberlerden (Nerede?) | Önceki kavimler arasında

﴿٦﴾ وَمَا يَاْتٖيهِمْ مِنْ نَبِىٍّ اِلَّا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٧﴾

Onlara gelir olmadı (Ne?) | Bir peygamber ki | Ancak (Kimle?) | Onlar oldular | O peygamberi (Ne oldular?) | Alaya alıyorlar

فَاَهْلَكْنَٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٨﴾

Biz de helak ettik (Kimi?) | Daha şiddetlisini (Kimden daha şidetlisini?) | Onlardan | Kuvvet bakımından | Geçti (Ne?) | Öncekilerin misali

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ

And olsun, şayet | Onlara soracak olsan (Ne diye?) | Kim | Yarattı [diye] (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Yeri | Elbette derler ki

خَلَقَهُنَّ الْعَزٖيزُ الْعَلٖيمُۙ ﴿٩﴾ اَلَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ

Onları yarattı (Kim?) | Aziz olan | Her şeyi bilen [Allah] | O Allah ki | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Yeryüzünü (Ne yaptı?)

مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فٖيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۚ ﴿١٠﴾

Beşik yaptı (Daha?) | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Nerede?) | Orada (Ne?) | Yollar | Ta ki siz | [Gideceğiniz yere] ulaşasınız

وَالَّذٖى نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًاۚ

O Allah ki | İndirdi (Nereden?) | Gökten (Ne?) | Su (Ne kadar?) | Belli bir miktar | Ve biz hayat verdik | Onunla (Neye hayat verdik?) | Bir beldeye (Öyle beldeye ki) | Ölü

كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذٖى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ

İşte böyle | Çıkartılacaksınız | O Allah Ki | Yarattı | Çiftleri | Hepsini | Ve yaptı (Kim için?)

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَۙ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُ۫ا

Sizin için (Neden?) | Gemilerden (Daha) | Hayvanlardan (Ne yaptı?) | O şeyi ki | Biniyorsunuz | Ta ki yerleşesiniz (Nerede?)

عَلٰى ظُهُورِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا

Sırtlarında | Sonra da | Düşünesiniz (Neyi?) | Rabbiniz'in nimetini (Ne zaman?) | Yerleştiğiniz zaman (Nereye?) | Onun üzerine | Ve diyesiniz

سُبْحَانَ الَّذٖى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنٖينَۙ ﴿١٣﴾ وَاِنَّٓا

O Allah'ı ki tenzih ederiz | Emre amade kıldı (Kim için?) | Bizim için | Bunu | Halbuki biz değildik (Neye?) | Buna (Ne değildik?) | Güç yetirebilenler | Şüphesiz ki biz (Kime?)

اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًاۜ

Yalnız Rabbimiz'e (Neyiz?) | Dönüp gidicileriz | Yaptılar (Kim için?) | Allah için (Kimden?) | Kullarından (Ne yaptılar?) | Cüz/evlat

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبٖينٌۜ ﴿١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ

Muhakkak ki insan (Nedir?) | Çok nankördür (Öyle nankör ki) | Apaçık | Yoksa | Allah edindi mi? (Neden?) | Yarattıklarından (Ne?) | Kızlar

وَاَصْفٰيكُمْ بِالْبَنٖينَ ﴿١٦﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ

Ve size mi ayırdı (Neyi?) | Erkek çocukları | Halbuki müjdelendiği zaman (Kim?) | Onlardan biri (Ne ile?) | O şeyle ki/kız çocukla ki | İsnat etti (Kime?)

لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظٖيمٌ ﴿١٧﴾ اَوَ

Rahman'a (Ne olarak isnat etti?) | Benzer olarak | Dönüşür (Ne?) | Yüzü (Neye dönüşür?) | Simsiyah olmaya | O ne olduğu halde | Pek öfkeli olduğu halde | [Demek Allah'a isnat ediyorlar] öyle mi? (Kimi?)

مَنْ يُنَشَّؤُا فِى الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِى الْخِصَامِ غَيْرُ مُبٖينٍ ﴿١٨﴾

O kimseyi/kızları ki | Yetiştiriliyor (Nerede?) | Süs içinde | Halbuki o/kız (Ne hususunda?) | Mücadele hususunda (Nedir?) | [Delilini] ortaya koyamayandır

وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذٖينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًاۜ اَشَهِدُوا

Ve yaptılar (Kimi?) | Melekleri | Öyle melekler ki | Onlar (Kimdir?) | Rahman'ın kullarıdırlar (Ne yaptılar?) | Dişiler | Şahit mi oldular?

خَلْقَهُمْۜ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَٓاءَ

Onların yaratılışına | Elbette yazılacak (Ne?) | Onların şahadeti | Onlara sorulacaktır | Dediler ki | Eğer dileseydi (Kim?)

الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْۜ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَۜ

Rahman | Biz onlara tapmazdık | Onlar için yoktur (Neye dair?) | Buna dair | Hiçbir bilgi | Onlar değildir | Ancak | Yalan söylüyorlar

﴿٢٠﴾ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ

Yoksa | Onlara verdik mi (Ne?) | Bir kitap (Neden önce?) | Bundan önce | Artık onlar (Neye?) | O kitaba (Nedir?) | Tutunuculardır | Bilakis

قَالُٓوا اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

Dediler ki | Kuşkusuz biz | Bulduk (Kimi?) | Atalarımızı (Ne üzerine?) | Bir din üzerine | Ve muhakkak bizler | Onların izlerine | Uyanlarız

11. Ve O ki, yukarıdan bir ölçü ile su indirmekte ve onunla ölü bir beldeye hayat yaymaktayız. İşte siz de (kabirlerden) öyle çıkarılacaksınız.

12. Ve O ki, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve yumuşak başlı hayvanlardan bineceğiniz şeyler yaptı.

13. Ki sırtlarına kurulasınız, sonra üzerlerine yerleştiğinizde Rabbinizin nimetini anıp şöyle diyesiniz: "Münezzehtir O yüce Allah ki, bunu bizim emrimize vermiş; yoksa biz bunu (kendimize) yanaştıramazdık.

14. Ve kesinlikle biz dönüp dolaşıp Rabbimize varacağız."

15. Öyle iken tuttular kullarından bir kısmını O'nun parçası saydılar. Gerçekten insan çok nankör, açık bir küfürbazdır.

16. Yoksa O, yaratıp durduğu mahlûklarından kendine kızlar edindi de, oğullarla imtiyazı size mi verdi?

17. Oysa içlerinden biri o Rahman'a nispet ettiği şeyin benzeri (yakıştırdığı kız çocuğu) ile kendisi müjdelendiği zaman yüzü simsiyah kesiliyor da, üzüntüsünden yutkunup yutkunup duruyor.

18. Ya, o süs içinde yetiştirilecek de, mücadeleye gelince beceremeyecek olanı (Allah'a nispet) öyle mi?

19. Rahman'ın kulları olan melekleri de dişi yaptılar. Yaratılışlarına şahit mi idiler? Şahitlikleri yazılacak ve sorguya çekilecekler.

20. Bir de dediler ki: "Rahman dileseydi biz onlara tapmazdık." Bu hususta onların bir bilgileri yoktur, sadece atıyorlar.

21. Yoksa biz onlara bundan önce bir kitap vermişiz de, ona mı tutunuyorlar?

22. Hayır, şöyle dediler: "Bizler atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerince giderek murada ereriz."

23. Yine böyle senden önce hangi memlekette bir uyarıcı gönderdikse, onun refah içindeki takımı demişti ki: "Bizler atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız."

24. Dedi ki:"Ya, size atalarınızı üzerinde bulduğunuzdan daha doğrusunu getirdimse de mi?" Dediler ki: "Biz sizin gönderildiğiniz şeylere inanmıyoruz."

25. Bunun üzerine biz de onlardan intikamını aldık. Bak o yalanlayanların sonu nasıl oldu?

26. Bir zaman İbrahim, babasına ve kavmine dedi ki: "Haberiniz olsun, ben o sizin taptıklarınızdan uzağım.

27. O beni yaratandan başka... Çünkü O beni doğru yola erdirecektir."

28. Ve bu sözü ardında (soyunda) kalıcı bir söz yaptı ki (insanlar Allah'a kulluğa) dönsünler.

29. Fakat şunları ve atalarını ta kendilerine o gerçek ve apaçık bir peygamber gelinceye kadar yararlandırıp yaşattım.

30. Yaşattım da, kendilerine gerçek gelince: "Bu bir sihirdir, biz buna inanmayız." dediler.

31. Ve: "Ne olurdu şu Kur'an iki memleketten bir büyük adama indirilseydi?" dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Onların dünya hayatındaki geçimlerini aralarında biz paylaştırdık. Ve bir kısmını diğerinin üstüne derecelerle çıkardık ki, bir kısmı diğer kısmını tutsun, çalıştırsın. Rabbinin rahmeti ise onların toplayıp durduklarından daha hayırlıdır.

33. Eğer insanlar hep (inkâra sapacak) bir ümmet olacak olmasaydı, biz o Rahmanı inkâr eden kimselerin muhakkak evlerine gümüşten tavanlar ve üzerlerinde çıkacakları asansörler yapardık.

وَكَذٰلِكَ مَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ف۪ي قَرْيَةٍ مِنْ نَذ۪يرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَٓاۙ

Ve böylece | Biz göndermedik (Kimden önce?) | Senden önce (Nereye?) | Hiçbir şehre (Ne göndermedik?) | Bir uyarıcı | Ancak [gönderdiysek] | Dedi (Kim?) | Onların refah içinde yaşayanları

اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قَالَ

Şüphesiz ki biz | Bulduk (Kimi?) | Atalarımızı (Ne üzerine?) | Bir din üzerine | Ve muhakkak ki biz | Onların izlerine | Uyan kimseleriz | [Uyarıcı onlara] dedi ki?

اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَٓاءَكُمْۜ قَالُٓوا اِنَّا

Size getirdimse de mi (Neyi?) | Daha doğrusunu (Neden?) | O şeyden ki | Buldunuz | Onun üzerine (Kimi?) | Babalarınızı | Dediler ki | Şüphesiz ki biz (Neyi?)

بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِه۪ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

O şeye ki | Siz gönderildiniz (Ne ile?) | Onunla | İnkar edenleriz | Bunun üzerine biz de intikam aldık (Kimden?) | Onlardan | İşte bak! | Nasıl | Oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ لِاَب۪يهِ وَقَوْمِه۪ٓ اِنَّن۪ي

Yalanlayanların sonu | Ve o vakit ki | Dedi (Kim?) | İbrahim (Kime?) | Babasına (Daha) | Kavmine (Şunu demişti) | Şüphesiz ki ben

بَرَٓاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَۙ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي فَاِنَّهُ سَيَهْد۪ينِ ﴿٢٧﴾

Uzağım (Neden?) | Ol şeylerden ki | Siz tapıyorsunuz | Ancak O müstesna ki | Beni yarattı | Şüphesiz ki O | Beni doğru yola iletecektir

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً ف۪ي عَقِبِه۪ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ

Ve bu sözü yaptı | Bir kelime (Öyle kelime ki) | Kalıcı (Nerede?) | Zürriyeti arasında | Ta ki onlar | Dönsünler | Bilakis | Faydalandırdım (Kimi?)

هٰٓؤُ۬لَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُب۪ينٌ ﴿٢٩﴾

Onları (Daha?) | Ve atalarını | Ta ki onlara geldi (Ne?) | Hak (Daha?) | Ve bir peygamber (Öyle peygamber ki) | Apaçık

وَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِه۪ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا

Ne zaman ki onlara geldi (Ne?) | Hak | Dediler ki | Bu (Nedir?) | Bir sihirdir | Ve şüphesiz ki biz (Neyi?) | Bunu (Neleriz?) | İnkar edenleriz | Ve dediler ki

لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظ۪يمٍ ﴿٣١﴾ اَهُمْ

İndirilmeli değil miydi (Ne?) | Bu Kuran (Kime?) | Bir adama (Kimden olan?) | İki beldeden birinden (Öyle adam ki) | Büyük | Onlar mı

يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَۜ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَع۪يشَتَهُمْ

Taksim ediyorlar (Neyi?) | Rabbinin rahmetini | Biz | Taksim ettik (Kim arasında?) | Onların arasında (Neyi?) | Onların geçimlerini (Neredeki?)

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ

Dünya hayatındaki | Ve yükselttik (Kimi?) | Bazılarını | Bazısının üstüne (Nasıl?) | Derecelerle (Niçin?) | Ta ki yapsın diye (Kim?)

بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّاۜ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

Bazıları (Kimi?) | Diğer bazılarını (Ne yapsın?) | İş görücü/Hizmetçi | Rabbinin rahmeti ise (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Neden?) | Ol şeylerden ki | Topluyorlar

﴿٣٢﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ

Eğer olmasaydı (Kim?) | İnsanlar (Ne?) | Ümmet (Öyle ümmet ki) | Bir tek | Elbette biz yapardık (Kim için?) | O kimse için ki | İnkar ediyor (Kimi?)

بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَۙ ﴿٣٣﴾

Rahman'ı (O kimseden kasıt) | Onların evleri için yapardık (Ne?) | Tavanlar (Neden?) | Gümüşten (Daha ne yapardık?) | Merdivenler [Gümüşten] (Öyle merdivenler ki?) | O merdivenler üzerinde | Çıkıyorlar

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِؤُنَۙ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا وَاِنْ

Ve odaları için de [yapardık] (Ne?) | [Gümüşten] Kapılar (Daha ne yapardık?) | [Gümüşten] koltuklar ki | Onlar üzerine | Yaslanıyorlar | Ve altın yaldızlı nakışlar [yapardık] | Muhakkak

كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّق۪ينَ

Bunların tamamı | Elbette | Dünya hayatının aldatıcı metaidir | Ahiret ise (Nerede?) | Rabbinin katında (Kime mahsustur?) | Takva sahiplerine mahsustur

﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ

Kim ki | Yüz çevirirse (Neden?) | Rahman'ın zikrinden/ Kuran'dan | Musallat kılarız (Kime?) | Ona (Neyi?) | Şeytanı | Artık o şeytan (Kim için?) | Onun için (Nedir?)

قَر۪ينٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّب۪يلِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ

Arkadaştır | Ve hiç şüphesiz o şeytanlar | Onları çıkartırlar (Neden?) | Doğru yoldan | Onlar da zannederler ki | Şüphesiz kendileri (Nedir?)

مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْن۪ي وَبَيْنَكَ

Hidayete ermiş kimselerdir | Nihayet onlar bize geldiği zaman | Der ki | Keşke olsaydı | Benim aramla | Senin aranda

بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَر۪ينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ

Doğu ile batı arası kadar uzaklık | Sen ne kötü yoldaşmışsın! | Asla size fayda vermeyecektir (Ne zaman?) | Bugün (Bugünden bedel?) | O vakit ki | Siz zulmettiniz (Niçin fayda vermez?)

اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِي

Çünkü siz | Azapta (Nesiniz?) | Ortaklarsınız | Artık sen mi! | İşittireceksin (Kime?) | Sağırlara | Ya da | Hidayete erdireceksin (Kimi?)

الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ

Körleri (Daha) | O kimseyi ki | Oldu (Nerede?) | Sapıklıkta (Öyle sapıklık ki) | Apaçık | Eğer | Götürsek de/vefat ettirsek de (Kimi?)

بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَۙ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذ۪ي وَعَدْنَاهُمْ

Seni | Şüphe yok ki biz (Kimden?) | Onlardan (Neyiz?) | İntikam alıcılarız | Veya | Sana göstersek de (Neyi?) | O azabı ki | Onlara vaad etmiştik

فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذ۪ٓي اُو۫حِيَ اِلَيْكَۚ

Muhakkak herhalukarda biz | Onların üzerine (Kimleriz?) | Güç yetirenleriz | Artık sen sarıl (Neye?) | O şeye ki | Vahyolundu (Kime?) | Sana

اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَۚ

Muhakkak ki sen (Ne üzeresin?) | Bir yol üzeresin (Öyle yol ki) | Dosdoğru | Ve şüphesiz ki o Kur'an | Pek büyük bir öğüttür/şereftir (Kim için?) | Senin için (Daha?) | Kavmin için

وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَٓا

Ve ileride | Sorulacaksınız | Sor (Kime?) | O zâta ki | Gönderdik (Kimden önce?) | Senden önce (Kimlerden olan zat?) | Elçilerimizden (Neyi sor?)

اَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

Biz yaptık mı? | Rahman'dan başka (Ne?) | İlahlar (Öyle ilahlar ki) | Tapınılıyorlar | Andolsun ki biz gönderdik (Kimi?)

مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪ فَقَالَ اِنّ۪ي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ

Mûsa'yı (Ne ile?) | Ayetlerimiz ile (Kime?) | Firavun'a (Daha?) | Onun avanesine | Ve dedi ki | Muhakkak ki ben (Kimim?) | Alemlerin Rabbinin bir elçisiyim

﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِاٰيَاتِنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

Ne zaman ki onlara vardı (Ne ile?) | Ayetlerimizle | O zaman onlar | Ayetlerimize | Gülüverdiler

34. Ve odalarına kapılar ve üzerlerine kurulacakları koltuklar, kanepeler...

35. Ve altın süsler yapardık... Doğrusu bütün bunlar dünya hayatının geçici yararıdır. Ahiret ise, Rabbinin katında takva sahipleri içindir.

36. Ve her kim Rahman'ın zikrinden körlük edip görmezlikten gelirse, biz ona bir şeytan sardırırız, artık o ona arkadaştır.

37. Ve muhakkak o şeytanlar onları yoldan çıkarırlar, onlar ise onları doğru sanırlar.

38. Sonunda bize geldiği zaman: "Ah! Keşke benimle senin aranda iki doğu arası kadar uzaklık olsaydı; sen ne kötü arkadaşmışsın!" der.

39. Böyle söylemek bugün size hiç de fayda vermez, çünkü zulmettiniz, hepiniz azapta ortaksınız.

40. O halde sen mi işittireceksin o sağırlara yahut sen mi hidâyet edeceksin o körlere ve açık bir sapıklık içinde bulunanlara?

41. Şu halde eğer biz seni alıp götürürsek, kuşkusuz onlardan intikam alacağız.

42. Yahut onlara yaptığımız tehdidi sana gösteririz. Şüphe yok ki, bizim ona da gücümüz yeter.

43. Sen hemen o sana vahyedilene tutun. Muhakkak ki sen doğru bir yol üzerindesin.

44. Ve muhakkak ki o hem senin için, hem kavmin için bir şereftir ve ileride ondan sorumlu olacaksınız.

45. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimizden sor, biz Rahman'dan başka ibadet olunacak ilahlar yapmış mıyız?

46. Andolsun ki, Musa'yı mucizelerimizle Firavun'a ve topluluğuna gönderdik. (Musa) vardı: "Haberiniz olsun, ben bütün âlemlerin Rabbinin elçisiyim." dedi.

47. Ne zaman ki onlara böyle mucizelerimizle vardı, onlar hemen bunlara gülüverdiler.

48. Her ne mucize de gösteriyorsak onlara, kesinlikle o mucizeler birbirinden büyüktü. Dönsünler diye tuttuk onları azaba da çektik.

49. Bu halde diyorlardı ki: "Gel ey büyücü! Sana verdiği söz hürmetine, bizim için Rabbine bir dua et. Çünkü biz artık yola geleceğiz."

50. Bunun üzerine kendilerinden azabı açtığımız zaman da, hemen cayıverdiler.

51. Ve Firavun kavminin içinde şöyle bağırdı: "Ey kavmim! Mısır krallığı benim değil mi? Ve altımdan akıp duran şu nehirler benim değil mi? Artık gözünüzü açsanıza ya!

52. Yoksa ben şundan daha hayırlı değil miyim ki, o hem zavallı, hem de meramını anlatamıyor.

53. Eğer o dediği gibi ise, üzerine altın bilezikler atılsa ya veya yanında melekler dizilse gelse ya!"

54. Bu şekilde (Firavun) kavmini küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü dinden çıkmış günahkâr bir kavim idiler.

55. Böyle ne zaman ki bizi öfkelendirdiler, biz de kendilerinden intikam aldık, hepsini birden boğuverdik.

56. Boğuverdik de, böylece onları sonrakiler için hem geçmiş bir ibret, hem de bir örnek kıldık.

57. Ve ne zaman ki Meryem'in oğlu bir örnek olarak ortaya atıldı, hemen kavmin ondan dolayı çığrıştılar

58. "Ya, bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" dediler. Bunu sana sırf bir tartışma olsun diye ortaya attılar. Doğrusu onlar çok kavgacı bir kavimdirler.

59. Hayır, o ilâh değil, halis bir kuldur. Biz ona nimet verdik ve kendisini İsrailoğulları için bir örnek yaptık.

60. Ve dilersek sizlerden de melekler yaparız, yeryüzünde sizin yerinize geçerler.

وَمَا نُرٖيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِىَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا وَاَخَذْنَاهُمْ

Onlara göstermedik (Neden?) | Ayetlerden | Ancak [gösterdiysek] | O ayet [mucize] (Nedir?) | Daha büyüktür (Neden?) | Kardeşinden/ diğerinden | Ve onları yakaladık (Ne ile?)

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَٓا اَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا

Azap ile | Ta ki onlar | Geri dönsünler | Ve dediler ki | Ey büyücü! | Dua et (Kim için?) | Bizim için (Kime?)

رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا

Rabbine (Neye binaen?) | O şeye binaen ki | Ahid verdi (Kim yanında?) | Senin yanında | Şüphe yok ki böylece biz de | Hidayete ermiş oluruz | Ne zaman ki biz kaldırdık

عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فٖى قَوْمِهٖ

Onlardan (Neyi?) | Azabı | O zaman onlar | Sözlerinden dönüverdiler | Nida etti (Kim?) | Firavun | Kavminin arasında

قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لٖى مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرٖى

Dedi ki | Ey kavmim! | Yok mudur? | Benim için (Ne?) | Mısır'ın mülkü (Daha?) | Ve bu nehirler (Öyle nehirler ki) | Akıyor (Nereden?)

مِنْ تَحْتٖىۚ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا۬ خَيْرٌ مِنْ هٰذَا الَّذٖى

Altımdan | Hala görmüyor musunuz? | Yoksa görüyor musunuz? | O halde ben | Daha hayırlıyım (Kimden?) | Şu kimseden | Öyle kimse ki

هُوَ مَهٖينٌ وَلَا يَكَادُ يُبٖينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَٓا اُلْقِىَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ

O (Nedir?) | Hâkirdir | Ve neredeyse değildir | Meramını anlatabiliyor | Değil miydi? | Verilmeli (Kime?) | Musa'ya (Ne?) | Bilezikler (Neden olan?)

مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنٖينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ

Altından | Ya da | Gelmeli değil miydi (Kim ile beraber?) | Onunla beraber (Kimler?) | Melekler (Ne oldukları halde?) | Birbirlerine yakın oldukları halde | Küçümsedi/ aldattı (Kimi?)

قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقٖينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّٓا اٰسَفُونَا

Kavmini | Onlar da ona itaat ediverdiler | Şüphe yok ki onlar | İdiler (Ne?) | Bir topluluk (Öyle topluluk ki) | Fasıklar | Ne zaman ki bizi öfkelendirdiler

انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعٖينَۙ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ

İntikam aldık (Kimden?) | Onlardan | Ve hemen onları boğduk | Hepsini | Artık onları yaptık (Ne?)

سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْاٰخِرٖينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا

Geçmişler (Daha ne yaptık?) | Bir ibret (Kim için?) | Sonrakiler için | Ne zamanki Kuran'da verildi (Kim?) | Meryem oğlu (Ne olarak verildi?) | Misal olarak

اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُٓوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَۜ

O zaman kavmin | O misalden | Sevinip çığrışıyorlar | Ve dediler ki | Bizim ilahlarımız mı (Nedir?) | Daha hayırlıdır | Yoksa | O [Meryem oğlu]mu?

مَا ضَرَبُوهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًاۜ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ اِنْ هُوَ

Bu misali vermediler (Kime?) | Sana | Ancak [verdiler] | Cedel olsun diye | Bilakis | Onlar (Nedir?) | Bir kavimdir (Öyle kavim ki) | Aşırı düşmanlar olan | Değildir (Kim?) | O

اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَۜ ﴿٥٩﴾

Ancak | Bir kuldur (Öyle kul ki) | Nimet verdik (Kime?) | Ona (Daha?) | Ve onu yaptık (Ne yaptık?) | Bir işaret (Kim için?) | İsrailoğulları için

وَلَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِى الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

Eğer dileyecek olsaydık | Elbette yaratırdık (Kimden?) | Sizden (Ne yaratırdık?) | Melekler (Nerede?) | Yeryüzünde (Öyle melekler ki?) | Yerinize geçerlerdi

وَاِنَّهُ	لَعِلْمٌ	لِلسَّاعَةِ	فَلَا تَمْتَرُنَّ	بِهَا	وَاتَّبِعُونِ	هٰذَا
Ve şüphe yok ki o [Meryem oğlu] (Nedir?)	Bir bilgidir/alametir (Ne için?)	Kıyamet için	Artık şüpheye düşmeyin (Ne hakkında?)	O kıyamet hakkında	Ve bana tabi olunuz	Bu (Nedir?)

صِرَاطٌ	مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦١﴾	وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ	الشَّيْطَانُ	اِنَّهُ	لَكُمْ
Bir yoldur (Öyle yoldur ki)	Dosdoğru	Sakın sizi alı koymasın (Ne?)	Şeytan	Şüphe yok ki o	Sizin için (Nedir?)

عَدُوٌّ	مُبٖينٌ ﴿٦٢﴾	وَلَمَّا جَاءَ	عٖيسٰى	بِالْبَيِّنَاتِ	قَالَ	قَدْ جِئْتُكُمْ
Düşmandır (Öyle düşman ki)	Apaçık	Ne zamanki getirdi (Kim?)	İsa (Neyi?)	Açık mucizeleri	Dedi ki	Muhakkak ben size geldim (Ne ile?)

بِالْحِكْمَةِ	وَلِاُبَيِّنَ	لَكُمْ	بَعْضَ الَّذٖى	تَخْتَلِفُونَ	فٖيهِ	فَاتَّقُوا
Hikmet ile (Daha niçin geldim?)	Açıklayayım için (Kime?)	Size (Neyi?)	O şeyin bir kısmını ki	İhtilaf ediyorsunuz (Nerede?)	Onda	Artık korkun (Kimden?)

اللّٰهَ	وَاَطٖيعُونِ ﴿٦٣﴾	اِنَّ اللّٰهَ	هُوَ	رَبّٖى	وَرَبُّكُمْ	فَاعْبُدُوهُ	هٰذَا
Allah'tan	Ve bana itaat edin	Ve şüphesiz ki Allah	O (Nedir?)	Benim Rabbim (Daha?)	Ve sizin Rabbinizdir	Öyleyse ona ibadet edin	Bu (Nedir?)

صِرَاطٌ	مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦٤﴾	فَاخْتَلَفَ	الْاَحْزَابُ	مِنْ بَيْنِهِمْ	فَوَيْلٌ
Bir yoldur (Öyle yol ki)	Dosdoğru	İhtilafa düştü (Kim?)	O taifeler (Nerede?)	Kendi aralarında	Yazık! (Kime?)

لِلَّذٖينَ	ظَلَمُوا	مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ	اَلٖيمٍ ﴿٦٥﴾	هَلْ يَنْظُرُونَ	اِلَّا
O kimselere ki	Zulmettiler (Neden dolayı?)	O günün azabından ki	Can yakıcıdır	Bekliyorlar mı?	Ancak [bekliyorlar]

السَّاعَةَ	اَنْ تَاْتِيَهُمْ	بَغْتَةً	وَهُمْ	لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾	اَلْاَخِلَّاءُ
Kıyameti (Kıyametten bedel?)	Onlara gelmesini (Nasıl?)	Ansızın	Halbuki onlar iken	Farkına varmıyorlar	Dostlar

يَوْمَئِذٍ	بَعْضُهُمْ	لِبَعْضٍ	عَدُوٌّ	اِلَّا	الْمُتَّقٖينَ ﴿٦٧﴾	يَا عِبَادِ
O gün	Bazıları	Diğer bazılarına (Nedir?)	Düşmandır	Ancak hariç	Takva sahipleri	Ey kullarım!

لَا خَوْفٌ	عَلَيْكُمُ	الْيَوْمَ	وَلَا اَنْتُمْ	تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾	اَلَّذٖينَ
Hiçbir korku yoktur (Kime?)	Size (Ne zaman?)	Bugün	Ve siz değilsiniz (Ne?)	Üzülecekler	Onlar öyle kullarımdır ki

اٰمَنُوا	بِاٰيَاتِنَا	وَكَانُوا	مُسْلِمٖينَ ﴿٦٩﴾	اُدْخُلُوا	الْجَنَّةَ	اَنْتُمْ
İman ettiler (Neye?)	Ayetlerimize	Oldular (Ne?)	Müslümanlar	Giriniz (Nereye?)	Cennete	Siz (Daha?)

وَاَزْوَاجُكُمْ	تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾	يُطَافُ	عَلَيْهِمْ	بِصِحَافٍ	مِنْ ذَهَبٍ
Eşleriniz olduğunuz halde (Ne olduğunuz halde?)	Yüzü gülenler olduğunuz halde	Dolaşılır	Onların etrafında (Ne ile?)	Tabaklarla (Neden olan?)	Altından (Daha?)

وَاَكْوَابٍ	وَفٖيهَا	مَا	تَشْتَهٖيهِ	الْاَنْفُسُ	وَتَلَذُّ	الْاَعْيُنُ	وَاَنْتُمْ
Kadehlerle	Orada vardır (Ne?)	O şeyler ki	Arzuluyor (Ne?)	Canlar (Daha)	Ve lezzet alıyor (Ne?)	Gözler	Ve siz (Nerede?)

فٖيهَا	خَالِدُونَ ﴿٧١﴾	وَتِلْكَ الْجَنَّةُ	الَّتٖى	اُورِثْتُمُوهَا	بِمَا
Orada (Nesiniz?)	[Ebedi] kalıcılarsınız	İşte bu cennet	O cennettir ki	Ona varis kılındınız (Ne sebeple?)	O şey sebebiyle ki

كُنْتُمْ	تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾	لَكُمْ	فٖيهَا	فَاكِهَةٌ	كَثٖيرَةٌ	مِنْهَا	تَاْكُلُونَ ﴿٧٣﴾
Siz oldunuz (Ne?)	Amel ediyorsunuz	Sizin için vardır (Nerede?)	Orada (Ne?)	Meyveler (Öyle meyveler ki)	Çok	Onların bazısından	Yersiniz

61. Gerçekten o (İsa) saat (kıyamet) için bir ilimdir. Onun için sakın o saatin geleceğinden şüpheye düşmeyin de bana uyun, işte bu biricik doğru yoldur.

62. Ve sakın sizi şeytan çelmesin. Çünkü o, size açık bir düşmandır.

63. İsa da o apaçık delillerle geldiği zaman şöyle dedi: "Ben size hikmet ile ve anlaşmazlığa düştüğünüz şeylerin bir bölümünü size açıklayayım diye geldim. Onun için Allah' tan korkun ve bana itaat edin.

64. Haberiniz olsun, Allah benim Rabbimdir. Sizin de Rabbiniz ancak O'dur. Onun için hep O'na ibadet edin. İşte bu biricik doğru yoldur."

65. Sonra o gruplar kendi aralarında (İsa hakkında) görüş ayrılığına düştüler. Onun için can yakıcı bir günün azabından dolayı vay o zulmedenlere!

66. Hep o saate, hiç farkında değillerken onun ansızın başlarına gelivermesine bakıyorlar.

67. O gün takva sahipleri hariç, dostlar birbirlerine düşmandırlar.

68. Ey benim kullarım! Bugün size hiç korku yoktur ve siz üzülmeyeceksiniz de.

69. Benim âyetlerime iman edip de samimi Müslüman olan kullarım.

70. Girin cennete, siz ve eşleriniz sevinç ve mutluluklar içinde..."

71. Altından tepsiler ve küplerle ile üzerlerine dönülür dolaşılır. Nefislerin hoşlanacağı, gözlerin lezzet alacağı şeyler hep oradadır. Ve siz orada ebedi kalacaksınız

72. Ve işte bu, sizin yaptığınız ameller nedeniyle mirasçı kılındığınız cennet!

73. Sizin için orada çok meyveler vardır, onlardan yiyeceksiniz.

74. Haberiniz olsun ki, suçlular cehennem azabında ebedi olarak kalacaklardır.

75. Kendilerinden o azap gevşetilmez ve onlar onun içinde her ümidi kesmişlerdir.

76. Ve biz onlara zulmetmemişizdir. Ve fakat kendileri zalim idiler.

77. Ve şöyle bağrışmaktadırlar: “Ey Malik! Rabbin işimizi bitiriversin!” O da demiştir ki: “Siz kesinlikle duracaksınız.”

78. Andolsun ki biz, size hakkı gönderdik; fakat çoğunuz gerçekten hoşlanmayanlarsınız.

79. İşi sıkı mı büktüler, fakat işte sıkı büken biziz...

80. Yoksa biz onların sırlarını ve fısıltılarını işitmeyiz mi sanıyorlar? Hayır, işitiriz, hem de yanlarında elçilerimiz vardır, yazarlar.

81. De ki: “Rahman’ın bir oğlu olsaydı, ben ona tapanların ilki olurdum.”

82. Münezzehtir, yücedir o göklerin ve yerin Rabbi, Arş’ın Rabbi onların nitelemelerinden.

83. Şimdi bırak onları dalsınlar, oynaya dursunlar, vaadolundukları günlerine çatasıya kadar!

84. Hem O, O’dur ki, gökte de ilah, yerde de ilahtır. Hikmet sahibi O’dur, herşeyi bilen O’dur.

85. Ve O ne yücedir ki, göklerin, yerin ve aralarındakilerin hükümranlığı O’nundur. Kıyamete dair bilgi de O’nun yanındadır. Ve hep döndürülüp O’na götürüleceksiniz.

86. O’ndan başka yalvarıp durdukları şeyler şefaat de edemezler; ancak bilerek gerçeğe şahitlik eden kimseler müstesna.

87. Andolsun ki, sorsan onlara: “Kendilerini kim yarattı?” Elbette “Allah...” derler. O halde (haktan) nasıl çevrilirler?

88. Onun, “Ey Rabbim!” deyişine yemin olsun ki, onlar kesinlikle imana gelmez bir kavimdirler.

89. Şimdi sen onlara aldırma da, “Selam!” de! Artık ilerde bileceklerdir.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِى عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ

Muhakkak ki kâfirler (Nerede?) | Cehennem azabında (Nedirler?) | [Ebedi] kalıcıdırlar | Azapları hafifletilmeyecektir (Kimden?) | Onlardan

وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

Ve onlar | Azabın içinde (Nedir?) | Ümitsizce susanlardır | Biz onlara zulmetmedik | Velakin | Onlar idiler (Ne?) | Onlar | Zalimler

﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ اِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ﴿٧٧﴾

Nida ettiler [Edecekler] | Ey malik! | Artık hükmetsin (Kimin üzerine?) | Bizim üzerimize (Kim?) | Senin Rabbin | Malik de dedi ki | Şüphesiz siz | Kalıcılarsınız

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ اَمْ

Andolsun biz size getirdik (Neyi?) | Hakkı | Velakin | Sizin bir çoğunuz (Ne için?) | Hakk için (Nedir?) | Hoşlanmayanlardır | Yoksa

اَبْرَمُوا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ اَمْ يَحْسَبُونَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ

Çok sağlam mı tuttular/kesin karar mı verdiler (Neye?) | Bir işe | Artık şüphe yok ki biz de | Sapa sağlam tutanlarız | Yoksa | Zannediyorlar mı ki | Gerçekten biz | İşitmeyiz (Neyi?)

سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ اِنْ كَانَ

Onların sırlarını (Daha?) | Aralarında ki fısıltıları | Bilakis | Ve bizim elçilerimiz (Nerede?) | Onların yanında (Nedirler?) | Yazıyorlar | Söyle | Eğer olsaydı (Kim için?)

لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ فَاَنَا اَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوَاتِ

Rahman için (Ne?) | Evlat | Ben | İbadet edenlerin ilki olurdum | Göklerin Rabbi münezzehtir (Daha?)

وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا

Yerin (Ondan bedel?) | Arşın Rabbi [münezzehtir] (Neden münezzehtir?) | O şeyden ki | Vasıflıyorlar | Artık onları bırak | Dalsınlar (Daha?) | Oynaya dursunlar (Ne zamana kadar?)

حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِى فِى السَّمَاءِ اِلٰهٌ

Kavuşacakları zamana kadar (Neye?) | Kendi günlerine | O günleri ki | Vaad olunuyorlardı | O | Öyle Allah'tır ki O | Gökte (Nedir?) | İlahtır (Daha?)

وَفِى الْاَرْضِ اِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِى لَهُ

Yerde de (Nedir?) | İlahtır | O Allah (Nedir?) | Hikmet sahibidir (Daha nedir?) | Her şeyi bilendir | Çok yücedir (Kim?) | O zat ki | Onundur (Ne?)

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَاِلَيْهِ

Göklerin mülkü (Daha?) | Yerin (Daha?) | O şeyin ki (Neredir?) | İkisinin arasındadır | Onun yanındadır (Ne?) | Kıyamet vaktinin bilgisi | Ve ancak ona

تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ

Döndürüleceksiniz | Malik değildir (Ne?) | O şeyler ki | İbadet ediyorlar (Kimden başka?) | Allah'tan başkasına (Neye malik değildir?) | Şefaate | Ancak hariç | O kimse ki

شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ

Şahitlik etti (Neye?) | Hakka | Ve de onlar | Biliyorlar | Yemin olsun eğer | Onlara soracak olsan ki | Kim | Kendilerini yarattı

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ اِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ

Elbette derler | Allah yarattı | O halde nasıl oluyor da | Çevriliyorlar | Ve onun deyişine yemin olsun ki (Ne demesine?) | Ey Rabbim [deyişine] | Muhakkak ki onlar (Nedir?) | Bir kavimdir ki

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

İman etmezler | Şimdilik aldırma (Kime?) | Onlara | Ve de | Selam olsun | İleride | Bilecekler

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الدُّخَانِ اٰيَاتُهَا ٥٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبٖينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ فٖى لَيْلَةٍ

Hâ, Mîm | Kitab'a yemin olsun (Öyle Kitap ki) | Apaçık | Muhakkak ki biz | Onu indirdik (Nerede?) | Bir gecede (Öyle gece ki)

مُبَارَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرٖينَ ﴿٣﴾ فٖيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكٖيمٍۙ

Mübarek | Gerçekten biz | Daima olduk (Ne olduk?) | Uyaranlar | O gecede | Ayırt edilir (Ne ayırt edilir?) | Her iş (Öyle iş ki) | Hükme bağlanmış (Nasıl ayırt edilir?)

﴿٤﴾ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَاۜ اِنَّا كُنَّا مُرْسِلٖينَۚ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَۜ

Bir emir olarak (Kim tarafından?) | Tarafımızdan | Muhakkak ki biz | Daima olduk (Ne olduk?) | Gönderenler (Ne olarak gönderenler olduk?) | Rahmet olarak (Kim tarafından bir rahmet olarak?) | Rabbin tarafından

اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُۙ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

Doğrusu o | O (Nedir?) | Her şeyi işitendir (Daha nedir?) | Her şeyi bilendir (Ondan bedel?) | Göklerin Rabbi tarafından (Daha?) | Ve yerin Rabbi (Daha?)

وَمَا بَيْنَهُمَاۘ اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنٖينَ ﴿٧﴾ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمٖيتُۜ

Ve ikisi arasında bulunanların Rabbi | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Kesin olarak inananlar | Hiçbir ilah yoktur | Ancak vardır | O | O diriltir (Daha?) | Ve öldürür (O kimdir?)

رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فٖى شَكٍّ يَلْعَبُونَ

Sizin Rabbinizdir (Daha?) | Ve atalarınızın da Rabbidir (Öyle atalarınız ki) | Öncekiler | Bilakis | Onlar (Nedir?) | Bir şüphe içinde | Eğlenirler

﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِى السَّمَٓاءُ بِدُخَانٍ مُبٖينٍۙ ﴿١٠﴾ يَغْشَى

O halde şimdi bekle | Getireceği günü (Neyin getireceği?) | Göğün (Neyi getireceği?) | Bir dumanı (Öyle duman ki) | Apaçık olan (Yine öyle duman ki) | Kaplayacak (Kimi?)

النَّاسَۜ هٰذَا عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا

İnsanları | İşte bu (Nedir?) | Bir azaptır (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Ey Rabbimiz! | Kaldır (Kimden?) | Bizden (Neyi?) | Bu azabı | Gerçekten biz (Neyiz?)

مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مُبٖينٌۙ ﴿١٣﴾

İnananlarız | Nerede (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Öğüt almak | Hâlbuki onlara gelmişti (Kim?) | Peygamber (Öyle peygamber ki) | Apaçık

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌۢ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ

Sonra | Yüz çevirdiler (Kimden?) | Ondan (Daha?) | Ve dediler ki | O belletilmiştir (Daha nedir?) | O delidir | Elbette biz (Neyiz?) | Azabı kaldırıcıyız (Ne kadar?)

قَلٖيلًا اِنَّكُمْ عَٓائِدُونَۢ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰىۚ اِنَّا

Az bir süre | Muhakkak ki siz (Nesiniz?) | [Eski küfrünüze] dönücülersiniz | Yakaladığımız günü hatırla (Nasıl?) | Büyük bir yakalayışla | Gerçekten biz (Neyiz?)

مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَٓاءَهُمْ رَسُولٌ

İntikam alıcılarız | Andolsun kesinlikle | Biz sınamıştık (Kimden önce?) | Onlardan önce (Kimi sınamıştık?) | Firavun'un halkını | Ve onlara gelmişti (Kim gelmişti?) | Bir peygamber (Öyle peygamber ki)

كَرٖيمٌۙ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّٓوا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِۜ اِنّٖى لَكُمْ رَسُولٌ اَمٖينٌۙ ﴿١٨﴾

Pek değerli (Ne diye gelmişti?) | Görevlerinizi yerine getirin diye (Kime karşı?) | Bana karşı | Ey Allah'ın kulları! | Çünkü ben | Sizin için (Neyim?) | Bir peygamberim (Öyle peygamber ki) | Güvenilir

DUHÂN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 59 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hâ, Mim.

2. Hem apaçık kitaba yemin olsun ki,

3. Kuşkusuz biz onu gerçekten mübarek bir gecede indirdik. Çünkü biz uyarıcı gönderiyorduk.

4. Bir gece ki, her hikmetli iş onda ayırt edilir.

5. Tarafımızdan bir emirle... Çünkü biz peygamber gönderiyorduk,

6. Rabbinden bir rahmet olarak... Gerçekten O öyle işiten, öyle bilendir.

7. O, göklerin, yerin ve bütün aralarındakilerin Rabbidir, eğer kesin inanıyorsanız.

8. O'ndan başka ilah yoktur. Hem diriltir, hem de öldürür. Hem sizin Rabbiniz, hem de önceki atalarınızın Rabbidir.

9. Fakat onlar şüphe içinde oynuyorlar.

10. O halde o göğün açık bir duman ile geleceği günü gözetle.

11. Ki insanları saracaktır; bu can yakıcı bir azaptır.

12. "Ey Rabbimiz! Bizden bu azabı aç, çünkü biz inanıyoruz." diyecekler.

13. Onlara düşünmek, ibret almak nerede? Kendilerine apaçık anlatan bir peygamber geldi de,

14. Sonra ondan döndüler. "Öğretilmiş bir deli..." dediler.

15. Biz o azabı biraz açacağız, fakat siz yine döneceksiniz.

16. Ama o büyük şiddetle sıkıvereceğimiz gün, muhakkak biz intikam alacağız.

17. Andolsun ki, onlardan önce Firavun'un kavmini imtihan ettik. Onlara da değerli bir peygamber gelmişti.

18. (Onlara demişti ki): "Allah'ın kullarını bana teslim edin. Çünkü ben size (gönderilmiş) güvenilir bir peygamberim.

19. Ve Allah'a karşı baş kaldırmayın. Çünkü ben size açık bir delil ile geliyorum.

20. Ve haberiniz olsun ki ben, sizin beni taşlamanızdan Rabbim ve Rabbinize sığınmışımdır.

21. Eğer bana iman etmezseniz, bari beden uzak durun.

22. Sonra Rabbine dua etti: "Bak bunlar suçlu bir kavimdir!" dedi.

23. (Allah buyurdu ki): "Hemen kullarımı geceleyin yürüt, çünkü siz takip edileceksiniz.

24. Ve denizi açık bırak, çünkü onlar ordu halinde gelip boğulacaklar."

25. Neler bırakmışlardı, ne bahçeler, ne pınarlar;

26. Ne çiftlikler, ne değerli makamlar,

27. Ve içinde sefa sürdükleri ne nimet ve refah...

28. Evet öyle ve hep onları başka bir kavme miras kıldık.

29. Sonuçta ne gök ağladı üzerlerine, ne yer... Ne de kendilerine zaman tanındı.

30. Andolsun ki, İsrailoğullarını o alçaltıcı azaptan kurtarmıştık.

31. Firavun'dan... Çünkü o üstün idi, aşırı gidenlerden idi.

32. Andolsun ki, biz onları bir ilim üzere, bütün âlemlere karşı seçmiştik.

33. Ve onlara mucizelerden öylesini vermiştik ki, onda açık bir nimet ile imtihan vardı.

34. Fakat şu berikiler diyorlar ki:

35. "İlk ölümümüzden ilerisi yok ve biz, yeniden diriltilecek değiliz.

36. Haydi getirin babalarımızı, doğru (söyleyen kimseler) iseniz..."

37. Ya onlar mı hayırlı, yoksa Tubba kavmi ve onlardan öncekiler mi? Hep onları helak ettik, çünkü suçlu idiler.

38. Biz gökleri, yeri ve aralarındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

39. İkisini de ancak gerçek nedenle yarattık ve fakat pek çokları bilmezler.

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِۚ اِنّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍۚ ﴿١٩﴾ وَاِنّ۪ي

Ve de büyüklük taslamayın diye (Kime karşı?) | Allah'a karşı | Çünkü ben | Size getiriciyim (Ne getiriciyim?) | Bir delil (Öyle delil ki) | Apaçık | Muhakkak ki ben

عُذْتُ بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِۘ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا ل۪ي فَاعْتَزِلُونِ

Sığındım (Kime?) | Benim Rabbime (Daha?) | Ve sizin Rabbinize (Neden sığındım?) | Beni taşlamanızdan | Eğer inanmazsanız (Kime?) | Bana | O halde benden uzak olun

﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَاد۪ي لَيْلًا

Bunun üzerine dua etti (Kime?) | Rabbine (Ne diye dua etti?) | Muhakkak ki bunlar (Nedir?) | Bir toplumdur (Öyle toplum ki) | Suçlular [Rabbi ona dedi ki:] | Öyleyse yola çıkar (Kimi?) | Kullarımı (Ne zaman?) | Geceleyin

اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَۙ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًاۜ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾

Şüphe yok ki siz (Nesiniz?) | Takip edilenlersiniz | Ve bırak (Neyi?) | Denizi (Ne olarak bırak?) | Açık olarak | Çünkü onlar (Nedir?) | Bir ordudur (Öyle ordu ki) | Boğulmuşlar

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۙ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍۙ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٍ

Nicesini | Bıraktılar (Neyin?) | Bahçelerin (Daha?) | Pınarların (Daha?) | Ekinlerin (Daha?) | Ve konakların (Öyle konaklar ki) | Pek değerli (Daha?) | Ve nimetlerin (Öyle nimetler ki)

كَانُوا ف۪يهَا فَاكِه۪ينَۙ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا اٰخَر۪ينَ ﴿٢٨﴾

Onlar idiler (Nerede?) | O nimetler içinde (Ne idiler?) | Sefa sürüyoryorlar | İşte durum böyledir | Ve biz onları miras bıraktık (Kime?) | Bir topluma (Öyle toplum ki) | Başkalar

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَر۪ينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ

Ağlamadı (Kime?) | Onlara (Ne?) | Gök (Daha ne?) | Ve yer | Ve onlar olmadılar da (Ne olmadılar?) | Mühlet verilmişler | Andolsun kesinlikle

نَجَّيْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُه۪ينِۙ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَۜ اِنَّهُ

Biz kurtardık (Kimi?) | İsrailoğullarını (Neden kurtardık?) | Azaptan (Öyle azap ki) | Alçaltıcı (O azaptan bedel?) | Firavun[azabın]dan | Çünkü o

كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِف۪ينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلٰى عِلْمٍ

Oldu (Ne oldu?) | Zorba (Öyle zorba ki?) | Haddi aşanlardan | Andolsun kesinlikle | Biz onları/İsrailoğullarından iman edenleri seçtik (Ne üzerine?) | Bir bilgi üzerine (Neye karşı seçtik?)

عَلَى الْعَالَم۪ينَۚ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ مَا ف۪يهِ بَلٰٓؤٌا مُب۪ينٌ

Âlemlere karşı | Ve onlara verdik (Neden?) | Mucizelerden (Neyi?) | O şeyi ki | Onda vardır (Ne vardır?) | Bir nimet/imtihan | Apaçık

﴿٣٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَيَقُولُونَۙ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُو۫لٰى وَمَا نَحْنُ

Muhakkak ki bunlar [Mekke kafirleri] | Elbette diyorlar (Ne diyorlar?) | Bu değildir | Ancak | Bizim ölümümüzdür (Öyle ölümümüz ki) | İlk olan | Ve biz değiliz (Ne değiliz?)

بِمُنْشَر۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَأْتُوا بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٦﴾ اَهُمْ خَيْرٌ

Tekrar dirilecekler (Yine diyorlar ki) | O halde getirin (Kimi?) | Babalarımızı | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyenler | Bunlar mı? | Daha hayırlıdır

اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍۙ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ اَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِم۪ينَ

Yoksa | Tübba' kavmi mi? (Daha kim?) | Ve o kimseler ki | Onlardan öncedirler | Ki onları yok ettik | Çünkü onlar | İdiler (Ne idiler?) | Suçlular

﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ

Biz yaratmadık (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Daha?) | Ve bu ikisi arasındakileri (Ne olduğumuz halde?) | Oynayanlar olduğumuz halde

﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

Biz yaratmadık (Neyi?) | Bu ikisini | Ancak [yarattık] (Ne ile?) | Hak ile | Fakat | Onların çoğu | Bilmiyorlar

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ م۪يقَاتُهُمْ اَجْمَع۪ينَۙ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْن۪ي

Şüphesiz hüküm günü (Hüküm günü nedir?) | Onların belirlenmiş vaktidir | Hepsinin (O günden bedel?) | Gideremeyeceği gün (Kimin?)

مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَۙ ﴿٤١﴾ اِلَّا مَنْ

Hiçbir dostun (Kimden?) | Kendi dostundan (Neyi gideremeyeceği gün?) | Hiçbir şeyi | Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar?) | Yardım görürler | Ancak [böyle değildir] (Kim?) | O kimseler ki

رَحِمَ اللّٰهُۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٤٢﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِۙ

[Ona] merhamet etti (Kim?) | Allah | Şüphesiz o | Sadece o (Nedir?) | Aziz'dir (Daha nedir?) | Çok merhametlidir | Şüphesiz zakkum ağacı (Bu ağaç nedir?)

﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْاَث۪يمِۚ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِۚ يَغْل۪ي فِي الْبُطُونِۙ ﴿٤٥﴾

Günahkârların yiyeceğidir (Bu ağaç ne gibidir?) | Erimiş maden gibidir ki | Kaynar (Nerede?) | Karınlarda (Ne gibi kaynar?)

كَغَلْيِ الْحَم۪يمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ اِلٰى سَوَٓاءِ الْجَح۪يمِۚ

Kaynar suyun kaynaması gibi | Onu alın | Ve sürükleyin (Nereye sürükleyin?) | Cehennemin ortasına

﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَاْسِه۪ مِنْ عَذَابِ الْحَم۪يمِۜ ﴿٤٨﴾ ذُقْۚ

Sonra da | Dökün (Nereden?) | Başının üstünden (Neden dökün?) | Kaynar su azabından | Tat bakalım!

اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْكَر۪يمُ ﴿٤٩﴾ اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِه۪

Hani kesinlikle sen | Bizzat sen (Neydin?) | Üstündün (Daha neydin?) | Şerefliydin | Muhakkak ki bu (Nedir?) | O şeydir ki | Siz oldunuz (Neye dair?) | Ona dair (Ne odunuz?)

تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ الْمُتَّق۪ينَ ف۪ي مَقَامٍ اَم۪ينٍۙ ﴿٥١﴾ ف۪ي جَنَّاتٍ

Şüpheye düşer | Muhakkak ki takva sahipleri (Neredir?) | Bir yerdedir (Öyle yer ki) | Güvenilir (O yerden bedel?) | Bahçelerdedirler (Daha neredirler?)

وَعُيُونٍۚ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِل۪ينَۚ

Ve pınar başlarındadır | Giyerler (Neden giyerler?) | İnce ipekten (Daha?) | Ve parlak atlastan (Ne oldukları halde?) | Karşılıklı oturuyor oldukları halde

﴿٥٣﴾ كَذٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ ع۪ينٍۜ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ ف۪يهَا

İşte durum böyledir | Ve onları evlendirdik (Kiminle?) | Hurilerle (Öyle huriler ki) | İri gözlü | İsterler (Nerede?) | Orada (Neyi?)

بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِن۪ينَۙ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ ف۪يهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ

Her tür meyveyi (Ne halde iken?) | Güven içindeler iken | Tatmazlar (Nerede?) | Orada (Neyi tatmazlar?) | Ölümü (Neden başka?) | Ölümden başka (Öyle ölüm ki)

الْاُولٰىۚ وَوَقٰيهُمْ عَذَابَ الْجَح۪يمِۙ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَۜ

Birinci | Ve [Allah] onları korumuştur (Neden?) | Cehennem azabından (Nasıl?) | Bir lütuf olarak (Kim tarafından bir lütuf olarak?) | Rabbin tarafından

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ

İşte bu | Asıl bu (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Çok büyük | Doğrusu | Biz onu/Kuran'ı kolaylaştırdık (Ne ile?) | Senin lisanınla

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

Ta ki onlar | Düşünsünler | O halde artık gözetle | Çünkü onlar da | Gözetliyorlar

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْجَاثِيَةِ — اٰيَاتُهَا ٣٧

40. Haberiniz olsun ki, o ayırım günü hepinizin buluşma zamanıdır.

41. O gün ki, dost dosttan bir şey savuşturamaz ve bir taraftan yardım da olunmazlar.

42. Ancak Allah'ın rahmetiyle merhamet ettiği başka... Çünkü O, öyle güçlü, öyle merhametlidir.

43. Şüphesiz o zakkum ağacı,

44. Çok günah yüklenenin yemeğidir.

45. Erimiş maden gibi karınlarında kaynar.

46. Kaynar suyun kaynaması gibi.

47. Tutun onu da, yaka paça doğru cehennemin ortasına sürükleyin

48. Sonra da başının üstüne kaynar su azabından dökün.

49. "Tat bakalım, deyin. Çünkü (hani) sen çok güçlüydün, şerefli idin."

50. İşte o sizin şüphe ve mücadele edip durduğunuz şey budur.

51. Kuşkusuz müttakiler güvenli bir makamdadırlar.

52. Cennetlerde, pınar başlarında,

53. İnce ve kalın ipekten elbiseler giyerek karşı karşıya (otururlar.)

54. Evet böyle, hem onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir de.

55. Orada güvenler içinde, her türlü yemişi isteyip getirtirler.

56. İlk ölümden başka ölüm tatmazlar, (Allah) onları o cehennem azabından korumuştur.

57. Hepsi Rabbinden bir lütuf olarak... İşte budur ancak büyük kurtuluş...

58. Biz onu sadece senin dilinle kolaylaştırdık. Umulur ki, iyi düşünüp öğüt alırlar.

59. O halde gözet, çünkü onlar da gözetiyorlar.

CÂSİYE SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 37 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hâ, Mim.

2. Kitap indirilmesi o güçlü ve hikmet sahibi Allah'tandır.

3. Kuşkusuz göklerde ve yerde mü'minler için âyetler vardır.

4. Canlıları çeşit çeşit üreterek sizi yaratmasında da, kesin olarak inanan bir kavim için çok âyetler vardır.

5. Gece ile gündüzün biribiri arkasından gelmesinde ve Allah'ın gökten rızık indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde ve rüzgârları evirip çevirmesinde aklı olan bir kavim için bir çok âyetler vardır.

6. İşte bunlar Allah'ın âyetleridir. Sana onları hakkıyla okuyoruz. Artık Allah'ın âyetlerine inanmadıktan sonra hangi söze inanırlar.

7. Yazıklar olsun, o her bir günah yüklü sahtekâra!

8. Allah'ın âyetleri karşısında okunurken işitir de, sonra kibrinden hiç işitmemiş gibi diretir. İşte onu can yakıcı bir azap ile müjdele!

9. Âyetlerimizden birşey öğrendiği zaman, onu alaya alır. İşte onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

10. Peşlerinde de cehennem var. Ve onlardan ne kazandıkları (azaptan) bir şey savuşturabilir, ne de Allah'tan başka dostlar edindikleri şeyler... Hem onlara büyük bir azap vardır.

11. Bu bir hidâyettir. Rablerinin âyetlerini inkâr edenlere ise, onlara en kötüsünden can yakıcı bir azap vardır.

12. Allah O'dur ki, sizin için denizi emre boyun eğdirdi, emriyle orada gemiler seyredip gitsinler diye; hem de lütfundan isteyesiniz diye... Ve umulur ki şükredersiniz.

13. Hem göklerde ne var, yerde ne varsa hepsini kendinden olarak, sizin için emre boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda düşünecek bir kavim için âyetler vardır.

بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan
حٰمٓ ﴿١﴾	Hâ, Mim
تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ	Bu kitabın indirilişi (Kimdendir?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tandır (Öyle Allah ki)
الْعَز۪يزِ	Aziz olan (Yine öyle Allah ki)
الْحَك۪يمِ ﴿٢﴾	Hikmet sahibi olan
اِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ	Muhakkak göklerde vardır (Daha nerede?)
وَالْاَرْضِ	Yeryüzünde (Ne vardır?)
لَاٰيَاتٍ	Ayetler (Kim için ayetler vardır?)
لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾	Müminler için
وَف۪ي خَلْقِكُمْ	Sizin yaratılmanızda da vardır (Daha nerede?)
وَمَا	Ve o şey de ki
يَبُثُّ	Yayıyor (Onlar da nedendir?)
مِنْ دَٓابَّةٍ	Canlılardan (Ne vardır?)
اٰيَاتٌ	Ayetler (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için (Öyle kavim ki)
يُوقِنُونَ ﴿٤﴾	Kesin olarak inanıyorlar
وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ	Ve gecenin değişmesinde de vardır (Daha neyin değişmesinde?)
وَالنَّهَارِ	Gündüzün (Daha nede vardır?)
وَمَٓا	Ve o şeyde ki
اَنْزَلَ	İndirdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Nereden?)
مِنَ السَّمَٓاءِ	Gökten (Nedir o şey?)
مِنْ رِزْقٍ	Rızıktır
فَاَحْيَا	Ve diriltti (Ne ile?)
بِهِ	Onunla (Neyi?)
الْاَرْضَ	Yeryüzünü (Ne zaman?)
بَعْدَ مَوْتِهَا	Ölümünden sonra (Daha nede vardır?)
وَتَصْر۪يفِ الرِّيَاحِ	Ve rüzgârları çevirmesinde (Ne vardır?)
اٰيَاتٌ	Ayetler (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için (Öyle kavim ki)
يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾	Akledi-yorlar
تِلْكَ	İşte bu (Nedir?)
اٰيَاتُ اللّٰهِ	Allah'ın ayetleridir (Öyle ayetler ki)
نَتْلُوهَا	Onları okuyoruz (Kime?)
عَلَيْكَ	Sana (Ne ile?)
بِالْحَقِّ	Hak ile
فَبِاَيِّ حَد۪يثٍ	Hangi söze
بَعْدَ اللّٰهِ	Allah'tan sonra (Daha neden sonra?)
وَاٰيَاتِه۪	Ve onun ayetlerinden sonra
يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾	İnanırlar
وَيْلٌ	Veyl olsun (Kime?)
لِكُلِّ اَفَّاكٍ	Her iftiracıya (Öyle iftiracı ki)
اَث۪يمٍ	Günahkâr
﴿٧﴾ يَسْمَعُ	O ki işitir (Neyi?)
اٰيَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın ayetlerini (Ne halde işitir?)
تُتْلٰى	Okunuyor oldukları halde (Kime?)
عَلَيْهِ	Kendisine
ثُمَّ يُصِرُّ	Sonra ısrar eder (Ne olduğu halde?)
مُسْتَكْبِرًا	Kibirlenici olduğu halde
كَاَنْ	Sanki
لَمْ يَسْمَعْهَا	Onu duymamış gibi
فَبَشِّرْهُ	Onu müjdele (Ne ile?)
بِعَذَابٍ	Azapla (Öyle azap ki)
اَل۪يمٍ ﴿٨﴾	Can yakıcı
وَاِذَا عَلِمَ	Öğrendiği zaman (Neden?)
مِنْ اٰيَاتِنَا	Ayetlerimizden (Ne öğrendiği zaman?)
شَيْـًٔا	Bir şey
اتَّخَذَهَا	Onu edinir (Ne edinir?)
هُزُوًا	Alay
اُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne vardır?)
عَذَابٌ	Azap (Öyle azap ki)
مُه۪ينٌ ﴿٩﴾	Alçaltıcı
مِنْ وَرَٓائِهِمْ	Onların ötelerinde vardır (Ne vardır?)
جَهَنَّمُ	Cehennem
وَلَا يُغْن۪ي	Defedemez (Kimlerden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Ne?)
مَا	O şeyler ki
كَسَبُوا	Kazandılar (Neyi def edemez?)
شَيْـًٔا	Hiçbir şeyi
وَلَا	Ve [yine defedemez] (Ne?)
مَا	O şeyler ki
اتَّخَذُوا	Edindiler (Ne olduğu halde?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka olduğu halde (Ne edindiler?)
اَوْلِيَٓاءَ	Dostlar
وَلَهُمْ	Onlar için vardır (Ne vardır?)
عَذَابٌ	Azap (Öyle azap ki)
عَظ۪يمٌ	Büyük
﴿١٠﴾ هٰذَا	Bu (Nedir?)
هُدًى	Hidayettir
وَالَّذ۪ينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	İnkâr ettiler (Neyi?)
بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ	Rablerinin ayetlerini
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne vardır?)
عَذَابٌ	Bir pay vardır (Neden?)
مِنْ رِجْزٍ	Azaptan (Öyle azap ki)
اَل۪يمٌ	Can yakıcı
﴿١١﴾ اَللّٰهُ	Allah (Kimdir?)
الَّذ۪ي	O zattır ki
سَخَّرَ	Boyun eğdirdi (Kim için?)
لَكُمُ	Sizin için (Neyin boynunu eğdirdi?)
الْبَحْرَ	Denizin (Niçin?)
لِتَجْرِيَ	Yüzmesi için (Ne?)
الْفُلْكُ	Gemiler (Nerede?)
ف۪يهِ	O denizde (Ne ile?)
بِاَمْرِه۪	Onun emriyle (Daha niçin boyun eğdirdi?)
وَلِتَبْتَغُوا	Aramanız için (Neden?)
مِنْ فَضْلِه۪	Onun lütfünden (Daha niçin boyun eğdirdi?)
وَلَعَلَّكُمْ	Ve umulur ki siz
تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾	Şükredersiniz
وَسَخَّرَ	Ve boyun eğdirdi (Kime?)
لَكُمْ	Size (Neyi?)
مَا	O şeyleri ki
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir (Daha neyi boyun eğdirdi?)
وَمَا	Ve o şeyleri ki (Neredeir?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzündedir
جَم۪يعًا	Hepsini (Ne olduğu halde?)
مِنْهُ	Ondan olduğu halde
اِنَّ	Muhakkak
ف۪ي ذٰلِكَ	Bunda vardır (Ne vardır?)
لَاٰيَاتٍ	Ayetler (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için (Öyle kavim ki)
يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾	Düşünüyorlar

قُلْ	لِلَّذِينَ	اٰمَنُوا	يَغْفِرُوا	لِلَّذِينَ	لَا يَرْجُونَ	اَيَّامَ اللّٰهِ	لِيَجْزِيَ
Söyle (Kime?)	O kimselere ki	İman ettiler (Şunu söyle ki)	Bağışlasınlar (Kimi?)	O kimseleri ki	Ummuyorlar (Neyi ummuyorlar?)	Allah'ın günlerini (Niye bağışlayın?)	Allah karşılığını versin diye (Kime?)

قَوْمًا	بِمَا	كَانُوا	يَكْسِبُونَ ۝١٤	مَنْ	عَمِلَ	صَالِحًا	فَلِنَفْسِهِ
Bir kavme (Ne ile karşılığını versin?)	O şeylerle ki	İdiler (Ne idiler?)	Kazanıyorlar	Her kim	İşlerse (Neyi?)	Salih ameli	Kendi içindir

وَمَنْ	اَسَاءَ	فَعَلَيْهَا	ثُمَّ	اِلٰى رَبِّكُمْ	تُرْجَعُونَ ۝١٥	وَلَقَدْ	اٰتَيْنَا
Kim de	Kötülük yaparsa	Kendi aleyhinedir	Sonra	Rabbinize	Döndürüleceksiniz	Andolsun ki kesinlikle	Biz verdik (Kime?)

بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ	الْكِتَابَ	وَالْحُكْمَ	وَالنُّبُوَّةَ	وَرَزَقْنَاهُمْ
İsrailoğullarına (Neyi?)	Kitab'ı	Hükmü (Daha ne verdik?)	Peygamberliği	Ve onları rızıklandırdık (Neden?)

مِنَ الطَّيِّبَاتِ	وَفَضَّلْنَاهُمْ	عَلَى الْعَالَمٖينَ ۝١٦	وَاٰتَيْنَاهُمْ	بَيِّنَاتٍ
Temiz şeylerden (Daha?)	Ve onları üstün kıldık (Neyin üzerine?)	Âlemlerin üzerine	Ve onlara verdik (Neyi?)	Açık delilleri (Öyle delilleri ki)

مِنَ الْاَمْرِ	فَمَا اخْتَلَفُٓوا	اِلَّا	مِنْ بَعْدِ مَا	جَٓاءَهُمُ	الْعِلْمُ
Bu emirden olan	İhtilafa düşmediler	Ancak düştüler (Ne zaman düştüler?)	O zamandan sonra ki	Onlara geldi (Ne?)	İlim (Ne yüzünden ihtilafa düştüler?)

بَغْيًا	بَيْنَهُمْ	اِنَّ رَبَّكَ	يَقْضٖي	بَيْنَهُمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	فٖيمَا
Çekememezlik yüzünden (Neredeki çekememezlik?)	Aralarındaki	Muhakkak ki Rabbin	Hüküm verecek (Nerede?)	Onların aralarında (Ne zaman hüküm verecek?)	Kıyamet gününde (Ne hakkında?)	O şeyler hakkında ki

كَانُوا	فٖيهِ	يَخْتَلِفُونَ ۝١٧	ثُمَّ	جَعَلْنَاكَ	عَلٰى شَرٖيعَةٍ	مِنَ الْاَمْرِ
İdiler (Ne hakkında?)	O şey hakkında (Ne idiler?)	Çekişiyorlar	Sonra	Seni kıldık (Ne üzerine kıldık?)	Bir şeriat/yol üzerine (Öyle yol ki)	Bu emirden olan

فَاتَّبِعْهَا	وَلَا تَتَّبِعْ	اَهْوَٓاءَ الَّذٖينَ	لَا يَعْلَمُونَ ۝١٨	اِنَّهُمْ	لَنْ يُغْنُوا
Ona uy	Uyma (Neye?)	O kişilerin isteklerine ki	Bilmiyorlar	Muhakkak onlar	Asla defedemezler (Kimden?)

عَنْكَ	مِنَ اللّٰهِ	شَيْـًٔا	وَاِنَّ	الظَّالِمٖينَ	بَعْضُهُمْ	اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ
Senden	Allah'tan [gelecek]	Hiç bir şeyi	Ve muhakkak ki	Zalimler	Onların bazıları (Nedir?)	Bazılarının dostlarıdır

وَاللّٰهُ	وَلِيُّ الْمُتَّقٖينَ ۝١٩	هٰذَا	بَصَٓائِرُ	لِلنَّاسِ	وَهُدًى	وَرَحْمَةٌ
Allah ise (Nedir?)	Muttakilerin dostudur	Bu (Nedir?)	Delillerdir (Kim için?)	İnsanlar için (Daha nedir?)	Ve hidayettir (Daha nedir?)	Ve rahmettir (Kim için?)

لِقَوْمٍ	يُوقِنُونَ ۝٢٠	اَمْ	حَسِبَ	الَّذٖينَ	اجْتَرَحُوا	السَّيِّـَٔاتِ
Bir kavim için (Öyle kavim ki)	Kesin inanıyorlar	Yoksa	Zannetti mi? (Kim?)	O kimseler ki	İşlediler (Neyi?)	Kötülükleri (Ne zannetti mi?)

اَنْ نَجْعَلَهُمْ	كَالَّذٖينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	سَوَٓاءً	مَحْيَاهُمْ
Onları yapacağımızı (Kim gibi yapacağımızı?)	O kimseler gibi ki	İman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi işlediler?)	Salih amelleri (Ne yapacağımızı zannttiler?)	Eşit	Onların hayatları (Daha?)

وَمَمَاتُهُمْ	سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝٢١	وَخَلَقَ	اللّٰهُ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ
Ve ölümleri konusunda	Ne kötü hükmediyorlar!	Ve yarattı (Kim?)	Allah (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Yeryüzünü (Ne ile yarattı?)

بِالْحَقِّ	وَلِتُجْزٰى	كُلُّ نَفْسٍ	بِمَا	كَسَبَتْ	وَهُمْ	لَا يُظْلَمُونَ ۝٢٢
Hak ile	Ve karşılığını görmesi için (Kim?)	Her nefis (Neyin karşılığını?)	O şeylerin ki	Kazandı	Onlar (Nedirler?)	Zulme uğramazlar

14. İman edenlere söyle ki: Allah'ın (ceza) günlerinin (geleceğini) ümit etmeyen kimselere, bağışlayarak davransınlar. Çünkü (Allah) her kavmi kazandıkları ile cezalandıracaktır.

15. Her kim iyi bir iş yaparsa kendi yararınadır, her kim de kötü yaparsa kendi aleyhinedir. Sonra hep döndürülüp Rabbinize götürüleceksiniz.

16. Andolsun ki, biz bir zamanlar İsrailoğullarına kitap vermiş, hüküm vermiş, peygamberlik vermiştik. Ve kendilerini temiz rızıklardan rızıklandırmıştık, hem de onları âlemlere üstün kılmıştık.

17. Bu emirden onlara açık deliller de vermiştik. Şimdi ayrılığa düşmeleri sırf kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki azgınlık ve ihtirastan dolayıdır. Muhakkak ki Rabbin, onların anlaşmazlığa düşüp durdukları şeyde kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

18. Sonra emirden bir şeriat ile seni görevlendirdik. Onun için sen o şeriata uy da, bilgisi olmayanların arzularına uyma!

19. Çünkü onlar, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden savuşturamazlar. Ve çünkü zalimler birbirlerinin dostlarıdır. Allah ise, muttakilerin dostudur.

20. Bu (Kur'an) insanlara basiret nurları ve kesin inanç edinecek bir kavim için salt hidâyet ve rahmettir.

21. Yoksa o kötülükleri yapıp duran kimseler, kendilerini o iman edip salih ameller yapan kimseler gibi yapacağız, hayat ve ölümlerini eşit kılacağız mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

22. Hâlbuki Allah, o gökleri ve yeri hak ile yarattı. Hem de her nefsi, hakları hiç yenilmeksizin, kazandığı ile cezalandırmak için...

23. Ya şimdi baksana o kimseye ki, ilâhını arzusu edinmiş, Allah da onu bir bilgi üzerine şaşırtmış, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne de bir perde çekmiştir. Artık onu Allah'tan sonra kim yola getirir? Hâlâ da düşünmez misiniz?

24. Hem dediler ki: "O hayat sırf bizim dünya hayatımızdan ibarettir. Ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak zaman helâk eder." Hâlbuki buna dair bir bilgileri yoktur. Onlar sadece zanda bulunurlar.

25. Karşılarında âyetlerimiz açık açık deliller halinde okunurken, şöyle demekten başka bir tutunacakları yoktur:"Doğru iseniz, haydi babalarımızı getirin!"

26. De ki: "Size Allah hayat veriyor, sonra sizi O öldürür. Sonra da hiç kuşku olmayan kıyamet gününde toplayacaktır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

27. Bütün göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet saati gelecek, işte o gün batıla sapanlar hep zarara uğrayacaklardır.

28. Ve her ümmeti diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına çağırılıyordur: "Bugün o yaptığınız işlerin karşılığı verilecek."

29. İşte kitabımız, yüzünüze karşı gerçeği söylüyor. Çünkü biz sizin yaptıklarınızı hep kaydediyorduk.

30. İşte iman edip de yaraşıklı işler yapmış olan kimselere gelince, o zaman Rableri onları rahmeti içine koyacaktır. İşte apaçık kurtuluş budur.

31. İnkâr edenlere gelince (onlara): "Benim âyetlerim karşınızda okunurdu da, kibirlenmek isterdinizdi ve suçlu bir kavim idiniz, değil mi?" (denilir.)

32. Hem "Allah'ın vaadi gerçektir ve o kıyametin geleceğinde şüphe yoktur." denildiğinde, demiştiniz ki: "Bilmiyoruz, kıyamet nedir? Yalnız bir zandır, zannediyoruz. Fakat biz kesin bir bilgi edinmiş değiliz!"

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ

Gördün mü? (Kimi?) | O kimseyi ki | Edindi (Ne edindi?) | İlahi edindi (Neyi ilah edindi?) | Hevâsını | Ve onu saptırdı (Kim?) | Allah (Ne üzerine?) | Bir ilim üzerine (Daha?) | Ve mühür vurdu (Ne üzerine?)

عَلٰى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ

Kulağına (Daha?) | Ve kalbine | Ve yaptı (Ne üzerine?) | Gözü üzerine (Ne yaptı?) | Bir perde | Artık kim | Onu hidayete eriştirecek (Kimden sonra?) | Allah'tan sonra

اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا

Düşünmez misiniz? | Ve derler ki | O hayat değildir (Nedir?) | Ancak | Hayatımızdır (Öyle hayat ki?) | Dünya hayatı/peşin hayat | Ölürüz | Ve yaşarız

وَمَا يُهْلِكُنَا اِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

Ve bizi helak edemez | Ancak helak eder (Ne?) | Zaman | Onlar için yoktur (Ne hakkında?) | Bu konu hakkında (Ne yoktur?) | Bir bilgi yoktur | Onlar değiller | Ancak (Nedirler?) | Zannediyorlar

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا ائْتُوا

Okunduğu zaman (Kime?) | Onlara (Ne okunduğu zaman?) | Ayetlerimiz (O ayetler ne olduğu halde?) | Apaçık | Olmadı (Ne?) | Onların delilleri | Ancak oldu (Ne oldu?) | Demeleri oldu (Ne demeleri?) | Getirin (Kimi?)

بِاٰبَائِنَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ

Atalarımızı | Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyenler | De ki | Allah (Nedir?) | Sizi diriltir | Sonra | Sizi öldürür | Sonra da | Sizi toplar (Nereye?)

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

Kıyamet gününe (Kıyamet günü ne olduğu halde?) | Kuşku yoktur (Nerede?) | O günde | Fakat | İnsanların çoğu (Nedirler?) | Bilmezler

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ

Allah'a aittir (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin mülkü | Ve o gün ki | Kopacak (Ne?) | Kıyamet | O gün | Hüsrana uğrar (Kim?)

الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتَابِهَا

Batıla sapanlar | Görürsün (Neyi?) | Her ümmeti (Ne görürsün?) | Diz çökmüş | Her ümmet (Nedir?) | Çağırılır (Nereye?) | Kitabına

اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ

Bugün | Cezalandırılırsınız (Ne ile?) | O şeyle ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Yapıyorsunuz | Bu (Nedir?) | Kitabımızdır (Ne olduğu halde?) | Konuşuyor olduğu halde (Kimin aleyhinde?) | Sizin aleyhinize (Neyi konuşuyor?) | Hakkı

اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

Muhakkak ki biz | İdik (Ne idik?) | Kaydediyorduk (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | İşliyorsunuz | O kimselere gelince ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi?)

الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾

Salih amelleri | Onları sokar (Kim?) | Rableri (Nereye?) | Rahmetine | İşte bu | Asıl bu (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Apaçık

وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ

Ve o kimselere gelince ki | İnkâr ettiler | Olmadı mı? (Ne?) | Ayetlerim (Ne olmadı mı?) | Okunuyor (Kime?) | Size | Ve siz büyüklük tasladınız | Ve oldunuz (Ne?)

قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا

Bir kavim (Öyle kavim ki) | Suçlular | Denildiği zaman (Ne denildiği zaman?) | Muhakkak Allah'ın vaadi (Nedir?) | Haktır | Ve kıyamet (Nedir?) | Kuşku yoktur (Nerede?) | Onda

قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ اِنْ نَظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

Dediniz | Bilmiyoruz (Neyi?) | Kıyamet nedir? | Zannetmiyoruz | Ancak [zannetmekle nediyoruz] (Nasıl?) | Bir zan | Ve biz değiliz (Ne değiliz?) | Kesin bilgi sahipleri

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٣﴾

وَبَدَا	Ve göründü (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne göründü?)
سَيِّـَٔاتُ مَا	O şeylerin kötülükleri ki
عَمِلُوا	Yaptılar
وَحَاقَ	Ve kuşattı (Kimi?)
بِهِمْ	Onları (Ne kuşattı?)
مَا	O şey ki
كَانُوا	İdiler
بِهٖ	O şeyi (Ne idiler?)
يَسْتَهْزِؤُنَ	Alaya alıyorlar

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسٰيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَاْوٰيكُمُ النَّارُ

وَقِيلَ	Ve denildi ki
الْيَوْمَ	Bugün
نَنْسٰيكُمْ	Sizi unutuyoruz (Ne gibi?)
كَمَا نَسِيتُمْ	Unuttuğunuz gibi (Neyi?)
لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ	Gününüze kavuşmayı (Öyle gün ki)
هٰذَا	Şugün
وَمَاْوٰيكُمُ	Sizin yeriniz (Nedir?)
النَّارُ	Ateştir

وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا

وَمَا لَكُمْ	Ve sizin için yoktur (Ne yoktur?)
مِنْ نَاصِرِينَ	Yardım edenler
ذٰلِكُمْ	Bu (Şu sebepledir ki)
بِاَنَّكُمُ	Muhakkak ki siz
اتَّخَذْتُمْ	Edindiniz (Neyi?)
اٰيَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın ayetlerini (Ne edindiniz?)
هُزُوًا	Alay

وَغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

وَغَرَّتْكُمُ	Ve sizi aldattı (Ne?)
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	Dünya hayatı
فَالْيَوْمَ	Bugün
لَا يُخْرَجُونَ	Çıkarılmayacaklar (Nereden?)
مِنْهَا	Oradan
وَلَا هُمْ	Ve onlar değillerdir (Ne değillerdir?)
يُسْتَعْتَبُونَ	[Rablerini] hoşnut edecek şeye döndürülmeleri isteniyor

﴿٣٥﴾ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

فَلِلّٰهِ	Allah'a mahsustur (Ne?)
الْحَمْدُ	Hamd (Öyle Allah ki?)
رَبِّ السَّمٰوَاتِ	Göklerin Rabbi (Yine öyle Allah ki?)
وَرَبِّ الْاَرْضِ	Ve yerin Rabbi (Yine öyle Allah ki?)
رَبِّ الْعَالَمِينَ	Âlemlerin rabbine mahsustur

وَلَهُ الْكِبْرِيَٓاءُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

وَلَهُ	Ona mahsustur (Ne?)
الْكِبْرِيَٓاءُ	Büyüklük (Büyüklük ne olduğu halde?)
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerde olduğu halde (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerde olduğu halde
وَهُوَ	Ve o
الْعَزِيزُ	Aziz'dir
الْحَكِيمُ	Hikmet sahibidir

سُورَةُ الْاَحْقَافِ

مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ٣٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّحِيمِ	Rahim olan

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا

حٰمٓ	Hâ Mîm
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ	Bu kitabın indirilişi (Kimdendir?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tandır (Öyle Allah ki)
الْعَزِيزِ	Yüce olan (Yine öyle Allah ki)
الْحَكِيمِ	Hikmet sahibi olan
مَا خَلَقْنَا	Biz yaratmadık (Neyi?)

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّىۜ

السَّمٰوَاتِ	Gökleri (Daha?)
وَالْاَرْضَ	Yeri (Daha?)
وَمَا بَيْنَهُمَٓا	Ve ikisi arasında bulunanları
اِلَّا	Ancak
بِالْحَقِّ	Hak ile yarattık (Daha ne ile yarattık?)
وَاَجَلٍ	Ve bir müddetle ki
مُسَمًّى	Belirli

وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّٓا اُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

وَالَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	Kafir oldular
عَمَّٓا	O şeyden ki
اُنْذِرُوا	Uyarıldılar (Nedirler?)
مُعْرِضُونَ	Yüz çeviricidirler
قُلْ	De ki
اَرَاَيْتُمْ	Ne dersiniz?
مَا	O şey ki
تَدْعُونَ	Yalvarıyorsunuz (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ

مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka
اَرُونِي	Bana gösterin
مَاذَا	Neyi
خَلَقُوا	Yarattılar (Neden?)
مِنَ الْاَرْضِ	Yeryüzünden
اَمْ	Yoksa
لَهُمْ	Onlar için var mıdır? (Ne?)
شِرْكٌ	Bir ortaklık (Nerede?)

فِي السَّمٰوَاتِۜ اِيتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَٓا اَوْ اَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ

فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerde
اِيتُونِي	Bana getirin (Ne getirin?)
بِكِتَابٍ	Bir kitap (Neden önce?)
مِنْ قَبْلِ هٰذَٓا	Bundan önce
اَوْ	Ya da (Ne getirin?)
اَثَارَةٍ	Bir eser/kırıntı (Neden?)
مِنْ عِلْمٍ	İlimden

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَنْ

اِنْ كُنْتُمْ	Eğer iseniz (Ne iseniz?)
صَادِقِينَ	Doğru söyleyenler
وَمَنْ	Kimdir
اَضَلُّ	Daha sapık olan (Kimden?)
مِمَّنْ	O kimseden ki
يَدْعُوا	Yakarıyor (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Kime yakarıyor?)
مَنْ	O kimseye ki

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَٓائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

لَا يَسْتَجِيبُ	Karşılık veremez (Kime?)
لَهُٓ	Kendisine (Ne zamana kadar?)
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününe kadar
وَهُمْ	Onlar [taptıkları] (Neden?)
عَنْ دُعَٓائِهِمْ	Onların yakarışlarından (Nedirler?)
غَافِلُونَ	Habersizdirler

33. Derken onlara yaptıkları işlerin kötülükleri yüz göstermiş ve o alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıvermiştir.

34. Ve denilmiştir ki: "Bugün biz sizi, sizin bu gününüzün geleceğini unuttuğunuz gibi unutacağız. Yatağınız ateştir ve sizin için yardımcılardan bir eser de yoktur."

35. Bunun sebebi, çünkü siz, Allah'ın âyetlerini eğlence konusu yaptınız ve dünya hayatı sizi aldattı. Onun için bugün ateşten çıkarılmazlar ve kendilerinden özür dilemeleri de kabul edilmez.

36. Dolaysıyla hamd, o göklerin Rabbi, yerin de Rabbi ve bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'adır.

37. Göklerde ve yerde büyüklük O'na aittir. O, öyle güçlüdür, öyle hikmet sahibidir.

AHKAF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
35 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ha, Mâm.

2. Bu kitabın parça parça indirilmesi çok güçlü ve hikmet sahibi Allah'tandır.

3. Biz gökleri, yeri ve aralarındakileri ancak hak ile ve belirlenmiş bir ecel ile yarattık. İnkâr edenler ise uyarıldıkları şeylerden yüz çeviriyorlar.

4. De ki: "Şimdi baksanıza, şu sizin Allah'tan başka yalvarıp durduklarınıza... Gösterin bana, onlar yeryüzünden hangi parçayı yaratmışlar? Yoksa onların göklerde bir ortakları mı var? Haydin, bana bundan önce (indirilmiş) bir kitap veya eskiden kalmış küçücük bir bilgi kırıntısı getirin, eğer doğru söylüyorsanız!"

5. Hem Allah'ı bırakıp da kendisine kıyamete kadar cevap veremeyecek kimselere dua edenden daha şaşkın kim olabilir? Onlar ise, onların dualarından habersizdirler.

6. İnsanlar toplanıp bir araya getirildiği zaman da (dua ettikleri bu şeyler) onlara düşman olurlar ve ibadetlerini inkâr ederler.

7. Karşılarında ayetlerimiz açık açık, parlak parlak okunurken de o inkâr edenler hak için, kendilerine geldiği zaman: "Bu parlak bir büyüdür." dediler.

8. Yoksa: "Uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Ben onu uydurduysam, siz beni Allah'tan kurtaracak hiçbir şeye sahip olamazsınız ve O, sizin niye yaygara edip durduğunuzu en iyi bilir. Benimle aranızda şahit olarak ona O yeter. Hem de çok bağışlayıcıdır, çok merhamet sahibidir O...

9. De ki: "Ben Peygamberler içinden bir türedi değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Yalnız bana gönderilen vahye uyuyorum. Ben başka değil, sadece açık bir uyarıcıyım."

10. De ki: "Şuna vicdanınızda bir görüş edindiniz mi: Eğer bu Allah tarafından (geldi) de siz onu inkâr ettiyseniz ve İsrailoğullarından bir şahit de onun benzerine şahitlik edip iman getirdi de, siz kibirlenmek istediyseniz (o zaman ne yapacaksınız)? Şüphe yok ki, Allah zalimleri doğru yola çıkarmaz."

11. Bir de inkâr edenler, iman edenler hakkında dediler ki: "Eğer o bir hayır olsaydı, bizden önce ona koşmazlardı." Bununla başarılı olamayınca da şöyle diyecekler: "Bu, eski bir yalan..."

12. Ondan önce de bir yol gösterici ve rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da zulmedenleri uyarmak için, güzel davrananlara da bir müjde olarak Arap diliyle gelmiş doğrulayıcı bir kitaptır.

13. Rabbimiz Allah deyip de sonra doğru gidenler var ya, onlara kesinlikle hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

14. Onlar cennetliktir, yaptıkları işlerin mükâfatı olarak sonsuza dek orada kalacaklardır.

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ	Toplandığında (Kim?) · İnsanlar · Olurlar (Kime?) · Onlara (Ne olurlar?) · Düşmanlar · Ve olurlar (Neyi?) · Onların ibadetini (Ne olurlar?) · İnkâr ediciler
٦ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ	Okunduğunda (Kime?) · Onlara (Ne okunduğunda?) · Ayetlerimiz (Ne olduğu halde?) · Apaçık olduğu halde · Der (Kim?) · O kimseler ki · Kafir oldular (Ne için der?) · Hak için der (Ne zaman?)
لَمَّا جَاءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ٧ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهُ	Kendilerine geldiği zaman (Ne der?) · Bu (Nedir?) · Bir büyüdür (Öyle büyü ki) · Apaçık · Yoksa · Diyorlar mı? (Ne diyorlar mı?) · Onu uydurdu · De ki · Eğer ben onu uydurduysam
فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفٰى	Siz güç yetiremezsiniz (Kim için?) · Benim için · Allah'tan (Neye güç yetiremezsiniz?) · En ufak bir şeye · O (Kimdir?) · En iyi bilendir (Neyi?) · O şeyi ki · Siz taşkınlık yapıyorsunuz (Ne hakkında?) · Kuran hakkında · Yeter (Kim?)
بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٨ قُلْ مَا كُنْتُ	O (Ne olarak yeter?) · Şahit olarak (Kim arasında?) · Benimle · Sizin aranızda · O (Nedir?) · Çok mağfiret edendir (Daha nedir?) · Çok merhamet edendir · De ki · Ben olmadım (Ne olmadım?)
بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا اَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا	İlki (Neden?) · Peygamberlerden · Ve ben bilmem de (Neyi?) · Ne şey · Yapılacak (Kime?) · Bana (Daha kime?) · Size de [ne yapılacağını] bilmem · Ben uymam · Ancak [uyarım] (Neye?)
مَا يُوحٰى اِلَيَّ وَمَا اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ٩ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ	O şeye ki · Vahyolunuyor (Kime?) · Bana · Ve ben değilim · Ancak · Bir uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki?) · Apaçık · De ki · Ne dersiniz? · Eğer Kuran ise (Kimden ise?)
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي اِسْرَائِيلَ عَلٰى مِثْلِهِ	Allah'tan ise · Ve siz inkar etmişseniz (Neyi?) · Onu · Ve şahit olmuşsa (Kim?) · Bir şahit (Kimden?) · İsrailoğullarından (Neye şahit olmuşsa?) · Bunun bir benzerine
فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ١٠	Hemen inanmışsa · Ve siz de böbürlenmişseniz [Bu durumda siz zalimlerden olmuş olmaz mısınız?] · Muhakkak ki Allah · Hidayete erdirmez (Kimi?) · Halkı (Öyle halk ki) · Zalimlerdir
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا	Ve dedi (Kim?) · O kimseler ki · İnkar ettiler (Kime dediler?) · O kimselere ki · İman ettiler (Ne dediler?) · Şayet [iman] olsaydı (Ne olsaydı?) · İyi birşey olsaydı · Bizi geçemezlerdi (Ne konuda?)
اِلَيْهِ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هٰذَا اِفْكٌ قَدِيمٌ ١١ وَمِنْ قَبْلِهِ	Ona ulaşma konusunda · Hidayete eremediklerinde ise (Ne ile?) · Bununla · Hemen diyecekler (Ne diyecekler?) · Bu (Nedir?) · Uydurmadır (Öyle uydurma ki) · Eski · Bundan önce de vardır (Ne vardır?)
كِتَابُ مُوسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةً وَهٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا	Musa'nın kitabı (Ne olarak?) · Bir rehber (Daha?) · Ve bir rahmet olarak · İşte bu Kuran (Nedir?) · Bir kitaptır (Öyle kitap ki) · Doğrulayıcı olan (Ne olduğu halde doğrulayıcı olan?) · Bir lisanla ki · Arapça
لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِينَ ١٢ اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا	Uyarması için (Kimi?) · O kimseleri ki · Onlar zulmettiler (O Kuran daha nedir?) · Müjdedir (Kime?) · İyilik yapanlara · Muhakkak o kimseler ki · Dediler (Ne dediler?) · Bizim rabbimiz (Kimdir?)
اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ١٣ اُولٰئِكَ	Allah'tır · Sonra · Dosdoğru oldular · Korku yoktur (Kime?) · Onlara · Ve onlar değillerdir de (Ne değillerdir?) · Üzülecekler · İşte onlar (Kimlerdir?)
اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٤	Cennetliklerdir (Ne oldukları halde?) · Ebedi kalıcılar (Nerede?) · Orada · [Onlar tam]bir mükâfatlanmakla [mükafatlandırılacaklardır] (Neye karşılık?) · O şeye karşılık ki · Onlar oldular (Ne oldular?) · Yaparlar

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًاۜ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ

Biz emrettik (Kime?) | İnsana (Kime karşı?) | Ana babasına karşı (Neyi emrettik?) | İyilik yapmayı | Onu taşımıştır (Kim?) | Annesi (Nasıl?) | Zahmetle | Ve onu doğurmuştur (Nasıl?)

كُرْهًاۜ وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلٰثُونَ شَهْرًاۜ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ

Zahmetle | Ve onun taşınması (Daha?) | Ve sütten kesilmesi (Ne kadardır?) | Otuzdur (Ne cihetinden?) | Ay cihetinden | Ta ki | Ulaştığında (Neye?) | Rüşt çağına | Ve ulaştığında (Neye?)

اَرْبَع۪ينَ سَنَةًۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْن۪ٓي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتَ

Kırkına (Ne cihetinden?) | Sene cihetinden | Der ki | Ey rabbim! | Bana ilham et (Neyi?) | Şükretmemi (Neye şükretmemi?) | Senin nimetine | O nimetin ki | Sen ihsan ettin (Kime ihsan ettin?)

عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَصْلِحْ ل۪ي

Bana | Ve ana babama (Daha neyi ilham et?) | İşlememi (Ne işlememi?) | Doğru amel (Öyle doğru amel ki) | Sen ona razı oluyorsun | Ve salih kıl (Kim için?) | Benim için (Neyi?)

ف۪ي ذُرِّيَّت۪يۚ اِنّ۪ي تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنّ۪ي مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ

Soyumu | Muhakkak ki ben | Yöneldim (Kime?) | Sana | Ve elbette ben (Kimlerdenim?) | Müslümanlardanım | İşte onlar (Kimdir?)

الَّذ۪ينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّـَٔاتِهِمْ

O kimselerdir ki | Biz kabul edeceğiz (Kimden?) | Onlardan (Neyi?) | O şeyin en güzelini ki | Yaptılar | Ve geçeriz (Neden?) | Kötülüklerinden (Ne oldukları halde?)

ف۪ٓي اَصْحَابِ الْجَنَّةِۜ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذ۪ي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ي قَالَ

Cennetlikler oldukları halde (Nasıl?) | Doğru bir söz olarak | Öyle doğru söz ki | Onlar oldular (Ne oldular?) | Kendilerine söz verilmişler oldular | O kimse ki | Dedi (Kime?)

لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَكُمَٓا اَتَعِدَانِن۪ٓي اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْل۪ي

Ana babasına (Ne dedi?) | Öf (Kime öf?) | Size | Beni tehdit mi ediyorsunuz (Ne ile?) | Kabirden çıkartılmakla (Ne?) | Geçmiş iken | Nesiller (Kimden önce?) | Benden önce [Ve kabirlerinden çıkartılmamış iken]

وَهُمَا يَسْتَغ۪يثَانِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْۗ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَيَقُولُ مَا هٰذَٓا

Ve anne babası | Yardım dilerler (Kimden?) | Allah'tan [Ve ona şöyle derler:] | Yazıklar olsun sana! | İman et | Muhakkak ki Allah'ın sözü (Nedir?) | Gerçektir | Bunun üzerine der (Ne der?) | Bu diriliş değildir

اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٧﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ ف۪ٓي اُمَمٍ

Ancak | Eskilerin masallarıdır | İşte onlar (Kimdir?) | O kimselerdir ki | Hak olmuştur (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne?) | Azap sözü (Nerede?) | Ümmetler içinde (Öyle ümmetler ki)

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِۜ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِر۪ينَ ﴿١٨﴾

Geçmişti (Kimden önce?) | Onlardan önce (Kimlerdendir onlar?) | Cinlerden (Daha?) | Ve insanlardan | Gerçekten onlar | Oldular (Ne oldular?) | Ziyana uğrayanlar

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُواۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Herkes için vardır (Ne vardır?) | Dereceler (Neden dereceler vardır?) | O şeyden ki | Yaptılar (Niye böyledir?) | Onlara karşılığını vermesi için (Neyin?) | Yaptıklarının | Ve onlar | Zulüm görmezler

﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِۜ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ

Arz olunacağı gün (Kim?) | O kimseler ki | İnkâr ettiler (Neye arz olunacağı?) | Cehenneme (Ne denecek?) | Harcadınız (Neyi?) | Güzelliklerinizi (Nerede harcadınız?)

ف۪ي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَاۚ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ

Dünya hayatınızda | Ve zevk sürdünüz (Ne ile zevk sürdünüz?) | Bu güzelliklerle | Fakat bugün | Cezalandırılacaksınız (Neyle?) | Alçak bir azapla (Neye karşılık?)

بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

Olmanıza karşılık (Ne?) | Böbürleniyorsunuz (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?) | Haksız yere (Daha neye karşılık?) | Ve olmanıza karşılık (Ne?) | Fasıklık ediyorsunuz

15. Hem biz o insana ana-babası hakkında iyilik tavsiye ettik. Annesi onu zahmetle taşıdı ve zahmetle doğurdu. Onun taşınması ile sütten kesilmesi otuz ay sürer. En sonunda olgunluk çağına ulaşıp kırk yaşına girdiği zaman: "Ey Rabbim, beni öyle yönlendir ki, bana ve anama-babama verdiğin nimetine şükredeyim ve hoşnut olacağın iyi bir iş yapayım. Soyum hakkında da benim için iyilik nasip eyle. Çünkü ben, gerçekten tevbe ile sana yöneldim ve ben gerçek Müslümanlardanım." dedi.

16. İşte bunlar, cennetlikler içinde o seçkin kimselerdir ki, kendilerinden yaptıkları işlerin en güzelini kabul edeceğiz ve günahlarından geçip affedeceğiz. Bu onlara vaad edilmiş şaşmaz doğru vaaddir.

17. O kimse ki, anasına-babasına: "Of size" dedi. "Bana (diriltilip) çıkarılacağımı mı vaad ediyorsunuz? Hâlbuki benden önce nice kuşaklar gelip geçmiş!" Bu ikisi (ana ve babası) ise, Allah'a sığınarak: "Yazık sana, iman et, kuşkusuz Allah'ın vaadi gerçektir." diyorlar da, o yine diyor ki: "Bu eskilerin masallarından başka bir şey değildir!"

18. İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip geçmiş ümmetler içinde, aleyhlerine (azap) sözü hak olmuş olan kimselerdir. Çünkü bunlar, hep zarara uğramaya mahkûm olmuşlardır.

19. Her biri için de yaptıkları işlerden dereceler vardır. Bu da hiç hakları yenmeyerek, bütün yaptıklarını kendilerine tamamen ödemek içindir.

20. Ve inkâr edenler ateşe sunulacağı gün (onlara şöyle denir): "Siz, bütün güzel şeylerinizi dünya hayatınızda (tüketip) giderdiniz ve onlarla zevklendiniz, alacağınızı aldınız. Artık bugün, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladığınız ve dinden çıkıp fasıklık yaptığınızdan dolayı aşağılanma azabıyla cezalandırılacaksınız!

21. Bir de Ad'ın kardeşini (Hûd'u) an. Ahkaf'ta kavmini uyardığı zamanı ki, önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmiştir. (Demişti ki): "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Çünkü ben, sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum"

22. Dediler ki: "Sen bizi tapındıklarımızdan çevirmek için mi geldin bize? Haydi, getir o bize vaad edip durduğun azabı; eğer doğru söyleyenlerden isen!"

23. (Hud) dedi ki: "O bilgi yalnızca Allah yanındadır. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum ve lâkin sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum."

24. Derken, ne zaman ki onu vadilerine doğru gelen bir bulut halinde gördüler: "Bu, bize yağmur yağdıracak ufukta beliren bir buluttur." dediler. "Hayır, o, sizin çabuk gelmesini istediğiniz şeydir: Bir rüzgâr ki, onda can yakıcı bir azap var.

25. Rabbinin emriyle her şeyi yerle bir eder. Derken öyle oluverdiler ki, evlerinden başka hiçbir şey görünmez oldu. İşte öyle, suçlu bir kavme biz böyle ceza veririz.

26. Yeminle söylerim, doğrusu biz onlara öyle şeyler vermiş idik ki, size o kuvvet ve imkânı vermemişizdir. Hem onlar için kulaklar, gözler ve gönüller yapmış idik ki, ne kulakları, ne gözleri ve ne de gönülleri kendilerine bir yarar sağlamadı. Çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlardı. O alay ettikleri şey de kendilerini kuşatıverdi.

27. Andolsun ki, gerçekten çevrenizdeki memleketleri helâk etmişizdir. Belki dönerler diye, ayetleri çeşitli şekillerde açıklamıştık.

28. O zaman, Allah'tan başka, O'na yakınlık sağlamak için ilah edindikleri kimseler onları kurtarsalardı ya! Tersine onlardan savuşup yittiler-gittiler. Ki işte onların sapıtmalarının ve uydurup durdukları iftiraların sonucu budur.

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍۜ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ

Ve hatırla (Kimi?) | Hani | Âd'ın kardeşini/ Hud'u | O uyarmıştı (Kimi?) | Kavmini (Neredeki kavmini?) | Ahkaf'daki (Ne halde iken?) | Geçmiş iken (Kim?) | Uyarıcılar (Nereden?)

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ٓ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَؕ اِنّ۪ٓي اَخَافُ

Önünden (Daha?) | Ve ardından | Tapmayın diye | Ancak | Allah'a [tapın] | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Kim üzerine korkuyorum?)

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٢١﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَاۚ

Sizin üzerinize korkuyorum (Neden korkuyorum?) | Günün azabından (Öyle gün ki) | Pek büyük olan | Dediler (Ne dediler?) | Sen bize geldin mi? (Ne için?) | Bizi alıkoymak için (Neden?) | İlahlarımızdan

فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ

O halde getir (Neyi?) | O şeyi ki | Bizi tehdit ediyorsun | Eğer isen (Neden?) | Doğru söyleyenlerden | Dedi (Ne dedi?) | Ancak | Bilgi (Neredir?)

عِنْدَ اللّٰهِۘ وَاُبَلِّغُكُمْ مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْماً تَجْهَلُونَ

Allah katındadır | Ve ben size tebliğ ediyorum (Neyi?) | O şeyi ki | Ben gönderildim (Ne ile?) | Onunla | Fakat ben | Sizi görüyorum (Ne olarak?) | Bir topluluk olarak (Öyle topluluk ki) | Cahillik ediyorsunuz

﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضاً مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْۙ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ

Nihayet | Onu/azabı gördüler (Ne olarak gördüler?) | Yayılmış bir bulut olarak (Öyle yayılmış bulut ki) | Vadilerine yönelmiş olan | Dediler (Ne dediler?) | Bu (Nedir?) | Yayılmış buluttur (Öyle ki)

مُمْطِرُنَاۜ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِه۪ۜ ر۪يحٌ ف۪يهَا عَذَابٌ اَل۪يمٌۙ ﴿٢٤﴾

Bize yağmur yağdıracak olan | Bilakis | O | O şeydir ki | Siz acele istediniz (Neyi?) | Kendisini (Ondan bedel?) | Bir rüzgârdır (Öyle rüzgâr ki) | Onda vardır (Ne vardır?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı (Yine öyle rüzgâr ki)

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسَاكِنُهُمْۜ

Mahveder (Neyi?) | Her şeyi (Ne ile mahveder?) | Rabbinin emriyle | Böylelikle oldular (Ne oldular?) | Görülmez oldular | Ancak hariç | Evleri

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ ف۪يمَٓا

İşte böyle | Cezalandırırız (Kimi?) | Kavmi (Öyle kavmi ki) | Suçluları | Andolsun kesinlikle | Onlara vermiştik (Neyi?) | O şeyi ki

اِنْ مَكَّنَّاكُمْ ف۪يهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعاً وَاَبْصَاراً وَاَفْـِٔدَةًؗ فَمَٓا اَغْنٰى

Size vermedik (Neyi vermedik?) | Onu | Ve yarattık (Kim için?) | Onlar için (Ne yarattık?) | Kulak (Daha?) | Gözler (Daha?) | Ve kalpler | Fakat savamadı (Kimden?)

عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَٓا اَبْصَارُهُمْ وَلَٓا اَفْـِٔدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا

Kendilerinden (Ne savamadı?) | Ne işitmeleri (Daha?) | Ne görmeleri (Daha?) | Ne de kalpleri [savmadı] (Neyi savamadı?) | En ufak bir şeyi bile (Niçin savamadı?) | Zira | Onlar oldular (Ne oldular?)

يَجْحَدُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٢٦﴾

İnkâr ederler (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini | Ve indi (Kime?) | Onlara (Ne indi?) | O şey ki | Onlar idiler | Onunla (Ne idiler?) | Alay ederler

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ

Andolsun kesinlikle | Biz yok ettik (Neyi?) | Ol şeyi ki | Sizin etrafınızdadır (Nedendir onlar?) | Beldelerden | Ve tekrar tekrar açıkladık (Neyi?) | Ayetleri | Ta ki onlar

يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَاناً

Dönerler | Onlara yardım etmeli değil miydi (Kim?) | O kimseler ki | Onlar edindiler (Kimden başka?) | Allah'tan başka (Ne edindiler?) | Yakınlık sağlayan (Ondan bedel?)

اٰلِهَةًۜ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

İlahlar [edindiler] | Bilakis | Kaybolup gittiler (Kimden?) | Onlardan | İşte bu (Nedir?) | Onların uydurmasıdır (Daha nedir?) | Ve o şeydir ki | Onlar idiler (Ne oldular?) | Uyduruyorlar

وَاِذْ	صَرَفْنَٓا	اِلَيْكَ	نَفَرًا	مِنَ الْجِنِّ	يَسْتَمِعُونَ	الْقُرْاٰنَۚ
Hani	Yöneltmiştik (Kime?)	Sana (Kimi?)	Bir grubu (Neden?)	Cinlerden (Ne oldukları halde?)	Dinler oldukları halde (Neyi?)	Kuran'ı

فَلَمَّا حَضَرُوهُ	قَالُٓوا	اَنْصِتُواۚ	فَلَمَّا قُضِيَ	وَلَّوْا	اِلٰى قَوْمِهِمْ	مُنْذِرِينَ
Ne zaman ki Kuran'a [Onu dinlemeye] hazır oldular (Neye?)	Dediler (Ne dediler?)	Susun	Ne zaman ki bitti	Yöneldiler (Neye?)	Kavimlerine (Ne olarak?)	Uyarıcılar

﴿٢٩﴾ قَالُوا	يَا قَوْمَنَٓا	اِنَّا	سَمِعْنَا	كِتَابًا	اُنْزِلَ	مِنْ بَعْدِ مُوسٰى	مُصَدِّقًا
Dediler (Ne dediler?)	Ey kavmimiz	Muhakkak ki biz	Dinledik (Neyi dinledik?)	Bir kitabı (Öyle kitap ki)	İndirildi (Kimden sonra?)	Musa'dan sonra (Yine öyle kitap ki)	Doğrulayıcı olan (Neyi?)

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ	يَهْد۪ٓي	اِلَى الْحَقِّ	وَاِلٰى طَر۪يقٍ	مُسْتَق۪يمٍ ﴿٣٠﴾
Önünde olanı (Yine öyle kitap ki)	İletiyor (Neye?)	Doğruya (Daha neye iletiyor?)	Ve yola (Öyle yol ki)	Dosdoğru olan

يَا قَوْمَنَٓا	اَج۪يبُوا	دَاعِيَ اللّٰهِ	وَاٰمِنُوا	بِه۪	يَغْفِرْ	لَكُمْ	مِنْ ذُنُوبِكُمْ
Ey kavmimiz	Uyun (Kime?)	Allah'ın davetçisine	Ve iman edin (Kime?)	Ona	Ki bağışlasın (Kim için?)	Sizin için (Neden bağışlasın?)	Günahlarınızdan

وَيُجِرْكُمْ	مِنْ عَذَابٍ	اَل۪يمٍ ﴿٣١﴾	وَمَنْ	لَا يُجِبْ	دَاعِيَ اللّٰهِ	فَلَيْسَ
Ve sizden giderdin (Neyi?)	Azabı (Öyle azap ki)	Can yakıcı	Ve her kim	Uymazsa (Kime?)	Allah'ın davetçisine	O değildir (Ne değildir?)

بِمُعْجِزٍ	فِي الْاَرْضِ	وَلَيْسَ	لَهُ	مِنْ دُونِه۪ٓ	اَوْلِيَٓاءُۜ	اُو۬لٰٓئِكَ	ف۪ي ضَلَالٍ
Aciz bırakıcı (Nerede?)	Yeryüzünde	Ve yoktur (Kim için?)	Onun için (Kimden başka?)	Ondan başka (Ne yoktur?)	Dostlar	İşte onlar (Nedir?)	Sapkınlık içindedir (Öyle sapkınlık ki)

مُب۪ينٍ ﴿٣٢﴾	اَوَلَمْ يَرَوْا	اَنَّ اللّٰهَ	الَّذ۪ي	خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ
Apaçık	Görmediler mi ki?	Muhakkak ki Allah	O ki	Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha neyi?)	Ve yeri

وَلَمْ يَعْيَ	بِخَلْقِهِنَّ	بِقَادِرٍ	عَلٰٓى اَنْ يُحْيِيَ	الْمَوْتٰىۜ	بَلٰٓى	اِنَّهُ
Ve yorulmadı (Ne ile?)	Bunları yaratmakla (Nedir o Allah?)	Gücü yetendir? (Neye gücü yetendir?)	Diriltmeye (Neyi?)	Ölüleri	Evet, [onun buna gücü yeter]	Muhakkak O (Neye?)

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَد۪يرٌ ﴿٣٣﴾	وَيَوْمَ يُعْرَضُ	الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	عَلَى النَّارِ
Her şeye (Nedir?)	Gücü yetendir	Arz olunacağı gün (Kim?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Neye arz olunacağı?)	Cehenneme (Ne denecek?)

اَلَيْسَ	هٰذَا	بِالْحَقِّ	قَالُوا	بَلٰى	وَرَبِّنَاۜ	قَالَ	فَذُوقُوا	الْعَذَابَ
Olmadı mı? (Ne?)	Bu (Ne olmadı mı?)	Hak	Derler (Ne derler?)	Evet, [hak oldu]	Ve rabbimize yemin olsun, gerçek oldu, derler	[Allah] Der (Ne der?)	O halde tadın (Neyi?)	Azabı (Ne sebebiyle?)

بِمَا	كُنْتُمْ	تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾	فَاصْبِرْ	كَمَا صَبَرَ	اُو۬لُوا الْعَزْمِ	مِنَ الرُّسُلِ
O şey sebebiyle ki	Siz oldunuz (Ne oldunuz?)	İnkâr ediyorsunuz	O halde sen de sabret (Ne gibi?)	Sabrettiği gibi (Kim?)	Azim sahibi olanlar (Kimden azim sahibi?)	Peygamberlerden

وَلَا تَسْتَعْجِلْ	لَهُمْۜ	كَاَنَّهُمْ	يَوْمَ يَرَوْنَ	مَا	يُوعَدُونَۙ	لَمْ يَلْبَثُٓوا
Ve acele etme (Kim hakkında?)	Onlar hakkında	Sanki onlar	Gördükleri gün (Neyi?)	Ol şey ki	Vaat ediyorlar	Kalmadılar

اِلَّا	سَاعَةً	مِنْ نَهَارٍۜ	بَلَاغٌۚ	فَهَلْ يُهْلَكُ	اِلَّا	الْقَوْمُ	الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾
Ancak [kaldılar] (Ne kadar?)	Bir saat (Neden?)	Gündüzden (Bu Kur'ân nedir?)	Allah'tan bir tebliğdir	Helak edilir mi?	Ancak [helak edilir] (Kim?)	Halk (Öyle halk ki)	Fasıklar

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ مُحَمَّدٍ — آيَاتُهَا ٣٨

29. Bir de şu zamanı anlat ki, cinlerden bir takımını Kur'an dinlemek üzere sana göndermiştik. Bu şekilde ne zaman ki onun yanında hazır oldular: "Susun, dinleyin!" dediler. Bitirildiği zaman da döndüler, uyarmak üzere kavimlerine gittiler.

30. Ve dediler ki: "Ey kavmimiz, haberiniz olsun ki, bizler bir kitap dinledik, Musa'dan sonra indirilmiş, kendinden öncekini doğruluyor, gerçeğe ve bir doğru yola iletiyor.

31. Ey kavmimiz! Allah' ın davetçisine uyun ve O'na iman edin ki, bazı günahlarınızı bağışlasın ve sizi can yakıcı bir azaptan korusun!"

32. Ve her kim Allah'ın davetçisine uymazsa, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve O'ndan başka sahip olacak dostları da yoktur. Öyleleri açık bir sapıklık içindedirler.

33. Gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmakla yorulmamış olan Allah'ın ölüleri diriltme gücüne de kuşkusuz sahip olduğunu görmediler mi? Evet, hiç şüphe yok ki, O, her şeye gücü yetendir!

34. Ve O inkâr edenlere ateşe sunulacakları gün: "Nasıl bu gerçek değil miymiş?" (denilir). (Onlar): "Evet, Rabbimize yemin olsun ki (gerçekmiş)." diyecekler. (Allah) buyuracak ki: "Öyleyse inkâr edegeldiğiniz için, haydin, tadın azabı."

35. O halde azim sahibi peygamberlerin sabrettiği gibi sabret ve onlar hakkında acele etme! Sanki onlar, kendilerine o vaadedilen acıyı görecekleri gün, gündüzün bir saatinden başka durmamışa döneceklerdir. (Bu) yeterli bir tebliğdir. Demek ki, helâk edilecek kimseler, başkası değil, ancak o itaatsizlik etmiş fasıklar topluluğudur!

MUHAMMED SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
38 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Onlar ki, inkâr etmekte ve Allah yolundan yüz çevirmektedirler. Allah, onların yaptıklarını boşa çıkarmaktadır.

2. İman eden ve iyi iyi işler yapan ve Muhammed'e indirilene Rablerinden gelen bir gerçek olarak iman edenlere gelince, (Allah) onların kusurlarını örtmekte, durumlarını ve şanlarını düzeltmektedir.

3. Bunun sebebi şudur: Çünkü inkâr edenler kendilerini batıla uydurmakta, iman edenlerin ise Rablerinden gelen gerçeğe uymaktadırlar. İşte Allah, insanlara kılıklarını böyle tanıtır.

4. Onun için inkâr edenlerle savaşa tutuştunuz mu, hemen boyunlarını vurmaya bakın, ta kuvvetlerini derinden kırıp tepeleyinceye kadar. O zaman da bağı sıkı basın! Ondan sonra da savaş ağırlıklarını bırakıp da sona erinceye kadar ya karşılıksız, ya da fidye karşılığı salıverin. Bu böyle... Eğer Allah dilese kesinlikle onlardan öç alıverir. Ve fakat sizi birbirinizle imtihan edecek. Allah yolunda öldürülenlere gelince, onların yaptıklarını asla boşa çıkarmaz.

5. İleride onları muratlarına erdirir, ruhlarını şad eder.

6. Ve kendilerini cennete koyar. Onu (cenneti) onlar için güzel kokularla donatmaktadır.

7. Ey o bütün iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, O size yardım eder ve ayaklarınızı kaydırmaz.

8. İnkâr edenler ise, yıkım onlara! (Allah) ne yapacaklarını şaşırtmaktadır.

9. Öyle, çünkü onlar, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmamışlardır. O da onların bütün yaptıklarını boşa çıkarmaktadır.

10. Ya yeryüzünde bir gezmediler mi? Baksalar ya, kendilerinden öncekilerin sonları ne olmuş? Allah yerle bir eylemiş onları, o kâfirlere de öylesi yaraşır.

11. Öyle, çünkü Allah iman edenlerin dostudur, kâfirlere gelince, onlar için dost yoktur.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا

O kimseler ki | İnkâr ettiler (Daha?) | Ve alıkoydular (Neden?) | Allah'ın yolundan | Allah boşa çıkarmıştır (Neyi?) | Onların amellerini | Ve o kimseler ki | İman ettiler (Daha?)

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri (Daha?) | Ve iman ettiler (Neye?) | O şeylere ki | İndirildi (Kime?) | Muhammed üzerine | Ve O (Nedir?) | Haktır (Kimden?) | Rablerinden

كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا

Örter (Kimden?) | Onlardan (Neyi?) | Günahlarını (Daha?) | Ve düzeltir (Neyi?) | Onların durumlarını | Bu (Şu sebepledir ki?) | Muhakkak o kimseler ki | İnkâr ettiler | Tabi oldular (Neye?)

الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ

Batıla | Ve muhakkak o kimseler ki | İman ettiler | Tabi olmuşlardır (Neye?) | Hakka (Ne olduğu halde?) | Rablerinden olduğu halde | İşte böyle | Anlatır (Kim?) | Allah (Kime?)

لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَاِذَا لَق۪يتُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ

İnsanlara (Neyi?) | Misallerini | Karşılaştığınız zaman (Kimlerle?) | O kimselerle ki | İnkâr ettiler | Boyunlarını vurmakla [vurun]

حَتّٰٓى اِذَٓا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَٓاءً حَتّٰى تَضَعَ

Ta ki | Onları iyice zayıf düşürdüğünüzde | Bağlayın (Neyi?) | Bağı | Ya karşılıksız salmakla salın (Ne zaman?) | Daha sonra | Ya da | Fidye karşılığı salmakla salın (Ne zamana kadar?) | Atıncaya kadar (Ne?)

الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَا

Savaş (Neyi?) | Yüklerini | Budur | Şayet | Dileseydi (Kim?) | Allah | Elbette intikam alırdı (Kimden?) | Onlardan | Fakat (Niçin?) | Denemek için (Kimi?)

بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذ۪ينَ قُتِلُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ

Bazınızı (Kimle?) | Bazısıyla | O kimseler ki | Öldürülüyorlar (Nerede öldürülüyorlar?) | Allah'ın yolunda | Elbette boşa çıkarmayacak (Neyi?) | Onların amellerini

﴿٤﴾ سَيَهْد۪يهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾

Onları erdirecek (Daha?) | Ve düzeltecek (Neyi?) | Durumlarını | Onları koyar (Neye?) | Cennete (Öyle cennet ki) | Onu tarif etti (Kime?) | Onlara

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

Ey iman edenler! | Şayet | Yardım ederseniz (Kime?) | Allah'a | Size yardım eder (Daha ne yapar?) | Sabit tutar (Neyi?) | Ayaklarınızı

وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا

Ve o kimseler ki | İnkâr etiler | Yıkım onlaradır | Ve boşa çıkartmıştır (Neyi?) | Onların amellerini | Bu (Ne sebebiyledir?) | Çünkü onlar | Beğenmediler (Neyi?)

مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا

O şeyi ki | İndirdi (Kim?) | Allah | Ve iptal etti (Neyi?) | Onların amellerini | Gezmediler mi? (Nerede?) | Yeryüzünde | Ki görsünler (Neyi?)

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِر۪ينَ اَمْثَالُهَا

Nasıl | Oldu (Ne?) | O kimselerin akıbeti ki | Onlardan öncedir | Helak yağdırdı (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara | Kâfirler için de vardır (Ne vardır?) | Onun gibisi

﴿١٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِر۪ينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

Bu (Ne sebebiyledir?) | Çünkü Allah (Nedir?) | O kimselerin sahibi dir ki | İman ettiler | Muhakkak kâfirler | Sahip yoktur (Kim için?) | Onlar için

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِى

Akıyor (Nereden?) | Cennetlere (Öyle cennetler ki) | Salih amelleri (Nereye sokacak?) | Ve işlediler (Neyi işlediler?) | İman ettiler (Daha?) | O kimseleri ki | Sokacak (Kimi?) | Muhakkak Allah

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَاْكُلُونَ كَمَا تَاْكُلُ

Yediği gibi (Ne?) | Ve yerler (Ne gibi?) | Faydalanırlar (Daha?) | İnkâr ettiler | O kimseler ki | Nehirler | Onun altından (Ne akıyor?)

الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِىَ اَشَدُّ

Daha şiddetlidir (Ne bakımdan?) | O (Nedir?) | Beldelerden (Öyle beldeler ki?) | Niceleri vardır (Kimden?) | Onlar için | Yurttur (Kim için?) | Ateş (Nedir?) | Hayvanlar

قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِى اَخْرَجَتْكَ اَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾

Onlar için | Yardımcı yoktur (Kim için?) | Onları helak ettik | Seni çıkarttı | Öyle belden ki | Senin beldenden | Kuvvet bakımından (Neden daha kuvvetlidir?)

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا

Ve uydular (Neye?) | Kötü ameli (Daha?) | Ona (Ne güzel göründü?) | Güzel göründü (Kime?) | O kimse gibi ki | Rabbinden olan (Kim gibi olur mu?) | Açık delil üzerine (Öyle hüccet ki) | Oldu (Ne üzerine oldu?) | O kimse olur mu hiç? (Öyle kimse ki)

اَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِى وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا اَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ

Bozulmayan (Daha ne vardır?) | Sudan olan (Öyle su ki) | Nehirler (Öyle nehirler ki) | Orada vardır (Ne vardır?) | Muttakiler (Nedir cennetin misali?) | Vaad olundu (Kim?) | Öyle cennet ki | Cennetin misali | Heveslerine

وَاَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَاَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَاَنْهَارٌ

Nehirler (Öyle nehirler ki) | İçenler için (Daha ne vardır?) | Lezzetli (Kim için?) | Şaraptan (Öyle şarap ki) | Nehirler (Öyle nehirler ki) | Onun tadı (Daha ne vardır?) | Değişmiyor (Ne?) | Sütten (Öyle süt ki) | Nehirler (Öyle nehirler ki)

مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ

O kimse gibi midir? (Öyle kimse ki) | Rablerinden | Ve bağışlanma (Kimden olan?) | Meyvelerin hepsinden (Daha ne vardır?) | Orada (Neden olan?) | Onlar için vardır (Nerede?) | Süzülmüş | Baldan (Öyle bal ki)

هُوَ خَالِدٌ فِى النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ اَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ

Onlardan vardır (Kim?) | Onların bağırsaklarını | Ve parçalıyor (Neyi?) | Kaynar | Su (Öyle su ki) | Ve içiriliyor (Ne içiriliyor?) | Ateşte? (Daha?) | Ebedi kalıcıdır (Nerede?) | O (Nedir?)

مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ حَتّٰى اِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ اُوتُوا

Verildi (Ne verildiler?) | O kimselere ki | Derler (Kime?) | Senin yanından | Çıktıklarında (Nereden?) | Ta ki | Seni | Dinliyor (Kimi?) | O kimseler ki

الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا اُولٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا

Ve tabi oldular (Neye?) | Onların kalplerine (Daha?) | Allah (Neye?) | Mühür vurdu (Kim?) | O kimselerdir ki | İşte onlar | Az önce | Ne dedi? (Ne zaman?) | İlim (Ne derler?)

اَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاٰتٰيهُمْ تَقْوٰيهُمْ ﴿١٧﴾

Takvalarını | Ve onlara verir (Neyi?) | Hidayeti | Onlara artırır (Neyi artırır?) | Hidayete erdiler | O kimseler ki | Heveslerine

فَهَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ اَشْرَاطُهَا

Onun işaretleri | Geldi (Ne geldi?) | Muhakkak ki | Ansızın | Onlara gelmesini (Ne olduğu halde?) | Kıyameti (Ondan bedel?) | Ancak | Beklemiyorlar

فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرٰيهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ

Ve istiğfar et (Niçin?) | Allah vardır | Ancak | Hiçbir ilah yoktur | Muhakkak ki | Bil (Neyi bil?) | Anlamalarının | Onlara geldiği zaman (Neyin ne faydası var?) | Onlar için ne faydası var? (Ne zaman?)

لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ ﴿١٩﴾

Durduğuz yeri | Dolaştığınız yeri (Daha neyi?) | Bilir (Neyi?) | Allah (Nedir?) | Ve mümin kadınlar için | Mümin erkekler (Daha?) | Günahların için (Daha kim için?)

12. Muhakkak ki Allah, iman edip iyi iyi işler yapanları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İnkâr edenler ise zevk etmeye bakarlar ve hayvanlar gibi yerler, içerler. Oysa onların kalacakları yer ateştir.

13. Seni şehrinden çıkaran şehirden daha kuvvetli ne şehirler vardı ki, biz onları helâk ettik de onları kurtaran yok.

14. Şimdi Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, hiç o kötü işi kendisine süslü gösterilmiş de, arzu ve heveslerinin ardına düşmüş kimselere benzer mi?

15. Takva sahiplerine vaadedilen cennetin durumu şudur: İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve safi süzme baldan ırmaklar vardır. Ayrıca onlara ürünlerin her türlüsünden var ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Bunlar hiç o ateşte ebedi kalacak olan ve kaynar bir sudan sulanıp da, bağırsaklarını parçalamakta olan kimselere benzer mi?

16. Onlardan seni dinlemeye gelen de var. Hatta yanından çıktıklarında, kendilerine ilim verilmiş olanlara derler ki: "O, az önce ne söyledi?" Bunlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini mühürlemiştir de, hep arzularının ardına düşmektedirler.

17. Hidayeti kabul edenlere gelince, Allah onların başarılarını artırmakta ve kendilerine korunmalıklarını (takvalarını) vermektedir.

18. Artık onlar, yalnızca o kıyametin kendilerine ansızın gelivermesine bakıyorlar. Çünkü işte onun alâmetleri geldi. Fakat o başlarına geldiği zaman, anlamaları kendilerine ne fayda verir?

19. Şimdi şunu bil ki, başka ilah yok, ancak bir Allah. Bil de, günahına, inanan erkeklere ve inanan kadınlara bağışlanma dile. Allah, dolaştığınız yeri de bilir, durduğunuz yeri de...

20. İman edenler: “Keşke cihad hakkında bir sure indirilseydi?” diyorlar. Derken hükümü kesin bir sure indirilip, onda savaş anılınca, kalplerinde bir hastalık bulunanların tıpkı ölüm baygınlığında olan kimsenin bakışı misali, sana baktıklarını görürsün. O da onlara pek yakındır.

21. Fakat bir itaat ve bir güzel söz, sonra emir kesinleşince, Allah’a verdikleri sözde dursalardı, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.

22. Nasıl, döner de yeryüzünde bozgunculuk yapar ve yakınlarınızı doğratabilir misiniz?

23. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah onları lanetlemiş de, duygularını almış ve gözlerini kör etmiştir.

24. Öyle olmasa, Kur’an’ı iyice bir düşünmezler mi? Yoksa kalpler üzerinde üst üste kilitleri mi var?

25. Haberiniz olsun ki, o kendileri için hak iyice ortaya çıktıktan sonra gerisin geri irtidada (dinden dönmeye) doğru gidenlere şeytan fit vermiş ve onları uzun uzun emellere düşürmüştür.

26. Öyle... Çünkü bunlar Allah’ın indirdiklerinden hoşlanmayanlara demişlerdir ki: “Biz size bazı işlerde itaat edeceğiz.” Allah ise, onların o gizli konuşmalarını bilip duruyor.

27. O halde melekler onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını alırlarken, nasıl olacak bakalım!

28. Öyle... Çünkü onlar Allah’ın öfkelenmesine sebep olan şeylerin ardına düştüler de onun hoşnutluğunu istemediler. O da onların bütün işlerini boşa çıkarmıştır.

29. Yoksa o kalplerinde bir hastalık bulunanlar, Allah’ın kinlerini asla meydana çıkarmaz mı sandılar?

سُورَةٌ	فَاِذَآ اُنْزِلَتْ	سُورَةٌ	لَوْلَا نُزِّلَتْ	اٰمَنُوا	الَّذِينَ	وَيَقُولُ
Bir süre (Öyle süre ki)	İndirildiği zaman (Ne?)	Süre	İndirilseydi ya! (Ne indirilseydi?)	İman ettiler (Ne derler?)	O kimseler ki	Der (Kim?)

فِى قُلُوبِهِمْ	الَّذِينَ	رَاَيْتَ	الْقِتَالُ	فِيهَا	وَذُكِرَ	مُحْكَمَةٌ
Onların kalplerinde vardır (Ne vardır?)	O kimseleri ki	Sen görürsün (Kimi?)	Cihad	Onda (Ne zikredildiği zaman?)	Ve zikredildiği zaman (Nerede?)	Muhkem (Daha ne zaman?)

مِنَ الْمَوْتِ	عَلَيْهِ	نَظَرَ الْمَغْشِيِّ	اِلَيْكَ	يَنْظُرُونَ	مَرَضٌ
Ölümden	Kendisine	Baygınlık gelmiş gibi (Kime?)	Sana (Ne gibi?)	Bakıyorlar (Kime?)	Hastalık (Onlar ne oldukları halde?)

فَلَوْ	الْاَمْرُ	فَاِذَا عَزَمَ	مَعْرُوفٌ	وَقَوْلٌ	طَاعَةٌ ﴿٢٠﴾	لَهُمْ	فَاَوْلٰى
Şayet	İş	Kesinleştiği zaman (Ne?)	Güzel	Ve sözdür (Öyle söz ki)	İtaattir (Daha?)	Onlar için (Nedir evla olan?)	En evla olan (Kim için?)

اِنْ تَوَلَّيْتُمْ	فَهَلْ عَسَيْتُمْ ﴿٢١﴾	لَهُمْ	خَيْرًا	لَكَانَ	اللّٰهَ	صَدَقُوا
Eğer dönerseniz (Ne?)	Yoksa sizin için umulur mu?	Onlar için	Daha hayırlı (Kim için?)	Elbette olurdu (Ne olurdu?)	Allah’a	Sadakat gösterselerdi (Kime?)

اُولٰٓئِكَ ﴿٢٢﴾	اَرْحَامَكُمْ	وَتُقَطِّعُوا	فِى الْاَرْضِ	اَنْ تُفْسِدُوا
İşte onlar (Kimdir?)	Akrabalık bağlarınızı?	Ve kesmeniz (Neyi?)	Dünyada (Daha?)	Fesat çıkarmanız (Nerede?)

﴿٢٣﴾ اَبْصَارَهُمْ	وَاَعْمٰٓى	فَاَصَمَّهُمْ	اللّٰهُ	لَعَنَهُمُ	الَّذِينَ
Onların gözlerini	Kör etti (Neyi?)	Ve onları sağır kıldı (Daha?)	Allah (Daha?)	Onları lanetledi (Kim?)	O kimselerdir ki

اِنَّ الَّذِينَ ﴿٢٤﴾	اَقْفَالُهَا	عَلٰى قُلُوبٍ	اَمْ	الْقُرْاٰنَ	اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ
O kimseler ki	Kilitleri	Kalpleri üzerinde var mı? (Ne var mı?)	Yoksa	Kuranı	Düşünmüyorlar mı? (Neyi?)

الْهُدٰى	لَهُمُ	تَبَيَّنَ	مِنْ بَعْدِ مَا	عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ	ارْتَدُّوا
Hidayet	Onlara (Ne belli oldu?)	Belli oldu (Kime?)	O şeyden sonra ki	Arkalarına (Ne zaman?)	Döndüler (Nereye döndüler?)

قَالُوا	بِاَنَّهُمْ	ذٰلِكَ ﴿٢٥﴾	لَهُمْ	وَاَمْلٰى	لَهُمْ	سَوَّلَ	الشَّيْطَانُ
Dediler (Kime?)	Çünkü onlar	Bu (Ne sebebiyledir?)	Onları	Ve uzun emellere düşürmüştür (Kimi?)	Onlara (Daha?)	Güzel gösterdi (Kime?)	Şeytan (Nedir?)

وَاللّٰهُ	فِى بَعْضِ الْاَمْرِ	سَنُطِيعُكُمْ	اللّٰهُ	نَزَّلَ	مَا	كَرِهُوا	لِلَّذِينَ
Allah (Nedir?)	Bazı hususlarda	Size uyacağız (Nerede?)	Allah (Ne dediler?)	İndirdi (Kim?)	O şeyleri ki	Çirkin gördüler (Neyi?)	O kimselere ki

يَضْرِبُونَ	الْمَلٰٓئِكَةُ	اِذَا تَوَفَّتْهُمُ	فَكَيْفَ ﴿٢٦﴾	اِسْرَارَهُمْ	يَعْلَمُ
Vuruyor oldukları halde (Nereye?)	Melekler (Melekler ne oldukları halde?)	Onların canlarını alırken (Kim?)	Nasıldır? (Ne zaman?)	Onların gizlediklerini	Bilir (Neyi?)

اَسْخَطَ	مَا	اتَّبَعُوا	بِاَنَّهُمُ	ذٰلِكَ ﴿٢٧﴾	وَاَدْبَارَهُمْ	وُجُوهَهُمْ
Gazaplandırdı (Kimi?)	O şeye ki	Tabi oldular (Neye?)	Çünkü onlar	Bu (Ne sebebiyledir?)	Arkalarına	Yüzlerine (Daha nereye?)

حَسِبَ	اَمْ ﴿٢٨﴾	اَعْمَالَهُمْ	فَاَحْبَطَ	رِضْوَانَهُ	وَكَرِهُوا	اللّٰهَ
Zannetti mi? (Kim?)	Yoksa	Onların amellerini	Ve heder etti (Neyi?)	Onun rızasını	Ve çirkin gördüler (Neyi?)	Allah’ı (Daha ne sebebiyledir?)

﴿٢٩﴾ اَضْغَانَهُمْ	اللّٰهُ	اَنْ لَنْ يُخْرِجَ	مَرَضٌ	فِى قُلُوبِهِمْ	الَّذِينَ
Onların kinlerini	Allah (Neyi?)	Çıkarmayacağını (Kim?)	Hastalık (Ne zannetti mi?)	Onların kalplerinde vardır (Ne vardır?)	O kimseler ki

وَلَوْ نَشَاءُ	لَاَرَيْنَاكَهُمْ	فَلَعَرَفْتَهُمْ	بِسِيمٰيهُمْ	وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ	
Şayet dilesek	Elbette onları sana gösterirdik	Sen de onları tanırdın (Ne ile?)	Simalarıyla	Yemin olsun ki sen onları tanırsın (Nereden tanırsın?)	

فِي لَحْنِ الْقَوْلِ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ	اَعْمَالَكُمْ ٣٠	وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ	حَتّٰى
Konuşma tarzından	Allah (Nedir?)	Bilir (Neyi?)	Onların amellerini	Sizi imtihan edeceğiz	Ta ki

نَعْلَمَ	الْمُجَاهِدِينَ	مِنْكُمْ	وَالصَّابِرِينَ	وَنَبْلُوَا	اَخْبَارَكُمْ ٣١
Bilelim (Kimi bilelim?)	Cihad edenleri (Kimden?)	Sizden (Daha kimleri?)	Sabredenleri (Daha ne diye?)	İlan edelim diye (Neyi?)	Sizin haberlerinizi

اِنَّ الَّذِينَ	كَفَرُوا	وَصَدُّوا	عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	وَشَاقُّوا	الرَّسُولَ
Muhakkak o kimseler ki	Kâfir oldular (Daha?)	Ve alıkoydular (Neden?)	Allah'ın yolundan (Daha?)	Karşı geldiler (Kime?)	Peygamber'e (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ	لَهُمُ	الْهُدٰى	لَنْ يَضُرُّوا	اللّٰهَ	شَيْـًٔا	وَسَيُحْبِطُ
Açık olduktan sonra (Kime?)	Onlara (Ne açık olduktan sonra?)	Hidayet	Asla zarar veremezler (Kime?)	Allah'a (Nasıl?)	Hiçbir zararla	Heder edecektir (Neyi?)

اَعْمَالَهُمْ ٣٢	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا	اَطِيعُوا	اللّٰهَ	وَاَطِيعُوا
Onların amellerini	Ey iman edenler!	İtaat edin (Kime?)	Allah'a (Daha ne yapın?)	Ve itaat edin (Kime?)

الرَّسُولَ	وَلَا تُبْطِلُٓوا	اَعْمَالَكُمْ ٣٣	اِنَّ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	وَصَدُّوا
Peygamber'e (Daha?)	Ve heder etmeyin (Neyi?)	Amellerinizi	Muhakkak	O kimseler ki	İnkâr ettiler (Daha ne yaptılar?)	Ve alıkoydular (Neden?)

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	ثُمَّ	مَاتُوا	وَهُمْ	كُفَّارٌ	فَلَنْ يَغْفِرَ	اللّٰهُ	لَهُمْ ٣٤
Allah'ın yolundan	Sonrada	Öldüler (Ne oldukları halde?)	Onlar (Nedir?)	Kâfirlerdir	Asla affetmeyecek (Kim?)	Allah (Kimi?)	Onları

فَلَا تَهِنُوا	وَتَدْعُٓوا	اِلَى السَّلْمِ	وَاَنْتُمُ	الْاَعْلَوْنَ	وَاللّٰهُ	مَعَكُمْ
Gevşemeyin (Daha?)	Ve yalvarmayın (Neye?)	Barışa (Ne olduğunuz halde?)	Siz (Nesiniz?)	En üstün olansınız	Allah (Nedir?)	Sizinle beraberdir

وَلَنْ يَتِرَكُمْ	اَعْمَالَكُمْ ٣٥	اِنَّمَا	الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	لَعِبٌ	وَلَهْوٌ
Size azaltmayacaktır (Neyi?)	Amellerinizi	Ancak	Dünya hayatı (Nedir?)	Oyundur (Daha nedir?)	Ve eğlencedir

وَاِنْ تُؤْمِنُوا	وَتَتَّقُوا	يُؤْتِكُمْ	اُجُورَكُمْ	وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ	اَمْوَالَكُمْ ٣٦
Şayet iman ederseniz (Daha?)	Ve korkarsanız	Size verir (Neyi?)	Ecirlerinizi	Ve sizden istemez (Neyi?)	Mallarınızı

اِنْ يَسْـَٔلْكُمُوهَا	فَيُحْفِكُمْ	تَبْخَلُوا	وَيُخْرِجْ	اَضْغَانَكُمْ ٣٧	هَٓا اَنْتُمْ
Şayet onları sizden isteseydi	Ve size üsteleseydi	Cimrilik ederdiniz	Ve çıkartırdı (Neyi?)	Kinlerinizi	İşte siz

هٰٓؤُلَٓاءِ	تُدْعَوْنَ	لِتُنْفِقُوا	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	فَمِنْكُمْ	مَنْ	يَبْخَلُ	وَمَنْ
Şu kimseler (Nesiniz?)	Çağrılıyorsunuz (Neye?)	İnfak etmeye (Nerede?)	Allah'ın yolunda	Sizden vardır (Kim?)	O kimseler ki	Cimrilik ediyor	Ve her kim ki

يَبْخَلْ	فَاِنَّمَا	يَبْخَلُ	عَنْ نَفْسِهِ	وَاللّٰهُ	الْغَنِيُّ	وَاَنْتُمُ	الْفُقَرَٓاءُ
Cimrilik ediyor	Ancak	Cimrilik eder (Kime?)	Kendine	Allah (Nedir?)	İhtiyaçsızdır (Ne olduğunuz halde?)	Hâlbuki sizler (Nesiniz?)	Muhtaçsınız

وَاِنْ تَتَوَلَّوْا	يَسْتَبْدِلْ	قَوْمًا	غَيْرَكُمْ	ثُمَّ	لَا يَكُونُٓوا	اَمْثَالَكُمْ ٣٨
Şayet yüz çevirirseniz	Getirir (Kimi?)	Bir kavmi (Öyle kavim ki)	Sizden başka	Sonra	Olmazlar (Ne gibi?)	Sizler gibi

30. Dilesek biz onları sana gösteriverirdik de, kendilerini bütün simaları ile tanırdın ve kesinlikle sen onları sözlerinin üslûbundan tanırsın, Allah ise bütün yaptıklarınızı bilir.

31. Andolsun ki sizi, içinizden cihat edenleri ve sabredenleri ortaya çıkaralım ve haberlerinizi imtihan alanına örnek yapalım diye imtihan edeceğiz.

32. Haberiniz olsun ki, o inkâr edip Allah yolundan alıkoyanlar ve gerçek kendilerine iyice belli olduktan sonra peygambere karşı gelenler, hiç bir zaman Allah'a zerre miktarı zarar verecek değillerdir. O, onların işlerini boşa çıkaracaktır.

33. Ey o bütün 0dsaiman edenler! Allah'a itaat edin ve peygambere itaat edin de amellerinizi boşa çıkarmayın!

34. Haberiniz olsun ki, inkâr edip Allah yolundan sapan sonra da kâfir oldukları halde ölenleri, Allah hiç bir zaman bağışlamaz.

35. Onun için gevşeklik etmeyin de sizler daha üstün olacakken barış için yalvarmayın! Allah sizinledir ve asla sizin amellerinize kıymaz.

36. Dünya hayatı, bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Hâlbuki siz, iman eder de iyi korunursanız, size hem ecirlerinizi verir, hem de sizden bütün mallarınızı istemez.

37. Eğer sizden onların hepsini ister de sizi çıplak bırakacak olursa, cimrilik edip dayatırsınız. O da bütün kinlerinizi meydana çıkarır.

38. İşte siz öyle kimselersiniz ki, Allah yolunda infak etmeye (gereken harcamayı yapmaya) çağrılıyorsunuz da, yine içinizden kimi (malını) kıskanıp cimrilik ediyor. Oysa kim kıskanır ise, kendine kıskanmış olur. Allah zengindir, yoksul sizsiniz, (ihtiyaç sizin)... Ve eğer tersine giderseniz, başka bir kavmi tutar yerinize getirir, sonra onlar sizin gibi olmazlar.

FETİH SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
29 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gerçekten biz sana apaçık bir fetih açtık.

2. Ki Allah, senin günahından geçmişini ve geleceğini bağışlayıp, üzerindeki nimetini tamamlayacak ve seni dosdoğru bir yola çıkaracak.

3. Ve benzersiz bir zafer ile sana Allah yardım edecek ve üstün kılacaktır.

4. O, O'dur ki, mü'minlerin kalplerine o güveni indirdi, imanları üstüne iman artırsınlar diye... Öyle ya, Allah'ındır bütün o göklerin ve yerin orduları ve Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

5. (Bu) mü'min erkekleri ve mü'min kadınları ebedi olarak içinde kalmak üzere, altından ırmaklar akar cennetlere koymak ve kusurlarını onlardan silip örtmek içindir. Allah katında bu, büyük bir kurtuluştur.

6. Ve Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkekleri, münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları, o kötülük girdabı başlarına dönesiceleri azaba uğratmak için ki, Allah, onlara gazap etmiş, lanet etmiş ve kendilerine cehennemi hazırlamıştır. Ona gidiş de ne kötüdür!

7. Allah'ındır evet, o göklerin ve yerin bütün orduları ve Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

8. Şüphesiz biz seni hem bir şahit olarak gönderdik, hem bir müjdeleyici, hem de bir uyarıcı...

9. Ki böylece Allah'a ve peygamberine iman edesiniz de, onu destekleyip saygı gösteresiniz, O'nu sabah akşam tesbih edesiniz diye...

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْفَتْحِ — آيَاتُهَا ٢٩

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّحٖيمِ	Rahim olan
اِنَّا	Muhakkak ki biz
فَتَحْنَا	Fetih ihsan ettik (Kime?)
لَكَ	Sana (Nasıl?)
فَتْحًا	Fetih ihsan etmekle (Öyle fetih ki)
مُبٖينًا ﴿١﴾	Apaçık (Niçin fetih ihsan ettik?)
لِيَغْفِرَ	Nihayetinde bağışlasın için (Kime?)
لَكَ	Sana (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyini bağışlasın diye?)
مَا تَقَدَّمَ	Önceden yaptığını (Neden?)
مِنْ ذَنْبِكَ	Günahtan (Daha neyini bağışlasın diye?)
وَمَا تَاَخَّرَ	Ve sonradan yapacağını (Daha niçin fetih ihsan ettik?)
وَيُتِمَّ	Ve tamamlasın diye (Neyi tamamlasın diye?)
نِعْمَتَهُ	Nimetini (Kim üzerine olan?)
عَلَيْكَ	Senin üzerine olan (Daha niçin fetih ihsan etti?)
وَيَهْدِيَكَ	Ve seni iletsin diye (Neye?)
صِرَاطًا	Yola (Öyle yol ki)
مُسْتَقٖيمًا ﴿٢﴾	Dosdoğru olan (Daha niye fetih ihsan ettik?)
وَيَنْصُرَكَ	Ve sana yardım etsin diye (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Nasıl?)
نَصْرًا	Yardım etmekle (Öyle yardım ki)
عَزٖيزًا ﴿٣﴾	Pek izzetli olan
هُوَ	O (Kimdir?)
الَّذٖٓى	O zattır ki
اَنْزَلَ	İndirdi (Ne indirdi?)
السَّكٖينَةَ	Güven indirdi (Nereye?)
فٖى قُلُوبِ الْمُؤْمِنٖينَ	Müminlerin kalplerine (Niçin?)
لِيَزْدَادُٓوا	Fazlalaşsınlar diye (Ne açıdan?)
اٖيمَانًا	İman açısından (Ne ile birlikte?)
مَعَ اٖيمَانِهِمْ	İmanlarıyla birlikte
وَلِلّٰهِ	Ve Allah'a aittir (Ne?)
جُنُودُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin orduları (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerin orduları
وَكَانَ	Ve daima olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olmuştur?)
عَلٖيمًا	Her şeyi bilen (Daha ne olmuştur?)
حَكٖيمًا ﴿٤﴾	Hikmet sahibi (Niçin cihadı emretti?)
لِيُدْخِلَ	Girdirmek için (Kimi girdirmek için?)
الْمُؤْمِنٖينَ	Mümin erkekleri
وَالْمُؤْمِنَاتِ	Ve mümin kadınları (Nereye?)
جَنَّاتٍ	Cennetlere (Öyle cennetler ki)
تَجْرٖى	Akıyor (Nereden?)
مِنْ تَحْتِهَا	Altlarından (Ne akıyor?)
الْاَنْهَارُ	Irmaklar akıyor (Ne oldukları halde?)
خَالِدٖينَ	Ebedi kalıcılar oldukları halde (Nerede?)
فٖيهَا	Orada (Daha niçin cihadı emretti?)
وَيُكَفِّرَ	Ve bağışlaması için (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Neyi?)
سَيِّـَٔاتِهِمْ	Günahlarını
وَكَانَ	Ve olmuştur (Ne?)
ذٰلِكَ	Bu
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah katında (Ne oldu?)
فَوْزًا	Bir kurtuluş (Öyle kurtuluş ki)
عَظٖيمًا ﴿٥﴾	Pek büyük (Daha niçin cihadı emretti?)
وَيُعَذِّبَ	Ve azap etmesi için (Kime?)
الْمُنَافِقٖينَ	Münafık erkeklere (Daha?)
وَالْمُنَافِقَاتِ	Ve münafık kadınlara (Daha?)
وَالْمُشْرِكٖينَ	Ve müşrik erkeklere (Daha?)
وَالْمُشْرِكَاتِ	Ve müşrik kadınlara (Öyle münafık müşrik kadın ve erkekler ki)
الظَّٓانّٖينَ	Zanda bulunan (Kim hakkında?)
بِاللّٰهِ	Allah hakkında (Nasıl?)
ظَنَّ السَّوْءِ	Kötü zanla
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine olsun (Ne?)
دَٓائِرَةُ السَّوْءِ	Kötülük çemberi
وَغَضِبَ	Ve gazap etmiştir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
عَلَيْهِمْ	Onlara (Daha?)
وَلَعَنَهُمْ	Ve onlara lanet etmiştir
وَاَعَدَّ	Ve hazırlamıştır (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Neyi?)
جَهَنَّمَ	Cehennemi
وَسَٓاءَتْ	Orası ne kötüdür (Ne olarak?)
مَصٖيرًا ﴿٦﴾	Varış yeri olarak
وَلِلّٰهِ	Ve Allah'a aittir (Ne?)
جُنُودُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin orduları (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerin orduları
وَكَانَ	Ve daima
اللّٰهُ	Allah (Ne olmuştur?)
عَزٖيزًا	Aziz (Daha?)
حَكٖيمًا ﴿٧﴾	Ve hikmet sahibi olmuştur
اِنَّٓا	Muhakkak ki biz
اَرْسَلْنَاكَ	Seni gönderdik (Ne olarak?)
شَاهِدًا	Şahit olarak (Daha ne olarak gönderdik?)
وَمُبَشِّرًا	Ve müjdeleyici olarak (Daha ne olarak gönderdik?)
وَنَذٖيرًا ﴿٨﴾	Ve uyarıcı olarak (Niçin?)
لِتُؤْمِنُوا	Ta ki inansınlar (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha?)
وَرَسُولِهٖ	Ve elçisine (Daha niçin?)
وَتُعَزِّرُوهُ	Ve onu desteklesinler diye (Daha?)
وَتُوَقِّرُوهُ	Ve ona saygı göstersinler diye
وَتُسَبِّحُوهُ	Ve onu tenzih etsinler diye (Ne zaman?)
بُكْرَةً	Sabah (Daha?)
وَاَصٖيلًا ﴿٩﴾	Ve akşam

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ

Onların elinin üzerindedir | Allah'ın eli (Nerededir?) | Allah'a | Ancak onlar biat etmişlerdir (Kime?) | Sana biat ediyorlar | Muhakkak o kimseler ki

فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ

Ahit verdi (Ne üzerine?) | O şeyi ki | Yerine getirirse (Neyi?) | Ve her kim | Kendi aleyhine | Caymış olur (Kimin aleyhine caymış olur?) | Ancak | Cayarsa | Her kim

عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ

Geride kalanlar (Kimden?) | Sana (Kim diyecek?) | Diyecek (Kime?) | Pek büyük olan | Mükâfat (Öyle mükâfat ki) | Allah ona verecektir (Ne verecektir?) | Allah'a | Onun üzerine (Kime ahit verdi?)

مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا

Bizim için (Ne buyurdu?) | Artık mağfiret dile (Kim için?) | Ve ailelerimiz | Mallarımız (Daha?) | Bizi alıkoydu (Ne?) | Bedevilerden (Ne diyecekler?)

يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

Güç yetirecek olan (Kim için?) | Kimdir | De ki | Kalplerinde | Yoktur | O şeyi ki | Dilleriyle (Neyi diyorlar?) | Diyorlar (Ne ile diyorlar?)

لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ

Size (Ne isterse?) | İsterse (Kime?) | Ya da | Bir zarar | Sizin hakkınızda (Ne isterse?) | Eğer isterse (Kime?) | En ufak bir şeye | Allah'tan (Neye güç yetirecek?) | Sizin için (Kimden?)

نَفْعًا بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ

Siz sandınız (Ne sandınız?) | Doğrusu | Bilici oldu | Yaptıklarınızı (Ne oldu?) | Allah (Neyi?) | Daima oldu (Kim?) | Doğrusu | Bir fayda

أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلٰى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذٰلِكَ

Bu (Neye?) | Ve güzel göründü (Ne?) | Ebediyen | Ailelerine (Ne surette?) | Ve mü'minlerin (Nereye dönemeyeceğini?) | Peygamberin (Daha kimin?) | Kesinlikle dönemeyeceğini (Kimin?)

فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ

Ve her kim | Yok olan | Bir topluluk (Öyle topluluk ki) | Ve oldunuz (Ne oldunuz?) | Kötü zanla | Ve zanda bulundunuz (Nasıl?) | Sizin gönüllerinize

لَمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

Çılgın bir ateş | Kâfirler için (Ne?) | Hazırlamışızdır (Kim için?) | Şüphesiz ki biz | Ve elçisine | Allah'a (Daha?) | İman etmezse (Kime?)

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ

Ve azaba uğratır (Kimi?) | Diliyor | O kimseyi ki | Bağışlar (Kimi?) | Ve yerin hükümranlığı | Göklerin hükümranlığı (Daha?) | Ve Allah'a aittir (Ne?)

مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ

Geride kalanlar (Ne zaman?) | Diyecek (Kim?) | Çok merhamet eden | Çok mağfiret eden (Daha?) | Allah (Ne oldu?) | Ve daima oldu (Kim?) | Diliyor | O kimseyi ki

إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلٰى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ

Onlar istiyorlar (Ne istiyorlar?) | Sizi takip edelim | Bizi bırakın | Onları almak için (Ne diyecekler?) | Ganimetlere (Ne için gittiğinizde?) | Gittiğinizde (Nereye?)

أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللّٰهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ

Bundan önce | Allah (Neden önce?) | Buyurdu (Kim?) | Böyle | Asla bizi takip etmeyeceksiniz | De ki | Allahın sözünü | Çevirmeyi (Neyi?)

فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

Azı | Ancak hariç | Anlamaz oldular | Onlar daima oldular (Ne oldular?) | Bilakis | Siz bizi kıskanıyorsunuz | Hayır doğrusu | Bunun üzerine diyecekler (Ne diyecekler?)

10. Şüphesiz sana biat edenler sırf Allah'a biat etmiş olurlar. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir. Onun için her kim cayarsa, yalnızca kendi aleyhine cayar. Her kim de Allah'a verdiği sözü yerine getirirse, O da ona, yarın büyük bir mükâfat verecektir.

11. Bedevilerden (savaştan) geri bırakılanlar yakında sana: "Bizleri mallarımız ve ailelerimiz oyaladı, onun için bizim bağışlanmamızı dile!" diyeceklerdir. Kalplerinde olmayan şeyi ağızlarıyla söyleyecekler. De ki: "Şimdi eğer Allah sizi bir zarara uğratmayı dilerse veya size bir yarar sağlamayı dilerse, Allah'a karşı kim bir şeye güç yetirebilir? Doğrusu Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

12. Doğrusu siz, peygamberin ve mü'minlerin ebedi olarak ailelerine dönemeyeceklerini sandınız. Ve bu, kalplerinizde allandı pullandı, kötü zanna düştünüz de yıkıma uğramış bir kavim oldunuz ya!

13. Her kim Allah'a ve peygamberine inanmazsa, bilsin ki, biz kâfirler için çılgın bir ateş hazırlamışızdır.

14. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, dilediği kimseyi bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

15. Sizler bir takım ganimetleri almak için koştuğunuz zaman o geri bırakılanlar yakında diyecekler ki: "Bırakın bizi, arkanızdan gelelim!" Onlar Allah'ın sözünü değiştirmek isteyecekler. De ki: "Siz bizim arkamızdan asla gelmeyeceksiniz. Hakkınızda bundan önce Allah böyle buyurdu." Ona da diyecekler ki: "Hayır, bizi kıskanıyorsunuz!" Hayır, onlar ince anlayıştan yoksun, anlayışları az kimselerdir.

16. O (savaştan) geri bırakılan bedevilere de ki: "Siz, ileride çok zorlu savaşçı bir toplulukla savaşmaya çağrılacaksınız. Onlarla savaşırsınız yahut Müslüman olurlar. Eğer itaat ederseniz, o zaman Allah size güzel bir ecir verir ve eğer bundan önce yaptığınız gibi aksine giderseniz sizi can yakıcı bir azap ile cezalandırır.

17. Köre sorumluluk yoktur, aksağa sorumluluk yoktur, hastaya da sorumluluk yoktur. Bununla beraber, her kim Allah'a ve peygamberine itaaat ederse, onu altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Ve her kim aksine giderse, onu da can yakıcı bir azap ile cezalandırır.

18. Gerçekten Allah, o ağacın altında sana biat ederlerken, o mü'minlerden razı oldu. Onların kalplerindekini bildi de, üzerlerine o güveni indirdi ve kendilerini bir yakın fetih ile ödüllendirdi.

19. Ve onları alacakları birçok ganimetlerle de ödüllendirdi. Allah, çok güçlüdür, hikmet sahibidir.

20. Allah size birçok ganimetler vaad buyurdu, onları alacaksınız. Şimdilik bunu size peşin verdi ve sizden o insanların ellerini çekti ki, mü'minlere bir delil olsun ve sizi doğru bir yola çıkarsın.

21. Bir diğer (ganimet) daha ki, ona henüz eliniz ermedi. Fakat Allah onu kuşatmıştır. Allah her şeye kadirdir.

22. Eğer o inkâr edenler sizinle çarpışsa idiler, mutlaka arkalarını döneceklerdi, sonra da ne bir dost bulabileceklerdi, ne de bir yardımcı…

23. Allah'ın öteden beri süregelen kanunu (budur). Allah'ın o kanununda bir değişiklik de bulamazsın.

قُلْ	[Ey habibim] söyle (Kime?)
لِلْمُخَلَّفِينَ	Geride kalanlara (Kimden?)
مِنَ الْاَعْرَابِ	Bedevilerden (Ne söyle?)
سَتُدْعَوْنَ	Siz yakında çağrılacaksınız (Kime karşı?)
اِلٰى قَوْمٍ	Bir topluluğa karşı (Öyle topluluk ki)
اُو۬لِى بَاْسٍ	Savaş ehli olan (Öyle savaş ehli ki)

شَد۪يدٍ	Pek çetin (Ne olduğunuz halde çağrılacaksınız?)
تُقَاتِلُونَهُمْ	Onlarla savaşacaksınız
اَوْ	Ya da
يُسْلِمُونَۚ	Boyun eğecekler
فَاِنْ تُط۪يعُوا	Eğer itaat ederseniz
يُؤْتِكُمُ	Size verir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne verir?)
اَجْراً	Mükâfat (Öyle mükâfat ki)

حَسَناًۚ	Güzel olan
وَاِنْ تَتَوَلَّوْا	Eğer yüz çevirirseniz (Ne gibi?)
كَمَا تَوَلَّيْتُمْ	Yüz çevirdiğiniz gibi (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce
يُعَذِّبْكُمْ	Sizi azaba uğratır (Ne olmakla?)
عَذَاباً	Azaba uğratmakla (Öyle azap ki)
اَل۪يماً	Can yakıcı

(١٦) لَيْسَ	Yoktur (Kime?)
عَلَى الْاَعْمٰى	Köre (Ne yoktur?)
حَرَجٌ	Bir zorlama
وَلَا	Ve yoktur (Kime?)
عَلَى الْاَعْرَجِ	Topala (Ne yoktur?)
حَرَجٌ	Bir zorlama
وَلَا	Ve yoktur (Kime?)

عَلَى الْمَر۪يضِ	Hastaya (Ne yoktur?)
حَرَجٌۜ	Bir zorlama
وَمَنْ	Her kim
يُطِعِ	İtaat ederse (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
وَرَسُولَهُ	Ve resulüne
يُدْخِلْهُ	Onu girdirir (Nereye girdirir?)
جَنَّاتٍ	Cennetlere (Öyle cennetler ki)

تَجْر۪ي	Akıyor (Nereden?)
مِنْ تَحْتِهَا	Altlarından (Ne akıyor?)
الْاَنْهَارُۚ	Irmaklar
وَمَنْ	Ve her kim
يَتَوَلَّ	Yüz çevirirse
يُعَذِّبْهُ	Onu azaba uğratır
عَذَاباً	Azaba uğratmakla (Öyle azap ki)
اَل۪يماً (١٧)	Can yakıcı

لَقَدْ	Andolsun kesinlikle
رَضِيَ	Razı olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimden?)
عَنِ الْمُؤْمِن۪ينَ	Müminlerden (Ne zaman?)
اِذْ	Hani
يُبَايِعُونَكَ	Sana biat ediyorlardı (Nerede?)
تَحْتَ الشَّجَرَةِ	O ağacın altında

فَعَلِمَ	Ve bildi (Neyi bildi?)
مَا	Ol şeyi ki
ف۪ي قُلُوبِهِمْ	Kalplerindedir
فَاَنْزَلَ	Böylelikle indirdi (Ne indirdi?)
السَّك۪ينَةَ	Güven duygusunu (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onlar üzerine
وَاَثَابَهُمْ	Ve onları ödüllendirdi (Neyle?)
فَتْحاً	Fetihle (Öyle fetih ki)

قَر۪يباًۙ	Yakın olan (Daha neyle ödüllendirdi?)
(١٨) وَمَغَانِمَ	Ve ganimetlerle (Öyle ganimetler ki)
كَث۪يرَةً	Pek çok olan (Yine öyle ganimetler ki)
يَاْخُذُونَهَاۜ	Onları alacaklar
وَكَانَ	Ve daima oldu (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne oldu?)
عَز۪يزاً	Aziz
حَك۪يماً	Ve hikmet sahibi

(١٩) وَعَدَكُمُ	Size vaat etmiştir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi vaat etmiştir?)
مَغَانِمَ	Ganimetleri (Öyle ganimetler ki)
كَث۪يرَةً	Pek çok olan (Yine öyle ganimetler ki)
تَاْخُذُونَهَا	Onları alacaksınız
فَعَجَّلَ	Ve hemen vermiştir (Kime?)
لَكُمْ	Size (Neyi?)
هٰذِه۪	Bunu

وَكَفَّ	Ve alıkoymuştur (Neyi?)
اَيْدِيَ النَّاسِ	İnsanların ellerini (Neden?)
عَنْكُمْۚ	Sizden
وَلِتَكُونَ	Ve olsun diye (Ne olsun diye?)
اٰيَةً	Bir işaret (Kim için?)
لِلْمُؤْمِن۪ينَ	Müminler için (Daha ne diye?)
وَيَهْدِيَكُمْ	Ve sizi iletsin diye (Neye?)

صِرَاطاً	Yola (Öyle yol ki)
مُسْتَق۪يماًۙ	Dosdoğru olan
(٢٠) وَاُخْرٰى	Başka olan ganimetler de vardır (Öyle ki)
لَمْ تَقْدِرُوا	Siz henüz elde edemediniz (Neyi?)
عَلَيْهَا	Onları
قَدْ اَحَاطَ	Elbette kuşatmıştır (Kim?)

اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
بِهَاۜ	Onları
وَكَانَ	Ve daima oldu (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne oldu?)
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	Her şeye
قَد۪يراً	Güç yetirici
(٢١) وَلَوْ قَاتَلَكُمُ	Şayet sizinle savaşsaydı (Kim?)
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki

كَفَرُوا	İnkâr ettiler
لَوَلَّوُا	Elbette dönerlerdi (Neyi?)
الْاَدْبَارَ	Arkalarını
ثُمَّ	Sonra
لَا يَجِدُونَ	Bulamazlardı (Ne bulamazlardı?)
وَلِيّاً	Ne bir dost
وَلَا نَص۪يراً	Ne de bir yardımcı
(٢٢) سُنَّةَ اللّٰهِ	Allah'ın kanunu olarak

الَّت۪ي	Öyle kanun ki
قَدْ خَلَتْ	Süregeldi (Ne zamandan beri?)
مِنْ قَبْلُۚ	Önceden beri
وَلَنْ تَجِدَ	Ve kesinlikle bulamazsın (Nede?)
لِسُنَّةِ اللّٰهِ	Allah'ın kanununda (Ne bulamazsın?)
تَبْد۪يلاً (٢٣)	Bir değiştirme

وَهُوَ الَّذ۪ى كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ

O (Kimdir?) | O zattır ki | Alıkoydu (Neyi?) | Onların ellerini (Kimden?) | Sizden (Daha neyi alıkoydu?) | Ve sizin ellerinizi (Kimden?) | Onlardan (Nerede?) | Mekke'nin içinde (Neden sonra?)

مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرًا

Sizi muzaffer kıldıktan sonra (Kime karşı?) | Onlara karşı | Ve daima oldu (Kim?) | Allah | Ol şeyi ki | Siz yapıyorsunuz (Ne olmuştur?) | Gören

﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

Onlar (Kimdir?) | O kimselerdir ki | İnkar ettiler | Ve sizi alıkoydular (Neden alıkoydular?) | Mescidi haramdan (Daha neyi alıkoydular?)

وَالْهَدْىَ مَعْكُوفًا اَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ

Ve kurbanları (Ne olduğu halde o kurbanlıklar?) | Durdurulmuş (Ondan bedel neden alıkoydular?) | Ulaşmasından (Nereye?) | Yerlerine | Şayet erkekler olmasaydı (Öyle erkekler ki) | Müminler

وَنِسَٓاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَؤُ۫هُمْ فَتُص۪يبَكُمْ مِنْهُمْ

Ve kadınlar [olmasaydı] (Öyle kadınlar ki) | Mümineler | Onları tanımıyorsunuz (Onlardan bedel ne olmasaydı?) | Onları çiğnemeniz | Ve bu sebeple size ilişmesi olmasaydı (Kimden?) | Onlardan (Ne ilişmesi?)

مَعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ ف۪ى رَحْمَتِه۪ مَنْ يَشَٓاءُۚ

Bir üzüntü (Ne ile?) | Bilgisizce (Niçin böyledir?) | Girdirmesi için (Kim?) | Allah (Nereye?) | Rahmetine (Kimi?) | Ol kimseyi ki | Diliyor

لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿٢٥﴾

Şayet birbirinden ayrılmış olsalardı | Elbette azaba uğratırdık (Kimi?) | O kimseleri ki | İnkar ettiler (Kimden?) | Onlardan (Nasıl?) | Azaba uğratmakla (Öyle azap ki) | Can yakıcı (Ne vakit azaba uğratırdık?)

اِذْ جَعَلَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ى قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ

O vakit ki | Koydu (Kim?) | O kimseler ki | Onlar küfrettiler (Nereye koymuştu?) | Kalplerine (Neyi koymuşlardı?) | Taassubu (Taassuptan bedel?) | Cahiliye taassubunu

فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَك۪ينَتَهُ عَلٰى رَسُولِه۪ وَعَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ وَاَلْزَمَهُمْ

Sonra indirdi (Kim?) | Allah (Neyi indirdi?) | Güven duygusunu (Kim üzerine?) | Elçisi üzerine (Daha?) | Ve müminler üzerine | Ve onlara yükledi (Neyi yükledi?)

كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُٓوا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

Takva kelimesini | Ve zaten onlar da idiler (Ne idiler?) | Daha layık idiler (Neye?) | Buna (Daha ne idiler?) | Ve buna ehil idiler | Ve daima oldu (Kim?) | Allah (Neyi?) | Her şeyi (Ne oldu?)

عَل۪يمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّۚ لَتَدْخُلُنَّ

Pek ala bilici oldu | Andolsun kesinlikle | Doğru çıkarmıştır (Kim?) | Allah (Kime?) | Elçisine (Neyi?) | Rüyasını (Nasıl?) | Hakkıyla | Elbette gireceksiniz (Nereye?)

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ اٰمِن۪ينَۙ مُحَلِّق۪ينَ رُؤُ۫سَكُمْ

Mescidi harama | Şayet dilerse (Kim?) | Allah (Ne halde?) | Güvende kimseler olarak (Daha?) | Tıraş ediciler olduğunuz halde (Neyi?) | Başlarınızı (Daha?)

وَمُقَصِّر۪ينَۙ لَا تَخَافُونَۜ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ

Ve kısaltıcılar olduğunuz halde (Ne olduğunuz halde?) | Korkmadığınız halde | Dolayısıyla [Allah] bilmiştir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Siz bilmediniz | Ve kılmıştır (Neden önce?) | Bundan önce (Ne kılmıştır?)

فَتْحًا قَر۪يبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذ۪ٓى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى

Bir fetih (Öyle fetih ki) | Pek yakın olan | O (Kimdir?) | O zattır ki | Göndermiştir (Kimi?) | Elçisini (Ne ile?) | Hidayetle (Daha ne ile?)

وَد۪ينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّ۪ينِ كُلِّه۪ۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَه۪يدًاۜ ﴿٢٨﴾

Hak dinle (Ne için göndermiştir?) | Onu üstün kılmak için (Ne üzerine?) | Dinler üzerine | Bütün dinler üzerine | Ve yeter (Kim?) | Allah (Ne olarak?) | Şahit olarak

24. Ve O, Mekke deresinde onlara karşı size zafer vermişken, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekendir. Hem Allah, her ne yaparsanız görendir.

25. Onlar, o inkâr edip de sizi Mescidi Haram'dan alıkoyanlar ve durdurulmakta olan kurbanlıkları yerine varmaktan engelleyen kimselerdir. Eğer kendilerini bilmediğiniz bir takım mü'min erkekler ve mü'min kadınları bilmeyerek çiğneyip de o yüzden şanınıza bir leke gelecek olmasaydı (ellerinizi onlardan çekmezdi). Allah dilediğini rahmetine koyacağı için, eğer onlar çekilebilselerdi elbette içlerinden o inkâr edenleri can yakıcı bir azaba uğratırdık.

26. O inkâr edenler, kalplerinde o bağnazlığı, cahiliye bağnazlığını kaynattığı sıradaydı ki, işte o zaman Allah, peygamberinin ve mü'minlerin üzerine iç huzuru ve güvenini indirdi, onların takva sözünü tutmalarını sağladı. Zaten onlar, buna layık ve ehliyetli kimseler idiler. Allah her şeyi bilendir.

27. Andolsun ki, Allah gerçekten peygamberine o rüyayı hakkıyla doğru gösterdi. Allah'ın yüceliğine yemin olsun ki, inşaallah Mescid-i Haram'a güvenlik içinde, başlarınızı kazıtarak, kırkarak korkusuzca kesin olarak gireceksiniz! Fakat Allah, sizin bilmediğiniz şeyleri bildi de, ondan önce yakın bir fetih verdi.

28. O, O'dur ki, peygamberini hidayet rehberi ve hak dini ile gönderdi, onu her dinin üstüne çıkarmak için... Şahit olarak da Allah yeter!

29. Muhammed, Allah'ın peygamberidir. Onun beraberindekiler ise, kâfirlere karşı çok çetin, kendi aralarında son derece merhametlidirler. Onları cemaatle rükû ve secde ederek, Allah'ın lütfunu ve hoşnutluğunu dilerken görürsün. Onların alametleri yüzlerindeki secdelerin izidir. Bu onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları ise; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, derken gövdesi üzerinde dosdoğru dikilmiş, çiftçilerin de hoşuna giden bir ekin gibidir. Onlarla kâfirleri öfkelendirmek için, onlardan iman edip de iyi iyi işler yapanlara Allah hem bir bağışlama vaad etti, hem de büyük bir ecir...

HUCURÂT SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
18 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o bütün iman edenler! Allah'ın ve peygamberinin önüne geçmeyin ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah işitir, bilir.

2. Ey o bütün iman edenler! Seslerinizi peygamberin sesinden üstüne çıkarmayın ve ona sözü, birbirinize bağırır gibi bağırırcasına söylemeyin! Haberiniz olmadan amelleriniz boşa gidiverir.

3. Şüphesiz Allah'ın elçisinin yanında seslerini kısanlar (var ya), işte onlar o kimselerdir ki, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlara hem bir bağışlama, hem de büyük bir ecir vardır.

4. Odaların arkasından sana bağıranlar, şüphesiz onların çoğu aklı ermeyenlerdir.

مُحَمَّدٌ	رَسُولُ اللّٰهِ	وَالَّذ۪ينَ	مَعَهُ۬	اَشِدَّاءُ	عَلَى الْكُفَّارِ	رُحَمَاءُ
Muhammed (Nedir?)	Allah'ın elçisidir	Ve o kimseler ki (Kim ile birlikte olan?)	Onunla birliktedir (Onlar nedirler?)	Katıdırlar (Kime karşı?)	Kâfirlere karşı (Daha nedirler?)	Merhamet sahibidirler (Nerede?)

بَيْنَهُمْ	تَرٰيهُمْ	رُكَّعًا	سُجَّدًا	يَبْتَغُونَ	فَضْلًا	مِنَ اللّٰهِ	وَرِضْوَانًا
Aralarında	Onları görürsün (Ne olarak?)	Rükû edenler	Ve secde edenler olarak	Dilerler (Ne dilerler?)	Lütuf (Kimden?)	Allah'tan (Daha ne dilerler?)	Ve hoşnutluk

س۪يمَاهُمْ	ف۪ي وُجُوهِهِمْ	مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ	ذٰلِكَ	مَثَلُهُمْ	فِي التَّوْرٰيةِ
Onların nişanları (Nerededir?)	Yüzlerindedir (Onların nişanları nedendir?)	Secde izindendir	İşte bu (Nedir?)	Onların vasıflarıdır (O vasıflar ne olduğu halde?)	Tevrat'ta geçen vasıflar olduğu halde (Daha?)

وَمَثَلُهُمْ	فِي الْاِنْج۪يلِ	كَزَرْعٍ	اَخْرَجَ	شَطْـَٔهُ	فَاٰزَرَهُ	فَاسْتَغْلَظَ
Onların vasıflarıdır (O vasıflar ne olduğu halde?)	İncil'de geçen vasıflar olduğu halde (Onların İncil'deki vasıfları ne gibidir?)	Bir ekin gibidir (Öyle ekin ki)	Çıkarttı (Neyini?)	Filizini	Derken onu kuvvetlendirdi	Derken kalınlaştı

فَاسْتَوٰى	عَلٰى سُوقِه۪	يُعْجِبُ	الزُّرَّاعَ	لِيَغ۪يظَ	بِهِمُ	الْكُفَّارَ	وَعَدَ	اللّٰهُ
Ve dimdik oldu (Ne üzerine?)	Sapı üzerine (Öyle ki)	Hayrete düşürüyor (Kimi?)	Ekincileri (Niçin buna benzetilmişlerdir?)	Öfkelendirsin diye (Ne ile?)	Onlarla (Kimi?)	Kâfirleri	Vaat etmiştir (Kim?)	Allah (Kime?)

الَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	مِنْهُمْ	مَغْفِرَةً	وَاَجْرًا	عَظ۪يمًا ﴿٢٩﴾
O kimselere ki	Onlar iman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi?)	Salih amelleri (Kimden?)	Onlardan (Neyi vaat etmiştir?)	Bir mağfiret	Ve bir mükâfat (Öyle mükâfat ki)	Pek büyük

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْحُجُرَاتِ — اٰيَاتُهَا ١٨

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	لَا تُقَدِّمُوا	بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ	وَرَسُولِه۪	وَاتَّقُوا
Ey iman edenler!	Geçmeyin (Nereye?)	Allah'ın önüne (Daha kimin?)	Ve onun Resulünün	Korkun (Kimden?)

اللّٰهَ	اِنَّ اللّٰهَ	سَم۪يعٌ	عَل۪يمٌ ﴿١﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	لَا تَرْفَعُٓوا
Allah'tan	Muhakkak Allah (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi görendir	Ey iman edenler!	Yükseltmeyin (Neyi?)

اَصْوَاتَكُمْ	فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ	وَلَا تَجْهَرُوا	لَهُ	بِالْقَوْلِ	كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
Seslerinizi (Nereye yükseltmeyin?)	Peygamber'in sesinin üstüne (Daha?)	Ve sesli/bağırarak yapmayın (Kime?)	Ona (Neyi?)	Sözü (Ne gibi?)	Bazınızın bağırması gibi (Kime?)

لِبَعْضٍ	اَنْ تَحْبَطَ	اَعْمَالُكُمْ	وَاَنْتُمْ	لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾
Bazınıza (Niçin sesiniz yükseltmeyin?)	Heder olur [korkusundan] dolayı (Ne?)	Amelleriniz (Ne olduğunuz halde?)	Siz (Nesiniz?)	Anlamazsınız

اِنَّ الَّذ۪ينَ	يَغُضُّونَ	اَصْوَاتَهُمْ	عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ	اُو۬لٰٓئِكَ	الَّذ۪ينَ
Muhakkak o kimseler ki	Kısıyorlar (Neyi?)	Seslerini (Nerede?)	Allah'ın resulünün yanında	İşte onlar	O kimselerdir ki

امْتَحَنَ	اللّٰهُ	قُلُوبَهُمْ	لِلتَّقْوٰى	لَهُمْ	مَغْفِرَةٌ	وَاَجْرٌ	عَظ۪يمٌ ﴿٣﴾
İmtihan etti (Kim?)	Allah (Neyi?)	Onların kalplerini (Niçin?)	Takva için	Onlar için vardır (Ne vardır?)	Bir mağfiret (Daha?)	Ve ecir (Öyle ecir ki)	Büyük

اِنَّ الَّذ۪ينَ	يُنَادُونَكَ	مِنْ وَرَٓاءِ الْحُجُرَاتِ	اَكْثَرُهُمْ	لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾
Muhakkak o kimseler ki	Sana sesleniyorlar (Nereden?)	Odaların arkasından	Onların çoğu (Nedir?)	Akılları ermezler

وَلَوْ اَنَّهُمْ	صَبَرُوا	حَتّٰى تَخْرُجَ	اِلَيْهِمْ	لَكَانَ	خَيْرًا	لَهُمْ	وَاللّٰهُ	غَفُورٌ
Şayet onlar	Sabretselerdi (Ne zamana kadar?)	Sen çıkıncaya kadar (Nereye?)	Onlara	Elbette olurdu (Ne olurdu?)	Daha hayırlı (Kim için?)	Onlar için	Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir

رَحِيمٌ ۝٥	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	اِنْ جَٓاءَكُمْ	فَاسِقٌ	بِنَبَاٍ	فَتَبَيَّنُوا
Çok merhamet edendir	Ey iman edenler!	Şayet size getirirse (Kim?)	Bir fasık (Ne getirirse?)	Bir haber	Araştırın (Niçin araştırın?)

اَنْ تُصِيبُوا	قَوْمًا	بِجَهَالَةٍ	فَتُصْبِحُوا	عَلٰى مَا	فَعَلْتُمْ	نَادِمِينَ ۝٦
İsabet etmeniz [korkusundan] dolayı (Kime?)	Bir kavme (Ne olduğunuz halde?)	Cahiller olduğunuz halde	Olursunuz (Neye?)	O şeye ki	Siz yaptınız (Ne olursunuz?)	Pişmanlar

وَاعْلَمُوا	اَنَّ فِيكُمْ	رَسُولَ اللّٰهِ	لَوْ يُطِيعُكُمْ	فِي كَثِيرٍ	مِنَ الْاَمْرِ
Biliniz ki	Muhakkak içinizdedir (Kim?)	Allah'ın elçisi	Şayet size uysa (Nerede?)	Çoğunda (Neden?)	İşlerinizden

لَعَنِتُّمْ	وَلٰكِنَّ اللّٰهَ	حَبَّبَ	اِلَيْكُمُ	الْاِيمَانَ	وَزَيَّنَهُ	فِي قُلُوبِكُمْ	وَكَرَّهَ
Sıkıntıya düşerdiniz	Fakat Allah	Sevdirdi (Kime?)	Size (Neyi?)	İmanı (Daha?)	Ve onu süsledi (Nerede?)	Kalplerinizde	Ve çirkin gördü (Kime?)

اِلَيْكُمُ	الْكُفْرَ	وَالْفُسُوقَ	وَالْعِصْيَانَ	اُولٰٓئِكَ	هُمُ	الرَّاشِدُونَ ۝٧
Size (Neyi?)	Küfrü (Daha?)	Fasıklığı (Daha?)	İsyanı	İşte onlar	Onlar (Nedirler?)	Doğru yolda olanlardır

فَضْلًا	مِنَ اللّٰهِ	وَنِعْمَةً	وَاللّٰهُ	عَلِيمٌ	حَكِيمٌ ۝٨	وَاِنْ طَٓائِفَتَانِ
Lütuf olarak (Kimden?)	Allah'tan (Daha ne olarak?)	Ve nimet olarak	Allah (Nedir?)	Her şeyi bilendir	Hikmet sahibidir	Şayet iki grup (Kimlerden?)

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	اقْتَتَلُوا	فَاَصْلِحُوا	بَيْنَهُمَا	فَاِنْ بَغَتْ	اِحْدٰيهُمَا
Müminlerden	Savaşırlarsa	Düzeltin (Neyi?)	O ikisinin arasını	Şayet saldırırsa (Kim?)	O iki gruptan biri (kime?)

عَلَى الْاُخْرٰى	فَقَاتِلُوا	الَّتِي	تَبْغِي	حَتّٰى تَفِٓيءَ	اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ	فَاِنْ فَٓاءَتْ
Diğerine	Savaşın (Kimle?)	O grupla ki	Saldırıyor (Ne zamana kadar?)	Dönünceye kadar (Neye?)	Allah'ın emrine	Şayet dönerse

فَاَصْلِحُوا	بَيْنَهُمَا	بِالْعَدْلِ	وَاَقْسِطُوا	اِنَّ اللّٰهَ	يُحِبُّ	الْمُقْسِطِينَ ۝٩
Düzeltin (Neyi?)	O ikisinin arasını (Ne ile?)	Adaletle	Ve adaletli olun	Muhakkak Allah (Nedir?)	Sever (Kimi?)	Adil davrananları

اِنَّمَا	الْمُؤْمِنُونَ	اِخْوَةٌ	فَاَصْلِحُوا	بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ	وَاتَّقُوا	اللّٰهَ	لَعَلَّكُمْ
Ancak	Müminler (Nedir?)	Kardeştir	Düzeltin (Neyi?)	Kardeşlerinizin arasını	Ve sakının (Kimden?)	Allah'tan	Umulur ki siz

تُرْحَمُونَ ۝١٠	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	لَا يَسْخَرْ	قَوْمٌ	مِنْ قَوْمٍ	عَسٰٓى
Merhamet olunursunuz	Ey iman edenler!	Hor görmesin (Kim hor görmesin?)	Bir topluluk (Kimi?)	Bir topluluğu	Umulur

اَنْ يَكُونُوا	خَيْرًا	مِنْهُمْ	وَلَا نِسَٓاءٌ	مِنْ نِسَٓاءٍ	عَسٰٓى	اَنْ يَكُنَّ	خَيْرًا
Onların olmaları (Ne olmaları?)	Daha hayırlı (Kimden?)	Onlardan	Kadınlar da hor görmesin (Kimi?)	Kadınları	Umulur	Onların olmaları (Ne olmaları?)	Daha hayırlı (Kimden?)

مِنْهُنَّ	وَلَا تَلْمِزُوا	اَنْفُسَكُمْ	وَلَا تَنَابَزُوا	بِالْاَلْقَابِ	بِئْسَ	الِاسْمُ
Onlardan	Ayıplamayın (Kimi?)	Kendinizi (Daha?)	Atışmayın (Ne ile?)	Lakaplarla	Ne kötü (Ne?)	İsimdir (Ondan bedel?)

الْفُسُوقُ	بَعْدَ الْاِيمَانِ	وَمَنْ	لَمْ يَتُبْ	فَاُولٰٓئِكَ	هُمُ	الظَّالِمُونَ ۝١١
Fasıklık (Neden sonra?)	İmandan sonra	Her kim de	Tövbe etmezse	İşte onlar	Onlar (Nedirler?)	Zalimlerdir

5. Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette haklarında daha hayırlı olurdu. Bununla beraber Allah çok bağışlayandır, merhamet edendir.

6. Ey o bütün iman edenler! Eğer size bir fasık bir haber getirirse onu iyice araştırın, sonra bilmeden bir topluluğa sataşırsınız da, yaptığınıza pişman olursunuz.

7-8. Hem biliniz ki, içinizde Allah'ın elçisi vardır. Eğer o, birçok işlerde size itaat etseydi, haliniz yaman olurdu. Fakat Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsledi, küfrü, fasıklığı ve isyanı size çirkin gösterdi. İşte onlar, Allah'ın lütfu ve nimeti ile doğruluğa ermiş olanlardır. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

9. Ve eğer mü'minlerden iki grup birbirleriyle çarpışırlarsa, hemen aralarını bulun, barıştırın. Şayet biri diğerine karşı azgınlık yapıyorsa, o zaman Allah'ın emrine dönünceye kadar, azgınlık yapanla savaşın. Eğer dönerse, yine adaletle aralarını düzeltin ve hep insaflı olun. Çünkü Allah adaletli davrananları sever.

10. Mü'minler ancak kardeştirler, onun için iki kardeşinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki, rahmete erdirilesiniz.

11. Ey o bütün iman edenler! Bir topluluk bir toplulukla alay etmesin, belki de onlar kendilerinden daha hayırlı olurlar, bir takım kadınlar da diğer kadınlarla (alay etmesin), belki o kadınlar kendilerinden daha hayırlı olurlar. Hem birbirinizi ayıplamayın ve kötü lakaplarla atışmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü isimdir! Her kim de tevbe etmezse, artık onlar kendilerine zulmedenlerdir.

12. Ey o bütün iman edenler! Zannın çoğundan kaçının! Çünkü zannın bazısı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın, birbirinizin gıybetini de yapmayın! Sizden biriniz kardeşinin ölü halindeki etini yemek ister mi hiç? Demek tiksindiniz! O halde Allah'tan korkun. Çünkü Allah, tevbeyi çok kabul edendir, çok bağışlayıcıdır.

13. Ey o bütün insanlar! Biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık, hem de sizi birbirinizle tanışanız diye millet millet, kabile kabile yaptık. Haberiniz olsun ki, Allah katında en değerliniz, en takvalınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, her şeyden haberdardır.

14. Bedeviler: "İman ettik." dediler. De ki: "Siz henüz iman etmediniz. Ve fakat henüz iman kalplerinizin içine girmemiş olduğu halde "İslâm'a girdik" deyin. Eğer Allah'a ve peygamberine itaat ederseniz, yaptıklarınızdan hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edendir."

15. Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve peygamberine iman ettikten sonra şüpheye düşmeyip, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihat etmektedirler. İşte doğrular ancak onlardır.

16. De ki: "Siz Allah'a dindarlığınızı mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah, göklerdekini ve yerdekini bilir ve Allah her şeyi bilendir."

17. İslâm'a girmiş olmalarını senin başına kakıyorlar. De ki: "İslâmınızı benim başıma kakmayın. Aksine size iman yolunu gösterdiği için Allah sizin başınıza kakar, eğer doğru kimseler iseniz."

18. Göklerin, yerin gaybını Allah bilir ve Allah, her ne yaparsanız görür.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	اجْتَنِبُوا	كَث۪يراً	مِنَ الظَّنِّۘ	اِنَّ
Ey iman edenler!	Sakının (Neden?)	Çoğundan (Neyin?)	Zannın	Muhakkak ki

بَعْضَ الظَّنِّ	اِثْمٌ	وَلَا تَجَسَّسُوا	وَلَا يَغْتَبْ	بَعْضُكُمْ	بَعْضاًۜ
Zannın bazısı (Nedir?)	Günahtır	Ve araştırmayın	Çekiştirmesin (Kim?)	Bazınız (Kimi?)	Bazınızı

اَيُحِبُّ	اَحَدُكُمْ	اَنْ يَأْكُلَ	لَحْمَ اَخ۪يهِ	مَيْتاً	فَكَرِهْتُمُوهُۜ	وَاتَّقُوا	اللّٰهَۜ
Hoşlanır mı? (Kim?)	Sizden biriniz (Neden hoşlanır mı?)	Yemekten (Neyi?)	Kardeşinin etini (Ne olduğu halde?)	Ölü olduğu halde	İşte onu çirkin gördünüz	Sakının (Kimden?)	Allah'tan

اِنَّ اللّٰهَ	تَوَّابٌ	رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾	يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	اِنَّا	خَلَقْنَاكُمْ	مِنْ ذَكَرٍ
Muhakkak Allah (Nedir?)	Tövbeleri kabul edendir	Merhamet edendir	Ey insanlar	Muhakkak biz (Neyiz?)	Sizi yarattık (Neden?)	Erkekten (Daha?)

وَاُنْثٰى	وَجَعَلْنَاكُمْ	شُعُوباً	وَقَبَٓائِلَ	لِتَعَارَفُواۜ	اِنَّ	اَكْرَمَكُمْ
Ve dişiden	Ve sizi kıldık (Ne kıldık?)	Milletler (Daha ne kıldık?)	Kabileler (Niçin böyle kıldık?)	Tanışasınız için	Muhakkak	Sizin en değerli olanınız (Nerede?)

عِنْدَ اللّٰهِ	اَتْقٰيكُمْۜ	اِنَّ اللّٰهَ	عَل۪يمٌ	خَب۪يرٌ ﴿١٣﴾	قَالَتِ	الْاَعْرَابُ	اٰمَنَّاۜ	قُلْ
Allah katında (Kimdir?)	En takva olanınızdır	Muhakkak Allah (Nedir?)	Her şeyi bilendir	Her şeyden haberdardır	Dedi (Kim?)	Bedeviler (Ne dediler?)	İman ettik	De ki (Ne de?)

لَمْ تُؤْمِنُوا	وَلٰكِنْ	قُولُٓوا	اَسْلَمْنَا	وَلَمَّا يَدْخُلِ	الْا۪يمَانُ	ف۪ي قُلُوبِكُمْۜ
İman etmediniz	Fakat	Deyin (Ne deyin?)	Teslim olduk	Henüz girmedi (Ne girmedi?)	İman (Nereye?)	Kalplerinize

وَاِنْ تُط۪يعُوا	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ	لَا يَلِتْكُمْ	مِنْ اَعْمَالِكُمْ	شَيْـٔاًۜ	اِنَّ اللّٰهَ
Şayet itaat ederseniz (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve resûlüne	Sizden eksiltmez (Neden?)	Sizin amellerinizden (Ne eksiltmez?)	Hiçbir şey	Muhakkak Allah (Nedir?)

غَفُورٌ	رَح۪يمٌ ﴿١٤﴾	اِنَّمَا	الْمُؤْمِنُونَ	الَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا	بِاللّٰهِ	وَرَسُولِه۪
Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir	Ancak	Müminler	Öyle müminler ki	İman ettiler (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve onun resulüne

ثُمَّ	لَمْ يَرْتَابُوا	وَجَاهَدُوا	بِاَمْوَالِهِمْ	وَاَنْفُسِهِمْ	ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۜ
Sonra	Şüpheye düşmediler (Daha?)	Ve cihad ettiler (Ne ile?)	Mallarıyla (Daha?)	Ve canlarıyla (Nerede cihad ettiler?)	Allah yolunda

اُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾	قُلْ	اَتُعَلِّمُونَ	اللّٰهَ	بِد۪ينِكُمْۜ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ
İşte onlar	Onlar (Kimlerdir?)	Sadık olanlardır	De (Ne de?)	Öğretiyor musunuz? (Kime?)	Allah'a	Dininizi	Allah (Nedir?)	Bilir (Neyi?)

مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِي الْاَرْضِۜ	وَاللّٰهُ	بِكُلِّ شَيْءٍ	عَل۪يمٌ ﴿١٦﴾
O şeyleri ki (O şeyler neredir?)	Göklerdedir (Daha neyi bilir?)	Ve o şeyleri ki (O şeyler neredir?)	Yerdedir	Allah	Her şeyi (Nedir?)	Bilendir

يَمُنُّونَ	عَلَيْكَ	اَنْ اَسْلَمُواۜ	قُلْ	لَا تَمُنُّوا	عَلَيَّ	اِسْلَامَكُمْۚ	بَلِ	اللّٰهُ
Kakıyorlar (Kime?)	Sana (Neyi?)	İslam'a girmelerini	De ki	Kakmayın (Kime?)	Bana (Neyi?)	İslamınızı	Bilakis	Allah

يَمُنُّ	عَلَيْكُمْ	اَنْ هَدٰيكُمْ	لِلْا۪يمَانِ	اِنْ كُنْتُمْ	صَادِق۪ينَ ﴿١٧﴾	اِنَّ اللّٰهَ
Kakar (Kime?)	Size (Neyi kakar?)	Sizi ulaştırmasını (Neye?)	İmana	Şayet iseniz (Ne iseniz?)	Sadıklar	Muhakkak ki Allah (Nedir?)

يَعْلَمُ	غَيْبَ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِۜ	وَاللّٰهُ	بَص۪يرٌ	بِمَا	تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
Bilir (Neyi?)	Göklerin gizliliklerini (Daha?)	Ve yerin	Allah (Nedir?)	Görendir (Neyi?)	O şeyleri ki	Yapıyorsunuz

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ قٓ — آيَاتُهَا ٤٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَج۪يدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُٓوا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ

Kâf | Kuran'a yemin olsun (Öyle Kuran ki) | Pek şerefli olan | Doğrusu | Şaştılar (Neye?) | Kendilerine gelmesine (Kimin?) | Bir uyarıcının (Kimden?) | İçlerinden | Ve dedi (Kim?)

الْكَافِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَج۪يبٌ ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ

İnkâr edenler (Ne dediler?) | İşte bu (Nedir?) | Bir şeydir (Öyle bir şey ki) | Şaşırtıcı | Vakit mi? | Öldüğümüz vakit mi? (Daha?) | Ve biz olmuş iken (Ne olmuş iken?) | Toprak | İşte bu (Nedir?)

رَجْعٌ بَع۪يدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ

Bir dönüştür (Öyle dönüş ki) | Pek uzak | Kesinlikle biz bildik (Neyi?) | O şeyi ki | Eksiltiyor (Ne?) | Yeryüzü (Kimden?) | Onlardan | Ve bizim katımızda vardır (Ne vardır?) | Bir kitap (Öyle kitap ki)

حَف۪يظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ فَهُمْ ف۪ٓي اَمْرٍ مَر۪يجٍ ﴿٥﴾

Koruyan | Bilakis | Onlar yalanladılar (Neyi?) | Hakkı (Ne zaman?) | Kendilerine geldiğinde | Şimdi onlar (Ne içindedirler?) | Bir hal içindedirler (Öyle hal ki) | Karmaşık

اَفَلَمْ يَنْظُرُٓوا اِلَى السَّمَٓاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا

Bakmazlar mı? (Neye bakmazlar mı?) | Göğe (Ne olduğu halde?) | Üstlerinde olduğu halde | Nasıl | Onu bina ettik | Ve onu nasıl donatmışız | Ve onda yoktur (Ne yoktur?)

مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا ف۪يهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا

Hiç yarık (Daha neye bakmazlar mı?) | Yeryüzüne | Onu döşedik (Daha?) | Ve koyduk (Nereye?) | Yeryüzüne (Ne koyduk?) | Sabit dağlar | Ve bitirdik (Nerede?)

ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُن۪يبٍ

Yeryüzünde (Neden?) | Her çiftten (Öyle her çift ki) | Gönül açan (Niçin böyle yaptık?) | Basiretini açmak için (Daha niçin?) | Ve öğüt olsun diye (Kime?) | Her kula (Öyle kul ki) | Yönelen

﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً مُبَارَكًا فَاَنْبَتْنَا بِه۪ جَنَّاتٍ

Ve indirdik (Nereden?) | Gökten (Ne indirdik?) | Su indirdik (Öyle su ki) | Bereketli olan | Ve bitirdik (Ne ile?) | Bu su ile (Ne bitirdik?) | Bahçeler (Daha ne bitirdik?)

وَحَبَّ الْحَص۪يدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَض۪يدٌ ﴿١٠﴾ رِزْقًا

Ve biçilecek olan daneyi (Daha neyi bitirdik?) | Hurma ağaçlarını (Ne halde?) | Upuzun oldukları halde | Kendileri için vardır (Ne?) | Tomurcuklar (Öyle tomurcuklar ki) | Birbirine girmiş olan (Niçin bitirdik?) | Rızk olsun diye (Kime?)

لِلْعِبَادِ وَاَحْيَيْنَا بِه۪ بَلْدَةً مَيْتًا ۚ كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ

Kullara | Ve can verdik (Ne ile?) | Bununla (Neye can verdik?) | Toprağa (Öyle toprak ki) | Ölü olan | İşte böyledir (Ne?) | Çıkmak | Yalanladı (Kimden önce?) | Onlardan önce (Kim yalanladı?)

قَوْمُ نُوحٍ وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوطٍ

Nûh kavmi (Daha kim?) | Ve Res halkı (Daha kim yalanladı?) | Ve Semûd kavmi (Daha kim yalanladı?) | Âd kavmi (Daha?) | Ve Firavun | Ve Lut'un kardeşleri (Daha kim yalanladı?)

﴿١٣﴾ وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۚ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَع۪يدِ

Eyke halkı | Ve Tübba milleti | Tamamı (Kimi?) | Yalanladı | Peygamberleri | Ve gerçekleşti (Ne?) | Benim tehdidim

﴿١٤﴾ اَفَعَي۪ينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ۚ بَلْ هُمْ ف۪ي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَد۪يدٍ ﴿١٥﴾

Yorulup aciz mi düştük? (Ne ile?) | İlk yaratışla | Bilakis | Onlar (Ne içindedirler?) | Şüphe içindedirler (Neden?) | Yaratılıştan (Öyle yaratılış ki) | Yeni

KAF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
45 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kâf ve şerefli Kur'ân'a andolsun.

2. Doğrusu kendilerine içlerinden korkutucu bir peygamber geldiğine şaştılar da kâfirler dediler ki: "Bu şaşılacak bir şey!"

3. Öldüğümüz ve bir toprak olduğumuz zaman ha? Bu, çok uzak bir dönüştür!"

4. Fakat biz yerin onlardan neyi eksilttiğini biliriz ve katımızda (her şeyi) muhafaza eden bir kitap vardır.

5. Doğrusu, gerçek kendilerine geldiği zaman yalanladılar da, şimdi karmakarışık bir durum içindeler.

6. Artık üstlerindeki göğe bir baksalar ya, biz onu nasıl bina etmişiz ve süslemişiz, hiçbir gediği yok.

7. Yeryüzünü de uzatıp yaymışız, ona ağır baskılar oturtmuşuz ve seyrine doyulmaz her türden çiftler bitirmişiz.

8. Hakka yönelen her kul için gözler gönüller açar, yaratanın kudretini hatırlatır, bir basiret göstergesi ve ibret örneği olmak üzere dersler verir.

9. Bir de gökten mübarek bir su indirip de, onunla bağlar bahçeler ve biçilecek taneler bitirmekteyiz.

10. Ve tomurcukları üst üste dizilmiş, başı göklere uzanan hurma ağaçları...

11. (Bunlar) kullara rızık içindir. Ve onunla ölü bir beldeye hayat vermekteyiz. İşte o dirilip çıkış da böyledir.

12. Onlardan önce Nuh'un kavmi, Ress halkı ve Semud da yalanladı.

13. Ad, Firavun ve Lut'un kardeşleri de...

14. Eyke halkı ve Tubba' kavmi de... Her biri gönderilen peygamberleri yalanladılar da, hak oldu azabım.

15. Yoksa biz, artık birinci yaratış nedeniyle yoruluverdik mi? Doğrusu, onlar yeni bir yaratılıştan şüphe içindelerdir.

16. Andolsun ki, gerçekten insanı biz yarattık, nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınızdır.

17. İki kayıt memuru (melek), sağda ve solda oturmuş kayıt tutarlarken...

18. (İnsan) her ne söylerse, mutlaka yanında hazır bir gözcü vardır.

19. Ve ölüm sarhoşluğu gerçekten geldiğinde: "İşte (ey insan) bu senin öteden beri kaçıp durduğun şeydir, (denir).

20. Ve Sûr'a üfürüldüğünde, işte o tehdit günüdür.

21. Ve her nefis yanında bir sevk memuru ve bir şahit olduğu halde gelmiştir.

22. "Andolsun ki, sen bundan bir gaflette idin, şimdi senden perdeni açtık. Artık bugün gözün keskindir." (denir).

23. Ve arkadaşı demiştir ki: "İşte bu, yanımda hep hazırdır.

24. (Buyrulur ki): "Atın atın cehenneme her inatçı nankörü!"

25. Hayra engel, haşarı, şüpheci kâfiri!

26. Ki, Allah'ın yanında başka ilah edinmiştir. Haydi, ikiniz atın onu şiddetli azabın içine!

27. Arkadaşı der ki: "Ey Rabbimiz! Onu ben azdırmadım, fakat kendisi derin bir sapıklık içindeydi!"

28. Buyurur ki: "Huzurumda çekişmeyin, ben size önceden uyarı göndermiş iken...

29. Benim katımda söz değiştirilmez ve ben kullara zulmedici değilim."

30. O gün ki, cehenneme: "Doldun mu?" diyeceğiz. O da: "Daha var mı?" diyecek.

31. Cennet de takva sahiplerine uzak olmayarak, yaklaştırılmış olacak.

32. İşte bu, o size söz verilen, her bir tevbekâra, görevine riayet edene...

33. Görmediği halde Rahman'dan korkup, O'na yönelen bir kalple gelen kimselere...

34. Girin ona bir selam ile, bu işte o ebedilik günü...

35. Orada onlara ne dilerlerse var, bizim katımızda ise daha fazlası vardır.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِه۪ نَفْسُهُۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ

Andolsun kesinlikle | Biz yarattık (Kim?) | İnsanı | Halbuki biz biliyoruz | Ol şeyi ki | Fısıldıyor (Kime?) | Kendisine (Ne?) | Nefsi | Ve biz (Neyiz?) | Daha yakınız (Kime?) | İnsana (Neden daha yakınız?)

مِنْ حَبْلِ الْوَر۪يدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَم۪ينِ وَعَنِ الشِّمَالِ

Şah damarından | Hani | Zabıt tutar (Kim?) | İki zabıtçı (Nerededir?) | Sağındadır | Ve solundadır (Kim?)

قَع۪يدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَق۪يبٌ عَت۪يدٌ ﴿١٨﴾ وَجَٓاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ

Oturanlar | [İnsan] söylemez (Ne söylemez?) | Hiçbir söz | Ancak [söylerse] | Yanında vardır (Ne vardır?) | Bir gözetleyici (Öyle gözetleyici ki) | Hazır bulunan | Ve getirir (Ne getirir?) | Ölüm sarhoşluğu (Neyi getirir?)

بِالْحَقِّۜ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَح۪يدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِۜ ذٰلِكَ

Gerçeği | İşte bu | O şeydir ki | Sen sürekli oldun (Neden?) | Bundan (Ne oldun?) | Kaçar oldun | Ve üfürülür (Neye?) | Sura | İşte bu (Nedir?)

يَوْمُ الْوَع۪يدِ ﴿٢٠﴾ وَجَٓاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَٓائِقٌ وَشَه۪يدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ

Tehdit edilen gündür | Ve gelir (Kim gelir?) | Her kişi (Nasıl gelir?) | Kendisiyle birlikte var olduğu halde (Kim?) | Bir sevk eden (Daha kim?) | Ve bir şahit | (Ne denir?) Andolsun kesinlikle | Sen idin (Ne içinde idin?)

ف۪ي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَٓاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَد۪يدٌ

Bir gaflet içinde idin (Neden?) | Bundan | Derhal biz kaldırdık (Kimden?) | Senden (Neyi kaldırdık?) | Perdeni | Artık senin gözün (Ne zaman?) | Bugün (Nedir?) | Keskindir

﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَر۪ينُهُ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَت۪يدٌۜ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا ف۪ي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ

Ve der (Kim?) | Yanındaki arkadaşı (Ne der?) | İşte bu (Bundan bedel?) | O ki | Yanımda (Nedir?) | Hazırdır | (Ne denir?) Atın atın (Nereye?) | Cehenneme (Kimi atın?) | Her kâfiri (Öyle kâfir ki)

عَن۪يدٍۙ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُر۪يبٍۙ ﴿٢٥﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهاً

İnatçı olan (Yine öyle kâfir ki) | Çokça engelleyen (Neyi?) | Hayrı (Yine öyle kâfir ki) | Haddi aşan (Yine öyle kâfir ki) | Şüpheci | O kimse ki | Kıldı (Kim ile birlikte?) | Allah'la birlikte (Ne kıldı?) | Bir ilah (Öyle ilah ki)

اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّد۪يدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَر۪ينُهُ رَبَّنَا مَٓا اَطْغَيْتُهُ

Başka olan | Onu atın atın (Neye?) | Azaba (Öyle azap ki) | Şiddetli olan | Der (Kim?) | O kişinin arkadaşı (Ne der?) | Ey rabbimiz | Ben onu azdırmadım

وَلٰكِنْ كَانَ ف۪ي ضَلَالٍ بَع۪يدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ

Fakat | Kendisi daima oldu (Ne içinde oldu?) | Sapkınlık içinde (Öyle sapkınlık ki) | Derin | Dedi (Ne?) | Çekişmeyin (Nerede?) | Huzurumda (Kime?) | Ve kesinlikle ben sunmuştum

اِلَيْكُمْ بِالْوَع۪يدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَٓا اَنَا۬ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٢٩﴾

Size (Neyi?) | Tehdidimi | Değiştirilmez (Ne?) | Söz (Nerede?) | Huzurumda | Ve ben değilim (Ne değilim?) | Zulmedici (Kime?) | Kullara (Ne vakit ben zalim değilimdir?)

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَز۪يدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ

O günde ki | Biz deriz (Neye deriz?) | Cehenneme (Ne deriz?) | Doldun mu? | Ve o da der (Ne der?) | Daha fazla var mı? | Ve yakınlaştırılır (Ne?)

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّق۪ينَ غَيْرَ بَع۪يدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَف۪يظٍۚ

Cennet (Kime?) | Takva sahiplerine (Ne olduğu halde o cennet?) | Uzak olmadığı halde | (Ne denir?) İşte bu (Nedir?) | Ol şeydir ki | Siz vaat ediliyordunuz | Çokça yönelen içindir (Öyle çokça yönelen ki) | Buyruklarını gözeten (Ondan bedel?)

﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَٓاءَ بِقَلْبٍ مُن۪يبٍۙ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا

O kimse ki | Korktu (Kimden?) | Rahmandan (Ne olduğu halde?) | Gayb olduğu/görmediği halde | Ve geldi (Ne ile geldi?) | Kalple (Öyle kalp ki) | Yönelmiş olan | (Ne denir?) Oraya girin (Ne ile?)

بِسَلَامٍۜ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُ۫نَ ف۪يهَا وَلَدَيْنَا مَز۪يدٌ ﴿٣٥﴾

Selametle | İşte bu (Nedir?) | Ebedilik günüdür | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Ol şeyi ki | Diliyorlar | Orada | Ve katımızda vardır (Ne vardır?) | Fazlası

وَكَمْ	اَهْلَكْنَا	قَبْلَهُمْ	مِنْ قَرْنٍ	هُمْ	اَشَدُّ	مِنْهُمْ	بَطْشًا
Ve nicesini	Helak ettik *(Kimden önce?)*	Onlardan önce *(Neden?)*	Nesillerden *(Öyle nesiller ki)*	Onlar *(Nedir?)*	Daha çetindir *(Kimden?)*	Bunlardan *(Ne bakımdan?)*	Güç bakımından

فَنَقَّبُوا	فِى الْبِلَادِ	هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾	اِنَّ فِى ذٰلِكَ	لَذِكْرٰى
Ve dolaşıp durdular *(Nerede dolaşıp durdular?)*	Beldelerde	Kaçacak yer var mı?	Muhakkak ki bunda vardır *(Ne vardır?)*	Elbette ders vardır *(Kim için?)*

لِمَنْ	كَانَ	لَهُ	قَلْبٌ	اَوْ	اَلْقَى	السَّمْعَ	وَهُوَ	شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾	وَلَقَدْ
O kimse için ki	Olmuştur *(Kim için?)*	Kendisi için *(Ne?)*	Kalp	Ya da	Vermiştir *(Neyi?)*	Kulağını *(Nasıl?)*	Halbuki O *(Nedir?)*	Şahittir	Andolsun kesinlikle

خَلَقْنَا	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	وَمَا بَيْنَهُمَا	فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ	وَمَا مَسَّنَا
Biz yarattık *(Neyi?)*	Gökleri *(Daha?)*	Yeri *(Daha?)*	Ve ikisi arasındakileri *(Ne sürede yarattık?)*	Altı günde	Ve bize ilişmedi *(Ne?)*

مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾	فَاصْبِرْ	عَلٰى مَا	يَقُولُونَ	وَسَبِّحْ	بِحَمْدِ رَبِّكَ
Hiçbir yorgunluk	O halde sabret *(Neye sabret?)*	Ol şeylere ki	Diyorlar	Ve tesbih et *(Ne ile birlikte?)*	Rabbine hamdetmekle birlikte *(Neden önce?)*

قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ	وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾	وَمِنَ الَّيْلِ	فَسَبِّحْهُ
Güneş doğmadan önce *(Daha neden önce?)*	Ve güneş batmadan önce	Ve gecenin bir bölümünde	Onu tesbih et *(Daha ne zaman tesbih et?)*

وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾	وَاسْتَمِعْ	يَوْمَ يُنَادِ	الْمُنَادِ	مِنْ مَكَانٍ	قَرِيبٍ ﴿٤١﴾
Secdelerin ardından	Kulak ver *(Neye kulak ver?)*	Çağıracağı güne *(Kimin?)*	Çağıranın *(Nereden çağıracağı?)*	Bir yerden *(Öyle yer ki)*	Yakın olan *(Çağrılacağı günden bedel?)*

يَوْمَ	يَسْمَعُونَ	الصَّيْحَةَ	بِالْحَقِّ	ذٰلِكَ	يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾	اِنَّا	نَحْنُ
O gün ki	İşitirler *(Neyi işitirler?)*	Çığlığı *(Ne ile?)*	Hak ile	İşte bu *(Nedir?)*	Çıkış günüdür	Muhakkak ki biz	Biz

نُحْيِى	وَنُمِيتُ	وَاِلَيْنَا	الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾	يَوْمَ	تَشَقَّقُ	الْاَرْضُ	عَنْهُمْ
Diriltiriz	Ve öldürürüz	Ve yalnız bizedir *(Ne?)*	Dönüş *(O günden bedel?)*	O gün ki	Yarılır *(Ne yarılır?)*	Yer *(Kimden?)*	Onlardan *(Onlar ne oldukları halde çıkarlar?)*

سِرَاعًا	ذٰلِكَ	حَشْرٌ	عَلَيْنَا	يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾	نَحْنُ	اَعْلَمُ	بِمَا	يَقُولُونَ
Acele edici oldukları halde	İşte bu *(Nedir?)*	Bir toplamadır	Bizim üzerimize *(Öyle toplama ki)*	Kolay olan	Biz	En iyi bileniz *(Neyi?)*	Ol şeyi ki	Diyorlar

وَمَا اَنْتَ	عَلَيْهِمْ	بِجَبَّارٍ	فَذَكِّرْ	بِالْقُرْاٰنِ	مَنْ	يَخَافُ	وَعِيدِ ﴿٤٥﴾
Ve sen olmadın *(Kim üzerine?)*	Onların üzerine *(Ne olmadın?)*	Bir zorlayıcı	O halde öğüt ver *(Ne ile?)*	Kur'an'la *(Kime?)*	O kimseye ki	Korkuyor *(Neden korkuyor?)*	Tehdidimden

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الذَّارِيَاتِ — آيَاتُهَا ٦٠

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

وَالذَّارِيَاتِ	ذَرْوًا ﴿١﴾	فَالْحَامِلَاتِ	وِقْرًا ﴿٢﴾	فَالْجَارِيَاتِ	يُسْرًا ﴿٣﴾
Yemin olsun savuranlara *(Ne olmakla?)*	Savurmakla *(Daha neye yemin olsun?)*	Taşıyanlara *(Ne taşıyan?)*	Yük *(Daha neye yemin olsun?)*	Akanlara *(Nasıl akıyor?)*	Kolaylıkla *(Daha kime yemin olsun?)*

فَالْمُقَسِّمَاتِ	اَمْرًا ﴿٤﴾	اِنَّمَا تُوعَدُونَ	لَصَادِقٌ ﴿٥﴾	وَاِنَّ الدِّينَ	لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾
Taksim edenlere *(Neyi?)*	İşi	Muhakkak size yapılan vaat *(O nedir?)*	Doğrudur	Muhakkak ki ceza *(Nedir?)*	Gerçekleşecektir

36. Hem onlardan önce, kendilerinden daha güçlü, kuvvetli ve beldeleri delik deşik etmiş olan nice nesilleri helâk ettik, var mı bir kaçamak?

37. Şüphesiz bu söylenende kalbi olan yahut şahit olarak kulak veren kimse için uyandıracak bir öğüt vardır.

38. Andolsun ki, biz o gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde yarattık. Bize bir yorgunluk da dokunmadı.

39. O halde onların sözlerine karşı sabret ve Rabbini güneş doğmadan önce ve batmadan önce hamd ile tesbih et!

40. Geceden (bir vakitte) de onu tesbih et, hem de secdelerin ardından da...

41. Ve o seslenenin yakın bir yerden bağıracağı günü dinle.

42. Hakka çağıran o haykırışı işitecekleri gün, işte o (kabirlerden) çıkış günüdür.

43. Şüphesiz ki biz, biziz! Hem diriltiriz, hem öldürürüz ve dönüş de bizedir.

44. O gün ki, yeryüzü onlardan ayrılır, hızlıca koşarlar! O bir haşirdir ki, ancak bize kolaydır.

45. Biz onların ne söylediklerini çok iyi biliyoruz. Bununla beraber sen onlara karşı bir zorba değilsin. Şimdi sen benim tehditlerimden korkacaklara bu Kur'an ile öğüt ver!

ZÂRİYÂT SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
60 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O tozdurup savuranlara,

2. Derken bir ağırlık taşıyanlara,

3. Derken (gemiler, trenler, otomobiller gibi) bir kolaylıkla akıp gidenlere,

4. Derken bir iş bölümü yapanlara yemin olsun ki,

5. Kuşkusuz o size vaat edilen kesinlikle doğrudur.

6. Ve muhakkak ki, ceza kesinlikle gerçekleşecektir.

7. O sağlam ve düzgün dokunmuş hâreli kumaş gibi olan, o güzel ve yüksek göğe yemin ederim ki,
8. Siz pek çelişkili bir söz içinde bulunuyorsunuz.
9. Ondan çevrilen çevrilir.
10. O kahrolası yalancılar!
11. Ki onlar, bir sarhoşluk içinde ne yaptığını bilmezler.
12. Soruyorlar: "Ne zaman o ceza günü?"
13. Ateş üzerinde kıvranacakları gün...
14. Tadın azabınızı... Bu işte o sizin acele istediğiniz şey...
15. Şüphesiz ki, takva sahipleri, cennetlerde pınar başlarındadırlar.
16. Rablerinin kendilerine verdiğini alarak... Çünkü onlar, bundan önce güzel şeyler yapmayı adet edinmişlerdi.
17. Geceden pek az uyuyorlardı.
18. Ve seher vakitlerinde hep istiğfar ederlerdi.
19. Ve mallarında isteyen ve muhtaç olan kimseler için bir hak vardı.
20. Yeryüzünde de kesin inanç sahipleri için birçok âyetler vardır.
21. Nefislerinizde de... Hâlâ görmeyecek misiniz?
22. Gökte de rızkınız ve o size söz verilen şey (var).
23. İşte o göğün ve yerin Rabbine andolsun ki, o şüphesiz gerçektir, tıpkı sizin konuşmanız gibi.
24. İbrahim'in ikram olunan misafirlerinin kıssası geldi mi sana?
25. Yanına girdikleri zaman: "Selam!" dediler. O da: "Selam! Görülmedik bir kavim!" dedi.
26. Hemen bir bahane ile ailesine gitti, semiz bir dana (keserek pişirip) getirdi de,
27. Onu yakınlarına koydu: "Yemeğe buyurmaz mısınız?" dedi.
28. O zaman onlardan ötürü içine bir korku düştü. "Korkma!" dediler ve kendisine âlim bir oğul müjdelediler.
29. Bunun üzerine karısı bir çığlık içinde döndü, elini yüzüne çarptı ve: "Kısır bir kocakarı (çocuk mu doğurur)?" dedi.
30. (Onlar) dediler ki: "Öyle... Rabbin buyurdu. Şüphesiz hikmet sahibi O, her şeyi bilen O."

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ اِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ

Göğe yemin olsun (Öyle gök ki) | Yollar/yörüngeler sahibi | Muhakkak ki siz (Neredesiniz?) | Bir sözdesiniz (Öyle söz ki) | Muhtelif | Döndürülür (Kimden?)

عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ اَلَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ

Ondan (Kim?) | O kimse ki | Döndürüldü | Gebersin/kahrolsun (Kim?) | Yalancılar | O kimseler ki | Onlar | Cehalet içinde (Nedirler?) | Gafildirler

﴿١١﴾ يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾

Soruyorlar (Neyi?) | Ne zamandır? (Ne?) | Ceza günü? | O gün ki | Onlar | Ateş üzerinde (Nedirler?) | İşkence edilirler (Ne denilir?)

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ

Tadın (Neyi?) | Azabınızı | Bu (Nedir?) | O şeydir ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Onu | Acele istiyordunuz | Şüphesiz muttakiler (Neredediler?)

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ اٰخِذِينَ مَا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ

Cennetlerde/bahçelerdedirler | Ve pınarlardadır (Onlar ne oldukları halde?) | Alıcılar oldukları halde (Neyi?) | O şeyleri ki | Onlara verdi (Kim?) | Rableri | Muhakkak ki onlar (Nedir?) | İdiler (Ne zaman?) | Bundan önce (Ne idiler?)

مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ

İyilik yapan kimseler | İdiler | Az [bir süre] (Neden?) | Geceden (Ne idiler?) | Uyurlardı | Seher vaktinde de

هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾

Onlar (Nedir?) | İstiğfar ederlerdi | Onların mallarında vardı (Ne vardı?) | Hak vardı (Kim için?) | İsteyen kimse için (Daha?) | Ve yoksul için

وَفِي الْاَرْضِ اٰيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

Yerde vardır (Ne vardır?) | Ayetler (Kim için?) | Kesin olarak inananlar için | Nefislerinizde de vardır | Hala görmeyecek misiniz?

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ

Semadadır (Ne?) | Sizin rızkınız (Daha ne semadadır?) | Ve o şey ki | Siz vaat ediliyorsunuz | Göğün Rabbine (Daha?) | Ve yerin Rabbine andolsun ki

اِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيمَ

Muhakkak o (Nedir?) | Elbette haktır (Öyle hak ki) | Sizin olmanız gibi (Ne?) | Konuşuyorsunuz | Sana geldi mi? (Ne geldi mi?) | İbrahim'in misafirlerinin haberi (Öyle misafirleri ki)

الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ

İkram edilmişler | Hani | Girmişlerdi (Nereye?) | Onun huzuruna | Ve dediler (Ne dediler?) | Selam [dediler] | Dedi (Ne dedi?) | Selam [dedi] | Bir kavim (Öyle kavim ki)

مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ اِلٰى اَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ اِلَيْهِمْ

Görülmemişler | Gitti (Kime?) | Ailesine | Ve getirdi (Ne?) | Bir buzağı (Öyle buzağı ki) | Semiz | Onu yaklaştırdı (Kime?) | Onlara

قَالَ اَلَا تَاْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ

Dedi ki | Yemez misiniz? | Ve gizledi (Kimden?) | Onlardan (Ne gizledi?) | Korku | Dediler ki | Korkma | Ve onu müjdelediler (Ne ile?)

بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ

Bir oğlan çocuğu ile (Öyle çocuk ki) | Bilgili | Döndü (Kim?) | Hanımı (Ne olduğu halde döndü?) | Çığlık içinde | Ve vurdu (Neye?) | Yüzüne | Ve dedi ki

عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

Kocakarı (Öyle kocakarı ki) | Kısır | Dediler ki | İşte böyle | Dedi (Kim?) | Rabbin | Muhakkak o | O (Nedir?) | Hikmet sahibidir | Her şeyi bilendir

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلٰى قَوْمٍ

Bir kavme (Öyle bir kavme ki) | Gönderildik (Kime?) | Muhakkak ki biz | Dediler ki | Ey elçiler | Göreviniz nedir? | Dedi ki

مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً

Damgalanmış (Nerede?) | Çamurdan (O taşlar ne olduğu halde?) | Taş (Öyle taşlar ki?) | Onların üstüne (Ne salmak için?) | (Niçin gönderildik?) Salmak için (Kime?) | Suçlular

عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

Müminlerden (Kimlerden?) | Orada (Nerede?) | İdi | O kimseleri ki | Ve çıkardık (Kimi?) | Aşırı gidenler için | Rabbinin katında (Kim için damgalanmış?)

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا اٰيَةً

Alamet (Kim için?) | Orada (Ne bıraktık?) | Bıraktık (Nerede?) | Müslümanlardan | Bir ev dışında (Kimlerden?) | Orada (Ne bulamadık?) | Bulamadık (Nerede?)

لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسٰى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ

Onu gönderdik (Kime?) | Hani | Musa'da da | Can yakıcı | Azaptan (Öyle azap ki) | Korkuyor (Neden?) | O kimseler için ki

اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ

Delidir | Ya da | Sihirbazdır | Ve dedi (Nedir?) | Erkânıyla birlikte | Yüz çevirdi (Ne ile?) | Apaçık | Delille (Öyle delil ki) | Firavun'a (Ne ile?)

﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ

Âd kavminde de vardır | [Kendi kendini] kınayıcı | O olduğu halde (Ne olduğu halde?) | Deryaya/suya | Ve onları attık (Nereye?) | Onun ordusunu da | Ve onu yakaladık (Daha kimi?)

اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ

Üzerinden | Geçti (Nereden?) | Hiçbir şeyi (Öyle şey ki) | Bırakmıyordu (Neyi?) | Kasıp kavuran | Rüzgârı (Öyle rüzgâr ki) | Onlara (Neyi göndermiştik?) | Göndermiştik (Kime?) | O vakit ki

اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ اِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى حِينٍ

Bir zamana kadar | Faydalanın (Ne zamana kadar?) | Onlara (Ne denilmişti?) | Denilmişti (Kime?) | Hani | Semud kavminde de vardır | Kül gibi | Onu yapıyordu (Ne gibi?) | Ancak

﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾

Bakıyorlar | Halbuki onlar (Nedirler?) | Yıldırım | Böylece onları yakaladı (Ne?) | Rablerinin emrinden | Azgınlık edip çıktılar (Neden?)

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ

Bundan önce | Nuh'un kavmini de [helak ettik] (Ne zaman?) | Yardım edilenler | Ve olmadılar (Ne?) | Ayağa kalmaya | Güç yetiremediler (Neye?)

اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ

Genişletmekteyiz | Ve muhakkak ki biz | Güçle | Onu bina ettik (Ne ile?) | Göğü | Fasıklar | Bir kavim | İdiler (Ne?) | Çünkü onlar

﴿٤٧﴾ وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا

Yarattık (Ne yarattık?) | Her şeyden | Yayıcılarız | [Biz] ne güzel | Onu yaydık | Yeri de

زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوا اِلَى اللّٰهِ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ

Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki) | Ondan (Neyim?) | Sizin için | Muhakkak ki ben | Allah'a | O halde kaçın (Kime?) | Düşünesiniz diye | Ta ki siz | İki çift

مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

Apaçık | Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki) | Ondan (Neyim?) | Sizin için | Muhakkak ki ben | Başka | İlah (Öyle ilah ki) | Allah ile beraber (Kimle beraber?) | Ve uydurmayın (Ne uydurmayın?) | Apaçık

31. İbrahim: "O halde asıl göreviniz nedir ey elçiler?" dedi.

32. Dediler ki: "Biz suçlu bir kavme gönderildik,

33. Üzerlerine çamurdan taşlar salmak için…

34. (Bu taşlar) aşırı gidenler için Rabbinin katında damgalanmışlardır."

35. Sonuçta orada bulunan mü'minleri çıkardık.

36. Fakat orada bir evden başka Müslüman da bulmadık.

37. Ve orada can yakıcı bir azaptan korkacaklar için bir âyet bıraktık.

38. Bir de Musa'da (ibret verici deliller vardır) ki, onu açık bir delille Firavun'a gönderdik de,

39. O (Firavun) bütün gücüyle tersine gitti: "Bu bir sihirbaz veya delidir!" dedi.

40. Bunun üzerine biz de tuttuk kendisini ve ordularını denize fırlatıverdik, alçaklık ederken o aşağılık herif…

41. Bir de Ad (kavminde de…) Ki üzerlerine o köklerini kesen rüzgârı salıvermiştik.

42. (O rüzgâr) uğradığı hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka onu çürütüp kül gibi ediyordu.

43. Bir de Semud'da da… Ki onlara: "Bir zamana kadar istifade edin." denilmişti de,

44. Rablerinin emrine karşı azgınlık ettiler. Bu yüzden bakınıp dururlarken o yıldırım kendilerini yakalayıverdi.

45. O zaman ayağa kalkmaya güç yetiremediler, bir yardım da görmediler.

46. Daha önce de Nuh kavmini (helâk ettik). Çünkü onlar hep yoldan çıkmış birer kavim idiler.

47. Bir de göğe bakın, biz onu kuvvetle bina ettik ve şüphe yok ki, biz çok genişleticiyiz.

48. Yeryüzünü döşedik, bakınız biz ne güzel döşeriz.

49. Hem her şeyden iki çift yarattık ki, düşünesiniz.

50. O halde hemen Allah'a kaçın, haberiniz olsun ki, ben size ondan gelen açık bir uyarıcıyım.

51. Ve Allah'la beraber başka bir ilah uydurmayın, haberiniz olsun ki, ben size ondan gelen açık bir uyarıcıyım.

52. Böyle, bunlardan öncekiler bir peygamber gelince (onun hakkında): "Ya sihirbaz, ya delidir." dediler.

53. Hep bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler! Hayır, hep onlar azgın kavimler.

54. Onun için onlardan yüz çevir, artık sen kınanacak değilsin!

55. Bununla beraber öğüt vermeye devam et, çünkü öğüt mü'minlere fayda verir.

56. Ve ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.

57. Ben onlardan bir rızık istemiyorum. Bana yemek yedirmelerini de istemiyorum.

58. Şüphesiz Allah bol rızık verendir, sarsılmaz kuvvet sahibi O'dur.

59. Onun için muhakkak o zulmedenlere arkadaşlarının payı gibi, dolgun bir pay vardır, şimdi onu acele istemesinler!

60. Artık o kendilerine vaadolunan o günlerden ötürü vay o inkâr edenlere!

TÛR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
49 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yemin olsun o Tur'a,

2. Ve yazılmış bir kitaba,

3. Yayılmış bir sayfada,

4. Ve Beyt-i Ma'mûr'a,

5. Yükseltilmiş tavana,

6. Ve kaynatılmış denize ki,

7. Rabbinin azabı muhakkak olacak.

8. Yoktur onu hiçbir savuşturacak.

9. O gün gök bir çalkanışla çalkalanır,

10. Dağlar da bir yürüyüş yürür...

11. Vay artık o gün, o yalan diyenlere,

12. Ki onlar, daldıkları bir batakta oynayıp duruyorlar.

13. O gün ki, cehenneme itilip atılırlar:

14. "İşte bu sizin o yalan deyip durduğunuz ateş!" diye.

كَذٰلِكَ	مَٓا اَتَى	الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	مِنْ رَسُولٍ	اِلَّا	قَالُوا	سَاحِرٌ
İşte böylece	Gelmedi (Kime?)	O kimselere ki	Onlardan öncedir (Kim gelmedi?)	Bir peygamber	Ancak	Dediler ki	Sihirbazdır

اَوْ	مَجْنُونٌ ۝٥٢	اَتَوَاصَوْا	بِهِ	بَلْ	هُمْ	قَوْمٌ	طَاغُونَ ۝٥٣	فَتَوَلَّ	عَنْهُمْ
Veya	Delidir	Vasiyetleştiler mi? (Neyi?)	Onu	Bilakis	Onlar (Nedir?)	Bir kavimdir (Öyle kavim ki)	Azgınlar	Artık yüz çevir (Kimden?)	Onlardan

فَمَٓا اَنْتَ	بِمَلُومٍ ۝٥٤	وَذَكِّرْ	فَاِنَّ الذِّكْرٰى	تَنْفَعُ	الْمُؤْمِنِينَ ۝٥٥
Sen değilsin (Ne değilsin?)	Kınanacak	Öğüt ver	Zira öğüt (Nedir?)	Fayda verir (Kime?)	Müminlere

وَمَا خَلَقْتُ	الْجِنَّ	وَالْاِنْسَ	اِلَّا	لِيَعْبُدُونِ ۝٥٦	مَٓا اُرِيدُ	مِنْهُمْ
Ben yaratmadım (Kimi?)	Cinleri (Daha?)	Ve insanları	Ancak (Niye yarattım?)	Bana ibadet etsinler diye	İstemiyorum (Kimden?)	Onlardan (Ne istemiyorum?)

مِنْ رِزْقٍ	وَمَٓا اُرِيدُ	اَنْ يُطْعِمُونِ ۝٥٧	اِنَّ اللّٰهَ	هُوَ	الرَّزَّاقُ	ذُو الْقُوَّةِ
Hiçbir rızık	Ve istemiyorum (Ne istemiyorum?)	Beni yedirmelerini	Muhakkak Allah	O (Kimdir?)	Rızık verendir (Daha?)	Kuvvet sahibidir (Daha?)

الْمَتِينُ ۝٥٨	فَاِنَّ	لِلَّذِينَ	ظَلَمُوا	ذَنُوبًا	مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ
Metindir	Muhakkak ki	O kimseler için vardır ki	Zulmettiler (Ne vardır?)	Suçlar (Ne gibi?)	Arkadaşlarının suçu gibi

فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ۝٥٩	فَوَيْلٌ	لِلَّذِينَ	كَفَرُوا	مِنْ يَوْمِهِمُ	الَّذِى	يُوعَدُونَ ۝٦٠
Acele etmesinler	Yazıklar olsun (Kime?)	O kimselere ki	Kâfir oldular (Ne zaman?)	O günlerinde	Öyle gün ki	Vaat ediliyorlardı

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الطُّورِ — آيَاتُهَا ٤٩

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

وَالطُّورِ ۝١	وَكِتَابٍ	مَسْطُورٍ ۝٢	فِى رَقٍّ	مَنْشُورٍ ۝٣	وَالْبَيْتِ
Tura yemin olsun (Daha neye yemin olsun?)	Ve kitaba yemin olsun (Öyle kitap ki)	Yazılı olan (Nerede yazılı olan?)	İnce bir deride (Öyle deri ki)	Yayılmış olan (Daha neye yemin olsun?)	Eve (Öyle ev ki)

الْمَعْمُورِ ۝٤	وَالسَّقْفِ	الْمَرْفُوعِ ۝٥	وَالْبَحْرِ	الْمَسْجُورِ
Mamur olan (Daha neye yemin olsun?)	Semaya (Öyle sema ki)	Yükseltilmiş (Daha neye yemin olsun?)	Denize (Öyle deniz ki)	Doldurulmuş

۝٦ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ	لَوَاقِعٌ ۝٧	مَا لَهُ	مِنْ دَافِعٍ ۝٨	يَوْمَ	تَمُورُ
Muhakkak ki rabbinin azabı (Nedir?)	Meydana gelicidir	O kişi için yoktur (Ne yoktur?)	Hiçbir engelleyici (Ne zaman meydana gelecektir?)	O gün ki	Çalkalanır (Ne?)

السَّمَٓاءُ	مَوْرًا ۝٩	وَتَسِيرُ	الْجِبَالُ	سَيْرًا ۝١٠	فَوَيْلٌ	يَوْمَئِذٍ
Gök (Nasıl?)	Çalkalanmakla	Ve yürür (Ne?)	Dağlar (Nasıl?)	Yürümekle	Veyl vardır (Ne zaman?)	O gün (Kime?)

لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١١	اَلَّذِينَ	هُمْ	فِى خَوْضٍ	يَلْعَبُونَ ۝١٢	يَوْمَ	يُدَعُّونَ
Yalanlayanlara	Öyle kimselerdir ki	Onlar (Ne içinde?)	Batıl bir şey içinde	Oynayıp durmaktadırlar (O günden bedel?)	O gün ki	İtilip atılırlar (Nereye?)

اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ	دَعًّا ۝١٣	هٰذِهِ	النَّارُ	الَّتِى	كُنْتُمْ	بِهَا	تُكَذِّبُونَ ۝١٤
Cehennem ateşine (Nasıl?)	İtilip atılmakla	(Ne denir?) İşte bu (Nedir?)	Cehennemdir	O cehennem ki	Siz devamlı oldunuz (Neyi?)	O cehennemi (Ne oldunuz?)	Yalanlıyorsunuz

اَفَسِحْرٌ هٰذَٓا اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُٓوا اَوْ

Sihir mi? (Ne?) | Bu | Yoksa | Siz | Görmüyor musunuz? | Oraya girin | İster sabredin | Ya da

لَا تَصْبِرُواۚ سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْۜ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

Sabretmeyin (Nedir?) | Eşittir (Kime?) | Size | Kesinlikle ancak | Siz karşılıklarını alacaksınız (Neyin?) | Ol şeyin ki | Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | Yapıyorsunuz

اِنَّ الْمُتَّق۪ينَ ف۪ي جَنَّاتٍ وَنَع۪يمٍۙ ﴿١٧﴾ فَاكِه۪ينَ بِمَٓا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْۚ

Muhakkak ki takva sahipleri (Neredеdir?) | Cennetlerde | Ve nimet içindedirler (Ne halde?) | Sefa sürer oldukları halde (Ne ile?) | Onlara vermesiyle (Kimin vermesiyle?) | Rableri (Daha ne ile sefa sürer oldukları halde?)

وَوَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَح۪يمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَن۪ٓيـًٔا

Ve onları korumasıyla (Kimin?) | Rableri (Neden korumasıyla?) | Cehennem azabından | (Ne denir?) Yiyin | Ve için (Ne olduğunuz halde?) | Afiyet içinde olduğunuz halde (Ne sebebiyle?)

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَۙ ﴿١٩﴾ مُتَّكِـ۪ٔينَ عَلٰى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍۚ وَزَوَّجْنَاهُمْ

Olmanız sebebiyle (Ne?) | Yapıyorsunuz | Yaslanıcılar oldukları halde | Tahtlara (Öyle tahtlar ki) | Sıra sıra dizilmiş olan | Ve biz onları eş yaptık (Kim ile?)

بِحُورٍ ع۪ينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِا۪يمَانٍ اَلْحَقْنَا

Hurilerle (Öyle huriler ki) | İri gözlü | O kimseler ki | İman ettiler (Ve yine o kimseler ki) | Onlara tabi oldu (Kim?) | Onların soyları (O zürriyetler ne olduğu halde?) | İmanlı oldukları halde | Biz kattık (Kime?)

بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَٓا اَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍۜ كُلُّ امْرِئٍ

Onlara (Neyi?) | Soylarını | Ve onları eksiltmedik de (Neden?) | Amellerinden (Ne eksiltmedik?) | En ufak bir şey | Her kişi (Neye?)

بِمَا كَسَبَ رَه۪ينٌ ﴿٢١﴾ وَاَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ

Kazandığına (Nedir bu kişi?) | Bağlıdır | Onlara verdik de verdik (Ne verdik?) | Meyve (Daha?) | Ve et (Neden?) | O şeyden ki | Onların canları çekiyor

﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُونَ ف۪يهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ ف۪يهَا وَلَا تَأْث۪يمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ

Birbirleriyle alıp verirler (Nerede?) | Orada (Neyi?) | Kadehleri | Saçmalama yoktur (Nerede?) | Orada (Daha ne yoktur?) | Ve de günaha sokma | Dönüp dolaşır (Nerede?)

عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

Onların etrafında (Kim dolaşır?) | Hizmetçiler (Kime ait olan?) | Kendilerine ait olan | Sanki onlar (Nedirler?) | İncidirler (Öyle inci ki) | Saklı olan | Döner (Kim?) | Onların bazısı (Kime döner?)

عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ ف۪ٓي اَهْلِنَا مُشْفِق۪ينَ

Diğer bazısına (Ne oldukları halde?) | Sorar oldukları halde | Derler (Ne derler?) | Muhakkak ki biz | Daima idik (Neden önce?) | Bundan önce (Nerede?) | Ailemiz arasında (Ne idik?) | Korkanlar

﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰينَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ اِنَّا كُنَّا

Dolayısıyla iyilik yaptı (Kim?) | Allah (Kime?) | Bize (Daha?) | Ve bizi korudu (Neden korudu?) | Kavurucu azaptan | (Ne derler?) Muhakkak ki biz | Devamlı olduk (Neden önce?)

مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُۜ اِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّح۪يمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَٓا اَنْتَ

Bundan önce (Ne olduk?) | Ona yalvarır olduk | Çünkü o | O (Kimdir?) | İyilik yapandır (Daha kimdir?) | Esirgeyendir | O halde sen nasihat et | Sen değilsin (Ne ile?)

بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ اَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ

Rabbinin lütfuyla (Ne değilsin?) | Bir kâhin (Daha ne değilsin?) | Ve bir deli | Yoksa | Diyorlar mı? (Nedir?) | Bir şairdir | Bekliyoruz (Kim hakkında?)

بِه۪ رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَاِنّ۪ي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّص۪ينَ ﴿٣١﴾

Onun hakkında (Neyi bekliyoruz?) | Zamanın felaketlerini | De ki | Bekleyin | Çünkü ben de (Kiminle birlikte?) | Sizinle birlikte (Neyim?) | Bekleyicilerdenim

15. Bu da mı sihir, yoksa siz görmüyor musunuz?

16. Yaslanın ona bakalım, ister sabredin, ister etmeyin, artık hepsi birdir. Hep yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

17. Fakat korunan muttakiler, cennetler, nimetler içindedirler.

18. Rablerinin kendilerine verdiği ile zevklenmektedirler. Rableri onları o cehennem azabından korumuştur.

19. Yaptıklarınıza karşılık yiyin, için, afiyetler olsun,

20. Sıra sıra dizilmiş çok güzel koltuklara yaslanarak... Kendilerine güzel, iri gözlü hurileri de eş etmişizdir.

21. İman edenleri ki, nesilleri de iman ile arkalarından gelmiş, (işte biz de) onların nesillerini de kendilerine katmışızdır. Bununla beraber kendilerine, yaptıklarından hiçbir şey de eksiltmemişizdir. Herkes kazandığı karşılığında rehindir.

22. Bir de onlara bir meyve ve içlerinin çekeceği bir et yetiştirmekteyizdir.

23. Orada bir kadeh tokuştururlar ki, onda ne bir saçmalama vardır, ne de bir günaha sokma!

24. Kendilerine ait hizmetçiler, sanki sedef içinde saklı inciler gibi onların etrafında pırıl pırıl dönerler.

25. Birbirlerine dönmüş soruyorlardır.

26. Demektedirler ki: "Evet biz bundan önce ehlimiz (ailemiz, ilimiz, obamız) içinde korkular içindeydik.

27. Bakınız, Allah bize lütfetti ve bizleri o iliklere kadar işleyen azaptan korudu.

28. Evet biz bundan önce O'na dua ediyor, korumasını istiyorduk. Gerçekten O, öyle iyiliği bol, öyle merhametli olandır."

29. O halde öğüt vermeye ve hatırlatmaya devam et. Çünkü sen, Rabbinin nimetine andolsun ki, ne kâhinsin ne de deli...

30. Yoksa: "O bir şairdir, biz onun zamanın felaketlerine uğramasını gözetiyoruz." mu diyorlar?

31. De ki: "Gözetin, çünkü ben de sizinle beraber gözetenlerdenim.

32. Yoksa onlara bunu (bu çelişkiyi) akılları mı emrediyor. Yoksa onlar azgın bir kavim midirler?

33. Yoksa "Onu (o Kur'an'ı) kendisi uydurmakta mı?" diyorlar? Hayır, kendileri inanmazlar.

34. Haydi, onun gibi bir söz getirsinler, eğer doğru iseler!

35. Yoksa kendileri hiçbir şeysiz (yaratıcısız) mı yaratıldılar? Yoksa yaratan onlar mıdırlar?

36. Yoksa gökleri ve yeri mi yarattılar? Hayır, onlar kesin inanç sahibi değiller.

37. Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa (Allah'ın egemenliğini) onlar mı istila etmişler?

38. Yoksa onlara mahsus bir merdiven var da ondan (çıkıp) dinliyorlar mı? Öyleyse dinleyicileri, açıklayıcı bir delil getirsin.

39. Yoksa kızlar O'na, oğullar size, öyle mi?

40. Yoksa kendilerinden bir ücret istiyorsun da, onlar ağır bir borç altında ezilmekteler mi?

41. Yoksa gayb onların yanında da, onlar mı yazıyorlar?

42. Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat o inkâr edenler, kendileri o tuzağa düşeceklerdir.

43. Yoksa onların Allah'tan başka bir ilahları mı var? Allah onların ortak koşmasından münezzehtir.

44. Hem onlar gökten bir parçayı düşerken görseler: " Üst üste yığılmış bir bulut." diyecekler.

45. O halde bırak onları, ta o çarpılacakları günlerine kadar.

46. O gün ki, hiç bir önlemlerinin kendilerine zerre kadar faydası olmayacaktır ve hiçbir şekilde kurtarılmayacaklardır.

47. O zulmedenlere bundan başka da bir azap vardır. Fakat pek çokları bilmezler.

48. Hem Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen bizim gözetimimiz altındasın, kalktığında Rabbini hamd ile tesbih et.

49. Gecenin bir kısmında ve yıldızların batmaya yaklaştığı sırada da O'nu tesbih et.

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ

Yoksa | Onlara emrediyor mu? (Ne?) | Onların akılları (Neyi?) | Bunu | Ya da | Onlar (Nedir?) | Bir topluluktur? (Öyle topluluk ki) | Azgınlar | Yoksa | Diyorlar mı? (Ne diyorlar mı?) | Onu uydurdu

بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾

Hayır, doğrusu | Onlar inanmazlar | O halde getirsinler (Ne getirsinler?) | Bir söz (Öyle söz ki) | Ona benzeyen | Eğer iseler (Ne iseler?) | Doğru söyleyenler

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمٰوَاتِ

Yoksa | Onlar yaratıldılar mı? (Ne oldukları halde?) | Hiçbir şey [yaratıcı] olmadan | Yoksa | Onlar | Yaratıcılar mı? | Yoksa | Yarattılar mı? (Neyi?) | Gökleri (Daha?)

وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ

Ve yeri | Hayır doğrusu | Onlar kesinkes inanmıyorlar | Yoksa | Onların yanında mıdır? (Ne?) | Rabbinin hazineleri | Yoksa | Onlar mıdır? (Ne?)

الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ

Hâkim olanlar | Yoksa | Onlar için var mıdır? (Ne var mıdır?) | Merdiven (Öyle merdiven ki?) | Dinliyorlar (Nede?) | Onda | Öyleyse getirsin (Kim?) | Onların dinleyenleri (Ne getirsin?)

بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ

Bir delil (Öyle delil ki) | Apaçık olan | Yoksa | Ona mı aittir? (Ne?) | Kız çocukları | Size aitken (Ne?) | Erkek çocukları | Yoksa | Sen onlardan istiyor musun? (Ne?)

أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

Bir ücret | Bu sebeple onlar (Neden?) | Borçtan dolayı | Ezilip kalıyorlar | Yoksa | Onların yanında mıdır? (Ne?) | Gayb | Ve onlar | Yazıyorlar

﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ

Yoksa | İstiyorlar mı? (Neyi?) | Hile yapmayı | O kimseler ki | İnkar ettiler | Onlar (Kimlerdir?) | Hileye düşecek olanlar | Yoksa | Onlar için var mıdır? (Ne var mıdır?)

إِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا

Bir ilah (Öyle ilah ki) | Allah'tan başka olan | Allah münezzehtir (Neden?) | O şeyden ki | Onlar ortak koşuyorlar | Şayet görseler (Ne görseler?) | Bir kütle (Nereden?)

مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلَاقُوا

Gökten (Öyle kütle ki?) | Düşen | Derler (Nedir?) | Bir buluttur (Öyle bulut ki) | Üst üste yığılmış | O halde onları bırak (Ne zamana kadar?) | Ta ki karşılaşıncaya kadar (Neye?)

يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا

O günlerine ki | O günde | Çarpılacaklar (O günden bedel?) | O gün ki | Gideremez (Kimden gideremez?) | Kendilerinden (Ne gideremez?) | Onların hileleri (Neyi gideremez?) | En ufak birşeyi bile

وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذٰلِكَ

Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar?) | Yardım görürler | Muhakkak o kimseler için vardır ki | Onlar zulmettiler (Ne vardır?) | Bir azap vardır (Öyle azap ki) | Bundan başka olan

وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ

Fakat onların çoğu | Bilmezler | Sabret (Neye?) | Rabbinin hükmüne | Çünkü sen (Neredesin?) | Nezaretimizdesin | Ve tesbih et (Nasıl?)

بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

Rabbine hamdederek (Ne zaman?) | Kalkacağın zaman | Ve gecenin bir kısmında | Onu tesbih et (Daha ne zaman tesbih et?) | Yıldızların batışından sonra

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ النَّجْمِ آيَاتُهَا ٦٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ

Yıldıza yemin olsun *(Ne zaman?)* | Battığı zaman | Şaşırmadı *(Kim?)* | Arkadaşınız *(Daha?)* | Azıtmadı da | Konuşmuyor *(Neden?)*

عَنِ الْهَوٰى ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰى ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَد۪يدُ الْقُوٰى ﴿٥﴾

Arzusundan | O değildir *(Nedir?)* | Ancak | Bir vahiydir *(Öyle vahiy ki)* | Vahyediliyor | Ona öğretti | Kuvvetleri şiddetli *(Öyle melek ki?)*

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ﴿٨﴾

Güç sahibi | Doğruldu *(Ne olduğu halde?)* | O *(Neredeydi?)* | Ufuktadır *(Öyle ufuk ki)* | En yüksek | Sonra | Yaklaştı | Ve iniverdi

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ﴿٩﴾ فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِه۪ مَٓا اَوْحٰى ﴿١٠﴾

Ve oldu *(Ne oldu?)* | İki yay mesafesi | Veya | Daha yakın | Ve vahyetti *(Kime?)* | Kuluna *(Neyi?)* | O şeyleri ki | Vahyetti

مَا كَذَبَ الْفُؤٰادُ مَا رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ

Yalanlamadı *(Ne?)* | Gönlü *(Neyi yalanlamadı?)* | O şeyi ki | Gördü | Onunla tartışıyor musunuz? *(Ne hakkında?)* | O şeyler hakkında ki | Görüyor | Andolsun kesinlikle | Onu gördü

نَزْلَةً اُخْرٰى ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى

Bir kez daha *(Nerede?)* | Sidretu'l Münteha'nın yanında | Onun yanında vardır *(Ne?)* | Cennetü'l-Me'vâ vardır *(Ne zaman onu gördü?)*

﴿١٥﴾ اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾

O vakit ki | Bürüyordu *(Neyi?)* | O ağacı *(Ne?)* | O şey ki | Bürüyor | Şaşmadı *(Ne?)* | Gözü | Aşmadı da

لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾ اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزّٰى ﴿١٩﴾

Andolsun kesinlikle | Gördü *(Neden?)* | Rabbinin ayetlerinden *(Neyi gördü?)* | Büyüğünü | Gördünüz mü? *(Neyi?)* | Lat'ı *(Daha?)* | Ve Uzza'yı *(Daha?)*

وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذًا

Ve Menat'ı *(Öyle Menat ki)* | Üçüncü olan *(Öyle üçüncü ki)* | Öteki | Sizin öyle mi? *(Kim?)* | Erkekler *(Daha?)* | Ve onun *(Kim?)* | Dişiler | Bu | O zaman *(Nedir?)*

قِسْمَةٌ ض۪يزٰى ﴿٢٢﴾ اِنْ هِيَ اِلَّٓا اَسْمَٓاءٌ سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ

Bir taksimdir *(Öyle taksim ki)* | Haksız | O değildir | Ancak | İsimler *(Öyle isimler ki)* | Onları taktınız | Siz *(Daha?)* | Ve babalarınız

مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ

İndirmedi *(Kim?)* | Allah *(Ne hakkında?)* | Onlar hakkında *(Ne indirmedi?)* | Bir delil | Tabi olmuyorsunuz | Ancak | Zanna [tabi olmuyorsunuz] | Ve o şeylere ki | Arzuluyor *(Ne?)* | Nefisler *(Ne olduğu halde?)*

وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰى ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ﴿٢٤﴾

Andolsun ki | Onlara geldi *(Kimden?)* | Rablerinden *(Ne geldi?)* | Yol gösterici | Yoksa | İnsan için var mıdır? *(Ne var mıdır?)* | O şey ki | Arzu ediyor

فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُو۫لٰى ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْن۪ي

Allah içindir *(Ne?)* | Ahiret *(Daha?)* | Ve ilki | Nicesi *(Kimden?)* | Meleklerden *(Öyle Melekler ki)* | Göklerde olan! | Yaramaz *(Ne?)*

شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾

Onların şefaati *(Neye?)* | Hiçbir şeye | Ancak | İzin verdikten sonra *(Kim?)* | Allah *(Kime?)* | O kimseye ki | Diliyor *(Daha?)* | Ve razı oluyor

NECM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
62 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. İnmekte olan yıldıza yemin ederim ki,

2. Arkadaşınız şaşırmadı, azıtmadı da...

3. Ve arzusuna göre söylemiyor.

4. O yalnızca bir vahiydir, ancak vahyolunur.

5. Ona kuvvetleri çok güçlü olan öğretti.

6. Bir kuvvet sahibi, hemen doğruldu.

7. Ve o en yüksek ufukta idi.

8. Sonra yaklaştı da sarkıverdi.

9. Aradaki mesafe iki yay boyu, hatta daha yakın oldu da,

10. Kuluna verdiği vahyi verdi.

11. Gözün gördüğünü kalp yalanlamadı.

12. Şimdi siz onunla, o gördüğü şey hakkında tartışıyor musunuz?

13. Andolsun ki, o onu bir kez de inişinde gördü,

14. Sidre-i Münteha'nın yanında.

15. Ki "Cennetü'l-Me'va" onun yanındadır.

16. O zaman ki, o Sidre'yi bürüyen bürüyordu.

17. Göz ne şaştı, ne (de sınırı) aştı.

18. Andolsun ki, Rabbinin âyetlerinden en büyüğünü gördü.

19. Siz de gördünüz değil mi, Lât ve Uzza'yı?

20. Üçüncü olarak da diğerini, Menat'ı?

21. Size erkek, O'na dişi, öyle mi?

22. Öyle ise, bu haksızca bir paylaşım....

23. Onlar hiçbir şey değil, sırf sizin ve babalarınızın taktığı kuru isimlerdir. Allah onlara öyle bir saltanat indirmedi. Onlar yalnız zanna ve nefislerinin sevdasına uyuyorlar. Oysa Rablerinden kendilerine doğru yolu gösteren geldi.

24. Yoksa her umduğu şey insanın mıdır?

25. Ama ahiret ve dünya Allah'ındır.

26. Göklerde nice melekler vardır ki, Allah'ın dileyip razı olduğuna izin vermezden önce, şefaatleri hiçbir işe yaramaz.

27. Evet, ahirete inanmayanlar meleklere dişi adı takıp duruyorlar.

28. Bununla beraber, onların buna dair bilgileri olduğundan değil, sadece zanna uyuyorlar. Hâlbuki zan, hakikat bakımından hiçbir şey ifade etmez.

29. O halde sen de bizi anmaktan yüz çevirip de, dünya hayatından ötesini istemeyen kimselere bakma!

30. İşte odur onların ilimden erişebildikleri son sınır. Şüphesiz ki Rabbin, O'dur en iyi bilen yolundan sapanı, hem de O'dur en iyi bilen, hidayet yolunu tutanı.

31. Hem bütün göklerdeki ve yerdeki, hep Allah'ındır! Sonunda kötülük yapanları yaptıkları ile cezalandıracak, güzellik yapanları da daha güzeliyle mükâfatlandıracaktır.

32. Onlar ki, günahın büyüklerinden ve hayâsızlıklardan kaçınırlar, ancak ufak tefek kusurlar başka. Şüphesiz ki Rabbin, bağışlaması geniş olandır. Hem sizin her halinizi en iyi bilendir, sizi topraktan meydana getirdiğinde ve sizler analarınızın karınlarında ceninler halinde iken. Şimdi kendinizi temize çıkarmaya kalkışmayın. Takva sahibi olanı en iyi bilen O'dur.

33. Şimdi gördün ya, o yüz çevireni,

34. Ve biraz verip de dayatıvereni...

35. Gayb ilmi onun yanında da, artık görüyor mu?

36. Yoksa haber mi verilmedi, Musa'nın sahifelerindeki,

37. Ve çok vefalı olan İbrahim'in (sahifelerindeki).

38. Doğrusu hiçbir günahkâr bir başkasının günahını çekecek değildir.

39. Doğrusu insanın çalıştığından başkası kendinin değildir.

40. Ve elbette çalışması yarın görülecek.

41. Sonra ona en değerli mükâfat verilecek.

42. Ve elbette sonunda Rabbine gidilecektir.

43. Gerçekten O'dur güldüren, ağlatan...

44. Gerçekten O'dur öldüren, diril-ten...

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى

Muhakkak | O kimseler ki | İman etmiyorlar (Neye?) | Ahiret'e | Elbette takıyorlar (Kime?) | Meleklere (Ne takıyorlar?) | Dişi adı

﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنٖى

Onlar için yoktur (Ne hakkında?) | Onun hakkında (Ne yoktur?) | Hiçbir bilgi | Tabi olmuyorlar | Ancak | Zanna [tabi oluyorlar] | Ve muhakkak ki zan (Nedir?) | İfade etmez (Neden?)

مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿٢٨﴾ فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلّٰى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا

Haktan (Ne ifade etmez?) | Hiçbir şey | Yüz çevir (Kimden?) | O kimseden ki | Döndü (Neden?) | Bizim zikrimizden (Daha?) | İstemiyor | Ancak

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ

Dünya hayatını [istiyor] | Bu (Nedir?) | Onların erişebildikleri yerdir (Neden?) | İlimden | Muhakkak | Senin rabbin | O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki

ضَلَّ عَنْ سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ

Saptı (Neden?) | Onun yolundan | Ve O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki | Hidayete erdi | Allah içindir (Ne?) | O şeyler ki | Göklerdedir (Daha?)

وَمَا فِى الْاَرْضِ لِيَجْزِىَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِىَ الَّذٖينَ

Ve o şeyler ki | Yerdedir (Niçin?) | Cezalandırması için (Kimi?) | O kimseleri ki | Kötülük yaptılar (Ne ile cezalandırması için?) | O şeylerle ki | İşlediler (Daha niçin?) | Cezalandırması için (Kimi?) | O kimseleri ki

اَحْسَنُوا بِالْحُسْنٰى ﴿٣١﴾ اَلَّذٖينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ

Güzellik yaptılar (Ne ile cezalandırması için?) | Güzellikle | O kimseler ki onlar | Kaçınıyorlar (Neden?) | Günahın büyüklerinden (Daha?) | Ve edepsizliklerden

اِلَّا اللَّمَمَ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ

Ancak hariç | Ufak kusurlar | Muhakkak senin rabbin (Nedir?) | Bağışlaması geniştir | O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | Sizi (Ne zaman?) | O vakit ki | Sizi yarattı (Neden?)

مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فٖى بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّٓوا اَنْفُسَكُمْ

Yerden (Daha ne zaman?) | Ve o vakit ki | Siz | Ceninlersiniz (Nerede?) | Annelerinizin karınlarında | Temize çıkarmayın (Neyi?) | Nefislerinizi

هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ﴿٣٢﴾ اَفَرَاَيْتَ الَّذٖى تَوَلّٰى ﴿٣٣﴾ وَاَعْطٰى قَلٖيلًا

O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kişiyi ki | Sakındı | Gördün mü? (Kimi?) | O kişiyi ki | Yüz çevirdi | Verdi (Ne kadar?) | Azıcık (Daha?)

وَاَكْدٰى ﴿٣٤﴾ اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٥﴾ اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ

Ve cimrilik etti | Onun yanında mı? (Ne?) | Gaybın bilgisi | O (Nedir?) | Görüyor [mu]? | Yoksa | Haber verilmedi mi? (Ne?)

بِمَا فٖى صُحُفِ مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَاِبْرٰهٖيمَ الَّذٖى وَفّٰٓى ﴿٣٧﴾ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ

O şeyler ki (O şeyler neredir?) | Musa'nın sahifelerindedir (Daha ne haber verilmedi mi?) | Ve İbrahim'in [sahifelerindekini] | Öyle İbrahim ki | Vefakâr oldu | Şöyleki yüklenmez (Kim?) | Yüklenici (Neyi?)

وِزْرَ اُخْرٰى ﴿٣٨﴾ وَاَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿٣٩﴾ وَاَنَّ سَعْيَهُ

Başkasının yükünü | Yoktur (Kim için yoktur?) | İnsan için | Ancak | Ol şey vardır ki | Çalıştı | Ve onun çalışması

سَوْفَ يُرٰى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزٰيهُ الْجَزَٓاءَ الْاَوْفٰى ﴿٤١﴾ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى

İleride | Görülecek | Sonra | Ona karşılığı verilecek (Nasıl?) | Tastamam karşılıkla | Ve muhakkak ki | Rabbinedir (Ne?) | Son varış

﴿٤٢﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ﴿٤٣﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ﴿٤٤﴾

Muhakkak ki o | O | Güldürdü (Daha?) | Ve ağlattı | Muhakkak ki o | O | Öldürdü (Daha?) | Ve diriltti

وَاَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ

Muhakkak ki o | Yarattı (Neyi?) | İki eşi (Ondan bedel?) | Erkeği (Daha?) | Dişiyi (Neden yarattı?) | Nutfeden (Ne zaman?)

اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾ وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَغْنٰى

[O nutfe] Atıldığında | Muhakkak ki | Ona aittir (Ne?) | Diriltme (Öyle diriltme ki) | Son | Muhakkak ki o | O | Zengin edendir (Daha?)

وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهُ اَهْلَكَ عَادًا

Ve sermaye veren | Muhakkak ki O | O (Nedir?) | Şi'ra'nın rabbi | Muhakkak ki o | Helak etti (Kimi?) | Âd kavmini (Öyle Âd kavmini ki)

الْاُولٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَا۟ فَمَٓا اَبْقٰى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ

Önceki (Daha kimi helak etmiştir?) | Semud'u da | Bırakmadı (Daha kimi helak ettik?) | Nuh'un kavmini de (Ne zaman?) | Daha önce | Muhakkak onlar (Nedir?)

كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰيهَا

İdiler | Onlar (Ne idiler?) | Çok zalim | Ve çok azgın | Mü'tefike'yi de | Yerle bir etti | Onlara sardırdı (Neyi?)

مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾ هٰذَا نَذِيرٌ

O şeyi ki | Sardırdı | Rabbinin nimetlerinin hangisine dair | Kuşku duyarsın | Bu (Nedir?) | Uyarıcıdır (Ne olduğu halde)

مِنَ النُّذُرِ الْاُولٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Uyarıcılardan (Öyle uyarıcılar ki) | İlk olan | Yaklaştı (Ne?) | Yaklaşan | Yoktur | Onun için | Allah'tan başka [bir nefis] (Ne yoktur?)

كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ

Ortaya çıkaran | Bu söze mi? | Şaşıyorsunuz (Daha?) | Gülüyorsunuz

وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

Ağlamıyorsunuz | Siz (Nesiniz?) | Gafillersiniz | Secde edin (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve [ona] ibadet edin

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْقَمَرِ آيَاتُهَا ٥٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا

Yaklaştı (Ne?) | O vakit (Daha?) | Ve yarıldı (Ne yarıldı?) | Ay | Şayet görseler (Ne görseler?) | Bir mucize | Yüz çevirirler (Daha?) | Ve derler ki (Nedir?)

سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا اَهْوَٓاءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾

Bir büyüdür (Öyle büyü ki) | Kuvvetli/ sürekli olan | Ve yalanladılar (Daha?) | Ve uydular (Neye uydular?) | Heveslerine | Hâlbuki her iş (Nedir?) | Ulaşıcıdır

وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَٓاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ

Andolsun kesinlikle | Onlara gelmiştir (Neden gelmiştir?) | Olaylardan (Ne gelmiştir?) | Ol şey ki | Onda vardır (Ne?) | [Kötülükten] engelleme | Bir hikmettir (Öyle hikmet ki) | Yeterli olan

فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍ ﴿٦﴾

Fakat fayda vermez (Ne?) | Uyarılar | O halde yüz çevir (Kimden?) | Onlardan (Ne zaman çıkarlar?) | Çağırdığı gün (Kimin?) | Çağıranın (Neye çağırdığı gün?) | Bir şeye (Öyle şey ki) | Bilinmeyen

45. Gerçekten erkeği, dişiyi iki eş yaratan O'dur.

46. Bir nutfeden ekildiği zaman…

47. Şüphesiz sonraki yaratış da O'na aittir.

48. Gerçekten zengin eden, sermaye veren de O'dur.

49. Ve gerçekten Şi'ra yıldızının Rabbi de O'dur.

50. Ve gerçekten O helâk etti, önceki Ad kavmini.

51. Ve Semud'u da hiç bırakmadı.

52. Daha önce de Nuh kavmini (helâk etmişti). Çünkü onlar pek zalim ve pek azgın idiler.

53. Mü'tefike'yi (Lut kavminin yaşadığı şehirleri) de havaya kaldırıp yerin dibine geçirdi.

54. Sardırttı da onlara o sardırdığını.

55. Şimdi Rabbinin hangi nimetlerinden kuşku duyarsın!

56. Bu işte, o önceki uyarılardan bir uyarıdır.

57. Yaklaşan yaklaştı.

58. Ona Allah'tan başka açıcı yoktur.

59. Şimdi siz bu söze mi şaşıyorsunuz?

60. Ve gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz.

61. Siz ki mi kafa tutuyorsunuz ey gafiller?

62. Haydi secdeye kapanın ve kulluk edin!

KAMER SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 55 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yaklaştı kıyamet, ay yarıldı.

2. Hâlâ bir mucize görseler, yüz çevirip derler ki: "Süregelen bir büyü."

3. Yalan dediler, arzularına uydular. Hâlbuki her iş (Allah'ın takdirinde) yerini almıştır.

4. Andolsun ki, onlara (kötülüklerden) vazgeçirici haberleri içeren kıssalar geldi.

5. Sağlamlığın ve hedefe ulaşmanın en yüksek derecesine ermiş bir hikmet… Fakat uyarılar fayda vermiyor.

6. Sen de onlardan yüz çevir, o gün ki, çağırıcı görülmedik korkunç bir şeye çağırır.

7-8. Gözleri dalgın dalgın, çekirgeler gibi yayılmış, o çağırana koşarak kabirlerden çıkarlar. Kâfirler derler ki: “Bu çok çetin bir gündür!”

9. Onlardan önce Nuh’un kavmi de yalanladı. O kulumuza “Yalancı.” dediler, “Deli.” dediler, çok incittiler.

10. O da sonunda Rabbine dua etti: “Ben yenildim, hemen bana yardımını ver!” dedi.

11. Bunun üzerine göğün kapılarını şakır şakır dökülen bir su ile açtık.

12. Yeri de kaynaklar halinde fışkırttık, derken sular önceden takdir edilmiş bir iş için birleşti.

13. Onu ise tahtalardan yapılmış, çivilerle çakılmış bir gemide taşıdık.

14. Gözetimimiz altında giderdi, o nankörlük edilen zata bir mükâfat olarak...

15. Andolsun ki, o gemiyi bir âyet olarak bıraktık. Fakat düşünen mi var?

16. Ki nasıl azabım ve uyarılarım?

17. Andolsun ki, Kur’an’ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

18. Ad kavmi de yalanladı, azabım ve uyarılarım nasıl oldu?

19. Çünkü üzerlerine, uğursuzluğu devamlı bir günde, sarsan bir soğuk rüzgâr salıverdik.

20. İnsanları, kökünden devrilen hurma kütükleri gibi yolar.

21. Bak nasılmış azabım ve uyarılarım?

22. Andolsun ki, Kur’an’ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

23. Semud da o uyarıları yalanladılar.

24. Şöyle dediler: “İçimizden bir insana mı uyacağız? Şüphesiz biz o zaman şaşkınlık içinde kalır, ateşlere yanarız.

25. O vahiy aramızdan ona mı bırakılıyor? Hayır, o bir şımarık yalancıdır!

26. İleride bilecekler, o şımarık yalancı kimdir?

27. İşte biz onları imtihan etmek için o dişi deveyi salıyoruz. Onun için onları gözet ve sabırlı ol.

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

Düşkün olarak (Nesi düşmüş?) | Gözleri | Çıkarlar (Nereden?) | Mezarlarından | Sanki onlar (Nedir?) | Çekirgelerdir (Öyle çekirgeler ki) | Yayılmış (Nasıl çıkarlar?)

مُهْطِع۪ينَ ﴿٧﴾ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ

Koşalar olarak (Kime?) | Çağırana | Der (Kim?) | Kâfir olanlar (Ne derler?) | Bu (Nedir?) | Bir gündür (Öyle gün ki) | Zor olan | Yalanladı (Kimden önce?)

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا

Onlardan önce (Kim yalanladı?) | Nuh’un kavmi | Ve yalanladılar (Kimi?) | Kulumuzu | Ve dediler (Ne dediler?) | Delidir | Ve o bezdirilmiş idi | Bunun üzerine yalvardı (Kime?)

رَبَّهُ اَنّ۪ي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا اَبْوَابَ السَّمَاۤءِ بِمَاۤءٍ مُنْهَمِرٍ

Rabbine (Ne diye yalvardı?) | Elbette ben | Yenik düştüm | Yardım et | Sonra biz açtık (Neyi açtık?) | Göğün kapılarını (Ne ile?) | Su ile (Öyle su ki) | Boşanan

﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاۤءُ عَلٰۤى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

Ve fışkırttık (Nerede?) | Yeryüzünde (Neyi?) | Kaynakları | Ve birleşti (Ne?) | Su (Ne üzerine?) | Bir iş üzerine (Öyle iş ki) | Takdir edilmiş olan

وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْر۪ي بِاَعْيُنِنَا جَزَاۤءً

Onu bindirdik (Ne üzerine?) | Tahtadan yapılmış [gemi] üzerine (Daha?) | Ve kenetli olan | Akıp gidiyordu (Nerede?) | Nezaretimizde (Niçin?) | Bir mükâfat olsun diye (Kime?)

لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَاۤ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ

O kimseye ki | O oldu (Ne oldu?) | İnkâr edilmiş | Andolsun kesinlikle | Onu terk ettik (Nasıl?) | Bir ibret olarak | Fakat düşünen var mı? | Nasıl oldu (Ne?)

عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٧﴾

Benim azabım (Daha?) | Ve uyarılarım | Andolsun kesinlikle | Biz kolay ettik (Neyi?) | Kuran’ı (Ne için?) | Öğüt alınsın diye | Fakat düşünen var mı?

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّاۤ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ر۪يحًا

Yalanladı (Kim?) | Âd kavmi | Bak nasıl | Oldu (Ne?) | Benim azabım | Ve uyarılarım | Muhakkak ki biz | Gönderdik (Kime?) | Onlara (Ne gönderdik?) | Bir rüzgâr (Öyle rüzgâr ki)

صَرْصَرًا ف۪ي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ

Şiddetli olan (Ne zaman gönderdik?) | Uğursuz bir günde (Öyle uğursuz gün ki) | Devamlı olan | Savuruyordu (Kimi?) | İnsanları (Ne gibi savuruyordu?) | Sanki onlar (Onlar nedir?) | Hurma kütükleridir (Öyle hurma kütükleri ki)

مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ

Sökülmüş olan | Bak nasıl | Oldu (Ne?) | Benim azabım | Ve uyarılarım | Andolsun kesinlikle | Biz kolay ettik (Neyi?) | Kuran’ı (Ne için?)

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا اَبَشَرًا

Öğüt alınsın diye | Fakat düşünen var mı? | Ve yalanladı (Kim?) | Semûd kavmi (Neyi?) | Uyarıları | Ve dediler (Ne dediler?) | Bir beşere mi? (Kimden?)

مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ اِنَّاۤ اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ

İçimizden (Öyle beşer ki) | Tek olan | Ona uyacağız | Muhakkak ki biz | O takdirde (Ne içinde oluruz?) | Bir sapkınlık içinde | Ve delilik içinde oluruz | Verildi mi? (Ne verildi mi?) | Zikir (Kime?)

عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ

Ona (Nereden?) | Aramızdan | Hayır bilakis | O (Nedir?) | Bir yalancıdır (Öyle yalancı ki) | Küstah olan | Bilecekler (Ne zaman?) | Yarın (Neyi bilecekler?) | Kimmiş (Ne?) | Yalancı olan (Öyle yalancı ki)

الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

Küstah | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | Dişi deveyi göndereniz (Ne olarak?) | Bir bela olarak (Kime?) | Onlara | O halde sen gözetle | Ve sabret

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَٓاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْۚ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا

Ve onlara haber ver (Neyi haber ver?) | Kesinlikle su (Nedir?) | Taksim edilmiştir (Nerede?) | Aralarında | Her su hakkı (Nedir?) | Hazır bulunulmuş olacaktır | Bunun üzerine çağırdılar (Kimi?)

صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٖي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ اِنَّٓا

Arkadaşlarını | O da aldı | Ve kesti | Bak nasıl | Oldu (Ne?) | Benim azabım (Daha?) | Ve uyarılarım | Muhakkak ki biz

اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشٖيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ

Gönderdik (Kime?) | Onlara (Ne gönderdik?) | Çığlık (Öyle çığlık ki) | Tek | Ve hemen oluverdiler (Ne gibi?) | Ağılcının dökülen kuru otu gibi | Andolsun kesinlikle

يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾

Biz kolay ettik (Neyi?) | Kuran'ı (Ne için?) | Öğüt alınsın diye | Fakat düşünen var mı? | Yalanladı (Kim?) | Lût'un kavmi (Neyi yalanladı?) | Uyarıları

اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍۜ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍۙ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً

Muhakkak ki biz | Gönderdik (Kime?) | Onlara (Ne gönderdik?) | Taş yüklü bir rüzgâr | Ancak Lut'un ailesi hariç | Onları kurtardık (Ne zaman?) | Bir seher vaktinde? (Ne olarak kurtardık?) | Bir nimet olarak (Nereden?)

مِنْ عِنْدِنَاۜ كَذٰلِكَ نَجْزٖي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا

Katımızdan | İşte böyle | Mükâfatlandırırız (Kimi?) | O kimseyi ki | Şükretti | Andolsun kesinlikle | Onları uyardı (Ne ile uyardı?) | Şiddetli azabımızla

فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَٓا اَعْيُنَهُمْ

Fakat onlar şüpheyle karşıladılar (Neyi?) | Uyarıları | Andolsun kesinlikle | Ondan kötülük niyetiyle istediler (Neyi?) | Misafirlerini | Hemen siliverdik (Neyi?) | Onların gözlerini

فَذُوقُوا عَذَابٖي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّۚ ﴿٣٨﴾

Ve şimdi tadın bakayım (Neyi?) | Benim azabımı (Daha?) | Ve uyarılarımı | Andolsun kesinlikle | Onlara çatıverdi (Ne zaman?) | Bir sabah vakti (Ne çatıverdi?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Onlara ulaşıp onlarda kalan

فَذُوقُوا عَذَابٖي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

Şimdi tadın bakayım (Neyi?) | Benim azabımı | Ve uyarılarımı | Andolsun kesinlikle | Biz kolay ettik (Neyi?) | Kuran'ı (Ne için?) | Öğüt almaları için | Fakat düşünen var mı?

﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُۚ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنَاهُمْ

Andolsun kesinlikle | Gelmişti (Kime?) | Firavunun halkına (Ne gelmişti?) | Uyarılar | Yalanladılar (Neyi?) | Ayetlerimizi | Tamamını | Fakat biz onları yakalayıverdik (Nasıl?)

اَخْذَ عَزٖيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَٓاءَةٌ

Yüce olan zatın yakalayışıyla (Öyle yüce zat ki) | Kudret sahibi olan | Sizin kâfirleriniz mi? (Nedir?) | Daha iyidir (Kimden?) | Bunlardan | Yoksa | Sizin için var mıdır? (Ne var mıdır?) | Bir kurtuluş (Nerede?)

فِي الزُّبُرِۚ ﴿٤٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمٖيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ

Kitaplarda | Yoksa | Diyorlar mı? (Ne diyorlar mı?) | Biz (Neyiz?) | Bir topluluğuz (Öyle topluluk ki) | Birbiriyle yardımlaşan/galip olan | Yakında bozguna uğrayacak (Ne?) | O topluluk

وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾

Ve dönüp kaçacaklar (Nereye?) | Arkalarına | Bilakis | Kıyamet (Nedir?) | Onlara vaat edilen saattir | Ve o saat ise (Nedir?) | Daha belalı (Daha nedir?) | Ve daha acıdır

اِنَّ الْمُجْرِمٖينَ فٖي ضَلَالٍ وَسُعُرٍۘ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ

Muhakkak ki günahkârlar (Ne içindedirler?) | Sapkınlık içindedirler (Daha ne içindedirler?) | Ve ateş içindedirler | Sürüldükleri gün (Nereye?) | Cehenneme (Ne oldukları halde?)

عَلٰى وُجُوهِهِمْۜ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

Yüzleri üzerinde oldukları halde (Ne denir?) | Tadın (Neyi?) | Cehennemin dokunuşunu | Muhakkak ki biz (Neyi?) | Her şeyi | Onu yarattık (O her şey ne olduğu halde?) | Belirlenmiş olduğu halde

28. Onlara haber ver ki, su aralarında nöbetleşe taksim edilmiştir. Ve herkes suyu sırasına göre alacaktır.

29. Bunun üzerine arkadaşlarına bağırdılar, o da silaha sarıldı da, ayaklarını biçip yere devirdi.

30. Fakat bak nasıl oldu azabım ve uyarılarım?

31. Çünkü biz üzerlerine tek bir nara salıverdik. Hemen hayvan ağılındaki çalı çırpı gibi kırılıp döküle kaldılar.

32. Andolsun ki, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

33. Lut'un kavmi o uyarılara yalan dediler.

34. Biz de üzerlerine taşlar yağdıran (kasırga) gönderdik. Yalnız Lut ailesini bir seher vakti kurtardık.

35. Tarafımızdan bir nimet olarak... İşte şükredeni böyle karşılarız.

36. Andolsun ki, (Lut) tutuşumuzun şiddetini kendilerine ihtar da etmişti. Fakat o ihtarları kavga ve şüphe ile karşıladılar.

37. Ve onun konuklarından murad almaya kalkıştılar. Biz de gözlerini siliverdik (kör ettik) de: "Tadın bakalım azabımı ve uyarılarımı." dedik.

38. Ve andolsun ki, kendilerini kalıcı bir azap bir sabah bastırıverdi.

39. Tadın bakalım azabımı ve uyarılarımı!

40. Andolsun ki, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

41. Andolsun ki, Firavun' un ailesine de uyarıcı peygamberler geldi.

42. Ayetlerimizin hepsini yalanladılar. Biz de onları üstün ve güçlü birine yaraşır bir tutuşla alıverdik.

43. Sizin kâfirleriniz onlardan hayırlı mı? Yoksa (kutsal) kitaplarda size ilişkin bir suçsuzluk belgesi mi var?

44. Yoksa: "Biz yardımlaşan bir topluluğuz." mu diyorlar?

45. Kuşkusuz o topluluk bozulacak ve arkalarını dönüp gidecekler.

46. Daha doğrusu onların asıl buluşma zamanları kıyamettir. Kıyamet ise daha acı ve daha bela ve beterdir.

47. Muhakkak ki, suçlular şaşkınlık ve çılgınlıklar içindedirler.

48. O gün yüz üstü ateşe sürüklenecekler! "Tadın, neymiş cehennemin dokunması!" diye.

49. Haberiniz olsun ki, biz her şeyi bir kaderle yaratmışızdır.

50. Emrimiz de başka değil, birdir, bir göz kırpması gibidir.

51. Andolsun ki, benzerlerinizi hep helâk da ettik, fakat hani düşünen?

52. Bununla beraber işledikleri her şey defterlerdedir.

53. Ve küçük, büyük hepsi satıra geçmiştir.

54. Şüphesiz takva sahipleri cennetlerde nur içindedirler.

55. Sadakat meclisinde ve kudretine sınır olmayan bir Padişahlar Padişahı'nın yüce huzurunda...

RAHMÂN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 78 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Rahmân,

2. Kur'an'ı öğretti,

3. İnsanı yarattı,

4. Ona o güzel beyanı belletti.

5. Güneş ve ay hesap iledir.

6. Çimen ve ağaç secde ederler.

7. Bak şu güzel göğe, onu yükseltti, mizanı koydu,

8. Ki mizanda taşmayasınız.

9. Ve tartıyı adaletle doğru tutun da, teraziyi aksatmayın.

10. Yere de canlılar için bir alçak gönüllülük verdi.

11. Orada meyveler ve tomurcuklarıyla duran hurma ağaçları vardır.

12. Ve o çimli taneler ve hoş kokulu bitkiler...

13. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

14. O insanı pişmiş çamur gibi kuru bir balçıktan yarattı.

15. Cinleri de halis ateşten yarattı.

16. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

وَمَٓا اَمْرُنَٓا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَٓا

Bizim emrimiz değildir | Ancak | Bir şeydir (Ne gibi?) | Göz kırpma gibi | Andolsun kesinlikle | Biz helak ettik (Neyi?)

اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

Sizin benzerlerinizi | Hiç düşünen var mı? | Her şey (Öyle her şey ki) | Onu yaptılar (Nedir?) | Kitaplardadır

﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ

Ve her ufak (Daha?) | Ve büyük (Nedir?) | Satıra geçirilmiştir | Muhakkak ki takva sahipleri (Nerededir?)

فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

Bahçelerdedir (Daha?) | Ve nehirlerdedir (Daha nerededir onlar?) | Doğruluk makamındadır (Daha nerededir onlar?) | Hükümdarın huzurundadır (Öyle hükümdar ki) | Kadir olan

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الرَّحْمٰنِ — آيَاتُهَا ٧٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ

Rahman | Öğretti (Neyi?) | Kuran'ı | Yarattı (Neyi?) | İnsanı | Ona öğretti (Neyi öğretti?)

الْبَيَانَ ﴿٤﴾ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ

Açıklamayı | Güneş (Daha?) | Ve ay (Neye göredir?) | Bir hesaba göredir | Bitkiler (Daha?)

وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَٓاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

Ve ağaçlar | Secde ederler | Ve göğü | O onu yükseltti (Daha?) | Ve koydu (Neyi?) | Dengeyi (Niye?)

﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

Aşırıya gitmeyesiniz diye (Nede?) | Ölçüde | Ve dosdoğru yapın (Neyi?) | Tartıyı (Ne ile?) | Dengeyle/adaletle

وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾

Ve eksik tutmayın (Neyi?) | Tartıyı | Ve yeri | Onu yaratmıştır (Ne için?) | Canlılar için

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ

Orada vardır (Ne vardır?) | Meyveler (Daha ne vardır?) | Ve hurma ağaçları (Öyle hurma ağaçları ki) | Salkımlı olan (Daha ne vardır?) | Daneler (Öyle daneler ki)

ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

Saplı (Daha ne vardır?) | Ve reyhan vardır | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz [ey İnsanlar ve Cinler]

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَٓانَّ

Yaratmıştır (Kimi?) | İnsanı (Neden?) | Kurumuş balçıktan (Ne gibi?) | Pişmiş çamur gibi | Ve yaratmıştır (Neyi?) | Cinleri (Neden?)

مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

Halisinden (Neyin?) | Ateşin | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ	وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾	فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ
(O kimdir?) İki doğunun Rabbidir (Daha kimdir?)	Ve iki batının Rabbidir	O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz

﴿١٨﴾ مَرَجَ	الْبَحْرَيْنِ	يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾	بَيْنَهُمَا	بَرْزَخٌ	لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾
Salıvermiştir (Neyi?)	İki denizi (O iki deniz ne olduğu halde?)	Kavuşuyorlar	Aralarında vardır (Ne vardır?)	Bir perde vardır	Birbirlerine karışmazlar

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾	يَخْرُجُ	مِنْهُمَا	اللُّؤْلُؤُ	وَالْمَرْجَانُ
O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz	Çıkar (Nereden?)	Onlardan (Ne çıkar?)	İnci (Daha?)	Ve mercan

﴿٢٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾	وَلَهُ	الْجَوَارِ	الْمُنْشَاٰتُ
O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz	Ve ona aittir (Ne?)	Gemiler (Öyle gemiler ki)	İnşa edilmiş (Neredeki gemiler?)

فِي الْبَحْرِ	كَالْاَعْلَامِ ﴿٢٤﴾	فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾	كُلُّ مَنْ
Denizde (Ne gibi gemiler?)	Yüce dağlar gibi	O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz	O şeylerin tamamı ki

عَلَيْهَا	فَانٍ ﴿٢٦﴾	وَيَبْقٰى	وَجْهُ رَبِّكَ	ذُو الْجَلَالِ	وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٧﴾
Onun üzerindedir	Yok olucudur	Ve kalır (Ne?)	Rabbinin vechi (Öyle Rabbin ki)	Celal sahibi olan (Daha?)	Ve ikram sahibi olan

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾	يَسْـَٔلُهُ	مَنْ	فِي السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ
O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz	Ondan ister (Kim?)	O kimse ki	Göklerdedir (Daha?)	Ve yeryüzündedir

كُلَّ يَوْمٍ	هُوَ	فِي شَاْنٍ ﴿٢٩﴾	فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾	سَنَفْرُغُ	لَكُمْ
Her gün	O (Nedir?)	Bir haldedir	O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz	Yakında fâriğ olacağız/geleceğiz (Kim için?)	Size

اَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾	فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾	يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ
Ey iki topluluk	O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz	Ey cin topluluğu (Daha?)

وَالْاِنْسِ	اِنِ اسْتَطَعْتُمْ	اَنْ تَنْفُذُوا	مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ
Ve insan topluluğu	Eğer gücünüz yetiyorsa (Neye?)	Çıkıp gitmeye (Nereden?)	Göklerin çevrelerinden (Daha neyin?)	Ve yerin

فَانْفُذُوا	لَا تَنْفُذُونَ	اِلَّا	بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾	فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ
O halde derhal çıkın	Çıkıp gidemezsiniz	Ancak	Bir kuvvet/ferman ile	O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz

﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ	عَلَيْكُمَا	شُوَاظٌ	مِنْ نَارٍ	وَنُحَاسٌ	فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾
Gönderilir (Kime?)	Sizin üzerinize (Ne gönderilir?)	Bir alev (Neden?)	Ateşten (Daha ne gönderilir?)	Ve bir duman	Ve böylelikle birbirinize yardım edemezsiniz

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾	فَاِذَا انْشَقَّتِ	السَّمَٓاءُ	فَكَانَتْ
O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz	Yarıldığında (Ne?)	Gök	Ve olduğunda (Ne gibi?)

وَرْدَةً	كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾	فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾	فَيَوْمَئِذٍ
Gül (Öyle gül ki)	Kızarmış yağ gibi	O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz	İşte o gün

لَا يُسْـَٔلُ	عَنْ ذَنْبِهٖٓ	اِنْسٌ	وَلَا جَٓانٌّ ﴿٣٩﴾	فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا	تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾
Sorulmaz (Neden sorulmaz?)	Günahtan (Kim sorulmaz?)	Ne insan	Ne de cin	O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini	Yalanlıyorsunuz

17. Hem iki doğunun Rabbi, hem iki batının Rabbidir.

18. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

19. Salmış iki denizi, her zaman çatışırlar.

20. Aralarında bir engel vardır, (birbirlerine karşı) hiçbir an taşkınlık etmezler.

21. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

22. Onlardan inci ile mercan çıkar.

23. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

24. Hem denizde akıp giden o dağlar gibi gemiler O'nundur;

25. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

26. Üzerindeki herkes fanidir.

27. Celâl ve ikram sahibi olan Rabbinin zâtı ise bâki kalacaktır.

28. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

29. Göklerde ve yerde olanlar O'ndan dilenirler. O, her gün bir iştedir.

30. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

31. Yarın sırf size kalacağız ey insan ve cin!

32. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

33. Ey cin ve insan topluluğu! Göklerin ve yerin sınırlarından aşıp geçmeye gücünüz yeterse geçin gidin; (Allah tarafından bahşedilen bir kuvvet) bir ferman olmazsa geçemezsiniz.

34. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

35. Üstünüze ateşten bir alev, bir zehir duman salınır, aman dileseniz de kurtulamazsınız.

36. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

37. Gök yarılıp, yağ gibi eriyen, kızaran yanan bir gül gibi olduğu zaman...

38. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

39. O gün artık ne bir insana, ne de bir cine suçundan sorulmaz.

40. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

41. Suçlular yüzlerinden tanınır, perçemleriyle ayaklarından tutulur.
42. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
43. İşte bu, suçluların yalan dedikleri cehennem...
44. Onlar, cehennemle kaynar su arasında dolaşır dururlar.
45. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
46. Rabbinin makamından korkan kimseye iki cennet vardır.
47. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
48. Her birinde çeşitli bostanlar, çeşitli dallar vardır.
49. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
50. Onlarda akıp giden iki kaynak vardır.
51. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
52. Onlarda her meyveden çift çift vardır.
53. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
54. Astarları kalın ipekten minderlere yaslanırlar. Her iki cennetin meyvelerinin toplanması da yakındandır.
55. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
56. O cennetlerde gözlerini yalnız eşlerine çevirmiş öyle güzeller var ki, onlara eşlerinden önce ne insan ne de cin dokunmamıştır.
57. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
58. Onları yakut ve mercan sanırsın.
59. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
60. İhsanın karşılığı elbette ihsan...
61. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
62. O iki cennetin ötelerinde de, iki cennet daha vardır.
63. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
64. Bu cennetler yemyeşildirler.
65. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
66. İkisinde de fışkıran iki kaynak vardır.
67. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمٰيهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾

Tanınır (Kim?) | Günahkârlar (Ne ile tanınır?) | Simalarıyla | Ve yakalanır (Nereden?) | Perçemlerinden (Daha?) | Ve ayaklarından

فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا

O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | (Ne denir?) İşte bu (Nedir?) | Cehennemdir | O cehennem ki | Yalanlıyordu (Neyi?) | Bunu (Kim?)

الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا

Suçlular | Dolaşıp dururlar (Nerede?) | Cehennem arasıyla | Kaynar su arasında (Öyle kaynar su ki) | Çok fazla sıcak olan | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا

Yalanlıyorsunuz | Ve korkanlar için vardır (Nereden korkanlar için?) | Rabbinin makamından (Ne vardır?) | İki cennet vardır | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Yalanlıyorsunuz (Öyle iki cennet ki) | Sahip olan (Neye sahip olan?) | Dallara | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

İkisinde de vardır (Ne?) | İki pınar (Öyle iki pınar ki) | Akıp giden | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾

İkisinde de vardır (Neden?) | Her türlü meyveden (Ne vardır?) | İki tür vardır | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz (Ne halde ordadırlar?)

مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى فُرُشٍ بَطَٓائِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

Yaslanır oldukları halde (Neye yaslanır oldukları halde?) | Döşeklere (Öyle döşekler ki) | Onların örtüleri (Nedendir?) | Atlastandır | Ve her iki cennetin meyveleri[nin toplanması] | Yakındır

﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ

O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | Oralarda vardır (Ne vardır?) | Bakışlarını [yalnız kocalarına] hapsetmiş güzeller vardır (Öyle güzeller ki)

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Onlara dokunmamıştır (Kim dokunmamıştır?) | Ne bir insan (Kimden önce) | Kendilerinden önce | Ne de bir cin | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

﴿٥٧﴾ كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Sanki onlar (Nedirler?) | Yakutturlar (Daha nedirler?) | Ve mercandırlar | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَٓاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا

İyiliğin karşılığı değildir | Ancak | İyiliktir | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا

Yalanlıyorsunuz | Bu ikisinden başka vardır (Ne vardır?) | İki cennet daha | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَٓامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

Yalanlıyorsunuz (Bu cennetler nedirler?) | Yem yeşildirler/koyu yeşildirler | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

İkisinde de vardır (Ne vardır?) | İki pınar vardır (Öyle iki pınar ki) | Durmadan fışkıran | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

İkisinde vardır (Ne vardır?) | Meyveler (Daha?) | Hurma (Daha?) | Ve nar vardır | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ

Oralarda vardır (Ne vardır?) | Hayırlı kadınlar (Öyle kadınlar ki) | Güzel | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz (Daha ne vardır?) | Huriler (Öyle huriler ki)

مَقْصُورَاتٌ فِى الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

Gizlenmiş/saklanmışlar olan (Nerede?) | Cibinliklerde | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Onlara dokunmamıştır (Kim?) | Ne bir insan (Neden önce?) | Onlardan önce (Daha kim?) | Ne de bir cin | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz (Ne halde oradadırlar?)

﴿٧٥﴾ مُتَّكِـٔينَ عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا

Yaslanırlar (Ne üzerine?) | Yastıklar üzerine (Öyle yastıklar ki) | Yeşil olan (Daha ne üzerine yaslanır) | Ve yaygılar/halılar üzerine (Öyle yaygılar/halılar ki) | Güzeller | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِى الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

Yalanlıyorsunuz | Yüce oldu (Ne?) | Rabbinin ismi (Öyle Rabbin ki) | Celal sahibi | Ve ikram sahibi

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْوَاقِعَةِ آيَاتُهَا ٩٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

Olduğu zaman (Ne?) | Olan | Yoktur | Onun oluşunu (Ne yoktur?) | Yalanlayıcı | Alçaltıcıdır | Yükselticidir

﴿٣﴾ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ

Sarsıldığı zaman (Ne?) | Yer (Nasıl?) | Sarsılmakla | Ve parçalandığı zaman (Ne?) | Dağlar (Nasıl?) | Parçalanmakla | Ve olduğu zaman (Ne olduğu zaman?)

هَبَٓاءً مُنْبَثًّا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٧﴾ فَاَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

Toz duman (Öyle toz ki) | Dağılmış | Ve olduğunuz zaman (Ne olduğunuz zaman?) | Gruplar (Öyle gruplar ki) | Üç olan | Sağ tarafın ashabı

مَٓا اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَاَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ مَٓا اَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ

Ne mutlu o sağ tarafın ashabına! | Sol tarafın ashabı | Ne mutsuzdur o sol tarafın ashabı!

﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾ اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾

Öncü olanlar | Öncü olanlardır | İşte onlar (Kimdir?) | Yaklaştırılmış olanlardır (Nerededirler?)

فِى جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ

Naim cennetlerinde | Çoğu (Ne oldukları halde?) | Evvelkilerden | Birazı da (Ne olduğu halde?) | Sonrakilerden (Nedirler onlar?)

﴿١٤﴾ عَلٰى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِـٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

Tahtlar üzerindedirler (Öyle tahtlar ki) | İşlenmiş (Ne oldukları halde?) | Yaslandıkları halde (Ne üzerine?) | Onlar üzerine (Ne oldukları halde?) | Karşı karşıya oldukları halde

68. Bunlarda bir meyve, bir başka hurma, bir başka nar vardır.

69. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

70. İçlerinde iyi huylu, güzel kadınlar vardır.

71. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

72. Cibinliklerde gizlenmiş/saklanmış huriler vardır.

73. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

74. Onlara eşlerinden önce insan ve cin dokunmamıştır.

75. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

76. Yeşil yastıklara ve güzel işlemeli yaygılara/halılara kurulmuşlardır.

77. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

78. Ululuk ve ikram sahibi Rabbinin adı yüce, çok yücedir!

VÂKIA SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 96 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kıyamet koptuğu zaman,

2. Onun kopmasına yalan diyen dil olmaz.

3. İndirir, bindirir.

4. Yer bir sarsılış sarsıldığı,

5. Dağlar bir serpiliş serpildiği,

6. Hepsi dağılıp toz duman haline geldiği,

7. Siz de üç sınıf olduğunuz zaman...

8. Ki sağdakiler, ne mutlu o sağdakilere!

9. Soldakiler, ne bahtsızdır o soldakiler!

10. İyilik işlemekte önde olanlar, karşılıklarını almakta da önde olanlardır.

11-12. Naim cennetlerinde (Allah'a) en yakın olanlardır.

13. Birçoğu öncekilerden,

14. Biraz da sonrakilerden...

15. Mücevherlerle işlenmiş tahtlar üstünde,

16. Karşı karşıya kurulmuşlar.

17. Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış genç hizmetçiler dolaşırlar.
18. Küpler ve ibrikler ile, kaynağından içki dolu bir kadeh ile...
19. Ne başları ağrıtılır ondan dolayı, ne de tükenir.
20. Meyve beğendiklerinden,
21. Kuş eti, istediklerinden,
22. İri gözlü hûriler,
23. Saklı inciler gibi,
24. Yaptıkları işlere karşılık mükâfat için...
25. Orada ne bir boş laf işitirler; ne de onlara: "Bir günah işlediniz." denilir.
26. Ancak bir söz: "Selam, selam..."
27. Sağdakiler, ne mutlu o sağdakiler!
28. Dalbastı kirazlar,
29. Salkımları sarkmış muz ağaçları,
30. Uzanmış bir gölge,
31. Çağlayan bir su,
32. Birçok meyve,
33. Ne eksilir, ne de yasaklanırlar,
34. Yüksek döşekler...
35. Gerçekten biz onları yeni bir yaratılışla yarattık.
36. Onları bakire kılmışızdır,
37. Eşlerine düşkün hep bir yaşıt olarak...
38. Sağdakiler için,
39. Birçoğu öncekilerden,
40. Ve birçoğu da sonrakilerdendir.
41. Soldakiler ise, ne bahtsızdır onlar!
42. İçlerine işleyen bir ateş ve kaynar su,
43. Ve kapkara boğucu dumandan bir gölge içindedirler.
44. Ne serindir, ne de faydalı...
45. Çünkü onlar bundan önce keyiflerine düşkün, şımarık, aşırı giden kimseler idiler.
46. Büyük günah işlemede ısrar ediyorlardı.
47. Ve diyorlardı ki: "Biz ölüp, toprak ve kemik yığını olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi, mutlaka diriltileceğiz?
48. Ya önceki atalarımız da mı?
49. De ki: "Muhakkak ki, bütün öncekiler ve sonrakiler,
50. Hiç kuşkusuz bilinen bir günün, belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِاَكْوَابٍ وَاَبَارِيقَ وَكَاْسٍ
Dolaşır (Nerede?) | Onların etrafında (Kimler dolaşır?) | Gençler (Öyle gençler ki) | Ölümsüzler (Ne ile dolaşırlar?) | Testilerle (Daha?) | Ve ibriklerle (Daha?) | Ve kadeh ile (Nereden doldurulmuş?)

مِنْ مَعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا
Kaynağından | Başları ağrıtılmaz (Neden?) | Ondan (Daha?) | Akılları da tükenmez (Daha ne ile dolaşırlar?) | Ve meyvelerle (Neden olan?) | O meyvelerden ki

يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَاَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ
Beğeniyorlar (Daha ne ile dolaşırlar?) | Kuş etlerinden (O kuş etleri ne olduğu halde?) | O kuş etlerinden ki | Canları istiyor | Ve huriler (Daha ne vardır?) (Öyle huriler ki) | İri gözlü (Ne gibidir onlar?) | İnciler gibi (Öyle inciler ki)

الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
Saklanmış | Karşılık için (Bütün bunlar ne içindir?) (Neyin karşılığı için?) | O şeylerin ki | İdiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar | İşitmezler (Nerede?) | Orada (Ne işitmezler?)

لَغْوًا وَلَا تَاْثِيمًا ﴿٢٥﴾ اِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَاَصْحَابُ الْيَمِينِ
Boş söz (Daha ne işitmezler?) | Günaha sokacak söz de | Ancak (Ne işitirler?) | Söz (Sözden bedel ne işitirler?) | Selam | Selam | Sağ tarafın ashabı

مَا اَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾
Ne mutlu o sağ tarafın ashabına (Onlar neredediler?) | Kiraz ağaçlarındadırlar (Öyle kiraz ağaçları ki) | Düzgün/dikensiz (Daha neredediler?) | Muz ağaçlarındadırlar (Öyle muz ağaçları ki) | Salkım salkım (Daha neredediler?)

وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ
Gölgelerdedirler (Öyle gölgeler ki) | Uzamış (Daha neredediler?) | Sulardadırlar (Öyle sular ki) | Çağlayan (Daha neredediler?) | Meyvelerdedirler (Öyle meyveler ki) | Çok olan (Yine öyle meyveler ki) | Kesilmemiş (Daha?)

وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ اِنَّا اَنْشَاْنَاهُنَّ اِنْشَاءً ﴿٣٥﴾
Ve yasaklanmamış (Daha neredediler) | Yataklardadırlar (Öyle yataklar ki) | Yükseltilmiş | Muhakkak ki biz | Onları yarattık (Nasıl?) | Yaratmakla

فَجَعَلْنَاهُنَّ اَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِاَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾
Ve onları yaptık (Ne yaptık?) | Bakireler (Daha ne yaptık?) | Sevgililer (Daha ne yaptık?) | Yaşıtlar (Bunları kim için yaptık?) | Sağ tarafın ashabı için

ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَاَصْحَابُ الشِّمَالِ
Çoğudur (Kimden?) | Evvelkilerden | Ve çoğudur (Kimden?) | Sonrakilerden | Sol tarafın ashabı

مَا اَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾
Ne mutsuzdur o sol taraf ashabı! (Onlar neredediler?) | İçlerine işleyen bir ateştedirler (Daha neredediler?) | Kaynar su içindedirler (Daha neredediler?) | Gölgededirler (Neden olan?) | Kapkara dumandan olan (Öyle gölge ki)

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا
Serin değildir (Daha?) | Hoş da değildir | Muhakkak ki onlar | İdiler (Ne zaman?) | Bundan önce (Ne idiler?) | Bolluk içinde yaşıyorlardı | Ve idiler (Ne idiler?)

يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
Israr ediyorlardı (Neye?) | Günaha (Öyle günah ki) | Büyük | Ve idiler (Ne idiler?) | Diyorlardı (Ne diyorlardı?) | Öldüğümüzde mi? (Daha?) | Ve olduğumuzda (Ne olduğumuzda?)

تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ اَوَاٰبَاؤُنَا الْاَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ
Toprak (Daha?) | Ve kemik | Biz mi? | Diriltilmiş olacağız | Atalarımız da mı? (Öyle atalarımız ki) | Evvelkiler olan | De ki

اِنَّ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ اِلٰى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾
Muhakkak evvelkiler (Daha?) | Sonrakiler de | Toplanacaklardır (Nerede?) | Belirlenmiş bir günün vaktinde

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّٓالُّونَ الْمُكَذِّبُونَۙ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ

Sonra | Sizler | Ey sapkınlar! | Yalanlayıcılar! | Elbette yiyicilersiniz (Neden?) | Ağaç'tan (Öyle ağaç ki)

مِنْ زَقُّومٍۙ ﴿٥٢﴾ فَمَالِؤُ۫نَ مِنْهَا الْبُطُونَۚ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَم۪يمِۚ

Zakkum'dan olan | Ve doldurursunuz (Neden?) | Ondan (Neyi?) | Karınlarınızı | Ve içicisiniz (Ne üzerine?) | Onun üzerine (Neden içeceksiniz?) | Kaynar sudan

﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْه۪يمِۜ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدّ۪ينِۜ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ

İçicilersiniz (Nasıl?) | Susamış develerin içişiyle | İşte bu (Nedir?) | Onların konukluklarıdır (Ne zaman?) | Ceza gününde | Biz

خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَۜ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ

Sizi yarattık | Tasdik etmeyecek misiniz? | Gördünüz mü? (Neyi?) | O şeyi ki | Akıtıyorsunuz | Siz mi?

تَخْلُقُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ

Onları yaratıyorsunuz | Yoksa | Biz mi? | Yaratanlarız | Biz | Takdir ettik (Nerede?) | Aranızda (Neyi?) | Ölümü

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَۙ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ ف۪ي مَا

Ve biz değiliz (Ne değiliz?) | Önüne geçilmiş olanlar (Ne üzerine ölümü takdir ettik?) | Getirmek üzere (Kimi getirmek üzere?) | Sizin benzerlerinizi (Daha ne üzerine ölümü takdir ettik?) | Ve sizi diriltmek üzere (Nerede?) | O yerde ki

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُو۫لٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

Bilmiyorsunuz | Andolsun kesinlikle | Siz biliyorsunuz (Neyi?) | Yaratılışı (Öyle yaratılış ki) | Birinci olan | Düşünmeyecek misiniz?

اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَۜ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

Gördünüz mü? (Neyi?) | O şeyi ki | Ekiyorsunuz | Siz mi? | Onları bitiriyorsunuz | Yoksa | Biz miyiz? | Bitirenler

لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَۙ ﴿٦٦﴾

Şayet | Dileseydik | Elbette onu çevirirdik (Neye çevirirdik?) | Ot kırıntısına | Ve olurdunuz! (Ne olurdunuz?) | Şaşırıyor olurdunuz | Muhakkak ki biz (Kimiz?) | Zarara uğramışlar

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذ۪ي تَشْرَبُونَۜ ﴿٦٨﴾ ءَاَنْتُمْ

Bilakis | Biz (Neyiz?) | Mahrumlarız | Gördünüz mü? (Neyi?) | Suyu | Öyle suyu ki | İçiyorsunuz | Siz mi?

اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ

Onu indirdiniz (Nereden?) | Buluttan | Yoksa | Biz miyiz? | İndirenler | Şayet | Dileseydik | Onu yapardık (Ne yapardık?)

اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّت۪ي تُورُونَۜ ﴿٧١﴾

Tuzlu | Şükretmez misiniz? | Gördünüz mü? (Neyi?) | Ateşi | Öyle ateşi ki | Tutuşturuyorsunuz

ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُ۫نَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا

Siz mi? | Yarattınız (Neyi?) | Onun ağacını | Yoksa | Biz miyiz? | Yaratanlar | Biz | Onu kıldık (Ne kıldık?)

تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْو۪ينَۚ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٤﴾

Bir ibret (Daha ne kıldık?) | Bir fayda (Kim için?) | Gelip geçenler için | Tesbih et (Neyi?) | Rabbinin ismini (Öyle Rabbin ki) | Büyük olan

فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظ۪يمٌۙ ﴿٧٦﴾

Hayır! | Yemin olsun ki (Neye yemin olsun?) | Yıldızların yerlerine | O (Nedir?) | Elbette kasemdir | Şayet bilseniz (Öyle kasem ki) | Büyük

51. Sonra siz, ey sapkın yalancılar!
52. Mutlaka bir ağaçtan, zakkumdan yersiniz.
53. Karınlarınızı ondan doldurursunuz.
54. Üstüne de o kaynar sudan içersiniz.
55. Hüyam hastalığına tutulmuş (içtikçe susayan, kanmak bilmeyen) develerin içişi gibi içersiniz.
56. İşte ceza gününde onların ağırlanışları böyledir!
57. Biz yarattık sizi, hâlâ tasdik etmeyecek misiniz?
58. Şimdi gördünüz mü o döktüğünüz meniyi?
59. Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa yaratan biz miyiz?
60. Aranızda o ölümü biz takdir ettik ve bizim önümüze geçilmez.
61. Kılıklarınızı değiştirmek ve sizi bilemeyeceğiniz bir yaratılışta var etmeye gücümüz yeter.
62. Kuşkusuz ilk yaratılışı biliyorsunuz. O halde düşünsenize ya!
63. Şimdi gördünüz mü o ektiğiniz tohumu?
64. Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?
65. Dilesek onları elbette bir çöpe çevirirdik de, ağzınızda şöyle geveler dururdunuz.
66. "Kuşkusuz biz çok zarardayız.
67. Daha doğrusu büsbütün mahrumuz!"
68. Şimdi gördünüz mü o içtiğiniz suyu?
69. Buluttan onu siz mi indiriyordunuz, yoksa biz miyiz indiren?
70. Dileseydik onu tuzlu yapıverirdik. O halde şükretseniz ya!
71. Bir de o çakıp yaktığınız ateşi gördünüz mü?
72. Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa biz miyiz yaratan?
73. Biz onu hem bir uyarı, hem de çölde konup göçenler için bir fayda yaptık.
74. O halde Rabbini yüce ismiyle tesbih et.
75. Artık yok! O yıldızların yerlerine yemin ederim.
76. Ve gerçekten o, bilesiniz çok büyük bir yemindir.

77. Şüphesiz o, çok değerli ve şerefli bir Kur'an'dır.

78. Öyle bir kitapta ki, (o kitap) korunur.

79. Ona tertemiz temizlenmiş olanlardan başkası el süremez.

80. Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.

81. Şimdi bu söze siz yağ mı süreceksiniz?

82. Nasibinizi yalanlamanızdan ibaret mi kılacaksınız?

83. O halde can boğaza geldiği zaman,

84. Siz o zaman bakar durursunuz.

85. Biz ise ona sizden yakınızdır ve fakat göremezsiniz!

86-87. Evet, haydi, eğer dine boyun eğmeyecek, ceza çekmeyecek iseniz, o canı geri çevirsenize ya, iddianızda doğru iseniz!

88. Ama o, Allah'a yakın kılınanlardan ise,

89. Artık ona rahatlık, güzel rızık ve Naîm cenneti vardır.

90. Eğer o sağdakilerden ise,

91. Artık selam sana, sağdakilerden.

92. Ama o yalanlayan sapkınlardan ise,

93. Kesinlikle konukluğu kaynar su,

94. Ve yaslanacağı cehennemdir.

95. Hiç şüphesiz işte budur, kesin gerçek.

96. Haydi Rabbini yüce ismiyle tesbih et!

HADÎD SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
29 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O öyle güçlüdür, öyle hikmet sahibidir

2. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Hem diriltir, hem öldürür, hem O her şeye kadirdir.

3. Evvel'dir O, (başlangıcı yoktur); Âhir'dir O, (sonu yoktur); Zâhir'dir O, (her şeyden apaçıktır); Bâtın'dır O, (gözlerden gizlenmiştir). Hem O, her şeyi bilendir.

إِنَّهُ لَقُرْاٰنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ اِلَّا

Muhakkak O (Nedir?) | Elbette Kuran'dır (Öyle Kuran ki) | Değerli (Neredir?) | Bir Kitapta (Öyle Kitap ki) | Korunan | Ona dokunamaz | Ancak [dokunur]

الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ اَفَبِهٰذَا الْحَدِيثِ

Temizlenmiş olanlar | İndirilmedir (Kimden?) | Âlemlerin Rabbinden | Bu sözü mü?

اَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا

Siz | Hor görüyorsunuz | Yapıyorsunuz (Neyi?) | Rızkınızı (Ne yapıyorsunuz?) | Muhakkak ki sizin olmanız (Ne olmanız?) | Yalanlıyorsunuz | Hele

اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾ وَاَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ اَقْرَبُ

Dayandığı zaman (Neye dayandığı zaman?) | Boğaza (Ne olduğunuz halde?) | Halbuki siz (Ne zaman?) | O zaman (Nesiniz?) | Bakarsınız | Biz (Neyiz?) | Daha yakınız (Kime?)

اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

Ona (Kimden daha yakınız?) | Sizden | Fakat | Göremezsiniz | Hadi! | Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Cezalandırılmayacak iseniz

﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَاَمَّا اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

Onu döndürsenize | Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Sadıklar | Ama şayet ise (Kimlerden?) | Mukarreblerden

﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَاَمَّا اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحَابِ الْيَمِينِ

Rahatlık (Daha?) | Güzel rızık (Daha?) | Naim Cenneti | Ve ama şayet ise (Kimden?) | Sağ tarafın ashabından

﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ اَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَاَمَّا اِنْ كَانَ

Selam olsun (Kime?) | Sana (Kimden?) | Sağ taraf ashabından | Ve ama şayet ise (Neden?)

مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ

Yalanlayıcılardan (Öyle yalanlayıcılar ki) | Sapkınlar olan | Konukluk vardır (Neden?) | Kaynar sudan | Ve cehenneme atılmak

﴿٩٤﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

İşte bu | Şüphesiz bu (Nedir?) | Kesin gerçektir | Tesbih et (Neyi?) | Rabbinin ismini (Öyle Rabbin ki) | Büyük olan

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْحَدِيدِ — آيَاتُهَا ٢٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ

Tesbih etmektedir (Kimi?) | Allah'ı (Ne?) | O şeyler ki (Nerede bulunan?) | Göklerdedir (Daha?) | Ve yerdedir | Allah (Nedir?) | Aziz olandır | Ve hikmet sahibi olandır | Ona aittir (Ne?)

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerin hükümranlığı (Daha?) | Ve yerin | Hayat verir (Daha?) | Ve öldürür | Ve o | Her şeye | Gücü yetendir

﴿٢﴾ هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

O (Nedir?) | İlktir (Daha nedir?) | Ve sondur (Daha nedir?) | Zahirdir (Daha nedir?) | Ve batındır | Ve O | Her şeyi (Nedir?) | Gayet iyi bilendir

هُوَ الَّذٖى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فٖى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى

O (Nedir?) | Öyle Allah'tır ki | Yaratmıştır (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Ne sürede?) | Altı günde | Sonra | İstiva etmiştir (Ne üzerine?)

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ

Arş üzerine | Bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Giriyor (Nereye?) | Yere (Daha?) | Ol şeyi ki | Çıkıyor | Yerden | Ol şeyi ki | İniyor

مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ فٖيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

Gökten (Daha?) | Ol şeyi ki | Çıkıyor/yükseliyor (Nereye?) | Göğe | Ve o (Nedir?) | Sizinle birliktedir | Nerede olursanız | Allah | Yaptıklarınızı (Nedir?)

بَصٖيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ

Görendir | Ona aittir (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin | Ve yalnız Allah'a | Döndürülecektir (Ne?) | Bütün işler

﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَهُوَ عَلٖيمٌ

Katar (Neyi?) | Geceyi (Neye?) | Gündüze | Ve yine katar (Neyi?) | Gündüzü (Neye?) | Geceye | Ve o (Nedir?) | Gayet iyi bilendir (Neyi?)

بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ

Kalplerde olanı | İman edin (Kime iman edin?) | Allah'a (Daha?) | Ve resulüne | Ve infak edin (Neden infak edin?) | O şeyden ki | Sizi kıldı (Ne kıldı?)

مُسْتَخْلَفٖينَ فٖيهِ فَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبٖيرٌ ﴿٧﴾

Vekiller (Nede?) | O şeyde | Neticede o kimseler ki | İman ettiler (Kimden?) | Sizden (Daha?) | Ve infak ettiler | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Bir ecir (Öyle ecir ki) | Büyük

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ

Size ne oluyor ki | İnanmıyorsunuz (Kime inanmıyorsunuz?) | Allah'a | Halbuki peygamber | Sizi davet ediyor (Niye davet ediyor?) | İnanasınız diye (Kime?) | Rabbinize

وَقَدْ اَخَذَ مٖيثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذٖى يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖٓ

Halbuki almıştı (Neyi?) | Sizin sözünüzü | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | İnananlar | O (Nedir?) | Öyle Allah'tır ki | İndirir (Kime?) | Kuluna (Ne indirir?)

اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ

Ayetler (Öyle ayetler ki) | Apaçık (Niçin indirir?) | Sizi çıkarmak için (Neden?) | Karanlıklardan (Neye?) | Aydınlığa | Şüphesiz Allah | Size karşı (Size karşı nedir?)

لَرَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوا فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ

Kesinlikle pek müşfiktir | Ve pek merhametlidir | Size ne oluyor | İnfak etmiyorsunuz (Nerede?) | Allah yolunda | Halbuki Allah'a aittir (Ne?)

مٖيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَا يَسْتَوٖى مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ

Göklerin mirası | Ve yerin | Eşit olmaz (Kimden?) | Sizden (Kim eşit olmaz?) | O kimse ki | İnfak etti | Fetihten önce (Daha kim eşit olmaz?)

وَقَاتَلَ اُو۬لٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذٖينَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا

Ve savaştı [o kimse ki] | İşte onlar (Nedir?) | Daha büyüktürler (Ne bakımdan?) | Derece bakımından (Kimden daha büyüktürler?) | O kimselerden ki | İnfak ettiler (Neden sonra?) | Fetihten sonra | Ve savaştılar

وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا

Her birine | Vaat etmiştir (Kim?) | Allah (Neyi vaat etmiştir?) | En güzeli | Allah | Ol şeyi ki | Siz yapıyorsunuz (Nedir?) | Bilendir | Kimdir

الَّذٖى يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُٓ اَجْرٌ كَرٖيمٌ ﴿١١﴾

O kimse ki | Ödünç veriyor (Kime?) | Allah'a (Nasıl ödünç veriyor?) | Ödünç vermekle (Öyle ödünç ki) | Güzel | Ki onu artırsın (Kim için artırsın?) | Kendisi için | Ve onun için vardır (Ne vardır?) | Bir mükafat (Öyle mükafat ki) | Pek cömert/değerli

4. O'dur ki, gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra arş üzerine istiva buyurdu. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona yükseleni, hepsini bilir ve her nerede olsanız sizinle beraberdir. Hem Allah her ne yaparsanız görür.

5. Bütün göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Ve bütün işler Allah'a döndürülür.

6. Geceyi gündüze sokar, gündüzü geceye sokar. Ve bütün sinelerin özünü bilir.

7. Allah'a ve Resulüne iman edin, sizi üzerine vekil kıldığı şeylerden harcayın. İman edip de (Allah yolunda) harcayanlarınız için, büyük bir ecir vardır.

8. Hem niçin Allah'a iman etmeyesiniz ki, peygamber sizi Rabbinize iman edesiniz diye davet edip duruyor? Oysa sizden kesin söz de aldı, eğer gerçek mü'min olacaksanız.

9. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye kuluna parlak parlak ayetler indiren O'dur. Muhakkak ki Allah, size karşı çok esirgeyici, çok merhametlidir.

10. Niçin Allah yoluna harcama yapmayasınız ki, göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır, (hepsi O'na kalacaktır). Fetihten önce (Allah yolunda) harcamada bulunup çarpışanlarınız, diğerlerine eşit olmaz. Onlar, sonradan harcamada bulunup, çarpışanlardan derece bakımından daha büyüktür. Bununla beraber Allah hepsine de en güzeli vaad etti. Allah her ne yaparsanız haberdardır!

11. Hani kim o, Allah'a güzel bir borç sunacak kimse ki, Allah da onun (ecrini) ona kat kat artırsın? Hem onun için çok hoş bir ecir de vardır.

12. O gün mü'min erkeklerle, mü'min kadınları önlerinden ve sağ taraflarından nurları koşarken göreceksin: (Onlara): "Bu gün müjdeniz altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. İçlerinde ebedi olarak kalacaksınız." (denilir). İşte büyük kurtuluş budur!

13. O gün münafık erkeklerle münafık kadınlar, iman edenlere şöyle diyecek: "Bize bakınız, nurunuzdan biraz alalım!" Denilecek ki: "Arkanıza dönün de bir ışık araştırın." Derken aralarına bir sur çekilmiştir, bir kapısı vardır. (O surun) içi, rahmet onda, dışı ise, o yönden azaptır.

14. (Münafıklar) onlara şöyle bağrışırlar: "Bizler sizinle beraber değil miydik?" (Mü'minler): "Evet, ama siz kendilerinize kötülük ettiniz, fırsat beklediniz, şüpheye düştünüz ve Allah'ın emri gelinceye kadar kuruntular sizi aldattı. Hem o aldatıcı şeytan sizi (günahın zararı yoktur diye) Allah'a güvendirdi.

15. Artık bugün ne sizden, ne de inkâr edenlerden fidye kabul edilmez, sığınacağınız yer ateştir. Size yaraşan odur, ona gidiş de ne kötüdür!"

16. O iman edenler için hâlâ zamanı gelmedi mi? Ki kalpleri Allah'ın zikrine ve inen gerçek aşkına saygı ile coşsun ve bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçip de kalpleri katılaşmış ve çoğu da günaha dalmış bulunanlar gibi olmasınlar.

17. İyi biliniz ki, Allah yeryüzünü ölümünden sonra diriltir! İşte size anlayasınız diye ayetleri açıkladık.

18. Şüphesiz sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar ve Allah'a öyle güzel ödünç sunanlara, verdikleri kendileri hesabına kat kat artırılır, bir de onlara pek hoş bir ecir vardır.

يَوْمَ تَرَى	Göreceğin günü (Kimi?)
الْمُؤْمِنِينَ	Mümin erkekleri (Daha?)
وَالْمُؤْمِنَاتِ	Ve mümin kadınları (Öyle mümin erkek ve kadınlar ki)
يَسْعٰى	Gidiyor (Ne gidiyor?)
نُورُهُمْ	Nurları (Nerede gidiyor?)
بَيْنَ اَيْدِيهِمْ	Önlerinde
وَبِاَيْمَانِهِمْ	Ve sağ taraflarında (Ne denir?)
بُشْرٰيكُمُ	Müjdeniz (Ne zaman?)
الْيَوْمَ	Bugün (Nedir?)
جَنَّاتٌ	Cennetlerdir (Öyle cennetler ki)
تَجْرِي	Akıyor (Nereden?)
مِنْ تَحْتِهَا	Onların altlarından (Ne akıyor?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler (Ne oldukları halde?)
خَالِدِينَ	Ebedi kalıcılar oldukları halde (Nerede?)
فِيهَاۜ	O cennetlerde
ذٰلِكَ	İşte bu
هُوَ	Bu (Nedir?)
الْفَوْزُ	Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki)
الْعَظِيمُۚ ﴿١٢﴾	Büyük (O günden bedel?)
يَوْمَ يَقُولُ	Diyeceği günü [anlat] (Kimin diyeceği günü?)
الْمُنَافِقُونَ	Münafık erkeklerin (Daha?)
وَالْمُنَافِقَاتُ	Ve münafık kadınların (Kime diyeceği?)
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Ne diyecekler?)
انْظُرُونَا	Bizi bekleyin (Neden?)
نَقْتَبِسْ	Ki alalım
مِنْ نُورِكُمْ	Nurunuzdan
قِيلَ	Denir (Ne denir?)
ارْجِعُوا	Dönün (Nereye?)
وَرَاءَكُمْ	Arkanıza
فَالْتَمِسُوا	Ve arayın (Ne arayın?)
نُوراًۜ	Bir nur
فَضُرِبَ	Ve nihayet çekilir (Nereye?)
بَيْنَهُمْ	Onların arasına (Ne çekilir?)
بِسُورٍ	Bir sur (Öyle sur ki)
لَهُ	Kendisi için vardır (Ne vardır?)
بَابٌۜ	Kapı (Yine öyle sur ki)
بَاطِنُهُ	Onun içi
فِيهِ	Onda vardır (Ne vardır?)
الرَّحْمَةُ	Rahmet
وَظَاهِرُهُ	Ve onun dışı da
مِنْ قِبَلِهِ	Dış tarafından (Ne vardır?)
الْعَذَابُۜ ﴿١٣﴾	Azap
يُنَادُونَهُمْ	Müminlere seslenirler
اَلَمْ نَكُنْ	Biz değil miydik (Kim ile beraber?)
مَعَكُمْۜ	Sizinle beraber
قَالُوا	Onlar derler
بَلٰى	Evet
وَلٰكِنَّكُمْ	Fakat siz
فَتَنْتُمْ	Fitneye düşürdünüz (Kimi?)
اَنْفُسَكُمْ	Kendinizi
وَتَرَبَّصْتُمْ	Ve gelmesini beklediniz
وَارْتَبْتُمْ	Ve şüpheye düştünüz
وَغَرَّتْكُمُ	Ve sizi aldattı (Ne?)
الْاَمَانِيُّ	Kuruntular
حَتّٰى جَاءَ	Ve sonunda geldi (Ne?)
اَمْرُ اللّٰهِ	Allah'ın emri
وَغَرَّكُمْ	Ve sizi aldattı (Kim ile?)
بِاللّٰهِ	Allah ile (Kim?)
الْغَرُورُ	Çokça aldatan
﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ	Bugün
لَا يُؤْخَذُ	Alınmaz (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Ne alınmaz?)
فِدْيَةٌ	Hiçbir bedel
وَلَا مِنَ الَّذِينَ	Ve o kimselerden alınmaz ki
كَفَرُواۜ	Onlar inkar ettiler
مَاْوٰيكُمُ	Sizin varacağınız yer (Nedir?)
النَّارُۜ	Cehennemdir
هِيَ	O ise (Nedir?)
مَوْلٰيكُمْۜ	Size yaraşandır
وَبِئْسَ	Ve ne kötü
الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾	Varış yeridir
اَلَمْ يَاْنِ	Vakti gelmedi mi? (Kim için?)
لِلَّذِينَ	O kimseler için ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Ne vakti?)
اَنْ تَخْشَعَ	Ürperme vakti (Neyin?)
قُلُوبُهُمْ	Kalplerinin (Neye?)
لِذِكْرِ اللّٰهِ	Allah'ın zikrine (Daha neye?)
وَمَا نَزَلَ	Ve indirdiğine (Neden indirdiği?)
مِنَ الْحَقِّۙ	Haktan
وَلَا يَكُونُوا	Ve olmasınlar (Kim gibi olmasınlar?)
كَالَّذِينَ	O kimseler gibi ki
اُوتُوا	Onlara verildi (Ne verildi?)
الْكِتَابَ	Kitap
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce
فَطَالَ	Uzayıp geçti
عَلَيْهِمُ	Onlar üzerine (Ne?)
الْاَمَدُ	Uzun zaman
فَقَسَتْ	Böylelikle kaskatı kesildi (Ne?)
قُلُوبُهُمْۜ	Kalpleri
وَكَثِيرٌ	Çoğu (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Nedirler?)
فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾	Fasıklardır
اِعْلَمُوا	Bilin ki
اَنَّ اللّٰهَ	Kesinlikle Allah
يُحْيِي	Canlandırır (Neyi?)
الْاَرْضَ	Yeryüzünü (Neden sonra?)
بَعْدَ مَوْتِهَاۜ	Ölümünden sonra
قَدْ بَيَّنَّا	Gerçekten biz açıkladık (Kime?)
لَكُمُ	Size (Neyi?)
الْاٰيَاتِ	Ayetleri (Niye açıkladık?)
لَعَلَّكُمْ	Taki siz
تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾	Düşünesiniz
اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ	Muhakkak ki sadaka veren erkekler
وَالْمُصَّدِّقَاتِ	Ve sadaka veren kadınlar
وَاَقْرَضُوا	Ve borç verdiler (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a (Nasıl?)
قَرْضاً	Borç vermekle (Öyle borç ki)
حَسَناً	Güzel olan
يُضَاعَفُ	Kat kat verilir (Kime?)
لَهُمْ	Onlara
وَلَهُمْ	Ve onlar için vardır (Ne vardır?)
اَجْرٌ	Mükafat (Öyle mükafat ki)
كَرِيمٌ ﴿١٨﴾	Pek cömert/kıymetli

وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدّٖيقُونَ

O kimseler ki | İman ettiler (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve peygamberlerine | İşte onlar | Onlar (Kimdir?) | Sıddıklardır (Daha kimdirler?)

وَالشُّهَدَٓاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا

Ve şehitlerdir (Kim katında?) | Rableri katında | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Mükafatları | Ve nurları | Ve o kimseler ki | İnkar ettiler (Daha?)

وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحٖيمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُٓوا

Ve yalanladılar (Neyi?) | Ayetlerimizi | İşte onlar (Kimdir?) | Cehennem halkıdır | Bilin ki

اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزٖينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ

Şüphesiz dünya hayatı sadece | Bir oyundur (Daha?) | Bir eğlencedir (Daha?) | Bir süstür (Daha?) | Bir böbürlenmedir (Nerede?) | Aranızda (Daha nedir?) | Ve çoğalmadır (Nede?)

فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ

Mallarda (Daha?) | Ve evlatlarda (Bu ne gibidir?) | Tıpkı bir yağmur gibidir (Öyle yağmur ki) | Hayrete düşürdü (Kimi?) | Çiftçileri (Ne hayrete düşürüyor?) | Bitkisi | Sonra

يَهٖيجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدٖيدٌ

Kurur | Ve sen onu görürsün (Nasıl?) | Kupkuru bir halde | Sonra | Olur (Ne olur?) | Çer çöp | Ve ahirette de vardır (Ne vardır?) | Şiddetli bir azap (Daha ne vardır?)

وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Ve bağışlama (Kim tarafından?) | Allah tarafından (Daha ne vardır?) | Ve [Allah'ın] rızası | Dünya hayatı değildir (Ancak nedir?) | Ancak | Aldatıcı bir metadır

﴿٢٠﴾ سَابِقُٓوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا

Koşuşun (Neye?) | Mağfirete (Kim tarafından olan?) | Rabbiniz tarafından (Daha neye?) | Ve cennete [koşuşun] (Öyle cennet ki) | Onun genişliği (Ne gibidir?)

كَعَرْضِ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اُعِدَّتْ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ

Göğün genişliği gibidir (Daha?) | Ve yerin | O hazırlanmıştır (Kim için?) | O kimseler için ki | İman ettiler (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve peygamberlerine

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتٖيهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظٖيمِ

İşte bu (Nedir?) | Allah'ın lütfudur | Onu verir (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor | Allah (Nedir?) | Lütuf sahibidir (Öyle lütuf ki) | Büyük

﴿٢١﴾ مَٓا اَصَابَ مِنْ مُصٖيبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فٖٓي اَنْفُسِكُمْ اِلَّا

İsabet etmemiştir (Ne?) | Hiçbir musibet (Neredeki?) | Yeryüzündeki (Daha?) | Ve kendinizdeki | Ancak

فٖي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسٖيرٌ ﴿٢٢﴾

Bir kitaptadır (Neden önce?) | Biz onu yaratmadan önce | Muhakkak ki bu | Allah'a (Nedir?) | Çok kolaydır

لِكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَٓا اٰتٰيكُمْ وَاللّٰهُ

Üzülmeyesiniz diye (Neye?) | Kaybettiğinize | Ve sevinmeyesiniz diye (Neye sevinmeyesiniz?) | Allah'ın size verdiğine | Allah

لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ اَلَّذٖينَ يَبْخَلُونَ وَيَاْمُرُونَ

Sevmez (Kimi?) | Her kendisini beğeneni (Öyle kendini beğenen ki?) | Övünen | O kimseler ki | Cimrilik ediyorlar | Ve emrediyorlar (Kime?)

النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمٖيدُ ﴿٢٤﴾

İnsanlara (Neyi?) | Cimriliği | Ve her kim | Yüz çevirirse | Şüphesiz ki Allah | O | İhtiyaçsızdır | Övülendir

19. Hem Allah'a ve peygamberlerine iman edenler, hep onlar, Rableri yanında tıpkı sıddıklar ve şehitler gibidirler. Onlara, onların (sıddıkların ve şehitlerin) ecirleri ve nurları vardır. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar, hep cehennemliktirler.

20. Biliniz ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs ve aranızda bir övünme, mal ve evlat konusunda bir çokluk yarışından ibarettir. Bu tıpkı bir yağmur örneği gibidir ki, (o yağmurun bitirdiği) ot, çiftçileri imrendirmiştir. Sonra (o ot) heyecana gelir, coşar; bir de görürsün sararmıştır. Sonra da bir çer çöp olur! Ahrette ise şiddetli bir azap, bir de Allah'tan bir bağışlama ve hoşnutluk vardır. Dünya hayatı aldatıcı bir yararlanmadan başka bir şey değildir!

21. Siz Rabbinizden bir bağışlamaya ve eni, yerle göğün eni gibi bir cennete yarışın ki (bu), Allah'a ve peygamberlerine iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, O Allah'ın lütfudur, onu dilediği kimselere verir ve Allah çok büyük lütuf sahibidir!

22. Ne yeryüzünde ve ne de nefislerinizde bir musibet başa gelmez ki, biz onu yaratmamızdan önce, bir kitapta yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır!

23. Şunun için ki, kaybettiğinize üzülmeyesiniz ve Allah'ın size verdiğine de güvenmeyesiniz! Allah çok övünen, böbürlenen kimselerin hiçbirini sevmez.

24. Onlar ki, hem cimrilik ederler, hem de insanlara cimriliği emrederler. Her kim de yüz çevirir ise, (Allah yolunda harcamaktan kaçınırsa), bilsin ki Allah, zengin ve övgüye layık olan ancak O'dur.

25. Andolsun ki, biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik. Beraberlerinde kitap ve ölçü indirdik ki, insanlar adaletle doğrulsunlar. Bir de demiri indirdik ki, onda hem çetin bir sertlik, hem de insanlar için birçok faydalar vardır. Çünkü Allah kendisine ve peygamberlerine gıyabında yardım edenleri belli edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, üstündür.

26. Andolsun ki, Nuh'u ve İbrahim'i gönderdik. Soylarına da peygamberlik ve kitap verdik. Öyle iken içlerinden bazısı hidayeti kabul etmiş, çoğu ise yoldan çıkmışlardır.

27. Sonra onların izleri üzerinde, peygamberlerimizi art arda gönderdik. Arkasından Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerinde bir şefkat ve merhamet yarattık. Bir de ruhbanlığı ki, onu onlar uydurdular. Biz onu üzerlerine yazmamıştık (onunla sorumlu tutmamıştık). Ancak Allah'ın rızasını aramak için yaptılar. Sonra da ona gereği gibi uymadılar. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara mükâfatlarını verdik, çokları ise yoldan çıkmış kimselerdir.

28. Ey o bütün iman edenler! Allah'tan korkun ve peygamberine iman edin ki, sizlere rahmetinden iki pay versin. Size bir nur bahşetsin ki, onunla (yolunuzu görüp) yürüyesiniz, hem de sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

29. Çünkü kendilerine kitap verilenler bilmeyecekler mi ki, Allah'ın lütfundan bir şeye güç yetiremezler ve gerçekten lütuf Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah çok büyük lütuf sahibidir.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ

Andolsun kesinlikle | Biz gönderdik (Kimi?) | Elçilerimizi (Ne ile?) | Açık delillerle (Daha?) | Ve indirdik | Onlarla birlikte (Ne indirdik?) | Kitabı

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ

Ve mizanı (Niye indirdik?) | Yerine getirsin diye (Kim?) | İnsanlar (Neyi?) | Adaleti | Ve indirdik (Neyi?) | Demiri | Ki onda vardır (Ne vardır?)

بَاْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ

Bir sertlik ki | Şiddetli (Daha?) | Ve faydalar vardır (Kim için?) | İnsanlar için (Daha ne için indirdik?) | Ve bilsin diye (Kim?) | Allah (Kimi bilsin?) | O kimseyi ki | Kendisine yardım ediyor (Daha kime?)

وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا

Ve Peygamberlerine yardım ediyor (Nasıl?) | Gıyabında | Şüphesiz ki Allah | Pek kuvvetli | Ve azizdir | Ve andolsun kesinlikle | Biz gönderdik (Kimi?) | Nuh'u

وَاِبْرٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ

Ve İbrahim'i | Ve verdik (Kime?) | Onların nesillerine (Neyi verdik?) | Peygamberliği (Daha?) | Ve Kitabı | Onların bir kısmı

مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰى اٰثَارِهِمْ

Doğru yolu bulmuş | Çoğu (Kimden?) | Onlardan (Nedirler?) | Fasıklardır | Sonra | Gönderdik | Onların peşi sıra (Kimi gönderdik?)

بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ

Peygamberlerimizi | Ve gönderdik (Kimi?) | İsa'yı | Meryem'in oğlu | Ve ona verdik (Neyi?) | İncil'i

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَاْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً

Ve koyduk (Neye?) | O kimselerin kalplerine ki | Ona tabi oldular (Ne koyduk?) | Şefkat (Daha?) | Ve merhamet | Ve bir ruhbanlık ki

ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ

Onu uydurdular | Biz onu yazmamıştık (Kime?) | Onlara | Ancak (Ne için?) | Allah'ın rızasını kazanmak için

فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَاٰتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ

Fakat buna da riayet etmediler (Nasıl?) | Hakkınca riayetle | Biz de verdik (Kime?) | O kimselere ki | İman ettiler (Kimden?) | Onlardan (Ne verdik?) | Mükâfatlarını

وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ

Çoğu (Kimden?) | Onlardan (Nedirler?) | Fasıklardır | Ey iman edenler | Korkun (Kimden?) | Allah'tan

وَاٰمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

Ve iman edin (Kime?) | Resulüne | Ki size versin (Ne?) | İki kat (Neden?) | Rahmetinden (Daha?) | Ve ihsan etsin (Kime?) | Size (Ne?)

نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ

Bir nur (Öyle nur ki) | Yürürsünüz (Ne ile?) | Onunla | Ve bağışlasın | Sizi | Allah | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Bilsin için (Kim?)

اَهْلُ الْكِتَابِ اَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ

Ehli kitap (Neyi bilsin?) | Güç yetiremezler (Neye?) | Hiçbir şeye (Neden?) | Allah'ın lütfundan (Daha neyi bilsin?)

وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

Şüphe yok ki lütuf (Nerededir?) | Allah'ın elindedir | Onu verir (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor | Allah (Nedir?) | Lütuf sahibidir (Öyle lütuf ki) | Büyük

الجزء ٢٨

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ — اٰيَاتُهَا ٢٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّت۪ي تُجَادِلُكَ ف۪ي زَوْجِهَا وَتَشْتَك۪ٓي

Muhakkak ki işitti *(Kim?)* | Allah *(Neyi?)* | O kadının sözünü ki | Seninle tartışıyor! *(Kim hakkında?)* | Kocası hakkında *(Daha?)* | Ve şikâyet ediyor *(Kime?)*

اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ بَص۪يرٌ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ

Allah'a | Oysaki Allah | İşitmektedir *(Neyi?)* | İkinizin konuşmasını | Çünkü Allah | Her şeyi işitendir | Her şeyi görendir | O kimseler ki

يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَٓائِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْۜ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا

Zıhar yapıyorlar *(Kimden zıhar yapanlar?)* | Sizden *(Kime zıhar yapanlar?)* | Kadınlarına | O kadınlar değildir *(Ne?)* | Onların anneleri | Onların anneleri değildir | Ancak

الّٰٓـ۪ٔي وَلَدْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًاۜ وَاِنَّ اللّٰهَ

O kadınlardır ki | Onları doğurdular | Ve doğrusu onlar | Elbette söylemektedirler *(Ne?)* | Çirkin olanı *(Neden?)* | Sözden *(Daha?)* | Ve yalan olanı | Ve şüphesiz Allah

لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ

Elbette çok affedicidir | Çok mağfiret edendir | O kimseler ki | Zıhar yapıyorlar *(Kime?)* | Kadınlarına | Sonra da | Dönüyorlar *(Neye?)*

لِمَا قَالُوا فَتَحْر۪يرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۜ ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ

Söylediklerine *(Ne vaciptir onlara?)* | Bir köle azat etmek *(Neden önce?)* | Birbirlerine temas etmeden önce | İşte bu | Siz öğüt veriliyorsunuz *(Ne ile?)*

بِه۪ۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

Bununla | Ve Allah | Yaptıklarınızdan | Haberdârdır | Ve her kim | Bulamazsa | İki ay oruç *(Öyle iki ay ki?)*

مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۚ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتّ۪ينَ مِسْك۪ينًاۜ

Peş peşe *(Neden önce?)* | Birbirlerine temas etmeden önce | Ve her kim de | Güç yetiremezse | Altmışı doyurmak *(Ne cihetinden?)* | Fakir cihetinden

ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۜ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِۜ

İşte bu *(Niçindir?)* | İnanasınız içindir *(Kime?)* | Allah'a | Ve Resûlüne | Ve bu | Allah'ın sınırlarıdır

وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

Ve inkâr edenler için vardır *(Ne vardır?)* | Bir azap ki | Can yakıcı | Muhakkak o kimseler ki | Karşı geliyorlar *(Kime?)* | Allah'a *(Daha?)* | Ve Resûlüne

كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍۜ

Alçaltıldılar *(Nasıl alçaltıldılar?)* | Tıpkı alçaltıldığı gibi *(Kim?)* | O kimseler ki | Onlardan önce idiler | Halbuki biz indirdik *(Ne?)* | Ayetler *(Öyle ayetler ki?)* | Apaçıktırlar

وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ مُه۪ينٌۚ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَم۪يعًا فَيُنَبِّئُهُمْ

Ve inkâr edenler için vardır *(Ne vardır?)* | Bir azap ki | Aşağılayıcı | O gün de ki | Onları diriltecektir *(Kim?)* | Allah *(Nasıl diriltecektir?)* | Hep birlikte | Ve onlara haber verecektir *(Neyi?)*

بِمَا عَمِلُواۜ اَحْصٰيهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٦﴾

Yapmış olduklarını | Onu saymıştır *(Kim?)* | Allah | Ama onlar onu unuttu | Ve Allah | Her şeye | Şahittir

MÜCÂDELE SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
22 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Evet işitti Allah, o kadının dediğini ki, kocası hakkında seninle tartışıyor ve Allah'a şikâyette bulunuyordu. Allah da konuşmanızı dinliyordu, çünkü Allah işitir, görür.

2. İçinizden zihar ile (sen, bana anamın sırtı gibisin, demekle) kadınlarından ayrılmaya kalkışan kimseler bilmelidirler ki, o kadınlar onların anaları değildirler. Anaları ancak onları doğurmuş olanlardır. Üstelik onlar gerçekten pek çirkin ve asılsız bir söz söylüyorlar. Bununla birlikte Allah'ın affının ve mağfiretinin çok olduğunda da kuşku yoktur.

3. Ve öyle kadınlarından zihar ile ayrılmaya kalkıp da, sonra dediklerini geri alacak olanlar, onun için birbirleriyle cinsel ilişkide bulunmadan önce bir köle azat etmeleri gerekir. Bunu duydunuz ya, işte size bununla öğüt verilmektedir. Ve Allah her ne yaparsanız haberdardır.

4. Ona gücü yetmeyen de, birbirleriyle cinsel ilişkide bulunmadan önce, art arda iki ay oruç tutsun. Ona da güç yetiremeyen altmış yoksul doyursun. Bunlar, Allah'a ve peygamberine inanasınız diyedir ve bunlar Allah'ın çizdiği sınırlardır. Kâfirler için ise can yakıcı bir azap vardır.

5. Muhakkak ki, Allah ve peygamberine sınır çizme yarışına (onların koyduğu sınırlardan başka sınırlar koymaya) kalkanlar, tıpkı onlardan öncekilerin çarpıldıkları gibi çarpıldılar. Oysa biz açık açık ayetler de indirmiştik. Kâfirlere ise aşağılayıcı bir azap vardır.

6. O gün ki, Allah onları hep diriltecek de, bütün yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, onu bir bir saymış, onlar ise onu unutmuşlardır. Allah, her şeye şahittir.

7. Görmez misin, Allah göklerdekini ve yerdekini hep bilir? Herhangi üç kişinin gizli konuşması durumunda mutlaka dördüncüleri O'dur, beş kişinin de altıncısı mutlaka O'dur. Gerek daha az, gerek daha çok her nerede olsalar, mutlaka O, beraberlerindedir. Sonra bütün yaptıklarını kıyamet günün kendilerine haber verir. Haberiniz olsun ki, Allah her şeyi tamamıyla bilir.

8. Bakmaz mısın şunlara: Gizli konuşmaları yasaklandı da, sonra dönüp yasaklandıkları o şeyi yapıyorlar, günah, düşmanlık ve peygambere karşı gelme hususunda fısıldaşıyorlar. Yanına geldikleri zaman da seni Allah'ın selamlamadığı bir şekilde selamlıyorlar ve kendi içlerinden de: "Allah bize söylediklerimiz yüzünden azap etse ya!" diyorlar. Cehennem onlara yeter, ona yaslanacaklardır. Artık o ne kötü sondur!

9. Ey o bütün iman edenler! Sizler fısıldaştığınız zaman, aranızda günah, düşmanlık ve peygambere isyan konusunda fısıldaşmayın; iyilik ve takva (konusunda) fısıldaşın! Allah'tan korkun ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.

10. O gizli konuşmalar (o fiskos) yalnızca şeytandandır, inananları üzmek için... Hâlbuki Allah onlara bir zarar verecek değildir, ancak Allah'ın izniyle olursa o başka... Mü'minler de bundan dolayı hep Allah'a dayansınlar.

11. Ey o bütün iman edenler! Sizlere meclislerde: "Yer açın!" denildiği zaman yer açın ki, Allah da size genişlik versin! "Kalkın!" denildiği zaman da kalkıverin ki, Allah da iman edenlerinizi yükseltsin ve kendilerine ilim verilenleri ise derecelerle yükseltsin. Ve Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ

Görmedin mi ki? | Şüphesiz Allah | Bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Göklerdedir (Daha?) | Ve ol şeyi ki | Yerdedir | Olmaz (Ne?)

مِنْ نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ

Üç kişinin gizlice konuşması | Ancak [olduğunda] | O (Nedir?) | Dördüncüleridir | Beş kişinin [konuşması da olmaz] | Ancak [olduğunda] | O (Nedir?) | Altıncılarıdır

وَلَا أَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ

Azı da olmaz (Neden?) | Bundan | Ve çoğu da olmaz | Ancak [olduğunda] | O (Nedir?) | Onlarla birliktedir | Nerede olursa olsunlar | Sonra da

يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ

Onlara haber verir (Neyi?) | Yapmış olduklarını (Ne zaman haber verir?) | Kıyamet gününde | Muhakkak ki Allah | Her şeyi | Hakkıyla bilendir | Görmedin mi? (Kime?)

إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ

O kimseler ki | Men edildiler (Neden?) | Fısıldaşmaktan | Sonra da | Dönüyorlar (Neye?) | Ol şeye ki | Nehyedildiler (Neden?) | Ondan | Ve fısıldaşıyorlar (Ne ile?)

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا

Günah (Daha?) | Ve düşmanlıkla (Daha?) | Ve peygambere karşı gelmekle | Ve sana geldiklerinde | Seni selamlarlar! (Ne ile?) | O şeyle ki

لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُولُ

Seni selamlamadı (Ne ile?) | Onunla (Kim?) | Allah | Ve diyorlar (Nasıl?) | Kendi içlerinde | Bize azap etse (Kim?) | Allah (Ne sebebiyle?) | Söylediklerimiz sebebiyle!

حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

Onlara yeter (Ne?) | Cehennem | Ona gireceklerdir | Ne kötü | Varış yeridir | Ey iman edenler!

إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ

Gizlice konuştuğunuz zaman | Fısıldaşmayın (Ne ile?) | Günah ile (Daha?) | Ve düşmanlıkla (Daha?) | Ve Resûle karşı gelmekle

وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾

Ve fısıldaşın (Ne ile?) | İyilikle (Daha?) | Ve takva ile | Ve korkun (Kimden?) | Allah'tan | Öyle Allah ki | Sadece ona | Toplanacaksınız

إِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ

Gizli konuşmak ancak (Kimdendir?) | Şeytandandır (Bu niçindir?) | Üzmek içindir (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler | Ama değildir (Ne değildir?) | Onlara zarar verici (Neyi?)

شَيْـًٔا إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

Hiçbir şeyi | Ancak | Allah'ın izniyle | Ve sadece Allah'a | Güvensin (Kim?) | İnananlar

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا

Ey iman edenler | Denildiği zaman (Kime?) | Size (Ne?) | Yer açın (Nerede?) | Meclislerde | Yer açın ki

يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا

Yer açsın (Kim?) | Allah (Kime?) | Size | Ve denildiği zaman (Ne?) | Kalkın | Kalkın ki | Yükseltsin (Kim?) | Allah (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Kimden?)

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

Sizden | Ve o kimseleri ki | Onlar verildiler (Neyi?) | İlmi (Nasıl yükseltsin?) | Derecelerle | Allah | Yaptıklarınızdan | Haberdârdır

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ

Ey iman edenler! | Gizlice konuştuğunuz zaman (Kiminle?) | Peygamberle | Takdim edin (Nerede?) | Gizlice konuşmanızın önünde (Ne takdim ediniz?)

صَدَقَةًۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

Bir sadaka | Bu | Daha hayırlıdır (Kim için?) | Sizin için (Daha nedir?) | Ve daha temizdir | Şayet bulamazsanız | Muhakkak ki Allah | Çok mağfiret edendir

رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ صَدَقَاتٍۜ

Çok merhamet edendir | Yoksa korktunuz mu? (Neden?) | Takdim etmekten (Nerede?) | Gizlice konuşmanızın önünde (Ne takdim etmekten?) | Sadakalar

فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ

Ve madem ki yapmadınız | Ve döndü (Kim?) | Allah (Kime?) | Size | Öyleyse dosdoğru kılın (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Verin (Neyi?) | Zekatı

وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ

Ve itaat edin (Kime?) | Allah'a | Ve Resûlüne | Allah | Bilendir (Neyi?) | Ol şeyleri ki | Siz yapıyorsunuz | Görmedin mi? (Kime?) | O kimseleri ki

تَوَلَّوْا قَوْماً غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۜ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْۙ وَيَحْلِفُونَ

Dost edindiler (Kimi dost edindiler?) | Bir topluluğu | Gazap etmiştir (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara | Onlar değildir (Kimden değildir?) | Sizden (Daha?) | Onlardan da değildir | Ve yemin ederler (Ne üzere?)

عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَاباً شَد۪يداًۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ

Yalan üzere (Nasıl yemin ederler?) | Halbuki onlar | Bilmektedirler | Hazırlamıştır (Kim?) | Allah (Kim için?) | Onlar için (Ne hazırlamıştır?) | Bir azap ki | Şiddetli | Gerçekten onlar | Ne kötüdür (Ne?)

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ

O şey ki | Oldular (Ne?) | Yapıyorlar | Edindiler (Neyi?) | Yeminlerini (Ne edindiler?) | Kalkan | Ve çevirdiler (Neden?) | Allah'ın yolundan

فَلَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ

Artık onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Aşağılayıcı | Asla sağlamaz (Kime?) | Onlara (Ne?) | Ne malları | Ne de çocukları (Kime karşı?)

مِنَ اللّٰهِ شَيْـٔاًۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۜ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ

Allah'a karşı (Ne sağlamaz?) | Hiçbir şey | İşte onlar | Cehennem halkıdır | Onlar | Orada | [Ebedi] kalıcıdırlar | [Yâd et] o günü ki | Onları yeniden diriltecektir (Kim?)

اللّٰهُ جَم۪يعاً فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ

Allah (Nasıl?) | Hep birlikte | Onlar da yemin edeceklerdir | Ona (Nasıl yemin edeceklerdir?) | Yemin ettikleri gibi (Kime?) | Size | Ve zannederler ki | Onlar

عَلٰى شَيْءٍۜ اَلَٓا اِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ

Bir şey üzerinedir | İyi bilin ki | Şüphesiz onlar | Onlar | Yalancılardır | Etkisi altına aldı (Kimi?) | Onları (Kim?) | Şeytan

فَاَنْسٰيهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِۜ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ

Ve onlara unutturdu (Neyi?) | Allah'ı zikretmeyi | İşte onlar | Şeytanın yandaşlarıdır | İyi biliniz ki | Şüphesiz şeytanın yandaşları

هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اُو۬لٰٓئِكَ

Onlar | Hüsrana uğrayanlardır | Muhakkak o kimseler ki | Karşı geliyorlar (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne | İşte onlar

فِي الْاَذَلّ۪ينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُل۪يۜ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَز۪يزٌ ﴿٢١﴾

En aşağılıklar arasındadır | Yazdı (Kim?) | Allah (Ne diye?) | Andolsun ki galip geleceğim | Ben (Daha?) | Ve peygamberlerim | Şüphesiz Allah | Güçlüdür | Aziz'dir

12. Ey iman edenler! Peygambere gizli bir şey arzedeceğiniz zaman, gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu sizin için hem bir hayır, hem de daha çok temizdir. Fakat gücünüz yetmezse, şüphe yok ki, Allah bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

13. Yoksa gizli konuşmanızdan önce sadakalar vermekten korktunuz mu? Mademki yapmadınız, Allah da size tevbe lütfetti. Artık namaza devam edin, zekâtı verin ve Allah'a ve peygamberine itaat edin. Allah her ne yaparsanız haberdardır.

14. Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinenleri görmez misin? Onlar ne sizdendirler, ne de onlardandırlar ve bile bile yalan yere yemin ederler.

15. Allah onlar için şiddetli bir azap hazırladı. Gerçekten onlar ne kötü işler yapıyorlar!

16. Yeminlerini bir siper edindiler de Allah yolundan engellediler. Onun için onlara aşağılayıcı bir azap vardır.

17. İhtimali yok, onları ne malları, ne de çocukları hiçbir şekilde Allah'tan kurtaramaz. Onlar cehennemliktirler. Hep onun içinde kalacaklardır.

18. O gün Allah onları toplayarak diriltecek, size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve bir şey yaptıklarını sanacaklardır. İşte onlar hep o yalancılardır.

19. Şeytan onlara egemen olmuştur da kendilerine Allah düşüncesini unutturmuştur. İşte onlar şeytanın taraftarıdırlar. Uyanık ol ki, şeytanın taraftarı hep zarara uğrayanlardır.

20. Allah'a ve peygamberine sınır çizme yarışına kalkanlar, en alçak kimseler içindedirler.

21. Allah: "Andolsun ki, kuşkusuz ben yenerim, ben ve peygamberlerim..." diye yazmıştır. Şüphe yok ki, Allah güçlüdür, daima üstün gelendir.

22. Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavmi, Allah'a ve peygamberine karşı sınır çizme yarışına kalkışan kimseleri sever bulamazsın, babaları veya oğulları veya kardeşleri veya akrabaları olsalar bile... İşte Allah'ı öyle kimseleri sevmeyen bir kavmin kalplerine imanı yazmış ve kendilerini tarafından bir ruh ile desteklemiştir. Ve onları içlerinde sonsuza dek kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Öyle ki, Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın taraftarıdırlar. Uyanık ol ki, Allah'ın taraftarı hep kurtuluşa erenlerdir.

HAŞR SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
24 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, üstündür, hikmet sahibidir.

2. O ki, ehli kitaptan o inkâr edenleri ilk haşir için yurtlarından çıkardı. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız, onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacak engelleri olduğunu sandılar. Fakat Allah onları hesap etmedikleri bir yönden bastırdı ve kalplerinin içine korku düşürdü. Öyle ki, evlerini bir yandan kendi elleriyle, bir yandan da mü'minlerin elleriyle yıkıyorlardı. Düşünün de ibret alın, ey görecek gözleri olanlar!

3. Ve eğer Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı, mutlaka dünyada kendilerine azap edecekti. Ahirette ise onlara ateş azabı vardır.

لَا تَجِدُ	قَوْمًا	يُؤْمِنُونَ	بِاللّٰهِ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	يُوَٓادُّونَ	مَنْ	حَٓادَّ	اللّٰهَ
Bulamazsın (Kimi?)	Bir topluluğu ki	İnanıyorlar (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve ahiret gününe (Nasıl bulamazsın?)	Severlerken (Kimi?)	O kimseyi ki	Karşı geldi (Kime?)	Allah'a (Daha?)

وَرَسُولَهُ	وَلَوْ كَانُٓوا	اٰبَٓاءَهُمْ	اَوْ	اَبْنَٓاءَهُمْ	اَوْ	اِخْوَانَهُمْ	اَوْ	عَشٖيرَتَهُمْ
Ve Resûlüne	Olsalar dahi (Kim olsalar dahi?)	Babaları	Veya	Çocukları	Veya	Kardeşleri	Veya	Akrabaları

اُو۬لٰٓئِكَ	كَتَبَ	فٖى قُلُوبِهِمُ	الْاٖيمَانَ	وَاَيَّدَهُمْ	بِرُوحٍ	مِنْهُ	وَيُدْخِلُهُمْ
İşte onlar	[Allah] yazdı (Nerede?)	Onların kalplerinde (Neyi?)	İmanı (Daha?)	Ve onları destekledi (Ne ile?)	Bir ruhla (Öyle ruh ki?)	Kendisinden	Ve onları girdirir (Nereye?)

جَنَّاتٍ	تَجْرٖى	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ	خَالِدٖينَ	فٖيهَا	رَضِىَ	اللّٰهُ	عَنْهُمْ
Cennetlere ki	Akar (Nereden?)	Onların altından (Ne akar?)	Nehirler (Ne oldukları halde?)	Ebedi kalıcılar (Nerede?)	Orada	Razı olmuştur (Kim?)	Allah (Kimden?)	Onlardan

وَرَضُوا	عَنْهُ	اُو۬لٰٓئِكَ	حِزْبُ اللّٰهِ	اَلَٓا	اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ	هُمُ	الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾
Onlar da razı olmuştur (Kimden?)	Ondan	İşte onlar	Allah'tan yana olanlardır	İyi bilin ki	Şüphesiz Allah'tan yana olanlar	Onlar	Felaha erenlerdir

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْحَشْرِ — آيَاتُهَا ٢٤

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحٖيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

سَبَّحَ	لِلّٰهِ	مَا	فِى السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِى الْاَرْضِ	وَهُوَ	الْعَزٖيزُ
Tesbih etmiştir (Kimi?)	Allah'ı (Ne?)	Ol şeyler ki	Göklerdedir (Daha?)	Ol şeyler ki	Yerdedir	Ve o	Aziz'dir

الْحَكٖيمُ ﴿١﴾	هُوَ	الَّذٖٓى	اَخْرَجَ	الَّذٖينَ	كَفَرُوا
Hikmet sahibidir	O	Öyle bir zâttır ki	Çıkardı (Kimi?)	O kimseleri ki	İnkar ettiler (Kimden?)

مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ	مِنْ دِيَارِهِمْ	لِاَوَّلِ الْحَشْرِ	مَا ظَنَنْتُمْ
Ehli kitaptan (Nereden çıkardı?)	Yurtlarından (Niçin çıkardı?)	İlk sürgün için	Siz sanmamıştınız (Neyi?)

اَنْ يَخْرُجُوا	وَظَنُّٓوا	اَنَّهُمْ	مَانِعَتُهُمْ	حُصُونُهُمْ	مِنَ اللّٰهِ	فَاَتٰيهُمُ
Onların çıkacaklarını	Onlar da sanmışlardı ki	Muhakkak ki onlar (Nedir?)	Onların koruyucusudur (Ne?)	Kaleleri (Kimden?)	Allah'tan	Ama onlara geliverdi (Kim?)

اللّٰهُ	مِنْ حَيْثُ	لَمْ يَحْتَسِبُوا	وَقَذَفَ	فٖى قُلُوبِهِمُ	الرُّعْبَ
Allah (Nereden geliverdi?)	Öyle bir yerden ki	Hiç hesap etmemişlerdi	Ve attı (Nereye?)	Onların kalplerine (Neyi attı?)	Korkuyu

يُخْرِبُونَ	بُيُوتَهُمْ	بِاَيْدٖيهِمْ	وَاَيْدِى الْمُؤْمِنٖينَ	فَاعْتَبِرُوا
Yıkıyorlardı (Neyi yıkıyorlardı?)	Evlerini (Ne ile yıkıyorlardı?)	Kendi elleriyle (Daha kimin elleriyle?)	Ve inananların elleriyle	İbret alın

يَٓا اُو۬لِى الْاَبْصَارِ ﴿٢﴾	وَلَوْلَٓا	اَنْ كَتَبَ	اللّٰهُ	عَلَيْهِمُ	الْجَلَٓاءَ
Ey basiret sahipleri!	Şayet olmasaydı (Ne?)	Yazması (Kimin?)	Allah'ın (Kim üzerine?)	Onların üzerine (Neyi yazması olmasaydı?)	Sürülmeyi

لَعَذَّبَهُمْ	فِى الدُّنْيَا	وَلَهُمْ	فِى الْاٰخِرَةِ	عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾
Elbette onlara azap edecekti (Nerede?)	Dünyada	Ve onlar için vardır (Nerede?)	Ahirette (Ne?)	Cehennem azabı

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ

Muhakkak ki Allah | Allah'a | Karşı gelirse *(Kime?)* | Ve her kim | Ve Resûlüne | Allah'a *(Daha kime?)* | Karşı geldiler *(Kime?)* | Onlar | Bu [şu sebepledir] ki

شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً

Durur halde *(Ne üzerine?)* | Bıraktığınız *(Nasıl?)* | Veya | Hurma ağacından | Sizin kestikleriniz! *(Neden?)* | Azabı çok şiddetlidir

عَلٰى اُصُولِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِىَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا اَفَاءَ

Fey olarak verdi *(Kim?)* | Ve her ne şey ki | Fasıkları | Ve de rezil etmesi içindir *(Kimi rezil etmesi içindir?)* | İşte o Allah'ın izniyledir | Kökleri üzerine

اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ

Ne at | Ona *(Ne sürmediniz?)* | Siz sürmediniz! *(Neye?)* | Onlardan | Peygamberine *(Kimden alıp verdiği?)* | Allah *(Kime?)*

وَلَا رِكَابٍ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ

Ve Allah | Diliyor | O kimse üzerine ki | Peygamberlerini *(Kimin üzerine?)* | Gönderir *(Kimi?)* | Fakat Allah | Ne de deve

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا اَفَاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى

Memleketler ahalisinden *(Kim içindir?)* | Peygamberine *(Kimden verdiği?)* | Allah *(Kime?)* | Fey olarak verdi *(Kim?)* | Her ne şey ki | Gücü yetendir | Her şeye

فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ

Yoksullar *(Daha?)* | Yetimler *(Daha?)* | Yakınlık sahibi *(Daha?)* | Peygamberi *(Daha?)* | Allah içindir *(Daha kim içindir?)*

وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا اٰتٰيكُمُ

Size ne verdiyse *(Kim?)* | Sizden | Zenginler arasında *(Kimden?)* | Dolaşan bir servet | Olmasın diye *(Ne olmasın diye?)* | Ve yolcular içindir *(Niye böyle bölüştürülür?)*

الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ

Çünkü Allah | Allah'tan | Ve korkun *(Kimden?)* | Ondan sakının | Ve sizi neden men ettiyse | Onu alın | Peygamber

شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ اُخْرِجُوا

Çıkarıldılar *(Nereden?)* | Onlar ki | Muhacirler | Fakirlere *(Öyle fakirler ki?)* | Azabı çok çetin olandır *(O yakınlık sahiplerinden bedel?)*

مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ

Ve yardım ederler oldukları halde *(Kime?)* | Ve rıza *(Daha ne halde?)* | Allah'tan *(Daha ne ister oldukları halde?)* | Bir lütuf *(Kimden?)* | İster oldukları halde *(Ne?)* | Ve mallarından *(Ne halde?)* | Yurtlarından *(Daha?)*

اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اُولٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ

Yurda | Yerleştiler *(Nereye?)* | Ve o kimseler ki | Sadıklardır | Onlar | İşte onlar | Ve Resûlüne | Allah'a *(Daha?)*

وَالْاِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ

Ve bulmazlar *(Nerede?)* | Kendilerine | Hicret etti *(Kime?)* | O kimseyi ki | Severler *(Kimi?)* | Onlardan önce | Ve imana *(Neden önce?)*

فِى صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا اُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ

Olsa bile *(Ne?)* | Kendilerine | Ve [onları] tercih ederler *(Neye?)* | Onlar verildiler *(Daha?)* | Ol şeyden sebep ki | Rahatsızlık *(Neden sebep?)* | Kalplerinde *(Ne?)*

بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

Kurtuluşa erenlerdir | Onlar | İşte onlar | Nefsinin cimriliğinden | Korunursa *(Neden?)* | Ve her kim | Zaruret | Kendilerinde *(Ne?)*

4. Çünkü onlar, Allah'a ve peygamberine cephe almaya kalkıştılar. Her kim de Allah'a karşı cephe alırsa, şüphe yok ki Allah, cezalandırması çetin olandır.

5. Herhangi bir hurma ağacı kestiniz, ya da kökleri üzerinde dikili bıraktıysanız, hep Allah'ın izniyledir ve o fasıkları perişan edeceği içindir.

6. Allah'ın peygamberine onlardan alıp verdiği "fey"e gelince, siz onun için ne at sürdünüz, ne de deve... Fakat Allah, peygamberlerini dilediği kimselere musallat kılar. Allah, her şeye gücü yetendir.

7. Allah'ın (fethedilen) ülkeler halkından peygamberine alıp verdiği fey de Allah için, peygamber için, akrabalar, yetimler, yoksullar ve yolda kalmış kimseler içindir. Ki (bu fey), sadece içinizden zenginler arasında dolaşan bir servet olmasın diyedir. Bir de peygamber size her ne emir verirse tutun, yasakladığından da sakının ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah, cezalandırması çetin olandır.

8. Bir de (fey) yoksul muhacirler içindir ki, yurtlarından ve mallarından (uzaklaştırılıp) çıkarıldılar. Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ararlar. Allah'a ve peygamberine hizmet ederler. İşte onlardır doğru olanlar!

9. Ve şunlar ki, onlardan önce yurdu hazırlayıp imana sahip oldular. Kendilerine hicret edenlere sevgi beslerler, onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir kaygı duymazlar. Kendileri ihtiyaç içinde olsalar bile, onları kendilerine tercih ederler. Her kim de nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlardır o kurtuluşa erenler.

10. Ve şunlar ki, onların arkalarından gelmişlerdir. Şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Bizleri ve önceden iman ederek bizleri geçmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve gönüllerimizde iman etmiş olanlara karşı kin tutturma! Ey Rabbimiz! Şüphe yok ki, sen çok şefkatlisin, çok merhametlisin."

11. Bakmaz mısın şu münafıklık yapanlara? Kitap ehlinden o inkâr eden kardeşlerine şöyle diyorlar: "Yemin ederiz ki, eğer siz (yurdunuzdan) çıkarılırsanız kesinlikle biz de sizinle beraber çıkarız. Ve sizin aleyhinizde asla kimseye itaat etmeyiz ve şayet size karşı savaş açılırsa muhakkak size yardım ederiz." Allah şahitlik ediyor ki, onlar kesinlikle yalancıdırlar.

12. Andolsun ki, eğer çıkarılırlarsa, onlarla beraber çıkmazlar. Ve eğer onlara savaş açılırsa onlara yardım etmezler. Ve eğer yardım edecek olsalar, mutlaka arkalarını dönerler. Sonra da kurtarılmazlar.

13. Kesinlikle onların yüreklerindeki sizin korkunuz, Allah'a karşı olan korkularından daha fazladır. Bu, onların anlayışsız bir kavim olmalarındandır.

14. Onlar, sizinle hepsi toplanarak savaş yapamazlar, ancak savunması sağlam şehirlerde veya duvarlar, siperler arkasından savaşabilirler. Aralarındaki çekişmeleri şiddetlidir. Sen onları toplu sanırsın. Hâlbuki kalpleri dağınıktır. Bu onların aklını kullanmayan bir kavim olmalarındandır.

15. (Onların durumu), yakın zamanda kendilerinden önce geçen, yaptıklarının cezasını tatmış kimselerin durumu gibidir. Ayrıca onlara can yakıcı bir azap vardır.

16. Tıpkı şeytanın durumu gibi ki, insana: "İnkâr et!" dedi de, inkâr edince: "Ben senden uzağım. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım!" dedi.

وَالَّذِينَ جَٓاؤُ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا

Ve o kimseler ki | Geldiler (Ne zaman?) | Onlardan sonra | Derler ki | Rabbimiz! | Bağışla (Kimi?) | Bizi (Daha?) | Ve kardeşlerimizi

الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ

Öyle kardeşlerimiz ki | Bizi geçtiler (Ne ile?) | İman ile | Ve koyma (Nereye?) | Kalplerimize (Ne?) | Kin (Kime kin?) | O kimselere ki

اٰمَنُوا رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ

İman ettiler | Rabbimiz | Şüphesiz sen | Çok şefkatlisin | Çok merhametlisin | Görmedin mi? (Kimi?) | O kimseleri ki

نَافَقُوا يَقُولُونَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ

Münafıklık ettiler | Diyorlar (Kime?) | Kardeşlerine | Öyle kardeşleri ki | İnkar etttiler (Kimden olan kardeşleri?) | Ehli kitaptan (Ne diyorlar?)

لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ اَحَدًا

Andolsun ki şayet | Çıkarılırsanız | Elbette çıkarız (Kiminle?) | Sizinle | Ve itaat etmeyiz (Kim hakkında?) | Sizin hakkınızda (Kime?) | Hiç kimseye

اَبَدًا وَاِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

Asla | Ve şayet öldürülürseniz | Elbette size yardım edeceğiz | Allah | Şahitlik ediyor ki | Şüphesiz onlar | Yalancıdırlar

﴿١١﴾ لَئِنْ اُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا

Andolsun ki eğer | Çıkarılırlarsa | Çıkmazlar (Kiminle?) | Onlarla | Ve andolsun ki eğer | Öldürülürlerse

لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ

Onlara yardım etmezler | Ve andolsun ki eğer | Onlara yardım ederlerse | Elbette dönerler (Neyi?) | Arkalarını | Sonra da | Yardım olunmazlar

﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

Elbette siz | Daha şiddetlisiniz (Ne yönden?) | Dehşet yönünden | Onların kalplerinde | Allah'tan | Bu (Ne sebebiyledir?) | Şu sebeple ki onlar

قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا اِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ

Öyle bir toplumdur ki | Anlamazlar | Sizinle savaşmazlar (Nasıl savaşmazlar?) | Toplu olarak | Ancak o şehirlerde ki | Korunmuş olan

اَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا

Ya da | Duvarların arkasından | Çekişmeleri (Nerede?) | Aralarında (Nedir?) | Şiddetlidir | Onları sanırsın (Ne?) | Birlik halinde

وَقُلُوبُهُمْ شَتّٰى ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ

Hâlbuki kalpleri | Dağınıktır | Bu (Ne sebebiyledir?) | Şu sebeple ki onlar | Öyle bir toplumdur ki | Akıl etmezler | (Bu durum ne gibidir?) O kimselerin durumu gibidir ki

مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ

Kendilerinden önce geçmişlerdir (Ne kadar önce?) | Yakın bir zaman önce | Tattılar (Neyi?) | Yaptıklarının vebalini | Ve onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Can yakıcı

﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ

(Bu durum ne gibidir?) Şeytanın durumu gibidir | Hani | Demişti (Kime?) | İnsana | İnkar et | Ve o ne zaman ki | İnkar etti

قَالَ اِنِّي بَرِيٓءٌ مِنْكَ اِنِّي اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

Dedi ki | Muhakkak ki ben | Uzağım (Kimden?) | Senden | Çünkü ben | Korkuyorum (Kimden?) | Allah'tan (Öyle Allah ki) | Alemlerin Rabbi olan

فَكَانَ	عَاقِبَتَهُمَٓا	اَنَّهُمَا	فِى النَّارِ	خَالِدَيْنِ	فِيهَاۜ	وَذٰلِكَ
Ve böylece oldu (Ne oldu?)	İkisinin de sonu (Ne onların sonu oldu?)	Muhakkak ikisi de (Neredir?)	Ateşte (Ne halde?)	Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)	O ateşte	Ve işte bu

جَزٰٓؤُا الظَّالِم۪ينَ ﴿١٧﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	اتَّقُوا	اللّٰهَ
Zalimlerin cezasıdır	Ey iman edenler!	Korkun (Kimden?)	Allah'tan

وَلْتَنْظُرْ	نَفْسٌ	مَا قَدَّمَتْ	لِغَدٍۚ	وَاتَّقُوا	اللّٰهَۜ	اِنَّ اللّٰهَ	خَب۪يرٌ
Ve baksın (Kim?)	Her bir nefis (Neye?)	Ne gönderdiğine (Niçin?)	Yarın için	Korkun (Kimden?)	Allah'tan	Çünkü Allah	Haberdârdır (Neden?)

بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾	وَلَا تَكُونُوا	كَالَّذ۪ينَ	نَسُوا	اللّٰهَ	فَاَنْسٰيهُمْ
Yaptığınız şeylerden	Ve olmayın (Kimler gibi?)	O kimseler gibi ki	Unuttular (Kimi?)	Allah'ı	O da onlara unutturdu (Neyi?)

اَنْفُسَهُمْۜ	اُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾	لَا يَسْتَو۪ٓي	اَصْحَابُ النَّارِ
Kendilerini	İşte onlar	Onlar	Fasıklardır	Bir olmaz (Kim?)	Ateş ehliyle (Daha?)

وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِۜ	اَصْحَابُ الْجَنَّةِ	هُمُ	الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾
Cennet ehli	Cennet ehli	Onlar	Kurtuluşa erenlerdir

لَوْ اَنْزَلْنَا	هٰذَا الْقُرْاٰنَ	عَلٰى جَبَلٍ	لَرَاَيْتَهُ	خَاشِعًا	مُتَصَدِّعًا
Şayet biz indirseydik (Neyi?)	Bu Kuran'ı (Ne üzerine?)	Bir dağ üzerine	Elbette sen onu görürdün (Nasıl?)	Baş eğmiş	Paramparça olmuş bir halde (Neden ötürü?)

مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۜ	وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ	نَضْرِبُهَا	لِلنَّاسِ	لَعَلَّهُمْ
Allah korkusundan ötürü	İşte bu misaller	Onları veriyoruz (Kime?)	İnsanlara (Niye veriyoruz?)	Taki onlar

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾	هُوَ	اللّٰهُ	الَّذ۪ي	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا	هُوَۚ	عَالِمُ الْغَيْبِ
Düşünsünler diye	O	Allah'tır	Öyle ki	İlah yoktur	Ancak vardır	O (Nedir O?)	Gaybı bilendir (Daha neyi bilendir?)

وَالشَّهَادَةِۚ	هُوَ	الرَّحْمٰنُ	الرَّح۪يمُ ﴿٢٢﴾	هُوَ	اللّٰهُ	الَّذ۪ي	لَٓا اِلٰهَ
Görüleni	O	Rahman	Ve Rahim'dir	O	Allah'tır	Öyle ki	İlah yoktur

اِلَّا	هُوَۚ	اَلْمَلِكُ	الْقُدُّوسُ	السَّلَامُ	الْمُؤْمِنُ	الْمُهَيْمِنُ	الْعَز۪يزُ
Ancak vardır	O (Nedir O?)	Melik (Daha?)	Kuddüs (Daha?)	Selam (Daha?)	Mümin (Daha?)	Gözeten (Daha?)	Aziz (Daha?)

الْجَبَّارُ	الْمُتَكَبِّرُۜ	سُبْحَانَ اللّٰهِ	عَمَّا	يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾	هُوَ	اللّٰهُ
Cebbar (Daha?)	Büyüktür	Allah münezzehtir (Neden?)	Ol şeylerden ki	Şirk koşuyorlar	O	Allah'tır (Öyle Allah ki)

الْخَالِقُ	الْبَارِئُ	الْمُصَوِّرُ	لَهُ	الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰىۜ	يُسَبِّحُ	لَهُ
Yaratandır (Daha?)	Var edendir (Daha?)	Şekil verendir	Onundur (Ne?)	En güzel isimler	Tesbih etmektedir	Onu (Ne?)

مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِۚ	وَهُوَ	الْعَز۪يزُ	الْحَك۪يمُ ﴿٢٤﴾
Ol şeyler ki	Göklerdedir (Daha?)	Ve yerdedir	Ve o	Aziz'dir	Hikmet sahibidir

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ

مَدَنِيَّةٌ — آيَاتُهَا ١٣

17. Sonra ikisinin de sonu, sonsuza dek ateşte kalmaları oldu. Ve işte zalimlerin cezası budur.

18. Ey iman edenler! Hep Allah'tan korkun ve her nefis yarın için önceden ne sunduğuna baksın. Hem Allah'tan korkun, çünkü Allah, her ne yaparsanız şüphesiz haberdardır.

19. Allah'ı unutmuş, Allah'ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın! Onlar, hep yoldan çıkmış kimselerdir.

20. Cehennemliklerle cennetlikler eşit olmaz. Cennetlikler, hep muratlarına ermişlerdir.

21. Biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, şüphesiz sen onu Allah korkusundan başını eğmiş, çatlamış görürdün. O misaller yok mu, işte biz onları düşünsünler diye insanlara veriyoruz.

22. O, öyle Allah'tır ki, O'ndan başka ilah yok, görülmeyeni de bilir, görüleni de. O rahmandır, rahîmdir.

23. O, öyle Allah'tır ki, kendisinden başka ilah yoktur, mülkün sahibidir, son derece mukaddestir, selamet verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, üstündür, istediğini zorla yaptıran, büyüklükte eşi olmayandır. Allah müşriklerin ortak koştukları şeylerden münezzehtir.

24. O, öyle Allah ki, yaratan, var eden, varlıklara şekil veren O. En güzel isimler (Esma-i hüsnâ) O'nundur. Bütün göklerdekiler ve yerdekiler O'nu tesbih ederler. O, öyle üstündür, öyle hikmet sahibidir.

MÜMTAHİNE SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
13 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey iman edenler! Düşmanımı ve düşmanınızı dostlar edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkâr etmişken, siz onlara sevgi gösteriyorsunuz. Onları Rabbiniz olan Allah'a iman ettiğiniz için, peygamberi ve sizi (yurdunuzdan) çıkarıyorlardı. Eğer sizler, benim yolumda ve rızam uğrunda savaşa çıktıysanız (böyle yapmazsınız). Siz sevgi göstererek onlara sır veriyorsunuz, hâlbuki ben sizin gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da, hepsini bilirim ve içinizden her kim onu yaparsa, artık düz yolun ortasında şaşırmış olur.

2. Eğer onlar size karşı bir zafer elde ederlerse, hepinize düşman kesilirler ve sizlere ellerini ve dillerini kötülükle uzatır, hepinizin kâfir olmasını isterler.

3. Ne yakınlarınızın, ne de çocuklarınızın size asla yararı olmaz. O, kıyamet gününde aranızı ayırır. Ve Allah, bütün yaptıklarınızı gözetir.

4. Sizin için güzel bir örnek de İbrahim ile beraberindekilerde vardı. Bir zamanlar onlar kavimlerine şöyle dediler: "Biz sizlerden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız ve siz Allah'ın birliğine iman edinceye kadar sizi tanımıyoruz. Sizinle aramızda sonsuz bir kin ve düşmanlık başladı." Ancak İbrahim'in babasına: "Elbette senin için bağışlanma dileyeceğim. Bununla beraber senin için Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi önlemeye gücüm yetmez." demesi başka." Dediler ki: "Ey Rabbimiz! Biz ancak sana güvendik, sana gönül verdik ve bütün gidiş sanadır!"

5. Ey Rabbimiz! Bizi o inkâr edenlerin fitnesi kılma ve bizleri bağışla ey Rabbimiz! Çünkü sensin ancak öyle üstün olan, öyle hikmet sahibi olan!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوّ۪ي وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَٓاءَ تُلْقُونَ

Ey iman edenler! | Edinmeyin (Kimi?) | Benim düşmanımı | Ve sizin düşmanınızı (Ne edinmeyin?) | Dostlar | Haber salıyorsunuz (Kime?)

اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَٓاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّۚ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ

Onlara (Ne sebebiyle haber salıyorsunuz?) | Sevgi sebebiyle | Halbuki onlar inkar ettiler (Neyi?) | O şeyi ki | Size geldi (Nedendir o gelen de?) | Haktan | Çıkarıyorlar (Kimi?) | Peygamberi (Daha?)

وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْۜ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا ف۪ي سَب۪يل۪ي

Ve sizi (Niye çıkarıyorlar?) | İman ediyorsunuz diye (Kime?) | Allah'a (Kimdir o?) | Sizin Rabbinizdir | Eğer olduysanız (Ne?) | Çıkmış (Neye?) | Cihada (Nerede?) | Benim yolumda (Daha neye çıktıysanız?)

وَابْتِغَٓاءَ مَرْضَات۪ي تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِۗ وَاَنَا۬ اَعْلَمُ بِمَٓا اَخْفَيْتُمْ

Ve rızamı kazanmaya (Ne olduğunuz halde?) | Gizlice bildiriyorsunuz (Kime?) | Onlara (Ne sebebiyle?) | Sevgi sebebiyle | Oysaki ben biliyorum (Neyi?) | O şeyi ki | Siz gizlediniz (Daha?)

وَمَٓا اَعْلَنْتُمْۜ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١﴾

Ve o şeyi ki | Siz açığa vurdunuz | Her kim | Bunu yaparsa (Kimden?) | Sizden | Muhakkak o sapmıştır (Neden?) | Doğru yoldan

اِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ اَعْدَٓاءً وَيَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ

Eğer sizi ele geçirirlerse | Olurlar (Kime?) | Size (Ne?) | Düşmanlar (Daha?) | Ve uzatırlar (Kime?) | Size (Neyi?) | Ellerini (Daha neyi uzatırlar?) | Ve dillerini (Ne ile?)

بِالسُّٓوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَۜ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْۚ

Kötülükle | Ve istediler (Neyi?) | Kafir olmanızı | Size asla fayda veremez (Kim?) | Ne yakınlarınız (Daha?) | Ne de çocuklarınız

يَوْمَ الْقِيٰمَةِۚ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ

Kıyamet günü | Ayrılır (Ne ayrılır?) | Sizin aranız | Allah | Yapmakta olduklarınızı | Görendir | Muhakkak ki vardır (Kim için?)

لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ف۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُۚ اِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ

Sizin için (Ne?) | Bir örnek (Öyle örnek ki) | Güzel (Kimde güzel bir örnek vardır?) | İbrahim'de (Daha kimde vardır?) | Ve o kimselerde ki | Onunla birliktedir | O vakit ki | Demişlerdi (Kime?) | Kavimlerine

اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا

Şüphesiz biz (Neyiz?) | Uzak kimseleriz | Sizden (Daha neden?) | Ve o şeylerden ki | Siz tapıyorsunuz | Allah'tan başka | İnkar ettik | Sizi | Ve baş gösterdi (Nerede?) | Bizimle

وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَٓاءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُٓ

Sizin aranızda (Ne?) | Düşmanlık (Daha?) | Ve öfke (Nasıl?) | Ebedi olarak (Ne zamana kadar bu düşmanlık ve öfke baş göstermiştir?) | Siz iman edinceye kadar (Kime?) | Allah'a (Ne olduğu halde?) | Tek başına olduğu halde

اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰه۪يمَ لِاَب۪يهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَٓا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ

Sadece İbrahim'in demesi hariç [onda güzel bir örnek yoktur] (Kime demesi?) | Babasına (Ne demesi?) | Andolsun ki mağfiret isteyeceğim (Kim için?) | Senin için | Ama gücüm yetmez (Kim için?) | Senin için (Neye?) | Allah'tan [gelecek] | Hiçbir şeye

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَص۪يرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا

Rabbimiz! | Sadece sana | Güvendik | Ve yalnız sana | Yöneldik | Ve sadece sanadır (Ne?) | Dönüş | Rabbimiz! | Bizi kılma (Ne?)

فِتْنَةً لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَاۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٥﴾

Bir fitne (Kime?) | O kimselere ki | İnkar ettiler | Bizi bağışla | Rabbimiz | Muhakkak ki sen | Sen | Aziz'sin | Hikmet sahibisin

وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ	اللّٰهَ	كَانَ يَرْجُوا	لِمَنْ	حَسَنَةٌ	اُسْوَةٌ	ف۪يهِمْ	لَكُمْ	لَقَدْ كَانَ
Ve ahiret gününü	Allah'ı	Umuyordu (Kimi?)	Olan kişi için (Ne olan kişi için?)	Güzel (Kim için?)	Bir örnek ki (Ne vardır?)	Onlarda	Sizin için! (Kimde vardır?)	Andolsun kesinlikle vardır (Kim için?)

بَيْنَكُمْ	اَنْ يَجْعَلَ	اللّٰهُ	عَسَى	الْحَم۪يدُ ﴿٦﴾	الْغَنِيُّ	هُوَ	فَاِنَّ اللّٰهَ	يَتَوَلَّ	وَمَنْ
Sizin aranızla	Yerleştirmesi (Nereye?)	Allah (Ne?)	Umulur ki	Övgüye layık olandır	İhtiyacı olmayandır	O	Hiç şüphesiz Allah	Yüz çevirirse	Her kim

رَح۪يمٌ ﴿٧﴾	غَفُورٌ	وَاللّٰهُ	قَد۪يرٌ	وَاللّٰهُ	مَوَدَّةً	مِنْهُمْ	عَادَيْتُمْ	وَبَيْنَ الَّذ۪ينَ
Çok merhamet edendir	Çok mağfiret edendir	Allah	Gücü yetendir	Allah	Bir sevgi	Onlara (Ne yerleştirmesi?)	Düşmanlık ettiniz (Kime?)	O kimseler arasına ki

وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ	فِي الدّ۪ينِ	لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ	عَنِ الَّذ۪ينَ	اللّٰهُ	لَا يَنْهٰيكُمُ
Ve sizi çıkarmadılar (Nereden?)	Din uğrunda (Daha?)	Sizinle savaşmadılar (Ne uğrunda savaşmadılar?)	O kimselerden ki	Allah (Kimden?)	Sizi men etmez (Kim?)

الْمُقْسِط۪ينَ ﴿٨﴾	يُحِبُّ	اِنَّ اللّٰهَ	اِلَيْهِمْ	وَتُقْسِطُٓوا	اَنْ تَبَرُّوهُمْ	مِنْ دِيَارِكُمْ
Adaletli davrananları	Sever (Kimi?)	Çünkü Allah	Onlara	Ve adaletli davranmanızdan (Kime?)	Onlara iyilik yapmanızdan (Daha neden men etmez?)	Yurtlarınızdan (Yani neden men etmez?)

وَاَخْرَجُوكُمْ	فِي الدّ۪ينِ	قَاتَلُوكُمْ	عَنِ الَّذ۪ينَ	اللّٰهُ	يَنْهٰيكُمُ	اِنَّمَا
Ve sizi çıkardılar (Nereden?)	Din uğrunda (Daha?)	Sizinle savaştılar (Ne uğrunda?)	O kimselerden ki	Allah (Kimden?)	Sizi men eder (Kim?)	Sadece

فَاُو۬لٰٓئِكَ	يَتَوَلَّهُمْ	وَمَنْ	اَنْ تَوَلَّوْهُمْ	عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ	وَظَاهَرُوا	مِنْ دِيَارِكُمْ
İşte onlar	Onları dost edinirse	Her kim	Onlara dostluk etmenizden	Çıkarılmanıza (Yani sizi neden men eder?)	Ve arka çıktılar (Neye?)	Yurtlarınızdan (Daha?)

الْمُؤْمِنَاتُ	اِذَا جَٓاءَكُمُ	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا	الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾	هُمُ
İman eden kadınlar (Ne oldukları halde?)	Size geldiğinde (Kim?)	Ey iman edenler!	Zalimlerdir	Onlar

مُؤْمِنَاتٍ	فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ	بِا۪يمَانِهِنَّ	اَعْلَمُ	اَللّٰهُ	فَامْتَحِنُوهُنَّ	مُهَاجِرَاتٍ
İman etmiş kadınlar	Şayet onları bilirseniz (Ne bilirseniz?)	Onların imanını	Daha iyi bilir (Neyi?)	Allah	Onları imtihan edin	Muhacir kadınlar olarak

وَاٰتُوهُمْ	لَهُنَّ	يَحِلُّونَ	وَلَا هُمْ	لَهُمْ	حِلٌّ	لَا هُنَّ	اِلَى الْكُفَّارِ	فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ
Ve onlara verin (Neyi verin?)	O kadınlara	Helal oluyorlar (Daha?)	O kafirler de değildir (Ne değildir?)	O kafirlere	Helal (Kime?)	O kadınlar değildir (Ne değildir?)	Kafirlere	Artık onları çevirmeyin (Kime?)

اُجُورَهُنَّ	اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ	اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ	عَلَيْكُمْ	وَلَا جُنَاحَ	مَٓا اَنْفَقُوا
Ücretlerini	Onlara verdiğiniz zaman (Neyi?)	Onları nikahlamanızda (Ne zaman?)	Sizin üzerinize (Nede günah yoktur?)	Günah yoktur (Kimin üzerine?)	Sarf ettiklerini

مَٓا اَنْفَقُوا	وَلْيَسْـَٔلُوا	مَٓا اَنْفَقْتُمْ	وَسْـَٔلُوا	بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ	وَلَا تُمْسِكُوا
Sarf ettiklerini	O kafirler de istesinler (Neyi?)	Sarf ettiğinizi	Ve isteyin (Neyi?)	Kafir kadınların nikahını	Ve tutmayın (Neyi tutmayın?)

وَاِنْ فَاتَكُمْ	حَك۪يمٌ ﴿١٠﴾	عَل۪يمٌ	وَاللّٰهُ	بَيْنَكُمْ	يَحْكُمُ	حُكْمُ اللّٰهِ	ذٰلِكُمْ
Eğer sizden kaçarsa (Ne?)	Hikmet sahibidir	Her şeyi bilendir	Allah	Aranızda	Hükmediyor (Nerede?)	Allah'ın hükmüdür	İşte bu

ذَهَبَتْ	الَّذ۪ينَ	فَاٰتُوا	فَعَاقَبْتُمْ	اِلَى الْكُفَّارِ	مِنْ اَزْوَاجِكُمْ	شَيْءٌ
Gitti (Kim?)	O kimselere ki	Verin (Kime?)	Ve siz de acısını alırsanız	Kafirlere	Eşlerinizden (Kime?)	Bir şey (Kimden?)

مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾	بِه۪	اَنْتُمْ	اللّٰهَ الَّذ۪ٓي	وَاتَّقُوا	مِثْلَ مَٓا اَنْفَقُوا	اَزْوَاجُهُمْ
Müminlersiniz	Ona (Nesiniz?)	Siz	O Allah'tan ki	Ve sakının (Kimden?)	Sarf ettiklerinin mislini	Eşleri (Ne verin?)

6. Gerçekten onlarda sizin için, Allah'a ve ahiret gününe ümit besleyenler için güzel bir örnek vardır. Her kim de aksine giderse haberi olsun ki, Allah çok zengindir, her hamd yalnız O'nundur.

7. Umulur ki Allah, sizinle onlar içinden düşmanlaştıklarınız arasında bir dostluk meydana getirir. Allah gücü yetendir. Allah çok bağışlayandır, merhamet edendir.

8. Allah size, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmenizi ve kendilerine adaletli davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.

9. Allah size, ancak sizinle din hakkında savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza arka çıkan kimselere dostluk etmenizi yasaklıyor. Her kim de onlara dostluk ederse, işte onlar, kendilerine yazık eden zalimlerdir.

10. Ey o bütün iman edenler! Mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman kendilerini imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. İmtihan sonucu onların mü'min kadınlar olduklarını bilirseniz, artık onları kâfirlere geri göndermeyin. Mü'min kadınlar kâfirlere helal değildir. Kâfirler de mü'min kadınlara helal olmazlar. Bununla beraber kâfirlerin harcadıkları mehri onlara (geri) verin. Kendilerine mehirlerini verdiğiniz takdirde o mü'min kadınlarla evlenmenizde de size bir günah yoktur. Kâfir kadınların da ismetlerine yapışmayın (onları nikâhınızda tutmayın) ve harcadığınızı isteyin. Kâfirlerde harcadıklarını istesinler. Bunlar size Allah'ın hükmüdür. Aranızda O hükmediyor. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

11. Eğer eşlerinizden biri kâfirlere kaçar, siz de onlardan bunun acısını çıkarırsanız, eşleri gitmiş olanlara harcadıkları kadarını veriniz ve Allah'tan korkunuz, eğer siz O'na iman etmiş mü'minlerseniz.

12. Ey o peygamber! Mü'min kadınlar Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamaları, hırsızlık yapmamaları, zina etmemeleri, çocuklarını öldürmemeleri, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemeleri ve sana hiçbir iyi işte karşı gelmemeleri şartıyla sana biat etmeye geldikleri zaman, bu şekilde onların biatlarını kabul et ve kendileri için Allah'tan bağışlanma dile. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

13. Ey o bütün iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir kavmi dost tanımayın. Çünkü bunlar âhiretten ümitlerini kesmişlerdir. Tıpkı, kabir halkından olan inkârcıların, ümitlerini kestikleri gibi...

SAFF SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 14 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, öyle üstündür, öyle hikmet sahibidir.

2. Ey o iman edenler! Niçin yapmayacağınız şeyi söylersiniz?

3. Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında büyük gazaba sebep olur.

4. Haberiniz olsun ki, Allah kendi yolunda kurşunlu bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.

5. Hani bir zaman Musa kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Benim size (gönderilmiş) Allah'ın peygamberi olduğumu bildiğiniz halde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?" Sonra onlar ne zaman ki yamukluk ettiler, Allah da kalplerini yamulttu. Öyle ya, Allah fasıklar güruhunu doğru yola çıkarmaz!

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ	اِذَا جَٓاءَكَ	الْمُؤْمِنَاتُ	يُبَايِعْنَكَ	عَلٰٓى اَنْ لَا يُشْرِكْنَ
Ey peygamber!	Sana geldiği zaman (Kim?)	Mümin kadınlar (Ne halde?)	Sana biat ederek (Ne üzerine?)	Şirk koşmamak üzere (Kime?)

بِاللّٰهِ	شَيْـًٔا	وَلَا يَسْرِقْنَ	وَلَا يَزْنِينَ	وَلَا يَقْتُلْنَ	اَوْلَادَهُنَّ
Allah'a (Neyi?)	Hiçbir şeyi	Hırsızlık yapmamak üzere (Daha?)	Zina etmemek üzere (Daha?)	Öldürmemek üzere (Kimi?)	Çocuklarını (Daha?)

وَلَا يَأْتِينَ	بِبُهْتَانٍ	يَفْتَرِينَهُ	بَيْنَ اَيْدِيهِنَّ	وَاَرْجُلِهِنَّ	وَلَا يَعْصِينَكَ
Getirmemek üzere (Ne?)	Bir iftira ki	Onu uyduruyorlar (Nerede?)	Elleri (Daha?)	Ve ayakları arasında	Ve sana karşı gelmemek üzere (Nede?)

فِي مَعْرُوفٍ	فَبَايِعْهُنَّ	وَاسْتَغْفِرْ	لَهُنَّ	اللّٰهَ	اِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ
Marufta/ iyide	Artık onlarla biat yap	Ve mağfiret dile (Kim için?)	Onlar için (Kimden?)	Allah'tan	Çünkü Allah	Çok mağfiret edendir

رَحِيمٌ ⑫	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	لَا تَتَوَلَّوْا	قَوْمًا	غَضِبَ	اللّٰهُ	عَلَيْهِمْ
Çok merhametlidir	Ey iman edenler!	Dost edinmeyin (Kimi?)	Bir toplumu ki	Gazap etmiştir (Kim?)	Allah (Kime?)	Onlara

قَدْ يَئِسُوا	مِنَ الْاٰخِرَةِ	كَمَا يَئِسَ	الْكُفَّارُ	مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ ⑬
Kuşkusuz onlar ümitlerini kesmişlerdir (Neden?)	Ahiretten (Nasıl ümit kesmişlerdir?)	Ümidini kestiği gibi (Kim?)	Kafirler (Kimden?)	Kabir ehlinden

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الصَّفِّ — آيَاتُهَا ١٤

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

سَبَّحَ	لِلّٰهِ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِي الْاَرْضِ	وَهُوَ	الْعَزِيزُ
Tesbih etmiştir (Kimi?)	Allah'ı (Ne?)	Ol şeyler ki	Göklerdedir (Daha?)	Ol şeyler ki	Yerdedir	Ve o	Aziz'dir

الْحَكِيمُ ①	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	لِمَ تَقُولُونَ
Hikmet sahibidir	Ey iman edenler!	Niçin söylüyorsunuz (Neyi söylüyorsunuz?)

مَا	لَا تَفْعَلُونَ ②	كَبُرَ	مَقْتًا	عِنْدَ اللّٰهِ	اَنْ تَقُولُوا
Ol şeyi ki	Yapmıyorsunuz	Büyük oldu (Ne yönden?)	Gazap yönünden (Nerede büyük oldu?)	Allah'ın katında (Ne?)	Demeniz (Neyi demeniz?)

مَا	لَا تَفْعَلُونَ ③	اِنَّ اللّٰهَ	يُحِبُّ	الَّذِينَ	يُقَاتِلُونَ	فِي سَبِيلِهِ	صَفًّا
Ol şeyi ki	Siz yapmıyorsunuz	Muhakkak ki Allah	Sever (Kimi sever?)	O kimseleri ki	Savaşıyorlar (Nerede?)	Kendisinin yolunda (Nasıl savaşıyorlar?)	Saf saf

كَاَنَّهُمْ	بُنْيَانٌ	مَرْصُوصٌ ④	وَاِذْ قَالَ	مُوسٰى	لِقَوْمِهِ	يَا قَوْمِ
Sanki onlar	Bir bina ki	Kurşundan	Ve hani demişti (Kim?)	Musa (Kime?)	Kavmine	Ey kavmim!

لِمَ تُؤْذُونَنِي	وَقَدْ	تَعْلَمُونَ	اَنِّي	رَسُولُ اللّٰهِ	اِلَيْكُمْ	فَلَمَّا زَاغُوا
Niçin bana eziyet ediyorsunuz!	Halbuki şüphesiz	Biliyorsunuz ki	Muhakkak ki ben	Allah'ın resûlüyüm (Kime gönderdiği?)	Size	Onlar sapınca

اَزَاغَ	اللّٰهُ	قُلُوبَهُمْ	وَاللّٰهُ	لَا يَهْدِي	الْقَوْمَ	الْفَاسِقِينَ ⑤
Saptırdı (Neyi?)	Allah	Kalplerini	Allah	Doğru yola erdirmez (Kimi?)	Kavmi ki	Fasıklar

وَاِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِى اِسْرَٓائِيلَ اِنِّى رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ

Hani | Demişti (Kim?) | İsa (Öyle İsa ki?) | Meryem oğlu | Ey İsrailoğulları! | Muhakkak ki ben | Allah'ın resûlüyüm (Kime gönderdiği?) | Size (Ne halde?)

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَاْتِى مِنْ بَعْدِى

Tasdik edici olduğum halde (Neyi?) | İki elimin arasında olan | Tevrat'ı (Daha?) | Ve müjdeleyici olduğum halde (Kimi?) | Bir peygamberi ki | Gelecek (Ne zaman?) | Benden sonra

اسْمُهُٓ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ

İsmi de | Ahmed'dir | Ama onlara gelince (Ne ile?) | Apaçık delillerle | Dediler ki | Bu | Sihirdir (Öyle sihir ki) | Apaçık | Kimdir? (Ne?)

اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللّٰهُ

Daha zalim (Kimden?) | O kimseden ki | İftira attı (Kime?) | Allah'a karşı (Ne uyduran?) | Yalan | Ve halbuki o | Davet ediliyor (Neye?) | İslam'a | Allah

لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ

Doğru yola erdirmez (Kimi?) | O kavmi ki | Zalimlerdir | İstiyorlar (Neyi?) | Söndürmeyi (Neyi söndürmeyi istiyorlar?) | Allah'ın nurunu (Ne ile söndürmek istiyorlar?) | Ağızlarıyla | Allah | Tamamlayıcıdır (Neyi?)

نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِٓى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ

Nurunu | Hoş görmese de (Kim?) | Kafirler | O | Öyle bir zattır ki | Gönderdi (Kimi?) | Resûlünü (Ne ile?) | Hidayet ile (Daha?) | Ve hak din ile (Niçin gönderdi?)

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

Onu üstün kılmak için (Neye?) | Din[ler]e | Hepsine | Hoş görmese de (Kim?) | Müşrikler | Ey iman edenler!

هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ

Size rehberlik yapayım mı? (Ne üzerine?) | Bir ticaret üzerine ki | Sizi kurtarır (Sizi neden kurtarır?) | Bir azaptan ki | Can yakıcı | İman edersiniz (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne

وَتُجَاهِدُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

Ve cihad edersiniz (Nerede?) | Allah yolunda (Ne ile?) | Mallarınızla (Daha?) | Ve canlarınızla | İşte bu | Daha hayırlıdır (Kim için?) | Sizin için | Eğer siz iseniz (Ne?)

تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا

Biliyorsunuz | Ki bağışlasın (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Günahlarınızı | Ve sizi koysun (Nereye?) | Cennetlere ki | Akıyor (Nereden?) | Onların altlarından (Ne?)

الْاَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّاتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَاُخْرٰى

Nehirler (Daha nereye koysun?) | Ve ol meskenlere ki | Hoştur (Nerede?) | Adn cennetlerinde | İşte bu | Bir kurtuluştur ki | Büyük | Ve başka ki

تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

Siz onu seviyorsunuz (Nedir o?) | Allah'tan yardım | Ve yakın bir zafer | Müjdele (Kimi?) | İnananları | Ey iman edenler!

كُونُٓوا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ اَنْصَارِٓى

Olunuz (Ne?) | Allah'ın yardımcıları (Kim gibi Allah'ın yardımcıları olunuz?) | Dediği gibi (Kim?) | İsa (Öyle İsa ki?) | Meryem oğlu | Havarilere (Ne dedi?) | Kimdir | Benim yardımcılarım (Kime?)

اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ بَنِٓى اِسْرَٓائِيلَ

Allah'a | Dedi (Kim?) | Havariler | Biz | Allah'ın yardımcılarıyız | Bunun üzerine iman etti (Kim?) | Bir zümre (Kimden?) | Beni İsrail'den

وَكَفَرَتْ طَٓائِفَةٌ فَاَيَّدْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

Ve inkar etti (Kim?) | Diğer bir zümre | Biz de destekledik (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler | Düşmanlarına karşı | Böylece oldular (Ne?) | Üstün gelenler

6. Bir zaman da Meryem oğlu İsa şöyle dedi: "Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim. Benden önceki Tevrat'ın doğrulayıcısı ve benden sonra gelecek, adı Ahmed olan bir peygamberin müjdecisi olarak geldim." Sonra o, onlara apaçık delillerle gelince: "Bu apaçık bir büyüdür!" dediler.

7. İslam'a davet edilirken Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim de kim olabilir? Allah da zalimler sürüsünü başarılı kılmaz.

8. Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah ise nurunu tamamlayacaktır, isterse kâfirler hoşlanmasınlar!

9. O Allah'tır ki, o dini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidayet kanunu ve hak dini ile gönderdi, isterse müşrikler hoşlanmasınlar!

10. Ey o bütün iman edenler! Sizleri can yakıcı bir azaptan kurtaracak bir ticareti, size göstereyim mi?

11. Allah'a ve Resulüne iman edip, mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilirseniz bu sizin için çok hayırlıdır.

12. Günahlarınızı bağışlar ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerinde hoş hoş meskenlere koyar. İşte büyük kurtuluş odur.

13. Seveceğiniz diğer bir (nimet) daha var, Allah'tan yardım ve yakın bir fetih! Hem mü'minleri müjdele!

14. Ey o bütün iman edenler! Allah yardımcıları olunuz! Nitekim Meryem oğlu İsa havarilere: "Allah yolunda benim yardımcılarım kimdir?" dedi. Havariler: "Biz Allah (yolunun) yardımcılarıyız." dediler. Bunun üzerine İsrailoğullarından bir grup iman etti, bir grup inkâr etti de biz de iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, o şekilde onlar üstün geldiler.

CUMA SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
11 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey, o Melik, o Kuddûs, o Azîz, o Hakîm Allah'ı tesbih eder.

2. Ümmiler içinde, kendilerinden bir peygamber gönderen O'dur. Onlara O'nun âyetlerini okuyor ve onları temizleyip parlatıyor, onlara kitap ve hikmet öğretiyor. Hâlbuki bundan önce açık bir sapıklık içindeydiler.

3. Ve (onu) onlardan başkalarına da (peygamber olarak gönderdi) ki, henüz onlara yetişemediler. O öyle güçlü, öyle hikmet sahibidir.

4. İşte o Allah'ın lütfudur, onu dilediğine verir. Allah çok büyük lütuf sahibidir.

5. Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayan kişilerin durumu, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan topluluğun durumu ne çirkin! Allah, zalimler sürüsünü doğru yola çıkarmaz.

6. De ki: "Ey Yahudi olanlar! Siz diğer insanların değil de yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız, haydi ölmeyi temenni edin, eğer iddianızda samimi iseniz, öyle yapın.

7. Hâlbuki onlar, ellerinin sunduğu günahlar yüzünden onu asla temenni etmezler. Allah zalimleri bilir.

8. De ki: "Haberiniz olsun, o kaçıp durduğunuz ölüm, mutlaka gelip size çatacaktır. Sonra O, bütün görünmeyeni ve görüneni bilene döndürülecek-siniz de O size neler yaptığınızı haber verecektir."

آيَاتُهَا ١١	سُورَةُ الْجُمُعَةِ	مَدَنِيَّةٌ

الرَّحٖيمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

الْقُدُّوسِ	الْمَلِكِ	فِى الْاَرْضِ	وَمَا	فِى السَّمٰوَاتِ	مَا	لِلّٰهِ	يُسَبِّحُ
Kuddüs	Melik	Yerdedir	Ol şeyler ki	Göklerdedir (Daha?)	Ol şeyler ki	Allah'ı (Ne?)	Tesbih eder (Kimi?)

مِنْهُمْ	رَسُولًا	فِى الْاُمِّيّٖنَ	بَعَثَ	الَّذٖى	هُوَ	الْحَكٖيمِ ١	الْعَزٖيزِ
Onlardan	Bir peygamberi (Öyle peygamber ki?)	Ümmiler içinde (Kimi gönderdi?)	Gönderdi (Nerede?)	Öyle bir zâttır ki	O	Hikmet sahibi	Aziz

وَاِنْ	وَالْحِكْمَةَ	الْكِتَابَ	وَيُعَلِّمُهُمُ	وَيُزَكّٖيهِمْ	اٰيَاتِهٖ	عَلَيْهِمْ	يَتْلُوا
Kuşkusuz onlar	Ve hikmeti	Kitabı (Daha?)	Ve onlara öğretiyor (Neyi?)	Ve onları arındırıyor	Onun ayetlerini	Onlara (Neyi?)	Okuyor (Kime?)

لَمَّا يَلْحَقُوا	مِنْهُمْ	وَاٰخَرٖينَ	٢ مُبٖينٍ	لَفٖى ضَلَالٍ	مِنْ قَبْلُ	كَانُوا
Henüz erişmediler Kime?)	Onlardan (Öyle diğerleri ki)	Ve [sonradan gelecek olan] diğerlerine (Kimden?)	Apaçık (Daha kime gönderdi?)	Elbette bir sapkınlık içindedir (Öyle sapkınlık ki?)	Bundan önce (Nerede?)	İdiler (Ne zaman?)

يَشَاءُ	مَنْ	يُؤْتٖيهِ	فَضْلُ اللّٰهِ	ذٰلِكَ	الْحَكٖيمُ ٣	الْعَزٖيزُ	وَهُوَ	بِهِمْ
Diliyor	O kimseye ki	Onu verir (Kime?)	Allah'ın lütfudur	Bu	Hikmet sahibidir	Aziz'dir	Ve o	Onlara

ثُمَّ	التَّوْرٰيةَ	حُمِّلُوا	مَثَلُ الَّذٖينَ	الْعَظٖيمِ ٤	ذُو الْفَضْلِ	وَاللّٰهُ
Sonra da	Tevratı	Onlar yüklenildiler (Neyi?)	O kimselerin hali ki	Büyük	Lütuf sahibidir (Öyle lütuf ki?)	Allah

مَثَلُ الْقَوْمِ	بِئْسَ	اَسْفَارًا	يَحْمِلُ	كَمَثَلِ الْحِمَارِ	لَمْ يَحْمِلُوهَا
Toplumun hali (Hangi toplum?)	Ne fenadır (Ne?)	Ciltlerle kitap	Taşıyor (Ne?)	Bir merkebin hali gibidir ki	Onu yüklenmediler (Bunların hali ne gibidir?)

٥ الظَّالِمٖينَ	الْقَوْمَ	لَا يَهْدِى	وَاللّٰهُ	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	كَذَّبُوا	الَّذٖينَ
Zalimlerdir	Bir kavmi ki	Doğru yola erdirmez (Kimi?)	Ve Allah	Allah'ın ayetlerini	Yalanladılar (Neyi?)	Onlar ki

مِنْ دُونِ النَّاسِ	اَوْلِيَاءُ لِلّٰهِ	اَنَّكُمْ	اِنْ زَعَمْتُمْ	هَادُوا	يَا اَيُّهَا الَّذٖينَ	قُلْ
Bütün insanlar bir yana	Allah'ın dostları olduğunuzu	Sizin	Şayet iddia ediyorsanız (Neyi?)	Yahudi oldular	Ey o kimseler ki	De ki

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ	٦ صَادِقٖينَ	اِنْ كُنْتُمْ	الْمَوْتَ	فَتَمَنَّوُا
Ama onu dileyemezler (Ne zaman?)	Doğru sözlüler	Eğer iseniz (Ne?)	Ölümü	Öyleyse dileyin (Neyi?)

قُلْ	٧ بِالظَّالِمٖينَ	عَلٖيمٌ	وَاللّٰهُ	اَيْدٖيهِمْ	بِمَا قَدَّمَتْ	اَبَدًا
De ki	Zalimleri	Hakkıyla bilendir (Kimi?)	Allah	Ellerinin	Takdim ettiği şeyler sebebiyle (Neyin takdim ettiği?)	Ebediyyen (Ne sebebiyle?)

تُرَدُّونَ	ثُمَّ	مُلَاقٖيكُمْ	فَاِنَّهُ	مِنْهُ	تَفِرُّونَ	الَّذٖى	اِنَّ الْمَوْتَ
Döndürüleceksiniz (Kime?)	Sonra da	Size kavuşacaktır	Mutlaka o	Ondan	Siz kaçıyorsunuz (Neden?)	Öyle ölüm ki	Doğrusu ölüm

٨ تَعْمَلُونَ	كُنْتُمْ	بِمَا	فَيُنَبِّئُكُمْ	وَالشَّهَادَةِ	اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ
Yapıyorsunuz	Siz idiniz	Ol şeyleri ki	O da size bildirecektir (Neyi?)	Ve görüneni	Gaybı bilene (Daha neyi bilene?)

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا	اِذَا نُودِيَ	لِلصَّلٰوةِ	مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ	فَاسْعَوْا
Ey iman edenler!	Ezan okunduğu zaman *(Niçin?)*	Namaz için *(Ne zaman?)*	Cuma günü	Koşun *(Neye koşun?)*

اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ	وَذَرُوا	الْبَيْعَ	ذٰلِكُمْ	خَيْرٌ	لَكُمْ	اِنْ كُنْتُمْ	تَعْلَمُونَ
Allah'ın zikrine *(Daha?)*	Ve bırakın *(Neyi?)*	Alışverişi	İşte bu	Daha hayırlıdır *(Kim için?)*	Sizin için	Eğer oldu iseniz *(Ne?)*	Biliyorsunuz

﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ	الصَّلٰوةُ	فَانْتَشِرُوا	فِي الْاَرْضِ	وَابْتَغُوا
Ve bittiğinde *(Ne?)*	Namaz	Yayılın *(Nerede?)*	Yeryüzünde	Ve isteyin *(Neden?)*

مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ	وَاذْكُرُوا	اللّٰهَ	كَث۪يرًا	لَعَلَّكُمْ	تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾
Allah'ın fazlından	Ve zikredin *(Kimi?)*	Allah'ı *(Nasıl?)*	Çokça	Ta ki siz	Felaha kavuşasınız

وَاِذَا رَاَوْا	تِجَارَةً	اَوْ لَهْوًا	انْفَضُّٓوا	اِلَيْهَا	وَتَرَكُوكَ	قَٓائِمًا	قُلْ
Ve gördükleri zaman *(Ne?)*	Bir ticaret	Veya eğlence	Dağılıp giderler *(Neye?)*	Ona	Ve seni terk ederler *(Nasıl?)*	Ayakta	De ki

مَا عِنْدَ اللّٰهِ	خَيْرٌ	مِنَ اللَّهْوِ	وَمِنَ التِّجَارَةِ	وَاللّٰهُ	خَيْرُ الرَّازِق۪ينَ ﴿١١﴾
Allah'ın katında olan	Daha hayırlıdır *(Neden daha hayırlıdır?)*	Eğlence *(Daha neden?)*	Ve ticaretten	Ve Allah	Rızık verenlerin en hayırlısıdır

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ — آيَاتُهَا ١١

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

اِذَا جَٓاءَكَ	الْمُنَافِقُونَ	قَالُوا	نَشْهَدُ	اِنَّكَ	لَرَسُولُ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ
Sana geldiğinde *(Kim?)*	Münafıklar	Derler	Şahitlik ederiz ki	Şüphesiz sen	Elbette Allah'ın Resûlüsün	Allah da

يَعْلَمُ	اِنَّكَ	لَرَسُولُهُ	وَاللّٰهُ	يَشْهَدُ	اِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ	لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾
Biliyor ki	Şüphesiz sen	Elbette onun Resûlüsün	Ve Allah	Şahitlik eder ki	Şüphesiz münafıklar	Elbette yalancıdırlar

اِتَّخَذُٓوا	اَيْمَانَهُمْ	جُنَّةً	فَصَدُّوا	عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ	اِنَّهُمْ	سَٓاءَ	مَا
Onlar edindiler *(Neyi?)*	Yeminlerini *(Ne edindiler?)*	Kalkan	Ve böylece engellediler *(Nereden?)*	Allah'ın yolundan	Şüphesiz onlar	Ne kadar da kötüdür *(Ne?)*	Ol şey ki

كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ	اٰمَنُوا	ثُمَّ	كَفَرُوا	فَطُبِعَ
İdiler	Yapıyorlar	İşte bu	Şu sebepledir ki onlar	İman ettiler	Sonra da	İnkar ettiler	Ve böylece mühür vuruldu *(Ne üzerine mühür vuruldu?)*

عَلٰى قُلُوبِهِمْ	فَهُمْ	لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾	وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ	تُعْجِبُكَ	اَجْسَامُهُمْ
Kalpleri üzerine	Artık onlar	Anlamazlar	Onları gördüğün zaman	Seni hayrete düşürür *(Ne?)*	Endamları

وَاِنْ يَقُولُوا	تَسْمَعْ	لِقَوْلِهِمْ	كَاَنَّهُمْ	خُشُبٌ	مُسَنَّدَةٌ	يَحْسَبُونَ
Eğer konuşurlarsa	Dinlersin *(Neyi?)*	Sözlerini	Sanki onlar	Kütüklerdir *(Öyle kütükler ki)*	Dayandırılmış	Sanırlar *(Neyi?)*

كُلَّ صَيْحَةٍ	عَلَيْهِمْ	هُمُ	الْعَدُوُّ	فَاحْذَرْهُمْ	قَاتَلَهُمُ	اللّٰهُ	اَنّٰى	يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾
Her bağırışı *(Her bağırışı ne sanırlar?)*	Kendi aleyhlerine	Onlar	Düşmandır	Onlardan sakın	Onları kahretsin *(Kim?)*	Allah	Nereden	Çevriliyorlar

9. Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağrı yapıldığında hemen Allah'ın zikrine koşun ve alım satımı bırakın. Eğer bilirseniz, o sizin için daha hayırlıdır.

10. Sonra namaz kılındı mı, yeryüzüne dağılın, Allah'ın lütfundan nasip arayın ve Allah'ı çok zikredin ki, kurtuluşa erebilesiniz.

11. Böyle iken, bir ticaret veya eğlence gördüklerinde ona fırladılar ve seni ayakta bırakıverdiler. De ki: "Allah'ın katındaki, eğlenceden de, ticaretten de hayırlıdır ve Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır."

MÜNÂFİKÛN SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 11 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Münafıklar sana geldiklerinde: "Şahadet ederiz, gerçekten sen Allah'ın Resulüsün." dediler. Allah da biliyor ki, gerçekten sen O'nun peygamberisin. Bununla beraber Allah şahitlik ediyor ki, doğrusu münafıklar kesinlikle yalancıdırlar.

2. Yeminlerini bir kalkan edinip de Allah yolundan yan çizmektedirler. Gerçekten bunlar ne kötü yapıyorlar.

3. Bu şundan dolayıdır: Çünkü onlar önce imana gelmişler, sonra küfre gitmişlerdir de o kalplerine mühürlenmiştir, artık anlamaz olmuşlardır.

4. Sen onları gördüğün zaman cisimleri (fiziki görüntüleri) hoşuna gider, konuşurlarsa dediklerine kulak verirsin. Sanki onlar dayanmış kerestelergibidirler. Her bağırışı aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandırlar, onun için onlardan sakın. Allah gebertsin onları, nereden çevriliyorlar!

5. Onlara: “Gelin Allah’ın Resulü sizin için bağışlanma dilesin.” denildiği zaman da başlarını bükerler ve görürsün ki büyüklük taslayarak yan çizip giderler.

6. Onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de onlar aynıdır. Allah, onları asla bağışlamaz ve Allah fasıklar sürüsünü doğru yola çıkarmaz.

7. Onlar: “Allah’ın Resulünün yanındakiler için hiçbir şey harcamayın ki, dağılsınlar.” diyorlar. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah’ındır ve fakat münafıklar anlamazlar.

8. Diyorlar ki: “Eğer Medine’ye dönersek, kuşkusuz en güçlü, en şerefli olan, en zayıf, en alçak olanı oradan çıkaracaktır.” Oysa şeref ve üstünlük Allah’ın, Resulünün ve mü’minlerindir. Ve fakat münafıklar bilmezler.

9. Ey o bütün iman edenler! Ne mallarınız, ne de evlatlarınız sizleri Allah’ı anmaktan alıkoymasın. Ve her kim öyle yaparsa, işte onlar, zarara uğrayanlardır.

10. Her birinize ölüm gelip de: “Rabbim beni yakın bir süreye kadar geciktirsen de sadaka versem ve iyilerden olsam!” demesinden önce size rızık olarak verdiğimiz şeylerden harcayın.

11. Hâlbuki Allah, bir canı eceli geldiği zaman asla ertelemez ve her ne yaparsanız Allah haberdardır.

Arapça	Türkçe
وَاِذَا قِيلَ	Ve denildiği zaman (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne?)
تَعَالَوْا	Gelin
يَسْتَغْفِرْ	Mağfiret dilesin (Kimin için?)
لَكُمْ	Sizin için (Kim?)
رَسُولُ اللّٰهِ	Allah Resûlü
لَوَّوْا	Çevirirler (Neyi çevirirler?)
رُؤُسَهُمْ	Başlarını
وَرَاَيْتَهُمْ	Ve onları görürsün ki
يَصُدُّونَ	Yüz çeviriyorlar (Ne halde?)
وَهُمْ	Hem de onlar
مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾	Büyüklük taslayanlardır
سَوَاءٌ	Eşittir
عَلَيْهِمْ	Onlara (Ne?)
اَسْتَغْفَرْتَ	Mağfiret dilemen (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için
اَمْ	Ya da
لَمْ تَسْتَغْفِرْ	Mağfiret dilememiş olman (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için
لَنْ يَغْفِرَ	Asla bağışlamayacaktır (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
لَهُمْ	Onları
اِنَّ اللّٰهَ	Çünkü Allah
لَا يَهْدِي	Doğru yola erdirmez (Kimi?)
الْقَوْمَ	Bir kavmi ki
الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾	Fasıklar
هُمُ	Onlar
الَّذِينَ	Öyle kimselerdir ki
يَقُولُونَ	Diyorlar
لَا تُنْفِقُوا	İnfak etmeyin (Kime?)
عَلٰى مَنْ	O kimselere ki
عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ	Allah Resûlünün yanındadırlar (Niye infak etmeyin?)
حَتّٰى يَنْفَضُّوا	Ayrılsınlar diye
وَلِلّٰهِ	Oysaki Allah’ındır (Ne?)
خَزَائِنُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin hazineleri (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerin
وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ	Fakat münafıklar
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾	[Bunu] anlamazlar
يَقُولُونَ	Diyorlar ki
لَئِنْ رَجَعْنَا	Andolsun ki eğer dönersek (Nereye?)
اِلَى الْمَدِينَةِ	Medine’ye
لَيُخْرِجَنَّ	Elbette çıkaracak (Kim?)
الْاَعَزُّ	En şerefliler (Nereden çıkaracak?)
مِنْهَا	Oradan (Kimi çıkaracak?)
الْاَذَلَّ	En alçakları
وَلِلّٰهِ	Halbuki Allah’ındır (Ne?)
الْعِزَّةُ	Şeref (Daha?)
وَلِرَسُولِهِ	Ve Resûlünündür (Daha?)
وَلِلْمُؤْمِنِينَ	Ve müminlerindir
وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ	Fakat münafıklar
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾	Bilmezler
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
لَا تُلْهِكُمْ	Sizi alıkoymasın (Ne?)
اَمْوَالُكُمْ	Ne mallarınız
وَلَا اَوْلَادُكُمْ	Ne de çocuklarınız (Neden?)
عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ	Allah’ı zikirden
وَمَنْ	Ve her kim
يَفْعَلْ	Yaparsa (Neyi?)
ذٰلِكَ	Bunu
فَاُولٰئِكَ	İşte onlar
هُمُ	Onlardır
الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾	Hüsrana uğrayanlar
وَاَنْفِقُوا	Ve infak edin (Neden infak edin?)
مِمَّا	Ol şeylerden ki
رَزَقْنَاكُمْ	Size rızık olarak verdik (Neden önce infak edin?)
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ	Gelmeden önce (Kime?)
اَحَدَكُمُ	Sizden birine (Ne?)
الْمَوْتُ	Ölüm
فَيَقُولَ	Ve demeden [önce] (Kim?)
رَبِّ	Rabbim
لَوْلَا	Keşke
اَخَّرْتَنِي	Beni ertelesen de (Ne zamana kadar?)
اِلٰى اَجَلٍ قَرِيبٍ	Yakın bir süreye kadar
فَاَصَّدَّقَ	Ben de sadaka versem
وَاَكُنْ	Ve olsam (Kimden?)
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾	Salihlerden
وَلَنْ يُؤَخِّرَ	Hâlbuki asla tehir etmez (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
نَفْسًا	Bir canı (Ne zaman?)
اِذَا جَاءَ	Geldiği zamanda (Ne?)
اَجَلُهَا	Eceli
وَاللّٰهُ	Ve Allah
خَبِيرٌ	Haberdardır (Neden?)
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾	Yapar olduklarınızdan

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ التَّغَابُنِ — آيَاتُهَا ١٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
Tesbih eder (Kimi?) | Allah'ı (Ne?) | Ol şeyler ki | Göklerdedir | Ol şeyler ki | Yerdedir | Ona aittir | Mülk

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ
Ona aittir | Hamd | Ve o | Her şeye | Gücü yetendir | O | Öyle bir zâttır ki | Sizi yarattı | Ve sizden bir kısmı

كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
Kafirdir | Ve yine sizden bir kısmı | Mümindir | Allah | Yapar olduklarınızı | Görendir | Yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?)

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَاِلَيْهِ الْمَص۪يرُ ﴿٣﴾
Ve yeri (Nasıl?) | Hak ile/yerli yerince | Ve size şekil verdi | Ve de güzel eyledi (Neyi?) | Şekillerinizi | Ve sadece onadır (Ne?) | Dönüş

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللّٰهُ
Bilir (Neyi?) | Ol şeyleri ki | Göklerdedir (Daha nerdedir?) | Ve yerdedir | Ve bilir (Neyi?) | Ol şeyleri ki | Siz gizliyorsunuz (Daha?) | Ol şeyleri ki | Açığa vuruyorsunuz | Ve Allah

عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
Hakkıyla bilendir (Neyi?) | Sinelerin özünü | Size gelmedi mi? (Ne?) | O kimselerin haberi ki | İnkar etmişlerdir (Ne zaman?) | Bundan önce

فَذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَأْت۪يهِمْ
Ve tatmışlardı (Neyi?) | Vebalini | İşlerinin | Ve onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Can yakıcı | İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Şu sebepledir ki | Onlara geliyordu (Kim?)

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا اَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
Peygamberleri (Ne ile?) | Beyyinelerle | Ve dediler ki | Bir beşer mi? | Bizi doğru yola eriştirecek | Böylece inkar ettiler | Ve yüz çevirdiler | Müstağni olduğunu gösterdi (Kim?)

اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَم۪يدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا اَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ
Allah | Allah | Gani'dir | Hamid'dir | İddia etti (Kim?) | O kimseler ki | İnkar ettiler (Neyi?) | Asla diriltilmeyeceklerini | De ki

بَلٰى وَرَبّ۪ي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌ
Hayır | Rabbime andolsun ki | Elbette diriltileceksiniz | Sonra da | Elbette size bildirilecek (Ne?) | Yaptıklarınız | Ve bu | Allah'a | Pek kolaydır

﴿٧﴾ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَالنُّورِ الَّذ۪ي اَنْزَلْنَا وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
Öyleyse iman edin (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Resûlüne (Daha?) | Ve nura | Ki onu indirdik | Ve Allah | Yapar olduklarınızdan

خَب۪يرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
Haberdardır | Öyle bir günü an ki | Sizi bir araya getirecek (Ne için bir araya getirecek?) | Toplanma günü için | İşte o | Aldanma günüdür | Ve her kim | İman ederse (Kime?)

بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي
Allah'a (Daha?) | Ve işlerse (Ne?) | Salih amel | [Allah] örter (Kimden?) | Ondan (Neyi?) | Kötülüklerini | Ve onu koyar (Nereye koyar?) | Öyle cennetlere ki | Akıyor (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٩﴾
Onların altından (Ne?) | Nehirler (Ne oldukları halde onları cennetlere koyar?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada (Nasıl?) | Ebedi olarak | İşte bu | Öyle bir kurtuluştur ki | Büyük

TEGÂBÜN SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
75 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nun, hamd O'nun ve O, her şeye gücü yetendir.

2. O'dur sizi yaratan, öyle iken içinizden kimi kâfir, kimi de mü'mindir. Bununla beraber Allah her ne yaparsanız görür.

3. O ki, gökleri ve yeri hak ile yarattı ve size biçim verdi, biçimlerinizi güzel de yaptı. Sonunda gidiş de O'nadır.

4. O göklerde ve yerde ne varsa bilir ve sizler her ne sır tutar ve her ne açıklarsanız hepsini bilir. Allah bütün sinelerin özünü bilir.

5. Bundan önce inkâr edenlerin haberi gelmedi mi size? İşte onlar yaptıklarının cezasını tattılar, ayrıca onlara can yakıcı bir azap var.

6. Çünkü onlara peygamberleri apaçık delillerle geliyordu da onlar: "Bizi bir insan mı yola getirecek?" deyip inkâr etmişler ve aksine gitmişlerdi. Allah da hiçbir şeye muhtaç olmadığını gösterdi. Öyle ya; Allah zengindir, her türlü övgüye layıktır.

7. İnkâr edenler asla diriltilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: "Hayır, Rabbim hakkı için, mutlaka diriltileceksiniz, sonra da kesinlikle yaptıklarınız size anlatılacaktır ve o Allah'a göre kolaydır.

8. Onun için siz Allah'a, Resulüne ve indirdiğimiz nûra iman ediniz. Ve Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

9. Sizi o toplanma gününe derip toplayacağı gün ki, işte o gün Tegabün (kâr ve zarar) günüdür. Her kim Allah'a iman eder de iyi iş yaparsa, Allah onun kabahatlerini örter ve onu, ebedi olarak onlarda kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere koyar. İşte büyük kurtuluş odur!

10. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar cehennemliklerdir, orada ebedi kalacaklardır. Orası ne kötü varılacak yerdir.

11. Allahın izni olmadan hiç bir musibet isabet etmez. Her kim de Allah'a iman ederse, O, onun kalbine hidayet verir. Allah her şeyi bilir.

12. İman edin de Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin. Eğer aksine giderseniz, peygamberimize düşen sadece açık bir tebliğden ibarettir.

13. Allah'tan başka ilah yoktur. Onun için mü'minler hep Allah'a dayansınlar!

14. Ey o bütün iman edenler! Haberiniz olsun ki, eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olan vardır. Onun için onların sakınılması gereken hallerinden sakının. Bununla beraber affeder, kusurlarına bakmaz, örterseniz, şüphe yok ki Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

15. Şüphesiz mallarınız ve çocuklarınız bir imtihandır. Büyük ecir ise O'nun yanındadır.

16. Onun için gücünüz yettiği kadar Allah'tan korkun, dinleyin, itaat edin ve harcayın, kendiniz için hayır yapın. Her kim de nefsinin hırsından korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

17. Eğer Allah'a bir güzel borç sunarsanız, onu sizin için katlayıverir ve sizi bağışlar. Allah iyilik edenlere fazlasıyla mükâfat verir, cezalandırmada acele etmeyendir.

18. Görünmeyeni de, görüneni de bilir, güçlüdür, hikmet sahibidir!

وَالَّذِينَ	كَفَرُوا	وَكَذَّبُوا	بِاٰيَاتِنَا	اُولٰٓئِكَ	اَصْحَابُ النَّارِ
Ve o kimseler ki	İnkar ettiler (Daha?)	Ve yalanladılar (Neyi?)	Bizim ayetlerimi	İşte onlar	Ateş halkıdır (Ne halde?)

خَالِدِينَ	فِيهَا	وَبِئْسَ	الْمَصِيرُ ۝١٠	مَٓا اَصَابَ	مِنْ مُصِيبَةٍ
Kalıcılar oldukları halde (Nerede?)	O ateşte	Ve ne kötü	Dönüş yeridir	İsabet etmemiştir (Ne?)	Hiçbir musibet

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَمَنْ	يُؤْمِنْ	بِاللّٰهِ	يَهْدِ	قَلْبَهُ	وَاللّٰهُ
Ancak Allah'ın izniyle	Ve her kim	İman ederse (Kime?)	Allah'a	[Allah] hidayet eder (Neye?)	Onun kalbine	Ve Allah

بِكُلِّ شَيْءٍ	عَلِيمٌ ۝١١	وَاَطِيعُوا	اللّٰهَ	وَاَطِيعُوا	الرَّسُولَ
Her şeyi	Hakkıyla bilendir	İtaat edin (Kime?)	Allah'a	Ve itaat edin (Kime?)	Peygambere de

فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ	فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا	الْبَلَاغُ	الْمُبِينُ ۝١٢
Eğer yüz çevirirseniz	Peygamberimize düşen sadece	Tebliğdir (Öyle tebliğ ki?)	Apaçık

اَللّٰهُ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ	وَعَلَى اللّٰهِ	فَلْيَتَوَكَّلِ	الْمُؤْمِنُونَ ۝١٣
Allah (Nedir?)	İlah yoktur	Ondan başka	Ve sadece Allah'a	Güvensin (Kim?)	Müminler

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا	اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ	وَاَوْلَادِكُمْ
Ey iman edenler!	Şüphe yok ki eşlerinizden	Ve çocuklarınızdan vardır

عَدُوًّا	لَكُمْ	فَاحْذَرُوهُمْ	وَاِنْ تَعْفُوا	وَتَصْفَحُوا	وَتَغْفِرُوا
Düşman (Kime?)	Size	Onlardan sakının	Ama siz affederseniz	Ve kusurları örtersiniz	Ve bağışlarsanız

فَاِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ ۝١٤	اِنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ	وَاَوْلَادُكُمْ	فِتْنَةٌ
Şüphe yok ki Allah	Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir	Doğrusu mallarınız	Ve çocuklarınız	Bir imtihandır

وَاللّٰهُ	عِنْدَهُٓ	اَجْرٌ	عَظِيمٌ ۝١٥	فَاتَّقُوا	اللّٰهَ	مَا اسْتَطَعْتُمْ
Allah ise	Onun katındadır (Ne?)	Bir mükafat ki	Büyük	Artık sakının (Kimden?)	Allah'tan (Ne kadar?)	Gücünüzün yettiği kadar

وَاسْمَعُوا	وَاَطِيعُوا	وَاَنْفِقُوا	خَيْرًا	لِاَنْفُسِكُمْ	وَمَنْ	يُوقَ
Dinleyin	İtaat edin	Ve infak edin (Neyi?)	Hayrı (Kim için?)	Kendiniz için	Ve her kim	Korunursa (Neden?)

شُحَّ نَفْسِهِ	فَاُولٰٓئِكَ	هُمُ	الْمُفْلِحُونَ ۝١٦	اِنْ تُقْرِضُوا	اللّٰهَ
Nefsinin cimriliğinden	İşte onlar	Onlardır	Felaha kavuşanlar	Eğer ödünç verirseniz (Kime?)	Allah'a (Nasıl?)

قَرْضًا حَسَنًا	يُضَاعِفْهُ	لَكُمْ	وَيَغْفِرْ	لَكُمْ	وَاللّٰهُ	شَكُورٌ
Güzel bir ödünç vermekle (Ne surette?)	Onu kat kat arttırır (Kim için?)	Sizin için	Ve bağışlar (Kim için?)	Sizin için	Allah	Şekûr'dur

حَلِيمٌ ۝١٧	عَالِمُ	الْغَيْبِ	وَالشَّهَادَةِ	الْعَزِيزُ	الْحَكِيمُ ۝١٨
Halimdir	Bilendir (Neyi?)	Gaybı bilendir (Daha?)	Ve görüleni	Aziz'dir	Hikmet sahibidir

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ الطَّلَاقِ آيَاتُهَا ١٢

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan

Arapça	Türkçe
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ	Ey peygamber!
اِذَا طَلَّقْتُمُ	Boşadığınız zaman (Kimi?)
النِّسَٓاءَ	Kadınları
فَطَلِّقُوهُنَّ	Onları boşayın (Ne zaman?)
لِعِدَّتِهِنَّ	İddet zamanı
وَاَحْصُوا	Ve sayın (Neyi?)

Arapça	Türkçe
الْعِدَّةَ	İddeti
وَاتَّقُوا	Ve sakının
اللّٰهَ	Allah'tan
رَبَّكُمْ	Sizin Rabbinizdir (Kimdir O?)
لَا تُخْرِجُوهُنَّ	Onları çıkarmayın (Nereden?)
مِنْ بُيُوتِهِنَّ	Evlerinden
وَلَا يَخْرُجْنَ	Ve onlar da çıkmasınlar

Arapça	Türkçe
اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ	Ancak yapmaları hariç (Ne?)
بِفَاحِشَةٍ	Bir hayasızlık (Öyle hayasızlık ki)
مُبَيِّنَةٍ	Açık
وَتِلْكَ	Ve bunlar
حُدُودُ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarıdır
وَمَنْ	Ve her kim
يَتَعَدَّ	Aşarsa (Neyi?)

Arapça	Türkçe
حُدُودَ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarını
فَقَدْ ظَلَمَ	Kuşkusuz zulmetmiştir (Kime?)
نَفْسَهُ	Kendisine
لَا تَدْر۪ي	Bilemezsin
لَعَلَّ اللّٰهَ	Belki de Allah
يُحْدِثُ	Ortaya çıkarıverir (Ne zaman?)
بَعْدَ ذٰلِكَ	Bundan sonra (Ne?)

Arapça	Türkçe
اَمْرًا ﴿١﴾	Bir durum
فَاِذَا بَلَغْنَ	Ve onlar vardığında (Nereye?)
اَجَلَهُنَّ	Sürelerinin sonuna
فَاَمْسِكُوهُنَّ	Onları tutun (Ne ile tutun?)
بِمَعْرُوفٍ	İyilikle
اَوْ	Ya da

Arapça	Türkçe
فَارِقُوهُنَّ	Onlardan ayrılın (Nasıl?)
بِمَعْرُوفٍ	Yine iyilikle
وَاَشْهِدُوا	Ve şahit tutun (Kimi?)
ذَوَيْ عَدْلٍ	İki adil kişiyi (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden
وَاَق۪يمُوا	Ve yerine getirin (Neyi?)

Arapça	Türkçe
الشَّهَادَةَ	Şahitliği (Kim için?)
لِلّٰهِ	Allah için
ذٰلِكُمْ	İşte bu
يُوعَظُ	Öğüt alır (Kime?)
بِه۪	Bununla
مَنْ كَانَ	Olan kişiye (Ne?)
يُؤْمِنُ	İnanıyor (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha?)

Arapça	Türkçe
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	Ve ahiret gününe
وَمَنْ	Ve her kim
يَتَّقِ	Sakınırsa (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
يَجْعَلْ	Yapar/kılar (Kime?)
لَهُ	O kişiye (Ne?)
مَخْرَجًا ﴿٢﴾	Çıkış yolu
وَيَرْزُقْهُ	Ve onu rızıklandırır (Nereden?)

Arapça	Türkçe
مِنْ حَيْثُ	Öyle bir yerden ki
لَا يَحْتَسِبُ	Hiç ummadığı
وَمَنْ	Ve her kim
يَتَوَكَّلْ	Tevekkül ederse (Kime?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a
فَهُوَ	O [Allah]
حَسْبُهُ	Ona yeter
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah

Arapça	Türkçe
بَالِغُ اَمْرِه۪	Emrini yerine getirendir
قَدْ جَعَلَ	Gerçekten koymuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Niçin?)
لِكُلِّ شَيْءٍ	Her şey için (Ne koymuştur?)
قَدْرًا ﴿٣﴾	Bir ölçü
وَالّٰٓئ۪ي	Ve o kadınlar ki
يَئِسْنَ	Kesilmişler (Neden?)

Arapça	Türkçe
مِنَ الْمَح۪يضِ	Âdetten (Kimlerden?)
مِنْ نِسَٓائِكُمْ	Kadınlarınızdan
اِنِ ارْتَبْتُمْ	Şayet şüpheye düşerseniz
فَعِدَّتُهُنَّ	Onların iddeti
ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ	Üç aydır (Daha kimin iddeti üç aydır?)
وَالّٰٓئ۪ي	Ve o kadınlar ki

Arapça	Türkçe
لَمْ يَحِضْنَ	Henüz adet görmemişlerdir
وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ	Yüklü olanlar
اَجَلُهُنَّ	Onların süresi
اَنْ يَضَعْنَ	Koymalarıdır (Neyi?)
حَمْلَهُنَّ	Yüklerini
وَمَنْ	Ve her kim

Arapça	Türkçe
يَتَّقِ	Sakınırsa (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
يَجْعَلْ لَهُ	Ona verir (Nerede?)
مِنْ اَمْرِه۪	İşinde (Ne?)
يُسْرًا ﴿٤﴾	Kolaylık
ذٰلِكَ	Bu
اَمْرُ اللّٰهِ	Allah'ın emridir
اَنْزَلَهُٓ	Onu indirdi (Kime?)

Arapça	Türkçe
اِلَيْكُمْ	Size
وَمَنْ	Ve her kim
يَتَّقِ	Sakınırsa (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
يُكَفِّرْ	Örter (Kimden?)
عَنْهُ	O kişiden (Neyi?)
سَيِّـَٔاتِه۪	Günahlarını
وَيُعْظِمْ	Ve büyütür (Kime?)
لَهُٓ	Ona (Neyi?)
اَجْرًا ﴿٥﴾	Mükafaatı

TALÂK SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 12 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o peygamber! Kadınları boşadığınız zaman, onları iddetlerine doğru boşayın ve iddeti sayın. Ve Rabbiniz Allah'tan korkun, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar. Açık bir terbiyesizlik yapmış olurlarsa o müstesna... Bunlar, Allah'ın belirlediği sınırlardır. Her kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, kendisine zulmetmiş olur. Bilmezsin, belki Allah, onun arkasından bir iş çıkarır.

2. Sonra sürelerini doldurmaya yaklaştıklarında, onları güzellikle tutun veya güzellikle ayrılın ve içinizden adalet sahibi iki erkeği şahit tutun, şahitliği de Allah için doğru yerine getirin. Bu size söylenenleri duydunuz ya... Bununla Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimselere öğüt verilir. Her kim de Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu nasip eder.

3. Ve onu hatır ve hayaline gelmez bir yönden rızıklandırır. Her kim Allah'a tevekkül ederse, O, ona yetişir. Kuşkusuz Allah emrini yerine getirir. Allah, her şey için bir ölçü tayin etmiştir.

4. Adetten kesilmiş olan kadınlarınız hakkında şüpheye düşerseniz, onların iddeti de üç aydır, adet görmeyenler de öyledir. Hamile olanların süresi ise doğum yapmalarıdır. Her kim Allah'tan korkarsa, Allah onun işine bir kolaylık verir.

5. İşte bu (anlatılan hükümler) Allah'ın emridir, onu size indirdi. Ve her kim Allah'tan korkarsa, Allah onun kabahatlerini örter ve ecrini büyütür.

6. O kadınları, gücünüzün yettiğinden oturmakta olduğunuz yerin bir bölümünde oturtunuz ve onlara baskı yapmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler, doğumlarını yapıncaya kadar nafakalarını verin. Sonra sizin için çocuğu emzirirlerse o zaman ücretlerini verin ve aranızda uygun bir şekilde anlaşın. Eğer zorlaşıyorsanız, bu durumda çocuğu baba hesabına başka bir emzikli kadın emzirecektir.

7. Eli geniş olan, kendi genişliğine göre nafaka versin, rızkı dar olan da Allah'ın kendisine verdiğinden nafaka versin. Allah bir kişiyi ona verdiğinden başkasıyla sorumlu tutmaz. Allah bir zorluğun arkasından bir kolaylık yapar.

8. Nice memleket var ki, Rabbinin ve peygamberlerinin emrinden çıkıp azdı da, biz onu şiddetli bir biçimde hesaba çektik ve görülmedik bir azaba uğrattık.

9. O şekilde yaptığının cezasını tattı ve işinin sonu bir hüsran oldu.

10. Allah onlar için çetin bir azap hazırlamıştır. O halde Allah'tan korkun da korunun, ey özü temiz, aklıselim sahibi olanlar, ey iman edenler! İşte Allah size bir öğüt indirdi.

11. İman edip salih amel işleyenleri karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye, Allah nurlar saçan, yollar açan ayetlerini sizlere karşı okuyan bir peygamber gönderdi. Ve her kim Allah'a iman edip yararlı iş yaparsa, onu içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Öyle ki Allah ona, gerçekten güzel bir rızık vermiştir.

12. O Allah ki, yedi gök yaratmıştır, yerden de onların bir mislini... Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın, bilgisiyle her şeyi kuşattığını bilesiniz diye, (bunların) aralarından emir inip duruyor.

اَسْكِنُوهُنَّ	مِنْ حَيْثُ	سَكَنْتُمْ	مِنْ وُجْدِكُمْ	وَلَا تُضَارُّوهُنَّ	لِتُضَيِّقُوا	عَلَيْهِنَّ
Onları oturtun	Öyle bir yere ki	Siz [oraya] yerleştiniz (Ondan bedel?)	Gücünüzün yettiğine	Onlara zarar vermeyin (Niçin?)	Dar etmek/ Baskı yapmak için (Kime?)	Onlara

وَاِنْ كُنَّ	اُولَاتِ حَمْلٍ	فَاَنْفِقُوا	عَلَيْهِنَّ	حَتّٰى يَضَعْنَ	حَمْلَهُنَّ
Ve eğer iseler (Ne?)	Hamile	Nafaka verin (Kime?)	Onlara (Ne zamana kadar?)	Ta ki doğuruncaya kadar (Neyi?)	Yüklerini

فَاِنْ اَرْضَعْنَ	لَكُمْ	فَاٰتُوهُنَّ	اُجُورَهُنَّ	وَاْتَمِرُوا	بَيْنَكُمْ	بِمَعْرُوفٍ
Şayet emzirirlerse (Kim için?)	Sizin için	Onlara verin (Neyi?)	Ücretlerini	Ve anlaşın (Nerede?)	Aranızda (Ne ile?)	İyilikle

وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ	فَسَتُرْضِعُ	لَهُ	اُخْرٰى ﴿٦﴾	لِيُنْفِقْ	ذُو سَعَةٍ	مِنْ سَعَتِهِ	وَمَنْ
Eğer güçlükle karşılaşırsanız	Bu durumda emzirecektir (Kim hesabına?)	Onun hesabına (Kim emzirecektir?)	Başka bir kadın	Nafaka versin (Kim?)	İmkan sahibi (Nereden nafaka versin?)	İmkanlarından	Ve her kim

قُدِرَ	عَلَيْهِ	رِزْقُهُ	فَلْيُنْفِقْ	مِمَّا اٰتٰيهُ	اللّٰهُ	لَا يُكَلِّفُ	اللّٰهُ	نَفْسًا
Kısılmışsa (Kime?)	Kendisine (Ne?)	Rızkı	O da nafaka versin (Neden?)	Ona verdiğinden (Kimin?)	Allah'ın	Sorumlu tutmaz (Kim?)	Allah (Kimi?)	Hiçbir kimseyi

اِلَّا مَا اٰتٰيهَا	سَيَجْعَلُ	اللّٰهُ	بَعْدَ عُسْرٍ	يُسْرًا ﴿٧﴾	وَكَاَيِّنْ	مِنْ قَرْيَةٍ	عَتَتْ
Ancak ona verdiği ile [sorumlu tutar]	Elbette ihsan edecektir (Kim?)	Allah (Neden sonra?)	Zorluktan sonra (Ne?)	Kolaylık	Ve nice	Memleket	Çıktı (Neden çıktı?)

عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا	وَرُسُلِهِ	فَحَاسَبْنَاهَا	حِسَابًا	شَدِيدًا	وَعَذَّبْنَاهَا	عَذَابًا	نُكْرًا
Rabbinin emrinden (Daha?)	Ve onun peygamberlerinin	Biz de onları hesaba çektik (Nasıl hesaba çektik?)	Bir hesap ki	Şiddetli	Ve onları azaba çarptırdık (Nasıl?)	Bir azap ki	Görülmemiş

﴿٨﴾ فَذَاقَتْ	وَبَالَ اَمْرِهَا	وَكَانَ	عَاقِبَةُ اَمْرِهَا	خُسْرًا ﴿٩﴾	اَعَدَّ	اللّٰهُ	لَهُمْ
Ve böylece tattılar (Neyi?)	İşlerinin vebalini	Ve oldu (Ne?)	İşlerinin sonu (Ne oldu?)	Hüsran	Hazırladı (Kim?)	Allah (Kime?)	Onlara (Ne?)

عَذَابًا	شَدِيدًا	فَاتَّقُوا	اللّٰهَ	يَا اُولِي الْاَلْبَابِ	اَلَّذِينَ	اٰمَنُوا	قَدْ اَنْزَلَ	اللّٰهُ
Bir azap ki	Şiddetli	Artık korkun (Kimden?)	Allah'tan	Ey akıl sahipleri!	Öyle akıl sahipleri ki	İman ettiler	Muhakkak ki indirdi (Kim?)	Allah (Kime?)

اِلَيْكُمْ	ذِكْرًا ﴿١٠﴾	رَسُولًا	يَتْلُوا	عَلَيْكُمْ	اٰيَاتِ اللّٰهِ	مُبَيِّنَاتٍ	لِيُخْرِجَ
Size (Ne?)	Zikir	Bir peygamber [gönderdi] (Öyle peygamber ki)	Okuyor (Kime?)	Size (Neyi?)	Allah'ın ayetlerini (Ayetler ne olduğu halde?)	Açıkça bildirdiği halde (Niçin indirdi?)	Çıkarmak için (Kimi?)

اَلَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	مِنَ الظُّلُمَاتِ	اِلَى النُّورِ	وَمَنْ
O kimseleri ki	İman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Ne?)	Salih ameller (Nereden çıkarmak için?)	Karanlıklardan (Nereye çıkarmak için?)	Nura	Ve her kim

يُؤْمِنْ	بِاللّٰهِ	وَيَعْمَلْ	صَالِحًا	يُدْخِلْهُ	جَنَّاتٍ	تَجْرِي	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ
İman eder (Kime?)	Allah'a	Ve işlerse (Ne?)	Salih amel	[Allah] onu koyar (Nereye koyar?)	Öyle cennetler ki	Akıyor (Nereden?)	Onların altından (Ne?)	Nehirler (Ne oldukları halde onları cennetlere koyar?)

خَالِدِينَ	فِيهَا	اَبَدًا	قَدْ اَحْسَنَ	اللّٰهُ	لَهُ	رِزْقًا ﴿١١﴾	اَللّٰهُ	الَّذِي	خَلَقَ
Kalıcılar oldukları halde (Nerede?)	Orada	Ebedi olarak	Gerçekten ihsan etmiştir (Kim?)	Allah (Kime?)	Ona (Ne?)	Güzel bir rızık	Allah	Öyle bir zâttır ki	Yarattı (Neyi?)

سَبْعَ سَمٰوَاتٍ	وَمِنَ الْاَرْضِ	مِثْلَهُنَّ	يَتَنَزَّلُ	الْاَمْرُ	بَيْنَهُنَّ	لِتَعْلَمُوا
Yedi kat göğü (Daha neyi yarattı?)	Ve yerden de	Onların bir o kadarını	İner (Ne?)	Buyruk (Nerede?)	Bunların arasında	Bilesiniz diye (Neyi?)

اَنَّ اللّٰهَ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرٌ	وَاَنَّ اللّٰهَ	قَدْ اَحَاطَ	بِكُلِّ شَيْءٍ	عِلْمًا ﴿١٢﴾
Allah'ın	Her şeye	Gücü yetendir (Daha neyi bilesiniz diye?)	Ve Allah'ın olduğunu	Kuşatmış (Neyi?)	Her şeyi (Ne yönden?)	İlim yönünden

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ التَّحْر۪يمِ — اٰيَاتُهَا ١٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَۚ تَبْتَغ۪ي مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَۜ

Ey Nebi! | Niçin haram kılıyorsun *(Neyi?)* | Helal kıldığı şeyi *(Kimin?)* | Allah'ın *(Kime?)* | Sana *(Ne olduğun halde?)* | Arıyor olduğun halde *(Neyi ?)* | Eşlerinin hoşnutluğunu

وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْۚ وَاللّٰهُ

Allah | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Şüphesiz farz kıldı *(Kim?)* | Allah *(Kime?)* | Size *(Neyi?)* | Yeminlerinizin çözülmesini | Allah

مَوْلٰيكُمْۚ وَهُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٢﴾ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِه۪

Sizin dostunuzdur | Ve o | Hakkıyla bilendir | Hikmet sahibidir | Hani gizlice söylemişti *(Kim?)* | Peygamber *(Kime?)* | Eşlerinden birine *(Ne söylemişti?)*

حَد۪يثًاۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِه۪ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ

Bir söz | Ne zaman ki haber verdi *(Neyi?)* | Bu sözü | Ve de onu muttali kıldı *(Kim?)* | Allah *(Neye?)* | O söze | [Peygamber] bildirdi *(Neyi?)* | Onun bir kısmını

وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِه۪ قَالَتْ مَنْ اَنْبَاَكَ هٰذَاۜ قَالَ

Ve vazgeçti *(Neden?)* | Diğer bir kısmından | Ne zaman ki ona haber verdi *(Neyi?)* | Bu sözü | Dedi ki | Kim | Sana haber verdi? *(Neyi?)* | Bunu | Dedi ki

نَبَّاَنِيَ الْعَل۪يمُ الْخَب۪يرُ ﴿٣﴾ اِنْ تَتُوبَٓا اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَاۚ

Bana haber verdi *(Kim?)* | Her şeyi bilen | Her şeyden haberdâr olan | Eğer ikiniz de tövbe ederseniz *(Kime?)* | Allah'a [kabul edilir] | Çünkü kaymıştı *(Ne?)* | İkinizin kalbi

وَاِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰيهُ وَجِبْر۪يلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِن۪ينَۚ

Yok eğer birbirinize arka çıkmaya kalkışırsanız *(Kime karşı?)* | Peygambere karşı | Şüphesiz ki Allah | O | Onun dostudur *(Daha kim onun dostudur?)* | Cebrail *(Daha?)* | Ve salih müminler

وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَه۪يرٌ ﴿٤﴾ عَسٰى رَبُّهُٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُبْدِلَهُٓ

Melekler de | Bundan sonra | Arka çıkandır | Umulur ki | Onun Rabbi | Şayet o sizi boşarsa | Ona karşılık olarak verir *(Ne verir?)*

اَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَٓائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ

Eşler ki | Daha hayırlı *(Kimden?)* | Sizden *(Öyle eşler ki)* | Müslümanlar | Müminler | İtaatkarlar | Tövbekarlar | Abitler

سَٓائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَاَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قُٓوا اَنْفُسَكُمْ

Oruçlular | Dullar | Ve bakireler | Ey iman edenler! | Koruyun *(Kimi?)* | Kendinizi *(Daha?)*

وَاَهْل۪يكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ

Ve ehlinizi *(Neden koruyun?)* | Bir ateşten ki | Onun yakıtı | İnsanlardır *(Daha?)* | Ve taşlardır | O ateşin üzerinde | Melekler vardır *(Öyle melekler ki)* | Sertler | Çetinler

لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ مَٓا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا

İsyan etmezler *(Kime?)* | Allah'a *(Ondan bedel)* | Onlara emrettiğine | Ve yaparlar *(Neyi?)* | Ol şeyi ki | Emrediliyorlar | Ey inkaredenler!

لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَۜ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

Özür beyan etmeyin *(Ne zaman?)* | Bugün | Siz yalnızca karşılığını göreceksiniz *(Neyin?)* | Ol şeylerin ki | Siz idiniz | Yapıyorsunuz

TAHRÎM SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 12 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o peygamber! Sana Allah'ın helal kıldığını niçin haram edersin, hanımlarının hoşnutluğunu ararsın? Bununla birlikte Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

2. Allah size yeminlerinizin çözülmesini farz kılmıştır. Ve Allah, sizin Mevlanız'dır. O her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

3. Ve hani peygamber hanımlarından birine sır olarak bir söz söylemişti. Ne zaman ki o, onu haber verdi, Allah da onu peygambere açtı. Peygamber (o hanımına) onun bir kısmını anlattı, bir kısmından da vazgeçti. Ona anlattığı zaman hanımı: "Bunu sana kim haber verdi?" dedi. Peygamber: "Bana o her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan Allah haber verdi" dedi.

4. Eğer Allah'a tevbe ederseniz, ne iyi. Çünkü ikinizin de kalpleri eğildi. Yok, eğer peygambere karşı birbirinize arka çıkmaya kalkışırsanız, haberiniz olsun ki, onun yardımcısı Allah'tır, Cebrail'dir ve mü'minlerin iyileri, onun arkasından da melekler ona arka çıkar.

5. Şayet o sizi boşarsa, belki de Rabbi sizin yerinize ona, sizden daha hayırlı, kendisini Allah'a teslim eden, inanan, içtenlikle itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler verir.

6. Ey o bütün iman edenler! Kendilerinizi ve ailelerinizi bir ateşten koruyun ki, onun yakacağı o insanlar, o taşlardır. Onun başında son derece katı, acımasız, çetin mi çetin, melekler vardır. Allah kendilerine ne emrettiyse ona isyan etmezler ve emrolundukları her şeyi yaparlar.

7. Ey o kâfirler! O gün özür dilemeye kalkmayın. Çünkü hep yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

8. Ey o bütün iman edenler! Allah'a öyle tevbe edin ki, nasûh (gayet ciddi, etkili, öğüt verici) bir tevbe olsun! Ola ki Rabbiniz sizden kusurlarınızı örter de, sizleri altından ırmaklar akan cennetlere koyar. O gün ki, Allah peygamberini ve onun beraberinde iman edenleri utandırmayacak. Onların nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşacak, şöyle diyecekler: "Ey Rabbimiz! Bizlere nurumuzu tamamla ve bizleri mağfiretinle bağışla. Şüphesiz ki sen, her şeye gücün yetensin."

9. Ey o peygamber! Kâfirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert davran! Onların varacakları yer cehennemdir. Ona gidiş de ne kötü gidiştir!

10. Allah inkâr edenlere Nûh'un karısı ile Lût'un karısını bir örnek olarak verdi. O iki kadın kullarımızdan birer salih kulun nikâhı altında idiler de onlara hıyanet ettiler. O yüzden o iki salih kul da onları Allah'ın azabından zerrece kurtaramadılar ve o iki kadına: "Girin ateşe, girenlerle beraber!" denildi.

11. Allah iman edenlere de Firavun'un hanımını bir örnek olarak verdi. O zaman o hanım şöyle demişti: "Ey Rabbim! Benim için yüce katında cennette bir ev yap ve beni Firavun'dan ve onun (kötü) işlerinden kurtar, beni o zalimler topluluğundan kurtar."

12. Bir de iffetini pek sağlam korumuş olan İmran kızı Meryem'i (örnek olarak verdi). Fakat biz ona ruhumuzdan üfledik. Hem Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etmişti, hem gönülden bağlı olanlardan idi.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	تُوبُٓوا	اِلَى اللّٰهِ	تَوْبَةً نَصُوحًاۜ	عَسٰى
Ey iman edenler!	Tövbe ediniz (Kime?)	Allah'a (Nasıl?)	Nasuh tövbesi ile	Umulur ki

رَبُّكُمْ	اَنْ يُكَفِّرَ	عَنْكُمْ	سَيِّـَٔاتِكُمْ	وَيُدْخِلَكُمْ	جَنَّاتٍ
Rabbiniz	Örter (Kimden?)	Sizden (Neyi?)	Günahlarınızı (Daha?)	Ve sizi girdirir	Cennetlere ki

تَجْرٖي	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُۙ	يَوْمَ	لَا يُخْزِي	اللّٰهُ	النَّبِيَّ
Akıyor (Nereden?)	Onların altından (Ne?)	Nehirler (Ne zaman girdirir?)	O günde ki	Utandırmaz (Kim?)	Allah (Kimi?)	Peygamberi (Daha?)

وَالَّذٖينَ	اٰمَنُوا	مَعَهُۚ	نُورُهُمْ	يَسْعٰى	بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ	وَبِاَيْمَانِهِمْ
Ve o kimseleri ki	İman ettiler (Kiminle?)	Onunla birlikte	Onların nuru	Koşar/gelir (Nerede?)	Ellerinin arasında (Daha nerede?)	Sağ taraflarında

يَقُولُونَ	رَبَّنَٓا	اَتْمِمْ	لَنَا	نُورَنَا	وَاغْفِرْ	لَنَاۚ	اِنَّكَ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
Derler	Ey Rabbimiz!	Tamamla (Kime?)	Bize (Neyi?)	Nurumuzu	Ve bağışla! (Kimi?)	Bizi	Çünkü sen	Her şeye

قَدٖيرٌ ﴿٨﴾	يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ	جَاهِدِ	الْكُفَّارَ	وَالْمُنَافِقٖينَ
Gücü yetensin	Ey Peygamber!	Savaş (Kiminle?)	Kafirlerle (Daha kiminle savaş?)	Ve münafıklarla

وَاغْلُظْ	عَلَيْهِمْۜ	وَمَأْوٰيهُمْ	جَهَنَّمُۜ	وَبِئْسَ	الْمَصٖيرُ ﴿٩﴾	ضَرَبَ
Ve sert davran (Kime karşı?)	Onlara karşı	Onların varacakları yer	Cehennemdir	Ve ne kötü	Dönüş yeridir	Getirmiştir (Kim?)

اللّٰهُ	مَثَلًا	لِلَّذٖينَ	كَفَرُوا	امْرَاَتَ نُوحٍ	وَامْرَاَتَ لُوطٍۜ	كَانَتَا
Allah (Ne olarak?)	Misal olarak (Kime?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Kimi misal olarak getirmiştir?)	Nuh'un karısını	Ve Lut'un karısını	O ikisi idiler (Nerede?)

تَحْتَ عَبْدَيْنِ	مِنْ عِبَادِنَا	صَالِحَيْنِ	فَخَانَتَاهُمَا	فَلَمْ يُغْنِيَا
İki kulun [nikahı] altında (Kimden iki kul?)	Bizim kullarımızdan (Öyle iki kul ki)	Her ikisi de salih	Ve o ikisine ihanet ettiler	Ama savamadılar (Kimden?)

عَنْهُمَا	مِنَ اللّٰهِ	شَيْـًٔا	وَقٖيلَ	ادْخُلَا	النَّارَ	مَعَ الدَّاخِلٖينَ ﴿١٠﴾
O ikisinden	Allah'tan (Neyi savamadılar?)	Hiçbir şeyi	Ve denildi	Girin (Nereye?)	Ateşe (Kiminle beraber?)	Girenlerle beraber

وَضَرَبَ	اللّٰهُ	مَثَلًا	لِلَّذٖينَ	اٰمَنُوا	امْرَاَتَ فِرْعَوْنَۢ	اِذْ قَالَتْ
Ve getirmiştir (Kim?)	Allah (Ne olarak?)	Misal olarak (Kime?)	O kimseler ki	İman ettiler (Kimi misal olarak getirmiştir?)	Firavun'un karısını	Hani demişti

رَبِّ	ابْنِ لٖي	عِنْدَكَ	بَيْتًا	فِي الْجَنَّةِ	وَنَجِّنٖي	مِنْ فِرْعَوْنَ
Rabbim!	Benim için yap (Nerede?)	Senin katında (Ne?)	Bir ev ki	Cennette	Ve beni kurtar (Kimden?)	Firavun'dan

وَعَمَلِهٖ	وَنَجِّنٖي	مِنَ الْقَوْمِ	الظَّالِمٖينَۙ ﴿١١﴾	وَمَرْيَمَ	ابْنَتَ عِمْرٰنَ
Ve onun işinden	Ve beni kurtar (Kimden?)	O kavimden ki	Zalimler	Ve Meryem'i	İmran'ın kızı

الَّتٖٓي اَحْصَنَتْ	فَرْجَهَا	فَنَفَخْنَا	فٖيهِ	مِنْ رُوحِنَا
O ki korudu (Neyi?)	İffetini	Biz de üfledik (Kime?)	Ona (Neden?)	Ruhumuzdan

وَصَدَّقَتْ	بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا	وَكُتُبِهٖ	وَكَانَتْ	مِنَ الْقَانِتٖينَ ﴿١٢﴾
Ve tasdik etti (Neyi?)	Rabbinin kelimelerini (Daha?)	Ve kitaplarını	Ve idi (Kimlerden?)	İtaat edenlerden

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمُلْكِ — آيَاتُهَا ٣٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Rahim olan | Rahman olan | Allah'ın adıyla [başlarım]

تَبَارَكَ الَّذٖى بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١﴾ اَلَّذٖى خَلَقَ

O ki yaratmıştır (Neyi?) | Gücü yetendir | Her şeye | Ve o | Mülk | Onun elindedir (Ne?) | O zât ki (Kim?) | Yücedir

الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْغَفُورُ

Çok mağfiret edendir | Aziz'dir | Ve o | Amel yönünden | Daha iyidir (Ne yönden?) | Hanginiz | Sizi denemek için | Ve hayatı (Niçin?) | Ölümü

﴿٢﴾ اَلَّذٖى خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فٖى خَلْقِ الرَّحْمٰنِ

Rahman'ın yaratmasında (Ne göremezsin?) | Göremezsin (Nerede?) | Tabaka tabaka | Yedi göğü (Nasıl yarattı?) | O ki yarattı (Neyi?)

مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ

Gözünü (Nasıl?) | Yine çevir (Neyi?) | Sonra | Bir çatlak | Görebiliyor musun? (Ne?) | Gözünü [de bir bak] | Haydi çevir (Neyi?) | Bir düzensizlik

كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسٖيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا

Biz donattık (Neyi?) | Andolsun kesinlikle | Bitkindir | Ve hem de o | Aciz olduğu halde (Daha ne halde döner?) | Gözün (Nasıl?) | Sana (Ne?) | Döner (Kime?) | Tekrar tekrar

السَّمَاۤءَ الدُّنْيَا بِمَصَابٖيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطٖينِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ

Onlar için (Ne?) | Ve hazırladık (Kim için?) | Şeytanlar için | Taşlamalar (Kim için?) | Ve onları eyledik (Ne eyledik?) | Kandillerle | Dünya semasını (Ne ile donattık?)

عَذَابَ السَّعٖيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذٖينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصٖيرُ

Dönüş yeridir | Ve ne fena | Cehennem azabı | Rablerini (Ne vardır?) | Ve inkaredenler için vardır (Kime?) | Alevli ateş azabı

﴿٦﴾ اِذَۤا اُلْقُوا فٖيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهٖيقًا وَهِىَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ

Parçalanacak (Neden?) | Neredeyse | Fokurdamaktadır | Ve hem de o | Bir uğultu | O cehennem için (Ne?) | İşitirler (Ne için?) | O cehenneme | Atıldıkları zaman (Nereye?)

مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَۤا اُلْقِىَ فٖيهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَۤا اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذٖيرٌ ﴿٨﴾

Uyarıcı | Size gelmedi mi? (Kim?) | Oranın bekçileri | Onlara sorar (Kim?) | Bir grup | O cehenneme (Ne?) | Her atıldığında (Nereye?) | Öfkeden

قَالُوا بَلٰى قَدْ جَۤاءَنَا نَذٖيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ اِنْ اَنْتُمْ

Siz değilsiniz | Hiçbir şey | Allah (Ne indirmedi?) | İndirmedi (Kim?) | Ve dedik ki | Biz de yalanladık | Uyarıcı | Doğrusu bize geldi (Kim?) | Evet! | Derler ki

اِلَّا فٖى ضَلَالٍ كَبٖيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا

Biz olmazdık (Nerede?) | Anlıyor [olsaydık] | Ya da | İşitiyor | Şayet biz olsaydık (Ne?) | Ve derler ki | Büyük | Ancak bir sapkınlık içindesiniz (Öyle sapkınlık ki?)

فٖۤى اَصْحَابِ السَّعٖيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِاَصْحَابِ السَّعٖيرِ

Alevli ateş halkı | Artık uzak olsun (Kim?) | Günahlarını | Böylece itiraf ettiler | Alevli ateş halkı içinde

﴿١١﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبٖيرٌ ﴿١٢﴾

Büyük | Ve bir ecir ki | Bir mağfiret | Onlar için vardır (Ne?) | Gıyaben | Rablerinden | Korkarlar (Kimden?) | Şüphesiz o kimseler ki

MÜLK SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
30 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ne yücedir O ki, mülk O'nun elindedir ve O, her şeye gücü yetendir.

2. O, hanginizin daha güzel iş yapacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O öyle güçlü, öyle bağışlayandır.

3. O ki, birbirine uyumlu yedi gök yaratmıştır. O Rahman'ın yarattığında hiçbir düzensizlik göremezsin. Haydi, çevir gözü, görebilir misin hiçbir çatlak, bir kusur?

4. Sonra yine çevir gözü, tekrar tekrar, o göz, güçsüz, yorgun bir halde sana döner!

5. Andolsun ki, biz o dünya göğünü takım takım kandillerle donattık ve onları şeytanların (kovulup uzaklaştırılmaları için) mermiler yaptık. Ayrıca onlara o çılgın ateş azabını hazırladık.

6. Rablerini inkâr edenler için de cehennem azabı vardır. Ona gidiş de ne kötü sondur.

7. İçine atıldıkları zaman, onun kaynarken çıkan hıçkırışını işitirler.

8. Hemen hemen öfkeden patlayacak gibi bir hale gelir. İçine bir alay atıldıkça her defasında onun bekçileri onlara: "Size uyarıcı bir peygamber gelmedi mi?" diye sorarlar.

9. (Onlar): "Evet, bize uyarıcı bir peygamber geldi. Ama biz ona inanmadık ve: "Allah hiçbir şey indirmedi. Siz büyük sapıklık içindesiniz." diye yalanladık." derler.

10. Ve derler ki: "Biz işitir veya aklımızı kullanır olsaydık, bu çılgın ateş halkı içinde bulunmazdık."

11. İşte günahlarını itiraf ettiler, kahrolsun o halde çılgın ateş halkı!

12. Çünkü O Rablerine görmeden saygı besleyenler yok mu, muhakkak ki, bağışlanma ve büyük bir ecir onlar içindir.

13. Sözünüzü ister gizli tutun, ister açığa vurun. Çünkü O, bütün sinelerin özünü bilir.

14. Bilmez mi O Yaratan ki, O öyle lütufkâr, öyle haberdar olandır?

15. O, yeryüzünü size boyun eğdiren Yaratıcıdır. Haydi, o yerin omuzlarında yürüyün de O lütufkâr ve haberdar Yaratıcının rızkından yiyin. Dönüş yalnızca O'nadır.

16. Gökte olanın, sizi yere batırıvermeyeceğinden emin misiniz? O zaman bakarsın ki, o yer çalkalanıyor!

17. Yoksa gökte olanın üzerinize mermiler yağdıran birini göndermesinden emin misiniz? O zaman uyarımın nasıl olduğunu bilirsiniz!

18. Gerçekten onlardan öncekiler de yalanladılar, fakat nasıl oldu inkârım?

19. Bakmazlar mı üstlerinde uçan kuşlara, kanat süzerlerken ve yumarlarken? Rahman'dır ancak onları (havada) tutan! Şüphesiz O, her şeyi görür.

20. Yoksa kimdir O Rahman'dan başka şu sizin ordularınız ki, sizi kurtaracak? Kâfirler başka değil, ancak bir aldanış içindedirler.

21. Yoksa kimdir şu sizlere rızık verecek olan, O rızkınızı keserse? Hayır, bir ürküntü ve azgınlık içinde inada dalmışlar.

22. Şimdi yüz üstü kapanarak giden mi daha doğru, yoksa dosdoğru bir cadde üzerinde dümdüz giden mi? Düşünmeli bir!

23. De ki: "O'dur ancak sizi yaratan, size dinleyecek kulak, görecek gözler, duyacak gönüller veren! Fakat sizler pek az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "O'dur sizi yeryüzünde nesiller halinde yaratıp yayan! Sonunda da hep toplanıp O'na götürüleceksiniz."

25. Böyle iken diyorlar ki: "Ne zaman bu vaad? Eğer doğru söyleyen kimselerseniz?"

26. De ki: "O ilim ancak Allah'ın katındadır. Ben, yalnızca açıkça anlatan bir uyarıcıyım.

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖۜ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ اَلَا يَعْلَمُ

Bilmez mi? (Kim?) | Sinelerin özünü | Hakkıyla bilendir (Neyi?) | Şüphe yok ki o | Onu | Açığa vurun (Neyi?) | Yahut | Sözünüzü | Ve [ister] gizleyin! (Neyi?)

مَنْ خَلَقَۜ وَهُوَ اللَّطٖيفُ الْخَبٖيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ

Yeri (Nasıl yarattı?) | Sizin için (Neyi?) | Yarattı (Kim için?) | Öyle bir zâttır ki | O | Habir'dir | Latiftir | Halbuki o | Yarattı | O zat ki

ذَلُولًا فَامْشُوا فٖى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهٖۜ وَاِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

Diriliş | Ve sadece onadır (Ne?) | Onun rızkından | Ve yeyin (Neden?) | Yerin omuzlarında | Öyleyse yürüyün (Nerede?) | Boyun eğmiş

ءَاَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَٓاءِ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِىَ تَمُورُۙ

Çalkalanıp duruyor | O yer | Birde | Yerin dibine | Sizi (Nereye?) | Geçiriverme-sinden (Kimi?) | Göktedir (Ondan bedel?) | O zattan ki | Emin mi oldunuz? (Kimden?)

﴿١٦﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَٓاءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًاۜ فَسَتَعْلَمُونَ

Artık yakında bileceksiniz (Neyi?) | Taş yağdıran bir fırtına | Sizin üzerinize (Ne?) | Göndermesinden (Kimin üzerine göndermesinden?) | Göktedir (Ondan bedel?) | O zattan ki | Emin mi oldunuz? (Kimden?) | Yoksa

كَيْفَ نَذٖيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكٖيرِ

İnkarım | Oldu? (Ne?) | Fakat nasıl | Onlardan öncedir | O kimseler ki | Yalanladı (Kim?) | Andolsun kesinlikle | Uyarmam | Nasılmış (Ne?)

﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٓافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ

Onları tutmuyor | Ve [kanatlarını] kapatmış halde | [Kanatlarını] açmış halde (Daha ne halde?) | Üstlerindeki (Ne haldeki kuşlar?) | Kuşları (Neredeki?) | Görmediler mi? (Neyi?)

اِلَّا الرَّحْمٰنُۜ اِنَّهُ بِكُلِّ شَیْءٍ بَصٖيرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖى هُوَ جُنْدٌ

O ordudur (Kime?) | O kimse ki | Şudur | Yoksa kim | Görendir | Her şeyi | Doğrusu o | Sadece Rahman [tutuyor]

لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِۜ اِنِ الْكَافِرُونَ اِلَّا فٖى غُرُورٍۚ ﴿٢٠﴾

Ancak bir aldanış içindedirler | Kafirler değildir | Rahman'dan başka | Size yardım edecek (Nasıl yardım edecek?) | Size (Öyle ordu ki)

اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖى يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُۚ بَلْ لَجُّوا فٖى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

Ve nefrette | Azgınlıkta | Bilakis ısrar ettiler (Nede?) | Rızkını | Şayet kesse (Neyi?) | Size rızık verecek | Şu kişidir ki | Yoksa kim

﴿٢١﴾ اَفَمَنْ يَمْشٖى مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَمْشٖى سَوِيًّا

Düzgünce (Ne üzerinde?) | Yürüyor | Yoksa o kimse mi ki | Daha doğru yoldadır | Yüzü üzerine | Kapanmış bir halde (Ne üzerine?) | Yürüyor | O kimse mi ki

عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖٓى اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

İşitme duyusu | Size (Ne verdi?) | Ve derdi (Kime?) | Sizi var etti | Öyle bir zâttır ki | O | De ki | Dosdoğru | Bir yol üzere ki

وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَۜ قَلٖيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖى ذَرَاَكُمْ

Sizi yaydı (Nerede?) | Öyle bir zâttır ki | O | De ki | Şükrediyorsunuz | Ne kadar da az! | Ve gönüller | ve gözler

فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ

Eğer oldunuz (Ne?) | Şu vaat | Ne zamandır? (Ne?) | Ve diyorlar | Toplanacaksınız | Ve sadece ona | Yeryüzünde

صَادِقٖينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِۖ وَاِنَّمَٓا اَنَا۬ نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٢٦﴾

Apaçık | Bir uyarıcıyım ki | Ve ben sadece | Allah'ın katındadır | İlim sadece | De ki | Doğru sözlüler

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا

Ve ne zaman ki onu gördüler (Ne gördüler?) | Yaklaşmış | Kötüleşti (Ne?) | O kimselerin yüzleri ki | İnkar ettiler | Ve denildi | Bu

الَّذِى كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِىَ

O şeydir ki | Siz idiniz | Onu (Ne idiniz?) | İddia ediyordunuz | De ki | Gördünüz mü? | Şayet beni helak etse (Kim?) | Allah (Daha kimi?) | Ve o kimse ki | Benimle beraberdir

اَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ

Veya bize merhamet etse | Kim | Kurtarır (Kimi?) | Kafirleri (Neden?) | Bir azaptan ki | Can yakıcı | De ki | O Rahman'dır

اٰمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾

İman ettik (Kime?) | Ona | Ve sadece ona | Güvendik | Artık yakında bileceksiniz | Kim | O | Bir sapkınlık içindedir (Öyle sapkınlık ki?) | Apaçık

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاۤؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَاْتِيكُمْ بِمَاۤءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

De ki | Gördünüz mü? | Şayet olursa (Ne?) | Suyunuz (Ne olursa?) | Çekilivermiş | Artık kim | Size getirir (Ne?) | O suyu ki | Kaynar/akar

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْقَلَمِ — آيَاتُهَا ٥٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَاۤ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

Nûn | Andolsun kaleme (Daha?) | Ve onların/meleklerin yazdıklarına | Sen değilsin! | Rabbinin nimeti sayesinde (Ne değilsin?) | Deli

﴿٢﴾ وَاِنَّ لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيمٍ

Ve hiç şüphesiz senin için vardır (Ne?) | Öyle bir ecir ki | Tükenmez | Ve hiç şüphesiz sen | Öyle bir ahlak üzerinesin ki | Pek büyük

﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ

Yakında göreceksin | Onlar da görecekler | Hanginizdeymiş | Delilik? | Şüphesiz Rabbin

هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

O | En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki | Saptı | Yolundan | Ve o | En iyi bilendir (Neyi?) | Erenleri

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ

Öyleyse uyma (Kime?) | Yalanlayanlara | İstediler (Neyi?) | Yumuşak davranmanı | Böylece yumuşak davransınlar | Uyma (Kime?)

كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاۤءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ

Her yemin edip durana (Öyle ki?) | Aşağılıktır | Çokça ayıplayandır | Durmadan söz gezdiren | İyiliği hep engelleyendir

مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ اَنْ كَانَ

Saldırgandır | Mücrimdir | Kabadır | Tüm bunlardan sonra da | Soysuzdur | Olmuş diye (Ne?)

ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

Mal sahibi (Daha?) | Ve oğullar sahibi | Okunduğu zaman (Kime?) | Ona (Ne?) | Bizim ayetlerimiz | Dedi ki | Eskilerin masallarıdır

27. Derken zamanı gelip de onu yakından gördüklerinde o inkâr edenlerin yüzleri kötüleşiverdi ve denildi ki: "İşte o sizin kendinize davet edip durduğunuz budur!"

28. De ki: "Gördünüz mü? Allah beni ve beraberimdekileri yok etse ya da bize merhamet buyursa, iki takdirde de kâfirleri can yakıcı azaptan kurtaracak kimdir?"

29. De ki: "O, öyle Rahman'dır. İşte biz O'na iman ettik ve O'na dayanmaktayız. İleride sizler de kimin açık bir sapıklık içinde bulunduğunu bileceksiniz!"

30. De ki: "Gördünüz mü, eğer sabaha kadar suyunuz çekilecek olsa, size kim bir akar su getirebilir?

KALEM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 52 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Nûn, Kalem ve kalem ehlinin satıra dizdiklerine ve dizeceklerine yemin olsun ki,

2. Sen Rabbinin nimeti sayesinde, deli değilsin.

3. Ve muhakkak senin için tükenmez bir ecir var.

4. Ve kuşkusuz sen, pek büyük bir ahlâk üzerindesin.

5. Yakında göreceksin ve görecekler.

6. O fitne, o delilik hanginizdeymiş?

7. Şüphesiz Rabbindir, yolundan sapanı en iyi bilen, yine O'dur hidayete erenleri en iyi bilen.

8. O halde tanıma o yalan diyenleri.

9. Arzu ettiler ki, sen (onları) yağlasan, o zaman onlar da sana yağ yapacaklardı.

10. Tanıma şunların hiç birini: çok yemin eden, değersiz,

11. Gammaz, kovuculukla gezen,

12. Hayrı engelleyen, saldırgan, günah yüklü,

13. Kaba, sonra da soysuz, alçak.

14. Mal sahibi olmuş ve oğulları var diye,

15. Karşısında ayetlerimiz okunurken: "Eskilerin masalları." dedi.

16. Yakında biz onu o hortumunun üzerinden damgalayacağız

17. Haberiniz olsun ki, biz onlara bela vermişizdir, o bağ sahiplerine bela verdiğimiz gibi. O sırada ki, sabah olunca mutlaka onu devşireceklerine yemin etmişlerdi.

18. (Allah izin verirse diye) bir istisna da yapmıyorlardı.

19. Derken onlar uyurken, Rabbin tarafından bir dolaşan (afet) onun üzerinden dolaşıverdi.

20. Sabaha kadar o bağ sırıma (ekini biçilmiş tarlaya) dönüvermişti.

21. Derken sabaha yakın birbirlerine seslendiler:

22. "Haydi, kesecekseniz ekininize erkence koşun!" dediler.

23. Hemen fırladılar, şöyle fısıldaşıyorlardı:

24. "Sakın bugün aranıza bir yoksul sokulmasın!" diyorlardı.

25. Sırf engellemeye güçleri yeterek erkenden gittiler.

26. Ne zaman ki bağı gördüler, dediler ki: "Biz her halde yanlış gelmişiz.

27. Yok, biz mahrum edilmişiz."

28. Ortancaları (en adaletlileri): "Ben size (Rabbinizi) tesbih etseydiniz demedim mi?" dedi

29. (Onlar): "Sen (her türlü eksiklikten) münezzehsin ey Rabbimiz! Bizler doğrusu zalimlermişiz." dediler.

30. Sonra döndüler, kendilerini kınıyorlardı:

31. "Yazıklar olsun bizlere, bizler doğrusu azgınlarmışız.

32. Ola ki Rabbimiz bize onun yerine daha hayırlısını verir, kuşkusuz biz bütün istek ve arzumuzu Rabbimize çeviriyoruz."

33. İşte böyledir azap ve elbette ahiret azabı daha büyüktür, fakat keşke bilselerdi.

34. Şüphesiz ki, takva sahipleri için Rablerinin katında nimetleri bol cennetleri vardır.

35. Ya artık, Müslümanları suçlular gibi kılar mıyız?

36. Neyiniz var, nasıl hükmediyorsunuz?

37. Yoksa size ait bir kitap var da, onda şu dersi mi okuyorsunuz:

38. "Siz âlemde neyi seçerseniz, o kesinlikle sizin olacak diye (mi yazıyor o kitapta).

39. Yoksa size karşı üzerimizde kıyamet gününe kadar sürecek yeminler, verilmiş sözler mi var ki, siz her ne hüküm verirseniz mutlaka öyle olacak diye?

40. Sor bakalım onlara, içlerinden ona kefil olacak hangisi?

41. Yoksa onların ortakları mı var? O halde ortaklarını getirsinler, doğru sözlü iseler...

42. O gün ki, baldır açılır (gerçek bütün çıplaklığıyla ortaya konulup iş büyümeye başlar) ve secdeye davet edilirler, o zaman (secdeye) güçleri yetmez.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَٓا اَصْحَابَ الْجَنَّةِۚ

Yakında ona mühür vuracağız (Ne üzerine?) | Hortumunun/Burnunun üzerine | Şüphesiz biz bunları denedik (Nasıl denedik?) | Denediğimiz gibi (Kimi?) | Bahçe sahiplerini

اِذْ اَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِح۪ينَۙ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَٓائِفٌ

Hani onlar yemin etmişlerdi ki | Elbette onu toplayacaklardı (Ne halde?) | Sabahlayıcılar iken | İstisna da etmiyorlardı | Fakat dolanıverdi (Ne üzerinde?) | O bahçe üzerinde (Ne?) | Dolanan [bir afet] (Kim tarafından?)

مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّر۪يمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِح۪ينَۙ ﴿٢١﴾

Rabbin tarafından | Halbuki onlar | Uyuyorlardı | Ve döndü (Neye?) | Simsiyah kesilmiş gibi bir hale | Ve seslendiler (Nasıl?) | Sabahlarken (Ne diye seslendiler?)

اَنِ اغْدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِم۪ينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَۙ

Hadi erken gidin (Neye?) | Mahsullerinizin başına | Eğer olduysanız (Ne?) | Toplayıcılar | Hemen yola koyuldular | Halbuki onlar | Fısıldaşıyorlardı (Ne diye?)

﴿٢٣﴾ اَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْك۪ينٌۙ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قَادِر۪ينَ

Aman orada sokulmasın (Ne zaman?) | Bugün (Kime?) | Sizin yanınıza (Kim?) | Herhangi bir yoksul | Ve erkenden yola düştüler (Ne halde?) | Menetmeye | Kadirler oldukları halde

﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُٓوا اِنَّا لَضَٓالُّونَۙ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ

Ne zaman ki onu gördüler | Dediler ki | Doğrusu biz şaşırdık | Yok doğrusu biz | Mahrum edilmişizleriz | Dedi (Kim?) | Ortancıları

اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٢٩﴾

Ben demedim mi? (Size?) | Size | Tesbih etseniz! | Dediler ki | Rabbimizi tesbih ederiz | Doğrusu biz | Olduk (Ne?) | Zalimler

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا طَاغ۪ينَ ﴿٣١﴾

Ve yöneldi (Kim?) | Bir kısmı (Kime?) | Diğer bir kısmına (Ne halde?) | Birbirlerini kınar oldukları halde | Dediler ki | Yazıklar olsun bize | Doğrusu biz | Olduk (Ne?) | Azgınlar

عَسٰى رَبُّنَٓا اَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَٓا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُۜ

Belki Rabbimiz | Bize karşılık olarak verir (Ne verir?) | Bundan daha hayırlısını | Şüphesiz biz | Rabbimize | Yönelenleriz | İşte böyledir (Ne?) | Azap

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّ لِلْمُتَّق۪ينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ

Ve elbette ahiret azabı | Daha büyüktür | Eğer olsalardı (Ne?) | Biliyorlar | Şüphesiz takva sahipleri için | Rableri katında

جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ﴿٣٤﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِم۪ينَ كَالْمُجْرِم۪ينَۜ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ

Nimet cennetleri vardır | Biz hiç kılar mıyız? (Kimi?) | Müslümanları (Kim gibi?) | Günahkârlar gibi? | Size ne oluyor? | Nasıl

تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ ف۪يهِ تَدْرُسُونَۙ ﴿٣٧﴾ اِنَّ لَكُمْ ف۪يهِ لَمَا تَخَيَّرُونَۚ ﴿٣٨﴾

Hükmediyorsunuz? | Yoksa | Sizin için | Bir kitap mı var? (Öyle kitap ki) | Onu | Okuyorsunuz | Muhakkak sizin için vardır (Nerede?) | Orada (Ne vardır?) | Beğendiğiniz

اَمْ لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۙ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَۚ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ

Yoksa sizin için | Verilmiş yeminler mi var? (Kimin üzerinde?) | Bizim üzerimizde (Öyle sözler ki) | Geçerli | Kıyamet gününe kadar | Muhakkak sizindir (Ne?) | Hükmettiğiniz şey | Sor onlara

اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَع۪يمٌۚ ﴿٤٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَٓاءُۚ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ اِنْ كَانُوا صَادِق۪ينَ

Onların hangisi | Bunu | Savunucudur | Yoksa onların | Ortakları mı var? | O halde getirsinler (Kimi?) | Ortaklarını | Eğer iseler (Ne?) | Doğru sözlüler

﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَط۪يعُونَۙ ﴿٤٢﴾

O günü an ki | O gün açılır (Ne?) | Baldır | Ve davet edilirler (Neye?) | Secde etmeye | Ama güç yetiremezler (Nasıl davet edilirler?)

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ

Öne eğik olduğu halde (Ne?) | Gözleri | Onları bürür (Ne?) | Bir zillet | Halbuki idiler (Ne idiler?) | Davet ediliyor (Neye?) | Secde etmeye | Hem de onlar

سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْن۪ي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَد۪يثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

Sapasağlamdılar | Artık beni bırak (Kiminle bırak?) | O kimseyle beraber ki | O yalanlıyor (Neyi?) | Bu sözü | Onları yavaş yavaş [azaba] yaklaştıracağız (Nereden yaklaştıracağız?)

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَاُمْل۪ي لَهُمْ اِنَّ كَيْد۪ي مَت۪ينٌ ﴿٤٥﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ

Öyle bir yerden ki | Bilmiyorlar | Ve süre veriyorum (Kime?) | Onlara | Çünkü benim tuzağım | Sağlamdır | Yoksa | Onlardan istiyor musun? (Ne?)

اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

Bir ücret | Onlar da | Borçtan ötürü | Ezilmişler | Yoksa onların yanında mı? (Ne?) | Gayb | Onlar da | Yazıyorlar

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

O halde sabret (Neye?) | Rabbinin hükmüne | Ve olma (Kim gibi?) | Balık sahibi gibi | Hani seslenmişti (Ne halde?) | Halbuki o | Öfkeliydi

لَوْلَٓا اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّه۪ لَنُبِذَ بِالْعَرَٓاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ

Şayet ona ulaşmış olmasaydı (Ne?) | Bir nimet (Kimden?) | Rabbinden | Elbette atılacaktı | Sahile (Ne halde?) | Halbuki o | Kınanmıştır | Böylece onu seçti (Kim?) | Rabbi

فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنْ يَكَادُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ

Ve onu kıldı (Kimden?) | Salihlerden | Ve gerçekten neredeyse olacaktı (Kim?) | O kimseler ki | İnkar ettiler (Ne olacaklardı?) | Seni devirecekler/kaydıracaklardı (Ne ile devireceklerdi?) | Gözleriyle (Ne zaman?)

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٥٢﴾

İşittikleri zaman (Neyi?) | Zikri | Ve diyorlar (Ne diyorlar?) | O gerçekten | Bir delidir | Oysa o değildir (Kime?) | Sadece bir öğüttür | Tüm alemlere

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْحَاقَّةِ — آيَاتُهَا ١٢٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلْحَٓاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَٓاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْحَٓاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ

Gerçekleşecek olan! | Nedir gerçekleşecek olan? | Sana ne bildirdi? | Gerçekleşecek olan nedir? | Yalanladı (Kim?)

ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُودُ فَاُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾

Semûd | Ve Âd (Neyi?) | [Kapılarını] çalan felaketi | Semûd'a gelince | Helak edildiler (Ne ile?) | Zorlu [bir felaket] ile

وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوا بِر۪يحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ

Âd'a gelince | Helak edildiler (Ne ile?) | Bir fırtına ile ki | Uğultulu | Azgın | Onu estirdi (Kimin üzerine?) | Onların üzerine (Ne kadar zaman?)

سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ اَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ ف۪يهَا صَرْعٰى

Yedi gece | Ve sekiz gün (Nasıl estirdi?) | Ardı ardına | Bir de görürsün (Neyi?) | O kavmi (Nerede?) | Orada (Nasıl?) | Yere serilmiş oldukları halde

كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِنْ بَاق۪يَةٍ ﴿٨﴾

Sanki onlar | Hurma kütükleridir (Öyle kütükler ki) | İçi boş | Şimdi görüyor musun? (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Geri kalan birini?

43. Gözleri düşmüş, kendilerini bir aşağılanmışlık sarar. Hâlbuki o secdeye onlar, sağ salim iken davet ediliyorlardı.

44. O halde bana bırak bu sözü yalanlayanları! Biz onları bilmeyecekleri yönden derece derece azap uçurumuna yuvarlarız.

45. Ve ben onların iplerini uzatırım, çünkü tuzağım sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da, bu yüzden onlar ağır bir borç vermekten mi ezilmişler?

47. Yoksa gayb yanlarında da, onlar mı yazıyorlar?

48. O halde Rabbinin hükmüne sabret de o balık sahibi (Yunus peygamber) gibi olma. Hani o öfkeye boğulmuş da, seslenmişti.

49. Ona Rabbinden bir nimet yetişmiş olmasaydı, elbette kınanacak bir halde ıssız bir yere atılacaktı.

50. Fakat Rabbi onu seçti de iyilerden kıldı.

51. Ve gerçekten o inkâr edenler o zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, az daha seni gözleriyle kaydıracaklardı. Bir de durmuşlar: "O kesinlikle bir deli." diyorlar.

52. Hâlbuki o aklı olan herkes için halis bir öğüttür.

HÂKKA SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 123 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gerçekleşecek olan,

2. Nedir o gerçekleşecek olan?

3. Ve gerçekleşecek olan (kıyamet)'ın ne olduğunu sana ne bildirdi?

4. Semud ve Âd (beyinlerinde) o patlayacak olanı (kıyameti) yalanladı.

5. Ama Semud o korkunç ses ile yok edildi.

6. Ve Âd ise uğultulu, kasıp kavuran bir rüzgâr, azgın bir fırtına ile yok edildi.

7. Allah, köklerini kesmek için onu, yedi gece, sekiz gün aralıksız onların üzerine musallat etmişti. Bir de görürsün o kavmi ki, o süre zarfında içleri kof hurma kütükleri gibi yıkılıp kalmışlar.

8. Bak şimdi görebilir misin onlardan bir kalıntı?

9. Firavun, ondan öncekiler ve altı üstüne getirilen beldeler halkı (Lût kavmi) hep o suçu işlediler.
10. Hep Rablerinin peygamberine karşı geldiler. O da onları şiddeti gittikçe artan bir yakalayışla yakaladı.
11. Oysa biz, (Nuh tufanı zamanında) o su kabardığı zaman sizi akan gemide taşıdık.
12. Onu sizler için bir öğüt ve ibret yapalım ve belleyici kulaklar bellesin diye...
13. Çünkü Sur'a bir tek defa üflendiği,
14. O yer ve dağlar yükletilip arkasından da bir çarpılış çarpıldılar mı bir kere,
15. İşte o gün (en büyük bela olan) o kıyamet kopmuştur.
16. Ve gök yarılmış, o da o gün sarkmıştır.
17. Öyle ki, melekler de kenarları üzerindedir ve üstlerinde o gün Rabbinin Arş'ını sekiz melek taşır.
18. O gün (huzura) arz olunursunuz. Öyle ki, gizli bir haliniz kalmaz.
19. İşte o zaman, kitabı sağından verilmiş olan der ki: "Alın okuyun kitabımı!
20. Çünkü ben hesabıma kavuşacağımı sezmiştim."
21. Artık o hoşnut bir hayattadır.
22. Yüksek bir cennettedir.
23. Devşirilecek meyveleri yakındadır.
24. "Yiyin, için, afiyet olsun, geçmiş günlerde yaptıklarınıza karşılık olarak."
25. Fakat kitabı sol tarafından verilen der ki: "Eyvah! Keşke kitabım verilmeseydi!
26. Ve hesabımın ne olduğunu öğrenmeseydim!
27. Ne olurdu, o ölüm her şeyi bitirmiş olsaydı!
28. Malım benden yana hiç bir şeye yaramadı.
29. Yok olup gitti benden saltanatım, zenginliğim!"
30. Tutun onu, hemen bağlayın onu!
31. Sonra ancak şiddetle köpüren o büyük ateşe yaslayın onu!
32. Sonra da boyu yetmiş arşın bir zincirde yollayın onu!
33. Çünkü o, şanı yüce Allah'a inanmıyordu.
34. Ve yoksulların yiyeceğine hiç bakmıyordu.

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا

Ve yapa-geldi (Kim?) | Firavun (Daha?) | Ve o kimseler ki | Onda öncedir (Daha?) | Alt üst edilen beldeler (Neyi yapa geldiler?) | Bu hatayı | Ve asi oldular (Kime?)

رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ

Rablerinin peygamberine | O da onları yakalayıverdi (Nasıl?) | Bir yakalama ile ki | Artan | Şüphesiz biz | Ne zaman ki bastı (Ne?) | Su | Sizi taşıdık (Sizi nerede taşıdık?)

فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نُفِخَ

Yüzen de (Niye böyle yaptık?) | Onu yapalım diye (Kim için yapalım?) | Sizin için (Ne yapalım?) | Bir ibret | Ve onu bellesin diye (Ne?) | Kulaklar (Öyle kulaklar ki?) | Belleyen | Artık üflendiğinde (Neye?)

فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا

Sur'a (Ne?) | Bir üfürüş | Ve taşındığında (Ne?) | Yer (Daha?) | Ve dağlar | Ve birbirlerine çarptırıldığında (Nasıl?)

دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ

Bir kere çarptırmakla | İşte o gün | Olmuştur (Ne?) | Olan | Ve yarılmıştır (Ne?) | Gök | Ve artık o

يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ

O gün | Çökmeye yüz tutmuştur | Melek | Onun etrafındadırlar | Ve taşır (Neyi?) | Rabbinin arşını (Ne halde?) | Onların üzerinde olduğu halde (Ne zaman?)

يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ

O gün (Ne taşır?) | Sekiz tane | O gün | Arz olunursunuz | Gizli kalmaz | Sizden | Hiçbir gizli hal | Artık o kimse ki

أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ

Kendisine verilmiştir (Ne?) | Kitabı (Nereden?) | Sağ tarafından | Der | Alın | Okuyun (Neyi?) | Kitabımı | Çünkü ben zannetmiştim ki

أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

Gerçekten ben kavuşacağım (Neye?) | Hesabıma | Artık o | Bir hayat içindedir ki | Hoştur | Cennettedirler (Öyle cennet ki?) | Yüksek

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

Meyveleri | Devşirimi yakındır | Yiyiniz (Daha?) | İçiniz (Nasıl?) | Afiyetle (Neye karşılık?) | Peşinen yaptıklarınıza karşılık (Ne zaman?) | Geçmiş günlerde

﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ﴿٢٥﴾

Ama o kişi ki | Kendisine verilmiştir (Ne?) | Kitabı (Nereden?) | Sol tarafından | O da der ki | Ah! Keşke ben | Bana verilmeseydi (Ne?) | Kitabım

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَى عَنِّي

Ve bilmeseydim | Hesabım nedir? | Ah! Keşke o | Olsaydı (Ne?) | [Her şeyi] bitiren | Fayda vermedi (Kime?) | Bana (Ne?)

مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ

Malım | Yok olup gitti (Kimden?) | Benden (Ne?) | Gücüm | Tutun onu | Hemen bağlayın onu | Sonra da alevli ateşe

صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ

Atın onu | Sonra da | Bir zincire ki | Boyu | Yetmiş arşındır | Sokun onu | Çünkü o

كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

Olmuştu (Ne olmuştu?) | İnanmıyor (Kime?) | Yüce Allah'a | Ve teşvik etmezdi (Neye?) | Yoksulu doyurmaya

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَم۪يمٌۙ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْل۪ينٍۙ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ

Bu sebeple onun için yoktur (Ne zaman?) | Bugün (Nerede?) | Burada | Sıcak bir dost | Yemek de yoktur | Ancak irinden vardır | Onu yemez (Kim?)

اِلَّا الْخَاطِؤُ۫نَ ﴿٣٧﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَۙ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَۙ ﴿٣٩﴾ اِنَّهُ

Ancak günahkârlar yer | Artık yok | Yemin ederim (Neye?) | Gördüklerinize (Daha?) | Ve görmediklerinize (Neden?) | Hiç şüphesiz o

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَر۪يمٍۚ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍۜ قَل۪يلًا مَا تُؤْمِنُونَۙ ﴿٤١﴾

Bir peygamberin sözüdür (Öyle peygamber ki?) | Çok değerli | Ve o değildir (Ne?) | Şair sözü | Ne kadar da az | İnanıyorsunuz

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍۜ قَل۪يلًا مَا تَذَكَّرُونَۜ ﴿٤٢﴾ تَنْز۪يلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٣﴾

Kâhin sözü de değildir | Ne kadar da az | Düşünüyorsunuz | İndirilmiştir (Kim tarafından?) | Alemlerin Rabbi tarafından

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاو۪يلِۙ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَم۪ينِۙ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ

Şayet uydursaydı (Kimin aleyhine?) | Bizim aleyhimize (Ne?) | Bazı sözler | Elbette alırdık (Kimden?) | Ondan (Ne ile?) | Yemin ile | Sonra da

لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَت۪ينَۘ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَاجِز۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهُ

Elbette koparırdık (Kimden?) | Ondan (Neyi?) | Şah damarını | Ve sizden olmazdı | Hiç kimse (Kim?) | Kişiden (Ne olmazdı?) | Siper duranlar | Ve hiç şüphesiz o

لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهُ لَحَسْرَةٌ

Elbette bir öğüttür (Kime?) | Takva sahiplerine | Ve doğrusu biz | Elbette biliyoruz ki | Şüphesiz sizden! | Yalanlayanlar var | Ve hiç şüphesiz o | Elbette üzüntüdür (Kime?)

عَلَى الْكَافِر۪ينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهُ لَحَقُّ الْيَق۪ينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٥٢﴾

Kafirlere | Ve hiç şüphesiz o | Elbette kesin gerçektir | Öyleyse tesbih et (Neyi?) | Rabbinin ismini (Öyle Rabbin ki?) | Yüce

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمَعَارِجِ — آيَاتُهَا ٤٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سَاَلَ سَٓائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍۙ ﴿١﴾ لِلْكَافِر۪ينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌۙ ﴿٢﴾

İstedi (Kim?) | Bir istekte bulunan (Neyi istedi?) | Bir azabı ki | Vaki olacak (Kime?) | Kâfirlere (Öyle azap ki) | Yoktur (Ne?) | Onu | Defedecek! (Kimden gelen azap?)

مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِۜ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ ف۪ي يَوْمٍ

Allah'tan (Öyle Allah ki) | Yükselme dereceleri sahibi | Yükselir (Kim yükselir?) | Melekler (Daha?) | Ve ruh (Kime?) | Ona (Azap ne zamanda gelir?) | Bir günde ki (Öyle gün ki)

كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْس۪ينَ اَلْفَ سَنَةٍۚ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَم۪يلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ

Olmuştur (Ne?) | Onun miktarı (Ne olmuştur?) | Elli bin sene | Öyleyse sabret (Nasıl sabret?) | Güzelce sabrederek | Çünkü onlar

يَرَوْنَهُ بَع۪يدًاۙ ﴿٦﴾ وَنَرٰيهُ قَر۪يبًاۜ ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَٓاءُ كَالْمُهْلِۙ

Onu görüyorlar (Ne görüyorlar?) | Uzak | Biz ise onu görüyoruz (Ne görüyoruz?) | Yakın | O gün | Olur (Ne?) | Gökyüzü | Erimiş maden gibi

﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِۙ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَم۪يمٌ حَم۪يمًاۚ ﴿١٠﴾

Ve olur (Ne?) | Dağlar (Ne gibi?) | Atılmış renkli yün gibi | Ve sormaz (Kim?) | Hiçbir sıcak dost (Kimi?) | Hiçbir sıcak dostu

35. Bugün de ona burada candan bir hısım, bir yakın yoktur.
36. Ne de bir irinden başka bir yiyecek de...
37. Ki onu, günahkâr canilerden başka kimse yemez.
38. Artık yok, yemin ederim ki gördüklerinize,
39. Ve görmediklerinize,
40. O, hiç şüphesiz şanlı bir peygamberin getirdiği sözdür.
41. Ve o, bir şair sözü değildir, siz pek az inanıyorsunuz!
42. Bir kâhin sözü de değildir, siz pek az düşünüyorsunuz!
43. O, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.
44. O, bize isnat ederek bazı laflar uydurmaya kalkışsaydı,
45. Elbette biz onu, o yüzden yemi niyle yakalardık (kuvvetle tutar hıncını alırdık).
46. Sonra da onun iliğini (şah damarını) keser atardık.
47. O zaman sizden hiçbiriniz ona siper de olamazdınız.
48. Ve o, hiç şüphesiz takva sahipleri için unutulmayacak bir öğüttür.
49. Bununla beraber biz biliyoruz ki, sizden inanmayanlar var.
50. Ve kesinlikte o, kâfirler için bir pişmanlık vesilesidir.
51. Ve o, hiç şüphesiz, kesin gerçektir.
52. Haydi, Rabbinin yüce ismi ile tesbih et!

MEÂRİC SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 44 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. İsteyen biri, olacak bir azabı istedi.
2. Kâfirler için onu engelleyecek yoktur.
3. O, miraçların (çıkılacak dereceler, mertebeler) sahibi Allah'tandır.
4. Ki ona melekler ve Ruh, süresi elli bin yıl tutan bir günde, ona yükselip çıkarlar.
5. O halde sabret biraz, güzel bir sabır ile...
6. Çünkü onlar, onu uzak görürler.
7. Biz ise onu yakın görürüz.
8. O gün ki, gök erimiş bir maden gibi olur...
9. Dağlar da atılmış rengârenk yün gibi...
10. Ve hiçbir hısım, hısıma halini sormaz.

11. Birbirlerine gösterilirlerken, suçlu o günün azabından kurtulmak için fidye vermek ister, oğullarını,
12. Ve karısını, kardeşini,
13. Ve kendisini barındıran kavmini,
14. Ve yeryüzünde bulunanların hepsini de (verip), sonra kendisini kurtarsa.
15. Hayır, çünkü o, alevli salgın bir ateştir.
16. Derileri kavurur, soyar.
17. Çağırır arkasını dönüp tersine gideni.
18. Ve toplayıp toplayıp kasaya yığanı.
19. Gerçekten insan hırslı ve huysuz yaratılmıştır.
20. Kötülük dokundu mu mızıkçı,
21. İyilik dokundu mu kıskançtır.
22. Ancak namaz kılanlar bunun dışındadır.
23. Onlar ki, namazlarına devam ederler.
24. Onlar ki, mallarında belli bir hak vardır.
25. Hem isteyene ve hem de (isteyemediği için) mahrum kalana...
26. Ve onlar ki, ceza gününü tasdik ederler.
27. Ve onlar ki, Rablerinin azabından korkarlar.
28. Çünkü Rablerinin azabından emin olunmaz.
29. Ve onlar ki, ırzlarını korurlar.
30. Ancak eşlerine ve sahibi bulundukları cariyelere karşı olursa o başka... Çünkü bundan dolayı kınanmazlar.
31. Fakat ondan ötesini arayanlar, işte onlar haddi aşan taşkınlardır.
32. Ve onlar ki, emanetlerine ve verdikleri sözlere riayet ederler.
33. Ve onlar ki, şahitliklerinde dürüsttürler.
34. Ve onlar ki, namazları üzerine muhafızlık ederler.
35. İşte onlar, cennetlerde ikram olunanlardır.
36. Şimdi ne oluyor o inkâr edenlere ki, sana doğru boyunlarını uzatarak koşuyorlar?
37. Sağdan ve soldan bölük bölük...
38. Onlardan her biri, nimet cennetine sokulacağını mı ümit ediyor?
39. Yağma yok... Biz onları o bildikleri şeyden yarattık.

يُبَصَّرُونَهُمْ	يَوَدُّ	الْمُجْرِمُ	لَوْ يَفْتَدٖى	مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ	بِبَنٖيهِ ﴿١١﴾
Birbirlerine gösterilirler	İster (Kim?)	Suçlu (Neyi?)	Fidye vermeyi (Neye karşılık fidye vermeyi ister?)	O günün azabına karşılık (Kimi fidye vermek ister?)	Oğullarını (Daha?)

وَصَاحِبَتِهٖ	وَاَخٖيهِ ﴿١٢﴾	وَفَصٖيلَتِهِ	الَّتٖى	تُؤْوٖيهِ ﴿١٣﴾	وَمَنْ	فِى الْاَرْضِ
Eşini (Daha?)	Kardeşini (Daha?)	Ve aşiretini	Öyle aşireti ki	Onu barındırmaktadır (Daha kimi fidye olarak vermek ister?)	O kimseyi ki	Yeryüzündedir (Onları nasıl fidye vermek ister?)

جَمٖيعًا	ثُمَّ	يُنْجٖيهِ ﴿١٤﴾	كَلَّا	اِنَّهَا	لَظٰى ﴿١٥﴾	نَزَّاعَةً	لِلشَّوٰى ﴿١٦﴾	تَدْعُوا	مَنْ
Hep birlikte	Sonra da	Onu kurtarsın [ister]	Hayır asla!	Şüphesiz o	Salgın alevli ateştir (Ne olduğu halde?)	Soyar olduğu halde (Neyi?)	Derileri	Çağırır (Kimi?)	O kimseyi ki

اَدْبَرَ	وَتَوَلّٰى ﴿١٧﴾	وَجَمَعَ	فَاَوْعٰى ﴿١٨﴾	اِنَّ الْاِنْسَانَ	خُلِقَ	هَلُوعًا ﴿١٩﴾
Arkasını döndü	Ve yüz çevirdi	Ve topladı	Ve yığdı	Doğrusu insan	Yaratıldı (Nasıl?)	Pek huysuz olarak

اِذَا مَسَّهُ	الشَّرُّ	جَزُوعًا ﴿٢٠﴾	وَاِذَا مَسَّهُ	الْخَيْرُ	مَنُوعًا ﴿٢١﴾	اِلَّا الْمُصَلّٖينَ ﴿٢٢﴾
Ona dokunduğunda (Ne?)	Fenalık	Feryat eden olur	Ve ona dokunduğunda (Ne?)	İyilik	Cimri/esirgeyen olur	Sadece namaz kılanlar [bunun dışındadır]

اَلَّذٖينَ	هُمْ	عَلٰى صَلَاتِهِمْ	دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾	وَالَّذٖينَ	فٖى اَمْوَالِهِمْ	حَقٌّ	مَعْلُومٌ
O kimseler ki	Onlar	Namazlarına	Devam ederlerdir	Ve o kimseler ki	Onların mallarında vardır (Ne?)	Bir hak	Belirli (Kim için?)

﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ	وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾	وَالَّذٖينَ	يُصَدِّقُونَ	بِيَوْمِ الدّٖينِ ﴿٢٦﴾	وَالَّذٖينَ
Dilenen için (Daha?)	Ve mahrum için	Ki onlar	Tasdik ederler (Neyi?)	Din gününü	Ve o kimseler ki

هُمْ	مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ	مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾	اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ	غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾
Onlar	Rablerinin azabından	Korkarlar	Çünkü Rablerinin azabı	Emin olunmaz

وَالَّذٖينَ	هُمْ	لِفُرُوجِهِمْ	حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾	اِلَّا عَلٰى اَزْوَاجِهِمْ	اَوْ مَا مَلَكَتْ
Ve o kimseler ki	Onlar	Mahrem yerlerini	Korurlar	Yalnız eşlerine karşı	Veya sahip olduğuna karşı (Neyin sahip olduğu?)

اَيْمَانُهُمْ	فَاِنَّهُمْ	غَيْرُ مَلُومٖينَ ﴿٣٠﴾	فَمَنِ	ابْتَغٰى	وَرَاءَ ذٰلِكَ	فَاُولٰئِكَ	هُمُ
Sağ ellerinin [sahip olduğu]	Zira onlar	[Bundan dolayı] kınanmazlar	Artık her kim	Ararsa (Neyi?)	Bundan ötesini	İşte onlar	Onlar

الْعَادُونَ ﴿٣١﴾	وَالَّذٖينَ	هُمْ	لِاَمَانَاتِهِمْ	وَعَهْدِهِمْ	رَاعُونَ ﴿٣٢﴾	وَالَّذٖينَ	هُمْ
Haddi aşanlardır	Ve o kimseler ki	Onlar	Emanetlerine (Daha?)	Ve sözlerine	Riayet ederler	Ve o kimseler ki	Onlar

بِشَهَادَاتِهِمْ	قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾	وَالَّذٖينَ	هُمْ	عَلٰى صَلَاتِهِمْ	يُحَافِظُونَ
Şahitliklerini	Yerine getirirler	Ve o kimseler ki	Onlar	Namazlarını	Korurlar

﴿٣٤﴾ اُولٰئِكَ	فٖى جَنَّاتٍ	مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾	فَمَا	لِ الَّذٖينَ	كَفَرُوا	قِبَلَكَ
İşte bunlar	Cennetlerde	Ağırlananlardır	Şimdi ne oluyor (Kime?)	O kimselere ki	İnkar ettiler	Sana doğru

مُهْطِعٖينَ ﴿٣٦﴾	عَنِ الْيَمٖينِ	وَعَنِ الشِّمَالِ	عِزٖينَ ﴿٣٧﴾	اَيَطْمَعُ	كُلُّ امْرِئٍ
Gözlerini dikiyor oldukları halde (Nasıl?)	Sağdan	Ve soldan	Topluluklar halinde	Ümit mi ediyor? (Kim?)	Her bir kimse

مِنْهُمْ	اَنْ يُدْخَلَ	جَنَّةَ نَعٖيمٍ ﴿٣٨﴾	كَلَّا	اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ	مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
Onlardan	Sokulacağını (Nereye?)	Nimet cennetine	Asla!	Şüphesiz biz onları yarattık (Neden?)	Bildikleri şeyden

فَلَٓا اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُونَۙ ﴿٤٠﴾

Asla! | Yemin ederim (Kime?) | Doğuların Rabbine | Ve batıların Rabbine | Muhakkak ki biz | Elbette gücü yetenleriz (Neye?)

عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقٖينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا

Değiştirmeye (Neyi?) | Daha hayırlısını (Kimden?) | Onlardan | Ve biz değiliz (Ne?) | Önüne geçilmişler | O halde onları bırak da | Dalsınlar

وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذٖى يُوعَدُونَۙ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ

Ve oynasınlar (Ne zamana kadar?) | Karşılaşıncaya kadar (Neye?) | O günlerine ki | Vaat ediliyorlar | O gün | Çıkarlar (Neden?)

مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوفِضُونَۙ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً

Kabirlerden (Nasıl?) | Süratle | Sanki onlar | Dikili şeylere | Koşuyorlar (Ne halde?) | Öne eğik olduğu halde

اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌۜ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذٖى كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

Gözleri | Onları bürür (Ne?) | Bir zillet | İşte bu | O gündür ki | Onlar idiler | Vaat ediliyorlar

سُورَةُ نُوحٍ

مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ٢٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِنَّٓا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ

Şüphesiz biz gönderdik (Kimi?) | Nuh'u (Kime?) | Kavmine (Ne diye?) | Uyar diye (Kimi?) | Kavmini (Neden önce?) | Onlara gelmeden önce (Ne gelmeden önce?) | Bir azap ki | Can yakıcı

﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّٖى لَكُمْ نَذٖيرٌ مُبٖينٌۙ ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ وَاَطٖيعُونِۙ

Dedi ki | Ey kavmim | Şüphesiz ben | Sizin için | Bir uyarıcıyım ki | Apaçık | Kulluk edin (Kime?) | Allah'a | Ve ondan sakının | Ve bana itaat edin ki

﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۜ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ

Ki bağışlasın | Sizin için (Neyi?) | Günahlarınızı | Ve sizi ertelesin (Ne zamana kadar ertelesin?) | Bir vakte kadar | Belirli | Şüphesiz Allah'ın [takdir ettiği] süresi

اِذَا جَٓاءَ لَا يُؤَخَّرُۢ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّٖى دَعَوْتُ قَوْمٖى لَيْلًا وَنَهَارًاۙ

Geldiğinde | Ertelenmez | Eğer olsaydınız (Ne?) | Biliyorsunuz | [Nuh] Dedi ki | Rabbim | Doğrusu ben | Çağırdım (Kimi?) | Kavmimi (Ne zaman?) | Gece | Ve gündüz

﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَٓائٖٓى اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنّٖى كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ

Fakat onlara artırmadı (Ne?) | Benim çağırmam (Ne arttırmadı?) | Kaçmaktan başka bir şey | Ve doğrusu ben (Niçin?) | Onları her ne zaman çağırdıysam | Bağışlaman için | Onları

جَعَلُٓوا اَصَابِعَهُمْ فٖٓى اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا

Tıkadılar (Neyi?) | Parmaklarını (Nereye?) | Kulaklarına | Ve büründüler (Neye?) | Elbiselerine | Ve ısrar ettiler | Ve kibirlendiler (Nasıl kibirlendiler?)

اسْتِكْبَارًاۚ ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنّٖى دَعَوْتُهُمْ جِهَارًاۙ ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنّٖٓى اَعْلَنْتُ لَهُمْ

Kibirlenmekle | Sonra doğrusu ben | Onları çağırdım (Nasıl?) | Açıkça | Sonra doğrusu ben | Açıkça duyurdum (Kime?) | Onlara

وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًاۙ ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّارًاۙ ﴿١٠﴾

Ve gizlice söyledim (Kime?) | Onlara (Nasıl?) | Gizli gizli | Ve dedim ki | Mağfiret dileyin (Kimden?) | Rabbinizden | Çünkü o | Daima olmuştur (Ne?) | Çok bağışlayan

40. Artık o doğuların ve batıların Rabbi için yemin etmeye ne gerek, şüphesiz ki, bizim elbette gücümüz yeter!

41. Onları, kendilerinden daha hayırlısıyla değiştirebiliriz ve bizim önümüze geçilmez.

42. O halde bırak onları, kendilerine vaad olunan güne çatacakları zamana kadar dalsınlar ve oynaya dursunlar.

43. O gün ki, kabirlerden hızlı hızlı çıkacaklar, sanki çantalarıyla putlara gidiyorlarmış gibi fırlayacaklar.

44. Gözleri yerde, kendilerini bir zillet saracak da saracak. Odur işte onların vaad olunup durdukları gün!

NÛH SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
28 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Haberiniz olsun ki, biz Nuh'u: "Kendilerine can yakıcı bir azap gelmeden önce kavmini uyar!" diye kavmine gönderdik.

2. Dedi ki: "Ey kavmim! Haberiniz olsun, ben size açık bir uyarıcıyım."

3. Şöyle ki, "Allah'a kulluk edin ve O'ndan korkun ve bana itaat edin ki,

4. (O Allah) günahlarınızı bağışlasın ve sizi belirli bir zamana kadar ertelesin. Kuşkusuz, Allah'ın takdir ettiği ecel gelince ertelenmez, eğer bilseydiniz!"

5. Dedi ki: "Ey Rabbim! Ben kavmimi gece gündüz davet ettim.

6. Fakat benim çağırmam, onların kaçışlarını artırmaktan başka bir işe yaramadı.

7. Ve ben, onları bağışlaman için her davet ettiğimde onlar, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, ısrar ettiler ve kibirlendikçe kibirlendiler.

8. Sonra ben onları yüksek sesle çağırdım.

9. Sonra hem ilan ederek söyledim onlara, hem gizli gizli söyledim."

10. "Gelin, Rabbinizin bağışlamasını isteyin, çünkü O, bağışlaması çok bir bağışlayandır!" dedim.

11. Bol hayır (yağmur) ile göğü üzerinize salsın.

12. Ve size mallar ve oğullarla yardım etsin ve sizin için bahçeler yapsın, sizin için ırmaklar yapsın.

13. Neden Allah'a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz?

14. Yaratmış iken O sizi, merhale merhale bu aşamaya kadar...

15. Görmediniz mi, Allah'ın yedi göğü nasıl birbirine uygun tabaka tabaka yarattığını?

16. Ayı içlerinde bir nur, güneşi de bir lamba yapmıştır.

17. Ve Allah, yerden bitki bitirir gibi, sizi yetiştirdi.

18. Sonra sizi oraya geri çevirecek ve sizi bir çıkarış daha çıkaracak!

19. Ve Allah, yeryüzünü sizin için bir sergi yapmıştır.

20. Ondan (açılan) geniş geniş yollarda gidesiniz diye.

21. Nuh dedi ki: "Ey Rabbim! Biliyorsun onlar, bana isyan ettiler, malı ve çocuğu kendisi için zarardan başka bir şey artırmayan kimsenin ardınca gittiler.

22. Büyük büyük tuzaklar kurmaya giriştiler.

23. Ve: "Sakın ilahlarınızı bırakmayın ve sakın bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne de Yağus'u, ve Yeuk'u ve Nesr'i." dediler.

24. Ve çoğunu şaşırttılar. Sen de o zalimlerin ancak şaşkınlıklarını artır!"

25. Birçok günahları yüzünden suda boğuldular da ateşe atıldılar ve kendilerine Allah'tan başka yardımcılar bulamadılar.

26. Nuh demişti ki: "Ey Rabbim! Yeryüzünde kâfirlerden hiç kimseyi bırakma!"

27. Çünkü sen, onları bırakırsan, kullarını yoldan çıkarıyorlar ve nankör günahkârdan başka da (çocuk) doğurmuyorlar.

28. Ey Rabbim! Beni, babamı, anamı, mü'min olarak evime gireni, bütün mü'min erkekleri ve mü'min kadınları bağışla! Zalimlerin ise ancak helâkini artır!"

يُرْسِلِ السَّمَٓاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَاراًۙ ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَنٖينَ

Ki göndersin (Neyi?) | Semayı (Kimin üzerine?) | Sizin üzerinize (Nasıl göndersin?) | Bol bol | Ve sizi desteklesin (Ne ile?) | Mallar (Daha?) | Ve çocuklarla

وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ اَنْهَاراًۜ ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ

Ve var etsin (Kim için?) | Sizin için (Ne?) | Bahçeler | Ve var etsin (Kim için?) | Sizin için (Ne?) | Nehirler | Size ne oluyor ki | Ummuyorsunuz (Kimden?)

لِلّٰهِ وَقَاراًۚ ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَاراً ﴿١٤﴾ اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ

Allah'tan (Ne?) | Bir değer | Oysaki sizi yarattı (Nasıl?) | Aşama aşama | Görmediniz mi? | Nasıl | Yaratmış (Kim?) | Allah (Neyi?)

سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقاًۙ ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فٖيهِنَّ نُوراً وَجَعَلَ الشَّمْسَ

Yedi göğü (Nasıl?) | Kat kat | Ve yapmış (Neyi?) | Ayı (Nerede?) | O göklerin içinde (Ayı ne yapmış?) | Bir nur | Ve yapmış (Neyi?) | Güneşi (Ne?)

سِرَاجاً ﴿١٦﴾ وَاللّٰهُ اَنْبَتَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ نَبَاتاًۙ ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعٖيدُكُمْ فٖيهَا

Bir kandil | Allah | Sizi yetiştirdi (Neden?) | Yerden (Nasıl?) | [Mükemmel bir] yetiştirmekle | Sonra sizi yine döndürecek (Nereye?) | Oraya

وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجاً ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطاًۙ ﴿١٩﴾

Ve sizi çıkaracak (Nasıl çıkaracak?) | Yeniden bir çıkışla | Ve Allah | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Yeri (Ne yaptı?) | Bir yaygı (Niye böyle yaptı?)

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلاً فِجَاجاًۚ ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنٖي

Gidesiniz diye | O yerden (Nerede?) | Yollarda (Öyle yollar ki) | Geniş | Dedi (Kim?) | Nuh | Rabbim! | Doğrusu onlar | Bana isyan ettiler

وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُٓ اِلَّا خَسَاراًۚ ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا

Ve tabi oldular (Kime?) | O kimseye ki | Ona arttırmamış (Ne?) | Ne malı | Ne de çocukları (Ne arttırmamış?) | Ziyandan başka bir şey | Ve kurdular (Ne kurdular?)

مَكْراً كُبَّاراًۚ ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعاًۙ

Bir tuzak ki | Büyük | Ve dediler | Sakın bırakmayın (Neyi?) | İlahlarınızı | Ve asla terk etmeyin (Neyi?) | Ne Veddi | Ne Suva'ı

وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْراًۚ ﴿٢٣﴾ وَقَدْ اَضَلُّوا كَثٖيراًۚ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمٖينَ

Ne Yegûs'u | Ne Yeu'k'u | Ve ne de Nesr'i | Ve muhakkak saptırdılar (Kimi?) | Birçoklarını | Sen de arttırma (Kime?) | Bu zalimlere (Ne arttırma?)

اِلَّا ضَلَالاً ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطٖيٓـَٔاتِهِمْ اُغْرِقُوا فَاُدْخِلُوا نَاراً فَلَمْ يَجِدُوا

Sapıklıktan başka birşey | Günahlarından sebep | Boğuldular | Ardında da sokuldular (Neye?) | Ateşe | Ve bulamadılar (Kime?)

لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْصَاراً ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ

Kendilerine (Kimden başka?) | Allah'tan başka (Ne bulamadılar?) | Yardımcılar | Ve dedi (Kim?) | Nuh | Rabbim! | Bırakma (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne?)

مِنَ الْكَافِرٖينَ دَيَّاراً ﴿٢٦﴾ اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُٓوا

Kafirlerden | Hiç kimseyi | Çünkü sen | Onları bırakırsan | Saptırırlar (Kimi?) | Senin kullarını | Ve doğurmazlar

اِلَّا فَاجِراً كَفَّاراً ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لٖي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ

Ancak | Ahlaksız | Çok inkarcı [çocuklar doğururlar] | Rabbim! | Mağfiret eyle (Kime?) | Bana | Ve anababama | Ve girene (Nereye?) | Evime (Nasıl giren?)

مُؤْمِناً وَلِلْمُؤْمِنٖينَ وَالْمُؤْمِنَاتِۜ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمٖينَ اِلَّا تَبَاراً ﴿٢٨﴾

Mümin olarak (Daha kime mağfiret eyle?) | Ve mümin erkeklere (Daha?) | Ve mümin kadınlara | Ve arttırma (Kime?) | Zalimlere | Ancak helakı

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْجِنِّ — آيَاتُهَا ٢٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

قُلْ اُوحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا
De ki | Vahyolundu (Kime?) | Bana | Hakikat ki | İşitmiş (Kim?) | Bir topluluk (Kimden?) | Cinlerden | Ve demişler | Muhakkak ki biz işittik (Ne?) | Bir Kuran ki

عَجَبًا ۝١ يَهْدٖٓي اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَٓا اَحَدًا ۝٢
Harikulade | İletiyor (Neye?) | Gerçeğe | Biz de iman ettik | Ona | Ve asla şirk koşmayacağız (Kime şirk koşmayacağız?) | Rabbimize (Kimi?) | Hiç kimseyi

وَاَنَّهُ تَعَالٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝٣ وَاَنَّهُ
Ve hakikat ki | Çok yücedir (Ne?) | Rabbimizin şanı | Edinmedi (Ne?) | Ne bir eş | Ne de bir çocuk | Ve hakikat ki

كَانَ يَقُولُ سَفٖيهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ۝٤ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ تَقُولَ الْاِنْسُ
Diyordu (Kim?) | Bizim [içimizdeki] akılsız | Allah karşı (Ne diyordu?) | Haddi aşan şeyler | Doğrusu biz sanmıştık ki | Asla demez (Kim?) | İnsanlar

وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۝٥ وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ
Ve cinler | Allah'a karşı (Ne demez?) | Yalan | Şu da gerçek ki | İdi (Kim?) | Bazı erkekler (Kimden?) | İnsanlardan (Ne idiler?) | Sığınıyorlardı (Kime?)

بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦ وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ
Bazı erkeklere (Kimden?) | Cinlerden | Ve böylece onları arttırırlardı (Ne yönden arttırırlardı?) | Azgınlık yönünden | Ve şüphesiz onlar | Zannettiler (Nasıl?) | Sizin zannettiğiniz gibi

اَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۝٧ وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَٓاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ
Asla diriltemez (Kim?) | Allah (Kimi?) | Hiç kimseyi | Ve doğrusu biz | Yokladık (Neyi?) | Göğü | Ve onu bulduk (Nasıl?) | Doldurulmuş (Ne ile?)

حَرَسًا شَدٖيدًا وَشُهُبًا ۝٨ وَاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ
Bekçilerle (Öyle bekçiler ki) | Sert (Daha ne ile doldurulmuş bulduk?) | Alevlerle | Ve doğrusu biz idik (Ne idik?) | Oturuyorduk (Nereye?) | O gökten | Oturulacak yerlere (Niçin otururduk?) | Dinlemek için

فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ۝٩ وَاَنَّا لَا نَدْرٖٓي اَشَرٌّ
Fakat her kim | Dinlerse (Ne zaman?) | Şimdi | Buluyor (Kim için?) | Kendisi için | Bir alev ki | Gözetleyen | Ve doğrusu biz | Bilmiyoruz (Neyi?) | Şer mi?

اُرٖيدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝١٠ وَاَنَّا مِنَّا
Murad edildi (Kimlere şer murad edildi?) | O kimselere ki | Yeryüzündedir | Yoksa | Diledi mi? (Kime?) | Onlara (Kim?) | Rableri (Ne?) | Doğruluk | Ve doğrusu bizler | Bizden var (Kim?)

الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَ كُنَّا طَرَٓائِقَ قِدَدًا ۝١١ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا
Salih olanlar | Ve yine bizden var (Kim?) | Bundan aşağı olanlar | Biz olduk (Ne?) | Yollar ki | Dilim dilim | Ve doğrusu biz | Anladık ki

اَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ۝١٢ وَاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا
Asla aciz bırakamayız (Kimi?) | Allah'ı (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve onu asla aciz bırakamayız (Nasıl?) | Kaçmakla | Ve doğrusu biz | Ne zaman ki işittik (Neyi?)

الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝١٣
O hidayeti | İman ettik | Ona | Artık her kim | İman ederse (Kime?) | Rabbine | O korkmaz (Neden korkmaz?) | Eksiltilmesinden (Daha?) | Ve haksızlık yapılmasından da [korkmaz]

CİNN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 28 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. De ki: "Cinlerden bir topluluğun (Kur'an'ı) dinleyip de şöyle dedikleri bana vahyolundu: "Kuşkusuz biz, hayran bırakıcı bir Kur'ân dinledik."

2. Doğru yola iletiyor. Biz de ona iman ettik, Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız.

3. Ve doğrusu Rabbimizin şanı çok yüksektir, ne bir arkadaş edinmiş, ne de bir çocuk.

4. Ve doğrusu bizim beyinsiz, Allah'a karşı saçma şeyler söylüyormuş.

5. Ve doğrusu biz insanları ve cinleri Allah'a karşı asla yalan söylemez sanmışız.

6. Ve doğrusu insanlardan bazı adamlar cinlerden bazı adamlara sığınırlardı da onların azgınlıklarını artırıyorlardı.

7. Ve doğrusu onlar sizin sandığınız gibi sanmışlardı ki, Allah, hiç bir kimseyi kesinlikle peygamber olarak göndermeyecek.

8. Ve doğrusu biz o göğü yokladık da onu kuvvetli bekçiler ve alevlerle doldurulmuş bulduk.

9. Ve doğrusu biz dinlemek için göğün bazı yerlerinde otururduk. Fakat şimdi her kim dinleyecek olursa, kendisini gözetleyen bir alev buluyor.

10. Ve doğrusu biz bilmeyiz, o yeryüzündeki kimselere bir kötülük mü istendi, yoksa Rableri onlar için bir hayır mı dilemiştir.

11. Ve doğrusu bizler, bizlerden iyi olanlar da var, olmayanlar da var. Dilim dilim yollar olmuşuz.

12. Ve doğrusu biz anladık ki, Allah'ı yeryüzünde aciz bırakmamıza imkân yok. Kaçmakla da O'nu asla aciz bırakamayız.

13. Ve doğrusu biz o hidayet rehberini dinlediğimizde ona iman ettik. Her kim O Rabbine iman ederse, artık ne hakkının eksik verilmesinden, ne de kendisine haksızlık yapılmasından korkar.

14. Ve doğrusu bizler, bizlerden Müslümanlar da var, bizlerden haksızlar da var. Müslüman olanlar, işte onlar doğruyu ve gerçeği arayanlardır.

15. Ama haksız olanlar, cehenneme odun olmuşlardır!"

16. Ve gerçekten o yol üzere dosdoğru gitselerdi, elbette kendilerini bol bir su ile suvarırdık.

17. Ki onları onun içinde imtihan edelim diye... Her kim de Rabbini anmaktan yüz çevirirse, O, onu gittikçe yükselen bir azaba sokar.

18. Ve gerçekten mescitler hep Allah içindir. O halde Allah ile birlikte başka birine dua etmeyin.

19. Gerçek şu ki, O Allah'ın kulu kalkmış, O'na dua ederken neredeyse onun etrafında keçeler gibi birbirlerine geçeceklerdi.

20. De ki: "Ben ancak Rabbime dua ederim ve O'na hiçbir ortak koşmam."

21. De ki: "Haberiniz olsun, ben size kendiliğimden ne bir zarar verebilirim, ne de bir yol gösterebilirim."

22. De ki: "Allah'tan beni kimse kurtaramaz ve ben, O'ndan başka bir sığınacak bulamam.

23. Ancak Allah'tan ve elçilik görevlerinden bir tebliğ yapabilirim. Her kim de Allah'a ve onun elçisine isyan ederse, muhakkak ona içinde ebedi kalacakları cehennem ateşi vardır.

24. En sonunda o vaad olundukları şeyi gördükleri zaman, artık bilecekler ki, kimmiş yardımcısı en zayıf ve sayıca en az olan!

25. De ki: "Ben çok iyi bilemem, o size vaad olunan yakın mı, yoksa Rabbim onun için bir uzun süre mi belirler?"

26. O bütün gaybı bilir. Fakat gaybını kimseye açıkça bildirmez.

27. Seçtiği bir elçiden başka... Çünkü onun önünden ve ardından gözetleyiciler dizer.

28. Rablerinin mesajlarını hakkıyla ulaştırmış olduklarını, onlarda bulunan her şeyi kuşattığını ve her şeyi bir bir saymış olduğunu bilsin diye.

وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَۜ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُو۬لٰٓئِكَ

Ve doğrusu biz | Bizden var (Kim?) | Müslümanlar da | Ve yine bizden var (Kim?) | Haksızlar | Artık her kim | Müslüman olursa | İşte onlar

تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًاۙ ﴿١٥﴾

Aramışlardır (Neyi?) | Doğruyu | Haksızlara gelince | Onlar oldular (Ne oldular?) | Cehenneme | Odun

وَاَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّر۪يقَةِ لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَٓاءً غَدَقًاۙ ﴿١٦﴾

Eğer dosdoğru yürüselerdi (Ne üzerinde?) | O yol üzerinde | Elbette onlara içirirdik (Ne?) | Bir su ki | Bol (Niçin?)

لِنَفْتِنَهُمْ ف۪يهِۜ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّه۪ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًاۙ ﴿١٧﴾

Onları sınayalım diye (Hangi konuda?) | O su konusunda | Ve her kim | Yüz çevirirse (Neden?) | Rabbinin zikrinden | Onu sokarız (Neye?) | Bir azaba ki | Yükselen

وَاَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًاۙ ﴿١٨﴾ وَاَنَّهُ لَمَّا قَامَ

Ve şüphesiz mescidler | Allah'ındır | O halde ibadet etmeyin | Allah'la birlikte (Kime ibadet etmeyin?) | Hiç kimseye | Ve şu da gerçektir ki | Ne zaman ki kalktı (Kim?)

عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًاۜ ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَدْعُوا

Allah'ın kulu (Ne halde kalktı?) | Ona dua eder olduğu halde | Neredeyse | Olacaklardı | Onun etrafında (Ne olacaklardı?) | Keçe gibi birbirine girmiş | De ki | Sadece ibadet ederim (Kime?)

رَبّ۪ي وَلَٓا اُشْرِكُ بِه۪ٓ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنّ۪ي لَٓا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

Rabbime | Ve ben şirk koşmam (Kime?) | Ona | Hiç kimseyi | De ki | Doğrusu ben | Güç yetiremem (Kim için?) | Sizin için (Neye?) | Ne bir zarara | Ne de bir doğruluğa

﴿٢١﴾ قُلْ اِنّ۪ي لَنْ يُج۪يرَن۪ي مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِه۪ مُلْتَحَدًاۙ

De ki | Gerçekten beni | Asla kurtaramaz (Kimden?) | Allah'tan (Kim kurtaramaz?) | Hiç kimse | Ve asla bulamam | Ondan başka (Ne bulamam?) | Bir sığınak

﴿٢٢﴾ اِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللّٰهِ وَرِسَالَاتِه۪ۜ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

Ancak tebliğe [güç yetirebilirim] (Kimden?) | Allah'tan (Daha neden?) | Ve elçilik görevlerinden | Ve her kim | İsyan ederse (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne

فَاِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۜ ﴿٢٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ

Muhakkak onun için vardır (Ne?) | Cehennem ateşi (Ne oldukları halde?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | O cehennemde | Ebedi olarak | Sonunda gördükleri zaman (Neyi?) | Ol şeyi ki | Vaat olunuyorlar

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًاۜ ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْر۪ٓي

Artık bilecekler (Neyi?) | Kim | Daha zayıftır (Ne yönden?) | Yardımcı yönünden | Ve daha azdır (Ne yönden?) | Sayı yönünden? | De ki | Bilmiyorum

اَقَر۪يبٌ مَا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبّ۪ٓي اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ

Yakın mıdır? (Ne?) | Ol şeyi ki | Vaat olunuyorsunuz | Yoksa | Tayin edecek mi? (Ne için?) | Onun için (Kim?) | Rabbim (Ne tayin edecek mi?) | Bir süre (Rabbim nedir?) | Gaybı bilendir

فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِه۪ٓ اَحَدًاۙ ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ

Fakat muttali kılmaz (Ne üzerine?) | Gaybı üzerine (Kimi?) | Hiç kimseyi | Ancak o kişi müstesna ki | [Allah ondan] razı olmuştur (O kişi de kimdir?) | Bir resûldür | Çünkü [Allah]

يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ رَصَدًاۙ ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا

Salar (Nereden?) | Onun önünden (Daha?) | Ve arkasından (Ne salar?) | Gözcüler (Niye gözcüler salar?) | Bilsin diye ki | Hakkıyla tebliğ ettiler (Neyi?)

رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

Rabbinin elçiliklerini | Ve çepeçevre kuşatmıştır (Neyi?) | Onların yanında olanı | Ve saymıştır/zaptetmiştir (Neyi?) | Her şeyi (Ne yönden?) | Adet yönünden

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ — اٰيَاتُهَا ٢٠

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۙ ﴿١﴾	قُمِ	الَّيْلَ	اِلَّا قَل۪يلاًۙ ﴿٢﴾	نِصْفَهُٓ	اَوِ انْقُصْ	مِنْهُ
Ey [örtüsüne] bürünen	Kalk (Ne zaman?)	Gece	Birazı hariç (Ondan bedel?)	Yarısı [hariç]	Yahut eksilt (Neden?)	Ondan (Ne kadar?)

قَل۪يلاًۙ ﴿٣﴾	اَوْ زِدْ	عَلَيْهِ	وَرَتِّلِ	الْقُرْاٰنَ	تَرْت۪يلاًۜ ﴿٤﴾	اِنَّا	سَنُلْق۪ي	عَلَيْكَ
Biraz	Veya ilave et (Neye?)	Ona	Ve yavaş oku (Neyi?)	Kuran'ı (Nasıl?)	Yavaş yavaş	Zira biz	Yakında atacağız (Kimin üzerine?)	Senin üzerine (Ne?)

قَوْلاً	ثَق۪يلاًۜ ﴿٥﴾	اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ	هِيَ	اَشَدُّ	وَطْـًٔا	وَاَقْوَمُ	ق۪يلاًۜ ﴿٦﴾
Bir söz ki	Ağır	Şüphesiz gece kalkışı	O	Daha elverişlidir (Ne bakımdan?)	Uyum bakımından	Ve daha sağlamdır (Ne bakımından?)	Söyleyiş bakımından

اِنَّ لَكَ	فِي النَّهَارِ	سَبْحاً	طَو۪يلاًۜ ﴿٧﴾	وَاذْكُرِ	اسْمَ رَبِّكَ	وَتَبَتَّلْ	اِلَيْهِ
Çünkü senin için vardır (Ne zaman?)	Gündüz vakti (Ne?)	Bir meşguliyet ki	Uzun	Ve an! (Neyi?)	Rabbinin adını	Ve yönel (Kime?)	Ona (Nasıl?)

تَبْت۪يلاًۜ ﴿٨﴾	رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ	فَاتَّخِذْهُ	وَك۪يلاً
[Bütün benliğinle] yönelerek	Doğunun ve batının Rabbidir	İlah yoktur	Ancak O vardır	O halde onu edin (Ne?)	Vekil

﴿٩﴾ وَاصْبِرْ	عَلٰى مَا يَقُولُونَ	وَاهْجُرْهُمْ	هَجْراً	جَم۪يلاً ﴿١٠﴾	وَذَرْن۪ي
Ve sabret (Neye?)	Onların söylediklerine	Ve onları terk et (Nasıl?)	Bir terk edişle ki	Güzel	Ve beni bırak (Daha?)

وَالْمُكَذِّب۪ينَ	اُو۬لِي النَّعْمَةِ	وَمَهِّلْهُمْ	قَل۪يلاً ﴿١١﴾	اِنَّ لَدَيْنَٓا	اَنْكَالاً
Yalanlayanları (Öyle yalanlayanlar ki)	Nimet sahipleri	Ve onlara mühlet ver (Ne kadar?)	Az	Hiç şüphesiz bizim yanımızda var (Ne?)	Bukağılar (Daha ne var?)

وَجَح۪يماًۙ ﴿١٢﴾	وَطَعَاماً	ذَا غُصَّةٍ	وَعَذَاباً	اَل۪يماً ﴿١٣﴾	يَوْمَ	تَرْجُفُ
Cayır cayır yanan bir ateş (Daha ne var?)	Ve bir yiyecek ki	Boğazı tıkayan (Daha ne var?)	Ve bir azap ki	Can yakıcı	O günde ki	Sarsılır (Ne?)

الْاَرْضُ	وَالْجِبَالُ	وَكَانَتِ	الْجِبَالُ	كَث۪يباً	مَه۪يلاً ﴿١٤﴾	اِنَّٓا اَرْسَلْنَٓا
Yer	Ve dağlar	Ve olmuştur (Ne?)	Dağlar (Ne olmuştur?)	Kum yığını (Öyle kum yığını ki)	Akıp giden	Şüphesiz biz gönderdik (Kime?)

اِلَيْكُمْ	رَسُولاً	شَاهِداً	عَلَيْكُمْ	كَمَٓا اَرْسَلْنَٓا	اِلٰى فِرْعَوْنَ	رَسُولاًۜ ﴿١٥﴾
Size	Bir peygamber (Öyle peygamber ki)	Şahitlik edecek (Kim aleyhine?)	Sizin aleyhinize (Nasıl gönderdik?)	Gönderdiğimiz gibi (Kime?)	Firavun'a (Ne?)	Bir peygamber

فَعَصٰى	فِرْعَوْنُ	الرَّسُولَ	فَاَخَذْنَاهُ	اَخْذاً	وَب۪يلاً ﴿١٦﴾	فَكَيْفَ	تَتَّقُونَ
Ama karşı gelmişti (Kim?)	Firavun (Kime?)	O peygambere	Biz de onu yakalamıştık (Nasıl?)	Bir yakalayışla ki	Ağır	O halde nasıl	Korunursunuz?

اِنْ كَفَرْتُمْ	يَوْماً	يَجْعَلُ	الْوِلْدَانَ	ش۪يباًۗ ﴿١٧﴾	اَلسَّمَٓاءُ	مُنْفَطِرٌ	بِه۪ۜ	كَانَ
Şayet inkar ederseniz (Neden korunursunuz?)	Bir günden ki?	Çevirir (Kimi?)	Çocukları (Kime çevirir?)	Ak saçlı ihtiyarlara (Ve yine öyle gün ki)	Gök	Çatlar (Ne sebebiyle?)	Onun sebebiyle	Olmuştur (Ne?)

وَعْدُهُ	مَفْعُولاً ﴿١٨﴾	اِنَّ هٰذِه۪	تَذْكِرَةٌۚ	فَمَنْ	شَٓاءَ	اتَّخَذَ	اِلٰى رَبِّه۪	سَب۪يلاً ﴿١٩﴾
Onun vaadi (Ne olmuştur?)	Yerine getirilmiş	Şüphesiz bu	Bir öğüttür	Artık her kim	Dilerse	Tutar (Neye?)	Rabbine	Bir yol

MÜZZEMMİL SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 20 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o örtüsüne bürünüp örtünen,

2. Gece kalk, pek azı hariç,

3. Yarısı yahut ondan biraz eksilt,

4. Veya artır ve Kur'an'ı tertil üzere ağır ağır, güzel güzel oku!

5. Çünkü biz senin üzerine ağır bir söz indireceğiz.

6. Çünkü gece neşesi, hem daha dokunaklı hem de deyişçe daha sağlamdır.

7. Çünkü sana gündüzün uzun bir yüzüş vardır (birçok meşguliyetin vardır).

8. Hem Rabbinin ismini an ve her şeyden kesilerek O'na çekil (O'na bütün varlığınla yönel)!

9. O doğunun ve batının Rabbi'dir. O'ndan başka ilah yok, ancak O! O halde yalnız O'nu vekil edin.

10. Başkalarının diyeceklerine sabret ve onları güzel bir ayrılışla terk edip ayrıl.

11. Refah ve zevk sahibi o yalanlayanları bana bırak ve onlara biraz mühlet ver!

12. Çünkü bizim yanımızda bukağılar ve şiddetli salgın bir ateş var.

13. Ve boğazda kalan bir yiyecek ve can yakıcı bir azap var.

14. O gün yer ve dağlar sarsılacak, dağlar erimiş bir kum yığınına dönecektir!

15. Haberiniz olsun, biz size üzerinize şahit olacak bir peygamber gönderdik, tıpkı Firavun'a peygamber gönderdiğimiz gibi.

16. Firavun o peygambere isyan etti de biz onu şiddetli bir tutuşla tuttuk alıverdik!

17. O halde eğer inkâr ederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çevirecek olan o günde nasıl korunursunuz?

18. Gök onunla (o günün dehşetiyle) çatlamıştır ve O'nun vaadi yerine getirilmiştir.

19. İşte bu, bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol tutar!

20. Gerçekten Rabbin biliyor ki sen, kuşkusuz gecenin üçte ikisine yakın, (bazen) yarısı ve (bazen de) üçte biri süresinde kalkıyor (ibadet ediyorsun), beraberindekilerden de bir grup (böyle yapıyor). Oysa geceyi, gündüzü Allah takdir eder. Sizin bundan ötesini başaramayacağınızı bildi, bundan dolayı size lütfu ile yeniden baktı. Bundan böyle Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. (Yine O) bildi ki, içinizden hastalar olacak, diğer bir takımları Allah'ın lütfundan bir kâr aramak üzere yeryüzünde yol tepecekler, diğer bir takımları da Allah yolunda çarpışacaklar. O halde ondan kolayınıza geleni okuyun ve namazı kılın, zekâtı verin ve Allah'a karz-ı hasen sunun! Kendi hesabınıza hayır olarak ne sunarsanız, onu Allah yanında daha hayırlı ve mükâfat olarak daha büyük bulacaksınız. Hem de Allah'tan bağışlanma dileyin! Şüphesiz ki Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

MÜDDESSİR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 56 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey (sarılıp) bürünen!
2. Kalk artık uyar,
3. Ve Rabbini artık büyükle,
4. Ve elbiseni artık temizle,
5. Ve o pislikleri artık terk et.
6. Yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma.
7. Ve Rabbin için sabreyle.
8. Çünkü o boru öttürüldü mü bir,
9. İşte o gün çok zorlu bir gündür.
10. Kâfirlere hiç kolay değildir!
11. Tek olarak yarattığım o kimseyi bana bırak.
12. Hem ona uzun boylu mal verdim.
13. Hem göz önünde oğullar...
14. Hem kendisine bir döşeyiş döşedim (şeref ve itibar verdim).
15. Sonra da umar ki daha artırayım!
16. Hayır, çünkü o bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesildi.
17. Ben onu dimdik bir yokuşa sarpa sardıracağım...

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ
Şüphesiz senin Rabbin | Biliyor ki | Muhakkak sen | Kalkıyorsun (Ne kadar?) | Yakın bir süre (Neye yakın?) | Gecenin üçte ikisine (Daha ne kadar?) | Ve yarısı kadar (Daha ne kadar?) | Ve üçte biri kadar (Daha kim kalkıyor?) | Ve bir topluluk (Kimden?)

مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ
O kimselerden ki | Seninle beraberdir | Allah | Tayin etmektedir (Neyi?) | Geceyi (Daha?) | Ve gündüzü | Bildi | Onu hesap edemeyeceğinizi | Onun için [af ile] döndü (Kime?)

عَلَيْكُمْ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٰى
Size | Bundan böyle okuyun (Neyi?) | Kolay olanı (Neden?) | Kuran'dan | Bildi | Yakında olacağını (Kimden?) | Sizden (Kimler olacaktır?) | Hastalar (Daha kimler olacak?)

وَاٰخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاٰخَرُونَ يُقَاتِلُونَ
Diğer bir kısım ki | Dolaşacaklar (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?) | Arıyorlar oldukları halde (Neden?) | Allah'ın fazlından (Daha kimler olacak?) | Bir diğer kısım ki | Savaşacaklar (Nerede?)

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
Allah yolunda | O halde okuyun (Neyi?) | Kolay olanı (Neden?) | Ondan | Ve dosdoğru kılın | Namazı | Ve verin (Neyi?) | Zekatı

وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
Ve ödünç verin (Kime?) | Allah'a (Nasıl ödünç veriniz?) | Güzel bir şekilde ödünç vererek | Ve ne takdim ederseniz (Niçin?) | Nefisleriniz için (Neden?) | Hayırdan | Onu bulursunuz (Nerede?)

عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَاَعْظَمَ اَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾
Allah'ın katında (Ne bulursunuz?) | Onu daha hayırlı (Daha ne bulursunuz?) | Ve daha büyük (Ne yönünden?) | Sevap yönünden | Mağfiret dileyin (Kimden?) | Allah'tan | Çünkü Allah | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ — اٰيَاتُهَا ٥٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَا اَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
Ey [örtüsüne] bürünen | Kalk | Ve uyar | Ve Rabbini | Tekbir et | Ve elbiseni | Temiz tut

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
Ve pisliği | Terk et | İyilik yapma (Nasıl?) | Daha çok istekte bulunarak/yaptığını çok görerek | Ve Rabbin için | Sabret

فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾ فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
Zira üfürüldüğünde (Neye?) | Boruya | İşte bu (Ondan bedel) | O gün | Bir gündür ki | Zordur | Kâfirlere

غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ
Hiç de kolay değildir | Beni bırak (Kiminle?) | O kimseyle ki | Ben yarattım | Tek başına | Ve ben verdim | Ona (Ne?)

مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
[Alabildiğine] yayılmış mal (Daha ne verdim?) | Oğullar (Öyle oğullar ki) | Hazır bulunan | Ve [önüne tüm imkânları] serdim (Kim için?) | Kendisi için (Nasıl serdiğim?) | Serdikçe [serdiğim] | Sonra da | Umuyor (Neyi?)

اَنْ اَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا اِنَّهُ كَانَ لِاٰيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَاُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾
Arttırmamı | Asla [ummasın] | Zira o oldu (Ne oldu?) | Bizim ayetlerimize | Son derece inatçı | Yakında onu sardıracağım (Neye?) | Sarp bir yokuşa

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ

Çünkü o | Düşündü taşındı | Ve ölçtü biçti | Canı çıkası | Nasıl | Ölçtü biçti | Sonra canı çıkası | Nasıl | Ölçtü biçti | Sonra bakıverdi

﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ

Sonra surat astı | Ve kaşını çattı | Sonra da sırt çevirdi | Ve büyüklük tasladı | Ve dedi | Bu değildir | Sadece bir sihirdir ki

يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ

Nakledile gelen | Bu değildir | Ancak beşer sözüdür | Onu yaslayacağım (Nereye?) | Sekar'a | Sana ne bildirdi ki

مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

Sekar nedir? | Ne bırakır | Ne de terk eder | Susayandır (Neye?) | İnsana | Onun üzerinde vardır (Ne?) | On dokuz

﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً

Biz eylemedik (Neyi?) | Cehennem muhafızlarını | Sadece melekler [eyledik] | Ve yapmadık (Neyi?) | Onların sayılarını | Sadece bir fitne (Kime?)

لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا

O kimselere ki | İnkar ettiler? (Niye böyle yaptık?) | Kesin bilgi edinsin diye (Kim?) | O kimseler ki | Onlar verildiler (Neyi?) | Kitabı (Daha niye böyle yaptık?) | Ve de artsın diye (Kim?) | O kimseler ki | İman ettiler (Ne yönden artsın diye?) | İman yönünden (Daha?)

وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

Hem de şüpheye düşmesin diye (Kim?) | O kimseler ki | Onlar verildiler (Neyi?) | Kitabı (Daha kim şüpheye düşmesin diye?) | Ve mü-minler | Ve desin diye (Kim?) | O kimseler ki | Onların kalplerinde | Hastalık vardır (Daha kim desin diye?)

وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

Kafirler (Ne desinler diye?) | Ne şey? | Murad etti (Kim?) | Allah (Ne ile?) | Bu şeyle (Nasıl?) | Misal olarak | İşte böylece | Saptırır (Kimi?) | Allah (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor | Ve hidayete ulaştırır (Kimi?)

مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾

O kimseyi ki | Diliyor | Ve bilemez (Neyi?) | Rabbinin ordularını | Ancak o [bilir] | O değildir | Sadece bir öğüttür (Kime?) | Beşere

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا

Hayır! | Andolsun aya | Ve geceye (Ne zaman?) | Dönüp gittiği zaman | Ve sabaha [andolsun] (Ne zaman?) | Ağardığı zamanda | Muhakkak ki o

لَإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

Elbette büyüklerden biridir (Ne olduğu halde?) | Uyarıcı olduğu halde (Kim için uyarıcıdır?) | Beşer için (Ondan bedel) | Dileyen kimse için (Kimden?) | Sizden (Neyi dileyen için?) | İlerlemeyi | Veya geri kalmayı

﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ

Her nefis | Kazancına karşılık | Bir rehindir | Ancak sağ tarafın ehli başka | Cennetlerde

يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ

Soruşur dururlar (Kimden?) | Suçlulardan | Sizi sokan nedir? (Nereye?) | Sekar'a | Dediler ki | Biz değildik (Kimden?)

مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ

Namaz kılanlardan | Ve de değildik (Ne?) | Yedirir (Kimi?) | Yoksulu | Ve olduk (Ne?) | Dalar (Kiminle?)

مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

Dalanlarla birlikte | Ve olduk (Ne?) | Yalanlar (Neyi?) | Din gününü | Sonunda bize geldi (Ne?) | Kesin gerçek/ölüm

18. Çünkü o bir düşündü, ölçtü biçti.
19. Kahrolası, nasıl ölçüp biçti!
20. Sonra kahrolası nasıl ölçüp biçti!
21. Sonra baktı.
22. Sonra kaşını çattı ve ekşiyerek surat astı.
23. Sonra ardına dönüp büyüklük tasladı da,
24. Dedi ki: "Bu, başka değil, sadece öteden beri aktarıla gelen bir sihirdir.
25. Başka değil, bir insan sözü!"
26. Onu Sekar'a (cehenneme) yaslayacağım.
27. Bilir misin hem nedir o Sekar?
28. O geride ne bir şey kor, ne de bırakır.
29. İnsana susamış bir susuzdur.
30. Üzerinde on dokuz (melek) vardır.
31. Hem biz o ateşin bekçilerini hep melekler yaptık. Sayılarını da sadece inkârcılar için bir imtihan vesilesi kıldık ki, kitap verilenler kesin inanç sahibi olsun, inananların imanını arttırsın, kitap verilenlerle mü'minler şüphelenmesin, kalplerinde bir hastalık bulunanlarla kâfirler desinler ki: "Allah bununla mesela ne demek istiyor?" İşte böyle, Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini de yola getirir. Ve Rabbinin ordularını ancak kendisi bilir. Ve o ancak düşünmek için insanlara bir öğüttür.
32. Hayır, hayır! O ay'a,
33. Ve döndüğü zaman o geceye,
34. Ve açtığı sıra o sabaha andolsun ki,
35. Kuşkusuz büyük belalardan biridir o Sekar.
36. İnsanları uyarmak için,
37. İçinizden ileri gitmek veya geri kalmak isteyen kimseleri...
38. Her nefis kazancına bağlıdır.
39. Ancak amel defterleri sağından verilenler hariç.
40. Cennetlerdedir onlar, soruşur dururlar,
41. Suçlulardan...
42. Nedir sizi o yakıcı ateşe sokan? (diye).
43. (Onlar) derler ki: "Biz namaz kılanlardan değildik.
44. Ve fakirlere yemek yedirmezdik.
45. Batıla dalanlarla dalar giderdik.
46. Ve ceza gününe yalan derdik.
47. Bize o kesin gerçek (ölüm) gelinceye kadar."

48. Fakat o zaman şefaatçilerin şefaati fayda vermez.
49. Ya şimdi o öğütten yüz çevirirlerken şimdi ne gerekçeleri var?
50. Sanki ürkmüş yaban eşekleri,
51. Aslandan kaçmaktalar!
52. Hayır, onlardan her kişi kendisine ayrı ayrı dağıtılan sahifeler halinde öğütler verilmesini istiyor.
53. Hayır, doğrusu ahiretten korkmuyorlar.
54. Hayır, hayır, o kesinlikle bir öğüttür.
55. Dileyen onu düşünür.
56. Bununla beraber Allah dilemeyince, düşünmezler. Koruyacak da O'dur, bağışlayacak da...

KIYÂMET SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
40 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yemin ederim o kalkım gününe (kıyamet gününe)!
2. Yine yemin ederim o pişman cana (kendini kınayan nefse)!
3. İnsan sanır mı ki, kemiklerini derleyemeyiz?
4. Evet derleriz, parmak uçlarını bile düzeltmeye gücümüz yeter.
5. Fakat insan ileride günah işlemek ister.
6. Sorar: "O kıyamet günü ne zaman?" diye.
7. Ne zaman ki o göz şimşek çakar.
8. Ve ay tutulur.
9. Ve güneş ve ay toplanır.
10. O gün insan: "Nereye kaçmalı?" der.
11. Hayır, hayır! Yok, bir siper (sığınacak yer).
12. O gün sığınma ancak Rabbinedir.
13. O gün insana, önce ve sonra yaptıkları haber verilir.
14. Doğrusu insan kendine karşı bir şahittir.
15. Mazeretlerini ortaya dökse de...
16. Onu acele ile okumak için dilini kıpırdatma.
17. Çünkü onu toplamak ve okutmak bize aittir.
18. Biz okuduk mu, o zaman takip et O Kur'an'ı...
19. Sonra onun açıklaması da yine bize aittir.

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَۜ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ

Artık onlara fayda vermez (Ne?) | Şefaatçilerin şefaati | Onlara ne oluyor da? | Öğütten

مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾

Yüz çeviriciler | Sanki onlar | Eşeklerdir (Öyle eşekler ki?) | Ürkmüşler | Kaçmış (Neden kaçmış?) | Aslandan

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ اَنْ يُؤْتٰى صُحُفًا مُنَشَّرَةًۙ ﴿٥٢﴾ كَلَّاۜ

Bilakis istiyor (Kim?) | Her biri (Kimden?) | Onlardan (Ne istiyor?) | Kendisine verilmesini (Ne?) | Sahifeler (Öyle sahifeler ki?) | Açılmış | Asla!

بَلْ لَا يَخَافُونَ الْاٰخِرَةَۜ ﴿٥٣﴾ كَلَّٓا اِنَّهُ تَذْكِرَةٌۚ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾

Doğrusu korkmuyorlar (Neden?) | Ahiretten | Asla! | Muhakkak ki o | Öğüttür | Artık her kim | Dilerse | Onu düşünür

وَمَا يَذْكُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُۜ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

Ama düşünemezler | Ancak dilemesi hariç (Kimin?) | Allah'ın | O | Sakınılmaya layık olandır | Mağfirete layık olan da odur

سُورَةُ الْقِيٰمَةِ

مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ٤٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

لَٓا اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِۙ ﴿١﴾ وَلَٓا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ

Hayır | Yemin ederim (Neye?) | Kıyamet gününe | Hayır | Yemin ederim (Neye?) | Kendini kınayan nefse | Zannediyor mu? (Kim?)

الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلٰى قَادِرِينَ عَلٰٓى اَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾

İnsan (Neyi?) | Asla bir araya getiremeyeceğimizi (Neyi?) | Kemiklerini | Evet! (Nasıl?) | Gücümüz yetenler olduğumuz halde (Neye?) | Düzeltmeye (Neyi?) | Parmak uçlarını

بَلْ يُرِيدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهُۚ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِۜ ﴿٦﴾

Fakat istiyor (Kim?) | İnsan (Neyi?) | Yalanlamayı (Neyi?) | Önünü | Soruyor | Ne zamandır? (Ne?) | Kıyamet günü

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُۙ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُۙ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُۙ ﴿٩﴾ يَقُولُ

Artık kamaştığında (Ne?) | Göz | Ve tutulduğunda (Ne?) | Ay | Ve bir araya getirildiğinde (Ne?) | Güneş (Daha?) | Ve ay | Der (Kim?)

الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّۚ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَۜ ﴿١١﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّۜ

İnsan (Ne zaman?) | O gün (Ne der?) | Nerededir (Ne?) | Kaçacak yer? | Hayır! | Siper yok | Sadece Rabbinedir (Ne zaman?) | O gün (Ne?) | Varılıp durulacak yer

﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَۜ ﴿١٣﴾ بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهِ

Bildirilir (Kim?) | İnsan (Ne zaman?) | O gün (Ne bildirilir?) | Takdim ettiği | Ve geri bıraktığı | Doğrusu insan | Kendi aleyhine

بَصِيرَةٌۙ ﴿١٤﴾ وَلَوْ اَلْقٰى مَعَاذِيرَهُۜ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِۜ ﴿١٦﴾

Tanıktır | Öne sürse de (Neyi?) | Mazeretlerini | Kımıldatma (Neyle?) | Onunla (Neyi?) | Dilini (Niçin?) | Çarçabuk almak için (Neyi?) | Onu

اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْاٰنَهُۚ ﴿١٧﴾ فَاِذَا قَرَاْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهُۚ ﴿١٨﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُۜ ﴿١٩﴾

Şüphesiz bizim üzerimizedir (Ne?) | Onun kalbinde toplanması (Daha?) | Ve okunması | Artık onu okuduğumuzda | Takip et (Neyi?) | Onun okunuşunu | Sonra | Şüphesiz | Bizim üzerimizedir (Ne?) | Onun beyanı

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

Hayır! | Bilakis seviyorsunuz (Neyi?) | Acele olanı/dünyayı | Ve terk ediyorsunuz (Neyi?) | Ahireti | Yüzler var ki | O gün

نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ

Işıl ışıl parlar | Rablerine | Bakar | Yüzler de var ki | O gün | Asıktır | Anlar (Neyi?)

اَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾

Yapılacağını | Kendisine (Ne?) | Bel kemiğini kıran bir muamele | Hayır! | Can ulaştığında (Nereye?) | Köprücük kemiklerine | Ve denildiğinde (Ne?) | Kimdir? (Ne?) | Tedavi için okuyan

وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ

Ve anladığında (Neyi anladığında?) | Şüphesiz bu | Ayrılıştır | Ve dolandığında (Ne?) | Bacak (Neye?) | Bacağa | Sadece Rabbinedir (Ne zaman?) | O gün (Ne?)

الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٣٢﴾

Sevk | Fakat ne tasdik etti | Ne de namaz kıldı | Aksine yalanladı | Ve yüz çevirdi

ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰى اَهْلِهِ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ

Sonra da gitti (Nereye?) | Ailesinin yanına (Nasıl gitti?) | Böbürlenerek | Yakın olsun sana | Daha yakın olsun! | Sonra yine | Yakın olsun sana

فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً

Daha yakın olsun | Sanır mı? (Kim?) | İnsan (Ne sanır mı?) | Bırakılacağını (Nasıl?) | Başıboş | Değil miydi? (Ne?) | Bir damla su (Neden?)

مِنْ مَنِيٍّ يُمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ

Bir meniden ki | Dökülür | Sonra oldu (Ne oldu?) | Bir kan pıhtısı | Ve yarattı | Ve şekil verdi | Böylece yaptı (Neden?) | Ondan (Neyi yaptı?) | İki eşi (O iki eşten bedel?)

الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

Erkeği | Ve kadını | Değil midir? (Kim?) | Bu [zat] (Ne değil midir?) | Gücü yeten (Neye?) | Diriltmeye (Neyi?) | Ölüleri!

سُورَةُ الْاِنْسَانِ

مَدَنِيَّةٌ — آيَاتُهَا ٣١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ ح۪ينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَذْكُورًا ﴿١﴾ اِنَّا

Muhakkak | Geçti (Neden?) | İnsanın üstünden (Ne?) | Bir müddet (Neden?) | Uzun süreden | Ki olmamıştı (Ne olmamıştı?) | Bir şey ki | Anılan | Muhakkak biz

خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَبْتَل۪يهِ فَجَعَلْنَاهُ سَم۪يعًا بَص۪يرًا ﴿٢﴾ اِنَّا

Yarattık (Kimi?) | İnsan | Bir nutfeden ki | Katışık | Onu imtihan edeceğiz | Ve onu yaptık (Ne yaptık?) | İşiten | Gören | Muhakkak biz

هَدَيْنَاهُ السَّب۪يلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ سَلَاسِلَا

Ona gösterdik (Neyi?) | Yolu | İster şükreden olsun | İster çok nankör | Muhakkak biz | Hazırladık (Kime?) | Kafirlere (Ne hazırladık?) | Zincirler (Daha ne hazırladık?)

وَاَغْلَالًا وَسَع۪يرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

Ve demir halkalar (Daha ne hazırladık?) | Ve alevli ateş | Şüphesiz iyiler de | İçerler (Neden?) | Bir kadehten ki (Öyle kadeh ki) | Olmuştur (Ne?) | Karışımı (Ne olmuştur?) | Kâfur (Ondan bedel)

20. Hayır, hayır! Siz peşin olanı seviyorsunuz.
21. Ve ahireti bırakıyorsunuz.
22. Nice yüzler o gün ışıl ışıl parlar.
23. Rabbine bakar.
24. Nice yüzler de o gün (üzüntüden) ekşir, kararır.
25. Bel kemiklerini kıran bir felakete uğratılacaklarını anlarlar.
26. Hayır, hayır! Ne zaman ki, o can köprücük kemiklerine dayanır.
27. Ve: "Okuyup üfleyecek kim var?" denilir.
28. Ve o zaman tam bir ayrılış olduğunu sezer.
29. Ve el, ayak, bacak bacağa dolaşır.
30. O gün kişi yalnız Rabbinin huzuruna sevkedilir.
31. Fakat o ne sadaka verdi ne de namaz kıldı.
32. Ve fakat yalan dedi ve döndü.
33. Sonra da çalım sata sata ailesine gitti.
34. Gerektir sana o bela, gerek.
35. Evet, gerektir sana o bela gerek.
36. İnsan başıboş bırakılacağını mı sanır?
37. O dökülen meniden bir damla değil miydi?
38. Sonra bir alaka (döllenmiş bir yumurta) oldu, derken ona biçim verip yarattı, derken (uzuvlarını) düzenledi de,
39. Derken ondan da iki eşi yaptı, erkek ve dişi.
40. O, ölüleri diriltmeye kadir değil mi?

İNSÂN SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 31 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gerçekten insan üzerinden öyle uzun bir süre gelip geçti ki, o anılmaya değer bir şey bile değildi?
2. Çünkü biz o insanı bir takım katkılarla karıştırılmış bir nutfeden (meniden) yarattık. Onu evire çevire imtihan etmek üzere de, onu işiten ve gören biri yaptık.
3. Kuşkusuz biz ona yolu gösterdik, ister şükredici olsun, ister nankör kâfir...
4. Çünkü biz, kâfirler için zincirler, tomruklar ve bir de çılgın ateş hazırladık.
5. Haberiniz olsun hayır sahibi iyi insanlar, öyle dolgun bir kadehten içeceklerdir ki, karışımı kâfur olmuştur.

6. Bir çeşme ki, ondan Allah'ın kulları içer, güzel yollar açarak akıtırlar da onu akıtırlar...

7. Adaklarını yerine getirirler ve kötülüğü yaygın olan bir günden korkarlar.

8. Yoksula, yetime ve esire seve seve yemek yedirirler.

9. "Size ancak Allah rızası için yediriyoruz, sizden ne bir karşılık isteriz, ne de bir teşekkür...

10. Çünkü biz Rabbimizden korkarız, bir suratsız kara günden..." (derler.)

11. Allah da onları o günün şerrinden korur ve kendilerini bir parlaklıkla bir sevince erdirir.

12. Sabretmelerine karşılık onlara bir cennet ve bir ipek verir.

13. Orada koltuklar üzerine yaslanmışlardır. Orada ne (yakıcı) güneş görürler, ne de şiddetli soğuk.

14. Üzerlerine o cennet gölgeleri sarkmış ve (o cennetin) derilmiş meyveleri de önlerine bol bol konmuştur.

15. Hem gümüş kaplar ve billur küplerle çevrelerinde dolaşılır.

16. Gümüşten billurlar... Onları türlü türlü biçime koymuşlardır.

17. Ve orada katkısı zencefil olan bir kadeh sunulur.

18. Selsebil denilen bir çeşme...

19. Ve etraflarında ölümsüzlüğe erdirilmiş evlatlar dolaşır. Onları görünce saçılmış inciler sanırsın.

20. Gördüğün zaman orada, bir nimet ve pek büyük bir saltanat görürsün.

21. Üzerlerinde ince ve kalın ipekten yemyeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir içki sunmaktadır.

22. İşte bu, sizin için hazırlanmış bir mükâfat idi. Ve sizin gayretiniz şükranla karşılanmıştır.

23. Gerçekten biz Kur'an'ı sana parça parça indirdik.

24. O halde Rabbinin hükmünü vermesi için de sabret. Onlardan bir günahkâra veya nankörе itaat etme.

25. Rabbinin ismini hem sabah, hem akşam an.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْج۪يرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ

Bir pınar ki | İçer (Neden?) | Ondan | Allah'ın has kulları | Onu akıtırlar (Nasıl?) | Akıttıkça | Yerine getirirler (Neyi?) | Verdikleri sözü | Ve korkarlar (Neden?)

يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَط۪يرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّه۪ مِسْك۪ينًا

Bir günden ki | Olmuştur (Ne?) | Onun fenalığı (Ne olmuştur?) | Yaygın | Ve yedirirler (Neyi?) | Yemeği (Neye rağmen?) | Onu sevmelerine rağmen (Kime yedirirler?) | Miskine (Daha?)

وَيَت۪يمًا وَاَس۪يرًا ﴿٨﴾ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُر۪يدُ مِنْكُمْ جَزَٓاءً

Yetime (Daha?) | Ve esire | Sizi ancak yediriyoruz (Niçin?) | Allah'ın cemali için | Beklemiyoruz (Kimden?) | Sizden (Ne?) | Ne bir karşılık

وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَر۪يرًا ﴿١٠﴾ فَوَقٰيهُمُ

Ne de bir teşekkür? | Muhakkak ki biz | Korkarız (Kimden?) | Rabbimizden (Ne zaman?) | Asık suratlı bir günde (Öyle gün ki) | Şiddetli | Böylece onları korumuştur (Kim?)

اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰيهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزٰيهُمْ بِمَا صَبَرُوا

Allah (Neden korumuştur?) | Bu günün fenalığından | Ve onlara sunmuştur (Ne?) | Parlaklık (Daha ne vermiştir?) | Ve neşe | Ve onları mükâfatlandırmıştır (Neye karşılık?) | Sabretmelerine karşılık (Ne ile mükafatlandırmıştır?)

جَنَّةً وَحَر۪يرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِـ۪ٔينَ ف۪يهَا عَلَى الْاَرَٓائِكِ لَا يَرَوْنَ ف۪يهَا شَمْسًا

Cenneti (Daha?) | Ve ipek ile (Ne halde cennete girdirilmişlerdir?) | Yaslanıcılar oldukları halde (Nerede yaslanıcı oldukları halde?) | O cennette (Neye?) | Tahtlara (Daha ne halde cennete girdirilmişlerdir?) | Görmez oldukları halde (Nerede görmezler?) | O cennette (Ne görmezler?) | Ne [yakıcı] güneş

وَلَا زَمْهَر۪يرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْل۪يلًا ﴿١٤﴾

Ne de dondurucu soğuk (Daha ne halde cennete girdirilmişlerdir?) | Ve sarkmış olduğu halde (Kimin üzerine sarkmıştır?) | Onların üzerine (Onların üzerine sarkmıştır?) | Cennetin gölgeleri | Ve eğdirilmiştir (Ne?) | Cennetin meyveleri (Nasıl?) | Eğdirildikçe

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَار۪يرَا۬ ﴿١٥﴾ قَوَار۪يرَ مِنْ فِضَّةٍ

Ve etraflarında dolaştırılır (Ne?) | Kaplar (Neden?) | Gümüşten | Ve kâseler (Öyle kâseler ki) | Olmuştur (Ne?) | Billurlar | Billurlar ki | Gümüşten

قَدَّرُوهَا تَقْد۪يرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ ف۪يهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَب۪يلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا

Onları[n miktarını] belirlemişlerdir (Nasıl belirlemişlerdir?) | [Yeteri kadar] belirleyerek | Ve onlara içirilir (Nerede?) | O cennette (Ne?) | Bir kadeh ki | Olmuştur (Ne?) | Onun karışımı | Zencebil (Ondan bedel?) | Bir pınar ki

ف۪يهَا تُسَمّٰى سَلْسَب۪يلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ اِذَا رَاَيْتَهُمْ

Cennettedir | İsimlendirilir (Ne diye?) | <Selsebil> diye | Ve dolaşır (Nerede?) | Onların etrafında (Kim?) | Genç hizmetçiler ki | Ölümsüzler | Onları gördüğünde

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ﴿١٩﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَع۪يمًا وَمُلْكًا كَب۪يرًا ﴿٢٠﴾

Onları zannedersin (Ne zannedersin?) | İnciler ki | Dağılmış | Ve gördüğün zaman (Nerede?) | Orada | Görürsün | Bir nimet (Daha ne görürsün?) | Ve bir mülk ki | Büyük

عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَاِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّٓوا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقٰيهُمْ

Üstlerinde vardır (Üstlerinde ne vardır?) | İnce ipekli elbiseler (Öyle elbiseler ki) | Yeşil (Daha ne vardır?) | Parlak atlas[tan elbiseler vardır] | Ve süslenmişlerdir (Ne ile?) | Bileziklerle (Neden?) | Gümüşten | Ve onlara içirmiştir (Kim?)

رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَٓاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا

Rableri (Ne içirmiştir?) | Bir içecek ki | Tertemiz | Şüphesiz bu | Olmuştur (Kim için?) | Sizin için (Ne olmuştur?) | Bir mükafat | Ve olmuştur (Ne?) | Çalışmanız (Ne olmuştur?) | Teşekküre layık

﴿٢٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْز۪يلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

Muhakkak ki biz | Biz | İndirdik (Kime?) | Sana (Neyi?) | Kuran'ı (Nasıl?) | Parça parça indirerek | Artık sabret (Neye?) | Rabbinin hükmüne

وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَاَص۪يلًا ﴿٢٥﴾

Ve uyma (Kimden?) | Onlardan (Kime?) | Günahkâra | Veya | Kafire | Ve zikret (Neyi?) | Rabbinin ismini (Ne zaman?) | Sabah | Ve akşamüstü

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ يُحِبُّونَ

Geceden de | Secde et | Ona | Ve onu tesbih et (Ne zaman?) | Geceleyin (Nasıl?) | Uzun uzun | Şüphesiz bunlar | Seviyorlar (Neyi?)

الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَٓاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ

Acil olanı | Ve bırakıyorlar (Neyi?) | Önlerindeki (Önlerindekinden bedel?) | Bir günü ki | Ağır | Biz | Onları yarattık

وَشَدَدْنَٓا اَسْرَهُمْ وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَٓا اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

Ve pekiştirdik | Bağlarını | Ve dilersek | Değiştiririz (Neyi?) | Benzerlerini (Nasıl?) | Değiştirerek

اِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَٓاؤُنَ

Şüphesiz bu | Bir öğüttür | Artık her kim | Dilerse | Tutar (Neye?) | Rabbine (Ne tutar?) | Bir yol | Ve siz dilemezsiniz

اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ

Ancak dilemesi hariçtir (Kimin dilemesi?) | Allah'ın | Muhakkak ki Allah | Daima olmuştur (Ne olmuştur?) | Her şeyi bilen (Daha ne olmuştur?) | Hikmet sahibi | Girdirir (Kimi?)

مَنْ يَشَٓاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣١﴾

O kimseyi ki | Diliyor (Nereye girdirir?) | Rahmetine | Zalimlere | Hazırladı (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Bir azap ki | Can yakıcı

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ آيَاتُهَا ٥٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا

Andolsun gönderilenlere (Nasıl gönderilen?) | Birbiri ardınca | Esenlere (Nasıl?) | Estikçe | Yayanlara (Nasıl?) | Yaydıkça

﴿٣﴾ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾

Ayıranlara (Nasıl?) | Ayırdıkça | Sonra da iletenlere (Ne?) | Bir öğüt (Niçin?) | İkaz için | Veya uyarmak için

اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ

Şüphesiz size vaat edilen şey | Elbette gerçekleşecek | O zaman ki | Yıldızlar | Söndürülmüştür | Ve o zaman ki | Gök

فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ﴿١١﴾

Yarılmıştır | Ve o zaman ki | Dağlar | Savrulmuştur | Ve o zaman ki | Peygamberler | Bir vakitle toplanmıştır

لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

Hangi güne? | Ertelendiler (O günden bedel) | Hüküm gününe | Sana ne bildirdi? (Neyi?) | Hüküm gününün ne olduğunu?

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِينَ

Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların | Biz helak etmedik mi? (Kimi?) | Öncekileri | Sonra da | Onların peşine takarız (Kimi?) | Diğerlerini

﴿١٧﴾ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

İşte böyle | Yaparız (Kime?) | Suçlulara | Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların

26. Gecenin bir kısmında da O'na secde et ve gece O'nu uzun uzun tesbih et!

27. Çünkü onlar peşini severler ve önlerindeki ağır bir günü (kıyameti) bırakırlar.

28. Onları biz yarattık, kundaklarını biz bağladık. Dilediğimiz zaman da kılıklarını değiştiririz.

29. İşte bu bir öğüttür, dileyen Rabbine bir yol tutar.

30. Bununla beraber Allah dilemeyince, siz dilemezsiniz. Çünkü yegâne âlim, hikmet sahibi ancak Allah'tır.

31. O dilediğini rahmeti içine kor, zalimlere ise can yakıcı bir azap hazırlamıştır.

MÜRSELÂT SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 50 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Andolsun o birbiri ardınca gönderilenlere,

2. Derken büküp devirenlere,

3. Ve neşrederek yayanlara,

4. Derken seçip ayıranlara,

5. Sonra bir öğüt bırakanlara,

6. Gerek özür için olsun, gerek uyarı için...

7. Kuşkusuz size vaad olunan şey muhakkak olacaktır.

8. Hani o yıldızlar silindiği zaman.

9. Ve o gök açıldığı zaman,

10. Ve o dağlar savrulduğu zaman,

11. Ve o elçiler (ümmetleri hakkında şahitlik edecekleri) vakte erdirildikleri zaman,

12. Onlar hangi güne ertelendi?

13. Ayırım ve hüküm gününe...

14. Ayırım gününün ne olduğunu bilir misin?

15. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!

16. Öncekileri helâk etmedik mi?

17. Sonra arkalarına takacağız gerideikileri...

18. Biz suçluları öyle yaparız.

19. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!

20. Yaratmadık mı sizi bayağı bir sudan?
21. Onu sağlam bir yere yerleştirdik.
22. Belirli bir süreye değin.
23. Demek ki ölçmüşüz, demek ki biz ne güzel kadiriz.
24. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
25. Ve yeryüzünü bir toplanma yeri kılmadık mı?
26. Gerek diriler, gerekse ölüler için.
27. Ve orada, yüksek yüksek sabit dağlar oturtup da size tatlı bir su sunmadık mı?
28. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
29. (İnkârcılara o gün şöyle denilir:) Haydi, o yalan dediğiniz şeye gidin!
30. Haydi, gidin üç çatallı bir gölgeye.
31. Ne gölgelendirir, ne alevden korur.
32. Çünkü o öyle kıvılcımlar atacaktır ki, her biri bir saray gibi.
33. Sanki sarı sarı erkek deve sürüleri gibi.
34. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
35. Bugün dillerinin tutulacağı gündür.
36. Onlara izin de verilmez ki, özürlerini açıklasınlar.
37. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
38. Bu, işte o ayırt etme ve hüküm günü ki, topladık sizi ve öncekileri.
39. (Azaptan kurtulmanız için) bir hileniz varsa, atlatın beni!
40. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
41. Şüphesiz ki takva sahipleri, gölgelerde pınar başlarında,
42. Ve canlarının istediğinden meyveler içindedirler.
43. (Onlara): "Yaptığınız işlere karşılık yiyin, için, afiyet olsun." (denilir).
44. İşte biz iyi güzel iş yapanları böyle karşılarız!
45. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
46. Yiyin, zevklenin biraz, çünkü siz suçlu kimselersiniz…
47. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
48. Yerler, içerler de onlara: "Rükû edin!" denildiği zaman, rükû etmezler.
49. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
50. Artık bundan sonra hangi söze inanacaklar?

اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَٓاءٍ مَهٖينٍۙ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فٖى قَرَارٍ مَكٖينٍۙ ﴿٢١﴾
Biz sizi yaratmadık mı? (Neden?) | Bir sudan ki | Değersiz | Ve onu yerleştirdik (Nereye?) | Bir yere ki | Sağlam

اِلٰى قَدَرٍ مَعْلُومٍۙ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَاۗ فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ
Bir zamana kadar ki | Belirli | İşte biz güç yetirdik | Ve ne güzel | Güç yetirenleriz | Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların

﴿٢٤﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًاۙ ﴿٢٥﴾ اَحْيَٓاءً وَاَمْوَاتًاۙ ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فٖيهَا
Biz kılmadık mı? (Neyi?) | Yeryüzünü (Ne?) | Toplayan (Neyi?) | Dirileri (Daha?) | Ve ölüleri | Ve yaratmadık mı? (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne?)

رَوَاسِىَ شَامِخَاتٍ وَاَسْقَيْنَاكُمْ مَٓاءً فُرَاتًاۜ ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ
Sabit dağlar ki | Yüksek | Ve size içirmedik mi? | Bir su ki | Tatlı | Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların

﴿٢٨﴾ اِنْطَلِقُٓوا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَۚ ﴿٢٩﴾ اِنْطَلِقُٓوا اِلٰى ظِلٍّ
Gidin (Nereye?) | O şeye ki | Siz idiniz | O şeyi | Yalanlıyordunuz | Gidin (Nereye?) | Bir gölgeye ki

ذٖى ثَلٰثِ شُعَبٍۙ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلٖيلٍ وَلَا يُغْنٖى مِنَ اللَّهَبِۜ ﴿٣١﴾ اِنَّهَا تَرْمٖى بِشَرَرٍ
Üç parçaya sahiptir (Öyle gölge ki) | Ne gölgeliktir | Ne de korur (Neden?) | Alevden | Muhakkak ki o | Atar | Kıvılcımlar (Ne gibi kıvılcım atar?)

كَالْقَصْرِۚ ﴿٣٢﴾ كَاَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌۜ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿٣٤﴾
Saray gibi | O kıvılcımlar sanki | Birer devedir (Öyle develer ki) | Sarı renkli! | Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların

هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَۙ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
Bu | Konuşamayacakları gündür | İzin de verilmez (Kime?) | Onlara | Ki özür beyan etsinler | Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?)

لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿٣٧﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِۚ جَمَعْنَاكُمْ وَالْاَوَّلٖينَ ﴿٣٨﴾ فَاِنْ كَانَ
Yalanlayanların | İşte bu | Hüküm günüdür | Sizi topladık! (Daha kimi topladık?) | Ve öncekileri | Eğer varsa (Kim için?)

لَكُمْ كَيْدٌ فَكٖيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقٖينَ
Sizin için (Ne?) | Bir hile | Hemen bana hilenizi yapın | Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların | Şüphesiz takva sahipleri (NeredTedir?)

فٖى ظِلَالٍ وَعُيُونٍۙ ﴿٤١﴾ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَۜ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا
Gölgelerde (Takva sahipleri daha nerededirler?) | Ve pınar [baş-ları]dadırlar | Ve meyveler [içinde-dirler] (O meyveler nedendir?) | Canlarının çektiğinden | Yeyin | İçin (Nasıl?)

هَنٖيٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنٖينَ ﴿٤٤﴾
Afiyetle (Neye karşılık yeyin ve için?) | O şeye karşı ki | İdiniz (Ne?) | Yapıyordunuz | Şüphesiz biz | Böyle | Mükafatlandırırız (Kimi?) | Muhsinleri

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلٖيلًا اِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ
Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların | Yeyin | Ve zevklenin (Ne kadar?) | Azıcık | Çünkü siz | Suçlularsınız

﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ
Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların | Ve denildiği zaman (Kime?) | Onlara (Ne?) | Rükû edin | Rükû etmezler

﴿٤٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿٤٩﴾ فَبِاَيِّ حَدٖيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾
Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların | Artık hangi söze (Neden sonra?) | Ondan sonra | İnanacaklar

الجزء ٣٠

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ النَّبَإِ — آيَاتُهَا ٤٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ اَلَّذٖي هُمْ فٖيهِ مُخْتَلِفُونَ

Neden | Soruşup duruyorlar | Haberden mi? (Öyle haber ki?) | Büyük | Öyle kimseler ki | Onlar | O haber hakkında | Ayrılığa düşmektedirler

﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ

Hayır! | Yakında bilecekler | Sonra | Hayır! | Yakında bilecekler | Biz yapmadık mı? (Neyi?) | Yeryüzünü (Ne?)

مِهَادًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا

Bir döşek | Ve dağları | Birer kazık | Ve sizi yarattık (Nasıl?) | Çift çift | Yaptık (Neyi?)

نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

Uykunuzu (Ne?) | Dinlenme | Yaptık (Neyi?) | Geceyi (Ne?) | Bir örtü | Yaptık (Neyi?) | Gündüzü (Ne?) | Geçim zamanı

﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾

Bina ettik (Nereye?) | Üstünüze (Ne?) | Yedi (Öyle yedi ki?) | Sağlam | Yaptık (Ne?) | Kandil (Öyle kandil ki) | Parıl parıl parlayan

وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَنَبَاتًا

İndirdik (Neden?) | Yoğunlaşmışlardan (Ne indirdik?) | Bir su ki | Şarıl şarıl akan | Çıkartalım diye (Ne ile?) | O su ile | Taneler (Daha?) | Ve bitkiler (Daha ne çıkaralım diye?)

﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًا ﴿١٦﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مٖيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ

Ve bahçeler (Öyle bahçeler ki?) | Sarmaş dolaş | Şüphesiz hüküm günü (Nedir?) | Olmuştur (Ne?) | Belirlenmiş bir vakit | O gün ki | Üfürülür (Neye?)

فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا

Sûr'a | Siz de gelirsiniz (Nasıl gelirsiniz?) | Cemaat cemaat | Ve açılmıştır (Ne?) | Gökyüzü | Ve olmuştur (Ne olmuştur?) | Kapı kapı

﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

Ve yürütülmüştür (Ne?) | Dağlar | Ve olmuşlardır (Ne olmuşlardır?) | Serap | Şüphesiz cehennem | Olmuştur (Ne?) | Gözetler (Kimi gözetler olmuştur?)

﴿٢١﴾ لِلطَّاغٖينَ مَاٰبًا ﴿٢٢﴾ لَابِثٖينَ فٖيهَا اَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فٖيهَا

Azgınları (Daha ne olmuştur?) | Varılacak bir yer [olmuştur] (Nasıl?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | O cehennemde (Ne kadar?) | Çağlar boyunca | Tatmazlar (Nerede?) | O cehennemde (Ne?)

بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ اِلَّا حَمٖيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾

Ne bir serinlik | Ne de içecek bir şey | Sadece | Kaynar su (Daha?) | Ve irin [içerler] (Niçin?) | Bir karşılık olarak ki | Uygun

اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾

Zira onlar | İdiler | Ummazlardı (Ne ummazlardı?) | Hiçbir hesap | Ve yalanlamışlardı (Neyi?) | Ayetlerimizi (Nasıl yalanladılar?) | Yalanlamakla

وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزٖيدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

Ve her şey | Onları saydık (Nasıl?) | Yazarak | Tadın! | Bundan böyle size arttırmayacağız (Ne?) | Ancak azabı [artıracağız]

NEBE' SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
40 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hangi şeyden birbirlerine soruyorlar?
2. O büyük peygamberlik haberinden...
3. Ki onlar, onda görüş ayrılığına düşüyorlar.
4. Hayır, ileride bilecekler!
5. Hayır, hayır, ileride bilecekler!
6. Değil mi ki biz, yeryüzünü bir döşek yaptık.
7. Ve dağları da birer kazık yaptık.
8. Ve sizleri çift çift yarattık.
9. Ve uykunuzu bir dinlenme yaptık.
10. Ve geceyi bir örtü yaptık.
11. Ve gündüzü bir geçim zamanı yaptık.
12. Ve üstünüze yedi sağlam bina çattık.
13. Ve içlerine gösterişli parıl parıl bir kandil astık.
14. Ve o yoğun bulutlardan şarıl şarıl bir su indirdik.
15. Onunla taneler ve otlar çıkaralım diye...
16. Ve sarmaş dolaş bağlar bahçeler...
17. Şüphesiz ki, o ayırt etme günü belirlenmiş bir vakit olmuştur.
18. O gün ki, sur üfürülür, derken bölük bölük gelirsiniz.
19. Gök de açılmış, kapı kapı oluşmuştur.
20. Ve dağlar yürütülmüş, bir serap olmuştur.
21. Şüphesiz ki, cehennem bir gözetleme yeri olmuştur.
22. Azgınlar için bir son durak...
23. İçinde devirlerce kalacaklardır.
24. Orada ne bir serinlik tadacaklar, ne de bir içecek.
25. Yalnızca bir kaynar su ve irin.
26. Bir ceza ki, tam ona uygun...
27. Çünkü onlar, hiçbir hesap ummazlardı.
28. Ayetlerimizi yalanlaya yalanlaya büsbütün yalancı kesilmişlerdi.
29. Biz ise her şeyi tek tek sayıp bir kitaba geçirmişiz.
30. Artık tadınız, artık size azab artırmaktan başka bir şey yapacak değiliz!

31. Şüphesiz, takva sahipleri için bir kurtuluş ve istediğine kavuşma var.

32. Bahçeler var, bağlar var.

33. Ve turunç göğüslü, aynı yaşta genç kızlar var.

34. Ve dopdolu bir kadeh var.

35. Orada ne boş bir laf işitirler, ne de bir yalanlama...

36. Bir karşılık ki, Rabbinden bağış, yeter mi yeter...

37. O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir, Rahman'dır. O'na bir hitapta bulunma gücüne sahip olamazlar.

38. O gün ki, ruh ve melekler saf saf kıyama duracak. Rahman'ın izin verdiğinden başka hiç kimse konuşamaz, o (konuşan) da doğruyu söyler.

39. O gün gerçektir, o halde dileyen Rabbine varacak bir yol tutsun!

40. Çünkü biz sizi yakın bir azabı ile uyardık. O gün kişi ellerinin ne yapıp sunduğuna bakacak ve kâfir ise: "Ah ne olurdu ben bir toprak olsaydım!" diyecektir.

NAZİ'ÂT SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 46 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O daldırıp şiddetle çekip çıkaranlara,

2. Ve usulcacık çekenlere,

3. Ve yüzüp yüzüp gidenlere,

4. Derken yarışıp geçenlere,

5. Derken bir iş yürütenlere yemin olsun ki, (kıyamet var).

6. O gün ki, şiddetli sarsıntı sarsar.

7. Onu diğer bir sarsıntı izler.

8. O gün yürekler kaygıdan oynar.

9. Gözler kalkmaz saygıdan...

10. Diyorlar ki: " Biz gerçekten eski halimize döndürülecek miyiz?

11. Yâ, ufalanmış kemikler olduğumuz zaman öyle mi?"

12. Dediler ki: "Öyleyse o zararlı bir dönüş!"

13. Fakat o bir tek haykırıştır.

14. Bakarsın uyanmışlar, hepsi meydandadır.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝٣١ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝٣٢ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝٣٣

Şüphesiz takva sahipleri için vardır (Ne?) | Kurtuluş (Kurtuluştan bedel?) | Bahçeler (Daha?) | Ve üzüm bağları (Daha?) | Ve tomurcuk göğüslü | Yaşıt kızlar

وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝٣٤ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ۝٣٥ جَزَاءً

Ve kadeh ki | Dopdolu | İşitmezler (Nerede?) | Orada | Ne bir boş söz | Ne de bir yalan | Bir mükâfat olarak (Kimden?)

مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝٣٦ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

Rabbinden (Ondan bedel) | Bir bağış olarak (Öyle bağış ki) | Yeterince (Öyle rabbin ki?) | Göklerin Rabbi (Daha?) | Ve yerin (Daha?) | Ve ikisi arasında bulunanların

الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝٣٧ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰئِكَةُ صَفًّا

Rahman olan | Sahip olamazlar (Kime?) | O'na (Neye?) | Bir hitaba | O gün | Durur (Kim?) | Ruh (Daha?) | Ve melekler (Nasıl dururlar?) | Saf halinde

لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝٣٨ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ

Konuşamazlar | Ancak o kimse [konuşur] ki (Kime?) | İzin vermiştir | Ona (Kim?) | Rahman (Daha kim?) | Ve kişi söyler (Neyi?) | Doğruyu | İşte bu | Hak gündür

فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهِ مَآبًا ۝٣٩ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ

Artık her kim | Dilerse | Tutar (Ne?) | Rabbine varan | Bir yol | Doğrusu biz | Sizi uyardık! (Ne ile uyardık?) | Bir azapla ki | Yakın | O gün

يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝٤٠

Bakar (Kim?) | Kişi (Neye?) | Ol şeye ki | Takdim etti (Ne?) | Onun iki eli | Ve de der (Kim?) | Kafir | Ah! | Keşke ben | Olsaydım (Ne?) | Toprak!

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ النَّازِعَاتِ — آيَاتُهَا ٤٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝١ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ۝٢ وَالسَّابِحَاتِ

Andolsun söküp çıkaranlara (Nasıl?) | Boğarcasına | Çekenlere (Nasıl?) | Yavaşça çekerek | Yüzenlere (Nasıl?)

سَبْحًا ۝٣ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ۝٤ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۝٥

Yüzdükçe | Yarışanlara (Nasıl?) | Yarıştıkça | İdare edenlere (Neyi?) | İşi

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝٦ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝٧ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ

O günde | Sarsar (Ne?) | Sarsan | Ve onu izler (Ne?) | Onun peşinden gelen | Bir takım kalpler | O gün (Öyle kalpler ki)

وَاجِفَةٌ ۝٨ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝٩ يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ

Pek endişelidir | Onların gözleri | Korkudan eğilecektir | Hâlbuki diyorlar ki | Biz mi? | Döndürüleceğiz (Nereye?)

فِي الْحَافِرَةِ ۝١٠ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ۝١١ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ

Eski hale? | Olduğumuz zaman mı? (Ne?) | Kemikler ki | Unufak olmuş | Dediler ki | Bu | O zaman | Dönüştür (Nasıl?)

خَاسِرَةٌ ۝١٢ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝١٣ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝١٤

Zararlı | Doğrusu o sadece | Bir haykırıştır (Öyle haykırış ki) | Sadece bir kere | Birdenbire onlar | Meydandadırlar

هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ مُوسٰىۢ ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰيهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًىۚ

Tuva'da | Kutsal vadide (Ondan bedel?) | Rabbi (Nerede?) | Ona hitap etmişti (Kim?) | Hani | Musa'nın haberi | Sana geldi mi?

﴿١٦﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰىۙ ﴿١٨﴾

Arınmaya | Niyetin var mı? (Neye?) | Ve de ki | Çok azdı | Çünkü o | Firavun'a | Git (Kime?)

وَاَهْد۪يَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰىۚ ﴿١٩﴾ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰىۘ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ

Fakat yalanladı | En büyük mucizeyi | Ve ona gösterdi (Neyi?) | Böylece korkasın | Rabbine | Seni ulaştırayım (Kime?)

وَعَصٰىۘ ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰىۘ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰىۘ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا۬

Ben | Ve dedi ki | Seslendi | Ve derhal topladı da | Koşarak | Sonra sırt çevirdi (Nasıl?) | Ve isyan etti

رَبُّكُمُ الْاَعْلٰىۘ ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰىۜ ﴿٢٥﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ

Şüphesiz ki bunda | Ve ilkinin | Sonuncusunun cezası olarak (Daha?) | Allah (Ne olarak cezalandırdı?) | Böylece onu yakaladı (Kim?) | Sizin en yüce rabbinizim

لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشٰىۜ ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقاً اَمِ السَّمَٓاءُۜ بَنٰيهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ

Yükseltti (Neyi?) | Onu bina etti | Gökyüzü mü? | Yoksa | Yaratılış cihetinden | Daha zorsunuz (Ne cihetinden?) | Siz mi? | Korkar | O kimse için ki | Elbette ibret vardır (Kim için?)

سَمْكَهَا فَسَوّٰيهَاۙ ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ

Yeri de | Gündüzünü | Çıkardı (Neyi?) | Gecesini | Karарttı (Neyi?) | Ve ona düzen verdi | Boyunu

بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰيهَاۜ ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَٓاءَهَا وَمَرْعٰيهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ

Ve dağları | Otlağını | Suyunu (Daha neyi çıkardı?) | O yerden (Neyi?) | Çıkardı (Neden?) | Döşedi | Bundan sonra

اَرْسٰيهَاۙ ﴿٣٢﴾ مَتَاعاً لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْۜ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الطَّٓامَّةُ الْكُبْرٰىۘ

Büyük felaket | Her şeyi basan | Fakat geldiğinde (Ne?) | Ve hayvanlarınıza | Size (Daha?) | Fayda olsun diye | Yerleştirdi (Niye böyle yaptı?)

﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰىۙ ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَح۪يمُ لِمَنْ يَرٰى

Görüyor | O kimse için ki | Cehennem (Kim için?) | Ve ortaya çıkarıldığında (Ne?) | Peşinde koştu | Ol şey ki | İnsan (Neyi hatırladığı günde?) | Hatırlar (Kim?) | O günde

﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰىۙ ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۙ ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَح۪يمَ هِيَ

O | Kuşkusuz cehennem | Dünya hayatını | Ve tercih etti (Neyi?) | Azgınlık etti (Daha?) | O kimseye gelince ki

الْمَأْوٰىۜ ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّه۪ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰىۙ ﴿٤٠﴾

Tutkulardan | Nefsi (Neden?) | Ve alıkoydu (Neyi?) | Rabbinin makamından (Daha?) | Korktu (Neden?) | Ve o kimseye gelince ki | Varılacak yerdir

فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰىۜ ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَاۜ ﴿٤٢﴾

Onun gerçekleşmesi? | Ne zamandır? (Ne?) | Kıyametten (Ne diye?) | Sana soruyorlar (Neden?) | Varılacak yerdir | O | Kuşkusuz cennet

ف۪يمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَاۜ ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَاۜ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُنْذِرُ

Uyarıcısın (Kimi?) | Sen sadece | Onun sonu | Rabbine varır (Ne?) | Onu anlatmaktan | Sen (Neden?) | Nerdesin

مَنْ يَخْشٰيهَاۜ ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾

Bir kuşluk vakti kadar [kalmışlardır] | Yahut | Sadece bir gece | Kalmamışlar | Onu görecekleri gün | Sanki onlar | Kıyametten korkar | O kimseyi ki

15. Sana Musa'nın kıssası geldi ya?
16. O zaman ki, Rabbi ona o mukaddes vadi Tuva'da seslenmişti:
17. "Haydi git Firavun'a, çünkü o pek azdı."
18. De ki: "İster misin temizlenesin?
19. Ve sana Rabbini nasıl tanıyacağını öğreteyim de, (O'nun gazabından, cezalandırmasından korkup) saygı duyasın.
20. Vardı ona, o büyük mucizeyi de gösterdi.
21. Fakat o, yalanladı ve isyan etti.
22. Sonra koşarak gerisin geri gitti.
23. Derken kalabalığını toplayıp bağırdı!
24. "Benim en yüce Rabbiniz." dedi.
25. Allah da onu tuttu, ahiret ve dünya azabıyla cezalandırıverdi.
26. Şüphesiz ki, bunda saygı duyacaklar için bir ibret vardır.
27. Siz mi yaratılışça daha çetinsiniz, yoksa gökyüzü mü? O Allah onu bina etti.
28. Boyuna yükseklik verdi, düzenine koydu.
29. Gecesini kararttı, kuşluğunu çıkardı.
30. Ondan sonra da yeryüzünü döşedi.
31. Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.
32. Ve dağlarını oturttu.
33. Sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için.
34. Fakat o en büyük belâ (kıyamet) geldiği zaman,
35. O insanın neye koştuğunu anlayacağı gün,
36. Ve gören kimseler için cehennem hortlatıldığı zaman,
37. Artık her kim azgınlık etmiş,
38. Dünya hayatını tercih etmişse,
39. Kuşkusuz onun varacağı yer cehennemdir.
40. Her kim de Rabbinin makamından korkmuş, nefsini kötü arzulardan engellemişse,
41. Kuşkusuz onun varacağı yer cennettir.
42. Sana o saatten soruyorlar: "Ne zaman demir atması?" (diye).
43. Onu anlatmak senin görevin değildir.
44. Rabbine aittir onunla ilgili bütün bilgi.
45. Sen, ancak O'ndan korkacaklar için bir uyarıcısısın!
46. Onu (kıyameti) görecekleri gün onlar, (dünyada) sanki bir akşam veya bir kuşluğundan başka durmamışa döneceklerdir.

ABESE SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
42 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O yüzünü ekşitti ve döndü.
2. Çünkü ona âmâ geldi.
3. Ne bilirsin, o belki temizlenecek.
4. Veya öğüt belleyecek de, o öğüt kendisine fayda verecek.
5. Ama ihtiyaç duymayana gelince,
6. Sen ona yöneliyorsun.
7. Onun temizlenmemesinden sana ne!
8. Ve fakat sana can atarak gelen,
9. Derin bir saygı duyarak gelmişken,
10. Sen ona ilgi göstermiyorsun.
11. Hayır, hayır, sakın! Çünkü o (Kur'an) bir öğüttür.
12. Şimdi onu, dileyen iyice düşünsün.
13-14. (O) değer verilir, yüksek tutulur temiz sayfalardadır,
15-16. Şerefli, takva sahibi yazıcıların ellerinde.
17. O kahrolası insan ne nankör şey!
18. O yaratan, onu hangi şeyden yarattı?
19. Bir damla sudan yarattı da, ona biçim verdi.
20. Sonra ona yolunu kolaylaştırdı.
21. Sonra onu öldürdü de kabre gömdürdü.
22. Sonra dilediği zaman onu diriltecektir.
23. Hayır, hayır... Doğrusu o, hiç O'nun emrini tam yerine getirmedi.
24. Bir de o insan yediğine baksın!
25. Biz o suyu, bir döküş dökmekteyiz.
26. Sonra o yeryüzünü bir yarış (iyiden iyiye) yarmaktayız.
27. Bu şekilde orada daneler,
28. Üzümler, yoncalar,
29. Zeytinlikler ve hurmalıklar,
30. Ufukları kaplamış güzel bahçeler,
31. Meyveler, çayırlar (ve daha) neler yetiştirmekteyiz.
32. Sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için.
33. Ama kulakları sağır edecesine haykıracak olan o ses, (o gürültüsünü dinletecek bela) geldiği zaman,

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ عَبَسَ — آيَاتُهَا ٤٢

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan
عَبَسَ	Yüzünü ekşitti
وَتَوَلّٰىۙ ﴿١﴾	Ve sırtını döndü (Niye?)
اَنْ جَٓاءَهُ	Ona geldi diye (Kim?)
الْاَعْمٰىۜ ﴿٢﴾	Kör biri
وَمَا يُدْر۪يكَ	Sana ne bildiriyor?
لَعَلَّهُ	Belki de o
يَزَّكّٰىۙ ﴿٣﴾	Arınacak
اَوْ	Ya da
يَذَّكَّرُ	Öğüt alacak
فَتَنْفَعَهُ	Ve ona fayda verecek (Ne?)
الذِّكْرٰىۜ ﴿٤﴾	Öğüt
اَمَّا مَنِ	Ama o kimseye gelince ki
اسْتَغْنٰىۙ ﴿٥﴾	İstiğna etti
فَاَنْتَ	Sen
لَهُ	Ona
تَصَدّٰىۜ ﴿٦﴾	Yöneliyorsun
وَمَا عَلَيْكَ	Senin aleyhine olan nedir? (Neden?)
اَلَّا يَزَّكّٰىۜ ﴿٧﴾	Onun arınmamasından
وَاَمَّا مَنْ	Ama o kimseye gelince ki
جَٓاءَكَ	Sana geldi (Nasıl?)
يَسْعٰىۙ ﴿٨﴾	Koşarak (Nasıl koşuyor?)
وَهُوَ	Hem de o
يَخْشٰىۙ ﴿٩﴾	Korkuyor
فَاَنْتَ عَنْهُ	Sen ona
تَلَهّٰىۚ ﴿١٠﴾	Aldırmıyorsun
كَلَّٓا	Hayır!
اِنَّهَا	Çünkü o
تَذْكِرَةٌۚ ﴿١١﴾	Bir öğüttür
فَمَنْ	Artık her kim
شَٓاءَ	Dilerse
ذَكَرَهُۢ ﴿١٢﴾	Onu düşünür
ف۪ي صُحُفٍ	O sayfalardadır (Öyle sayfalar ki)
مُكَرَّمَةٍۙ ﴿١٣﴾	Çok değerli
مَرْفُوعَةٍ	Yükseltilmiş
مُطَهَّرَةٍۙ ﴿١٤﴾	Tertemiz tutulmuş
بِاَيْد۪ي سَفَرَةٍۙ ﴿١٥﴾	Kâtiplerin ellerindedir (Öyle katipler ki?)
كِرَامٍ	Değerli
بَرَرَةٍۜ ﴿١٦﴾	Çok iyi
قُتِلَ	Kahrolası
الْاِنْسَانُ	İnsan!
مَٓا اَكْفَرَهُۜ ﴿١٧﴾	Onu küfre ne götürdü?
مِنْ اَيِّ شَيْءٍ	Hangi şeyden
خَلَقَهُۜ ﴿١٨﴾	Onu yarattı?
مِنْ نُطْفَةٍۜ	Bir damla meniden
خَلَقَهُ	Onu yarattı
فَقَدَّرَهُۙ ﴿١٩﴾	Ve onu takdir etti
ثُمَّ السَّب۪يلَ	Sonra da yolu
يَسَّرَهُۙ ﴿٢٠﴾	Onu kolaylaştırdı
ثُمَّ اَمَاتَهُ	Sonra onu öldürdü de
فَاَقْبَرَهُۙ ﴿٢١﴾	Kabre koydurdu
ثُمَّ اِذَا شَٓاءَ	Sonra dilediği zaman
اَنْشَرَهُۜ ﴿٢٢﴾	Onu diriltir
كَلَّا	Hayır!
لَمَّا يَقْضِ	Yerine getirmedi (Neyi?)
مَٓا	Ol şeyi
اَمَرَهُۜ ﴿٢٣﴾	Ona emrettiği
فَلْيَنْظُرِ	Bir baksın! (Kim?)
الْاِنْسَانُ	İnsan (Neye?)
اِلٰى طَعَامِه۪ۙ ﴿٢٤﴾	Yemeğine
اَنَّا صَبَبْنَا	Doğrusu biz döktük (Neyi?)
الْمَٓاءَ	Suyu (Nasıl?)
صَبًّاۙ ﴿٢٥﴾	Döktükçe
ثُمَّ شَقَقْنَا	Sonra yardık (Neyi?)
الْاَرْضَ	Yeri (Nasıl?)
شَقًّاۙ ﴿٢٦﴾	Yardıkça
فَاَنْبَتْنَا	Böylece bitirdik (Nerede?)
ف۪يهَا	Orada (Ne bitirdik?)
حَبًّاۙ ﴿٢٧﴾	Taneli ekinler
وَعِنَبًا	Üzümler
وَقَضْبًاۙ ﴿٢٨﴾	Yoncalar
وَزَيْتُونًا	Zeytinlikler
وَنَخْلًاۙ ﴿٢٩﴾	Ve hurmalıklar
وَحَدَٓائِقَ	Ve bahçeler ki
غُلْبًاۙ ﴿٣٠﴾	İri ve sık ağaçlı
وَفَاكِهَةً	Ve meyveler
وَاَبًّاۙ ﴿٣١﴾	Ve çayırlar (Tüm bunları niye bitirdik?)
مَتَاعًا	Fayda olsun diye (Kime?)
لَكُمْ	Size (Daha?)
وَلِاَنْعَامِكُمْۜ ﴿٣٢﴾	Ve hayvanlarınıza
فَاِذَا جَٓاءَتِ	Artık geldiğinde (Ne?)
الصَّٓاخَّةُۘ ﴿٣٣﴾	O sayha

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّهِ وَاَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

O günde | Kaçar (Kim?) | Kişi (Kimden?) | Kardeşinden (Daha?) | Annesinden (Daha?) | Babasından (Daha?) | Eşinden (Daha?) | Ve oğullarından

﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

Herkes için vardır (Kimden?) | Onlardan | O gün | Bir durum/ iş ki | Ona yeter | Bir takım yüzler | O gün

مُسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا

Parlaktır (Daha nedir?) | Güleç (Daha?) | Ve sevinçlidir | Bir takım yüzler de | O gün | Üzerinde

غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

Toz vardır | Onları bürür (Ne?) | Bir katran | İşte bunlar | Onlar | Kafirler | Günahkârlardır

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ التَّكْوِيرِ — آيَاتُهَا ٢٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾

Güneş | Dürüldüğünde | Yıldızlar | Bulandığında

وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوشُ

Dağlar | Yürütüldüğünde | On aylık gebe develer | Başıboş bırakıldığında | Vahşi hayvanlar

حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ

Bir araya toplandığında | Denizler | Kaynatıldığında | Ruhlar

زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْؤُدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾

Çiftleştirildiğinde | Ve diri diri gömülen kıza | Sorulduğunda (Ne diye sorulduğunda?) | Hangi günah sebebiyle | Öldürüldü

وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا السَّمَاۤءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾

Ve defterler | Açıldığında | Gökyüzü | Sıyrıldığında

وَاِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ

Ve cehennem | Kızıştırıldığında | Ve cennet | Yaklaştırıldığında | Bilir (Kim?) | Kişi (Neyi bilir?)

مَٓا اَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ اَلْجَوَارِ الْكُنَّسِ

Ne hazırladığı | Artık yemin ederim (Neye yemin ederim?) | Gizlenen yıldızlara | Akıp akıp | Yuvasına girenlere

﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُ

Ve geceye | Yöneldiğinde | Ve sabaha | Nefeslendiğinde/ ağarmaya başladığında | Muhakkak ki o

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

Öyle bir elçinin sözüdür ki | Değerlidir (Yine öyle elçi ki?) | Kuvvet sahibi | Arş sahibinin yanında | Pek itibarlıdır

34. O kaçacağı gün, kişinin kardeşinden,

35. Ve anasından, babasından,

36. Ve eşinden ve oğullarından...

37. Onlardan her kişinin o gün başından aşan bir işi vardır.

38 Yüzler vardır o gün ışılar,

39. Güler, sevinir.

40. Yüzler de vardır, o gün üzerini toz toprak kaplamıştır.

41. Onu bir kara sarar.

42. İşte onlar, o kâfirler ve günahkârlardır.

TEKVÎR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
29 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O güneş dürüldüğü zaman,

2. Ve yıldızlar bulandığı zaman,

3. Ve dağlar yürütüldüğü zaman,

4. Ve kıyılmaz mallar bırakıldığı zaman,

5. Ve vahşi hayvanlar bir araya toplandığı zaman,

6. Ve denizler ateşlendiği zaman,

7. Ve canlar eşleştirildiği zaman.

8-9. Ve: "O diri gömülen (kız çocuğu), hangi günahla öldürüldü?" (diye) sorulduğu zaman,

10. Ve defterler açıldığı zaman,

11. Ve gök sıyrıldığı zaman,

12. Ve cehennem kızıştırıldığı zaman,

13. Ve cennet yaklaştırıldığı zaman,

14. (İşte o zaman) her bir nefis ne hazırladığını anlar.

15. Şimdi yemin ederim o sinenlere,

16. O akıp akıp yuvasına girenlere,

17. Ve yöneldiği zaman o geceye,

18. Ve nefeslendiği zaman o sabaha ki,

19. Kuşkusuz o (Kur'an), şerefli bir elçinin getirdiği sözdür.

20. Bir elçi ki, pek kuvvetli, pek sağlam, Arş'ın sahibinin katında itibarlıdır.

21. Orada itaat olunandır, güvenilendir.

22. Yoksa arkadaşınız deli değildir.

23. Vallahi onu (Cebrail'i) açık ufukta gördü.

24. Ve o, gayb üzerine kıskanılır değildir.

25. Ve o (Kur'an), kovulmuş şeytanın sözü değildir.

26. Siz nereye gidiyorsunuz?

27. O, ancak akıl sahibi herkes için bir öğüttür,

28. İçinizden dosdoğru olmayı dileyenler için.

29. Fakat o âlemlerin Rabbi olan Allah dilemeyince, siz dileyemezsiniz.

İNFİTÂR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
19 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gök çatladığı zaman,

2. Ve yıldızlar döküldüğü zaman,

3. Ve denizler akıtıldığı zaman,

4. Ve kabirler deşildiği zaman,

5. Her nefis neyi sunduğunu ve neyi ertelediğini bilir.

6. Ey insan! O ihsanı bol olan Rabbine karşı seni ne aldattı?

7. Ki seni yarattı, düzenine koydu, dengeli ve ölçülü kıldı.

8. Dilediği herhangi bir şekilde seni oluşturdu.

9. Hayır, hayır! Doğrusu siz dini yalanlıyor, cezaya inanmıyorsunuz.

10. Hâlbuki üzerinizde gözcüler var.

11. Şerefli yazıcılar...

12. Her ne yaparsanız, biliyorlar.

13. Şüphesiz ki iyiler, nimet içindedir.

14. Ve şüphesiz kötüler de cehennemdedirler.

15. Din günü ona yaslanacaklardır.

16. Ve ondan çıkacak da değillerdir.

17. Ve bildin mi nedir din günü?

18. Evet, bildin mi nedir din günü?

19. O gün ki, kimse, kimse için bir şey yapma gücüne sahip olamaz ve o gün emir yalnız Allah'ındır.

مُطَاعٍ ثَمَّ اَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ

Orada ona itaat edilir | Güvenilendir | Arkadaşınız değildir (Arkadaşınız ne değildir?) | Deli | Andolsun ki onu gördü (Nerede gördü?)

بِالْاُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ

Apaçık ufukta | O değildir | Gayb hakkında (Ne değildir?) | Kıskanç/esirgeyici | Ve o değildir (Ne değildir?) | Şeytanın sözü (Öyle şeytan ki?)

رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَاَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ

Kovulmuş | O halde nereye | Gidiyorsunuz? | O değildir | Sadece bir öğüttür (Kim için?) | Alemler için (Ondan bedel?) | O kimse için ki (Kimden?) | Diledi (Ne diledi?) | Sizden

اَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاؤُنَ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

Dosdoğru olmayı | Fakat siz dileyemezsiniz | Ancak dilerse [olur] (Kim?) | Allah | Âlemlerin Rabbi

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ — آيَاتُهَا ١٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾

Gökyüzü | Çatladığında | Yıldızlar | Döküldüğünde

وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ

Denizler | Akıtıldığında | Kabirler | Deşildiğinde | Bilir (Kim?) | Kişi (Neyi bilir?)

مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾

Takdim ettiğini (Daha?) | Ve geciktirdiğini | Ey insan! | Seni ne aldattı (Kime karşı?) | İhsanı bol Rabbine karşı

اَلَّذِي خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي اَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ

Ki o seni yarattı | Ve sana düzgün bir şekil verdi | Ve seni dengeli hale getirdi | Herhangi bir surette (Öyle suret ki) | Diledi | Seni terkip etti birleştirdi

﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا

Hayır! | Doğrusu siz yalanlıyorsunuz (Neyi?) | Dini | Halbuki sizin üzerinizde | Gözcüler var | Çok değerliler

كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

Katipler | Bilirler (Neyi?) | Sizin yaptıklarınızı | Şüphesiz iyiler (Nedirler?) | Elbette nimet içindedirler

وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا

Ve şüphesiz facirler | Elbette cehennemdedirler | Oraya girerler (Ne zaman?) | Din günü | Ve onlar değildir (Neden?) | O cehennemden

بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

Kaybolacaklar | Sana ne bildirdi? | Din günü nedir? | Sonra sana ne bildirdi? | Din günü nedir?

﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـًٔا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ﴿١٩﴾

O gün | Sahip olamaz (Kim?) | Hiç kimse (Kim için?) | Hiç kimse için (Neye?) | Hiçbir şeye | Emir | O gün | Allah'a aittir

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ آيَاتُهَا ٣٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahim olan | Rahman olan | Allah'ın adıyla [başlarım]

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّف۪ينَۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَۘ ﴿٢﴾

Tam yaparlar | İnsanlardan | Ölçüp aldıklarında (Kimden?) | Ki onlar | Eksik tartanların | Vay haline! (Kimin vay haline?)

وَاِذَا كَالُوهُمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَۜ ﴿٣﴾ اَلَا يَظُنُّ اُو۬لٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَۙ

Diriltileceklerdir (Niçin?) | Şüphesiz kendileri | Bunlar (Neyi?) | Yoksa sanmıyor mu? (Kim?) | Eksik tutarlar | Onlara tartıklarında | Ya da | Onlara ölçtüklerinde

﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظ۪يمٍۙ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَم۪ينَۜ ﴿٦﴾ كَلَّا

Hayır | Alemlerin Rabbi için | İnsanlar (Kim için kalkarlar?) | Kalkar (Kim?) | O günde | Büyük | Bir gün için ki

اِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَف۪ي سِجّ۪ينٍۜ ﴿٧﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا سِجّ۪ينٌۜ ﴿٨﴾ كِتَابٌ

Bir kitaptır ki | Siccin'in nedir? | Sana ne bildirdi? (Neyi?) | Şüphesiz Siccin'dedir | Muhakkak ki günahkârların yazısı

مَرْقُومٌۜ ﴿٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَۙ ﴿١٠﴾ اَلَّذ۪ينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدّ۪ينِۜ

Din gününü | Yalanlarlar (Neyi?) | Ki onlar | Yalanlayanların | O günde (Kimin vay haline?) | Vay haline! | Yazılmış

﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِه۪ٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَث۪يمٍۙ ﴿١٢﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ

Der ki | Ayetlerimiz | Ona (Ne?) | Okunduğunda (Kime?) | Günahkar | Her haddi aşan (Öyle haddi aşan ki?) | Ancak [yalanlar] | O günü | Halbuki yalanlamaz (Neyi?)

اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَۜ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

Kazanıyorlar | İdiler | O şey ki | Kalplerini (Ne?) | Karattı (Neyi?) | Bilakis | Hayır! | Eskilerin masalları

كَلَّٓا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَۜ ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَح۪يمِۜ

Elbette alevli ateşe girenlerdir | Onlar şüphesiz | Sonra | Mahrum kalmış kimselerdir | O günde | Rablerinden | Şüphesiz onlar | Hayır

﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَۜ ﴿١٧﴾ كَلَّٓا اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ

Şüphesiz iyilerin kitabı | Hayır | Yalanlıyorsunuz | Onu | Siz oldunuz (Ne?) | Öyle bir azaptır ki | İşte bu | Denilecektir | Sonra

لَف۪ي عِلِّيّ۪ينَۜ ﴿١٨﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَۜ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌۙ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ

Ona şahitlik eder (Kim?) | Yazılmış | Bir kitaptır ki | İlliyyin'in nedir? | Sana ne bildirdi? (Neyi?) | Elbette İlliyyin'dedir

الْمُقَرَّبُونَۜ ﴿٢١﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَف۪ي نَع۪يمٍۙ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْاَرَٓائِكِ يَنْظُرُونَۙ

Seyrederler | Tahtlar üzerinde | Elbette nimet içindedirler | Şüphesiz iyiler | [Allah'a] yaklaştırılmışlar

﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ ف۪ي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّع۪يمِۚ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَح۪يقٍ

Halis içkiden ki | Onlara içirilir (Neden?) | Nimetin parıltısını/neşesini | Yüzlerinde (Neyi?) | Tanır görürsün (Nerede?)

مَخْتُومٍۙ ﴿٢٥﴾ خِتَامُهُ مِسْكٌۜ وَف۪ي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَۜ ﴿٢٦﴾

Yarışanlar | Yarışsın (Kim?) | İşte bunda | Misktir | Onun sonu | Mühür vurulmuştur

MUTAFFİFÎN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
36 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ölçü ve tartıda hile yapanların vay haline!

2. Onlar insanlardan bir şey ölçüp aldıkları zaman ölçüyü tam yaparlar.

3. (Kendilerinden) onlara ölçtükleri veya tarttıkları zaman ise eksiltirler.

4-5. Onlar, büyük bir gün için diriltileceklerini sanmıyorlar mı?

6. O gün ki, insanlar âlemlerin Rabbi için (kabirlerinden) kalkacaklar.

7. Hayır, hayır! Çünkü günahkârların yazısı, muhakkak "Siccîn"dedir.

8. Bildin mi Siccin nedir?

9. Açık açık yazılmış bir kitaptır.

10. Vay haline o gün, o yalan diyenlerin!

11. O din gününü yalanlayanların.

12. Ki, onu ancak her bir haddini aşkın, günaha düşkün yalanlar.

13. Karşısında ayetlerimiz okunduğunda: "Öncekilerin masalları!" dedi.

14. Hayır, hayır! Fakat onların kazançları, kalplerinin üzerinde pas oluşturmuştur!

15. Hayır, hayır! Muhakkak onlar, o gün Rablerini görmekten mahrum kalacaklardır.

16. Sonra onlar, mutlaka cehenneme yaslanacaklar.

17. Sonra da onlara: "İşte bu, sizin yalanlayıp durduğunuz!" denilecek.

18. Hayır, hayır! Çünkü iyilerin yazısı İlliyyûn'dadır.

19. Bildin mi nedir İlliyyûn?

20. Açık açık yazılmış bir kitaptır.

21. Ki ona, (Allah'a) yaklaştırılmış (melekler) şahit olurlar.

22. Haberiniz olsun ki, iyiler muhakkak nimet içindedir.

23. Koltuklar üzerinde bakarlar.

24. Yüzlerinde nimet ve mutluluğun parıltısını tanırsın.

25. Onlara, (ağzı) mühürlü halis bir içkiden sunulur.

26. (İçildiği zaman) onun sonu bir misk (gibi) kokar. İşte ona imrensin, artık imrenenler!

27. Hem karışımı Tesnim'dendir.

28. Bir çeşme ki, (Allah'a) yaklaştırılmış olanlar (yalnız) onu içerler.

29. Evet, o günah işleyenler, iman edenlere gülüyorlardı.

30. Ve onlara uğradıkları zaman birbirlerine göz kırpıyorlardı.

31. Ve evlerine döndükleri zaman zevklenerek dönüyorlardı.

32. Ve onları gördükleri zaman: "Haa, işte bunlar sapıklar!" diyorlardı.

33. Hâlbuki bunlar, onların üzerine gözcü olarak gönderilmemişlerdi.

34. İşte bugün de iman edenler, kâfirlere gülecekler.

35. Koltuklar üzerinde bakıp seyredecekler.

36. Nasıl, kâfirler yaptıklarının cezasını buldular mı?

İNŞİKÂK SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 25 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gök yarıldığı,

2. Ve Rabbini dinleyip O'na yaraşır şekilde boyun eğdiği zaman,

3. Ve yer uzatıldığı,

4. Ve içindekini atıp boşaldığı,

5. Ve Rabbini dinleyip O'na yaraşır şekilde boyun eğdiği zaman,

6. Ey insan, sen gerçekten Rabbine doğru çabalar da çabalar ve sonunda O'na kavuşursun.

7. O zaman kitabı sağ eline verilen,

8. Kolay bir hesap ile hesaba çekilir.

9. Ve sevinçli olarak ailesine gider.

10. Ama kitabı "arkasında" verilen ise,

11. "Helâk!" diye çağırır.

12. Ve alevli ateşe yaslanır.

13. Çünkü o (dünyada iken), ailesi içinde sevinçli idi.

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْن۪يمٍۙ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَۜ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ

Onun karışımı | Tesnim'dendir | Bir kaynak ki | İçer (Neyi?) | Onu | [Allah'a] yakınlaştırılmış olanlar | Şüphesiz o kimseler ki

اَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا يَضْحَكُونَۘ ﴿٢٩﴾ وَاِذَا مَرُّوا بِهِمْ

Günah işlediler | İdiler | O kimselere ki | İman ettiler (Ne idiler?) | Gülüyorlardı | Ve uğradığında (Kime?) | Onlara

يَتَغَامَزُونَۘ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِه۪ينَۘ ﴿٣١﴾

Birbirlerine kaş göz ederlerdi | Ve döndüklerinde (Kime?) | Ailelerine | Dönerlerdi (Nasıl?) | Keyifli oldukları halde

وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُٓوا اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَضَٓالُّونَۙ ﴿٣٢﴾ وَمَٓا اُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ

Ve onları gördüklerinde | Derlerdi ki | Şüphesiz bunlar | Elbette sapkındırlar | Onlar gönderilmedi | Onlar üzerine (Ne olarak gönderilmediler?)

حَافِظ۪ينَۜ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَۙ ﴿٣٤﴾

Gözeticiler olarak | İşte bugün | O kimseler ki | İman ettiler | Kâfirlere | Güler (Nasıl?)

عَلَى الْاَرَٓائِكِۙ يَنْظُرُونَۜ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

Tahtlar üzerinde | Bakarlarken | Cezasını buldu mu? (Kim?) | Kâfirler (Neyin?) | O şeyin ki | İdiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ آيَاتُهَا ٢٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِذَا السَّمَٓاءُ انْشَقَّتْۙ ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْۙ ﴿٢﴾

Gök | Yarıldığında | Ve dinlediğinde (Kimi dinlediğinde?) | Rabbini | Ve ona hak olduğunda

وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْۙ ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا ف۪يهَا وَتَخَلَّتْۙ ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ

Ve yer | Uzatılıp düzlendiğinde | Ve attığında (Neyi?) | İçindekileri | Ve boşaldığında | Ve dinlediğinde (Kimi dinlediğinde?)

لِرَبِّهَا وَحُقَّتْۜ ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ

Rabbini | Ve ona hak olduğunda | Ey insan! | Şüphesiz sen | Çalışırsın (Ne zamana kadar?) | Rabbine kadar (Nasıl çalışırsın?)

كَدْحًا فَمُلَاق۪يهِۚ ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ اُو۫تِيَ كِتَابَهُ بِيَم۪ينِه۪ۙ ﴿٧﴾

Çaba üstüne çaba sarf ederek | Sonunda da ona kavuşursun | O kimseye gelince ki | O verildi (Neyi?) | Onun kitabı (Neye verildi?) | Sağ eline

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَس۪يرًاۙ ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ اِلٰٓى اَهْلِه۪ مَسْرُورًاۜ

İşte o hesaba çekilecektir (Nasıl?) | Bir hesapla ki | Kolay | Ve dönecektir (Kime?) | Ailesine (Nasıl?) | Sevinerek

﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُو۫تِيَ كِتَابَهُ وَرَٓاءَ ظَهْرِه۪ۙ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا

O kimseye gelince ki | O verildi (Neyi?) | Kitabı (Nereden?) | Sırtının arkasından | O da çağıracaktır (Neyi çağıracaktır?)

ثُبُورًاۙ ﴿١١﴾ وَيَصْلٰى سَع۪يرًاۜ ﴿١٢﴾ اِنَّهُ كَانَ ف۪ٓي اَهْلِه۪ مَسْرُورًاۜ ﴿١٣﴾

Ölümü! | Ve girecektir (Neye?) | Alevli ateşe | Çünkü o idi (Nerede?) | Ailesinin arasında | Sevinçli

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

Zira o zannetti ki | Asla dönmeyecek | Hayır! | Çünkü Rabbi | Daima olmuştur (Ne?) | Onu (Ne olmuştur?) | Gören

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

Yemin ederim (Neye yemin ederim?) | Şafağa (Daha neye yemin ederim?) | Geceye | Ve barındırdığına (Daha neye yemin ederim?) | Ve aya (Ne zamanda?) | Dolunay olduğunda

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ

Elbette bineceksiniz [geçeceksiniz]! (Neye gireceksiniz?) | Halden hale | Öyleyse onlara ne oluyor da | İman etmiyorlar | Okunduğu zaman (Kime?)

عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ

Onlara (Ne?) | Kuran | Secde etmiyorlar | Aksine o kimseler ki | İnkar ettiler | Yalanlıyorlar

السَّجْدَة

﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا

Oysaki Allah | Çok iyi bilmektedir (Neyi?) | Onların topladıkları şeyleri | Artık onlara müjdele (Neyi?) | Bir azabı ki | Can yakıcı | Ancak

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

O kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri | Onlar için vardır (Ne?) | Bir mükafat ki | Bitip tükenmeyen

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْبُرُوجِ — آيَاتُهَا ٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾

Andolsun gökyüzüne (Öyle gökyüzü ki) | Burçlar sahibi (Daha?) | Vaat edilen güne | Ve şahitlik edene (Daha?) | Ve şahitlik edilene

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾

Katledildi | Hendek sahipleri (Hendekten bedel) | Ateş [sahipleri] (Öyle ateş ki) | Çıralı (Ne zaman lanetlendiler?) | O vakitte ki | Onlar | O ateşin üzerine | Oturmuşlardı

وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا

Ve onlar | Yaptıklarına (Kime?) | İnananlara | Şahittirler | İntikam almadılar (Kimden?) | Onlardan | Sadece iman ettikleri için (Kime?)

بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ

Allah'a (Öyle Allah ki?) | Aziz olan (Yine öyle Allah ki?) | Övgüye layık olan | Öyle Allah ki | Ona aittir | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin | Oysaki Allah

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا

Her şeye | Şahittir | Şüphesiz o kimseler ki | İşkence ettiler (Kime?) | Mümin erkeklere (Daha?) | Ve mümin kadınlara | Sonra da | Tövbe etmediler

فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

İşte onlar için | Cehennem azabı vardır | Ve onlar için | Yakıcı azap vardır | Şüphesiz o kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Ne?)

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

Salih ameller | Onlar için vardır (Ne?) | Cennetler ki | Akıyor (Nereden?) | Onların altından (Ne?) | Nehirler | İşte bu | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki?) | Büyük

14. Çünkü o, asla Rabbine dönmeyeceğini sanmıştı.

15. Hayır, çünkü Rabbi, onu gözetiyordu.

16. Şimdi yemin ederim o şafağa,

17. Geceye ve derlediğine,

18. Dolunay halindeki aya ki,

19. Sizler binip binip elbette tabakadan tabakaya (halden hale) geçeceksiniz!

20. O halde onlara ne oluyor ki, iman etmezler?

21. Ve karşılarında Kur'an okunduğu zaman secde etmezler?

22. Hatta o inkâr edenler yalanlarlar.

23. Oysa Allah, içlerindekini biliyor.

24. Onun için onlara can yakıcı bir azap müjdele!

25. Ancak iman edip iyi işler yapanlar başka, onlara tükenmez bir ecir vardır.

BÜRÛC SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
22 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O burçlara sahip gökyüzüne,

2. Ve o vaad edilmiş güne,

3. Ve şahit olana ve şahitlik edilene yemin olsun ki,

4. O hendek sahipleri lanetlendi,

5. O çıralı ateş sahipleri.

6. O zaman ki, çevresine oturmuştular,

7. Mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı.

8. Onlara, sadece güçlü ve övgüye layık Allah'a iman etmeleri yüzünden kızıyorlardı.

9. Ki, bütün göklerin ve yerin mülkü O'nundur ve Allah, her şeye şahittir.

10. İnanan erkeklere ve inanan kadınlara eziyet edip de sonra tevbe etmeyenlere kesinlikle cehennem azabı vardır ve de yangın azabı!

11. İman edip iyi işler yapanlara ise muhakkak altından ırmaklar akan cennetler vardır, işte bu, o büyük kurtuluştur.

12. Gerçekten Rabbinin tutuşu çok çetindir.
13. Çünkü O, hem ilk yaratan, hem tekrar yaratacak olandır.
14. Bununla beraber, çok bağışlayandır, çok sevendir.
15. Arş'ın sahibidir, şanı yücedir.
16. Dilediğini yapandır.
17. O orduların kıssası sana geldi ya:
18. Firavun'un ve Semud'un!
19. Fakat o inkâr edenler hâlâ bir yalanlama içindeler.
20. Oysa Allah, onları arkalarından kuşatmıştır.
21. Fakat o, şanlı bir Kur'an'dır,
22. Bir Levh-i Mahfuz'dadır.

TÂRIK SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 17 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yemin olsun o gökyüzüne ve Tarık'a…
2. Bildin mi Tarık ne?
3. O karanlığı delip geçen yıldızdır.
4. Hiçbir nefis yoktur ki, üzerinde bir gözetleyici olmasın.
5. Onun için insan düşünsün, neden yaratıldığını!
6. Bir atılgan sudan yaratıldı.
7. Ki, (erkeğin) arka kemiği ile (kadının) göğüs kemikleri arasından çıkar.
8. Elbette O, onu döndürmeğe kadirdir.
9. Bütün sırların ortaya döküleceği gün,
10. O zaman onun için ne bir kuvvet vardır, ne de bir yardımcı.
11. Andolsun o dönüşlü göğe,
12. Ve o (bitkiler ile) yarılan yere,
13. Ki o, kuşkusuz keskin bir hükümdür.
14. Şaka değildir!
15. Haberin olsun ki, onlar hep hile kuruyorlar.
16. Ben de hilelerine kaşı hile kurarım.
17. Onun için o kâfirlere mühlet ver, biraz daha süre tanı onlara!

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ

Şüphesiz Rabbinin yakalaması | Çok şiddetlidir | Muhakkak ki o | O yaratır | Ve tekrar diriltir | Ve o

الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ

Çok mağfiret edendir | Çok sevendir | Arşın sahibi | Çok yücedir | Mutlaka yapandır (Neyi?)

لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ

Dilediği şeyi | Sana geldi mi? | Orduların haberi (Onlardan bedel?) | Firavun ve Semud'un

﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ

Doğrusu o kimseler ki | İnkar ettiler (Nedirler?) | Bir yalanlama içindedirler | Oysa ki Allah | Onların arkalarından

مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

Kuşatmıştır | Bilakis o [yalanladıkları] | Kur'ân'dır (Öyle Kur'ân ki?) | Şerefli | Bir levhada ki | Korunmuştur

سُورَةُ الطَّارِقِ — مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ١٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ

Gökyüzüne andolsun | Ve Tarık'a andolsun | Sana ne bildirdi? | Tarık nedir? | Yıldızdır ki | Delen

﴿٣﴾ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

Şüphesiz her nefis | Elbette onun üzerinde vardır (Ne?) | Bir gözetleyici | Öyleyse baksın (Kim?) | İnsan | Acaba neden yaratılmış?

﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

Yaratıldı (Neden?) | Bir sudan ki | Atılgan | Ki [o su] çıkar (Nereden?) | Bel kemiğinin arası ile | Ve kaburga kemikleri arasından

﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ

Hiç şüphesiz o | Onu döndürmeye | Elbette Kâdir'dir | O günde | Yoklanır (Ne?) | Sırlar | Onun için yoktur (Ne yoktur?)

مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ

Hiçbir kuvvet | Hiçbir yardımcısı da yoktur | Andolsun göğe | Ki dönüş sahibidir | Yere de andolsun

ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ

Ki çatlama sahibidir | Hiç şüphesiz o | Bir sözdür ki | Ayırıcı | O değildir (Ne?) | Şaka | Gerçekten onlar | Kuruyorlar (Ne?)

كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

Bir hile tuzak | Ben de kurmaktayım (Ne?) | Bir hile tuzak | Öyleyse mühlet ver! (Kime?) | Kafirlere | Onlara süre tanı! (Ne kadar?) | Kısa bir süre

سُورَةُ الْأَعْلَى — مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ١٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَىۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ فَسَوّٰىۖ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ي قَدَّرَ

Tesbih et *(Neyi?)* | Rabbinin ismini *(Öyle Rabbin ki)* | En yüce olan | O ki yarattı | Ve düzgün bir şekil verdi | O Allah ki | Takdir etti

فَهَدٰىۖ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ٓي اَخْرَجَ الْمَرْعٰىۙ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَٓاءً اَحْوٰىۜ ﴿٥﴾

Ve eriştirdi | O Allah ki | Çıkardı *(Neyi?)* | Yeşillikleri | Ve onu çevirdi *(Neye çevirdi?)* | Çerçöpe ki | Karamsı

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰىۙ ﴿٦﴾ اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰىۜ

Bundan böyle sana okutacağız | Ve unutmayacaksın | Ancak dilediği hariç *(Kimin?)* | Allah'ın | Çünkü o | Bilir *(Neyi?)* | Aşikar olanı | Ve de gizli kalanı

﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰىۚ ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ اِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرٰىۜ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ

Ve seni muvaffak kılacağız *(Neye?)* | Kolay olana | O halde öğüt ver | Fayda verse de *(Ne?)* | Öğüt | Öğüt alacaktır

مَنْ يَخْشٰىۙ ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَىۙ ﴿١١﴾ اَلَّذ۪ي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰىۚ ﴿١٢﴾

O kimse ki | Korkuyor | Ve o öğütten uzaklaşacaktır *(Kim?)* | Kötü kimse | O ki | Girecektir *(Neye?)* | Ateşe *(Öyle ateş ki?)* | Büyük

ثُمَّ لَا يَمُوتُ ف۪يهَا وَلَا يَحْيٰىۜ ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰىۙ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ

Sonra | Ölmeyecek *(Nerede?)* | Orada | Yaşamayacak da | Kuşkusuz felah buldu *(Kim?)* | O kimse ki | Arındı | Ve zikretti *(Neyi?)*

اسْمَ رَبِّه۪ فَصَلّٰىۜ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۘ ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ

Rabbinin ismini | Ve kıldı | Bilakis tercih ediyorsunuz *(Neyi tercih ediyorsunuz?)* | Dünya hayatını | Oysa ahiret | Daha hayırlı | Ve kalıcıdır

﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُو۫لٰىۙ ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰه۪يمَ وَمُوسٰى ﴿١٩﴾

Şüphesiz bu | Elbette ilk sahifelerde vardır *(Ondan bedel?)* | İbrahim'in sahifelerinde *(Daha?)* | Ve Musa'nın

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْغَاشِيَةِ — اٰيَاتُهَا ٢٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ الْغَاشِيَةِۜ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌۙ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌۙ

Muhakkak ki sana geldi *(Ne?)* | Kaplayanın haberi | Bir takım yüzler | O günde | Öne eğiktir | Çalışmıştır | Ve bitkindir

﴿٣﴾ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةًۙ ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍۜ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ

Yaslanır *(Nereye?)* | Bir ateşe ki | Kızgın | İçirilirler *(Neden?)* | Bir gözeden ki | Kaynar | Yoktur | Onlar için | Yiyecek *(Neden başka?)*

اِلَّا مِنْ ضَر۪يعٍۙ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْن۪ي مِنْ جُوعٍۜ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌۙ

Kuru dikenden başka | Ne besler | Ne de giderir *(Neyi?)* | Açlığı | Bir takım yüzler de | O günde | Pırıl pırıldır

﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌۙ ﴿٩﴾ ف۪ي جَنَّةٍ عَالِيَةٍۙ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ ف۪يهَا لَاغِيَةًۜ ﴿١١﴾

Çalışmasından | Razıdır | Bir cennettedirler ki | Yüksek | İşitmezler *(Nerede işitilmez?)* | O cennette | Boş söz

A‘LÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 19 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Rabbinin yüce ismini tesbih et.
2. O Rabbin ki yarattı da, düzenine koydu
3. O Rabbin ki takdir etti de, doğru yolu gösterdi.
4. O Rabbin ki, o otlağı çıkardı.
5. Sonra onu kapkara, bir sel artığına çevirdi.
6. Bundan böyle sana Kur'an okutacağız da unutmayacaksın.
7. Yalnız Allah'ın dilediği başka, çünkü O, açığı da bilir, gizliyi de.
8. Ve seni en kolay yola muvaffak kılacağız.
9. Onun için öğüt ver, eğer öğüt fayda verirse.
10. Saygısı olan öğüt alacaktır.
11. Pek bedbaht olan da ondan kaçınacaktır.
12. O ki, en büyük ateşe yaslanacaktır.
13. Sonra ne ölecek onda, ne de hayat bulacaktır.
14. Doğrusu kurtuluş buldu, kendini arındıran,
15. Ve Rabbinin ismini anıp da namaz kılan.
16. Fakat siz, dünya hayatını tercih ediyorsunuz.
17. Oysa ahiret daha hayırlı ve daha kalıcıdır.
18. Haberiniz olsun ki, bu önceki sahifelerde vardır.
19. İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde.

GAŞİYE SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 26 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O her şeyi, her yandan sarıp kaplayacak olanın haberi sana geldi mi?
2. Bir takım yüzler o gün eğilmiş, zillete düşmüştür.
3. Çalışmış, fakat boşuna yorulmuştur.
4. Kızışmış bir ateşe yaslanırlar.
5. Kızgın bir kaynaktan sulanırlar.
6. Yiyecekleri yok, bir "darî"den başka.
7. Ne besler, ne açlıktan kurtarır.
8. Bir takım yüzler de o gün mutludur,
9. Çalıştıklarından dolayı hoşnutlar.
10. Yüksek bir cennettedirler.
11. Orada boş sözlerden bir tek kelime işitilmez.

12. Orada akan bir kaynak,
13. Orada yüksek tahtlar,
14. Konulmuş küpler,
15. Dizilmiş koltuklar, yastıklar,
16. Serilmiş nefis döşemeler vardır.
17. Ya hâlâ bakmazlar mı o deveye, nasıl yaratılmış?
18. Ve o göğe, nasıl yükseltilmiş?
19. Ve o dağlara nasıl dikilmiş?
20. Ve o yeryüzüne, nasıl döşenmiş?
21. Haydi öğüt ver, sen şimdi sırf bir öğütçüsün!
22. Onlar üzerinde bir zorba değilsin!
23. Ancak tersine giden ve inkâr eden başka...
24. Allah onu, en büyük azap ile cezalandıracaktır.
25. Kuşkusuz onlar, döne dolaşa bize geleceklerdir.
26. Sonra da kesinlikle bize hesap vereceklerdir.

FECR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 30 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yemin olsun fecre,
2. Ve on geceye,
3. Ve çifte ve teke,
4. Ve geçeceği sıra geceye,
5. Nasıl, bunlarda bir akıl sahibi için bir yemin var, değil mi?
6. Görmedin mi Rabbin nasıl yaptı Ad kavmine?
7. Sütunların sahibi İrem'e,
8. Ki, o ülkeler içinde bir benzeri yaratılmamıştı.
9. Ve vadilerde kayaları kesen Semud kavmine,
10. O kazıkların sahibi Firavun'a.
11. Onlar ki, o memleketlerde azıtmışlardı da,
12. Oralarda bozgunculuğu çoğaltmışlardı.
13. Onun için de Rabbin de üzerlerine bir azap kamçısı yağdırıverdi.
14. Şüphesiz ki Rabbin, har an gözetleyip durmaktadır.

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَاَكْوَابٌ

O cennette vardır (Ne?) | Bir göze ki | Akar | Orada | Tahtlar ki | Yüksek | Kâseler (Öyle kâseler ki)

مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾

Konulmuş | Minderler ki | Sıra sıra dizilmiş | Halılar ki | Serilmiş

اَفَلَا يَنْظُرُونَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَاِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ

Bakmazlar mı? (Neye?) | Deveye | Nasıl | Yaratılmış? (Daha neye bakmazlar mı ki?) | Ve gökyüzüne | Nasıl

رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَاِلَى الْاَرْضِ

Yükseltilmiş? | Ve dağlara | Nasıl | Dikilmişler? | Ve yeryüzüne

كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ اِنَّمَا اَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ

Nasıl | Döşenmiş? | Öyleyse sen hatırlat | Çünkü sen sadece | Hatırlatıcı öğüt vericisin | Yoksa sen değilsin (Ne?) | Onlara

بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ

Zor kullanan biri | Ancak | Her kim | Sırtını döner | Ve inkar ederse | Ona azap eder (Kim?) | Allah (Nasıl?)

الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ اِلَيْنَا اِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

En büyük azapla | Şüphesiz bizedir (Ne?) | Onların dönüşü | Sonra | Şüphesiz bizim üzerimizedir (Ne?) | Onların hesabı

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْفَجْرِ آيَاتُهَا ٣٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ

Fecre | Ve on geceye | Çifte | Ve teke | Ve geceye andolsun (Ne zaman?)

اِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾ هَلْ ف۪ي ذٰلِكَ قَسَمٌ لِذ۪ي حِجْرٍ ﴿٥﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ

Geçtiği zaman | Bunda var değil mi? (Ne?) | Bir yemin (Kim için?) | Akıl sahipleri için! | Görmedin mi? | Nasıl | Yaptı? (Kim?)

رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّت۪ي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا

Rabbin (Kime?) | Ad'a | İrem'e (Öyle İrem ki?) | Sütunlar sahibi | O İrem ki | Yaratılmamıştır (Ne?) | Onun gibisi (Nerede?)

فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذ۪ينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ

Hiçbir beldede (Daha kime yaptı?) | Ve Semud'a | Onlar ki | Yonttular (Neyi?) | Kayaları (Nerede yonttular?) | Vadide (Daha kime yaptı?) | Ve Firavun'a (Öyle Firavun ki?)

ذِي الْاَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذ۪ينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَاَكْثَرُوا ف۪يهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

Kazıklar sahibi | Onlar ki | Azmışlardı (Nerede?) | Beldelerde | Ve arttırdılar (Nerede?) | O belderde (Neyi?) | Bozgunculuğu

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

Bu yüzden döktü (Kime?) | Onların üzerine (Kim?) | Rabbin (Neyi?) | Azap kırbacını | Şüphesiz Rabbin | Hep gözetlemededir

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ رَبُّهُ فَاَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبّٓى

Ama insan (Kim?) | Onu imtihan ettiğinde | Rabbi | Ve ona ikram ettiğinde | Ve ona bol nimet verdiğinde | Der ki | Rabbim

اَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَاَمَّٓا اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبّٓى

Bana ikram etti değer verdi | Fakat onu denediğinde | Ve kısıtladığında (Kime?) | Ona (Neyi?) | Rızkını | Der ki | Rabbim

اَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتٖيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَٓاضُّونَ

Beni önemsemedi | Hayır! | Doğrusu ikram etmiyorsunuz (Kime?) | Yetime | Ve teşvik etmiyorsunuz (Neye?)

عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكٖينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ

Yoksulu doyurmaya | Ve yiyorsunuz | Bırakılan malı (Nasıl yiyorsunuz?) | Öyle bir yemekle ki | Toplayarak | Ve seviyorsunuz (Neyi?)

الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّٓا اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَٓاءَ

Malı (Nasıl?) | Öyle bir sevgiyle ki | Çok | Hayır! | Yeryüzü parçalandığında (Nasıl?) | Parça parça | Ve geldiğinde (Kim?)

رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجٖٓيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ

Rabbin (Daha?) | Ve melekler (Nasıl?) | Saf saf | Ve getirildiğinde (Ne zaman?) | O gün (Ne?) | Cehennem | İşte o gün

يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنٖى قَدَّمْتُ

Hatırlar (Kim?) | İnsan | Fakat nerede? | Onun için | Hatırlamak | Der | Ah! | Keşke ben | Göndermiş olsaydım (Niçin?)

لِحَيَاتٖى ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُٓ اَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُٓ

Şu hayatım için | Artık o gün | Azap edemez (Nasıl azap edemez?) | Onun azabı gibi (Kim azap edemez?) | Hiç kimse | Bağlayamaz (Nasıl bağlayamaz?) | Onun bağlaması gibi (Kim?)

اَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعٖٓى اِلٰى رَبِّكِ

Hiç kimse | Ey nefis (Öyle nefis ki?) | Mutmain olan | Dön (Kime?) | Rabbine (Nasıl?)

رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلٖى فٖى عِبَادٖى ﴿٢٩﴾ وَادْخُلٖى جَنَّتٖى ﴿٣٠﴾

Razı olarak | Ve razı olunmuş halde | Haydi katıl (Nereye?) | Kullarıma | Ve gir (Nereye?) | Cennetime

سُورَةُ الْبَلَدِ

مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ٢٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

لَٓا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

Yemin ederim (Neye?) | Bu beldeye | Ki sen! | Helalsin (Nerede?) | Bu beldede (Daha neye yemin ederim?) | Ve doğurana baba | Ve doğurduğuna

﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فٖى كَبَدٍ ﴿٤﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ

Gerçekten biz yarattık (Kimi?) | İnsanı | Sıkıntı içinde | Sanıyor mu? | Asla güç yetiremez (Kime?) | Kendisine (Kim?)

اَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَمْ يَرَهُٓ اَحَدٌ ﴿٧﴾

Hiç kimse | Diyor ki | Harcadım (Ne?) | Bir mal ki | Yığın yığın | Sanıyor mu ki? | Onu görmediğini (Kim?) | Hiç kimse

15. Ama insan, Rabbi onu her ne zaman imtihan edip de ona ikram eder, ona nimetler verirse o zaman: “Rabbim bana ikram etti.” der.

16. Ama her ne zaman da, imtihan edip rızkını daraltırsa, o zaman da: “Rabbim bana ihanet etti.” der.

17. Hayır, hayır! Doğrusu siz yetime ikram etmiyorsunuz.

18. Ve birbirinizi yoksulu doyurmaya teşvik etmiyorsunuz.

19. Hâlbuki mirası öyle bir yiyiş yiyorsunuz ki…

20. Ve malı öyle bir seviş seviyorsunuz ki, yığmacasına.

21. Hayır, hayır! Yeryüzü ard arda sarsıntılarla, çarpıla çarpıla yıkılıp düzlendiği zaman,

22. Rabbinin emri gelip melekler saf saf dizildiği zaman,

23. Cehennem de o gün getirilmiştir, o insan o gün anlar, fakat o anlamadan ona ne fayda?

24. Der ki: “Ah ne olurdu, ben daha önce bu hayatım için (sağlığımda hayırlar) göndermiş olsaydım.”

25. Artık o gün, O’nun ettiği azabı kimse edemez.

26. Ve O’nun vurduğu bağı gibi kimse vuramaz.

27. Ey Rabbine itaat eden huzura ermiş nefis!

28. Dön Rabbine, hem sen O’ndan hoşnut, hem O senden hoşnut olarak!

29. Gir kullarım içine,

30. Gir cennetime.

BELED SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
20 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

1. Yo... Yemin ederim bu beldeye,

2. Sen bu beldede bulunurken,

3. Ve bir baba ile çocuğuna ki,

4. Gerçekten biz insanı bir sıkıntı içinde yarattık.

5. O, kendisine karşı kimse güç yetiremez mi sanıyor?

6. (O): “Ben yığın yığın mal tükettim.” diyor.

7. Onu bir gören olmadı mı sanıyor?

8. Biz ona iki göz vermedik mi?
9. Ve bir dil ve iki dudak.
10. Ona iki de tepe gösterdik.
11. Fakat o, sarp yokuşa göğüs veremedi.
12. Bildin mi, nedir o sarp yokuş?
13. Esir bir boyun kurtarmak (bir köle azad etmek),
14. Veya salgın bir açlık gününde yemek yedirmektir.
15. Yakınlığı olan bir yetime,
16. Veya yerlerde sürünen bir yoksula...
17. Sonra da o, iman edip de birbirlerine sabrı tavsiye eden ve birbirlerine merhameti tavsiye edenlerden olmadı.
18. Ki, onlardır işte amel defterleri sağ taraflarından verilecek uğurlu kimseler.
19. Ayetlerimizi inkâr edenler ise, onlardır işte, amel defterleri sol taraflarından verilecek uğursuz kimseler.
20. Üzerlerine bir ateş bastırılıp, kapıları kapanacak.

ŞEMS SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
15 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Andolsun o güneşe ve parıltısına,
2. Ve ona uyduğunda aya,
3. Ve onu açıp ortaya çıkardığı zaman gündüze,
4. Onu sardığında geceye,
5. Göğe ve onu bina edene,
6. Ve yere ve onu döşeyene,
7. Ve bir nefse ve onu düzenleyene,
8. Sonra da ona kötülük ve iyilik kabiliyeti verene ki,
9. Gerçek kurtuluş bulmuştur onu temizlikle arındıran.
10. Ve onu kirletip gömen de zarar etmiştir.
11. Semud kavmi azgınlığından dolayı inanmadı.
12. O en yaramazları ileri atıldığı zaman,
13. Allah'ın elçisi onlara: "Allah'ın devesini ve onun sulanışını gözetin" demişti.
14. Fakat ona inanmadılar da, onu (deveyi) devirdiler. Rableri de günahlarını başlarına geçiriverdi de o yeri dümdüz ediverdi.
15. Öyle ya, O, o işin sonundan korkacak değil ki...

اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ
Vermedik mi? (Kime?) | Ona (Ne vermedik mi?) | İki göz (Daha ne vermedik mi?) | Bir dil (Daha?) | Ve iki dudak | Ve ona gösterdik mi? (Neyi?) | İki tepeyi

﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ
Fakat o geçemedi (Neyi?) | Sarp yokuşu | Sana ne bildirdi? | Sarp yokuş nedir? | Bir boyun/köle salmak

﴿١٣﴾ اَوْ اِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾
Veya yedirmek (Ne zaman?) | Bir günde ki | Kıtlık bulunan (Kimi yedirmek?) | Bir yetimi ki | Yakınlık sahibi

اَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
Veya bir miskini ki | Toz topraklı | Sonra da oldu (Kimden oldu?) | O kimselerden ki | İman ettiler | Ve birbirlerine tavsiye ettiler (Neyi?) | Sabretmeyi

وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ
Ve birbirlerine tavsiye ettiler (Neyi?) | Merhameti | İşte bunlar (Nedirler?) | Sağ tarafın ehli | Ve o kimseler ki

كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا هُمْ اَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾
İnkar ettiler | Bizim ayetlerimizi | Onlar | Sol tarafın ehlidir | Onlara vardır | Bir ateş ki | Sımsıkı kapatılmış

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الشَّمْسِ آيَاتُهَا ١٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالشَّمْسِ وَضُحٰيهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰيهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ
Güneşe andolsun (Daha?) | Ve aydınlığına (Daha?) | Ve aya (Ne zaman?) | Ona uyduğu zaman (Daha neye andolsun?) | Ve gündüze (Ne zaman?)

اِذَا جَلّٰيهَا ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰيهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنٰيهَا ﴿٥﴾
Onu ortaya çıkardığında (Daha neye andolsun?) | Ve geceye (Ne zaman?) | Onu bürüdüğünde (Daha neye andolsun?) | Göğe | Ve onu bina edene (Daha neye andolsun?)

وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰيهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوّٰيهَا ﴿٧﴾ فَاَلْهَمَهَا
Yere (Daha neye andolsun?) | Ve onu döşeyene (Daha neye andolsun?) | Nefse (Daha neye andolsun?) | Ve onu şekillendirip düzenleyene (Daha neye andolsun?) | Sonra da ona ilham edene (Neyi?)

فُجُورَهَا وَتَقْوٰيهَا ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰيهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ
Günahını (Daha?) | Ve takvasını | Elbette kurtulmuştur (Kim kurtuluşa ermiştir?) | O kimse ki | Nefsini arındırdı | Ve elbette ziyana uğramıştır (Kim?)

مَنْ دَسّٰيهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوٰيهَا ﴿١١﴾ اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰيهَا ﴿١٢﴾
O kimse ki | Onu gömdü | Yalanladı (Kim?) | Semud kavmi (Nasıl?) | Azgınlıklarıyla (Ne zaman?) | Atıldığında (Kim?) | En azgınları

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰيهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا
Ve demişti (Kim?) | Onlara | Allah'ın Resûlü (Ne demişti?) | Allah'ın devesine [dokunmayın] (Daha neye dokunmayın?) | Ve onun sulanmasına | Onu yalanladılar | Ve deveyi kestiler

فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّٰيهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰيهَا ﴿١٥﴾
Bunun üzerine indirdi (Kimin üzerine?) | Onların üzerine (Kim?) | Rableri (Ne sebebiyle?) | Günahları sebebiyle (Daha ne yaptı?) | Ve onu eşitledi | Ve korkmaz (Neden?) | Bu işin sonundan

سُورَةُ اللَّيْلِ — مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ٢١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَاللَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ

Andolsun geceye (Ne zaman?) | Bürüdüğü zaman | Ve gündüze (Ne zaman?) | Ağardığı zaman | Yaratana andolsun (Neyi yaratan?)

الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣﴾ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ﴿٤﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى

Erkeği | Ve kadını | Doğrusu sizin çabalarınız | Farklı farklıdır | Artık her kim | Verir

وَاتَّقٰى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰى

Sakınır | Ve tasdik ederse (Neyi?) | En güzeli | Biz de onu muvaffak kılarız (Neye?) | En kolaya

﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ﴿٩﴾

Ama her kim de | Esirger | Kendisini ihtiyaçsız görür | Ve yalanlarsa (Neyi?) | En güzeli

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰى ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنٖى عَنْهُ مَالُهُ اِذَا تَرَدّٰى

Biz de onu muvaffak kılarız (Neye?) | En zor olanı | Fayda vermez (Kime?) | Ona (Ne?) | Malı (Ne zaman?) | Yuvarlandığı zaman

﴿١١﴾ اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ﴿١٢﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰى ﴿١٣﴾

Muhakkak ki bize aittir (Ne?) | Hidayet | Ve şüphesiz bizimdir | Hem sonu | Hem de ilki

فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ﴿١٤﴾ لَا يَصْلٰيهَا اِلَّا الْاَشْقٰى ﴿١٥﴾

Ben sizi uyardım! (Ne ile uyardım?) | Bir ateşle ki | Alevlendi | O ateşe girmez (Kim?) | Kötüden başkası

اَلَّذٖى كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقٰى ﴿١٧﴾ اَلَّذٖى يُؤْتٖى

O ki yalanlamıştır | Ve yüz çevirmiştir | Ve ona uzak duracaktır (Kim?) | Sakınan | O ki verir (Neyi?)

مَالَهُ يَتَزَكّٰى ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزٰى

Malını (Nasıl?) | Temizlenir | Ve hiç kimse için yoktur (Nerede?) | Onun yanında | Bir nimet ki | Karşılığı olarak verilecek

﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢١﴾

Ancak (Niçin?) | Rabbinin rızasını aramak için (Öyle Rabbi ki?) | En yüce | Elbette yakında | Kendisi de razı olacaktır

سُورَةُ الضُّحٰى — مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ١١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالضُّحٰى ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ اِذَا سَجٰى ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ﴿٣﴾

Kuşluk vaktine andolsun | Ve geceye de (Ne zaman?) | Çöktüğü zaman | Seni bırakmadı! (Kim?) | Rabbin | Darılmadı da

LEYL SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
21 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Andolsun bürürken o geceye,
2. Ve açıldığı zaman o gündüze,
3. Ve erkeği ve dişiyi yaratana ki,
4. Sizin çabanız dağınıktır.
5. Ama bundan böyle her kim vergi verir ve korunursa,
6. Ve en güzeli doğrularsa,
7. Biz onu en kolay olana kolayca eriştireceğiz.
8. Ve fakat her kim de cimrilik eder, kendisini müstağni sayar,
9. Ve en güzeli yalanlarsa,
10. Onu da en zor olana, kolayca eriştireceğiz.
11. Ve yuvarlandığı zaman onu malı kurtaramayacak.
12. Şüphesiz doğruyu göstermek bize aittir.
13. Şüphesiz sonu da bizimdir, önü de (ahiret de dünya da)...
14. Ben size köpürdükçe köpüren bir ateşi haber verdim.
15. Ona ancak en bedbaht olan yaslanır.
16. O ki, yalanlamış ve tersine gitmiştir.
17. O en çok takva sahibi olan ise, ondan uzaklaştıkça uzaklaştırılacaktır!
18. O ki, malını verir, arınır.
19. Ve onun yanında, başka bir kimse için karşılığı verilecek bir nimet yoktur.
20. Ancak yüceler yücesi Rabbinin rızasını aramak için verir.
21. Ve elbette o hoşnutluğa erecektir.

DUHÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
11 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O kuşluk vaktine,
2. Ve dindiği zaman o geceye yemin olsun ki,
3. Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı.

4. Ve kuşkusuz senin için sonu, önünden daha hayırlı...

5. İleride Rabbin sana verecek, öyle verecek ki, hoşnutluğa ereceksin.

6. O, seni bir yetim iken barındırmadı mı?

7. Ve seni yol bilmez iken, doğru yolu göstermedi mi?

8. Ve seni bir yoksul iken, zengin etmedi mi?

9. Öyle ise, yetimi incitme!

10. Ve isteyeni azarlama!

11. Fakat Rabbinin nimetini anlat da anlat!

İNŞİRÂH SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
8 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Senin için göğsünü açmadık mı?

2. Ve indirmedik mi senden o yükünü?

3. Ki belini bükmüştü.

4. Senin şanını yüceltmedik mi?

5. Demek ki, zorlukla beraber bir kolaylık var.

6. Evet, o zorlukla beraber bir kolaylık var!

7. O halde boşaldın mı, yine kalk yorul!

8. Ve ancak Rabbine rağbet et (her ne umarsan O'dan um), hep O'na doğrul!

TÎN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
109 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Andolsun o incire, o zeytine,

2. Ve o Sina Dağı'na,

3. Ve bu güvenli beldeye ki,

4. Biz insanı en güzel biçimde yarattık.

5. Sonra da onu aşağıların en aşağısına çevirdik.

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُولٰى ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ

Ve gerçekten de son/ahiret | Daha hayırlıdır (Kime?) | Sana | İlkten/dünyadan | Ve elbette çok yakında | Sana verecektir (Kim?) | Rabbin

فَتَرْضٰى ﴿٥﴾ اَلَمْ يَجِدْكَ يَت۪يمًا فَاٰوٰى ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَٓالًّا

Ve sen de hoşnut olacaksın | Seni bulmadı mı? (Nasıl?) | Yetim olarak | Ve barındırmadı mı? | Ve seni bulup da (Nasıl?) | Şaşırmış bir halde

فَهَدٰى ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَٓائِلًا فَاَغْنٰى ﴿٨﴾ فَاَمَّا الْيَت۪يمَ فَلَا تَقْهَرْ

[Doğru yola] eriştirmedi mi? | Ve seni bulup da (Nasıl?) | Muhtaç halde | Zenginleştirmedi mi? | Öyleyse yetimi | Sakın ezme

﴿٩﴾ وَاَمَّا السَّٓائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

[El açıp] isteyeni de | Sakın azarlama | Rabbinin nimetine gelince | Durmadan anlat

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ — آيَاتُهَا ٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ

Genişletmedik mi? (Kime?) | Sana (Neyi genişletmedik mi?) | Senin göğsünü | Ve indirmedik mi? (Kimden?) | Senden (Neyi?) | Yükünü

﴿٢﴾ اَلَّذ۪ٓي اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

O ki bükmüştü (Neyi?) | Belini | Ve yüceltmedik mi? (Kime?) | Sana (Neyi?) | Şanını

فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

Muhakkak ki zorlukla beraber | [Büyük] bir kolaylık vardır | Gerçekten zorlukla beraber | [Başka] bir kolaylık [daha] vardır

فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ﴿٧﴾ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

Öyleyse boş kaldığında | Hemen giriş koyul | Ve sadece Rabbine | Rağbet et

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ التّ۪ينِ — آيَاتُهَا ٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالتّ۪ينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ س۪ين۪ينَ ﴿٢﴾

Andolsun incir (Daha?) | Ve zeytine (Daha?) | Ve mubarek Sina dağına (Daha?)

وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَم۪ينِ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ

Ve bu güvenli beldeye | Muhakkak ki biz yarattık (Neyi?) | İnsanı (Nasıl?)

ف۪ٓي اَحْسَنِ تَقْو۪يمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِل۪ينَ ﴿٥﴾

En güzel kıvamda | Sonra da | Onu çevirdik (Nereye?) | Aşağıların aşağısına

اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

Ancak hariç! | O kimseler ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri | İşte onlar için vardır | Bir ecir ki | Kesintisiz

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدّ۪ينِ ﴿٧﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٨﴾

Sana yalanlatan nedir? (Neden sonra?) | Bundan sonra? (Neyi?) | Dini? | Değil midir? (Ne?) | Allah (Ne?) | Hakimler en hakimi

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْعَلَقِ — اٰيَاتُهَا ١٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذ۪ي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ

Oku! (Ne ile?) | Rabbinin ismiyle | O ki yarattı | Yarattı (Neyi?) | İnsanı (Neden?)

مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اِقْرَاْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذ۪ي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

Kan pıhtısından | Oku! | Halbuki senin Rabbin (Nedir?) | Sonsuz kerem sahibidir | O ki öğretti (Ne ile?) | Kalem ile

﴿٤﴾ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ

Öğretti (Kime?) | İnsan (Neyi?) | O şeyi ki | Bilmedi | Hayır! | Doğrusu insan

لَيَطْغٰٓى ﴿٦﴾ اَنْ رَاٰهُ اسْتَغْنٰى ﴿٧﴾ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ

Elbette azar (Niçin?) | Kendisini gördüğü için (Ne gördüğü için?) | İhtiyaçsız oldu | Şüphesiz | Sadece Rabbinedir! (Ne?)

الرُّجْعٰى ﴿٨﴾ اَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يَنْهٰى ﴿٩﴾ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى

Dönüş | Gördün mü? | O kimseyi ki | Men ediyor | Bir kulu (Ne zaman?) | Namaz kıldığında

﴿١٠﴾ اَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰى ﴿١١﴾ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى

Gördün mü? | Şayet o | Doğru yolda ise | Veya | Emrettiyse (Neyi?) | Takvayı

﴿١٢﴾ اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ

Gördün mü? | Şayet yalanladıysa | Ve yüz çevirdiyse | Bilmiyor mu? (Neyi?) | Şüphesiz Allah

يَرٰى ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾

Görüyor! | Hayır! | Andolsun ki şayet | Vazgeçmezse | Elbette tutacağız (Neyi?) | Onun perçemini

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ

O perçem ki | Yalancı | Ve günahkâr | O hemen çağırsın (Neyi?) | Meclisini | Biz de çağıracağız (Neyi?)

الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

Zebanileri | Hayır! | Ona uyma! | Secde et! | Ve yaklaş

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْقَدْرِ — اٰيَاتُهَا ٥

6. Ancak iman edip yararlı işler yapan kimseler başka, onlar için kesilmez bir ecir vardır.

7. O halde artık sana dini ne yalanlatabilir?

8. Allah hâkimlerin hâkimi değil mi?

ALAK SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
19 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Oku ismiyle O Rabbinin ki, yarattı.

2. İnsanı bir alakadan (yapışkan bir madden), yarattı!

3. Oku! O, cömertliğine sınır olmayan Rabbindir!

4. Kalem ile öğreten de...

5. O, insana bilmediği şeyleri öğretti.

6. Sakın okumamazlık etme! Çünkü insan, muhakkak azar,

7. Kendini ihtiyacı yokmuş gibi görerek.

8. Kuşkusuz, sonunda Rabbinedir dönüş...

9. Baksana o engelleyene,

10. Bir kulu, namaz kıldığında...

11. Baksana, ya (o kul) hidayet üzere giderse,

12. Veya takva ile emrederse, fena mı?

13. Baksana, yalanlar ve tersine giderse, iyi mi?

14. Allah'ın görmekte olduğunu bilmiyor mu?

15. Sakın! Andolsun ki, eğer (akıllanıp) vazgeçmezse, muhakkak biz sürükleyeceğiz o alnı!

16. Yalancı, câni bir alnı!

17. O zaman çağırsın kurultayını, meclisini!

18. Biz de, çağıracağız zebanileri!

19. Hayır, sakın onu dinleme de, secde et ve yaklaş!

KADR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
5 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kuşkusuz biz onu Kadir Gecesi indirdik.

2. Kadir gecesinin ne olduğunu, ne bildirdi ki sana?

3. Bin aydan hayırlıdır o Kadir Gecesi…

4. Onda melekler ve Ruh, Rablerinin izniyle her bir iş için inerde inerler.

5. Bir esenliktir o gece, tâ tan atana kadar.

BEYYİNE SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
8 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kitap verilmiş olanlardan ve müşriklerden o inkâr edenler, kendilerine apaçık delil gelinceye kadar (bulundukları o hallerinden) ayrılacak değillerdi.

2. (İşte o apaçık delil,) Allah tarafından gönderilen bir peygamberdir, onlara azar azar tertemiz sahifeler okur.

3. O sahifelerde en doğru hükümler vardır.

4. Böyle iken, o kitap verilmiş olanlar, ancak kendilerine o apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5. Oysa onlar ancak şununla emrolunmuşlardı: "Hakka tapan ve O'nun birliğine inanan kimseler olarak, dini Allah'a özgü kılıp yalnızca Allah'a ibadet etsinler, namazı dosdoğru kılsınlar ve zekâtı versinler… Ve budur dosdoğru din!"

6. Gerek kitap verilenlerden, gerekse müşriklerden inkâr edenler, muhakkak cehennem ateşindedirler, orada ebedi kalacaklardır. Onlardır bütün yaratılmışların en kötüleri.

7. İman edip yararlı işler yapanlar, bütün yaratılmışların en iyileridir.

8. Onların mükâfatı, Rableri katında altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Onlar o cennetler içinde ebedi kalacaklardır. Allah onlardan hoşnut, onlar da O'ndan hoşnutturlar. Bu mükâfat, işte Rabbine derin saygı ve sevgi duyanlara aittir!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةِ الْقَدْرِۚ ﴿١﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِۜ ﴿٢﴾

Şüphesiz biz | Onu indirdik (Ne zaman indirdik?) | Kadir gecesinde | Sana ne bildirdi? (Neyi?) | Kadir gecesinin ne olduğunu

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍۜ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ ف۪يهَا

Kadir gecesi | Daha hayırlıdır (Neden?) | Bin aydan | İner (Kim?) | Melekler (Daha kim iner?) | Ruh (Nerede?) | Orada (Nasıl inerler?)

بِاِذْنِ رَبِّهِمْۚ مِنْ كُلِّ اَمْرٍۙ ﴿٤﴾ سَلَامٌۜ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

Rablerinin izniyle (Ne sebebiyle inerler?) | Her bir iş sebebiyle | Selamettir (Ne?) | O gece (Ne zamana kadar selamettir?) | Ta fecrin doğuşuna kadar

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْبَيِّنَةِ — اٰيَاتُهَا ٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

لَمْ يَكُنِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِك۪ينَ مُنْفَكّ۪ينَ

Olmadı | O kimseler ki | İnkar ettiler (Kimden?) | Ehli kitap (Daha?) | Ve müşriklerden (Ne olmadılar?) | Ayrılıcılar

حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُۙ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةًۙ ﴿٢﴾ ف۪يهَا كُتُبٌ

Ta ki onlara gelinceye kadar (Ne?) | Beyyine (Beyyineden bedel?) | Bir resûl (Kim tarafından?) | Allah tarafından (Öyle resul ki) | Okuyor (Neyi?) | Bir takım sahifeler ki | Tertemiz | O sayfalarda vardır (Ne?) | Yazılmışlar ki

قَيِّمَةٌۜ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُۜ

Doğru | Ayrılığa düşmedi (Kim?) | O kimseler ki | Onlar verildiler (Neyi?) | Kitabı | Ancak [ayrılığa düştüler] (Neden sonra?) | Onlara geldikten sonra (Ne geldikten sonra?) | Apaçık delil

﴿٤﴾ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِص۪ينَ لَهُ الدّ۪ينَ حُنَفَٓاءَ وَيُق۪يمُوا

Oysaki onlara emredilmemişti | Ancak [emredilmişti] (Ne?) | İbadet etmeleri (Kime?) | Allah'a (Nasıl ibadet etmeleri emredilmiştir?) | Hâs kılıcılar oldukları halde | Ona (Neyi?) | Dini (Daha nasıl ibadet etmeleri emredilmiştir?) | Hanifler olarak? (Daha ne emredildi?) | Dosdoğru kılmaları (Neyi?)

الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ د۪ينُ الْقَيِّمَةِۜ ﴿٥﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا

Namazı | Ve vermeleri (Neyi?) | Zekatı | Ve işte bu (Nedir?) | Doğru dindir | Şüphesiz o kimseler ki | İnkar ettiler (Kimden?)

مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِك۪ينَ ف۪ي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ

Ehli kitaptan (Daha?) | Ve müşriklerden (Nedir onlar?) | Cehennem ateşindedir (Ne halde?) | Ebedi kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada | İşte onlar | Onlar

شَرُّ الْبَرِيَّةِۜ ﴿٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۙ اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِۜ

Yaratılanların en şerlisidir | Şüphesiz o kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri | İşte onlar | Onlar | Yaratılanların en hayırlısıdır

﴿٧﴾ جَزَٓاؤُ۬هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ

Onların mükafatı (Nerede?) | Rablerinin katında (Nedir?) | Adn cennetleridir (Öyle cennetler ki?) | Akar (Nereden?) | O cennetlerin altından (Ne?) | Nehirler (Oraya nasıl girecekler?) | Ebedi kalıcılar oldukları halde (Nerede?)

ف۪يهَٓا اَبَدًاۜ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُۜ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

Orada (Nasıl?) | Ebedi olarak | Razı olmuştur (Kim?) | Allah (Kimden?) | Onlardan | Onlar da razı olmuştur (Kimden?) | Allah'tan | İşte bu | O kimse içindir ki | Korkmuştur | Rabbinden

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الزَّلْزَالِ — آيَاتُهَا ٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ

Sarsıldığında *(Ne?)* | Yer *(Nasıl sarsıldığında?)* | Kendisine has sarsıntısıyla | Ve çıkardığında *(Ne?)* | Yer *(Neyi?)*

اَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ

Ağırlıklarını | Ve dediğinde *(Kim?)* | İnsan *(Ne dediğinde?)* | Bu yeryüzüne ne oluyor? | İşte o gün | Söyler *(Neyi?)*

اَخْبَارَهَا ۝٤ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ

Haberlerini *(Ne sebebiyle bildirir?)* | Doğrusu | Senin Rabbin | Vahyetmiştir *(Kime?)* | O yeryüzüne | İşte o gün | Çıkarlar *(Kim?)*

النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۝٦ فَمَنْ يَعْمَلْ

İnsanlar *(Nasıl?)* | Bölük bölük *(Niçin çıkarlar?)* | Gösterilmeleri için *(Neyin?)* | Amellerinin | Öyleyse her kim | Yaparsa *(Ne kadar?)*

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨

Zerre miktarı *(Ne yaparsa?)* | Hayır | Onu görür | Her kim de | Yaparsa *(Ne kadar?)* | Zerre miktarı *(Ne yaparsa?)* | Kötülük | Onu görür

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْعَادِيَاتِ — آيَاتُهَا ١١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝١ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝٢

Andolsun koşanlara *(Nasıl?)* | Soluk soluğa | Kıvılcım saçanlara *(Nasıl?)* | Vurarak

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۝٣ فَاَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝٤ فَوَسَطْنَ بِهِ

Baskın yapanlara *(Ne zaman?)* | Sabahleyin | Ve kattılar *(Nerede?)* | Orada *(Ne kaldırdılar?)* | Toz | Ve onunla ortaladılar

جَمْعًا ۝٥ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝٦ وَاِنَّهُ

Bir topluluğu | Doğrusu insan | Rabbine karşı | Pek nankördür | Ve doğrusu kendisi de

عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝٧ وَاِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝٨

Buna | Pek de güzel şahittir | Ve doğrusu o | Hayır sevgisine | Çok düşkündür

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝٩ وَحُصِّلَ

Bilmez mi? | Deşilip dışa atıldığı vakit *(Ne?)* | Kabirdekiler | Ve ifrazedildiği [vakit] *(Ne?)*

مَا فِي الصُّدُورِ ۝١٠ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ۝١١

Sinelerdeki | Şüphesiz Rableri | Onlardan | İşte o gün | Elbette haberdardır

ZİLZÂL SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
8 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yer o sarsıntıyla sarsıldığı,

2. Ve yer ağırlıklarını (ortaya) çıkardığı,

3. İnsan: "Buna ne oluyor?" dediği zaman,

4. O gün, (yer) bütün haberlerini anlatır.

5. Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.

6. O gün insanlar, yaptıklarının kendilerine gösterilmesi için bölük bölük fırlayıp çıkacaklardır.

7. Her kim zerre miktarı bir hayır yaparsa, onu görecek.

8. Her kim de zerre miktarı bir kötülük yaparsa, onu görecektir.

ÂDİYÂT SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
11 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O harıl harıl koşular koşanlara,

2. (Tırnaklarıyla yerden) çakarak da ateşler saçanlara,

3. Ve sabahleyin baskın basanlara,

4. Derken savurup da toz dumana katanlara,

5. Derken bir topluluğun ortasına dalanlara yemin ederim ki,

6. O insan Rabbine karşı pek nankördür.

7. Ve kendisi de şahittir buna.

8. Ve o, mal sevgisine de aşırı derecede düşkündür.

9. Fakat bilmeyecek mi, deşilip çıkarıldığı zaman o kabirdekiler,

10. Ve o göğüslerdekiler derilip toplandığı zaman.

11. O gün, O Rableri onlardan elbette haberdardır!

KÂRİ'A SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
11 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O karia (o çarpacak bela, yani kıyamet)...

2. Nedir o karia?

3. Ne bildirdi ki sana, nedir o karia?

4. O gün insanlar çırpınıp yayılan pervaneler gibi olacak.

5. Dağlar da, didilmiş renkli yünler gibi atılacaktır.

6. İşte o zaman tartıları ağır basan kimse,

7. O artık hoşnut olacağı bir hayat içindedir.

8. Fakat tartıları hafif gelen kimse,

9. O zaman onun (kucağına sığınacağı) anası Haviye'dir.

10. Ve bildin mi, Haviye nedir?

11. Kızışmış bir ateştir!

TEKÂSÜR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
8 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O çokluk kuruntusu sizleri oyaladı,

2. Tâ ziyaret edişinize kadar kabirleri...

3. Öyle değil, ileride bileceksiniz!

4. Sonra öyle değil, ileride bileceksiniz!

5. Öyle değil, kesin olarak bilseniz,

6. Andolsun ki, o cehennemi çaresiz göreceksiniz!

7. Sonra andolsun ki, onu gözünüzle kesin olarak göreceksiniz.

8. Sonra andolsun ki, o gün o nimetten muhakkak sorulacaksınız!

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْقَارِعَةِ — آيَاتُهَا ١١

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّحِيمِ	Rahim olan
اَلْقَارِعَةُ ۙ ﴿١﴾	[Kalpleri korkuyla] çalan felaket
مَا الْقَارِعَةُ ۚ ﴿٢﴾	Nedir [kalpleri korkuyla] çalan felaket
وَمَٓا اَدْرٰيكَ	Sana ne bildirdi?
مَا الْقَارِعَةُ ۜ ﴿٣﴾	[Kalpleri korkuyla] çalan felaket nedir?
يَوْمَ	O gün
يَكُونُ	Olur (Kim?)
النَّاسُ	İnsanlar (Ne gibi?)
كَالْفَرَاشِ	Pervaneler gibi (Öyle pervaneler ki?)
الْمَبْثُوثِ ۙ ﴿٤﴾	Yayılmış
وَتَكُونُ	Ve olur (Ne?)
الْجِبَالُ	Dağlar (Ne gibi?)
كَالْعِهْنِ	Yünler gibi (Öyle yünler ki?)
الْمَنْفُوشِ ۜ ﴿٥﴾	Didilmiş renkli yünler
فَاَمَّا مَنْ	O kimseye gelince ki
ثَقُلَتْ	Ağır gelmiştir (Ne?)
مَوَازِينُهُ ۙ ﴿٦﴾	Mizanı
فَهُوَ	İşte o
فِي عِيشَةٍ	Bir yaşam içindedir (Öyle yaşam ki?)
رَاضِيَةٍ ۜ ﴿٧﴾	Hoş
وَاَمَّا مَنْ	O kimseye gelince ki
خَفَّتْ	Hafif gelmiştir (Ne?)
مَوَازِينُهُ ۙ ﴿٨﴾	Mizanı
فَاُمُّهُ	İşte onun anası/barınağı
هَاوِيَةٌ ۜ ﴿٩﴾	Haviyedir
وَمَٓا اَدْرٰيكَ	Sana ne bildirdi? (Neyi?)
مَا هِيَهْ ۜ ﴿١٠﴾	Onun ne olduğunu?
نَارٌ	Bir ateştir ki
حَامِيَةٌ ﴿١١﴾	Kızgın

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ التَّكَاثُرِ — آيَاتُهَا ٨

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّحِيمِ	Rahim olan
اَلْهٰيكُمُ	Sizi alıkoydu
التَّكَاثُرُ ۙ ﴿١﴾	Çokluk kuruntusu
حَتّٰى زُرْتُمُ	Sonunda ziyaret ettiniz (Neyi?)
الْمَقَابِرَ ۜ ﴿٢﴾	Kabirleri
كَلَّا	Hayır!
سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ ﴿٣﴾	Yakında bileceksiniz
ثُمَّ	Sonra
كَلَّا	Yine hayır!
سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۜ ﴿٤﴾	Yakında bileceksiniz
كَلَّا	Hayır!
لَوْ تَعْلَمُونَ	Şayet bilseydiniz (Nasıl?)
عِلْمَ الْيَقِينِ ۜ ﴿٥﴾	Yakini bilgi ile
لَتَرَوُنَّ	Andolsun ki göreceksiniz (Neyi?)
الْجَحِيمَ ۙ ﴿٦﴾	Cehennemi
ثُمَّ	Sonra
لَتَرَوُنَّهَا	Andolsun ki onu göreceksiniz (Nasıl göreceksiniz?)
عَيْنَ الْيَقِينِ ۙ ﴿٧﴾	Gözle kesin olarak
ثُمَّ	Sonra
لَتُسْـَٔلُنَّ	Andolsun ki hesaba çekileceksiniz (Ne zaman hesaba çekileceksiniz?)
يَوْمَئِذٍ	O gün (Neden hesaba çekileceksiniz?)
عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾	Her nimetten

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْعَصْرِ — آيَاتُهَا ٣

الرَّح۪يمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

اٰمَنُوا	الَّذ۪ينَ	اِلَّا ﴿٢﴾	لَف۪ي خُسْرٍ	اِنَّ الْاِنْسَانَ ﴿١﴾	وَالْعَصْرِ
İman ettiler	O kimseler ki	Ancak başkadır	Gerçekten de ziyandadır	Muhakkak ki insan	Asra andolsun ki

﴿٣﴾ بِالصَّبْرِ	وَتَوَاصَوْا	بِالْحَقِّ	وَتَوَاصَوْا	الصَّالِحَاتِ	وَعَمِلُوا
Sabrı	Ve birbirlerine tavsiye ettiler *(Neyi?)*	Hakkı	Ve birbirlerine tavsiye ettiler *(Neyi?)*	Salih amelleri	Ve işlediler *(Neyi?)*

اٰيَاتُهَا ٩ — سُورَةُ الْهُمَزَةِ — مَكِّيَّةٌ

الرَّح۪يمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

وَعَدَّدَهُ	مَالًا	اَلَّذ۪ي جَمَعَ	﴿١﴾ لُمَزَةٍ	لِكُلِّ هُمَزَةٍ	وَيْلٌ
Ve onu saymıştır	Mal	O ki toplamıştır *(Ne toplamıştır?)*	Yüze karşı eğlenenin	Her arkadan çekiştirenin	Vay haline! *(Kimin vay haline?)*

لَيُنْبَذَنَّ	كَلَّا	﴿٣﴾ اَخْلَدَهُ	اَنَّ مَالَهُ	يَحْسَبُ ﴿٢﴾
Andolsun ki atılacaktır	Hayır!	Onu ebedileştirdi	Elbette malı	Zannediyor ki

﴿٥﴾ مَا الْحُطَمَةُ	وَمَا اَدْرٰيكَ	﴿٤﴾ فِي الْحُطَمَةِ
Hutame'nin ne olduğunu?	Sana ne bildirdi? *(Neyi?)*	Hutame'ye

﴿٧﴾ عَلَى الْاَفْـِٔدَةِ	اَلَّت۪ي تَطَّلِعُ	﴿٦﴾ الْمُوقَدَةُ	نَارُ اللّٰهِ
Yüreklere	O ki yükselir *(Neye?)*	Tutuşturulmuş	Allah'ın ateşidir *(Öyle ateş ki)*

﴿٩﴾ مُمَدَّدَةٍ	ف۪ي عَمَدٍ	﴿٨﴾ مُؤْصَدَةٌ	عَلَيْهِمْ	اِنَّهَا
Upuzun	Sütunlar içinde *(Öyle sütunlar ki)*	Kapatılmıştır *(Nerededir?)*	Onların üzerine *(Niçin?)*	Şüphesiz o ateş

اٰيَاتُهَا ٥ — سُورَةُ الْف۪يلِ — مَكِّيَّةٌ

الرَّح۪يمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

اَلَمْ يَجْعَلْ	﴿١﴾ بِاَصْحَابِ الْف۪يلِ	رَبُّكَ	فَعَلَ	كَيْفَ	اَلَمْ تَرَ
Çıkarmadı mı? *(Neyi?)*	Fil sahiplerine	Senin Rabbin *(Kime?)*	Yaptı? *(Kim?)*	Nasıl	Görmedin mi?

﴿٣﴾ اَبَاب۪يلَ	طَيْرًا	عَلَيْهِمْ	وَاَرْسَلَ	﴿٢﴾ ف۪ي تَضْل۪يلٍ	كَيْدَهُمْ
Sürü sürü	Kuşlar ki	Onların üstüne *(Ne?)*	Ve gönderdi *(Kimin üstüne?)*	Boşa	Onların kötü planlarını *(Nereye çıkarmadı mı?)*

﴿٥﴾ مَاْكُولٍ	كَعَصْفٍ	فَجَعَلَهُمْ	﴿٤﴾ مِنْ سِجّ۪يلٍ	بِحِجَارَةٍ	تَرْم۪يهِمْ
Yenilmiş	Ekin gibi *(Öyle ekin ki?)*	Sonunda onları yapıverdi *(Ne gibi?)*	Balçıktan	Taşlar *(Neden?)*	Onlara atıyorlardı *(Ne?)*

ASR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
3 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Asra yemin olsun ki,

2. İnsan mutlaka bir zarardadır.

3. Ancak o kimseler başka ki, iman edip salih ameller işlediler ve hep birbirlerine hakkı tavsiye ettiler ve birbirlerine sabrı tavsiye ettiler.

HÜMEZE SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
9 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Vay haline arkadan çekiştirenlerin, kaş göz işareti yapıp alay edenlerin tümüne!

2. Ona ki, bir mal toplamış ve onu saymaktadır.

3. Malının kendisini ebedi kılacağını sanır.

4. Hayır, andolsun ki, o Hutame'ye (cehenneme) atılacaktır!

5. Ve bildin mi Hutame ne?

6. Allah'ın tutuşturulmuş ateşi...

7. Ki gönüller üstüne çıkar.

8. O (ateş) onların üstüne kapatılacaktır,

9. Uzatılmış sütunlarda...

FÎL SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
5 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Görmedin mi, Rabbin nasıl yaptı fil sahiplerine?

2. Düzenlerini boşa çıkarmadı mı?

3. Üzerlerine sürü sürü kuşlar saldı.

4. Onlara çamurdan sertleşmiş taşlar atıyorlardı.

5. Derken onları yenilmiş bir ekin yaprağı gibi kılıverdi.

KUREYŞ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
4 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kureyş'i alıştırıp ısındırdığı için,

2. Onları kışın ve yazın yaptıkları yolculuğa alıştırıp ısındırdığı için,

3. Hiç olmazsa, bundan dolayı bu Beyt'in (Kâbe'nin) Rabbine kulluk etsinler!

4. Ki onları açlıktan doyurdu ve korkudan emin kıldı.

MÂ'UN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
7 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gördün mü o dini yalanlayanı?

2. İşte yetimi itip kakan odur.

3. Ve kayırmaz doyurmak üzere yoksulu!

4. Fakat vay haline o namaz kılanlara ki,

5. Namazlarında yanılmaktadırlar.

6. Onlar ki, gösteriş yaparlar.

7. Ve yardımlığı sakınırlar (zekâtı vermezler).

KEVSER SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
3 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Biz verdik sana gerçekten Kevser'i...

2. Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver.

3. Doğrusu sana kin besleyendir, soyu kesik olan.

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ قُرَيْشٍ — آيَاتُهَا ٤

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

لِاِيلَافِ قُرَيْشٍۙ ﴿١﴾	اِيلَافِهِمْ	رِحْلَةَ الشِّتَٓاءِ	وَالصَّيْفِۚ ﴿٢﴾	
Kureyş alıştırıldığı için	[Evet] alıştırıldığı için (Neye alıştırıldığı için?)	Kışın sefere	Ve yazın	

فَلْيَعْبُدُوا	رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِۙ ﴿٣﴾	اَلَّذ۪ٓي	اَطْعَمَهُمْ	مِنْ جُوعٍ
İbadet etsinler (Kime ibadet etsinler?)	Şu evin Rabbine	Ki o	Onları doyurmuştur (Neden?)	Açlıktan

وَاٰمَنَهُمْ	مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾
Ve onları emin eylemiştir (Neden?)	Korkudan

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمَاعُونِ — آيَاتُهَا ٧

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

اَرَاَيْتَ	الَّذ۪ي	يُكَذِّبُ	بِالدّ۪ينِۜ ﴿١﴾	فَذٰلِكَ	الَّذ۪ي
Gördün mü? (Kimi?)	O kimseyi ki	Yalanlıyor (Neyi?)	Dini	İşte şudur	O ki

يَدُعُّ	الْيَت۪يمَۙ ﴿٢﴾	وَلَا يَحُضُّ	عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۜ ﴿٣﴾
İter kakar (Kimi?)	Yetimi	Ve teşvik etmez (Neye?)	Yoksulu yedirmeye

فَوَيْلٌ	لِلْمُصَلّ۪ينَۙ ﴿٤﴾	اَلَّذ۪ينَ هُمْ	عَنْ صَلَاتِهِمْ	سَاهُونَۙ ﴿٥﴾
Yazıklar olsun (Kime?)	O namaz kılanlara	Ki onlar	Namazlarından	Yanılmaktadır

اَلَّذ۪ينَ هُمْ	يُرَٓاؤُ۫نَۙ ﴿٦﴾	وَيَمْنَعُونَ	الْمَاعُونَ ﴿٧﴾
Ki onlar	Gösteriş yaparlar	Ve esirgerler (Neyi?)	Ufacık bir şeyi

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْكَوْثَرِ — آيَاتُهَا ٣

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

اِنَّٓا	اَعْطَيْنَاكَ	الْكَوْثَرَۜ ﴿١﴾	فَصَلِّ	لِرَبِّكَ	وَانْحَرْۜ ﴿٢﴾
Muhakkak biz	Sana verdik! (Neyi?)	Kevser'i	Öyleyse namaz kıl (Kim için?)	Rabbin için	Ve kurban kes

اِنَّ شَانِئَكَ	هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾
Doğrusu sana kin besleyen	Asıl kesik olan odur

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْكَافِرُونَ — آيَاتُهَا ٦

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

قُلْ	يَٓا اَيُّهَا الْكَافِرُونَۙ ١	لَٓا اَعْبُدُ	مَا تَعْبُدُونَۙ ٢	وَلَٓا اَنْتُمْ
De ki	Ey kafirler!	Tapmam *(Neye?)*	Sizin taptığınıza	Siz de değilsiniz *(Ne?)*

عَابِدُونَ	مَٓا اَعْبُدُۚ ٣	وَلَٓا اَنَا عَابِدٌ	مَا عَبَدْتُمْۙ ٤	وَلَٓا اَنْتُمْ
Tapınanlar *(Neye?)*	Benim taptığıma	Ve ben tapınan değilim	Sizin taptığınıza	Siz de değilsiniz *(Ne?)*

عَابِدُونَ	مَٓا اَعْبُدُۜ ٥	لَكُمْ	د۪ينُكُمْ	وَلِيَ	د۪ينِ ٦
Tapınanlar *(Neye?)*	Benim taptığıma	Sizedir *(Ne?)*	Dininiz	Ve banadır *(Ne?)*	Dinim

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ النَّصْرِ — آيَاتُهَا ٣

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

اِذَا جَٓاءَ	نَصْرُ اللّٰهِ	وَالْفَتْحُۙ ١	وَرَاَيْتَ	النَّاسَ	يَدْخُلُونَ
Geldiğinde *(Ne?)*	Allah'ın yardımı *(Daha ne geldiğinde?)*	Fetih	Ve gördüğünde *(Kimi?)*	İnsanları *(Nasıl?)*	Girerlerken *(Neye?)*

ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ	اَفْوَاجًاۙ ٢	فَسَبِّحْ	بِحَمْدِ رَبِّكَ	وَاسْتَغْفِرْهُۜ
Allah'ın dinine *(Nasıl?)*	Cemaat cemaat	Hemen tesbih et *(Nasıl?)*	Rabbine hamdederek	Ve ondan mağfiret dile

اِنَّهُ	كَانَ	تَوَّابًا ٣
Zira o	Daima olmuştur *(Ne olmuştur?)*	Tevbeleri çokça kabul eden

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ تَبَّتْ — آيَاتُهَا ٥

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

تَبَّتْ	يَدَٓا اَب۪ي لَهَبٍ	وَتَبَّۜ ١	مَٓا اَغْنٰى	عَنْهُ	مَالُهُ	وَمَا كَسَبَۜ
Kurusun *(Ne?)*	Ebu Leheb'in iki eli	Ve kurudu da	Fayda vermedi *(Kime?)*	Ona *(Ne?)*	Ne malı	Ne de kazandığı

٢ سَيَصْلٰى	نَارًا	ذَاتَ لَهَبٍۚ ٣	وَامْرَاَتُهُۜ	حَمَّالَةَ الْحَطَبِۚ
Çok yakında girecektir *(Nereye?)*	Ateşe *(Öyle ateş ki)*	Alevli *(Daha kim girecektir?)*	Ve karısı da	Odun taşıyıcısı olarak *(Ne halde yanacaktır?)*

٤ ف۪ي ج۪يدِهَا	حَبْلٌ	مِنْ مَسَدٍ ٥
Gerdanında olduğu halde *(Ne?)*	[Bükülmüş] bir ip *(Neden?)*	Mesedden/ liften

KÂFİRÛN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
6 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. De ki: "Ey kâfirler!

2. Tapmam o taptıklarınıza;

3. Siz de tapanlardan değilsiniz, benim Mabud'uma.

4. Hem ben tapıcı değilim sizin taptıklarınıza.

5. Hem de siz, tapıcılardan değilsiniz benim Mabud'uma

6. Size dininiz, bana dinim.

NASR SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
3 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Allah'ın yardımı ve fetih gelip de,

2. İnsanları bölük bölük Allah'ın dinine girerlerken gördüğün zaman,

3. Artık Rabbini hamd ile tesbih et ve mağfiretini dile. Muhakkak ki O, tevbeleri çokça kabul edendir!

TEBBET SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
5 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yuh oldu iki eli Ebu Leheb'in, kendide yuh (oldu.)

2. Ne malı fayda verdi ona, ne kazandığı,

3. O, bir alevli ateşe yaslanacak,

4. Karısı da... Odun hamalı olarak;

5. Gerdanında fitillisinden bir ip (olduğu halde.)

İHLÂS SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
4 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. De ki: "O, Allah, tek birdir.

2. Allah, o eksiksizdir, sameddir.

3. Doğurmadı ve doğurulmadı.

4. O'na bir denk de olmadı!"

FELAK SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
5 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. De ki: "Sığınırım o sabahın Rabbine,

2. Şerrinden yarattığı şeylerin,

3. Ve karanlığı bastığı zaman bir gecenin şerrinden,

4. Ve o düğümlere üfleyen, üfürükçülerin şerrinden,

5. Ve hased ettiği zaman, bir hasedçinin şerrinden..."

NÂS SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
6 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. De ki: "Sığınırım Rabbine insanların,

2. Hükümdarlar hükümdarına insanların,

3. İlahına insanların,

4. O sinsi vesvesecinin şerrinden,

5. Ki insanların sinelerinde vesvese verir durur.

6. Gerek cinlerden, gerekse insanlardan (olsun)."

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاِخْلَاصِ — آيَاتُهَا ٤

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

قُلْ	هُوَ اللّٰهُ	اَحَدٌ ﴿١﴾	اَللّٰهُ	الصَّمَدُ ﴿٢﴾
De ki	O Allah'tır	Birdir	Allah	Samed'dir

لَمْ يَلِدْ	وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾	وَلَمْ يَكُنْ	لَهُ	كُفُوًا	اَحَدٌ ﴿٤﴾
Doğurmamıştır	Ve doğmamıştır	Ve olmamıştır *(Kime?)*	Ona *(Ne olmamıştır?)*	Denk *(Kim olmamıştır?)*	Hiç kimse

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْفَلَقِ — آيَاتُهَا ٥

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

قُلْ	اَعُوذُ	بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾	مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾
De ki	Sığınırım *(Kime?)*	Felak'ın Rabbine *(Neden?)*	Yarattıklarının şerrinden *(Daha neden sığınırım?)*

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ	اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾	وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ
Ve bir gecenin şerrinden *(Ne zamanki şerrinden)*	Karanlığı çöktüğü zaman *(Daha neden sığınırım?)*	Üfürenlerin şerrinden *(Neye?)*

فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾	وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ	اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾
Düğümlere *(Daha neden sığınırım?)*	Haset edenin şerrinden *(Ne zamandaki şerri?)*	Haset ettiği zaman

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ النَّاسِ — آيَاتُهَا ٦

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

قُلْ	اَعُوذُ	بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾	مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾	اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾
De ki	Sığınırım *(Kime?)*	İnsanların Rabbine	İnsanların melikine	İnsanların ilahına *(Neden sığınırım?)*

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ	الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾	اَلَّذ۪ي يُوَسْوِسُ
Vesvese verenin şerrinden *(Öyle şeytan ki)*	Sinsi	Ki o vesvese verir *(Nerede?)*

ف۪ي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾	مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾
İnsanların sinesinde *(Kimlerdendir o şeytan?)*	Cinler ve insanlardan

تَمَّ الْمُصْحَفُ الشَّر۪يفُ